

ספר לקוטי תפלות

חלק ראשון וחלק שני

מאת רבי נתן זצוק"ל מברסלב
תלמיד רבנו הקדוש רבי נחמן זצוק"ל מברסלב

לנורא תהלות, פלילים מכל טוב לבית ישראל. תפלות, תחנונות ובקשות ורצונים ופיוסים ונדוים, והתעוררות גדול לנפשו שיעורר האדם את עצמו לזכר את אחריתו. וכסופים וגעגועים גדולים ועצומים להשם ותברך, והשתוקקות נמרץ לעבודתו ולתורתו ותברך. כל תפלה, כל תחנון, כל בקשה המקרה לכל איש ואיש אשר יודע את נגעי לבבו ומכאוביו - הכל כאשר לכל ימצא בתוך תפלות ובקשות הללו אשרי שיאחז בהם. לא ימושו מפיה, קשרם על לוח לבו, למען תחכם באחריתך.

מיסדים על אדני פז, המאמרים הקדושים של הספר הקדוש לקוטי מוהר"ן. יסדם אחד המקנה שבתלמידיו, הרב הגאון הקסיד המפרסם מורנו ורבנו מוהר"ר נתן זצוק"ל, על פי פקדתו של רבנו הגדול, בעל מחבר ספר לקוטי מוהר"ן זצוק"ל, במבאר בהקדמה.

הובא לדפוס על ידי
מכון אב"ן שתיה ביתר עלית
ערב ראש השנה תשס"ט

מהדורה חדשה של ספרי רבי נחמן מברסלב ותלמידיו יוצאת לאור על ידי **מכון אב"ן שתיה**

התוספות בהוצאה החדשה של ספר ליקוטי תפילות

הספר הוגה מול דפוסים קודמים החל מדפוס ראשון, ותוקנו בו שיבושים וטעויות דפוס. בכל המקומות בהם נפלו ספקות לגבי הנוסח המדויק בדקנו מול דפוסים ראשונים ומול כתבי יד מדויקים של התפילות. במספר מקומות בהם העתיק רבי נתן נוסחי תפילות ממקומות אחרים, ונאלץ לקצר מפאת חוסר ממון לדפוס, ראינו לנכון להביא את הנוסח השלם. בהוצאה זו הושקעה מחשבה רבה בעריכת הספר כדי להקל על הקריאה בו, כמו כן הוספנו גם תוכן ענינים על פי סדר התורות המאפשר למצוא בקלות את התפילה המיוסדת על כל תורה בליקוטי מוהר"ן.

הננו מודים למושפיעי וחשובי אנ"ש שחזיקו את ידינו בהסכמותיהם להוצאת המהדורה החדשה של הספרים השונים:

הרה"ח רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א
הרה"ח רבי שמואל משה קרמר שליט"א
הרה"ח רבי יצחק מאיר מורגנשטרן שליט"א
הרה"ח רבי שמעון טייכנר שליט"א

תודה וברכה לכל מי שטרח והשקיע את זמנו בעבודה הרבה שהושקעה בהוצאת מהדורה זו - צוות המכון: הרב עופר שלמה גיסין • הרב יוסף לוי • הרב בצלאל פרידמן • הרב אליעזר בורשטיין • הרב יהושע גוטליב • הרב אשר יארבלום • חברי קהילת 'שדה צופים' בראשות הרב עודד ניצני • לכל שאר העוסקים והמסייעים שלא נזכרו כאן • ברכת יישר כח להוצאת "תורת הנצח" והרב נתן בורשטיין מנהלה שאפשרו לנו להשתמש בעבודתנו בסדרי הדפוס של ספרי ברסלב פרי עמלם.

תודה לרב אליעזר חשין על סיועו ועצותיו במהלך שלבי העבודה השונים. כולם יבורכו מפי עליון. ויהי רצון שזכות רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב ותלמידיו תעמוד להם ולרעם עד עולם - אמן.

מכון אב"ן שתיה

לעילוי נשמת

אברהם נחמן ניצני הי"ד

נעקדה"ש - כ"ח כסלו תשס"ב

*

ת"ד 30074 ביתר עילית

טלפון: 1599-5-10000

האתר: evenshtia.com

© כל הזכויות שמורות לעמותת אבן שתיה ע"ר - 580379600
אין להעתיק, לשכפל, להפיץ או לעשות שום שימוש אחר בספר זה
ללא אישור מפורש בכתב מהמוציא לאור.

אודות רבי נחמן מברסלב

מאת מכון אב"ן שתיה

לידתו וראשית הנהגתו

רבינו הקדוש, מורנו הרב רבי נחמן מברסלב זי"ע (מוהר"ן) נולד בעיר מז'יבוז' (אוקראינה), ביום שבת, ראש חודש ניסן, בשנת תקל"ב (1772). אביו היה רבי שמחה, בנו של רבי נחמן מהורודנקא, מתלמידי החשובים של רבי ישראל בעל שם טוב (הבעש"ט), מייסד תנועת החסידות. אימו, פייגא, היתה בתה של אדל, בתו של הבעש"ט.

כנהוג בין היהודים במזרח אירופה באותן שנים, נשא רבינו את אשתו סאשיא (בת ר' אפרים מהוסאטין) בגיל שלוש עשרה, ביום בר המצוה שלו, בשנת תקמ"ה. ראשון תלמידיו, רבי שמעון, שהיה מבוגר ממנו, התקרב אליו ביום חתונתו. תיאור מהלך ילדותו ונעוריו והתעלותו בעבודת השם עד שזכה למדרגותיו הנעלות מובא בספרים 'שבחי הר"ן', 'שיחות הר"ן' ו'חיי מוהר"ן'. לאחר שהתגורר כמה שנים בהוסאטין עבר רבינו לעיר מדוודיבקה, שם התקרבו אליו חסידים ותלמידים והוא היה לרבם ומורם.

נסיעתו לארץ ישראל

בח"י אייר (ל"ג בעומר) תקנ"ח (1798) יצא רבינו לנסיעתו לארץ ישראל, והגיע אליה בערב ראש השנה תקנ"ט לעיר חיפה, ושם התפלל בראש השנה. לאחר מכן ביקר בטבריה וצפת ובמירון, ומעכו הפליג בחזרה לביתו. בנסיעתו זו שהה כמשך יותר משנה, עד לחזרתו מארץ ישראל אחרי חג השבועות תקנ"ט. רבינו סיפר גדולות ונצורות על מעלת ארץ ישראל ועל מה שהשיג שם. וכך כותב תלמידו רבי נתן: "ועוצם ההשגה שזכה בארץ ישראל, אילו כל הימים דיו וכו' אין מספיק לבאר, אשר לא נשמע ולא נראה מי שיזכה ע"י כניסה לארץ ישראל להשגה מופלגת עצומה ועליונה כזו, עד שעלה למדרגה עליונה גבוה מאד. וחלילה לנו לדבר מזה, שלא לפגום ולמעט בכבודו, חס ושלום, כי אין לנו כלים ודיבורים לכנות בהם עוצם השגתו ומעלתו, כי רבינו ז"ל היה חידוש מופלג מאד, אשר לא היה חידוש כזה אפילו בדורות הקודמים" (חיי מוהר"ן ק"מ).

המחלוקת שהיתה עליו

בשנת תק"ס (1800) עבר לעיר זלאטיפולי. לקראת סיום ישיבתו שם, התעוררה עליו מחלוקת גדולה מצד הסבא משפאלי, אמנם רוב גדולי הדור מתלמידי המגיד ממזריטש (תלמיד הבעש"ט וממשיך דרכו) כמו הרבי מברדיטשוב ובעל התניא ורבים אחרים החזיקו ידם עם רבינו.

ישיבתו בברסלב

באלול שנת תקס"ב (1802) עבר רבינו לעיר ברסלב (הנקראת בפי הגויים בראצלב). בכניסתו לגור שם אמר "היום נטענו שם 'ברסלבר חסידים', ושם זה לא ישתקע לעולם, כי לעולם יהיו אנשי שלומנו נקראים על שם עיר ברסלב" (חיי מוהר"ן קט"ו). את שינוי השם ל'ברסלב' הסביר על פי דברי הנביא: "[ונתתי לכם לב חדש, ורוח חדשה אתן בקרבכם] והסירותי את לב האבן מבושרכם, ונתתי לכם לב בשר" (יחזקאל ל"ו כ"ו), ודרשו חז"ל: "אל תקרי 'לב בשר' אלא 'לב בשר', שיהיה לב כל אחד בוסר בחלקו של חברו [כלומר אינו מקנא בשל חברו]" (ילקוט שמעוני יחזקאל רמז שני"א, ופירוש זית רענן שם), 'לב בשר' אותיות 'ברסלב' (חיי מוהר"ן של"ט).

התקרבות תלמידו רבי נתן

סמוך לכניסתו לברסלב התקרבו לרבינו תלמידו המובהק מורנו הרב רבי נתן (מוהרנ"ת), וחברו רבי נפתלי. שניהם היו לתלמידיו הגדולים המובהקים, ועליהם אמר שהם היחידים מתלמידיו שניתן לומר עליהם שיודעים ומבינים קצת את ענינו ודרכיו.

רבי נתן נולד בט"ו בשבט תק"מ (1780), לאביו ר' נפתלי הירץ מהעיר נמירוב, והיה חתנו של אחד מגדולי הרבנים בדורו, רבי דוד צבי אוירבאך. בהיותו בן עשרים בערך התקרב לתורת החסידות, והיה מקורב לכמה אדמוורי"ם, ובעיקר היה לתלמיד חביב לרבי לוי יצחק מבארדיטשוב. לאחר שחברו רבי ליפא התקרב לרבינו, נסע רבי נתן לברסלב יחד עם חברו רבי נפתלי, ומאז דבקה נפשו ברבינו. עוד לפני שהגיע רבי נתן לברסלב, אמר רבינו לתלמידיו: שהוא משתוקק שיתקרב אליו איש למדן ובעל לשון נפלא, ודיבר גדולות על מעלת נשמתו (חיי מוהר"ן שס"ד, אבני"ה ברזל ה'). לאחר שנתקרב רבי נתן והתחיל לכתוב את תורותיו וספריו של רבינו אמר עליו: "ברוך השם, שהזמין לי רך בשנים אחד, שאפילו דיבור אחד מדיבורי לא יהיה נאבד עוד" (חיי מוהר"ן שס"ה), ו"אם לא היה הוא, לא היה לכם אפילו עלה [דף] אחד מהספר [ליקוטי מוהר"ן]" (חיי מוהר"ן ש"ע). תלמידי רבינו הבינו ממנו שהוא סומך את רבי נתן כתלמידו המובהק, ועל פיו תהיה השארת והמשכת ענינו בעולם (פרפראות לחכמה ו' ט"ז).

מחלתו ויסוריו

לאחר שנפטרה אשתו הראשונה בקיץ תקס"ז, חלה רבינו בחולי השחפת. "ותיכף שעשה ההוסט [השיעול] הראשון, אמר תיכף שיסתלק [שייפטר מן העולם], והתחיל מיד לדבר מהסתלקותו וכו' ודיבר הרבה מהחולאת שלו שהוא מסוכן מאד, וציוה להתפלל עליו" (מי מוהרנ"ת כ"ו).

לרבינו נולדו שני בנים ושש בנות. אשתו הראשונה, שני בניו ושתיים מבנותיו נפטרו בצעירותם עוד בחייו. כמו כן הטלטל בנסיעות רבות לצורך רפואתו ולעוד מטרות נשגבות שלא גילה אותן. על יסוריו, מחלתו וטלטוליו, והמחלוקת הגדולה שהיתה עליו, כתב רבינו ז"ל במכתב משנת תקס"ז: "כה דברי אהובכם הכותב בדמע, מגודל השמחה אשר בלבבי, שהקדוש ברוך הוא נתן לי כוח ברזל לשאת עול היסורים וטלטולים כאלו" (חיי מוהר"ן קס"ו).

הדפסת ספרו 'ליקוטי מוהר"ן'

בשנת תקס"ח (1808) צייה רבינו להדפיס את התורות שאמר עד אז בספר 'ליקוטי מוהר"ן', ושלה לקבל הסכמות עליו מכמה מגדולי הדור וביניהם החוזה מלובלין והמגיד מקאזניץ. הוא הפליג בשבחיו של ספרו מאד ואמר שיציאתו בעולם היא אתחלתא דגאולה (חיי מוהר"ן שמ"ו). כשאמר לרבי נתן תורות ומאמרים מאז והלאה אמר לו: "זה יהיה לך על הספר השני" (ימי מוהר"ת כ"ט), ואכן חלק שני ('תניינא', בארמית) מהספר נדפס ע"י רבי נתן בשנת תקע"א לאחר הסתלקות רבינו ז"ל. בספריו חוזרת ההמלצה והעצה לקבוע שיעורים יומיים בספרו בבקיאאות ועיון, והדרכה לדרך מיוחדת של 'הליכה עם התורות' המשלבת עיון עמוק בעבודת השם למעשה (חיי מוהר"ן שמ"ו, שמ"ט, שפ"ח, שפ"ט).

גילוי ה'תיקון הכללי'

בשנת תק"ע גילה רבינו לתלמידיו את ענין ה'תיקון הכללי', והוא אמירת עשרה מזמורי תהלים (ט"ז ל"ב מ"א מ"ב נ"ט ע"ז צ' ק"ה קל"ז ק"ט) למי שקרה לו מקרה לילה, ח"ו. הוא גילה שאמירת המזמורים היא תיקון לפגם זה, שהוא פגם הברית, שורש כל הפגמים שבנפש והוא התיקון הכללי לכל העברות. כמו כן ייחד את תלמידיו [רבי נפתלי ורבי אהרן] לעדות "ואמר: שגם כי ימלאו ימיו, אזי אחר הסתלקותו מי שיבוא על קברו ויאמר שם אלו העשרה קפיטל [מזמורי] תהלים, אפילו אם גדלו ועצמו עוונותיו וחטאיו מאד מאד, חס ושלום, אזי אתאמין ואשתדל לאורך ולרוחב להושיעו ולתקנו. ואני חזק מאד בכל הדברים שלי, אך בזה אני חזק ביותר, שאלו העשרה קפיטל [מזמורי] תהלים מועילים מאד מאד" (שיחות הר"ן קמ"א, חיי מוהר"ן רכ"ה, ליקוטי מוהר"ן ר"ה, תניינא צ"ב). את ענין 'תיקון הכללי' צייה על תלמידיו לגלות ולפרסם בעולם, לתועלת כלל נשמות ישראל.

המעבר לעיר אומן

קודם חג הפסח בשנת תק"ע (1810) אמר רבינו לחפש לו דירה בעיר אומן. בליל שבת קודש, ראש חודש אייר תק"ע היתה שריפה גדולה בעיר ברסלב, וביתו של רבינו נשרף בין שאר בתי העיר. למחרת בבוקר באו והודיעו לו שהדירה בעיר אומן מוכנה, ומיד יצא רבינו לדרכו, התעכב בדרך אצל חסידיו בכמה עיירות, ונכנס לגור באומן ביום רביעי ה' אייר תק"ע. לרבינו היתה "כוונה גדולה ונוראה מאד בזה שבא לאומן" (חיי מוהר"ן קצ"ב). הוא גילה שבא לגור ולהיפטר באומן כדי להקבר בבית החיים הישן שם, אשר בו טמונים אלפי יהודים שמתו על קידוש השם בגזירות שנת ת"ח. רבינו אמר: "לא אלפים נשמות כאן, כי אם רבבות, רבבות, רבבות וכו' מצפים על תיקונים שלי" (חיי מוהר"ן קצ"א).

הדרכתו ועצותיו

כידוע ומפורסם בעולם, יש בספרי רבינו ז"ל עידוד וחיוזק גדול לכל אדם, ועצות רבות ונפלאות בכל עניני החיים ועבודת השם, מלבד אוהרתו על דקדוק שמירת ההלכה, ועסק התורה התפילה והמצוות באמונה ובשמחה. אמנם על שתי הנהגות אמר שהם חיוזב ותיקון סגולי לכל נשמה מישראל לדורות: לימוד הלכה בספר שולחן ערוך בכל יום, ושעה של תפילה אישית בכל יום שבה יפרש האדם את שיחתו לפני בוראו (שיחות הר"ן קפ"ה). עצה זו

נקראת 'התבודדות', ועליה אמר רבינו ז"ל שהיא "מעלה עליונה וגדולה מן הכל" (ליקוטי מוהר"ן תניינא כ"ה).

כמו כן הזהיר רבינו ז"ל את תלמידיו בחייו להתקבץ אליו בראש השנה ולהתפלל עימו ביחד, ואמר שהוא עושה בזה תיקונים גדולים שאף הוא אינו יכול לעשות בשום זמן אחר. תלמידי רבינו ז"ל הבינו ממנו שרצונו חזק מאד שימשיכו לקיים את הקיבוץ הזה גם לאחר הסתלקותו: עליה לצינו הקדוש בערב ראש השנה ואמירת 'תיקון הכללי', ותפילה ביחד בימי ראש השנה בבית כנסת בעיר אומן (חיי מוהר"ן ת"ג, ת"ו, פרפראות לחכמה על ליקוטי מוהר"ן תניינא ה' בסופו). שלוש עצות אלו (לימוד שולחן ערוך, התבודדות, הקיבוץ בראש השנה) הן שלוש ההנהגות העיקריות שעליהן בנו ענין חסידות ברסלב לדורות (ביאור הליקוטים ס"א אות ס"א, נתיב צדיק מכתב מ"א).

הסתלקותו מן העולם

ביום שלישי, י"ח תשרי תקע"א (1810), היום הרביעי של חג הסוכות, נסתלק רבינו ז"ל ונטמן בבית החיים הישן באומן. רבי נתן כתב תיאור ארוך ומרגש על הסתלקות רבינו ז"ל, ומסיים שם: "כי שם המקום המוכן לו משישת ימי בראשית, לעסוק שם בתיקון העולם לדורות, לכל מי שיבוא אליו לשם, ויאמר העשרה קפיטל [מזמורי] תהלים הידועים אצלנו, כאשר הבטיח בחיים חיותו, אשרי הזוכה לזה" (ימי מוהר"ן ס"ו).

"האש שלי תוקד עד ביאת המשיח"

לאחר הסתלקות רבינו נבנתה חסידות ברסלב ע"י רבי נתן. הוא לא הפך לאדמו"ר במקום רבינו, כי שמע ממנו שרצונו שהמשיכת שיטתו תהיה "להשאיר תלמידים שיעשו תלמידים", וחזה ואמר שכך יהיה עד ביאת המשיח (חיי מוהר"ן מ"ו, שע"ג).

הוא סידר והדפיס את ספרי רבינו ז"ל (ליקוטי מוהר"ן, 'סיפורי מעשיות' ו'ספר המידות'), כתב את שיחותיו ותולדותיו של רבינו (בספרים 'חיי מוהר"ן', 'שיחות הר"ן' ו'שבחי הר"ן'), וכתב ספרים המלקטים את עצות רבינו למעשה ('קיצור ליקוטי מוהר"ן', 'ליקוטי עצות').

רבי נתן בנה את בית המדרש באומן, והמשיך את הקיבוץ הקדוש בראש השנה, כפי שלמדו מרבינו ז"ל שרצונו שימשיכו בו גם לאחר הסתלקותו. כמו כן היה נוסע בין העיירות והכפרים באוקראינה ולימד את תורת רבינו, וקירב יהודים רבים לחסידות ברסלב. בשנת תקפ"ב (1822) נסע רבי נתן לארץ ישראל, וסיפור נסיעתו מופיע בספר תולדותיו שכתב.

מלבד ספרי רבינו, כתב רבי נתן את ספריו הנפלאים 'ליקוטי תפילות', ו'ליקוטי הלכות' (שמונה כרכים על סדר השולחן ערוך, ובהם ביאור והרחבה על פנימיות הלכות התורה על פי ספרי הקבלה וספרי רבינו ז"ל). רבי נתן כתב גם את תולדות חייו ('ימי מוהר"ן'), את ספר 'שמות הצדיקים', ומכתבים רבים לבנו ותלמידיו שנדפסו בספר 'עלים לתרופה'.

במשך שלש שנים (תקצ"ה-תקצ"ח) סבל רבי נתן ממחלוקת קשה וגדולה עליו ועל כלל חסידי ברסלב. ממכתביו וספריו שכתב באותה תקופה ניכרת התחזקותו המופלאה גם בזמנים קשים ביותר, ואמונתו בשיחתו של רבינו ז"ל שהבטיח שענינו יגמר כרצונו (חיי מוהר"ן רכ"ט).

ושאמר: "האש שלי תוקד עד ביאת המשיח" [באידיש: "מיין פייעריל וועט שוין טלואין ביז משיח וועט קומען"] (חיי מוהר"ן מ"ו, רכ"ט, ש"ו). בספר שיחות וסיפורים אות ג' כתב שמשמעות המילה באידיש שאמר רבינו היא גם שלעיתים עלול להיות שיישאר מן האש רק ניצוצות קטנים. ראה עוד בספר שיח שרפי קודש ה' תנ"ב).

בערב שבת קודש, י' בטבת תר"ה (1845) נסתלק רבי נתן מן העולם, מוקף בבניו ותלמידיו. לפני פטירתו חיוק את תלמידיו בצוואתו שיתאמצו "בממון, ברצון ובטרח" להדפיס את ספרי רבינו ולהפיצם בעולם, ואמר: "אפילו דף אחד מספרי רבינו ז"ל יהיה תיקון על הכל" (סוף ספר עלים לתרופה).

בזמננו התפרסמו ונפוצו ספרי רבינו ז"ל בכל העולם בשפות רבות, ועשרות אלפי יהודים נוסעים מידי שנה לציונו הקדוש באומן. על כך כתב תלמידו של רבי נתן, רבי נחמן מטשעהרין בשנת תרל"ו (1876) בספרו 'פרפאות לחכמה':

"ידוע שכל עסקו של רבינו ז"ל גם בחיים חיותו, היה העיקר להכניס מידת האמונה הקדושה בישראל, לגדלה ולהשלימה וכו' וביותר עוסק בזה גם עכשיו אחרי הסתלקותו ז"ל וכו' וזוה מובן ממילא כי אדרבא דייקא עכשיו שאין אנו זוכין לראות את מורנו בעיני אדם ממש, וכן לשמוע מוסר מפיו הקדוש ולטעום מתיקות אמרי נועם שלו בפועל ממש בשעת הקיבוץ כמו שהיה בחיים חיותו ז"ל, ואף על פי כן מתקבצין אליו ונשענין על זכותו הקדושה, וכל אחד צועק מעומק לבבו בתמימות ובפשיטות גדול לזכות לשוב אל ה' ולהתקרב אליו יתברך באמת" (פרפאות לחכמה, ה' תניינא)

"ומי שמסתכל על זה בעין האמת ומתבונן בגודל כח וזכות הצדיק שיזכה וזיכה את הרבים בחייו כל כך, עד שגם עכשיו זה שנים רבות אחר פטירתו ז"ל עומד ומשמש במרום ומזכה את הרבים כל כך בספריו הקדושים ובקברו הקדוש, וזה מה שנראה גם לעיני בשר הגשמיים, מלבד מה שעוסק ברוחניות בתיקון נפשות ישראל, להחזירם בתשובה ולקרנם להשם יתברך.

וביותר נראה זכות ההתפארות הזאת בראש השנה בזמן הקיבוץ הגדול ומי שיש לו עינים לראות הוא מתפלא מאד בכל שנה ושנה בעת זמן הקיבוץ כי מי פועל ועוסק זאת לקבץ בכל שנה ושנה קיבוץ גדול כזה ה' עליהם יחיו וכו' וגם בעזרת השם בכל שנה נתוספין נפשות חדשות אל כלל הקיבוץ וראין בחוש ממש הפעולה הטובה שיש לכל אחד מאנשי הקיבוץ בכל השנה על ידי זה ברוחניות. וכמעט שהחיות וההתחזקות של כל אחד בעבודת ה' כל השנה כולה הוא על ידי החיות דקדושה וההארה הגדולה שמקבלין אז בזמן הקיבוץ וכשנתתקן ברוחניות ממילא מסתמא נתתקן גם בגשמיות גם כן כמבואר במקום אחר וכו'" (פרפאות לחכמה, מ' תניינא)

ליקוטי תפילות - הקדמת המו"ל

התפילות המובאות בספר זה חוברו על ידי רבי נתן, תלמידו הגדול של רבי נחמן מברסלב. נאמן לדרכו של רבו, שדיבר כמה פעמים על חשיבות הענין המיוחד לעשות מתורות תפילות, כתב רבי נתן תפילות אלו על בסיס התורות בליקוטי מוהר"ן על שני חלקיו. רבי נתן כתב בתחילה את התפילות לעצמו. בכתבי היד של תפילות אלו, המצויים עד היום בידינו, נראים כתמי דמעותיו. תפילות אלו חוברו בין השנים תקע"ה - תקפ"ב. בתחילה כתבן רבי נתן לעצמו בלשון יחיד ולאחר מכן כתב חלק מהן בלשון רבים ומסרם לשאר החסידים על פי בקשתם. התפילות התקבלו בהתלהבות והופצו מיד ליד. ידוע שלרבי נתן היו תפילות רבות נוספות שנשרפו בנסיבות שונות. בתחילה לא עלה על דעת מוהרנ"ת להביא התפילות לדפוס. בשנת תקפ"א הדפיס בנו, ר' שכנא, בלי ידיעת אביו, את התיקון הכללי עם התפילה השייכת לו. הדפסה זו הביאה, בסופו של דבר, להתעוררותו של רבי נתן להדפיס התפילות. בשנת תקפ"ב היה זה שוב ר' שכנא שהדפיס כ"ב תפילות מתפילות אביו.

לאחר חזרתו של מוהרנ"ת מנסיעתו לארץ ישראל החל לעסוק בהדפסת התפילות ובשנת תקפ"ד הודפסו ס"ב תפילות. הדפסת הספר לוותה בביקורת רבה מצד המתנגדים לחסידות ברסלב, אשר גרמו גם לבעיות רבות מצד שלטון הצאר הרוסי והצנזורה שלו. רבי נתן מתייחס במרומו לביקורת זו בהקדמה לספר. בשנת תקפ"ז נשלמה הדפסת התפילות כולן. כיום מצויות בידינו תפילות נוספות על דפוס זה. חלק מתפילות אלו נכתבו על ידי רבי נתן מאוחר יותר ועסקו בגזירות הקשות שנגזרו על עם ישראל באותן שנים. תפילות אלה יצאו לאור בשנת תר"ח על ידי רבי נחמן מוטולטשין, תלמידו של רבי נתן.

ציטוטים מכתבי ברסלב אודות התפילות

גם טוב לעשות מהתורה תפלה. דהינו קשלומו או שומע איזה מאמר תורה מצדיק האמת, אזי יעשה מזה תפלה, דהינו לבקש ולהתחנן לפניו יתברך על כל מה שאמר שם באותו המאמר, מתי יזכה גם הוא לבוא לכל זה, וכמה הוא רחוק מזה. ויבקש מאתו יתברך, שיזכהו לבוא לכל הנאמר שם באותו המאמר. והמשכיל והחפץ באמת, יוליכו ה' בדרך אמת ויבין בעצמו דבר מתוך דבר, איך להתנהג בזה, באפן שיהיו דבריו דברי חן וטענות נכונות, לרצותו יתברך שיקרבהו לעבודתו באמת. וענין השיחה זו עולה למקום גבוה מאד, ובפרט קשעושה מתורה תפלה, מזה נעשה שעשועים גדולים מאד למעלה:

[ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ה]

קשדבר עמי וגלה לי הדרך לעשות מהתורות תפלות פנדרפס (ליקוטי מוהר"ן תנינא סימן כ"ה) אמר לי שטוב לכתב לעצמו התפלות ואז ראיתי והבנתי בתנועותיו הקדושים שהוא דבר נפלא ונורא מאד מאד לעשות מהתורות תפלות וכמו שאמר שנעשין מזה שעשועים גדולים למעלה וכו' גם פעם אחת היה מדבר עם אחד והיה מתנגע מאד שיעשו מהתורות תפלות ואמר: אני חפץ מאד שיעשו מהתורות תפלות אף אני יודע למי מוסרים זאת ופעם אחד הראה לי בספר אחד שהיה אצלו שנתחבר בסמוך הנקרא "יד הקטנה" ובסוף מבאר שם כמה ענינים בלשון תפלה שמדבר להשם יתברך ומתחיל כל ענין אלקי וכו' וקרא אותי וצוה לענין בו בפנים, ורמז לי אז כמדבר ראה שזה המחבר מדבר כמה ענינים מדרושיו להשם יתברך בלשון תפלה ורמז לי שתשוקתו מאד לעשות פן מתורותיו הקדושות לעשות מכל התורות תפלות.

גם אמר ששעשעושו מהתורות תפלות נעשים מזה שעשועים גדולים למעלה שלא עלו לפניו יתברך שעשועים גדולים קאלה מימות עולם כנדפס כבר בהקדמת התפלות ויותר מזה חזקנו בזה על-ידי השיחה הקדושה שפסח עמי אחר אמירת התורה בראשית לעיני כל ישראל (ליקוטי מוהר"ן תנינא סימן ס"ז) כמבאר לקמן.

[שיחות הר"ן אות קמ"ה]

אמר שעכשו שיצאו התפלות שלו בעולם, עתידין לתן דין וחשבון כשהולך יום אחד שאין אומרים אותם... אמר המעתיק שמועתי שאמר על התפלות שלו לשון הכתוב (תהלים ק"ב): "תכתב זאת לדר אחרון ועם נבוא יהלל י-ה", עתיד להבאאות עם שיהללו י-ה באלו התפלות. [כוכבי אור אנשי מוהר"ן אות כ"ד]

שאלו פעם את מוהרנ"ת ז"ל: הנכון הדבר שאמרתם שעכשו שיצאו התפלות שלכם בעולם עתידין וכו' ענה ואמר "אמרת ולא אמרת" - דין וחשבון יתן כל אחד על שצריך ליתן, אולם אז יראה בעצמו שאילו היה אומר את אלו התפילות היה נותן פחות דין וחשבון.

... מי יוכל לתאר את האש הגדולה האצורה בתפילותיו של מוהרנ"ת והשפעתן המעשית מיום שיצאו לאויר העולם ועד היום הזה. ידוע שכבר בחייו התבטא מוהרנ"ת ואמר "הרבה אנשים כבר יושבים בגן עדן ע"י התפילות שלי"...

[דיבורי אמונה חלק ב' עמוד צ']

מסופר על רבי יצחק, חתנו של המגיד מטראהוויץ, שאף הוא אין לקיים ציווי רבינו והתחיל לעשות תפילות מתורות רבינו. אכן הוא עשה תפילות על התורות הראשונות א' וב' שבליקוטי מוהר"ן, אבל כשהגיע לתפילה על תורה ג' ("אקרוקתא") שם מבאר רבינו ששמיעת נגינה ממנגן רשע קשה לעבודת השם וכו', ולא ידע איך להתחיל תפילה כזאת; מה שייך לבקש כאן. הציץ איפוא ר' יצחק בכתבי מוהרנ"ת וראה איך הוא התחיל את התפילה "הבוחר בשירי זמרה"... נענה רבי יצחק ואמר: אה, הוא צריך לעשות תפילות.

[דיבורי אמונה חלק ב' עמוד פ"ו]

המבחינים בכתב ידו של מוהרנ"ת ז"ל הבחינו בשני הכתב בין הכתב שבבורו הגדול "לקוטי הלכות" לבין כתב ידו של הספר לקוטי תפלות, כי הכתב של לקוטי תפלות קשה לקריאה יותר, והוא מחמת שכתבו מעמקא דלכא בהתלהבות והתעוררות עצומה ובדמעות שליש עד שנתערכו בדיו הכתב.

[שש"ק חלק ה-ה-קט]

בעת שראה התורה הנ"ל (ליקוטי מוהר"ן תנינא סימן ס"ז) בכתב: המוסר של התורה שלי נפלא ועצום מאד אלו היו אומרים זאת התורה בלשון אחר בלשון מוסר, היה מעורר ומשבר את הלב מאד כי פלה מוסר השכל, מוסר גדול ונורא מאד על פן צריה לזהר לקיים מה שהזרתני אתכם לעשות מן התורה תפלה כי תקף בשמתחילין להכניס זאת התורה בתוך דברי התעוררות ושיחה של תפלה בנדאי תעורר ותשבר את לבו מאד כנזכר לעיל.

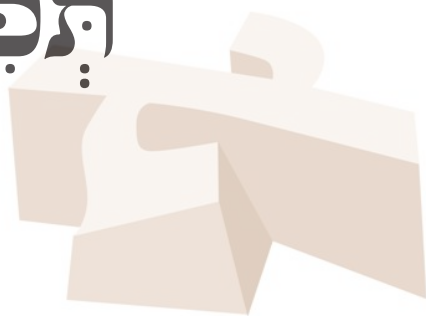
[שיחות הר"ן אות קצ"ו]

תוכן הענינים

1. הקדמה מאת רבי נתן מברסלב ..... טז
2. ליקוטי תפילות חלק א' ..... כה
3. ליקוטי תפילות חלק ב' ..... תרנב
4. מפתח על פי סדר התפילות ..... תתקלח
5. מפתח על פי סדר התורות ..... תתקמו
6. מפתח על פי סדר המידות ..... תתקנד
7. תיקון הכללי ..... תתקסה
8. תפילה השייכת לתיקון הכללי ..... תתקעט

לקוטי
תפילות

הקדמה

רַבְּנוּ זְכוּרָנוּ לְבְרָכָה (הוא אֲדוֹנֵנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ, הַנָּאוֹן הַקְדוֹשׁ, אֹר הַגָּנוּז וְהַצָּפוֹן, מוֹרְנוּ הַרֵב רַבִּי נַחְמָן זְכוּר צְדִיק לְבְרָכָה, בַּעַל הַמַּחֲבֵר סֵפֶר לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן) הִזְהִיר אוֹתָנוּ בְּמָה פְּעָמִים, בְּכַמָּה מִיַּגֵּי לְשׁוֹנוֹת, לַעֲשׂוֹת מִהַתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת. וְאָמַר, שְׁנַעֲשֵׂה מִזֶּה שְׁעִשׂוּעִים גְּדוֹלִים לְמַעַלָּה. וְאָמַר, שְׁעַדוֹן לֹא עָלוּ שְׁעִשׂוּעִים כְּאֵלֶּה לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ אֵלּוּ הַשְּׁעִשׂוּעִים שְׁנַעֲשִׂים מִתְּפִלוֹת אֵלּוּ שְׁעוֹשִׂים מִן הַתּוֹרוֹת. וְעוֹד דִּבֵּר מִזֶּה כְּמָה וְכַמָּה פְּעָמִים עִם כְּמָה וְכַמָּה בְּנֵי אָדָם.

אָמְנָם לֹא בָּאָר הָעֲגֻנָּה הַיָּטִב, אִיךָ הִיְתָה בּוֹנֵתוֹ הַקְדוֹשָׁה בְּזֶה, אִךָ מִכָּל דְּבָרָיו הַבְּנוּ, שְׁעַקֵּר בּוֹנֵתוֹ הִיְתָה בְּפִשְׁיּוֹת, שְׁנַשְׁתַּדֵּל לְעֵיִן בַּתּוֹרוֹת הַקְדוֹשׁוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת שְׁגָלָה לָנוּ לְהִבִּין וְלִהְשָׁכִיל בּוֹנֵת אוֹתָהּ הַתּוֹרָה לְמַעֲשֵׂה, (כִּי זֶהוּ הָעֵקֶר, כִּי לֹא הַמְדַרְשׁ הוּא הָעֵקֶר אֶלָּא הַמַּעֲשֵׂה, כְּמִבְּאֵר אֲצִלְנוּ כְּבֵר כְּמָה פְּעָמִים שְׁכָל עֵקֶר בּוֹנֵת רַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא זְכוּרָנוּ לְבְרָכָה בְּכָל הַתּוֹרוֹת שְׁגָלָה, הִיָּה הַכֹּל רַק בְּשָׁבִיל הַמַּעֲשֵׂה, שְׁנַשְׁתַּדֵּל וְנִתְחַזַּק בְּכָל עוֹ לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְנִים בְּכָל הַנְּאֻמָּר בְּכָל תּוֹרָה וְתוֹרָה), וְנִחְשַׁב דְּרַבְּנוּ כְּמָה אָנוּ רְחוּקִים מֵאֵלּוּ הַדְּבָרִים הַמְּזַכְרִים בְּכָל תּוֹרָה וְתוֹרָה, וְנִתְפַלֵּל וְנַעֲתִיר לַה' בְּרַבּוּי הַפְּצָרוֹת וּבְקִשׁוֹת וְתַחֲנוּנִים שְׁיִרְחַם עָלֵינוּ וְיִזְכְּנוּ, וְיִקְרַבְנוּ בְּרַחֲמָיו הַמְּרַבִּים, שְׁנִזְכֶּה לְקִיָּם כָּל מָה שְׁנֹאמַר שֵׁם כְּאוֹתָהּ הַתּוֹרָה, וְנִשְׁפָּד שִׁיחֲנוּ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל כָּל הַדְּבָרִים הַנְּאֻמָּרִים שֵׁם, שְׁנִזְכֶּה לְקִיָּמָם וְלִהְיִיעַ אֲלֵיהֶם בְּשָׁלְמוֹת.

וּמִי שְׁזוֹכָה לְעַסֵּק בְּזֶה, לַעֲשׂוֹת מִהַתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת כַּנ"ל, בְּנֹדָאֵי יוֹכֵל תְּמִיד לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ יִשִּׁיחַ עַל יְדֵי כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה, כִּי אִף עַל פִּי שְׁבַתְחָלָה יְכוּל לְהִיּוֹת שְׁיִדְמָה לוֹ שֶׁהַתּוֹרָה הַזֹּאת אֵינָה מְדַבֵּרֶת מִהַכְרַחֲיוֹת שָׁלוֹ, וּמִהַחֲסָרוֹת וְהַפְּגָמִים שָׁלוֹ כְּאוֹתוֹ הָעֵת אִף עַל פִּי כֵּן כְּשִׁיחֲתִיל לְדַבֵּר עַל יְדֵי אוֹתָהּ הַתּוֹרָה בְּנֹדָאֵי יַעֲזִרְהוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְיִכָּל לְהַכְנִים כָּל שִׁיחֲתוֹ שֵׁם, וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ יוֹכֵל

לְפָרֵשׁ עַל יְדֵי כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה. כִּי דְבָרֵי רַבְּנֵינוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ הֵם כְּלָלִיּוֹת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְכָל תּוֹרָה וְתוֹרָה כְּלוּלָה מִכָּל הַתּוֹרָה בְּלָהּ וּמְכַלְלִיּוֹת יִשְׂרָאֵל וּמְכַלְלִיּוֹת כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם. וְכָל אָדָם כְּמוֹת שֶׁהוּא, בֵּין אִם הוּא בְּתַכְלִית מְדֻרְגָה הֶעָלְיוֹנָה, בֵּין אִם הוּא בְּתַכְלִית דְּיוֹטָא הַתַּחְתּוֹנָה, הַכֵּל בְּאִשְׁרֵי לְבַל, מְרִישׁ כָּל דְּרָגוֹן עַד סוֹף כָּל דְּרָגוֹן, כֵּלָם יְכוּלִים לְמַצֵּא עֲצָמָם, עִם כָּל בְּחִינוֹתֵיהֶם, בְּתוֹךְ כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה שֶׁל רַבְּנֵינוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא וְזָכוֹנוּ לְבָרְכָהּ. וְעַל כֵּן עַל יְדֵי כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה יוּכַל כָּל אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם כְּכֹל עֵת וּבְכֹל זְמַן לְפָרֵשׁ שִׁיחְתּוֹ יְהִיָּה אִיךְ שִׁיחְתּוֹ.

וְגַם עַל פִּי פְּשׁוּטֵי יְכוּלִים לְהִבִּין זֹאת, שֶׁיְכוּלִין לְפָרֵשׁ שִׁיחְתּוֹ עַל יְדֵי כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה. לְמַשָּׁל, הַתּוֹרָה בְּחִצּוֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר (בְּסִמְּוֹן ה' בְּלִקוּטֵי מוֹהַר"ן א'), שְׁמַתְחֵלֶת כִּי חַיֵּב כָּל אָדָם לֹמַר בְּשִׁבְלֵי נִבְרָא הָעוֹלָם, נִמְצָא כְּשֶׁהָעוֹלָם נִבְרָא בְּשִׁבְלֵי צְרִידָא אֲנִי לְרֵאוֹת וְלַעֲוִין בְּכֹל עֵת בְּתַקוּן הָעוֹלָם וְלִמְלֵאֵת חֶסְרוֹן הָעוֹלָם וְלְהַתְּפַלֵּל בְּעִבְרוֹם וְכוּ'. וְצָרִיכִים לִידַע אִם הוּא קָדָם גְּזַר דִּין אוֹ אַחַר גְּזַר דִּין כְּדֵי לִידַע אִיךְ לְהַתְּפַלֵּל וְכוּ' עֵין שָׁם. וְהִנֵּה מִהַתּוֹרָה הַזֹּאת דִּבְרַר רַבְּנֵינוּ הַקְּדוֹשׁ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ בְּעֲצָמוֹ עִם אֲנָשִׁים מְאֻנְשִׁי, לַעֲנִין תְּפִלָּה, שֶׁהַזְּהִיר אוֹתָם לַעֲשׂוֹת מִהַתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת, וְלִמַּד אוֹתָם סֵדֶר תְּפִלָּה, וְתַפְס לָהֶם לְדוּגְמָא תּוֹרָה הַזֹּאת, וְהוֹרָה אוֹתָם בְּפִשְׁטוּת, שֶׁיִּתְחִילוּ לְהַסְתַּפֵּל עַל עֲצָמוֹן בְּמָה הֵם רְחוּקִים מִכָּל זֶה, כִּי כָּל אֶחָד מִחַיֵּב לֹמַר כָּל הָעוֹלָם לֹא נִבְרָא אֶלָּא בְּשִׁבְלֵי, וְלְהַתְּפַלֵּל עַל חֶסְרוֹן הָעוֹלָם, וְלִידַע אִם הוּא קָדָם גְּזַר דִּין אוֹ אַחַר גְּזַר דִּין. וְאִם בֵּן עֵתָה יִסְתַּפֵּל עַל עֲצָמוֹ בְּמָה הוּא רְחוּק מִכָּל זֶה, וְיִתְפַּלֵּל וְיַעֲתִיר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיִּזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְכָל זֶה. וְשָׂאוֹ אוֹתוֹ אֲזוּ, כִּי אֵין זֶה צְרִידָא לָנוּ עֲכָשִׁי כִּי אֲנִי רְחוּקִים עֲכָשִׁי לְהַתְּפַלֵּל עַל זֶה לְפִי מְדֻרְגָתֵנוּ עֲכָשִׁי. הַשִּׁיב לָהֶם, הֲלֹא יִשְׁמְעוּ אֲזוּנִיכֶם מִה שֶׁפִּיכֶם מְדַבֵּר בְּהַתּוֹרָה הַזֹּאת, כִּי הֲלֹא מְבֹאֵר בָּאֵן, שֶׁכָּל אָדָם מִחַיֵּב לֹמַר כָּל הָעוֹלָם לֹא נִבְרָא אֶלָּא בְּשִׁבְלֵי, וְאִם בֵּן הַחֹב מִטָּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּהַכְּרַח וְאֵינוֹ יְכוּל לְפַטֵּר עֲצָמוֹ מִזֶּה וְכוּ'. כְּדָבָרִים הָאֵלֶּה נִשְׁמַע מִפִּי הַקְּדוֹשׁ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ בְּעֲצָמוֹ.

וְהִנֵּה בְּאֵמֶת אִם יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבַּרְךְ לְקַיֵּם דְּבָרָיו כְּפִשׁוּמוֹ, עַל פִּי הַדְּרָךְ
הַמְּבֹאֵר כְּאִן כְּפִשׁוּמוֹת, בְּוִדְאֵי יוֹכֵל כֹּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָרֵשׁ שׁוּחָתוֹ, עַל פִּי
דְרָךְ זֶה עַל יְדֵי כֹל תּוֹרָה וְתוֹרָה. כִּי אֶפְלוּ אִם יִהְיֶה הַפְּחוּת שְׂבִיבוּתִים
וְחֵקֶל שְׂבִיבוּתִים, וְאֶפְלוּ אִם עֵבֶר מִה שְׂעֵבֶר חֶסֶם וְשְׁלוֹם, אִם יִתְעוֹרֵר בְּאֵמֶת
לְשׁוֹב אֶל ה', וְיִתְחִיל לְשַׁפֵּךְ שׁוּחָתוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרְךְ, יוֹכֵל לְפָרֵשׁ עַל יְדֵי
זֶה דִּיקָא כֹּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ. כִּי יִתְחִיל לֹמֵר בְּמֵר נִפְשׁוֹ, הֲלֹא בְּשִׁבְלֵי
נִבְרָא הָעוֹלָם, כִּי כִּךְ הִזְהִירוּ אוֹתָנוּ חֲכָמֵינוּ וְזָכוּנָם לְבִרְכָה שֶׁהוּא חַיִּיב עַל
כֹּל אָדָם לֹמֵר כִּךְ שֶׁכֹּל הָעוֹלָם לֹא נִבְרָא אֶלָּא בְּשִׁבְלֵי, וְכִמָּה וְכִמָּה אָנִי
רְחוּק עֲבָשׁוֹ מְזִיחָה. וְאִף שְׂיִדְמָה לְפִי דַעְתּוֹ שֶׁהוּא רְחוּק מְאֹד מְאֹד מְזִיחָה
כִּלִּי שְׁעוֹר, עַד אֲשֶׁר אֵין רְאוּי לוֹ לְדַבֵּר כֹּל מְזִיחָה שְׂבִיבוּלוֹ נִבְרָא הָעוֹלָם,
לְפִי מְדַרְגָּתוֹ הַפְּחוּתָה וְהַשְּׁפָלָה שְׂיִוְדַע בְּנִפְשׁוֹ, אִף עַל פִּי כֵּן אֲדַרְבָּא עַל
יְדֵי זֶה דִּיקָא יוֹכֵל לְשַׁפֵּךְ שׁוּחָתוֹ בְּיִתְרָה. כִּי הֲלֹא בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ בְּוִדְאֵי חַיִּיב
עָלָיו לֹמֵר כִּךְ שְׂבִיבוּלוֹ נִבְרָא הָעוֹלָם, כִּמוֹ שְׂאֵמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוּנָם לְבִרְכָה
חַיִּיב כֹּל אָדָם לֹמֵר וְכוּ', כֹּל אָדָם דִּיקָא יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה, רַק שֶׁהוּא נִתְרַחֵק
כִּךְ עַד שֶׁקָּשָׁה לוֹ לְדַבֵּר מְזִיחָה, אִם כֵּן אֵיפּוֹא אֲדַרְבָּא עַל יְדֵי זֶה דִּיקָא,
יִשְׁפֹּךְ לְבוֹ כְּמִים נִכַח פְּנֵי יי, כְּשִׁיִּסְתַּפֵּל עַל עֲצָמוֹ כְּמָה הוּא רְחוּק מְזִיחָה
עַל יְדֵי מַעֲשָׂיו וְכוּ', וְדִיקָא עַל יְדֵי זֶה יִכְנוּס בְּדְבָרִים עַד שִׁיּוֹכֵל לְדַבֵּר
וּלְפָרֵשׁ כֹּל לְבוֹ, אֶת כֹּל נִגְעֵי לְבָבוֹ וּמְכַאֲבֵי נִפְשׁוֹ בְּאוֹתוֹ הָעֵת. וְכִיּוֹצֵא
כְּזֶה כֹּל דְּבַר וְדְבַר מִתּוֹרָה הַזֹּאת, כִּי אַחַר כִּךְ יִסְתַּפֵּל לְחַלֵּן בְּתוֹרָה הַזֹּאת,
שְׂמִיבְאָר שֵׁם, אֵיךְ לִידַע בֵּין קִדְּם גְּזֵר דִּין לְאַחַר גְּזֵר דִּין, הוּא עַל יְדֵי
שְׂמִיחָה שֶׁל מְצוּה לַעֲשׂוֹת הַמְצוּה בְּשְׂמִיחָה גְּדוּלָה מִהַמְצוּה בְּעֲצָמָה וְכוּ' עֵינ
שֵׁם. וְיִתְחִיל לְהַתְּפַלֵּל עַל זֶה, וְלְהַסְתַּפֵּל עַל עֲצָמוֹ כְּמָה הוּא רְחוּק מְזִיחָה,
וְיִטְעוֹן טַעֲנוֹת וְהַפְּצָרוֹת לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרְךְ שְׂיִזְכְּהוּ לְהַגִּיעַ לָזֶה. וְכִמוֹ כֵּן
לְחַלֵּן יוֹתֵר, שְׂמִיבְאָר שֵׁם אֵיךְ לִזְכוּת לְשְׂמִיחָה וְכוּ' שֶׁהוּא עַל יְדֵי רְעָמִים
עַל יְדֵי שְׂמִפְשִׁיטִין עַקְמִימִיּוֹת שְׂפִלְבֵי וְכוּ' וְרְעָמִים הֵם הַתְּפִלָּה בְּכַח וְכוּ'
וְלִזְכוּת לָזֶה צְרִיכִין לְפָנֹת הַמִּנְחָה מִמְחֻשְׁבוֹת זְרוֹת מְחַמֵּץ שְׁלֵא יִחְמִיץ אֶת
מִחוֹ בְּתֵאוֹת וְהִרְהוּרִים, וְיִגְעוֹר בְּהַמְחֻשְׁבוֹת זְרוֹת כִּמוֹ שְׂכַתוֹב גְּעַר חֵיט

קנה וכו' שזה בחינת מצה וכו', וצריך לשמר עצמו מיראות חיצוניות וכו', והעקר, לשמר עצמו מחמץ, שלא יחמיץ מחשבתו בשום מחשבה חיצונית ככל וכו', וצריך שיהיה לו אמונת חכמים, ולהאמין שכל המחלקת שיש בין הצדיקים השלמים הוא רק בשבילו, כדי שיקח לעצמו תוכחה ומוסר על שפגם בטפי מחו, שעל זה נאמר "כל באיה לא ישובו ולא ישיגו ארחות חיים", כדי שיוזכר לשוב ממנות לחיים, מחמץ למצה וכו' ועל כן אסור לו שיהיה קשה לו שום קשיא על המחלקת שבין הצדיקים האמתים, רק להאמין בכלם באמונה שלמה וכו'. ענין שם כל התורה הנזכר לעיל, והנה על כל הדברים האלה צריך לשפך שיחו בתחנונות ובקשות הרבה שיוזכר להגיע לכל זה. כי כמה וכמה תפילות ותחנונות צריך האדם להתפלל שיוזכר לפנות המוח ממחשבות זרות והרהורים ושלא יחמיץ את מחו בתאות ובחכמות חיצוניות והרהורים חס ושלום. כי כמעט כל אדם נלכד בזה מאד, וצריכין לבקש הרבה מהשם יתברך להנצל מזה ושיוזכר למחשבות זכות וקדושות, וכן כמה צריכין להתפלל לזכות לתפלה בכונה ובכח וכו' וכיוצא בזה בכל הדברים הנאמרים שם בתורה הזאת. וכן בכל תורה ותורה. ומשפיל על דבר יוכל להבין מעצמו דברים הרבה מתוך דברים אלו, וגם כי הבא לטהר מסייעין לו מן השמים. ואם יכין לבו, יהיה השם יתברך בעזרו ויומין וישלח לו דבורים הרבה בפיו, שיוכל לפרש כל לבבו בכל עת על ידי כל מאמר ומאמר.

על כן מי שרוצה לחוס על גפשו ולהסתפל על תכליתו הנצחי באמת לאמתו ורוצה להתקרב להשם יתברך באמת, וזה ידוע וברור שאי אפשר להתקרב להשם יתברך דהינו לשבר ולבטל כל המדות רעות ולזכות לכל המדות טובות, ולילך בדרךיו יתברך, זה אי אפשר כי אם על ידי תפלה ותחנונים ושועה וזעקה וצעקה להשם יתברך ימים ושנים הרבה, וכל הצדיקים והפזרים אמתים לא זכו למדרגתם, כי אם על ידי זה, על ידי תפלה ותחנונים, כמבאר אצלנו כבר כמה פעמים, אבל גם זה בעצמו קשה וכבד לאדם, דהינו להרבות בתפלה ותחנונים, כי על פי רב אין

מלה בלשונו לדבר ולפרש שיחתו, אבל על פי הדרך הנזכר לעיל לעשות מהתורות תפלות פנובר לעיל, על ידי זה בקל יוכל לפרש כל שיחתו כל אשר עם לבבו פנובר לעיל. אך גם על זה יש מניעות וכבוד הרבה, כי לא כל אדם בקי כל כך בדברי רבנו זכרנו לברכה עד שיוכל לעשות מהתורות תפלות וכיוצא בזה שאר מניעות רבות. על פן שמתי אל לבי להעתיק מהתפלות שרשמתי לעצמי פאשר פקד עלי רבנו זכרנו לברכה שטוב לכתוב לעצמו התפלות פשוטין לאיזה תפלה סדורה, כדי שיוכל לאמרה גם בפעם אחר, וכן עשיתי. אחר כך ראיתי שטוב להעתיקם בלשון פלגיות באופן שיהיו שוין לכל נפש, ולמסרם לאנשי שלומנו לבל אמנע הטוב מבגליו. כי ראיתי כי הם פלגיות גדול מאוד. והם דברים הצריכים לכל נפש, לכל אחד ואחד לפי מדרגתו, בלם צריכים להם למגדול ועד קטן. ואין שום דבר שחסר לאדם בענין עבודת י"י שלא ימצא בתפלות הללו. וכאשר העתקתי קצתם, ומסרתים לקצת אנשים הוטבו בעיניהם מאוד מאוד והפצירו כי להעתיק להם בלם. אם אמנם לבי הלך אנה ואנה בזה, עם כל זה מסרתי עצמי לשם יתברך לברד וסמכתי עליו לבר, פרוצונו יתברך הטוב וכרצון רבנו זכרנו לברכה פן אעשה.

והנה מעלת אלו התפלות יבין כל משפיל החפץ באמת ובתמימות, כי תפלות פאלו עדין לא היו בעולם, והם מלאים כל טוב לבית ישראל. תפלות תחנות ובקשות והפצרות ורצויים ופיוסים ונדוים ומענות ואמתלאות וצעקות ושועות וזעקות גדולות לשם יתברך, לעורר רחמיו המרבים עלינו שיקרבנו לעבודתו יתברך חיש קל מהרה. וגם פלול פהם התעוררות גדול שייאמר האדם לנפשו, שיעורר את עצמו לבל יעבר עולמו בשנה חס ושלום, כי הדבור יש לו פח גדול לעורר את האדם, ועל פן אפלו הדברים שהאדם בעצמו יודע אותם, אף על פי כן פשיאמרם בפיו ויעורר את עצמו, על ידי זה יתחזק ויתגבר וישתוקק ביותר להתקרב להשם יתברך, עד שיוכה לתשובה שלמה באמת. ומי שיהיה רגיל בתפלות אלו באמת ובתמימות, בודאי יזכה לחיי עולם.

אך טוב אשר תאחז בזה וגם מזה אל תנח ירך, דהינו לעסוק בכל יום בהתבודדות ולפרש שיחתו לפני השם ותברך את כל אשר עם לכבו בלשון אשכנז (כמבאר בספריו הקדושים כמה פעמים), ולעשות בעצמו מהתורות תפלות כנ"ל. כי אי אפשר לבאר בכתב כל הצטרכות האדם בפרטיות, ובפרט לפי השנויים שנעשים באדם בכל עת וזמן. וכבר הזהיר רבנו זכרנו לברכה כמה פעמים לומר תחנונות ובקשות הרבה בכל יום, כל מיני תחנונות הנמצאים באיזה סדור מסודרים הגדולים או ב"שערי ציון" ובשאר מקומות, מפל שפן וכל שפן לעסוק בספר תהלים. ומי שרוצה לקיים דבריו הקדושים, ולעסוק בתפלות, לזכות לחיי עולם, בודאי יערב לנפשו מאד מאד אלו התפלות, כי אין שום תפלות בעולם שיוכל האדם למצוא את עצמו בהם כמו באלו התפלות, המדברים מפל המדות ומפל הדברים שבעולם, ופאשר יראה הרואה בעיניו, אשרי שיאחז בהם.

והנה לא נפלאות היא לחבר תפלות חדשות, כי כבר קדמוני בזה כמה וכמה גדולים וקטנים, אשר חברו ונסדו כמה תפלות, כמו בספר "שערי ציון" שנמצאים כמה תפלות שחברו האחרונים, וכן בהסדורים הגדולים, ובשאר ספרים. וגם בימינו נתחברו כמה וכמה תפלות חדשות. וגם יש כמה וכמה ספרים שלמים של תפלות, רק שאינם מצויים בינינו, כמו בא בסוף ספר "סדר הדורות" בתוך שמות הספרים, שמביא שם ספרים הרבה של תפלות שאינם מצויים כל כך בינינו. וגם כל הפיוטים והסליחות וזמירות רבם בכלם לא יצאו מפי הקדמונים מנביאים ותנאים ובעלי רוח הקדש, כי אם מפי האחרונים שהיו זמן רב אחר שפסקה רוח הקדש מישראל. כי מובן לכל משכיל, שאין אסור לחבר תפלות מי שאינו במדרגת בני עליה ובעלי רוח הקדש, כמו ששאר מחברי ספרים אין חיוב שיהיו בעלי רוח הקדש. כי לא בשמים היא, אדרבא בחבורי תפלות אין שום אחריות ואין בו חשש סכנה כמו בשארי ספרים שמחברים, כמו בענין הוראת אסור והתר ודיני ממונות, שיש בהם סכנה גדולה להמחברים, שלא יפשל בדבר הלכה חס ושלום, שלא יאמר על טמא טהור חס ושלום

וכו'. וכן בספרי מפרשים ומבארים יש גם פן חשש שלא יאמר שלא
 בהלכה, ולא יכון הפרוש והבאור האמת, ואף על פי פן החיוב על כל
 בעל תורה לחבר ספרים, כפי אשר תשיג ידו, פאשר האריכו בזה בכמה
 ספרי קדש. ואסור למנוע עצמו מחמת חשש סכנות הנזכרים לעיל, כי
 לא בשמים היא. ואנחנו מחיבים לעשות המטל עלינו, לברר וללבן ההלכה
 כפי יכלתנו, ולהטות דעתנו ושכלנו אל נקדת האמת תמיד, וה' הטוב
 בעיניו יעשה, ואת כל אשר יזמין לנו השם יתברך בשכלנו איזה חדוש
 ובאור, אנו מחיבים לבאר על ספר, ולהפיץ מעינותינו חוצה, ולהטיב
 משובנו לאחרים. ולכלי למנוע הטוב מבעלי מחמת חששות ומרה שחורות
 כאלו, כי אין הקדוש ברוך הוא בא בטרוניא עם בריותיו ולא נתנה תורה
 למלאכי השרת. מפל שפן וכל שפן בעניני חבורי תפלות שאין יוצא מהם
 הוראה ודין ולא באור ופרוש, בודאי אין למנוע מלחברם, אף מי שאינו
 גדול במעלה. בפרט תפלות כאלו שנתפסו על יסוד חזק וקיים, יסוד מוסר,
 ויש להם על מה שישמוכו תהלה לאל, כי כלם בנויים ומיסדים על אדני
 פו, על דברי תורתו הקדושה של רבנו הגדול והקדוש והנורא, וזכר צדקתו
 וקדשותו לברכה, אשר כל דבריו כלם נאמרו ברוח הקדש, במדרגה גבוהה
 מאוד מאוד. ומי שיעין בספריו הקדושים ובשיחותיו הקדושות יבין מעט
 מה מאוד עמקו מחשבותיו, ועד היכן דבריו מגיעים, ואין להאריך בזה
 כאן. על פן כל תפלות אלו, ממקום קדוש יתהלכו, נובעים ויוצאים ממעין
 הקדוש היוצא מבית ה', המלא על כל גדותיו עצות עמקות נפלאות
 ונוראות לעבודת הבורא יתברך, "מים עמקים עצה בלב איש". הן על כל
 אלה הכרחתי למלאות רצון חברי החרדים לדברי ה', המתאווים
 ומשתוקקים לתפלות אלו, להעתיקם ולהדפיסם, להאירם על פני תבל,
 לחלקם ביעקב ולהפיצם בישראל. ודי בהתנצלות זאת לכל חפץ באמת.
 וה' אלהים אמת, ותן אמת ליעקב, ויורנו ויודריכנו בדרך האמת תמיד,
 ויטה לבבנו אליו לעבדו באמת, עד יוכן בחסד כפא דוד וישב עליו
 באמת, במהרה בימינו, אמן.

וְה' יתְּבַרַךְ יִשְׁמַע שְׁוַעֲתֵינוּ וְיִאֲזִין קוֹלֵנוּ וְיִקְשִׁיב תְּפִלֹּתֵינוּ, וְיִזְכְּנוּ לְעֶסֶק
 בְּתַפְלוֹת וְתַחֲנוּגִים תָּמִיד, הֵן בְּתַפְלוֹת הַכְּתוּבוֹת וְסְדוּרוֹת לְפָנֵינוּ, הֵן
 בְּתַפְלוֹת וְתַחֲנוּת שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְדַבֵּר בְּעֶצְמוֹ מִלְּבוֹ בְּלִשׁוֹן אֲשֶׁכְּנוּ בְּכָל יוֹם
 וַיּוֹם, כַּאֲשֶׁר הִזְהִירֵנוּ רַבֵּנוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה כַּמָּה פְּעָמִים, כִּי זֶהוּ הָעֵקֶר כַּמְבֹאֵר
 בְּסִפְרֵי הַקְּדוֹשִׁים כַּמָּה פְּעָמִים. עַד שְׁנֹזְפָה לָשׁוּב אֵלָיו בְּאֵמֶת בְּתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה כִּרְצוֹנוֹ הַטּוֹב, עַד שְׁנֹזְפָה לְעֵלוֹת וּלְהַכְלִיל בּוֹ יתְּבַרַךְ בְּאוֹר הָאֵין
 סוֹף לְחַזוֹת בְּנַעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ. וּבְזִכּוֹת זֶה יָבִיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי עַקֵּר כְּלֵי זֵין שֶׁל מְשִׁיחַ הוּא הַתַּפְלָה, כַּמְבֹאֵר בְּהַתּוֹרָה
 "אָמַר אֵל הַכֹּהֲנִים" (בְּסִימָן ב'). וְצָרִיכִין לְחַזֵּק עֲצָמוֹ בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּגִים מְאֹד
 מְאֹד, אֲפִלּוֹ אִם יַעֲבֹר עָלָיו מָה, עַד יִשְׁקִיף וַיֵּרָא ה' מִשְׁמַיִם, יַחֲיִינוּ מִיּוֹמָיִם,
 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יְקִימֵנוּ וְנַחֲיָה לְפָנָיו לְהַתְהַלֵּךְ לְפָנָיו ה' בְּאוֹר הַחַיִּים, אָמֵן
 וְאָמֵן:

תוכן הענינים

הקדמה מאת רבי נתן מברסלב	עמוד טו
ליקוטי תפילות חלק א'	עמוד כה
ליקוטי תפילות חלק ב'	עמוד תרנב
מפתח על פי סדר התפילות	עמוד תתקלח
מפתח על פי סדר התורות	עמוד תתקמו
מפתח על פי סדר המידות	עמוד תתקנד
תיקון הכללי	עמוד תתקסה
תפילה השייכת לתיקון הכללי	תתקסה

לקוני תפילות

חלק ראשון

א

מיוסד על תורה א' בליקוני מוהר"ן

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתהיה בעזרנו ותזכה אותנו ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים ללמוד וללמד, ולעסק בתורתך הקדושה לשמה תמיד, ולהגות בה יומם ולילה. ובזכות וכח למוד התורה הקדושה, תזכה אותנו ברחמיך הרבים, ותתן לנו כח להכניע ולשבר ולגרש את היצר הרע מקרבנו, ונזכה לגרש ולבטל את הרוח שטות וכל מיני שגעון שנתדבק בנו על-ידי מעשינו הרעים. הכל נזכה לגרש ולבטל על-ידי למוד ועסק התורה הקדושה אשר היא כלה שמותיך הקדושים, שלא יהיה שום כח להרוח שטות ושגעון לבלב דעתנו כלל, רק נזכה לגרשו ולסלקו מעלינו ומעל גבולנו.

אנא יי, אתה ידעת את רבוי המחשבות הטורדות המבלבלים ומטרידים אותנו מעבודתך באמת בכל עת ובכל שעה. וכלם באים על-ידי הרוח שטות ושגעון שנתדבק בנו על-ידי מעשינו הרעים, על-ידי חטאינו ועוונותינו ופשעינו המרבים, עד אשר נתבלבל דעתנו ונתעכר שכלנו מאד מאד בלי שעור וערך. אבינו שבשמים, טוב לכל ורחמיו על כל מעשיו, תן לנו חנינה ולא נאבד. זכנו ברחמיך הרבים להכניע ולגרש ולבטל את הרוח שטות והשגעון ממנו על-ידי עסק התורה הקדושה.

ובכן תזכני ברחמיך הרבים, שלא יהיה שום כח להיצר הרע והרוח שטות לבלב את דעתך, לבטל אותך, חס ושלום, מעבודתך באמת

על-ידי המצוות שלו. שהוא מתלבש עצמו במצות, כאלו הוא מסית אותי לאיזה דבר מצוה, והוא טומן בזה רשת לרגלי, חס ושלום, על-ידי אלו המצוות שלו שהוא מתלבש בהם, באשר אתה לבר ידעת כל זה: אנא יי, חוס וחמל על נפשי האמלה והצילני ממנו מעצותיו הרעות האלו, לבל יהיה לו כח להטעות אותי, חס ושלום, בבלבולים הללו.

והנני משליך את כל יהבי עליך יי אלהי ואלהי אבותי, ואני סומך עצמי עליך לבר, שאתה תוליכני ברחמיך הרבים בדרך הישר והאמת בכל עת ובכל שעה, בכל תנועה ותנועה, שכלם יהיו כרצונך הטוב. ולא אסור מרצונך זמין ושמאל, כי אתה ידעת כי בשור ודם אנחנו, ואי אפשר לנו לכוון בכל עת רצונך הטוב באמת לאמתו. על פן עזרני ברחמיך הרבים שלא יהיה שום כח להיצר הרע והרוח שטות והשגעון לבלבל את דעתי עוד בשום בלבול בעולם כלל, רק אזהרה לסמוך עליך לבר. ואתה תרחם עלי ברחמיך הרבים, ותוליכני ותדריכני בדרך האמת תמיד בכל עת ובכל רגע, באפן שכל מעשי ועסקי ותנועותי כלם, וכל התנועות של בני ויוצאי חלצי ושל כל התלויים בי, כלם יהיו כרצונך הטוב לבר תמיד מעתה ועד עולם.

ובכן תעזרני ברחמיך הרבים, שאזכה לתן כח למלכות דקדושה, שיתגבר על מלכות הרשעה, ואזכה להגביר היצר טוב על יצר הרע. ותחנני ברחמיך הרבים, ותשפיע עלי חכמה ושכל דקדושה, שאזכה להסתכל בכל דבר באור השכל דקדושה שיש בו, לדבק עצמי להשם יתברך על-ידי כל הדברים שבעולם, שאזכה להבין מכלם את הרמזים שאתה מרמז אלי בכל עת להתקרב אליך.

ובכן יהי רצון מלפניך מלא רצון, מלא רחמים, מלא חסד מלא טוב, בכל עת ובכל רגע תמיד, שתחס ותחמל עלי, ותשפיע עלי חן וחסד, ותתן לי חן בעיניך ובעיני כל רואי. ותשפיע לי דברי חן

ותחנונים, באפן שיפנסו דברי בלבה, ותקבל את תפילתי ובקשתי תמיד. ותקיים מקרא שכתוב: "ושפכתי על בית דוד ועל יושב ירושלים רוח חן ותחנונים", שגזפה שיהיו דברינו לפניך דברי חן ותחנונים, באפן שתתן להם מקום לכנס בלבה ויהיו אמרינו לרצון ולנחת לפני כסא כבודך.

רבנו של עולם, הביטה בענינו וראה בשפלותנו ובזיונו, פי כל החן והחשיבות של ישראל עמך הקדוש נפל בגלות המר הזה, ועמך ישראל נבזים ושפלים בעיני העכו"ם והרשעים, וכל החן והחשיבות נפל אליהם. על-כן חוסה נא כרב רחמיה על כבודך הגדול והקדוש, ותעלה ותרוםם ותגדל את החן והחשיבות של ישראל בגשמיות וברוחניות. ותבטל ותכניע את החן והחשיבות של העכו"ם והסטרא אחרא והרשעים, שלא יהיה להם שום חן וחשיבות לא למעלה ולא למטה. ותרוםם קרן ישראל, ותשמע ותקבל את תפלתנו ואנקתנו בכל עת, ותביט בעמלנו ותשור בענינו ודחקנו. ותקיים מקרא שכתוב: "כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשוועו אליו שמע". חננו וענינו ושמע תפלתנו, כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים, ברוך אתה שומע תפלה.

ב

מיוסר על תורה ב' בליקומי מוהר"ן

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שומע תפלת עמו ישראל ברחמים, שיעזרו רחמיה וחסדיך עלינו למענה, ותכין לבבנו להתפלל לפניך בכל לב ונפש, ותהיה תפלתנו שגורה בפינו תמיד, ולא יהיה לנו שום מונע ועכוב ובלבול בתפלתנו.

רבנו של עולם, נוהג כצאן יוסף יושב הכרובים, הופיעה עלינו ברחמיה הרבים אור קדשתך, שימשך עלינו קדשה וטהרה, באפן

שנוכל לכוף ולהכניע ולשבר את יצרנו הרע. ונזכה ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים, שנהיה פלנו אנחנו וזרענו שומרים את הברית קדש. ותעזר לנו תמיד, ותציל אותנו ברחמיך העצומים וחסדיך הגדולים מכל מיני פגם הברית, חס ושלום, הן במחשבה הן בדבור הן במעשה, בין בשוגג בין במזיד, בין באנס בין ברצון, הן בחוש הראות הן בחוש השמיעה הן בשאר חושים - בכלם נהיה קדושים וטהורים בקדשת הברית, בלי שום פגם והרהור קלל. כי ברחמיך הרבים בחרת בנו מכל האמות, ורוממתנו מכל הלשונות, והבדלת אותנו מכל טמאותיהם ומכל תועבותיהם, כאשר כתבת לנו בתורתך: "ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי". וקראת אותנו פלנו בשם צדיקים, כמו שכתוב: 'ועמך ישראל כלם צדיקים'.

אנא ברחמיך הרבים, אל תעשה תורתך הקדושה פלסתר, חס ושלום, כי דברך אמת וקים לעד. על-כן עשה עמנו בחסדיך ועזר לנו שנהיה באמת בכלל צדיקים על-ידי שתזכנו להיות משומרי הברית, אשר על-ידי-זה לבד יאות לנו להיות נקרא בשם צדיק, כמו שהודעתנו על-ידי חכמיך הקדושים שאין נקרא בשם צדיק כ-אם מאן דנטיר ברית.

ובכן כשם שעזרת את יוסף צדיקך בשעה שבא לידי נסיון והצלחת אותו ונתת לו כח להתגבר על יצרו, כן יהמו נא מעיך ורחמיך עלינו. ותזכנו בזכות וכח יוסף הצדיק, ותתן לנו שכל חכמה ובינה ודעת וכח וגבורה דקדושה, באפן שנוכל להנצל מכל מיני פגם הברית. ונוכל להתגבר על יצרנו, ונזכה שתהיה מחשבתנו קשורה ודבוקה בקדשתך תמיד בלי הפסק רגע, למען יהיה לנו כח על-ידי-זה לסדר תפלתנו לפניך כראוי בלי שום מונע ועכוב ובלבול, באפן שתתקבל תפלתנו לפניך, ויכמרו רחמיך עלינו ותשיב פניך אלינו, ותמהר ותחיש לגאלנו ותביא לנו את משיח צדקנו. ולמענך עשה ולא לנו. ועזרנו שתהיה תפלתנו מסדרת כראוי, ותתן בנו שכל ודעת שנוכל

לְכַלְכַּל דְּבָרֵינוּ בְּמִשְׁפָּט. וְלֹא נִכְשַׁל בְּאִמְרֵי פִינוּ וְלֹא נִטָּה בְּתַפְלֹתֵנוּ
לְיָמִין וְלִשְׂמָאל מִן הַדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר וְהָאֲמֵת.

וּתְזוּכָה אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתֵן צְדָקָה לְעַנְיִים מְהֻנְנִים. וְתִזְמִין
לָנוּ מָמוֹן בְּרוּחַ, וְעַנְיִים הַגּוֹנִים לְזָכוֹת בָּהֶם. "וְעוֹז מִלֶּךְ מִשְׁפָּט אָהֵב,
אֵתָּה כּוֹנֵנֵת מִיִּשְׂרָאֵל, מִשְׁפָּט וְצְדָקָה בִּיעֲקֹב אֵתָּה עָשִׂיתְ. כִּי מִמֶּךָ הִכַּל
וּמִיָּדְךָ נִתְּנוּ לָךְ". עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר עֹשֶׂה עִמָּנוּ צְדָקָה. וְתִזְכָּה
אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְהִיּוֹת בְּכָלֵל עוֹשֵׂי צְדָקָה. וְתִסִּיר רַע לְבַבְנוּ, לְמַעַן
נִזְכָּה לְתֵן צְדָקָה בְּשִׂמְחָה בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת, וְלֹא יִרַע לְבַבְנוּ בְּתַתָּנוּ
לוֹ. פְּתוּחַ נִפְתַּח אֵת יְדֵנוּ לוֹ לְתֵת לְעַנֵּי וְאֲבִיוֹן דֵּי מַחְסוּרוֹ אֲשֶׁר יַחְסֹר
לוֹ, וְנִפְקַל לְרַעֵב נַפְשָׁנוּ וְעָרֵם נִכְסָה בְּגָד. וּבְגִלְלַת הַדֶּבֶר הַזֶּה תִּבְרַכְנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְתַעֲזָרְנוּ לְסִדֵּר תַּפְלֹתֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת. וְתַהֲיֶה
תַּפְלֹתֵנוּ זָכָה וְנִכְוֵנָה בְּלִי שׁוּם מַחְשָׁבוֹת זְרוֹת לְמַעַן לֹא יִהְיֶה שׁוּם
מִסָּךְ הַמְּבַדִּיל בֵּין תַּפְלֹתֵנוּ וּבִינֶיךָ.

וְחַנּוּנוּ מְכוֹנְנִים בְּתַפְלֹתֵנוּ וּמְקַשְׂרִים אֵת כָּל תַּפְלוּתֵינוּ לְכָל הַצְּדִיקִים
שְׂבָדוֹרְנוּ. וְאֵתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּעֲזָרֵנוּ אֵת לֵב צְדִיקֵי אָמֵת שְׂבָדוֹרְנוּ,
וְתַתֵּן לָהֶם כַּח שִׁיקְבָּלוֹ אֵת תַּפְלֹתֵנוּ וַיַּעֲלוּ אוֹתָם לְפָנֶיךָ. וְאִם
תַּפְלֹתֵנוּ אֵינָה כְּרָאוּי וְהִיא מְעַרְבֶת בְּפִסְלֵת הַרְבֵּה וְאִין בְּתַפְלֹתֵנוּ אֶפְלוּ
דְּבוּר אֶחָד אוֹ אוֹת אַחַת שֶׁתַּהֲיֶה זָכָה וְנִקְיָה, וּדְבָרֵי מְגֻמְגָם מְאֹד
וְלִשׁוֹנֵי מְלֵא פֶגֶם, כִּי לֹא בְדַעַת אַדְּבָר וְהַדְּבוּר רְחוּק מִן הַמַּחְשָׁבָה,
הֵן עַל כָּל אֵלֶּה גָּבְרוּ רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ. וְתַתֵּן כַּח בְּצַדִּיקֶיךָ הָאֱמֵתִים
שִׁיּוּכְלוּ לְהַעֲלוֹת וּלְהַרִּים וּלְהַגְבִּיחַ כָּל תַּפְלוּתֵינוּ לְזָכוֹתֵם וּלְנִקּוּתֵם מִכָּל
סִיג וּפְגָם, בְּאִפְּן שִׁיּוּכְלוּ לְהַעֲלוֹת לְפָנֶיךָ לְרִצּוֹן, וַיְבַנּוּ מֵהֶם אֵת קוֹמַת
הַשְּׂכִינָה, לְהַכִּינָה וּלְסַעֲדָה וּלְהַקִּימָה מְגֻלוּתָהּ. וְתִקֵּם אֵת סִכַּת דָּוִד
הַנִּפְלֵת, עַל יְדֵי תַּפְלוּתֵנוּ, וְתִשָּׁיב שְׂכִינְתְךָ לְצִיּוֹן, וְתֵאִיר פָּנֶיךָ אֵלֵינוּ;
"פָּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי, כִּי לֹא בִקְשָׁתִי אֶבְטַח וְחַרְבִּי לֹא תוֹשִׁיעַנִי", רַק
בְּשִׁמְךָ לְבַד בְּטַחְנוּ, "בְּאֵלֵהִים הִלְלָנוּ כָּל הַיּוֹם, וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נוֹדָה
סְלָה".

ותעורר את משיח צדקנו שיקבל את תפלתנו ויעלה אותם לפניך. וכל תפלותינו ותפלות עמך בית ישראל יהיו בידו לחרב פיפיות, למחסה ולמגן וצנה, ללחם את לוחמנו ולריב את ריבנו. "יחס על דל ואביון ונפשות אביונים יושיע, החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי. חגור חרבך על גרף גבור הודך והדרך". ולמענך עשה ולא לנו, כי גם מעט דמעט מעשינו הטובים וכל צדקותינו ותפלתנו הכל מאתך, "כי ממך הכל ומידך נתנו לך". וכמו שכתוב: "מי הקדימני ואשלים". "לא לנו יי, לא לנו, כי לשמך תן כבוד על חסדך ועל אמתך", "כחסדך חניני ואשמרה עדות פיד". וקיים לנו מקרא שכתוב: "למען שמי אאריך אפי ותהלתי אהטם לך". למעני למעני אעשה, כי איד יחל", וכבודי לאחר לא אתן. מגדיל ישועות מלפני, ועושה חסד למשיחו, לדוד ולזרעו עד עולם, אמן סלה.

ג

מיוסד על תורה ג' בליקוטי מוהר"ן

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, הבוחר בך עבדו ובזרעו אחריו, והבוחר בשירי זמרה, שתזכר ברחמיך וחסדיך הגדולים את שכנינו עזר, אשר נרדה ממקומה כצפור נודדת מן קנה. "אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד". ותקים ותגביה את כנסת ישראל מגפילתה, ותעזר אותנו ברחמיך הרבים, שנוזקה להרים קול זמרה, למען יהיה לנו כח לסדר לפניך זמירות שירות ותשבחות בקול גילה ורנן, ונגינותינו ננגן כל ימי חיינו בקול נעים וערב פאשר אהבת. ותעזר לנו לעסק בתורתך הקדושה לשמה תמיד יומם ולילה. וכשם שמסרת תורתך הקדושה למשה עבדך, וביום למדת עמו תורה שבכתב ובלילה תורה שבעל-פה, כן תעזרנו ברחמיך הרבים ללמוד ולהגות בתורתך הקדושה תמיד, שנוזקה ללמוד תורה שבכתב ותורה שבעל-פה יומם ולילה.

רבונו של עולם, זכנו ברחמיך הרבים שיהיה לנו כח להתגבר על השנה, שנוכל לנדר שנה מעיינינו ללמוד בכל לילה תמיד ששים מסכתות עם הגמרא הקדושה, ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים, לעסוק בהם לשמח. "קומי רני בלילה לראש אשמרות", ועל-ידי-זה ימשך עלינו חוט של חסד, "יומם יצנה יי חסדו, ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי". ותעזר לנו על-ידי-זה שלא יזיק לנו לעבודתנו שמיעת קול זמרה ונגון משום אדם שבעולם. ואפלו הקולות הפגומים הבאים מצפירים האחוזות בפח אל? יהא להם כח להזיק אותנו לבלבל אותנו מעבודתנו, חס ושלום. רק תתן לנו כח להעלותם ולבררם ולהקימם להחזירם אל הקדשה ותקים את ספת דוד הנפלת.

וברחמיך הרבים תעורר חבצלת השרון לשיר בקול נעים גילה ורנן. ותמלך אתה יי מהרה לבדך על כל מעשיך. ויקים מקרא שפתוב: "זמרו אלהים זמרו, זמרו למלכנו זמרו, כי מלך כל הארץ אלהים, זמרו משכיל". ותזכר את עמך ישראל אשר נפוצו בגוים, ואת בית מקדשך החרב מאין יושב. "גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרוחיה את מזבחותיך יי צבאות מלכי ואלהי". והשב כהנים לעבודתם. ולוים בדוכנם לשירם ולזמנם והשב ישראל לנויהם. ותן לנו שכל ורחמיה דקדשה, שנוזפה להמשיך עלינו על מלכותך תמיד, ולגלות מלכותך ואדנותך לכל באי עולם, וכסא דוד מהרה תכין. חיש קל מהרה תביא לנו את משיח בן דוד נעים זמירות ישראל. "אז ימלא שחוק פינו ולשונונו רנה", ואז נשיר ונזמר ונגנן לפניהם כל ימינו. ויקים מקרא שפתוב: "יי להושיענו ונגינותי נגנן כל ימי חיינו על בית יי". במהרה ביימינו אמן.

ד

מיוסר על תורה ד' בליקוטי מוהר"ן
 רבונו של עולם אתה עשית עמנו חסד גדול. והוצאת אותנו

ממצרים בכת גדול וביד חזקה, והבדלתנו מחמשים שערי טמאה, והכנסתנו בחמשים שערי קדשה. ותתן לנו יי אלהינו ברחמיך ובחסדיך הגדולים את תורתך הקדושה על-ידי משה נביאך נאמן ביתך. אלו פיננו מלא שירה כים, ולשוננו רנה פהמון גליו, ושפתותנו שבח פמרחבי רקיע וכו', לא נוכל להודות ולהלל לפניך על כל הטובות אשר עשית עמנו; אשר נתת לנו את תורתך הקדושה והתמימה, ובחרת בנו מכל האמות, וקדשתנו במצוותיך היקרות, הנחמדים מזהב ומפז רב. וכמה אזהרות הזהרתנו, וכמה הוכחות הוכחתנו, לבלי לעבר על מצוותיך, למען ייטב לנו ולבנינו עד עולם.

ועתה, אחרי כל הטובות והחסדים הגדולים והנוראים אשר עשית עמנו, וגם אותי השפל והנבזה בתכלית השפלות, אשר אין שפלות למטה ממני, זכית גם כן בחסדיך הגדולים והעצומים אשר אתה מרחם על כל בשר ובראת אותי בין זרע ישראל עבדיך, וקראת שמך עלי להיות בכלל ישראל עם קדוש אשר שמך משתף בשמנו. ועתה אחרי כל אלה, מה אמר לפניך יושב מרום, ומה אספר לפניך שוכן שחקים, ואיך יוכל עבד אדוני זה, עבד נבזה ושפל כמוני, לדבר ולפרש שיחתי לפניך יי אלהי. ואיך אפתח פי לעמד לפניך, אחרי אשר לא נזהרתי לעמד בטובתי, ודחיתי בידיים טובותיך וחסדיך הגדולים, ולא שמרתי את מצוותיך היקרות והחביבות, אשר הם הטובה הגדולה שבכל הטובות, והחסד הגדול שבכל החסדים.

אנא יי, אמנה חטאתי ליי אלהי ישראל, חטאתי עויתי ופשעתי, והרע בעיניך עשיתי, וכזאת וכזאת עשיתי, ובפרט (ויפרט את חטאיו, פי צריך לפרט את החטא), לך יי הצדקה ולנו בשת הפנים פיום הזה. מה אמר מה אדבר מה אצטדק. הרעותי את מעשי וקפחתי את טובתי וקדשתי, ופגמתי הרבה מאד, גדול עוני מנשוא, עצמו חטאי מספר. והנני עתה בעוונותי הרבים "כאיש שפור וכגבר עברו יין, פי עונותי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני. ואם זכרתי ונבהלתי.

תָּעָה לְבָבִי פְלָצוֹת בְּעִתְתֵּנִי, רַחֲפוּ כָּל עֲצָמֹתַי, כִּי אֵין שְׁלוֹם בְּעֲצָמַי מִפְּנֵי חֲטָאתִי". וְתֵהִי עֲוֹנוֹתַי חֲקוּקִים עַל עֲצָמוֹתַי, מִכֶּף רֶגֶל וְעַד רֹאשׁ אֵין מָתָם בְּעֵצָם מְעַצְמֵי מִפְּנֵי חֲטָאֵי וּפְשָׁעֵי הַמְּרֻבִּים, כִּי כָּל עֲצָמוֹתַי נִשְׁבְּרוּ וְנִנְסְרוּ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתַי הַמְּרֻבִּים אֲשֶׁר נִחְקְקוּ עָלַיְהֶם. אוֹי לִי וַי לִי. אוֹי לִי וַי לִי. מֵר לִי מְאֹד, מֵר מְאֹד. מֵר מִמְּוֹת, מֵר מִכָּל מִינֵי מְרִירוֹת שְׁבַעֲוֹלָם. וּבְאֶמֶת עֲדִין לֹא הִתְחַלַּתִּי לְהִרְגִישׁ כָּלֵל כָּאֵב אֶחָד מִעֲוֹנוֹתַי, אֲפֹלוּ חֵלֶק אֶחָד מֵאֶלֶף אֶלְפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת, כִּי עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתַי הַמְּרֻבִּים נִשְׁמַטְס לְבָבִי וְנִתְבַּלְבַּל דַּעֲתִי, עַד אֲשֶׁר אֵין אֲנִי יוֹדֵעַ כָּלֵל מִמֵּנִי וּמְעַצְמֵי. וְאֵלוּ זְכִיתִי לִידַע וּלְהִרְגִישׁ קִצַּת מְעַט דְּמַעַט מֵעֵצָם כָּאֵב אֶחָד מִחֲטָאֵי וְעֲוֹנוֹתַי הַמְּרֻבִּים, אֲשֶׁר קִלְקַלְתִּי וּפְגַמְתִּי בְּשֶׁרֶשׁ נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמַתִּי וּבְעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים, וּמְרֻדְתִּי נֶגֶד אֲדוֹן כָּל, אֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם וְהַשָּׁמַיִם וְהַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלְפוּהוּ, אֲשֶׁר כָּל מְלֹאכָיו גְּבוּרֵי כַח וּשְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ וְעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים וְעוֹלָמוֹת לְמַעְלָה מִהָעוֹלָמוֹת גְּבוּהָ מֵעַל גְּבוּהָ עַד אֵין שְׁעוֹר וְעַרְוָה, כְּלָם יִרְעֶדוּן וְיִפְחָדוּן מֵאִימַת שָׁמוֹ וְכָלֵם עוֹשִׂים רְצוּנוֹ בְּאִימָה בִּירְאָה וְאֶהְבָּה.

וְאֲנִי בְּרִיָּה קְלָה וּשְׁפָלָה שְׁבַכְל הַנְּבֻרָאִים טַפָּה סְרוּחָה, גּוֹשׁ עֶפְרָ, אֶבֶק פּוֹרֶחַ, מְרֻדְתִּי נֶגֶד אֵל עוֹלָם יִתְבַּרַךְ שָׁמוֹ לְעַד. וְהִנְנִי מֵאֲמִין בְּזֶה שָׂאֵם הָיִיתִי מִתְחִיל לְהִרְגִישׁ חֵלֶק אֶחָד מֵאֶלְפִים וּרַבּוֹת מֵעֵצָם מְרִירוֹת וּכְאֵב אֶחָד מִחֲטָאֵי וְעֲוֹנוֹתַי הַמְּרֻבִּים, בְּוֹדָאֵי לֹא הָיָה מְקוֹם שְׂיוּכַל לְסַבֵּל אֶת קוֹל זַעֲקָתִי, וְלֹא הָיִיתִי יָכוֹל לְסַבֵּל אֶת קוֹל זַעֲקָתִי וְעֵצָם כְּאֵבִי וּמְרִירַת לְבָבִי אֲפֹלוּ רִגַע קְלָה, וְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ לֹא הָיָה יָכוֹל לְסַבֵּל אֶת קוֹל צַעֲקָתִי. אוֹי אוֹי אוֹי, אוֹיָה עַל נַפְשִׁי נְעוּיֹתַי מִשְׁמַע נְבַהֲלַתִּי מְרֹאוֹת, וְהִסְפַּלְתִּי הַרְבֵּה מְאֹד. וְעַל-יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים וּפְשָׁעֵי הַמְּרֻבִּים פְּגַמְתִּי בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְהִטְהַרְתָּה וְהִתְמַיְמָה, וְקִלְקַלְתִּי וְהִפְכַּתִּי צְרוּפֵי אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשִׁים וְהִכְנַסְתִּי אוֹתָם בְּמִקְוֹמוֹת אֲשֶׁר לֹא נִתֵּן לְהִזְכֵּר. וְהִצְרוּפִים הֵהֵם אֲשֶׁר הִפְכַּתִּי דְבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים נִחְקְקוּ עַל עֲצָמוֹתַי, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְתִּי חֵס וְשְׁלוֹם, כַּח לְהַעֲכוּ"ם וְנִתְתִּי

לָהֶם מִמְשָׁלָה, וְהֶאֱרַכְתִּי אֶת הַגְּלוֹת עַל יְדֵי עֲוֹנוֹתֵי הַמְּרַבִּים. וְעַתָּה
 "מַה יֵּשׁ לִי עוֹד צְדָקָה וְלִזְעַק עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ".

אָבֵל אֶף-עַל-פִּי-כֵן עֲדִין לֹא אָבְדָה תְקוּנָתִי וְתוֹחַלְתִּי מִיָּי, כִּי חֲפֵץ
 חֶסֶד הוּא, כִּי אַתָּה רוֹצֵה בְתִשׁוּבַת רְשָׁעִים וְאֵין אַתָּה חֲפֵץ בְּמִיתָתָם.
 וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְמִדְתָּנוּ לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ
 וּפְשָׁעֵינוּ, וְהוֹרִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְץ הַמָּה
 לְהַתְּוֹדוֹת וְדוּי דְבָרִים לְפָנֶי הַתְּלִמִּיד חַכֵּם וְהַצַּדִּיק הָאֱמֶת שְׁבַדוֹר, לְמַעַן
 עַל-יְדֵי-זֶה תִּכְפַּר לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "חַמַּת
 מֶלֶךְ מְלֹאכֵי מָוֶת וְאִישׁ חַכֵּם יִכְפֹּרֶנָּה", וְכְמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְעוֹכֵר עַל פֶּשַׁע
 לְשֹׂאֲרִית" לְמִי שֶׁמְשִׁים עֲצָמוֹ כְּשִׁירִים, שֶׁהוּא הַצַּדִּיק הָאֱמֶת הַחַכֵּם
 שְׁבַדוֹר, שֶׁהוּא "עָנּוּ מְאֹד מְכַל הָאֲדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה",
 וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא יָכוֹל לְהַעֲלוֹת וְדוּי דְבָרָנוּ לְפָנֶיךָ וּלְכַפֵּר כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ
 וּלְהוֹצִיא כָּל הַצְּרוּפִים רָעִים שֶׁנִּחְקְקוּ עַל עֲצָמוֹתֵינוּ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתֵינוּ,
 וְלְהַפִּיךָ כָּל הַצְּרוּפִים רָעִים מֵרַע לְטוֹב שִׁיְהִיו נֹעֲשִׂים מֵהֶם צְרוּפִים
 קְדוֹשִׁים כְּבַתְּחִלָּה, עַל-יְדֵי וְדוּי דְבָרָנוּ לְפָנֶיךָ. וְאִזּוֹ תִּתְחַבְּרוּ וְיִתְרַפְּאוּ
 שְׂבָרֵי עֲצָמוֹתֵינוּ, וְיָשׁוּבוּ כָּל אֶחָד לְמְקוֹמָם בְּשָׁלוֹם, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה
 לְהַפְּלֵל בְּךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאוֹרֶךְ הָאֵין סוּף.

אָנָּה יי, רַחֲמֵן מְלֵא רַחֲמִים, חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְכָל יְדָח מִמֶּךָ נִדְחָ.
 "זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסְדֶיךָ כִּי מַעֲוֹלָם הִמָּה", וְרֵאָה "כִּי אֶזְלַת יָד
 וְאָפֶס עָצוֹר וְעֹזוֹב". מַה נֹּעֲשֶׂה עִתָּה יי אֱלֹהֵינוּ, כִּי נִשְׁאַרְנוּ יְתוּמִים
 וְאֵין אָב, וְאֵין מִי יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ. אָבֵד חֲסִיד מִן הָאָרֶץ. וְצַדִּיקֵי אֱמֶת
 וְחַכְמֵי הַדוֹר שֶׁהָיָה לָהֶם כָּל הַכַּח הַזֶּה שֶׁהִזְכַּרְתִּי לְפָנֶיךָ וְיֹתֵר וְיֹתֵר
 מִזֶּה, הֲלֹא נִסְתַּלְקוּ בְּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עַד אֲשֶׁר נִשְׁאַרְנוּ רִיקִים וְחֲסִרִים
 מְכַל טוֹב וְנִשְׁאַרְנוּ כְּתֵרֵן בְּרֵאשׁ הַהָר וְכִנֶּס עַל הַגְּבָעָה. וְאִם אָמַנְם,
 בְּוֹדָי אֵין דוֹר יְתוּם, וּבְוֹדָי יֵשׁ צַדִּיקִים אֱמֶתִּים גַּם בְּדוֹר הַזֶּה, אֵף
 הֵם בְּהַעֲלָם וּבְהַסְתֵּר מֵעֵינֵינוּ, וְאֵין אָנוּ זוֹכִים לִידַע מֵהֶם וּלְהִתְקַרֵּב
 אֲלֵיהֶם. וְעַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ, לְהִיכֵן נִפְנֶה לְבַקֵּשׁ תְּרוּפָה וְצָרֵי לְמַכְתֵּינוּ

ואִיה אִיפּה הַרוּפָא נְפֹשׁוֹת לְחַבֵּשׁ וּלְרַפְאוֹת מְכוּוֹתֵינוּ וּכְאֲבָנוּ הָאֲנוּשָׁה מְאֹד. אוֹי לָנוּ כִּי שִׁדְדָנוּ, "וְנִמַּס כָּל לֵב וְכָשְׁלוּ כָּל בְּרָפִים" בְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ בְּצַהְרִים. וְנִלְקַח מִמֶּנּוּ מַחְמַד עֵינֵינוּ, מְשִׁיב נְפֹשָׁנוּ, חֵיֵינוּ וְאֶרֶץ יְמֵינוּ תִפְאָרַת רֵאשֵׁנוּ גָאוֹן עֲזָנוּ, נְפֹשָׁנוּ וְרוּחַנוּ וְנִשְׁמַתְנוּ קִדְשֵׁתְנוּ וְטַהֲרַתְנוּ, הֵן הִמָּה צְדִיקֵי אָמֶת קְדוּשֵׁי עֲלִיוֹן אֲשֶׁר נִסְתַּלְקוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ, סָעוּ הִמָּה לְמִנוּחֹת, עֲזָבוּ אוֹתָנוּ לְאֲנַחוֹת. וְרָאָה אֶת עַמְךָ מְרוּדִים מְאֹד בְּתַכְלִית הִירִידָה.

וְאִתָּה יי אֱלֹהִים אָמֶת, בּוֹחֵן לְבוֹת וּכְלִיּוֹת, וְאִתָּה יוֹדֵעַ צְפוֹן לְבָבְנוּ וְעֵצֶם תְּשׁוּקַתְנוּ וְתִשׁוּקַת כָּל עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נְפֹשָׁם לְמִצָּא מְזוֹר וְתְרוּפָה לְמַכְתָּם. כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יוֹדֵעַ אֶת נִגְעֵי לְבָבוֹ, כָּלֵם כְּאֶחָד תְּאָבִים וּמִשְׁתַּוְּקָקִים וּמְצַפִּים וּמְחַכִּים לְהִתְקַרֵּב לְצְדִיק הָאָמֶת, לְמַעַן יֵשִׁיב אוֹתָם מְעוֹנוֹתֵיהֶם וַיִּתְקַן פְּשָׁעֵיהֶם וַיּוֹרֶה לָנוּ אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר גִּלְךָ בָּהּ וְאֶת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֵׂה.

וְעַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ, אִיִּה חֲסֵדֶיךָ הִרְאֵנוּ, אֲשֶׁר מַעֲוֹלָם הָיוּ בְּכָל דוֹר וְדוֹר צְדִיקֵי אָמֶת רוּעֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר נִשְׂאוּ אוֹתָם בְּחִיקָם "כְּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאֱמֵן אֶת הַיּוֹנֵק", עַד אֲשֶׁר הוֹרוּ אוֹתָם דְּרָכֵי יי וְקָרְבוּ אוֹתָם אֵלֶיךָ. וְעַתָּה לָמָּה זָנַחְתָּ אוֹתָנוּ, וְהִכִּיתָ אוֹתָנוּ מִכָּה אֲשֶׁר לֹא כְּתוּבָה בְּתוֹרָה זֹאת מִיַּתַּת הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר הִיא קִשָּׁה מִחֲרַבֵּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְלָמָּה תִּהְיֶה עֵדֶת יי כְּצֹאֵן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רוּעָה, וְאֵין יִתְמֵי דִיִּתְמֵי, עוֹלָלִים לֹא רָאוּ אוֹר, מְלַכְלָכִים בְּכָל מִיָּנִי שְׁטוּתִים מְלֵאִים חֲטָא וְעוֹן וְפֶשַׁע. מַה נַּעֲשֵׂה וּמַה נִּפְעַל, וְלִהְיֶכֶן גִּלְךָ וּנְשׁוּטֵט לְבַקֵּשׁ תְּרוּפָה וְתַחֲבוּלָה וְעֵצָה לְצֹאת מִכְּסִילוֹת דַּעֲתָנוּ וְרַע לְבָבְנוּ וְכַעֲוֹר מַעֲשֵׂינוּ.

אָנָּה יי, תֵּן לָנוּ חֲנִינָה וְלֹא נֶאֱבַד. בְּקֶשׁ צֵאֵן אוֹבְדוֹת, צֵאֵן נִדַּח וְאֵין מְקַבֵּץ. קָרֵב אִתָּה אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּחֲסֵדֶיךָ הָעֲצוּמִים. כִּי בְּאָמֶת לְפִי דַעֲתִי, יְדַעֲתִי גַם יְדַעֲתִי, כִּי בְּנֹדָאֵי לֹא הִיָּה רְאוּי לְקַרְבָּנִי לְפִי מַעֲשֵׂי הַמְּכַעְרִים וּפְעֻלוֹתֵי הַמְּגַנּוֹת וּמְחֻשְׁבוֹתֵי הַמְּעַרְבְּבוֹת וְכָל

מעשי הרעים שניתתי ושלשתי עליהם עד אין מספר, וכמה וכמה פעמים הבטחתיך וקבלתי עלי שלא אשוב עוד לאולתי, ושלא אכעיסך עוד לעולם. ולא יכלתי לעמד בהבטחתי אפלו זמן מעט, ומהרתי לקלקל את מעשי כמה וכמה פעמים עד אין מספר. ואיך יעלה על דעתי לבוא לפניך, לבקש ולרצות ולפיס אותך.

אבל ידענו יי אלהינו כי גבהו מחשבותיך ממחשבותינו, ורחמיך וחסדיך גברו ועמקו ועצמו מאד מאד למעלה מתפיסת דעתנו, ואי אפשר לדעת ולהשיג כלל עד היכן עצמו וגבהו רחמיך וחסדיך. "חסדי יי כי לא תמנו, כי לא כלו רחמיו" לעולם "תשב אנוש עד דפא" עד דכדוכה של נפש. על-כן על רחמיך הרבים אני בוטח ועל חסדיך אני נשען כי גם אותי לא תעזב ברחמיך. ואם פגמתי מה שפגמתי, כמו שאפה יודע עד היכן מגיעים הפגמים שלי. כי אנכי אי אפשר לי לדעת ולהשיג כלל חלק אחד מאלפים ורכבות מפגם עוונותי, וגם עדין איני יודע כלל נגד מי מרדתי, ונגד מי חטאתי, כי השגת רוממותך נעלמה ממני בעוונותי. אבל אפה לבד יודע מה שעשיתי ומה שפגמתי, איך ומה וכמה ונגד מי פגמתי כי אין מי שיודע ממך כי אם אפה לבד, יתברך שמך לעד. ועל כל אלה גברו רחמיך וחסדיך, כי אפה יודע יצרנו, ואפה חפץ חסד. "כי לא תחפץ במות המת, כי אם בשובו מדרךיו ותיקה", ועד יום מותו תחכה לו אם ישוב מיד תקבלו.

על כן באתי לפניך יי אלהי ואלהי אבותי, בלב נדכה ושפל רוח נשברה. שתחס ותרחם עלי ועל כל חברתנו ועל כל עמך בית ישראל ותשלח לנו צדיקי אמת שיהיה להם כח לתקן אותנו להחזיר אותנו בתשובה שלמה ולתקן נפשנו ולכפר עוונותינו. ונזכה ברחמיך וחסדיך הרבים להתקרב לצדיקי אמת ולראות אור פניהם המאירות. ועל ידי זה תזכנו ברחמיך הרבים להציל נפשנו האמללה מן הקוצים

ומן הפתחים שהם התאוות רעות ועצבות ועצלות ותולדותיהם. ועל ידי שתזכנו לראות פנים המאירות של צדיקי אמת ולהתקרב אליהם, על ידי זה, תנצל נפשותינו מן המדות רעות האלו, ונזכה בתסדיך לסלק ולשבר כל התאוות מאתנו, שלא יהיה לנו שום תאוה ותשוקה לשום דבר שבעולם כיאם אליך. וכל תאוותנו ותשוקתנו וקפצנו ורצוננו יהיה רק בך ובעבודתך. ונזכה להיות זריזים בעבודתך בתכלית הזריזות, ולהיות שמחים וטובי לב תמיד. שלא תפל עלינו שום עצלות ועצבות לעולם, רק נגילה ונשמחה בך. ונזכה לעבד את יי בשמחה ובטוב לבב מרב כל, ולהיות בשמחה תמיד.

ובכן תזכנו ברחמיך הרבים לתן צדקה לצדיקי אמת, למען נזכה על-ידי-זה להנצל מחיה רעה ומלסטים, שהם לשון הרע ודברים בטלים וגאווה ותולדותיהם. ותעזרנו ברחמיך יי אלהינו, שיהיה כל דבורנו לשמך ולעבודתך ולא נדבר דברים בטלים לעולם, רק כל דבורנו יהיה בתורה ועבודה ויראת שמים. ובפרט מחטא ועוון הגדול מאד שהוא עוון לשון הרע ורכילות שהוא חמור ביותר, תציל אותי וכל עמך בית ישראל, שלא יצא מפי לעולם שום דבור רע על שום ישראל שבעולם. אלהי, נצר לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ותצילני מלשון הרע ומאבק לשון הרע ומרכילות ומאבק רכילות מעתה ועד עולם. ותזכני למדת ענוה באמת לאמתו, ונפשי כעפר לכל תהיה ואזכה לידע שפלותי באמת. ותצילני ברחמיך הרבים מן הפעס, שלא אכעס לעולם על שום דבר, ולא אהיה קפדן כלל ולא יהא בלבי שום פעס והקפדה בעולם כלל. רק אזכה לדבק במדותיך להיות טוב לכל, ולמקללי נפשי תדום. והצילנו ברחמיך הרבים מן העניות ומן החסר, ותזמין פרנסתנו קדם שנצטרך להם ברוח ולא בצמצום, בהתר ולא באסור, בכבוד ולא בכזוי, בנחת ולא בצער, מתחת ירך הרחבה והמלאה, באפן שאוכל לעשות רצונך באמת כל ימי חיי מעתה ועד עולם.

ועל כל אלה תזכנו ברחמיך להתודות ודוי דברים לפני הצדיק
 האמת והחכם שבדור על כל חטאתינו ועוונותינו ופשעינו, שחטאנו
 ושעונו ופשענו לפניך מנעורנו עד היום הזה, למען יכפר עלינו
 על ידי חכמתו וענותנותו, ויורה לנו הדרך הישר והאמת, את הדרך
 אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה, ועל ידו תזכה אותנו להיות
 נכלל באין סוף. ונזכה לבטל עצמנו באמת, עד אשר נבוא
 להתפשטות הגשמיות, ונזכה לשוב ולעלות אל המקום אשר נחצבנו
 משם. ותפתח לנו את אורך הגדול אשר אין לו סוף ונזכה להכלל
 בו ברצוא ושוב. ובפרט בשעת תפלתנו תזכה אותנו, שבכל התפלה
 נהיה דבוקים בך באמת ובטלים אליך, ונבטל עצמנו לגמרי בעת
 התפלה שתהיה התפלה בהתפשטות הגשמיות, כי אין מעצור ליי
 להושיע. ואף לפי עבינו וגשמיותנו, ותקף גלותינו בתאות הגוף
 ומדותיו הרעים אשר נתקשרנו בו מאד כאסירי עני וברזל, אף על
 פי כן אתה גבור ורב להושיע, וממך לא יפלא כל דבר ואין דבר
 נמנע ממך. ואנו בטוחים ומחכים ומקוים ומצפים אליך שתרחם
 עלינו ברחמיך הרבים, ותזכה אותנו לכל מה שבקשנו מלפניך. שנזכה
 לבטל לגמרי כל תאות הגוף ומדותיו הרעים, עד שנזכה לבוא
 להתפשטות הגשמיות להכלל בך באמת ברצוא ושוב כל ימי חיינו
 עד היום אשר תאספנו אליך. ואז תזכנו ברחמיך להכלל בך לעולם
 ועד, ולא יעכב אותנו שום חטא ועון ופשע, כי על הכל תמחל
 ותסלח לנו ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים והנוראים, ותעזר לנו
 ברחמיך הרבים לבטל רצוננו מפני רצונך. שלא יהיה לנו שום רצון
 אחר בעולם רק רצוננו יהיה כרצונך תמיד. ונזכה לדעת כי יי הוא
 האלהים ולידע כי כל מארעותינו כלם הם לטובתנו, ולברך על הכל
 הטוב והמטיב כמו שיהיה לעתיד לבוא. כמו שכתוב: "ביי אהלל
 דבר באלהים אהלל דבר". ונזכה להעלות המלכות למקומה, שיתגלה
 מלכותך בעולם, ולבטל מלכות הרשעה ולשבר ולבטל מלכות

וממשלת כל העכו"ם מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, ותמלך אתה
 יי לבדך על כל מעשיך."

רבנו של עולם, יי אלהים, אתה ידעת כי לכל המעלות האלה
 היינו יכולים לזכות על ידי צדיקי אמת, ובכך תחננו ברחמיך הרבים
 לגלות לנו ולהראות לנו את צדיקי האמת שבדור הזה, ולזכות אותנו
 להתקרב אליהם, למען תזכה אותנו על ידם לכל אשר בקשנו מלפניך.
 ואם, חס ושלום, חטאתינו המרבים גרמו לעשות מסך המבדיל בינינו
 ובין הצדיקי אמת, שיהיו נעלמים ונסתרים מעינינו, חס ושלום, ואין
 אנו יכולים להוציא לאור תעלומות והסתרת צדיקי האמת, יהי רצון
 מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שאתה בעצמך ברחמיך הרבים
 תזכה אותנו ותעזר לנו לזכות ולהגיע לכל מה שבקשנו מלפניך,
 וודוי דברים שהתודיתי לפניך, יהיה חשוב ומקבל ומרצה לפניך,
 כאלו התודיתי לפני החכם והצדיק האמת שבדור. וכל המעלות
 ומדות טובות ובטול תאוות ומדות רעות וכל שאר המעלות טובות,
 שהיינו יכולים לזכות על ידי צדיקי האמת, הן מה שבקשנו מלפניך
 והן מה שלא הזכרנו לפניך, על הכל תעזר לנו יי אלהינו ברחמיך
 הרבים. כי אתה אבינו ואין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו
 שבשמים. כי גלוי וידוע לפניך שרצוני וכספי חזק מאד להתקרב
 לצדיק האמת, אך בעוונותי הרבים איני זוכה לדעת מי הוא ואיפה
 הוא. מי יתן ידעתי ואמצאהו, הייתי מדלג על ההרים מקפץ על
 הגבעות לבוא להתקרב אליו, "מספר צעדי אגידנו".

מלא רחמים, "ראה עניי ועמלי, ראה עניי ומרודי לענה וראש,
 שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג". כי אין לי למי לפנות להושע,
 רק לך לבד עיני תלויות. חוס וחסל גא עלי, וסלח גא ומחל גא
 וכפר גא על חטאי ועוונתי ופשעי המרבים. ליי אלהינו הרחמים
 והסליחות כי מרדנו בו, "למען שמך יי וסלחת לעוני כי רב הוא,
 כי עמך הסליחה למען תנא".

וְעֹרְנוּ וְזַכְנוּ וְתַתֵּן לָנוּ בְּמִתְנַת חַנּוּם וְנִדְבַת חֶסֶד כָּל מֵה שֶׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ. וְאִם שְׂגִיטִי בְלִשׁוֹנִי אַתָּה יי תִּכְפֹּר בְּעַדִּי. וְתִזְכְּנוּ גַם בְּעוֹלָם הַזֶּה לְטַעַם מַעֲיֵן הָעוֹלָם הַבָּא לְהַתְּבַטֵּל אֵלַיךְ וְלִדְעַת, שְׁכָל מְאַרְעוּתֵינוּ הַכֹּל לְטוֹבָתְנוּ, כִּי טוֹב יי לְכָל. וְתִזְכְּנוּ לְגִלוֹת מַלְכוּתְךָ בְּעוֹלָם "לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד, וְהָיָה יי לְמִלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד, יִהְיֶה לְרִצּוֹן אִמְרֵי כִי, וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי".

ה

מיוסר על תורה ה' בליקוטי מוהר"ן

אַתָּה נִגְלִיתָ בְּעֵינֵי כְבוֹדְךָ עַל עַם קְדוֹשְׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם, בְּקוֹלוֹת וּבְרִקִים עֲלֵיהֶם נִגְלִיתָ, וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפְעֶת בְּהַגְלוֹתְךָ מִלְּפָנֶיךָ עַל הָרֹם סִינַי, לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת. וּבִכְנֹן יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּעֲזְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וְתִזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ בְּכָל כַּחַי, וְכָל מִינֵי כַח שֶׁנִּמְצָא בִּי בְּרַמ"ח אֲבָרֵי וּשְׁס"ה גִּידֵי, בְּכֶשֶׁר וּגְדִידִין וְעֲצָמוֹת וְעוֹרִיקִים בְּחֵלֶב וּבְדָם, וְכָל הַכַּח שֶׁיֵּשׁ בְּמַח שְׁבָרָאשׁ וּבְמַח שֶׁמֶתְפַשֵּׁט בְּכָל הַגּוֹף, וְכָל הַכַּח שֶׁיֵּשׁ בְּחַמְשָׁה חוּשִׁים, וְכָל שְׂאֵר מִינֵי כַחוֹת כָּלֵם יִכְלְלוּ בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה. שְׂאֵזְכָּה לְהוֹצִיא הַקּוֹל וְהַדְּבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה בְּכַח גְדוֹל וְאֵזְכָּה שִׁיְהִיָּה קוֹלִי נִשְׁמָע כְּמוֹ רַעַם גְּבוּרוֹתֶיךָ, וְהַקּוֹל הַזֶּה יַעֲזֹר כְּנֹנֶת לְבִי, שֶׁלְּבִי יִהְיֶה שׁוֹמֵעַ וּמְבִין הַיֵּטֵב מֵה שֶׁאֲנִי מִתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ, שְׂאֵזְכָּה לְהַתְּפַלֵּל בְּכְנֹנֶת הַלֵּב. וְזַכְּנוּ שִׁיְהִיָּה לִי יְרֵאת שָׁמַיִם יְרֵאת הַרְוֵמָמוֹת. וְאֵהִיָּה נִשְׁמָר שְׁלֵא יִהְיֶה לִי שׁוֹם יְרֵאָה חִיצוֹנָה כָּלֵל, שְׁלֵא אֵירָא וְלֵא אֶפְחַד מִשׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, לֵא מִשְׁר וְאֵדוֹן וְלֵא מִשׁוֹם אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם, וְלֵא מַחֲזִיָּה רַעָה וְלִסְטִים, וְלֵא מִשׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם. וְלֵא יִהְיֶה לִי שׁוֹם פְּחַד וְיִרְאָה חִיצוֹנָה כָּלֵל, כִּי אִם מִמֶּךָ לְבַד אֵירָא וְאֶפְחַד תְּמִיד, וְאֵזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְיִרְאָה עֲלָאָה יְרֵאת הַרְוֵמָמוֹת.

וְזַבְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֶסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים לְפָנֹת אֶת מַחֵי וּמַחְשַׁבְתִּי
מִחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּמַחְשָׁבוֹת זְרוֹת, שְׁלֵא אֶטְמָטֵם אֶת מַחֵי וּמַחְשַׁבְתִּי
בְּתַאוּת וְהַרְהוּרִים, חֵס וְשְׁלוֹם, וְלֹא אַחְמִיץ אֶת מַחֵי וּמַחְשַׁבְתִּי
בְּחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּבְתַאוּת, חֵס וְשְׁלוֹם, וְלֹא אֶהְרַהֵר בְּהַרְהוּרִים רָעִים,
שְׁלֵא יִהְיֶה לִּי שׁוֹם הַרְהוּר וּמַחְשַׁבַת חוּץ בְּעוֹלָם כָּלֵל. רַק יִהְיֶה מַחֵי
וּמַחְשַׁבְתִּי נְקִי וְזָךְ וְצַח, שְׁלֵא יִכְנַס בְּמַחְשַׁבְתִּי שׁוֹם מַחְשָׁבָה חִיצוֹנָה
כָּלֵל. וְתַתֵּן לִּי כַח לְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת רָעוֹת, מַחְשָׁבוֹת
חִיצוֹנִיּוֹת וְהַרְהוּרִים. הַבְּאִים עָלַי לְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי, שְׁלֵא אֶתֵּן לָהֶם
שׁוֹם מְקוֹם לְכַנֵּס בְּמַחֵי כָּלֵל. וְאַזְכֶּה לְגַעַר בָּהֶם, וְלָרִיב עִמָּהֶם לְגַרְשָׁם
מֵעָלַי וּמֵעַל גְּבוּלִי, שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם כַּח לְכַנֵּס בְּדַעְתִּי כָּלֵל, וְאַזְכֶּה
לְקַדֵּשׁ אֶת מַחְשַׁבְתִּי תָּמִיד.

אָנָּה יי, רַחֲמֵן מְלֵא רַחֲמִים, טוֹב וּמְטִיב לְכָל, אֲתָה יְדַעְתָּ אֶת
גְּדֹל עֲצָם הַפָּגָם הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַנוֹגֵעַ בְּעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים מְאֹד עַל יְדֵי
כָּל מַחְשָׁבָה רָעָה, מְכַל שְׁפָן וְכָל שְׁפָן עַל יְדֵי הַרְהוּר רָע, חֵס וְשְׁלוֹם,
שֶׁהוּא פּוֹגֵם וּמְקַלְקֵל מְאֹד בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. וְעוֹקֵר אֶת הָאָדָם, חֵס
וְשְׁלוֹם, מִמְּקוֹר הַחַיִּים, עַד אֲשֶׁר קָשָׁה לוֹ עוֹד לְשׁוּב וּלְהַשִּׁיג אַרְחוֹת
חַיִּים וְכָל שְׂאֵר הַפָּגָמִים הַעֲצוּמִים וְהַנּוֹרָאִים עַד גְּבַהֵי מְרוֹמִים,
הַנוֹגְעִים בְּמְקוֹם שְׁנוֹגְעִים, שְׁנַעְשִׂים עַל יְדֵי כָּל מַחְשָׁבָה רָעָה וְהַרְהוּר
הַנִּכְנָס בְּמַח, חֵס וְשְׁלוֹם. וְגַם אֲתָה יְדַעְתָּ אֶת גְּדֹל עֲצָם הַהִתְגַּבְּרוֹת
שֶׁמִּתְגַּבְּרִים עָלֵינוּ בְּכָל פֶּעַם, לְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתָּנוּ בְּמַחְשָׁבוֹת רָעוֹת
וְהַרְהוּרִים רָעִים. וּבְעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים לֹא נִזְהַרְתִּי לְהַשְׁמֵר מֵהֶם וּלְהִתְגַּבֵּר
עֲלֵיהֶם, עַד אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי אֶת מַחֵי מְאֹד עַל יְדֵי מַחְשָׁבוֹתֵי הַרְעוֹת
שֶׁהִכְנַסְתִּי בְּמַחֵי, עַד שֶׁכָּל מַחֵי הוּא מְלֵא מַחְשָׁבוֹת חִיצוֹנִיּוֹת. וְעַבְרְתִּי
עַל אֶסוּר חֲמִץ, שֶׁהֵייתִי מַחְמִיץ אֶת מַחֵי בְּתַאוּת וְהַרְהוּרִים וּבְלִבּוֹלִים
וּבְכָל מִינֵי שְׁטוּתִים. וְלֹא דִּי שְׁלֵא הֵייתִי מִתְגַּבֵּר עַל הַמַּחְשָׁבוֹת רָעוֹת,
אֲךָ גַּם נִתְתִּי לָהֶם כַּח לְכַנֵּס בְּמַחֵי. וְלֹא הִשְׁתַּדַּלְתִּי לְגַרְשָׁם כָּלֵל, וְלֹא
קִיַּמְתִּי עֲצוּתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר גָּלִיתָ לִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְגַרְשָׁם מִמֶּנִּי

בְּשֵׁב וְאֵל תַּעֲשֶׂה, וְלֹא שְׁמַעְתִּי לְקוֹל מוֹרִי. אוֹי לִי, וַי לִי עַל הַיָּמִים
שֶׁעָבְרוּ בְּבִלְבוּל הַדַּעַת וּמַחְשָׁבוֹת רָעוֹת. "טִבַּעְתִּי בִּינוֹן מְצוּלָה וְאִין
מְעַמָּד בְּאִתִּי בְּמַעֲמָקֵי מַיִם וְשִׁבְלַת שְׁטָפְתָנִי". כָּל דַּעְתִּי וּמַחִי נִתְעַרְבָּב
כָּל כָּךְ בְּמַחְשָׁבוֹת רָעוֹת וּבִלְבוּלִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ בְּשַׁעַה שְׁאַנִּי חֲפֵץ
לְהִתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם וּלְבָרַח מֵהֶם, קָשָׁה עָלַי מְאֹד.

"וַי אֱלֹהִים אַתָּה יְדַעְתָּ לְאוֹלָתִי, וְאַשְׁמוּתִי מִמֶּךָ לֹא נִכְחַדְוִי". הֵן
עַל כֹּל אֵלֶּה בְּאִתִּי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי בְּלֵב נִשְׁכָּר וְנִדְפָּה,
בְּקִידָה וּבְכָרִיעָה וּבְהִשְׁתַּחֲוֶיָה, בְּתַחֲנוּנָה וּבְקִשָּׁה, כְּעֲנִי בַּפֶּתַח, נֶאֱנַח
וְנִדְפָּה, שׁוֹאֵל וּמְבַקֵּשׁ מִתְּנַת חַנּוּם וְנִדְבַת חֶסֶד, שְׁתַּחֲנֶנִּי בְּרַחֲמֶיךָ
הַעֲצוּמִים וְחִסְדֶּיךָ הַנִּפְלְאִים, וְתוֹצִיאֵנִי מֵאֶפְלָה לְאוֹרָה, וְתַעֲזֹר לִי
מִהַיּוֹם לְקֹדֶשׁ אֵת מַחְשַׁבְתִּי תָמִיד מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, צוּפָה בְּעֵלְבוֹן אָנוּחִים, תִּיקַר נָא נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה
בְּעֵינֶיךָ, וְחַמַּל עָלַי בְּחַמְלַתְךָ וְחַנּוּנֹתֶיךָ, וְעֲזֹרְנִי וְסִיעֵנִי וְחַזְקֵנִי וְאַמְצֵנִי,
וְקַדְשֵׁנִי בְּקִדְשֶׁךָ הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁיִמְשֶׁךָ עָלַי קִדְשָׁה וְטַהֲרָה מֵאִתְּךָ, בְּאִפְן
שְׁאֵזְכָּה מֵעַתָּה לְשֹׁמֵר עֲצָמֵי שְׁלֹא אֶנִּיחַ לְכַנּוּס כָּלֵל לְתוֹךְ מַחְשַׁבְתִּי
שׁוּם מַחְשַׁבַת חוּץ שְׁבַעוּלָם, וְלֹא שׁוּם בְּלְבוּל הַדַּעַת וּמְכַל שֶׁכֵּן וְכַל
שֶׁכֵּן שְׁלֹא אֶהְרַהֵר בְּשׁוּם הִרְהוּר בְּעוֹלָם כָּלֵל, רַק מַחְשַׁבְתִּי תַהֲיֶה
קְדוּשָׁה תָמִיד, וְכֹה וְנִקְיָה מְכַל סִיג וּפְסֻלָּת.

וּבִבֵּן תּוֹצֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהֶאֱמִין בְּצַדִּיקֵי אָמֶת. וְלֹא יִכְנַס
בְּמַחְשַׁבְתִּי וְדַעְתִּי שׁוּם הִרְהוּר וּמַחְשָׁבָה כָּלֵל עַל הַמַּחְלָקַת שְׁיִשׁ בֵּין
הַצַּדִּיקֵי אָמֶת, רַק אֵזְכָּה לְהֶאֱמִין בְּצַדִּיקֵי אָמֶת בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה וְלֹא
יִהְיֶה לִי שׁוּם הִרְהוּר וְקִשְׂיָא עֲלֵיהֶם וְעַל הַמַּחְלָקַת שְׁבִינִיָּהֶם כָּלֵל.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אִם אָמְנָם פְּגַמְתִּי בְּטַפִּי מוֹחִי, אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה
אֵינִי רְאוּי וְכֹדַאי לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אָמֶת וְלִזְכוֹת לְהֶאֱמִין בָּהֶם בְּאַמֶּת,
אֲשֶׁר מַחֲמַת זֶה בָּאִים עָלַי מַחְשָׁבוֹת חוּץ וְהִרְהוּרִים לְהִרְהוּר אַחֲרֵיהֶם,
חַס וְשָׁלוֹם.

אָנָּה יי, אל תעשה עמי כחטאי, ואל תדייני כמפעלי, ועשה למענך ולא למעני ומלא בקשתי ברחמים. וזכני שלא יכנס בלבי שום קשיא והרהור כלל על הצדיקי אמת ועל המחלקת שביניהם, רק אזכה להאמין בהם תמיד באמונה שלמה באמת. וחמל עלי ברחמיך הרבים, וזכני לשוב אליך באמת ולהשיג ארחות חיים, ובמקום שקלקלתי שם אתתקן. ותשיב אותי ברחמיך וחסדיך הגדולים ממות לחיים, מחמץ למצה, מיראה רעה ליראה טובה, מקול פגום מחכמה פגומה לקול טוב לחכמה טובה, "תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימיך נצח. פי עמך מקור חיים באורך נראה אור".

אָבִינוּ שבשמים חותך חיים לכל חי, אל חי חלקנו צורנו גאלנו ממנות, פדנו משחת, והצל אותי ואת כל עמך בית ישראל מכל מיני מחשבות רעות והרהורים שהם נקראים סטרא דמותא. וחנני מאתך ברחמיך הרבים, ותן לי חיים טובים, חיים ארוכים, חיים אמתיים, חיים נצחיים. ועזרני שאזכה לקדש את המחין שלי הנקראים באר מים חיים.

וּזְכֵנִי לאהבה את שמך הגדול באמת, אהבת המישור. ויחד לכבי לאהבה וליראה את שמך. ותציל אותי מיראות הנפולות, שלא אתירא משום דבר שבעולם כי אם ממך לבד אירא ואפחד תמיד, לבעבור תהיה יראתך על פני, לבלתי אכחטא לעולם.

וְעֲזֵרְנִי להתפלל לפניך בכל כחי, שאכניס כל כחי בדבורי התפלה ואוציא את הקול והדבור של התפלה בכת גדול, עד שיהיה קולי פוגע במחי ויהיה נשמע ללבי כמו קול רעמים, עד שהלב ישמע היטב דבורי התפלה ויתעורר לעבודתך באמת, ויהיו נעשים מקולי ודבורי בחינת רעמים. וזכני שיהיה לי יראת שמים באמת, עד שיהיו דברי נשמעים לבריות לעבודתך וליראתך. וקול תפלתנו יעלה לפניך לרצון כמו שבעה קולות שאמר דוד על המים, כמו שכתוב: "קול

יְיָ עַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים יְיָ עַל מַיִם רַבִּים, קוֹל יְיָ בְּפֶחַח. וְזִכְנִי שְׂוִתֶּפֶשֶׁט עֲקֻמִּימוֹת שְׁבַלְבִּי, שְׁלֹא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוֹם עֲקֻמִּימוֹת וְעֲקָשׁוֹת כָּלֵל, "לֵבָב עֲקָשׁ יָסוּר מִמֶּנִּי רַע לֹא אֲדַע", רַק אֲזַכֶּה לִישׁוֹר לֵבָב בְּאַמֶּת שְׂוִתֶּיָּהּ לִבִּי יִשָּׁר עִם יְיָ תָּמִיד.

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׂתַעֲזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְזִכּוֹת לְשִׂמְחָה גְדוֹלָה בְּאַמֶּת בְּעַבֹדְתֶךָ, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב: "עֲבָדוּ אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה וְגִילוֹ בְּרַעְדָּה". וְתוֹכְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לַעֲשׂוֹת כָּל הַמְצָאוֹת בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה בְּאַמֶּת, שְׂוִתֶּיָּהּ לִי שִׂמְחָה גְדוֹלָה מִהַמְצָוָה בְּעֲצָמָה, שְׂאֲגִיל וְאֲשִׂיחַ מְאֹד בְּשַׁעַת עֲשִׂית כָּל מְצוּוֹת וּמְצָוָה, בְּמָה שְׂוִתִּיתִי בְּרַחֲמֶיךָ לַעֲשׂוֹת הַמְצָוָה, וְכָל שִׂמְחָתִי יִהְיֶה רַק הַמְצָוָה לְבַד לֹא בְּשִׁבִיל שְׂכָר עוֹלָם הַבָּא, מִכָּל שֶׁכֶן וְכָל שֶׁכֶן שְׁלֹא יַעֲלֶה בְּדַעְתִּי, חֵס וְשְׁלוֹם פְּנִיּוֹת שֶׁל שְׂטוֹת בְּשִׁבִיל בְּנֵי אָדָם אוֹ בְּשִׁבִיל עֲסָקֵי עוֹלָם הַזֶּה, חֵס וְשְׁלוֹם, רַק שְׂאֲזַכֶּה לַעֲשׂוֹת כָּל הַמְצָאוֹת בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה מִהַמְצָוָה בְּעֲצָמָה. וְיִהְיֶה כָּל הָעוֹלָם הַבָּא שְׁלִי בְּהַמְצָוָה בְּעֲצָמָה עַד שְׁלֹא אֲרַצֶּה שׁוֹם שְׂכָר עוֹלָם הַבָּא בְּשִׁבִיל הַמְצָוָה, רַק שְׁכָר שְׂכָרֵי יִהְיֶה שְׂתוֹכְנִי לַעֲשׂוֹת מְצוּוֹת אַחֲרַת בְּשִׂכָר מְצוּוֹת זֹאת, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה: שְׂשִׁכָר מְצוּוֹת מְצוּוֹה.

וְאֲזַכֶּה לְהַפְלִיל בְּךָ עַל יְדֵי מְצוּוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר הֵם אַחַדוֹתֶיךָ. וַיִּקְרָא בְּנֵי מִקְרָא שְׂכַתוֹב: "יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו", "יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשָׂיו", שְׂאֲתָה תִשְׂמַח בְּנֵינוּ עַל יְדֵי שְׂתוֹכְנֵנוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעֵינֶיךָ, וְאֲנַחְנוּ נִגְיֵלָה וְנִשְׂמַחָה בְּךָ, וְתַעֲזְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַמְשִׁיךְ חַיּוֹת וְשִׁפְעַת טוֹבָה וּבִרְכָה עַל יְדֵי עֲשִׂית מְצוּוֹתֵינוּ בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה, לְרַמ"ח אֵיבָרֵינוּ וְשִׁס"ה גִּידָנוּ, וְלִכָּל הָעוֹלָם כָּלוֹ וְלִכָּל הַשָּׁנָה כְּלָהּ, וְכָל הַשְּׁלִשָּׁה קוֹמוֹת, הֵן קוֹמַת עוֹלָם הֵן קוֹמַת שָׁנָה הֵן קוֹמַת נְפֶשׁ כָּלָם יִתְבָּרְכוּ וַיִּקְבְּלוּ חַיִּים וְטוֹבָה וּבִרְכָה וּקְדוּשָׁה וְטַהָרָה עַל יְדֵי קִיּוֹם מְצוּוֹתֵינוּ בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה.

וְתַעֲזְרֵנוּ בְּרַחֲמֵי הַרְבִּים, שְׁנוּכַל לְהִתְפַּלֵּל עֲבוּר כָּל הָעוֹלָם וּלְמַלְאֵת
חֶסְרוֹן הָעוֹלָם, וְכָל מִינֵי גְזֵרוֹת שְׁנִגְזְרוּ עַל הָעוֹלָם, כָּלֵם נִזְכָּה לְבַטֵּל
עַל יְדֵי תְּפִלָּתֵנוּ, וְנִזְכָּה לְדַעַת וּלְהַשְׁיֵג אִם הוּא קֹדֶם גְּזֵר דִּין אוֹ לְאַחַר
גְּזֵר דִּין. וְתִזְכְּנוּ לִידַע אֵיךְ לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ, וּלְהִלְבִּישׁ אֶת תְּפִלָּתֵנוּ
בְּסִפּוּרֵי דְבָרִים בְּזִמְן שֶׁהַשְּׁעָה צְרִיכָה לְכָךְ. וְאִם אָמְנָם בְּעַת הַזֹּאת אָנוּ
רְחוּקִים מְאֹד מִדַּעַת וְהַשְּׁגָה זֹאת, עִם כָּל זֶה בְּיָדְךָ הַכֹּל וּמִמֶּךָ לֹא
יִבָּצֵר כָּל דְּבָר, "אֵתָּה יי לא תִּכְלָא רַחֲמֵיךָ מִמֶּנִּי, חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ
תָּמִיד יִצְרוּנִי". וְתַעֲזְרֵנִי וְתִזְכְּנִי לְהַגִּיעַ וּלְבֹא לְכָל מָה שֶׁבִּקְשָׁתִי
מִלְּפָנֶיךָ, קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְשִׂמַח נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לְבָנוּ
לְעִבּוּדְתְּךָ בְּאַמֶּת, עֲבוּדָה שְׁבֵלֵב זוֹ תְּפִלָּה, לְזִכּוֹת לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ בְּכָל
כַּחַי בְּאַמֶּת וּלְעִשׂוֹת מִצְוֹתֶיךָ בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, "יַעֲרֹב עָלָיו שִׂיחֵי אֲנָכִי
אֲשִׁמַּח בִּי, וְנִפְשֵׁי תִגִּיל בִּי תְּשִׁישׁ בִּישׁוּעָתוֹ, כָּל עֲצָמוֹתַי
תֵּאמְרָנָה, יי מִי כְמוֹךָ, מִצִּיל עֲנִי מִחֲזֹק מִמֶּנּוּ, וְעֲנֵי וְאַבְיּוֹן מִגּוֹזְלוֹ,
אוֹר זְרוּעַ לְצַדִּיק וּלְיִשְׂרָאֵל שְׂמַחְהָ". בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן אָמֵן.

ו

מיוסר על תורה ו' בליקוטי מוהר"ן

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּרַחֲמֵנוּ בְּרַחֲמֵיךָ
הַרְבִּים וְחֲסִדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, וְחוּס וְחַמֵּל נָא עָלַי וְעַל נַפְשֵׁי הָאֲמֻלָּה,
הַצְּמֵאָה וְהִרְעֵבָה וְהִתְאַבָּה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת. וְעֲזְרֵנִי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים
לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ עַל כָּל חַטָּאֵי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי, וְזַכְּנֵי
שְׂאֵהֶיָה בְּכֹלֵל הַבָּא לְטַהַר, וְאֵתָּה תְּסִיעֵנִי מִן הַשָּׁמַיִם לְטַהַרְנִי מִעוֹנוֹתַי,
שְׂאֲזַכָּה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת עַל כָּל עוֹנוֹתַי.

מְלֵא רַחֲמִים, חוּסָה נָא עָלַי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וּרְאֵה דְלוּתִי וְשִׁפְלוּתִי,
וְעַל מָה שֶׁאֵין בְּרַאֲתֵנִי, כִּי עָתָה אֵין אֲנִי נִחָשֵׁב בְּשֵׁם בְּרִיָּה כָּלֵל, וּכְאֵלוֹ
עַדִּין אֵין לִי שׁוּם הַנְּיָה בְּעוֹלָם כָּלֵל, כִּי טוֹב לִי שְׂלֵא נִבְרַאתִי, מֵאַחַר
שֶׁהִרְעוּתִי אֶת מַעֲשֵׂי, וּבִכֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי, שֶׁתַּעֲזְרֵנִי בְּכַח

שִׁמְךָ הַגָּדוֹל אֱהִי"ה, אֲשֶׁר בּוֹ נִקְרְאתָ בְּעֵת שֶׁהִתְחַלַּתָּ לְגַאֵל אֶת בְּנֵיךָ מִמִּצְרַיִם לְעֲשׂוֹת אוֹתָם לְךָ לְעַם, וְלְהַשִּׁיבָם אֵלֶיךָ מִטְּמֵאת מִצְרַיִם, כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְמֹשֶׁה בְּסִנְיָה, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב: "כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֱהִיָּה שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם", וּבִכְן בְּכַח הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, תִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹת, שֶׁאֵתְחִיל לְהַכִּיֵּן עֲצָמֵי שִׁיְהִיָּה לִי הַיּוֹיָה בְּעוֹלָם עַל יְדֵי שֶׁתִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹת לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמְתָּ, שֶׁאֲזַכֶּה לְהִרְגִישׁ כְּאִב חֲטָאֵי וְעוֹנוֹתַי הַמְרַבִּיּוֹת, וְלְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.

וְזוֹכְנִי לְהִיּוֹת מִן הַנִּעְלָבִים וְאֵינָם עוֹלָבִים שׁוֹמְעִים חֲרַפְתָּם וְאֵינָם מְשִׁיבִים, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם. וְעַל כֹּל מִינֵי בְזִיוּנוֹת וְחֲרוּפִים וְגִדּוּפִים שֶׁאֲשַׁמַּע מֵאִיזָה אָדָם שֶׁיִּבְזֶה אוֹתִי, אָדָם וְאֲשַׁתֵּק לוֹ, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב: "דָּם לִי וְהִתְחַלַּל לוֹ. וְאֵהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא שׁוֹמֵעַ וְאֵין בְּפִיו תִּכְחוֹת, כִּיחַרֵּשׁ לֹא אֲשַׁמַּע וּכְאֵלֵם לֹא יִפְתַּח פִּי", כִּי בְּאַמְתָּ יִדְעָתִי יי, כִּי כֹל מִינֵי בְזִיוּנוֹת שֶׁבְּעוֹלָם אֵינָם מְסַפִּיקִים לִי לְפִי גְדֹל חֲטָאֵי הַמְרַבִּיּוֹת, כִּי אֲנִי נִבְזֶה יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִכֹּל מִינֵי בְזִיוּנוֹת שֶׁבְּעוֹלָם מֵה שֶׁהִפָּה יְכוֹל לְדַבֵּר, כִּי בְּעוֹנוֹתַי הַרְבִּיּוֹת פָּגַמְתִּי בְּכְבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, וְלֹא כִּבְדַתִּי אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, וּבְזִיתִי אֶת נַפְשִׁי מְאֹד עַל יְדֵי עוֹנוֹתַי, וְנִתְתִּי תִקְוָה לְהִדָּם שֶׁבְּחַלְלֵי הַשְּׁמָאֵלִי שֶׁבִּלְבַב. עַל כֵּן בְּיִדְעָתִי חוֹבָה עָלַי לְסַבֵּל בְּזִיוּנוֹת גְּדוּלוֹת וְשִׁפְיִכוֹת דְּמִים. לְכֵן עֲזֹרְנִי יי אֱלֹהֵי, שֶׁלֹּא אֲשִׁיב דְּבַר לְמַחְרָפֵי וְלְמַבְזֵי נַפְשִׁי, לְמַעַן יִהְיֶה לִי לְכַפָּרָה עַל כֹּל עוֹנוֹתַי.

יי אֱלֹהֵי, נַפְשִׁי יוֹדַעַת מְאֹד כִּי אֲנִי רַחוּק מְאֹד מִתְּשׁוּבָה בְּאַמְתָּ, כִּי עוֹנוֹתַי עָבְרוּ רֵאשִׁי וּבִלְבָבוֹ אֶת דְּעָתִי, עַד שֶׁאֵין אֲנִי יוֹדֵעַ כְּלָל אֵיךְ לְשׁוּב אֵלֶיךָ, וְהִדַּעַת נִסְתַּלֵּק מִמֶּנִּי וְלִבִּי עֲזָבְנִי, וְאֲנִי הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם נֵעַ וְנֹד בְּלֹא דַעַת וּבְלֹא לֵב.

יי אֱלֹהִים, אֲתָה יִדְעָתָּ לְאוֹלְתֵי וְאֲשִׁמוֹתֵי מִמֶּךָ לֹא נִכְחַדּוּ. וְעֲתָה אָבִי, אָבִי, מְלֹא רַחֲמִים, מֵה אֲעֲשֶׂה, אֲנִי אֲנוֹס לְעֲזָרָה וְאֵיךְ אֲבַקֵּשׁ

תְּרוּפָה וְתַחבוּלָה וְעֵצָה לְהַמְלִיט עַל נַפְשִׁי, לְהַצִּיל נַפְשִׁי מִנִּי שְׁחַת, "אֲשָׂא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי". עֲזָרְנִי עֲזָרְנִי, חַנּוּנִי חַנּוּנִי, הוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים וְהוֹפִיעָה עָלַי מִמְּעוֹן קִדְשְׁךָ רוּחַ חַכְמָה וּבִינָה, רוּחַ קִדְשָׁה וְטְהָרָה, שְׂאֲזֹכָה לְהִתְקַדֵּשׁ וּלְהִטְהָר בְּאַמַּת, וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמַּת בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאָדָם וְאֲשֶׁתְּךָ לְמַחְרָפִי וְלִמְבוּזֵי נַפְשִׁי, וְאֲזַכָּה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "דָּם לִי וְהִתְחוּלַל לוֹ", וְלִסְבֹּל בְּזִיווּנוֹת וּבּוֹשׁוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים עַל עֲוֹנוֹתַי, וּלְקַבֵּל הַכֹּל בְּאַהֲבָה.

וְזַכְּרֵנִי לְהִיּוֹת כָּל יָמֵי בְּתִשׁוּבָה תָּמִיד, כִּי "מִי יֹאמֶר זָכִיתִי לְבֵי טְהָרְתִּי מִחַטָּאתַי". כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת לְבַבְנוּ, כִּי הַלֵּב מְעַרְבֵב בְּפִסְלֹת וּבְכַפְּנוּת הַרְבֵּה, וְאֶפְלוּ בְּשַׁעַה שְׂאֵנִי מִתּוֹדָה וְאוֹמֵר: חַטָּאתִי לְפָנֶיךָ, גַּם אֲזָ בָּאִים בְּלִבִּי מִחֲשָׁבוֹת זָרוֹת וּפְנִיּוֹת גְּדוּלוֹת, עַד שֶׁאֵי אֶפְשֶׁר לִי לְדַבֵּר דְּבוּר אֶחָד בְּאַמַּת כְּרָאוּי. וְאֶפְלוּ לְהִתּוֹדוֹת עַל חַטָּאתִי מֵה שְׁחַטָּאתִי וּפְשַׁעֲתִי בְּאַמַּת לְפָנֶיךָ, גַּם זֶה נִמְנָע מִמֶּנִּי.

עַל כֵּן זַכְּרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהִיּוֹת בְּתִשׁוּבָה תָּמִיד, שְׂאֲזַכָּה לַעֲשׂוֹת תָּמִיד תִּשׁוּבָה עַל תִּשׁוּבָה הֶרְאֵשׁוּנָה, וְאֲזַכָּה לְתַקֵּן בְּכֹל פְּעַם פְּגָם תִּשׁוּבָה הֶרְאֵשׁוּנָה, עַד שְׂאֲזַכָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, תִּשׁוּבָה עֲלֵאָה בְּאַמַּת כְּרָאוּי. וְאֲזָ תִפְתַּח אֶת לְבִי וְדַעְתִּי לְדַעַת אֶת שְׁמֶךָ. וְאֲזָ אֲדַע בְּאַמַּת כִּי עַדִּין לֹא הִתְחַלַּתִּי לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה, כִּפִּי עֲצָם גִּדְּלַתְךָ וְרוּמְמוֹתְךָ שֶׁתּוֹכְנִי לְהַשִּׁיג אֲזָ. וְאֲזָ תּוֹכְנִי בְּאַמַּת לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה עַל תִּשׁוּבָה, שְׂאֲזַכָּה לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה בְּכֹל פְּעַם עַל הַשְּׂגָה הֶרְאֵשׁוּנָה, עַל שְׁהִייתִי מְגֻשָּׁם אֶת רוּמְמוֹת אֱלֹהוּתְךָ, לְפִי עֲצָם רוּמְמוֹתְךָ שְׂאֲזַכָּה לְהַשִּׁיג אַחֲר־כֶּף בְּכֹל פְּעַם, בְּאִפְּן שְׂאֲזַכָּה לְהִיּוֹת כָּל יָמֵי בְּתִשׁוּבָה תָּמִיד. עַד הַיּוֹם אֲשֶׁר תֵּאֱסָפְנִי אֵלֶיךָ, וְתּוֹכְנִי לְעוֹלָם הַבָּא, לַיּוֹם שֶׁכֹּל שְׁפָלוּ שְׁבַת, כֹּל תִּשׁוּבָה. וְזַכְּרֵנִי לְזַכֵּחַ אֶת יְצָרִי, וְאֲזַכָּה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "זוֹכַח תּוֹדָה יְכַבְּדֵנִי", שְׂאֲזַכָּה לְכַבֵּד אוֹתְךָ בְּשִׁנֵּי עוֹלָמוֹת, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְעֲזָרְנִי שְׂאֵהֶיָה בּוֹרַח מִן הַכְּבוֹד בְּאַמַּת, וְאֲזַכָּה

למעט בכבוד עצמי ולהרבות בכבוד המקום. ותשפיע עלי מכבודך הגדול ותזכני ברחמיך הרבים לכבוד אלהים, שאזכה לכבוד דקדושה למענך לבד ולא אהנה מן הכבוד כלל למעני, ולא אשתמש עם הכבוד כי אם לשמך ולעבודתך באמת, ועזרני שלא ישאל ולא יחקר שום בריה על כבודי.

ועזרני ?? אלהי, להיות תקיף ואמיץ וחקק בעבודתך תמיד. ואל תניחני לפל חס ושלום לעולם. "אל תשליכני מלפניך ורוח קדושה אל תקח ממני". וזכני להיות עייל ונפיק, ואזכה להיות בקי בהלכה בקי ברצוא בקי בשוב בקי בעייל בקי בנפיק. ובכל מקום אוכל למצא אותך בין בעליה בין בירידה, כמו שכתוב: "אם אסק שמים, שם אתה, ואציעה שאל הנך". ואזכה לאחוז בך ולהתדבק בך תמיד. ויקים בי מקרא שכתוב: "אני לדודי ודודי לי".

אנא ?? יהמו ויכמרו מעיך ורחמיך וחינוותיך עלי, ויעלה ויבא זכרוני לפניך לטובה. ורחם עלי ברחמיך הרבים ואל תניחני ואל תטשני להשתקע, חס ושלום, באלו המקומות הנמוכים והשפלים אשר באתי עד הנה. "אל תעזבני ?? אלהי ואל תרחק ממני, אל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה". חנני והקימני, ומעפר דלותי ומעצם שפלותי תרוממני. ויקים מקרא שכתוב: "אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלה גם עלה", והירידה יהיה תכלית העליה. חוס וחמל עלי, ושלח ישועתך ותתמכני בימין צדקך, ותסעדני בעצם חמלתך, ותהיה תמיד עמי. ותתן לי פת ושכל לאחוז בך תמיד. ואל תניחני לפל חס ושלום, לעולם. ויקים מקרא שכתוב: "כי יפול לא יוטל כי ?? סומך ידו".

ותמהר ותחיש לגאלנו גאלת הנפש, ותוציאני ותעלני מהיום ומעתה, מפל מיני נפילות וירידות והתרחקות ממך שנתרחקתי עד הנה. מקים מעפר דל מאשפות ירים אביון. חמל על דל ואביון כמוני,

חַגְנִי וְהַקִּימֵנִי, חַגְנִי וְהַקִּימֵנִי, שְׁטַחְתִּי אֵלַיךָ כְּפִי, "מִקְצֵה הָאָרֶץ אֵלַיךָ
אֶקְרָא בְּעֶטֶף לְבִי בְּצוּר יְרוּם מִמְּנֵי תִנְחַנֵּי".

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְחַמוּל עָלַי אָבִי שְׁבַשְׁמִים,
וְתַגְעַר בְּהַרְוֹדָפִים וּמְפִילִים אוֹתִי, וְאָמַר לְצָרוֹתַי דֵּי וְתֹאמַר עַד פֹּה
תָּבֵא. וּמַעֲתָה תִרְחַם עָלַי וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַתְחִיל לְהַעֲלוֹת אוֹתִי
מֵעֵלָה מֵעֵלָה חַיֵּשׁ קַל מִהֲרָה. וְכָל הַיְרִידוֹת יִתְהַפְּכוּ לְעֲלִיּוֹת, וְכָל
הַהֲתַרְחָקוֹת יִתְהַפְּפוּ לְהִתְקַרְבוֹת. כִּי אַתָּה הַחֲלוֹת לְקַרְבָּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ,
וְהַתְחַלֵּת לְהַשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ הַמּוֹן קִדְשָׁתְךָ וְתַקְּףָה חֲמֻלָתְךָ עַל יְדֵי צַדִּיקִי
אֲמַת שְׁבָכָל דוֹר וָדוֹר. עַל כֵּן אֵין נֶאֱדָה לָךְ לְעֲזָבָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְהִימוּ
מַעֲיָךְ עָלֵינוּ. וְכֹאשֶׁר הַחֲלוֹת לְהִרְאוֹת גְּדֻלָּתְךָ וְטוֹבָךְ עָלֵינוּ, וְנִתְּתָה לָנוּ
תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ נֶאֱמַן בֵּיתְךָ, וְשַׁלַּחְתָּ לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּיבִים, צַדִּיקִי אֲמַת בְּכָל דוֹר וָדוֹר, אֲשֶׁר עַל יָדָם נִמְסְרָה הַתּוֹרָה לָנוּ
מִמֹּשֶׁה לִיהוֹשֻׁעַ, וּמִיהוֹשֻׁעַ לְזַקְנִים, וּמִזַּקְנִים לְזַקְנִים וְצַדִּיקִים שְׁבָכָל
דוֹר וָדוֹר, עַד אֲשֶׁר הִגִּיעַ אֲלֵינוּ הַשְׁתַּלְשְׁלוֹת קְבֻלַּת הַתּוֹרָה, וְעַדִּין לֹא
כָלוּ רַחֲמֶיךָ מִמְּנוּ, "הִקְיֹצוֹתַי וְעוֹדֵי עֶמְךָ", כֵּן יִכְמְרוּ מַעֲיָךְ עָלֵינוּ,
וְתַעֲזָרְנִי לְקַיֵּם בְּאֲמַת אֶת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה. חוּסָה עָלֵינוּ
בְּרַחֲמֶיךָ וְעֲזָרְנוּ לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּךָ וּבְצַדִּיקִי אֲמַת לְעוֹלָם וָעַד, בְּעוֹלָם
הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

אָנָּה יְיָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים, זַכְּנִי שִׁיפְקֹחוּ עֵינַי וְלִבִּי וְאֲזַנִּי לְרִאוֹת
וְלִהְבִּין וְלִשְׁמַע גְּדֻלָּתְךָ וְרוֹמְמוֹתְךָ, וְלָשׁוּב אֵלַיךָ בְּאֲמַת, וְחַגְנִי מֵאִתְּךָ
דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁכֵּל לְהַבִּין וְלִהְשִׁיג דְּרָכֵי הַתְּשׁוּבָה בְּאֲמַת, וְתַעֲזָרְנִי לִילֹךְ
בְּהֵם תָּמִיד. וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת בְּכֻלָּל בְּעֲלֵי תְּשׁוּבָה בְּאֲמַת, כִּי יִמְיָנְךָ
פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִים וְרוּצָה אַתָּה בְּתְּשׁוּבָה, וְאִם לֹא עֲכָשׁוּ אִימָתִי,
וְתַעֲזָרְנִי שְׂאֲזֹכָה לְתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֲמַת, לְתְּשׁוּבָה עֲלֵאָה, בְּאִפְּן
שְׂאֲזֹכָה שְׂיִתְיַחַד עַל יְדֵי נִקְדָּה הַתְּחַתּוּנָה בְּנִקְדָּה הָעֲלִיוֹנָה, וְיִתְפַקֵּן
וְיִשְׁלַם עַל יְדֵי אָדָם הָעֲלִיּוֹן לְשִׁבְתָּ עַל הַכֶּסֶּא, וְשֵׁם יְהִיָּה נִכְלָל נִפְשֵׁי
וְרוּחֵי וְנִשְׁמַתֵּי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְתִמְלֵא פְּגִימַת הַלְּבָנָה, וְיִהְיֶה אוֹר

הִלְבֵּנָה כְּאוֹר הַחֲמָה. כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב: "וְהָיָה אוֹר הַלְבֵּנָה כְּאוֹר הַחֲמָה, וְאוֹר הַחֲמָה יִהְיֶה שְׂבָעֵתִים כְּאוֹר שְׂבָעַת הַיָּמִים". כִּי מְלֻכּוֹתָךְ בְּכָל מְשָׁלָה, בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

וְאַתָּה עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין חֶקֶר, וְאַתָּה חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּךָ נִדַּח. "מִמִּית וּמִחַיָּה מוֹרִיד שְׂאוֹל וַיַּעַל". וְאַתָּה מְקַשֵּׁר וּמְחַבֵּר וּמְיַחֵד שְׁנֵי הַפְּכִים יַחַד תְּכַלִּית קִצָּה הַתְּחַתּוֹן מֵעַמְּקֵי שְׂאוֹל עַד רוּם גְּבֹהֵי מְרוֹמִים עַד תְּכַלִּית קִצָּה הָעֲלִיּוֹן. מִנְקֵדָה הַתְּחַתּוֹנָה עַד נִקְדָּה הָעֲלִיּוֹנָה. כִּי מִי יֹאמֵר לָךְ מַה תַּעֲשֶׂה, עַל כֵּן יִגִּיעוּ רַחֲמֶיךָ גַּם עָלַי, וְתַחֲתוֹר חֲתִירָה מִתַּחַת כְּפֹסֵא כְּבוֹדְךָ, חוֹמַל דְּלִים שׁוֹמֵעַ אֲנִי אֲבִיּוֹנִים, וְתַעֲזָרֵנִי לְהַתְּעוֹרֵר בְּאַמַּת וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמַּת, וְתִזְכְּנֵנִי לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּאַמַּת בְּצַדִּיקֵי אֲמַת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. "כִּי לֹא תַחֲפֹץ בְּמוֹת הַמֵּת כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחַיָּה, תֵּשֵׁב אֲנוֹשׁ עַד דָּכָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם, שׁוּבָה יְיָ עַד מָתִי וְהִנַּחֵם עַל עַבְדֶּיךָ. הֲשִׁיבֵנו יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמִּינוּ בְּקִדְּמֶךָ".

ז

מיוסר על תורה ז' בליקוטי מוהר"ן

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתַרְחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתַטַּע אֲמוּנָתְךָ בְּלִבֵּנוּ, וְנִזְכָּה לְהֶאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמֵתִים בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה, וְתַהֲיֶה הָאֲמוּנָה זָכָה וְנִכּוֹנָה צַחָה וְנִקְיָה, בְּלִי שׁוּם פְּגָם וּבְלִי שׁוּם בְּלִבוּל בְּעוֹלָם חַס וְשְׁלוֹם כָּלֵל. וְנִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂתַהֲיֶה אֲמוּנָתְנוּ חֲזָקָה כָּל כָּךְ כְּאֵלוֹ אֲנוּ רוֹאִין בְּעֵינֵינוּ אֱלֹהוּתְךָ וְהַשְׁגָּחָתְךָ וּכְבוֹדְךָ אֲשֶׁר מְלֹא כָּל הָעוֹלָם. וְנַהֲיֶה דְבָקִים בְּךָ תָּמִיד בְּאַמַּת וּבְתַמִּימוֹת וּבְדַעַה נִכּוֹנָה וּמִיִּשְׁבָּת בְּלִי שׁוּם תַּעֲרֻכָּה פְּסֻלָּה כָּלֵל.

כִּי "אַתָּה הַחֲלוֹת לְהִרְאוֹת אֶת עַבְדְּךָ אֶת גְּדֻלָּתְךָ וְאֶת הַחֲזָקָה אֲשֶׁר מִי אֵל בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֶׂיךָ וּכְגִבּוּרֹתֶיךָ". וְגִלִּיתְךָ

אֱלֹהֵינוּ וּמְלֻכוֹתָיִךְ עָלֵינוּ, כִּי הוֹצֵאתָנוּ מִמִּצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ מִתַּקְּךָ גְלוּתָם מִתּוֹךְ כּוּר הַבְּרֶזֶל, מֵעַמְמֵי הַקְּלָפוֹת. וְהוֹצֵאתָ אוֹתָנוּ מִנּוּ"ן שְׁעָרֵי טוֹמְאָה, וְהַכְּנֵסְתָּ אוֹתָנוּ בְּנוּ"ן שְׁעָרֵי קִדְשָׁה. וְעָשִׂיתָ נְסִים וְנִפְלְאוֹת בְּמִצְרַיִם וְעַל יַם סוּף, וְשִׁבְרָתָ וְהַכְּנַעַתָּ כָּל אֱלִילֵי מִצְרַיִם, וְשִׁדְדָתָ הַמַּעֲרָכוֹת וְשִׁנִּיתָ הַטְּבַע וְעַקְרָתָ וּבִטְלַתָּ כָּל מִינֵי כַפִּירוֹת וְכָל מִינֵי אַמוֹנוֹת כְּזָבוֹת שֶׁל פָּרְעָה וּמִצְרַיִם, שְׁרָצוּ שִׁשְׁתִּיקְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בִּיגִיָּהֶם, חֵס וְשָׁלוֹם, שִׁיתְגַּבְּרוּ עַל יִשְׂרָאֵל, חֵס וְשָׁלוֹם, בְּמִינֵי כַפִּירוֹת וְאַמוֹנוֹת כְּזָבוֹת שֶׁלָּהֶם, אֲשֶׁר זֶה הָיָה תַקְּךָ גְלוּתָם. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לֹא עֲזַבְתָּ אוֹתָנוּ בִּיגִיָּהֶם, וּמִהֲרָתָ לְהוֹצִיא אוֹתָנוּ מִתּוֹכָם, וְהַכְּנַעַתָּ וְשִׁבְרָתָ וְעַקְרָתָ כָּל מִינֵי כַפִּירוֹת שֶׁלָּהֶם עַל יְדֵי הַנְּסִים וְהַמוֹפְתִים הַגְּדוֹלִים וְהַנּוֹרְאִים שֶׁעָשִׂיתָ בָּהֶם. וְגַלִּיתָ אֱלֹהֵינוּ וְאֲדַנּוּתָךְ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם, וּמֵאִז נִדְּבַקוּ יִשְׂרָאֵל בְּךָ לְעוֹלָם, וְהֶאֱמִינוּ בִּי וּבִמְשִׁיחַ עַבְדּוֹ. כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּזְכְּנוּ לְהֶאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמֵתִים תָּמִיד, בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה וְחִזְקָה וְנִכּוֹנָה.

וּבְאִשְׁרֵי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֵת, כֵּן נִזְכָּה לְהֶאֱמִין בְּךָ בְּאַמֶּת, עַד שְׁנִזְכָּה לְהַרְגִישׁ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וְנִהְיֶה דְבָקִים בְּךָ תָּמִיד, וְלֹא נִפְרֵד מִמְּךָ לְעוֹלָם אֲפֹלוּ כִּרְגַע קֵלָה. וְיִהְיֶה לָנוּ בּוֹשָׁה וְפֶחַד וְאִימָה וְיִרְאָה מִמְּךָ תָּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל רְגַע, וּבְלַעֲדֶיךָ לֹא נָרִים אֶת יְדֵינוּ וְאֶת רַגְלֵנוּ לְעִשׂוֹת שׁוּם עֲבָדָה בְּעוֹלָם. וּבְכָל עֶסְקָנוּ וְעִשְׂתָּנוּ אֲפֹלוּ בְּעַבְדוֹת חֵיצוֹנוֹת שֶׁהֵם אֲכִילָה וְשִׁתִּיָּה וְכִיּוֹצָא בָּהֶם, בְּכֻלָּם נִהְיֶה דְבָקִים בְּךָ תָּמִיד, וְכֻלָּם יִהְיוּ לְשִׁמְךָ וְלְעַבְדוֹתֶיךָ בְּאַמֶּת. וְלֹא נִשְׁפַּח אוֹתָךְ לְעוֹלָם, בְּשִׁכְבָּנוּ וּבְקוּמָנוּ, בְּשִׁבְתָּנוּ וּבְכִיתָנוּ וּבְלַכְתָּנוּ בְּדֶרֶךְ בְּדַבְּרוּרָנוּ וּבְשִׁתִּיקוֹתָנוּ, בְּעִמְדוֹתָנוּ וּבִישִׁיבָתָנוּ, בֵּין בְּעֶסְקָנוּ בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת וּבֵין בְּעֶסְקָנוּ בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, בְּכֻלָּם נִהְיֶה דְבָקִים בְּךָ וְלֹא נִשְׁפַּח אוֹתָךְ לְעוֹלָם.

וְתַעֲזְרֵנִי לְקִים בְּאַמֶּת מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "שׁוֹיְתִי יְיָ לְנִגְדֵי תָמִיד כִּי מִימֵנִי בַל אָמוּט". וְנִזְכָּה לְהַרְגִישׁ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ תָּמִיד, כִּי מְלֹא כָּל הָאֶרֶץ כְּבוֹדְךָ, וּמְלֻכוֹתֶיךָ בְּכֻלָּם מְשֻׁלָּה, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: "אִם יִסְתֵּר אִישׁ

במסתרים ואני לא אראנו נאם יי, הלא את השמים ואת הארץ
אני מלא."

מלא רחמים חפץ להיטיב, אשר בשביל זה לבד בראת עולמך; את
השמים ואת הארץ וכל צבאם, וכל העולמות עליונים ותחתונים אלפי
אלפים ורבי רבבות, עד אין שיעור ומספר, כדי לגלות אלהותך
בעולם, כדי ששנזכה ברחמיך להכיר אותך בעולם השפל הזה. כי אתה
טוב ומטיב לכל ורצית להטיב מטובך לנו, ולהראות לנו רחמנותיך
וחנינותיך. על כן בראת עולמך בראונך הטוב, כדי ששנזכה לידע
 ולהכיר אותך, ולחזות בנעם זיוך, אשר זאת [היא] הטובה הגדולה
שבכל הטובות, טובות האמתיות והנצחיות. ואין שום טובה אחרת
בעולם כָּלֵל, וכל הטובות וכל הנסים ונפלאות שעשית עם אבותינו
ועמנו, ואשר אתה עושה עתה עמנו בכל יום ובכל שעה, כלם הם
רק בשביל תכלית הטוב הזה כדי ששנזכה לידע ממך, אשר זאת היא
התכלית של כל הטובות שבעולם. על כן רחם עלינו אדון כל, ותקבע
אמונתך בלבנו לעולם ועד, ושבענו מטובך, ותזכנו לחזות בנעם זיוך.
ותעזר לנו ברחמיך להתפלל לפניך תפלותינו בכל לב ונפש, עד
שיהיה לנו כח על ידי תפלותינו לשנות הטבע, ולעשות נסים
ומופתים בעולם, ותשמע תפלותינו תמיד.

ותזכנו לבא לארץ ישראל, הארץ אשר בחרת בה מכל הארצות,
ונתת אותה לישראל לעולם. ומיום אשר סרנו מאחריך ופגמנו
באמונתך הקדושה, גלינו מארצנו, ונתרחקנו מעל אדמתנו, עד אשר
ארך עלינו הגלות. על כן חוס וחמל נא עלינו, וזכנו ברחמיך הרבים
להכניע ולשבר ולבטל כל מיני כפירות ובלבולים, שלא יעלו בלבנו
ובלב כל עמך ישראל לעולם. ונזכה להאמין בנסים הקדושים אשר
אתה עושה עמנו בכל דור ודור מעולם, ואשר אתה עושה עמנו עדין
בכל יום ובכל שעה. ולא נכסה שום גס בדרך הטבע, חס ושלום,
רק גֵדע ונאמין שיהכל מאתך לבד, על ידי השגחתך אשר אתה משגיח

תמיד בהשגחה פרטיות על כל דבר שבְּעוֹלָם. וְנִזְכָּה לְהֶאֱמִין בְּךָ
וּבְצַדִּיקֵי הָאָמֶת תְּמִיד, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְבּוֹא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל חַיֵּשׁ קַל
מְהֵרָה, וּתְמַהֵר וְתַחֲשִׁי לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלָמָה, וְתָבִיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ
צְדִקְנוּ.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְיָ אֱלֹהִים אָמֵת, אֲשֶׁר נִטְעַתְּ בָנוּ בְּכֹל דּוֹר וְדוֹר
צַדִּיקֵי אָמֶת, הוֹשִׁיעֵנו וְרַחֲמֵנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, וְזַכֵּנוּ לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי
אָמֶת לְקַבֵּל מֵהֶם עֲצוֹת אֱמֶתִיּוֹת וְלֹא נִסּוּר מִדְּבָרֵיהֶם יָמִין וּשְׂמֹאל, רַק
נִזְכָּה לִילֵךְ בְּדַרְךְ עֲצַתְם הָאֱמֶתִיּוֹת. וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְתַצִּיל אוֹתָנוּ וְאֵת
כָּל חֲבֵרֹתָנוּ וְאֵת כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעֲצַת רְשָׁעִים שֶׁהֵם עֲצַת הַנֶּחֱשׁ
הַקְּדוּמוֹנִי. וְלֹא נִטָּה אֶזֶן לְדְבָרֵיהֶם כָּלֵל, וְלֹא נֵאֱכָה וְלֹא נִשְׁמַע לָהֶם
וְלֹא יִכְנָסוּ דְבָרֵיהֶם וְעֲצַתָּם בְּלִבָּנוּ כָּלֵל. וְתַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעֵים, וְלֹא
יְהִי לָהֶם שׂוֹם כַּח לְהִטְעוֹת אוֹתָנוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּעֲצוֹת רְעוֹת שְׁלָהֶם,
וְלֹא תַעֲשִׂינָה יַדֵּיהֶם תּוֹשִׁיָה.

וְהַצִּילָנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים מִכָּל מִינֵי שִׁקָּר וְטְעוֹת שְׁבָעוֹלָם, וְלֹא גִלְךָ
אֲחֵר עֲצוֹת רְעוֹת שֶׁל אֱלוֹי הַמִּתְפִּים אֶת הַשִּׁקָּר בְּאָמֶת, וּמְהַפְּכִים דְּבָרֵי
אֱלֹהִים חַיִּים, וְאוֹמְרִים לְרַע טוֹב וְלְטוֹב רַע, וּמוֹנְעִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִדַּרְךְ
הָאֱמֶת וְהַנְּכוֹן, עַל יְדֵי עֲצוֹתָם הַמְהַפְּכוֹת מִן הָאֱמֶת, אֶת אֲשֶׁר הִחְמַרְתָּ
הַקְּלוֹ, וְאֵת אֲשֶׁר הִקְלַת הַחֲמִירוֹ, אֶת אֲשֶׁר רַחַקְתָּ הֵם מִקְרָבִים, וְאֲשֶׁר
קִרְבַּתָּ הֵם מִרְחֻקִים. וַיֵּשׁ מֵהֶם אֲשֶׁר טָעוּ בְּעֲצָמָן, וְאֵינָם יוֹדְעִים בְּעֲצָמָם
אֶת הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, וְהֵם מְדַבְּרִים לְפִי תַמָּם, וְעֲצַתָּם הַפּוֹכָה וּמְזַקֶּת לָנוּ
מְאֹד לְעַבּוֹדְתֶךָ. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ הָאֱמֶת, וּלְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל
תַּעֲלוּמוֹת. אַתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סְתָרֵי כָּל חַי. קוּמָה בְּעֲזָרְתָנוּ
וְהַצִּל אוֹתָנוּ מֵהֶם, שְׁלֵא יִדְבְּקוּ וַיִּכְנָסוּ דְבָרֵיהֶם בְּלִבָּנוּ כָּלֵל, לֹא מֵהֶם
וְלֹא מִהֲמוֹנָם וְלֹא מִהֲמָהֶם.

גְּדוּל הָעֲצָה וְרַב הָעֲלִילָה, וְזַכֵּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים שְׂתַגְּלוּ לָנוּ צַדִּיקֵי
הָאָמֶת, וְנִזְכָּה לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם בְּאָמֶת, וּלְקַבֵּל מֵהֶם עֲצוֹת נְכוֹנוֹת

וּבְרוּרוֹת וְיִשְׁרוֹת, עֲצוֹת טוֹבוֹת הַנִּמְשָׁכִים מִתְרַיֵּג עֲטִין דְּאוֹרֵי־תֵּא. שְׁנֹזְפָה לְקַבֵּל אוֹר הָאֵמֶת עַל יְדֵי עֲצָתָם הָאֲמִתִּיּוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת לְעוֹלָם וָעֶד.

וְעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְשֹׁמֵר אֶת הַבְּרִית קֹדֶשׁ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהַצִּילֵנוּ אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, מִכָּל מִינֵי פָגַם שֶׁל נְאוּף, חַס וְשָׁלוֹם. הֵן בְּרֵאֵיהֶן הֵן בְּמַחְשָׁבָה בְּדַבּוּר וּבְמַעֲשֵׂה, וּבְכָל הַחֲמֻשָּׁה חוֹשִׁים בְּכָל־ם תִּשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל מִינֵי פָגַם הַבְּרִית. רַק תַּעֲזָרְנוּ לְהִיּוֹת קְדוֹשִׁים וְטַהוּרִים בְּכָל־ם וְנִזְכָּה לְקַדְשֵׁת הַבְּרִית בְּאֵמֶת, כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ.

וְתִזְכְּנוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת צִיצִית כְּרֵאוּי כָּכֵל פְּרֻטִיָּה וְדִקְדוּקִיָּה וּכְוֹנֵתִיָּה, וְתִרְיֵג מִצְוֹת הַתְּלוּיִים בָּהֶן. וְעַל-יְדֵי כְּנָפֵי הַצִּיצִית הַקְּדוֹשִׁים תִּגַּן עָלֵינוּ וְתַצִּיל אוֹתָנוּ מִכָּל מִינֵי פָגַם הַבְּרִית, וְתִזְכְּנוּ לְהַתְקַדֵּשׁ בְּקַדְשֶׁתְךָ תָּמִיד, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַצִּיל אוֹתָנוּ מִעֲצַת הַנְּחָשׁ, מִעֲצַת הַמְּפַתִּים וְהַמְּסִיתִים וְהַמְּדִיחִים מִדְּרֹךְ הָאֵמֶת, בְּכּוֹנֵה לְהִרְעֵ אוֹ שְׁלֵא בְּכּוֹנֵה. וְנִזְכָּה לְקַבֵּל וּלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ אוֹר הַשְּׁכָל הָאֵמֶת שֶׁל צְדִיקֵי אֵמֶת עַל-יְדֵי שְׁנֹזְפָה לְקַבֵּל וּלְקַיֵּם עֲצוֹת טוֹבוֹת וְאֲמִתִּיּוֹת שְׁלֵהֶם. וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְאֵמֶת וְלֹא יֵצֵא דְבַר שֶׁקֶר מִפִּינוּ לְעוֹלָם.

רְבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִכָּל מִינֵי שֶׁקֶר וְטַעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, הֵן מִדְּבַרֵי שֶׁקֶר שְׁלֵא יֵצֵא מִפִּינוּ לְעוֹלָם שׁוֹם דְּבַר שֶׁקֶר, חַס וְשָׁלוֹם, וְהֵן מִדְּרָכֵי שֶׁקֶר, שְׁלֵא גִלְף בְּדְרָכֵי שֶׁקֶר חֲלִילָה. וְתַצִּיל אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מִדְּרָכִים נְבוֹכִים מִדְּרָכֵי תוֹעִים, רַק תִּהְיֶה בְּעֲזָרְנוּ תָּמִיד לִילֶךְ בְּדְרֹךְ הָאֵמֶת לְאֲמִתּוֹ, בְּאִפְּן שְׁנֹזְפָה עַל-יְדֵי הָאֵמֶת לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה, וְנִזְכָּה לְחַבֵּר וּלְיַחַד אֵמֶת וְאַמוּנָה תָּמִיד.

וְעֲזָרְנוּ שְׁתַּהֲיֶה תִּפְלֵתְנוּ נְכוֹנָה וְסִדּוּרָה וְשִׁגּוּרָה בְּפִינוּ וּבְלִבְנוּ. וְתִגְלֶה נְסִים וּמוֹפְתִים בְּעוֹלָם, "לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד". וְתִזְכֹּר אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהוֹצִיאֵם מִתַּקְּוָה

גלותם, אשר גלית אותנו זה כמה שנים, ותמהר ותחיש לגאלנו ונזכה לשוב לארצנו, ותביא לנו את משיח צדקנו במהרה, ויקים מקרא שפתוב: "והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו. אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף". וקום לנו מקרא שפתוב: "תבואי, תשוירי מראש אמונה" במהרה בימינו אמן.

ח

מיוסר על תורה ח' בליקוטי מוהר"ן

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת, שתעורר רחמיך וחסדיך הגדולים עלינו ותזכנו ברחמיך הרבים להאמין ולהתקרב לצדיקים אמתיים שבדורנו אשר בהם בחרת, להחיות את עמך בית ישראל על ידם, כי מהם תוצאות חיים לנו ולכל ישראל.

ובכן עזרני יי שנוזכה להמשיך מהם רוח חיים למלאת כל מחסורנו, ותשמע קול אנחותינו תמיד, ויהיה לנו כח להמשיך על ידי אנחותינו רוח חיים רוח טובה מהצדיקי אמת להשלים כל החסרונות שחסר לנו, הן בגוף הן בנפש הן בממון, בגשמי וברוחני, כלם יתמלאו וישלמו לטובה, כי עמך מקור חיים ואתה משפיע רוח החיים לכל חי ולכל דבר שבעולם על ידי צדיקיך האמתיים הדבקים בתורתך הקדושה תמיד, אשר היא חיינו וארך ימינו. על כן חמל על עמך ישראל, ותגלה לנו צדיקיך האמתיים, ותזכנו להמשיך מהם רוח חיים, עד שיהיה לנו כח על ידי אנחותינו לבד שאנו מאנחים על מה שחסר לנו, שיהיה נשלם החסרון תכף. ותמלא כל משאלות לבנו לטובה. וכל העוונות והחטאים והפשעים שחטאנו לפניך, אשר על ידם סלקנו והרחקנו הרוח חיים ועל ידם באו לנו כל החסרונות שחסר לנו, על כלם תמחל ותסלח ברחמיך הרבים על ידי צדיקי הדור האמתיים אשר רוח אלהים בקרבם, אשר על ידם אתה מתרצה

ומתפייס לְיִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, וְעַל יָדָם אַתָּה מְכַפֵּר וּמוֹחֵל לְעוֹנוֹתֵינוּ
בְּכָל יוֹם וָדוֹר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְאִישׁ חָכָם יִכְפֹּרֶנָּה". וְתִבְטַל וּתִשְׁכַּח
וְתִכְנִיעַ כָּל אוֹיְבֵינוּ, וְכָל הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרָעָה, מִהֲרָה הִפֹּר עֲצָתָם
וְקָלְקַל מִחֲשַׁבְתָּם.

יְיָ אֱלֹהִים, אַתָּה יָדַעְתָּ שֶׁפְּלוֹתָנוּ וְחִלְשׁוֹתֵינוּ בְּעֵת הַזֹּאת, אֲשֶׁר
יִרְדְּנוּ מִטָּה מִטָּה. "כִּי אָזַלְתָּ יָד וְאָפָס עָצוֹר וְעִזּוּב". כִּי סָר כַּחֲנוּ.
וּבְכָל יוֹם וָיוֹם מִתְגַּבְּרִים עָלֵינוּ מְאֹד מְאֹד עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְרַחֲקֵנוּ
מִעֲבוֹדְתֶיךָ בְּאַמְת, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וּלְגַרְשָׁנוּ מִן הַחַיִּים הָאֲמִתִּיִּים, חֲלִילָה.
וְלֹא דֵי לָנוּ בְּצָרוֹתֵינוּ וְדַחְקֵנוּ וְעַמְלָנוּ שֵׁישׁ לָנוּ מִעֲצָמָנוּ, מֵהַ שִׁתְּאוֹת
הַגּוֹף וּמְדוּתָיו הָרָעִים מִתְגַּבְּרִים עָלֵינוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, עַד אֲשֶׁר
"כְּשֶׁל כַּח הַסֶּבֶל", כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ לֹא הִשְׁתַּדַּלְנוּ לְגַרֵּשׁ הָאוֹרַח מִקְרָבָנוּ
עַד אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, כְּאֵלּוּ הוּא בַעַל הַבַּיִת. עַד אֲשֶׁר תֵּשׁ
כַּחֲנוּ וּמִטָּה יִדְנוּ מְאֹד, וְלֹא דֵי לָנוּ בְּכָל זֶה, כִּי אִם עוֹד רַבִּים קָמִים
עָלֵינוּ, רַבִּים מְאֹד. יְיָ מָה רַבּוּ צָרֵינוּ, כְּאֲשֶׁר לְפָנֶיךָ נִגְלָה הַכֹּל, כְּמָה
וְכְמָה מֵיָנִי שׁוֹנְאִים וּמְקַטְרָגִים שְׁעוֹמְדִים עָלֵינוּ בְּכָל עֵת, הֵן לְמַעַלָּה
הֵן לְמַטָּה, אֲשֶׁר הִגְדִּילוּ עָלֵינוּ בְּפִיָּהֶם, וַיֹּאֲרִיכוּ עָלֵינוּ לְשׁוֹנָם, פָּצוּ
עָלֵינוּ פִּיָּהֶם אָמְרוּ בְּלִעְנוּ, כִּי חֲפָצִים לְבַלְעֵנוּ חָנָם, חֶסֶד וְשָׁלוֹם.

מְרֵא דְּעֵלְמָא כְּלָא, רַחֲמֵן אֲמַתִּי, מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים וְחֻסְדִּים עֲצוּמִים,
אַתָּה יָדַעְתָּ מִי וּמִי עוֹמְדִים עָלֵינוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה. "לְמָה תִּבְטִיט
בוֹגְדִים תַּחֲרִישׁ בְּבַלַּע רָשָׁע צְדִיק מִמֶּנּוּ". יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ, וַיִּגְלוּ
רַחֲמֶיךָ עַל מְדוּתֶיךָ, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאִין בָּנוּ כַּח לְעַמֵּד נִגְדֵי אֶחָד
מִשׁוֹנְאֵינוּ שֵׁישׁ לָנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, אַף כִּי נִגְדֵי כָּלָם. וְלְמָה לֹא
תִּרְחַם עַל תּוֹלַעַת נִמְאָס, נִרְפָּס וְנִדְוָשׁ מְאֹד כְּמוֹנוּ הַיּוֹם, וְאַיֶּךָ יוֹכְלוּ
חֲלוּשֵׁי כַּח כְּמוֹנוּ לְעַמֵּד בְּפִי אֲרִיּוֹת.

בּוֹחֵן לְבוֹת וּכְלִיּוֹת, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת, יְיָ אֱלֹהִים, אַתָּה יָדַעְתָּ כִּי כָּל
כּוֹנֵנִי רְצוּיָה לְשִׁמְךָ בְּאַמְת. וְאִם אֲמַנָּם מְעֻשֵׁי אֵינָם עוֹלִים יָפָה,

ופעלותי סותרים את דברי, ואיני זוכה לרחם על עצמי למלאת משאלות לבי להיות פרוצונך הטוב באמת, אשר בנה לבד חפצתי, הן על כל אלה גברו רחמיך וחסדיך, ומחשבה הטובה אתה מצרף למעשה, כי אתה ידעת את לבבי, אשר זה כמה אני כוסף ומשתוקק ומקנה ומיחל בכל עת ובכל שעה לזכות לישועתך באמת, שתעזרני לכנס בעבודתך באמת. ולמה תתענו יי מדרכך, ולמה תתן כח להעומדים עלינו הרוצים להסתיר האמת, ולהגביר השקר, חלילה, כי אין בנו כח לעמד כנגדם, כי אם עליך לבד אנו נשענים ולישועתך אנו מצפים ומקוים.

ובבן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרנו ברחמיך הרבים להנצל מכל שונאינו ורודפינו הקמים עלינו בכל יום בגשמיות וברוחניות, ותתן לנו כח ורוח חיים דקדשה להתגבר עליהם להכניעם ולהשפילם עד עפר. ותסיר מהם הרוח חיים שהם מקבלים מהסטרא אחרא מהרב דקלפה לבל יהיה להם שום כח להתגבר עלינו ותצילנו מפיהם, ותושע מחרב מפיהם ומיד חזק אביון.

אנא יי, עזרני ברחמיך הרבים לזכות להתפלל לפניך בכל לב באמת ובאמונה שלמה, שתהא תפלתנו זכה ונכונה ומסדרת כראוי ובכונה שלמה באמת. שתהיה מחשבותי קשורה בדבורי התפלה, שאזכה לכוון היטב בדבורי התפלה. ואזכה לשפך פנים לבי נוכח פניך יי בתפלתי.

ותהיה בעזרי שאוכל לפרש שיהתי לפניך תמיד, ואת כל אשר עם לבבי אשיחה לפניך. כי אתה ידעת כי צרכי המה מרבים מאד, כי צרות לבבי הרחיבו מאד ודעתי קצרה לבאר ולפרש לפניך את צרכי בקשותי המרבים. על כן חוס וחמל נא על נפשי האמללה, ועזרני שאוכל לדבר את כל אשר עם לבבי לפניך, ותשלח בפי דבורים כשרים דבורי חן ותחנונים, באפן שאוכל לעורר רחמיך שתקבל

תפילתי לפניך ברחמים, ותעלה תפילתי לפניך למעלה למעלה. ויהיה לנו כח על-ידי תפלותינו לעורר את העדן העליון לפתח שם התעוררות שפע רחמים ודעת עליון, עד שיהיה נמשך עלינו הנזהר היוצא משם להשקות את הגן דא אורייתא אשר שם שרש נשמותינו. ועל-ידי-זה ירבו ויגדלו ויצמחו נשמותינו הגדלים שם בגן הזה. ועל-ידי-זה יהיה נפתח לנו שבילי השכל האמת, ונזכה לחכמה בינה ודעת, ויהיה לנו כח לעסק בתורתך באמת. ותעזרנו ברחמיך לברר דיני התורה באמת, לזכות להלכה ברוחה. ונזכה ללמד ספרי הפוסקים. ותשפיע לנו חכמה בינה ודעת אמתי, שיהיה לנו כח לברר פסקי ההלכה באמת, לברר המפר מן האסור, השטה מן הטמא, הכשר מן הפסול, למען יהיה לנו כח על ידי זה לתקן ולברר כל הפגמים שפגמנו בכל העולמות על ידי חטאינו ופשעינו המרבים מאד, אשר על ידם נתערב הטוב והרע בכל העולמות ופגמנו הרבה מאד.

על כן תעזרנו ברחמיך לזכות לתפלה באמת, אשר על ידי זה נזכה שיתפתח לנו אור השכל האמת באפן שנוזקה לברר פסק ההלכה על מכונו באמת. ועל ידי זה יהיה לנו כח לברר הטוב מן הרע בכל העולמות שפגמנו בהם בחטאינו, הן בגלגול זה והן בגלגול אחר. ותמלא כל משאלות לבנו לטובה, ונזכה להוציא מכח אל הפעל, את כל צרכי בקשתנו.

ובכן תעזרנו ברחמיך, שנוזקה על ידי למוד ההלכות לברר ולזכור ולתקן כל הארבע יסודות שבגופנו, להכניע ולשבר כל המדות רעות וכל התאוות רעות הבאים מהם. ולברר הטוב שבהם לזכות לכל המדות טובות באמת, באפן שיתבררו ויזדככו כל הארבע יסודות ויהיה רק כלו טוב בלי שום אחיזת הרע כלל, עד שיהיו נכללים כל הארבע יסודות בארבע אותיות שמך המיוחד, אשר משם הוא שרשם למעלה בקדשה.

אָנָא יי, רחם עלינו ברחמיך, להגיע לכל מה שבקשנו מלפניך. אם אמנם ידענו כמה אנו רחוקים עתה מנקדה אחת מכל מה שבקשנו, עם כל זה אין מעצור לני להושיע, וממך לא יפלא כל דבר ועמך הישועה לעזרנו ולחזקנו להגיע לכל מה שבקשנו מלפניך. עשה עמנו למען שמך, ולמען הצדיקים האמתיים אשר זכו להגיע לכל אלה ויותר מזה, ותמשיך עלינו כח וגבורה מהם ברחמיך, לחיותינו ולאמצנו לזכות אותנו לבוא גם בן לכל אלה, ולזכות בכת הצדיק האמת להתגבר על כל השונאים המתנגדים על האמת. ותשבר ותכניע את כל הצנורות של הרשעים, שהם המדות רעות שהתגברו עליהם, ועל ידי זה תשפיל הרשעים עדי ארץ, ולא יהיה להם שום כח להתגבר עלינו, חס ושלום, "ולא תעשינה ידיהם תושיה. יבשו ויבהלו מאד כל אויבי ישובו יבשו רגע".

ותעזרנו לקים מצות ציצית בתקונה בשלמות, בכל פרטיה ודקדוקיה ותרי"ג מצוות התלויות בה, ובכונה שלמה פראוי, ובלב טוב ובשמחה גדולה, באפן שנוקה להמשיך הרוח חיים דקדשה על ידי מצות ציצית. למלאת כל התסרונות שחסר לנו בגשמיות וברוחניות, בגוף ונפש. ותאחז בכנפות הארץ ותנער רשעים ממנה, ותשבר ותמגר ותכניע ותשפיל את איש צר ואויב הוא עשו איש שעיר, ותוציא בלעז מפיו.

חומל דלים שומע אנקת אביונים, חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח, רחם עלי והוציאני מבין שני הרשעים הקמים עלינו לבלענו חנם, חס ושלום. "אל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה". וכשם שענית ליונה במעי הדגה, בן תענני ברחמיך הרבים להוציאני מבין שני הכפירים, כאשר הבטחת לנו. כמו שכתוב: "אמר אדני מבשן אשיב, אשיב ממצלות ים". ודרשו רבותינו זכרונם לברכה, מבין שני אריות הבטיחנו השם יתברך להשיבנו מהם.

אָבִינוּ אָב הַרְחֵמֵן. חָמַל עָלֵינוּ בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, חוּס וְחָמַל עַל גְּרֵדָה
 כְּמוֹנֵי, עַל מַשְׁשׁוֹ וּמְמַרְט כְּמוֹנֵי, עַל גְּאָנַח וְנִדְכָה כְּמוֹנֵי, עַל מְרַחֵק
 וּמְגַרֵּשׁ מִמָּדָר כְּמוֹנֵי. "אֵל תִּתֵּן לְחַיֵּי נַפְשׁ תּוֹרֵךְ חַיֵּי עֲנִיָּה אֵל תִּשְׁכַּח
 לְנֶצַח". מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים הַחַיִּים וְקִיְּמָנוּ בְּאוֹר פְּנֵיהֶם, וְתֵן לָנוּ
 כַּח לְהַמְשִׁיךְ הַרוּחַ חַיִּים דְּקִדְשָׁה עַל יְדֵי אֲנָחוּתֵינוּ לְמִלְאֵת כָּל
 מְשָׁאֵלוֹת לְבָבוֹ לְטוֹבָה, שְׁנִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ תָּמִיד כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ,
 וְנִזְכֶּה לְהֵיוֹת סוּר מִרַע בְּאֵמֶת, וְלַעֲשׂוֹת הַטוֹב בְּעִינֵיךָ תָּמִיד, אֲנַחְנוּ
 וְצָאֲצֵאנוּ וְצָאֲצֵאֵי עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה.

מ

מיוסר על תורה ט' בליקוטי מוהר"ן

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
 יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הַבוֹחֵר בְּתַפְלַת עֲבָדָיו, שְׂתַרְחֵם עָלַי וְעַל כָּל עַמְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִזְכְּנוּ בְּחִסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים לְהַתְּפַלֵּל וּלְהַתְּחַנֵּן תְּפִלוֹתֵינוּ
 וְתַחֲנוּתֵינוּ לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם. הוֹרְנוּ מֵה שְׁנֵדְבָר, הַבִּינֵנוּ מֵה
 שְׁנִשְׁאֵל, וְזִכְנֵי שְׂאוּצִיא דְבוּרֵי הַתְּפִלָּה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת לְאֵמֶת. בְּאֵפֶן
 שְׂיֵאִיר לִי אוֹר הָאֵמֶת לִיצֵא מִתּוֹךְ עִמָּךְ הַחֲשׁוֹךְ וְהַמְּחַשְׁבוֹת זְרוֹת
 וְהַקְּלָפוֹת הָעוֹמְדִים עָלַי וּמְסַבְּבִים אוֹתִי בְּכָל עֵת, וּבִכְפָּרֵת בְּשַׁעַת
 הַתְּפִלָּה שְׁכַלֵּם בָּאִים עָלַי וּמְסַבְּבִים אוֹתִי מִכָּל צֶדֶד וּמִכָּל פְּנֵה, בְּכַמָּה
 מִיָּנֵי סְבוּבִים וּבְלִבּוֹלִים הַרְבֵּה מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֵרֶךְ וּמְסָפֵר, עַד שְׂאִינִי
 יְכוּל לִפְתּוֹחַ פִּי בְּתַפְלָה, וְאִינִי יְכוּל לְהוֹצִיא אֶפְלוֹ דְבוּר אֶחָד בְּתַפְלָתִי
 כְּרֵאוּי, מִגְדֵּל הַחֲשׁוֹךְ וְהַמְּחַשְׁבוֹת זְרוֹת וְהַבְּלִבּוֹלִים וְהַמְּנִיעוֹת וְהַמְּסַכְּכִים
 הַמְּסַבְּבִים אוֹתִי מִכָּל צֶדֶד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. וְאִין לִי שׁוּם פְּתִיחַ תְּקוּנָה
 וְהַצְּלָה לְהַנְצִיל מֵהֶם כִּי אִם עַל יְדֵי דְבוּר הָאֵמֶת, כְּאֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל
 יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, אֲשֶׁר עַל יְדֵי דְבוּר הָאֵמֶת תֵּאִיר לָנוּ בְּתוֹךְ עִמָּךְ
 הַחֲשׁוֹךְ וְהָאֶפְלָה לְצֵאת מַחֲשׁוֹךְ לְאוֹר גְּדוֹל, כִּי אַתָּה חֲפֵץ בְּאֵמֶת וְקָרוֹב
 אַתָּה לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּךָ בְּאֵמֶת.

ועל כן באתי לחלות פניך יי אלהי, ולהשתטח לפניך ולפרש פני אליך, שתעורר רחמיך האמתיים עלי, על עני ואביון כמוני ותשפיע עלי ברחמיך הרבים אור האמת שאזכה לדבר לפניך דבורי התפלה באמת לאמתו, ואזכה להוציא כל דבורי התפלה מפי באמת ברור זך וצלול, למען אזכה שיאיר לי אור האמת למצא הפתחים בתוך החשך הגדול המתגבר עלינו בכל עת, הרוצה להחשיך ולהסתיר ממנו, חס ושלום, אורך גדול. ואם חטאתי עויתי ופשעתי לפניך, מנעורי עד היום הזה, ופגמתי לפניך פגמים הרבה מאד, ושגיתי ושלשתי עליהם פעמים אין מספר, ובכל פעם על ידי כל חטא ופגם, הוספתי עלי, חס ושלום, חשך על חשך ומסגר על מסגר, ומסכים ומחצות על מסכים ומחצות ומניעות על מניעות, ובלבולים על בלבולים, עד אשר באתי בתוך עמק החשך ואפלה גדולה מאד, ונחשכו ונסתרו מעיני כל מיני פתחים שיש שם, לצאת על ידם מאפלה לאורה, "טבעתי ביון מצולה ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבלת שטפתי".

הן על זה באתי לפניך יי אלהי ואלהי אבותי, חמל, חמל, חוס, חוס, רחם, רחם, הצל, הצל. וכשם שגברו עלינו רחמיך ורחמיך העצומים, וגלית לנו עצה הקדושה הזאת, כן יהמו נא מעיך ורחמיך עלינו יי אלהינו, ותעזרנו ותושיענו ברחמיך הנוראים והנפלאים שנוזקה לקים עצה הקדושה הזאת, שנוזקה להוציא מפינו דבורי אמת לפניך בתפלותינו ותחנונותינו ובקשתנו, עד אשר לא יהיה שום כח לשום חשך ואפלה למנע אותנו חס ושלום, מתפלתנו ועבודתנו. ובכל מיני חשך ואפלה הרוצים להתגבר עלינו בכל עת ובפרט בשעת התפלה, בכלם נוכל למצא הפתחים על-ידי דבור האמת שנוציא מפינו לצאת על ידו מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול. "כי אתה תאיר גרי, יי אלהי יגיה חשפי", ויקים מקרא שכתוב: "יי אורי וישעי ממי אירא, יי מעוז חיי ממי אפחד". כי אתה ידעת יי

אלהי, אשר אין לי שום פתח הצלה אחרת כי אם על-ידי-זה על ידי, שתזכה אותי לדבר דבורי אמת לפניך כראוי.

ותעזרני ברחמיך הרבים לילך בדרך אמת תמיד, ואזכה שלא יצא דבר שקר מפי לעולם, ותשמרני ברחמיך הרבים שלא יצא שום שקר מפי אפלו בטעות שלא בכונה, רק כל דבורי יהיו דבורי אמת תמיד. ותיחד את לבבי אליך, שאזכה תמיד להטות דעתי ומחשבתי אל האמת לאמתו ואתה תסייעני מן השמים לדרך ולילך בנתיב האמת תמיד, ולא אטה מדרך האמת זמין ושמאל. "הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום. שלח אורך ואמתך המה ינחוני, יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך. ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד, כי למשפטיך יחלתי".

ואזכה תמיד לשפך שיחי ותפילתי ותחנותי לפניך באמת לאמתו. ותעזרני שאוכל לפרש כל שיחתי לפניך באמת. ואת כל אשר עם לבבי אשיחה לפניך יי אלהי ואלהי אבותי, כי אתה ידעת את לבבנו, כי צרכי המה מרבים מאד, ודעתי קצרה לבאר ולפרש. אלו כל הימים דיו וכל אגמים קולמוסין, אי אפשר לבאר ולפרש אפס קצה מצרכינו המרבים מאד, כי עדין לא התחלנו להכניע ולבטל שום מדה רעה ושום תאוה רעה מאתנו, ואנחנו רחוקים ממך בתכלית הרחוק. ואף על פי כן בכל עת שאנחנו באים לפרש שיחתנו לפניך נסתם פינו ולשוננו, ואין אנו יכולים לדבר שום דבור כראוי לפניך.

יי אלהים, אתה ידעת את לבבינו, ולפניך נגלו כל תעלומות. חננו ועננו, והכן לבבינו, וזכנו ברחמיך הרבים לדבורי אמת לפניך באפן שיפתח לנו אורך הגדול על ידי זה, שהוא עצם האמת. ונזכה על ידי זה לפרש שיחתנו ותחנותינו לפניך תמיד באמת כראוי, ונזכה להוציא מפינו באמת כל צרכינו, וכל מה שחסר לנו בגוף ונפש הפל נוכל לפרש ולבאר לפניך באמרי פינו, עד שנזכה לשפך לבנו כמים

נכח פניך יי בתפלותינו ותחנותינו. ויתעוררו רחמיך עלינו, ותאזין שועתינו ותקשיב תחנותינו, ותמלא כל משאלות לבנו לטובה ברחמים, באפן שנוזף להתקרב אליך באמת מעתה ועד עולם, ולעשות רצונך כל ימי חיינו, אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל.

וּזְכַנֵּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאֵתְפַלֵּל בְּכֹנֶנָה שְׁלֵמָה כְּרְאוּי בְּאַמַּת עַם כָּל הַפְּחוֹת שְׁיֵשׁ בֵּי. וְאִזְכָּה לְהַכְנִיס כָּל כַּחֵי בְּאוֹתִיּוֹת הַתְּפִלָּה עַד שְׂיִתְחַדֵּשׁ כָּל כַּחֵי בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה. וְאִזְכָּה לְקַבֵּל חַיּוֹת חֲדָשׁ דְּקִדְשָׁה מִן הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר מִשֵּׁם נִמְשָׁךְ כָּל הַחַיּוֹת כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר: "תְּפִלָּה לְאֵל חַי". וְזִכְנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמַּת.

וּבְכֵן תְּחַנְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתַעֲזְרֵנוּ לְהַעֲלוֹת תְּפִלָּתֵנוּ לְפָנֶיךָ דְּרוֹךְ הַשַּׁעַר וְהַשְּׂבֵט הַשֵּׁיף לְשַׁרְשׁ נְשִׁמָּתֵנוּ, אֲשֶׁר מִשֵּׁם נִחְצְבֵנוּ, כְּדֵי שְׂתַעֲלֶה תְּפִלָּתֵנוּ דְּרוֹךְ הַשַּׁעַר הַהוּא הַשֵּׁיף לְתַפְלֵתֵנוּ הַשְּׂמִימָה דְּרוֹךְ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וִירוּשָׁלַיִם וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְקִדְשֵׁי קִדְשִׁים, עַד שְׂתַעֲלֶה תְּפִלָּתֵנוּ לְמִכּוֹן שְׂבֵטֶךָ. וְיִהְיֶה כַח לְתַפְלֵתֵנוּ לְעוֹרֵר אֶת הַמַּזְל הָעֲלִיּוֹן הַשֵּׁיף לְשַׁעַר וְשְׂבֵט שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ, וְיִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ טוֹבָה וּבְרָכָה, לְכַרֵּךְ אֶת כָּל פְּרֵי הָאֲדָמָה וְלְהַצְלִיחַ אֶת מַעֲשֵׂי יְדֵנוּ.

וְתִזְכְּרֵנוּ לְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֲסִדֶיךָ הַגְּדוֹלִים אֶת פְּרִנְסוֹתֵינוּ קִדְּם שְׁנֹצְטָרֶךָ לָהֶם, בְּרוּחַ וְלֹא בְּצַמְצוּם, בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר, בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר, בְּכַבּוּד וְלֹא בְּבִזּוּי, מִתַּחַת יָדְךָ הַרְחֵבָה וְהַמְּלֵאָה. וְאֵל תְּצַרִּיכֵנוּ לֹא לִידֵי מִתְנַת בְּשַׁר וָדָם וְלֹא לִידֵי הַלְּוָאָתָם, בְּאֶפֶן שְׁנוֹזְכָה לְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָתְךָ תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה. וְנוֹזְכָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתוֹרָה וּגְדֻלָּה בְּמִקּוֹם אֶחָד.

וְחַמְלֵנוּ נָא עָלֵינוּ וְעֲזְרֵנוּ שְׂיִהְיֶה זְוִיגְנוּ בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה כְּרְצוֹנְךָ הַטוֹב. וְתַעֲזֹר לְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּלְכָל יוֹצְאֵי חֲלָצֵינוּ לְכָל מִי שְׂצָרֶיךָ לְמִצּוֹא זְוִיגוֹ, שְׂתִזְכְּרֵנוּ לֹא זְוִיגוֹ הַהֶגְוֵן לֹא מִן הַשָּׁמַיִם. וְלֹא יִתְחַלְּפוּ

הזווגים, חס ושלום, בעוונותינו. רק תעזר לכל בני עמך ישראל שכל אחד ימצא מהרה זווגו הראוי לו מן השמים באמת כפי שרשי הנשמות. וזכנו ברחמיך הרבים לקשר כל תפלתנו לצדיקי אמת שבדור, אשר יש להם כח להעלות תפלתנו לפניך דרך השער והשבת השיך לכל תפלה ותפלה.

אנא יי, עיניך הלא לאמונה, חננו וזכנו ועזרנו ברחמיך הרבים, ותשפיע עלינו אמונתך הקדושה תמיד בלי הפסק רגע. ותזכה אותי ואת כל עמך בית ישראל לאמונה שלמה באמת. ונזכה להאמין בך ובצדיקיך האמתיים באמת תמיד, בלי שום מחשבת חוץ, חס ושלום, ובלי שום בלבול ונטיה כלל, חס ושלום.

ואזכה להאמין בנסיך הקדושים אשר עשית עמנו מעולם נסים ונפלאות גדולות ואשר אתה עושה עמנו בכל דור ודור עד עתה, נסים עלאין ונסים תתאין נסים נגלים ונסים נסתרים, נסים על-פי דרך הטבע ונסים שלא על-פי דרך הטבע, נסים בכלל ונסים בפרט, לכל אחד ואחד מישראל בכל יום ובכל עת ובכל שעה, בכלם אזכה אני וכל עמך בית ישראל להאמין בהם באמונה שלמה בלי שום דפי ובלבול כלל, חס ושלום. ותסתם ותספר פי כל דוברי שקר הרוצים להכניס כפירות בלב ולכסות נסים בתוך דרך הטבע, חס ושלום, "מלא פניהם קלון ויבקשו שמיך יי". ועזר אותנו ברחמיך הרבים להנצל מהם שלא נאבה ולא נשמע להם כלל. רק תתן לנו כח להכניעם ולשברם ולעקר ולבטל מחשבתם הרעה מן העולם. ולמלשינים אל תהי תקנה, וכל המינים והזדים והאפיקורסים כרגע יאבדו, ותן בלבם שישובו ויתחרטו כלם מדעתם הרעה והנבוכה, וישובו כלם אליך באמת, ויפירו כח מלכותך.

אל אמונה, עזרנו ברחמיך העצומים שנזכה לאמונה שלמה באמת כראוי. וזכנו לבוא לארץ ישראל מקום קדשתנו, מקור האמונה

והתפלה והנסים, מקור החיים, מקור התקרבות ישראל לאביהם שפשמים, מקום קדשנו ותפארתנו, מקום חיינו וארץ מינו.

אבינו שפשמים, חמל עלינו במתנת חנם ונדבת חסד, וזכנו בקסדיך העצומים לעלות מהרה לארץ ישראל, ונזכה לעבדך שם באמת ביראה ובאהבה. ומהר להוציאנו מתוך עמק גלותינו אשר גלינו מארצנו זה כמה וכמה שנים, וקביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ ותוליכנו מהרה קוממיות לארצנו.

רבנו של עולם, אפה ידעת אשר כל אריכות גלותינו זה הוא רק מחמת פגם חלישות האמונה, אשר בשביל זה גלינו מארצנו, ועדין לא זכינו לתקן פגם האמונה, ומחמת זה ארץ עלינו הגלות הפר הזו עד הנה. על כן חמל על עמך ישראל, כי אין מי יעמד בעדינו, כי אם שמך הגדול יעמד לנו, שתטע ותקבע אמונתך הקדושה בלבנו באמת מעתה ועד עולם. ותסיר עקמימיות שבלבנו, שלא יעלה בלבנו שום עקמימיות ושום קושיא, חס ושלום, על הנהגותיך, ונזכה להאמין תמיד כי צדיק וישר אפה. "כי ישר דבר יי וכל מעשהו באמונה. כל מצותיך אמונה, שקר רדפוני עזרני" חננו ועננו וזכנו לאמונה שלמה באמת תמיד, ועל ידי זה נזכה לשוב לארצנו בקרוב. כמו שנאמר: "תבואי, תשורי מראש אמונה" במהרה בימינו אמן.

מיוסד על תורה י' בליקוטי מוהר"ן

רבון כל העולמים, אדון כל, אשר גלית אלהותך ואדנותך בעולם על ידי אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ועל ידם נתגדלת ונתקדשת מדור לדור, עד אשר זכינו לקבל תורתך הקדושה על ידי משה נביאך נאמן בידך. ואז ראו כל העמים וכל הגוים את גדלתך וגבורותיך, אשר הרבית לעשות עמנו נסים נפלאים ונוראים ביציאת מצרים וקריעת ים סוף ומלחמת עמלק עד אשר נתגלה אלהותך לכל באי

עולם, וראו רחוקים את גבורתך. עד שבא יתרו ונתגזר, ואמר: "כי עתה ידעתי כי גדול יי ואדונינו מכל האלהים", ואז נתעלה ונתגדל ונתקדש שמך למעלה ולמטה, כי זה עקר גדלתך ורוממותך כשהרחוקים ממך מאד מכירים את אלהותך ואדנותך, כי אז נתגדל ונתקדש ונתעלה שמך הגדול יתברך וישתבח לעד.

על כן באתי לפניך יי אלהי ואלהי אבותי להפיל תחנוני לפניך. מקצה הארץ אליך אקרא, שתרחם עלי ברחמיך הרבים, על מרחק ומגרש כמוני, ותקרב אותי ברחמיך וחסדיך העצומים, ותאמר לצרותי די ותתחיל מעתה לקרובי ברחמיך הרבים, כי זה עקר גדלתך כשהמרחקים ביותר מתקרבים לעבודתך באמת, כאשר גלית לנו על ידי חכמיך הקדושים. ואם אמנם אני רחוק מאד ממך בתכלית הרחוק, אל תעשה עמי כחטאי ואל תדינני כמפעלי כי קרוב אהיה לרחוקים. כי הלא ממני דיקא יתעלה וישתבח ויתגדל שמך יתברך לעד ולנצח נצחים, על ידי שתקרב מרחק כמוני לשמך הגדול, כי זה עקר גדלתך כשהמרחקים ביותר מתקרבים אליך באמת.

אנא יי, למדני לסדר תפילתי לפניך כראוי בלשון צח ונקי, בלשון רחמים ותחנונים, ותשלח ותזמין לי דבורים כשרים ויפים. ותהיה תפילתי שגורה בפי, באפן שאוכל לרצות ולפייס אותך, שתעורר רחמיך הגנוזים עלי לקרובי אליך ממקום שנתרחקתי בכמה וכמה מיני הרחקות בלי שעור וערך. ומכל ההרחקות תקרובי אליך ברחמיך העצומים, ברחמיך הרבים ברחמיך הגדולים, ברחמים נוראים שיש לה גנוזים באוצרותיך שאין בהם שום אחיזת דין וקטרוג כלל, ברחמים שיש להם פח לקרב אפלו המרחקים בתכלית הרחוק שאין רחוק יותר מהם. ועשה למענך ולא למעננו, עשה למענך והושיענו. קרובנו אליך, אמצנו בעבודתך, חזקנו ביראתך. אחז בידינו והוצא אותנו מכל התאוות רעות ומכל המדות רעות הקשורים בגופנו, המרחיקים אותנו ממך בכל עת.

כי אתה לבד ידעת, את גדל הרחמנות שיש עלינו. ועל נפשנו ורוחנו ונשמותנו אשר נשמתינו ירדה מרום גבהי מרומים, מחיק אביה שבשמים ובאתה בזה העולם בגוף עכור כזה, בגוף מגשם כזה. אוי לבן שגלה מעל שלחן אביו. וכוננתך הקדושה היתה לטובתנו, כדי שיהיה לנו נסיון ובחירה בעולם השפל הזה, למען נכוף ונשבר ונכניע גשמיות גופנו ותאוות לבנו, למען נזכה להפיר אותך בעולם השפל הזה דיקא, הרחוק מקדשך בתכלית הרחוק. אבל מה נעשה אבינו שבשמים כי לא יכלנו לקבל טובתך הגדולה, ולא חסנו על נפשנו, ולא נתגברנו להכניע תאוותינו. צרפתנו בל תמצא, וכבר פלינו שנינו להבל ולריק, על ידי תאוות גופנו הקשורים וצוררים בנו מנעורנו עד היום הזה, ובכל יום אנו מצפים ומחכים לגאלת הנפש באמת, ותהי תוחלתנו נכזבה. ובכל יום ויום יצרנו מתגבר עלינו ביותר, ואין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים. חמל עלינו בחמלתך, רחם עלינו ברחמך, חסד חנם עשה עמנו, פרחם אב על בנים רחם עלינו. עננו אבינו עננו, עננו בוראנו עננו, עננו גואלנו עננו, ועשה את אשר בחקותיך גלף ואת משפטיך נשמר, ועזרנו והושיענו.

"אנא" מלטה נפשי" מכל התאוות ומכל המדות רעות הקשורים בגופי עדין, הן התאוות והמדות רעות שיש בי מצד ההולדה, "כי בעון חולתי ובחטא יחמתני אמי", והן התאוות והמדות רעות שמשכתי עלי בעצמי, מחמת שלא הייתי מתגבר ומתחזק להכניע ולשבר ולבטל כל התאוות רעות ומדות רעות, מכלם תציל אותי ברחמך הרבים מעתה ועד עולם.

ותזכני מעתה ותתן לי חכמה ושכל ועצות דקדושה וכח וגבורה מאתך, באפן שאזכה למלט נפשי מני שחת, למשך את עצמי ולהרחיק את עצמי מכל התאוות ומכל המדות רעות עד שאזכה לגרש ולבטל ממני כל מיני תאוות ומדות רעות, עד שיהיה גופי נקי

וצח ונקי מפל מיני תאוות ומפל מיני מדות רעות, ואזכה להיות קדוש וטהור באמת כראוי לאיש ישראל.

וּבְנֵי שְׂאוּכַל לְתַקֵּן בְּחַיֵּי אֶת כָּל מִינֵי קְלָקוּלִים וּפְגָמִים שְׂפָגַמְתִּי עַד הַנְּהָ, מְנַעֲרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְאִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַעֲבִיר וּלְבַטֵּל מִנְפְשִׁי אֶת כָּל מִינֵי חֲרָפוֹת וּבְזִיווּנוֹת שֶׁהַטְּלִיתִי בְּנַפְשִׁי עַל-יְדֵי חֲטָאֵי וְעוֹוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הַמְּרָבִים. אַתָּה יְדַעַתְּ חֲרָפְתִּי וּבְשָׁתִּי וּכְלַמְתִּי נִגְדָךְ כָּל צַרְרֵי. "חֲרָפָה שְׂבָרָה לְבִי וְאֲנוּשָׁה, וְאֶקְוֶה לְנוֹד וְאֵין, וְלִמְנַחֲמִים וְלֹא מְצֹאתִי, הַעֲבֵר חֲרָפְתִּי אֲשֶׁר יִגְרָתִי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים". תִּיקַר נָא נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ, יִגְלֹלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדוּתִיךָ. "הוֹצִיָּאָה מִמִּסְגַּר נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת שְׁמֶךָ". כִּי "מָה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל שַׁחַת, הַיּוֹדֶךָ עֶפְרָי, הַיְגִיד אֲמַתְךָ. קוֹמָה יְיָ חֲלָצָה נַפְשִׁי", מִכָּל מִינֵי חֲרָפוֹת וּבְזִיווּנוֹת, מִכָּל מִינֵי תַּאוֹת וּמַדוֹת רְעוֹת, מִכָּל מִינֵי פְגָמִים וְקְלָקוּלִים, וְסָלַח וּמָחַל לִי עַל כָּל מָה שְׂפָגַמְתִּי עַד הַנְּהָ, וְאָסַף אֶת חֲרָפְתִּי וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצוּלוֹת יָם כָּל חַטָּאתִי, בְּמַקּוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזְכְּרוּ וְלֹא יִפְקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם, וְעֶזֶר לִי מֵעַתָּה לְנִקּוֹת וּלְטָהָר נַפְשִׁי וְגוֹפִי מִכָּל מִינֵי תַּאוֹת וּמַדוֹת רְעוֹת, בְּאֶפֶן שְׂאִזְכָּה מֵעַתָּה לְהִיּוֹת קְדוֹשׁ וְטָהוֹר בְּאֲמַת כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב.

וְעוֹרְנֵי שְׂאִזְכָּה לְהַחֲזִיר אַחֲרֵים בְּתִשׁוּבָה, כִּי אַתָּה לְבַד יְדַעַתְּ גְּדֹל הַרְחַמְנוֹת שְׁיִשׁ עַל הַרְחוּקִים מִשְׁמֶךָ, הַכְּלוּאִים בְּמַאֲסֵר הַתַּאוֹת, הַלְכוּדִים בְּרִשְׁתִּי הַהֲבָלִים. וּבְנֵי שְׂאוּכַל לְדַבֵּר עַל לְבָבְךָ דְּבָרִים הַמְתִּישְׁבִּין עַל הַלֵּב, דְּבוּרִים אֲמִתִּיִּם דְּבוּרִים קְדוּשִׁים. וְיִכְנָסוּ דְּבָרֵי בְּאִזְנוֹתֶיךָ, וְיִתְעוֹרֵר לְבָבְךָ בְּאֲמַת, בְּאֶפֶן שְׁיִשׁוּבוּ אֵלֶיךָ בְּאֲמַת. וְיִקְיִם מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם, בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יְיָ, הִלְלוּ יְהוָה".

וּבְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְשַׁבֵּר וּלְסַלֵּק מֵעָלַי אֶת מִדַּת הַגְּאוּהָ, וְלֹא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוֹם גְּאוּת וְגִבְהוּת בְּעוֹלָם כָּלֵל. אָנָּה יְיָ מְלֵא רַחֲמִים אַתָּה יְדַעַתְּ אֶת שְׂפָלוֹתֵנוּ וְדִלוּתֵנוּ וְעִנְיֹתֵנוּ בְּעַת הַזֹּאת עַל-יְדֵי חֲטָאֵינוּ

וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ הַמְרַבִּים, אֲשֶׁר עַל יְדָם נִתְרַחֲקֵנוּ מִמֶּךָ מְאֹד, וְאֵין לָנוּ שׁוּם צַד זְכוּת לִפְעַל בְּקִשְׁתָּנוּ עַל יְדוֹ, כִּי אִם בְּמִתְנַת חַנּוּם לְגַמְרִי. כִּי דַרְכְּךָ לְהִיטִיב לְבְרִיּוֹתֶיךָ, וְאַתָּה מְרַחֵם עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ בְּרַחֲמִים רַבִּים וּבְמִתְנַת חַנּוּם. עַל כֵּן מְלֵא רַחֲמִים תְּרַחֵם עָלֵינוּ לְבַל יַעֲלֶה בְדַעְתָּנוּ, חַס וְשָׁלוֹם, שׁוּם מַחֲשָׁבַת חוּץ לְטָעוֹת, חַס וְשָׁלוֹם, וְלֹא יִכְנַס בְּלִבִּי שׁוּם גְּדוּד גְּאוֹת וְגִבְהוֹת וּפְנִיּוֹת בְּעוֹלָם כָּלֵל, לְבַל תֵּאֲבֹד תִּקְוַתִּי לְגַמְרִי, חַס וְשָׁלוֹם. כִּי מַעַט הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בָּנוּ הַכֹּל מֵאַתָּה, "כִּי מִמֶּךָ הַכֹּל וּמִיָּדְךָ נִתְּנוּ לָךְ". וְגַם זֶה הַמַּעַט דִּמְעַט טוֹב מֵעַרְבָב בְּפִסְלֵת הַרְבֵּה מְאֹד, עַד שֶׁגַּם מַעַט הַטּוֹב צָרִיךְ תִּקְוָנִים גְּדוֹלִים רַבִּים בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שֶׁיִּוָּכַל לְהִתְבָּרַר וְלַעֲלוֹת לְפָנֶיךָ, וְאֵיךְ יִוָּכַל מְגַשֵּׁם וּמְרַחֵק כְּזֶה לְזְכוּת עַל יְדֵי מַעַט טוֹב פְּחוֹת מִטְּפָה מִן הַיָּם. וְאֵין לִי שׁוּם מַשְׁעָן וּמַשְׁעֲנָה כִּי אִם עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. וְאִם חַס וְשָׁלוֹם, נִכְנַס בְּלִבִּי חֲלִילָה הַטָּעוֹת שֶׁל צַד גִּבְהוֹת וְגְאוֹת, אֲזִי אֲבַדְתִּי בְּעֵנְיִי, חַס וְשָׁלוֹם. כִּי בְּמָה יִזְכֶּה נַעַר מְנַעֵר מִכָּל טוֹב כְּמוֹנִי.

יִי אֱלֹהִים דַּעְתִּי קִצְרָה לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ, חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְתִצְלֵנִי מִגְּאוֹת וְגִבְהוֹת. כִּי בְּאַמַּת שְׁפָל וְנִבְזָה כְּמוֹנִי, לֹא הָיָה צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל כָּלֵל לְהַנְצִיל מִגְּאוֹת. כִּי אֵיךְ יַעֲלֶה עַל דַּעַת נִבְזָה וְנִמְאָס וּמְלֵא פְגָמִים מִכַּף רִגְלֵי וְעַד רֹאשׁ, שֶׁיִּכְנַס בְּלִבּוֹ שְׁטוֹת וְשִׁגְעוֹן הַזֶּה, שֶׁיַּעֲלֶה עַל דַּעְתּוֹ שׁוּם גְּדוּד גְּאוֹת. וְאַלְמֵלֵא לֹא הָיִיתִי פּוֹגֵם נִגְדֶּךָ כָּל יְמֵי אֵלָא פָּגַם אֶחָד לְבַד קַל שְׁבֻכָּלִים, גַּם כֵּן לֹא הָיָה לִי יְכֻלֵּת עוֹד לְהֵרִים רֹאשׁ לְהִתְגַּאוֹת עַל שׁוּם בְּרִיָּה קְלָה שְׁבַעֲוֹלָם, לְפִי עֲצָם גְּדֻלְתְּךָ וְרוּמְמוֹתֶךָ, וּלְפִי עֲצָם רַבּוּי הַטּוֹבוֹת הַגְּדוֹלוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת, אֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, אֲשֶׁר לְפִי הַתְּנוּצָצוֹת רוּמְמוֹתֶךָ וְגִדְלְתְּךָ אֲפִלּוּ בְּדָבָר קַל בְּעֵלְמָא. כְּשֶׁאֵין אָנוּ זוֹכִים, חַס וְשָׁלוֹם, לַעֲשׂוֹת אֵיזָה דְּבָר כְּרָאוּי בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּאַמַּת, שׁוֹב אֵין אָנוּ יְכוּלִים לְהֵרִים פְּגִינוֹ כָּלֵל לְפָנֶיךָ. וּבְנוֹדָאֵי לֹא הָיִיתִי צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ כָּלֵל עַל בְּטוֹל הַגְּאוֹת.

אך הלא אתה ידעת יי אלהינו, כי בשר ודם אנו ונדעתנו מערבב ומבלבל מאד בכמה מיני שטותים ושגגות, עד שאורכים עלינו גם במחשבות שטות של פניות וגבהות. באשר אתה ידעת כי רבים קמים עלינו ומכל צד אורכים עלינו בכל עת ומצדי צדדים, עד שאיני יכול לפתח פי לדבר איזה דבור הגון לפניך באמת כראוי. ואיני יודע מה לעשות, להיכן אנוס להיכן אפנה, מאין יבוא עזרי, צר לי מאד, "גם כי אצק ואשוע שתם תפלתי", מחמת רבוי המחשבות זרות והפניות המתגברים לבלבל את תפלתי, חס ושלום. מה אמר מה אדבר מה אצטדק, האלהים מצא את עוונתי. עשה עמי מה שתראה, הנני בידיך בחמר ביד היוצר. רחם רחם, הצל הצל, הושיעה הושיעה, הצל לקוחים למות, ומטים להרג תחשך ותציל ותמלט ברחמיך הרבים והגדולים ממות לחיים, מיגון לשמחה, מאפלה לאור גדול.

רחם עלי ברחמיך הרבים שיגן עלי זכות וכח צדיקי אמת, ואזכה על ידם לשבר ולבטל מעלי לגמרי מדת הגאות עד שאזכה להרגיש שפלותי בכל אבר ואבר באמת לאמתו. ולא יכנס בלבי ודעתי שום צד מחשבה של גאות וגבהות בעולם כלל. ואזכה לענוה אמתיות ולאמונה שלמה באמת. וזכני לבטל ולשבר כל מיני כפירות וקשיות ובלבולים ועקמימיות שבלב, שלא יעלה בלבי ובלב כל עמך ישראל לעולם.

ותעורני להתקשר באמת עם רוח הקדש של צדיקי אמת, ואזכה לשאב ולהמשיך לתוך לבי את רוח הקדש של צדיקי אמת. ועל ידי זה אזכה לישר ללב באמת, שיהיה לבי נכון עם יי תמיד באמת ובאמונה שלמה ובענוה אמתיות. ואזכה ברחמיך שיהיה נמשך הרוח הקדש הזה לתוך ידי ורגלי, עד שאזכה לתקן פגם הידים והרגלים, לגלות ולהאיר הארת הידים והרגלים, עד שיתעורר לבי בשמחה גדולה לשמך הגדול באמת, עד שתתפשט השמחה הקדושה

לתוך ידי ורגלי. עד שאזכה להמחאת כף ורקודין דקדושה, באפן שנוזכה להמתיק דינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, על-ידי מחאת כף ורקודין דקדושה, ואזכה ברחמיך לנשא ולהרים ולהעלות את ידי ורגלי לנקותם מכל פגם.

רבנו של עולם, "חזק ידיים רפות וברכיים כושלות תאמץ". ותרחם עלי ותטהר ותקדש את ידי ורגלי. ותאמר לאסורים צאו. ואל תתן למוט רגלי, ותוציא את רגלי ממאסר. ורגלים אשר ירדו למות, תוציאם לבטח מהרה ברחמיך הרבים, ממנות לחיים. ויקים בי מקרא שפכתוב: "רגלי עמדה במישור". וידיים פגומים המלכלכים בכמה מיני לכלוכים ופגמים רבים מאד, תרחם עליהם לנקותם ולטהרם, ותוציאם מטמאה לטהרה. ותמחל ותסלח לי ברחמיך הרבים, על כל מיני פגמים שפגמתי בידי וברגלי, ותזכה אותי מעתה שיהיו ידי ורגלי קדושים וטהורים מכל מיני פגמים שבעולם. ותהיה בעזרי שאזכה לעשות מצוות רבות בידי וברגלי בכל עת ובכל שעה, באפן שאזכה להרים את ידי ואת רגלי לשמשם שבקדושה, ותתגלה הארתם הגדולה, ואזכה להמחאת כף ורקודין דקדושה.

וובני ברחמיך הרבים לקיים מצות ספירת העומר בקדושה ובטהרה, ובלב טוב ובשמחה גדולה, עם כל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג מצוות התלוים בה. ועל-ידי-זוה נזכה להכניע ולשפר ולעקר ולבטל קלפת המן-עמלק מן העולם.

ותעזרני ברחמיך לקיים ולקבל את ימי הפורים בשמחה גדולה, ונזכה שימשך קדשת הארת פורים, קדשת מרדכי ואסתר עלינו ועל ורענו ועל כל עמך בית ישראל. ונזכה לקיים כל המצוות הנוהגות בפורים בקדושה ובטהרה ובלב טוב ובשמחה גדולה. ותתן שמחה בלבנו עד שתתפשט השמחה בידינו ורגלינו, ונזכה אז להמחאת כף ורקודין דקדושה בשמחה גדולה לשמך באמת.

וְעֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁנֵקְבֵל עַל עֲצָמֵנוּ מִחֲדָשׁ לְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה, וְנִזְכָּה לְלִמּוּד וּלְלִמְדָה לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם. וְתֹאִיר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ. וְנִזְכָּה לְלִמּוּד וּלְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל בְּנִגְלָה וּבִסְתֵּר בְּאַמֶּת, וְתִזְכְּנוּ לְהַשִּׁיג נִסְתָּרוֹת יי בְּכָל פַּעַם, וְלֹא גִיעוּל בְּכִסּוּפֵי קַמָּךְ.

וְתַעֲזֹרְנֵי לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלֹא אֲצֵא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה עַד שֶׁאֲשׁוּב מֵעוֹנוֹתַי, וְאַתְקֵן אֶת כָּל אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי נִגְדָךְ בְּמַחֲשָׁבָה, דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה. וְתִהְיֶה בְּעֹזְרֵנוּ שְׁנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הָאֶרֶת הַתִּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה מִשְׁרָשָׁה שֶׁהוּא רֹאשׁ חֹדֶשׁ, כְּאֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל-יְדֵי צַדִּיקֶיךָ הָאֲמֵתִים. וְנִזְכָּה לְקַבֵּל רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ שְׂרָשׁ הַתִּשׁוּבָה בְּכָל שָׁנִים-עֶשֶׂר רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים, אֲשֶׁר נִתְּתָה לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל זְמַן כְּפָרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתֵם, בְּאַפְּן שְׁנִזְכָּה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת.

וְזַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהֶאֱמִין בְּצַדִּיקֵי אֲמֵת וְאַזְכָּה לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם בְּאַמֶּת. וְתִהְיֶה בְּעֹזְרֵי שְׂאוּכָל לְעוֹרֵר רַחֲמִים תָּמִיד אֲצֶל הַצַּדִּיקֵי אֲמֵת, שִׁיתְּפִלְלוּ עָלַי וְיַעֲתִירוּ בְּעַדִּי וְיַעֲזְרוּ רַחֲמִים אֲצִלְךָ לְקַרְבְּנֵי אֲלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְיִמְשִׁיכוּ עָלַי וְעַל זְרַעִי וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּל טוֹב. וְכָל מַה שֶּׁחָסַר לָנוּ הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת וְהֵן בְּרוּחַנִיּוֹת הַכֹּל יִתְמַלֵּא לְטוֹבָה עַל-יְדֵי תְּפִלוֹת הַצַּדִּיקִים הָאֲמֵתִים שִׁיתְּפִלְלוּ עָלַי וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ, כִּי אֵין לָנוּ כַּח לְסִדֵּר תְּפִלוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ כְּרְאוּי, וּדְבָרֵנוּ מְגַמְגֵם מְאֹד, וְלִשׁוֹנָנוּ מְלֵא פָגָם.

עַל כֵּן אֵין לָנוּ שׁוֹם סְמִיכָה וְתִקְוָה, כִּי אִם עַל תְּפִלַּת הַצַּדִּיקִים הָאֲמֵתִים, הֵן הַצַּדִּיקִים הָאֲמֵתִים אֲשֶׁר הֵם בְּחַיִּים חַיּוֹתֵם לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים, הֵן הַצַּדִּיקִים אֲמֵתִים שׁוֹכְנֵי עִפְרָה עָלֵיהֶם לְבַד תְּמַכְתִּי יְתִדוֹתִי, עָלֵיהֶם לְבַד אֲשִׁים תְּקוּנָתִי, עָלֵיהֶם אֲשַׁעֵן. וּבִזְכוּתֵם וְכַחֵם הַגְּדוֹל כְּאֵתִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, חוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ, שְׁיִגְנוּ תְּפִלְתֵם בְּעַדֵינוּ, שְׁנִזְכָּה עַל-יְדֵי תְּפִלְתֵם לְהִתְקַרֵּב אֲלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְנִזְכָּה

לסור מרע באמת ולעשות הטוב בעיניך תמיד מעתה ועד עולם
אמן סלה.

יא

מיוסר על תורה י"א בליקוטי מוהר"ן

אנא השם הנכבד והנורא, מלך הכבוד, אשר בראת כל העולם כלו
בשביל כבודך ותברך, כמו שכתוב: "כל הנקרא בשמי ולכבודי
בראתיו יצרתיו אף עשיתיו". ובכן תעזרני ברחמיך הרבים, שאזכה
שיתגדל וישתבח ויתעלה כבודך על ידי, ותהיה בעזרי שאוכל לבטל
עצמי לגמרי ולמעט בכבודי, שיהיה כבודי לאין ואפס, ולא אשגיח
על כבוד עצמי כלל, רק להרבות כבוד המקום, ויהיו כל עסקי
ועשיתי ומחשבתי ורצוני כלם רק בשביל כבודך הגדול ותברך.

ותעזרני ברחמיך הרבים לשבר ולסלק מעלי מדת הגאון, שאזכה
שלא יעלה בלבי שום צד ונדנוד גאות בעולם ואזכה לענוה באמת.
ותתן לי שכל וחקמה אמתיות מאתך באפן שאוכל להפיק דרכי
הענוה, ואנצל מענוה פסולה, מענוה שהיא בשביל כבוד, שזאת
הענוה היא תכלית הגדלות, שלא תהיה פונתי, חס ושלום, להיות
ענו כדי להתכבד ולהתקרב על ידי זה, רק תזכני ברחמיך הרבים
וחסדיך הגדולים האמתיים שאזכה לתכלית הענוה באמת לאמתו.

אנא יי מלא רחמים רבים, הרחמן באמת, יעזרני ורחמיך וחסדיך
על נבזה וחדל אישים כמוני, שאזכה להרגיש שפלותי באמת. ואל
יגרמו עוונותי לרחות אותי, חס ושלום, לבלבל את דעתי ומחשבתי
במחשבות של שטות שהם המחשבות של פניות וגבהות. רחם עלי
למענך והצילני ברחמיך הרבים משום צד גאות וגבהות בעולם כלל.
כי באמת ידעתי כי איני ראוי וכדאי להתקרב אליך, כי פגמתי
בכבודך מאד כאשר אתה ידעת יי אלהי, אף נשענתי על רחמיך
הרבים, שתהיה בעזרי ותשתדל בהצלתי.

על כן עזרני יי אלהי, שלא יתבלבל דעתי בשום צד פניות וגאות כָּלֵל, ותרחם עלי ברחמיך הרבים ולא תניחני לתעות בדרךכים נבוכים, חס ושלום. ותעשה ברחמיך את אשר בחקיך אלהי, ואת משפטיך אשמר באמת בתכלית העונה באמת לאמתו. ותעזרני שאפלו בשעה שתזכני לעשות טוב, שלא אדע מעצמי כָּלֵל לעולם.

אנא יי, רחמן האמת, מלא רחמים, חמל על מעשיך, ותפתח פי ולבי שאוכל לפרש שיחתי לפניך. ואזכה לעורר רחמיך האמתיים עלי, שתרחם עלי מעתה, ותעזר לי שאזכה לקדש ולטהר עצמי בקדשת הברית ואנצל מעתה מכל מיני פגם הברית שבועולם. "העבר עיני מראות שוא, בדרךך חייני".

וְכָלֵל מה שפגמתי עד עתה בברית קדש על הכל תמחל ותסלח לי, מוחל וסולח ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים, הן מה שפגמתי במחשבה או בדבור או במעשה, הן מה שפגמתי בראיית העין ובשמיעת האזן ובחוש הריח, בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון וכל מיני פגמים שפגמתי בפגם הברית על הכל תמחל ותסלח לי, חנון המרבה לסלח. "למען שמך יי וסלחת לעוני כי רב הוא". ותרחם עלי ותשבר ותמגר ותכניע ותבטל את כל מיני קשרים ועבותות ושלשלת דסטרא אחרא שנקשרו ונגדלו על ידי עונותי המרבים, אשר הם מתגברים עלי בכל עת ורוצים למשכני, חס ושלום, מפגם לפגם, ואין מניחים אותי לקדש ולטהר עצמי באמת כראוי, ומחמת זה אני רחוק מקדשת הברית באמת, כראוי לאיש ישראל לזרע אברהם יצחק ויעקב אשר בהם בחרת.

רבונו של עולם, אתה ידעת את לבבי, חוס וחמל עלי, ותפסק ותקרע ותשבר ותבטל את כל הקשרים והשלשלת דסטרא אחרא, עד שלא יהיה להם שום כח להתגבר עלי כָּלֵל. ותבטלם בבטול גמור שלא ישאר מהם שום זכר ורשימה בעולם כָּלֵל, רק כל העונות

יתהפכו לזכיות. ואם אמנם לא זכיתי עדין לתשובה זו, כי עדין לא התחלתי לעשות תשובה באמת כלל, אף על פי כן תתן לי במתנת חנם ונדבת חסד, ותרחם עלי בחסדך הגדול, ותראה בעיני ועמלי אשר הם אורבים עלי בכל עת ובכל שעה ומענים את נפשי ורוחי ונשמתי בכל מיני ענויים, ורודפים אחרי בכל מיני רדיפות שבעולם, ורוצים לגרשני, חס ושלום, מארץ החיים, והם צודים את נפשי לקחתה, חס ושלום.

ואם אמנם אני בעצמי רודף אותי יותר מכלם. כי בנדאי הבחירה חפשיית, ומי יוכל להכריח אותי להטות לדרךם, חס ושלום, הנני מודה ומתודה כי באמת אני בעצמי החיב. בי אני אדני העוון, אבל מה אעשה יי אלהי כי מטה ידינו מאד, ואיני יודע לבקש איזה דרך מנוס לנוס מהם ולהתגבר על כל התאוות והרהורים רעים שהם מתגברים עלי בכל עת, ואין לי שום תקנה כי אם על רחמיך הרבים וחסדך הגדולים, שתעזור לי ותתן לי כח להתגבר על כל מיני תאוות והרהורים רעים להכניעם ולהשפילם ולשבבם ולסלקם מעלי ומעל גבולי מעתה ועד עולם, שלא יכנס בדעתי ומחשבתי שום צד הרהור בעולם כלל, רק מחי ומחשבתי יהיו קדושים וטהורים תמיד בתכלית הקדשה בשלמות. ותעזרני ברחמיך הרבים, שאזכה לקדשה וטהרה, שאזכה לקדש עצמי במתן לי, ואזכה בכל פעם להוסיף קדשה על קדשה, עד שאזכה לקדשה ופרישות באמת, עד שאזכה שיתחד על ידי יחודא עלאה ויחודא תתאה.

אנא יי, עזרני ברחמיך הרבים שלא אאבד את עולמי, חס ושלום, על ידי טרדת הפרנסה, ותצילני ברחמיך הרבים מפגם הל"ט מלאכות דסטרא אחרא שהם ל"ט מלקיות, שהם מטרידים את רב העולם ביגיעות וטרדות העולם הזה, אשר הם רצים כל ימיהם אחר פרנסתם ביגיעות וטרחות גדולות מאד, והם אוכלי לחם בעצבון. בזעת אפם יאכלו לחם עד שובם אל האדמה, ומאומה

לא ישאו בעמלם, כי טרדת הפרנסה מבלבלת אותם כל ימיהם, ומונעת אותם מלזכר ולשים אל לבם את תכליתם מה יעשו ליום פקדה.

אנא יי, מלא רחמים רבים, רחם עלי ועל כל חברתנו ועל כל עמך בית ישראל, ותציל אותנו מפל זה, ותזכה אותנו שלא נהיה טרודים כלל בטרדת הפרנסה, ואפלו בעת שאנו מכרחים לעשות איזה עסק או משא ומתן בשביל פרנסה, תעזרנו ברחמיך הרבים שיהיה הכל בקדושה ובטהרה, באמת ובאמונה כרצונך הטוב, בלי טרדא ובלי בלבול הדעת כלל. ונדע ונאמין כי הכל מאתך ולא על ידינו כלל, וכל עסקנו ועשייתנו במשא ובמתן ועסקי פרנסה יהיה הכל מזכך ומזקק, עד שיהיו מאירים כל הל"ט מלאכות ויכללו בט"ל אורות הנמשכים משמך הגדול. וכל הל"ט מלאכות יהיו בקדושה ובטהרה, בבחינות מלאכת המשכן. ותברך את מעשה ידינו, ותשלח ברכה והצלחה בכל עסקנו ועשייתנו. ותזמין פרנסתנו קדם שנצטרך להם, ברוח ולא בצמצום, בהתר ולא באסור מתחת ידך הרחבה והמלאה. "ויהי נעם יי אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו".

ועזרנו יי שנהיה שמחים בחלקנו תמיד ותהיה תורתנו קבע ומלאכתנו עראי. ואפלו באותה השעה המעוטה שנצטרך לעסק באיזה עסק או משא ומתן בשביל הכרחיות פרנסתנו. גם אז נהיה דבוקים בך ובתורתך הקדושה, ולא נשכח אותך אפלו רגע קלה.

אנא יי. זכני להגיע לכל מה שבקשתי מלפניך. ועזר לי מעתה שאזכה לקדש את עצמי בקדשת הברית, ואזכה לבטל עצמי נגדך באמת, ולא יעלה בלבי ודעתי שום צד גאות וגבהות ופניות בעולם, ואזכה לענוה באמת לאמתו. ותעזרני ותזכני שיתגדל ויתקדש, וישתבח כבודך הגדול על ידי, ותזכני לדבורים המאירים בתורה,

וַיֵּאִירוּ לִי דְבוּרֵי הַתּוֹרָה לְצֵאת מִפְּחִיתוֹת וְשִׁפְלוֹת מְדַרְגָּתִי הַפְּחוּתָה וְשִׁפְלָה מְאֹד. וְאֶזְכָּה שְׂאִירוּ לִי דְבוּרֵי הַתּוֹרָה בְּכָל פַּעַם לְכָל הַמְּקוֹמוֹת שְׂאִנִּי צָרִיף לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, בְּאִפְּן שְׂאֶזְכָּה לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָת הַמְּשַׁקֵּל מִמֶּשׁ עַל כָּל חֲטָאֵי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הַמְּרַבִּים, וְעַל כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי בְּכַבֻּדְךָ הַגָּדוֹל יִתְבָּרֵךְ מִנְעוּרַי עַד עַתָּה. וְתִזְכְּנִי לְתַקֵּן הַכָּל בְּחַיִּי, וְתַעֲזְרֵנִי בְּכָל פַּעַם לַעֲלוֹת מְדַרְגָּא לְדַרְגָּא, עַד שְׂאֶזְכָּה לְבוֹא לְתַבּוּנוֹת הַתּוֹרָה לְעִמְקָהּ, וְתִזְכְּנִי לִידַע וּלְהַבִּין וּלְהַשִּׁיג הַלְכָה וְקַבְּלָהּ, רְזִין וְרִזִּין דְּרִזִּין.

יְיָ אֱלֹהִים, נִפְשִׁי יוֹדַעַת מְאֹד כִּמָּה אָנִי רַחוּק מִכָּל אֱלֹהִים, עַד אֲשֶׁר מִסּוּה הַבוֹשָׁה עַל פָּנַי, לְבַקֵּשׁ עַל כָּל אֱלֹהִים. כִּי אֵיךְ יוּכַל נִבְזָה וְנִמְאָס כְּמוֹנִי לְבַקֵּשׁ גְּדוּלוֹת כְּאֵלֶּה. אֵיךְ עַל רַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים נִשְׁעַנְתִּי, וְעַל עֲנֻתְנוֹתֶיךָ וְטוֹבְךָ תִּמְכַּתִּי יִתְדוֹתַי, כִּי אַתָּה טוֹב לְכָל וְאֵין דְּבָר נִמְנָע מִמֶּךָ, וְאַתָּה עוֹשֶׂה גְּדוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין חֶקֶר בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, וּמִי יֹאמֶר לְךָ מַה תַּעֲשֶׂה.

עַל כֵּן עֵינַי לְךָ תְּלוּיּוֹת עַד שֶׁתִּחַנְנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְזַכּוֹת לְהַגִּיעַ לְכָל מַה שֶׁבִּקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ, חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה, וְאִם לֹא עֲכָשׁוּ אֵימַתִּי, כִּי כִּבְר כְּלִיתִי שְׁנוֹתַי בְּהֶבֶל וְרִיק. עֲזֹרְנִי מֵעַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ, שְׂאֶזְכָּה לְהַתְּעוֹרֵר מֵהַיּוֹם לְהַמְשִׁיךְ עָלַי קְדוּשָׁה וְטְהָרָה בְּאַמְתִּי, עַד שְׂאֶזְכָּה לְהַגִּיעַ לְכָל מַה שֶׁבִּקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ, כִּי שְׁמֶךָ וְכְבוֹדְךָ עֲלִינוּ נִקְרָא, וְכִבְר הַבְּטַחְתָּנוּ שְׁלֹא תִתֵּן כְּבוֹדְךָ לְאַחַר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "אָנִי יְיָ הוּא שְׁמִי וְכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן וּתְהִלָּתִי לְפִסְיִלִים". עֲזֹרְנוּ יְיָ שִׁיתְּגַדֵּל כְּבוֹדְךָ עַל גְּדִינוּ, וְכְבוֹדְךָ יִמְלֵא כָּל הָאָרֶץ, תֵּאִיר אֶרֶץ מִכְּבוֹדְךָ. "יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׁיו. בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּ, וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וְיִמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן."

יב

מיוסד על תורה י"ב בליקוטי מוהר"ן

בַּמָּחָה נִקְדָּם יי, פֶּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ בְּרַחֲמָיו וְרַב חֲסָדָיו, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נִטְעַ בְּתוֹכָנוּ. וְעַתָּה יי אֵלֵהֵינוּ, אֲשֶׁר חֲסָדָיךָ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עָלֵינוּ, יִהְיֶה מַעֲיָךְ עָלֵינוּ, וּכְשֵׁם שְׂחַמְלַתְךָ עָלֵינוּ, וְנִתַּתְךָ לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, חֲמֻדָּה גְּנוּזָה, שֶׁעָשׂוּעַ יוֹם יוֹם, כֵּן תּוֹפְנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וּתְחַנְּנֵנוּ בְּחֲסָדָיךָ הַגְּדוֹלִים, וְתִהְיֶה בְּעֶזְרָנוּ שְׂנוּזָכָה כְּלָנוּ לְלַמֵּד וְלַעֲסֹק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמְחָה תָּמִיד, וְנִהְפֹךְ פְּנֵינוּ מִהֶבְלֵי הָעוֹלָם הַזֶּה לְגַמְרֵי, כִּי אִם בְּתוֹרַת יי תִּהְיֶה חֲפָצָנוּ, וּבְתוֹרַתְךָ נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְכָל לְמוֹדָנוּ יִהְיֶה בְּקִדְשָׁה וּבְטָהָרָה, וְכָל פּוֹנֵתָנוּ תִּהְיֶה רַק בְּשִׁבִיל שְׂמֶךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּאֱמֶת, לַעֲשׂוֹת נֶחֱת רִיחַ לְפָנֶיךָ בְּלְמוֹדָנוּ. וְנִזְכָּה לְלַמֵּד וְלִלְמַד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְיָם אֶת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרַתְךָ בְּאֵהָבָה, וְתַעֲזָרָנוּ שְׂיֵאִיר לָנוּ אֹרַח הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׂנוּזָכָה לְלַמֵּד וְלַהֲגוֹת בָּהּ, לְהוֹצִיאָנוּ מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה, לְהַחֲזִירָנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנוּם לְבִרְכָה: 'הַמָּאוֹר שְׁבֵה מִחֲזִיר לְמוֹטָב'.

אָנָּה יי, עֲזָרָנוּ שְׂיִהְיֶה נַעֲשֶׂה אֲצִלָּנוּ מִלְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה סִם חַיִּים, שְׂנוּזָכָה עַל יְדֵי לְמוֹדָנוּ לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֱמֶת וּלְחַדֵּשׁ כַּנְּשָׁר נַעֲזָרָנוּ, לְחַדֵּשׁ מִיָּנוּ שְׂעֵבָרוֹ בְּחֻשָׁף גְּדוֹל, וּזְכוּת וְכַח הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה יִגַּן עָלֵינוּ, לְהַצִּילָנוּ מֵעַתָּה מִכָּל מִיָּנִי חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וּמִכָּל מִיָּנִי פְגָמִים שְׂבָעוֹלָם, בֵּין בְּעַת שְׂנַעֲסֹק בָּהּ וּבֵין בְּעַת שְׂאָנוּ מִכְרָחִים שְׁלֵא לַעֲסֹק בָּהּ, תָּמִיד יִגַּן עָלֵינוּ זְכוּת וְכַח הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה לְהַצִּילָנוּ מִכָּל מִיָּנִי חֲטָאִים וּפְגָמִים שְׂבָעוֹלָם. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָנוּ עַל יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, שְׂאֲמָרוֹ: 'אוֹרֵי־תָא מְגִינָה וּמְצִלָּה בֵּין בְּעַדְנָא דְעָסִיק בָּהּ וּבֵין בְּעַדְנָא דְלֹא עָסִיק בָּהּ'. וְנִזְכָּה שְׂיִמְשֹׁךְ עָלֵינוּ קִדְשָׁה וְטָהָרָה עַל יְדֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׂנוּזָכָה מֵעַתָּה לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר עֲצָמָנוּ בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה כְּרַצוֹנְךָ הַטוֹב.

אנא יי, רחמן מלא רחמים, חמל עלי ועל כל עמך בית ישראל בעת הזאת, אשר ירדנו מאד באין עוזר וסומך, וראה "כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב", ואין לנו שום חיות ומשיבת נפש להחיות נפשותינו האמללות מאד, כי אם על ידי למוד תורתך הקדושה והטהורה והתמימה המאירת עינים ומשיבת נפש. באשר הבטחת לנו בתורתך הקדושה, אשר גם באחרית הימים האלה, בתקף ההסתרה שבתוך הסתרה, גם אז לא תשכח התורה מפינו ומפי זרענו. כמו שכתוב: "ואנכי הסתר אסתיר פני מהם וכו' וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו". והנה עתה בעוונותינו הרבים כבר נתקיים בנו: "ואנכי הסתר אסתיר" כי נסתרת ממנו מאד מאד בהסתרה שבתוך הסתרה באלפים ורכבות הסתרות, באשר אתה ידעת יי אלהינו. ובכן יעוררו רחמיך וחסדיך העצומים עלינו ואל תוסיף להסתיר פניך עוד ממנו, פנה אלינו וחנונו, והאר פניך בנו, וקיים לנו הבטחתך הקדושה שהבטחת לנו: "וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו".

ועזרנו ברחמיך, שנוזפה ללמוד ולהגות ולהתמיד בתורתך הקדושה יומם ולילה בקדושה ובטהרה, אנוחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו, ולא תשכח התורה מפינו ומפי זרענו לעולם. ויקיים מקרא שכתוב: "ואני זאת בריתי אותם אמר יי, רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך, לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך, אמר יי מעתה ועד עולם".

ונזכה על ידי למוד התורה הקדושה לשוב אליך באמת, ולחזור בתשובה שלמה לפניך על כל חטאינו ועוונותינו ופשעינו המרבים. ונזכה מעתה לקיים את כל דברי תורתך באהבה, ותעורר רחמיך עלינו, ותשפיע עלינו קדשתך, ותזכנו שנלמד בקדושה גדולה תורתך הקדושה תורה שבכתב ותורה שבעל פה, עד שנוזכה בעת הלמוד לקשר רוחנו עם רוח הצדיק שחדש זאת התורה וההלכה שאנו לומדים אותה. עד

שנזכה לבחינת נשיקין דקדושה לאדבוקא רוחנו ברוח הצדיק, ויהיה דומה כאלו אנו מנשקין עצמנו עם הצדיק והתנא שחדש התורה הזאת. ונזכה שיהיה למועדנו לנחת רוח להצדיק והתנא שחדש זאת התורה וההלכה שאנו לומדים אותה, ונגרם תענוג גדול להתנא והצדיק הזה שיהיו שפתותיו דובבות בקבר על ידי למועדנו בקדושה גדולה את דבריו הקדושים, ונזכה לאקמא שכונתא מעפרא להעלות השכינה מהגלות על ידי למועדנו בקדושה ובטהרה גדולה.

אנא יי מלא רחמים, חמל על נפשותינו האמללה, והצל אותי ואת זרעי ואת כל עמך בית ישראל. ותבדילנו מן התועים מדרך האמת, ותציל אותנו ברחמיך הרבים שלא יהיה נעשה אצלנו, חס ושלום, מלמוד התורה סם מות, חס ושלום, שלא יהיה נכנס בלבנו, חס ושלום, שום צד התנגדות על צדיקי אמת על ידי למועדנו. ולא יהיה למועדנו להתייגר ולקנטר, חס ושלום, ובפרט בעת למועדנו בתורה שבצל פה בגמרא ותוספות ופוסקים.

אנא יי, תציל ותמלט אותנו ברחמיך הרבים שלא יכנס בלבנו שום צד גאות וגבהות בעולם כלל ולא יכנס בלבנו שום צד ערמימיות כלל. ולא יהיה בלבנו שום הרהורים וקשיות על צדיקי הדור האמתיים. ומפל שפן וכל שפן שלא יצא עתק מפינו, חס ושלום, לדבר עליהם שום דבור כנגד כבודם, חלילה, רק אדורבא, תזכנו ברחמיך הרבים על ידי למועדנו להתקשר ולהתקרב לצדיקי אמת, להיות נכנע אצלם ולהאמין בם, ולהתבטל אליהם, ולהתאבק בעפר רגליהם, ולשתות בצמא את דברייהם הקדושים של הצדיקי אמת כל ימי חיי, אני וזרעי וזרע זרעי וכל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם.

ותזכנו להתקשר ולהתקרב לצדיקי אמת הגדולים במעלה מאד, אשר יש להם כח להעלות ולהפך כל הדבורים והצורפים רעים

שְׁמִדְבָרִים עַל הַצְדִיקֵי אֲמַת לְהַפְכֵם אֶל הַקְדָּשָׁה, וְלַעֲשׂוֹת מִהַדְּבוּרִים רָעִים שְׁלֵהֶם צְרוּפֵי הַלְכוֹת, אֲשֶׁר מִשֵּׁם נִשְׁתַּלְּשְׁלוּ אֵלֹו הַדְּבוּרִים רָעִים שֶׁל הַמִּתְנַגְדִּים אֶל הָאֲמַת, אֲשֶׁר הִפְכוּ דְבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וְנַעֲשֶׂה לָהֶם פֶּה לְדַבֵּר עַל הַצְדִיק עֲתָק בְּגִאָוָה וְכוּז עַל יְדֵי לְמוּדָם תּוֹרָה שְׁבַע־ל־פֶּה.

וּתְנִיכָה אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עַל יְדֵי כַח הַצְדִיקֵי אֲמַת לְהַתְקַדָּשׁ וּלְהִטָּהֵר בְּאֲמַת, עַד שְׁנִזְכָּה גַם אֲנַחְנוּ לְבוֹא לְדַעַת זֶה, שְׁנִדַּע לְבָרֵךְ וּלְהַעֲלוֹת וּלְהַפְּךָ כָּל הַצְרוּפִים רָעִים אֶל הַקְדָּשָׁה לְבָרָרָם וּלְהַעֲלוֹתָם לְשִׁרְשָׁם שְׁבַקְדָּשָׁה לַעֲשׂוֹת מֵהֶם צְרוּפֵי הַלְכוֹת קְדוֹשׁוֹת. וְנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת הַשְּׂכִינָה מִהַגְלוֹת וּלְחַבְרָה עִם דְּוָה בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרַעוּת, בְּכַחֲנִית חֲבוּק וְנִשׁוּק וְזוּוּג, וְלְהוֹצִיא בְלַעַם מִפִּיָהֶם.

וּתְבַנֶּיֶע וּתְשַׁבֵּר וּתְבַטֵּל אֶת כָּל הַחֻלְקִים עַל הָאֲמַת, וּתְתֵן בְּלִבָּם אֲמַת וְאַמוּנָה, שְׁיִתְגַּלֶּה לָהֶם הָאֲמַת, וְיִשׁוּבוּ כָּלֶם אֵלֶיךָ בְּאֲמַת וּבְלִב שָׁלֵם. וּתְגַלֶּה וּתְפָרְסֵם אֶת הָאֲמַת בְּעוֹלָם. וּתְקִים מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: "אֲמַת מֵאַרְצַן תִּצְמַח וְצָדֵק מִשָּׁמַיִם יִשְׁקֶךָ". וּתְשִׁים שָׁלוֹם בֵּין כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם.

וְזַבְנֵי לַעֲבֹד אוֹתְךָ בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְעֲזֹרְנֵי לְהִיּוֹת מִן הַנִּעְלָכִים וְאִינָם עוֹלָכִים, שׁוֹמְעִים חֲרַפְתָּם וְאִינָם מְשִׁיבִים, עוֹשִׂים מְאֵהָבָה וּשְׂמִיחִים בְּיִסּוּרִים, וְחֲנִנּוּ מֵאַתָּךְ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת. וְנִזְכָּה כְּלָנוּ לְלַמֵּד תּוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה לְשִׁמָּה תָּמִיד, וְנִשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֲמַת, וּתְשַׁפִּיעַ עֲלֵינוּ רַב בְּרָכוֹת מִמְּקוֹר הַבְּרָכוֹת. וְנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאֲמַת כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, אֲנַחְנוּ וְזַרְעֵנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

יג

מיוסד על תורה י"ג בליקומי מוהר"ן

יֹושֵׁב הַמְרוֹמִים וּמִשְׁגִּיחַ הַתַּחְתּוֹנִים, עֵינֵי עַמְּךָ בְּךָ תְּלוּיּוֹת כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנִים, מִשְׁתַּטְּחִים לְפָנֶיךָ וּפּוֹרְשִׁים כַּפָּם מוֹל שׁוֹכֵן מְעוֹנִים, שְׁתַּשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם מִמְּעוֹן קְדָשְׁתְּךָ שְׁיִזְכּוּ כָּלֶם לַעֲשׂוֹת בְּאִימָה

וביראה רצון קונם, ותשגיח עליהם בהשגחתך השלמה להשיבם לארץ הקדושה אל ארבותיהם כיונים.

רבוננו של עולם, מאזין חנונים ומקשיב רננים, הנוטה אֵזֶן לשועת אביונים, מרא דעלמא כלא, אתה ידעת את לבבינו כי אין בנו כח לסדר תפלתנו לפניך כראוי באמת, כי אפפו עלי רעות עד אין מספר השיגוני עוונותי ולא יכלתי לראות, עצמו משערות ראשי ולבי עצבני. ועתה יי אלהי מלא רחמים, מה אעשה ומה אפעל ומהיכן אבקש מנוח אשר ייטב לי, כי אנכי ידעתי גם ידעתי גדל התרחקותי ממך בתכלית הרחוק, פי הרעותי את מעשי מנעורי עד היום הזה, מדי יום יום השפם וחסוא. ואני מלא חטאים ופגמים מפך רגל ועד ראש אין בי מתם. ולא די שלא זכיתי עדין לצאת מן החל אל הקדש אפלו כחוט השערה, אף גם לא חסתי על נפשי והוספתי חטא על פשע, חטאים על חטאים, פגמים על פגמים, עד אשר אי אפשר לבאר ולפרט כלל חלק אחד מאלפי אלפים ורבי רבבות חטאים ועוונות ופגמים גדולים ונוראים מאד שגרמתי על ידי מעשי הרעים, מה אמר מה אדבר מה אמר מה אדבר.

יי אלהים, אתה ידעת כי אי אפשר להכניס כלל בתוך צרופי אותיות ודבורים את רבוי הפגמים והקלקולים שלנו, כי פגמנו וקלקלנו מאד מאד, ואפלו מעט דמעט מעשים הטובים שהם בערכנו מכנים בשם מעשים טובים, הם גם כן פגומים מאד. ואיך יוכל פגום כזה, מלכלך כזה, מעררב כזה, לבקש עזר ותרופה והצלה ומנוס למלט נפשו מני שחת להתדבק באור החיים.

ואם אמר, חס ושלום, אבדה תקנותי ותוחלתי מיני, זו קשה מן הראשונות, כי כבר הזהרתנו על ידי נביאיך וצדיקיך הקדושים האמתיים, כי אסור לאדם ליאש עצמו מהשם יתברך לעולם. אף ברחמיך הרבים חשבת מרחוק להיטיב אחריתנו, והקדמת רפואה

למפתנו, ושלחת לנו ברחמיך הרבים צדיקיך האמתיים הקדושים אשר בארץ המה, אשר הם היו למשען ולמנוס לנו. כי על ידי מעשיהם הטובים העצומים והנוראים זכו אשר נתת להם כח להעלות ולהרים את כל בית ישראל, אשר זכו להתקרב אליהם באמת, להחזירם בתשובה שלמה לפניך. ובכחם הגדולים היו יכולים להרים ולהגביה גם את נפשי האמללה מאד, לקחת ולקבץ גם פזור נפשי המפוזרת בפזור גדול מאד העיפה והרעבה והצמאה, המרה במרירות גדול מאד, לכנס ולקבץ ולהעלות גם את נפשי בתוך כלליות נפשות בני ישראל הקדושים בבחינת עבור, לחדש את נפשי לטובה עמהם יחד. "ותהי לדל תקנה ועלתה קפצה פיה". אשרי עין ראתה צדיקים אמתיים אשר היה להם כל הפח הזה ויותר מזה. אשרי הנפשות אשר היו עולים ונכללים ונתחדשים לטובה על ידי צדיקי אמת.

ועתה הנה באתי לפניך יי אלהי ואלהי אבותי, שתחמל ותחוס על נפשי האמללה מאד, ותורני ותודיעני עצה ותחבולה מה לעשות עכשו בעת הזאת אשר נשארו בתוך בראש הקר. כי הצדיקי אמת נסתלקו בעוונותינו הרבים, "הצדיק אבד ואין איש שם על לב, ואנשי חסד נאספים באין מבין, כי מפני הרעה נאסף הצדיק". ועתה אתה אבי שבשמים, אב הרחמן, אב החסד, החומל באמת, ראה נא בענינו בעת הזאת כי בצרה גדולה אנחנו, ונתקיים בנו עכשו: "והיתה עת צרה ליעקב אשר כמוהו לא נהיתה", כי הפית אותנו מפה אשר לא כתובה בתורה זו מיתת הצדיקים אשר היו נושאים אותנו כאשר ישא האומן את היונק, והיו חסים על נפשותינו, והיו מסתכלים תמיד בכל עת על תקון נפשותינו, לחדש נפשותינו לטובה. לחדש פנשר ימינו שעברו בחשף. ועתה להיכן נפנה, להיכן ננוס, מאין נבקש עזר לנו. רבנו של עולם, הביטה בענינו כי רבו מכאובינו וצרות לבבינו, מרא דעלמא כלא, רעה את צאן ההרעה והנה אנכי בעניי הולך נע ונד כגוף בלא נשמה, כגלם בלא דעת, כספינה תועה בלב ים בלי

מנהיג. והרויח סערה הולך וסוער מאד מאד בכל עת ובכל רגע. להתקרב אליך איני יכול מחמת עוונותי המרבים, ודרכי התשובה נעלמו ממני, ואיני יודע עצה ותחבולה איך לבקש דעת ושכל וכח וגבורה, להתגבר על יצרי הרע, להכניעו ולשברו לכופו להשתעבד לך, להטות לבבי אליך באמת, כי תעיתי מאד מאד מקדשתך האמתיות. "תעיתי פשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי".

יי אלהי, אתה ידעת כי כל מה שאני מוסיף ומרבה לדבר ולהתודות לפניך, עדין לא התחלתי כלל לפרש שיחתי לספר התרחקותי ממך, כי התרחקותי ממך ופגמי המרבים אי אפשר להכניס כלל בתוך דבורים וצרופי אותיות וגם אני בעצמי איני יודע כלל היכן אני בעולם, רק אני רואה התרחקותי ממך ופגמי המרבים, כמו מי שמביט מרחוק מאד, כי מנעורי עד היום הזה לא עבר עלי עדין יום אחד שיהיה שלם בלי פגמים.

וגם בעת אשר גוברים רחמיך וחסדיך הרבים עלי, ואתה עוזר לי מעט להתעורר אליך, ולהתחיל לכונו בעבודתך, איני זוכה להתגבר ולהתחזק בעבודתך, שימשך דרך הקדש אצלי זמן רב לעולם ועד. כי בכל פעם ופעם שעזרת לי ברחמיך לא חסתי על נפשי ולא השתדלתי לעמד בטובתי אפלו יום אחד בשלמות, "עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו". ואף-על-פי-כן רחמיך גוברים עלינו תמיד ואתה עוזר לנו בכל עת. אתה גמלתנו הטובות ואנחנו גמלנוך הרעות. ובעצם דחקנו ונעמלנו וחלישותנו בעת הזאת אנו צריכים שתתן לנו מנהיג אמתי, שישגיח עלינו בכל יום ובכל עת ובכל שעה, "יחס על דל ואביון ונפשות אביונים יושיע", אשר יאחז בידנו, ויעלה אותנו ויוציאנו מאפלה לאורה, ויורה לנו את הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה. ועתה עתה רבנו של עולם, רבנו של עולם, מרא דעלמא כלא, מלא רחמים, אלהי ישראל, אוהב ישראל באמת. "הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה, איכה תרביץ בצהררים", כי

נתקיים עתה בנו בעוונותינו הרבים מקרא שקתוב: "כי מי יחמול עליו ירושלים ומי יגוד לך ומי יסור לשאול לשלום לך".

רבנו של עולם, כבר הבטחתנו כי אין דור יתום, ובדאי גם עכשו בדור הזה נמצאים צדיקים אמתיים בעולם, אשר יש להם זה הכח לקבץ את נפשותינו לחדש אותנו לטובה ולהוריד ולהמשיך לנו חדושי תורה, להחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתמלא עלינו רחמים ואל תסתר פניך ממנו, ותזכה אותנו בתסדיך הגדולים לגלות לנו ולהראות לנו את הצדיקי אמת שבדור הזה, ותזכה אותנו להתקרב אליהם, כי אין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים, ועל צדיקיך האמתיים אשר על ידם אתה עוזר וסומך לעמך ישראל ברחמים.

אנא יי, זכנו בתסדיך הגדולים שנזכה להתגבר על תאוותינו ומחשבותינו הרעות, ותעזרנו שנזכה לבטל ולשבר את תאות ממון מאתנו. ואהיה שמח בחלקי אשר נתת לי יי, ולא אהיה אץ להעשיר ולא ארדף אחר מותרות להרבות הון מהבל. ואפלו ההכרחיות מה שאני מכרח לעסוק באיזה עסק או משא ומתן בשביל פרנסה תזכני ברחמיך הרבים שיהיה העסק בקדשה ובטהרה לשמך הגדול. ותזכני לעשות משא ומתן באמונה ותהיה תורתך קבע ומלאכתי עראי. ולא אטריד את דעתי ומחשבתי כלל בהמשא ומתן ואפלו בעת עצית המשא ומתן אזכה ברחמיך, שתהיה מחשבתי קשורה ודבוקה בך ובתורתך הקדושה המלבשת ונעלמת בכל עסקי משא ומתן ומלאכות ועסקים שבעולם.

וזכני שיהיה לי מדת הבטחון באמת בשלמות, ואהיה בוטח ביי תמיד, ואזכה להשליך את כל יחבי עליך ואתה תכלכלני שתתן לי עצמה טובה בכל פעם בכל עניני המשא ומתן, שאזכה לידע איך להתנהג בהמשא ומתן, לדעת מה ומתי לקנות ולמכור, באפן

שְׁתַּצְלִיחַ אֶת מַעֲשֵׂי יָדַי. וְתִזְמֵן לִי פְרִנְסַתִּי בְרוּחַ בְּסִבָּה קְלָה בְּלִי שׁוּם טְרָדָא וּבִלְבוּל כָּלֵל, לְמַעַן אוּכַל לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲסֹק בְּתוֹרַתְךָ וּבְעִבּוּדְךָ תָּמִיד.

אָנָּה יי, חוּס וְחַמֵּל עַל נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה וְעַל נַפְשׁוֹת כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וְתִבְדִּילֵנוּ מִן הַתּוֹעִים הָאוֹבְדִים אֶת עוֹלָמָם עַל יְדֵי תַּאֲוֹת מְמוֹן, הַטְּרוּדִים כָּל יְמֵיהֶם בְּעַסְקֵי פְרִנְסַתָּם וְאוֹכְלֵי לֶחֶם בְּעִצְבוֹן. בְּזַעַת אָפָם יֵאָכְלוּ לֶחֶם עַד שׁוֹכֵם אֶל הָאֲדָמָה, וּמְאוּמָה לֹא יִשְׂאוּ בְעַמְלָם. מְלֵא רַחֲמִים רַחֵם עָלֵינוּ וְהַצִּילֵנוּ מֵהֶם.

רַחֵם רַחֵם, הַצֵּל הַצֵּל, אוֹתִי וְאֶת כָּל חֲבֵרְתָנוּ וְאֶת כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִתַּאֲוֹת מְמוֹן, אֲשֶׁר זֹאת הַתַּאֲוָה הִרְעָה נִתְגַּבְּרָה וְנִתְפַּשְׁטָה מְאֹד מְאֹד עֲכָשׁוּ בַדּוֹרוֹת הַלָּלוּ, עַד שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לָנוּ כָּלֵל לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמָנוּ לִישָׁב דַּעֲתָנוּ, לְחַשֵּׁב הֵיטֵב מַה יִּהְיֶה בְּסוּפָנוּ, בְּהֵאִיף אֲנִפִּין גִּיעוּל קָדָם מִלְּפָא, מִחֲמַת טְרִדַת דַּעֲתָנוּ וּמִחֲשָׁבוֹתֵינוּ בְּכָל עֵת עַל עַסְקֵי פְרִנְסוֹתֵינוּ, וְאֶפְלוּ הִתְקַרְחִיּוֹת, מִבְּלִבְלִין אוֹתָנוּ מְאֹד מְאֹד.

יי אֱלֹהִים, חוּסָה עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְהַצֵּל אוֹתָנוּ מִתַּאֲוָה הִרְעָה הַזֹּאת שֶׁל מְמוֹן וְזַפְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַב חֶסֶד וּמְרֻבָּה לְהֵיטִיב וְתַהֲיֶה בְּעִזְרוֹנוּ, שְׁנוּזָפָה לְתַן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעֲנִיִּים מְהֻנְנִים וְכָל עֶקֶר פְּנוּת עֲסָקְנוּ בְּהַמְשָׁא וּמִתֵּן יִהְיֶה רַק בְּשִׁבִּיל הַצְּדָקָה. וְנוּזָפָה לְתַן צְדָקָה יוֹתֵר מִכִּפֵּי כַחֲנוּ, וְתִזְמֵן לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ עֲנִיִּים מְהֻנְנִים לְזָכוֹת בָּהֶם. וְתַעֲזָרוּנוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת צְדָקָה כְּרָאוּי בְּאֵמַת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, בְּשִׁמְחָה וּבְטוֹב לֵב וּבְסִבָּר פָּנִים יְפוֹת. וְתוּזְנוּ לְתַן צְדָקָה בְּאֶפְסָן שְׁלֵא יִתְבַּיֵּשׁ הָעֲנִי בְּקַבְּלָתוֹ, וְאֲזָפָה לְדַבֵּר עַל לֵב עֲנִיִּים וּמְרוּדִים לְפִיָּסָם וּלְהִרְחִיב דַּעֲתָם וּלְשַׂמַּח אֶת לִבָּם.

"הַשִּׁיבָה לִי שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי". שְׁאֲזָפָה שְׁיִתְנַדֵּב לְבִי תְּמִיד לְעִזּוֹר לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים בְּכָל כַּחֲסִי, הֵן לְפָזוֹר מְשָׁלִי לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים לְהַעֲנִיק לָהֶם וּלְתַן לָהֶם בְּשִׁפְתֵי יָדַיִם מִבְּרַכַּת יי אֲשֶׁר אֶתָּה

נותן לי בכל עת, הן להשתדל עבורם בכל פחי לילה ולסבב עבורם ולקבץ על יד נדבת לב אחינו בני ישראל לתמכם ולסעדם. למלאת ידי עניים הגונים די מחסורם אשר יחסר להם, הן מזונות הן מלבושים וכל מה שהם צריכים.

ותשפיע עלי בחסדך ותתנני לחן ולחסד בעיני עמך בית ישראל, שאזכה שיהיו נשמעים דברי אצלם, ויכנסו דברי באזניהם שיתנדבו לבכם לתן צדקה הרבה. ואזכה לקבל מהם מכל אחד ואחד מנה יפה אפים. ותעזרני שיהיה לי כח להפוך בדברי לב אכזר ללב נדיבה, ואזכה להרבות בצדקה באמת תמיד כל ימי חיי.

ובזכות וכח הצדקה של כל עמך בית ישראל תזכה אותנו לשבר תאות ממון מאתנו. והרוח נדיבה של הצדקה הקדושה ימשך עלינו וישכך חממות תאות ממון תאות הנגידות והעשירות מה שהלב בוער ומתאנה לממון הרבה, להתעשר בעולם שאינו שלו. ונזכה להשליך אלילי כסף וזהב, שלא יהיה בלבנו שום תאנה וחממות והתלהבות לממון כלל, רק נהיה שמחים בחלקנו תמיד. ונהיה מסתפקים במה שאתה חונן אותנו ברחמך בכל עת, את כל אחד ואחד כפי רצונך הטוב, ולא נתן עינינו כלל במה שאינו שלנו. ולא נחמד ולא נתאנה כלל לכל אשר לרעינו, רק נזכה להיות שמחים בחלקנו תמיד באמת.

ותזכנו ברחמך הרבים להפלל ולהתדבק לצדיקי הדור האמתיים אשר זכו לבטל ולשבר תאות ממון בתכלית, ועל ידי זה יהיה נמשך עלינו חסד. ועל ידי חסדך הגדול תפתח לנו אור הדעת, ותזכה אותנו להתקרב לצדיק אמת פנה שיש לו כח הזה ודעת הזה, שיוכל לקבץ ולקח את נפשותינו, כמו שנאמר: "ולוקח נפשות חכם", ויהיו כל נפשותינו פלולות יחד. והחכם האמת יקח הנפשות שלנו ויעלה עמהם ויחדש אותם כלם יחד לטובה, ויוריד לנו חדושי תורה מפי עתיק יומין. כמו שנאמר: "עיר גבורים עלה חכם, ויורד עוז

מבטחה". ותגלה לנו ברחמיך הרבים סתרי תורה אורייתא דעתיקא סתימאה.

אנא יי עשה למען שמך, ומלא בקשתנו ברחמים, שנוזקה ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים להתקרב לצדיק האמת שבדור הזה, שיש לו פח הזה ודעת הזה, שיוכל לקבץ נפשותינו ולהעלות אותם ולגרום על ידם יחוד גדשך ברך הוא ושכינתיה וליחדשם לטובה בבחינת עבור, ולהמשיך לנו חדושי תורה אמתיים. כי אתה ידעת מרירות נפשי ופזור נפשי, כי נפשי מרה לי מאד מאד, עד אשר "כשיל פח הסבל", ואי אפשר לסבל עוד כלל פזור נפשי ומרירות נפשי המפזרת בפזור גדול ובמרירות עצום מאד, כאשר אתה ידעת עצם מרירותי. ואין מי שיעמד בעדי להיות בעזרי להושיעני ולהצילני מן הפזור הגדול והמרירות של נפשי האמללה מאד, כי אם פח הצדיקי אמת שיש להם פח ודעת לקבץ גם פזור נפשי, וללקט ולהעלות גם הנפשות והרצונות הרעים והמרים שיש לי, לבררם ולהעלותם עם כל הרצונות והנפשות הטובות שימצא בי ללקטם ולקבצם ולהעלותם כלם יחד וליחדשם לטובה. להאיר אור חדש על נפשי המנחת בחשך גדול, וישביע בצחצחות נפשי. ונפשי הרעבה ימלא טוב ויחדש כנשר נעורי, ותהיה נפשי נכללת עם נפשות כל חברתנו ונפשות כל עמך בית ישראל, ויכללו כל הנפשות יחד גדולות עם קטנות.

על כן זכנו ברחמיך הרבים וחינותיך הגדולים שנוזקה להתקרב לצדיק האמת שיש לו פח הזה ודעת הזה, ויקבץ כל נפשותינו, ויעלה עמם לפני פסא פבודך, ותמלא רחמים עלינו בזכות וכת הצדיק האמת, ויעלו נפשותינו לנחת רוח ולרצון לפניך, ותשעשע עם כל נפשותינו, ויהיה נעשה יחוד גדול על ידי נפשותינו יחודא דקדשא בריך הוא ושכינתיה ויתחדשו נפשותינו כלם יחד לטובה בבחינת עבור. ויוריד לנו הצדיק האמת על ידי זה חדושי תורה אמתיים,

ויתגלו לנו סתרי תורה אורייתא דעתיקא סתימאה, ונזכה שיתקן
הצדיק האמת על-ידי נפשותינו תקוונא דמרפכתא עלאה ומרפכתא
תתאה.

ותנבנו ברחמיך הרבים שיהיה אהבה ושלום גדול בינינו תמיד, עד
שנהיה כלנו נכללים זה בזה, ונעורר זה את זה, ונזכיר זה את זה
לשוב אליך באמת, לשבר ולבטל את כל התאוות רעות ומדות רעות
מאתנו, ולזכות לכל המדות טובות, לעשות הטוב והישר בעיניך כל
ימי חיינו. וכל מה שחסר לאחד מאתנו מכל עמך בית ישראל, איזה
מדה טובה, או תקון ובטול איזה מדה רעה, נזכה תמיד להזכיר אחד
את חברו לעוררו ולחזקו ולאמצו לתקן הכל בחיים חיותינו. ונזכה
כלנו לשוב אליך בתשובה שלמה באמת לתקן את כל אשר פגמנו
מנעורינו עד היום הזה. ומעתה תהיה בעזרנו, שנהיה כלנו כרצונך
הטוב באמת, ולא נסור מן רצונך לימין ולשמאל מעתה ועד עולם,
ותמשיך עלינו השגחתך בשלמות.

רבנו של עולם, "הטה אלהי אונך ושמע פקח עיניך וראה
שוממותינו", ואל תעלים עיניך מאתנו. וחמל עלינו ברחמיך הרבים,
ותשגיח עלינו בעין החמלה והחנינה בעינא חד דרחמי, עינא פקחא
דלא נאים תדיר. ותמשיך עלינו השגחה שלמה ברחמיך הרבים,
שנזכה שימשך כח הראות מעיניך עלינו על-ידי תורתך הקדושה,
אשר אתה משפיע עלינו על-ידי צדיקי אמת, ונהיה סמוכים וקרובים
מאד אל כח הראות והשגחתך הקדושה, עד שנזכה לשוב ולהצטייר
בעיניך ונהיה נכללים בך.

ותמשיך עלינו ברחמיך השגחה שלמה תמיד. ועל-ידי-זה תשפיע
עלינו כל טוב, שפע טובה וברכה וקדושה וטהרה אמתיות. ותשגיח
ותראה בענינו ועמלנו ודחקנו בגוף ונפש וממון בגשמיות ורוחניות.
ותרחם על עמך ישראל הנפוצים כצאן אשר אין להם רועה. ותשוב

ותקבץ נפוצותינו ונדחינו מארבע פנפות הארץ. ותמהר ותחיש לגאלינו, ותביא לנו את משיח צדקנו, כי ארץ עלינו הגלות מאד בגוף ונפש, עד אשר "כשל פח הסבל", כאשר אתה ידעת יי אלהינו.

חום וקמל עלינו, ותשפיע חסדיך עלינו, ותביא לנו מהרה את משיח צדקנו, ותבנה את בית המקדש במהרה בימינו. ויקים מקרא שכתוב: "ואני ברב חסדיך אבוא ביהך אשתתווה אל היכל קדשך ביראתך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי".

יד

מיוסד על תורה י"ד בליקוטי מוהר"ן

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלי ברחמיך הרבים ותבטל מעלי מדת הגאווה בכטול גמור, שלא יהא בלבי שום צד גאות וגבהות בעולם כלל, ואזכה לידע שפלותי באמת לאמתו, ואזכה לבטל עצמי לגמרי עד שאהיה קטן בעיני יותר ממדרגתי השפלה מאד.

אנא יי, עזרני ברחמיך לבל יוכלו לבלבל את דעתי, לבל יוכלו להטעות אותי, חס ושלום, במחשבות שטות של שום צד גאות וגבהות בעולם כלל. כי אני בעיני בעצם דחקי ולחצי וגדל התרחקותי ממך, וצרות נפשי גדלו ושגבו מאד מאד זה זמן רב מאד. "ואביט ואין עוזר ואשתומם כי אין סומך". ואין לי שום מנוס כי אם לצעק אליך תמיד, ולצפות לרחמיך, ולקוות לישועתך, וליחל לחסדיך. ואם, חס ושלום, בעצם התרחקותי הזאת. עולה, חס ושלום, על דעתי המבלבלת גם השטות הזאת והבלבול הזה של צד גאות וגבהות, חס ושלום, אבדה תקנותי חלילה. כי במה יזכה נער המנער מכל טוב כמוני המלא חטאים ועוונות ופשעים שחטאתי ועויתי ופשעתי לפניך

בְּמַחְשָׁבָה דְבוּר וּמַעֲשֵׂה, בְּשׁוּגֵג וּבְמִזִּיד בְּאַנָּס וּבְרָצוֹן, מְנַעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

אָנָּה יי, חָמַל עַל נַפְשֵׁי הָאֲמֻלָּה מְאֹד. חוּס וְחָמַל נָא עָלַי, עֲזֹרָנִי, עֲזֹרָנִי, הַצִּילָנִי, הַצִּילָנִי, כִּי בְּאַמֶּת לֹא יָדַעְתִּי מַה לְבַקֵּשׁ קִדְמָה, כִּי צָרְכִי הֵמָּה מְרַבִּים מְאֹד מְאֹד וְדַעְתִּי קִצְרָה לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ. וְגַם אֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ כָּלֵל אֶת עֵצָם רַבּוּי צָרְכֵי בְקִשׁוֹתַי כִּי נִעְנִיתִי עַד מְאֹד, וְחִבְלֹתַי אֶת נַפְשִׁי, וְקִלְקַלְתִּי אֶת קִדְשׁוֹתַי הַרְבֵּה מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְף, וְאֵין לִי שׁוּם מְנוּחָה מְרוֹדְפִי, כִּי אוֹרְבִים וְרוֹדְפִים עָלַי בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגְעַ מְמָשׁ, וּבְעֻזּוֹנוֹתַי הַרְבִּים מְאֹד, כַּחַי חֲלָשׁ וְדַל מְאֹד, וְאֵינִי יוֹדֵעַ שׁוּם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה לְעֵמֶד כְּנֻגָדָם.

אָנָּה יי, הוֹרָנִי מַה שְּׂאֲצַעֵק אֵלֶיךָ, הוֹדִיעֵנִי אֵיךְ לְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּאִפֶּן שְׂאוּכַל לְפַעַל בְּקִשְׁתִּי בְרַחֲמִים אֲצִלְךָ, שְׁתַּחֲנַנִּי וְתוֹצִנֵנִי לְשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלֶיךָ, וְלִהְיוֹת כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, שְׂאֲזַכֶּה לְבְלִי לְסוּר מְרָצוֹנְךָ וּמִמְצוֹתֶיךָ זְמִין וּשְׂמָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְאֲזַכֶּה בְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל מִדַּת הַגְּאֻוָּה בְּתַכְלִית, מֵעָלִי וּמֵעַל גְּבוּלִי, וְלֹא יַעֲלֶה בְּלִבִּי שׁוּם צַד גְּאוֹת וְגִבְהוֹת בְּעוֹלָם כָּלֵל מִכָּל הַדְּבָרִים שְׂדֵרְךָ בְּנִי אָדָם לְהִתְגַּדֵּל בָּהֶם הֵן בְּחֻכְמָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְהֵן בְּגִבּוּרָה וְהֵן בְּעֲשִׂירוֹת בְּכָלֵם אֲזַכֶּה לְהִיוֹת עָנוּ וְשָׁפַל בְּאַמֶּת לְבַל אֲתַגְּאֶה וְאֲתַגְּדֵל בָּהֶם כָּלֵל. אִם אֲמַנֵּם יָדַעְתִּי יי כִּי בַעַר אֲנֹכִי וְאֵנִי רִיק וְחֹסֵר מִכָּל אֱלוֹ הַדְּבָרִים, "כִּי בַעַר אֲנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִינַת אָדָם לִי", וְאֵין לִי שׁוּם כֹּחַ וּגְבוּרָה בְּגוּף וּנְפֶשׁ, וּבֵיתִי רִיק מֵעֲשִׂירוֹת, וְאֵין בְּיָדִי לֹא חֻכְמָה וְלֹא גְבוּרָה וְלֹא עֲשִׂירוֹת גְּשָׁמִית וְלֹא עֲשִׂירוֹת רוּחָנִית שֶׁל מַעֲשִׂים טוֹבִים.

וּלְפִי גֵדֵל שְׁפִלוּתִי וְקִטְנוּתִי כַּעַת וּשְׁפִלוּת מְדַרְגָּתִי הַקְּטָנָה וְהַשְׁפָּלָה מְאֹד וְעֵצָם הַתְּרַחֲקוּתִי מִמָּךְ, בְּוַדָּאִי לֹא הָיִיתִי צָרִיךְ כָּלֵל לְהִתְפַּלֵּל עַל בְּטוּל הַגְּאֻוָּה. אַךְ הֲלֹא אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת רַע לְבַבְנוּ וְעִכְרִית דַּעְתָּנוּ

ובלבול מחשבתנו, עד שגם אפלו בעצם התרחקותנו הם מבלבלים ומערבבים את דעתנו מאד גם בשטות ובלבול הנה של פניות וגאות, עד אשר היתה המלחמה עלינו פנים ואחור, ומפל צד אורכים עלינו ומצדי צדדים. ואין מניחים לנו שום מנוס אליה, באשר אתה ידעת יי אלהינו ואלהי אבותינו.

אך אף על פי כן עדין אני עומד ומצפה ומקנה ומיחל בכל עת לישועתך באמת ולרחמיך הרבים, כי ידענו כי אתה מלא רחמים בכל עת, ואתה בוחן לבות וכליות ויודע כל התעלומות, ואתה יודע שבפנימיות עמק לבנו אנו חפצים ומשתוקקים מאד להתקרב אליך באמת, ולעשות רצונך באמת תמיד בלי שום פניות ובלבולים. על כן חמל עלינו למענך אבינו שבשמים אדון כל, וזכנו ברחמיך הרבים שנבטל ונסלק מעלינו מדת הגאווה בתכלית הבטול עד שאזכה לכל בחינות שפלות באמת לאמתו, להיות ענו ושפל באמת לפני כל אדם שפעולם, לפני גדולים ובינונים וקטנים ולפני קטן שבקטנים, כי בעוונותי הרבים קטנתי מאד מקטן שבקטנים ותזכני לידע ולהרגיש שפלותי באמת בכל האברים, עד שאזכה להיות ענו ושפל וקטן בעיני באמת יותר ממדרגתי הקטנה והשפלה, ואזכה לבוא לתכלית הבטול באמת כרצונך הטוב.

אנא יי, ידעתי כי דברי מגמגם מאד ולשוני מלא פגם, ואיני יודע כלל איך לסדר תפילתי ותחנתי לפניך, אך תמכתי יתדותי כי אתה שומע תפלת כל פה. מלא רחמים, חמל עלי ועזרני וזכני להיות כרצונך הטוב מעתה ועד עולם, ועזרני שאזכה לענוה אמתית.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתזכני אותי ואת כל עמך בית ישראל לעסק בתורתך הקדושה תמיד יומם ולילה בקדושה ובטהרה, עד שזוכה על ידי למוד התורה הקדושה לעורר שרשי נשמות ישראל שעלו במחשבה תחלה, וכלם משרשים באותיות

התורה הקדושה. עזרני יי שיאיר עסק התורה שלנו עד שנזכה לעורר על ידי למוד תורתנו שרשי נשמות ישראל, ויאירו ויתנוצצו הנשמות זה לזה, עד שיתעוררו ויתנוצצו בתוכם נפשות כל הרשעים וכל הפושעי ישראל, עד שיגיע אליהם הארה משרש נשמותיהם, ויתעוררו כלם בתשובה שלמה וישובו אליך באמת. ועל ידי התנוצצות הנשמות נזכה שיהיו נולדים ונבראים נשמות הגרים, עד שיבואו רחוקים ויתגירו ויפירו כח מלכותך ויעבדוך כלם באמת.

ואם אמנם אנכי בעיני, רחוק מאד מעסק התורה בקדשה כזו לעורר נפשות אחרים בתשובה, על כל פנים תרחם עלי ברחמיך העצומים ויתנני בחסדיך הגדולים, שאזכה על ידי למוד התורה הקדושה להכלל בתוף נשמת הצדיק הדור האמתי, אשר הוא עוסק בתורה בקדשה כזו, עד שאזכה להתעורר על ידי התורה של הצדיק האמת שתאיר ויתנוצץ נשמתי בשרשה במחשבה עליונה דקדשא בריך הוא בתוף שאר נשמות הקדושים של בני ישראל עמך, עד שיגיע אלי הארה משרש נשמתי באפן שאזכה לשוב בתשובה שלמה אליך באמת.

אנא יי צר לי מאד, פדני וחנוני, חוס וחמל על נפשי האמללה והפגומה, המטרפת ונדכאת כמו בין שני אריות, המלאה חטאים ועוונות ופשעים, הרחוקה ממך בכמה וכמה הרחקות. ומתי אעשה גם אנכי לביתי להכין לי צידה לדרפי, כאשר הכינו להם כל הצדיקים היראים והכשרים שהיו מלפני בכל דור ודור. ומה אעשה ליום פקדה, אנה אוליק את חרפתי הגדולה ואיך אוכל להטמן. "ומה אעשה פי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו".

ובבר הודעתנו על ידי חכמיך הקדושים, שאין אפה ותן כלל בעולם הבא, ואפה פוקד על כל אדם בדרךיו וכפרי מעלליו, ועקר רחמנותיך וחנונותיך הוא על השבים אליך באמת בעולם הזה אשר

עליהם אתה מלא רחמים ומוחל לעוונותיהם וסולח לכל פשעיהם, אפלו אם הרבו מאד לפשע נגדך, כמו שהודעת למשה עבדך, כמו שכתוב: "ונקה לא ינקה", ודרשו חכמינו, זכרונם לברכה, ונקה לשבים, לא ינקה לשאינן שבים.

על כן באתי להתנפל ולהתחנן לפניך, ולהשתטח מול הדרת קדשך. מלא רחמים, טוב ומטיב לרעים ולטובים, הצופה לרשע וחסדך בהצדקו, חוס וחסני, ורחם עלי ברחמיך הגדולים, ועזרני בעולם הזה, שאזכה לשוב בתשובה שלמה אליך. ואזכה לתקן כל מה שפגמתי קדם שאסתלק מן העולם. ועזרני מעתה לעזוב דרכי הרע ומחשבותי הרעות והמבלבלות המבלבלים אותי ומונעים אותי מדרך הטוב והישר. עזרני לשוב מאלו המחשבות הרעות ותן לי כח לגרש ולסלק ולבטל מעלי כל אלו המחשבות המטרידים את דעתי אשר הם היו בעוכרי, וגרמו להרחיק אותי ממך. קומה בעזרתי ותטהר ותקדש את מחשבתי ותזכני מעתה לדבק את מחשבתי אליך באמת ובתמימות מעתה ועד עולם.

אנא יי, חמל על נפשי וצוה ברחמיך הרבים להסיר ולהפשיט מעלי את הבגדים הצואים שהלבשתי את נפשי על ידי מעשי הרעים, על ידי חטאינו ועוונותינו ופשעינו שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך. אשר אלו הבגדים הצואים שנעשו מחטאינו הם מונעים ומעכבים אותנו מאד מלשוב אליך באמת, ולילך בדרךך הקדושים והטובים. ואתה ידעת יי אלהינו את גדל עצם היגיעות הרבות מאד, שאנו צריכים להתיגע ולטרח מאד בכמה וכמה יגיעות רבות ועצומות כדי להפשיטם מעלינו, עד אשר "כשל כח הסבל" לסבל עצם המרירות והיגיעות הקשות והקבדות, שצריכים לסבל קדם שמשברין מניעות ומסכים ומחצות ברזל כאלו, המפסיקים בינינו ובין הקדשה. כי בעוונותינו הרבים נתרבו מאד הבגדים הצואים, ואתה לבר ידעת גדל רחוקנו ממך על ידי זה.

על פן יהמו נא מעיד ורחמיך עלינו, וחס וחס על נפשנו ורוחנו ונשמחנו, וצוה למלאכך הקדושים להסיר מעלי את הבגדים הצואים, ולהלביש אותי מחלצות, באפן שאזכה שיתבטלו מעלי ומעל גבולי כל המונעים והמבדילים והמסכים והמפסיקים ומחצות הברזל שיש בינינו לבין הקדשה, עד שאי אפשר לנו עתה לעשות שום דבר שבקדשה בשלמות פראוי כאשר אתה ידעת. וכל אלו המסכים והמניעות כלם יתבטלו לגמרי, למען אזכה לשוב אליך באמת, ואזכה להיות מעתה "סור מרע" באמת ולעשות הטוב בעיניך תמיד.

ובכן תעזרנו ברחמיך שגזפה, שיהיה זיווגנו בקדשה גדולה לשמך הגדול באמת, ונזכה להמשיך נשמות קדושות וטהורות לבנינו, נשמות בהירות וזכות, הנמשכין משרשי נשמות ישראל הקדושים המשרשים באותיות התורה הקדושה, במחשבה עליונה דקדשא בריך הוא, באפן שגזפה שיהיו בנינו תלמידי חכמים אמתיים. ויהיו כלם יראים ושלמים, עוסקי תורתך לשמה ומקימי מצוותיך באמת ובלב שלם. ויתגדל וישתבח ויתקדש שמך הגדול על ידי בנינו ויוצאי חלצנו, ויהיה נאמר עליהם: "בן חכם ישמח אב". ויקים בהם: "ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך". ותאריך ימיהם ושנותיהם בטוב ובנעימים, ויעשו רצונך כל ימיהם לעולם.

אנא יי חמל עלי, רחם עלי, ומלא משאלותי ברחמים, ומחול לי על כל עוונותי, וצוה להפשיט מעלי כל הבגדים הצואים והלבישני בבגדים נקיים, בבגדים טהורים וקדושים, והיה בעזרי, וזכני ברחמיך הרבים לקיים מצות ציצית פראוי בתכלית השלמות. וכשם שאני מתפסה בטלית בעולם הזה פן תלביש למעלה את נפשי ורוחי ונשמתי בטלית נאה ובחלוקא דרבנן בבגדים נקיים ולבנים. ויקים בי מקרא שכתוב: "בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמך על ראשך אל יחסר".

קומה בעזרתי, ותן בלבי וזכני שאחס על כבודך הגדול והקדוש ועל כבוד נפשי ורוחי ונשמתי. פי בעוונותינו הרבים דל כבודנו, פי לא חסנו על כבודך ועל כבודנו וכזינו את נפשינו מאד, עד אשר נפלו חלקי כבודנו בעמק זלזול הגלות מאד. דל כבודנו בגוים, ושקצונו בטמאת הנדה, וראה את עמך ישראל מרודים מאד בכלל ובפרט.

חוסה על כבודך הגדול והקדוש, אשר בשביל זה בראת כל העולמות כלם, כדי שיתגדל ויתעלה כבודך על ידי עמך ישראל. כמו שכתוב: "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו". ולמה נהפך כל הכבוד לזרים, ונטל כל הכבוד מישראל, ונפל הכבוד בגלות בין העכו"ם והרשעים, אשר יש להם כל הכבוד, ועמך ישראל לחרפה ולבזיון, אשר מחרפים ומבזים אותנו בכל עת.

ובכן רחם עלינו למענה ולמען כבודך, ושלח עזרך מקדש. וסעדני והושיעני שאזכה להתעורר מעתה באמת וכלב שלם לעבודתך וליראתך, ואזכה מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך. ואזכה לקשט עצמי וגם לקשט אחרים לדבר על לבם ולגלות להם האמת ולהשיבם בתשובה שלמה לפניך, כדי שישתבח ויתעלה כבודך הגדול והקדוש על ידי, פי זה עקר כבודך כשהמרחקים ביותר מתקרבים אליך באמת, פי אז אסתלק ואתיקר שמא דקדשא בריך הוא עלא ותתא. על כן רחם עלי וקרב אליך מרחק כמוני וגלגל זכות על ידי שתקרב עוד שאר מרחקים ממך על ידי. ותגדל ותקדש כבודך הגדול על ידי דיקא, על ידי מרחק כמוני.

ועזרני וסיעני וחסדני ואמצני, שאזכה להעלות הכבוד דקדשה מזליתא דגלותא, ואזכה תמיד להעלות ולגדל כבודך הגדול והקדוש. ועזרני שאזכה להעלות הכבוד לשרשו שהוא היראה, ותשפיע עלי יראתך הקדושה שאזכה ליראה מפניך תמיד, "ליראה את השם הנכבד

והנורא" הנה, ותעזרני להגיע ליראה בשלמות ליראת הרומונות באמת. ותזכנו ברחמיך הרבים לכבוד יראי יי באמת ובלב שלם, שזנפה לבטל עצמנו באמת נגדם, ולתן להם כל הכבוד באמת ובלב שלם, באפן שיחקן על ידינו פגמי היראה. ונזכה ליראה בשלמות בלי פגם כלל. ויקים בנו מקרא שכתוב: "יראו את יי קדושו כי אין מחסור ליראיו". ונזכה על-ידי-זוה לשלמות אמת. ואזכה שיהיה שלום בעצמי ותרפאני רפואת הנפש ורפואת הגוף, באפן שאזכה להיות שלם בשלמות אמת בלי שום מום ופגם.

רבנו של עולם, ידעתי כי עכשו אני רחוק מאד משלמות, כי אני מלא מומים ופגמים הרבה מאד, מפך רגל ועד ראש אין בי מתם. "אין מתם בכשרי מפני ועמך, אין שלום בעצמי מפני חטאתי". וכל איברי מלאים מומים שהטלתי בנפשי על ידי עוונותי ופשעי המרבים, מחמת זה אני רחוק מעבודתך באמת ואני יכול לעבד עבודה תמה ואני זוכה להתפלל שום תפלה בשלמות כראוי. כי "כל אשר בו מום לא יקרב". ומאחר שאני רחוק מתפלה, במה אזכה להתקרב אליך.

אבי שבשמים, רבנו דעלמא כלא, מלא רחמים, אמנם ידעתי כי אף על פי כן אתה שומע קול שועתי ממרחקים, על כן הרימותי קולי ואקרא אליך: אבי, אדוני, אדוני, מלכי ואלהי, אליך אתפלל אליך אזעק אליך אשוע, אליך אתחנן, לפניך אשתטח, לפניך אשתחנה ואכרעה, אליך שטחתי כפי, חוס וחנני וחמל עלי בחמלתך וברחמיך הגדולים, יהמו נא מעיך עלי ותשגיח עלי ממעון קדשך באהבה ובחמלה גדולה ויתרה, ותרפא את מכאובי נפשי האמלה מאד, ותסיר מעלי כל המומים שהטלתי בנפשי מכל אבר ואבר. כי דרכך להשתמש בכלים נשברים ואתה עושה גדולות ונפלאות עד אין חקר ואין מספר. ואתה מחיה מתים ברחמים רבים, ובכחך הגדול אתה מעלה ומקבץ שברי כלים נשברים, שברי שברים, ואתה מחבר

וּמְתַקֵּן אוֹתָם בְּחֶסֶדְךָ, וְאַתָּה מְחַדֵּשׁ אוֹתָם כְּבְרָאשׁוֹנָה בְּיַתֵּר שְׂאֵת
וּבְיַתֵּר עֵז, וְאֵין שׁוּם נִצּוּץ נֶאֱבָד וְנִדְחָה מִמָּךְ חֲלִילָה, "כִּי בְּיָדְךָ כַּח
וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל".

רוּפֵא חַנּוּם, יִכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלַי וְתִרְפְּאֵנִי וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל הַמּוּמִים
וְהַפְּגָמִים, מְגוּפֵי וְנִפְשֵׁי וְרוּחֵי וְנִשְׁמָתֵי. וְשִׁלַּח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי
עַמְּךָ (וּבְפָרֵט וְכו'). רוּפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה, הַרוּפֵא לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמְחַבְּשׁ
לְעִצְבוֹתָם, רְפָאנִי יי וְאַרְפֵּא הוֹשִׁיעֵנִי וְאַוְשַׁעַה כִּי תִהְלֵתִי אַתָּה,
וְאַזְכֶּה לְהֵיוֹת שְׁלֵם בְּשִׁלְמוֹת גָּמוּר בְּלִי שׁוּם מוּם וּפְגָם.

וְזַכְּנִי שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּעֵצְמִי, שְׁאֲזַכֶּה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַטֵּל אֶת גּוּפִי,
שְׁיִתְבַּטְּלוּ מִמֶּנִּי לְגַמְרֵי כָּל תְּאוּוֹת הַגּוּף וּמַדּוּתָיו הָרָעִים, עַד שְׁיִתְבַּטְּלוּ
גּוּפִי לְגַמְרֵי אֶצֶל הַנְּשֻׁמָּה. עַד שְׁלֵא יִהְיֶה לְהַגּוּף שׁוּם תְּאַוָּה וְרִצּוֹן
אַחַר כָּלֵל חוּץ מִרִצּוֹן הַנְּשֻׁמָּה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהוּא רִצּוֹנְךָ הַטוֹב. וְיִהְיֶה
שְׁלוֹם בֵּין נִשְׁמָתִי וְגּוּפִי. שְׁגוּפֵי יִתְקַדְּשׁ וְיִזְדַּכֶּךָ עַד שְׁיִהְיֶה נִכְלָל בְּתוֹךְ
הַנְּשֻׁמָּה הַקְּדוּשָׁה. וְאַזְכֶּה לַעֲשׂוֹת כָּל הַמַּצּוּוֹת וְכָל הַדְּבָרִים שֵׁשׁ בָּהֶם
רִצּוֹנְךָ בְּשִׁמְחָה גְדוֹלָה וּבְרִצּוֹן טוֹב בְּגוּף וְנַפְשׁ. וְשִׁנְיָהֶם יִהְיוּ נִכְלָלִים
כְּאַחַד בְּאַהֲבָה וּבְשְׁלוֹם גְּדוֹל בְּאַמֶּת לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ בְּאַמֶּת בְּשִׁמְחָה
גְּדוֹלָה תָּמִיד עַד שְׁאֲזַכֶּה לְשִׁלְמוֹת גָּמוּרָה דְקַדְשָׁה בְּאַמֶּת. עַד שְׁאַהֲיֶה
מוֹכֵן וְרְאוּי לְסַדֵּר תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת. וְתַכּוֹן תְּפִלָּתִי
לְפָנֶיךָ כְּמוֹ קְטָרֶת וְקַרְבָּנוֹת שְׁלָמִים הָעוֹלָם לְפָנֶיךָ עַל-יְדֵי אִישׁ תָּמִים
וְשְׁלֵם.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, פָּתַח פִּיךָ לְאֵלֶם כְּמוֹנֵי וְזַכְּנִי לְסַדֵּר תְּפִלָּתִי וְתַחֲנִנָּתִי
וּבְקִשְׁתִּי לְפָנֶיךָ כְּרְאוּי בְּאַמֶּת בְּכָל עֵת, שְׁאוּכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ
תָּמִיד, וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים. בְּאַפֵּן
שְׁאֲזַכֶּה לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ עָלַי. וְתַמְלֵא בְקִשְׁתִּי בְּרַחֲמִים תָּמִיד.

אָנָּה יי, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְעֲזָרְנוּ שְׁנֹזְכָה לְהַגִּיעַ לְכָל
מָה שְׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, שְׁנֹזְכָה בְּכַח וְזָכוּת עֶסֶק הַתּוֹרָה שֶׁל צְדִיקֵי אָמֶת

שִׁמְשֵׁךְ עָלֵינוּ הָאֲרָה גְדוֹלָה וְהַתְנוּצָצוֹת חֲזָק מִשְׂרָשׁ נִשְׁמַתְנוּ, עַד שְׁנִזְכָּה לְהַתְעוֹרֵר בְּאַמַּת אֱלֹהֵיךָ, וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמַּת עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, עַד שְׁנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת הַכְּבוֹד דְּקִרְשָׁה מֵעִמְקֵי הַגְּלוּת, מֵעִמְקֵי הַקְּלָפוֹת, מִזְלוֹתָא דְגְלוּתָא. וְנִזְכָּה שְׂיִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ וְיִתְעַלֶּה וְיִתְרוֹמֵם כְּבוֹדְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל יְדֵינוּ תָּמִיד, וְיִתְגַּלֶּה כְּבוֹדְךָ בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ. תְּאִיר אֶרֶץ מִכְּבוֹדְךָ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "וְהָאֶרֶץ הָאֵירָה מִכְּבוֹדוֹ" וַיִּקְרָא מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "וְנִגְלָה כְּבוֹד יי, וְרָאוּ כָּל בְּשָׂר יִחְדּוּ, כִּי פִי יי דְבַר".

וְנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת הַכְּבוֹד לְשֵׁרֵשׁ הִירָאָה, וַיְהִיו נִשְׁלָמִים פְּגָמֵי הִירָאָה, וְנִזְכָּה לִירָאָה בְּשִׁלְמוֹת, לִירָאָה אֵת "הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא" הַזֶּה אֵת יי אֶלְהֵינוּ. וְנִזְכָּה לִירָאָה עֲלָאָה, יִרְאֵת הַרוּמָמוֹת, וְלֹא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם יִרְאָה וְפַחַד מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם. כִּי אִם מִמָּךְ לְבַד נִירָא וְנִפְחַד תָּמִיד, וְתִהְיֶה יִרְאָתְךָ עַל פְּנֵינוּ לְבַלְתִּי נַחֲטָא כָּלֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

וְעַל יְדֵי הִירָאָה תִּזְכְּנוּ לְשָׁלוֹם שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּעִצְמֵינוּ. וְהַגּוֹף יִתְבַטֵּל וְיִהְיֶה נִכְלָל בְּתוֹךְ הַנְּשִׁמָּה הַקְּדוֹשָׁה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמַּת תָּמִיד. וְנִזְכָּה לְתַפְלָה בְּשִׁלְמוֹת, וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתְנוּ תָּמִיד, וְתִמְשִׁיךְ שְׁלוֹם בְּעוֹלָם. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תְּשִׂים שְׁלוֹם בְּפִמְלִיאָה שֶׁל מַעְלָה וּבְכַפְמְלִיאָה שֶׁל מַטָּה, וְתִבְטֵל אֵת כָּל מִינֵי מַחְלָקוֹת מִן הָעוֹלָם, כִּי אִתָּה יי לְבַדְךָ יִדְעָתָ כַּמָּה רְעוֹת וְקַלְקוּלִים גּוֹרָמִים, חֵס וְשְׁלוֹם, הַמַּחְלָקוֹת שְׂיִשׁ עֲכָשׁוּ וּבְכַפְרֵט עֲצָם הַמַּחְלָקוֹת שְׂיִשׁ עֲכָשׁוּ בֵּין הַצְּדִיקִים וּבֵין הַכְּשָׁרִים שְׁבַדוֹר, עַד אֲשֶׁר חֲלַק לָב כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִחֲבָרוֹ.

אָנָּה יי, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִגְלֶה הָאֲמַת בְּעוֹלָם, וְתִשִּׁים שְׁלוֹם בֵּין עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וְתִשְׁפִּיעַ שְׁלוֹם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת עַד שְׂיִמְשֵׁךְ הַשְׁלוֹם גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה הַגִּשְׁמִי, וְכָל הַכְּרוּאִים יִרְחֲמוּ זֶה עַל זֶה, וְיִהְיֶה הַשְׁלוֹם גְּדוֹל בֵּין כָּל הַכְּרוּאִים שְׁבַעוֹלָם. וְעֲזֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁנִזְכָּה לְקִים מַצּוֹת הַדְּלָקוֹת גַּר חֲנֻכָּה בְּזִמְנֵנוּ בְּשִׁלְמוֹת כְּרָאוּי

בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָהּ וּבְכֹונָהּ גְּדוּלָּהּ וְעֻצּוּמָהּ כְּרֹאוּי. וְנִזְכָּה לְתַקֵּן כָּל
הַתְּקוּנִים הָאֵלֶּה שֶׁהִזְכַּרְנוּ לְפָנֶיךָ עַל-יְדֵי מִצְוֹת נֶר חֲנֻכָּה. וַיִּחַשְׁבֵנו לְפָנֶיךָ
קִיּוֹם מִצְוֹתֵינוּ כְּאִלּוּ קִיּוֹמֵנוּ בְּכָל פְּרֻטְיָהּ וּדְקֻדּוּקֵיהָ וּכְוִנּוּתֵיהָ וְתַרְי"ג
מִצְוֹת הַתּוֹרָה בָּהּ. וַיֵּאִירוּ לְפָנֶיךָ אוֹר קִדְשָׁת מִצְוֹתֵינוּ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת
בְּלָם. וְנִזְכָּה לְתַקֵּן כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּלָם, עַל-יְדֵי קִיּוֹם מִצְוָה זוּ. וְעַל-יְדֵי
קִיּוֹם כָּל הַמִּצְוֹת דְּאוֹרֵי־תֵא וּדְרַבָּנֵן שֶׁתּוֹצַנְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְקַיֵּם בְּלָם בְּאַהֲבָה
וּבִירְאָה וּבִשְׂמִיחָה גְּדוּלָּהּ וּבִשְׂלֵמוֹת גְּדוּלָּהּ, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ שְׁלוֹם
מֵאֲתָךְ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בְּלָם. וַיְקַיֵּם מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "יְיָ עֲזֵ לְעַמּוֹ יִתֵּן
יְיָ יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם". עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה
שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

טו

מיוסר על תורה ט"ו בליקוטי מוהר"ן

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר
וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁר יִרְאֶתְךָ וְאִי־תֶךָ עַל כָּל שְׂנְאֵי שַׁחַק וְעַל כָּל הַשְׂרָפִים
וְאוֹפְנִים וְחֵיוֹת הַקִּדָּשׁ וְעַל כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּלָם, וְעַל כָּל בְּרוּאֵי מַעֲלָה
וּמַטָּה, בְּלָם יִרְעֵדוֹן וַיִּפְחָדוֹן מֵאִי־מַת שְׂמֶךָ. וּבְכֵן רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ,
עַל עֲצָב נִבְזָה וְנִמְאָס כְּמוֹנִי, שֶׁתִּמְשִׁיךְ עָלַי יִרְאֶתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד
וְתִהְיֶה יִרְאֶתְךָ עַל פְּנֵי לְבַלְתִּי אַחֲטָא, וְאִזְכָּה לְהִרְגִישׁ יִרְאֶתְךָ הַקְּדוּשָׁה
בְּכָל אֵיבָרִי.

אָנָּה יְיָ, זַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֲסִדֶיךָ הָעֻצּוּמִים לְבַל אֲאַבֵּד אֶת
עוֹלָמִי, חֵס וְשְׁלוֹם, וְלֹא אֵיגַע לְרִיק וְלֹא אֵלֵד לְבִהָלָה. וְאִזְכָּה לְהַסְתַּכֵּל
עַל עֲצָמֵי תָּמִיד, וְלִישֵׁב דַּעְתִּי הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב מִה אֲנִי עוֹשֶׂה בְּעוֹלָם הַזֶּה,
עוֹלָם הָעוֹבֵר כְּהֶרֶף עֵינַי. וְלַחֲשֹׁב דְּרַכִּי, וְלִשְׁפֹט בְּעֲצָמֵי אֶת כָּל
הַמַּעֲשִׂים, אֲשֶׁר אֲנִי עוֹשֶׂה בְּכָל עֵת וּבְכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, לְהַשְׁפִּט
בְּעֲצָמֵי עָלֵיהֶם בְּכָל עֵת אִם אֲנִי עוֹשֶׂה כְּהֶגֶן אִם לֹא, חֵס וְשְׁלוֹם,
לְמַעַן אִזְכָּה עַל יְדֵי זֶה לְרַחֵם עָלַי עֲצָמֵי וְלָשׁוּב מִמַּעֲשֵׂי הָרָעִים

וממחשבותי המגנות. להיות סור מרע באמת הן במחשבה הן בדבור הן במעשה, ולעשות רק הטוב בעיניך תמיד.

אנא יי חמל עלי בחמלתך, חוס עלי ברחמיך הגדולים, חוס ורחמי ורחם עלינו וראה שפלותנו ועניותנו, כי בצרה גדולה אנחנו, יותר ויותר מתועה בלב ים ומשוכב בראש חבל. לא ידעתי נפשי, להיכן אנוס להיכן אברח, להיכן אעוף לשכן, להנצל מצרות נפשי המרבים מאד מאד. ולא ידעתי כלל למצוא איזה דרך איך לצעק ולזעק אליך. כי זה ימים ושנים אשר אני עוסק לקרא אליך לעורר חסדיך לגלות רחמיך, שתזכני לצאת מרע לטוב מחשך לאור, שתעזרני לעזוב דרכי הרע ומחשבותי המגנות מאד, פאשר למדתנו על ידי צדיקיך האמתיים שהתפלה מועילה לכל דבר, ועקר ההתקרבות אליך באמת הוא על ידי תפלה, ואתה שומע תפלת כל פה, ואפלו קול צעקה מבטן שאול, מעמקי עמקים אתה שומע ברחמיך, ולמה לא תטה און לשמע את דברי עבדך העומד לפניך, הצועק אליך זה זמן רב, ולא די שאיני זוכה להיטיב מעשי בכל יום, אף גם בכל יום ויום צרת נפשי מרבה מחברו, ואיני יודע כלל מה אעשה, איזה עצה ותחבולה אבקש, להמשיך עלי כח הקדשה, שאזכה להתגבר ולכבש את יצרי הרע, ולכוף ולשבר ולבטל את תאוותי כי אין לי שום דרך לנוס ממה שאני צריך לנוס, להציל את נפשי מדינה של גיהנום, כי אם על ידי תפלה ותחנונים וצעקה ושועה וזעקה אליך, וגם זה נמנע ממני, כי איך יזכה נרדף ומכה, ממשך וממרט פמוני, לתפלה וצעקה באמת פראוי. רק אני מחיב לצעק ולהתפלל כפי כחי, ואם גם זה אינו מועיל לי, חס ושלום, לא ידעתי מה לעשות, איך לבקש לי מנוס ומבטח.

רבוננו של עולם, אמת ידעתי כי אני בעצמי החיב, וכי אדוני העוון, כי איני מתגבר על תאוותי אפלו שעה קטנה. ובעוונותי הרבים הייתי

כמי שמושך על עצמו את התאוות, חס ושלום. ולא די שלא השתדלתי לגרשם ולהתגבר עליהם, אף גם משכתי עלי רחמנא לצלן מעתה. אף הלא גם על זה כבר בקשתי מלפניך, והפלתי תחנתי לפני חסדיך האמתיים, שתמלא רחמים עלי ותצילני ברחמיך ממני בעצמי לבל אהיה עוד אכזר על נפשי האמלה מאד. ואזכה לרחם על עצמי כי אין רחמנות בעולם כמו הרחמנות שיש על מי שנתרחק ממך, ועדין אינו זוכה להתקרב אליך באמת כאשר אתה ידעת באמת.

יְיָ אֱלֹהֵי, רופא חולים מתיר אסורים סומך נופלים, שומע אנקת אביונים, חמל עלי ואל תעזבני ואל תטשני. ראה "עניי ומרודי לענה וראש", ואני ידעתי גואלי חי ואתה חושב מרחוק להיטיב אחריתי, ולהשיב את שבותי. ענני יי ענני. עזרני עזרני. חנני חנני. הושיעני הושיעני. תן לי חנינה ולא אבד. זכני ועזרני לשוב אליך באמת בתשובה שלמה, ועשה את אשר בחקיך אלך ואת משפטיך אשמר.

וְזַכְנִי לְמִשְׁפָּט דְקִדְשָׁה בְּאֵמֶת, שְׂאֲזֹכָה לִישֵׁב דְעֵתִי בְּכָל יוֹם תָּמִיד וְאֲשַׁפֵּט אֶת עַצְמִי הַיָּטֵב. וְאֶדוֹן בְּעַצְמִי אֶת כָּל הַעֲסָקִים וְהַעֲנִינִים וְהַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר אָנִי עוֹשֶׂה, אִם כֶּךָ רָאוּי לִי לַעֲשׂוֹת, לְבִלּוֹת יָמַי בְּמַעֲשִׂים כְּאֵלֶּה, חַס וְשָׁלוֹם. וְאֲזֹכָה לְאַחֵז אֶת דְעֵתִי הַיָּטֵב זְמַן מְסִים בְּיָשׁוּב הַדַּעַת הַזֶּה וּבְמִשְׁפָּט הַזֶּה, וְלֹא אֶנִּיחַ אֶת דְעֵתִי וּמַחְשַׁבְתִּי לְבָרַח מִזֶּה מִהֲרָה, רַק אֲזֹכָה לְכַנּוֹס בְּיָשׁוּב הַדַּעַת הַזֶּה וּבְמִשְׁפָּט הַזֶּה הַיָּטֵב הַיָּטֵב. עַד שְׂאֲזֹכָה שְׂיִתְחַזַּק יָשׁוּב דְעֵתִי בְּאֵמֶת בְּתַקָּה גְדוֹל וּבְהִתְגַּבְרוּת חֲזָקָה, בְּאִפְּן שְׂאֲזֹכָה לְסוּר וּלְשׁוּב מֵעַתָּה תַּכְּף וּמִיָּד מְכַל הַמַּעֲשִׂים הַרְעִים וּמְכַל הַמַּחְשָׁבוֹת הַרְעוֹת וְלְאַחֵז רַק בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים תָּמִיד.

וְעַל-יְרֵי-זֶה תִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ לִירְאָה שְׁלֵמָה, "לִירְאָה אֶת הַשֵּׁם הַנּוֹכָבֵד וְהַנּוֹרָא" הַזֶּה אֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְתִהְיֶה יְרְאָתִי בְּרָה וּנְקִיָּה בְּלִי שׁוֹם פְּסֻלָּת, וְיִהְיֶה לִי רַק יְרְאָת יְיָ לְבַד. וְתִגְדַּל חֲסִדְךָ עִמִּי וְתִמְתִּיק וְתִבְטֵל מְעָלִי וּמְעַל זְרַעִי וּמְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּל מִיַּי דִּינִים

שְׁבַע עוֹלָם. וְאֵל תְּדַיְנֵנִי כְּמַעֲשֵׂי, וְאֵל תִּשְׁפֹּטֵנִי כְּמַפְעָלִי, אֵל תְּבוֹא בְּמִשְׁפָּט עִמִּי "כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל חַי", רַק תִּגְזֹר בְּחִסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים וְהַרְבִּים לְבַטֵּל מַעֲלֵי כָּל הַמִּשְׁפָּטִים וְכָל הַדַּיְנִים שְׁבַע עוֹלָם, שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם פְּתֻחוֹן פֶּה לְעוֹרֵר דִּין וּמִשְׁפָּט, חַס וְשְׁלוֹם. רַק תּוֹנְנֵי שְׂאֵנֵי בְּעֲצָמֵי אֲשַׁפֵּט עֲצָמֵי הַיָּטֵב בְּכָל יְעַת, לְעוֹרֵר עֲצָמֵי לְתִשׁוּבָה שְׁלָמָה בְּאַמֶּת תָּמִיד, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ.

וְתַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִכָּל מִינֵי יִרְאוֹת חֵיצוֹנִיּוֹת, מִיִּרְאוֹת נְפוּלוֹת, שְׁלֵא אֵירָא וְאַפְחַד מִשׁוּם שֶׁר וְאַדּוֹן, וְלֹא מִשׁוּם מִיִּן חַיָּה רָעָה וְלִסְטִים, וְלֹא מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַע עוֹלָם, כִּי אִם מִמָּךְ לְבַד אֵירָא וְאַפְחַד. וְתִהְיֶה יִרְאַתְךָ עַל פְּנֵי תָּמִיד לְבַלְתִּי אֶחְטָא, וְאַזְכֶּה לְהַעֲלוֹת הִירְאָה לְשִׁרְשָׁה לְדַעַת הַקְּדוּשָׁה. וְאַזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים לְהַשְׁלִים דַּעֲתִי בְּשִׁלְמוֹת בְּקַדְשָׁה וּבְטָהֳרָה, לְמַעַן אֲדַע מִמֵּי אֶתְיָרָא לִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל לְבַד. וַיִּמְשֹׁךְ הִירְאָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל אֵיבָרֵי בְּרַמ"ח אֵיבָרֵי וּבְשֵׁס"ה גִּידֵי, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת מְלֵא אֵימָה וּפְחַד וִירְאָה גְּדוֹלָה בְּאַמֶּת מִשְׁמֶךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשָׁה, בְּכָל יְעַת וּבְכָל שְׁעָה תָּמִיד. וְתוֹנְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְדַעַת שְׁלֵם בְּאַמֶּת בְּקַדְשָׁה וּבְטָהֳרָה.

יְיָ אֱלֹהִים אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת גְּדֻלַּת פְּחִיתוֹת וְשִׁפְלוֹת וּפְגָם דַּעֲתָנוּ. כִּי דַעֲתָנוּ נִפְגְּמָה וְנִתְקַלְקְלָה מְאֹד עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים וּמַחְשְׁבוֹתֵינוּ הַמְּגַנּוֹת וְדַעוֹתֵינוּ הַמְּבַלְבְּלוֹת מְאֹד, עַד אֲשֶׁר אֵין אָנוּ יוֹדְעִים כָּלֵל לְתַת עֲצָה בְּנַפְשָׁנוּ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּשׁוּם דְּבָר שְׁבַע עוֹלָם. אָנָּה יְיָ, מְלֵא רַחֲמִים, חַמֵּל עָלַי וְחַנּוּנִי מֵאַתָּה דַּעַה שְׁלָמָה, שְׁאֲזַכֶּה לְדַעַת שְׁלֵם דְּקַדְשָׁה, לְמַעַן אֲדַע אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת, וְאֵירָא מִמָּךְ תָּמִיד, וְאַזְכֶּה לִירְאָה עֲלֵאָה יִרְאַת הַרוּמָמוֹת.

וּבְכֵן תּוֹנְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁאֲזַכֶּה לְעַסֵּק בְּתוֹרְתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה, וְתַפְתַּח אֶת דַּעֲתִי וְתֹאִיר עֵינַי בְּתוֹרְתְךָ. וְאַזְכֶּה לְלַמַּד תּוֹרְתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּשִׁכְלִי צַח וְנֹף. וְאַזְכֶּה לִידַע וּלְהַבִּין בְּמַהִירוֹת גְּדוֹל

בְּכֹל מְקוֹם שֶׁאֲנִי לוֹמֵד. וְלֹא יִהְיֶה כַח לְשׁוֹם מְבַלְבֵּל לְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּשַׁעַת לַמּוֹדֵי בְּשׁוֹם בְּלִבּוֹל שְׁבַעוּלָם, הֵן מַחְשְׁבוֹת חוּץ מַחְשְׁבוֹת זְרוֹת מֵהַבְּלִי עוֹלָם, הֵן בְּלִבּוֹלִים וְעַרְבוּבִים וְעַקְמוּמִיּוֹת בְּעֵנִין הַלְמוּד בְּעֵצְמוֹ, מִכֶּלֶם תְּצִיל אוֹתִי אָבִי שְׁבַשְׁמִים בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. רַק אֲזַכֶּה לְהַתְגַּבֵּר בְּרַחֲמֶיךָ לְסַלֵּק וּלְבַטֵּל מַעְלֵי כָּל מִינֵי בְּלִבּוֹלִים וְעַקְמוּמִיּוֹת שְׁבַעוּלָם בְּשַׁעַת הַלְמוּד, וְאֲזַכֶּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּמַהֲירוֹת גְּדוֹל, בְּשֶׁכֶל צַח וְזוֹךְ בְּאַמְתָּ. וְאֲזַכֶּה לְהַתְחִיל וּלְגַמֵּר כָּל סִפְרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁבְּכַתָּב וּבַעַל פֶּה, וּלְלַמֵּד אוֹתָם כַּמָּה פְּעָמִים.

אָנָּה יי, מְלֵא רַחֲמִים, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת עֵצָם הַבְּלִבּוֹלִים וְהַעַרְבוּבִים שֶׁמְעַרְבָּבִים וּמְסַבְּבִים וּמְבַלְבְּלִים אֶת דַּעְתִּי תָמִיד וּבַפְּרָט בְּעַת לַמּוֹדֵי, עַד שֶׁלֹּא זָכִיתִי עַד הֵנָּה לְלַמֵּד שְׁעָה קִלְהָ בְּמַחְשְׁבָה זָכָה וּנְכוֹנָה וְכָל הַיּוֹם כְּלוֹ אֶפְלוּ בְּעַת לַמּוֹדֵי דַעְתִּי מְבַלְבֵּלֶת וּמְטַרְפֶּת מְאֹד בְּכַמָּה מִינֵי בְּלִבּוֹלִים וְעַרְבוּבִים וּמַחְשְׁבוֹת שֶׁל שְׁטוֹת וְעַקְמוּמִיּוֹת הַלֵּב, אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת, בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ בְּכֹל עֵת וּבְכֹל שְׁעָה, וְאִין אֲנִי יוֹדֵעַ לְהִיכֵן אֶבְרַח לְהַצִּיל אֶת נַפְשִׁי מֵהֶם.

יי אֱלֹהִים, אַתָּה יְדַעְתָּ, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת פְּזוּר דַּעְתָּנוּ, כִּי פִגְמָנוּ וְקִלְקָלְנוּ אֶת דַּעְתָּנוּ מְאֹד, וְזֶה יָמִים וְשָׁנִים אֲשֶׁר דַּעְתִּי מְפֹזֶרֶת מְאֹד וּמְשׁוּטְטֶת בְּכֹל עֵת בְּשְׁטוּתִים וּבְלִבּוֹלִים וּבְהַרְהוּרִים רָעִים וּבְכַמָּה מִינֵי פִגְמִים, אֲשֶׁר אִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ כֻּלָּל. אִם אֲמַרְתִּי אֲסַפְּרָה כְּמוֹ אָפֶס קִצָּה מֵעֵצָם בְּלִבּוֹל עֲכִירַת הַדַּעַת יִכְלָה הַזְּמַן. וְכָל הָעֲצוֹת טוֹבוֹת שְׁגָלִית לָנוּ עַל-יְדֵי צַדִּיקֵי אֱמֶת, אִיךָ לְהַנְצִיל מֵהֶם, בְּשֵׁב וְאֵל תַּעֲשֶׂה, מְרַדְּנוּ בָהֶם וְלֹא קִיָּמְנוּ. עַד שֶׁבְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים קִלְקָלְנוּ וּפִגְמָנוּ מְאֹד בְּכֹל הָעֲצוֹת טוֹבוֹת שְׁגָלִית לָנוּ כְּכֹר, וְאֲשֶׁר אַתָּה מְגַלֶּה לָנוּ וּמְרַמֵּז לָנוּ בְּכֹל עֵת עֲצוֹת יִשְׁרוֹת אִיךָ לְהַנְצִיל מְבַלְבּוֹל וּפְזוּר דַּעְתָּנוּ. כִּי לֹא הִיִּיתִי מִתְגַּבֵּר כָּלֵל לְקִיָּמָם עַד אֲשֶׁר נִתְּבַלְבְּלָה וְנִתְּפֹזְרָה דַּעְתָּנוּ כָּל כָּךְ, שֶׁאֶפְלוּ בְּשַׁעַת שְׁאֲנַחְנוּ רֹצִים לְהַתְגַּבֵּר וּלְעֹזֵב מַחְשְׁבוֹתֵינוּ הַרְעוֹת, וּלְאַחֵז בְּדַרְכֵי עֲצוֹתֶיךָ הַטּוֹבוֹת, שׁוֹב אִין אָנוּ

יכולים כָּלֵל לְהַחֲזִיק מִחֻשְׁבוֹתֵינוּ בְּמִנוּחָה, בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה אֶפְלוּ
זְמַן מוֹעֵט.

יְיָ אֱלֹהִים, אָבִינוּ שְׂבִשְׂמִים, רַחֲמֵן הָאֵמֶת, מָלֵא רַחֲמִים בְּכֹל עֵת
וּבְכֹל רִגְעַתְּ תְּמִיד. אַתָּה יְדַעְתָּ כִּמָּה אֲנַחְנוּ רְחוּקִים עֲכָשׁוּ מִקִּדְשֹׁת
הַמִּחְשָׁבָה וּמִשְׁלֵמוֹת הַדַּעַת, וּכְבֹר כְּלִינוּ שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֶבֶל נְרִיק, בְּכִלְבוּל
הַדַּעַת וּבְמִחְשָׁבוֹת רָעוֹת וּפְגוּמוֹת מְאֹד בְּכֹל עֵת וּבְכֹל שָׁעָה, וְעַד
לֹא זָכִינוּ לִישׁוּב הַדַּעַת כְּרְאוּי בְּאֵמֶת אֶפְלוּ שָׁעָה אַחַת מְנוּעוּרֵינוּ עַד
הַיּוֹם הַזֶּה, כִּי חֲטָאנוּ עֲוִינוּ וּפָשַׁעְנוּ מְאֹד וּפְגַמְנוּ בְּהִבְרִית קִדְשׁ, אֲשֶׁר
עַל-יְדֵי-יָזָה נִטְרָף וְנִתְבַּלְבַּל דַּעַתְנוּ מְאֹד. וְאֵין אָנוּ יוֹדְעִים כָּלֵל אֵיךְ
לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמֵנוּ, וּבְאֵיזָה דְרָף נִזְכָּה לְשׁוּב אֶל הַדַּעַת דְּקִדְשָׁה
בְּשְׁלֵמוֹת כְּרְאוּי בְּאֵמֶת, כִּי קִלְקַלְנוּ וּפְגַמְנוּ בְּכֹל הַדְּרָכִים וְהַשְּׂבִילִים
שֶׁל הַדַּעַת דְּקִדְשָׁה.

אָנָּה יְיָ, חָמַל עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים חוּס וְחָמַל נָא עַל נַפְשִׁי
הָאֲמֻלָּה מְאֹד, הִיגַעַה מְאֹד, הִחְלוּשָׁה מְאֹד, הִרְעֵבָה וְצִמְאָה מְאֹד,
הַמְנַחַת בְּמָקוֹם שְׁמִנְחַת, כְּאֲשֶׁר אַתָּה לְבַד יְדַעְתָּ גְדוֹל עֲצָם הַרַחֲמָנוֹת
אֲשֶׁר עָלִינוּ בְּעֵת הַזֹּאת, בְּעוֹקְבָא דְמִשְׁיחָא בְּעַמְקַת הַגְּלוּת. צְרוֹת נַפְשֵׁנוּ
הִרְחִיבוּ מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְף, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר וּלְסַפֵּר כָּלֵל חֵלֶק
אֶחָד מֵאֵלֶּף וּרְבָבָה מֵהֶם. אָבִינוּ שְׂבִשְׂמִים עֲזַרְנוּ, אָבִינוּ שְׂבִשְׂמִים חֲנַנּוּ,
אָבִינוּ שְׂבִשְׂמִים, אֵין אָנוּ יוֹדְעִים כָּלֵל מַה לְדַבֵּר, וּבְאֵיזָה דְרָף נִזְכָּה
לְרִצּוֹת וּלְפִיִּס אוֹתָךְ, אַחַר שְׁנֵאֲצָנוּ עֲצוֹתֶיךָ הָעֲלִיוֹנוֹת וּמְרַדְנוּ נִגְדָךְ
הַרְבֵּה מְאֹד.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יְדַעְתָּ כִּי כָּל דְּבוּרֵי וּבִקְשׁוֹתֵי וּתְחִנּוֹתֵי וְכָל
מַה שְׂאֵנִי מְצַפֶּה וּמְקַנֶּה וּמְיַחַל עֲדִין לִישׁוּעָתְךָ בְּאֵמֶת כְּהֶרֶף עֵין בְּכֹלֵם
אֵין לִי שׁוּם סְמִיכָה וּמְבֻטָח וּמְנוּס כִּי אִם בְּכַח הַצְּדִיקֵי אָמֶת, אֲשֶׁר
זָפִיתָ אוֹתָנוּ בְּכֹל הַדּוֹרוֹת וְגַם בְּדוֹר הַזֶּה זָפִיתָ אוֹתָנוּ לְצַדִּיקִים אָמֵתִים
גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֵם עָלֵינוּ, וְעַל כֹּחֵם הַגְּדוֹל לְבַד נִשְׁעַנְנוּ.

ובכן יִהְיוּ נֶאֱמָר עָלֵינוּ יְיָמוּ וְיִכְמְרוּ בְּרַחֲמֵיךָ הָעֲצוּמִים עָלֵינוּ, עַל מִרְדָּךָ בְּלִי חֶשֶׁךְ כְּמוֹנוּ, עַל עֲנִי וְכוֹאֵב, נִכְאָה לִבִּי כְּמוֹנוּ. וְעֲזֹרָנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים בְּכַח וּזְכוּת הַצְּדִיקֵי אָמֶת, שְׁאֲזָכָה לְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל מַחְשְׁבוֹתֵי הָרָעוֹת, וְאֲזָכָה לְהַשְׁלִים דְּעַתִּי בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים. וְתִזְכְּנִי לְלַמֵּד וּלְהַגִּיחַ בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה, וְאֲזָכָה לְלַמֵּד בְּמַהֲירוֹת גְּדוֹלָה בְּלִי שׁוּם בְּלִבוֹלִים כָּלֵל, וְאֲזָכָה שְׂיִזְדַּבֵּר מִחֵי וְיִהְיֶה מִחֵי וְשִׁכְלִי זָךְ וְצַח וְנָקִי בְּלִי שׁוּם פְּסֻלַת כָּלֵל, וְיִהְיֶה מִחֵי וְשִׁכְלִי מְהִיר וְחָרִיף לְהַבִּין הַדְּבָר עַל בְּרִיּוֹ בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ בְּמַהֲירוֹת גְּדוֹל בְּלִי עִיוֹן כָּלֵל.

וְתִרְחַם עָלַי שְׁאֲזָכָה לְעַנְנָה וְשִׁפְלוֹת אָמֶתִי שְׁלֵא יַעֲלֶה בְּלִבִּי שׁוּם צַד גָּאוֹת וּפְנִיּוֹת כָּלֵל. וְגַם כְּאֲשֶׁר תִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֵיךָ לְלַמֵּד תּוֹרָה הַרְבֵּה, אֲזָכָה לְכַל אַחֲזִיק טוֹבָה לְעַצְמִי כָּלֵל, וְלֹא יַעֲלֶה בְּלִבִּי, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל-יְדֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה שׁוּם פְּנִיּוֹת וְגִסוֹת הָרוּחַ כָּלֵל. וְאֲזָכָה לְלַמֵּד תּוֹרָה הַרְבֵּה לְשִׁמָּה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה בְּעַנְנָה וְשִׁפְלוֹת בְּאֵמֶת. וְאֲזָכָה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּאֵהָבָה.

וּבְכֵן תִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְתַפְלָה בְּאֵמֶת בְּשִׁלְמוֹת כְּרֹאוּי, וְאֲזָכָה לְהִתְפַּלֵּל כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ בְּאֵמֶת. וְתַעֲזֹר אֶת לִבִּי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים שְׁאֲזָכָה לְשַׁפֵּךְ שִׁיחִי לְפָנֶיךָ לְפָרֵשׁ שִׁיחִתִּי לְפָנֶיךָ תָּמִיד בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים, וְאֶת כָּל הַטּוֹב אֲשֶׁר נִסְתָּר וְנִצְפָן בְּנִקְדְּתִי הַטּוֹבָה אוֹכַל לְהוֹצִיא לְאוֹר עַל-יְדֵי דְבוּרֵי הַתַּפְלָה וְתַחֲנוּנוֹת וּבִקְשׁוֹת בְּאֵמֶת מֵעוֹמְקָא דְלִבָּא, עַד שְׁאֲזָכָה שְׂיִתְגַּלֶּה הַטּוֹב הַנִּצְפָן וְהַנִּסְתָּר אֲצִלִּי וְיִתְגַּבֵּר הַטּוֹב עַל הָרָע, עַד שְׁאֲכַנִּיעַ וְאֲבַטֵּל אֶת הָרָע לְגַמְרִי, עַד שְׁאֲזָכָה לְצִאת מִרַע לְטוֹב מִחֶשֶׁךְ לְאוֹר גְּדוֹל.

וְתִזְכְּנִי בְּרַחֲמֵיךָ לְהִתְפַּלֵּל בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ בְּאֵמֶת, וְאֲזָכָה לְבַטֵּל כָּל יִשׁוּתֵי וְגִשְׁמִיּוֹתֵי, וְלֹא אֶתְפַּלֵּל בְּשִׁבִיל תּוֹעֵלַת עַצְמִי כָּלֵל, רַק אֲזָכָה לְהִתְבַּטֵּל לְגַמְרִי בְּשַׁעַת הַתַּפְלָה כְּאֵלּוֹ אֵינֶנִּי בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְכָל כְּוִנָּתִי

בתפלה יהיה רק לשמך באמת להעלות השכינה מהגלות, לגלות אלהותך בעולם.

ובאשר כבר התחלת ברחמיך וחסדיך הרבים לגלות אלהותך בעולם, ולמדתנו על ידי צדיקיך האמתיים לסדר שירות ותשבחות ותפלות ותחנונים לפניך, והורית לנו שמותיך הקדושים, וגזרת בחסדיך לסמוך אותנו בתאריך ושבתך, שיהיה לנו רשות וכח לכנות ולקרוא אותך בתארים ושבתים, אשר על ידי זה לבד יש לנו סמיכה ותקנה להתקרב אליך באמת ולדעת אותך בלב שלם. כן ברחמיך הרבים תזכה אותנו בכל דור ודור. ובכלל ישראל תזכה אותי גם כן ותתן לי דעת אמתי דקדושה על ידי תורתך הקדושה, שאזכה לסדר שירות ותשבחות ותפלה ותחנונים לפניך תמיד כל ימי חיי באמת באמונה ובדעה נכונה ומישבת. ואזכה לכון אל האמת ולכנות ולקרוא אותך בתארים ושבתים הגונים הראויים לקרות אותך בהם, באפן שיעלו דברי תחנותי ובקשותי ושירות ותשבחות שאני מסדר לפניך לרצון, ויעוררו רחמיך הרבים עלי ותתראה ותתפייס אלינו.

ותזכנו מעתה להתקרב אליך באמת. ומאוצר מתנת חנם חגגי כי עיני לך תלויות ומחכות, שתזכני לבוא לתפלה באמת. ואזכה לעסק בתפלה תמיד, עד שאזכה על ידי התפלה לבוא ולהגיע ולהשיג סודות התורה האמתיים, ואזכה לטעם טעם אור הגנוז, אשר אתה עתיד לגלות לצדיקיך האמתיים שהוא פנימיות סתרי תורה. ותזכני "לחזות בנעם יי ולבקר בהיכלו".

אדון כל מלא רחמים, חגגי וזכני ברחמיך הרבים לתורה ותפלה באמת במסירת נפש, עד שאזכה ברחמיך לטעם גם בעולם הזה טעם אור הגנוז אשר גנוז וצפון ליראיך, כמו שכתוב: "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, פעלת לחוסים בך נגד בני אדם", כי אתה טוב ומיטיב לכל ואתה ידעת כי אין טוב אמתי בעולם כי אם להיות סור מרע

בְּאֵמֶת, וְלַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים, לְהִיּוֹת מְשַׁעֲבָד וּבָטֵל אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הַעֲבוּדָה בְּאֵמֶת תָּמִיד, עַד שְׁנִזְכָּה לְטַעַם טַעַם אֹר הַגְּנוּזִים גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה אֲשֶׁר זֹאת הִיא הַטּוֹבָה הָאֱמֵתִית וְהַנְּצַחִית. עֲשֵׂה עִמִּי כְּחֶסֶדְךָ, וְזַכֵּנִי לְטַעַם מְטוּבְךָ הָאֱמֵתִי. "מִקֵּים מִעֲפָר דָּל מֵאֲשָׁפוֹת יָרִים אֲבִיוֹן", חַנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי וּמְטוּבְךָ תִּשְׁבִּיעֵנִי, וּמִזִּיו כְּבוֹדְךָ תִּרְאֵנִי, וְלַחֲיִים נְצַחִים תִּזְכֵּנִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סָלָה.

טז

מיוסר על תורה ט"ז בליקוטי מוהר"ן

רְבוּן הַעוֹלָמִים, אֵתָהּ בְּרַאתְךָ אוֹתָנוּ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּעוֹלָם הַשְּׁפָל הַזֶּה, וְגוֹרְתָה עַל נַשְׁמָתָנוּ שֶׁתִּרְדַּ מֵעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, מֵהִיכָלָא דְמַלְכָא מְקַדְשֵׁי קַדְשִׁים, וְתִכְנַס בְּגוֹף הַגִּשְׁמִי בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְכִנְיָתְךָ הַקְּדוּשָׁה הַיְתָה לְטוֹבָתָנוּ, כְּדִי שְׁנִזְכָּה לְדַבֵּק עֲצֻמְנוּ בְּךָ בְּעוֹלָם הַשְּׁפָל הַזֶּה. עַל כֵּן בּוֹדָאֵי חוּבָה עֲלֵינוּ לְהִיּוֹת דְּבָקִים בְּךָ תָּמִיד בְּלֵי הַפֶּסֶק רְגַע, וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה יוֹמָם וְלַיְלָה בְּלֵי שׁוֹם הַפֶּסֶק וּבִטּוֹל כָּלֵל, כִּי הִיא חַיִּינוּ וְאַרְךָ יְמֵינוּ וְאֵין לָנוּ שׁוֹם חַיּוֹת כִּי אִם כְּשֶׁאֵנוּ דְּבָקִים בְּךָ וּבְתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה.

אָבֵל מַה נַּעֲשֶׂה יי אֱלֹהֵינוּ כִּי אֵתָהּ יַדְעָתָ, כִּי מַחֲמַת עֲכִירַת גִּשְׁמִיּוֹת גּוֹפְנוּ וּמַעֲצָם גְּלוּתֵינוּ בֵּין הָעֲכוּ"ם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, אֵי אֲפָשָׁר לָנוּ עֲכָשׁוּ בְּשׁוֹם אֲפֵן לְהִיּוֹת תָּמִיד דְּבוּקִים בְּךָ וּבְתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּלֵי שׁוֹם הַפֶּסֶק, כְּמִטְּלָ עֲלֵינוּ. וּבְהִכָּרַח אָנוּ מְכַרְחִים לְפַעְמִים לְבִטּוֹל קִצָּת מַעַט מִדְּבָרֵי תּוֹרָה, מִלְּשׁוֹטְט בְּחֻקְמָתְךָ הַקְּדוּשָׁה. כִּי מַעֲצָם הַבְּלָבוּלִים הַבָּאִים עַל הַמַּחַ עַל יְדֵי הָעֲנָנִין דְּמַכְסִּין עַל עֵינֵינוּ, הַמְתַּגְּבְּרִים עִתָּה בְּתַקְּךָ גְּלוּתָנוּ, מַחֲמַת זֶה הַהִכָּרַח אֲפֵלוּ לְהַצְדִּיק הָאֱמֵתִי שֶׁיִּתְבַּטֵּל לְפַעְמִים מִדְּבָקוֹתוֹ וּמַחֲמַתוֹ הָעֲלִיּוֹנָה, כְּדִי לְתַתּ נִיחָא לְהַמּוֹחִין שְׁלֵא יִתְגַּבְּרוּ הַבְּלָבוּלִים, חַס וְשְׁלוֹם, לְבַלְבֵּל וּלְבִטּוֹל לְגַמְרֵי. וְאַנְכִי הָעֲנִי בְּדַעַת הָרִשׁ בְּחֻקְמָה, לֹא יַדְעָתִי נַפְשִׁי, אֵיךְ לְהַתְנַהֵג

בענין הלמוד והבטול, איך לפלס דרפי, שיהיה הבטול בעת ההכרח לבד במועדו ובזמנו שלא להתבטל יותר מדי.

ובכן באתי לפניה לבקש רחמים מלפניה יי אלהי ואלהי אבותי, שתזכירני ותדריכני בדרך הנכון והאמת, ותשפיע עלי ממעון קדשתך חכמה בינה ודעת. ותעזרני שאדע איך להתנהג בענין זה, בענין בטולה של תורה זהו קיומה. ותדריכני ותלמדני, באפן שאזכה להתנהג תמיד כרצונך הטוב, לעשות הכל יפה בעתו, לעסק בתורה ותפלה ובמעשים טובים לשמך תמיד יומם ולילה בהתמדה גדולה ובזריזות גדולה, ואזכה להרבות בכל יום בעבודת יי באמת. ותחנני לדעת מתי אני מכרח לבטל קצת, ואזכה שלא יהיה לי שום בטול כי אם בעת ההכרח לבד. ואפלו בעת שאני מכרח להתבטל קצת מדברי תורה, תעזרני ותזכירני שלא אתבטל, חס ושלום, לגמרי מכל וכל, רק תחנני דעה בינה והשכל, ותשפיע עלי שכל מאתך, שאוכל להיות דבוק בהעלם אל השם יתברך ואל התורה הקדושה, אפלו בעת בטולה של תורה. ויהיו מאירין עיני שכלי בעת הבטול על ידי הרשימו שנסאר מאור החכמה של התורה הקדושה שהייתי עוסק בה ויהיו עיני מאירות כשמש וכירח, לפעמים כשמש כשאנו דבקים בחכמה העליונה בתורתך הקדושה, ולפעמים כירח כשאנו מכרחין להתבטל מן החכמה ומעסק התורה, שאז יאירו עיני כירח יקר הולך, באפן שאזכה להתדבק בך תמיד לעולם ועד.

ותהיה בעזרי תמיד, ותושיעני לשוב אליך באמת בתשובה שלמה לפניה. ואזכה מעתה להתדבק בך באמת כרצונך הטוב ואזכה לבלות כל ימי בתורה ותפלה ובמעשים טובים, בקדושה ובטהרה באמת ובאמונה וביראה ובאהבה, בשמחה ובטוב לבב מרב כל. עזרני ברחמיך הרבים שלא אאבד מעתה שום שעה ושום רגע מימי חיי המעטים בחנם כי מעט ימי, ואם לא עכשו אימתי. כי הלא אתה עתיד לקבל דין וחסבון מאתנו על כל שעה ורגע מימי חיינו. עזרני

שְׁאֵפְלוּ בַעַת שְׁאֲנִי מִכָּרַח לְהִתְבַּטֵּל מִדְּבַרֵי תוֹרָה, שְׁתַּזְמִין לִי אֶז אֵיזָה
עֲסָקִים מִעֲבוֹדֶתְךָ וַרְצוֹנְךָ, שְׂאוּכַל עַל יָדָם לִפְקַח אֶת דַּעְתִּי וְלָתֵת נִיחָא
לְמוֹחִי, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אֶעֱסֹק אֶז בְּדַבְרֵים קְדוּשִׁים שֶׁהֵם רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת.
חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְעֲזֹרְנִי מֵעַתָּה לְהִיּוֹת כְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב תָּמִיד בְּאַמֶּת.

וּתְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָלֵינוּ וּתְמַהֵר וּתְחַיֵּשׁ לְגַאֲלָנוּ, וּתְשַׁלַּח לָנוּ
מִהֲרָה אֶת מְשִׁיחֵנוּ - מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד וּמְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף. וּשְׁנִיחֵם יִתְחַבְּרוּ
וְיִכְלְלוּ יַחַד וְיִכְנִיעוּ וְיִשְׁפִּילוּ אֶת כָּל הַשָּׁבָעִין עִבּוּרֵם וְכָל הַסְטֻרָא
אֲחֵרָא עַד עָפָר, וַיִּגְלוּ חֲכָמְתָם בְּעוֹלָם, וַיִּפּוּצוּ מְעִינֹתֵיהֶם חוּצָה.
”וּתְמַלֵּא הָאָרֶץ דַּעַה לְדַעַת אֶת יְיָ כַּמִּים לַיָּם מְכֻסִּים”. וַיִּדַע כָּל
פְּעוּל כִּי אֶתָּה פִּעַלְתָּ וְיָבִין כָּל יְצוּר כִּי אֶתָּה יִצְרָתוֹ, וַיִּשׁוּבוּ כָּל
הָעַמִּים עַל-יְדֵי חֲכָמְתָם שֶׁל הַתַּרְיָן מְשִׁיחִין. לְעֲבוֹדֶתְךָ וּלְיִרְאַתְךָ וַיִּקְיִם
מִקְרָא שְׁפָתוֹב: ”כִּי אֶז אֶהַפֵּךְ אֶל כָּל הָעַמִּים שֶׁפָּה בְרוּרָה לְקִרָא כָּלָם
בְּשֵׁם יְיָ לְעַבְדוֹ שְׁכֵם אֶחָד”.

וּתְעַבִּיר מִמְשַׁלֵּת זְדוּן מִן הָאָרֶץ. וּמְלָכוֹת הַרְשָׁעָה מִהֲרָה תִּעַקֵּר
וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וּתְכַלֵּם וּתְכַנְיַעֵם וּתְשַׁפִּילֵם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וּתְבַטֵּל
וּתְבַעַר כָּל הָעֲנָנִין דְּמַכְסִּין עַל עֵינֵינוּ, וְאֶז נִזְכָּה לְהִיּוֹת דְּבָקִים בְּךָ
וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד בְּלִי שׁוּם הַפֶּסֶק וּבְטוֹל כָּלָל. וְלֹא יִהְיֶה כַח
לְשׁוֹם מוֹנֵעַ וּלְשׁוֹם מְבַלְבֵּל לְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתָּנוּ כָּלָל, רַק נִזְכָּה לְהִיּוֹת
דְּבָקִים בְּךָ תָּמִיד כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחָה נְצָחִים. וַיִּקְיִם מִקְרָא
שְׁפָתוֹב: ”וְהִיָּה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחַמָּה” בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

יז

מיוסר על תורה י"ז בליקוטי מוהר"ן

רְבוֹן כָּל הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת, אֶתָּה בְּרַאתָ עוֹלָמְךָ בְּרְצוֹנְךָ
הַטּוֹב בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: ”בְּרַאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת
הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ”, וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה, בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל
שֶׁנִּקְרְאוּ רַאשִׁית, כִּי יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשָׁבָה תְּחִלָּה. וּבְשִׁבִילָנוּ בְּרַאתָ

כָּל הָעוֹלָמוֹת כָּלָם, מִן תְּחִלַּת הָאֲצִילוֹת עַד עוֹלָם הַגִּשְׁמִי הַזֶּה, הָאֶרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם. וְהַכֹּל בְּרֵאתָ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב לְמַעַן אֲשֶׁר תִּתְפָּאֵר בְּנוֹ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ אָבִינוּ אָב הַרְחֵם וְתִזְכְּנוּ לַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד, וְנִזְכֶּה לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת, לְסוּר מִרַע וּלְעֲשׂוֹת טוֹב תָּמִיד, לְמַעַן יִתְגַּלֶּה הַהִתְפָּאָרוֹת וְהַשְּׁעִשׂוּעִים שְׁלֶךְ בְּנוֹ, לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְח וְנִצְחִים.

וְזִכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתַן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעַנְיִים מְהֻנְנִים הַרְבֵּה וּלְצַדִּיקֵי אֱמֶת, לְמַעַן נִזְכֶּה לְהַכְּלִל בְּנִפְשׁוֹת רַבִּים שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וְעַל יְדֵי זֶה תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁנִזְכֶּה לְגִלוֹת וּלְהֵאִיר אֶת הַטּוֹב הַכָּבוֹשׁ בְּנוֹ. כִּי אַתָּה יוֹדַעְתָּ אֶת עֵצָם יְפֵי קִדְשֵׁי הַטּוֹב הַכָּבוֹשׁ אֲצִלֵּי בְּגִלוֹת גְּדוּלָה וּמְרָה מְאֹד זֶה כְּמָה שָׁנִים, מִיּוֹם הָיִיתִי עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְאֵינִי זוֹכֵה עַדִּין לְרַחֵם עַל עֲצָמִי, לְהוֹצִיא לְאוֹר תְּעִלּוּמוֹת וְהַסְתָּרַת הַטּוֹב שְׁבִי הַכָּבוֹשׁ בְּגִלוֹת. וְאֵינִי זוֹכֵה לְהַזְכִּיר אֶת עֲצָמֵי הַיֵּטֵב הַיֵּכָן אֲנִי בְּעוֹלָם, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת, בְּאֵיזָה דְרָךְ וּמְנוֹס אֲזַכֶּה לְגִלוֹת הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בִּי.

אָנָּה יי, תֵּן לִי עֲצָה, תֵּן לִי חֲנִינָה, תֵּן לִי יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה, עֲשֵׂה עִמִּי פְּלֵא לְחַיִּים לְבַל אֶהְיֶה, חַס וְשְׁלוֹם, כְּמַת בְּחַיִּי. עֲשֵׂה עִמִּי חֶסֶד חֲנֻם כְּאֲשֶׁר נָאָה לְךָ, לֹא כְּמַעֲשֵׂי הָרַעִים וּפְעֻלוֹתֵי הַמְּגִנּוֹת וְדַעוֹתֵי הַמְּעַרְבָבוֹת. חוּס וְחַמֵּל נָא עַל נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה מְאֹד. יְהִימוּ נָא מַעֲיָךְ וְרַחֲמֶיךָ עַל עֵצָם הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בִּי, שְׂיִוְכַל לְהִתְגַּבֵּר לְכַבֵּשׁ אֶת הַגּוֹף וְתַאוּתוֹתָיו תַּחֲתָיו, שְׂיִהְיֶה הָרַע כְּפוּף וּבָטֵל תַּחַת הַטּוֹב, עַד שְׂיִתְבַּטְּלוּ מִמֶּנִּי כָּל תַּאוּוֹת הַגּוֹף וּמִדּוֹתָיו הָרַעוֹת, בְּאִפְּן שְׂאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת תָּמִיד.

אָבִי שְׁבַשְׂמִים, אָבִי שְׁבַשְׂמִים אָב הַחֶסֶד, אָב הַרְחֵם בְּאַמֶּת, הַחֹמֶל דְּלִים, הַשׁוֹמֵעַ אֲנָקַת אָבִיוֹנִים, הַרוֹאֶה בְּעֵלְבוֹן עֲלוֹבִים, הַשׁוֹמֵעַ וּמְאֲזִין צְעָקָה מִעַמְּקֵי הַשָּׂאוֹל תַּחֲתֵיּוֹת וּמִתַּחֲתָיו, עַד אֲשֶׁר אֵין מְקוֹם אֲשֶׁר

לא תשמע ממנו קול אֲנַחָה וְאַנְקָה, לְמַדְנִי מֵה לְדַבֵּר לְפָנֶיךָ, הוֹרִינִי מֵה שְׂאֵמֶר לְפָנֶיךָ, הוֹדִיעֵנִי מֵה שְׂאֲצַעֵק אֵלֶיךָ, חָמַל נָא עַל עֲלוֹב נַפְשׁ כְּמוֹנִי, עַל נִכְאָה לִבִּי כְּמוֹנִי עַל חֲלוּשׁ כַּח כְּמוֹנִי, עַל מְבַלְבֵּל וּמְטַרְרֵף וּמְעַרְבֵּב בְּכָל מִינֵי עֲרֻבוּבִים כְּמוֹנִי, אֲשֶׁר הַטּוֹב שְׂבִי הוּא כְּבוֹשׁ כְּמוֹ בְּבֵית הַסֵּהר מִמָּשׁ, וּבִגְלוֹת גְּדוּלָה וּמְרָה מְאֹד. וְכַמָּה אֲלֵפֵי אֲלֵפִים מְחֻצוֹת וְחוֹמוֹת בְּרָזֶל וּמִסְגָּר עַל מִסְגָּר הַמְסַבְּבִים אוֹתִי, וְכַמָּה אֲלֵפֵים שׁוֹמְרִים וְאוֹרְבִים עוֹמְדִים עָלַי בְּכָל עֵת וּבְכָל רֶגַע לֹא יִתְנוּנִי הַשֵּׁב רוּחִי. וְאֵינִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת שׁוּם תְּנוּעָה שְׂיִהְיֶה כְּרֹאוֹי, אֲפֹלוּ בְּעֵת שְׂאֵנִי מִתְעוֹרֵר לַעֲשׂוֹת אֵיזָה דְבָר שְׂבִקְדֻשָּׁה, אֵינִי זוֹכֵה לַעֲשׂוֹת תְּנוּעָה קְלָה שְׂיִהְיֶה לִּי יְפִי וְהַדּוֹר כְּרֹאוֹי לְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי, כַּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ. אוֹי לִי מְאֹד, אוֹי וּמֵר לִי מְאֹד מְאֹד, אָהָה עָלַי, מֵר לִי מְאֹד, אוֹיָה עַל נַפְשִׁי, אוֹי לְהַנְפֹּשׂ אֲשֶׁר עָשְׂתָה מַעֲשִׂים כְּאֵלֶּה, אוֹי לְהִימִים וְהַשָּׁנִים אֲשֶׁר כְּלִיתִי בְּהַבְלִים וּבְלִבוֹלִים רָעִים מְאֹד כְּאֵלֶּה. אֲדוֹן כָּל, אֵלֶיךָ וַעֲקֵתִי וְשׁוּעָתִי. מְלֹא רַחֲמִים, הִטָּה אֵלַי אֲזַנְךָ וְשָׁמַע פִּקְחַ עֵינֶיךָ וּרְאָה שׁוֹמְמוֹתִי, רְאָה נָא בְּעַנְיִי וְעַמְלִי.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה זְפִיתָנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לִהְיוֹת בְּכָלֵל זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ, וְקִרְבָּתְךָ אוֹתִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְצַדִּיקֵי אֱמֶת, לְהֶאֱמִין בְּהֵם וּלְהַשְׁתַּוְּקֵם לָהֶם. עֲשֵׂה עִמִּי כְּחֹסְדֶיךָ בְּזִכּוֹת הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְצְךָ הַמָּה, וְעֲזֹרָנִי וְסִייעֵנִי שְׂיִגִיעַ לִי הָאָרֶה וְהַתְּעוֹרְרוֹת אֱמֶתִי שְׂיִזְכֹּר וְיִתְעוֹרֵר אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵמֶת הַטּוֹב שְׂבִי, וְיִתְרַדַּע לְהַטּוֹב שְׂבִי מַעֲלָתוֹ הַגְּדוּלָה, מֵהֵיכֵן הוּא נִלְקַח וְנִמְשָׁךְ, מִמַּחְשְׁבָה עֲלִיוֹנָה דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲשֶׁר שֵׁם עֲלִיתִי בְּמַחְשְׁבָה תְּחִלָּה בְּתוֹךְ כָּלֵל גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְאֵנִי בְּרִיָּה קְלָה שְׂבִים, לְמַעַלָּה מִכָּל הָאֲרָבַע עוֹלָמוֹת, שְׂהֵם: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וְאֵנִי בְּשָׂרְשִׁי לְמַעַלָּה מִכָּלֵם, כִּי אֲנֹכִי מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל שְׂעָלוּ בְּמַחְשְׁבָה תְּחִלָּה. וּבְנוֹ נִמְלֹךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְנִתְעַזֵּץ עִמָּנוּ לְבְרֹא אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת כָּלֵם וְכָל אֲשֶׁר בְּהֵם, עַד תְּכַלִּית הָעֲשִׂיָּה שֶׁהוּא הָעוֹלָם הַזֶּה וְכָל אֲשֶׁר בוֹ, בְּשָׂמִים וּבְאַרְצֵי בְּיָמִים וְכָל אֲשֶׁר בְּהֵם.

ועתה עתה, עזרני נא, חזקני נא, אמצני נא, הקיצני נא, עזרני נא, שאזכה ברחמיך וחסדיך האמתיים, להזכיר את עצמי היטב היטב, היכן אני, להיכן נשלכתי, להיכן נותרתתי ממך עד הנה. היאמן כי יספר שטוב אמתו כזה המשרש בי יהיה משלך במקום אפל וחשוך כזה, במקום שפל כזה, באפלה מנדח כזה, במקומות פגומים כאלה, במקומות נמוכים ורחוקים מן הקדשה כאלה, במקומות שאינם ראויים להקרא בשם מקום כלל.

אנא יי חמל עלי, חוסה עלי, כי בכל עת שאני רוצה לדבר ולפרש שיחתי לפניך, איני יודע מהיכן אתחיל לבקש ואיך אסיים. ומרב דחקי ועניי אשר צרכי מרבים מאד, אשר לא יספיקו אלפים ורבבות יריעות לבארם, מחמת זה איני יכול לפתח פי כלל. ואפלו בעת שאני מתחיל לדבר קצת, דברי מבלבלים מאד מעצם רבוי צרכי אשר הם מרבים ביותר, אשר אי אפשר לבאר ולפרש כלל בשום אופן, כי אם לפניך אדון כל נגלו כל התעלומות והמון נסתרות שמבראשית. ואתה יודע צפון לבבנו ועמק מחשבותינו, אשר בתוך פנימיות פנימיות מחשבתתי צועק הטוב שבי בקול עצום ומר מאד, זעקה גדולה ומרה מאד מאד, אשר אי אפשר לסבל עצם מקירות צעקת הטוב הכבוש בקרבי וגדל הרחמנות שיש עלי בלי שעור וערך ומספר כלל. ולמה תעלם אונך ותסתיר פניך ממני זה זמן רב מאד, ו"המון מעיד ורחמיך עלי התאפקו".

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, כשם שגברו רחמיך וחסדיך העצומים עלי, ובראת אותי בין זרע ישראל עבדיך, כן יהמו מעיד וחנינותיך וחסדיך הגדולים עלי, שאזכה לשמע היטב את קול דברי הצדיקים אמתיים, ויפקחו עיני, וישמעו אזני, ולבבי יבין היטב את קול דברי הצדיקים אמתיים, אשר עוסקים תמיד לעורר ולהעלות את הטוב הנמשך מנשמות ישראל הכבוש בגלות, ולעשות בעלי תשובה וגרים, הן קול דברי הצדיקים אמתיים שפדור הנה, הן

דברי צדיקים אמתיים שוכני עפר, הפתובים בספריהם הקדושים. עד שאשמע ואראה ואבין היטב את דבריהם הקדושים, עד שהטוב שבי יתעורר בתקף גדול, ובכח וגבורה גדולה דקדשה, עד שאזכה להתגבר באמת על הרע לשברו ולגרשו ולבטלו ממני בבוטול גמור, באפן שאזכה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ובלב שלם. ואזכה להיות פרוץ ונחם הטוב באמת בקדשה ובטהרה בשמחה ובטוב לכב.

אנא יי חמל עלי, ומלא בקשתי ברחמים, ובכן תעזרנו יי אלהינו ברחמיך הרבים, שיתגלה האמת בעולם, עד שיתעוררו כל ישראל בתשובה שלמה לפניך באמת. וישמעו רחוקים ויבואו ויכירו פח מלכותך. ותמלא רחמים על עמך ישראל, ואפלו על הטוב הכבוש בין האמות. ותעשה כגדל נפלאותיך הנוראות, באפן שתודיע להטוב הכבוש ביניהם, המפזר ומפרד בין העמים במקומות הרחוקים מהקדשה מאד מאד, ותודיע להם היטב היכן הם בעולם, ולהיכן הם מוכנים לילך אם לא ישובו, חס ושלום, עד שיתעוררו היטב, וירחמו על עצמם. ויזכרו את יי וישובו אליך, ויתגירו באמת. כי אתה יי לבד ידעת, את גדל עצם הרחמנות שיש על הטוב הכבוש במקומות פאלו ואתה ידעת באמת, כי אין רחמנות בעולם יותר מזה, ואין שום צער ויסורים שבעולם נחשבים כלל כנגד הצער והיסורים והענויים הקשים והמרים שיש להטוב הזה, אשר אי אפשר לסבל כלל את גדל הרחמנות שיש על זה הטוב הכבוש במקום שהוא פבוש, אשר נתרחק מאביו שבשמים. ומה לו לאב שהגלה את בניו, ואוי לבן שגלה מעל שלחן אביו. אוי ואבוי לבן הזה, אוי ומר, אוי ומר מפל מיני מרירות להבן הזה, שהיה במקום שהיה, ועכשו נפל למקום שנפל, ואם אתה בעצמך לא תרחם עלינו, חס ושלום, מי ירחם עלינו, ומי יעמד בעדנו, כי עתה אין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים. כי הצדיקי אמת שהיה להם זה הפח להודיע האמת להטוב הכבוש, הלא המה נסתלקו בעוונותינו הרבים.

ומה נעשה עכשו בעת צרה הזאת אשר כמהו לא נהיתה, אשר נשארנו בתוך בראש הקר וכנס על הגבעה, באין משען ומשענה. וראה "כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב", ואין עוזר ואין סומך. הביטה בענינו כי רבו מכאובינו וצרות לבבנו. עזרנו כי עליך נשעננו.

מזב ומיטיב לכל, עשה למען טובך, עשה למען כבודך. ועשה את אשר תעשה, באפן שיחזור כל הטוב המפזר ומפזר בין העמים אל הקדשה. ויתוספו ויתרבו בכל פעם גרים ובעלי תשובה אמתים, עד שישובו כל ישראל וכל באי עולם אליך באמת, ונזכה לראות מהרה בתפארת עזך, להעביר גלולים מן הארץ, והאלילים פרות יפרתון, לתקן עולם במלכות שדי, וכל בני בשר יקראו בשמך, להפנות אליך כל רשעי ארץ, יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך, תשבע כל לשון.

ויבן תעזרנו ברחמיך הרבים, שנזכה לשבר את תאות אכילה בתכלית באמת, עד שלא יהיה לנו שום תאוה גשמית לאכל ולשבע בשביל תאות והנאת הגוף, חס ושלום, רק כל אכילתנו ושתיתנו יהיה הכל לשמך באמת, כדי שיהיה לנו כח לעסק בתורתך באמת, ונזכה לאכל בקדשה ובטהרה למען שמך לבוד. ותהיה בעזרנו. ותשמרנו ברחמיך הגדולים ותצילנו מכל מיני מאכלות אסורות הן מאסורין דאורייתא הן מאסורין דרבנן, ותשמר אותנו תמיד, שלא יארע לנו שום מכשול לעולם, חס ושלום. ולא יבוא לתוך פינו שום מאכל האסור לנו. כי אתה ידעת רבונו דעלמא כלא, שאי אפשר לבשר ודם להזהר ולהשמר בעצמו מכל מיני מאכלות אסורות ומתעורבותיהם, אשר פרטיהם ודקדוקיהם רבים מאד, ועצמו מספר, ואתה יודע גדל הפגם העצום הפוגם בנפש ישראל על ידי מאכלות אסורות, חס ושלום.

על כן רחם עלינו למענך ועזרנו והושיענו ושמר את נפשנו, שנזכה להיות נצולים ופרושים ומבדלים לגמרי מכל מיני מאכלות אסורות,

מנבלות וטרפות, משקצים ומרמשים, מבשר בקלב ומיין נסך, מחלב ודם, מגיד הנשה ואבר מן החי, ומפת של עכו"ם ומבשולי עכו"ם, ומשאר כל מיני מאכלות אסורות, מהם ומתערובותיהם וממשהו חמץ בפסח, מכלם תשמרנו ותצילנו ברחמיך העצומים, שלא יפנסו לתוך פינו, ולא יטמאו את נפשותינו, ונהיה אנהנו וצאצאינו נקיים וטהורים ומבדלים מהם לגמרי. ותקדשנו בקדשתך העליונה, ותקים בנו מקרא שכתוב: "והייתם לי קדושים פי קדוש אני".

חום וחסל עלינו, ופדנו והצילנו ומלטנו מכל מיני טמאות ומכל הדברים המשקצין את הנפש, וקדשנו בכל מיני קדשות, ועזרנו וזכנו לאכילה דקדשה בשלמות באמת פראוי לאיש ישראל. ונזכה להשלים פגמי המזבח דקדשה, על ידי אכילתנו בקדשה ובטהרה, עד שיהיה השלחן שלנו מכפר במזבח. ותזכנו ברחמיך הרבים לאמונה שלמה באמת ותתן לנו כח ושכל דקדשה להכניע ולבטל כל מיני אמונות פזביות, ולהשיב ולהחזיר את כל התועים באמונות פזביות שישובו כולם לאמונתך הקדושה.

אנא יי, עזרנו לצאת מתאות גופנו ומעכירת מעשינו, ומכסילות דעתנו, וזכנו ברחמיך הרבים לתן צדקה הרבה לעניים מהגנים הרבה, ולצדיקים אמתיים שבדורנו, למען נזכה על-ידי-זה להשלים ולתקן פגם המזבח שנפגם על-ידי עוונותינו, עד אשר אין לנו לא אשים ולא קרבן ולא כהן שיכפר בעדינו.

ובכן תרחם עלינו, שנזכה לתקן את פגם תאות אכילה, ונזכה מעתה לאכל בקדשה ובטהרה עד שיהיה השלחן שלנו מכפר במזבח, ונזכה להכניס אורחים הגונים על שלחננו, ולתן חלק מסעדתנו לעניים הגונים. וזכנו ללמד תורה על השלחן, ויהיה השלחן שלנו שלם בכל מיני שלמות דקדשה בלי שום פגם כלל, עד שנזכה שהשלחן שלנו יטהר אותנו מכל עוונותינו, ויזכה אותנו לעלמא דאחי ולפרנסה

טובה. ונהיה רשומים לטוב לעלא ולעלא. ונזכה שיתוסף לנו כח וגבורה בשעה שנצטרך. ונזכה שלא יהיה שום כח להסטרך אחרך לינק כלל משלחנו ואכילתנו, כי אם מעט דמעט חיות המכרח לתן להם בצמצום גדול כפי רצונך הטוב ולא יותר מהמכרח כלל.

ונזכה לקיים מצות נטילת ידיים במים ראשונים ואחרונים כראוי בשלמות. ונזכה לקדש דינו על ידי נטילת ידיים, וימשך עלינו קדשה וטהרה שלמה על ידי נטילת ידיים ראשונים ואחרונים. ויקיים בנו מקרא שכתוב: "והתקדשתם והייתם קדושים, כי קדוש אני יי". ותעזרנו לברך ברפת המוציא וברפת המזון וכל ברפת הנהנין תחלה וסוף בכונה גדולה כראוי בקדשה ובטהרה. ונזכה שיקיים בשלחן שלנו מקרא שכתוב: "וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יי", ונזכה על ידי אכילתנו בקדשה להכניע ולבטל כסילות דעתנו וכעור מעשינו. ותעזרנו שיהיה נשלם דעתנו על ידי אכילתנו בקדשה ובטהרה כרצונך הטוב.

אנא יי, אתה ידעת את עצם בלבול וכסילות דעתי שמתגבר עלי בכל עת ובכל שעה, עד אשר "כשל כח הסכל", ואיני יודע מה לעשות ואיזה תחבולה אבקש לתקן את דעתי להכניע כסילות דעתי, אשר מזה באו מעשי המכערים. ולא די שלא זכיתי לתקן דעתי ומעשי, אף גם הוספתי בכל פעם קלקולים על קלקולים, ופגמים על פגמים ועכירות על עכירות, וכסילות על כסילות, ובבלבולים רבים על בלבולים.

"דלו עיני למרום יי עשקה לי ערבני. ערוב עבדך לטוב, אל יעשקני ידים. הוציאה ממסגר נפשי". חננו מאתך דעה בינה והשכל, ועזרני שאזכה לשוב ממחשבותי הרעות, ואזכה לעזב דרכי הרע ומחשבותי הפגומות והמבלבלות, המבלבלים אתי ומונעים אותי מאד מלשוב אליך באמת. חוס נא עלי חוס וחסל נא עלי, יהמו מעיך

וּחֲסִדֶיךָ עָלַי, וְתֵן לִי תַקְוָה טוֹבָה, שְׂאֻזָּכָה מֵעַתָּה לְרַחֵק וּלְגַרֵּשׁ מֵעָלַי כָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת וְכָל מִינֵי בִלְבוּל הַדַּעַת שְׂכַעוּלָם, עַד שְׂאֻזָּכָה חַיֵּשׁ קָל מִהֲרָה לְהַשְׁלִים אֶת דַּעַתִּי. וְאֻזָּכָה לְשִׁלְמוֹת הַדַּעַת דְּקִדְשָׁה וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְעֹזֵב מֵעַתָּה אֶת כָּל מַעֲשֵׂי הָרָעִים, וְאֻזָּכָה מֵעַתָּה לְהִיּוֹת סוּר מֵרַע בְּאַמֶּת. וְתַעֲזָרְנִי לְתַקֵּן אֶת מַעֲשֵׂי. וְתַחַת מַעֲשֵׂי הַמְּכַעְרִים אֻזָּכָה מֵעַתָּה לְעֲשׂוֹת תַּחְתָּם מַעֲשֵׂים נְאִים, מַעֲשֵׂים הַגּוֹנִים, מַעֲשֵׂים טוֹבִים שְׂיִהְיוּ לְנַחַת וּלְרַצוֹן לְפָנַי כְּסָא כְּבוֹדֶךָ.

וּבְבִן יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂיִפְקַח לִי אוֹר הַשֶּׁכֶל דְּקִדְשָׁה. וְיִתְגַּלֶּה לִי אוֹר הַצַּדִּיקִי אֲמֶת הַמְּאִירִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם, וּמְכַל-שֶׁכֶן בְּעוֹלָם הַשָּׁפֵל הַזֶּה. וּמַעֲצָם עֲכִירַת מַעֲשֵׂינוּ וְכִסְלוֹת דַּעַתָּנוּ, נִסְתָּם וְנִסְתָּר מִמֶּנּוּ אוֹרֵם הַגְּדוֹל, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ כְּשֶׁאֲנוּ זוֹכִים לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם וְלַעֲסֹק בְּסִפְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, אֵין אָנוּ זוֹכִים לְהִרְגִישׁ וּלְרְאוֹת כָּלֵל אוֹרֵם הַצַּח וְהַמְצַחֲצַח, וְאֵין אָנוּ מַרְגִּישִׁים נְעִימוֹת קִדְשָׁת דְּבָרֵיהֶם מַעֲצָם חֲשֻׁפֵת שְׁכֻלָּנוּ וְכִסְלוֹת דַּעַתָּנוּ וְעֲכִירַת מַעֲשֵׂינוּ. וּמִחַמַּת זֶה נִחְשֵׁף אוֹר הַיְרָאָה וְהַאֲהָבָה הַקְּדוּשָׁה מֵאַתָּנוּ, עַד אֲשֶׁר בְּעוֹנוֹתֵינוּ אָנוּ רַחוּקִים מְאֹד מִיְרָאָה וְאַהֲבָה אֲמִתִּיּוֹת.

אָנָּה יי חַמַּל עָלֵינוּ וְאֵל תִּזְנִיחֵנוּ וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ, וְתַעֲזָרְנוּ לְהַשְׁלִים אֶת דַּעַתָּנוּ וּלְתַקֵּן אֶת מַעֲשֵׂינוּ. וְתַפְתַּח לָנוּ אֶת אוֹר הַדַּעַת דְּקִדְשָׁה, שְׂיִתְגַּלֶּה לָנוּ הָאֲמֶת. וְנִזְכָּה לְרְאוֹת בְּעֵינֵי שְׁכֻלָּנוּ אֶת אוֹר צַדִּיקֵי הָאֲמֶת, וְנִזְכָּה לְהַכֵּל בָּהֶם, וְלְהִתְדַבֵּק בְּדַרְכֵיהֶם וּבְמַעֲשֵׂיהֶם הַטוֹבִים אֲשֶׁר הוֹרוּ אוֹתָנוּ, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְיְרָאָה וְאַהֲבָה דְּקִדְשָׁה בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמֶּת.

וְנִזְכָּה לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֲמֶת שְׂיֵשׁ לָהֶם כַּח לְגִלוֹת אֶת גְּדֹל הַהִתְפָּאָרוֹת שְׂאִתָּה מִתְּפָאָר עִם עַמְךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר וְדוֹר. כְּמוֹ שְׂכַתוֹב: "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֲתִפְאָר". הֵן בְּכָלֵל מֵה שְׂאִתָּה מִתְּפָאָר עִם כָּלֵיּוֹת יִשְׂרָאֵל עַמְךָ הַקְּדוּשׁ, אֲשֶׁר בְּחִרְתָּ בָנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְרוּמְמָתָנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת, הֵן בְּפִרְטִיּוֹת מֵה שְׂאִתָּה מִתְּפָאָר עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד

מישראל בפרט, אפלו עם הפחות שבפחותים, ואפלו עם פושעי ישראל, כל זמן ששם ישראל נקרא עליו אתה מתפאר ומתגדל ומתרום בו. והן בפרטי פרטיות מה שאתה מתפאר ומתנשא בפרטי המעשים והתנועות טובות של כל אחד מישראל. כל אלו ההתפארות ותגלו על ידי צדיקי האמת, ועל ידי זה יתגלו לנו כל הרצונות שהיו לה בבריאת עולמך. בכלליות הבריאה ובפרטיות כל נברא ונברא ובפרטי פרטיות, אשר הכל היה רק בשביל ישראל עמך, כדי שתתפאר ותתגדל ותתרום ותתנשא על ידי ישראל עמך. ועל ידי זה תזכנו ברחמיך הרבים שימשך עלינו יראה ואהבה בשלמות באמת, שזנכה ליראה את שמך הגדול והנורא, ולאהבה אותך באמת בכל לבנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו.

אנא יי שומע תפלה, שומע צעקה, שומע אנוחה, שמע קול תפלתנו ברחמים, ומלא בקשתנו למענך ולא למעננו, שזנכה לתן צדקה הרבה לעניים הגונים ולצדיקים אמתיים שבדור הזה, ועל ידי זה נזכה להזכיר את הטוב הכבוש בגלות, ובפרט הטוב הכבוש אצלי בגלות גדול. שיזכר את מעלתו הגדולה, ויתעורר באמת ויתגבר על הרע. עד שאזכה להכניע ולשבר ולגרש את הרע ממני לגמרי ואזכה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת חיש קל מהרה. ונזכה לתקן את פגם תאות אכילה, ותעזרנו לאכל בקדשה ובטהרה למען שמך לבר באמת, ונזכה להכניע ולבטל פסילות הדעת ועכירת המעשים.

ותזכנו בחסדיך הרבים לשלמות הדעת דקדשה, ולעשות מעשים טובים והגונים בעיניך, ותפתח לנו אור השכל באמת, באפן שזנכה שיתגלה לנו היטב באמת לאמתו אור הצדיקים האמתיים, המאירים בכל העולמות כלם. ונזכה על ידי זה ליראה ואהבה בשלמות, ותיחד לבנו לאהבה וליראה את שמך באמת בתכלית השלמות, מעתה ועד עולם אמן סלה.

יה

מיוסד על תורה י"ח בליקוטי מוהר"ן

רבוץ עלמין, טוב ומטיב לכל, אפה בראת עולמך ברצונך הטוב כפי מה שעלה במחשבתך הקדומה, ותכלית פונתך הטובה היתה לטובתנו, כדי שנוזק על ידי זה להשיג התכלית הטוב תכלית האמת, תכלית הטוב של כל התכליתין. ובשביל זה בראת כל העולמות כלם בחכמה נפלאה מראשית האצילות עד סוף העשיה, כדי שנוזק מסוף המעשה לבוא ולהכלל במחשבה תחלה, להשיג התכלית האחרון טוב הנצח.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרנו ברחמיך הרבים, שנוזק למלאת רצונך הטוב. ונוזק לעסק בעבודתך תמיד באמת ובלב שלם. ונוזק לסוד מרע לגמרי באמת. ולעשות הטוב בעיניך תמיד, למען נוזק על ידי זה להשיג התכלית האמת. ובכל עשייתנו ועסקינו שנעשה ונעסק בזה העולם בכלם יהיו פונתנו רק בשביל תכלית הטוב האחרון, כדי שיתגלגל מזה הדבר השגת תכלית האמת. ולא נעשה שום דבר, ולא נעסק בשום עסק ולא נדבר שום דבר, שאין בהם השגת התכלית האחרון. ונוזק לקיים מקרא שכתוב: "בכל דרכיך דעהו. והוא ישר אורחותיך", וכל מעשינו יהיו לשם שמים.

רבונו של עולם, אפה ידעת כמה אני רחוק מתכלית האמת, ולא די שלא נזהרתי בכל מעשי שלא לעשות דבר שאין בו השגת התכלית האחרון, אף גם עשיתי מהפך אל הפך, ועשיתי מעשים הגורמים להתרחק מאד, חס ושלום, מן התכלית. ופגמתי הרבה ונתרחקתי מן התכלית האמת בתכלית הרחוק. ועתה אבי שבשמים, למה לי חיים כאלה, חיי צער כאלה, חיים מרים ומרורים כאלה, האם זה נקרא חיים, הלא אלה מיתות טובים מחיים מרים כאלה, מאחר שאיני זוכה בחיים האלה להשגת התכלית האמת.

רבונו של עולם, מרא דעלמא פלא, מחיה מתים ברחמים רבים, חי החיים, תן לי חיים ואחיה ולא אמות, תן לי חיים אמתיים, חיים נצחיים, חיים טובים, חיים ארוכים, חיים שיש בהם יראת שמים, חיים שנוזקה על ידם בכל עת ובכל רגע להשגת התכלית האחרון האמתי אשר בשביל זה בראת כל העולמות כלם, ובשביל זה באנו מעולם העליון, מרום המעלות לעולם השפל הזה.

חום וחמל עלי ותן לי תקנה ולא אבד, וחזקני ואמצני שאזכה מעתה לרחם עלי להתרחק ולסור מרע לגמרי. ולא אעשה עוד שום דבר שאין בו השגת התכלית האחרון האמתי, חמל על מעשה ידיך, וזכני לשוב אליך באמת, עד שאזכה אל התכלית האמתי, להרים ולהגביה ולהכליל סוף המעשה במחשבה תחלה.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, מלא טוב מלא רחמים, מלא רצון, שתהיה בעזרי, ותשמרני ותצילני מן הפעם ומן הרגז ומכל מיני קפדות. ותגן עלי ברחמיך ותשמרני תמיד. ואפלו בשעה שיבוא חס ושלום, לידי איזה פעם, תחמל עלי ברחמיך ותשמרני ותצילני שלא אפעל בכעסי שום אכזריות כלל. רק אזכה לשבר ולהפר הפעם ברחמנות, ואזכה להתגבר על יצרי לשבר הפעם ולהפך הפעם לרחמנות, לרחם דיקא ברחמנות גדולה במקום שהייתי רוצה לכעס, חס ושלום. ולא יהיה בי אל זר ולא אשתחוה לאל גכר, שזה נאמר על הפועס, שנתחשב כאלו עובד עבודה זרה.

רבונו של עולם, אתה ידעת כמה קשה לנו לשבר ולבטל מדה רעה זו של פעם וקפדות. כי כשמתחיל הפעם לבער בנו, חס ושלום, כמעט אין אנו בודעתנו, וקשה עלינו לכבות אש הפעם ולכבשו. על פן רחם עלינו למען שמך, והיה בעזרנו ושמרנו והצילנו תמיד ברחמיך וחסדיך הגדולים, ועזרנו לשבר ולבטל מדת הפעם וקפדות

מעלינו ומעל גבולנו, ולא נכעוס לעולם, ולא אהיה שום קפדן כלל, רק אזכה להיות טוב לכל תמיד מעתה ועד עולם.

ועל ידי זה נזכה לעורר רחמיך וחסדיך האמתיים עלינו, על עם עני ואביון פמונו היום, על עם ממשך וממרט, הנפוצים על ההרים כצאן אשר אין להם רועה, צאן נדח ואין מקבץ. ותפר כעסך מעמנו, ותמתיק ותבטל חרון אפך מעלינו, ויגלו רחמיך על מדותיך, ותשיב פניך אלינו. ותחמל עלינו בחמלתך הגדולה. ותשלח לנו צדיקי אמת מנהיגים אמתיים דקדושה, שינהיגו אותנו ברחמים ויכניסו השגת התכלית האחרון בלבנו ובשכלנו, עד שנזכה על ידם לרדף ולרוץ כל ימינו להשיג התכלית האמתית. ונשליך כל תאוות עולם הזה אחרי גונו. ונשים כל מגמותינו וכל חפצנו וכל תשוקתנו וכל יגיעותינו וכל טרחותינו רק בשביל התכלית האחרון האמתית כרצונך הטוב באמת.

רבנו של עולם, אתה לבד ידעת עצם הרחמנות שיש עלינו עכשו בדור הזה על כל עמך ישראל בכלליות, ובפרטיות על כל אחד ואחד מישראל. כי הכל חפצים ליראה את שמך, והכל תאבים ומשתוקקים ומצפים ומחכים להתקרב אליך באמת. וכל איש אשר יודע את נגעי לבבו מצפה ומחכה לרופא נאמן מנהיג אמתית, שיקרב אותו וירפא תחלואי נפשו ומכאוביו. ואין מי שיעמד בעדנו, כי לקחת ממנו מחמד עינינו, כל הצדיקי אמת ומנהיגים אמתיים. והסתרת פניך ממנו ואין לנו לא מנהיג ולא מנהל אמתית, שיוכל להנהיג אותנו, לקרבנו לעבודתך באמת.

מריה דעלמא כלא, אתה ידעת את מכאובנו, ואת צעקתנו שמעת מפני נוגשינו, קומה בעזרתנו בעת צרה הזאת, בעוקבא דמשיחא, בתקף מרירות גלות הנפש והגוף. כי אין לנו שום שכל ודעת איך לרצות ולפייס אותך ואיך לקרא אותך שתשיב פניך אלינו. אבינו

שְׁבַשְׁמִים, חָמַל עָלֵינוּ אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים אֶל תְּסַתֵּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ. מוֹשֵׁל בְּכָל, מְלֶכֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, שְׁלַח לָנוּ מְנַהֵיג וּמוֹשֵׁל אֲמִתִּי דְקַדְשָׁה, שְׁיֻכַּל לְהַנְהִיג אוֹתָנוּ בְּרַחֲמִים, "בְּאֶשֶׁר יֵשָׂא הָאוֹמֵן אֶת הַיּוֹנֵק", לְקַרְבָּנוּ לְעִבּוּדְךָ בְּאַמֶּת. תֵּן לָנוּ מְנַהֵיג אֲמִתִּי כְמוֹ מֹשֶׁה רַבְּנוּ, עָלִיו הַשְּׁלוֹם. כִּי יִשְׂרָאֵל הָיוּ שְׁקוּעִים בְּמִצְרַיִם בְּמִ"ט [בְּאַרְבָּעִים וְחַשְׁעֵה] שְׁעָרֵי טְמֵאָה, וְלֹא הָיָה אֲפָשֶׁר שְׁיִצְאוּ מִשָּׁם כִּי אִם עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבְּנוּ. וְחִמְלַת עָלֵיהֶם, וְגִזְרַת עַל מֹשֶׁה שְׁיִלַּךְ מֹשֶׁה וַיִּגְאָלֵם, אַף עַל פִּי שְׁמֹשֶׁה רַבְּנוּ מִגְדֹּל עֲנוּתָנוּתוֹ הָיָה מִסְתִּיר פְּנָיו, וְלֹא רָצָה לְקַבֵּל הַמְּשָׁלָה וְהַמְּנַהִיגוּת. אָבֵל אֲתָה חִמְלַת עַל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל, וְגִזְרַת שְׁיִלַּךְ בְּעַל בְּרַחוּ, וְהָיִיתָ עִמּוֹ תָּמִיד עַד שְׁזֻכָּה לְגִאָלֵם.

וְהִנֵּה עֹכְשׁוֹ בְּעוֹנוֹתֵינוּ, אָנוּ שְׁקוּעִים בְּגִלוֹת יוֹתֵר מִגִּלוֹת מִצְרַיִם, וְאֲתָה יוֹדֵעַ שְׂאִין מִי שְׁיֻכַּל לְעֹזֵר אוֹתָנוּ, כִּי אִם מְנַהֵיג אֲמִתִּי שְׁיִהְיֶה בְּבַחֲיַנֵּת מֹשֶׁה רַבְּנוּ, עָלִיו הַשְּׁלוֹם. עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמַךְ, וְשִׁבְרֵךְ וְהַפְּרֵךְ פְּעוּסֵךְ מֵעָלֵינוּ וְשִׁלַּח רַחֲמָנוּת בְּלֵב הַמְּנַהֵיג הָאֲמִתִּי שְׁיִחְמַל עָלֵינוּ, וַיָּשׁוּב פָּנָיו אֵלֵינוּ, וַיִּקְבַּל הַמְּנַהִיגוּת וְהַמְּשָׁלָה, וַיִּנְהִיג אוֹתָנוּ בְּרַחֲמָיו, וַיִּקְרַבְנוּ לְעִבּוּדְךָ בְּאַמֶּת.

וַיִּבְנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, לְאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, לְהֶאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּים בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת. וְתִצְלִילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מֵאֲמוּנוֹת פְּזֻבִּיּוֹת, מֵאֲמוּנוֹת שֶׁל שְׁטוֹת וְהֶבֶל. וְלֹא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם אֲמוּנָה פְּזֻבִּיּוֹת, וְלֹא נֶאֱמִין בְּשׁוֹם דְּבָר שֶׁהוּא מִדְּרָכֵי הָאֲמוּרִי. וְלֹא גִלַּף בְּדְרֻכֵיהֶם וְחִקוּתֵיהֶם, וְלֹא נִשָּׂה לְכַבְּנוּ אַחֵר שְׁטוּתֵיהֶם וְשִׁקְרֵיהֶם, רַק נִזְכָּה לְאֱמוּנָה דְקַדְשָׁה בְּשִׁלְמוֹת. לְאֱמוּנָה זָכָה וְנִקְיָה בְּךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּים, וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, בְּתוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, וּבְכִלְלִיּוֹת עַמְךָ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשָׁה. בְּאַמֶּת וּבְלֵב שְׁלֵם.

וּבְכֵן רַחֵם עָלֵינוּ, וְשִׁמְרֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִמְּנַהִיגֵי שְׁקָר, מִמְּנַהִיגִים אֲכֻזִּיּוֹת, מִפְּרֻנְסִים הַמְּתַגָּאִים עַל הַצְּבוּר שֶׁלֹּא לְשֵׁם שְׁמִים.

הַרוֹדְפִים אַחַר הַכְּבוֹד לְהִנָּאֵתָם וְתוֹלִין רְדִיפְתֶם בְּרַחֲמֵינוּ, כְּאֵלֵינוּ הֵם רוֹצִים לְרַחֵם עַל הָעוֹלָם לְהִנְהִיגָם. אֲשֶׁר בְּאַמַּת הֵם רְחוּקִים מִזֶּה, וְאֵינָם יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת עַצְמָן מִכָּל שְׁפָן אַחֲרֵים. וְלֹא נִתֵּן לָהֶם הַגְּדֻלָּה מִן הַשָּׁמַיִם כָּלֵל. רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְהַצִּילֵנוּ מֵהֶם וּמִהַמוֹנָם, וּתְבַטֵּל וּתְשַׁבֵּר וּתְכַנִּיעַ גְּדֻלָּתָם וּמִמְשַׁלְתָּם מִן הָעוֹלָם.

וְעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְהַצֵּל אוֹתִי וְאֶת זַרְעִי וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִתְּאֵוָה רָעָה הַזֹּאת שֶׁל פְּרִנְסוֹת וּמִנְהִיגוֹת, שְׁמַרְנִי וְהַצִּילֵנִי וּמִלְטֵנִי, שְׁלֵא יַעֲלֶה עַל לְבִי שׁוֹם תְּאֵוָה וְחֻמְדָּה וְשׁוֹם מַחֲשָׁבָה כָּלֵל שֶׁל פְּרִנְסוֹת וּמִנְהִיגוֹת וְרֵאוּת וְהִתְנַשְּׂאוּת, וְלֹא אֶרְדֶּךָ אַחַר הַכְּבוֹד לְעוֹלָם.

וְעֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְמַעַנְךָ, וְזַכְּנִי לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ מִהֲרָה, בְּאַמַּת וּבְכָל שָׁלֵם. וְתֵן בְּלִבִּי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וְכוּף אֶת יָצְרִי לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ, וְתִתֵּן לִי כֹחַ וּגְבוּרָה דְקַדְשָׁךָ לְכַבֵּשׁ אֶת יָצְרִי וּלְשַׁבֵּר תְּאוּתִי הַרְעוֹת, וּלְהַמְשִׁיךְ עַצְמִי רַק אֶל הַתְּכֵלִית הָאֱמֵתִי. וְאַזְכֶּה לְקַשֵּׁט עַצְמִי וּלְקַשֵּׁט אַחֲרָיִם הַרְבֵּה לְקַרְבִּי וּלְהַכְנִיסֵם לְתוֹךְ הַקַּדְשָׁךָ לְקַרְבִּי אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה הָאֱמֵתִיּוֹת כְּרְצוֹנְךָ הַטוֹב.

וְזַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְאַהֲבַת חֻכְמִים אֱמֵתִים, וְאַזְכֶּה לְכַבֵּד אוֹתָם בְּכָל מִינֵי כְבוֹד וּפְאָר, וּלְמַסֵּר נַפְשִׁי עֲבוּרָם. וְתִתֵּן לִי כֹחַ לְסַכֵּר פִּי כָּל דּוֹבְרֵי שִׁקֵּר, הַמְּבִזִּים וּמְחַרְפִּים אוֹתָם. וְתַעֲזָרְנִי לְהִתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם לְנִצָּחָם וּלְשַׁבְּרָם וּלְהַשְׁפִּילָם וּלְהַכְנִיעֵם עַד עָפָר.

חֹם וְחַמַּל עָלַי וְזַכְּנִי לְבוֹא מִהֲרָה לְכָל מָה שֶׁבִקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ, וְאַזְכֶּה לְבוֹא חֵישׁ קַל מִהֲרָה אֶל הַתְּכֵלִית הָאֱמֵתִי לְתְּכֵלִית הַטוֹב הַנִּצְחִי. וּמַעֲתָה תִּהְיֶה בְּעֲזָרִי, שְׁלֵא אֶעֱשֶׂה עוֹד שׁוֹם דְּבָר שֶׁאֵין בּוֹ הַשְּׂגָת הַתְּכֵלִית הָאֱמֵתִי. וְאַבְלֶה כָּל יָמֵי וּשְׁנוֹתַי רַק בְּשִׁבִיל הַשְּׂגָת הַתְּכֵלִית הָאֲחֵרוֹן הָאֱמֵתִי, וְתַזְכֵּנִי לְהַשִּׁיגוֹ בְּאַמַּת, בְּחַיִּים חַיּוֹתַי בְּגוּפֵי הַזֶּה, קִדְּם שְׂאֵסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם הַזֶּה. וְתַצִּילֵנִי שְׁלֵא אֶצְטָרֵךְ לְהִתְגַּלְגַּל, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּגוּף אַחֵר בְּשִׁבִיל הַשְּׂגָת הַתְּכֵלִית הַזֶּה. רַק אֲזַכֶּה לְהַשִּׁיגוֹ בְּעַצְמִי

בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּחַיִּים חַיּוּתִי, בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסֶדְךָ הַגְּדוֹלִים לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וְלֹא לְמַעַנִּי כָּלֵל. וְאִזְכֶּה בְּרַחֲמֵיךָ לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא בְּלִי שׁוּם צַעַר גְּהֵנָם וְחַבּוּט הַקֶּבֶר. וְתַחַנְּנֵי בְּרַחֲמֵיךָ לְחַיִּים טוֹבִים וְאֲרָכִים, לְחַיִּים נְצִחִים, לְעוֹלָם שְׂכָלוֹ טוֹב וְכֹלֹ אֲרָךְ. "כְּחֶסֶדְךָ חַיִּי וְאֲשַׁמְרָה עֲדוּת פִּיךָ, תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שְׂבַע שְׁמַחוֹת אֶת פְּנֵיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נְצַח, יְהִי לְרַצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי".

יט

מיוסר על תורה י"ט בליקוטי מוהר"ן

"אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ". פֶּתַח פִּיךָ לְאֵלִים וְזַכֵּנִי לְסִדְרֵי תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ, בְּלִשׁוֹן רַחֲמִים וְתַחַנּוּנִים בְּלִשׁוֹן צַח וְנֹף, בְּלִשׁוֹן שְׂמֵלֵאכִי הַשָּׂרֵת מִשְׁתַּמְשֵׁין בּוֹ, בְּלִשׁוֹן שְׂאוּכַל לְעוֹרֵר רַחֲמֵיךָ הָאֲמִתִּיִּים עָלַי, בְּשִׁלְמוֹת לִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ.

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים וְזַכֵּנִי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְשִׁלְמוֹת לִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, לְמַעַן אִזְכֶּה עַל יְדֵי זֶה לְהַפִּיל וּלְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר כָּל הַתַּאֲוֹת רָעוֹת וְכָל הַמַּדּוֹת רָעוֹת הַנִּמְשָׁכִין מִשְׁבָּעִין עִמָּמִין, אֲשֶׁר כָּל הַתַּאֲוֹת וְהַמַּדּוֹת רָעוֹת שׁוֹכִים לָהֶם וְלֹא לָנוּ, וּבִפְרֹט תִּבְעֶרֶת הַמְּדוּרָה שֶׁל תַּאֲוֹת נֶאֱוָף, הַחֲפָצָה לְהִתְגַּבֵּר עָלֵינוּ בְּכָל עֵת. חוּס וְחַמַּל עָלֵינוּ, וְזַכֵּנֵנוּ לְהַפִּיל וּלְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל תִּבְעֶרֶת הַמְּדוּרָה הַזֹּאת מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל גְּבוּלֵנוּ.

כִּי אַתָּה בְּרַחֲמֵיךָ בְּחַרְתָּ בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, וְרוּמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת, וְנִתְּתָ לָנוּ לְחֻלְקָנוּ שְׁלֵמוֹת לִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, אֲשֶׁר בּוֹ בְּרֵאתָ עוֹלָמְךָ. כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "בְּדַבַּר יי שְׁמַיִם נִעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם". וְנִתְּתָ לָנוּ תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאְךָ בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, וּבּוֹ נִדְּבַרְתָּ עִם כָּל נְבִיאֶיךָ הַנִּנְאָמָנִים הַמְּדַבְּרִים בְּשִׁמְךָ בְּרוּחַ נְבוּאָה וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, אֲשֶׁר עִם כָּלֶם דְּבַרְתָּ בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר הִיא כְּלִילַת יְפִי מְשׁוּשׁ לְכָל הָאָרֶץ.

על כן באתי להפיל תחנותי לפניך יי אלהי ואלהי אבותי, יהמו נא מעיך עלי, תיקר נא נפשי בעיניך, שתעורר חסדיך האמתיים עלי, ותשפיע עלי ברחמיך הגדולים שלמות לשון הקדש, באפן שאזכה ברחמיך להתגבר על יצרי הרע, להכניע ולשבר ולבטל מעלי תבערת המדורה של תאוות נאוף. כי אתה ידעת יי אלהינו, כי תאוה זו היא עקר הנסיון והמתקלא, אשר רק בשביל זה באנו לעולם הזה, כדי להתנסות ולהצטרף בתאוה זו. כי רצונך הטוב היה לנסות אותנו בתאוה הזאת, אם היא לנו כח להתגבר על יצרנו להכניע ולשבר תאוות גופנו, ולדבק עצמנו לשמך הגדול באמת כל ימי חיינו כדי להיטיב אחריתנו, למען תתפאר בנו בכל העולמות כשנזכה להכניע ולשבר ולבטל תאוה הזאת. ובעוונותינו הרבים לא נזהרנו לעמד בנסיון וצרוף הזה כראוי. כמו שאמר דוד המלך עליו השלום: "בחנותי לבי פקדת לילה צרפתני בל תמצא, זמתי בל יעבר פי", עד אשר פלו בניגון חיינו ושננותינו באנחה, כי רק על-ידי זה סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים. ובכל יום ויום יצרו של אדם מתגבר עליו ביותר. וברחמיך הרבים גלית לנו על ידי צדיקי הדור האמתיים עצות טובות להמלט מזה בשוב ואל תעשה כמעשה ובמחשבה. אבל לא נזהרנו לקיים עצותיך הטובות באמת, ולא שמרנו את המחשבה מבלבולים והרהורים ושטותים.

אבל אף-על-פי-כן אתה מלא רחמים, ועדין לא כלו רחמיך ממני. ואתה גדול העצה פלא יועץ, חמל עלי ותשפיע לי עצה טובה עצה אמתית באפן שאזכה לקיים עצותיך הטובות, באפן שאזכה מעתה להמלט ולהנצל מאש המדורה הזאת. ותצילני ברחמיך הרבים מרוח שטות של תאוה רעה הזאת, כי בעוונותינו הרבים אין אנו יודעים להשיג עצותיך הקדושות איך להנצל מתאוה הזאת. כי אתה גלית לנו על-ידי צדיקיך האמתיים, שעל-ידי שלמות לשון הקדש זוכין להכניע תאוה רעה זו. וגם אתה הודעת לנו שאי אפשר לזכות

לשלמות לשון הקדש כִּי-אם על ידי שמשברים תאנה זו וזוכין לשמירת הברית. ואני בער ולא אדע, מהיכן אתחיל לזכות למעלות קדושות האלו שהם שלמות לשון הקדש ושמירת הברית, מאחר ששניהם תלויים זה בזה.

על-בן באתי לשחר פניך יי אלהי "הודיעני נא את דרכיך", ואדעה באיזה דרך אֶזְכֶּה למעלות האלו לשלמות לשון הקדש ולשמירת הברית, באפן שאֶזְכֶּה להתקרב אליך בְּאַמֶּת, כי אתה ידעת כי אי אֶפְשֶׁר להתקרב אליך בְּאַמֶּת, כי אם על ידי שמשברין תאנה הזאת לגמרי, אשר היא הרע הכולל של כל השבועין אמות. ואנחנו בני ישראל עם קדוש, אנחנו בְּשִׁרְשֵׁנוּ אנו רחוקים לגמרי מתאנה רעה הזאת, ואין התאנה הזאת שִׁיכֶּת לנו כלל כי אם להם ולחלקם ולא לנו.

רבונו של עולם, חוסה על כבודך, וראה שפלותנו ובזיונו אשר ירדנו מטה מטה, ונפלנו בגלות של שבועין אמות על ידי תאנה רעה הזאת, אשר היא גְּרָמָה לנו כל הצרות וכל הגליות בכלל ובפרט שעברו עלינו כבר, ואשר עדין לא נצלנו מהם. ואם אָמַנְם אֲנַחְנוּ בַעֲצָמֵנוּ יוֹדְעִים מְכַל זֶה, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן לֹא הֵינּוּ נִשְׁמְרִים לְגִרְשׁ הָרוּחַ שָׁטוֹת שֶׁל תְּאֵנָה זוּ מְקַרְבָּנוּ, הֲלֹא אַתָּה יֹדְעַת כִּי בִשֶׁר וְדָם אֲנַחְנוּ, וְאַתָּה יֹדְעַת יִצְרָנוּ כִּי מַחְמַר קִרְצָנוּ. "הן בעון חוללתי, ובחטא יחמתני אמי", אָבֵל אַתָּה גְּבוּר וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, "גְּדוֹל הָעֲצָה וְרַב הָעֲלִילָה" וְאַתָּה מְסֻבּוֹת מִתְהַפֵּךְ, "וּבְיָדְךָ כַּח וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל", וְאַתָּה יָכוֹל לְמַצֵּא בִּי גַם כֵּן נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, וּלְהֵאִיר וּלְהַשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם בְּאֶפְסוֹן שִׁיתְגַּבֵּר הַטּוֹב שְׁבִי עַל הָרַע שְׁבִי, עַד שֶׁכָּל הָרַע הַנֶּאֱחָז וְהַנֶּדָּבֵק בִּי יִפֹּל וְיִתְבַטֵּל לְגַמְרִי, וְהַטּוֹב יִתְבַרֵר וְיִתְנַשֵּׂא וְיַעֲלֶה וְיִשְׁלִים אֶת הַלְשׁוֹן הַקָּדֵשׁ. עַד שֶׁאֶזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ לְבָרֵר כָּל הַטּוֹב שֶׁבַעַן הַדַּעַת טוֹב וְרַע, שֶׁהוּא לְשׁוֹן תְּרֻגוּם. וְלִהְיוֹת וּלְהַכְנִיעַ וּלְהַפִּיל וּלְבַטֵּל אֶת הָרַע שְׁבוּ עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה שׁוּם כַּח לְהַסְטֵרָא אַחֲרָא וּלְכָל הַקְּלָפוֹת הַנִּמְשָׁכִין מִזְהָמַת

הנחש הקדמוני לעלות דרך לשון תרגום להסית ולפתות אותנו, חס ושלום. רק תהיה בעזרנו תמיד, ותשפיע עלינו ברחמיך חכמה ודעת ושכל דקדשה, באפן שלא יהיה להם שום פח לפתות אותנו, חס ושלום. ונזכה לגרש לגמרי רוח שטות של תאנה הזאת מקרבנו.

וְנִזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְשִׁלְמוֹת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עַל יְדֵי לְשׁוֹן תְּרַגּוּם. וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשָׁה וְטָהָרָה. וְנִזְכֶּה תָּמִיד לְקִדְשׁ אֶת הַלְּשׁוֹן שְׁלֵא נִדְבָר שׁוּם דְּבוּר הַפּוֹגֵם אֶת הַלְּשׁוֹן, רַק כָּל דְּבוּרָנוּ יִהְיֶה תָּמִיד בְּתוֹרָה וּבִתְפִלָּה וּבִקְשׁוֹת וּתְחִנּוּנִים וּבִירְאֵת שָׁמַיִם וּבְכָל עֲנִינֵי הַקֹּדֶשׁ הַמְקֻדָּשִׁין אֶת הַלְּשׁוֹן, עַד שְׁנִזְכֶּה מִהֲרָה לְשִׁלְמוֹת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ וְלִשְׁמִירַת הַבְּרִית בְּאַמֶּת.

וְנִזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַרֵּר כָּל חֲמִימוֹתַי בְּהַדְּבוּר שֶׁל לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ. כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "חַס לְבַי בְּקִרְבִי בְּהִגִּי תִבְעַר אֵשׁ. דְּבַרְתִּי בְּלִשׁוֹנִי". שְׁתַּהֲיֶה בְּעֲזָרֵי וּתְזַכֵּנִי לְדַבֵּר כָּל דְּבוּרִים הַקְּדוּשִׁים בְּחֲמִימוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה וְהַתְּלַהּבוֹת הַלֵּב בְּאַמֶּת. וְאַזְכֶּה לְעוֹרֵר רִשְׁפֵי שְׁלֵהֶבֶת יְהוָה הַמְשַׁרְשׁ בְּקִרְבִי בְּשִׁרְשׁ נִפְשֵׁי וְרוּחֵי וְנִשְׁמָתִי, הַבוֹעֵר וְלוֹהֵט לְהַתְקַרֵּב לַיהוָה יְתַבְרַךְ, עַד שְׁאַזְכֶּה לְעַסֵּק תָּמִיד בְּתוֹרָה וּבִירְאֵת שָׁמַיִם וּבִתְפִלּוֹת וּתְחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת וּשְׁיִירוֹת וּתְשֻׁבּוֹת לַיהוָה יְתַבְרַךְ. וְכֵלֵם יִהְיֶה בְּדְבוּרִים חֲמִים מְעַמֵּק הַלֵּב, בְּקִדְשָׁה וּבְטָהָרָה בְּדְבוּרִים בּוֹעֲרִים כְּאֵשׁ לוֹהֵט. וְכָל דְּבָרֵי יִהְיוּ כְּגַחְלֵי אֵשׁ בְּאִימָה וּבִירְאָה גְּדוֹלָה מִפְּנֵיךָ. וְנִזְכֶּה לְהַמְלִיכְךָ עָלֵינוּ עַל כָּל רַמ"ח אֲבָרֵינוּ וְשֵׁס"ה גִּידֵינוּ בְּפִתְחֵךְ וּבְרַעַד בְּרַתַּת וְזִיעַ, עַד שְׁאַזְכֶּה שְׁיִהְיוּ כָּל דְּבוּרֵי הַיּוֹצְאִים מִפִּי בְּבַחֲיַנֵּת שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, וְיִתְקַרֵּר כָּל חֲמִימוֹתַי בְּהַדְּבוּר שֶׁל לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ. וְעַל יְדֵי אֵשׁ הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת שֶׁל לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, אֲזַכֶּה לְשַׁרְף וּלְהַכְנִיעַ וּלְהַפִּיל אֶת כָּל הָאֵשׁ הָרַע שֶׁל תְּבַעֲרַת הַמְדוּרָה שֶׁל שְׂבָעִין כּוֹכְבִין, שֶׁהוּא הָאֵשׁ הָרַע שֶׁל חֲמִימוֹת תְּאוֹת נְאוּף, בְּאִפְּן שְׁיִתְבַטֵּל מִמֶּנִּי תְּאוֹהַר רָעָה הַזֹּאת לְגַמְרֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְיִקָּים מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: "מִהָאֵשׁ יֵצְאוּ וְהָאֵשׁ תֹּאכְלֵם. רֹאשׁ מִסְּבִי עֵמֶל שְׁפִתֵימוֹ יִכְסֶּמוּ. יִמוּטוּ עָלֵיהֶם גְּחָלִים

בְּאֵשׁ יִפְּלֹם בְּמַהְמָרוֹת בַּל יִקְוּמוּ. וְאֲזָכָה לְהִיּוֹת קְדוֹשׁ וּפְרוּשׁ לְגַמְרֵי.
וְאֲזָכָה לְבָלִי לְהִזְדַּקֵּק לְזֶה כִּי אִם בְּשִׁבִיל קִיּוּם הָעוֹלָם לְבַד, בְּקַדְשָׁה
וּבְטָהֳרָה בְּאַמֶּת, כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב.

וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִהַרְהוּרִים רָעִים וּמַחְלֹמוֹת רָעִים, וּתְהֵא
מִטְתִּי שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וּתְזַכֵּנִי לְמַעַט בְּשִׁנָּה וְתַרְדְּמָה. וְאַפְלוּ מִעַט הַשְּׁנָה
שְׂאֵנִי מִכְרַח לִישׁן בְּשִׁבִיל קִיּוּם הַגּוּף, אֲזָכָה שְׂיִהְיֶה בְּקַדְשָׁה וּבְטָהֳרָה
וּשְׁנֵתִי תִעָרַב לִי. וְאֲזָכָה לִישׁן תָּמִיד מִתּוֹךְ מַחְשָׁבוֹת וְהַרְהוּרֵי תוֹרָה
וּמִתּוֹךְ שְׂמִיחָה. וְאֲזָכָה לְקָרוֹת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה בְּקַדְשָׁה גְדוּלָה
וּבְמַסִּירַת נַפֶּשׁ וּבְכַוֵּנַת הַלֵּב בְּאַמֶּת כְּרִאוּי, בְּאִפְּן שְׂאֲזָכָה לְהִרְגַּ כָּל
הַמַּחְבָּלִים וּמְזִיקִין וְכָל הַסְּטָרִין אֲחֻרָנִין עַל יְדֵי קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל
הַמַּטָּה.

וְאֲזָכָה שְׂתַכַּלֵּל נַפְשִׁי וְרוּחִי וּנְשַׁמְתִּי בְּתוֹךְ כְּלִיּוֹת נַפְשׁוֹת הַקְּדוֹשִׁים
שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְתוֹכָם תַּעֲלֶה נַפְשִׁי עִמָּהֶם אֵלֶיךָ בְּשַׁעַת שְׁנֵתִי.
וְתִהְיֶה נַפְשִׁי פְּקוּדָה וּמְסוּרָה בְּיָדְךָ לְבַד. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "בְּיָדְךָ אֶפְקִיד
רוּחִי, פְּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת". וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּגְרַשׁ מִנַּפְשִׁי
כָּל מֵינֵי מַחְבָּלִים וְסְטָרִין אֲחֻרָנִין הַחֹפְצִים לְהִתְאַחֵז בָּהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם.
וְתַחַמַּל עַל נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה וְהָעֲלוּבָה, וְתִהְיֶה בְּעֶזְרָה שְׂתוּכַל לַעֲלוֹת
בְּשְׁלוֹם אֵלֶיךָ בְּשַׁעַת שְׁנָה, וְלָשׁוּב בְּשְׁלוֹם לְתוֹךְ גּוּפִי בְּעַת הַתְּעוֹרְרוֹת
הַשְּׁנָה, בְּאִפְּן שְׂאֲזָכָה לְשִׁנָּה דְקַדְשָׁה, שְׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה וְעִרְבָה,
שְׁנָה שֶׁל חַיִּים. וּתְזַכֵּנִי לְחִלּוּמוֹת טוֹבִים, חִלּוּמוֹת צוּדְקִים וְאַמִּתִּיִּים,
חִלּוּמוֹת קְדוֹשִׁים הַבָּאִים עַל יְדֵי מְלֶאכִים קְדוֹשִׁים אֱמִתִּיִּים. וְתַצִּילֵנִי
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מַחְלֹמוֹת שֶׁל שְׁקֵר, מַחְלֹמוֹת הַבָּאִים עַל-יְדֵי שְׂדִים,
חֵס וְשְׁלוֹם, מַחְלֹמוֹת מְעַרְבָּבִים, מַחְלֹמוֹת שֶׁל שְׂוֵא וְהֶבֶל. וּבְכֵן
תִּרְחַם עָלַי בְּחֻמְלַתְךָ הַגְּדוּלָה, וְתַשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי בְּחֻסְדֶּיךָ הַגְּדוּלִים
מִמַּקְרָה לִילָה, חֵס וְשְׁלוֹם, שְׁלֵא יֵאָרַע לִי שׁוּם מַקְרָה לֹא בַיּוֹם וְלֹא
בַלַּיְלָה. וְקֵ אֲזָכָה לִישׁן בְּקַדְשָׁה וּבְטָהֳרָה, "בְּטוֹב אֲלִין אֶקְיִץ
בְּרַחֲמִים".

אָבִינוּ אָב הַרְחֵמֵנוּ, מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים וְחֶסֶדִים גְּדוֹלִים וְעֲצוּמִים תְּמִיד, צוּפָה מֵרְחוֹק לְהִטִּיב אַחֲרֵינוּ, חוּס וְחַמֵּל נָא עָלֵינוּ, הַמּוֹן מַעֲיָד וְרַחֲמֵיךָ יַעֲזָרֵנוּ וְעַל עוֹלָלָנוּ וְטַפֵּינוּ, וְהַצֵּל אוֹתִי וְאֶת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִמַּקְרָה לְיָלֵה. כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת עֲצָם הַפָּגַם הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַנוֹגֵעַ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ, עַל יְדֵי מַקְרָה לְיָלֵה, חֵס וְשְׁלוֹם. אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה חָרְבָה עִירֵנוּ וְשָׁמַם בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ, וְנִטַּל כְּבוֹד מַבֵּית חַיֵּינוּ, וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אֲדַמְתָּנוּ, וְנִתְפַזְרָנוּ בֵּין הַגּוֹיִים, וְנִדְחָנוּ בְּאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ.

חַמֵּל עַל שְׂאֵרֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, חַמֵּל עַל עַנְיֵי הַצֹּאן, צֹאן נֶדַח וְאִין מִקְבָּץ. מְלֵךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ, טוֹב וּמְטִיב הַדֶּרֶשׁ לָנוּ, שׁוֹבֵה עָלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֵיךָ בְּגִלְלֵי אָבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוּנְךָ, וְאָמַר לְצָרוֹתֵינוּ דִּי. וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלֵנוּ מֵעַתָּה מִמַּקְרָה לְיָלֵה, וְשִׁמְרוּ צִאֲתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשְׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת נִשְׁמָרִים מִכָּל דָּבָר רָע, שְׁלֵא נִהְרָהּ בַּיּוֹם, וְלֹא נִבּוֹא לְיַדֵי טְמֵאָה בְּלֵילָה, חֵס וְשְׁלוֹם, וְנִזְכָּה שְׁתִּהְיֶה מִחֲשַׁבְתָּנוּ קְדוּשָׁה וְטַהוֹרָה תְּמִיד.

וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, שְׁתִּהְיֶה אֲכִילָתָנוּ בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה בְּלִי שׁוּם תְּאוּהָ גְשָׁמִיּוֹת כָּלֵל. וְתִתֵּן לָנוּ כַּח לְעוֹרֵר הַתְּנוּצָצוֹת הָאוֹתִיּוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל כ"ח אֲתוֹן דְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית שְׁמֵלֶכֶשׁ בְּכָל דָּבָר שְׁבַע עוֹלָם, עַד שְׁכָל אֲכִילָתָנוּ וְשִׁתְּיָתָנוּ וְכָל סְעֻדָתָנוּ וְתַעֲנוּגָנוּ יִהְיֶה רַק מִהַתְּנוּצָצוֹת הָאוֹתִיּוֹת הַקְּדוּשִׁים לְבַד שֵׁישׁ בְּאוֹתוֹ הַדָּבָר, שְׁאֵנוּ אוֹכְלִים וְשׁוֹתִים אוֹ מִתְעַנְּגִים מִמֶּנּוּ. וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְלֵב טוֹב, שְׁלֵבִי יִהְיֶה מֵאִיר בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה עַל-יְדֵי שְׁיִזְכָּה לְהִנּוֹת וְלִזְוֹן רַק מִהַתְּנוּצָצוֹת הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל כַּח מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית שֵׁישׁ בְּכָל דָּבָר.

וְתִהְיֶה בְּעִזְרִי, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי תְּמִיד שְׁלֵא אֶהְנֶה מִהָעוֹלָם הַזֶּה בְּלֵא בְּרָכָה. וְנִזְכָּה לְבָרֶךְ עַל כָּל דָּבָר שֶׁנֶּאֱכָל וְנִהְנֶה, בְּרָכָה תְּחִלָּה וְסוֹף בְּכּוֹנֵה עֲצוּמָה, בְּכּוֹנֵה קְדוּשָׁה וְטַהוֹרָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ

יתברך לעד. וְכָל הַבְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת שְׁלָנוּ כָּלֵם יְהוּי בְּשִׁלְמוֹת בְּבַחֲיִנַת שְׁלָמוֹת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עַל-יְדֵי לְשׁוֹן תְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שְׁנִזְכָּה לְעוֹרֵר כַּח מַעֲשֵׂי יי שֶׁהֵם הַל"ב אֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, שֶׁהֵם הָאוֹתִיּוֹת הַמְּלַבְּשִׁין בְּכָל דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם אֲשֶׁר עַל יָדָם בְּרֵאשִׁית בְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם מִגְדוֹל וְעַד קָטָן. וּבְרֵאשִׁית כָּל דְּבַר מְשֻׁנָּה מִחֲבָרוֹ בְּמִרְאֵה וְטַעַם וְתִמּוּנָה אַחֲרַת, כְּפִי אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִכְנִסְתָּ בְּכָל דְּבַר כְּפִי רְצוֹנָךְ הַטּוֹב, כְּאֲשֶׁר שְׁעַרְתָּ וּמְדַדְתָּ וְשִׁקְלַתָּ בְּחֻכְמָתְךָ הַקְּדוּשָׁה. "מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ יי, כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ, מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ, וְעַתָּה יִגְדַל נָא כַח אֲדֹנָי כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְאִמֹר".

עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן כְּבוֹדְךָ וּלְמַעַן אוֹתִיּוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁלְּךָ הַמְּלַבְּשִׁין בְּכָל דְּבַר, שֶׁתִּתֵּן לָנוּ כַּח בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְעוֹרֵר תְּמִיד כַּח הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית שֶׁמְּלַבֵּשׁ בְּכָל דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, וְלֹא גִלְךָ אַחַר שְׁרִירוֹת לְבָנוּ, וְנִמְעַט תַּאֲוֹת טְבַעֲנוּ, שְׁלֹא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם תַּאֲוָה גְּשָׁמִיּוֹת שֶׁל הַגּוֹף לְשׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם כָּלֵל. וְכָל אֲכִילְתָנוּ וּשְׁתִּיתָנוּ וְכָל הַנְּאֻתָנוּ וְתַעֲנוּגָנוּ יִהְיֶה רַק מִהַתְּנוּצָצוֹת הָאוֹתִיּוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּכָל דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם בְּלִי שׁוֹם תַּאֲוֹת הַגּוֹף כָּלֵל. וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּשְׁלַח בְּרַכָּה בְּמִזְוָנָנוּ, וְנִזְכָּה לְשִׁבְעָה דְּקִדְשָׁה שֶׁיִּהְיֶה שְׁבִיעָה בְּמַעֲיָנוּ לְאָכֹל מַעֲט וּלְשִׁבְעַ רַק מִהַתְּנוּצָצוֹת הָאוֹתִיּוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל אוֹתוֹ הַדְּבַר שֶׁאֵכֹל וְאֲשִׁתָּה בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה. וַיִּקְיָם בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְאֲכַלְתֶּם אֶכּוֹל וְשָׂבוּעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְּלִיא וְלֹא יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם", עַד שְׁנִזְכָּה לְלֵב טוֹב וּמְאִיר, לְלֵב שְׂמֵחַ עַל-יְדֵי אֲכִילְתָנוּ וּשְׁתִּיתָנוּ. וְעַל-יְדֵי הָאֲרַת הַלֵּב נִזְכָּה לְפָנִים מְאִירוֹת דְּקִדְשָׁה. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ, שְׁנִזְכָּה לְפָנִים דְּקִדְשָׁה, פָּנִים מְאִירוֹת, פָּנִים שֶׁל שְׂמֵחָה. שֶׁיִּהְיֶה אוֹר פָּנֵי יי חוֹפֵף עַל פְּנֵינוּ תְּמִיד. וַיִּקְיָם בָּנוּ וּבְזוֹרְעָנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "זֶה דוֹר דּוֹרְשֵׁיו מִבְּקִשֵׁי פְּנִיךָ יַעֲקֹב סְלֵה".

וּתְזַכְּנוּ שְׂיִהְיֶה פְּנֵינוּ מְאִירוֹת כֹּל כֶּף עַד שְׂיִהְיֶה לָנוּ כַח לְהַחְזִיר כֹּל הָעוֹלָם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל יְדֵי רְאִית פְּנֵינוּ לְבַד. שְׂיִהְיֶה פְּנֵינוּ מְאִירוֹת בְּאוֹר פְּנֵי יי כְּמוֹ אֶסְפֶּקְלָרְיָא הַמְאִירָה עַד שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד יִסְתַּכַּל אֶת עֵצְמוֹ וְיִרְאֶה אֶת עֵצְמוֹ בְּתוֹךְ פְּנֵינוּ הַמְאִירוֹת כְּמוֹ בְּמִרְאֵה וְאֶסְפֶּקְלָרְיָא. וְיִרְאֶה אִיךָ פָּנָיו מְשַׁקֵּעַ בַּחֲשָׁךְ, וַיַּחְדֹּשׁ כְּנֶשֶׁר נְעוּרָיו, וַיֵּשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת לְפָנֶיךָ.

וְחַנּוּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂאֲזֹכָה לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק הָאֱמֶת שְׂבִדוֹר הַזֶּה, וְאֲזֹכָה לְשִׁמְעַת מִפִּי הַקְּדוֹשׁ בְּעֵצְמוֹ, דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים אֲשֶׁר הוּא זוֹכָה עַל-יְדֵי מַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים לְשִׁמְעַת מִפִּיךָ. וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי יְרֵאתְךָ הַקְּדוֹשָׁה וְרֵאָה עֲלֵאָה יְרֵאת הַרוּמָמוֹת, וְאֲזֹכָה לְשִׁמְעַת הַדְּבוּר הַקְּדוֹשׁ מִפִּי הַצַּדִּיק הָאֱמֶת בְּאִמָּה וּבְיִרְאָה גְּדוּלָּה, בְּאֶפֶן שְׂאֲקַבֵּל דְּבוּר לְשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ בְּשִׁלְמוֹת גְּמוּרָה, וְאֲזֹכָה לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית בְּאַמֶּת בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָּה, כְּרֵאוּי לְזַרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחַרְתָּ. וְחַנּוּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאֲזֹכָה לְתַקֵּן בְּחַיֵּי אֶת כָּל הַחַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וְכָל הַפְּגָמִים שְׂפִגְמֹתַי לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרַי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְאֶפְלוּ כָּל הַחַטָּאִים שְׂחַטָּאתַי בְּשׁוּגָג אוֹ בְּאַנְס, כֹּלֵם אֲזֹכָה לְתַקֵּן בְּחַיֵּי חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה. וּמַעֲתָה תִּזְכְּנֵי לְהִתְקַרֵּב אֵלַיךָ בְּאַמֶּת בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה, וְאֲזֹכָה לְשִׁלְמוֹת לְשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ וְלִקְדוּשַׁת הַבְּרִית.

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֵא רַחֲמִים מְלֵא רְצוֹן, עֲזֹרָנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְזַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים לְקַבֵּל שְׂבִתוֹת בְּשִׁמְחָה גְּדוּלָּה וּבְחִדּוּהַ רַבָּה וְעֲצוּמָה וּבְיִרְאָה וְאַהֲבָה. וְתִזְכְּנֵי לְטָרַח בְּעֵצְמִי לַעֲשׂוֹת צְרָכֵי-שְׂבִת בְּעֵצְמִי בְּכַח גְּדוּל וּבְזוּרִיזוֹת נִמְרָץ. וְתַעֲזָרְנֵי תָמִיד לְהַשְׁלִים כֹּל פְּרָשִׁיּוֹתֵינוּ עִם הַצְּבוּר. שְׂנִזְכָּה לְקִרוֹת הַפְּרָשָׁה שֶׁל הַשְּׁבוּעַת בְּכָל עָרֵב שְׂבִת שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם בְּכּוֹנֵה גְּדוּלָּה וְעֲצוּמָה בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה, בְּאֶפֶן שְׂנִזְכָּה עַל-יְדֵי-זֶה לְשִׁלְמוֹת לְשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ עַל-יְדֵי לְשׁוֹן תַּרְגוּם. וְנִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂיִהְיֶה נִמְשָׁךְ עָלֵינוּ קִדְשַׁת שְׂבִת קִדְשׁ עַל-יְדֵי רַחֲמֵיךָ חֲמִין וְהַטְּבִילָה שֶׁל עָרֵב שְׂבִת קִדְשׁ. וְתִהְיֶה בְּעֵזְרִי שְׁלֵא אֲבַטֵּל לְעוֹלָם הַרַחֲמִיּוֹת

והטבילה של ערב שבת. וכשם שאני רוחץ וטובל עצמי בעולם הזה, כן תטהר ותקדש את גופי ונפשי ורוחי ונשמתי בקדשתך העליונה ותמשיך רשפי שלהבת יה מאש הקדושה שלמעלה, האוכלת ושורפת כל מיני אש. ועל-ידי-זה תבער ותשרף ותבטל ממני ומכל עמך בית ישראל את כל תערוכות הרע, שנתערב ונאחז בנו על ידי פגם עץ הדעת טוב ורע, ועל-ידי חטאינו ועוונותינו ופשעינו, באפן שישורף ויפול ויתבטל כל הרע שנתאחז בנו. והטוב יתברר ויעלה ויכלל למעלה למעלה בטוב העליון, בטובך הגדול שהוא טוב הנצחי.

אנא יי, אתה ידעת כי אין בי כח להמשיך עלי בעצמי קדשת שבת קדש. חוס וחסל עלי, יהמו נא ויכמרו רחמיך עלי, כי אתה ידעת כמה אני רחוק מקדשת שבת באמת. חוס וחסני במתנת חנם, ותשפיע עלי ברחמיך קדשת שבת באמת. ואזכה להוסיף מחל על הקדש בכניסתו וביציאתו. ותעזרנו להמשיך קדשת שבת על ימי החל, עד שכל ששת ימי המעשה יהיו טהורים וקדושים בקדשה גדולה בקדשת שבת קדש, עד שיהיו נכללים כל ששת ימי המעשה בשרש חיותם שבקדשה שהוא שבת קדש. שהוא מחיה ומקים כל ששת הימים וכל הנאצלים וכל הנבראים והנוצרים והנעשים וכל העולמות כלם מראשית נקדת הבריאה עד סוף נקדת המרפז של עולם הגשמי, אשר כל חיותם וקיומם הוא שבת קדש.

רבנו של עולם, אתה ברחמיך נתת לנו מתנה טובה הזאת, שהיתה בבית גנזיך ושבת שמה. על כן באתי להפיל תפילתי ותחנותי ובקשתי לפניך יי אלהי ואלהי אבותי, כשם שגברו רחמיך וחסדיך לתן לנו מתנה טובה קדושה הזאת, כן תעניקנו מטובך הגדול, ותשפיע עלינו ממעון קדשתך. ותעזרנו לקבל מתנה טובה קדושה הזאת, שנוזכה לקבל שבת בקדשה גדולה ובשמחה וחדוה רבה ועצומה.

ונמשיך עלינו קדשת שבת תמיד. ונזכה לשבר ולבטל הרע הנאחז בנו ולברר ולהעלות הטוב שפנו בכחינת שלמות לשון הקדש על ידי לשון תרגום. ונזכה לקדשת הברית באמת, ונשוב אליך באמת, ונזכה תמיד לילה ולעלות מדרגא לדרגא וממעלה למעלה בקדשה גדולה כרצונך הטוב באמת, עד שנזכה לעלות להכלל בשבת העליון. ותחננו בתסדיך ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים, "יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי".

ב

מיוסר על תורה כ' בליקוטי מוהר"ן

"מן המצר קראתי יי עניי במרחב יי. מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לבי בצור ירום ממני תנחני", חוס וחמל עלי, יעוררו רחמיך וחסדיך הגדולים עלי, ועזרני וזכני לילה ולבא מהרה לארץ הקדושה, אשר היא מקור קדשתנו. כאשר אפה ידעת יי אלהינו שכל קדשתנו וטהרתנו וכל יהדותנו תלוי בארץ ישראל, ואי אפשר להיות איש ישראלי באמת, ולילה ולעלות מדרגא לדרגא, כי אם על ידי שזוכין לבוא לארץ ישראל מקום קדשתנו, הארץ אשר בחרת בה מכל הארצות ונתת אותה לעמך ישראל הנבחר מכל העמים לנחלה, ארץ אשר אפה דורש אותה תמיד כמה שכתוב: "ארץ אשר יי אלהיך דרש אותה תמיד עיני יי אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה". ואפה ידעת עצם רבוי המניעות והערבובים והבלבולים המונעים אותנו מזה אשר על ידם אין אנו יכולים לילה ולבוא לארץ ישראל. וכבר פלינו ימינו ושנותינו בחוץ לארץ, ואנו מגרשים מארץ החיים, מארץ הקדושה מהסתפח בנחלת יי, אשר היא חיינו וארץ ימינו, לשבת על האדמה אשר נתן לנו יי.

רבוננו של עולם, רחם עלינו ברחמיך הרבים ותעורר את לבבנו ואת לבב ורענו ולבב כל עמך בית ישראל שיהיו לנו כסופין

וּגְעוּגוּעִים גְּדוּלִים וְהַשְׁתַּוְקוּת נִמְרָץ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל. וְנִכְסֶף וְנִשְׁתַּוְקָה תָּמִיד בְּאַמַּת לְבוֹא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְבוֹא לְאַרְץ הַקְּדוּשָׁה בְּמַהְרָה, לְמַעַן נִזְכֶּה עַל יְדֵי זֶה לְהַתְעוֹרֵר בְּאַמַּת לְעִבּוֹדְתְךָ וּלְיִרְאַתְךָ.

חום וְחִמּוּל נָא עָלֵינוּ מְלֵא רַחֲמִים, שְׁלֵא נִבְלָה יְמֵינוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּחוּץ לְאַרְץ, כִּי אַתָּה יַדְעָתָ אֵת כָּל תְּלֹאוֹתֵינוּ וְחִלּוֹשׁוֹתֵינוּ בְּעַת הַזֹּאת, וְאֵין אָנוּ יְכוּלִים לְשַׁבֵּר רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת הַעֲצוּמוֹת הַמוֹנְעִים מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל. אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וּרְכֻבוֹת מְנִיעוֹת וְעַפּוּבִים אֲשֶׁר קָצְרָה יְדֵינוּ לְשַׁבְּרָם, כִּי אִם בְּכַחַךְ הַגְּדוֹל וּבְחֶסֶדְךָ הַעֲצוּמוֹת, וְאֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. חֲמַל עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּמַהֲרָ לְהַבִּיאֵנוּ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה. וְתִתֵּן לָנוּ כַח בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְנַצַּח אֵת הַמְּלַחְמָה לְשַׁבֵּר וּלְגַרֵשׁ וּלְבַטֵּל אֵת כָּל מוֹצִיאֵי דַבַּת הָאָרֶץ רָעָה, אֲשֶׁר מֵהֶם נִמְשָׁכִים כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת וּבְלִבוֹלִים מְלִבוֹא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, בְּאַפְּךָ שְׁנוֹזָה לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַמוֹנְעִים וְהַמְּעַכְבִּים, וְנִזְכֶּה לְבוֹא לְשְׁלוֹם לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה.

וְתִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִפְתַּח אֵת לִבֵּנוּ, שְׁנוּכַל לְהַתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּכָל לֵב וְנִפְשׁ. וְנִזְכֶּה לְשַׁפֵּךְ אֵת לִבֵּנוּ כַּמַּיִם נֶכַח פְּנֵי יי, שְׁנִשְׁפָּךְ שִׁיחֵנוּ וְתִפְלְתָנוּ לְפָנֶיךָ תָּמִיד בְּאַמַּת בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, עַד שְׁנַעֲוֹרֵר רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ. וְיִהְיֶה וְיִכְמְרוּ רַחֲמֵי לְבָבְךָ עָלֵינוּ עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה שֶׁתִּשְׁפִיעַ עָלֵינוּ מִלֵּב הָעֲלִיּוֹן דְּבוּרִים חַמִּים כְּגַחְלֵי אֵשׁ. כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: "חֵם לְבִי בְּקִרְבִי בְּהִגִּי תִבְעֵר אֵשׁ דִּבְרַתִּי בְּלִשׁוֹנִי".

וְנִזְכֶּה לְדַבֵּר תָּמִיד דְּבוּרִים קְדוּשִׁים בְּחַמִּימוֹת וּבְהַתְלַהֲבוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה, וְכָל דְּבָרֵינוּ יִהְיוּ כְּגַחְלֵי אֵשׁ. וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה מִלֵּב הָעֲלִיּוֹן. וְתִזְכְּנוּ לְחַדֵּשׁ בְּתוֹרָה תָּמִיד חֲדוּשִׁין דְּאוּרֵיתָא, חֲדוּשִׁין אֲמִתִּיִּים דְּקִדְשָׁה, חֲדוּשִׁין שְׂיֵהִיו לָךְ לְנַחַת וּלְרִצּוֹן לְפָנֶיךָ פֶּסַח כְּבוֹדְךָ, חֲדוּשִׁין שְׁתַּתְּפָאָר בְּהֶם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

רבונו של עולם, רבונו דעלמא כלא, אדון כל, אתה ידעת את גדל יקר תפארת קדשת נשמתנו בשרשנו, אשר לפי עצם קדשת נשמתנו בשרשה היה ראוי לנו לחדש תמיד חדושין דאורייתא אמתיים, כי לכה נוצרנו. ובעוונותי הרבים נתרחקתי ממך כל כף, עד אשר כבד עלי אפלו לבקש על זה, כי מסוה הבושה על פני להתפלל לזכות לחדושי תורה אמתיים, כי איני יודע על מה לבקש קדם. כי פגמתי בהדעת מאד על ידי פגם הברית, עד אשר איני יודע איך להתחיל ולבקש על תקון פגם הברית. אם לבקש על העבר לתקן מה ששכח פגמתי מנעורי עד היום הזה, במחשבה דבור ומעשה, בראית העין ובשמיעת האזן ובשאר חושים, בשוגג ובמזיד באנס ובכזון. אם לבקש על העתיד שאזכה מעתה לכלי לפגם עוד כלל, אפלו במחשבה בעלמא.

מלא רחמים, חמל על מלא בושה וכלמה, על לב עקש ופתלתל. כי אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתני, כי רשתות פרוסים עלינו מכל צד ומצדי צדדים, ואיני יודע איך לברח מהם. ואפלו לצעק אליך נמנע ממני, כי אין לי עוד דבורים וקול לצעק אליך, כי פגמנו בקול ודבור, ובכל הרמ"ח איברים ושס"ה גידים, וקלקלנו כל שבילי הדעת, ופגמנו בכל הנתיבות של הקדשה, עד אשר נעלם מדעתנו, ואין אנו יודעין שום דרך ונתיב איך לזכות להתקרב אליך באמת לאמתו. אבל עדין לא פלו רחמיה ואנו סמוכים ובטוחים על כחם של זקנים דקדשה, שהם הצדיקים אמתיים אשר עליהם כל בית ישראל נשען, ועל כחם לבד אנו נשענים, אשר יש להם כח למשך ולהוציא את כל ישראל מרשות דסטרא אחרא ולהכניסם ברשות דקדשה.

על כן באתי לפניך יי אלהי ואלהי אבותי, בלב נשבר ונדכא בלב נאנח ממשך וממרט, שואל ומבקש כעני בפתח, דל ורש ואביון פורש כפיו, נושא עיניו לשמים כעני עבדים אל יד אדוניהם, כעין

החֵיב וְהַמּוֹרֵד הֵבֵא לְרַצוֹת וּלְפִיּוֹס אֶת אֲדוֹנָיו, שׂוֹאֵל וּמְבַקֵּשׁ וּמְתַחַנֵּן מִתְּנַת חַנּוּם. חַנּוּנִי, חַנּוּנִי, וְתַמְשִׁיךְ עָלַי דַּעַת דְּקַדְשָׁה מְזַקְנִים שֶׁבְּקַדְשָׁה. וְתוֹכְנִי מֵעֵתָה לְהַנְצִיל מִכָּל מִינֵי פָגַם הַבְּרִית. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִכָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת רָעוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים, וּמִכָּל מִינֵי פָגַם הַדַּעַת, וְאַזְכֶּה לְתַקֵּן מִהֲרָה אֶת כָּל מִינֵי פָגַם הַבְּרִית שֶׁפָּגַמְתִּי עַד עַתָּה, בְּאַפֵּן שֶׁאַזְכֶּה לְתַקֵּן הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב.

וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שֶׁאַזְכֶּה לְעוֹרֵר קוּלִי בְּקַדְשָׁה גְדוֹלָה, וְהַקּוֹל יְעוֹרֵר הַכּוֹנֵה עַד שֶׁאַזְכֶּה לְתַקֵּן דַּעְתִּי בְּשִׁלְמוֹת עַל יְדֵי זֶה. אָנָּה יי, חוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ, וְזַכְנוּ לְתַקֵּן הַבְּרִית שֶׁהוּא תְּקוּן הַדַּעַת בְּשִׁלְמוֹת בְּקַדְשָׁה וּבְטָהֳרָה, בְּלִי שׂוּם פָּגַם כָּלֵל. וּכְשֶׁם שֶׁהוֹצֵאת אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִגְּלוֹת מִצְרַיִם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְהוֹצֵאת אוֹתָם מִחֲמָשִׁים שְׁעָרֵי טְמֵאָה, מִפָּגַם הַבְּרִית, מִפָּגַם הַדַּעַת, אֲשֶׁר זֶה הָיָה עֵקֶר גְּלוֹת מִצְרַיִם, וְהַכְּנִסְתָּם בְּחֲמָשִׁים שְׁעָרֵי קְדֻשָׁה, וְזָכַרְתָּ אוֹתָם לְתַקוּן הַבְּרִית, לְתַקוּן הַדַּעַת, וְנִתְּתָ לָהֶם תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְהַכְּנִסְתָּ אוֹתָם לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, כֵּן תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ נְסִים וְנִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת וְנוֹרָאוֹת וְתוֹצִיא אוֹתָנוּ מִן הַגְּלוֹת הַמֵּר הַזֶּה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, מִגְּלוֹת הַגּוֹף וּמִגְּלוֹת הַנֶּפֶשׁ. וְתִמְהַר לְהוֹצִיאֵנוּ מִכָּל הַחֲמָשִׁים שְׁעָרֵי טְמֵאָה. וְתַפְדְּנוּ וְתַגְּאֵלְנוּ וְתִצְלִילְנוּ מִכָּל מִינֵי פָגַם הַבְּרִית, מִפָּגַם הַדַּעַת, וְתַכְנִיסְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מִהֲרָה לְכָל הַחֲמָשִׁים שְׁעָרֵי קְדֻשָׁה, וְתוֹכְנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים חַיֵּשׁ קַל מִהֲרָה לְתַקוּן הַבְּרִית לְתַקוּן הַדַּעַת בְּאַמֶּת כְּרִאוּי לְיִשְׂרָאֵל עִם קְדֻשְׁךָ וְקַיִם לָנוּ מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: "כִּימִי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרְאֵנוּ נִפְלְאוֹת".

וְתִתְּיָהּ בְּעֲזָרְנוּ, שֶׁנִּזְכֶּה לְקַבֵּל עָלֵינוּ קְדֻשַׁת חַג הַפֶּסַח בְּקַדְשָׁה נוֹרָאָה וְעֲצוּמָה וּבְשִׁמְחָה וְחֵדוּהָ גְדוֹלָה, וְנִזְכֶּה לְקַיֵּם מִצְוַת אַרְבַּע כּוֹסוֹת שֶׁל יַיִן שֶׁל פֶּסַח בְּשִׁלְמוֹת הָרִאוּי, בְּקַדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה. וְתַפְתַּח לָנוּ אוֹר הַדַּעַת, וְתַשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ אוֹר קְדֻשַׁת הַמּוֹחִין הַעֲלִיּוֹנִים, שֶׁנִּזְכֶּה שִׁיְהִיו נִמְשָׁכִין עָלֵינוּ בְּפֶסַח כָּל הַמּוֹחִין הַקְּדוּשִׁים, מִחִין דְּגִדְלוֹת וּמִחִין דְּקִטְנוֹת.

וּנְזִיכָה לְסֵדֶר הַסֵּדֶר שֶׁל פֶּסַח בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה כְּרֵאוּי. וְתַעֲזְרֵנוּ לֹמַר
הַהֲגָדָה בְּקוֹל רֶם בְּכֹנֶנָה גְדוֹלָה וְנוֹרְאָה וּבְשִׂמְחָה וְחִדְוָה רַבָּה וְעֲצוּמָה,
וּבְהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל וּבְהִתְלַהֲבוֹת נְמָרִץ, בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה, עַד
שֶׁהַקּוֹל יַעֲוֹרֵר הַכּוֹנֵנָה. עַד שְׁאֲזִכָּה עַל יְדֵי זֶה לְתַקּוֹן הַכְּרִית וּלְתַקּוֹן
הַדַּעַת בְּשִׁלְמוֹת בְּאֵמֶת. עַד שְׁאֲזִכָּה לָבוֹא לְחִדּוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּיִּים,
וְאֲזִכָּה לְהַמְשִׁיךְ תְּמִיד דְּבוּרִים חֲמִים כְּגִחְלֵי אֵשׁ עַל יְדֵי תְּפִלָּה
וְתַחֲנוּנִים. וְתִזְכְּנֵי לְהִתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ בְּהִתְקַשְׁרוֹת נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. שְׁתַּהַיֵּה
תְּפִלָּתֵנוּ תְּפִלַּת רַבִּים. וְלֹא תִמָּאֵס אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. כְּמוֹ שְׁכָתוּב: "הֵן אֵל
כְּבִיר וְלֹא יִמָּאֵס". וַיִּתּוֹסֶף וַיִּתְגַּדֵּל לְמַעַלָּה תּוֹסְפוֹת קִדְשָׁה רַבָּה וְעֲצוּמָה
עַל יְדֵי תְּפִלָּתֵנוּ. וְעַל יְדֵי זֶה נְזִיכָה לְהַמְשִׁיךְ בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה מְלַב הַעֲלִיּוֹן.
אֲשֶׁר שָׁם פְּתוּבִים כָּל בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה.

וְתִזְכְּנוּ שְׁנֵלֶךְ בְּדַרְכָּהּ שֶׁל תּוֹרָה. וְנִזְכָּה לְקַיֵּם דְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנוּ
לְבִרְכָּהּ. אֲשֶׁר גָּלוּ לָנוּ דַרְכָּהּ שֶׁל תּוֹרָה. לְאָכַל פֶּת בַּמַּלַּח וּמִיָּם
בְּמִשְׁוֹרָה נְשִׁתָּה וּבַתּוֹרָה נְהִיָּה עֲמָלִים תְּמִיד. וְעַל יְדֵי זֶה נְזִיכָה לְהַמְשִׁיךְ
בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה מִהַנְּשִׁמָּה הַקְּדוּשָׁה הַסּוֹבְלָת מְרִירוֹת עַל שְׁעֵבוֹד הַתּוֹרָה,
אֲשֶׁר מִשָּׁם נִמְשָׁכִין כָּל הַחִדּוּשִׁין וְכָל הַבְּאוּרִים שֶׁל הַתּוֹרָה. וְנִזְכָּה
לְהַמְשִׁיךְ בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה מִשָּׁם בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים עַד שְׁאֲזִכָּה לְחַדֵּשׁ
תְּמִיד חִדּוּשִׁין דְּאוּרֵי־תֵּא אֲמִתִּיִּים. חִדּוּשִׁין דְּקִדְשָׁה חִדּוּשִׁין הַנִּמְשָׁכִין
מִתְּלִיסָר תְּקוּנָא דִּיקְנָא קְדִישָׁא, שְׁהֵם שֶׁלֹּשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת שֶׁהַתּוֹרָה
נִדְרָשֶׁת בָּהֶן.

וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל מִיָּנִי מְרִיבוֹת וּמַחְלָקוֹת, וּתְבַטֵּל שְׁנֵאת חֲנָם
מִעֲלֵינוּ וּמִעַל כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְתֵן בָּלָב כָּל הַחֻלְקִים עֲלֵינוּ
שִׁישׁוּבוּ מִשְׁנֵאתֶם וּמִמַּחְלָקֶתֶם. וְהֵט לְבַבְכֶם אֶל הָאֵמֶת וְלֹא יַעֲוֹרוּ עוֹד
מְרִיבָה עֲלֵינוּ בְּחֲנָם. וְתִשִּׁים שְׁלוֹם בֵּין עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם.

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְחַמֵּל עֲלֵינוּ, וְזַכְּנוּ לָבוֹא לְכָל מָה שְׁבִקְשָׁנוּ
מִלְּפָנֶיךָ, שְׁנִזְכָּה לְדְבוּרִים חֲמִים דְּקִדְשָׁה וּלְחִדּוּשִׁין דְּאוּרֵי־תֵּא אֲמִתִּיִּים.

וּנְזָכָה שְׂיִהְיוּ נִבְרָאִין מְלֻאָכִים קְדוֹשִׁים מִכָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל חֲדוּשֵׁי תוֹרַתְנוּ בִּקְדוּשָׁה וּבִטְהָרָה. וְאֵלּוּ הַמְּלֻאָכִים הַקְּדוֹשִׁים יִצְטָרְפוּ וַיִּתְחַבְּרוּ עִם כָּל הַמְּלֻאָכִים הַנִּבְרָאִים תָּמִיד עַל יְדֵי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה שֶׁל צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים. וְכָל אֵלּוּ הַמְּלֻאָכִים הַקְּדוֹשִׁים יִקְבְּלוּ כַח מְאָדוּם הַמְּמַנֶּה עַל הַחֶרֶב לְעֹנֵשׁ אֶת הַרְשָׁעִים בַּחֲרָבָא וְקִטְלָא, כְּדֵי לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַעַר אֶת כָּל מוֹצִיאֵי דַבַּת הָאָרֶץ רָעָה שֶׁהֵם כָּלֵל כָּל הַמוֹנְעִים וְהַמְּפַסְּקִים וְהַמְּעַכְּבִים מִלְּבוֹא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, אוֹ שֶׁתְּבִיא מִרְךָ בְּלִבְכֶם, לְבַל יִהְיֶה לָהֶם כַח לְעַכֵּב וּלְמַנֵּעַ אוֹתָנוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, מֵאָרֶץ יִשְׂרָאֵל אוֹ מִשְׁאָר כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבִּקְדוּשָׁה.

מְלֵא רַחֲמִים, חוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ, וְתֵן לָנוּ כַח בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַמְּעַכְּבִים וְהַמוֹנְעִים מִן הַקְּדוּשָׁה הַקְּמִים עָלֵינוּ בְּכָל עֵת, וְרוֹצִים לְהַתְּגַבֵּר, חֵס וְשְׁלוֹם, לְבַלְבֵּל אוֹתָנוּ חֵס וְשְׁלוֹם מְעַבֹּדְתֶךָ בְּאֵמֶת, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת לִבְכֶם, חוּסָה עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְהִיָּה בְּעֶזְרָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מֵהֶם. וּשְׁבֵר זְרוּעֶם וְכַחֵם, שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם כַח לְמַנֵּעַ אוֹתָנוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבִּקְדוּשָׁה, וְלֹא יוּכְלוּ לְבַלְבֵּל אוֹתָנוּ וְכָל הַנְּלוּיִם אֲלֵינוּ כָּלֵל.

וְעֶזְרָנוּ אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, הַחֲפָצִים בְּעַבֹּדְתֶךָ לְהַתְּקַרֵּב אֲלֶיךָ בְּאֵמֶת, שְׂיִהְיֶה לָנוּ כַח לְהַכְנִיעַ אֶת הַרְשָׁעִים הַמְתַּנְגְּדִים וְחוֹלְקִים עַל הָאֵמֶת, הַרוֹצִים לְרַחֵק אוֹתָנוּ מְעַבֹּדְתֶךָ בְּאֵמֶת. וְתֵתֵן לָנוּ כַח לְעוֹרֵר עֲלֵיהֶם מִשְׁפָּטֵי הָאֱמוּנוֹת. וּנְזָכָה לְדוֹן אוֹתָם וּלְהַכְנִיעַ אוֹתָם בְּמִשְׁפָּטֵיהֶם. וְעֶזְרָנוּ שְׁנַצְלִיחַ בְּמִשְׁפָּטֵם, וְכָל הַחוֹלְקִים וְהַמוֹנְעִים מִדְּרָכֵי הַקְּדוּשָׁה הָאֲמִתִּיִּים כְּלָם יִצְאוּ חַיִּבִּים בְּדִינֵיהֶם, וְנִשְׁפִּיל אוֹתָם עַדִּי אָרֶץ עַל-יְדֵי מִשְׁפָּטֵיהֶם, וְנוֹצִיא בְּלָעַם מִפִּיהֶם.

כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת לִבְכֶנוּ שֶׁכּוֹנְנָנוּ לְטוֹבָה כְּדֵי לְהַעֲמִיד הַדַּת הַקְּדוּשָׁה עַל תְּלוּ, כְּדֵי שְׁנֻזָּכָה לִילְךָ בְּדֶרֶךְ הַקְּדוּשָׁה בְּדֶרֶךְ מְלָכוּ שֶׁל עוֹלָם, וְאִין לָנוּ כַח לְעֹנֵשׁ אֶת הַרְשָׁעִים כִּי אִם בְּדִינֵיהֶם. עַל כֵּן חַמֵּל עָלֵינוּ, וְעַל

כָּל עַמּוּד בֵּית יִשְׂרָאֵל, הַמְקַנְאִים קְנֵאת יְיָ צְבָאוֹת, וְעוֹמְדִים לְדִין וּבָאִים בְּמִשְׁפָּטֵי הָעֶכוּ"ם, כְּדֵי לְהַכְנִיעַ הַרְשָׁעִים הַחוֹלְקִים עַל הָאֲמֶת. וְתִתֵּן לָנוּ כַח שְׁנֵצְלִיחַ בְּמִשְׁפָּטֶם, בְּאִפְּן שְׁנִזְכֶּה לְהַשְׁפִּילֵם וּלְשַׁבְּרֵם וּלְהַכְנִיעֵם עַד עָפָר. כֻּלָּם יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ בְּמִשְׁפָּטֶם, יִפְּלוּ וְלֹא יִקְוּמוּ. וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם עוֹד שׁוֹם כַּח לְבַטֵּל וּלְמַנֵּעַ אוֹ לְבַלְבֵּל אוֹתָנוּ חַס וְשְׁלוֹם מִעֲבוֹדַת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְנִזְכֶּה עַל יְדֵי זֶה לְהַעֲלוֹת מִשְׁפָּט דִּקְדוּשָׁה מִבֵּין הַקְּלָפוֹת. וְעֲזֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם פֶּה לְדַבֵּר עֲתָק עַל צְדִיקֵי הָאֲמֶת וְעַל אַנְשֵׁים כְּשָׂרִים בְּאֲמֶת. וְתִסְכַּר אֶת פִּיהֶם, שְׁלֵא יְדַבְּרוּ סָרָה בְּפִגְי הַהֲמוֹן עַם, וְלֹא יַחְלִישׁוּ דַעְתָּם, חַס וְשְׁלוֹם. כִּי "יִסְכַּר פִּי כָּל דּוֹבְרֵי שְׁקֵר", בְּאִפְּן שְׁתִּזְכֶּה אוֹתָנוּ לְבַטֵּל וּלְשַׁבֵּר כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת וּמַסְכִּים וּמְפַסְּקִים הַמוֹנְעִים אוֹתָנוּ מִלְּבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּמִשְׁאָר כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבִקְדוּשָׁה. וְנִזְכֶּה לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִהֲרָה וּלְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֲמֶת.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲתָה יְדַעְתָּ אֶת חֲלִישוֹת כַּחֲנוּ בְּעַת הַזֹּאת, שְׂאִין לָנוּ שׁוֹם כַּח לְשַׁבֵּר הַמוֹנְעִים וְהַמְעַכְּבִים מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּמִכָּל הַדְּבָרִים שֶׁבִקְדוּשָׁה בְּשׁוֹם דְּרוֹךְ מִכָּל הַדְּרָכִים הָאֵלוּ שֶׁהִזְכַּרְתִּי לְפָנֶיךָ, כִּי אִם בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל לְבַד בְּטַחְנוּ. וְעַל חֲסִדְךָ אָנוּ נִשְׁעָנִים, שֶׁתּוֹשִׁיעֵנוּ בְּגִדְל רַחֲמֶיךָ וּבְחִינּוֹתֶיךָ וּבְעֵצָם חֲמֵלְתֶךָ, וּבְזִכּוֹת וְכַח צְדִיקֵי אֲמֶת, שֶׁכָּכָר זָכוּ לְשַׁבֵּר כָּל הַמְנִיעוֹת וְעָבְרוּ בְּשְׁלוֹם וּבְאוֹ לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל. בְּזִכּוֹתֵם וְכַחֵם לְבַד נִשְׁעָנְתִּי, וּבְחֲסִדְךָ הַגָּדוֹל תִּמְכַּתִּי יִתְדוֹתִי, שֶׁתְּחַנְּנֵי גַם בֵּן לְנִסֵּעַ וּלְבוֹא לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל מִהֲרָה, אֵף עַל פִּי שְׂאִינִי כְּדָאִי וְהַגּוֹן לְהַזְכִּיר בְּפִי שֵׁם אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשָׁה, וְאֲנִי רַחוּק מְאֹד מְאֹד מִקְדוּשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּתַכְלִית הַרְחוּק. אֵף עַל פִּי כֵן אֲתָה מְקַרֵּב רַחוּקִים, חוּס וְחַמֵּל עָלַי, חוּס וְחַמֵּל עָלַי, חוּס וְחַנְּנֵי בְּמִתְנַת חֲנֻם, שֶׁאֲזַכֶּה לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִהֲרָה לְמַעַן אֲזַכֶּה לְכַנֵּס בְּדַרְכֵי הַקְּדוּשָׁה בְּאֲמֶת. וְאֲזַכֶּה לְעֲלוֹת בְּכָל פַּעַם מִדְּרָגָא לְדְרָגָא בְּקְדוּשָׁה וּבְטְהָרָה בְּאֲמֶת חֵישׁ קַל מִהֲרָה, בְּאִפְּן שֶׁאֲזַכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֲמֶת וּבְתַמִּים מְעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

ולא אבוש בעולם הזה ולא אכלם לעולם הבא. ו"אתה ה' לפני יי בארצות החיים, אעברה נא ואראה את הארץ הטובה הזאת, ה' הטוב הזה והלבנון". תיקר נא נפשי האמלה בעיניך, ומלא משאלותי ברחמים, והביאנו לשלום לארץ ישראל במהירות גדול מיד. ואזכה לדרך ולהשתטח על עפר אדמת הקדש, ולרצות את אבניך ולנשק רגבותיה.

יגלו רחמיך על מדותיך, ותעשה עמי לפני משורת הדין. ואל תבוא במשפט עמי כלל, כי לא על צדקותי אני מפיל תחנתי לפניך כי אם על רחמיך הרבים. מתרצה ברחמים ומתפייס בתחנונים, עזרני והושיעני שלא אתן דמי לך, ולא אחריש ולא אשקט ולא אפסיק מלהתפלל על זה תמיד, רק אזכה להעתיר ולהרבות בתפלה ותחנונים על זה תמיד, עד שאזכה לפעל בקשתי ברחמים אצלך, שאזכה לבוא בחיים חיותי חיש קל מהרה לארץ ישראל, ויקים בי מקרא שכתוב: "כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור החיים" אמן ואמן.

כא

מיוסד על תורה כ"א בליקוטי מוהר"ן

"קולי אל יי אזהק קולי אל יי אתחנן. קולי אל יי ואצעה קולי אל יי והאזין אלי. מבטן שאול שועתי שמעת קולי ותבא שועתי אליך אל היכל קדשך. קולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי ולשועתי. שמע יי קולי אקרא וחנוני וענני. שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות".

רבנו של עולם, שומע קול שועת עמו ישראל ברחמים, חוס וחנו ורחם עלינו, והיה בעזרנו, והכן לבנו שנזעק ונצעק אליך באמת עד שתעננו. נשוע ותאמר חנוני. ויהיה קול צעקתנו הולך וזק מאד, ולא נתן דמי לך עד שתחנונו, ותאזין קולנו ותקשיב שועתנו ותרחם

עלינו ברחמיך. ונזכה לגלות ולהאיר ולהוליד המחין הקדושים הנעלמים עכשו מאתנו בעונותינו, בהעלם גדול ובהסתרה גדולה, עד אשר בעונותינו אין לנו עתה שום דעת להפיר אותך ולעבד אותך באמת. ואין אנו זוכים לחדש דבר בתורה הקדושה באמת לאמתו.

רבנו של עולם, לפניך נגלו כל תעלומות, ואתה יודע את לבנו, כי אנו רחוקים ממך עכשו כל כך, עד אשר כסתה כלמה פנינו ואנו בושים לשאל ולבקש ממך זאת, שתגלה לנו תעלומות ונסתרות שבתורה, כי אין אנו יודעים על מה לבקש קדם, כי עדין לא התחלנו לטהר ולקדש עצמנו כלל. אבל אתה יודע גדל יקרת קדשת נשמותנו בשרשנו, כי אתה בחרת בנו מכל העמים וקראת אותנו עם קדוש עם סגלה, כמו שכתוב: "והייתם לי סגלה מכל העמים" וכמו שכתוב: "כי יעקב בחר לו זה, ישראל לסגלתו".

חום וזמל על סגלתך ורעייתך, על עמך ונחלתך, על צבי צבאות חמדך, אשר בכל לשונות של חכה קראת אותנו באהבתך ובחמלתך. אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקרבתנו מלכנו לעבודתך. יהמו מעיך עלינו, יכמרו רחמיך על שפלותנו ובזיוננו. קומה בעזרתנו והושיענו, ותן בלבנו לצעק אליך תמיד עד שתרחם עלינו ותשיב פניך אלינו ותקרבונו. אם אמנם ידעת, כי לפי גדל התרחקותי ממך באלפים ורכבות הרחקות, אין כח בקול צעקתי לעורר ולהוליד תעלומות המחין, ואפלו אם היה לי כח לצעק ולזעק, כל הקולות של כל ברואי עולם לא יספיקו לי אפלו מה שאני צריך לצעק על התרחקות אהד של יום אהד. ואין שום קול בעולם שיש לו כח להועיל לי לפי גדל התרחקותי ממך. גם כי אזעק ואשוע שתם תפלתי". מכל שכן וכל שכן שעדין לא התחלתי לזעק אפלו לפי כחי. אבל כבר הודעתנו, שאתה מלא רחמים בכל עת ובכל רגע עלינו, וברחמיך הרבים אתה שומע ומאזין כל הקולות שבבעולם מעמקי עמקים. כמו שכתוב: "מבטן שאול שועתי שמעת קולי". על

בן תמכתי יתדוטי בטובותיך וחינוותיך הגדולים, פי על רחמיך הרבים
 אני בוטח, ועל חסדך אני נשען, ולסליחותיך אני מקנה, ולישועתך
 אני מצפה. ובאתי לפרש כפי לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו,
 עזרני וחיני, ועורר את לבבי באמת שאזכה להרגיש כאבי העצום
 באמת, כאב נפשי ורוחי ונשמתי, ואזכה לראות ולהבין עצם
 התרחקותי ממך. ותזכני לצעק אליך תמיד בכל כחי. ואתה תמלא
 רחמים עלי, ותאזין קולי הפגום, ותקשיב שועתי המקלקלת.

ותרחם עלי ברחמיך, ותעזרני לתקן את קולי, ותעלני מקול פגום
 לקול טוב, ותזכני לצעק בין בתורה בין בתפלה, עד שאזכה ברחמיך
 הרבים לעורר ולהוליד בקולי את תעלומות המחין שנתעלמו ממנו
 בעוונותינו. ומרב עווננו החלשנו כביכול כח של מעלה, עד אשר,
 כביכול, תש כח השכינה להוליד המחין. כמו שכתוב: "צור ילדך
 תשי, פי באו בנים עד משבר וכח אין ללדה".

רבוננו של עולם, עשה למענך ולא למעננו, עשה למען שכינתך
 ועזרנו לצעק אליך באמת בתורה ותפלה, ויעלה ויבוא ויגיע קולינו
 אליך ותקבל קול צעקתנו במקום צעקת השכינה, עד שנוזכה לעורר
 ולהוליד תעלומות המחין הקדושים שלנו שנתעלמו מאתנו. כי אתה
 לבד יודע תעלומות, ולפניך נגלו תעלומות המחין של כל אחד ואחד
 מאתנו, להיכן נתעלמו ונסתרו מאתנו. עזרנו והושיענו לנו ולכל עמך
 בית ישראל, שנוזכה כל אחד לעורר ולהוליד על ידי קול צעקתנו את
 המחין הקדושים שנתעלמו מכל אחד ואחד למקום שנתעלמו, עד שכל
 אחד יזכה בכל פעם להוליד ולגלות ולהשיג מחין חדשים השיכים
 אליו כפי שרש נפשו ורוחו ונשמתו. ונוזכה להפיר אותך באמת ולדעת
 אותך בכל פעם בהכנה יתרה, ונוזכה לגלות אלהותך בעולם.

ובבן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, מלא רחמים,
 שתרחם עלינו ותעזרנו ותושיענו מהרה שנתחיל מעתה לקדש את

שבעת הנרות המאירין אל מול פני המנורה הקדושה, שהם העינים והאזנים והפה והחטם. ותזכני לקדש את פי שלא יצא דבר שקר מפי לעולם, ולא שום דבור הפוגם את הפה, חס ושלום, רק כל דבורי יהיו דברי אמת תמיד בקדושה ובטהרה. ואזכה לקדש את פי בתורה ובתפלה ובכל מיני דבורים המקדשין את הפה, ותזכני לקדש את עיני ותעזרני להעצים את עיני מראות ברע, ותהיה בעזרי שלא יהיה לי שום הסתכלות על שום דבר שבעולם הזה כלל. ובפרט תעזרני ותצילני ותמלטני, שלא אסתכל, חס ושלום, על שום דבר המביא לידי הרהור, חס ושלום. חוס וחגני ורחם עלי ותצילני, ומלט נפשי מעתה מפגם הראות, ולא אתור אחר לבכי ואחר עיני, "העבר עיני מראות שוא בדרךך חייני", וזכני לקדש את אזני, ואזכה לשמע תמיד דברי חכמים אמתיים ולהאמין בהם, ויהיה לי אמונת חכמים בשלמות. ותהיה בעזרי שאטה אזני תמיד לשמע דברי חכמים אמתיים, ויכנסו דבריהם באזני, ויעזרו את לבכי באמת לשוב אליך ולעשות רצונך תמיד. ותשמרני ותצילני, שלא אשמע לעולם ולא יכנס באזני שום דבור הפגום, ולא אשמע ולא אקבל שום דבור לשון הרע ורכילות. ולא אשמע דבורי נבול פה לעולם, ולא שום דבור פגום. רק אזכה לשמע תמיד דבורים קדושים מפי צדיקים וכשרים אמתיים, דבורים המקדשים את אזן השומעים. וזכני שיהיה לי יראת שמים באמת, ועל-ידי-זה אזכה לקדש את חטמי, ויקים בי מקרא שכתוב: "והריחו ביראת יי":

ובל מה שפגמתי עד הנה בשבעת הנרות האלו על-ידי עוונותי ופגמי המרבים, שחטאתי עויתי ופשעתי לפניך ופגמתי בפי ובעיני ובאזני ובחטמי מנעורי עד היום הזה, בשוגג ובמזיד, באנס ובכרצון, על כלם תמחל ותסלח לי מלא רחמים, חנון המרבה לסלח, ותתקן ברחמך כל הפגמים האלו ולא יהיה נשאר מהם שום רשם כלל, כי אתה ידעת, כי אין בנו כח לתקן הפגמים האלו, כי הרבינו לפשע

וּלְפָנָם בָּהֶם. כִּי מִי יוּכַל לְשַׁעַר וְלַהֲעָרִיף וּלְסַפֵּר כָּל הַחַטָּאִים וְהַפְּגָמִים
 בְּאִמְרֵי פִינוּ מִיּוֹם הַיּוֹתִינוּ עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְכַמָּה שְׁקָרִים
 יֵצְאוּ מִפִּי כַמַּעַט בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְכַמוֹ כֵּן שְׁאֵר חַטָּאִים וּפְגָמִים גְּדוֹלִים
 שֶׁפָּגַמְתִּי בְּאִמְרֵי פִי, בְּדַבְּרוֹרֵי לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת וּלְצַנוּת וּדְבָרִים
 בְּטָלִים בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרָךְ וּמִסְפָּר, וּבִפְרֹט רַבּוּי וְעֶצֶם הַפְּגָמִים הַמְרַבִּים
 וְהַגְּדוֹלִים שֶׁפָּגַמְתִּי בְּעֵינַי, מִי יוּכַל לְשַׁעַר וּלְסַפֵּר מִי יוּכַל לְפָרֹט
 בָּפֶה. וְנִמְנָע מִמְּנֵי אָפְלוּ לְהַתְּוֹדוֹת עֲלֵיהֶם, מִכָּל שֶׁכֵּן לַעֲשׂוֹת תְּקוּנָם
 הַרְבֵּה כְּפִי רַבּוּי הַפְּגָמִים הָאֵלֶּה לְתַקְנָם. כִּי עֲדִין לֹא עָבַר עָלַי יוֹם
 אֶחָד מִיָּמֵי שְׁלֹא פָּגַמְתִּי בּוֹ בְּעֵינַי בְּשׁוֹגֵג וּבְמִזִּיד, בְּאִגָּס וּבְרִצּוֹן. וְאַתָּה
 לְבַד יוֹדֵעַ עַד הֵיכָן מְגִיעַ פֶּגַם הָעֵינַיִם אֲשֶׁר כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה תְלוּיָהּ
 בָּהֶם. אוֹי לִי וַי לִי. מָה אִמַּר מָה אֲדַבֵּר. אִם אֲמַרְתִּי אֲסַפְּרָה כְּמוֹ אִפְס
 קֶצֶה מִפְּגַם הָעֵינַיִם שֶׁפָּגַמְתִּי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם יִכְלָה הַזְּמַן וְהִמָּה לֹא יִכְלוּ.
 "אֲסַפְּרָם מִחוּל יִרְבוּן" וְאִם אַתָּה בְּעֶצְמְךָ לֹא תַעֲשֶׂה לְמַעַנְךָ, חַס
 וְשְׁלוֹם, וְתִתְקַן כָּל הַפְּגָמִים הָעֲצוּמִים הָאֵלֶּה בְּרַחֲמֶיךָ, אֵין בְּיַדֵּינוּ לְתַקֵּן
 פָּגַם אֶחָד מֵהֶם, מִכָּל שֶׁכֵּן כָּלֵם. "אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְיָ, אֲדַנִּי מִיַּעֲמֹד.
 כִּי עִמָּךְ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוְרָא". חוֹס וְחַמַּל עָלֵינוּ, חוֹס וְרַחֵם עָלֵינוּ,
 כִּי אֵין לָנוּ שֶׁכָּל וְדַעַת אֵיךְ לְרַצּוֹת וּלְפַיֵּס אוֹתְךָ עַל כָּל הַפְּגָמִים
 הַגְּדוֹלִים וְהַנּוֹרָאִים הָאֵלֶּה, שֶׁפָּגַמְנוּ עַד הַנָּה בְּשִׁבְעַת הַגְּרוֹת הַקְּדוֹשִׁים
 הָאֵלוּ, הַנִּמְשָׁכִין מִן הַמַּחַ הַקְּדוֹשׁ. וּמַעֲצָם רַבּוּי הַפְּגָמִים הָאֵלוּ, שֶׁפָּגַמְנוּ
 בְּשִׁבְעַת הַגְּרוֹת הַקְּדוֹשִׁים הָאֵלוּ, עַל יְדֵי זֶה נִפְגַּם דַּעַתָּנוּ וְנִתְעַכֵּר
 שִׁכְלָנוּ וְנִתְבַּלְבַּל מַחֲנוּ וְדַעַתָּנוּ. וּמַחֲמַת זֶה בָּאִים עָלַי קִשְׁיוֹת וּבִלְבוּלִים
 וְעִקְמִימִיּוֹת שֶׁבִּלְבָב, וּמְבִלְבְּלִים וּמַעֲקָמִים אֶת דַּעַתִּי וְלִבִּי מְאֹד, עַד
 שְׂאִינִי יָכוֹל לְהִתְקַרֵּב לְשׁוֹם דְּבַר שֶׁבִקְדָּשָׁה כְּרֹאוּי, וְרוֹצִים לְרַחֵק אוֹתָנוּ
 לְגַמְרֵי, חַס וְשְׁלוֹם, מִעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת מְרִירוֹת לְבָבִי. אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת
 הָעִקְמִימִיּוֹת הַמֵּר שֶׁבִּלְבִי. אַתָּה יְדַעְתָּ מִי נָמִי הָעוֹמְדִים עָלֵינוּ בְּכָל עֵת
 וּבְכָל שָׁעָה. "וַי מָה רַבּוּ צָרִי, רַבִּים קָמִים עָלַי". וְלֹא דֵי לָנוּ בְּצָרוֹת

נפשנו המרבים, שיש לנו על ידי תאוותינו הרעות, שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך הרבה מאד על ידי שהלכנו אחרי שרירות לבנו הרע ופגמנו בשמך הגדול, וכמה עולמות נחרבו על ידי עוונותינו המרבים כאשר אתה לבד יודע כמה פגמים גרמנו על ידי פשעינו המרבים. ולא די לנו בכל זה כי אם עוד השתרגו עלו על צוארינו, ומבלבלים דעתנו מאד, ומעקמים את לבנו מאד, בכמה קשיות של שטות על השם יתברך ועל צדיקי אמת, ורוצים לרחקנו מנקדת האמת, חס ושלום.

רבנו של עולם, חוס וחמל עלינו ואל תדיננו כמפעלנו, ואל תעשה עמנו כחטאינו, ורחם עלינו וגער בהרודפים אותנו, ורחק וגרש מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, כל מיני מחשבות רעות והרהורים ועקמימיות שבלב, וקשיות הנבוכות וחקירות של שטות שרוצים לעלות על הלב לבלבל, חס ושלום, מעבודתך האמתיות. ועשה ברחמיך שלא יעלה עוד בלבנו שום צד הרהור ומחשבה כלל מעין זה, מענין המבוכות והבלבולים האלו. "כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי, ואני בער ולא אדע, בהמות הייתי עמך".

רבנו של עולם, חוס וחמל עלינו, וזכנו לאמונה שלמה באמת, שנופה להאמין בך ובצדיקיך האמתיים באמת ובלב שלם. ולא נטה לבנו לשום קשיא ושום מבוכה בעולם כלל, ולא יעלו ולא יפנסו בלבנו ובדעתנו כלל. רק נשליך שכלנו הנבוך והמבלבל, ונסמך רק על אמונה לבד, כי בשר ודם אנחנו, גוש עפר, קרוצי מחמר, מיחמים בחטא מלכלכים בעוון, ואיך אפשר לילוד אשה טפה סרוחה להשיג ולהבין דבר מאורחותיך והנהגותיך.

ונזכה שלא נשתמש עם שכלנו כי אם לעבודתך ולתורתך וליראתך באמת, ולא נתחיל לחקר בדעתנו שום חקירה בעולם כלל, ונדע ונאמין באמת ובאמונה שלמה כי צדיק וישר אתה. כמו שכתוב:

”הצור תמים פעלו פי כל דרכיו משפט, אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא.” ונאמר: ”להגיד פי ישר יי, צורי ולא עולתה בו.”

ותשמרנו ברחמיך הרבים ותציל אותנו ואת זרענו ואת כל עמך בית ישראל, שלא נלמד ולא נשים עין כלל בספרי המחקרים, הן בספרי חקירות של העכו”ם הן בספרי חקירות של ישראל. ולא נאבה ולא נשמע להם כלל, ולא נלך באורחותם, ולא נדרך בנתיבותם ולא נשים לב לדבריהם, ולא יפנסו דבריהם וחקירותיהם המטעות וקשיותיהם ומבוכותיהם באזנינו ובדעתנו כלל. כי אתה יודע כמה רעות גדולות וכמה חרבנות גרמו לנו המחקרים על ידי חקירותיהם וטעותיהם, כי הם רוצים להרחיק אותנו, חס ושלום, מעבודתך באמת.

חוס וחרמל על כבודך הגדול והקדוש, ועשה למען ישראל עמך, ולמען אבותיהם אברהם יצחק ויעקב, ולמען משה ואהרן דוד ושלמה, ולמען שנים עשר שבטי יה, ולמען כל הזקנים הקדושים, והנביאים האמתיים ראשונים ואחרונים, ולמען כל התנאים ואמוראים, ולמען כל הצדיקים וכשרים אמתיים שהיו בכל דור ודור, ורחם על פליטת עמך בית ישראל, בעת צרה הזאת אשר כמוהו לא נהיתה, שהם רוצים, חס ושלום, עכשו בעוקבא דמשיחא שתתפשט, חס ושלום, חכמת הפילוסופיא בעולם. ורוצים לצודד נפשות ישראל בדרכיהם ובסברותיהם, והם מתחילים לחנוף נערים קטנים אשר אין יודעים בין ימינם לשמאלם, לחנכם בלמוד ספריהם ובלשונות העכו”ם להכניסם, חס ושלום, בדרכיהם ובסברותיהם. ואין איש שם על לב להרגיש צרה הגדולה הזאת בלבנו, אשר כמוהו לא נהיתה מימות עולם, אשר זהו עקר חבלו של משיח, ועל צרה הגדולה הזאת התנבאו כל נביאינו וחקמינו האמתיים מקדם. כמו שכתוב: ”והיתה עת צרה ליעקב אשר כמוהו לא נהיתה”, וכמו שהתנבא דניאל ברוח קדשו, כמו שכתוב: ”יתבררו

ויתלבנו ויצרפו רבים, והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעים והמשפילים יבינו".

מָרָא דְּעֵלְמָא כְּלָא, אַתָּה לְבַד יוֹדַע גְּדֹל הַצָּרָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר אֵין כְּמוֹהָ, "מַעוֹף צוּקָה וְאַפְלָה מְנַדַּח", וְאֵין מִי יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ, כִּי הַצַּדִּיקִי אָמַת נִסְתַּלְקוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ. חוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ, יַעֲזְרֵנוּ רַחֲמֶיךָ עַל בְּנֶיךָ, וְהִגֵּן בְּעַדְנוּ, וְשָׁמְרֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ, וּמַלְט נַפְשֵׁינוּ וְהַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל חֲבָרְתָנוּ וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִן כָּל דְּעוֹת וּסְבָרוֹת הַרְעוֹת וְהַזְרוֹת שֶׁל כָּל הַמַּחֲקָרִים וְהַפִּילוֹסוֹפִים, הֵן מִמַּחֲקָרֵי עֲכוּ"ם וְהֵן מִמַּחֲקָרֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר נִתְפָּסוּ גַם בֵּן בְּרַשָּׁת וּמִצוּדָה רָעָה הַזֹּאת שֶׁל חֲקִירוֹת וּפִילוֹסוֹפִיָא, וְתִלְבָּשׁ קַנְאַתְךָ וְתַחְגֹּר גְּבוּרָתְךָ, וְתַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר וְתַמְגֵּר וְתִבְטֵל מִחֲשַׁבְתֶּם הַרְעָה מִן הָעוֹלָם, וְכָל הַמִּינִים וְכָל הַזֵּדִים וְכָל הַכּוֹפְרִים וְכָל הָאֶפִיקוֹרְסִים כְּרָגַע יֹאבְדוּ. וְלֹא יִזְכֵּר וְלֹא יִפְקֹד עוֹד שׁוּם סְבָרָא מִסְבָּרוֹתֵיהֶם, וְלֹא שׁוּם דְּעָה מִדְּעוֹתֵיהֶם. חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ, חוּס וְחַנּוּן וְהַצֵּל וּמַלְט אוֹתָנוּ וְאֵת זְרַעְנוּ וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִכָּל סְפָרֵיהֶם וּמִכָּל דְּעוֹתֵיהֶם וּמִכָּל סְבָרוֹתֵיהֶם. "כִּי לֹא בְּאֵלֶּה חֵלֶק יַעֲקֹב". לֹא בְּאֵלֶּה חֵלְקֵנוּ, לֹא בְּאֵלֶּה גּוֹרְלֵנוּ, כִּי אֲנַחְנוּ מְזַרְע אֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ, מֵאֲמִינִים בְּנֵי מֵאֲמִינִים. וְאֵנוּ מֵאֲמִינִים בְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמִתִּים בְּאֵמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאָמַת בְּלֵי שׁוּם חֲקִירוֹת כָּלֵל, כִּי צַדִּיק וְיֵשֶׁר אַתָּה וְאֵתָה מְנַהִיג כָּל הָעוֹלָם בְּמִדַּת הַחֶסֶד וְהַרְחָמִים, כְּמוֹ שְׁכָחוּב: "טוֹב יְיָ לְכָל, וְרַחֲמֵי עַל כָּל מַעֲשָׂיו".

אָנָּה יְיָ, יְהִמוּ מַעֲיָךְ עָלֵינוּ, "הַאֲזִינָה קוֹלִי בְּקִרְאִי לְךָ", וְתִהְיֶה בְּעֲזָרְנוּ, שְׁנַזְכֶּה לְעוֹרֵר וְלַהוֹלִיד תְּמִיד תַּעֲלוּמוֹת הַמַּחֲזִין עַל יְדֵי קוֹל צַעֲקוֹתֵנוּ. וְתַרְחֵם עָלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתַזְכֵּנוּ לְקַדְשׁ וּלְטָהֵר בְּאָמַת אֵת שְׁבַעַת הַנְּרוֹת הַיּוֹצְאִים מִן הַמַּח שְׁבָרָאשֵׁינוּ, שֶׁהֵם הַפֶּה וְתַרְיָן עֵינָיִן וְתַרְיָן אוֹדְנָיִן וְתַרְיָן נוֹקְבֵי חוּטְמָא. וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ אֵלֵינוּ אֹר הַפְּנִים שֶׁהוּא שְׁפַע אֱלֹקֵי שְׁהוּא הַשְּׂגָת הַמְקִיפִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל

השכל. ותשפיע עלינו רוח קדשך, ונזכה ברחמיך להבין ולהשיג בכל פעם מקיפים חדשים דקדשה, ונזכה להבין ולהשפיל עמקי סודותיך. ותעזרנו שנזכה בכל פעם לקדשה יתרה למען נזכה בכל פעם להשיג מקיפים חדשים להכניסם לפנינו לתוך שכלנו, להבין ולהשיג בכל פעם הבנות והשגות חדשות דקדשה מה שלא היינו יודעים להבין ולהשיג מקדם. ונזכה להפיר אותך גם בעולם הזה ולהשיג גדלותך ורוממותך כל מה שאפשר להשיג בעולם הזה, כי לך נוצרנו לידע ולהשיג אותך. ואתה עתיד לקבל דין וחסבון מאתנו על זה, על מי שלא השתדל לקדש עצמו באמת בזה העולם, עד שישגי השגת אלקותך וידיעת רוממותך ותברך ויתעלה שמך לעד.

חום וחסד נא עלינו, ועזרנו ברחמיך להשגות גבוהות יותר בכל פעם בקדשה ובטהרה באמת ובאמונה שלמה. האמת ידעתי רבוננו דעלמא כלא, כי אני רחוק עכשו מזה כל כך, עד שאיני יכול עתה אפלו לבקש ולהעתיר ולהפציר אותך על זה. אבל מה אעשה ואבי שבשמים גזר, כי אתה בעצמך גזרת עלינו בתורתך על ידי צדיקיך האמתיים, שנסתדל ונתאמן תמיד להפיר ולהשיג ולדעת אותך באמת ובלב שלם.

חום וחסד במתנת חנם, שנזכה לקדש עצמנו באמת בקדשה יתרה, ותשפיע בלבנו התחזקות והתאמצות שנהיה חזקים בדעתנו להעתיר ולהפציר אותך על זה, כי אתה אבינו ואתה חפץ להטיב עמנו בטובך האמת בכל מיני טובות אמתיות, ואתה צופה תמיד לגלות לנו ולהודיע לנו טובך הגנוז והשגתך הגבוהות, ואין המניעה כי אם מצדנו. קומה בעזרתנו והושיענו לצעק אליך תמיד באמת ובלב שלם, ולטהר ולקדש עצמנו בכל מיני טהרות וקדשות ולהרבות תפלה ותחנונים ודברי רצויים ופיוסים לפניך תמיד, עד שנזכה בכל פעם להשיג ולהכניס מקיפים חדשים דקדשה לתוך מחנו ושכלנו.

ותזכנו לעולם הבא, לעולם שפלו טוב, ושם תזכנו ברחמיך להכליל בך, ולהשיג כל המקיפים הקדושים של השכל שלא היה אפשר להשיגם בזה העולם בשום אופן. ונזכה ברחמיך לחיים נצחיים, לחיים טובים וארוכים מעתה ועד עולם, לעולמי עד ולנצח נצחים. ותזכנו לדעת שלם וקדשה, ונזכה לידע שהכל לטובתנו, וימשכו לנו כל השפעות טובות באין מחסור דבר.

ותרחם עלינו ברחמיך הרבים. ותזכה אותנו וכל עמך בית ישראל, שיהיה נשאר מאתנו שארית בארץ בעולם הזה אחר הסתלקותנו מן העולם לארך ימים ושנים. שנזכה שיתקיימו זרענו וזרע זרענו לעד ולדורות עד סוף כל הדורות. ויתקיים שמנו וזכרנו לעולם על-ידי זרענו שישארו אחרינו. ותזכנו בבנים ובכנות הרבה בקדשה ובטהרה. ונזכה לראות בנים לבנינו. ולא יהיה בנו ובזרענו עקר ועקרה. ותרחם עליהם ותשפיע עליהם חיים ואריכות ימים ושנים. שיהיו כל יוצאי חלצינו מאריכים ימים ושנים. וככלם יהיו עוסקי תורתך לשמה ומקיימי מצוותיך, ויהיו בלם קדושים וטהורים מכל חטא ועוון. ויעשו רצונך ויעסקו בעבודתך באמת כל ימיהם לעולם. באופן שבנינו אחרינו ימשיכו שכל הפנים בעולם אחר הסתלקותנו. ויגלו ויפרסמו אלקותך ואדנותך בעולם. ויהיה נשאר זכרנו לדורי דורות לעולם ועד.

מלא רחמים, חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח, יקמו רחמיך עלינו וקומה והושיענו, והצל אותנו ואת זרענו ואת כל זרע עמך בית ישראל, שלא יצטרכו כל עמך ישראל לבוא לא לידי חליצה ולא לידי יבום. ויקים בנו מקרא שפתוב: "וראה בנים לבניך שלום על ישראל", כי אתה לבד ידעת עצם הרחמנות שיש על נשמת הנפטר בלא זרע של קימא, חלילה, אשר הנשמה אזלת ערטלאה ואין לה יכולת לעלות אל מקומה הראשון, ואינה יכולה לשוב לבית אביה והיא הולכת נע ונד ומטרפת, ואין לה מנוח לכף רגלה.

רבונו של עולם, רחם עלינו ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, והצל אותנו ואת זרענו ואת כל עמך בית ישראל שלא ילך אֶחָד מהם מן העולם בלא זרע של קימא, רק כלם ישאירו אחריהם בנים ובנות חיים וקיימים, עוסקים בתורה ומצוות וכלם יעשו פרות הרבה. ילכו יונקותם, תארכנה פאותם. "עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו". ויתרבה גבול הקדשה על ידי זרע ישראל שיתרבו מאד בעולם, ויהיה נשאר מכל אחד ואחד מישראל דורות ודורי דורות עד סוף כל הדורות. ותפקד לכל חשוכי בנים בזרע של קימא לעבודתך וליראתך. וכל אותן הנשמות מעמך ישראל אשר כבר הלכו לעולמם ולא השאירו אחריהם זרע של קימא, תרחם עליהם ברחמיך הרבים, ותתקן אותם בחסדיך העצומים. ותעזר לכל עמך בית ישראל בכל מקום שהם, שיזכו לקיים מצות יבום וחליצה בשלמות הראוי באמת בקדשה ובטהרה גדולה. ויזכו לעשות בשלמות התקון הצריך לנשמת המת, באפן שתעלה נשמתו לאור הפנים, וישוב למקומו ולמנוחתו "להתהלך לפני אלהים באור החיים". ומעתה תרחם עלינו ועל זרענו ועל כל עמך בית ישראל שלא יצטרך שום אחד מישראל לבוא לא לידי חליצה ולא לידי יבום.

ותמלא רחמים על כל שבוירי לב שיש להם צער גדול בנים, רחמנא לצלן, ותעזר להם מעתה שיזכו לגדל בניהם ובנותיהם לתורה ולחפה ולמעשים טובים לארץ זמים ושנים (ובפרט וכי).

רבונו של עולם, מלא רחמים, אתה ידעת את לבכם המר והנמק, לבכם הנשבר והנדבא, אשר "כשל כח הסבל". ראה עניים ועמלם, ראה דמעתם ושמע אנקתם, ואל תעלים אֶזְנְךָ מצעקתם. כי מי יוכל לסבל את קול בכיתם וצעקתם ואנקתם מגדל הצרות שפכר עברו עליהם. רבונו דעלמא כלא, "הרופא לשבוירי לב ומחבש לעצבותם" רפא שכרם ושמח נפשם, ואמר לצרותיהם די, ורחם עליהם מעתה ותאמר למלאך הרף ידיך.

ותעורר רחמיך העצומים עליהם ותשלח חיים טובים ואריכות ימים ושנים להבנים הנולדים להם כבר, שיזכו לגדלם לתורה ולתורה ולמעשים טובים, ויזכו לראות מהם בנים ובני בנים, ויצאו מהם דורות הרבה. ויזכו להוליד עוד בנים ובנות הרבה חיים וקיימים, ויצאו מכלם דורות הרבה ודורי דורות עד סוף כל הדורות. ירבו ויגדלו ויצמחו, עד ביאת הגואל עד סוף כל הדורות. וכלם יהיו עושי מצוות וצדיקים ויזכו להם ויזכו להם, ויקטן יתקן ויהיה לאלף והצעיר לגוי עצום, אני יי בעתה אחישנה”.

רבנו של עולם, עשה למענך, עשה למען זכות אבותם הקדושים וחסד עליהם מעתה, שיתקיימו זרעם לארץ ימים ושנים. שמחם פימות עניתם, נחמם מיגונם. והכן לבכם ועזר להם מעתה שיזכו לשמח תמיד בבנים אשר נולד להם כבר ואשר הם עתידים להוליד עוד, כלם יזכו ימים ושנים בתורה וצדקה עד פי יבוא שילה.

וּנְבִי בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים וּבְחֻסְדֶּיךָ הַמְּרַבִּים, לְקַיֵּם מִצְוֹת סְכָה כְּרֵאוּי, בְּכָל פְּרֻטִיָּה וְדִקְדוּקִיָּה וְכִנּוּתִיָּה וְתַרְי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִים בָּהּ, בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב וּבְכֻנּוּהַ שְׂלֵמָה כְּרֵאוּי. וְנִזְכָּה שְׂיִמְשֵׁךְ עָלֵינוּ עַל יְדֵי מִצְוֹת יְשִׁיבֵת סְכָה, כָּל הַשְּׂבָעֵת עֲנִי כְבוֹד שְׂהִקִּיפוּ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּמַדְבָּר, וּפְרָס עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמֶךָ. וְנִזְכָּה לְהַשִּׁיג הַשְּׂגַת הַמְּקִיפִים הַקְּדוּשִׁים הַשְּׂגַת רֵיחַ הַקְּדוּשָׁה, עַל יְדֵי מִצְוֹת סְכָה כְּרֵאוּי בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה וּבְשִׂמְחָה. וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּגָּן עָלֵינוּ וּבְעַדָּנוּ וְתַצִּילָנוּ מִכָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב, וּמִכָּל מִינֵי שׂוֹנְאִים שְׂיִשׁ לָנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִּיּוֹת, וְהִסֵּר שְׂטָן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירָנוּ.

רבנו של עולם. חוס וחסנו ושמע קול תפלתנו ברחמים. ותשפיע עלינו שפע אלקי שפע השכל האמת, שפע המקיפים הקדושים, שפע ריח הקדוש. ויפתח לנו אור השכל, וימהר תנועת שכלנו להשיג במהירות גדול השגת המקיפים הקדושים. ונזכה להשיג שכל הנקרא

קדם שהוא אור הפנים עד שלא נצטרף להשתמש בשום הקדמה. ועל-ידי מהירות תנועת השכל הזה נזכה שתהא שלהבת לבנו עולה תמיד מאליה. ותעזרנו תמיד שיתלהב לבנו בהתלהבות גדול באמת לעבודתך וליראתך ברשפי שלהבת זה. ועל-ידי התלהבות דקדושה של הלב נזכה לתקן את כל הפגמים שפגמנו על-ידי התלהבות הלב דסטרא-אחרא. ונזכה לתקן מהרה את כל פגם החמימות וההתלהבות שהיה לנו לדברים גשמיים לתאוות רעות ומדות רעות, עד אשר באנו לידי חטאים ועוונות גדולים על-ידי התלהבות הלב לתאוות עולם הזה.

על כן באתי לשחר פניך אדונינו אלהינו, יכמרו רחמיך עלינו, ותשתדל בהצלותינו, ותתאמץ בתקון נפשותינו, ותעזרנו מעתה שלא יהיה לנו עוד שום התלהבות בלבנו לשום תאוה שבפולם אפלו לדברים המתרים, מפל שכן וכל שכן שלא יעלה בלבנו שום התלהבות, חס ושלום, לשום דבר האסור לנו. ותעזרנו ותחננו ותשפיע עלינו בחמתך, שנוזכה שיהיה לנו התלהבות הלב דקדושה, להתלהב בשלהובין דרחימותא לשמך ולעבודתך באמת, להתפלל ולהתחנן ללמד וללמד ולקיים את כל מצוותיך בהתלהבות גדול בקדושה ובטהרה כרצונך הטוב באמת. ועל-ידי-זה נזכה לתקן כל פגם ההתלהבות דסטרא-אחרא שהיה בלבנו מנעורינו עד היום הזה, באפן שנוזכה שיטהר לכבינו באמת. ועל-ידי-זה נזכה לפרש שיתחננו לפניך תמיד, ונזכה לרצות ולפייס אותך ולהתחנן לפניך בכל פעם בדבורים חדשים אמתיים שיהיה לנחת ולרצון לפני פסא כבודך. ונזכה להתקרב אליך בהתקרבות גדול באמת וכלב שלם, כאשר נאה לעם סגלתך. "לב טהור ברא לי אלהים, ורוח נכון חדש בקרבי. אל תשליכני מלפניך, ורוח קדשך אל תקח ממני".

ותעזרני שאזכה לחדש בתורה חדושים אמתיים בקדושה ובטהרה, ואזכה להמשיך תמיד חדושי תורה, שיהיה לי רשות מן השמים

לגלות אותם לעמך בית ישראל לעם סגלה. ויגלגל זכות על ידי, ואזכה להיטיב מטובך אשר תחנני לכל עמך בית ישראל, לגלות הסגלה לעם סגלה, לגלות להם מה שתזכני להשיג בשכלי חדושי תורה אמתיים בקדשה ובטהרה, באפן שיחזרו בתשובה שלמה על ידי דבורי, ולא אפשל באמרי פי, ולא אמר דבר שלא כרצונך.

מקום מעפר דל מאשפות ירים אביון, חוס וחנני ומלא משאלותי ברחמים, ועשה למענך ולא למעננו, עשה למענך והושיענו, ומלפניך מלפנו ריקם אל תשיבנו, חננו ועננו ושמע קול תפלתנו. כי אתה שומע תפלה ומאזין קולנו ממעמקים, אשר יצעקו אליך בית ישראל מארץ מרחקים, הנאנחים והנאנקים. "לא תוכל להתעלם מאחריך האביון עזב תעזב והקם תקים". רוכב שמים בעזרנו ובגאותו שחקים.

ויאמר: "מזמור לדוד הבו ליי בני אלים" וכו' (תהלים כ"ט) עד גמירא "מזמור לדוד הבו ליי בני אלים הבו ליי כבוד ועז הבו ליי כבוד שמו השתחוו ליי בהדרת-קדש קול יי על-המים אל-הכבוד הרעים יי על-מים רבים קול-יי בפח קול יי בהדר קול יי שבר ארזים וישבר יי את-ארזי הלבנון וירקידם כמו-עגל לבנון ושרין כמו בן-ראמים קול-יי חצב להבות אש קול יי יחיל מדבר יחיל יי מדבר קדש קול יי יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו פלו אמר כבוד יי למבול ישב וישב יי מלך לעולם יי עז לעמו יתן יי יברך את-עמו בשלום".

כב

מיוסר על תורה כ"ב בליקוטי מוהר"ן

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, רבון כל המעשים אדון כל הנשמות. שתשפיע עלינו ממעון קדשתך, ותמשיך עלינו יראתך ואימתך. ונזכה למדת הבושה הקדושה ותלביש אותנו בלבוש היראה ובמעטה הבושה משמך הגדול והקדוש ונתביש ממך תמיד

בְּאֵמֶת, לְבַלְתִּי לְסוּר מִרְצוֹנְךָ הַטוֹב יָמִין וּשְׂמָאל. וְתִהְיֶה יְרָאֲתָךְ עַל פְּנֵי לְבַלְתִּי אַחֲטָא, זֹה הַבוּשָׁה.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּסָה עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וְהִיָּה בְּעֶזְרִי, שְׁיִהְיֶה לִי בוּשָׁה גְדוֹלָה בְּעוֹלָם הַזֶּה מִפְּנֵיךָ, שְׁלֵא לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר נֶגֶד רְצוֹנְךָ, חֵס וְשְׁלוֹם, מִכָּל שָׂפָן וְכָל שָׂפָן שְׁלֵא לַעֲשׂוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, שׁוּם נְדָנוּד עֲבָרָה, חֲלִילָהּ. וְלֹא אֲבוּשׁ וְלֹא אֶפְלֵם לְעוֹלָם הַבָּא. וְזַכְּנִי שְׁיִהְיֶה מוֹרָא שְׁמַיִם עָלַי כְּמוֹרָא בְּשָׂר וְדָם, שְׁיִהְיֶה לִי יְרָאָה וּבוּשָׁה מִפְּנֵיךָ כְּמוֹ מִפְּנֵי בְּשָׂר וְדָם מִמֶּשׁ.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֶךְ הַכְּבוֹד, צוּפָה בְּעֵלְבוֹן עֲלוּבִים, הֶחֱס עַל כְּבוֹד הַבְּרִיּוֹת. הַמְרַחֵם עַל כָּל מַעֲשָׂיו, חוּס וְרַחֵם וְחַמַּל בְּחַמְלָתְךָ וּרְחַמֶּיךָ הָאֱמִתִּיִּים, עַל עֲצָם חֲרַפְתִּי וְכַלְמַתִּי וּבְשַׁתִּי הַגְּדוֹל בְּיוֹתֵר בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמִסְפָּר כַּאֲשֶׁר אַתָּה לְבַד יָדַעְתָּ. אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת חֲרַפְתִּי וּבְשַׁתִּי וְכַלְמַתִּי. מָה אֵמַר וּמָה אֲדַבֵּר בְּהֵאֵיךְ אֲנִפִּין אִיעוֹל קָדָם מִלְכָּא. אֵיךְ אוֹכַל לְהַטְמִן מִפְּנֵי בְשַׁתִּי, אֵיךְ אוֹכַל לְהַסְתִּיר פְּנֵי בְּעֵלְמָא דְקִשׁוּט מִפְּנֵי כְלָמַתִּי. אֵיךְ אוֹכַל לְהָרִים פְּנֵי הַמְשַׁחְרִים יוֹתֵר מִשׁוּלֵי קְדָרָה בְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֵיךְ אָרִים פְּנֵי בְּפָנֵי אֲבוֹתַי אֲשֶׁר יִצְאֵתִי עַל יָדָם לְעוֹלָם. אֵיךְ אָרִים פְּנֵי בְּפָנֵי מוֹרֵי וְרַבּוֹתַי אֲשֶׁר הוֹרוּנִי בְּדַרְךָ הַיָּשָׁר וְהָאֱמֶת, וְאֲנֹכִי לֹא חִסְתִּי עַל כְּבוֹדָם הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשָׁה, וּבְזִיתִי אֶת עֲצָמֵי וְגַם אוֹתָם, כְּבִיכּוֹל. אֵיךְ אָרִים פְּנֵי בְּפָנֵי כָּל הַצַּדִּיקִים הָאֱמִתִּיִּים וּבְפָנֵי כָּל הַכְּשָׁרִים שְׂבֻכָּל דוֹר וְדוֹר. אֵיךְ אָרִים פְּנֵי בְּפָנֵי חַבְרֵי. מִי יוֹכַל לְהַצִּילֵנִי אֲזוּ מִבְּשַׁתִּי הַגְּדוֹל. מִי יוֹכַל לְעַמֵּד בְּפָנֵי כְלָמַתִּי הַעֲצוּמָה. אֵיךְ אוֹכַל לְמַצֵּא לִי מְקוֹם לְבָרַח וּלְהַטְמִן שָׁם מִפְּנֵי כְלָמַתִּי וּבְשַׁתִּי וְחֲרַפְתִּי, וּמָה אֲשִׁיב שׁוֹלְחֵי דְבָר.

כִּי אַתָּה גְּמַלְתָּ עָמִי כַּמָּה וְכַמָּה טוֹבוֹת בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגְעַת בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת. וְהִיֵּת מְרַמֵּז לִי בְּכַמָּה מִיַּגֵּי רְמָזִים, וְקִרְאֵת אוֹתִי אֲצִלְךָ וְתִבְרַךְ בְּכַמָּה מִיַּגֵּי פְרוּזִים. וְנִטִּית יָדְךָ אֵלַי, וְרַמְזַת לִי

מקרוֹב ומרחוק לקרְבני בְּרַחֲמֶיךָ בְּהִתְקַרְבוֹת גְּדוֹל מְאֹד בְּכַמָּה וְכַמָּה מיני רְמִזִּים וּפְרוּזִים שׁוֹנִים בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרֶךְ בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל שְׁעָה מִמָּשׁ, אֲשֶׁר לְפִי הִתְנוּצָצוֹת אֶחָד שֶׁהָיָה מִתְנוּצֵץ לִי אֱלֵקוּתְךָ יִתְבַּרְךָ וְרִמְזֶיךָ וּכְרוּזֶיךָ הַקְדוּשִׁים, הָיָה רְאוּי לִי לְבָלִי לַעֲבֹר עַל רְצוֹנְךָ אֲפֹלו תְנוּעָה קְלָה שְׁבֻקָּלוֹת. וְאֲפֹלו עַל תְּנוּעָה קְלָה בְּעֵלְמָא, אִם לֹא הָיָה כְּרְאוּי, חֵס וְשְׁלוֹם כְּרְצוֹנְךָ בְּשִׁלְמוֹת, הָיָה רְאוּי לִי לִפְלֵעַל עַל פְּנֵי וְלִשְׁכַּב בְּבִשְׁתִּי וְלִהְתַּפְסוֹת בְּכִלְמֹתֵי, עַד שֶׁכִּמְעַט תִּצָּא נַפְשִׁי, חֵס וְשְׁלוֹם, וְשִׁלָּא אוֹכַל לְהָרִים פְּנֵי כָּלֵל. מִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן שְׂאֵתָה הָיִיתָ מִתְנוּצֵץ לִי הִרְבֵּה הִתְנוּצָצוֹת בְּלִי שְׁעוֹר. בְּכַמָּה בְּחִינוֹת וּבְכַמָּה גְּלִגּוּלִים גְּלִגּוּלֵת עַמִּי, וְכַמָּה סְבוֹת סְבִבְתָּ עַמִּי, סְבוֹת טוֹבוֹת וְשִׂאִינָן טוֹבוֹת וְהַפֵּל הָיוּ לְטוֹבְתִי, כְּדֵי לְרַמֵּז לִי עַל יָדָם לָשׁוּב אֵלֶיךָ. בְּכַמָּה לְשׁוֹנוֹת שֶׁל חֶבֶה קָרְאֵת אוֹתִי, וּבְכַמָּה רְמִזִּים שׁוֹנִים רְמִזָּת אֵלֶי לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ. וְלֹא דֵי שִׁלָּא חֲסִיתִי עָלֶי לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וְלִהְיוֹת כְּרְצוֹנְךָ הַטוֹב בְּשִׁלְמוֹת, אִף גַּם הָיִיתִי כְּמִסְלַק הַבוּשָׁה מֵעַל פְּנֵיו, וּמְרַדְתִּי נִגְדֶךָ בְּשִׂאֵט בְּנַפְשׁ בְּמֶרֶד וּבְמַעַל, וּפְגַמְתִּי פְגָמִים הִרְבֵּה מְאֹד, לֹא יוֹם אֶחָד וְלֹא יוֹמִים וְלֹא עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא חֲדָשׁ וְלֹא שָׁנָה אַחַת כִּי אִם הִרְבִּיתִי לְפִשְׁעַ וְלִפְגָּם יָמִים וְשָׁנִים הִרְבֵּה. הוֹסַפְתִּי יָמִים עַל יָמִים שָׁנִים עַל שָׁנִים, מְלֵאִים חֲטָא וְעוֹן וּפִשְׁעַ, מְלֵאִים חֲרָפוֹת וּבוּשׁוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְסַבְּלָם.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵתָה לְבַד יִדְעָתָ צַעַר הַבוּשָׁה בְּעֵלְמָא דְאַתִּי בְּעֵלְמָא דְקִשׁוּט. אֵתָה לְבַד יִדְעָתָ אוֹתוֹ הָעֲנוּי וְהַצַּעַר הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא שֶׁל הַבוּשָׁה שֶׁל מִי שִׁלָּא קָשֵׁט עֲצָמוֹ לְהַלּוּלָא דְבֵי מְלָכָא. מִכָּל שֶׁכֵּן מִי שֶׁקִּלְקַל וְלִכְלַף עֲצָמוֹ בְּכַמָּה מיני פְּגָמִים וְלִכְלוּכִים, מִכָּל-שֶׁכֵּן וְכוּ' (ויִפְרַט כֹּל אֶחָד מֵהַ שְׁעוֹת, אֵת נִגְעֵי לְבָבוֹ), אֵתָה לְבַד יִדְעָתָ שִׂאִין צַעַר וְעֲנוּי וְיִסוּרִין בְּעוֹלָם נִחְשָׁבִים כָּלֵל כְּנֶגֶד הַצַּעַר שֶׁל הַבוּשָׁה הַזֹּאת חֵס וְשְׁלוֹם, וְאֲפֹלו צַעַר גִּיהֶנָם הַקָּשָׁה וְמֵר מִכָּל מיני יִסוּרִין קָשִׁים וּמְרִים שְׁבֻעוֹלָם הַזֶּה, אֲשֶׁר אִם יִתְקַבְּצוּ יַחַד כֹּל מיני יִסוּרִים וְעֲנוּיִם קָשִׁים

ומרים שבעולם, על אדם אחד חס ושלום, כל ימי חייו חלילה, לא יהיו נחשבים מאומה כנגד שעה אחת ואפלו כנגד רגע אחת של צער של גיהנם. ואף-על-פי-כן אפלו צער של גיהנם הקשה אינו נחשב כלל כנגד צער הבושה, שהוא צער גדול מכל מיני צער ויסורים שבעולם, ואפלו מצער גיהנם, כאשר גלו לנו צדיקים האמתיים.

ואי אפשר לנו לצייר כלל בזה העולם, כשאנו מלבשים בגשמיות גופנו, לצייר בשכלנו צער הבושה של עלמא דאתי. אוי לאותה בושה. אוי לאותה כלמה. ואם חכמינו, זכרונם לברכה, אמרו: 'כל צדיק נכוה מחפתו של חברו, אוי לאותה בושה'. וגם אמרו: 'פני משה כפני חמה, פני יהושע כפני לבנה, אוי לאותה בושה אוי לאותה כלמה'. ואם כל צדיק וצדיק יתבייש כף בפני חברו הגדול ממנו, אכן מה נעני אבתריהו, אנחנו מה נאמר ומה נדבר, באיזה לשון נדבר מבשתנו וכלמתנו, ואיה המליץ שיוכל לארג מליצות על עצם כלמתנו וחרפתנו. ואיה המקונן שיוכל לקונן על עצם צער בשתנו. ואיה המעתיר היודע לרצות ולפיס, שיוכל להעתיר ולרצות ולפיס אותך שתאסף את חרפתנו, ותכסה על כלמתנו.

ואחרי כל אלה, אם כבר הייתי זוכה על כל פנים למדת הבושה דקדושה, להתבייש מעתה מפניך באמת לבלי לסור מרצונך, חלילה, החרשתי. אבל מה אעשה אבי שבשמים, מה אומר מה אדבר, כי עדין אני רחוק מבושה, ועדין לא שברתי עזות הגוף כלל, "על כן דברי לעו", ואיני יודע כלל מהיכן להתחיל לדבר, מהיכן אתחיל לפרש שיחתי. "נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו, כי ליי אלהינו חטאנו".

על כן אין לי פה לדבר, ולא מצח להרים ראש. רק באתי לפניך יי אלהי ואלהי אבותי ואני פורש כפי אליך, ונושא עיני למעון

קדשתך, "אלֵיךְ נִשְׁאַתִּי אֶת עֵינֵי הַיּוֹשְׁבֵי בַשָּׁמַיִם", שְׁתַּזְמִין וְתִשְׁלַח לִי דְבוּרִים אֲמִתִּיִּים בְּפִי וּבִלְשׁוֹנִי, שְׂאוּכַל לְרַצּוֹתְךָ וּלְפַתּוֹתְךָ בָּהֶם, שְׁתָּשִׁיב פְּנֶיךָ אֵלַי וְתַחַנְנֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִבוּשׁוֹת וְחִרְפוֹת וּבְזִיווּנוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְתִהְיֶה בְּעֶזְרִי וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי אוֹר הַיְרָאָה וְהַבוּשָׁה דְקִדְשָׁה.

אָבִי שְׁבַשְׁמִים, רַחֵם עָלַי כְּרַחֲמֵי הָאֵב עַל הַבֵּן וְתַמְשִׁיךְ עָלַי מִדַּת הַיְרָאָה וְהַבוּשָׁה דְקִדְשָׁה מִשְׁרָשָׁה מִקֶּדֶם הַבְּרִיאָה, מִמְּאֹמֶר הַשָּׁלֵם, שֶׁהוּא "בְּרֵאשִׁית יְרֵא בִשְׁת", מִחֲכֻמָּה עֲלֵאָה, מֵעֲדָן עֲלֵאָה דְסִתִּים וְגִנְיֹז. מִי לֹא יִירָא בְּפָנֵי אוֹרוֹת הַצַּחְצַחוֹת הָאֵלוּ, מִי לֹא יִתְבַּיֵּשׁ בְּפָנֵיהֶם, מִי לֹא יִפְחַד, מִי לֹא יִרְעַד כְּשִׁיזְכֹּר רַחֲוִקוֹ הַגְּדוֹל מִהַשְּׁגַת אוֹרוֹת הָאֵלוּ אֲפִלוּ אִם הָיָה נָקִי מִן הַחֲטָא לְגַמְרֵי. מִכָּל שֶׁכֵּן מִי שֶׁפָּגַם אִיזָה פָּגָם כָּל שֶׁהוּא בְּכָל יְמֵי חַיָּו, מִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן מְלֵא חֲטָא וְעוֹוֹן וְפֶשַׁע. חוּס וְחַמֵּל עָלַי, חוּס וְחַמֵּל עַל נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי, חוּס וְחַמֵּל עַל גּוּפִי הַמְּגֻשָּׁם הַרַחוּק מִקְדְּשֶׁתְךָ בְּתַכְלִית הַהִרְחָקָה, הַפְּגוּם בְּכַמָּה מִיְגֵי פְגָמִים, הַמְּקַלְקֵל בְּכַמָּה מִיְגֵי קְלִקּוּלִים.

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן הַרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת, "רֵאָה עֲנִי וְעֲמָלִי, רֵאָה עֲנִי וּמְרוּדֵי לַעֲנָה וְרֵאשׁ". אַתָּה יוֹדֵעַ עֲצָם הַרַחֲמָנוּת שֵׁישׁ עַל בְּשָׂר גּוּפִי, שֶׁהוּא עוֹ וְחֻזַק כָּל כֹּף בְּתַאוֹת עוֹלָם הַזֶּה, עַד שֶׁנִּתְרַחַק הַגּוּף מִן הַנִּשְׁמָה בְּתַכְלִית הַרַחוּק, עַד שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לְהַנְשָׁמָה לְהִתְקַרֵּב כָּלֵל לְהַגּוּף לְגִלוֹת לוֹ וּלְהֵאִיר בּוֹ מִכָּל הָאָרֶז וּמִכָּל הַשְּׁגָה שֶׁהַנִּשְׁמָה מַשְׁגֵּת בְּכָל עֵת תָּמִיד בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים. אֲשֶׁר פּוֹנְתֶךָ הַטּוֹבָה הֵיטָה בְּבְרִיאָתִי וּבִיצִיאָתִי לְזֶה הָעוֹלָם, כְּדֵי שֶׁאֲזַכֶּה לְהַשְׁיֵג אוֹתְךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּגוּף וְנַפֶּשׁ בְּיַחַד. וְלֹא חִסְתִּי עַל כְּבוֹדְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ, וְעַל כְּבוֹד הַנִּשְׁמָה הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא נִתְחַזְקֶתִי לְהִתְגַּבֵּר עַל תַּאוֹת הַגּוּף וּמִדּוֹתָיו הַרְעִים, עַד שֶׁאֵין הַנִּשְׁמָה יְכוּלָה לְהִתְקַרֵּב לְהַגּוּף כָּלֵל, מִחֲמַת שֶׁהוּא עוֹ וְחֻזַק בְּהַתַּאוֹת מְאֹד. וְכָל כֹּף נִתְגַּבֵּר עֲזוֹת הַגּוּף בְּלִי שׁוּם בּוּשָׁה כָּלֵל מִהַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, עַד שֶׁאֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל בְּאִיזָה דְרָךְ בְּאִיזָה עֲצָה וְתַחְבּוּלָה אֲזַכֶּה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר עֲזוֹת הַגּוּף. כִּי כָּל דְרָךְ

וְכָל עֲצָה וְכָל תַּחֲבוּלָה שֶׁגִּלּוּ צְדִיקֵי אֲמֶת, אֲשֶׁר עַל יָדָם יְכוּלִים לְשַׁבֵּר עֲזוֹת הַגּוֹף וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיךְ, קָשָׁה וְכָבֵד עָלַי לְקַיֵּם הָעֲצָה בְּעֲצָמָה. וְאֵינִי יוֹדֵעַ בְּאֵיזָה דְרָךְ אֲזַכֶּה לְהִתְחִיל לְקַיֵּם עֲצוּתֶיךָ הַקְּדוּשׁוֹת אֲשֶׁר גָּלִיתָ עַל יָדֵי צְדִיקֵי אֲמֶת, כִּי מְרֻדְתִּי בְּכָל עֲצוּתֶיךָ הַטּוֹבוֹת.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ דְּעֵלְמָא כְּלָא, חָמַל עָלַי כִּי עֲכָשׁוּ אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוּם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה, כִּי אִם לְצַעֵק אֵלָיךְ תְּמִיד שֶׁתִּחַנְּנֵנִי בְּמִתְנַת חַנּוּם לְגַמְרֵי בְּכָל הַמַּדּוֹת טוֹבוֹת, וְתִצְיַלְנֵנִי בְּחֶסֶדֶיךָ הַגְּדוֹלִים מִכָּל הַתְּאוֹת וּמַדּוֹת רַעוּת. וְגַם לְזֶה אֵינִי זוֹכֶה כִּי חוֹלְפִים וְעוֹבְרִים יָמִים וְשָׁנִים אֲשֶׁר אֵינִי זוֹכֶה אֶפְלוּ לְצַעֵק אֵלָיךְ בְּאֲמֶת כְּרָאוּי. וְאֶפְלוּ אִם הָיוּ עוֹבְרִים בְּלֵי פְגָמִים הֵייתִי צָרִיךְ גַּם כֵּן לְצַעֵק מְאֹד עַל אַבְדַּת הַזְּמַן הַיָּקָר מִכָּל הוֹן אֲשֶׁר הֵייתִי יְכוּל לְהַרְוִיחַ וּלְהַשְׁתַּכֵּר בּוֹ חַיֵּי עוֹלָם בְּלֵי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ. אֵךְ הִלּוּאִי, מִי יִתֵּן וְהָיוּ הַיָּמִים עוֹבְרִים עַל כָּל פְּנִים בְּלֵי פְגָמִים כָּלֵל. אֲבָל אַחַר שֶׁהַיָּמִים וְהַשָּׁנִים עָבְרוּ כְּצֵל עוֹבֵר כְּהַרְף עֵין, וְהֵם מְלֵאִים פְּגָמִים כְּאֵלוּ, חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, וְהַפְּגָמִים וְהָעוֹנוֹת מִתְגַּבְּרִים כָּל כֶּף עַד שֶׁאֵינִי יְכוּל אֶפְלוּ לְצַעֵק אֵלָיךְ כְּרָאוּי כִּמוֹ שֶׁאֵינִי צָרִיךְ לְצַעֵק.

וְעַתָּה עֲתָה אָבִי שְׁבַשְׁמִים, אָבִי שְׁבַשְׁמִים, מָה אֶעֱשֶׂה מָה אֶפְעַל, לְהִיכֵן אֲבָרַח, לְהִיכֵן אֶעוֹף לְשָׁכֵן, "מִי יִתְּנֵנִי בְּמִדְבָּר מְלוֹן אוֹרְחִים", לְבָרַח מִגְּשָׁמִיּוֹת וְעֲזוֹת הַגּוֹף. אֵךְ אֲתָה יוֹדֵעַ כִּי אֵין מְקוֹם לְבָרַח מִן הַגּוֹף. אֶהֱפֹכֶה וְאֶתְהַפְּכֶה כְּאוֹפֵן בְּמַלִּי. וְכֹלָם שָׁבִים לְמְקוֹם אֲחָד. אֵלָיךְ לְבַד עֵינֵי תְלוּיּוֹת, אֵלָיךְ לְבַד רַעֲיוֹנֵי צוֹפִיּוֹת, אֵלָיךְ לְבַד עֵינֵי נְשׂוֹאוֹת. לְתַשׁוּעַת יְיָ עֵינֵי מִיִּחְלּוֹת וְדוּמִיּוֹת. אֵין לִי עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עַל אָבִי שְׁבַשְׁמִים. אֵין לִי שׁוּם תְּקוּנָה כִּי אִם עֲלֶיךָ אָב הַרְחֵמֵן. אֵין לִי שׁוּם מְבֻטָּח וּמְנוּס כִּי אִם עַל חֶסֶדֶיךָ הָעֲצוּמִים.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִימוּ מַעֲיָךְ עָלַי, יְכַמְרוּ חַנּוּנוֹתֶיךָ עַל עָלוּב כְּמוֹנִי, עַל מְלֵא חַרְפוֹת וּבוֹשׁוֹת כְּמוֹנִי. יְדָךְ תִּכְוֶן עִמִּי אֵךְ זְרוּעֶךָ תִּאֲמָצְנֵנִי.

קומה בעזרתי והושיעני כי אתה כל יוכל, "ולא יבצר ממך מזמה".
 ואתה ברחמיך וחסדיך הרבים ובכחך הגדול אתה מעלה מתכלית
 הירידה לעליה גדולה, עד שהירידה היא תכלית העליה. ואתה מהפך
 ברחמיך העונות לזכיות, כי מי יאמר לך מה תעשה, חוס וחסל עלינו
 ועשה את אשר תעשה ברחמיך וחסדיך העצומים, באפן שפעלה
 אותנו מירידתנו ותאמר לצרותינו די. ותתחיל מעתה להעלות אותנו
 מעלה מעלה, ויתהפכו כל הירידות לעליות גדולות. ותזכנו לתשובה
 שלמה באמת. ואתה ברחמיך תהפך כל העונות לזכיות.

ותעזרנו ברחמיך, שנזכה לעסק כל זמינו בתורה ומעשים טובים
 ובתפלה באמת ובאמונה ובענוה אמתיות ובמסירות נפש, ובדבקות
 גדול אליך בכוול גמור. ונזכה ברחמיך הרבים להמשיך עלינו בכל
 פעם אור העדיים והכתרים הקדושים שהכתרת אותנו בחורב בשעת
 קבלת התורה, בעת שאמרנו לפניך נעשה ונשמע, שאז נכתרו שני
 כתרים בראש כל אחד ואחד מישראל, ועל-ידי חטאינו נלקחו
 ונסתלקו ממנו. ואתה עתיד להחזירם לנו, כמו שכתוב: "ושמחת
 עולם על ראשם".

רחם עלינו ועזרנו. שנזכה לקדש ולטהר עצמנו, ונזכה לסור מרע
 באמת, ולעשות הטוב בעיניך תמיד. ונזכה לעסק בתורה ותפלה תמיד
 באמת ובמסירות נפש, באפן שנזכה שיחזירו לנו לכל אחד ואחד
 את שני כתרים האלו הנעשים מנעשה ונשמע, שהם תורה ותפלה
 שהם נגלות ונסתרות שבתורה. ותזכני בכל פעם להשיג נסתרות
 שבתורה להשיג תורת יי. ונזכה לעסק וליגע ולטרח תמיד
 בעבודתך בדבקות גדול ובמסירות נפש באמת, עד שנזכה לילך
 ולעלות במהירות גדול בכל פעם מדרגא לדרגא וממעלה למעלה עד
 שנזכה להשיג ולהבין בכל פעם נסתרות התורה הגבוהים יותר ויותר.
 ובכל פעם נזכה להשגת נעשה ונשמע הגבוה יותר. ונזכה תמיד
 שיהיה נעשה אצלנו בכל פעם מהנסתר - נגלה, מהנשמע - נעשה,

מתפלה - תורה, מתורת יי - תורתנו, כמו שכתוב: "כי אם בתורת יי תפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה". ונזכה להשיג ולהבין את העבודה הגבוהה שיש בדברי התורה, שהם סתרי תורתך שמלבש בדברי התורה שהם הפסוקים שסביבות כל מצוה ומצוה, אשר עצם גדלת העבודה הקדושה שיש באלו הפסוקים אין אנו זוכים להשיג כלל. חוס וחגנו ברחמיך הרבים, וזכנו להשיג ולהבין העבודה הגבוהה הזאת שנוזקה לדעת איך לעבד אותך ולעשות רצונך הנעלם והנסתר בדברי התורה הזאת. ונזכה לעלות בכל פעם מדרגא לדרגא ומעולם לעולם הגבוה יותר, מנעשה ונשמע זה לנעשה ונשמע גבוה יותר, וכן בכל פעם ופעם לעולם ועד. כמו שכתוב: "הנסתרות ליי אלהינו, והנגלות לנו ולבנינו עד עולם, לעשות את כל דברי התורה הזאת". עד שנוזקה לעלות בעליה גדולה להבין ולהשיג תורת יי באמת לאמתו. ונזכה לעלות ולהכלל בך באור האין סוף. ונזכה להכלל באחדותך עד שנוזקה לתורת יי ולתפלת יי באמת.

ויבין יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתחמל עלינו ותהיה בעזרנו ותזכנו לשמחה וחדוה דקדושה ונזכה להיות בשמחה תמיד. וחדות יי יהיה מעוננו. ונזכה על ידי זה לעזות דקדושה. ותעזרנו בכל עת לזכות לקולות דקדושה. ותתן בלבנו התחזקות והתאמצות לצעק ולזעק אליך תמיד. ותחמל עלינו ותושיענו שנטה אוננו ולבנו לשמע היטב כל הקולות דקדושה, ויפנסו בלבנו היטב, הן קול מוכיחי אמת הן קול נגון וזמרה ושירות ותשבחות לשמך ולעבודתך, הן קול הקדוש של השופר, הן קול אנחותינו וצעקותנו ותפלותינו, מה שאנחנו בעצמנו מתאנחים וצועקים ומתחננים ומתפללים אליך יי אלהינו, הן שאר כל הקולות שבקדושה - כלם נזכה לעוררם ולשמעם היטב, ויפנסו בלבנו ובאוננו, ויטו ללבנו אליך באמת. ונזכה לקבל על ידם עזות דקדושה, להתגבר על עזות הגוף, באפן שאוכל לשבר ולהכניע ולבטל עזות הגוף לגמרי ויתבטלו

כָּל תַּאוֹת הַגּוֹף וּמְדוּתָיו הַרְעִים, וַיִּתְבַּטַּל הַגּוֹף לְגַבֵּי הַנְּשָׁמָה הַקְּדוּשָׁה. וְאַזְכָּה לְהִיּוֹת עֵז כְּנֹמֵר בְּעִבּוּדְתָךְ וּבְתוֹרַתְךָ וּבְיִרְאַתְךָ, עַד שְׂאֲזוּכָה שְׁתּוּכַל הַנְּשָׁמָה לְרַחֵם עַל בָּשָׂר גּוֹפִי, שְׁתִּתְקַרֵּב הַנְּשָׁמָה לְהַגּוֹף וְתִגְלֶה לוֹ וְתֵאִיר בּוֹ מִכָּל הָאָרֶז וּמִכָּל הַשָּׁגָה שֶׁהַנְּשָׁמָה מַשְׁגֶּת תָּמִיד בְּכָל עֵת. עַד שֶׁתִּגְיַע גַּם לְהַנְּשָׁמָה טוֹבָה עַל-יְדֵי-זָה, שְׁתּוּכַל הַנְּשָׁמָה לְחַזֵּר לְמַעַלְתָּה תָּמִיד עַל-יְדֵי הַרְשִׁימוֹת שֶׁל הַהָאָרוֹת, שֶׁהֵאִירָה בְּבָשָׂר הַגּוֹף. וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת דְּבָקִים בְּךָ תָּמִיד, בְּגוֹף וּנְפֶשׁ בְּאַמַּת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת.

כִּי אַתָּה לְבַד יַדְעָתָ גְּדֹל הַרְחֻמְנוּת, שִׁישׁ עֲכָשׁוּ עַל גּוֹפֵי הַרְחוּק מִהַנְּשָׁמָה בְּתַכְלִית הַרְחוּק, וְגַם לְהַנְּשָׁמָה מַגִּיעַ פָּגָם גְּדוֹל, חַס וְשְׁלוֹם, עַל יְדֵי רְחוּק הַגּוֹף מִהַנְּשָׁמָה, כְּאֲשֶׁר אַתָּה יַדְעָתָ. חוּס וְחַמַּל עָלַי, וְתֵן בְּלִבִּי רְחֻמְנוּת בְּאַמַּת, שְׂאֲזוּכָה לְרַחֵם עַל בָּשָׂר גּוֹפִי, וְאַזְכָּה לְהִתְגַּבֵּר בְּעִזּוֹת דְּקֻדְשָׁה, בְּקוֹלוֹת דְּקֻדְשָׁה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל עַל-יְדֵי-זָה עִזּוֹת גּוֹפִי, עַד שֶׁגּוֹפִי יִתְבַּטַּל לְגַבֵּי נְשָׁמָתִי לְגַמְרִי, עַד שְׁתּוּכַל הַנְּשָׁמָה לְהֵאִיר בּוֹ, עַד שֶׁגַם הַגּוֹף יַדַּע מִכָּל הָאָרֶז וּמִכָּל הַשָּׁגָה שֶׁהַנְּשָׁמָה שְׁלִי מַשְׁגֶּת לְמַעַלָּה תָּמִיד בְּכָל עֵת.

וְזַכֵּנִי לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֱמֶת וּלְמוֹכִיחֵי אֱמֶת. וְאַזְכָּה שִׁיְהִיָּה לִי עִזּוֹת דְּקֻדְשָׁה לְהִיּוֹת עֵז כְּנֹמֵר לְעַמֵּד כְּנֹגֵד עִזֵּי פָנִים שְׂבִדוֹר, הַרוֹצִים לְהַרְחִיק מִצַּדִּיקֵי אֱמֶת. וְתִצְלִילֵנִי וְתִבְדִּילֵנִי מִן הַתּוֹעִים וּמִן מְנַהֲיֵי שְׂקָר אֲשֶׁר כָּל מְלֻכוֹתָם וְהַתְּנַשְׂאוֹת שֶׁלָּהֶם הוּא רַק עַל-יְדֵי עִזּוֹת דְּסִטְרָא אַחֲרָא לְבַד, שֶׁהֵיא מְלֻכוֹתָא בְּלָא תְּגָא. וְהֵם מְשַׁתְּרִים וּמְתַגָּאִים עַל עַם דָּל בְּחַנּוּם, אֲשֶׁר אַתָּה לְבַד יַדְעָתָ כִּפְּהָ רְעוֹת הֵם גּוֹרְמִים, חַס וְשְׁלוֹם. וְלֹא דֵי שְׂאִינָם יְכוּלִים לְקַרֵּב אוֹתָנוּ אֵלֶיךָ בְּאַמַּת כִּי אִם שְׂרוֹצִים לְרַחֲקֵנוּ, חַס וְשְׁלוֹם, מִנְּקֻדַּת הָאֱמֶת מִצַּדִּיקֵי אֱמֶת מְכַשְׂרִים אֱמֶתִיִּים. רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְתִבְדִּילֵנוּ מִן הַצְּבוּעִים וְהַשְּׂקָרָנִים מִמְּנַהֲיֵי שְׂקָר, וְתֵן לָנוּ עִזּוֹת דְּקֻדְשָׁה שְׁנוּכַל לְעַמֵּד כְּנֹגֵד עִזּוֹתָם. וְתַעֲזָרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שִׁיְהִיָּה לָנוּ כַּח עַל-יְדֵי עִזּוֹת דְּקֻדְשָׁה לְהוֹסִיף

עז ותעצומות בקדשה שלמעלה. ואתה תשפיע ותתן עלינו תוספות
 עז ותעצומות מאתך להתגבר ולהתאמץ בעבודתך ובתורתך וביראתך
 בלח וגבורה גדולה ובעזות גדול דקדשה. ולא נתבייש מפני המלעיגים
 ולא יפל עלינו שום מורא ופחד ובושה, ולא שום חלישות הדעת
 משום אדם ומשום נכרא שבעולם, כי אם ממך לבד נירא ונפחד
 ונתבייש תמיד לבלי לסור מרצונך ימין ושמאל מעתה ועד עולם.
 ויקים בנו מקרא שכתוב: "תנו עז לאלהים על ישראל גאנתו ועזו
 בשחקים, נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נותן עז ותעצמות
 לעם ברוך אלהים".

ותשפיע עלינו ברחמיך הרבים דעת דקדשה, שאזכה לידע איך
 להתנהג עם העזות באפן שלא יהיה לי שום עזות דסטרא אחרא
 כלל, ולא אשתמש עם העזות כי אם לשמך ולעבודתך באמת.
 ותצילני ותמלטני מדינה של גיהנם הקשה ומר מאד המגיע להעזי
 פנים, אשר הם נופלים בגיהנם באין סומך ומציל. חוס וחסל עלי
 בחמלקיך האמתיים, חוס וחסל עלי ותצילני מכל מיני עזות דסטרא
 אחרא מכל מיני עזות הגוף. ותזכני לעזות דקדשה באמת לעמד כנגד
 העזי פנים שבדור הרוצים לרחק מדרך אמת או להחליש דעתם, חס
 ושלום, של הרוצים להתקרב לדרך הקדשה באמת. ותעזרנו שנהיה
 עז כנמר נגדם לנצחם ולהשפילם עד עפר, לשברם ולבטלם לגמרי.
 ותזכני שאהיה עז וחסל בעבודתך תמיד, ואזכה לכל הקולות דקדשה,
 ולהתגבר על ידם על כל מיני עזות של הגוף עד שיתבטלו כל תאוות
 הגוף ומדותיו הרעים.

ואזכה להתקרב לצדיקי אמת באמת, ולהתחבר תמיד עם אנשים
 כשרים ויראים באמת, ההולכים בדרך האמת כרצונך הטוב. "וי
 עזו וגבור, ויש מלחמה, תנה עזך לעבדך והושיעה לבן
 אמתך", וזכני לעזות דקדשה הנמשך מבשת פנים דקדשה, מעדן
 עלאה דסתים וגניז, מחכמה עלאה, ממאמר השלם שהוא "בראשית",

אשר על ידי זה תבנה ירושלים עירך במהרה בימינו, קריה נאמנה. נהלנו בעזך אל נוה קדשך, ותזכנו על ידי זה לאמונה שלמה ולהתקרב ולהפיל בצדיקים אמתיים הפלולים משבעה רועים שהם קליות הקדשה. וימשך על ידם עלי ועל זרעי ועל כל עמך בית ישראל אמונה שלמה באמת. ואזכה ברחמיך הרבים להאמין בך ובצדיקיך האמתיים ובמוכיחי אמת שהיו בכל דור ודור ושפדור הזה, באמת ובאמונה שלמה, בלי שום בלבול ונטיה כלל. ואזכה על ידי האמונה לקבל מוסר ממוכיחי אמת, ואשמע בקולם, ויכנסו דברייהם האמתיים באזני ובלבי, ואטה לבבי אליהם, ואבטל עצמי לגמרי אליהם, עד שאזכה להיות פרוץ הצדיקי אמת, ולא אסור מדברייהם ומרצונם ימין ושמאל.

ותזכני ברחמיך הרבים לשמוש דקדשה. שאזכה לשמש צדיקים אמתיים ומוכיחי אמת, ואזכה לעמד לפנייהם ולשמעם ולהטפל בהם ולעשות כל צרכיהם ורצונם, למען אזכה על ידי זה שיהיה לי איזה שיכות והתקרבות להם. כי אפה ידעת גדל רחוקי מצדיקי אמת, עד שאין לי שום שיכות והתקרבות להם, עד שאפלו כשאני זוכה לשמע דבור הקדוש מהם, אינו נשמע לאזני עצם קול הדבור, כי אם קול הברה, הנאחז ומתדבק בקול דקדשה על ידי חטאי ועוונותי המרבים. וגם אפלו קול אנחתי וזעקתי בעצמי איני זוכה לשמע היטב, כי אם קול הברה.

אנא יי, חמל עלי, וזכני לשמוש דקדשה, שאזכה ברחמיך לעשות מצוות הרבה בגופי, שיזכה גופי לשמש את הנשמה בעשית מצוות מעשיות הרבה תמיד. וכן אזכה לשמש הרבה תלמידי חכמים וצדיקים אמתיים, באפן שאזכה לשמע כל הקולות דקדשה בעצמם, בלי שום אחיזת קול הברה כלל. ואפה ברחמיך תמחל ותסלח לי על כל עוונותי ופשעי וחטאי, ותסיר ותבטל כל המקטרגים שנעשו על ידי עוונותי המרבים, ותכניעם ותשפילם ותבטלם בבטול גמור,

ותהיה בעזרי שאתגבר בעזות דקדושה על עזות גופי, עד שאזכה לשבר ולבטל כל תאות הגוף ומדותיו הרעים, עד שיתבטל גופי לגמרי לגבי הנשמה הקדושה, ויכלל ויתאחד הגוף עם הנשמה בתכלית ההתאחדות. ותאיר ותגלה הנשמה להגוף כל ההארות וכל ההשגות שהיא משגת תמיד למעלה. ואנכי בכלל גופי ונפשי ורוחי ונשמתי אתקרב ואתאחד עם צדיקי אמת ואהיה נכלל בהם באמת, עד שאזכה להכלל בהם באמת מעתה ועד עולם.

ותעורר רחמיך עלינו. ותשלח לנו מנהיג אמת רועה נאמן, שיהיה לו כח לקרבנו אליך באמת. ונזכה להכלל בשבעה רועים דקדושה שהם כלליות הקדושה, כלליות אמונה הקדושה של ישראל עם קדושה. ותמשיך עלינו ותשפיע עלינו אמונה הקדושה על ידם. ועשה למענך ולמען השבעה רועים שהם אברהם יצחק ויעקב משה אהרן יוסף דוד, ולמען כל הצדיקים שהיו בכל דור ודור עד עתה, ולמען הצדיקים אמתיים שבדור הזה ולמען כל בית ישראל עמך. ותשפיע עלינו ממעון קדושתך ותיטיב לנו בטובך האמת. ותחננו בחסדיך הגדולים ותמלא רחמים עלינו ברחמיך הרבים. ותשיב פניך אלינו, ותקבע ותטע בלבנו אמונתך הקדושה בשלמות, שנוזכה להאמין בה, ואלהינו ואלהי אבותינו, ובצדיקיך האמתיים, הן בצדיקים אמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, הן בצדיקי אמת ומוכיחי אמת וכשרים אמתיים שבדור הזה, בכלם אזכה להאמין באמת ובאמונה שלמה בלי שום בלבול ונטיה כלל, חס ושלום, ולא יהיה לי שום הרהור אחריהם כלל. ואזכה על ידי האמונה השלמה למלאת הארת הידים הקדושים, ואזכה למלאת ידי היום ליי.

ותתן לי כח להכניע ולשבר ולבטל כל מיני אמונות כוזביות מן העולם וכלם ישובו לאמונתך הקדושה. ואזכה על ידי האמונה השלמה לקבל מוסר ותוכחה ממוכיחי אמת, ויכנסו דברייהם בלבנו באמת. ונזכה לשוב על ידי זה בתשובה שלמה אליך באמת. ותקבץ

נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל, וְתַבְטִיל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל מִינֵי גְרוּשׁ וּמַחֲלָקֵת מִן הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא יִגְרָשׁוּ עִמָּךְ בַּיִת יִשְׂרָאֵל מִמְּקוֹמָם לְעוֹלָם. וְכֹל אוֹתָן שֶׁכָּבַר נִתְגַּרְשׁוּ וְנִדְּחוּ מִמְּקוֹמָם מֵעִמָּךְ בַּיִת יִשְׂרָאֵל בְּכֹלל וּבִפְרָט כָּלֵם תַּחֲזִירָם וְתִשְׁיבָם לְמִקְוָם בְּשָׁלוֹם. וְתִשֵּׁים שָׁלוֹם בְּעוֹלָם, וְתַבְטִיל כָּל מִינֵי מַחֲלָקֵת מִן הָעוֹלָם.

וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְתִטְהַר עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל. וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִלְנוּ תָּמִיד מִפְּגָם טְמֵאת נְדָה חֵס וְשָׁלוֹם. וְתַבְדִּיל וְתַפְרִישׁ אוֹתָנוּ וְכֹל עִמָּךְ בַּיִת יִשְׂרָאֵל מִפְּגָם טְמֵאָה זֶה לְגַמְרֵי, שֶׁלֹּא יֵאָרַע לָנוּ וְלֹא יִזְדַּמֵּן לָנוּ שׁוֹם מְכֻשׁוּל וּפְגָם, חֵס וְשָׁלוֹם, מִפְּגָם עֲוֹן נְדָה, חֵס וְשָׁלוֹם, רַק נִזְכָּה לִהְיוֹת קְדוֹשִׁים וְטְהוֹרִים תָּמִיד.

וְחוֹשִׁיעֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְשַׁלַּח לָנוּ צְדִיקֵי אֲמֵת מוֹכִיחֵי אֲמֵת, שִׁיְהִיָּה לָהֶם כַּח וְחֻכְמָה לַעֲשׂוֹת שָׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמִים, שִׁיעֲסִקוּ לְהוֹכִיחַ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכָהּ הַרְאוּ. וְיִהְיוּ יוֹדְעִים אִיךְ לְהוֹכִיחַ אוֹתָם. וְיִוְדִיעוּ לָנוּ לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד אֵת גְּדֹל עֲצָם הַפְּגָם שֶׁל כָּל חֵטָא וְעוֹן, בְּאִפְסָן שֶׁנִּשְׁוֹב מֵהֶם. וְיַחֲזִירוּ כָּל יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וְיִהְיוּ יְכוֹלִים לְרַצּוֹת אוֹתָךְ וּלְפַתּוֹתְךָ בְּעֵתְךָ, וּלְהַקְטִין לְפָנֶיךָ מְאֹד כָּל חֵטְאֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, עַד שֶׁתִּמְלֵא רַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עִמָּךְ בַּיִת יִשְׂרָאֵל, וְתִסְלַח לְכֹל עוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחַל לְכֹל פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתָנוּ, שֶׁחֵטְאֵנוּ וְשָׁעוּנוּ וְשֶׁפָּשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ בְּכֹלל וּבִפְרָט, בְּדוֹר הַזֶּה וּבְדוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים, בְּגִלְגּוֹל זֶה וּבְגִלְגּוֹל אַחֵר - עַל כָּלֵם תִּמְחַל וְתִסְלַח אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת. וְתִשְׁיב פְּנֶיךָ אֵלֵינוּ, וְתִרְחַם עָלֵינוּ תָּמִיד, וְתִבְנֶה עִירָךְ יְרוּשָׁלַיִם קְרִיָּה נְאֻמָּה בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ. וְתִשֵּׁים שָׁלוֹם בְּעוֹלָם. וְנִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ עַל יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֲמֵתִים לְתַקֵּן בְּשָׁלְמוֹת שְׁנֵי הַחוֹתְמוֹת דְּקִדְשָׁה; חוֹתֵם בְּתוֹךְ חוֹתֵם, חוֹתֵם הַיְדִין וְחוֹתֵם הַרְגְּלִין. וְתִמְתִּיק וְתַבְטִיל כָּל מִינֵי דִינִים מְעַלְיָנוּ וּמַעַל כָּל עִמָּךְ בַּיִת יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם.

וְתַעֲזֹר לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַתְּפִיל בְּכּוֹנֵה גְדוֹלָה תָּמִיד, וּבִפְרָט

בִּירַח הָאֵיתָנִים בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם הַכַּפּוּרִים וְהוֹשַׁעֲנָא רַבָּא עֲזָרְנוּ
 לְהַתְּפַלֵּל אֲזוּ בְּכַח גְּדוּל וּבְכֹנֶנָה גְּדוּלָּה וְעֲצוּמָה. וְתִזְמִין לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם כַּפּוּר מִתְּפִלָּים וְתוֹקְעִים הַגּוֹנִים וְכַשְׂרִים, שְׂיִהְיֶה
 לָהֶם כַּח לְרִצּוֹתֶךָ וּלְפִתּוֹתֶיךָ וּלְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ. וְתַעֲזָרְנוּ לְשִׁמְעַ קוֹל שׁוֹפֵר
 בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּכֹנֶנָה שְׁלֵמָה כְּרֵאוּי. וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִצְוֹת שְׁמִיעַת קוֹל
 שׁוֹפֵר בְּשִׁלְמוֹת עִם כָּל פְּרֻטִיָּה וְדִקְדוּקָיָה וְכֹנְנוֹתֶיהָ וְתִרְי"ג מִצְוֹת
 הַתְּלוּיִים בָּהּ וּבְלֵב טוֹב וּבְשִׁמְחָה גְּדוּלָּה, וְנִזְכָּה לְשִׁמְעַ קוֹל הַשׁוֹפֵר
 בְּעֲצָמוֹ וְלֹא שׁוֹם קוֹל הַבְּרָה. וַיִּכְנַס קוֹל הַשׁוֹפֵר הַקְּדוֹשׁ בְּלִבְנוּ הַיֵּטֵב
 וַיִּמְשֵׁךְ עָלֵינוּ קְדֻשָּׁה גְּדוּלָּה עַל יְדֵי כָּל הַקּוֹלוֹת הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל הַשׁוֹפֵר.
 וַיִּתְגַּבֵּר וַיִּתְחַזַּק קוֹל הַשׁוֹפֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה "הֵן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל
 עִז". וַיִּפֹּל עָלֵינוּ פֶּחַד וְחִרְדָּה וְאֵימָה וַיִּרְאֶה וּבּוֹשָׁה גְּדוּלָּה וְעֲצוּמָה
 מִפְּנֵיךָ עַל יְדֵי קוֹל הַשׁוֹפֵר. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "אִם יִתְקַע שׁוֹפֵר בְּעִיר וְעִם
 לֹא יִחֲרְדוּ". וְקוֹל הַשׁוֹפֵר יִהְיֶה הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד, עַד שְׂיִכְנִיעַ וַיִּשְׁבֵּר
 וַיִּבְטֵל כָּל מִינֵי עֲזוֹת דֶּסֶטְרָא אַחֲרָא, הֵן עֲזוֹת הַגּוֹף הֵן עֲזוֹת שֶׁל הָעֵזִי
 פְּנִים שְׁבִדוֹר. וְנִזְכָּה לְשִׁמְעַ כָּל הַקּוֹלוֹת הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל הַשׁוֹפֵר הַקְּדוֹשׁ
 בְּשִׁלְמוֹת, הֵן קוֹל תְּקִיעָה, הֵן קוֹל שְׁבָרִים, הֵן קוֹל תְּרוּעָה. וְנִשְׁמַע
 הַיֵּטֵב וְנִקְבֵּל בְּלִבְנוּ קְדֻשַׁת כָּל הַקּוֹלוֹת הַלְלוֹ, עַד שְׂיִהְיֶה נִשְׁבֵּר עֲזוֹת
 גּוֹפְנוֹ עַל יְדֵי זֶה וַיִּתְעוֹרֵר לִבְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת
 "שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב" בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּכָל הַיּוֹם כָּלוּ, עַד שְׁנִתְעוֹרֵר בְּבִכְיָה
 גְּדוּלָּה מִתּוֹךְ הַשְׁמִימָה הָעֲצוּמָה בְּשִׁמְךָ הַגְּדוֹל, וַיִּקְיֵם כְּנוֹ מִקְרָא
 שֶׁכָּתוּב: "בְּשִׁמְךָ יִגִּילוּן כָּל הַיּוֹם, וּבְצַדִּיקֶיךָ יְרוּמוּ. כִּי תִפְאֶרֶת עֲזָמוֹ
 אָתָּה וּבְרִצּוֹנֶיךָ תְּרוּם קַרְנֵנוּ".

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָתָּה יִדְעָתָּ שֶׁכָּל קְדֻשָׁתְנוּ תְּלוּיָהּ בִּימֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה
 הַקְּדוֹשִׁים שֶׁהוּא הַתְּחִלַּת הַשָּׁנָה, יוֹם רֵאשׁוֹן בַּשָּׁנָה, זֶה הַיּוֹם תְּחִלַּת
 מַעֲשֵׂיךָ זְכוּר לַיּוֹם רֵאשׁוֹן, אֲשֶׁר מִשָּׁם נִמְשָׁךְ הַקְּדֻשָּׁה עַל כָּל הַשָּׁנָה
 כְּלָה. חוּס וְחַמַּל עָלֵינוּ, וְעֲזָרְנוּ וְזָכְנוּ לְקַבֵּל רֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּקְדֻשָּׁה גְּדוּלָּה
 וּבְשִׁמְחָה גְּדוּלָּה, וְתַעֲזָרְנוּ שְׁנִזְכָּה לְטַהֵר וּלְקַדֵּשׁ מִחֲשַׁבְתָּנוּ מְאֹד בְּרֵאשׁ

השנה בקדשה ובטהרה גדולה ועצומה מאד באמת כראוי בראש השנה, באשר אפה ידעת איך צריכים להזהר לשמר את המחשבה בקדשה בראש השנה. ונזכה בזכות וכת צדיקי אמת שיהיה נשלם על ידינו כל התקונים והיחודים והקדשות שצריכים לתקן וליחד למעלה בראש השנה ויום הכפורים, ולהמשיך קדשה עלינו ועל כל עמך בית ישראל מראש השנה על כל השנה כלה. "מרשית השנה ועד אחרית שנה". כי אפה ידעת כי בגלותנו המר הזה, בעוקבא דמשיחא, אין לנו שום פח והתחזקות דקדשה כי אם על ידי ראש השנה הקדוש אשר נתת לנו ברחמיך מתנה טובה ויקרה. ואנחנו בענינו אין לנו שום שכל ודעת איך ובאיזה אופן להמשיך עלינו קדשת ראש השנה כראוי. אפה ידעת את לבנו, קומה בעזרתנו בעת צרה הזאת באחרית הימים, ועזרנו והושיענו. וחמל נא עלינו, אדונינו אלהינו, אבינו מלפנו צורנו וגואלנו, ורחם עלינו בזכות צדיקי אמת שפדור הזה, ובזכות צדיקי אמת הקדושים אשר בארץ המה, אשר אנו וכל עמך בית ישראל הולכים וסובבים, ומשתטחים על קברייהם וציון שלהם בכל ערב ראש השנה, ופורשים פנינו לפניך ומתפללים ומתחננים אליך בקידה בכריעה בהשתחויה בלב נשבר ונדכא. חוסה עלינו ברחמיך הרבים, ותעורר לב נשמת כל הצדיקים אמתיים אשר נשמתם בגבהי מרומים ברום המעלות בעולמות העליונים הקדושים. שכל נשמות הצדיקים הקדושים האמתיים ירדו למטה בראש השנה ויהיו עמנו בקרב עמך ישראל. ויעזרו אותנו להתפלל ולהתחנן בראש השנה, ולהכניע ולגרש השטן בראש השנה, ולשבר ולבטל כל מיני עזות דסטרא אחרא מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל על ידי התפללות והתקיעות של ראש השנה הקדוש, עד שנזכה להמשיך עלינו ועל כל עמך בית ישראל קדשה וטהרה מראש השנה על כל השנה כלה. ונזכה לתקן שני החותמות דקדשה חותם בתוך חותם בירח האייתנים, בראש השנה ויום הכפורים וספוח והושענא רבא ושמיני

עצרת. ויעלו קולינו לפניך לרצון, ונזכה לשמחה דקדושה בשלמות
תמיד. ותכתב ותחתם אותנו ואת כל עמך בית ישראל לחיים טובים
וארוכים ולשלום, חיים של יראת שמים, חיים אמתיים, חיים שנזכה
בהם לחיי עולם, לחיים נצחיים.

רבנו של עולם, אתה ידעת את לבנו, כי צרכינו מרבים להאמר
עד אשר לא יספיקו כל ימינו לפרטם. אבל אתה ידעת את כל אשר
עם לבנו, עשה עמנו למען שמך ולמען כל הצדיקים אמתיים וחמל
עלינו ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, הן מה שהזכרנו לפניך, הן
מה שקצרה ימינו ולשוננו להזכיר לפניך. ועשה מה שתעשה, באפן
שנזכה כלנו לשוב אליך באמת ובלב שלם בתשובה שלמה כרצונך
הטוב, ולא נסור מרצונך ימין ושמאל כל ימינו לעולם, ונזכה לילך
ולעלות מהרה מדרגא לדרגא וממעלה למעלה בקדושה גדולה, עד
שנזכה בחיינו להכליל בך באמת באור האין סוף כרצונך וכרצון
צדיקיך האמתיים, עד שנזכה לתורת יי ולתפלת יי באמת. ולא
נבוש בעולם הזה ולא נפלם לעולם הבא. "יי עז לעמו יתן, יי
יברך את עמו בשלום". יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שתבנה עירך במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך.

כג

מיוסר על תורה כ"ג בליקוטי מוהר"ן

אלהינו ואלהי אבותינו, אלהים חיים ומלך עולם, אל חי חלקנו
צורנו, צוה להציל ידידות שארינו משחת למען בריתך אשר שמת
בבשרנו. רבנו של עולם מה רב טובך אשר עשית עמנו, אשר
חמלת על נפשנו, וחסבת מרחוק להטיב אחריתנו, ונתת בריתך
בינך ובין אברהם אביך. והקמות בריתך את יצחק ואת ירעו
ישראל ואת ירעו ירעו לדורותם. וחסדת על תקון נפשותינו ונפש
ירענו, וצוית אותנו לכנס בבריתו של אברהם אבינו, למול את בשר

עֲרַלְתָּנוּ בַיּוֹם הַשְּׁמַיִנִי. "מִי יִמְלֹל גְּבוּרֹת יְיָ יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ".
 מִי יִפְאַר מִי יְהַדֵּר. מִי יְהַלֵּל, מִי יִשְׁבַּח. מִי יוּכַל לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְבָרְכֶךָ
 וּלְשַׁבַּחְךָ וּלְפָאֲרֶךָ עַל כָּל הַחֶסֶד וְהַטּוֹבָה הַגְּדוּלָה וְהַנּוֹרָאָה הַזֹּאת
 אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ. אֲשֶׁר קִדְשָׁתָּ יְדִיד מִבְּטָן. וְצִאָצְאָיו חֲתַמְתָּ בְּאוֹת
 בְּרִית קֹדֶשׁ.

עַל כֵּן בָּאתִי לְהַפִּיל תַּחֲנוּנֵי לִפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי אָב
 הַחֶסֶד אָב הַרַחֲמָן, הַגּוֹאֵל מִמָּוֶת וּפּוֹדֵה מִשַּׁחַת, עֹשֶׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ
 אֲשֶׁר חֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ, וְחַמַּל עַל נַפְשׁוֹתֵינוּ, וְקוּמָה בְּעֲזָרְתָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו
 לְמַעַן חֲסִדְךָ. שְׁנַזְכֶּה לְקֹדֶשׁ וּלְטָהָר עֲצֻמָּנוּ בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית בְּתַכְלִית
 הַשְּׁלָמוֹת בְּאֵמֶת פְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְתִגַּן עָלֵינוּ וְתַעֲזָרֵנוּ שְׁנִהְיֶה נִשְׁמָרִים
 מִכָּל דָּבָר רָע. שְׁלֵא נִהְרָהּ בַּיּוֹם שׁוֹם הַרְהוּר בְּעוֹלָם, וְלֹא נִבְא לַיְדֵי
 טְמָאָה בְּלִילָה. וְתַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִכָּל מִינֵי פֶגַם הַבְּרִית
 שְׁבַעְעוֹלָם, וְעֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ, עֹשֶׂה לְמַעַן כָּל הַצְּדִיקִים
 וְהַחֲסִידִים הָאֲמִתִּיִּים הַקְּדוּשִׁים וְהַטְּהוּרִים, אֲשֶׁר הִתְגַּבְּרוּ עַל יִצְרָהֶם
 לְמַעַן כְּבוֹדְךָ וְעַמְדוֹ בְּנִסְיוֹנוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת, וְכַפּוּ אֶת יִצְרָם וְקִדְשׁוּ
 אֶת שְׁמֶךָ, עַד שְׁזַכּוּ לְקִדְשַׁת הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת פְּרָצוֹנְךָ. וְלְמַעַנְם
 וְלְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרְהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב עֹשֶׂה, וְחוּסָה עָלֵינוּ וְעֲזָרֵנוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְקִדְשָׁנוּ וְטַהַרֵנוּ בְּקִדְשַׁתְךָ הָעֲלִיוֹנָה. בְּאִפְסָן שְׁנַזְכֶּה גַם כֵּן
 לְשִׁמְרַת הַבְּרִית בְּאֵמֶת פְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם. מָה אֹמֵר מָה אֶדְבָּר וּמָה אֶצְטַדֵּק. וּבְאִיזָה דְרָךְ
 וּבְאִיזָה עֲצָה וּבְאִיזָה תַּחֲבוּלָה אוּכַל לְהִתְחִיל לְפָרֵשׁ אֶת לִבִּי לִפְנֶיךָ
 וּבְאִיזָה דְרָךְ וּבְאִיזָה זְכוּת אוּכַל לְרַצוֹת וּלְפַיֵּס אוֹתְךָ עַל כָּל הַחֲטָאִים
 וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים שְׁחָטָאתִי וְשַׁעֲוִיתִי וְשִׁפְשַׁעְתִּי לִפְנֶיךָ מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה, בְּמַחְשְׁבָה דְבוּר וּמַעֲשֵׂה, בְּרֵאִית הָעֵינַן וּבִשְׁמִיעַת הָאָזְנוֹן וּבִשְׁאָר
 חוּשֵׁים. מִי יוּכַל לְסַפְּרָם מִי יוּכַל לְפָרֵטֵם אֲפִלּוּ בְּדֶרֶךְ כָּלֵל. וְעַל אִיזָה
 מִהֵן אֲבַקֵּשׁ קָדֶם, עַל הַחֲדָשׁוֹת אוֹ עַל הַיְשָׁנוֹת, עַל הַנְּגִלוֹת אוֹ עַל
 הַנְּסֻתוֹת עַל הַכָּלֵל אוֹ עַל הַפְּרֵט, עַל הַגְּדוּלוֹת אוֹ עַל הַקְּטָנוֹת. כִּי

גם הפגמים הקטנים שבקטנים בערכי, הם פגמים עצומים ונוראים, לפי עצם גדלתך ורוממותך.

רבנו של עולם פתח פיך לאלם כמוני, למרחק כמוני, לנרדף כמוני. עזרני לפרש את לבבי המר לפניך, פי נפשי מרה לי מאד מאד עד אשר איני יודע איך אני יכול לחיות ולהתקיים אפלו שעה אחת מעצם מרירות לבי, פי פגמתי בהברית קדש במקור החיים.

רבנו של עולם אתה ידעת. פי כל ימינו ושנותינו לא יספיקו להתודות ולהתחנן ולעשות תקונים לתקן אפלו פגם מחשבה והרהור אחד. פי אתה לבד ידעת עד היכן עד היכן מגיע פגם ההרהור חס ושלום. מפל שפן וכל שפן פגם טפת קרי אחת לבטלה חס ושלום מי יוכל לתקן זאת. מי יוכל לעשות תקונים על זה, ולרצות ולפייס אותך על זה אשר על ידי זה הארכנו את הגלות, ועדין לא שבנו לארצנו. ועתה מה אומר ומה אדבר. ובאיזה לשון ובאיזה דבורים ובאיזה אפן אתחיל להתודות לפניך יי אלהי ואלהי אבותי. ואיך אקבל דבורים קדושים וטהורים לפרש שיחתי לפניך. "נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעפר. נאלמתי לא אפתח פי פי אתה עשית". פי השחרו פנינו מפני חטאתינו. ונחשכו עינינו מפני עונותינו. עד אשר בעונותי הרבים, מתגבר עלי העצבות והמרה שחורה בכל עת, ואין לי שום שמחה אמתית אפלו בעת שאני זוכה לעשות איזה דבר שבקדשה בעבודתך וביראתך ובתורתך, ואני רחוק משמחה אמתית בתכלית הרחוק. פי פגמתי באור פני מלך חיים, פגמתי בכל מיני שמחה דקדשה, פגמתי באנפין נהירין עד אשר על ידי עונותי הרבים מתעוררים בכל עת האנפין חשוכין עלינו חס ושלום, שהם עצבות ומרה שחורה, שהמה היו בעוכרינו. והמה הם רב עקר המניעות והבטולים מעבודתך באמת, ועל ידם באו לנו כל הפגמים וכל המכשולות וכל החטאים שחטאנו ושעונו ושפשענו נגדך. כאשר אתה ידעת יי אלהינו, וכאשר גלית לנו על ידי חכמך האמתיים

שְׁעָרָא כָּל הַעֲוֹנוֹת, וּבִפְרָט פָּגַם הַבְּרִית בְּאֵין עַל יְדֵי עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה חֵס וְשְׁלוֹם. וְעַתָּה אָבִי שְׁבִשְׁמִים אֵל חַי וְקַיִם מֵאֵין אֲבִיקָא עֶזְרָא וְתִרְוַפָּה לְמִפּוֹתֵי הָאֲנוּשׁוֹת מְאֹד. "אֲשָׂא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יְבֵא עֶזְרָא". מֵאֵין אֲבִיקָא הַצָּלָה וּמְנוּסָא. מֵאֲחֵר שְׁפָל אֶחָד תְּלוּי בְּחִבְרוֹ, שְׁמַחָה וְשְׁמִירַת הַבְּרִית, וּמֵאֲחֵר שְׁלֵא זְכִיתִי עֲדִין לְשְׁמִירַת הַבְּרִית בְּשְׁלֵמוֹת בְּאֶמֶת פְּרָאוּי, מֵהֵיכָן אֶקְבֵּל שְׁמַחָה. וּמֵאֲחֵר שְׁאֲנִי רְחוּק מִשְׁמַחָה דְקִדְשָׁה, אִם בְּן אֵיפּוֹא מֵהֵיכָן אֶקְבֵּל כַּח וּגְבוּרָה לְזִפּוֹת לְשְׁמִירַת הַבְּרִית.

עַל בְּן אֲזַעֲקָא וְאֲשׁוּעָא בְּקוּל מֵר אֲצַעֲקָא אֵלֶיךָ. בְּקוּל צַעֲקָה בְּקוּל אֲנַחָה בְּקוּל דְּמַעֲזָה אֲתַחֲנוּן לְפָנֶיךָ. בְּכָל מֵינֵי תַחֲנוּנִים אֲנִי מִפִּיל תַּחֲנוּנֵי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. בְּכָל מֵינֵי בְּקָשׁוֹת אֲנִי מִבְּקָשׁ לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדֶךָ, בְּכָל מֵינֵי קוּלוֹת אֲנִי קוֹרָא אֵלֶיךָ, חוּס וְחַמֵּל עָלַי, חוּס וְרַחֵם עָלַי, חוּס וְחַנּוּנִי, חַנּוּנִי וּפְדוּנִי, פּוּדָה וּמַצִּיל הַצִּילֵנִי, גּוֹאֵל חֲזֵק לְמַעַנְךָ פְּדוּנִי, שׁוֹמֵעַ אֲנֻקַּת אֲבִיוֹנִים שׁוֹמֵעַ צַעֲקוֹתֵי וְאֲנַחְתֵי, מְרָא דְעֵלְמָא כֹּלָא, אֵל תַּתֵּן לְשַׁחַת נַפְשִׁי, כִּי "מָה בַּצַּע בְּדַמִּי בְּרִדְתִּי אֶל שַׁחַת, הַיּוֹדֶךָ עֶפֶר הַיְגִיד אֲמַתְךָ. הַצִּילֵנִי מִטֵּיט וְאֵל אֲטַבְעָה אֲנַצְלָה מִשׁוֹנְאֵי וּמִמַּעַמְקֵי מַיִם". כִּי אֵין שׁוּם לְשׁוֹן בְּעוֹלָם שְׁאוּכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחְתִּי עַל יְדוּ. כִּי צְרוֹת נַפְשִׁי גָדְלוּ וְשָׁגְבוּ יוֹתֵר מִמִּטְבַּע בֵּינָן מִצוּלָה וְאֵין מְעַמְדָא. יוֹתֵר מִיּוֹרֵד בְּעַמְקֵי מַיִם. וְאִם כָּל לְשׁוֹנוֹת כְּאֵלוּ דְּבִירוֹ הַמְּשׁוֹרְרִים דְּוֹד הַמְּלֶךְ וְשְׁאָר צַדִּיקִים אֲמַתִּיִּים עַל עֲצָמָם, עַל פָּגַם קַל אֶחָד שֶׁהוּא פָּגַם קַל שְׁבִקְלִים דַּק מִן הַדַּק, שְׁאֵין פָּגַם כְּזֶה נִתְפַּס בְּדַעַתְנוּ כֹּלֵל, אֲנַכִּי מָה אֲעֲנֶה אֲבַתְרִיָּהּ. אֲנַכִּי מָה אוֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר. וְהִלּוּאֵי הֵייתִי זוֹכָה עַל כָּל פְּנִים לְדַבֵּר דְּבוּרִים הַקְּדוּשִׁים בְּלֵב נְשִׁבָר בְּאֶמֶת, כְּמוֹ שְׁיִצְאוּ דְּבָרֵיהֶם מִפִּיהֶם בְּאֶמֶת לְאֶמְתּוֹ, אֶף-עַל-פִּי שְׁבִבְאֶמֶת לֹא פָּגְמוּ כֹּלֵל. וְאֲנַכִּי פָּגַמְתִּי בְּאֶמֶת הַרְבֵּה מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ, עַל בְּן אֵין לִי שׁוּם תַּקְוָה וּמִבְטָח וּמִשְׁעָן כִּי אִם עַל זְכוּת צַדִּיקֵי אֲמַת, צַדִּיקֵי יְסוּדֵי עוֹלָם אֲשֶׁר עָלִיהֶם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל נִשְׁעָן, אֲשֶׁר עֲצָם קִדְשָׁתָם וְזְכוּתָם מִסְּפֵקָת

לְהַרִים וּלְהַגְבִיחַ וּלְקַרֵב אֶפְלוֹ אוֹתִי אֱלֹהֵי. וְעַל כַּחַם הַגְּדוֹל לְבַד
נִשְׁעַנְתִּי, וְעַל תְּקִפָּם וְחֻזְקָם אֲנִי נֹסֵמָךְ, אֶפְלוֹ בְּגָלוֹת הַגְּדוֹל וְהַמֵּר הַזֶּה.
וְעַלֵּיהֶם תְּמַכְתִּי יְתִדוֹתִי לְקִרְאָ אֱלֹהֵיךְ וְלִצְעַק אֱלֹהֵיךְ מִמְּקוֹם שְׁאֲנִי שָׁם.
וּבֵאתִי לְפָנֶיךָ לְשֹׁטַח אֶת כַּפֵּי אֱלֹהֵיךְ, וּלְהַרִים עֵינֵי לְמַעוֹן קְדֻשָּׁתְךָ,
וּלְהִסְתַּפֵּל וּלְיַחַל לְהַמּוֹן חֲסִדֶיךָ. שְׁתַּחֲסִי וּתְרַחֲם עָלַי וּתְעַלֶּה אוֹתִי מִטִּיט
הַיָּוֵן, מִמְּצוּלוֹת יָם, מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת וְהַעֲנִינִים שֶׁיִּרְדְּתִי לְתוֹכָם עַל יְדֵי
מַעֲשֵׂי הַרְעִים וּמַחְשְׁבוֹתֵי הַמַּגְנוֹת. מִתְּהוֹ וּבְהוֹ וְחֻשְׁךָ וְתַהוֹם תְּעַלֶּה
נַפְשִׁי, וּמִכָּל מִינֵי טְמְאוֹת תְּטַהַרְנִי, וּמִכָּל מִינֵי קְלָפוֹת וְסִטְרֵינִי אַחֲרָנִי
תְּפַדְנִי וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. וּבְכָל מִינֵי קְדָשׁוֹת תְּקַדְּשֵׁנִי. וּבְכָל
מִינֵי יְשׁוּעוֹת וְהַצְּלוֹת תּוֹשִׁיעֵנִי וְתַצִּילֵנִי. וְתַהֲיֶה עִמִּי תָמִיד, וְתַעֲזָרְנִי
שְׂאֲקֶשֶׁר עֲצָמֵי בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֻזְקִי אֱלֹהֵי בְּאַמַּת.

וְאַתְּשֵׁר יַחַד כָּל רַמְ"ח אַבְרֵי וְשֵׁס"ה גִּידֵי וְנַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמַתִּי,
בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֻזְקִי שִׁיְהִיו כְּלָם מְקֻשְׁרִים יַחַד וְאַחוּזִים וְדְבוּקִים
בְּמַחְשָׁבָה קְדוֹשָׁה אַחַת לְעַבּוּדְתְּךָ וְלִירְאָתְךָ בְּאַמַּת, בְּאִפְּן שְׂאֻזָּה
לְהִיּוֹת סוּר מִרַע בְּאַמַּת. שְׂאֻזָּה לְהַנְצִיל מִכָּל מִינֵי חֲטָאִים וְעוֹנוֹת
וּפְשָׁעִים. וּמִכָּל מִינֵי הַרְהוּרִים וּמַחְשְׁבוֹת רָעוֹת וּמִכָּל מִינֵי בְּלוּלִים
וּמִכָּל מִינֵי פְגָם הַבְּרִית חֵס וְשְׁלוֹם, וּמִכָּל מִינֵי פְגָמִים שְׂבָעוּלָם.
וְתַמְחַל וְתַסְלַח לִי עַל כָּל חֲטָאֵי וְעוֹנוֹתֵי וּפְשָׁעֵי שְׂחָטָאתִי וְשַׁעוֹתֵי
וְשַׁפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְתַתְּקֵן כָּל הַפְּגָמִים שְׂפָגְמַתִּי
עַד הַנֶּה. וּמַעֲתָה תַעֲזָרְנִי וְתַזְכֵּנִי לְהִיּוֹת קְדוֹשׁ וְטָהוֹר בְּאַמַּת כְּרִצּוֹנְךָ
הַטוֹב. וְתַזְכֵּנִי לְקַדֵּשׁ עֲצָמֵי בְּמִתָּר לִי, וְאַזְכֶּה לְפָרִישׁוֹת בְּקַדְשָׁה גְדוֹלָה
בְּאַמַּת כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב. עַד שְׂאֻזָּה חֵישׁ קַל מִהַרָּה לְקַדְשַׁת הַבְּרִית
בְּאַמַּת. וְתַשְׁפִּיעַ עָלַי מִמְּעוֹן קְדֻשָּׁתְךָ שְׂמִחָה וְחֻדוּהַ תָּמִיד, וְאַזְכֶּה
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד. "שׂוֹשׁ אֲשִׁישׁ בֵּינִי תִגַּל נַפְשִׁי בְּאַלֹהֵי". וְאַזְכֶּה
לְגִיל וְלִשְׂמִיחָה בִּישׁוּעָתְךָ תָּמִיד. וְתֹאִיר עָלַי בְּאוֹר פָּנֶיךָ. וְתַזְכֵּנִי לְפָנִים
מְאִירוֹת. לְאַנְפִּין נְהִירִין. לְפָנִים שֶׁל שְׂמִחָה דְקַדְשָׁה, לְאוֹר פָּנֵי מְלָךְ
חַיִּים. מְשִׂמַח נַפְשׁוֹת עֲגוּמִים, שֶׁלַח עָלַי שְׂמִחָה מִמְּעוֹנְךָ וְשִׂמַח נַפְשִׁי

הַאֲמַלְלָה וְהַעֲלוּבָה מְאֹד. "שִׁמְחַ נֶפֶשׁ עֲבָדְךָ כִּי אֵלֶיךָ יִי נִפְשִׁי אֲשָׂא. תוֹדִיעֵנִי אוֹרַח חַיִּים, שׁוֹבֵעַ שְׂמֵחוֹת אֶת פְּנֶיךָ, נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נִצַּח".

וְזַכְּנוּ אֲבִינוּ אָב הַרְחֵמֵן, "יִי אֱלֹהִים אֲמַת", וְהִיגָה בְּעֶזְרֵנוּ שְׁנוֹזָכָה בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים לְאַמַּת וְאַמוּנָה. חוֹסֶה עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַצֵּל אוֹתִי מִכָּל מִינֵי כְּפִירוֹת וּמִכָּל מִינֵי פָגַם אֲמוּנָה, שְׁלֵא יַעֲלֶה בְּלִבִּי שׁוֹם הַרְהוּר וְשׁוֹם קִשְׂיָא וְשׁוֹם עֲקֻמִּימִיּוֹת שְׁפַלְבַּב עָלֶיךָ יִתְבַּרְךָ, וְעַל הַנְּהַגוּתֶיךָ, וְעַל צְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים, וְעַל כְּפָשְׁרֵי הַדּוֹר הָאֲמִתִּיִּים, וְעַל כָּל סִפְרֵי תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשִׁים וְהַטְּהוּרִים, וְעַל כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבִקְדוּשָׁה. רַק אֲזַכֶּה לְהֶאֱמִין בְּךָ וּבְצְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים, וּבְתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה וּבְכֻלְלִיּוֹת עֲמָךָ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשׁ, בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמַּת בְּלִי שׁוֹם בְּלִבּוֹל וּנְטִיָּה כָּלָל. וְלֹא יַעֲלֶה עַל דַּעְתִּי שׁוֹם הַרְהוּר עָלֶיהֶם כָּלָל. וְאַזְכֶּה לְעַבֵּד אוֹתְךָ תָּמִיד בְּאַמַּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה, עַד שְׁאַזְכֶּה שְׂפִיתַגְלָה לִי הַשְּׁגַת אֱלֹהוּתְךָ וִידִיעַת רוּמְמוֹתְךָ יִתְבַּרְךָ. וְאַזְכֶּה לְחִזּוֹת בְּאוֹר פְּנֵי יִי, "לְחִזּוֹת בְּנַעַם יִי וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ". וַיִּקְיָם בִּי מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: "וַיִּמְבְּשֵׁרִי אֶחְזֶה אֱלֹהִים", שְׁאַזְכֶּה לְחִזּוֹת אֱלֹהוּתְךָ וּלְהַשִּׁיג גְּדֻלַּתְךָ יִתְבַּרְךָ, וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא בְּאַמַּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב.

וּבְכֵן תַּעֲזֹרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחִסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים, וְתוֹכְנוּ לְשַׁבֵּר תַּאֲוֹת מְמוֹן מֵאֲתָנוּ. שְׁלֵא יִהְיֶה לִי שׁוֹם תַּאֲוָה וְשׁוֹם חֲמָדָה וְשׁוֹם הַשְּׂתוֹקְקוֹת לְמִמּוֹן. וְנִזְכֶּה לְהִיּוֹת שׁוֹנָא בְּצַע לְשֵׁנָא אֶת הַמְּמוֹן בְּתַכְלִית הַשְּׁנָאָה. וְתַעֲזֹרֵנוּ בְּעַת שְׁאֲנוּ מִכְּרַחִים לְעַסֵּק בְּאִיזָה עֶסֶק וּמִשְׂאָ וּמִתֵּן, שְׁנוֹזָכָה לְעִשׂוֹת הַמִּשְׂאָ וּמִתֵּן בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה. וּנְקַיֵּם דְּבַרֵּינוּ תָּמִיד, וְלֹא נַחְלִיף וְלֹא נִשְׁנֶה דְּבוּרֵנוּ לְעוֹלָם אֶפְלוּ בְּשִׁבִיל הוֹן רַב. וְכָל הוֹן דְּעֻלְמָא לֹא יוּכַל לְהַטּוֹת לְבַבְנוּ חֵס וְשְׁלוֹם מִן הָאֲמַת וְהָאֲמוּנָה, לְשָׁנוֹת אוּ לְהַחְלִיף אִיזָה דְּבוּר מִדְּבַרֵּינוּ חֵס וְשְׁלוֹם. וְכָכָל הַיּוֹצֵא מִפִּינוּ בְּשַׁעַת הַמִּשְׂאָ וּמִתֵּן כֵּן נַעֲשֶׂה וּנְקַיֵּם תָּמִיד בְּלִי שׁוֹם שְׁנוּי בְּעוֹלָם. וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁלֵא אֶהְיֶה נִבְהָל לְהוֹן וְלֹא אֶטְרִיד אֶת דַּעְתִּי לְרִדְךָ

אחר הפרנסה חס ושלום ביגיעות גדולות ובטרחות עצומות חס ושלום. רק תשפיע עלי ברחמיך, ותטע ותקבע בלבי אמונה ובטחון שלם באמת. ואהיה בוטח ביני לבד, ואדע ואאמין באמת, כי לא ממוצא וממערב וממדבר הרים. כי לא בכחו יגבור איש. ואין יכלת כלל בכחי ועצם ידי לעשות חיל ועשירות כלל, רק הכל מאתך לבד. "והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל". ואאמין באמת ובאמונה שלמה שאתה יכל להזמין לי פרנסתי בשלמות בסבה קלה, בלי שום יגיעות וטרחות וטרדות כלל. ולא אבלבל את מחשבתי בשביל טרדת הפרנסה כלל, רק אזכה להיות חזק במדת האמונה והבטחון בך ותברך תמיד.

רבנו של עולם חוס וחנוני, והיה בעזרי, ומלטני והצילני מתאות ממון שהיא עבודה זרה ממש. ולא עבודה זרה אחת לבד, כי-אם שבעים עבודות זרות של כל השבעין אמות. באשר גלית לנו על-ידי חכמיך האמתיים, שכל מי שנופל לתאות ממון חס ושלום, כאלו עובד כל העבודות זרות של כל השבעין אמות, והוא מפרש ומבדל מאמת ואמונה הקדושה מאור פני מלך חיים, מאנפין נהירין. ונתקשר בפנים חשוכין בסטרא דמותא חס ושלום, בעצבות ומרה שחורה. והוא מלא דאגות ויגונות תמיד, וכל ימיו פעס ומכאובים. ואין לו שום חיות לא בעולם הזה ולא בעולם הבא.

חוס וחסמל עלי ועל זרעי ועל כל עמך בית ישראל, והצל ומלט אותנו מתאוה רעה הזאת של ממון. אשר נתפשטה עכשו מאד בעולם בעונותינו. ותגן עלינו בזכות צדיקי אמת, ברית מלח עולם, ותצילני בזכותם מתאוה זאת של ממון. ותמשיך עלינו חכמה ובינה ודעת מאתך שלא יבלה הממון חס ושלום את ימי חיינו. חוס וחסמל עלינו ושמע קול צעקתנו ברחמים. ועשה למענך ולמען שכונת עזך אשר נדדה בגוים בעונותינו, ולמען הצדיקים אמתיים שזכו לשמירת הברית באמת ולשמירת תאות ממון בתכלית. ושמע קול צעקת השכינה

וּכְנִסַּת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צוּעֶקֶת ק"ם [מאה וארבעים] קָלִין, קָלְנִי מֵרֵאשִׁי קָלְנִי מִזְרוּעֵי, עַל אֱלוֹ הַנוֹפְלִים לְעִבּוּדָה זָרָה זֹאת שֶׁל תַּאֲוֹת מָמוֹן חֵס וְשָׁלוֹם. אֲשֶׁר שָׁם תַּחֲוִבִים כָּל הָעִבּוּדוֹת זָרוֹת.

שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה שׁוֹמֵעַ אֲנִיחָה שׁוֹמֵעַ צָעָקָה, שְׁמַע קוֹלְנוּ בְּרַחֲמִים, מַעֲמֵקֵי עַמִּיקִים, אֲשֶׁר אָנוּ מִתְאַנְחִים וְצוּעֵקִים אֵלֶיךָ שֶׁתַּעֲזָרְנוּ וְתִצְלִלְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִתַּאֲוֹת מָמוֹן. "יְיָ שְׁמַעְנָה בְּקוֹלִי תַהֲיִינָה אֲזִינוּךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָיִ", שֶׁתַּעֲלֶה וְתִקֵּים אוֹתִי לְהִיּוֹת חֲזָק וְאַמִּיץ לְעַמּוֹד עַל מַעֲמַד הָאֲמוּנָה וְהַבְּטָחוֹן לְהֶאֱמִין בְּךָ בְּאַמַּת וּבְאַמוּנָה שְׁלָמָה, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְשַׁבֵּר תַּאֲוֹת מָמוֹן לְגַמְרִי. וְלֹא אֶטְרִיד אֶת דַּעְתִּי כָּלֵל בְּפִרְנִסְתִּי וְלֹא אֶסְמַךְ עַל שׁוֹם סִבָּה וְעַל שׁוֹם עֶסֶק כָּלֵל. רַק אֲשִׁים בְּטַחֲוִי עֲלֶיךָ, וְאַסְמַךְ וְאַתְחַזֵּק בְּבִטְחוֹן בְּהִשָּׁם יְתִבְרַךְ לְבַד. וְאַתָּה תִּרְחַם עָלַי, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי בְּטוֹבְךָ הַגָּדוֹל שֶׁפַע טוֹבָה וּבִרְכָּה מִמְקוֹר וְשִׁרְשׁ הַהִשְׁפָּעוֹת שֶׁבְקִדְשָׁה. וְתִזְמִין לִי פִרְנִסְתִּי קֹדֶם שְׁאֲצַטְרֶךְ לָהּ בְּסִבָּה קְלָה בְּלִי שׁוֹם יְגִיעָה וְעִצְבוֹת כָּלֵל, וְאַזְכֶּה לְשִׁפְעַ עֲשִׂירוֹת דְקִדְשָׁה לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ בְּחֻלְקֵי תְמִיד. וְאֵל תִּצְרִיכֵנִי לֹא לִיָּדִי מִתַּנַּת בְּשׂוֹר וְדָם וְלֹא לִיָּדִי הַלְוֹאָתָם. וְתִצְלִלְנִי בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁלֹּא אֶהְיֶה בְּעַל חוֹב כָּלֵל לְעוֹלָם, וְלֹא אֲצַטְרֶךְ לְלוֹוֹת מֵאַחֲרִים כָּלֵל. וְלֹא אֶרְדֶּף אַחַר מוֹתְרוֹת חֵס וְשָׁלוֹם, לְלוֹוֹת מֵאַחֲרִים חֵס וְשָׁלוֹם בְּשִׁבִיל לְהִנְהִיג מִשָּׂא וּמִתָּן גָּדוֹל. רַק תִּרְחַם עָלַי וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וְתִזְמִין לִי פִרְנִסְתִּי בְּסִבָּה קְלָה בְּלִי שׁוֹם הַלְוֹאָה מֵאַחֲרִים כָּלֵל. וְתִשְׁלַח בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה וְהַרְוַחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יָדַי. וְתִזְכְּנִי לְהִיּוֹת מִמַּעַט בְּעֶסֶק, רַק לְעֶסֶק בַּתוֹרָה וְעִבּוּדַת יְיָ בְּאַמַּת כָּל יְמֵי חַיֵּי, אֲנִי וְזֵרְעִי וְזֵרְעֵי זֵרְעֵי וְכֹל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

וְחַנּוּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. וְזַכְּנוּ לְקִיָּם מִצְוֹת מְזוּזָה בְּשִׁלְמוֹת הַרְאוּי כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב. עִם כָּל פְּרִטְיָה וְדִקְדוּקָיָה וְכוּנּוּתִיָּה וְתַרְיָג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ וּבְכָל טוֹב וּבְשִׁמְחָה גְדוֹלָה. וְתַעֲזָרְנוּ וְתִשְׁמְרְנוּ וְתִגַּן בְּעִדְנוּ עַל יָדֵי מִצְוֹת מְזוּזָה הַקְּדוּשָׁה שְׁנִזְכֶּה עַל יָדֵי זֶה לְשַׁבֵּר לְגַמְרֵי תַּאֲוֹת

וְחִמְדַּת הַמָּוֶן, שְׁלֹא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם חֲמֻדָּה וְתַאֲוָה לְשׁוּם מָמוֹן וּלְשׁוּם חֲפִיץ שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה. מִכָּל שָׁכַן וְכָל שָׁכַן שְׁלֹא יַעֲלֶה עַל דַּעַתְנוּ שׁוּם חֲמֻדָּה חֵס וְשְׁלוֹם לְמָמוֹן וְחֲפִצֵי חֲבָרָנוּ. וְלֹא נַחְמוּד וְלֹא נִתְאָוָה בֵּית רַעֲנוּ. שְׂדֵהוּ עֲבָדוֹ וְאֲמָתוֹ שׁוּרוֹ וְחֲמוּרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרַעֲנוּ. וְנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת עַל כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת וְהַחֲמֻדוֹת שֶׁהָיָה בְּלַבְנוּ עַד עַתָּה לְמָמוֹן וְחֲפִצֵי חֲבָרָנוּ. וְנִזְכָּה לְתַקֵּן בְּאֵמֶת כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ עַל יְדֵי הָעוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה שֶׁל לֹא תַחֲמוּד. וּמַעַתָּה נִזְכָּה לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל אֵלוֹ הַמַּחְשָׁבוֹת וְהַחֲמֻדוֹת וְהַתַּאֲוֹת שֶׁל מָמוֹן וְחֲפִצִּים וְלֹא יַעֲלוּ עוֹד בְּלַבְנוּ כָּלֵל. וְנִזְכָּה לְאֵמֶת וְאֶמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת.

וּבְרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים תִּקְדֵּשׁ אוֹתָנוּ בְּקִדְשֵׁת מִצְוֹת מְזוּזַת הַקְּדוּשָׁה וְהַנּוֹרָאָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּשְׁמַר צִיּוֹנֵנוּ וְכוֹאֲנֵנוּ לְחַיִּים וּלְשְׁלוֹם מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשָׁה וְטָהָרָה שְׁנִזְכָּה לְקִדְשֵׁת הַבְּרִית וּלְשִׁבִירַת תַּאֲוֹת מָמוֹן בְּאֵמֶת. וְנִזְכָּה לְחַיִּים טוֹבִים וְאַרוֹכִים וּלְשִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה עַל-יְדֵי הַמְּזוּזָה הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר זָכִיתָ אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֵיךָ. וְתִבְרַךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂי יְדִינֵנוּ, וְתִשְׁמַר אוֹתָנוּ וְאֶת נַפְשֵׁנוּ וְאֶת מְמוֹנֵנוּ דְקִדְשָׁה וְאֶת כָּל חֲפִצֵינוּ אֲשֶׁר אִתָּה מִשְׁפִּיעַ לָנוּ בְּרַחֲמֵיךָ בְּכָל עֵת. וְתִשְׁמַר וְתִצִּיל אוֹתָם מִכָּל מִיָּנִי הַזֶּק שֶׁבְּעוֹלָם, וְתִצִּילֵנוּ מִגְּנֻבוֹת וְאַבְדוֹת וּמִכָּל מִיָּנִי הַפֶּסֶד שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמִצִּילֵנוּ אַתָּה. וְקוּמָה בְּעֶזְרַתְנוּ, וְהַצֵּל אוֹתָנוּ מִכָּל מִיָּנִי שׁוֹנְאִים וּמַחְלֵקֵת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַ חַיִּיּוֹת. וְתִבְטֵל בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים אֶת כָּל מִיָּנִי מַחְלֵקֵת מִן הָעוֹלָם. וְתִשְׁשִׂים שְׁלוֹם בֵּין עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם. וְתִגְלֶה הָאֵמֶת בְּעוֹלָם. וְתִצִּיל אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל חֲבָרַתְנוּ וְאֶת כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַחֲפִצִּים לְעַבְדֶּךָ בְּאֵמֶת, שְׁלֹא יִהְיֶה כַח לְשׁוּם חוֹלְקִים וּמְתַנַּגְדִּים אֶל נִקְדַּת הָאֵמֶת לְהַפִּיל אוֹתָנוּ חֵס וְשְׁלוֹם.

רְבוֹנוּ דְּעֲלָמָא כְּלֵא יוֹדַע כָּל סִתְרֵי יְצוּרִים אַתָּה יְדַעְתָּ כְּפָמָה וְכַמָּה מִיָּנִי שׁוֹנְאִים וְאוֹיְבִים עוֹמְדִים עָלֵינוּ בְּכָל עֵת, אַתָּה לְבַד יְדַעְתָּ אוֹתָם וְאֶת מַחְשָׁבוֹתָם. וְהֵם חֲפִצִּים לְגַרֵּשׁ וּלְהַפִּיל אוֹתָנוּ חֵס וְשְׁלוֹם

מַעְבֹּדְתְךָ בְּאֵמֶת, כְּאֲשֶׁר אַתָּה לְבַד יְדַעְתָּ. וּלְפִי גִדְל חֲלִישׁוֹתֵנוּ עַל-יְדֵי
 עֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים אֵין לָנוּ שׁוּם כַּח לַעֲמֹד כְּנִגְדְּךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי־נִיּוֹת
 כִּי רַבִּים קָמִים עָלֵינוּ, רַבִּים מְאֹד. גְּדוּלִים בְּתוֹרָה גְּדוּלִים בְּעֲשֶׂר.
 גְּדוּלִים בְּמַעֲשֵׂים טוֹבִים הַרְבֵּה יוֹתֵר מֵאֲתָנוּ, וְאִיךָ יוּכְלוּ חֲלוּשֵׁי כַח
 כְּמוֹנוּ לַעֲמֹד בַּפְּנִיָּה. וּמֵאֵין נִבְקֵשׁ עֶזֶר לְהַנְצִיל מֵהֶם, כִּי כָּבֵר הַפִּילוּ
 אוֹתָנוּ הַרְבֵּה עַל יְדֵי מַחְלָקְתָם, כְּאֲשֶׁר לְפָנֶיךָ נִגְלָה הַכֹּל. וְעַתָּה מָה
 אַעֲשֶׂה אָבִי שְׂבֻשְׁמִים, כִּי בְּאֵמֶת אָנִי יוֹדֵעַ בְּנִפְשֵׁי שְׂאִינִי כְּדָאֵי וְרֵאִוִי
 לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, כִּי פִגְמָתִי נִגְדְּךָ הַרְבֵּה מְאֹד וּמִחֲמַת זֶה הֵם
 נִתְעוֹרְרִים עָלַי לְהִלְשִׁין וּלְקַטְרֵג חֵס וְשָׁלוֹם. אֲבָל לְפָנֶיךָ נִגְלָה תַעֲלוּמַת
 לְבִי, כִּי אֶף-עַל-פִּי-כֵן אָנִי חִפֵּץ וּמִתְנַעֵנֵעַ לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת. וְאִם
 אֲמַנֵּם פִּגְמָתִי בְּכַבֻּדְךָ, אַתָּה חַנוּן הַמְרַבֵּה לְסִלַּח. אֲבָל מָה חֲטָאתִי
 נִגְדְּךָ, וּמָה פִּגְמָתִי בְּכַבֻּדְךָ. לֹא נְשִׁיתִי וְלֹא נָשׂוּ בִי, וּמִדּוּעַ הֵם חוֹלְקִים
 עַל חֲלוּשֵׁי כַח נִכְאֵי לְכַב כְּמוֹנוּ. "כִּי אַתָּה אֲשֶׁר הַכִּיתָ רֹדְפוֹ, וְאֵל
 מִכְאוֹב חֲלָלֶיךָ יִסְפְּרוּ".

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם. דְּרַכְךָ אֱלֹהֵינוּ, לְבַקֵּשׁ אֶת הַנְּרֻדְפִים, וּלְרַחֵם עַל
 הַחֲלוּשִׁים וְהַעֲנִיפִים. חוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ. יְהִימוּ מֵעִיךָ
 וְחַנּוּתֶיךָ עָלֵינוּ. כִּי נִשְׂאָרְנוּ יְתוּמִים וְאֵין אָב וְאֵין מִי יִקוּם בְּעַדְנוּ.
 וְאֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עַל אָבֵינוּ שְׂבֻשְׁמִים, וְעַל זְכוּת וְכַח
 הַצַּדִּיקֵי אֲמֶת, שֶׁזָּכוּ לְשִׁלְמוֹת הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּתַכְלִית
 הַמַּעֲלָה בְּתַכְלִית הַקְּדוּשָׁה כְּרִצוֹנְךָ הַטוֹב. וְלִמְעַנְךָ וּלְמַעֲנֵם עֲשֵׂה וְלֹא
 לָנוּ, וְתַעוֹרֵר אֶת הַצַּדִּיקֵי אֲמֶת שֶׁיִּמְלִיצוּ טוֹב בְּעַדְנוּ, וְהֵם יִלְחָמוּ
 לְפָנֵינוּ, וְיִמְשִׁיכוּ אוֹר קְדוּשַׁת פְּנִיָּהם הַקְּדוּשִׁים אֵלֵינוּ. וְתִגְרַשׁ מִפְּנֵיהֶם
 וּמִפְּנֵינוּ כָּל מִינֵי שׁוֹנְאִים וּמִתְנַגְּדִים אֶל הָאֲמֶת. וְתִכְנִיעֵם וְתִשְׁפִּילֵם עַד
 עֶפֶר וְתַתֵּן בְּלִבֵּיהֶם שְׂיִשׁוּבוּ אֶל הָאֲמֶת, וְתִגְלֶה לָהֶם הָאֲמֶת בְּכֹל מְקוֹם
 שֶׁהֵם, בְּאֶפֶן שְׂיִזְכּוּ גַם כֵּן לִידַע מִמַּעַלְתָּ וּגְדֻלַּת קְדוּשַׁת הַצַּדִּיקִים
 הָאֲמֵתִיִּים, וְלִהְתְּדַבֵּק וְלִהְתְּקַרֵּב לְדַרְכֵיהֶם, וְלִהְתְּאָבֵק בְּעַפְרֵם וּגְלִיָּהֶם
 וּלְשִׁתוֹת בְּצִמָּא אֶת דְּבָרֵיהֶם, וְלַעֲסֹק בְּסִפְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים שֶׁהֵנִיחוּ

אחריהם ברכה כל הצדיקים האמתיים למען נזכה כלנו לשוב אליך באמת ובלב שלם, כרצונך הטוב. חוס וחנונו ורחם עלינו והושיענו, ומלא משאלותינו ברחמים. והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון. והסר שטן מלפנינו ומאחרינו.

ועזרנו שנזכה לפזר ממון בשביל עשית כל מצוה ומצוה. ולא יהיה שום ממון חשוב אצלנו נגד שום מצוה. ונזכה להוציא ממון הרבה בשביל כל מצוה ומצוה ובשביל כל דבר ודבר שהוא רצונך הטוב באמת ולא נרגיש בלבנו כלל הפסד הממון בשביל שום מצוה ודבר שבקדשה שבעולם. ונקנה אותם בדמים יקרים ונפזר עליהם ממון הרבה בשמחה וחדוה גדולה ונזכה לקיים מצותיך ורצונך תמיד בגוף ונפש וממון. ונזכה לאמת ואמונה שלמה ולפנים דקדשה לאנפין נהירין לפנים של שמחה, ויקים בנו ובזרענו מקרא שכתוב: "זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה". ונזכה למדת הבטחון בשלמות באמת כרצונך הטוב כמו שכתוב: "בטחו בני עדי עד כי ביה יי צור עולמים".

רחם עלינו ברחמיך הרבים. ועזרנו שנזכה להגיע לכל מה שבקשנו מלפניך, שנזכה אני וזרעי וכל עמך בית ישראל לקדשת הברית באמת. ולשבר תאות ממון לגמרי. ולהרחיק ולבטל ממנו כל מיני עצבות ומרה שחורה. ותסיר ממנו יגון ואנחה. ותזכנו כלנו להיות בשמחה תמיד ותבטל כל מיני מחלקת מן העולם. ויקים מקרא שכתוב: "אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך". ונזכה כלנו להיות בכלל צדיקים אמתיים שומרי הברית באמת, כמו שכתוב: "ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשי ידי להתפאר". ותמשיך עלינו ועל זרענו ועל כל עמך בית ישראל שפע טובה וברכה וחסים ושלוש וששון ושמחה, גילה רנה דיצה וחדוה מעתה ועד עולם. "אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה. שמחו בני וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב". אמן נצח סלה ועד.

כד

מיוסד על תורה כ"ד בליקוטי מוהר"ן

אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו. ומה יפה ירושתנו. אשרינו שזכינו ברחמיך הרבים וחסדיך היקרים לקבל תורתך הקדושה. ולקיים מצותיך היקרות "הנחמדים מזהב ומפז רב". ובכן באתי לשחר פניך יי אלהי ואלהי אבותי. שתחננו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, ותזכנו שנעשה כל המצות בשמחה גדולה ועצומה מאד. כאשר ראוי לשמח ולשוש ולגיל בך יי אלהינו. בכל עת שאנו זוכים לקיים ולעשות איזה מצוה, אשר כל מצוה ומצוה היא אחדותך, ואנו זוכים להתדבק בך ולהכלל בך יי אלהינו על ידי עשיית כל מצוה ומצוה. מה רב טובך אשר עשית עמי אשר זכיתני להיות מזרע ישראל ולא עשני גוי. ואתה מקים מעפר דל, מאשפות תרים אביון כמוני. ואתה מזכה אותי בכל יום ובכל עת לעשות מצות היקרות והחביבות. עזרנו ברחמיך הרבים שימשך עלינו שמחה גדולה ממי שהשמחה במעונו, שנזכה לשמח מאד באמת בעת שאנו זוכים לעשות מצוה, עד שנזכה תמיד לעשות מצוות רבות בכל יום ויום בשמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה מאד.

ותגן עלינו ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, ותשמרני ותצילני מעצבות ומרה שחורה, שלא יעלה ולא יבא ולא יגיע ללבי שום עצבות ומרה שחורה כלל. והסר ממני יגון ואנחה ברחמיך הרבים, ותהיה בעזרי ותושיעני ותזכני לפרש שיחתי לפניך בכל יום ויום. ואת כל אשר עם לבבי אשיחה לפניך, ואזכה להתודות בכל יום על כל חטאתי ועונותי ופשעי שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך. ולשוב עליהם באמת בכל לב ונפש בתשובה שלמה. ולבקש ולהתחנן מלפניך מחילה וסליחה וכפרה בלב נשבר ונדכה באמת כרצונך הטוב, ולקבל עלי קבלה חזקה ונכונה באמת שלא אֶחטא עוד, ולא אשוב לאולתי. "אם און פעלתי לא אוסיף". ואתה תעורר חסדיך

ותמלא עלי רחמים. ותמחל ותסלח לי על כל חטאי ועונותי ופשעי. ותסיר העצבות והדאגות והמרה שחורה ממני. ותעזרני לבוא אחר כך לשמחה גדולה ועצומה באמת, באפן שאזכה להיות בשמחה גדולה תמיד, ובפרט בשעת עסק התורה והתפלה. ובשעת עשית כל מצוה ומצוה אזכה שלא יעלה על לבי שום עצבות ודאגה משום חטא ועון, מפל שפן שלא יעלה על לבי שום דאגה ועצבות מעסקי פרנסה ועניי עולם הזה חס ושלום. רק אסלק אז מדעתי ואשכח אז לגמרי כל מה שעבר עלי עד אותה השעה שאני זוכה לעסק בתורתך ולעשות איזה מצוה. ואזכה להמשיך עלי שמחה שלמה בשעת עשית כל מצוה. "שוש אשיש בני, תגל נפשי באלהי". עד שאזכה לעשות כל מצוה ומצוה וכל דבר שהוא רצונך, בשמחה שלמה וחדוה רבה באמת כרצונך הטוב. עד שאזכה על-ידי עשית המצות בשמחה. לברר ולהעלות כל ניצוצות הקדשה שנפלו בין הקלפות על ידי, על-ידי עונותי ופשעי המרבים שחטאתי לפניך בין בגלגול זה בין בגלגול אחר, לברר כלם על ידי שמחת המצוה בסוד אחד עשר סממני הקטרת. ונזכה להוציא כל החיות מן הקלפות עד שיתבטלו כלם לגמרי, ויהיו כאין וכאפס. ונזכה להעלות כל ניצוצות הקדשה לשמשם, להשלים על ידם קומת השכינה. ותרחם עלינו, ותהיה בעזרנו, שנזכה להעלות השכינה מהגלות על ידי עשית המצות בשמחה גדולה. ויתגלה מלכותך על כל באי עולם. ויקבלו כלם את עול מלכותך, ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד.

ובבן תרחם עלינו, אבינו מלכנו, ותמשיך עלינו קדשה וטהרה. ותתן פת וגבורה בכל מצוה ומצוה שאנו זוכין לעשות שתתעורר המצוה ותלך בכל העולמות כלם. ותעורר את כלם לעבודתך וליראתך, עד שיתעוררו כל העולמות כלם וכל אשר בהם לעבודתך באמת, דומם צומח חי מדבר, אש רוח מים עפר, מן הארז אשר בלבנון עד האזוב אשר בקיר, משלשול קטן שבבים עד קרני ראמים,

"מלכי ארץ וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שׁוֹפְטֵי אֶרֶץ", גְּדוֹלִים וְקַטְנִים, בָּנִים וּבָנוֹת, זְקֵנִים וְנוֹעָרִים, "הָאֶרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם" הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְכָל צָבָאָם, עוֹלָם הָעֲשִׂיָּה וְהַיְצִירָה וְהַבְּרִיאָה וְהָאֲצִילוֹת וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם, שְׁפָלִים גְּלִגְלִים מְלֻאָכִים זִיקִים חֲשֻׁמְלִים שְׂרָפִים וְאוֹפְנִים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ, מִן תְּכֵלִית נִקְדַּת הַמְּרָכּוּ שֶׁל עוֹלָם הָעֲשִׂיָּה, עַד רֵאשִׁית נִקְדַּת הַבְּרִיאָה שֶׁהוּא תְּחִלַּת הָאֲצִילוֹת. בְּכֻלָּם תִּלְךָ הַמְצָוָה שְׁאֵנוּ זוֹכִין לַעֲשׂוֹת בְּכָל עֵת, וְתַעֲוֹרֵר וְתִקְיֵן בְּכֻלָּם לַעֲבוֹדָתְךָ בְּאֵמֶת. וַיִּשׁוּבוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת. וְעַל יְדֵי זֶה יִתְעוֹרֵר בְּרַכָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בְּכֻלָּם. וְתִקְיֵם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "פּוֹתַח אֶת יְדֶיךָ וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן". וְתִשְׁפִיעַ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. וְתִמְשִׁיךְ שִׁפְע טוֹבָה וּבְרַכָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בְּכֻלָּם. וַיִּמְנֶךָ תִּסְעֲדֵנִי, וְתִסְיַעֲנִי מִן הַשָּׁמַיִם וְתִתֵּן בְּלִבִּי שְׂאֵכּוֹן אֶת לִבִּי וְדַעְתִּי וּרְצוֹנִי לְהִמְשִׁיךְ עָלַי בְּרַכַּת שְׁכָל מֵאֲתָךְ, שֶׁתִּשְׁפִיעַ עָלַי קִדְשְׁתְּךָ וְתַחֲנִנִי מֵאֲתָךְ דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁכָּל, וְתִזְכְּנִי לְגַרֵּשׁ וּלְבַטֵּל מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי שְׁטוּתִים וּבְלִבוֹלִים וְעַרְבוּב הַדַּעַת. רַק אֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחִסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים לְשֹׁכֵל הַקְּדוֹשׁ וְדַעַת שְׁלֵם דְּקִדְשָׁה, בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב. וְתַעֲוֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאֲזַכֶּה לְאֵמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת, שְׁלֵא אֶסְמְךָ עַל שְׁכָלִי כָּלֵל. וְאֶפְלוּ בַּעַת שֶׁתִּסְיַעֲנִי בְּרַחֲמֶיךָ, וְתִשְׁפִיעַ עָלַי שְׁכָל שְׁלֵם וְדַעַת נְכוֹן דְּקִדְשָׁה בְּאֵמֶת, לֹא אֶסְמְךָ עַל הַשְׁכָּל לְבַד, רַק אֲזַכֶּה תְּמִיד לְהִמְשִׁיךְ אֵמוּנָה לְתוֹךְ בְּרַכַּת הַשְׁכָּל. וְכָל מָה שְׂאֲזַכֶּה לְהוֹסִיף חֲכָמָה וְשְׁכָל, אֲזַכֶּה לְהוֹסִיף אֵמוּנָה. וְעַקֵּר תְּבוּנַת שְׁכָלִי יִהְיֶה לְהֵאֱמִין בְּךָ בְּאֵמוּנָה שְׁלֵמָה וְאוֹסִיף לְהִתְחַזֵּק בְּכָל פֶּעַם בְּאֵמוּנָה חֲזָקָה בְּיוֹתֵר. וְאֲזַכֶּה תְּמִיד לְהֵאֱמִין בְּךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים וּבְצִדִיקֶיךָ הָאֱמֵתִים בְּאֵמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת בְּפִשְׁטוֹת וּבְתַמִּימוֹת.

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמִים רַבִּים בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים. וְתִזְכְּנִי לְיִשָּׁב וּלְסַדֵּר אֶת דַּעְתִּי הַיָּטֵב. וְתִשְׁפִיעַ עָלַי קִדְשָׁה וְטְהָרָה וְשִׁפְעַ עֲלִיוֹנָה מִבְּתֵר עֲלִיוֹן, לְמַעַן אֲזַכֶּה עַל יְדֵי זֶה לְהִמְשִׁיךְ עָלַי כַּח הַמְּסַדֵּר וְהַמִּשְׁבֵּב

את המחין דקדושה. ואזכה תמיד לישוב הדעת היטב באמת ובאמונה שלמה, בקדושה ובטהרה כרצונך הטוב. מלא רחמים, קומה בעזרתי והושיעני שלא תרדף מחשבתי חס ושלום אחר תאות והרהורים ומחשבות זרות וחקמות חיצוניות, רק אזכה לאחז את חכמתי ובינתי ודעתי לבלי להניח את המח לחשב כלל שום מחשבה חיצונה כלל, ויהיה מוחי נקי וזך וצח בקדושה וטהרה תמיד. ותעזרני שאזכה לעלות תמיד ממעלה למעלה ומדרגא לדרגא על ידי עשיית מצותיך הקדושים בשמחה, עד שאזכה שתרדף מחשבתי תמיד להשיג אותך בקדושה ובטהרה ובישוב הדעת באמת ובאמונה שלמה.

ותעשה עמי נפלאות, פלאי פלאות. ותושיעני ותזכני שתרדף מחשבתי תמיד להשיג האור האין סוף שהוא למעלה מנפשין ורוחין ונשמתין. ותשביע בצחצחות נפשי. "אחת שאלתי מאת יי אותה אבקש שבתי בבית יי כל ימי חיי לחזות בנעם יי ולבקר בהיכלו". ותמשיך עלי אור קדשת פח המסדר והמישב את המחין שהוא פתח עליון. ואזכה על ידי זה לבלי לצאת חוץ מן הגבול חס ושלום. רק אזכה שתרדף מחשבתי להשיג אור האין סוף "כרצוא ושוב" בבחינת: "מטי ולא מטי" בבחינת: "רדיפה ומעפב" על ידי פח המסדר והמישב את המחין באמת ובאמונה שלמה. עד שאזכה שיעלה ויכלל שכלי בתוך "תשעה היכלין עלאין דלאו אנון נהורין ולא רוחין ולא נשמתין ולית מאן דקיימא בהו ולא מתדבקין ולא מתדעין". פי אתה יי לבד ידעת עצם רדיפת השתוקקות נפשי ורוחי ונשמתי בשרשם העליון להשיג השגות אלו, אשר לך נוצרתי. "צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים. מה ידירות משכנותיך יי צבאות. נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יי לבי ובשרי ירננו אל אל חי". אבל עונותי הטו אלה, וחטאתי הסתירו פניך ממני. פי מחשבתי היתה רודפת אחר תאות רעות והרהורים רעים ומחשבות חיצוניות. עד שפגמתי בכל חדרי השכל ובכל נתיבות

ושבילי הדעת, עד שהחברתי את בית החכמה, ופרצתי גְדְרֵי התבונה, והרסתי את היכלי הדעת. ופגמתי הרבה בחכמה ובינה ודעת ובכח המעצב והמסדר והמישב את השכל שהוא פְתוּר עֲלִיוֹן, בכלם פגמתי הרבה מאד על ידי חטאי ועונותי ופשעי המרבים. שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך יי אלהי.

על כן הנני מפיל תחנתי לפניך. אדון הרחמים והסליחות. שתמחל ותסלח ותכפר לי על כל חטאי ועונותי ופשעי המרבים. ותעשה עמי כגדל נפלאותיך הנוראות, ותוציאני ותעלני ממצולות ים. ותשוב ותתקן את שכלי. ותרחם עלי ותצילני מעתה מכל מיני מחשבות חיצוניות ומכל מיני הרהורים רעים ומכל מיני רדיפת המחשבה אחר תאות ועסקי העולם הזה חס ושלום. ותטהרני ותקדשני בקדש־ך העליונה. ותסיר ממני יגון ואנחה ותבטל העצבות ממני בבטול גמור. ותזכני לשמחה שלמה, שאזכה לעשות מצוותיך בשמחה רבה וחדוה גדולה ועצומה. ותשוב ותבנה חרבותי. ותחזר ותבנה היכלי שכלי על מכונו, וארמוני דעתי על משפטו ישב בקדשה ובטהרה גדולה, באמת ובאמונה שלמה.

ואזכה לעלות חיש קל מהרה ממעלה למעלה ומדרגא לדרגא. עד שאזכה ברחמיך לתשעה היכלין עלאין האלו שהזפרתי לפניך, ואזכה גם בעולם הזה לדעת ולהכיר אותך באמת. ואזכה לעלות לכל המדרגות העליונות של הקדשה, עד תכלית מדרגה העליונה. כל מה שאפשר לאיש ישראלי לעלות ולהשיג בעולם הזה. אשר לך ירדה הנשמה בזה העולם מרום המעלות, כדי שתזכה על ידי מעשיה הטובים לשוב ולעלות למקור חצובה, למעלה למעלה, ביתר שאת ויתר עז.

חום וחמל עלי, כרחמי האב על הבן, וזכני לטובך הגדול באמת. כי אתה טוב ומטיב לכל. ואתה חפץ להטיב לבריותיך. ולגלות להם אלהותך. אשר זאת היא תכלית הטובה שבכל הטובות. חום וזכני,

ותן בלבי, ועזרני לשוב אליך באמת, באפן שאזכה לשבע מטובך האמת, שאזכה לדעת ולהפיר אותך באמת. ורדיפת מחשבותי תהיה תמיד להשיג אור האין סוף, בקדשה ובטהרה גדולה, באמת ובאמונה שלמה, בתכלית מדרגה העליונה דקדשה שבכל המדרגות. ותעזר רחמיך עלינו, ותמהר ותחיש לגאלנו גאלת עולם. ותשוב ותבנה חרבותינו והריסותינו, ותבנה בית קדשנו ותפארתנו. ותחזר ותבנה ותתקן כל הבנינים וההיכלות של הקדשה בגשמיות וברוחניות. ותמשיך עלינו שמחה גדולה תמיד. ותקים ותעלה את השכינה מגלותה מבין הקלפות והסטרא אחרא. ותוציא כל הניצוצות הקדושים מביניהם. ותשפיל ותכניע ותכלה ותבטל כל הקלפות וסטרין אחרנין. כלם יכרעו ויפלו ולכבוד שמך יקר יתנו. ונזכה לצאת מהרה מן הגלות בשמחה גדולה. מגלות הגשמי ומגלות הרוחני. וכל העכו"ם יתבטלו אל ישראל, ויפירו כלם מעלת וקדשת עמך ישראל הקדושים אשר בהם בחרת. ויקים מקרא שכתוב: "והביאו את כל אחיכם מפל הגוים מנחה ליי בסוסים וברכב ובצבים ובפרדים ובפרכרות על הר קדשי ירושלים אמר יי. באשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור בית יי". ותתגדל השמחה בכל העולם, כמו שכתוב: "אז יאמרו בגוים הגדיל יי לעשות עם אלה, הגדיל יי לעשות עמנו היינו שמחים". ויקים מקרא שכתוב: "כי בשמחה תצאו ובשלום תוכלון, ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה, וכל עצי השדה ימחאו כף" ונאמר: "כי נחם יי ציון נחם כל חרבותיה וישם מדברה כעדן וערבתה כגן יי ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה".

כה

מיוסר על תורה כ"ה בליקוטי מוהר"ן

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלי ברחמיך

הרבים, ותעזרני ותושיעני, שאזכה לשבר ולבטל את כח המדמה שבלב ולא אלף עוד אחר שרירות לבי הרע, ולא אתור אחר לכבי ואחר עיני, רק אזכה להתגבר בכתף הגדול, לשבר ולהכניע ולבטל כל התאות המדמיות, וכל הבלבולים וכל המניעות, הבאים מכח המדמה שהוא כח הבהמיות. ולא אעשה עוד מעשה בהמה, ויתבטלו ממני כל תאות הבהמיות, ולא אהיה עוד "פסוס פפרד אין הבין". ועיר פרא אדם יולד", ואזכה לצאת ולעלות מבחינת בהמה לבחינת אדם דקדושה, ותעלני מהרה מן המדמה אל השכל דקדושה.

חום וחסני ורחם עלי שאזכה מהרה לשבר את כח המדמה ולעלות אל השכל דקדושה. ויקום ויתרומם ויתעלה תכונת שכלי למעלה למעלה. ויפתח לי אור החכמה והבינה והדעת דקדושה, ואזכה להתבונן בשכלי, עד שאזכה להוציא מתיקות שכלי מכח אל הפעל. ואזכה להבין דבר מתוך דבר, ולחדש חדושים אמתיים בתורה הקדושה, ולהשיג השגת אלהותך עד שאזכה לקנות בשכלי חדושים ובנינים שלמים בתורה הקדושה ובעבודת יי ובהשגות אלהות.

ותובני מהרה לכל השלשה בחינות של השכל דקדושה שהם שכל בכח ושכל הפועל ושכל הנקנה. ותרחם עלי ותושיעני ותעזרני שיהיה נשאר ממני שארית בארץ לאחר הסתלקותי מן העולם, שישאר ויתקיים שכלי הנקנה דקדושה בעולם. ויתקיים השארותי לאחר מיתתי על ידי שכל הנקנה דקדושה שתזכני ברחמיך הרבים. כי אתה ידעת רבוננו דעלמא כלא, שאין קיומו של אדם לאחר מיתתו אלא על-ידי שכל הנקנה שזוכה להשיג ולקנות בדעתו כפי מה שזוכה לשבר ולבטל תאות עולם הזה והכליו שנמשכין מכח המדמה, ובעזונותי הרבים כבר כליתי זמנים ושנים ברדיפת התאות, ובשרירות לבי, וקטאתי עויתי ופשעתי לפניך יי אלהי ואלהי אבותי על-ידי לב האבן, שהוא הכח המדמה שבלב.

אָנָא יי רחם עלי ברחמיך הרבים וְחַנּוּנֵי בְחֶסֶדְךָ הַגְּדוֹלִים, וּמַחֲלֵ לִי עַל כָּל חַטָּאֵי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי הַעֲצוּמִים. וְעֲזֹרְנִי מֵעַתָּה לְשִׁבְרֵ וּלְבִטּוֹל אֶת הַכַּחַח הַמְדַמָּה שֶׁבְּלִבִּי שֶׁהוּא שְׂרִירוֹת לְבִי וְאֲזִכָּה מֵעַתָּה לְשִׁבְרֵ וּלְבִטּוֹל כָּל הַתְּאוֹת הַבְּהִמְיוֹת. וְאֲזִכָּה לְעֵלוֹת אֶל הַשָּׁכֵל דְּקִדְשָׁה חֵישׁ קַל מֵהֶרָה. וְתַעֲזֹרְנִי לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל בְּתוֹרָתְךָ וּבַעֲבוּדָתְךָ בְּאַמְתּוֹ, וּלְהוֹצִיא מִתִּיקוֹת שְׁכָלִי מִכַּח אֶל הַפֶּעַל עַד שֶׁאֲזִכָּה לְהַשִּׁיג שְׁכָל הַנִּקְנָה בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה. וְאֲזִכָּה לְהַשִּׁיג חֲדוּשֵׁי דְאִוְרֵיִתָּא אֲמַתִּיִּים וְהַשְׁגוֹת חֲדָשׁוֹת דְּקִדְשָׁה בְּכָל עֵת וְעַתָּה.

וּבְבִין תַּעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסֶדְךָ הַעֲצוּמִים, שֶׁאֲזִכָּה לְעֵלוֹת בְּכָל פֶּעַם מִדְּרָגָא לְדְרָגָא וּמִמְעַלָּה לְמַעַלָּה בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוֹלָה, וְתִהְיֶה בְּעֲזָרִי לְבַעַר וּלְשִׁבְרֵ וּלְבִטּוֹל בְּכָל פֶּעַם כָּל הַקְּלָפוֹת הַקּוֹדְמִין לְפָרִי שֶׁבְּכָל דְּרָגָא וְדְרָגָא, שֶׁהֵם הַתְּאוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת וְהַמְּנִיעוֹת וְהַבְּלוּלִים שֶׁמִּתְגַּבְּרִים בְּכָל פֶּעַם כְּשֶׁהָאָדָם רוֹצֵה לְעֵלוֹת מִדְּרָגָא לְדְרָגָא. וְהֵם מִתְּפַשְּׁטִים וּמִשְׁתַּטְּחִים לְפָנֵי הָאָדָם, וּמוֹנְעִים אוֹתוֹ וּמְבַלְבְּלִים אוֹתוֹ וּמְעַכְבִּים אוֹתוֹ מִלְּעֵלוֹת מִדְּרָגָא לְדְרָגָא. אָנָא יי מְלֵא רַחֲמִים, חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְעֲזֹרְנִי וְסִיעֵנִי וְחַזְקֵנִי וְאַמְצֵנִי, וְתֵן לִי כַח וְעֶזְרָה וּגְבוּרָה, וְחֻכְמָה וְשָׁכֵל דְּקִדְשָׁה. וְזַכְּנִי לְשִׁבְרֵם וּלְבִטּוֹלָם בְּכָל פֶּעַם בְּכָל מִדְּרָגָה וּמִדְּרָגָה דְּקִדְשָׁה.

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם יי אֱלֹהִים, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת כָּל מַה שֶׁעָבַר עָלַי מִנְּעוּרַי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, כִּי זֶה כַּמָּה נְכֻסוּף נְכֻסְפָתִי לְרֵאוֹת בְּתַפְאֲרַת עֲזָךְ, וּבְכָל פֶּעַם שֶׁאֲנִי מִתְּעוֹרֵר וְרוֹצֵה לְחַתֵּר וּלְעֵלוֹת וּלְהַעֲתִיק מִמְּקוֹמִי אֵיזָה הַעֲתָקָה בְּעֵלְמָא לְעֵלוֹת מִמִּדְּרָגָתִי הַשְּׁפֵלָה לְמִדְּרָגוֹת שֶׁבְּקִדְשָׁה כְּחוּט הַשְּׁעָרָה, אֲזִי תַכֵּף הַדְּמִיוֹנוֹת וְהַתְּאוֹת וְהַמְּנִיעוֹת וְהַבְּלוּלִים מִתְּגַבְּרִים עָלַי בְּכָל פֶּעַם יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִבְּתַחֲלָה, בְּהַתְּגַבְּרוֹת גְּדוֹל וּבְהַתְּפַשְּׁטוֹת עֲצוּם מְאֹד כְּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ. עַד שֶׁלֹּא הִנִּיחוּ אוֹתִי לְעֵלוֹת לְמָקוֹם שֶׁהֵייתִי צָרִיךְ לְעֵלוֹת עַד הַנְּהָה. וְלֹא דִי שֶׁלֹּא הִנִּיחוּ אוֹתִי לְעֵלוֹת לְמִדְּרָגָה הַגְּבוּהָ יוֹתֵר. אַף גַּם מִגְּדֵל הַהַתְּגַבְּרוֹת

וההתפשטות שהתפשטו עלי בכל פעם כאשר אתה ידעת על ידי זה הפילו אותי בכל פעם יותר. וכן הנה כמה פעמים בלי שיעור וערך ומספר, שבכל פעם שאנו חותרים ורוצים לצאת ולעלות מדרגא לדרגא בערבנו, הם מתגברים ומתגרים בנו יותר ויותר. עד אשר "כלו בגון חיי ושונותי באנחה" עד אשר איני יודע מה לעשות. ובאמת אני מודה ומתודה לפניך יי אלהי ואלהי אבותי, כי אני בעצמי החיב. כי בודאי הנה לי כח להתגבר עליהם בכל פעם לנצחם ולשפרם ולבטלם, כי אין אתה בא בטרוניא ובעלילה על בריותיך. וכשם שנתת בהם כח למנע ולבלבל אותי חס ושלום, כן נתת לי כח יותר ויותר להתגבר עליהם לשפרם ולבטלם לגמרי. אף בעונותי הרבים לא חסתי על נפשי ולא נתגברתי בכחך לשפרם ולבטלם ולא קימתי עצותיך הקדושות. ואתה חנון ומרבה להטיב חוס וחנוני ורחם עלי. חמל עלי בחסד חנם ונדבת חסד, ועזרני והושיעני בכל פעם לשבר ולבער ולבטל כל הקלפות וכל הדמיונות וכל התאות וכל המניעות והעכובים והבלבולים שבכל מדרגה ומדרגה, באפן שאזכה לעלות חיש קל מהרה ממדרגה למדרגה בכל עת ובכל שעה בקדשה ובטהרה גדולה, עד שאזכה מהרה למדרגה עליונה לרום המעלות כנאה לאיש הישראלי.

ו**זבני** ברחמיך הרבים לתן צדקה הרבה לעניים מהגנים. ותחמל עלי בחמלתך הגדולה ותזמין לי תמיד עניים מהגנים צדיקים וכשרים באמת לזכות בהם. ותשפיע לי שפע טובה וברכה. ותעזר לי ותזמין לי ממון הרבה לצדקה, ואזכה לעזר ולהושיע ולהחזיק ידי לומדי תורה ועובדי יי באמת. ותצילני ברחמיך ותשמרני שלא אכשל לעולם בעניים שאינם מהגנים חס ושלום. כי אתה ידעת יי אלהינו כי כשר ודם אנחנו, והאדם יראה לעינים, ואיני זוכה לידע ולהבחין בין הגונים לשאינם הגונים. על-כן שטחתי אליך כפי שתרחם בטובך ותזמין לי תמיד עניים הגונים וכשרים באמת לזכות בהם.

ותעזרני שאזכה להחזיקם בכל עז לתן להם צדקה הרבה בשמחה ובטוב לכב בסכר פנים יפות, עד שאזכה שיתעורר על ידי הצדקה שלי כל הגונים עלאין המלבשין בממון של ישראל, גונים עליונים שאמה מתפאר בהם, ויכללו הגונים הקדושים זה בזה ויאירו באור גדול עד שיתגלה על-ידי-זה גדלת הבורא יתברך. ותתפאר ותתנשא ותתגדל ותתרום על-ידי התגלות הגונים הקדושים שיתגלו ויכללו ויאירו על ידי הצדקה שלנו. ונזכה שיהיו נעשים על ידי זה "בגדי ישע, מעיל צדקה".

ותעזרני ברחמיך לגיל ולשוש בני, שאזכה לששון ולשמחה דקדושה. ואהיה בשמחה תמיד על אשר זפיתני ברחמיך הרבים להיות בכלל זרע ישראל עבדיך, ולהתקרב לעבודתך ולהתחבר ליראיך ותמימיך ולצדיקים אמתים. ויקים בי מקרא שכתוב: "שוש אשיש בני, תגל נפשי באלהי, כי הלבישני בגדי ישע, מעיל צדקה יעטני". ותעזרני על ידי זה לשבר ולבטל כל הקלפות והדמיונות והתאות והבלבולים והמניעות שכל דרגא ודרגא, ולקדש ולטהר כל המדרגות מן הקלפות. ואזכה לקדש ולטהר עצמי תמיד, ולעלות בכל פעם חיש קל מהרה ממדרגה למדרגה עליונה הימנה בקדושה ובטהרה גדולה, עד שאזכה למדרגה העליונה למדרגת צדיקים אמתים.

ועזרני ואמצני וחזקני וסיעני שאזכה לטהר ולקדש עצמי גם במתן לי, עד שאזכה לעבד אותך גם בדברי הרשות, שהם אכילה ושתייה וכיוצא. ואזכה להיות שלם בשלמות גדול בשתי העבודות, בעבודה פנימיות שהוא תורה ומצות ומעשים טובים, ובעבודה חיצונית. שהוא אכילה ושתייה ושאר צרכי הגוף. ואזכה להיות קדוש וטהור בשתי עבודות האלו בשלמות. ושתי העבודות האלו יתבררו ויזדככו בכל פעם בקדושה גבוה ביותר עד שיהיו נעשין בכל פעם מהחיצונית פנימיות עד שתהיה אכילתי ושתיתי ושאר צרכי הגוף בקדושה גדולה בקדושת תורה ומצות. וקדושת התורה והמצות שלי יזדככו בקדושה

גבוה ובשלמות גדול ביותר. ואזכה לעלות בכל פעם מדרגא לדרגא. ובכל פעם יהיו נעשין מהחיצוניות פנימיות והפנימיות יעלה למעלה יותר. ונזכה שכל ישראל יכללו זה בזה באהבה ואהבה ורעות ובשלום גדול עד שכל ישראל יגביהו וירימו זה את זה ממדרגה למדרגה וממעלה למעלה בקדשה גדולה, עד שנוזכה לעלות ליום המעלה העליונה של הקדשה, עד שנוזכה להפיל בך יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולמי עד ולנצח נצחים.

ותרחם עלינו ותהיה בעזרנו שנוזכה לומר ולסדר לפניך תורת כל הקרבנות כלם וקטרת ומנחות בכונה עצומה ובקדשה גדולה ונוראה. עד שתעלה אמירתנו לפניך כאלו הקרבנו כל הקרבנות כלם במועדם ובזמנם ובמקומם כהלכתן. ונשלמה פרים שפתינו כמו שכתוב: "זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים". ונזכה על ידי זה להכניע ולשבר ולבטל פח המדמה, לגרשו ולסקו ולבטלו לגמרי מעלינו ומעל גבולנו. ותמהר ותחיש לגאלנו ותבנה בית מקדשנו ותפארתנו ושם נקריב לפניך כל הקרבנות שיכפרו בעדנו. ויחזרו לנו שלשה דברים שנתבטלו משחרב בית המקדש שהם השמיר ונפת צופים ואמנה. ונזכה אל השכל דקדשה, למעין החכמה היוצא מבית יי. כמו שכתוב: "ומעין מבית יי יצא". ונזכה לעבד אותך תמיד בחכמה ובינה ודעת דקדשה ובאמונה שלמה באמת כל ימינו לעולם אמן ואמן.

כו

מיוסר על תורה ב"ו בליקוטי מוהר"ן

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתעזרני ותזכני להתפלל תפילתי לפניך בכונה גדולה. ואזכה שלא יצא שום דבור של התפלה מפי בלא כונה. ואשמע באזני ובלבי היטב מה שאני מוציא מפי, שאשמע מה שאני מדבר, ואכונן היטב בכל דבור ודבור

שֶׁל הַתְּפִלָּה. וְתַעֲזָרֵנִי שְׂאֵזְכָּה לְהַתְּפַלֵּל וּלְהַתְּחַנֵּן תָּמִיד בְּמִסִּירַת נַפְשִׁי. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי מִמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת שְׁבִתְפִלָּה. וְתִתֵּן לִי כֹחַ וּגְבוּרָה לְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת שְׁבִתְפִלָּה לְהַכְנִיעֵם וּלְשַׁבְּרָם וּלְגַרְשָׁם וּלְבַטְּלָם שְׁלֵא יִתְקַרְבוּ לְתַפְלָתִי כָּלֵל.

וְקוּמָה בְּעִזָּרְתִּי וְתֵן בְּלִבִּי בִינָה וְדַעַת וְעֶזְרָה וּגְבוּרָה דְקַדְשָׁה. שְׂאֵזְכָּה לְהִתְגַּבֵּר בְּיֹתֵר בְּכָל מְקוֹם בְּתַפְלָה שְׁבָאִים שָׁם עָלַי מַחְשָׁבוֹת זְרוֹת לְבַלְבֵּל חֵס וְשָׁלוֹם שְׂאֵתְגַבֵּר בְּאֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת דִּיקָא בְּהִתְגַּבְרוֹת גְּדוֹל וְעִצּוֹם מְאֹד וּבְמִסִּירַת נַפְשִׁי בְּיֹתֵר. וְאֵזְכָּה לְהִתְגַּבֵּר אֲזִי בְּכָל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת, וְאֶמְסֹר נַפְשִׁי אֲזִי יֹתֵר וְיֹתֵר עַד שְׂאֵזְכָּה לְשַׁבְּרָם וּלְנַצְחָם, וּלְטַהֵר אֶת הַתְּפִלָּה מִכָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת זְרוֹת וּבְלִבּוּלִים. וְאֵזְכָּה לְכַרֵּר וּלְהַעֲלוֹת נִיצוּצֵי הַקַּדְשָׁה הַמְּלַבְּשִׁין בְּהַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת, וְתִתֵּן בִּי כֹחַ לְכַרְרָם וּלְתַקְנָם וּלְהַעֲלוֹתָם לְמְקוֹר חוּצָבָם לְהַשִּׁיבָם אֶל הַקַּדְשָׁה. וְתִרְחַם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי תָּמִיד שְׁתַּהֲיֶה תַפְלָתִי זָכָה וְנִקְיָה בְּלִי שׁוּם פְּסֻלַּת וּבְלִי שׁוּם מַחְשָׁבוֹת זְרוֹת. בְּאִפְּן שְׁתּוּכַל תַּפְלָתִי לְעֲלוֹת לְנַחַת וּלְרִצּוֹן לְפָנֵי כֹסֵא כְבוֹדֶךָ וְתַעֲלֶה וְתַנְשֵׂא לְהִיּוֹת כְּתוֹר לְרֵאשִׁיךָ. וְתִתְפָּאֵר וְתִתְעַנֵּג בְּתַפְלָתִינוּ, וְיִהְיֶה לְךָ שְׁעֵשׂוּעִים גְּדוֹלִים מִתַּפְלָתֵינוּ וְתַחֲנוּנֵינוּ תָּמִיד. וְתִמְלֵא רַחֲמִים עָלֵינוּ, וְתִשָּׁיב פְּנִיךָ אֵלֵינוּ, וְתִבְיֵא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

כז

מיוסר על תורה כ"ז בליקוטי מוהר"ן

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם, מְלֶכֶךְ שֶׁהַשָּׁלוֹם שְׁלוֹ. שְׁתִּשְׂמֵם שְׁלוֹם בֵּין עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וְיִתְרַבֶּה הַשָּׁלוֹם עַד שְׁיִמְשֵׁךְ הַשָּׁלוֹם בֵּין כָּל בְּאֵי עוֹלָם, וְלֹא יִהְיֶה שׁוּם שִׁנְאָה וְקִנְיָאָה וְתַחֲרוֹת וְנִצְחוֹן וְקִנְטוֹר בֵּין אֶחָד לְאֶחָד, רַק יִהְיֶה אֲהָבָה וְשָׁלוֹם גְּדוֹל בֵּין כָּל אֶחָד יָדַע בְּאֲהָבַת חֲבֵרוֹ, שְׁחִבְרוּ דוֹרֵשׁ טוֹבָתוֹ וּמְבַקֵּשׁ אֲהָבָתוֹ וְחַפֵּץ בְּהַצְלַחְתּוֹ הַנְּצַחִית, עַד שְׁיִוָּכְלוּ לְהַתְּעַד וּלְהַתְּקַבֵּץ יַחַד

כָּל אֶחָד עִם חֲבֵרָיו וַיִּדְבְּרוּ זֶה עִם זֶה וַיִּסְבְּרוּ זֶה לְזֶה הָאֱמֶת. עַד שְׁיִוְכְּלוּ לְעוֹרֵר זֶה אֶת זֶה וּלְהִזְכִּיר זֶה אֶת זֶה לְהִסְתַּפֵּל עַל עֲצָמוֹ הַיָּטִב הַיָּטִב בְּעוֹלָם הַזֶּה. עוֹלָם הָעוֹבֵר כְּהֶרֶף עֵינַי. צַל עוֹבֵר. לֹא כִצְלוֹ שֶׁל דֶּקֶל וְלֹא כִצְלוֹ שֶׁל כֶּתֶל אֲלָא כִצְלוֹ שֶׁל עוֹף הַפּוֹרֶחַ. וַיִּדְבֵּר וַיִּשְׁיחַ כָּל אֶחָד עִם חֲבֵרוֹ מֵהוּ הַתְּכַלִּית מִכָּל תְּאוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהִבְלִיּוֹ. וְעַל מָה אֲתִינֵן לְהָאֵי עֲלָמָא שְׁפִלָּה. וַיִּרְבוּ לְדַבֵּר זֶה עִם זֶה בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה וְחֶבֶד גְּדוּלָּה בְּאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ מִעֲמֻקָּא דְלִבָּא, בְּלִי שׁוּם נִצְחוֹן וְקִנְטוֹר כְּלָל. עַד שְׁיַעֲוֹרֵר כָּל אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ לָשׁוּב אֶל יְיָ בְּאֱמֶת, וּלְהַשְׁלִיךְ אֶת אֱלִילֵי כִסְפּוֹ וְאֱלִילֵי זָהָב. וְלֹא יִלְכוּ עוֹד בְּשִׁרְיוֹת לְבָם הָרַע וְלֹא יִטּוּ אַחֲרֵי הַבְּצַע כָּל יְמֵיהֶם, וְלֹא יִרְדְּפוּ אַחֲרַי הַמּוֹתְרוֹת לְהַרְבוֹת הוֹן מִהֶבֶל. וַיִּגְרְשׁוּ הַרוּחַ שְׁטוֹת מִקְרָבָם. וַיִּתְרַבֶּה וַיִּתְגַּדֵּל הַשְּׁלוֹם בְּעוֹלָם, עַד שְׁיָשׁוּבוּ כָּל יִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ בְּאֱמֶת בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. עַד שְׁיִתְעוֹרְרוּ גַם כָּל אֲמִינֵי דְעֲלָמָא, וַיִּפְּרוּ הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ וַיִּשׁוּבוּ כְּלָם אֵלֶיךָ וַיִּקְבְּלוּ כְלָם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ עֲלֵיהֶם. וַיִּקְרָא מִקְרָא שְׁכַתוֹב: "כִּי אַז אֶהְפֵּךְ אֶל כָּל הָעַמִּים שְׁפָה בְרוּרָה לְקִרְאָא כְּלָם בְּשֵׁם יְיָ וְלַעֲבֹדוֹ שְׁכָם אֶחָד".

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֵא רַחֲמִים חוֹמֵל דְּלִים שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד, הַגּוֹמֵל לְחַיִּים טוֹבוֹת, גָּמֵל עַל עַבְדְּךָ וְאַחֲיָה. וְזַכְּנֵי בְּחֻסְדֶּיךָ הַרְבִּים וּבְרַחֲמֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים, וְעֲזֹרְנֵי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֵזְפָה מַעֲתָה לְשִׁמְרֵי הַבְּרִית קִדְּשׁ בְּאֱמֶת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. וְתַצִּילֵנִי מַעֲתָה מִכָּל מִינֵי פְגָם הַבְּרִית וּמִכָּל מִינֵי הַרְהוּרִים רָעִים. וְתִהְיֶה בְּעֲזָרֵי וְתַתֵּן לִי חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת וְעֲצָה וּגְבוּרָה, שְׂאֵזְפָה לְהַתְגַּבֵּר עַל כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת רָעוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים, לְהַמְלִיט מִהֶם וּלְהַנְצִיל מִהֶם לְגַמְרֵי בְּכַחֲךָ הַגְּדוֹל, לְגַרְשָׁם וּלְשַׁבְּרָם וּלְבַטְּלָם מֵעַלִּי וּמֵעַל גְּבוּלִי. וְאַזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ לְגַרְשׁ כָּל הַרוּחַ שְׁטוֹת מִקְרָבִי שֶׁלֹּא יִהְיֶה שׁוּם אַחֲזִיזָה לְהַרוּחַ שְׁטוֹת אֲצִלִּי. רַק אֲשַׁבְּרוּ וְאֶגְרְשׁוּ וְאַבְטְלוּ מֵעַלִּי וּמֵעַל גְּבוּלֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.

וּתְעַזְרֵנִי וְתִזְכְּנִי לְהוֹצִיא כָּל נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּפְּלוּ עַל יְדֵי בְּקִלְפוֹת
 בֵּין הַרוּחַ שְׁטוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא עַל יְדֵי פְּגָם הַבְּרִית. וְתַעֲזְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ
 הָעֲצוּמִים שְׂאֵזְפָה לְתִשׁוּבַת הַמִּשְׁקָל מִמֶּשׁ, וּבְמִקּוֹם שֶׁקִּלְקַלְתִּי שָׁם
 אֲתַקֵּן בְּרַחֲמֶיךָ. וּבְכָל עֵת וּבְכָל מְקוֹם שֶׁיִּרְצוּ לְהִתְגַּבֵּר עָלַי חַס וְשְׁלוֹם
 מִחֲשָׁבוֹת רָעוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים, שָׁם דִּיקָא אֲזַכֶּה לְשִׁבְרַתְּךָ תְּאוּתִי וְלִגְרֵשׁ
 הַרוּחַ שְׁטוֹת מִקְרָבִי, לִגְרֵשׁ וְלִסְלַק וְלִבְעֹר וְלִבְטֹל כָּל הַמִּחֲשָׁבוֹת
 וְהִרְהוּרִים רָעִים מִמֶּנִּי, עַד שְׂאֵזְפָה עַל-יְדֵי-זֶה לְבָרַר וְלְהַעֲלוֹת כָּל נִיצוּצֵי
 הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּפְּלוּ וְנִתְעַרְבְּבוּ עַל יְדֵי בֵּין הַקְּלָפוֹת, לְבָרְרָם וְלְהַעֲלוֹתָם
 כְּלָם וְלְהַשִּׁיבָם אֶל הַקְּדוּשָׁה. וְאֵל יְדַח מִמֶּךָ שׁוֹם נִדַּח כָּל בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים וּבְחֶסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים. וּבְזָכוֹת וְכַח צְדִיקִי אֲמַת זְקֵנִים שֶׁבְּקְדוּשָׁה
 אֲשֶׁר זָכוּ לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית בְּאֲמַת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת. וְאֲזַכֶּה מֵעַתָּה
 לְהַמְשִׁיךְ עָלַי בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה רוּחַ קְדוּשָׁה וְטָהָרָה. וְיִקְיִם בִּי מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב: "וְנִחָה עָלָיו רוּחַ יי, רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה,
 רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יי".

אָנָּה יי מְלֵא רַחֲמִים אֲדוֹן כָּל, חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יְדַח מִמֶּךָ
 נִדַּח, אֲשֶׁר אַתָּה גּוֹמֵל עִמִּי טוֹבוֹת וְחֶסְדִּים רַבִּים וְעֲצוּמִים בְּכָל עֵת
 וּבְכָל רִגַע מִמֶּשׁ, מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמִּי, מָה רַב חֶסְדְּךָ אֲשֶׁר
 הַפְּלַאת עִם עַבְדְּךָ, "רַבּוֹת עָשִׂיתָ אַתָּה יי אֱלֹהִי, נִפְּלְאוֹתֶיךָ
 וּמִחֲשָׁבוֹתֶיךָ אֱלִינוּ, אֵין עֲרוּךְ אֵלֶיךָ אֲגִידָה וְאֲדַבְּרָה עֲצוּמוֹ מִסְפָּר".
 וְאַחֲרֵי כָּל הַחֶסְדִּים וְהַטּוֹבוֹת הַגְּדוֹלוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת וְהָעֲצוּמוֹת וְהַמְּפֹלְגוֹת
 מְאֹד מְאֹד אֲשֶׁר גָּמַלְתָּ עִמִּי בְּלִי שְׁעוֹר וְעֲרֹךְ וּמִסְפָּר, מָה אוֹמֵר וּמָה
 אֲדַבֵּר, וְאֵיךְ יוֹכֵל עֲבֹד אֲדוֹנִי זֶה לְדַבֵּר עִם אֲדוֹנִי זֶה. וּבְאִיזָה לְשׁוֹן
 אֲכַנֶּה אֶת שְׁרִיזוֹן צָרַעַת נִגְעֵי נַפְשִׁי וּמִכְאוּבֵי הַמְּרַבִּים. עַל יְדֵי חֲטָאִי
 וְעוֹנוֹתִי וּפְשָׁעֵי שִׁחֲטָאִתִּי וְשַׁעֲוִיתִי וְשִׁפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהִי וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתִי. אֲשֶׁר עַל יָדָם נִמְשָׁכִים וּבָאִים עָלֵינוּ בְּכָל עֵת הִרְהוּרִים
 וּמִחֲשָׁבוֹת זְרוֹת וּמְגִנּוֹת. "טְבַעְתִּי בֵּינוֹן מְצוּלָה וְאֵין מְעַמָּד. בָּאתִי
 כְּמַעֲמָקֵי מַיִם וְשִׁבַּלְתָּ שִׁטְפָתִנִּי". כִּי לִפִּי קְדוּשַׁת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי בְּשִׁרְשׁוֹ,

כְּשָׁבָא עָלָיו הִרְהוּר אֶחָד בְּזִמְן רְחוּק, נִקְרָא מְטַבֵּעַ בִּיּוֹן מְצוּלָה, בְּמְצוּלוֹת יָם. וְעַתָּה אֵיךְ נִכְנָה צְרוּתֵינוּ וְאֵיךְ נִפְרַשׁ שִׁיחַתָּנוּ, וּבְאֵיזָה לְשׁוֹן אָנִי יָכֵל לְסַפֵּר נִגְעֵי לְבָבִי וּמְכַאוּבֵי, אֲשֶׁר הִמְצוּלוֹת יָם מְתַגְבְּרִים בְּכָל עֵת עָלֵינוּ, לֹא יִתְנוּנֵי הַשֶּׁב רֹוּחִי. מָה אֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר, "אֲוֹלֵת אָדָם תִּסְלַף דְּרָכּוֹ וְעַל יְיָ יִזְעַף לְבוֹ", כִּי אָנִי בְּעֶצְמִי גִרְמָתִי לִי כָּל זֶה עַל יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים וּמַחְשְׁבוֹתֵי הַמְּבַלְבְּלוֹת שֶׁהִלְכָתִי אַחֲרֵיהֶם וְלֹא נִתְגַּבְּרָתִי לְשַׁבְּרָם וּלְגַרְשָׁם מֵעָלַי, עַד שֶׁבָּאתִי לְמָה שֶׁבָּאתִי, וְנִתְרַחֲקָתִי כְּמוֹ שֶׁנִּתְרַחֲקָתִי. אוֹי לִי וַי לִי. אוֹי לְנַפְשִׁי. וְאַתָּה יְדַעְתָּ כִּי אֵין לִי שׁוּם יְעָצָה וְתַחֲבוּלָה כִּי אִם לְצַעֲקָה וּלְהִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ, וּלְהִסְתַּכֵּל וּלְצַפּוֹת לְרַחֲמֶיךָ, וְאֲשֶׁב וְאֵיחַל וְאֲצַפֶּה לְחֶסְדֶיךָ, שֶׁתִּחַנְנֵנִי בְּמִתְנַת חֲנָם לְגַמְרִי, וְתִקְדְּשֵׁנִי בְּקִדְשֶׁךָ הָעֲלִיּוֹנָה. כִּי כָּל הָעֲצוֹת פְּגַמְתִּי בָהֶם, וְאֶפְלוּ כְּשִׂאתָה מִשְׁפִּיעַ לִי יְעָצָה טוֹבָה, קִשָּׁה לִי לְקַיֵּם הָעֲצָה בְּעֶצְמָה, כִּי קִשָּׁה לֵב אָנִי. וְאֵינִי יוֹדֵעַ שׁוּם תַּחֲבוּלָה וְיְעָצָה וּמִשְׁעָן. כִּי אִם עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֶסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אָנוּ בְּטוּחִים. וְעַל חֶסְדֶיךָ אָנוּ נִשְׁעָנִים, וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מְקוּיִם וְלִישׁוּעָתֶךָ אָנוּ מְצַפִּים, שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּזָכוֹת צְדִיקִים אֲמִתִּיִּם וְזִקְנִים שֶׁבְּקִדְשָׁה שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר מִיָּמֵי אֲבוֹתֵינוּ עַד עַתָּה. וְעַל כַּחַם לְבַד סְמִכְנוּ לְצַעֲקָה וְלִזְעוּק וּלְהִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ, כִּבֵּן הַמִּתְחַטֵּא לְפָנָי אָבִיו, וּלְצַפּוֹת לְרַחֲמֶיךָ וּלְקוֹת לִישׁוּעָתֶךָ, שֶׁתִּחַזְרֵנוּ בְּתוֹבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, חֵישׁ קַל מִהֲרָה.

עַל בֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְאֱלֹהֵי כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, אֱלֹהֵי הַרְאִשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלֹהֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, וְכַפִּי פְּרוּשׁוֹת מוֹל אַרְוֹן בְּרִיתֶךָ, וְעֵינַי מִיַּחֲלוֹת לְהַמּוֹן חֶסְדֶיךָ, וְרַעֲיוֹנֵי צוֹפִיּוֹת לְמַעוֹן קִדְשֶׁךָ, שֶׁתַּעֲזֹר רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים עָלַי בְּזָכוֹת וְכַח הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים וְהַזִּקְנִים דְּקִדְשָׁה. וְתִמְשִׁיךְ וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל רוּחַ קִדְשָׁה וְטְהַרְהָ, רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ יְעָצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ יְדַעְתָּ וְיִרְאָתָּ יי.

בְּאֶפְנֵי שְׂאֵזְפָה לְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל הַהֲרָהוּרִים וּמִחֲשָׁבוֹת רָעוֹת, לְשַׁבְּרָם וּלְגַרְשָׁם וּלְבַטְלָם מִמְּנִי. וּבְכָל עֵת שְׂיָבֵא עָלַי אֵיזָה הֲרָהוּר לֹא טוֹב חֵס וְשָׁלוֹם, אֲזַכֶּה בְּכַחַךְ לְשַׁבֵּר תְּאוֹתַי וְלִכְוֹף אֶת יִצְרִי, לְשַׁבְּרוּ וּלְגַרְשוּ מִמְּנִי, וּלְהַסִּיחַ דַּעְתִּי מִמְּנֹו לְגַמְרִי. וְאֲזַכֶּה לְהוֹצִיא מֵהַקְּלָפוֹת כָּל הַנִּיּוֹצוֹת הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּפְלוּ עַל יָדַי בִּינְיָהֶם. וּלְבָרַר הַרוּחַ טוֹבָה מִן הַרוּחַ שָׁטוֹת. וּבְמָקוֹם שֶׁקָּלְקַלְתִּי שָׁם אֲתַקֵּן. עַד שְׂאֵזְפָה בְּרַחֲמֶיךָ לְגַרְשׁ וּלְבַטֵּל הַרוּחַ שָׁטוֹת מִמְּנִי וּמִכָּל יִשְׂרָאֵל לְגַמְרִי, שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוֹם שְׁלִיטָה וְאַחֲזִיזָה לְהַרוּחַ שָׁטוֹת לֹא כְּגוֹפֵי וְלֹא כְּנַפְשֵׁי וְרוּחֵי וְנִשְׁמָתֵי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. לֹא בְּעֶלְמָא הַדִּין וְלֹא בְּעֶלְמָא דְאַתִּי. וְאֲזַכֶּה מֵעַתָּה לְמִחֲשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת וּטְהוֹרוֹת תָּמִיד. וְתַצִּילֵנִי מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי כְּלָבוּל הַדַּעַת שֶׁבְּעוֹלָם, רַק אֲזַכֶּה שְׁתַּהֲיֶה מִחֲשַׁבְתִּי קְדוּשָׁה וּטְהוֹרָה זָכָה וּנְקִיָּה תָּמִיד.

וְתַעֲזָרֵנִי לְקַדֵּשׁ עֲצָמֵי בְּקַדְשַׁת הַבְּרִית בְּכָל מִינֵי קְדוּשׁוֹת. וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי כָּל מַה שֶׁפָּגַמְתִּי עַד הַנְּהַ בְּפָגַם הַבְּרִית, הֵן מַה שֶׁפָּגַמְתִּי בְּמִחְשָׁבָה דְבוּר וּמַעֲשֵׂה. הֵן מַה שֶׁפָּגַמְתִּי בְּרֵאִית הָעֵינַן וּבִשְׂמִיעַת הָאָזְנוֹן וּבִשְׂאָר חוּשִׁים בְּשׁוּגָג אוֹ בְּמִזִּיד בְּאַנְס אוֹ בְּרִצּוֹן, מִנְּעוּרַי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. עַל כָּלֵם תִּמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לִי אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת. וְתִמְלֵא כָּל הַשְּׂמוֹת שֶׁפָּגַמְתִּי בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. וּמֵעַתָּה תַּהֲיֶה בְּעִזָּרִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַצִּילֵנִי וְתַעֲזָרֵנִי בְּכָל עֵת בְּאֶפְנֵי שְׂאֵזְפָה לְקַדְשַׁת הַבְּרִית בְּאַמֶּת.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם רְבוּנוּ דְּעֶלְמָא כְּלָא, "רַפְּאֵנִי יְיָ וְאַרְפָּא הוֹשִׁיעֵנִי וְאַנְשְׁעָה כִּי תַהֲלִתִּי אֶתָּה". כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת מְרִירוֹת לִבִּי, אֶת מְרִירוֹת מִכּוֹתֵי הָאֲנוּשׁוֹת אֶת מְרִירוֹת נַפְשֵׁי הָאֲמֻלָּה, כִּי נַפְשֵׁי מְרָה לִי מָאֵד. וְאֵל מַה אֲדַמָּה וְאַמְשִׁיל מְרִירוֹתַי, מֵר מִמְּנוֹת, מֵר מִלְּעֻנָּה וְרֵאשׁ. מֵר מִכָּל מְרִירוֹת שֶׁבְּעוֹלָם. וְאַתָּה יְדַעְתָּ רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם. אֲשֶׁר לְפִי עֲצָם חֲלָשׁוֹת נַפְשֵׁי, לְפִי עֲצָם וְרַבּוּי הַחֹלְאָת וְהַמְּכַאוּבִים הַרְעִים וְהַמְּרִים וְהַפְּגָמִים הַעֲצוּמִים שֶׁהִטְלִיתִי בְּנַפְשֵׁי עַל-יָדַי מַעֲשֵׂי הַרְעִים, אֵין שׁוֹם רְפוּאָה בְּעוֹלָם שֶׁתּוּכַל לְהוֹעִיל לִי. וְאַפְלוּ אִם תִּמְצָא בְּרַחֲמֶיךָ

איזה רפואה שיועיל לי, אי אפשר לי לסבל מרירות הרפואה לפי
 מכותי האנושות מאד, כי אי אפשר לי לסבל מרירות הרפואה
 והתשובה שצריכים לסבל לתקן פגם הרהור אחד, מכל שכן הרהורים
 ופגמים וחסרונות רבים ועצומים כאלה. ואם אמרתי לספר אפס קצה
 מהפגמים של יום אחד, יכלה הזמן. אפלו הפגמים של היום שנקרא
 אצלנו טוב קצת, גם בן אי אפשר לשער ולהעריך הפגמים שבכל
 עת ובכל שעה, מכל שכן הימים רעים שהיה לי. אוי, אוי ואבוי,
 אוי אוי ומר. מה אומר ומה אדבר, מרירות נפשי עד שמים יגיע,
 כאב נשמתי מי יוכל לשער.

רבוננו של עולם אתה ידעת, ואם אפלו תשליך אחרי גוף כל חטאתי
 כאשר אתה מתנהג עם בריותיך ברחמים, ולא תלביש את רפואתי
 כי אם במרירות מעט דמעט גם בן אי אפשר לי לסבל כלל. כי לפי
 עצם רבוי המרירות המכרח לרפואתי לפי עצם חלי נפשי. אי אפשר
 לי לקבל ולסבל אפלו חלק אחד מאלפי אלפים ורבי רבבות,
 מהמרירות המכרח לרפואתי, לפי עצם חסרונותי ופגמתי המרבים.
 כי "אתה חשקת נפשי משחת בלי". והשלת אחרי גוף כל חטאתי.
 ולא הלבשת את השלום והרפואה שלי כי אם במרירות מעט דמעט
 כפי יכולתי. ואף על פי כן, גם זה מעט המרירות קשה לי לקבל
 ולסבל, כי לפי עצם חליי וחלשותי ומכות נפשי האנושות מאד ופזור
 דעתי, אי אפשר לי לסבול שום מרירות כלל.

ועל זאת באתי להפיל תחנותי לפניך יי אלהי ואלהי אבותי.
 "גדול העצה ורב העלילה". עושה גדולות עד אין חקר, נסים
 ונפלאות עד אין מספר, ואין דבר נמנע ממך, הן "כל תוכל ולא
 יבצר ממך מזמה". ואתה רופא נאמן ורחמן אמת, ובניך הכל
 "ובניך פח וגיבורה ובניך לגדל ולחזק לכל". ומי יאמר לך מה
 תעשה, על בן "על משמתי אעמדה", ואזעק ואשוע ואצעק אליך
 תמיד, עד שתחנני, ותמתיק את מרירות רפואתי, ותורני ברחמיך את

עץ החיים להמתיק ולבטל מרירות המים הרעים, ותסיר ממני כל מיני מרירות ברחמיך. ותתן לי כח וגבורה והתחזקות לסבל ולקבל עלי באהבה מעט המרירות שאני מכרח לסבל בשביל רפואתי, ותמעט בחסדיך את המרירות של רפואתי בתכלית המעוט. ותמחר לרפאת אותי רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף, כי אני רואה מרחוק חסדיך הגדולים, שאתה מגדיל עמי בכל עת ובכל שעה בלי שיעור וערך ומספר, על בן אני משליך יחבי עליך לבד. שתרחם עלי ותגן בעדי ותפרס עלי את ספת שלומך. ותעלה רפואה שלמה לכל תחלואי ומכאובי נפשי וגופי, ותקים בי מקרא שפתוב: "בורא ניב שפתים, שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יי, ורפאתיו".

ותזכני מעתה לקדשת הברית באמת. ותשפיע ותאיר עלי באור פניך, ותמשיך עלי הארת פנים, שאזכה להדרת פנים להארת פנים דקדושה. ותפתח את דעתי, ותשפיע עלי שפע החכמה והבינה והדעת מאתך. ותאיר עיני במאור תורתך, עד שאזכה לחדש בתורה בכל עת חדושים אמתיים. ואזכה לדרש את התורה בשלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן. ולגלות ולבאר על ידי זה דרושים ובאורים וחדושים אמתיים בתורה. ותמשיך עלי ברחמיך וחסדיך האמתיים "משח רבות קדשא", שפע הדעת והשכל דקדושה מתליסר תקוני דיקנא קדישא. ותזכני להיות נכלל בכלל זקנים שבקדושה עד שאזכה להארת פנים להדרת פנים.

ותעזרני ותזכני, שיזדכך קולי על ידי זה. ואזכה לכבד את יי מהוני ומגורני, שתהיה בעזרי שאזכה לעבד אותך תמיד בשמחה בקול רנה וזמרה ושירים ונגונים דקדושה, ונגינותי אנגן כל ימי חיי על בית יי. ואזכה שיזדכך קול רנתי כל כך עד שעל ידי הנגון לבד שנשיר ונרנן לפניך, על ידי זה תראה בצרותינו שיש לנו מכל עם ולשון, ותראה בענינו וצרותינו, ותסתכל ותשגיח ברחמיך איזה

אָמַה מְצַרָה לָנוּ, וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ מֵהֵם. וְתַקֵּים בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב:
 "וַיִּרְא ה' בְּצַר לָהֶם בְּשִׁמְעוֹ אֶת רִנָּתָם".

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת הַמַּחְשְׁבוֹת אֲשֶׁר חוֹשְׁבִים וַיּוֹעֲצִים
 עָלֵינוּ בְּכָל עֵת בֵּין הָעַפּוֹ"ם הַמוֹשְׁלִים עָלֵינוּ עֲכָשׁוּ, "עַל עַמְךָ יַעֲרִימוּ
 סוּד וַיִּתְיַעֲצוּ עַל צְפוּנֶיךָ". אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת כָּל מַחְשְׁבוֹתֵם עָלֵינוּ לְרַעַה
 חֵס וְשָׁלוֹם, "אָמְרוּ לָכוּ וְנִכְחִידֵם מִגּוֹי, וְלֹא יִזְכַּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד".
 וּבְצוֹק הָעֵתִים הַלָּלוּ, אֵין מִי שֶׁיַּעֲמִד בְּעַדְנוּ. "אָבֵד חֲסִיד מִן הָאָרֶץ",
 וְגוֹדֵר בַּפֶּרֶץ אֵין, עַל מִי לָנוּ לְהִשְׁעֵן עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים.

מְלֵא רַחֲמִים עַל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל תְּמִיד. הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ כִּי רַבּוּ מִכְאוּבֵינוּ
 וְצָרוֹת לְבַבְנוּ. וַרְאֵה אֶת עַמְךָ יִשְׂרָאֵל מְרוֹדִים מְאֹד, וְאֵין עוֹזֵר וְאֵין
 סוּמֵךְ, וְאֶפֶס עֲצוּר וְעֹזוֹב. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעֲנֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים שׁוֹכְנֵי עֲפָר, "לְקִדּוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאָרֶץ הַמָּה וְאֲדִירֵי כָּל
 חֲפָצֵי בָּם". עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. וְתִטֶּה לֵב הַמַּלְכוּת וְהַשָּׂרִים
 וְהַיּוֹעֲצִים עָלֵינוּ לְטוֹבָה, וְתִגְרַשׁ וְתִשְׁבֵּר וְתִבְטֵל כָּל מַחְשְׁבוֹתֵם הָרָעוֹת
 שֶׁיֵּשׁ לָהֶם עַל יִשְׂרָאֵל עַמְךָ הַקְּדוֹשׁ. וְתִבְטֵל בְּרַחֲמֶיךָ כָּל הַגְּזֵרוֹת רָעוֹת
 וְכָל הַפְּקָדוֹת שְׂאִינָן טוֹבוֹת לְיִשְׂרָאֵל, הֵן אוֹתָן הַגְּזֵרוֹת וְהַפְּקָדוֹת שֶׁכָּבַר
 נִגְזְרוּ. וְהֵן אוֹתָם שְׂרוּצִים לְגִזֹּר עֲדִין חֵס וְשָׁלוֹם, כֻּלָּם תִּשְׁבֵּר וְתַעֲקֹר
 וְתִבְטֵל אוֹתָם בְּבִטּוֹל גְּמוּר. וְתִהְפֹּךְ לֵב כָּל הַקִּיסָרִים וְהַמְּלָכִים וְהַשָּׂרִים
 עָלֵינוּ לְטוֹבָה תְּמִיד. כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ יי אֱלֹהֵינוּ, כִּי אֵין מִי שֶׁיַּעֲמִד
 בְּעַדְנוּ עִתָּה בְּעַקְבָּא דְּמִשִּׁיחָא בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, כִּי אִם רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 לְבַד. "שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ, וְהִנָּחֵם עַל הָרַעַה לְעַמְךָ". וְכֵן בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים שֶׁיִּזְדַּכֶּךָ קוֹל רִנָּתְנוּ. עַד שֶׁנִּזְכֶּה לְהִמָּתִיק כָּל הַדִּינִים וְלִבְטֵל כָּל
 הָצָרוֹת וְכָל הַגְּזֵרוֹת מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. עַל יְדֵי הַנְּגוּנִים
 לְבַד שֶׁתִּשְׁמַע קוֹל רִנָּתְנוּ, וַיַּעֲרַב לָךְ רִנּוֹנֵנוּ, וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ.

וְנִזְכֶּה לְשִׁיר וְלִרְנָן וְלִנְגִן לְפָנֶיךָ נְגוּנִים וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת לְשִׁמְךָ
 וְלַעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת תְּמִיד, עַד שֶׁנִּזְכֶּה לְעוֹרֵר בְּרַחֲמֶיךָ "שִׁיר הַשָּׂרִים

אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה", שִׁיר הַמְּעֵלָה עַל כָּל הַשִּׁירִים. וְנִזְכָּה לְכָל עֲשָׂרָה מִיָּנִי נְגִינָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם סֹפֵר תְּהִלִּים. וְתִבְרַךְ אוֹתָנוּ בְּשִׁלּוּמֶךָ הַטּוֹב, וְתִשְׁפִּיעַ שְׁלוֹם עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין כָּל יִשְׂרָאֵל בֵּין אֶחָד לְחֵבְרוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ. וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם שֶׁנֶּאֱמַר וְקִנְיָה וְתַחֲרוּת וְקִנְטוֹר בֵּין כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ לְעוֹלָם. וְיִתְרַבֶּה וְיִתְגַּדֵּל הַשְּׁלוֹם, עַד שְׂיִמְשֻׁךָ שְׁלוֹם בֵּין כָּל בְּאֵי עוֹלָם עַד שְׂיִכְלוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְעוֹרֵר אֶת חֵבְרוֹ אֶל הָאֲמֶת, שְׂיִסְתַּכֵּל עַל תְּכִלִּיתוֹ הַנִּצְחִי, וְלֹא יִבְלֶה יָמָיו לְהִבָּל וּלְרִיק, עַד שְׂיִשְׁלִיכוּ כָּל אִישׁ אֶת אֱלִילֵי כֶסֶף וְאֱלִילֵי זָהָב, וְיִשׁוּבוּ כֻלָּם אֵלֶיךָ בְּאֲמֶת לְעַבְדְּךָ בְּאֲמֶת בְּיִרְאָה וּבְאַהֲבָה. וְתִזְכְּנוּ לְקַבֵּל שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם בְּשִׁמְחָה וְחֵדוּדָה גְּדוּלָה וְעֲצוּמָה תָּמִיד, וְתִפְרָס עָלֵינוּ סִבְתֵי שְׁלּוּמֶךָ. וְנִזְכָּה שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּגוּפָנוּ. וְתִרְפְּאֵנוּ רְפוּאֵת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאֵת הַגּוּף, שְׁלֹא יִהְיֶה מַחֲלָקֶת בֵּין הָאֲרָבַע יְסוּדוֹת שֶׁבְּגוּפָנוּ, רַק כָּלָם יִתְנַהְגּוּ בְּמִזְגַּי הַשְּׁוֶה בְּשְׁלוֹם גְּדוּל. וְתִסִּיר מַחֲלָה מִקֶּרְבָנוּ, וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל (וּבִפְרָט לְפִלּוּנֵי בֵן פְּלוּנֵי וְכו').

וְתִעֲזָרֵנוּ שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּמִוּנָנוּ. וְתִשְׁלַח בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ וְלֹא יַעֲלֶה שׁוֹם קִנְיָה בְּלִב שׁוֹם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל עַל מָמוֹן וְחִפְצֵי חֵבְרוֹ. וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם גְּזוּלוֹת וְעֵשֶׁק בֵּינֵינוּ וְלֹא יַעֲלֶה קִנְיָת אָדָם עָלֵינוּ וְלֹא קִנְיָתֵינוּ עַל אֲחֵרִים. וְתִזְמִין לָנוּ פְּרִנְסוּתֵינוּ קִדְּם שֶׁנֶּצְטַרְךָ לָהֶם. וְאַל תִּצְרִיכֵנוּ לֹא לִיָּדֵי מִתְּנַת בְּשֵׁר וְדָם וְלֹא לִיָּדֵי הַלְּוָאֲתָם.

וְתִזְכְּנוּ שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּתוֹרַתֵינוּ בְּלֹא קִשְׁיוֹת. וְנִזְכָּה לְהִבִּין הַיֵּטֵב בְּמַהֲירוֹת גְּדוּל בְּכָל מְקוֹם שֶׁנִּלְמַד שָׁם. וְנִזְכָּה לְהִבִּין כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ עַל בּוֹרֵן בְּלֵי שׁוֹם קִשְׁיוֹת כָּלָל. וְתִעֲזָרֵנוּ וְתִזְכְּנוּ לְחַדֵּשׁ תָּמִיד בְּאוּרִים וְחִדּוּשִׁים אֲמִתִּיִּים בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, בְּקִדְּשָׁה וּבְטָהֳרָה, בְּאֲמֶת וּבְאַמוּנָה כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב. וְנִזְכָּה לְכָל בְּחִינוֹת שְׁלוֹם בְּתְכִלִּית הַשְּׁלָמוֹת, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְעוֹרֵר כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ לְעַבְדְּךָ בְּאֲמֶת, וְיִשׁוּבוּ כֻלָּם אֵלֶיךָ וְיַעֲבֹדוּךָ בְּאִמָּה וּבְיִרְאָה וּבְאַהֲבָה. חוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ, וּמִלֵּא מְשָׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים. בְּרַכְּנוּ בְּשְׁלוֹם אֶל רָם וְנִשְׂא, "יְיָ עֲזוּ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יִבְרַךְ

אֶת עֲמוֹ בְּשָׁלוֹם. וְקַיִם לָנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "כִּי בְשִׁמְחָה תֵצְאוּ
וּבְשָׁלוֹם תּוֹבְלוּן, הֵהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רְנָה, וְכָל עֲצֵי הַשָּׁדָה
יִמְחָאוּ כָף. שָׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין לָמוּ מְכֻשׁוֹל". עוֹשֶׂה שָׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ
אָמֵן.

כח

מיוסד על תורה כ"ח בליקוטי מוהר"ן

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אָב הִרְחַמְנוּ וְהַחֲסֵד, וּפְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאֲזָכָה
לְמִדַּת הַחֲסֵד דְקִנְיָה. וְאֲזָכָה לְאַחֲזוֹ וּלְהַתְדַבֵּק בְּמִדַּתוֹ שֶׁל אֲבֹרָה
אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשָּׁלוֹם, שֶׁהִיא עוֹשֶׂה חֲסֵד כָּל יָמָיו. וְתוֹפְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים לְהַכְנִיס אוֹרְחִים הַגּוֹנִים בְּתוֹךְ בֵּיתִי. וְיִהְיֶה בֵּיתִי בֵּית וְעַד
לְחַכְמִים, שְׂאֲזָכָה לְהַכְנִיס אוֹרְחִים תְּלִמִּידֵי חַכְמִים וְצַדִּיקִים אֲמִתִּים
לְתוֹךְ בֵּיתִי. וְאֲזָכָה לְקַבֵּל בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה וּבְכַבּוּד גְּדוֹל וּבְשִׁמְחָה
רַבָּה. וְתוֹפְנֵי לַעֲמֹד לִפְנֵיהֶם וּלְשַׁרְתָּם וּלְשִׁמְשֵׁם בְּעֲצָמֵי כָּל מִינֵי שְׂרוֹת
וְשִׁמוּשׁ. וְאֶהְיֶה תָמִיד כְּבוֹשׁ תַּחַת יַד תְּלִמִּידֵי חַכְמִים צַדִּיקִים אֲמִתִּים,
וּלְשִׁמְשׁ אוֹתָם תָּמִיד, עַד שְׂאֲזָכָה לְהִיּוֹת נִכְלָל בְּמִדַּתוֹ שֶׁל אֲבֹרָה
אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשָּׁלוֹם, לְהִיּוֹת שָׁלוֹם בְּמִדַּת הַחֲסֵד בְּאַמְתָּ. וְתוֹפְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ
לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה וְלַעֲנוּה אֲמִתִּיוֹת. וְאֲזָכָה לְהַרְגִּישׁ שְׁפִלוּתִי בְּאַמְתָּ, וְאֲדַע
בְּאַמְתָּ כִּי "אֲנֹכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ". וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִכָּל מִינֵי חֲרָפוֹת
וּבְיוֹנוּת. וְתַתֵּן לִי כַח לְהַתְגַּבֵּר עַל כָּל הַשּׁוֹנְאִים וְהַחוֹלְקִים עַל הָאַמְתָּ
לְנַצַּח אוֹתָם וּלְהַשְׁפִּילָם עַד עָפָר.

וְתוֹפְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֲסֵדֶיךָ הָעֲצוּמִים, לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמְתָּ.
וְאֲזָכָה לְהֵאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּים וּבְיִרְאֵי הַשֵּׁם הָאֲמִתִּים. וְלֹא
יָבֹא בְּדַעְתִּי שׁוֹם הַרְהוּר וּמַחֲשָׁבָה לְהַרְהוּר אַחֲרֵיהֶם חֵס וְשָׁלוֹם. מִכָּל
שָׁכֵן שְׁלֵא יֵצֵא עֲתָק מִפִּי עֲלֵיהֶם חֵס וְשָׁלוֹם, וְלֹא אֲדַבֵּר עֲלֵיהֶם שׁוֹם
דְּבוּר כְּנֶגֶד כְּבוֹדָם, רַק אֲזָכָה לְכַבְּדָם וּלְפָאֲרָם תָּמִיד בְּאַמְתָּ, בְּגוֹפֵי

ונפשי ומאדי בכל מיני כבוד ויקר ותפארת. ותזכני ותעזרני ותצילני שלא יהיה נשמע לאזני שום דברי תורה היוצאים מפני תלמידי חכמים שאינם הגונים וכשרים, שהם נקראין "תלמידי חכמים שדין יהודאין". ותרחיקני ברחמיך מהם, ולא אשמע ולא אקבל תורה מהם. ותרחיקני ותבדילני ותפרישני מגבולם מהם ומתלמידיהם. ותציל אותי ואת זרעי ואת זרע זרעי ואת כל עמך בית ישראל מכל מיני התנגדות חס ושלוש כנגד יראי השם, שלא ימצא בנו שום מתנגד וחולק על יראי השם האמתיים. ולא יתגלגל על ידינו חס ושלוש שום חרוף ובזיון כלל ליראי השם באמת. רק נזכה לכבודם בכל מיני כבוד, להחזיקם ולסמכם בכל מיני סמיכה. ונזכה למסור נפשנו ומאדנו עבור יראי השם באמת.

ותרחם עלי ברחמיך הרבים. ותצילני מכל מיני חדושי ובאורי תורה, הנמשכין דרך הקלפות על ידי השדין שיש להם תורה נפולה מאלפין הנפולין. ותשמרני תמיד שלא אשמע לעולם שום באורי וחדושי תורה מאלו התורות הנפולות הנמשכין דרך הקלפות. ולא יכנסו דבריהם באזני ובלבי כלל. ותגן עלי ברחמיך ובחסדיך ותעזרני שיהיו נמשכין לי חדושי תורה אמתיים דרך הקדשה, ואזכה תמיד להמשיך בדעתי ולקבל חדושי דאורייתא אמתיים משרשם העליון דרך הקדשה בלי שום אחיזת הקלפות והסטר אחרא כלל.

אנא יי מלא רחמים, אתה ידעת את לבבי. כי אני יודע בעצמי כמה אני רחוק מחדושי תורה אמתיים דקדשה, כי הרעותי את מעשי מאד. אבל אף על פי כן, כבר גזרת עלינו על ידי חכמיך הקדושים שאסור להאדם שיהיה עץ יבש חס ושלוש. וחובה על כל יודעי התורה להתאמץ בכל עז, לקדש ולטהר עצמו באמת, עד שיזכה להיות "עץ עושה פרי" באורייתא, לפלפל בחכמה אמתיות, ולחדש חדושי דאורייתא אמתיים. על כן מצא עבדך את לבו להתחנן לפניך על זה, שתחמל ותחוס עלי ברחמיך הגדולים ובחסדיך הנוראים,

ותעזרני ותושיעני ותחזירני בתשובה שלמה לפניך, ותהיה עמי תמיד שאזכה לקדש ולטהר עצמי באמת, עד שתפתח את דעתי ולבבי, ותאיר עיני במאור תורתך. ותפתח לי שבילי השכל דקדשה. ותשפיע לי תמיד בכל עת חדושי ובאורי תורה משרשי התורה הקדושה מקדשתך העליונה. ותצילני ברחמיך הרבים מכל מיני חדושים ובאורים הנמשכין דרך הקלפות חס ושלום, רק אזכה תמיד שיהיו נמשכין לי חדושי תורה אמתיים דרך הקדשה.

ותזכני ברחמיך ובחסדיך הרבים לבנות תמיד בנינים דקדשה בתורתך הקדושה על יסוד אמיץ וחזק, יסוד מוסד על הקדמות נכונות וישרות שגלו צדיקים אמתיים בני עליה, הגדולים במעלה והשגה עצומה מאד. אשר זכו לרוח הקדש בתכלית השלמות והמעלה לרום המעלות. עליהם אסמך, עליהם אשען, ואזכה להגות ולחשב ולהשתעשע בדבריהם הקדושים הנאמרים באמת וצדק. עד שיפתח לי אור הדעת, ואזכה להשיג דבריהם באמת, ולירד לעמק דעתם, ולהבין ולהשכיל דבר מתוך דבר. עד שאזכה לבאר דבריהם באמת, ולחדש בהם חדושים אמתיים, ולבנות על יסודם החזק בנינים אמתיים ושלמים בתורתך ובעבודתך באמת ובאמונה בקדשה ובטהרה גדולה, באפן שאזכה על ידי החדושי תורה דקדשה שתשפיע לי, לתקן על ידם כל הפגמים וכל החטאים והעונות ופשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה. ותעזרני ותשמרני ברחמיך הרבים שלא אחטא עוד, ותצילני מעתה מכל מיני חטאים ועונות ופשעים ומכל מיני פגמים שבעולם. ותזמין לי תמיד בכל יום יום חדושין דאורייתא אמתיים דרך הקדשה שיהיו תקון גדול לנפשי. ותקדשני בקדשתך העליונה באפן שיהיה לי רשות לגלות חדושין שתשפיע עלי, לגלותם לעמך ישראל. ותתן לי כח לעורר ולהמשיך [עמך] ישראל לעבודתך באמת על ידי חדושי תורה שתזמין לי, ולהשיכם בתשובה שלמה לפניך. ואזכה לאמרם בקדשה ובטהרה

גדולה, כרצונך הטוב. ולא אומר דבר שלא כרצונך. ותרחם עלינו ותהיה בעזרנו בעת שאנו מכרחים לשמע איזה דבר תורה מפי תלמיד חכם שאינו הגון. שאזפה בכחך הגדול לברר הטוב הגנוז בדבריו, לברר הטוב מן הרע. להשליך ולזרק הרע והקלפה החופה על דברי תורתו, ולברר וללבן וללקט רק מעט הטוב הגנוז בגויה.

ועזרני אותי ואת כל חברתינו ואת כל עמך בית ישראל, החפצים להתקרב אליך באמת, ותצילנו מכל מיני מתנגדים וחולקים על האמת, ותצילנו מכל מיני חרפות ובושות ובזיונות שלהם, שלא יהיה להם שום כח לחרף ולבזש ולבזות אותנו חס ושלום, לא בדברים ולא במעשה. "שמרה נפשי והצילני אל אבש כי חסיתי בך. בך יי חסיתי אל אבושה לעולם". כי אתה ידעת גדל החרפות והבזיונות שמבזין ומחרפין עכשו את יראי השם. עד אשר "כשל כח הסבל. כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתיני. מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם. ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם. כל רואי ילעיגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש". חוס וחסל ורחם והצל תולעת נמאס ונרפס ונדש כמונו היום. והצילנו מפיהם. כי דרפך לבקש את הנרדפים, ואתה ידעת כי אין נרדפים בעולם כמו החלושי כח שבישראל החפצים ומתאונים ומשתוקקים להתקרב אליך, וכחם חלש ודעתם קטן להתגבר על תאותם ולכף את יצרים, אשר עליהם מתגבר הקטרוג והשנאה מאד. אבל באמת אתה מלא רחמים גם עליהם, כי אתה יודע יצרנו כי עפר אנחנו, ותשוקתנו אליך, ובטחוננו על רחמיך וחסדיך, ואתה חפץ חסד ואתה אוהב ומרחם על המיחלים אליך, ומצפים לרחמיך ופורשים כפיהם ומפילים תחנותם לפניך, אף-על-פי שאינם כדאים והגונים להתקרב אליך, והם עניים ואביונים בדעת ובמעשים. אף-על-פי-כן אין אתה משקץ וממאס אותם חלילה. כמו שכתוב, "כי לא בזה ולא שקץ ענות עני, ולא הסתיר פניו ממנו, ובשוועו אליו שמע. עזרנו כי עליך נשעננו". כי אין לנו על מי להשען

כי אם על אבינו שבשמים. חוס וחס עלינו, ומלא את משאלותינו ברחמים. ועשה למענך ולא למעננו, וזכנו לנצח את אויבינו, ולהתגבר עליהם ולהכניעם ולהשפילם עד עפר. ולא יהיה להם שום כח למנוע או לבטל אותנו חס ושלוש משום דבר שבקדשה, ולא משום דבר שהוא רצונך הטוב. ותהיה בעזרנו ותזכנו לשוב אליך באמת בתשובה שלמה לפניך. ולהיות פרצונך הטוב תמיד מעתה ועד עולם. "כחסדך חייני ואשמרה עדות פיך. חסדך יי מלאה הארץ חקיך למדני". אמן ואמן.

כט

מיוסד על תורה כ"ט בליקוטי מוהר"ן

שמע קולנו יי אלהינו, חוס ורחם עלינו, וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו. אבינו אב הרחמן, "אל תסתר פניך ממני" ואל תעלם אונך משועתי. "לא תאמץ את לבבך מאחריך האביון", ולא תסתם אונך מצעקתי. חמון מעיד ורחמיה יעוררו עלי, כי זה כמה נכסוף נכספתי לראות בתפארת ערך. ואנו צועקים ומתפללים ומתחננים אליך זה כמה ימים ושנים. "ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה". ואנו מחלים פניך תמיד שתשיב פניך אלינו, ותקרבנו ברחמיה לעבודתך באמת. ועדין לא נושענו ורחוק ממנו ישועה. כי ארף עלינו הגלות מאד מאד בגוף ונפש, ובכל יום צרותינו מרבה מחברו. ובאמת ידענו כי לא מקצור ירך לא הושעת אותנו, ולא מכבד אונך לא שמעת תפלותינו, כי אם עונותינו הבדילו בינינו ובינך. כי בעונותי הרבים נתרחקתי מן הטוב בתכלית הרחוק, עד אשר כל דברי תחנותי ובקשותי הם רחוקים מטוב אמת. כי לא בדעת אדבר, ומחמת זה איני זוכה לדבר שום דבור הנשמע ונתקבל, עד אשר כל דבורי אינם נקראים בשם דבור כלל, מאחר שאינם נמשכין מהדעת דקדשה ואין בהם טוב. ועתה מה אעשה אבי שבשמים, ומאין אבקש עזר לי

לזכות להמשיך טוב לתוך דבורי לזכות על ידי זה לדבור הנשמע ונתקבל. כי אתה ידעת יי אלהי ואלהי אבותי שעכשו אין לי שום סמיכה בכל מה שאני צריך בגשמיות וברוחניות, דבר גדול ודבר קטן, כי אם לבקש ממך מתנת חנם ונדבת חסד, שתחנני בחסד חנם ותתן לי כל מה שאני צריך לעבודת יי, ותקרבני אליך ברחמים באפן שאזכה לתשובה שלמה לפניך באמת. כי אין שום דבר קטן בעולם הנוגע לעבודת יי שיהיה נקל אצלי לעשותו. ואין לי שום עצה ותחבולה, כי העצה בעצמה קשה לי לקיים כמו גוף הדבר שאני צריך. ועל כן אין לי עתה שום תקווה כי אם על רחמיך הרבים. ואם חס ושלום אתה עושה עמי אפלו חלק אחד מאלפים ורכבות פני ערך מעשי הרעים, ותרצה לחפש בתפילתי ותחנתי, אם יש בהם איזה טוב, כדי שיהיה הדבור שלי נשמע ונתקבל, לא ידעתי נפשי "מאין יבא עזרי". כי אני יודע באמת שכל דברי הם רחוקים מטוב אמתית בתכלית הרחוק.

רבוננו של עולם צר לי מאוד מר לי מאוד. אמרתי "ויהי מה ארוצה" דברי לפניך, "אשיחה וירוח לי". אולי יחוס אולי ירחם. "אולי ירא יי בעיני". ומארץ אדבר ומעפר אמרתי אצפצף. "אולי יש תקנה". אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם. כי אתה טוב ומטיב לכל, לרעים ולטובים, ובודאי אתה יכול למצוא בדברי גם כן איזה נקודות טובות, אף על פי שהם בהעלם ובהסתר גדול ובתכלית המעוט ובהעלמה גדולה עד שאינן ראויים דבורי להיותם נשמעים ונתקבלים על ידי הסתרת מעט הטוב הזה שנעלמו בהם. אף-על-פי-כן אתה רב חסד ומרבה להטיב, ולפניך נגלו כל תעלומות והמון נסתרות שמבראשית, ואתה יכל בחסדך הגדול לגלות גם מעט הטוב שיש בדברי. כי אתה ידעת רבוננו דעלמא כללא. שאף-על-פי שפגמתי נגדך הרבה, חטאתי עויתי ופשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה. והרע בעיניך עשיתי, אף על פי כן פונתי בדברי לטובה. כי אני כוסף

ומשתוקק ורחפץ ומתגעגע באמת לעבודתך באמת. שאזכה ברחמיך לסור מרע לגמרי ולעשות הטוב בעיניך תמיד. ואם אמנם מעשי אינם נאים כלל, עם כל זה, דברי בקשותי ותחנותי הם באמת לאמתו. ואתה למדתנו על-ידי צדיקיך האמתיים להתפלל ולהתחנן לפניך תמיד על כל מה שאנו צריכין להתקרבות לעבודת יי באמת. כי אף על פי שנתת לנו בחירה לבחור בטוב ולמאס ברע, אף על פי כן, מועיל תפלה ותחנונים על זה בעצמו, שתטה לבבנו אליך באמת. ותכף את יצרנו להשתעבד לך. ותעזר לנו ותכריח אותנו לעזוב דרך רשע, ולאחז בדרך הטוב והישר בדרך החיים. ובאמת אין לי שום תקנה כי אם על זה, על תפלה ותחנונים ושועה וצעקה וזעקה אליך שתקרבי ברחמיך לעבודתך באמת, ותכף את יצרי ותכניע ותשבר את תאותי, ותעשה עמי כחסדיך, באפן שאזכה לסור מרע לגמרי ולעשות הטוב בעיניך תמיד מעתה ועד עולם.

רבנו של עולם דעתי קצרה ולבי אטום, וידי כבדות לפרש ולבאר כל שיחתי לפניך. חוס וחמל עלי, חוסה עלי כרב רחמיך, ועזרני שאזכה תמיד לשבח ולפאר את הצדיקים האמתיים בכל מיני שבח ועז ופאר וכבוד ותפארת. עד שאזכה על-ידי שבח הצדיקים לרומם את הדעת. עד שיהיה נמשך על-ידי הדעת הקדוש טוב אמתי לתוך הדבור שלי. ויהיו כל דבורי דבורים טובים באמת, עד שאזכה מעתה שיהיו כל דבורי דבורים הנשמעים ונתקבלים בעיניך ובעיני כל באי עולם. וזכות וכח הצדיקים האמתיים שנוזקה לשבח ולפאר אותם, יגנו עלינו, "כנשר יעיר קנו על גוזליו ורחף", עד שנוזקה לעורר על ידם "קנה חכמה קנה בינה" דקדשה. ונוזקה שישובו לנו מחנו ודעתנו שנגזלו מאתנו על ידי מעשינו הרעים. ואזכה להשלים דעתי בקדשה גדולה עד שאזכה לקבל כל דבורי מהדעת הקדוש ולהמשיך טוב אמתי לתוך דבורי, עד שיהיו כל דבורי דבורים הנשמעים ונתקבלים תמיד. ולא יצא מפי שום דבור שאינו נשמע ונתקבל, רק תזכני

ברחמיך הרבים, ותהיה תמיד עם פי בעת דבורי, ותמשיך תמיד טוב אמתי לתוך כל הדבורים שלי, עד שכל דבורי יהיו דבורים הנשמעים ונתקבלים בעיני כל. הן כשאני צריך לפרש שיחתי לפניך ולהתפלל ולהתחנן ולהעתיר ולהפציר אותך יי אלהי ואלהי אבותי על כל מה שחסר לי, אזכה תמיד לדבר לפניך דבורים טובים דברי חן ותחנונים דבורים הנשמעים ונתקבלים אצלך. ויתקבלו ויפנסו דברי בלבך, באפן שתמלא כל משאלותי ברחמים, ותקרבני אליך באמת.

כי צרכי המה מרבים מאד מאד, בגשמיות וברוחניות בלי שעור וערך. ואין לי שום משען ומבטח כי אם על רחמיך הרבים וחסדיך הגדולים. והן כשאני רוצה לדבר לעצמי דברי כבושין ולהוכיח את עצמי. לבל אהיה עוד אכזר על גופי ונפשי ורוחי ונשמתי, ואני רוצה לעורר רחמים על עצמי, אזכה תמיד לדבר לעצמי דבורים הנשמעים ונתקבלים, באפן שיפנסו דברי בלבי. ואזכה לעורר את עצמי לשוב אליך באמת, ולעזוב מעתה דרכי הרע ופעלותי המגנות, ומחשבותי המבלבלות מאד מאד. ואזכה מעתה לצמצם את דעתי ולקשר עצמי בקשר אמיץ וחקק אליך תמיד. ולא אניח את דעתי ולבבי להתחיל להטות לשום דבר תאוה חס ושלום, ולא לשום בלבול שבעולם. ואזכה לסור מרע באמת במחשבה ובדבור ובמעשה, ולכסוף ולהשתוקק אליך תמיד באמונה שלמה. ולהרגיל עצמי בעבודתך באמת בכל לב בגוף ונפש וממון, למסור הכל אליך, ולהפקיר הכל בשביל רצונך הטוב. והן כשאני צריך ומכרח כפי רצונך הטוב לדבר דבורים עם בני אדם לעוררם לעבודתך, או בשביל איזה חפץ וענין שהוא רצונך, תופני ברחמיך תמיד, ותמשיך טוב מאתך לכל דברי, באפן שיהיו דברי תמיד דבורים הנשמעים ונתקבלים בעיני כל. ולא אדבר דברים בטלים לעולם, רק כל דבורי יהיו דבורים טובים, דבורים שיבא מהם תועלת גדול לשמך ולעבודתך באמת, דבורים הנשמעים ונתקבלים, שאזכה לפעל על ידם דברים שיהם רצונך הטוב באמת.

וּבְכֵן תְּרַחֵם עָלַי אָבִי אָב הַרְחֵמֵן אָב הַחֶסֶד, וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַעֲזָרֵנִי מִהֲרָה. וְתַחֲמַל עָלַי בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה, וּבְחַנּוּנוֹתֶיךָ הָאֲמִתִּיִּם. וְתוֹכְנֵנִי מֵעֵתָה לְתַקּוֹן הַכִּלְלִי שֶׁהוּא תַקּוֹן הַבְּרִית. וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי וְחַטָּאֵי וּפְשָׁעַי שֶׁחָטָאתִי וְשָׁעוּיִתִי וְשִׁפְשָׁעְתִּי לְפָנֶיךָ. וּבַפְּרָט מֵהַ שִׁפְגַּמְתִּי לְפָנֶיךָ בַּפָּגַם הַבְּרִית קִדְשׁ מִנְעוּרַי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּמַחֲשָׁבָה דְבוּר וּמַעֲשֵׂה, בְּרֵאִית הָעֵינַן וּבִשְׂמִיעַת הָאָזְנוֹן וּבִשְׂאָר חוּשִׁים, בְּשׁוּגְג וּבְמִזִּיד בְּאִנְס וּבְרָצוֹן, הֵן הַפְּגָמִים שִׁפְגַּמְתִּי בְּהִתֵּר, הֵן הַפְּגָמִים שֶׁל אִסוּר, עַל הַכֹּל תִּמְחַל וְתִסְלַח לִי אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת, חַנּוּן הַמְּרַבֵּה לְסִלְחָת. וְתַעֲזָרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַצִּילֵנִי מֵעֵתָה מִכָּל מִינֵי פָגַם הַבְּרִית. וְתִקְדְּשֵׁנִי בְּקִדְשֶׁתְּךָ הָעֲלִיוֹנָה. עַד שֶׁאֲזַכֶּה מִהֲרָה חוּשָׁה לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת.

עֲזָרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי אָבִי שְׁבַשְׂמִים, כִּי אֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל מֵהַ לְדַבֵּר, כִּי אֵין שׁוּם לְשׁוֹן בְּעוֹלָם שְׂאוּכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי עַל גְּדוּ, רַק אֲנִי צוֹעֵק אֵלֶיךָ לְבַד בְּקוֹל מֵר, זְעָקָה גְּדוֹלָה וּמְרָה בְּאִנְחָה וְאִנְקָה, בְּשׁוֹעָה וּזְעָקָה וְצָעָקָה, בְּכָל מִינֵי קוֹלוֹת וְצָעָקוֹת וְאִנְחוֹת שְׁבַעֲוֹלָם. "קוֹלִי אֵל יי וְאִצְעָקָה. קוֹלִי אֵל יי וְהֶאֱזִין אֵלַי. קוֹלִי אֵל יי אִזְעַק קוֹלִי אֵל יי אֶתְחַנֵּן. אֵלֶיךָ יי אֶקְרָא וְאֵל יי אֶתְחַנֵּן. מֵהַ בְּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֵל שְׁחַת, הַיּוֹדֵךְ עֶפֶר הַיְגִיד אֲמַתְךָ". חוּס וְחַמַּל עָלַי, חוּס וְרַחֵם עָלַי. עֲזָרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְזַכְּנֵנִי לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּאֲמֶת, כִּי עֵינֵי צוֹפִיּוֹת לְרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים לְחֶסֶד חַנּוּם, וְיָדֵי פְרוּשׁוֹת לְחַנּוּתֶיךָ. וְכָל עוֹד נִפְשֵׁי בִי אִזְעַק וְאִשׁוּעַ אֵלֶיךָ וְאִשָּׁב וְאִיחַל וְאִצְפֶּה לְרַחֲמֶיךָ, אִם כְּבָנִים אִם כְּעַבְדִּים. אִם כְּבָנִים רַחֵם עָלַי כְּרַחֵם אָב עַל בְּנָיִם, וְאִם כְּעַבְדִּים. עֵינֵי לֶךְ תְּלוּיּוֹת עַד שֶׁתְּחַנְּנֵנִי וְתוֹצִיאֵנִי מִמִּסְגֵּר וְתַחֲלִצֵנִי מִפָּגַם הַבְּרִית. וְתִמְלֹט נִפְשֵׁי מִנֵּי שְׁחַת. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מֵעֵתָה מִכָּל מִינֵי פָגַם הַבְּרִית שְׁבַעֲוֹלָם, בְּיָדַי וּבְרַגְלָיִם וּבְעֵינָיִם וּבִשְׂאָר חוּשִׁים, בְּמַחֲשָׁבָה דְבוּר וּמַעֲשֵׂה. בְּכֹלֵם אֲזַכֶּה לְהִיּוֹת קְדוֹשׁ וְטָהוֹר מִכָּל מִינֵי פָגַם הַבְּרִית שְׁבַעֲוֹלָם. וְתוֹכְנֵנִי מִהֲרָה לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּאֲמֶת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּמִדְרַגַּת צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים, עַד שֶׁאֲזַכֶּה עַל-יְדֵי תַקּוֹן הַבְּרִית,

לתקן כל החטאים והעונות והפשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך, וכל מיני פגמים שפגמתי בשם"ה לאוין שבתורה שהם כנגד שם"ה גידין כלם אִזְכָּה לתקן על ידי תקון הברית שהוא כלליות הגידין, שהוא תקון הכללי. ואִזְכָּה לתקן ולזכור כל הדמים של כל השם"ה גידי, ותעביר ותבטל ותסיר מכל הדמים שלי כל מיני פגמים ועכירות ולכלוכים שהטלתי בהם על ידי הפגמים שפגמתי בשם"ה לאוין שבתורה. וברחמיך הרבים, תסיר ותבטל כל מיני כתמים שגרמתי להשכינה בכיכול על ידי תגברת הדמים הרעים שהתגברו על ידי עונותי המרבים, עד אשר גרמתי להשכינה בכיכול בחינת דם נדות הרבה מאד. עד אשר בעונותי ירדה השכינה בגלות גדול מאד. וגרמתי בעונותי הרבים אפרשותא בין קדשא בריך הוא ושכינתיה. "היא יושבה בגוים לא מצאה מנוח". כמו שכתוב: "חטא חטאה ירושלים על כן לנידה היתה".

רבנו של עולם מה אומר מה אדבר, האלהים מצא את עוני. "נאלמתי דומיה החשיתי מטוב. וכאבי נעפר". חוס ורחם עלי, ועשה למענך ולמען הצדיקים אמתיים, ולמען שמך הגדול ולמען צעקת ושאת קדשא בריך הוא ושכינתיה. כמו שכתוב: "י מפרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו, שאג ישאג על נהו" על נוה דילה. אנכי חטאתי והוא אסור באזקים. והיא גם היא כמר תזעק בגלותה הגדול, אשר נפרדה מדודה. והיא צועקת בקול מר, "נהי בכי תמרורים", קלני מראשי קלני מזרועי. "אוי לנו כי שדדנו". אוי לנו על נפשנו. "אוי נא לנו כי חטאנו". אוי על ימינו ושנותינו. אוי אוי לנו. כי אנחנו גרמנו כל זה, על ידי חטאינו ועונותינו ופשעינו המרבים. והיא מגעלת בחובין דידן. ולבושיה ובגדיה מלכלכים בכתמים מעונותינו. מה נאמר ומה נדבר. מלא רחמים. טהור עינים. טוב ומטיב לכל חנון ורחום עשה מה שתעשה, באפן שתזכנו לתקן כל זה חיש קל מהרה וזכני לתקון הברית בשלמות, באפן שאִזְכָּה על ידי זה לתקן

כָּל הַפְּגָמִים שְׁבָעוּלָם. וְתִמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לִי עַל כָּל חַטָּאֵי וְעֲוֹנוֹתַי
וּפְשָׁעַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹם. וְתַעֲוֹרֵר בְּרַחֲמֶיךָ הַדַּעַת דְּקַדְשָׁהּ, וְתִמְשׁוּךְ
מִמֶּנּוּ לְבִנוּנֵי לְבָרֵךְ וְלִלְבֵן וְלִזְכָּךְ כָּל הַדָּמִים שֶׁל כָּל הַשָּׁס"ה גִּידִין
שְׁלִי, עַד שִׁיתַּתְקֵנוּ כָּל הַפְּגָמִים וְהַקְּלוּלִים שִׁבְהֵם. וְתִזְכְּנֵי לְזֶרֶק
תְּקוּנִים לְכָל הַמְּקוֹמוֹת הַצָּרִים וְהַדְּקִים שָׂאֵי אֶפְשָׁר שִׁיגִיעַ לְשֵׁם שׁוֹם
תְּקוּן. וְעַל-יְדֵי תְּקוּן הַבְּרִית שִׁתְּזַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ, אֲזַכֶּה לְזֶרֶק תְּקוּנִים גַּם
לְשֵׁם, עַד שִׁאֲזַכֶּה לְתַקֵּן כָּל מִינֵי פְּגָמִים בְּשִׁלְמוֹת גְּדוּל בְּתַכְלִית הַתְּקוּן
כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת.

וְתִזְכְּנֵי מַעֲתָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹם וְתַעֲזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִהְיֶה עִמִּי תָמִיד.
וְתִשְׁמַר אֶת לְבוּשֵׁי וּבְגָדֵי שְׂלָא יָבֵא עָלֶיהֶם שׁוֹם לְכָלוֹךְ וְשׁוֹם כְּתוּם
וְשׁוֹם רֶכֶב. כִּי אַתָּה לְבַד יַדְעָתָ גְּדוּל הַפָּגָם הַנוֹגֵעַ בְּהַשְׁכִּינָה בְּעַצְמָה
וּבַעֲוֹלוֹת עֲלִיוֹנִים, עַל-יְדֵי פָגָם הַבְּגָדִים כְּשֶׁאֵין שׁוֹמְרִים אוֹתָם
מִכְּתָמִים וְלְכָלוּכִים. וְהַבְּגָדִים בְּעַצְמָן דָּנִין אֶת הָאָדָם עַל זֶה, כְּשֶׁאֵין
שׁוֹמְרִים אוֹתָם מִכְּתָמִים. וּבְעֲוֹנוֹתֵי הַרְבִּיּוֹם, קָשָׁה וְכָבֵד עָלַי מְאֹד גַּם
דְּבַר הַזֶּה, לְשִׁמּוֹר אֶת הַבְּגָדִים מִכְּתָמִים. כִּי אֵי אֶפְשָׁר שְׂלָא אֶסִּיחַ
דַּעַתִּי מֵהֶם. וּבְכַפְרֵי בְּשַׁעַת עֶסֶק הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה וְשֶׁאֵר עֲסָקִים. וְאֲזַ
בְּאֵים חֵס וְשְׁלוֹם עָלֵיהֶם כְּתָמִים בְּהַסַּח הַדַּעַת. וְכָל זֶה גְּרַמְתִּי עַל-יְדֵי
עֲוֹנוֹתֵי הַמְּרַבִּים, וּמַחְשְׁבוֹתֵי הַמְּבַלְבְּלוֹת מְאֹד, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה אֵינִי
זוֹכֶה לְשִׁמּוֹר אֶת הַבְּגָדִים וְלַהֲחִזִּיקָן בְּנִקְיוֹת, וְלַהֲצִילָן מִכְּתָמִים
וְלְכָלוּכִים.

הֵן עַל כָּל אֵלֶּה בְּאֵתִי לְפָרֵשׁ שִׁיחַתִּי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי,
מְלֵא רַחֲמִים, גּוֹמֵל לַחַיִּבִים טוֹבוֹת. "נוֹרְאוֹת בְּצַדֵּק תַּעֲנִנּוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִבְּטַח כָּל קַצּוֹי אֶרֶץ וְיָם רַחוּקִים". נוֹרְאוֹת הַפְּלֵא לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְעֲזָרְנִי
וְהוֹשִׁיעֵנִי שִׁאֲזַכֶּה לְתַקֵּן בְּחַיִּי כָּל זֶה חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה, שִׁאֲזַכֶּה מַעֲתָה
לְתַקֵּן תְּקוּן הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת. וְאֲזַכֶּה לְהָרִים וְלַעֲוֹרֵר אֶת הַדַּעַת דְּקַדְשָׁהּ,
וְלַהֲמַשִּׁיךְ לְבִנוּנֵי דְּקַדְשָׁהּ מִהַדַּעַת הַקְּדוּשָׁה, לְתַקֵּן פָּגָם כָּל הַדָּמִים שֶׁל
כָּל הַשָּׁס"ה גִּידִין, שֶׁהֵם כְּנֶגֶד שָׁס"ה לְאוּיָן שִׁבְתּוֹרָה.

וּתְזַכְּנִי לְתַקֵּן פָּגַם כָּל הַכְּתָמִים שֶׁל הַבְּגָדִים שֶׁלֹּא שָׁמַרְתִּי אוֹתָם עַד הַנָּה. וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי עַל כָּל הַפְּגָמִים הָאֵלֶּה. וְתַעְזְרֵנִי מֵעַתָּה וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִכָּל חַטָּא וְעֹזֶן וּמִכְשׁוֹל. וְתַעְזְרֵנִי מֵעַתָּה לְשַׁמֵּר אֶת הַבְּגָדִים וְהַלְבוּשִׁים שֶׁלִּי לְכַבְּדָן וּלְהַחְזִיקָן בְּנִקְיֹת. וְתִזְכְּנִי שֶׁלֹּא יִמָּצֵא עַל כָּל בְּגָדִי וְלְבוּשֵׁי שׂוֹם כְּתוּם וְשׂוֹם לְכָלוּף וְרִבֵּב כָּלָל. וְתִגֵּן בְּעַדִּי, וְתִשְׁמְרֵנִי אוֹתִי וְאֶת בְּגָדֵי תְּמִיד. וְיִהְיֶה גּוֹפִי וְנַפְשִׁי וּבְגָדֵי וְלְבוּשֵׁי כְּלָם נְקִיִּים וְטָהוּרִים וְקְדוּשִׁים תְּמִיד מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

וְתִמְשִׁיךְ בְּרַחֲמֶיךָ מֵיָמַי מִמְּקוֹר הַחַיִּים, וְיִהְיֶה נִמְשָׁךְ "בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן" מִן לְבוֹנָא דְמַחְא קְדִישָׁא, וְשָׁם תִּטְהַר אֶת הַשְּׂכִינָה מִנְדָּתָהּ, וְתַעֲלֶה אוֹתָהּ מִגְּלוּתָהּ, וְתִשְׁיֵב אֶל דְּוִדָּהּ בְּאַהֲבָה וְאַחֲרָה וְרַעוּת. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּמְשִׁיךְ וְתִזְרַק עָלֵינוּ מֵיִם טָהוּרִים הָאֵלֶּה. וְתִטְהַר אוֹתָנוּ וְאֶת בְּגָדֵינוּ מִכָּל טְמְאוּתֵינוּ. וְתִקְיֵם בְּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מֵיִם טָהוּרִים וְטָהַרְתֶּם, מִכָּל טְמְאוּתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם." וְתִלְבִּין חֲטָאֵינוּ כְּשֶׁלֶּג וְכִצְמָר, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "לָכוּ נָא וְנִנְכַחְתָּה יֹאמֵר יְיָ אִם יִהְיֶה חֲטָאֵיכֶם כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶּג יִלְבִּינוּ, אִם יֵאָדִימוּ כְּתוֹלַע כְּצִמָּר יִהְיוּ." וְנִנְכַח לְקִיָּם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "בְּכָל עֵת יִהְיֶה בְּגָדֶיךָ לְבָנִים, וְשָׁמֶן עַל רֹאשְׁךָ אַל יִחְסַר."

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִהְיֶה עִמִּי תְּמִיד. וְתוֹרְנִי וְתִלְמַדְנִי בְּכָל עֵת. אֵיךְ לְהַתְנַהֵג בְּעִנְיָן דְּבוּרֵי עִם בְּנֵי אָדָם. שֶׁלֹּא יֵצֵא מִפִּי דְבוּר שֶׁלֹּא כְּרִצּוֹנְךָ. וְלֹא אֲגִלָּה שׂוֹם סוּד שְׁאִין צְרִיכִין לְגִלוּת. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי תְּמִיד שֶׁלֹּא אֶהְיֶה חַס וְשָׁלוֹם בְּכָלֵל "הוֹלֵךְ רַכִּיל מִגְּלָה סוּד", כִּי אֵין אֲתָנוּ יוֹדֵעַ עַד מָה, אֵיזָה דְבָרֵי תוֹרָה צְרִיכִין לְדַבֵּר בְּהֵם וּלְגִלוּתָם, וְאֵיזָה דְבָרֵי תוֹרָה שְׁאֵסוּר לְאָמְרָם וּלְגִלוּתָם, אֲשֶׁר עָלִיהֶם נֶאֱמַר: "הוֹלֵךְ רַכִּיל מִגְּלָה סוּד". עֲזְרֵנִי תְּמִיד בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁלֹּא אֶעְבֹּר עַל "לֹא תֵלֵךְ רַכִּיל" לְעוֹלָם. הֵן בְּדְבָרֵי תוֹרָה. הֵן בְּדְבָרֵי חוּל. בְּדְבָרִים שְׁבִין אָדָם לְחַבְרוֹ. חוּס וְחֻגְנִי וְהֵיָה עִם פִּי בְּעַת הַטִּיפִי. וְלֹא אוֹמֵר דְּבָר שֶׁלֹּא כְּרִצּוֹנְךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

וְרַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי. וְתֵן לִי פְרִנְסָתִי מִן הַשָּׁמַיִם קֹדֶם שְׁאֲצַטְרֹךְ לָהּ. וְתֵתֶן לִי וּלְבֵיתִי "לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבֶגֶד לְלַבֵּשׁ. לֶאֱכֹל לְשִׁבְעָה וּלְמַכְסָּה צְתִיק". וְתִזְמִין לִי פְרִנְסָתִי בְּלִי שׁוּם טְרָחָא וְיִגִּיעָה כָּלֵל בְּכַבּוּד וְלֹא בְּבוּזֵי בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסוּר בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר מִתַּחַת יָדְךָ הַרְחִיבָה וְהִמְלֵאָה, וְאֵל תִּצְרִיכֵנִי לֹא לְיַדֵּי מִתְנַת בְּשׂוֹר וְדָם וְלֹא לְיַדֵּי הַלְוָאֲתָם. וּכְשֵׁם שְׁנַתְתָּ מְזוּן וּפְרִנְסָה לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה, וְהוֹרְדָתָ לָהֶם אֶת הַמָּן מִן הַשָּׁמַיִם, וְשִׁמְלַתָם לֹא בְּלִתָּה מְעַלְיָהֶם, כִּן תִּרְחַם עָלֵינוּ וְתִפְתַּח לָנוּ אֶת אוֹצְרֶךָ הַטּוֹב מִן הַשָּׁמַיִם. וְתִזְמִין לָנוּ פְרִנְסוֹתֵינוּ בְּנֶקֶל בְּלִי שׁוּם טְרַח בְּרוּחַ גְּדוּל. וְתִצִּיל אוֹתָנוּ תָּמִיד מִכָּל מִינֵי דְאִגוּת פְּרִנְסָה, וְתִשְׁפִּיעַ לָנוּ שְׂכָל נְדַעַת מֵאֲתָךְ לְבָטַח בְּךָ תָּמִיד. וְאִתָּה תְּכַלְכְּלֵנִי מִן הַשָּׁמַיִם אוֹתִי וְאֶת בֵּיתִי וְאֶת זְרַעִי וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לִי. וְתִשְׁפִּיעַ לִי כָּל מַחְסוּרֵי קֹדֶם שְׁאֲצַטְרֹךְ לָהֶם, בְּאִפְּן שְׂאוּכַל לְעַסֵּק בְּתוֹרָתְךָ וְעִבּוּדְתְךָ תָּמִיד בְּאַמֶּת כָּלֵל לֹב וְנִפְשׁ. וְלֹא יָבֵא עָלַי שׁוּם בְּלָבוּל בְּעוֹלָם מִטְרִדַת הַפְּרִנְסָה כָּלֵל כִּי אֲנִי מִשְׁלִיךְ יְהִיבֵי עָלֶיךָ לְבַד, וְאִתָּה תְּכַלְכְּלֵנִי. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "הַשִּׁלְךָ עַל יְיָ יִהְיֶה וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ".

וְעוֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁנִזְכָּה לְעֲשׂוֹת מִשָּׂא וּמִתֵּן בְּאַמוּנָה. וְתִצִּילֵנוּ תָּמִיד מִכָּל מִינֵי גְזוּלוֹת, וְלֹא נִגְזַל וְלֹא נַעֲשׂוּק אֶת חֲבֵרְנוּ לְעוֹלָם אֲפִלוּ שׁוּה פְרוּטָה. וְלֹא נִגַע בְּמִמּוֹן וְחִפְצֵי חֲבֵרְנוּ כָּלֵל. וְלֹא נַחְמוּד שׁוּם דְּבַר אֲשֶׁר לְרַעֲנוּ. וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׂבָכָל עַת שְׁנַעֲסוּק בְּמִשָּׂא וּמִתֵּן, יְהִיָּה כָּל כּוֹנֵן בְּעֵסֶק הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן רַק לְשִׁמְךָ וְלְעִבּוּדְתְךָ בְּאַמֶּת. וְנִזְכָּה לְכוֹן בְּכָל דְּבוּר וְדְבוּר וּבְכָל הַלוּף וְהַלוּף, שְׁנִדְבַר וְנִגְלַף בְּשַׁעַת הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן, בְּכֹלֵם נְכוֹן תָּמִיד בְּכָל עַת, שְׂכָל כּוֹנֵן בְּעֲשִׂית הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן כְּדֵי שְׁנִזְכָּה לְתֵן צְדָקָה עַל-יַדֵּי הַרְנוּחַ שְׁנִרוּיַח בְּזֶה הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן. וְכָל עֲסָקְנוּ וְחִפְצָנוּ בְּמִשָּׂא וּמִתֵּן, יְהִיָּה רַק בְּשִׁבִיל זֶה לְבַד בְּאַמֶּת, בְּשִׁבִיל שְׁנִזְכָּה לְתֵן צְדָקָה מִהַרְנוּחַ שֶׁל הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן הַזֶּה. וְתַעֲזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׁנִזְכָּה לְזַכֵּר זֹאת תָּמִיד וּלְכוֹן זֹאת בְּכָל עַת, בְּכָל הַלוּף וְהַלוּף וּבְכָל דְּבוּר וְדְבוּר וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁל הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן.

ותפתח את לבבנו, ותזכנו לקיים זאת באמת, שנוזקה לתן צדקה הרבה בכל עת לעניים הגונים וכשרים באמת. ותשפיע לנו שפע טובה וברכה. ונוזקה להחזיק ידי לומדי תורה ועובדי יי באמת. ונוזקה לקיים מצוות צדקה בשלמות כרצונך הטוב, ובלב טוב ובסכר פנים יפות, ובשמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה. עד שנוזקה על-ידי הצדקה לרומם את המחין והדעת דקדושה, ולתקן תקון הכללי של המשא ומתן. ונוזקה לתקן על-ידי-זה כל החטאים והפגמים שפגמנו במשא ומתן, ובתאות וחסדות הממון מנעורינו עד היום הזה. וזכות הצדקה יגן עלינו "כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף". ותכפר בעדנו וחסאנו בצדקה נפרק. ונוזקה על-ידי הצדקה לתקון הכללי.

ורחם עלינו ועל פלטתנו ועל פליטת עמך בית ישראל, ועזרנו והושיענו והקימנו מהרה מנפילתינו הגדולה והעמקה מאד מאד, אשר ירדנו מטה מטה, ונפלנו בגלות גדול מאד זה כמה שנים בגוף ונפש בגשמיות וברוחניות, בכלל ובפרט. מרא דעלמא כלא סומך נופלים, חוס וחסל עלינו, וסמך אותנו ברחמיך הרבים, ויקים בנו מקרא שכתוב: "אל תשמחי אויבתי לי כי נפילתי קמתי, כי אשב בחשך יי אור לי. שלח ידך ממרום. פצני והצילני ממים רבים, מיד בני נכר. חנני והקימני. דלו עיני למרום. ידך תכון עמי אף זרועך תאמצני". והוציאני והעלני מהרה מכל הנפילות והירידות שירדתי ונפילתי עד הנה ונתרחקתי ממך ומעבודתך מאד. חוסה עלי כרב רחמיך, כי אתה ידעת כי אין מי שיעמד בעדנו בנפילתנו הגדולה הזאת, אשר ירדנו פלאים. כמו שכתוב: "ותרד פלאים אין עוזר לה". וכמו שכתוב: "השליך משמים ארץ תפארת ישראל, מאגרא רמא לבירא עמיקתא. ואין מי שיעמד בעדנו. ואין מי שיוכל להקים אותנו מנפילותינו כי אם אתה לבד. ותקים מקרא שכתוב כמו שדרשו חכמינו זכרונם לברכה: "נפלה ולא תוסיף לפול עוד. ותאמר אתה לישראל. קום בתולת ישראל". חוס וחסל עלינו, ועזר לנו לתקן את

מחנו ודעתנו על-ידי תקון הברית באמת בשלמות. ותצילני מעתה מכל מיני נפילות מעבודתך חס ושלום. ותעזור לנו מעתה לעלות ולקום מהרה מכל הנפילות שנפלנו עד הנה. ותקים את "ספת דויד הנופלת". רבנו של עולם אליך שטחתי את כפי. הקימני ואחיה. "לא תוכל להתעלם מאחיד האביון. עזב תעזב. והקם תקים".

ותצילני אותי ואת זרעי ואת זרע זרעי ואת כל עמך בית ישראל, ותשמרנו ותמלטנו שלא יבא שום אחד מישראל לחלי נופל חס ושלום. ותרחם על עמך ישראל, על כל אותן שכבר באו לחולאת המרה הזאת. ותרפאם ברחמיך הרבים רפואה שלמה, ותקים אותם מנפילתם ותשיבם לאיתנם, ותשלח להם מהרה רפואה שלמה מן השמים רפואת הנפש ורפואת הגוף, כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה.

ורחם עלינו והצל אותי ואת זרעי וכל עמך בית ישראל מכל מיני שכרות של זין ושאר משקים המשכרין. ולא אבוא לידי שכרות לעולם. כי אתה גלית על-ידי חכמיך הקדושים גדל הפגם הנורא של השכרות חס ושלום. חוס וחסנו ורחם עלינו, והצילנו משתיה מרבה המביאה לידי שכרות. ואפלו מעט השתיה המכרחת בשבתות וימים טובים, תזכני שתהיה השתיה בקדשה ובטהרה גדולה. ונזכה להרים את מחנו ודעתנו לשמך ולעבודתך על-ידי מעט השתיה בימים הקדושים. ונזכה שלא יצא מפינו שום דבור שלא כרצונך, על-ידי שתית היין או משקה המשכר. ולא נדבר אז שום דבור שאין צריכין לגלות, רק נזכה לדבר בקדשה ובטהרה דבורים שהם רצונך הטוב באמת, בשמחה ובטוב לבב. ולא נבא לידי שכרות לעולם, ותצילני ברחמיך מיין המשכר. ותזכני לזין "המשמח אלהים ואנשים".

חוס וחסנו ומלא משאלותינו ברחמים, וזכנו מהרה לתקון הכללי בשלמות בכל הבחינות, הן תקון הברית שהוא כלליות הגידין שהוא

תקון הפללי של כל השס"ה לאוין שבתורה, הן תקון הפללי של הדבור על-ידי שבח הצדיקים, הן תקון הפללי של המשא ומתן על-ידי הצדקה, הן תקון הבגדים, לכלם תזכנו ברחמיך הרבים חיש קל מהרה. כי אתה ידעת כי אי אפשר לנו לתקן כל דבר ודבר בפרטיות כי הם רבים מאד, כי פגמנו הרבה מאד. רחם עלינו והושיענו מהרה למען שמך וזכנו ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים לתקון הפללי באמת ובשלמות בכל הבחינות, ועשה למענך ולמען הצדיקי אמת ולא למעננו. ומעפר תקימנו, ומאשפות דלותנו תרוממנו, ובכל התקונים הפלליים והפרטיים תתקננו, ובטובך הגדול תשביענו, ותשמע ותקבל צעקתנו ותפלתנו ותחנונינו ובכל מיני טהרות וקדשות תטהרנו ותקדשנו. ותקים מהרה מקרא שכתוב: "ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם". חננו ועננו ושמע קול תפלותינו. כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה שומע תפלה.

ל

מיוסד על תורה ל' בליקוטי מוהר"ן

"באיל תערג על אפיקי מים בן נפשי תערג אליך אלהים. צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים". כי אתה יי לבד ידעת גדלתך וגבורתך ותפארתך ורוממותך והתנשאותך. כי לגדלתך אין חקר, והשגת אלהותך מרומם ומנשא מאד, כי לית מחשבה תפיסה בך כלל. אבל מעצם רחמנותך וחנינותך אשר אתה חפץ להטיב לבריותך, עשית פעלות גדולות וסבבת סבות רבות, וצמצמת השגת אלהותך בכמה צמצומים שונים, מעלה לעלול, משכל עליון לשכל תחתון. ונתת כח לצדיקיך האמתיים להשיג השגת אלהותך וידיעת רוממותך, וחנונת אותם דעה בינה והשכל. אשר בעצם בינתם יש להם כח להכניס השגת אלהותך גם בדעתנו

הפחותה. באשר התחלת לגלות השגת אלהותך על ידי משה נביאך נאמן ביתך אשר הוציאנו ממצרים ממ"ט [מארבעים ותשעה] שערי טמאה, והכניסנו במ"ט [בארבעים ותשעה] שערי קדושה, וקרוב אותנו אליך ולעבודתך, ונתן לנו את התורה והמצוות הקדושים, שהם כלם שעורים וצמצומים להשיג על ידם השגת אלהותך. כי על-ידי כל מצוה ומצוה ועל ידי כל אות ואות מתורתך הקדושה שבכתב ובעל פה פשאנו זוכים לעשותם בקדושה ובטהרה כראוי, יש לנו כח להמשיך לנו דעת להשיג אלהותך על-ידי כמה שעורים וצמצומים של התורה הקדושה. מה רב טובך אשר עשית עמנו על ידי משה רבנו עליו השלום, אשר הוא האיר עינינו והוציאנו מאפלה לאורה מחשך לאור גדול מעמקי הגלות בגוף ונפש וממון, ממ"ט שערי טמאה למ"ט שערי קדושה. כי מעצם גדלת מעלת משה רבנו עליו השלום היה יכול להכניס השגת אלהותך אפלו לאנשים פחותים בדיוטא התחתונה מאד, כמונו היום.

ועתה באתי לפניך יי אלהי ואלהי אבותי. "גדל העצה ורב העלילה". למדני והורני באיזה דרך באיזה אופן באיזה זכות באיזה עצה ותחבולה, אזכה אנכי גם כן להשיג השגת אלהותך אשר לך נוצרת. באשר אתה ידעת כי לא נבראתי בעולם השפל הזה, אלא כדי לרדף אחר התכלית הטוב הזה, להשיג השגת אלהותך יתברך. רבוננו של עולם, אתה ידעת גדל התרחקותי מהשגת אלהות. כי לא די שלא נזהרתי לקיים כל דברי תורתך ומצותיך, אשר על ידם זוכין להשיג אותך כל חד לפום מה דמשער בלביה, כמו שכתוב "נודע בשערים בעלה", 'כל חד לפום מה דמשער בלביה', אף גם עשיתי מה שעשיתי, ופגמתי מה שפגמתי, וקלקלתי מה שקלקלתי, חטאתי עויתי ופשעתי והרע בעיניך עשיתי, בשאט בנפש בזדון ובמעל, עד אשר נתרחקתי ממך כמו שנתרחקתי בתכלית תכלית הרחוק. כי על-ידי כל חטא ועון ופגם, קלקלתי צנור ושביל ונתתיב

שֶׁל הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה וְהַדַּעַת, אֲשֶׁר עַל יָדָם הָיִיתִי יָכוֹל לְהַשִּׁיג הַשְּׁגַת אֱלֹהוֹתָךְ. עַד אֲשֶׁר בָּרַב עֲוֹנוֹתַי הַמְרַבִּים מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ וּמִסְפָּר, וְכָבְדוֹ מֵחֹל יָמַי, וְרַבּוֹ מֵעַפְרֵי הָאָרֶץ, וְעֲצָמוֹ מִשְׁעֵרוֹת רֵאשִׁינוֹ, עַל יְדֵי זֶה קָלַקְלַתִּי וְהִרְסַתִּי וְהִחַרְבַתִּי כָּל מִינֵי צְנוּרוֹת וְשִׁבְלִים וּנְתִיבוֹת הַחֲכָמָה הַקְּדוּשָׁה, וְהִחַרְבַתִּי הַדְּרָכִים אֲשֶׁר עַל יָדָם מִשִּׁיגִין אוֹתָךְ. וּבְכָל פְּעַם הוֹסַפְתִּי חֲטָאִים עַל חֲטָאִים וְעֲוֹנוֹת עַל עֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים עַל פְּשָׁעִים רַבִּים וְעֲצוּמִים מְאֹד מְאֹד. עַד אֲשֶׁר "עֲוֹנוֹתַי עָבְרוּ רֵאשִׁי כַּמֶּשָׁא כְּבֵד יְכַבְּדוּ מִמֶּנִּי". עַד אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה עָשִׂיתִי כַּמָּה וְכַמָּה אֲלָפִים וּרְבֻבוֹת מְחֻצוֹת בְּרוֹזַל וּמִסְכִּים הַמְּבַדִּילִים בֵּינִי וּבֵין הַשְּׁגָתָךְ.

מָרָא דְעֲלָמָא כְּלָא, אַתָּה יְדַעְתָּ פִּי אֵין מִי שְׁיֻיכַל לְהַכְנִיס בְּנֹו הַשְּׁגַת אֱלֹהוֹת, כִּי־אִם צְדִיקֵי הַדּוֹר הָאֲמִתִּיִּים הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד. כִּי לְפִי עֲצָם יְרִידַתְנוֹ וְהִתְרַחֲקוּתְנוֹ מִמְךָ מְאֹד, וְכַפִּי פְחִיתוֹת נִפְשָׁנוֹ, שְׂאֲנוּ יוֹדְעִים בְּעֲצָמְנוֹ, אָנוּ צְרִיכִים עֲכָשׁוּ מִנְהִיג אֲמִתִּי שְׁיִהְיֶה גְדוֹל בְּמַעֲלָה מְפֻלְגָת וְעֲצוּמָה מְאֹד מְאֹד. כִּי כָּל מֵה שֶׁהַחֹלָה נִחְלַשׁ בְּיוֹתֵר הוּא צְרִיךְ רוּפָא גְדוֹל בְּיוֹתֵר. וְיִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם, שְׁהָיוּ בְּמִדְרָגָה פְּחוּתָה מְאֹד בְּמִ"ט שְׁעָרֵי טְמֵאָה, לֹא הָיָה מִי שְׁיֻיכַל לְעֹזֵר לָהֶם כִּי אִם מֹשֶׁה רַבְּנוֹ עָלִיו הַשְּׁלוֹם. וְעֲכָשׁוּ שְׁנַפְלָנוּ בְּגִלוֹת גְּדוֹל בְּגוּף וְנִפְשׁ יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִגְּלוֹת מִצְרַיִם, בְּיֹדָאֵי אֵין מִי שְׁיֻיכַל לְעֹזֵר אוֹתְנוֹ כִּי אִם הַצְּדִיק הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה מְאֹד, שְׁיִהְיֶה בְּבַחֲיַנַת מֹשֶׁה רַבְּנוֹ. וְלֹא דֵי שְׂאִין אָנוּ זוֹכִין לְהִתְקַרֵּב לְצְדִיק אֲמִתִּי כְּזֶה, אִף גַּם בְּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּיִם, שְׁפַכְתָּ חֲמַתְךָ עָלֵינוּ וְלִקְחַתָּ מֵאֲתָנוּ כָּל מְאוּרֵי עֵינֵינוּ, כָּל צְדִיקֵינוּ הָאֲמִתִּיִּים הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה מְפֻלְגָת וְעֲצוּמָה מְאֹד. וּמֵה נַעֲשֶׂה עֲכָשׁוּ בְּעַת הַזֹּאת, בְּפָרִט אִישׁ כְּמוֹנֵי חוֹלָה כְּמוֹנֵי, מְדַכָּא וּמְעַנָּה בִּיסוּרֵי הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף כְּמוֹנֵי. נְגוּעַ וּמְכָה וּמְטָרָף וּמְבַלְבֵּל, "אִישׁ מְכַאבוֹת וִידוּעַ חֲלִי", מְלֵא פְּצָעִים רַבִּים וְעֲצוּמִים בְּלִי שְׁעוֹר. "מִכְּפָה רָגַל וְעַד רֵאשׁ אֵין בִּי מֵתוּם, פְּצַע וַחֲבוּרָה וּמְכָה טְרִיָּה". מָה אוֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר וּמָה אֶצְטַדֵּק. מִי יִחַמֵּל עָלַי וּמִי יִקוּם בְּעַדִּי.

אָבִי שְׁבַשְׁמִים, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת כָּל לִבִּי, "רְאֵה עֲנִי וְחַלְצֵנִי", רוּאָה בְּעֵלְבוֹן עֲלוּבִים רְאֵה בְּעֵלְבוֹנִי. הַחֹמֶל עַל דָּל חָמַל עַל דָּלוּתְנוּ. "מִצִּיל עֲנִי מִחֶזֶק מִמְּנוּ, וְעֲנִי וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ", הֲצֵל וְהוֹשִׁיעַ עֲנִי וְאֶבְיוֹן כְּמוֹנִי, הוֹצִיאֵנִי מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּפִירִים. "הֲצִילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כָּל־יְחִידָתִי". כִּי אֲנִי מוֹדֶה וּמְתוּדֶה לְפָנֶיךָ בְּכָל לֵב וְנַפֶּשׁ, שְׂאֵנִי בְּעֶצְמִי הַחַיֵּב בְּכָל אֵלֶּה, מִתְחַלֵּה וְעַד סוּף. אֲבָל מָה אַעֲשֶׂה אָבִי שְׁבַשְׁמִים, כִּי אֲנִי דוֹמָה בְּעֵינַי כְּאֵלוֹ הֵייתִי תְּפוּס בְּרֶשֶׁת, וּכְאִסּוּר בְּכַבְלֵי בְרוֹזֵל וְדִלְתוֹת נְחֹשֶׁת. וְאֵין לִי שׁוּם תְּקוּנָה, כִּי אִם לְרַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדְךָ וְחַנּוּנֹתֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים, כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְמֹשֶׁה רַבְּנוֹ שְׂאֵתָה חוֹנֵן וּמְרַחֵם אֵף עַל פִּי שְׂאִינִם כְּדָאִים וְהַגּוֹנִים לְרַחֵם עֲלֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹבֵי עַל פָּנֶיךָ וְקִרְאתִי בְשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ. וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אַחֲוֹן וְרַחֲמֹתִי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם". וְדַרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָה אֵף-עַל-פִּי שְׂאִינוֹ כְּדָאִי לְחוּן, אֵף-עַל-פִּי שְׂאִינוֹ כְּדָאִי לְרַחֵם, "הוֹצִיאָה מִמֶּסְגֵר נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת שְׁמֶךָ, בִּי יִכְתִּירוּ צְדִיקִים כִּי תִגְמַל עֲלַי".

עֲזֵרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וּמַחֵל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי הַמְרַבִּים. וְתִקְנֵנִי בְּעֶצֶה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְזַכְּנֵנִי לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וְעֲשֵׂה מֶה שֶׁתַּעֲשֶׂה בְּאִפְּן שְׂאִזְכֶּה לְהַשִּׁיג הַשְּׂגָת אֱלֹהוּתְךָ בְּאֵמֶת וּבְאִמוּנָה שְׁלֵמָה בְּקַדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה וּבְעֲנוּה אֲמִתִּיּוֹת, כְּרִצּוֹנְךָ וְכְרִצּוֹן צְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים. וְהִגֵּן בְּעַדִּי וְשְׁמַרְנִי וְהֲצִילֵנִי מִתְּאֻת מְמוֹן, שְׁלֵא יַעֲלֶה עַל לִבִּי שׁוּם חֲמָדָה וְתִאֲוָה לְמִמּוֹן כָּל־ל. וְאִזְכֶּה לְהִיּוֹת שׁוֹנֵא בְּצַע, לְשֹׂנֵא אֶת הַמְּמוֹן בְּתַכְלִית הַשְּׂנֵאָה. וְתַצִּילֵנִי מִטְרַדַת הַפְּרִנְסָה, וּמִיִּגְיעַת וּרְדִיפַת הָעוֹלָם הַזֶּה. וְלֹא אֲבַלְבֵּל אֶת יְדַעְתִּי, וְלֹא אֶטְרִיד אֶת מַחְשַׁבְתִּי בְּשׁוּם דְּבָר מַעֲסָקִי הָעוֹלָם הַזֶּה כָּל־ל. רַק כָּל מַחְשַׁבוֹתַי וְחֲכָמֹתַי וּבִינְתֵי וְדַעְתִּי וְלִבִּי וְנַפְשִׁי וְגוֹפִי, יִהְיוּ תָּמִיד חֲבוּקִים וְדְבוּקִים בְּךָ וּתְאֲכִים אֵלֶיךָ, וּמִשְׁתוֹקֵקִים לְרוּמּוֹתֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְאִמוּנָה שְׁלֵמָה. עַד שְׂאִזְכֶּה לְחַכְמָה שְׁלֵמָה דְקַדְשָׁה לְחַכְמָה תְּתַאֵה וּלְחַכְמָה עֲלֵאָה עַד שְׂאִזְכֶּה לְהַשִּׁיג תְּמִיד הַשְּׂגָת אֱלֹהוּתְךָ בְּאֵמֶת

ובאמונה שלמה. ותזכני תמיד להשגות חדשות אמתיות בידיעת רוממותך ובתשוקת אמונתך הקדושה. ותחנני מאתך דעה בינה והשכל. עד שאזכה ברחמיך להכניס השגת אלהותך גם בשאר אנשים רבים בקדשה ובטהרה גדולה, כרצונך הטוב. ואזכה ברחמיך לגלות ולפרסם אלהותך ורוממותך ואדנותך לכל באי עולם, וידע כל פעול כי אתה פועלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו. ויתברך וישתבח שמך מלפניו בפי כל. ויתגלה ויתרום ויתפאר ויתנשא ויתעלה מלכותך לעולם ועד. ויאמר כל אשר נשמה באפו יי אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה.

ובכן תחנני ברחמיך הרבים, ותוציאנו מגלות המר הזה, מגלות הגוף והנפש והממון דקדשה, אשר כלם הם משקעים בגלות גדול ומר מאד מאד. ותעלה את השכינה וכנסת ישראל מגלותם, מבין הארבע מלכיות. אשר זה כמה וכמה שנים. אשר מלכות דקדשה המושלת בכל כליות הארבע עולמות, ירדה מכסאה בעוונותינו הרבים, ונתנה בידה ממשלה להארבע מלכיות. ועל ידי זה גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו, בגשמיות וברוחניות. ומגולה אל גולה הלכנו ומפלי אל פלי הורקנו, עד אשר תש כחנו ומטה ידינו מאד. ועל ידי זה מתגבר הגלות הפרטי על כל אחד ואחד מישראל, שהוא גלות הנפש על ידי תאות עולם הזה והבליו, שכל זה נמשך רק מן העפווים שאנו ביניהם, כמו שפתוב ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם, "אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל". ושמע קול צעקתך וזעקתך, שאתה בעצמך כביכול צועק ושואג זעקה גדולה ומרה על גלות השכינה וכנסת ישראל. כמו שפתוב "יי ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו, שאג ישאג על נהו". ושמע קול צעקת וזעקת השכינה וכנסת ישראל, אשר היא זועקת בקול מר על צרות נפשנו. אשר העפווים מתגברים עלינו בכל יום. ולא די שהם מושלים עלינו בגוף וממון. אף גם הם רוצים חס ושלום להתגבר בחכמתם

החיצונית המטעית והסכלה, אשר באמת כל חכמתם הוא כסילות ואולת גמור. וכבר נתפסו הרבה מאחינו בני ישראל ברשתם ובמצודתם הרעה, ועוד הם צודים לקחת ולטרף חס ושלום עוד נפשות ישראל ברשת חכמתם המטעית של פילוסופיא ואפיקורסות וכפירות אשר נתפשטה מאד בעוונותינו. חוס וחרמל עלינו והוצא את בלעם מפיהם. השג תשיג והצל תציל אותנו ואת אחינו ואת זרענו ואת כל זרע עמך בית ישראל מרשת ומצודה רעה הפרוטה עכשו על כל החיים אשר לא הייתה כזאת מימי קדם. זכנו לאמונה שלמה להמליך אותך עלינו ועל נפשינו ועל כל רמ"ח אברינו ושס"ה גידנו בכל עת ועת יעוררו רחמי לך עליך ועל בניך, כי מי יוכל לסבל את קול צעקת וזעקת קדשא בריך הוא ושכינתיה. מי יוכל לאטם אזנו ולכבו מקול צעקתם ושועתם המרה. ותן בלבנו לצעק תמיד אליך עד שתרחמנו. נשוע ותאמר הנני. "המזכירים את יי אל דמי לכם. ואל תתנו דמי לו, עד יכונן ועד ישים את ירושלים, תהלה בארץ".

רבנו של עולם "מלכותך מלכות כל עולמים, וממשלתך בכל דור ודור", חוס וחרמל ורחם על מלכותך המתפשטת בכל הארבע עולמות, ופדה והוצא והעלה את שכינת עזך ומלכותך מבין הגוים. ותעלה את המלכות דקדשה וקנסת ישראל מן גלות הארבע מלכיות. ומלכות הרשעה מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכלם ותכניעם ותשפילם במהרה בימינו. ותעקר ותשבר ותבטל כל הדעות הזרות של חכמות החיצוניות ופילוסופיא ואפיקורסית מן העולם. ותמסך בקרבם רוח עוים. ותערבב את דעתם ותסתם את פיהם. ותעקר ותשבר ותבטל דעתם ומחשבתם הרעה מן העולם: ועזרנו והושיענו. שנזכה להגיע למדת החסד באמת בתכלית השלמות, כמו אברהם אבינו עליו השלום, שאחז במדת החסד בשלמות. ונזכה לעשות חסד ואמת עם כל בני אדם.

וּתְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֵי הַרְבִּים וְתִשְׁלַח לָנוּ צְדִיקִים אֲמִתִּים מוֹכִיחֵי אֱמֶת שְׂעִיֶּסְקוּ תָמִיד לְהוֹכִיחַ אוֹתָנוּ בְּתוֹכְכָה מְגִלָּה מֵאַהֲבָה מְסֻתֶּרֶת. וְתִתֵּן בְּלַבְנוּ שְׁנֵטָה אֲזַנְנוּ וְלַבְנוּ לְקַבֵּל תוֹכְחָתָם הַטּוֹבָה. אַף עַל פִּי שְׁתִּהְיֶה לְפַעֲמִים בְּדַרְךְ בְּזִיוֹן, אַף עַל פִּי כֵן נִזְכָּה לְקַבֵּל דְּבָרֵי תוֹכְחָתָם בְּאַהֲבָה וּבְחֶבֶד וּבְשִׂמְחָה גְדוֹלָה, וְנִהְיֶה בְּכָלל אוֹהֲבֵי תוֹכְחוֹת. וְנִזְכָּה לָשׁוּב בְּתוֹכָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת. וְיִתְגַּלֶּה חֹסֵד גְּדוֹל עַל יְדֵי תוֹכְחָתָם הַטּוֹבָה. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "פִּיָּה פְתַחְהָ בְּחֶכְמָה וְתוֹרַת חֹסֵד עַל לְשׁוֹנָה". וְנִזְכָּה עַל-יְדֵי זֶה לְמַדַּת הַחֹסֵד בְּשִׁלְמוֹת בְּקִדְשָׁה וּבְטְהָרָה, וְנִהְיֶה נִכְלָלִים תָּמִיד בְּמִדַּתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם שֶׁהִיא מִדַּתוֹ חֹסֵד. וְעַל-יְדֵי הַחֹסֵד הַזֶּה נִזְכָּה בְּרַחֲמֵיךָ לְחַתֵּךְ וּלְהַבְדִּיל וּלְהַעֲלוֹת אֶת הַמְּלָכוֹת דְּקִדְשָׁה מִן הָאֲרָבַע מְלָכוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא. וְנִזְכָּה לְהַרְגֵּ וּלְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְעַקֹּר וּלְבַטֵּל קְלַפַּת מְלָכוֹת עֲמָלֵק הַרְשָׁעָה שְׁכָלוֹל מִכָּל הָאֲרָבַע מְלָכוֹת, וְתַעֲזְרֵנוּ לְמַחֲוֹת שְׁמוֹ וְזָכְרוּ מִן הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "תִּמְחָה אֶת זָכַר עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשָּׁכַח". וַיְקַיֵּם מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: "הָאוֹיֵב תִּמּוּ חֲרָבוֹת לְנִצָּח וְעָרִים נְתַשְׁתָּ אָבִד זָכָרִם הֵמָּה. וַיִּי לְעוֹלָם יֹשֵׁב כּוֹנֵן לְמִשְׁפַּט כְּסָאוֹ". וְתַעֲקֹר וּתִשְׁבֵּר וּתְבַטֵּל כָּל הַחֲכָמוֹת חִיצוֹנוֹת וְכָל הָאֲפִיקוֹרְסִית וְהַכְּפִירוֹת מִן הָעוֹלָם וְיִתְגַּלֶּה אֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עוֹל מְלָכוֹתֶיךָ וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד וְנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת אֶת הַמְּלָכוֹת דְּקִדְשָׁה אֶל אוֹר הַפָּנִים. הַמְּאִיר בְּשֵׁלֶשׁ רְגָלִים.

וּתְרַחֵם עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֵי הַרְבִּים וּבְחֻסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנִזְכָּה לְקַבֵּל אֶת כָּל הַשְּׁלֵשָׁה רְגָלִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁהֵם פְּסַח שְׁבוּעוֹת סְכוּת בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וּבְחֻדְוָה רַבָּה וְעֲצוּמָה מְאֹד. וְנִזְכָּה לְכַבֵּד אֶת כָּל הַרְגָלִים וְהַיָּמִים טוֹבִים בְּכָל מִינֵי כְבוֹד וְעֹז וּפְאָר, בְּמֵאֵכָל וּמִשְׁתָּה וּכְסוֹת נִקְיָה, וּבְשִׁבְיָתָה מִן הַמְּלָאכָה, וּבְלֵב טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְדוֹלָה, וּבְתַפְלָה בְּכוֹנָה עֲצוּמָה וְהַתְּעוֹרְרוֹת נִפְלָא כְּרָאוּי לְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי לְהַתְּפַלֵּל וּלְהַתְּנַהֵג בְּיוֹם טוֹב קִדְשׁ. וְתַזְכְּנוּ וְתַעֲזְרֵנוּ לַעֲשׂוֹת מַצּוּוֹת

הרבה בכל השנה, בקדשה גדולה ובשמחה רבה. ונזכה שיתקבץ
 שמחת כל המצוות של כל השנה, לתוף הלב הקדוש שהם השלש
 רגלים, ועל-ידי-זה נזכה לשמחת יום טוב באמת כרצונך הטוב. כמו
 שכתוב: "ושמחת בחגך". ונזכה לשמח מאד מאד בחדוה רבה
 ועצומה בכל השלש רגלים. "נגילה ונשמחה בך". אשר בחרת בנו
 מכל העמים ורוממתנו מכל הלשונות עד שנזכה לעלות לראות
 ולראות באור פני יי. ותעזרנו לקיים כל המצוות הנוהגות בכל
 רגל ורגל ובפרט הארבע מצוות הנוהגות בכל רגל אשר על ידם
 מעלין את השכינה שהיא בחינת ד' לאור הפנים, שהם בפסח ארבע
 כוסות. בשבועות קבלת התורה שהוא סדר המשנה שהוא ארבע
 פעמים ביד כל אחד, בספות ארבע מינים שבלולב. אנא יי רחם
 עלינו וזכנו לקיים באמת ובשלמות כל המצוות הנוהגות האלה
 במועדים ובזמנם בכל רגל ורגל, עם כלל שאר המצוות הקדושות
 והנוהגות שבכל רגל ורגל. ונזכה לקיים בתכלית השלמות בשמחה
 ובחדוה רבה ועצומה וביראה ובאהבה, באפן שנזכה להעלות את
 המלכות דקדשה אל אור הפנים המאיר בשלש רגלים. ותזכנו לשוב
 בתשובה שלמה לפניך מתוך שמחה, בכל הימים טובים. ותחנני
 ברחמיך הרבים לעשות תשובה שלמה אפלו על העוונות שאינם
 ידועים לי.

רבוננו של עולם אתה ידעת כמה אני רחוק מקדשת ושמחת יום-טוב
 הקדוש, חוס וחסל עלי ברחמיך הרבים, וזכני בחסדיך העצומים,
 שאזכה לקבל הימים טובים בקדשה גדולה ובשמחה רבה, עד שאזכה
 על ידי קדשת ושמחת יום טוב להעלות את המלכות דקדשה מבין
 הארבע מלכיות, ולהעלותה לאור פני יי. ויקים מקרא שכתוב:
 "צדק לפניך יהלך וישם לדרך פעמיו". ונאמר: "אך צדיקים יודו
 לשמך ישבו ישרים את פניך". ותזכני להמשיך עלי קדשת ושמחת
 יום-טוב תמיד בכל השנה כלה, ואזכה לשמחה דקדשה תמיד, עד

שְׁאֲזָכָה לְהַשְׁגֵּת אֱלֹהוּתְךָ וַיְדִיעַת רִמְמוֹתְךָ וּתְשׁוּקַת אֲמוּנַתְךָ בְּאַמֶּת
וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָּה.

וְרַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְזַכֵּנִי לְעִזּוֹת דְּקִדְשָׁה, כְּדֵי שְׁאֲזָכָה לְקַבֵּל
וּלְהַמְשִׁיךְ עַל יָדַי זֶה חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּיִּים. כִּי אַתָּה גְּלִיתָ לָנוּ עַל
יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה כִּי אִם
עַל יְדֵי עִזּוֹת דְּקִדְשָׁה, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָּה: 'הוֹי עֲזוֹ
כְּנִמְרו'. וְגַם אַתָּה הוֹדַעְתָּ לָנוּ גְּדֹל עֲצָם הַפָּגָם שֶׁל עִזּוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא,
כִּי הֵעִזּוּ פָּנִים הֵם מִן הַתְּתַקְעַ"ד דּוֹרוֹת שְׁאִין לָהֶם שׁוֹם חֵלֶק בְּתוֹרַת
מֹשֶׁה. עַל כֵּן בָּאתִי לְחַלּוֹת פָּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׂתַחַנְנֵנִי
מֵאַתָּה דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁפֵּל, וְתוֹרְנִי וְתַלְמִדְנִי תָמִיד בְּכָל עֵת שְׁאֲזָכָה
לִידַע תָּמִיד אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם הָעִזּוֹת, בְּאִפְּן שְׁאֲנַצֵּל תָּמִיד בְּרַחֲמֶיךָ
מִכָּל מִינֵי עִזּוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא, וְתַצִּילֵנִי מֵעִזֵּי פָּנִים וּמֵעִזּוֹת פָּנִים.
וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים, מִכָּל הַתּוֹרוֹת וְהַחֲדוּשִׁים שֶׁל
הַסִּטְרָא אַחְרָא וְהַקְּלָפָה הַנִּקְרָאִים פְּסִילִים, הַנִּמְשָׁכִין מֵעִזּוֹת דְּקִלְפָּה.
וְתַחֲזִקֵנִי וְתִאֲמָצֵנִי בְּעִבּוּדְתְךָ, וְתִמְשִׁיךְ עָלַי כַּח וּגְבוּרָה דְּקִדְשָׁה מֵאַתָּה,
וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי עִזּוֹת דְּקִדְשָׁה מֵאַתָּה. וְאֲזָכָה עַל יְדֵי הָעִזּוֹת דְּקִדְשָׁה
לְהִתְקַרֵּב לְעִבּוּדְתְךָ וּלְתוֹרַתְךָ וּלְיִרְאַתְךָ בְּאַמֶּת. וְאֲזָכָה תָּמִיד לְחַדֵּשׁ
חֲדוּשִׁים אֲמִתִּיִּים בְּהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, חֲדוּשִׁים הַנִּכְלָלִים וְנִכְנָסִים בְּאַמֶּת
בְּתוֹרַת מֹשֶׁה, חֲדוּשִׁים שִׁיְהִיו לָךְ לְנַחַת וּלְרִצּוֹן לְפָנַי כִּסָּא כְבוֹדְךָ.

וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי עִזּוֹת דְּקִדְשָׁה נְגִדְךָ שְׁאֲזָכָה לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְאַמֵּץ מְאֹד
בְּתַפְלָה בְּכָל עֲזוֹ וְתַעֲצוּמוֹת. וְאַחֲזֵק וְאַאֲמִץ אֶת לִבִּי לְקוֹוֹת אֵלֶיךָ
וּלְצַפּוֹת לְרַחֲמֶיךָ. וְאַעֲזִיז פָּנַי נְגִדְךָ לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ
תָּמִיד עַל כָּל מָה שֶׁחָסַר לִי בְּעִבּוּדְתְךָ יְיָ. וְלֹא אֲבוֹשׁ וְלֹא אֶפְלֵם נְגִדְךָ
לְעוֹלָם לְבַקֵּשׁ מִלְּפָנֶיךָ גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת, שְׂתַעֲשֶׂה עִמִּי פְּלְאֵי פְּלְאוֹת.

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם לְפָנֶיךָ נִגְלָה הַכֹּל, וְאַתָּה יוֹדַע עֲצָם הַבְּלָבוּלִים
הַרְבִּים וְעָרְבוּב הַדַּעַת הַמְרִבָּה וְהָעֲצוּם מְאֹד מְאֹד שֶׁבָּא עָלַי בְּיוֹתֵר

בשעה שאני עומד להתפלל ולהתחנן לפניך, עד שאני יכול לדבר אפלו דבור אחד בתפלה כראוי. וכל הבלבולים והערבוב הדעת שיש לי באיזה פעם בכל היום כלו, כלם באים אלי בשעת התפלה ויקא, ורוצים לבטל תפילתי. ומחמת זה תפילתי מערבת מאד, בכמה מיני פסלת, וערבוב הדעת. ומחשבות זרות, ופניות ובלבולים רבים מאד מאד בלי שעור. ואני יודע מה לעשות. כי מעצם הבלבול הדעת שבא עלי אני יודע שום דרך איה לעמוד נגד הבלבולים הרבים האלה. ואין לי על מי להשען כי אם על אבי שבשמים. חוס ורחם עלי והושיעני ומלטני והצל את תפילתי מפל מיני ערבוב הדעת, ומפל מיני מחשבות זרות והרהורים ובלבולים שבעולם. ועזרני וזכני שאקשר את מחשבתי בדבורי התפלה, בקשר אמיץ וזקן. עד שאזכה להתפלל בכונת הלב. ותהיה תפילתי ותחנותי ובקשתי, זכה ונכונה, ברה ונקיה מפל סיג ופסלת. חוס וחסל עלי, ועשה למענך ולא למעני, כי אין לי שום תקנה כי אם על תפלה ותחנונים.

רבונו של עולם ראה נא בענינו וריבה ריבנו. והצל עשוקים מיד עושקיהם כח". ואל תניח לגזל "דל כי דל הוא". ותקיים מקרא שפתוב: "משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר יי, אשית ביצע יפית לו". עזרני והושיעני, וחלצני ומלטני מפל מיני מחשבות רעות והרהורים רעים ומפל מיני בלבולים וערבוב הדעת, מעתה ועד עולם. וזכני שתהיה מחשבתי זכה ונקיה קדושה וטהורה תמיד. ובפרט בשעת התפלה, אזכה לטהר ולקדש את מחשבתי ביותר, עד שלא יעלה ולא יגיע ולא יבוא ללבי שום בלבול הדעת ולא שום מחשבה זרה, ולא שום מחשבה שאינה מענין התפלה, אפלו היא מחשבה קדושה, לא תבוא ולא תעלה על לבי בשעת התפלה. רק אזכה לעמוד בכל התפלה באימה וביראה גדולה. ולא אשמע אז שום אדם ושום דבר שבעולם, כי אם אותך לבד. ואזכה להתפלל בכונה גדולה בתכלית השלמות. ואזכה לקשר תפילתי לכל הצדיקים אמתים

שְׁבֹדוֹרְנוּ, וּלְכֹל הַצְדִיקִים הָאֲמִתִּים שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם, וְהֵם יִקְבְּלוּ אֶת תְּפִלָּתִי, וַיְבָרְרוּ וַיִּזְכְּכוּ אוֹתָהּ, וַיִּצְּלוּ אוֹתָהּ מִכָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב וּמִסְטָן בְּדַרְךָ, וַיִּעֲלוּ אוֹתָהּ לְרִיחַ גִּיחוֹחַ לְפָנַי כִּסֵּא כְבוֹדְךָ בְּתוֹךְ כָּל־לִיּוֹת תְּפִלוֹת עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְתַעֲלֶה וְתִנְשָׂא לְהִיּוֹת כְּתוּר לְרֵאשִׁיךָ.

חֹם וְחַגְנִי, וְרַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי, וְזַכֵּנִי לְעִזּוֹת דְּקַדְשָׁה, שְׂאֲזֹכָה תָמִיד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה לְהַתְגַּבֵּר לְסֵלֶק הַבּוֹשָׁה, שְׁלֵא אֲבוֹשׁ מִלְּפָנֶיךָ, וְאֶעֱזוּ פָנַי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ כָּל מִיּוֹם בְּקִשּׁוֹת גְּדוּלוֹת שְׁבַע־עוֹלָם הַנוֹגְעִים לְעִבּוֹדְתְךָ בְּאֲמֵת, שְׁתִּקְרַבְנִי אֵלֶיךָ בְּכָל מִיּוֹם הַתְּקַרְבוֹת, וְתַעֲשֶׂה עִמִּי כְּלֵא פְלֵאוֹת, לְהַעֲלוֹת אוֹתִי מִשְׁפַּל הַמְּדַרְגָּה הַתְּחִתוֹנָה, לְרוֹם הַמַּעֲלוֹת הַקְּדוּשׁוֹת, וְאֲזַכָּה לְבוֹא וּלְהַגִּיעַ מִהֵרָה לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת שֶׁל הַקְּדוּשָׁה, עַד שְׂאֲזֹכָה לְהַשִּׁיג אֱלֹהוּתְךָ בְּתַכְלִית מְדַרְגָּה הָעֲלִיוֹנָה, בְּמְדַרְגַּת נְבִיאִים אֲמִתִּים וְצַדִּיקִים גְּדוּלִים וְנוֹרָאִים, בְּמְדַרְגַּת בְּנֵי עֲלִיָּה. וְאֲזַכָּה לְאַחֲזוֹ בְּדַרְכֵי אֲבוֹתֵינוּ אֲשֶׁר בְּטַחוֹ בְּךָ וְלֹא בּוֹשׁוּ לְשָׂאֵל כָּל הַגְּדוּלוֹת מִלְּפָנֶיךָ. כְּמוֹ שְׁכַתוֹב: "בְּךָ בְּטַחוֹ אֲבוֹתֵינוּ בְּטַחוֹ וְתַפְלִטְמוּ. אֵלֶיךָ זָעָקוּ וְנִמְלָטוּ, בְּךָ בְּטַחוֹ וְלֹא בּוֹשׁוּ". כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ שְׁלִפִי עֲצָם גְּדֻלָּתְךָ וְרוֹמְמוֹתְךָ, וְלִפִּי עֲצָם שְׁפִלוּתֵנוּ וּפְחִיתוּתֵנוּ, לֹא הִיָּה אֶפְשָׁר לָנוּ לְהִתְחִיל לְעַמֵּד לְפָנֶיךָ וּלְבַקֵּשׁ מִלְּפָנֶיךָ עַל שׁוֹם דְּבַר קָטָן שְׁבַע־עוֹלָם, כִּי מִי אֲנֹכִי שְׂאֲזֹכָה לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵי, כִּי אַתָּה יי גְּדֻלָּתְךָ מְאֹד, וְשִׁמְךָ מְרוֹמֵם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה. וְאֵיךְ נַעֲזוּ פָנֵינוּ וְנִקְשָׁה עַרְפָּנוּ לְשָׂאֵל מִמֶּךָ גְּדוּלוֹת כְּאֵלֹהֵי, וּבְכַרְט אִישׁ כְּמוֹנִי, פְּגוּם וְנִבְזָה וְחָדֵל אִישִׁים כְּמוֹנִי, אֵךְ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְמַדְתָּנוּ עַל יְדֵי צַדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּים, וְהוֹדַעְתָּ לָנוּ דְרָכֶיךָ הַטּוֹבִים, אֲשֶׁר אַתָּה חֹפֵץ חֶסֶד וּמִרְבָּה לְהִיטִיב, וְאַתָּה מִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ עִזּוֹת דְּקַדְשָׁה מֵאַתָּה, וְאַתָּה רוֹצֵה שְׁנַעֲזוּ פָנֵינוּ נִגְדָּךְ לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת, וְשִׁנְעַתִּיר וְנִפְצִיר אוֹתְךָ הַרְבֵּה מְאֹד יָמִים וְשָׁנִים עַד שְׁנַזְכָּה לְנַצַּח אוֹתְךָ כְּבִיכּוֹל לְפַעַל בְּקִשְׁתֵּינוּ בְּרַחֲמִים אֲצִלְךָ. כְּמוֹ שְׁכַתוֹב: "אֲנֹכִי יי אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַרְחִיב לְפִיךָ וְאִמְלֵאֵהוּ". עַל כֵּן מִצָּא עִבְדְּךָ אֶת לְבוֹ

להתחנן מלפניך על כל אלה, שתשפיע עלי עזות דקדושה מאתך. ויקים מקרא שפתוב: "תנו עוז לאלהים על ישראל גאנתו ועזו בשחקים, נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נוהן עז ותעצמות לעם, ברוך אלהים". ונזכה לבקש ממך תמיד גדולות ונוראות, שתעשה עמי פלאי פלאות, ותוציאני ותעלני מעתה חיש קל מהרה מכל הנפילות והירידות שירדתי עד הנה, ותקרבי בכל מיני התקרבות, ותרחם עלי בכל מיני רחמנות, ותקרבי ברחמיך הרבים לצדיק גדול אמת, להרב האמת שבדור הזה, להרב דקדושה הגדול במעלה שיש לו כח להכניס השגות אלהות גם בשפל ופחות כמוני. ותצילני שלא אטעה עצמי חס ושלום, להחליף ולהמיר טוב ברע, ותשמרני מן השקרנים והצבועים, ממנהיגים של שקר. ותשמרני שלא יעלה על לבי הטעות של כמה בני אדם, האומרים שדי לפניהם אם יהיו מקרבים אפלו לאיש פשר פשוט הקטן במעלה. כי באמת הפחותים כמוני צריכים דוקא מנהיג אמת הגדול במעלה מפלגת מאוד מאוד. רחם עלינו ברחמיך, ושלח לנו הגואל צדק במהרה בימינו. ויקים מקרא שפתוב: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות". וזכני מהרה לעלות ולראות ולהשתחוות לפניך בבית בחרתך בשלש פעמי רגלינו.

חום וחנוני ותצילני והושיעני בכל מיני הצלות וישועות. והעלני מהרה מאפלה לאורה משעבוד לגאלה מיגון לשמחה. ותטהרני מהרה מכל מיני טמאות ותקדשני בכל מיני קדשות. ואזכה לעלות ולהפיל מהרה בכל החמשים שערי קדושה באמת ובאמונה שלמה ובענוה אמתית, עד שאזכה "לחזות בנעם" ו"לבקר בהיכלו", להשיג השגת אלהותך בתכלית מדרגה העליונה, ולהכניס השגת אלהותך בלב כל ישראל עמך בקדושה ובטהרה גדולה, באמת ובאמונה שלמה ובענוה אמתית כרצונך הטוב. "האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך. פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך. אני בצדק אחזה פניך

אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תְּמוּנָתְךָ. וְלֹא נִסּוּג מִמֶּנִּי תַחֲיִינוּ וּבִשְׁמֶיךָ נִקְרָא. יי
אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנוּ, הָאֵר פְּנֶיךָ וְנִוְשָׁעָה. אָמֵן וְאָמֵן.

(למקשה לילד יאמר זה בתוך התפלה בנרשם לעיל)

וְתַמְלֵא רַחֲמִים עַל כָּל הַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמְּשַׁבֵּר, וְתַצִּילֵם מִכָּל צַעַר
וְנִזְק (ובפרט לפלוגית בת פלוגית וכו'). רבונו של עולם, מלא רחמים רבים
תמיד, אפה ידעת צערה ומכאובה, אפה ידעת את לבכה ולבב אביה
ואמה, וכל המצטערים בצרתה. ראה עניים ועמלים, והביטה במכאובכם.
יעוררו רחמיך העצומים רחמיך הגנוזים, על ענייה זאת היושבת על
המשבר בלב נשבר ונדכא. ופתח לה שערי הרחמים והחסד והחמלה
והחנינה, פתח לה שער ההולדה, וברחמיך הרבים תחתך את המ"ם
סתומה שהיא כנגד מ"ם יום של יצירת הולדה, ששם מלבש הולדה.
ובחסדיך הגדול תחתך את המ"ם סתומה הזאת. ותעשה ממנה שתי
דלתי"ם. ועל ידי זה תפתח ברחמיך וחסדיך האמתיים דלתי בטנה
של הענייה הזאת היושבת על המשבר. ותהיה בעזרה שתלד מיד בנקל
בלי קשוי הולדה עוד כלל. ותאמר למלאך "הרף ידי". האומר
לעולמו די, אמר לצרתה די. רב חסד ומרבה להטיב, חוס וחסל
ורחם, כחסדיך הגדול עשה עמה, פתח לה דלתי ההולדה חיש קל
מהרה בלי שום אחר ועכוב עוד כלל. כי כבר סבלה מרירות צער
ומכאוב הרבה, עד אשר "כשל פח הסבל". גומל חסדים טובים עשה
עמנו חסד חנם, ואל תאחר לדתה עוד כלל. עזר והצל והושיעה
בחסדיך, שיפתח לה צירי ודלתי בטנה ברחמים גדולים תכף ומיד.
ותלד מיד בקל בלי שום צער ומכאוב עוד כלל, כי אם ברחמים
ובחמלה בחסד גדול. ותוציא הולדה לשלום לאויר העולם לחיים
טובים ולשלום ולאריך ימים ושנים טובים. אמן.

(וירבו בצדקה מאד, כי העקר תלוי בחסד, שעל ידי זה חותכין את הדל"ת מהם וכו', כמבאר
בתורה הנ"ל שעל ידי זה נפתח רחמה של המקשה לילד, כמבאר בספר. עיין בלקוטי מוהר"ן

סימן ל' ובסימן קל"ה בסופו, והבין)

לא

מיוסד על תורה ל"א בליקומי מוהר"ן

"חֲסִדֵי יי עוֹלָם אֲשִׁירָה, לְדוֹר וָדוֹר אֹדִיעַ אֲמוֹנַתְךָ בְּפִי". וְהִרְיֵנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּיַחְוָדְךָ וְאַחֲדוּתְךָ וּבְחֵדוּשׁ הָעוֹלָם, וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, בְּתוֹרָה שֶׁבְכָתָב וּבְתוֹרָה שֶׁבְעַל פִּהּ, וּבְכָל סִפְרֵי צַדִּיקִים אֱמִתִּיִּים, וּבְכָל־לִיּוֹת עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחָרְתָּ. כִּי אַתָּה הוּא יי הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבְשָׁמַיִם הַשְּׁמַיִם הָעֲלִיוֹנִים. אֲמֵת אַתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעַדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. וּבְרֵאתָ אֶת הַשְּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם. וְאָדָם הָרֵאשׁוֹן עָלֶיהָ בְּרֵאתָ בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וְנַחַת וְהִרְגַּעְתָּ. וּמֵאַהֲבַתְךָ יי אֱלֹהֵינוּ וּמִחֲמַלְתְּךָ הַגְּדוֹלָה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. נָתַתָּ לָנוּ אֶת יוֹם מְנוּחָתְךָ לְנַחֵלָה, יוֹם מְנוּחָה וּקְדוּשָׁה, יוֹם גְּדוֹל וְקְדוּשׁ וְנוֹרָא, יוֹם שְׁבִיתָה וּמְנוּחָה וּמְרַגּוּעַ לְהַגּוּפוֹת וְהַנְּפְשׁוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְכָל הָעוֹלָמוֹת כָּלָם, יוֹם עֲלִית כָּל הָעוֹלָמוֹת לְמַעְלָה מִמְּדֻרְגָתָן עַד תְּכִלִּית מְדֻרְגָה הָעֲלִיוֹנָה, עַד תְּכִלִּית הַקְּדוּשָׁה הָעֲלִיוֹנָה, עַד רַעְוָא דְרַעְוִין רְצוֹן שְׁבָרְצוֹנוֹת, יוֹם שְׁאִין בּוֹ שׁוּם אַחֲזִיזַת דִּין וְשׁוּם אַחֲזִיזַת הַסְטֵרָא-אַחֲרָא וְהַקְּלָפוֹת כָּלָל, יוֹם שְׁכָלוֹ שְׁבַת וְטוֹב וְרְצוֹן וְאַהֲבָה וְחֶסֶד וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים וּפְשׁוּטִים, יוֹם שְׁכָלוֹ קְדוּשׁ וְנוֹרָא. אֲשֶׁר מַעֲצָם קְדָשׁת עֲצוּמוֹ שֶׁל יוֹם קְדָשׁ, אָנוּ יְכוּלִים לְהִתְדַבֵּק בָּךְ וּלְהַפְלִל בְּאַחֲדוּתְךָ, וּלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ אֲמוֹנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּתְכִלִּית הַשְּׁלֵמוֹת בְּכָל שְׁשַׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה.

וּבְכֵן בָּאתִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, שְׁתַּחֲנַנִּי בְּחֲסִדֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, וְתוֹצֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַעֲזָרֵנִי בְּכָל עוֹ, שְׁאַזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַבֵּל שְׁבַתוֹת בְּקְדוּשָׁה גְּדוֹלָה וּבְשִׁמְחָה רַבָּה וְחֲדוּנָה גְּדוֹלָה וְעֲצוּמָה מְאֹד מְאֹד, כְּרֵאוּי לְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי לְגִיל וּלְשׁוּשׁ וּלְשִׂמְחָה בְּכָל עוֹ בַּיּוֹם הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ וְהַנוֹרָא הַזֶּה, בַּיּוֹם שֶׁבַת קְדָשׁ, יוֹם שְׁשׁוֹן

ושמחה וחדוה בכל העולמות כלם, יום הוליא רבא דמלכא ומטרוניתא, יום שאין בו שום עצבות ויגון ואנחה כלל, יום שאפלו חייבי גיהנם נייחין ביה, יום שכלו אור וטוב, יום שמאיר בו נהירו עלאה בכל העולמות כלם, אור פני מלך חיים, יום שנמשך בו נשמות יתרות קדושות ונוראות לכל אחד ואחד מבני ישראל עמך.

אבינו מלכנו אדירנו בוראנו גואלנו יוצרנו קדושנו קדוש יעקב, קדשנו בקדשת שבת קדש תמיד ועזרנו לקבל שבתות פראוי. ונזכה לכבוד ולענג את השבת בכל מיני כבוד וענג, הן במאכל ומשתה, שנזכה להרבות בשבת קדש מאכלים ומשקות טובים וכל מיני מעדנים וכל מיני תענוגים. ולא יהיה אצלנו שום קפידא על הוצאות שבתות וימים טובים. ונהיה בטוחים בך שתמלא לנו כל מה שנוציא על כבוד שבת ויום טוב קדש. והן במלבושי כבוד, שנזכה ברחמיך לבגדי שבת הרבה, לבגדים יקרים נקיים וקדושים וטהורים. ותזכנו לדירה נאה לכבוד שבת קדש, ולהרבות בנרות בליל שבת קדש.

ותזכני ותשמרני ברחמיך הרבים, מכל הל"ט [השלושים ותשעה] אבות מלאכות ומתולדותיהן. ותגן בעדנו ותצילנו שלא נפשל בשום מלאכה דאורייתא ובשום שבות דרבנן ביום שבת קדש. ותעזרנו לקדש את פינו ודבורנו ביום השבת, שלא יהא דבורנו של שבת כדבורנו של חול. רבנו של עולם, רחם עלינו וקדשנו בכל מיני קדשות של שבת קדש בשמחה וחדוה גדולה ועצומה מאד, וביראה ואהבה, עד שנזכה להכלל בתוך קדשת שבת קדש, ולהמשיך קדשת שבת על ששת ימי החול. ונזכה לזכר את השבת תמיד. כמו שכתוב: "זכור את יום השבת לקדשו".

ותזכנו ברחמיך הרבים לאמונה שלמה באמת תמיד. שנזכה להאמין בך יי אלהינו, ובתורתך הקדושה שבכתב ובעל פה, אשר נתת לנו על ידי משה נביאך נאמן ביתך, ובכל צדיקיך האמתיים שהיו בכל

דור ודור, ובכל צדיקיה האמתיים וכשרים אמתיים שבדור הזה, ובכלליות עמך ישראל הקדוש, אשר אתה מתפאר בהם בכל דור ודור, בכלם אופה ברחמיך להאמין באמונה שלמה חזקה ונכונה, ואעמד קים באמונתך הקדושה, ואהיה חזק באמונתך "כראי מוצק בל אמוט לעולם".

רבנו של עולם אתה ידעת את לבבי המר והנמחר, אתה ידעת את צרות נפשנו המרבים מאד מאד שאי אפשר לסבלם. אתה ידעת את מרירות אנחותינו וצרותינו המרבות מאד ודחקנו וענינו ועמלנו ולחצנו. אהה יי, אהה על נפשנו, אוי לרוחנו ונשמותינו, אוי ומר לגופנו. הרי אנו צועקים ונאנחים לפניך מעמקי הגלות, מעמקי עמקים, כאיש אשר עברו בו כל מיני חצים ורמחים וחרבות, וכלם תחובים עדין בגופו. ובכל אבר ואבר תחובים פמה אלפים ורבות חצים ורמחים וקשתות משוחים בכל מיני סמים מרים וארסיים קשים, וכמה חיות רעות ונחשים ועקרבים סובבים אותו מפל צד, והוא מסגר במסגר על מסגר, ואלפי אלפים ורבות שומרים ואורבים עומדים עליו, ושומרים את עקבו, ואינם מניחים אותו להרים ראשו אפלו כחוט השערה, אפלו רגע קלה. וסותמין את פיו ומערבבין את דעתו, ומעקמין את לבבו בכל עת ובכל רגע לבל יצעק אליך, ולבל יסתכל לרחמיך, ולבל יצפה לישועתך. ואני עני וכואב, גרוע הרבה מפל זה שהזכרתי לפניך. וצרותי וכאבי נפשי ונגעי לבבי מרבים הרבה הרבה מאד מפל זה. כי אין שום לשון בעולם שאוכל לפרש שיחתי על ידו. מר לי מאד רבנו דעלמא כללא, מר לי מאד אבי שבשמים, מר לי מאד מפל מיני מרירות שבעולם. נפשי מרה לי, הומה עלי לבי, "מעני מעני אוחילה. יי מה רבו צרי, רבים קמים עלי", ואף-על-פי שאני יודע קצת מפל זה, איך התרחקותי ונפילתי עמקה מעמקי תהום יותר ויותר, מה שאיני יכול לדעת כלל, אף על פי כן בכל עת שאני רוצה לדבר מצרותי המרבות, באים עלי פניות

וגסות הרוח ובלבולים עד שאיני יכול לדבר אפלו דבור אחד בלי פניות ושקרים הרבה. ועתה "מאין יבוא עזרי". מאין אבקש מנוח לי אשר ייטב לי לעד, מאין אבקש הצלה ומנוס. הביטה בעניי כי רבו מכאובי וצרות לבבי. ראה עניי וחקלני. ובחסדך לבוד תחניני. "עד אנה יי תשפחני נצח עד אנה תסתיר את פניך ממני. עד אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם. עד אנה ירום אויבי עלי".

והנה בעניי המר ודחקי ולחצי וערבוכי ובלבולי, אשר נתרחקתי בעוונותי הרבים כמו שנתרחקתי, ואפלו כשאני זוכה לפעמים לעשות איזה דבר שבקדושה, הוא מלא פצעים, עצבות ובלבולים ופניות ושגעון וטרוף הדעת הרבה מאד. ובעצם גלותי המר, אין לי שום חיות ונחמה ותקנה כי אם על אמונתך הקדושה והטהורה והתמימה. "זאת נחמתי בעניי", מה שזכיתי על כל פנים להיות מזרע ישראל עבדיך, מאמינים בני מאמינים. על כן באתי לשטח פפי לרחמיך וחסדיך האמתיים, אל תעזבני ואל תטשני. "גמל על עבדיך ואחיה". גמל עלי בחסדיך האמתיים, ורחמי באמונתך הקדושה תמיד, שאזכה להיות קים וחסד באמונתך הקדושה תמיד, בלי שום בלבול ונטיה כלל. כי אין לנו שום חיות ותקנה, כי אם על אמונתך הקדושה, כמו שכתוב: "וצדיק באמונתו יחיה".

רבנו של עולם אתה ידעת את עצם רבוי הכפירות והאפיקורסות שמתגבר עכשו בעת הזאת בדורות הללו בעוקבא דמשיחא, אשר כמוהו לא נהיתה מימות עולם, ואין מי שיעמד בעדנו. ואתה הבטחת אותנו, "אבדה עצה מבנים נסרחה חכמתם", שכשאין בישראל מי שיעמד וישיב לאפיקורסים אזי נסרחה חכמתם של המינים והאפיקורסים גם כן. ועכשו בעוונותינו הרבים הפית אותנו מכה אשר לא כתובה בתורה, והפלאת את מכותינו מכל הצדדים, כי הצדיקי אמת שהיו יכולים להמשיך לנו אמונה שלמה דקדושה, נסתלקו בעוונותינו. וכת האפיקורסים והפילוסופים מתגברים עכשו ביותר, עד

שָׁהֵם זֹרְקִים חֲצִיָּהֶם הֲרַעוּת. וּפּוֹרְשִׁים רְשָׁתוֹת וּמְכַמּוֹרוֹת גַּם עַל הַכְּשָׁרִים וְהַתְּמִימִים, הַקְּרוּאִים וְהוֹלְכִים לְתָמָם. כִּי הֵם מְטַעִים אוֹתָם, וּמֵרְאִין עֲצָמָן לְפָנֵיהֶם כְּכֹשָׁרִים וְכֹאֲלוּ רוֹצִים בְּטוֹבַת וְתַקְנַת יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁנֶּאֱחָזִין גַּם בְּמָה נִשְׁמוֹת כְּשֵׁרוֹת בְּרִשְׁתוֹת שְׁלָהֶם, וּמְכַנְיָסִים כְּפִירוֹת וּפִילוֹסוֹפִיָּא וְאַפִּיקוֹרְסִית בְּלֵב יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמִתְגַּבְּרִים לְהַרְגִיל אֶת יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי הָעֶפְרוֹ"ם, לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּמַלְבוּשֵׁיהֶם וּלְלַכֵּת בְּדַרְכֵיהֶם, וּלְלַמֵּד סִפְרֵיהֶם וּלְשׁוֹנוֹתֵיהֶם. "אוֹי לָנוּ כִּי שִׁדְדָנוּ", כִּי צָרָה כְּזֹאת לֹא הִיְתָה עַדִּין לְיִשְׂרָאֵל מִימֹת עוֹלָם. וְעַל מִי לָנוּ לְהִשְׁעֵן, אֶל מִי נָנוּס לְעֹזְרָה, וְאִיֵּה הַמְּקוֹם לְהִתְחַבֵּא מִפְּנֵיהֶם, וּלְהַצִּיל אֶת בְּנֵינוּ וְזֶרְעֵנוּ וְכָל זֶרַע עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִרִשְׁתוֹתֵיהֶם וּמִחֲצִיָּהֶם. מִי יִגּוֹר לָנוּ אֵשׁ אוֹכְלָה, מִי יִגּוֹר לָנוּ מוֹקְדֵי עוֹלָם, מִי יַחֹס עָלֵינוּ, מִי יִרְחַם עָלֵינוּ, מֵאֵין יָבוֹא עֲזָרָנוּ.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲתָה לְבַד יִדְעָתָ עֵצֶם הַצָּרָה הַזֹּאת. עֲזָרָנִי כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעָנָנוּ, כִּי אֵין כַּחֲנוּ אֶלָּא בְּפָה. חוֹס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעֲזָרָנוּ לְהִיּוֹת חֲזַק וְקַיָּם בְּאַמוּנָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה תָּמִיד, כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב. וְלֹא יַעֲלֶה עַל לִבִּי שׁוֹם סִבְרָה מְסֻבְרוֹתֵיהֶם וְשׁוֹם קִשְׂיָא מְקִשְׁיוֹתֵיהֶם וְשׁוֹם דְּרָךְ מִדַּרְכֵיהֶם. רַק אֲזַכֶּה אֲנִי וְזֶרְעִי וְכָל חֲבֵרְתָנוּ וְכָל עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לִילְךָ תָּמִיד בְּדַרְכֵי אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מִשָּׁה וְאַהֲרֹן יוֹסֵף וְדָוִד, וּבְדַרְכֵי כָּל הַנְּבִיאִים הָאֱמֵתִיִּים רֵאשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹנִים וְתַנְאִים וְאַמּוֹרָאִים. וּבְדַרְכֵי כָּל הַצַּדִּיקִים אֱמֵתִיִּים וְהַכְּשָׁרִים וְהַתְּמִימִים שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר. וּבִזְכוּתָם מִלְּטָנוּ וְהַצִּילָנוּ מִכָּל מִינֵי כְּפִירוֹת וּבְלִבּוּלִים וּסְפָקוֹת. וְזַפְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה וְחִזְקָה בְּאַמֶּת בְּקַדְשָׁה וּבְטָהֳרָה תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

וְנִכְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתַן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה, וְאַזְכֶּה לְהַרְבּוֹת בְּצְדָקָה מְאֹד בְּפִזּוֹר גָּדוֹל מְאֹד. וְתַעֲזָרָנִי לְקַיָּם מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "פִּזּוֹר נָתַן לְאַבְיוֹנִים צְדָקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד". וְתִזְכְּנִי לְצְדָקָה שֶׁל שְׁכָת, שְׁאֲזַכֶּה לְתַן לְעַנְיִים הַגּוֹנִים עַל צָרְכֵי שְׁכָת קִדְשׁ, וּלְהַכְנִים

אורחים הגונים על שלחני בכל שבת קדש. ואזכה להמשיך עלי קדשת שבת תמיד, ועל ידי זה אזכה לאמונה שלמה להאמין ולבטח בך תמיד, ולפזר ממון הרבה לצדקה בלב טוב ובשמחה גדולה. עד שתהא חשובה לפניך מאד מצות הצדקה שלי, על ידי האמונה השלמה שתזכני. שהיא עקר החשיבות והשלמות של הצדקה ושל כל התורה כלה. ויקים בי מקרא שכתוב: "והאמין בני ויחשבה לו צדקה". ואזכה שתאיר אור הצדקה שלי באור גדול על ידי קדשת שבת קדש. ויקים מקרא שכתוב: "וזרחה לכם שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה".

ותמשיך עלינו ברכה ממקור הברכות. ותהיה נמשכת הברכה מהאמונה הקדושה הנמשכת בשבת קדש על כל ששת ימי המעשה, כי היא מקור הברכה. וימשיך עלינו שפע טובה וברכה ורחמים ודעת וחסים ושלוש וכל טוב עלינו ועל כל עמך ישראל תמיד. ותזמין לנו פרנסותינו בהרחבה גדולה, קדם שנצטרך להם, בנחת ולא בצער, בהתר ולא באסור, בכבוד ולא בכזי מתחת ידך הרחבה והמלאה. ואל תצריכני לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם.

ועזרני וזכני לשמירת הברית באמת בתכלית השלמות כרצונך הטוב. והצילני מעתה ברחמיך העצומים, ותשמרני בחסדיך הגדולים והנוראים, מכל מיני פגם הברית שבעולם. שלא אפגם בטפי המוח חס ושלוש, בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון. ומחול לי וסלח לי וכפר לי על מה שפגמתי בברית קדש מנעורי עד היום הזה. וזכני מהרה לתקון הברית בשלמות בקדשה ובטהרה כרצונך הטוב.

ותצילני ברחמיך הרבים מספנת דרכים. ותשמרני ותצילני מכל מיני צער ויסורין ועכוב בדרך, ומכל אורב ואויב ומסטין. ותהיה תמיד עמי בשבתי בביתי, ובלקתי בדרך. בשמך אצא לדרך לשלוש, ובשמך אעבר הדרך בשלוש, ואשוב לביתי לשלוש. ותצילני מכל מיני הזיקות

והפסד בדרך בגשמיות וברוחניות, בגוף ונפש וממון. ושומר צאתנו
ובואנו לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם. ותזכני לתן צדקה
קדם צאתי לדרך, כמו שכתוב: "צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו",
ועל ידי זה תפון לפני הדרך. ואתה ברחמיך הרבים תלך לפני
להנחותי הדרך אשר אלך בה. ותאיר לפני באורך הגדול. ותביאני
ותגיעני למחוז חפצי לחיים ולשלום פרצונך הטוב.

ובכן תרחם עלי ברחמיך הרבים, ותחנני בחסדיך הגדולים. ותשמרני
ותצילני מכל מיני אסורים דאורייתא ודרבנן, ותזכני לעסק בתורתך
הקדושה תמיד יומם ולילה. ותעזרני ללמד בהתמדה גדולה ספרי
הפוסקים. ותהיה עמי תמיד, ותחנני מאתך דעה בינה והשכל, לברר
כל דיני אסור והתר, ואזכה לידע בברור כל הדינים לאמתתן, עד
שאזכה על ידי זה לברר הטוב מן הרע, הכשר מן הפסול, הטהור
מן הטמא, המותר מן האסור. ותזכני ללמד בקדושה ובטהרה גדולה,
ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה
בקדושה גדולה. ואזכה להיות צדיק ולמדן באמת. ותזכני לשמירת
ותקון הברית בכל הבחינות בתכלית השלמות, לשמירת ברית עלאה
ולשמירת ברית תפאה, בקדושה ובטהרה גדולה באמת.

ובכן תחנני ברחמיך הרבים, ותעזרני ותושיעני תמיד. ותזכני
לכסופין דקדושה, שאהיה נכסף ומשתוקק תמיד אליך, ומתגעגע
לעבודתך באמת ליראתך ואהבתך. וכל היום כלו תהיה תשוקתי
ותקנתי וכסופי וגעגועי רק אליך ולעבודתך באמת. ועיני יהיו פלות
כל היום להשיג עבודתך האמתית. כמו שכתוב: "כלתה לתשועתך
נפשי לדברך יחלתי. פלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני. נכספה
וגם כלתה נפשי לחצרות יי לבי ובשרי ירננו אל אל חי. פלה
שארי ולבכי צור לבכי וחלקי אלהים לעולם. צמאה לך נפשי כמה
לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים. צמאה נפשי לאלהים לאל חי
מתי אבוא ואראה פני אלהים".

אָבִי אָבִי רַכֵּב יִשְׂרָאֵל, אָבִי אָבִי אֲדוֹנֵי מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי, צוּר לְבָבֵי וְקִדּוּשֵׁי, אַתָּה יוֹדֵעַ עֲצָם רְחוּקֵינוּ מִמֶּךָ עֲכָשׁוּ אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְכַנּוֹת הַהֲרַחֲקָה בְּשׁוּם לְשׁוֹן שְׁבַע־עוֹלָם. וְאֵין לָנוּ שׁוּם סְמִיכָה פִּי אִם לְכֹסֶף וְלִהְשִׁתּוֹקֵק וְלִהְתַּגַּעֲגַע אֵלֶיךָ וְלִצְפוֹת לִישׁוּעָתְךָ וְלִקְרוֹת לְרַחֲמֶיךָ, כַּאֲשֶׁר גְּלִיתָ לָנוּ עַל-יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים, שֶׁהִכְסִיפִין וְהִהֲשִׁתּוֹקְרוֹת דְּקִדְשָׁה הֵם בְּעֲצָמָם טוֹבִים מְאֹד. עַל כֵּן בָּאתִי לְבַקֵּשׁ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. הֲחַפֵּץ בְּתִקּוּנִי וְהַמְשַׁתְּדֵל בְּהַצְלָתִי, שֶׁתּוֹכְנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִרְגְּלֵנִי לְכֹסֶף וְלִהְשִׁתּוֹקֵק וְלִהְתַּגַּעֲגַע אֵלֶיךָ תָּמִיד, בְּאַמֶּת וּבִלְבַב שָׁלֵם. וְתִצְלִלְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִמְלֹט נַפְשִׁי מִכָּל מִינֵי כְּסוּפִין רָעִים וּמִכָּל מִינֵי הַשִּׁתּוֹקְרוֹת וְגַעְגּוּעִים רָעִים, וּמִכָּל מִינֵי תַּאֲוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים. וְלֹא יַעֲלֶה עַל לְבִי שׁוּם כְּסוּפִין וְהַשִּׁתּוֹקְרוֹת רָעִים כָּלֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

וְתַעֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂאֲזֹכָה לְדַבֵּר וְלִהְיוֹצִיא בְּפִי אֶת הַכְּסוּפִין וְהַגַּעְגּוּעִים טוֹבִים שְׁלִי. וְתַעֲזָרְנִי תָּמִיד לְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ. וְאֲזַכָּה לְהַרְבוֹת בְּהַתְּבוּדָדוֹת וּבְשִׁיחָה בֵּינִי לְבֵין קוּנֵי תָּמִיד. וְאֲזַכָּה לְשַׁפֵּךְ כָּל שִׁיחִי לְפָנֶיךָ תָּמִיד. וְכָל אֲשֶׁר עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים, בְּאַמֶּת וּבִתְמִימוֹת, בְּכְסוּפִין גְּדוֹלִים וְהַשִּׁתּוֹקְרוֹת נִמְרָץ אֵלֶיךָ, עַד שְׂאֲזַכָּה לַעֲשׂוֹת נְפֻשׁוֹת רְבוֹת דְּקִדְשָׁה עַל יְדֵי הַכְּסוּפִין הַקִּדּוּשִׁים שְׁלִי שְׂאֲזַכָּה לְהוֹצִיאָם וּלְפָרְטָם בְּפִי בְּפִרוּשׁ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר. וְאֲזַכָּה לַעֲשׂוֹת עַל יְדֵי זֶה נִקְדוֹת קִדּוּשׁוֹת לְאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה וּלְצִיר אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה לְטוֹב. וַיְהִיו נַעֲשִׂים אֲצִלִּי כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַקִּדּוּשָׁה סֵם חַיִּים. וְאֲזַכָּה לְהַתְּדַבֵּק בָּךְ וּבְעַבֹדְתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִלְנִי תָּמִיד, שְׁלֵא יִתְגַּלְגַּל וְלֹא יִתְדַבֵּק בִּי וּבְזוֹרְעֵי שׁוּם נְפֶשׁ רָעָה חֵס וְשִׁלּוּם הַיּוֹצֵאת וְנַעֲשִׂית מִכְּסוּפִין רָעִים חֵס וְשִׁלּוּם. וְתַעֲזָרְנִי שְׂיִצְאוּ מִמֶּנִּי תָּמִיד נְפֻשׁוֹת קִדּוּשׁוֹת וְטוֹבוֹת הַרְבֵּה, עַל יְדֵי כְּסוּפִין הַטּוֹבִים שְׁלָנוּ. שְׂנוֹצִיאָם בְּפִינוּ. וְיִתְגַּבְּרוּ אֵלֵינוּ הַנְּפֻשׁוֹת, וַיַּעֲזָרוּנוּ כָּל הָעוֹלָם כֵּלּוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, עַד שְׂיִשׁוּבוּ כֻלָּם אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת.

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ. וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתוֹפְנוּ לְאָכַל בְּקִדְשָׁהּ גְדוּלָּהּ וְנוֹרְאָהּ
 עַד שְׁתֵּהִי אֲכִילָתָנוּ בְּבַחֲיַיִת לָחֶם הַפָּנִים. וְתַעֲזָרְנוּ שְׁכַל הָעֶפְרוֹם וְכָל
 הַכּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת יִהְיוּ כְּלָם טוֹרְחִים בְּשָׁבִיל פְּרִנְסוֹתֵינוּ. וְתִסִּיר צֶלֶם
 מֵעֲלֵיהֶם, וַיִּקְיָם מִקְרָא שְׁכָחוּב: "סֵר צֶלֶם מֵעֲלֵיהֶם וַיִּי אֲתָנוּ אֶל
 תִּירָאִים". וְתַבְטֵל חֲכַמַת הַטָּבַע מִן הָעוֹלָם. וְתַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר וְתַבְטֵל
 דַּעוֹתֵיהֶם הַמְטָעוֹת מִן הָעוֹלָם. וְתַתְּגֵלָה מְלִכוּתָךְ וְהַשְׁגָּחָתְךָ לְכָל בְּאֵי
 עוֹלָם, וַיִּדְעוּ הַכָּל שְׂאִין שׁוֹם טָבַע בְּעוֹלָם כָּלָל, רַק הַכָּל מִתְנַהֵג
 בְּהַשְׁגָּחָתְךָ לְבַד. וְתֹאִיר עָלֵינוּ בְּאוֹר פְּנִיךָ וְאֶל תִּסְתֵּר פְּנִיךָ מִמֶּנּוּ.
 "הָאִירָה פְּנִיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחִסְדְּךָ". וַיִּדַע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה
 פְּעַלְתָּו וַיְבִיין כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ. וַיִּדְעוּ הַכָּל כִּי אַתָּה מְשַׁגֵּחַ
 בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִיית עַל כָּל דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, בְּפִרְטֵי פְּרִטִיּוֹת בְּכָל עֵת וּבְכָל
 רִגַע. וְאִין שׁוֹם דְּרָךְ הַטָּבַע בְּעוֹלָם כָּלָל. רַק הַכָּל מֵאֲתָךְ לְבַד. "פְּנֵה
 אֵלַי וְחַנּוּנֵי תִנֵּה עֲזָךְ לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֵן אִמְתְּךָ. פְּנִיךָ הָאֵר בְּעַבְדְּךָ
 וְלִמְדֵנִי אֶת חֻקֶיךָ. נִסֶּה עָלֵינוּ אוֹר פְּנִיךָ יי". וְתַבְטֵל חֲכַמַת הַטָּבַע
 חֲכַמַת הַכּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת מִן הָעוֹלָם, הַנִּמְשָׁכִין מִהִסְתַּרְת פְּנֵי יי.
 וְתַתְּגֵלָה אֲמַתַּת חֲכַמַת הַנְּהַגַת פְּנֵי הַשְׁגָּחָתְךָ בְּעוֹלָם אִיךָ אוֹר פְּנֵי יי
 חוֹפֵף עָלֵינוּ כָּל הַיּוֹם. וּמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִיית בְּחֲכַמָּה נִפְלְאָה
 וְנוֹרְאָה אֲשֶׁר אֵי אֲפָשֶׁר לְהַשִּׁיג, וּמְסִתִּיר עֲכָשׁוֹ הַנְּהַגְתּוֹ בְּדֶרֶךְ הַטָּבַע.
 וַיִּדְעוּ הַכָּל שְׁגָם הַטָּבַע בְּעֶצְמָה אַתָּה מְנַהֵג בְּהַשְׁגָּחָתְךָ לְבַד, וְגַם
 הַטָּבַע הֵיא הַשְׁגָּחָה. וְתַמְלֵא רַחֲמִים עָלֵינוּ, וְתַמְשִׁיךְ גַּם עֲכָשׁוֹ הַנְּהַגָה
 שְׁתֵּהִי לְעֵתִיד, שְׂאֵז תַּבְטֵל הַטָּבַע לְגַמְרֵי, וְתַנְהִיג אֶת עוֹלָמְךָ
 בְּהַשְׁגָּחָתְךָ לְבַד. וְנִזְכֶּה שְׁגָם עֲכָשׁוֹ תַנְהִיג אוֹתָנוּ בְּהַשְׁגָּחָתְךָ לְבַד, כְּלִי
 שׁוֹם דְּרָךְ הַטָּבַע כָּלָל. וְתַעֲזָרְנוּ שְׁתֵּהִי אֲכִילָתָנוּ בְּקִדְשָׁהּ גְדוּלָּהּ כָּל
 כָּף. עַד שִׁיְהִי הַשְּׁלַחַן שְׁלָנוּ מְכַפֵּר כַּמְזַבֵּחַ. וַיְהִי נֶאֱמַר עַל הַשְּׁלַחַן
 שְׁלָנוּ "זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לְפָנַי יי":

וְתַמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ גְּאֵלַת עוֹלָם. וְתַבִּיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ
 וְתַכְנֶה לָנוּ בֵּית קִדְשָׁנוּ וְתַפְאֶרְתָּנוּ. וְשֵׁם נִעְלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ

בְּשֵׁלֶשׁ פְּעָמֵי רְגֵלְנוּ. כְּפָתוּב בְּתוֹרָתְךָ: "שֵׁלֶשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה יֵרָאֶה כָּל זְכוּרְךָ אֶת פָּנָי יי אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר, בְּחֵג הַמִּצּוֹת וּבְחֵג הַשְּׁבוּעוֹת וּבְחֵג הַסֻּכּוֹת. וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פָּנָי יי רִיקָם, אִישׁ כְּמִתְנַת יָדוֹ כְּבִרְכַת יי אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ". וְנִזְכָּה לְסִדֵּר בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ לְחֵם הַפָּנִים לְפָנֶיךָ תָּמִיד. וְתוֹצִיא חֲמָה מִנְרֵתִיקָה וְתִתְגַּלֶּה הַשְּׁמֶשׁ בְּתַקְפָּה, וְתִקְדָּשְׁנוּ בְּקִדְשֵׁיךָ הַעֲלִינָה, וְתִתֵּן לָנוּ כַח לְקַבֵּל עֲצָם אִוֵּר הַחֲמָה שֶׁתִּתְגַּלֶּה לְעֵתִיד בְּתַקְפָּה וּבְגִבּוֹרָתָהּ. וְתִרְפָּאֵנוּ עַל יְדֵה מְכַל תַּחֲלוּאֵינוּ וּמְכַל מְכַאוּבֵינוּ, רְפוּאֵת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאֵת הַגּוּף. וְתִתְקַן בְּרַחֲמֶיךָ כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ לְפָנֶיךָ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם. וַיְקִים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְזָרְחָה לְכֶם יִרְאִי שָׁמַי שְׁמֶשׁ צְדָקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֶיהָ". וְתִכְנִיס אֶת הַשֶּׁפַע וְהַפְּרָנְסָה מִן הַחוּץ לְפָנִים לְתוֹךְ הַקִּדְשָׁה וְלֹא תִלָּךְ עוֹד רַבּוּי הַשֶּׁפַע וְהַפְּרָנְסָה לְהַעֲכוּ"ם וְהִרְשָׁעִים חֵס וְשָׁלוֹם, רַק כָּל הַשֶּׁפַע טוֹבָה וְהַפְּרָנְסָה וְהַעֲשִׂירוֹת יִהְיֶה נִמְשָׁךְ לָנוּ מֵאִתְּךָ. וְתִקֵּים לָנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "יִפְתַּח יי לְךָ אֶת אוֹצְרוֹ הַטוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לְתַת מָטָר אֲרֻצְךָ בְּעֵתוֹ וּלְבָרְךָ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יְדְךָ וְהַלְוִית גּוֹיִם רַבִּים וְאִתָּה לֹא תִלְוֶה. כִּי יי אֱלֹהֶיךָ בְּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּר לְךָ. וְהַעֲבֹטָת גּוֹיִם רַבִּים וְאִתָּה לֹא תַעֲבֹט. וּמִשְׁלֵת בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשִׁלוּ".

חֹם וְחַמֵּל עֲלֵינוּ. וּמִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, וְנִכְנֶנוּ לְקִדְשַׁת שְׁבַת קִדְשׁ, וְלִשְׁמִירַת הַבְּרִית בְּאֵמֶת. וְלִשְׁמִירַת אִסוּר וְהִתֵּר, וְלֵאמֹנָה שְׁלֵמָה דְקִדְשָׁה בְּאֵמֶת. וְתִחַנְנֵנוּ מֵאִתְּךָ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת. וְתִשְׁפִיעַ עֲלֵינוּ מִדַּת הַרְחָמְנוֹת תָּמִיד. וְנִזְכָּה לְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת לְתַן צְדָקָה הַרְבֵּה בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה לְעַנְיִים הַגּוֹיִנִים הַרְבֵּה. וְעֲזָרְנוּ וְנִכְנֶנוּ לְכַסּוּפֵיךָ דְקִדְשָׁה, וְלֵהֲשִׁיתוֹקְקוֹת נִמְרָץ לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוּדְתְךָ בְּאֵמֶת תָּמִיד. וְתֵן לָנוּ פְּרָנְסוֹתֵינוּ בְּהַרְחָבָה גְדוֹלָה מִיָּדְךָ הַמְּלֵאָה וְהַרְחָבָה, לְמַעַן נִזְכָּה לְעַסֵּק בְּתוֹרָתְךָ וּבַעֲבוּדְתְךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאֵמֶת כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לְהִתְדַבֵּק וְלֵהֲפָלֵל בְּךָ תָּמִיד לְעֵלוֹת וְלִרְאוֹת בְּאוֹר פָּנֶיךָ. "אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ

יֵאָר פְּנֵיו אֶתְנוּ סְלָה׃ וְתִשְׁמַר לָנוּ חֲסֵדֵי דָוִד הַנְּאֻמָּנִים. וְתִקְיָם לָנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "לְעוֹלָם אֲשַׁמֵּר לּוֹ חֲסֵדֵי וּבְרִיתִי נְאֻמָּנָת לּוֹ". וְנִרְאֶהוּ עֵינַי בְּעֵינַי בְּשׁוֹבוֹ אֶל גְּוָהוּ כְּפָתוֹב: "כִּי עֵינַי בְּעֵינַי יִרְאוּ בְּשׁוֹב יְיָ צִיּוֹן". וְנִאָמַר: "וְנִגְלָה כְבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל בְּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יְיָ דִבֵּר". וְנִאָמַר: "וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרִיף. וְהָיוּ עֵינֵיךָ רְאוּת אֶת מוֹרִיף. יְיָ אֱלֹהִים צָבָאוֹת הַשִּׁיבְנוּ הָאֵר פְּנֵיךָ וְנִשְׁעָה. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי".

לב

מיוסד על תורה ל"ב בליקוטי מוהר"ן

"אֲדַנִּי שְׁפָתֵי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲדוֹן הַשְּׁמִמָּה וְהַחֲדוּהָ אֲשֶׁר הַשְּׁמִמָּה בְּמַעֲוָנָךְ. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּרֵאתָ שְׁשׁוֹן וְשְׁמִמָּה חֲתָן וְכֵלָה, גִּילָה וְרִנָּה דִּיצָה וְחֲדוּהָ, זַכְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁאֲזָפָה לְקִיָּם מִצּוֹת הַכְּנֻסֹת כֵּלָה לַחֲפָה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בַּקְדוּשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָה. וְאֲזָפָה בְּכָל עֵת לְשִׂמְחָה חֲתָן וְכֵלָה, לְשִׂמְחָה בְּכָל עוֹ וְחֲדוּהָ, לְהַרְבּוֹת בְּכָל מִיָּנִי שְׁמִמָּה לְפָנֶיךָ, וְלִרְקֹד לְפָנֶיךָ בְּכָל פְּחֵי בְּשִׂמְחָה וְחֲדוּהָ גְדוּלָה. וְאֲזָפָה עַל-יְדֵי הַרְקוּדִין לְהַמְתִּיק כָּל הַדִּינִים מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְתַתֵּן שְׁמִמָּה בְּלִבִּי, עַד שִׁתְּנִשְׂאוּ רַגְלֵי עַל-יְדֵי שְׂמִחַת הַלֵּב לִרְקֹד הַרְבֵּה לְפָנֶיךָ חֲתָן וְכֵלָה, וּלְפָזוֹ וּלְכַרְכֵּר בְּכָל עוֹ לְפָנֶיךָ. וְאֲזָפָה עַל יְדֵי הַרְקוּדִין לְהַמְשִׁיךְ ה' [חֲמִשָּׁה] אֶלְפִין שְׁבִיבִינָה, לְהַמְתִּיק עַל יְדֵי זֶה כָּל הַשִּׁיף דִּינִים, וְיִתְהַפֵּף הַדִּין לְרַחֲמִים פְּשׁוּטִים. וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ כָּל הַחֲמִשָּׁה קוֹלוֹת הַקְּדוּשִׁים. וּיְקִיָּם מִהֲרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "עוֹד יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחִצּוֹת יְרוּשָׁלַיִם קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׁמִמָּה, קוֹל חֲתָן וְקוֹל כֵּלָה, קוֹל אוֹמְרִים הוֹדוּ אֶת יְיָ צָבָאוֹת, כִּי טוֹב יְיָ כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ". וְאֲזָפָה תָּמִיד לְעֶסֶק בְּתוֹרָה וְתַפְלָה וְצַדִּיקָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּשְׁמִמָּה וְחֲדוּהָ גְדוּלָה, עַד שְׁאֲזָפָה לִיחַד וּלְחִבְר חֲתָן וְכֵלָה הַעֲלִיוֹנִים. וְתַרְחַם עַל כְּנֻסֹת יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה,

רעיתך המשוכה אחריך, פלה קרואה בנעימה באהבתך ובחמלתך, ותמתיק ותבטל כל הדינים מעל כל עמך בית ישראל בגשמיות ורוחניות. ותשמחנו בישועתך תמיד, ותמהר ותחיש לגאולנו, ותעלנו בשמחה לארצנו, ותבנה בית קדשנו ותפארתנו. ויקים מהרה מקרא שפתיב: "אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו. והפכתי אכלם לששון, ונחמתים, ושמחתים מיגונם". ונזכה לראות בנעם זיוך, בעת שתתעטר בעטרת תפארת על ידי מעשים טובים של כל ישראל עמך. כאמור: "צאינה וראינה בנות ציון במקלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו", במהרה בימינו אמן.

לג

מיוסר על תורה ל"ג בליקוטי מוהר"ן

רבון עלמין אנת הוא חד ולא בחשבון. אנת הוא עלאה על כל עלאין סתימא דכל סתימין, לית מחשבה תפיסה בך כלל. אנת הוא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ולית אתר פנוי מנך כלל, כי מלא כל הארץ כבודך, ומלכותך בכל משלה. ואתה מחיה את כלם. כל צבא מעלה וכל צבא מטה, כל ההיכלין והמדרגות הקדושות, וכל המדרגות וההיכלין של הטמאה והסטרא אחרא. ואפלו בעשור פתרון דמסאבותא מלבש חיותך יתברך לעד ולנצח נצחים. ואין שום סטרא אחרא וקלפה וטמאה בעולם שלא יהיה מלבש בהם חיותך יתברך, כי אתה מחיה את כלם. ומבלעדך אין להם שום חיות וקיום כלל. ואפלו בכל לשונות הגוים ובכל המדות רעות ובכל התאות רעות, ואפלו בכל העברות והאסורים שבתורה, מלבש ומסתר חיותך יתברך, כי מלכותך בכל משלה.

על בן באתי לפניך יי אלהי ואלהי אבותי. אדון כל. לחלות ולחונן פניך. ולשטח כפי לרחמיך וחנינותיך. שתחנני בחסדיך הגדולים. ותשפיע עלי שכל ודעת דקדשה. וכח וגבורה מאתך.

שְׁאֲזָכָה לְהַתְגַּבֵּר עַל יִצְרֵי הָרַע וּלְכוּפוֹ לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ בְּאֵמֶת וְאֲזָכָה לְהַפְּיֵר אוֹתְךָ וּלְהַתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּכָל מְקוֹם, בֵּין בְּטִיבוֹ בֵּין בְּעֵקֶו חֵס וְשְׁלוֹם, תָּמִיד אֶתְקַרֵּב אֵלֶיךָ. וְאֲזָכָה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "בֵּינִי אֶהְלֵל דְּבָר בְּאֵלֵהִים אֶהְלֵל דְּבָר", וּלְהַתְדַבֵּק בְּךָ תָּמִיד. וְתִזְכְּנִי וְתַעֲזָרְנִי לְהַפְּיֵר אוֹתְךָ וּלְהַתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וּלְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ מִמְּקוֹם שְׁאֲנִי שָׁם עֲכָשׁוּ בְּעֵת הַזֹּאת. וְאִם בְּעִזּוֹנוֹתֵי הָרַבִּים נִפְלַתִי לְמְקוֹם שְׁנִפְלַתִי וְיִרְדְּתִי לְמְקוֹם שְׁיִרְדְּתִי, אַף עַל פִּי כֵן אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֵמוּנָה שְׁלֵמָה. שְׁגַם בְּמְקוֹמִי שְׁאֲנִי שָׁם עֲכָשׁוּ בְּעֵת הַזֹּאת. גַּם שָׁם אֶתָּה נִמְצָא. פִּי לִית אֶתְר פָּנוּי מִנְּךָ. וּבְכָל הַמְּקוֹמוֹת מְמַשְׁלֶתְךָ.

עַל כֵּן חוּס וְחַמַּל עָלַי, וְאַל תִּסְתֵּר פְּנֵיךָ מִמְּנִי, אֲפֹלוּ בְּמְקוֹמוֹת הַלְלוֹ הַמְּגַנִּים מְאֹד, "גַּם שָׁם יָדָךְ תִּנְחַנְנִי וְתִאֲחַזְנִי יְמִינְךָ". מְלֵא רַחֲמִים, "מִעֲשֵׂי יָדְךָ אֵל תִּרְף", אֲחַז בִּי וְהוֹצִיאֲנִי מִהֲרָה מִכָּל אֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת הַשְּׁפֵלִים וְהַמְּגַנִּים. וְתַעֲזָרְנִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ תָּמִיד בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת שְׁאֲנִי שָׁם. וְאֲזָכָה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וּבִקְשֶׁתְּם מִשָּׁם אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִצֵּאתָ פִּי תִדְרָשׁוּנוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ" וְתִהְיֶה נִמְצָא עִמִּי תָּמִיד בְּכָל עֵת, וְתִתְקַרְבְּנִי אֵלֶיךָ בְּרַחֲמֶיךָ אַף עַל פִּי שְׁאֲנִי זוֹכָה לְדַרְשׁ וּלְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ פְּרָאוּי. וְתִקְיֵם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "נִדְרָשְׁתִּי לֹא שָׂאוּ, נִמְצָאתִי לֹא בִקְשֵׁנִי, אֲמַרְתִּי הִנְנִי אֶל-גּוֹי לֹא-קָרָא בְּשִׁמִּי. שִׁטְחִתִּי אֵלֶיךָ כְּפִי פְרִשְׁתִּי יְדֵי כָּל הַיּוֹם. נַפְשִׁי כְּאֶרֶץ עֵיפָה לָךְ סֵלָה, אֵלֶיךָ נִשְׁאֲתִי אֶת עֵינֵי הַיִּשְׁבִּי בְּשָׁמַיִם, חֲנֹנִי יְיָ חֲנֹנִי כִּי רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹז. פִּי שָׁחָה לְעַפְרָה נַפְשֵׁנוּ דְבַקָּה לְאֶרֶץ בְּטַנְנוּ. דְבַקָּה לְעַפְרָה נַפְשִׁי חֲנִי כַדְבָּרֶיךָ. קוּמָה עֲזָרְתָה לָנוּ, וּפְדַנּוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ. חוֹשָׁה לְעִזְרָתִי אֲדַנִּי תְּשׁוּעָתִי". וּמִהֵרָ לְחַלְצֵנִי וּלְהוֹצִיאֲנִי מִכָּל אֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת הַמְּגַנִּים וְהַמְּטַנְפִּים וְהַנְּמוּכִים וְהַמְּגַשְׁמִים מְאֹד. "אֵל תִּבְלַעְנִי מִצוּלָה וְאַל תִּטְּאֵר עָלַי בְּאֵר פִּיהָ" וּמִהֵרָ לְגַאֲלֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ וּלְהוֹצִיאֲנִי וּלְהַעֲלוֹתְנִי וּלְטַהֲרֵנִי מִכָּל הַפְּגָמִים שְׁפָגַמְתִּי לְפָנֶיךָ עַל יְדֵי כָּל הַחֲטָאִים וְהַעֲוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים

שְׁחַטְאֵתִי וְשַׁעֲוֵיתִי וְשִׁפְשַׁעֵתִי לְפָנֶיךָ מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה בְּשׂוֹגֵג
וּבְמִזִּיד בְּאִנְס וּבְרָצוֹן.

חֹם וְחַמַּל עָלַי וְתִשְׁפִיעַ עָלַי כַּח וּגְבוּרָה דְקַדְשָׁה מִן הַכַּח וְהַגְבוּרָה
שֶׁל הַצְדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים אֲשֶׁר זָכוּ לְכוֹף אֶת יִצְרָם, אֲשֶׁר הֵם דּוֹמִים
לְמֵלֶאךָ יְיָ צְבָאוֹת מִמֶּשׁ. וְעָמְדוּ בְּנִסְיוֹנוֹת רַבּוֹת אֵין מִסְפָּר, וְכַבְשׁוּ
אֶת תְּאוֹתָם, וְכָפוּ אֶת יִצְרָם תַּחְתָּם, עַד אֲשֶׁר שָׁבְרוּ וּכְטְלוּ אֶת יִצְרָם
לְגַמְרֵי. וְזָכוּ לְהִתְדַבֵּק בְּךָ בְּאַמֶּת בְּתַכְלִית הַמַּעֲלָה וְהַשְּׁלֵמוֹת. שְׂאִין
שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו. וּבְזִכוּתָם וְכַחַם הַגָּדוֹל נִשְׁעָנְתִּי, שְׁתַּחֲסֵם וְתַחְמַל עָלַי
בְּזִכוּתָם, וְתִשְׁפִיעַ עָלַי מִכַּחַם וּגְבוּרָתָם, וְתַעֲזָרְנִי שְׂאֲזֹכָה גַם כֵּן לְכַף
וְלִהְיוֹנִיעַ וְלִשְׁבֹּר וּלְכַטֵּל אֶת יִצְרֵי הָרַע, שְׂאֲזֹכָה לְשִׁבְרֵי וּלְכַטֵּל כָּל
הַתְּאוֹת רָעוֹת וּמַדּוֹת רָעוֹת לְגַמְרֵי, וְלֹא יִשְׁאַר בִּי שׁוּם רַע כָּלֵל. וְאֲזֹכָה
לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְכַלֵּב שְׁלָם. וְתַעֲזָרְנִי שְׁהַרַע
שְׂנֵאָחִזוּ בִּי יִפֹּל וְיִתְבַטֵּל לְגַמְרֵי. וְהַטּוֹב וְהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הַנֶּעֱלָם וְנִסְתָּר
בִּי וּבְמַדּוֹתַי, הַכֹּל יִתְבַרֵּר וְיִתְגַּלֶּה וְיִתּוֹסֵף עָלָיו אוֹר רַב מְלֵעֵלָא, עַד
שְׂאֲזֹכָה לְגַלוֹת וּלְהַאִיר כָּל הַטּוֹב שְׂבִי. וְתִזְכְּנִי לְעֵלוֹת מִדְּרָגָא לְדְרָגָא
בְּקַדְשָׁה גְדוּלָה, עַד שְׂאֲזֹכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ וּלְהִתְדַבֵּק בְּךָ וּבְהַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה בְּאַמֶּת וּבְתַמִּימוֹת. וְתַפְתַּח לִי אוֹר הַדַּעַת שְׂאֲזֹכָה לְהַפִּיר אוֹתָךְ
וּלְהִתְדַבֵּק בְּךָ תָּמִיד בְּאַהֲבָה יִתְרָה, בְּאַהֲבָה רַבָּה וְאַהֲבַת עוֹלָם בְּאַמֶּת
וּבְאַמוּנָה בְּקַדְשָׁה וּבְטָהֳרָה. וְתַמְעֵט הַצְּמִצּוּמִים וְהַלְבוּשִׁים וְהַמְּסַכִּים
הַמְּבַדִּילִים, וְתִזְכְּנִי לִידַע וּלְהַפִּיר אוֹתָךְ בְּלִי צְמִצּוּמִים וּלְבוּשִׁים רַבִּים,
וְתִקְרַבְנִי אֵלֶיךָ בְּהִתְקַרְבוֹת גְּדוּלָה וּבְהִתְגַּלוּת הַדַּעַת דְּקַדְשָׁה, מַעֲתָה וְעַד
עוֹלָם.

אָנָּה יְיָ רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, פּוֹדֶה וּמַצִּיל, גּוֹאֵל חָזֵק, חוֹשֵׁב
מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּךָ נִדַּח, עֹמֵד עַל יְמִינִי וְסִמְכְנִי וְעִזָּרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי
שְׂאֲזֹכָה לְכַף אֶת יִצְרֵי לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ. וְאֲזֹכָה לְשִׁבְרֵי וּלְכַטֵּל כָּל הַתְּאוֹת
וְכָל הַמַּדּוֹת רָעוֹת שְׂנֵאָחִזוּ בִּי. וְתִזְכְּנִי מַעֲתָה לִימֵי טוֹב, וְאֲזֹכָה לְהַגְבִּיר
הַיְמִי טוֹב עַל הַיְמִי רַע, לְהַכְנִיעַ וּלְהַשְׁפִּיל וּלְשִׁבֵּר וּלְכַטֵּל כָּל הַיְמִי רַע

תחת הימי טוב. ואזכה להבין ולראות ולמצא ולגלות הטוב המלבש בימי רע, ולברר הטוב מן הרע. ותחוס ותחמל עלי מעתה, ותצילני ברחמיך תמיד מימי רע. שלא יהיה להם שום פח להתגבר עלי חס ושלוש, כי בעוונותי כבר עברו עלי ימי רע הרבה יותר מדי, עד אשר "כשיל פח הסבל". חוס וחמל עלי מעתה והצילני ומלטני ופדה נפשי מן הימי רע. ועזרני וזכני לשבר ולהכניע ולבטל כל הימי רע תחת הימי טוב. והצילני מכל רע, מכל מכשול עון, ומכל התאות ומדות רעות. ואזכה לקדש עצמי במתן לי בקדשה גדולה ואזכה מעתה שיהיו כל ימי טובים, ואבילה ימי בטוב האמתי, ושננותי בנעם העליון, שאזכה לעסק כל ימי בעבודתך ובתורתך באמת, ולהתדבק ולהכלל בך ביראה ואהבה גדולה באמת ובאמונה בקדשה ובטהרה תמיד לעולם ועד. ואזכה לקיים מקרא שכתוב: "סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו". ואזכה לבקש שלום תמיד, שיהיה לי שלום במדותי ובמאורעותי, שתמיד אמצא השם יתברך בכל מקום ובכל זמן ובכל אדם. ותזכני תמיד שאהיה רודף שלום, לעשות שלום בין ישראל עמך, בין אדם לחברו ובין איש לאשתו בקדשה ובטהרה גדולה. ותעזרני שאהיה בכלל העושים שלום בין ישראל לאביהם שבשמים.

ותזכני לעסק בתורתך הקדושה תמיד. ועל ידי זה תקרבני בכל פעם יותר אל השלום כמו שכתוב: "דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום". ותעזרני לקיים את כל דברי תורתך באהבה. ואזכה לקיים כל התרי"ג מצוות דאורייתא וכל המצוות דרבנן, עם כל ענפיהם היוצאים מהם ועם כל פרטיהם ודקדוקיהם. ואפלו המצוות שאי אפשר לכל אדם לקיימם עכשו, תזכני ללמד ולהגות בהם, ולקיימם ברוחניות על ידי עסק התורה, ועל ידי כלייות של עמך ישראל על ידי עצם האהבה והשלום שיהיה בין כל ישראל עמך. ואהיה נכלל בתוכם בכלליות גדול עד שנהיה אנחנו כלנו בני ישראל עמך הקדוש נחשבים פאיש אחד.

וְתַעֲלֶה אוֹתִי מֵעֵלָה מֵעֵלָה חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה, עַד שְׁאֲזַכֶּה לִהְיוֹת כְּלוּ טוֹב בְּאַמְתִּי, עַד שְׁאֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ וּבְכַחַךְ הַגָּדוֹל וּבְכַח הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים לְגִלוֹת וְלִהְיִיר וְלִמְצֹא הַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ וְנִסְתָּר בֵּין כָּל הַרְשָׁעִים וְאֶפְלוּ בֵּין הָעֲכוּ"ם. עַד שְׁאֶפְלוּ כְּשֹׁאֲדָבֵר עִם הָעֲכוּ"ם וְהַרְשָׁעִים, אוֹ כְּשֹׁאֲרָאָה מִדּוֹתֵיהֶם הַרְעוֹת אוֹ כְּשֹׁאֲהִיָּה מְכָרַח לְעֶסֶק בְּאִיזָה עֶסֶק אוֹ מִשָּׂא וּמִתֵּן עִם הָעֲכוּ"ם וְהַרְשָׁעִים, אֲזַכֶּה תָּמִיד לְמִצָּא וּלְגִלוֹת חֵיוֹת אֲלֵהוֹת הַשׁוֹכֵן וְנִסְתָּר בְּקַרְבִּים בְּכָל לְשׁוֹנוֹת הַגּוֹיִם וּבְכָל מִדּוֹתֵיהֶם הַרְעוֹת. וְתַעֲזָרְנִי שְׂתַכֶּף כְּשֹׁאֲדָבֵר אוֹ אֲהִיָּה עוֹסֵק עִמָּהֶם, יִפֹּל הַרְעֵ לְפָנַי. וְהַטּוֹב וְהַקְּדוֹשׁ הַשׁוֹכֵן שָׁם יִתְגַּלֶּה וְיֵאִיר בְּאוֹר גָּדוֹל. וְיִהְיוּ נִתְגַּלִּין אוֹתֵיהֶם הַתּוֹרָה הַמְּלַבְּשִׁין שָׁם שָׁהִם מִחַיִּין כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם. וְהָאוֹתֵיּוֹת יִהְיוּ בּוֹלְטוֹת וּמִצְטָרְפוֹת וְיִתּוּסֶף עֲלֵיהֶם אוֹר רַב מְלַעֲלֵא. עַד שְׁנִזְכֶּה לְלַקֵּט וּלְבָרֵר אוֹתֵיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה מִכָּל לְשׁוֹנוֹת הָעֲכוּ"ם וּמִכָּל מִדּוֹתֵיהֶם הַרְעוֹת, וְלִבְנוֹת מֵהֶם בְּנֵינִים שְׁלָמִים דְּקִדְשָׁה. וְיִקִּים מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "בָּרְכוּ יי מְלֹאכֵי, גְבוּרֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרוֹ, לְשִׁמְעַע בְּקוֹל דְּבָרוֹ. בָּרְכוּ יי כָּל צְבָאָיו מְשֻׁרְתָיו עוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ. בָּרְכוּ יי כָּל מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקוֹמוֹת מְשֻׁלְתוֹ בְּרַכֵּי נַפְשֵׁי אֶת יי".

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יַדְעֵתָ כִּי לֹא הָיָה עוֹלָה עַל דַּעְתִּי לְבַקֵּשׁ כָּל אֵלָה מִלְּפָנֶיךָ. כִּי אִף עַל פִּי שְׂאִינִי יוֹדַע כָּל הַתְּרַחֲקוֹתֵי מִמֶּךָ, אֲבָל אֶפְלוּ לְפִי מַעַט יַדְעֵתִי מֵהַתְּרַחֲקוֹתֵי מִמֶּךָ, גַּם כֵּן לֹא הָיָה עוֹלָה עַל דַּעְתִּי לְבַקֵּשׁ עַל מַעַט מֵאֵלָה. אִף אַתָּה יי יַדְעֵתָ אֶת לְבָבִי, כִּי כָּל דְּבָרֵי תַחֲנוּתֵי וּבִקְשׁוֹתֵי וְכָל תְּקוּנֹתֵי וּמִבְטָחֵי עֲדִין. הוּא רַק עַל זְכוּת וְכַח הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים אֲשֶׁר אָנוּ חוֹסִים בְּצַל כְּנַפְיָהֶם. עַל כֵּן עֲלִיָּהֶם אֲנִי נִשְׁעֵן לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ כָּל אֵלָה, כִּי כַחַם הַגָּדוֹל מִסְפִּיק אֶפְלוּ עָלַי, אֶפְלוּ בְּהַתְּרַחֲקוֹתֵי הָעֲצוּמִים מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ, אִף עַל פִּי כֵן בְּכַחַם הַגָּדוֹל אֲנִי בְּטוֹחַ וְנִשְׁעֵן וְנִסְמָךְ וְנִגָּאֲחִז, שְׁעֲדִין יֵשׁ לִי תְקוּנָה לְזָכוּת לְכָל מָה שֶׁבִּבְקִשְׁתִּי מִלְּפָנֶיךָ, וְיִוֹתֵר וְיִוֹתֵר מִזֶּה. כִּי רַחֲמֶיךָ לֹא כָלִים. וְזְכוּת וְכַח וּגְבוּרַת כָּל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים אֵינוֹ נִפְסָק לְעוֹלָם. וְאֵין

שום סטרא דמסאבא שתוכל לעמד נגד קדשתם ומעלתם וגבהם ותקפם וחקקם וכחם וגבורתם. וזכותם וכחם הגדול יעזר ויגן ויושיע לנו ולכל החוסים בהם, כי גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם, והם נקראים חיים תמיד. ותזכני להיות רגיל ביותר לבוא על ציון קבריהם הקדושים, ולהשתטח שם, ולפרש שיחתי לפניהם באמת, כאלו היו בחיים חיותם ויותר ויותר. ואזכה לעורר רחמי לבם עלי. ויהמו ויכמרו רחמיהם עלי, אשר אני כלוא וסגור כל כך שנים במקומות כאלו הרחוקים ממך כאשר הם יודעים בברור כל עניינינו ומהותנו בזה העולם העובר מתחלה ועד סוף. והם יודעים עצם הרחמנות שיש על האדם העובר בעולם הזה "כאורח נטה ללון", ואינו חושב על אחריתו מה יעשה בעולם העומד והקים לעד ולנצח נצחים. מרא דעלמא כלא, הגוף שלך והנשמה שלך חוסה על עמלק ועשה למען שמך, ועזרני והושיעני ישועה שלמה ואמתיית.

וּזְכַנִּי לְהִתְדַבֵּק בְּךָ תָּמִיד בְּאַמֶּת, וְלִהְפִּיר אֶהְבֶּתְךָ הַגְּדוּלָה שְׁאַתָּה אוהב את עמך ישראל הקדוש, אשר בחרת בנו מכל העמים, ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך, אשר בהם מלבש אהבתך הגדולה, אשר אתה אוהב את עמך ישראל, אהבה אמתיית אהבה ותחלה שאין לה קץ ותכלית, אשר מאהבתך הגדולה ומחמלתך האמתיית על עמך ישראל הקדוש, צמצמת אלהותך כביכול והלבשת אהבתך בהתורה ומצות הקדושים אשר נתת לנו באהבה על ידי משה נביאך נאמן בידך, אשר כל מצוה ומצוה היא שעור וצמצום הקדוש כדי שנוזק על ידי זה להפיר אותך ולהשיג אותך ולעבדך באמת ביראה ואהבה. חוס וחנני וזכני לקים כל מצותיך באהבה גדולה, ותעזרני ברחמיך הרבים שאזכה להשיג ולהבין אור האהבה שפדעת, שהוא סתרי תורה שהיא אורייתא דעתיקא סתימאה דעתידא לאתגלגיא לעתיד לבוא, שהיא האהבה הגדולה שהיה בינך ובין ישראל עמך קדם שבראת העולם, אשר האהבה הזאת היא למעלה

מהזמן והמדות והימים, אשר אי אפשר להשיג אור האהבה הזאת
פי אם על ידי צדיקים אמתיים הפופים את יצרם, ומבטלים כל
התאות והמדות רעות בתכלית הבטול ולבם ברשותם.

אבינו מלפנו, עזרני ברחמיך להתקרב ולהתדבק ולהפיל בהצדיק
האמת הזה אשר יש לו הפח הזה להכניס ולהאיר גם בנו אור האהבה
הזאת שבדעת. ותחנני ברחמיך הרבים ותעזרני שאזכה גם כן בזכותו
וכחו לכף ולהכניע ולשבר ולבטל את יצרי הרע, ולסלק ולבטל ממני
כל התאות וכל המדות רעות. ויהיה לבי ברשותי תמיד, ואקשר כל
המדות והימים שבלב אל הדעת הקדוש. וכמו שבהדעת הקדוש
המשמש בנו, אנו יודעים שמלא כל הארץ כבודך, עד אשר כפי מעט
התנוצצות הדעת שמתנוצץ בנו מגדלתך ורוממותך ויחודך ואחדותך
וממשלתך היו מתבטלים לגמרי כל התאות וכל המדות רעות כלם,
ולא היה אפשר לנו להרים את ידינו ואת רגלינו בלעדך, כן תעזרנו
שנזכה לקשר את הלב ומדותיו אל הדעת הקדוש הזה. ויהיה לבי
ברשותי, עד שאזכה ברחמיך לשבר ולסלק ולבטל ממני כל התאות
וכל המדות רעות, ויהיה נכלל הלב ומדותיו הטובים בהדעת הקדוש,
ויקבל לבי ומדותי מאור האהבה שבדעת, עד שאזכה גם בזמן
ובימים ובמדות להשיג ולהבין ולטעם טעם אור הגנוז שהוא אור
האהבה שבדעת. ואזכה להבין ולהשיג סתרי תורה אמתיים, ותזכני
ותעזרני לעלות בכל פעם להתקרב אליך ואל תורתך הקדושה ואל
השלום בהתקרבות גדול יותר ויותר. ואזכה תמיד להשיג סתרי תורה
הגבוהים יותר.

וזכנו ברחמיך הרבים שיתגלה לנו התורה הגנוזה והצדיקים
הגנוזים. ואם אמנם אין העולם כדאי עכשו להשתמש באור הגנוז
הזה, שהיא התורה הגנוזה והצדיקים הגנוזים. אף-על-פי-כן תעשה
עמנו לפנים משורת הדין, ותעורר רחמיך וחסדיך האמתיים עלינו,
ותעזרנו בטובותיך וחנינותיך הגדולים שנזכה שיתגלו לנו ברחמיך

הרבים הצדיקים הגנוזים והתורה הגנוזה. כי אתה ידעת יי אלהינו שאין לנו עכשו שום סמיכה ותקנה כי אם על ידי הצדיקים הגנוזים והתורה הגנוזה. כי הם לבדם מגנים עלינו עכשו בעמק הגלות המר הזה, בעוקבא דמשיחא, חוסה עלינו ברחמיך יהמו מעיך עלינו, ועזרנו לכבש את יצרנו, לסור מרע לגמרי כרצונך הטוב, ולעשות הטוב בעיניך תמיד עד שנזכה להנות ולטעם גם בעולם הזה מאור הגנוז וצפון וזרוע לצדיקים, כמו שכתוב: "אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה". וכתוב: "אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו". ותמשיך שלום על עמך ישראל לעולם, ותבטל כל מיני מחלקת מן העולם עד אשר על ידי רבוי השלום ימשכו ויתקרבו כל הרחוקים לעבודתך וליראתך באמת. אפלו הרחוקים מן הקדשה מאד מאד בתכלית הרחוק אפלו המשקעים והמלכלכים בכל מיני תועבות וטנופים ולכלוכים. כלם יתעוררו באמת. וישבו אליך ממקום שהם. על ידי כח הצדיקים האמתיים העוסקים תמיד לגלות אלהותך ולפרסם אדנותך על כל באי עולם ולעשות שלום בין ישראל לאביהם שבשמים. ותמשיך גם עתה בעולם הזה השלום הנפלא שאתה עתיד לגלות לעתיד לבוא, כמו שכתוב: "וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבע ועגל וכפיר יחדו ונער קטן נהג בם. לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי. כי מלאה הארץ דעה את יי פנים לים מכסים". ותקיים מקרא שכתוב: "בורא ניב שפתים, שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו. שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול. יי עז לעמו יתן, יי יברך את עמו בשלום". אמן נצח סלה ועד.

לד

מוסד על תורה ל"ד בליקוטי מוהר"ן

"פי ידבר חכמות והגות לפי תבונות. אלהים שמע תפילתי האזינה

לְאִמְרֵי פִי. נִדְבֹת פִי רָצָה נָא יְיָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנִי. הַאֲזִינָה יְיָ תִפְלְתֵנִי וְהִקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנֹתַי. שְׁמַע יְיָ קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשׁוֹעֵי אֲלִיךָ בְּנִשְׂאֵי יָדַי אֶל דְּבִיר קִדְשְׁךָ. אֵל תֵּט לִבִּי לְדַבֵּר רַע לְהִתְעוֹלֵל עַל־לִילֹת בְּרָשַׁע אֶת אִישִׁים פּוֹעֲלֵי אָנוּן וּבֵל אֶלְחָם בְּמַנְעֻמֵיהֶם. לִבִּי עֲקַשׁ יִסּוּר מִמְּנִי, רַע לֹא אֲדַע. הֵט לִבִּי אֶל עֲדוֹתֶיךָ וְאֵל אֶל בְּצַע. לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חֲדַשׁ בְּקִרְבִּי.”

עֲזַרְנִי רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מְרָא דְעֵלְמָא כֻּלָּא שְׂאֲזָכָה לְקַשֵּׁר אֶת לִבִּי לְאִמְרֵי פִי, וְיִהְיֶה כְּפִי כֵן לִבִּי. וְתִצְלִלְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שֶׁלֹּא אֲדַבֵּר לְפָנֶיךָ שִׁפְתֵי מִרְמָה וְלֹא יִהְיֶה חֶלֶק לִבִּי מֵאִמְרֵי פִי. וְאֲזָכָה לְשִׁפְךָ שִׁיחֵי וּתְפִלְתֵי וּתַחֲנוּתֵי וּבִקְשֹׁתֵי לְפָנֶיךָ בְּפֶה מְלֵא וּבִלְבַב שָׁלֵם, עַד שְׂיִתְקַשֵּׁר לִבִּי לְאִמְרֵי פִי בְּתַחֲנוּתֵי וּבִקְשׁוֹתֵי. וְתִהְיֶה עִמִּי תָמִיד וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַעֲזָרְנִי וְתִזְכְּנִי לְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחֹתַי לְפָנֶיךָ תָּמִיד בְּכָל לַב, וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה לְפָנֶיךָ תָּמִיד בְּאַמֶּת וּבִלְבַב שָׁלֵם. וְאֲזָכָה לְהַרְבּוֹת מְאֹד בְּהַתְּבוּדוֹת וּבְשִׁיחָה בֵּינִי לְבֵין קוֹנֵי, עַד שֶׁתִּתְגַּלֶּה וְתֵאִיר הַנִּקְדָּה הַקְּדוּשָׁה הַמְּשֻׁרֶשֶׁת בִּי שֶׁהִיא בְּחִינַת צְדִיק מוֹשֵׁל, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: 'וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כָּל־עַם צְדִיקִים', וְהַנִּקְדָּה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת תֵּאִיר וְתִמְשַׁל עַל יְדֵי אִמְרֵי פִי בְּתִפְלוֹת וּתַחֲנוּת וּבִקְשׁוֹת. וְאֲזָכָה לְקַשֵּׁר לִבִּי לְנִקְדָּה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת בְּקַשֵּׁר אִמְיָן וְחִזּוֹק, עַד שֶׁתֵּאִיר הַנִּקְדָּה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת מִפִּי לְלִבִּי עַד שֶׁתִּתְגַּלֶּה אֹר הָאֱהָבָה הַקְּדוּשָׁה לְהַשֵּׁם יְתִבְרַךְ הַמְּשֻׁרֶשֶׁת בִּי. וְעַל יְדֵי זֶה יִתְבַטֵּל וְיִפֹּל מִלִּבִּי חֲרַפַּת לֵב, עָרְלַת לֵב, שְׂבִירַת לֵב, שֶׁהֵם כָּל הַתְּאוֹת רְעוּת וּמַדּוּת רְעוּת וּמִחְשָׁבוֹת רְעוּת וְהַרְהוּרִים רְעִים וּבִלְבוּלִים, הַשׁוֹרִין עַל לִבִּי עַד אֲשֶׁר כָּל לִבִּי נִשְׁבֵּר וְנִשְׁחַת וְנִתְקַלְקַל מְאֹד מְאֹד עַל יְדֵי רַבּוּי הַחֲרָפוֹת הַלָּלוּ. וְכֻלָּם יִתְבַטְּלוּ מִמְּנִי לְגַמְרֵי עַל יְדֵי אֹר הַנִּקְדָּה הַקְּדוּשָׁה שְׂבִי, שֶׁתִּזְכְּנִי שֶׁתִּתְגַּלֶּה וְתֵאִיר מִפִּי לְלִבִּי עַל יְדֵי דְבָרֵי תַחֲנוּת וּבִקְשׁוֹת וְהַתְּעוֹרְרוֹת אֲלִיךָ וְלַעֲבוֹדְתְךָ שְׂאֲזָכָה לְאִמְרֵי פִי וּבִלְבַב שָׁלֵם מֵעוֹמֵקא דְלִבָּא בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ.

אָנָּה יי מלא רחמים רבים, חומל דלים, שומע אנקת אביונים, רואה בעלבון עלובים, החפץ בתשובתן של רשעים ואינו חפץ במיתתם, "אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל צררי. חרפה שברה לבי ואנושה ואקנה לנוד ואין ולמנחמים ולא מצאתי". הריני לפניך מלא בוש וכלמה. מלא חרפות ובזיונות. מה אומר מה אדבר ומה אצטדק. חוס וחמל עלי. "העבר חרפתי אשר יגדתי פי משפטך טובים". זפני לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת. זפני לפרש שיחתי לפניך באמת ובלב שלם באפן שאוכל לעורר הנקדה הטובה שיש בי. ותאיר בי מפי ללבי באפן שאזכה לתקן את לבי הפגום מאד, ואזכה להסיר ולבטל מלבי כל החרפות לב וכל הערלת לב, וכל העקמימיות שבלבי, כי לבי מלא עקמימיות רע מאד בלי שעור וערף ומספר. "עקב הלב מפל ואנש הוא מי ידענו". ואתה יי חוקר לב ובוחן פליות, רפא את שברי, וחבש את מכאובי נפשי המרבים מאד. חוס וחמל עלי רבונו של עולם, כי אתה ידעת רע לבבי והעקמימיות הרע שנאחז ונתערב בלבי, עד שכל לבי מלא הרהורים ותאות ובלבולים הרבה מאד מאד, בלי שעור וערף ומספר, עד שקשה לי לנוח ולשקט שעה אחת. כי בכל עת ושעה רודפין התאות והבלבולים אחרי ומחרפין ומשברין את לבבי. עד אשר איני יודע שום דרך ונתיב ועצה ותחבולה איך להמלט מהם. ואפלו מה שמתנוצץ לי עדין איזה התנוצצות עצות טובות, איני מקימם מעצם החלישות הדעת ופזור הלב והנפש.

רבונו של עולם מר לי מאד. אתה ידעת מרירותי העצום. אתה ידעת חרפתי ורע לבבי בכל בחינותיה בכל פרטיה ודקדוקיה. ואין מי שיוכל לרפאות אותי כי אם אתה לבד, יי אלהי ואלהי אבותי, בחסדיך האמתיים לבד, בחסד חנם לבד. אף על פי שאיני זוכה לדבר אפלו דברים אלו באמת, כאשר אתה ידעת, כי מחרפים אותי בכל מיני חרפות ובזיונות. "כל רואי ילעיגו לי, יפטירו בשפה יגיעו

ראש. כל היום כלמתי נגדי ובשתי פני כסתני. מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם". ובכל עת ורגע מערבב בדעתי ולבי כל מיני חרפות ובזיונות. ולא די שמחרפים אותי ומשפירים את לבבי בכל מיני תאות רעות ומדות רעות והרהורים רעים ומגנים, אף גם בתוך כך כשאני רוצה לשא עיני מעט אליך ולצפצף אמרתי לרחמיך וחינוכיך, בתוך כך מלא לבי בפניות ובלבולים גדולים וגסות הרוח אשר על ידי זה תפלתי נמאסת מאתך חס ושלום, כמו שכתוב: "תועבת יי כל גבה לב". ועתה מה אעשה ומה אפעל, להיכן אנוס לעזרה, הביטה בעיני פי רבו מכאובי וצרותי לבי. אף אף-על-פי-כן אני מקנה ומיחל לרחמיך הרבים ולחסדיך הגנוזים, כי אתה יודע צפון לבבי ועצם שרש נקדתי הטובה. אשר באמת לאמתו יש בי שרש נקדה טובה וקדושה וטהורה, כי אני מזרע בית ישראל. ונשמתי משרשת בנשמת הצדיק האמתי שהוא שרש כלליות נשמת בני ישראל. על כן באמת לאמתו בפנימיות שרש נקדתי הטובה, אני צועק אליך באמת ובלב שלם שתחס עלי ותרחם עלי. ותחנני מאוצר מתנת חנם. ותעזרני להסיר ממני ערלת לבי ושכירת לבי וחרפת לבי. ואזכה להטות לבי אליך באמת לאמתו. ולשבר ולבטל מלבי כל התאות רעות ומדות רעות ועקמימיות שבלב ורוע הלב. ותחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת ובלב שלם. ואזכה מהרה ללב טהור ללב טוב ללב קדוש ללב שלם כרצונך הטוב.

ובכן באתי לפניך יי אלהי ואלהי אבותי, מושל בכל, אשר בראת עולמך ברצונך הטוב, בשביל ישראל עמך, כדי שיקבלו ישראל את התורה, ועל ידי זה יזכו למשל בך כביכול, כמו שכתוב: "צדיק מושל יראת אלהים". וכתוב: "ישראל ממשלותיו". על כן אותך אדרש אותך אבקש, לפניך אתחנן, לפניך אשתטח בקידה בכריעה בהשתחויה, בכפיפת ראש בכניעת חיל, באימה ביראה ברתת וזיע בלב נשבר ונדפה, נאנח ונדכא, ממשך וממרט. צור ישראל וקדושו,

גואל ישראל, רחם עלינו למען שמך וזכנו בחסדיך העצומים להתקרב ולהתקשר לצדיקים האמתיים, שהם שרש כלליות נשמות ישראל. ותזכני לדבר עם פה אל פה, ולשמע מפיהם הקדוש דבורים קדושים. וידברו על לבי דברים המתשבין על הלב. ואזכה לקשר את לבי, לדברי פיהם הקדושים לנגדתם הקדושה. ותמשל ותאיר נגדתם הקדושה מפיהם ללבי. ועל ידי זה יתבטל מלבי כל החרפות לב וכל הערלת לב וכל העקמימות שבלב, ויהיה לבי ישר עם יי תמיד.

ובכן תזכני לדבר עם כלליות ישראל עם קדשך בתורה ועבודה ויראת שמים, עד שאזכה לקבל הארה טובה והתעוררות להשם תברך מכל הנקודות הקדושות שיש בכל אחד ואחד מישראל מה שאין בחברו. ונזכה שיהיה אהבה ושלום גדול בין כל ישראל עמך. וכל אחד ואחד ידבר עם חברו ביראת שמים עד שפלונו עמך בית ישראל נהיה נכללים זה בזה באהבה ואהבה ורעות. וכל אחד יקבל מחברו התעוררות להשם תברך מנגדה הקדושה שיש בחברו יותר ממנו. ונקבל זה מזה, ונעורר זה את זה לעבודתך ולתורתך באמת לאמתו. ותזכני ברחמיך הרבים. אותי ואת זרעי ואת זרע זרעי ואת כל עמך בית ישראל. שנזכה כל אחד ואחד לדבר בינו לבין קונו. ונעורר לבנו ליראת שמים. ונזכה תמיד לפרש שיחתנו לפניה בכל יום ויום בלשון שמדברים בו, ברחמים ותחנונים גדולים, ובדברי רצונים ופיוסים הרבה, ובטענות ואמתלאות נכונות, ובהתעוררות גדול באמת, ובדברי חן ותחנונים, עד שנזכה לקשר לבנו אל הנקדה הקדושה שיש בנו שהיא בחינת "צדיק מושל". ונזכה להעתיר הרבה לפניה, ולהרבות מאד בכל יום ויום בשיתה זו תפלה. ונזכה לומר לפניה בכל יום יום כמה וכמה תחנונות ובקשות וודוים ותפלות והפצרות. ונתחזק ונתאמץ בתפלה ותחנונים בכל עז ותעצומות. ואל נתן דמי לך עד שתחננו נקרא אליך עד שתעננו. עד שנעורר רחמיך האמתיים

עלינו. ונזכה לנצח אותך בתפלתנו ותחנונותינו ושיחתינו, שתשיב פניך אלינו ותרחמנו, ותשיבנו בתשובה שלמה לפניך באמת בכל לב ונפש. ותזכנו שיאירו בנו כל השלשה נקדות הקדושות הללו שהם הארת הנקדה הקדושה של הצדיק הדור האמתי, והארת הנקדה הקדושה של כלליות ישראל עמך מאחד לחברו, שכל אחד יאיר בחברו הארת הנקדה הקדושה שיש בו מה שאין בחברו, והארת הנקדה הקדושה של כל אחד בעצמו. שכל אחד ואחד יקבל מגיה וביה מהנקדה הקדושה שיש בו שתאיר מפיו ללבו על ידי שיזכר בינו לבין קונו בהתעוררות הלב, בתפלה ושיחה ותחנה ובקשה באמת וכלב שלם. ועל ידי כל זה נזכה שיאיר הארת צדיק יסוד עולם בלבנו. ונזכה שיתקשר ללבנו באמת בקשר אמין וחוץ לעולמי עד לאור שלשה נקדות הקדושות הללו אשר שם אור האהבה והחסד הקדוש שורה עד שיתבטל על ידי זה כל התרפות השורין על הלב הנקראין ערלת לב שבירת לב. שהם כל התאות רעות והרהורים רעים. ואזכה שישטהר לבי באמת מכל העקמימות שבלב ומכל מיני כפירות שבלב ומכל רע הלב. ותעזרני לשבר ולבטל כל התאות רעות וכל הרהורים רעים וכל מיני מחשבות רעות וכל מיני בלבולים, וכל מיני פסלת ועכירות שבלב, עד שאזכה ללב טהור ללב קדוש, ללב טוב, לישרות לב באמת לאמתו ברצונה וכרצון הצדיקים האמתיים. ויהיה לבי ישר עם יי תמיד עד שאזכה להתדבק בך ולהפיל ברצונה הטוב. ובאהבתך הגדולה תכסה על כל פשעינו כמו שכתוב: "ועל כל פשעים תכסה אהבה". ותמחל ותסלח ותכפר לנו על כל חטאינו ועוונותינו ופשעינו, ותאסף את חרפתנו. ומעתה תהיה בעזרנו שלא נחטא עוד לעולם, בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון. ותצילנו מכל מיני פגמים שבעולם, ונזכה להיות ברצונה הטוב באמת.

ותזכני לקדש את פי בדבורים קדושים. ותעזר לי לתקן כל הפגמים שפגמתי בפי, עד שאזכה שיהיה פי מלא ברכת יי וימלא פי

תהלתך. ויהיו כלי השפע שלי שהם אמרי פי בשלמות גדול עד שאזכה להמשיך תמיד שפע טובה וברכה ורחמים וחיים ושלום על ידי אמרי פי. ותשמע תפלתנו תמיד, ותבטל רצונך מפני רצוננו ונגזר אמר ויקום. ותקים מקרא שכתוב: "אנכי יי אלהיך המעלה מארץ מצרים, הרחב פיך ואמלאהו". ותעזרנו ברחמיך שגזפה מהרה לקדשת הברית באמת. ונזכה לתקן כל מיני פגם הברית שפגמנו עד הנה. וזכות יוסף הצדיק שעמד בנסיון וזכות כל הצדיקים אמתיים שעמדו בנסיונות רבות אין מספר וכפו את יצרם למען שמך גגנו עלינו. ובזכותם וכחם תעזור לי מעתה יי אלהי ואלהי אבותי שאזכה גם כן לכף את יצרי ותאנתי. ותצילני ברחמיך מכל מיני פגם הברית שבעולם. ולא אבוש ולא אכשל בשום מכשול והרהור רע כלל מעתה ועד עולם. ותזכני מהרה לתקון הברית באמת ובשלמות כרצונך הטוב. ואזכה לתקן בשלמות ברית הלשון וברית המעור. ותחננו מאתך חכמה ובינה ודעת דקדשה. ואזכה ללמד וללמד בהתמדה גדולה ולקיים את כל דברי תורתך באהבה. חוס וחסנו ורחם עלינו ומלא משאלותינו ברחמים. חננו ועננו ושמע תפלתנו. כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה שומע תפלה. "יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי".

לה

מיוסד על תורה ל"ה בליקוטי מוהר"ן

בראש הומיות אקרא בפתחי שערים בעיר אמרי אמר. בקול גדול בקול חזק בקול מר ארים קולי ואקרא לאל עלי גומר. הנני בידך כמו ביד היוצר חמר. שומר מה מלילה מה מליל שומר. אשוטטה "בשוקים וברחובות אבקשה את שאהבה נפשי" ואזעק בקול גדול ואתמרמר ואומר. "קולי אל יי אקרא ויענני מהר קדשו סלה. אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יי יסמכני. אליך יי אקרא ואל יי אתחנן".

רבונו של עולם. אדון הרחמים והסליחות הצופה לרשע וחסד
 בהצדקו. הפותח שער לדופקי בתשובה. זכני ברחמיך הרבים שאשוב
 בתשובה שלמה לפניך חיש קל מהרה על כל חטאי ועונותי ופשעי
 שחטאתי ושיעויתי ופשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה. ואל תטרף
 עלי את השעה. "שובה יי עד מתי והנחם על עבדיך. השיבנו
 יי אליך ונשובה חדש ימינו כקדם". כי מראשית כזאת הודעת
 ומלפנים אותה גלית. כי קדם שבראת העולם בכתמתך הקדומה,
 הקדמת את התשובה תחלה. כי תשובה קדמה לעולם. כי ידעת כי
 בשר ודם אנחנו, ומחמר קרצנו. "הן בעון חוללתי ובחטא יחמתני
 אמי". ואתה ידעת יצרנו כי עפר אנחנו. על-כן הקדמת תעלה
 למכותינו וצרי למכאובינו. כי אתה חפץ בקיום העולם, ואין אתה
 חפץ בהשחתת העולם חס ושלום. על כן מתחלה עלתה זאת
 במחשבה לפניך שתקבל תשובתנו לפניך בכל עת שנבא אליך. אבל
 מה נאמר ומה נדבר כי כבר נתאחזו ונתפסו בנו כל כך יון מצולת
 החטאים, וגשמיות עכירת החמר, עד אשר תש פחנו ומטה ידינו
 מאד, וקשה לנו בעצמנו לשוב אליך באמת. ואין לי שום תקנה כי
 אם על רחמיך הרבים, שאתה בעצמך תשיבנו ותחזירנו בתשובה
 שלמה לפניך. ויעלה ויראה לפניך אנקותינו ואנחותינו ותפלוחנו
 ותחנונותינו, מה שאנו מתאנחים ומצפים ומחכים וזועקים בכל עת
 אליך שתשיבנו אליך באמת, כאלו עשינו כל מה שמוטל עלינו, כאלו
 נתעוררנו ועשינו תשובה שלמה, תשובת המשקל, על כל חטאינו
 ועונותינו ופשעינו. כי אין אנו יודעין מה לעשות, ואיך להנצל ממה
 שאני צריך להנצל מעתה, לבל אעשה עוד מה שעשיתי עד הנה,
 לבל אפגם עוד מה שפגמתי, במחשבה דבור ומעשה. ואין לי שום
 סמיכה ותקנה כי אם על רחמיך הרבים וחסדיך הגדולים שאתה
 בעצמך תעסק בתקוננו. בזכות צדיקי אמת "קדושים אשר בארץ המה
 ואדירי כל חפצי כם", בזכותם וכחם השיבני אליך ואשובה כי אתה

אֱלֹהֵי. וְעֲזַרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ שְׂלֵא אָשׁוּב עוֹד לְאוֹלְתִי. וְאַעֲזֹב אֶת דְּרָכֵי הָרָע וּמַחֲשָׁבוֹתַי הַמְּגַנְנוֹת, וְדַעוֹתַי הַמְּעַרְפָּבוֹת, וְכֹל בְּלִבּוֹלֵי הַדַּעַת הַמְּרַבִּים, אֲשֶׁר עַל יָדָם בָּאוּ לִי כָּל מַעֲשֵׂי הָרָעִים וּפְעֻלוֹתַי הַזְּרִים. כָּל־מֵ אֶזְכָּה לְעֹזֹב וּלְסַלֵּק מֵעָלַי לְגַמְרֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.

עֲזַרְנִי מַעֲתָה לְתַקֵּן אֶת חַכְמָתִי. וְאַזְכָּה לְשָׁמֵר אֶת מוֹחֵי וּמַחֲשָׁבוֹתַי וְחַכְמָתִי וְשִׁכְלִי מִכָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת וְשִׁכְלֵיּוֹת חִיצוֹנִיִּים. וְלֹא אֲנִיחַ לְכֹנֶס בְּדַעְתִּי שׁוּם מַחֲשָׁבָה חִיצוֹנָה וְשׁוּם חַכְמָה חִיצוֹנָה כָּל־ל, הֵן חַכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת שֶׁל חֲקִירוֹת הַפִּילוֹסוֹפִיָּא, וְהֵן שְׂאֵר עֲנִינֵי חֲקִירוֹת וְחַכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת הָעוֹלָם עַל הַמַּח לְבַלְבֵּל מַעֲבוֹדְתְךָ, לְחַקֵּר בְּעֲנִינֵי הַנְּהַגוֹתֶיךָ וּדְרָכֶיךָ חֵס וְשְׁלוֹם, אוֹ לְהַרְהֵר חֵס וְשְׁלוֹם אַחַר צְדִיקִים אֲמִתִּים וּכְשָׁרֵי הַדוֹר הָאֲמִתִּים, וְכֵן שְׂאֵר כָּל עֲנִינֵי חַכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְלִיצְנוֹת הַנְּהוּגִים בָּעוֹלָם, וּבַפֶּרֶט בְּדוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר הֵם חַכְמִים בְּעִינֵיהֶם וְנִגְדוּ פְּנִיָהּ נְבוֹנִים. וּבְאֵמֶת כָּל אֵלֹהֵי הַחַכְמוֹת אֵינָם חַכְמוֹת כָּל־ל, כִּי "בְּדַבָּר יִי מְאֹסוֹ וְחַכְמַת מָה לָּהֶם". וְכֵן מִשְׂאֵר כָּל מִינֵי חַכְמוֹת וְשִׁכְלֵיּוֹת חִיצוֹנִיּוֹת שְׂאֵינָם צְרִיכִים לְעַבּוֹדְתְךָ הָאֲמִתִּיּוֹת, וּמִכָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּמִכָּל מִינֵי הַרְהוּרִים וּבְלִבּוֹלֵים וְעַרְבוּב הַדַּעַת, מִכָּל־מֵ תַצִּילְנִי וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַפְלִטְנִי. וְתַהֲיֶה עִמִּי תָמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל רִגְעַ. וְתִגַּן בְּעַדִּי וְתִשְׁמֹר אֶת מוֹחֵי וְחַכְמָתִי וּמַחֲשָׁבוֹתַי, שְׂלֵא אֶתְחִיל לְהַנִּיחַ לְכֹנֶס חֵס וְשְׁלוֹם בְּדַעְתִּי וּמוֹחֵי וּמַחֲשָׁבוֹתַי שׁוּם מַחֲשָׁבָה מֵאֵלֹהֵי הַמַּחֲשָׁבוֹת רָעוֹת, וְלֹא שׁוּם מַחֲשָׁבָה זָרָה וְחִיצוֹנָה כָּל־ל. וְאַזְכָּה לְקַדֵּשׁ אֶת מוֹחֵי וּמַחֲשָׁבוֹתַי תָּמִיד בְּקַדְשָׁה גְדוֹלָה.

כִּי לְפָנֶיךָ נִגְלָה יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁכַל מַעֲשֵׂי הָרָעִים וְכֹל הַחַטָּאִים וְהַעֲוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שֶׁחָטָאתִי וְשָׁעוֹתִי וְשִׁפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ, כָּל־מֵ בָּאוּ אֵלַי רַק עַל יְדֵי זֶה לְבַד. עַל יְדֵי שְׂלֵא נִזְהַרְתִּי לְקַדֵּשׁ אֶת מַחֲשָׁבוֹתַי, לְאַחֵז אֶת מַחֲשָׁבוֹתַי לְתַפְסָּה וּלְקַשְׁרָה, לְכֹלֵי לְהַנִּיחַ לְכֹנֶס בָּהֶם שׁוּם בְּלִבּוֹל הַדַּעַת וְשׁוּם הַרְהוּר שְׁבַעֲוֹלָם. וְלֹא שְׁמַרְתִּי הַמַּחֲשָׁבָה שְׁבַמַּח, עַד שֶׁהִנַּחְתִּי לְפָנֶיךָ אֶת דַּעְתִּי וּמַחֲשָׁבוֹתַי בְּמַחֲשָׁבוֹת זָרוֹת

וְחַכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת שֶׁל שְׁטוֹת וְהֶבֶל. וְכֹל מֵה שֶׁהַכְּנֶסֶתִי מִחֻשְׁבָּה זָרָה
בְּמִחַ, כְּמוֹ כֵן נִתְמַעַט קִדְשָׁת שְׁכָלִי. וְעַל זֶה נִבְנְהָ כָּל הַמִּדּוֹת רְעוֹת
וְכֹל הַתְּאֻזוֹת רְעוֹת שֶׁנִּתְפַּסְתִּי בָּהֶם מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַד אֲשֶׁר אָנִי
הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם עֹכְשׁוֹ כְּאִישׁ אֲשֶׁר עָבְרוּ בּוֹ כָּל מִינֵי חַצִּים וְרִמְחִים,
וְעַדִּין תְּחוּבִים בְּגוּפוֹ, וְעַדִּין כָּל הָאוֹרְבִים וְהַשּׁוֹנְאִים הוֹלְכִים אַחֲרָיו,
וְסוֹבְבִים וְאוֹרְבִים אוֹתוֹ בְּכָל עֵת וְרֹגַע לְבַל יִבְרַח לְאִיזָה מְקוֹם הַצֵּלָה
וּמְנוּס. "גָּדַר בְּעַדִּי וְלֹא אֵצֵא הַכְּבִיד נִחְשָׁתִי". וְכֹל זֶה עַל יְדֵי פָגַם
הַמִּחֻשְׁבָּה שְׁבַמְח, אֲשֶׁר הִרְבִּיתִי לִפְשַׁע מְאֹד בְּזֶה, עַד אֲשֶׁר נִתְפַּזֵּר
דַּעְתִּי מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁכְּמַעַט חֵס וְשְׁלוֹם נִתְמַלֵּא כָּל מַחִי וְדַעְתִּי
מִבְּלִבּוֹלִים רְעִים וּמְגַנְיִים וְזָרִים, וּמִחֻשְׁבוֹת חִיצוֹנִיּוֹת הַרְבֵּה מְאֹד. "רְאֵה
עֲנִי וְחַלְצֵנִי. כְּחֹסְדֶךָ חֲנִינִי. חַלְצֵנִי יְיָ מֵאָדָם רַע מֵאִישׁ חֲמֹסִים
תִּנְצְרֵנִי". כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאֵי אֲפָשָׁר לִי לִפְרֹשׁ כָּל שִׁיחָתִי, כִּי אֵין שׁוֹם
לְשׁוֹן בְּעוֹלָם שְׂאוּכַל לְכַנּוֹת בּוֹ פְּגָמֵי נִגְדֶךָ וְהַתְּרַחֲקוּתִי מִמֶּךָ. וְאֲנִי
דוֹמָה כְּתוֹעָה בְּעַמְקֵי מְצוּלוֹת יָם. וְאֲנִי בְּעַצְמִי הַחַיִּב בְּכָל זֶה. אֲבָל
עַל זֶה בָּאתִי לְבַקֵּשׁ וְלִשְׁאַל וְלְהִתְחַנֵּן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתַי, שֶׁתְּחַנְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ לְבַל אֶהְיֶה חַיִּב עוֹד. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּעֲשֶׂה
אוֹתִי וּפְאֵי וְלֹא חַיִּב.

רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ. וְעֹזֵר לִי מַעֲתָה לְקִדְשׁ אֶת מִחֻשְׁבְּתִי תָמִיד. כִּי
אֶף-עַל-פִּי שֶׁכָּל מַחִי מְלֵא עֲרֻבוּבִים וּבְלִבּוֹלִים הַרְבֵּה מְאֹד. וְעוֹלִים
עַל מִחֻשְׁבְּתִי הִרְהוּרִים רְעִים וּמִחֻשְׁבוֹת זָרוֹת וְשִׁכְלִיּוֹת חִיצוֹנִיִּים
הַרְבֵּה מְאֹד. אֶף-עַל-פִּי-כֵן עַדִּין יֵשׁ לִי תִקְוָה לְהִנָּצֵל מֵהֶם בְּכַחֲדֶךָ
הַגָּדוֹל, לְגַרְשָׁם וּלְסַלְקָם מֵעָלַי וּמֵעַל גְּבוּלֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. עַל
כֵּן בָּאתִי לִפְרֹשׁ שִׁיחָתִי, וְלִשְׁטַח כַּפֵּי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתַי. כִּי אַתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכָל וּמְלֵא רַחֲמִים אֲמִתִּיִּים וְחֹסְדִים
עֲצוּמִים בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רֹגַע. חוּס וְחַמַּל עָלַי. וְהִיָּה עִמִּי
תָּמִיד. וְעֲזָרְנִי וְשִׁמְרֵנִי לְקִדְשׁ אֶת מִחֻשְׁבְּתִי וְחַכְמָתִי תָּמִיד. וְאֲזַכֶּה
לְאַחוֹז וְלִתְפֹּס אֶת מוֹחֵי וְדַעְתִּי וּמִחֻשְׁבְּתִי, וְלֹא אֲנִיחַ לְכַנּוֹס בְּמִחֻשְׁבְּתִי

שום חכמה חיצונית ושום מחשבה חיצונית כלל. ואזכה לגער בהם ולגרשם מעלי ומעל גבולי, ולהסיח דעתי מהם לגמרי, כמו שכתוב: "גער חית קנה", באפן שאזכה לסלקם ולשברם ולבטלם ממני בבטול גמור מעתה ועד עולם. ואזכה לקנה חכמה קנה בינה דקדושה.

ותעזרני ותושיעני שאזכה לשוב מהרה למקור אשר נחצבתי משם. ותשיב נפשי ורוחי ונשמתי אל מקום אשר היה שם אלה בתחלה, אל המנוחה ואל הנחלה, לאתר דאתגטילת מתמן, שהוא חכמה עלאה דקדושה, אשר משם נחצבנו. כמו שכתוב: "כלם בחכמה עשית". ותזכני שלא אשתמש בשכלי בשום דבר ועסק כלל, לא בשום חכמה חיצונית ולא בשום מחשבה חיצונית כלל. כי אם בהתבוננות עבודת השם יתברך בקדושה ובטהרה גדולה באמת ובאמונה שלמה. ויהיה שכלי הולך וגדל. ואזכה לקדש את שכלי תמיד, ולהוסיף חכמה ובינה ודעת בקדושה גדולה בכל יום ויום ובכל עת ועת. ואזכה תמיד לצאת ולעלות ממחין דקטנות למחין דגדלות, בקדושה גדולה, באמת ובאמונה כרצונך הטוב. ואזכה להשיג בכל פעם השגת עבודתך באמת במדרגה גבוהה יותר ובקדושה וטהרה יתרה. עד שאזכה להיות כרצונך הטוב באמת.

ועזרני לחדש את מחי ושכלי ונשמתי תמיד. ותורני ותלמדני תמיד איך להתנהג בענין השנה באפן שאוכל לחדש את מחי תמיד. כי אתה ידעת כי אנחנו מכרחים לשמר את השנה מאד כדי לחדש את מחנו ושכלנו, כדי שלא יתבלבל דעתנו חס ושלום. וגם אתה ידעת עצם ההפסד של רבוי שנה חס ושלום שמפסידין הזמן היקר מכל הון. אשר השעה שנאבד מהזמן בשנה או בהכלי עולם הזה חס ושלום, אין לה תמורה בעולם. ואין שום אבדה בעולם, כמו אבדת הזמן. ואני בער ולא אדע כלל. איך להתנהג בזה, בענין הנהגות השנה כלל.

על כן אני מפרש שיחתי לפניך, ואני מוסר עצמי עליך לבד, "בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְּדִיתָהּ אוֹתִי יי אל אמת", שתשמר צאתי ובואי, ותהיה עמי תמיד, ותדריכני באמתך. ותלמדני בכל עת איך להתנהג בענין השנה, לישן במועדו ובזמנו בעת ההכרח לבד כרצונך הטוב, ותעזרני שאזכה למעט בשנה. ותקדשני בקדשה גדולה. ותגרש כל מיני בלבולים ממחי ומחשבותי עד שאזכה על ידי מעט שנה לתת נייחא להמחין שלי. ויתחדשו המחין והנשמה שלי, ויתחזקו מעיפותם, על ידי מעט שנה בתכלית המעוט.

ותובני לישן בקדשה ובטהרה גדולה, ותרחם עלי ותעזרני, ותפתח לנשמתי שערי רחמים וחסד. ותצוה למלאכך הקדושים שיניחו את נשמתי. שתכנס לשערי הקדשה בשעת שנת, ותעלה ותכנס נשמתי ושכלי לתוך האמונה הקדושה בשעת שנת. ואזכה לחדש את שכלי ונשמתי בתוך האמונה בשעת שנה ויקים בנו מקרא שכתוב: "חדשים לבקרים רבה אמונתך". ואזכה לקבל תמיד שכל חדש ונשמה חדשה מאור הפנים על ידי השנה בקדשה ובטהרה.

ותובני לקרות קריאת שמע שעל המטה בקדשה גדולה ונוראה ובמסירת נפש על קדוש השם באמת. ואזכה להתודות על כל חטאתי ועוונותי ופשעי קדם השנה. ולשוב בתשובה שלמה על כל מה שפגמתי באותו היום. ואזכה לקבל עלי באמת שלא אשוב עוד לאולתי. ואזכה לקבל עלי קדם השנה תמיד ארבע מיתות בית דין באמת ובלב שלם. ואתה תרחם עלי ותמחל ותסלח לי ותכפר לי על כל מה שפגמתי נגדך. ותטהר את נפשי ורוחי ונשמתי, ותצוה ברחמיך לפתח לנשמתי שערי הרחמים, שערי האמונה הקדושה. ותכנס נשמתי לתוך האמונה הקדושה בשעת שנה, עד שתעלה על ידי האמונה לאור הפנים דקדשה, עד שאזכה לחדש את נשמתי ושכלי, להמשיך עלי ולקבל בכל פעם שכל חדש ונשמה חדשה מאור פניך דרך האמונה הקדושה.

רבונו של עולם רחם עלי ברחמיך הרבים, וזפני לכל זה בזכות צדיקי אמת אשר לפניך אין שום שער סגור. בזכותם וכתם תטהרני ותקדשני בקדשך העליונה, ותפתח לי כל השערים של האמונה הקדושה וכל השערים של הקדשה. עד שתעלה נשמתי לאור הפנים. "פתחו לי שערי צדק אבוא בם אוֹרָה יְהוָה. האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך. פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך". וזפני להמשיך ולקבל נשמה חדשה ושכל חדש משבעים פנים של התורה הקדושה. ואזכה להשיג ולהבין השבעים פנים של התורה. ותאיר עיני במאור תורתך. ותזכני לראות תמיד בכל עת אור פני הצדיקים האמתיים, לקבל פניהם תמיד. ויאירו פניהם הקדושים עלי ברחמים וחסד גדול, ובאהבה וחסד גדולה, בסכר פנים יפות, עד שאזכה לקבל נשמה חדשה ושכל חדש מאור פני הצדיקים.

ורחם עלינו ברחמיך הרבים, וזכנו אותנו ואת כל עמך בית ישראל, שנזכה להיות דבוקים בך תמיד באמת ובאמונה בתכלית השלמות. ונזכה לקיים מצוות "ויבו תדבק" בשלמות כרצונך הטוב בתכלית המעלה העליונה בקדשה ובטהרה גדולה. ונזכה לתת נייחא למחננו ושכלנו. ובעת שיתגצע המוח מחמת גדל הדבקות, נזכה לעסק אז בפשטי אורייתא באמת ובאמונה שלמה ונזכה להגות בתורתך תמיד וללמד הרבה ש"ס ופוסקים. ועל ידי זה יחזרו ויתחדשו מחננו ושכלנו ונשמחתינו. ונזכה להמשיך ולקבל שכל חדש ונשמה חדשה מאור הפנים דקדשה. על ידי למוד פשטי אורייתא באמת ובאמונה שלמה.

ובכן תרחם עלינו ועל כל עמך בית ישראל ותזכנו לעסק במשא ומתן באמונה גדולה. ולא נעבר ולא נשנה דבורנו לעולם אפלו בשביל הון רב. ונזכה ללמד ולקיים כל הדינים השייכים ונוגעים למשא ומתן שהם כל דיני ממונות. ונזכה לקשר מחשבתנו אל התורה הקדושה בשעת המשא ומתן. ומחשבתנו תהיה קשורה בדיני התורה המלבשין בתוך המשא ומתן, ותצילנו שלא נפשל בעון מדות ומשקולות לעולם,

בין בשוגג בין במזיד, בין באנס בין ברצון. ולא אטעה את חברי שום
 אונאת ממון ואונאת דברים בעולם. ואזכה לעשות המשא ומתן
 בקדשה גדולה ובאמונה שלמה באמת לאמתו. ותעזרנו שנזכה לקיים
 בשעת המשא ומתן "ודבר אמת בלבבו" כרב ספרא. ולא נשנה לעולם
 מכפי מה שנגמר בלבבנו, רק נזכה לקיים המקח כפי מה שנגמר
 בלבבנו למכרו או לקנותו. ועל ידי זה תזכורנו ברחמיך הרבים ותגן
 בעדנו ותפרס עלינו סכת שלומך. ותמשיך ברחמיך אור החשמ"ל
 הקדוש מעולם הבינה לשמר את האמונה הקדושה שלא יגע בה זר.
 ונזכה לאמונה שלמה באמת תמיד בקדשה גדולה, עד שנזכה על-ידי
 עשית המשא ומתן באמת ובאמונה, לקבל שכל חדש ונשמה חדשה
 מאור הפנים. ותזכה אותנו שנהיה כלנו אנחנו עמך בית ישראל
 נכללים זה בזה. עד שעשית המשא ומתן באמונה של הסוחרים
 הכשרים יהיה טובה להתלמידי חכמים אמתיים. ולהצדיקים וכשרים
 אמתיים הבטלים מפל עסקי משא ומתן ועוסקים בתורה ועבודה תמיד.
 שיתחדש שכלם על ידי המשא ומתן של הסוחרים הכשרים העוסקים
 במשא ומתן באמת ובאמונה שלמה. עד שנזכה כלנו להמשיך ולקבל
 בכל עת שכל חדש ונשמה חדשה מאור הפנים.

ותעזרנו שנזכה לברר ולהעלות כל ניצוצי הקדשה שנפלו בין
 הקלפות בחטאינו ועוונותינו המרבים. ונזכה לברר ולהעלות כלם אל
 הקדשה, לחזור ולהכניסם לתוף האמונה הקדושה, על ידי עשית משא
 ומתן באמת ובאמונה שלמה. ותרחם על כל הנדחים, על כל
 הניצוצות הקדושות הנפוצים ומפזרים בין הקלפות והעכו"ם, ותחזר
 ותקבצם ותכניסם בתוף הקדשה, בתוף האמונה הקדושה. ותטהרם
 ותקדשם בקדשתך העליונה, עד שישכו לעלות ולראות לפניך ולאור
 באור פניך.

ותזכורנו ברחמיך לקיים מצות תפלין כראוי עם כל פרטיה ודקדוקיה
 וכונותיה ותרי"ג מצות התלויות בה, ובכל טוב ובשמחה גדולה

וביראה ואהבה עצומה. ותעזרנו שלא אסיח את דעתי מן התפלין לעולם. ואזכה שיאיר עלי אור פניך על ידי קדשת מצות תפלין הקדושים. ויקים בי מקרא שפתוב: "וראו כל עמי הארץ כי שם יי נקרא עליך ויראו ממך". ואזכה שימשך עלי אור החשמ"ל הקדוש על ידי הרצועות הקדושות של התפלין. ועל ידי זה אזכה לאמונה שלמה באמת תמיד. ואזכה להתקשר ולהתדבק בך באמת על ידי קשירת התפלין בראשי ובזרועי, ותופני להמשיך עלי תמיד קדשת אור התפלין הקדושים, ולקבל תמיד שכל חדש ונשמה חדשה מאור הפנים.

וזהו ברחמיך הרבים לשמע קול שופר בראש השנה מתוקע הגון וכשר. ויהיה לנו כח בשעת התקיעות לעורר אורות מפנים עליונים, עד שיאיר אור פני התוקע באור פניך. ונזכה להתעוררות השנה על ידי התקיעות, ולחדש שכלנו ונשמותינו אז, ולהמשיך ולקבל עלינו שכל וחקמה חדשה ונשמה חדשה מאור הפנים. ויקים מקרא שפתוב: "אשרי העם יודעי תרועה, יי באור פניך יהלכו". אור פניך עלינו אדון נסה, והעלנו מהרה אל הבית נכון ונשא. ומהר לגאלנו גאלה שלמה, גאלת הנפש והגוף והממון, אשר כלם הם בגלות גדול עכשו. חוס וחמל על פליטת עמך בית ישראל, ומהר לגאלנו גאלת עולם בכלל ובפרט בגשמיות וברוחניות. ותביא לנו את משיח צדקנו, בן דוד יבוא ויגאלנו. ותבנה חרבות ירושלים. עיר הצדק קריה נאמנה. ותאיר עלינו באור פניך. ותמהר ותחיש לבנות בית קדשנו ותפארתנו, ושם נקריב לפניך את קרבנות חובותינו. ונזכה להקריב קרבן התמיד במועדו ובמקומו כהלכתו, ולהקטיר קטרת בזמנה, ועל ידי זה נזכה להכרית זרעו של עמלק. לכלות ולבצר הקוצים מן הפרם, להכרית ולעקר ולבטל כל החוחים והקוצים הסובבים את השושנה העליונה, ולהעלות כל ניצוצי הקדשה מבין הקלפות והעפוסים, וכלם יתדבקו ויתאחזו באמונה הקדושה. ויתבררו ויעלו מעלה מעלה עד שישובו

לעלות ולהתחדש באור הפנים. וכסא דוד מהרה תכין, ויהיה השם שלם והכסא שלם. ותתן לנו מלך אחד ורועה אחד כלבבך, הוא משיח בן דוד מלך ישראל. ותתגלה מלכותך על כל באי עולם ותתגדל ותתנשא ותתרום אמונתך ומלכותך למעלה למעלה על כל יצורי עולם. וכלם יכספו וישתוקקו לאמונתך הקדושה. ותמלך אתה יי מהרה לבדך על כל מעשיך, כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בכבוד. כפתוב בתורתך: "יי מלך לעולם ועד". ונאמר: "ויהיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד".

לו

מיוסד על תורה ל"ו בליקוטי מוהר"ן

"שמע אלהים קולי בשיחי מפחד אויב תצר חיי. יי שמעה בקולי תהינה אזניך קשבות לקול תחנוני. יי קראתיך חושה לי האזינה קולי בקראי לך. מבטן שאול שועתי שמעת קולי. קולי שמעת, אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי. אמרתי ליי אלי אתה האזינה יי קול תחנוני". רבונו של עולם, "צירים אחזוני. פילדה אפעה. כמו הרה תקריב ללדת תחיל תזעק בחבליה. בן היינו מפניך יי". כי אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו, כי מנעורינו עד היום הנה התגבר עלינו מאד על הגלות המר של כל השבעין אמות, שהם תאוותיהם ומדותיהן הרעות, ובפרט תאוה הרעה ביותר, שהיא הרע הפולל של כל השבעין אמין, שהיא תאוה המשגל. אשר זאת התאוה הרעה והמרה מאד התגברה והתפשטה עלינו מאד. ואתה ידעת את כל אשר עבר עלינו על ידי זה, אם אמרתי אספיה כמו יכלו המון יריעות. וכמה פעמים צעקתי אליך בכמה מיני קולות ואנחות ותפלות ותחנונים, ועדין אין לי ישועה שלמה, הן אמת ידעתי, שעדין לא התחלתי לצעק כלל חלק אחד מאלף ורבבה כראוי לי לצעק, אף

מה אעשה אבי שבשמים, כי אתה יודע שאי אפשר לי כלל לזעק קול הראוי לי. כי כל הקולות שבעולם אינם מספיקים לי לצעק ולזעוק על צרות נפשי המרבים מאד.

ועתה אשר באתי אליך יי אלהי ואלהי אבותי. אלהי הראשונים והאחרונים שתחס ותחמל עלי כגדל חסדך, ותעשה עמי כגדל נפלאותיך, ותוציאני ותצילני ותעלני מן הגלות המר הזה של שבעין אמין. ותרחק ותגרש ותבטל ממני כל תאוותיהם ומדויתיהם הרעות. ובפרט תאות גאוף תרחק ותגרש ותשבר ותבטל ממני כבטול גמור. ותאזין קולי הפגום ותקשיב שועתי המקלקלת. ותשמע צעקתי, ותחמל על אנחתי אשר אני נאנח ונדכא מאד בשברון מתנים. ותתן בלבי שאזעק ואצעק אליך תמיד "קול גדול ולא יסף". ולא אתן דמי לך עד שתעניני ותחמל עלי ותושיעני ותצילני. ותתן בלבי חכמה בינה ודעת דקדושה ועצה וגבורה למלחמה, באפן שאזכה לשבר ולבטל מעלי לגמרי תאות גאוף עם כל התאות ומדות רעות. ואזכה ברחמיך להוציא ולמלט את נפשי מגלות של שבעים אמות, לטהרה ולקדושה ולזככה מכל תאוותיהן ומדויתיהן הרעות, ובפרט מתאוה הפלליות שהיא תאות המשגל.

אנא יי שמע קולי הפגום. הטה אזנך לקול צעקתי, לקול אנחתי, לקול דמעתתי, לקול תחנוני. בכל מיני קולות אני צועק אליך. שומע צעקה, שמע קול צעקתנו, ויעלה ויראה קולי המר והפגום והמקלקל לפניך, יי אלהי ואלהי אבותי, מלא רחמים תמיד, כאלו אני צועק לפניך שבעין קלין רצופים כמו היולדת קדם הלדה. "קולי אל יי אזעק, קולי אל יי אתחנן. קולי אל אלהים ואצעקה, קולי אל אלהים והאזין אלי. הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי". אליך שטחתי את כפי הצל הצל, הושיעה הושיעה, הושיעה אדוני המלך, עזרני אבי שבשמים, מלטני אבי אב הרחמן, ראה דמעת העשוקים, ראה בעלבון עלובים. עזר והצל נרדף כמוני, עלוב כמוני, אשר אני

נרדף ממני בעצמי. ואף על פי כן איני יודע כלל איך להציל את עצמי, למלט נפשי מני שחת.

רבוננו של עולם רבוננו של עולם. "דלו עיני למרום. יי עשקה לי ערבני. ערוב עבדך לטוב אל יעשקוני ידים". קומה יי חלצה נפשי מגלות המר של שבועין אמות, שהם מדותיהם ותאותיהם הרעות, ובפרט מתאנה הזאת שהיא תאנה הכלליות שלהם. כי בונתך היתה לטובתנו. והכנסת אותנו בגלות הזה של תאותיהן ומדותיהן הרעות, כדי לנסות ולצרף נפשנו על ידי הגלות הזה, כדי שנוזקח לעמד בנסיון וצרוף הזה של תאותיהן ומדותיהן, ובפרט בתאנה הכלליות שהיא עקר הנסיון והצרוף של כל אדם בעולם הזה, ואי אפשר לזכות לשום התגלות בתורה ועבודה, כי אם על ידי שנותנסין ונצטרפין בתאנה הכלליות הזאת, שהיא תאות נאוף. אבל מה אומר מה אדבר, כי "בחנת לבי פקדת לילה, צרפתני בל תמצא, זמתי בל יעבר פי". והנה באתי בעמק הגלות, ולא די שלא זכיתי לשבר הקלפה הקודמת לפרי, ולאכל הפרי אחר כך, לזכות להתגלות התורה, אף גם פגמתי על ידי זה מאד עד אשר "כלו בגון חיי ושנותי באנחה פשל בעוני כחי ועצמי עששו".

אבל אני ידעתי גואלי חי. "ואחרון על עפר יקום". ועדין יש לי תקנה גם עכשו. ואין שום גאוש בעולם כלל. על כן כל עוד נפשי בי אצעק אליך. כל עוד רוחי בקרבי אצפצף לרחמיך כל זמן שהנשמה בקרבי אצפה ואקנה ואיחל לתשועתך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, ואלהי כל הצדיקים האמתיים, האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל, שתעזרני בזכות אבותינו, בזכות הצדיקים האמתיים, גבורי כח, אשר עמדו בנסיונות רבות אין מספר, וכפו את יצרם, וזכו להתגלות התורה,

בזכותם וכחם עזרני והושיעני שאזכה לשבר ולגרש ולבטל תאוה
הכלליות ממני שהיא תאות נאוף. ותהיה בעזרי תמיד בכל עת באפן
שאזכה לשבר ולגרש ולבטל תאוה זו ממני לגמרי בתכלית הבטול.
ואזכה לקדשת הברית ולפרישות גדול באמת, בקדשה ובטהרה
גדולה כרצונך הטוב. ותרחם עלינו ותמשיך עלינו קדשת ופרישות
משה רבנו עליו השלום, שזכה לתכלית הפרישות בקדשה גדולה
כמו שכתוב: "ואתה פה עמד עמדי". ותמשיך עלינו קדשתו הגדולה
והנוראה; ותזכנו בזכותו ובזכות כל הצדיקים האמתיים לשבר
ולגרש ולבטל מאתנו לגמרי תאות נאוף. ונזכה פלנו אנחנו וזרענו
להיות קדושים וטהורים באמת, בקדשת ופרישות משה רבנו עליו
השלום.

ותחמל עלינו ותעזרנו ותושיענו ותזכנו, ותתן לנו כח וגבורה
ברחמיך העצומים, ותגן בעדנו ותהיה עמנו תמיד, שזוכה בכחך
הגדול בכח וזכות משה רבנו עליו השלום, ובכח וזכות כל הצדיקים
האמתיים, לגרש ולשבר ולעקור ולכלות ולבטל קלפת בלעם הרשע
מן העולם, שהיא התגברות תאות נאוף, שהיה שטוף בזמה ביותר.
ותמשיך עלינו תמיד קדשת משה רבנו וקדשת כל הצדיקים האמתיים.
ותזכנו מהרה לצאת מגלות של השבעין אמות, שהוא תאות נאוף
וכל שארי התאוות רעות. ותעזרנו ותושיענו לשבר ולגרש ולבטל
בלם מעלינו ומעל גבולנו, חיש קל מהרה.

ותזכנו ברחמיך הרבים, שתחזר נפשנו לשרשה. ותהיה נפשנו
נכללת ברחמיך בתוך העי"ן נפשות של בית יעקב, בתוך שנים עשר
שבטי יה, בתוך ארבעים ותשע אותיות של שמותיהם הקדושים, אשר
שם הוא שרש נפשנו ורוחנו ונשמותינו. ואזכה על-ידיה להכלל
בתוך העי"ן פנים של התורה הקדושה. ותזכני לבוא מהרה להתגלות
גדול בתורה ועבודה בקדשה ובטהרה גדולה באמת ובאמונה שלמה,
ותאיר עיני בתורתך ותזכני לתדב בתורה תמיד חדושים אמתיים,

חדושים הנמשכין מעי"ן פנים של התורה הקדושה, חדושים המביאין לידי מעשים טובים, חדושים שיש להם כח להוציא את האדם מגלות של עי"ן אמות מתאזתיהן ומדודתיהן הרעות, ולקרבו אל התורה ואל העבודה, חדושין שנמשכין על ידם נשמות חדשות לכל השומעין את החדושין הללו.

ועזרני ברחמיך הרבים לקבל עלי תמיד על מלכות שמים באהבה. ואזכה להציל את נפשי מהרהורים רעים על ידי אמירת שני פסוקים אלו של קבלת על מלכות שמים. שמהם: "שמע ישראל יי אלהינו יי אחד. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד". ותזכני להיות רגיל תמיד לומר בכל פעם אלו הפסוקים בכונה גדולה ועצומה ובשמחה גדולה ובמסירת נפש. ותעורר את לבבי באהבה ותשוקה וחספצה גדולה אליך, עד שאזכה להוריד דמעות בשעת קבלת על מלכות שמים בשני פסוקים האלו. ואזכה על ידי זה לקבל ולהמשיך עלי מלכות דקדושה, ולהכניע ולשבר ולעקר ולבטל מלכות הרשעה מן העולם שהיא תאות נאוף, שהיא שפחה בישא אשה זונה. ותברח השפחה מפני גברתה, כמו שכתוב: "מפני שרי גברתי אנכי בורחת". ואזכה בכחך להגביר ולהמליך "אשה יראת יי" על האשה זונה. ותכנע ותפל השפחה לפני גברתה ותברח מפניה, באפן שאזכה לבטל ממני תאות נאוף, ולהתגבר על כל ההרהורים רעים, לגרשם ולשברם ולבטלם מעלי בבטול גמור מעתה ועד עולם. ואזכה על ידי אמירת שני פסוקים אלו שיש בהם שנים עשר תבות, שתהיה נפשי נכללת על ידי זה בשנים עשר שבטי יה, שהם פלליות מלכות דקדושה. ועל ידי המ"ט [הארבעים ותשע] אותיות שיש בשני פסוקים אלו, אזכה להיות נכלל בתוך מ"ט אותיות שיש בשמות בני ישראל שהם שנים עשר שבטי יה.

ותעזרני לתקן פגם העינין. ולא אתור אחר לבבי ואחר עיני. ותשמר את עיני תמיד מפל מיני פגם הראות. ולא אסתכל בשום דבר המביא

לידי הרהור חס ושלום. "העבר עיני מראות שוא בדרךך חייני. גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך".

ותזכני ברחמיך ותעזרנו ותושיענו, ותגער בהרוח שטות ושבועון שנדבק בנו על ידי מעשינו הרעים. ותגרשו ותסלקו מאתנו ברחמיך הרבים מעתה ועד עולם. כי אתה ידעת שכל תאותינו הרעות, ובפרט תאוה הרעה של נאוף, כלם נמשכין רק על ידי הרוח שטות והשבועון שנאחז בנו בעוונותינו הרבים, עד אשר אנו דומים כאיש שולל וכמשגע ממש על ידי חטאינו המרבים.

אנא יי חונן לאדם דעת, חוס וחסנו וזכנו לגרש ולשבר ולעקור ולבטל כל הרוח שטות והשבועון מאתנו. וזכנו ברחמיך הרבים לרוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יי, באפן שאזכה לתקון הברית באמת כרצונך הטוב, חיש קל מהרה. ואזכה שיהיה נשלם דעתי באמת בשלמות גדול בקדשה גדולה. אנא יי חוס וחס עלי, ומלא משאלותי ברחמים. ועזרני וזכני להגיע מהרה לכל מה שבקשתי מלפניך.

ועזרני ברחמיך שאזכה לשמע חדושי תורה אמתיים, מפי צדיקים אמתיים הגדולים במעלה, שיש להם כח להמשיך נשמות חדשות לכל השומעים דברי תורתם הקדושה. ואזכה ברחמיך להמשיך עלי ולקבל נשמה חדשה קדושה בכל עת, על ידי חדושי תורה שאזכה לשמע מפיהם, וללמד בספרים קדושים של צדיקים אמתיים גדולים ונוראים. ותעזרני שיהיה נעשה אצלי מחדושי תורתם סם חיים. ואזכה לציר את האור הפשוט הבא מלמעלה, בבחינת ברכה וטובה, אף על פי שאיני כדאי לזה. כי אתה ידעת את עצם הפגמים והקלקולים שפגמתי וקלקלתי את כלי המחין שלי מאד. על ידי פגם הברית שהוא פגם הדעת. ומאין יבא עזרי לציר את האור לברכה. אף-על-פי-כן על רחמיך הרבים אני בוטח, ועל חסדיך אני נשען,

וְלִישׁוּעָתְךָ אֲנִי מִצְפָּה, וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אֲנִי מְקַנֶּה, שְׁתַּעֲשֵׂה עִמִּי כְּחֶסֶדְךָ וְנִפְלְאוֹתֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְהַנּוֹרָאִים, וְתִמְלֵא עָלַי רַחֲמִים, וְתַעֲשֵׂה עִמִּי נְסִים וְנִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת וְנּוֹרָאוֹת, וְתַצִּיר בְּעֶצְמְךָ הָאוֹר הַבָּא מִלְּמַעְלָה בְּבַחֲיִנַת בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וְחַיִּים וְטוֹב. וַיִּמְשֵׁךְ עָלֵינוּ הָאוֹר הַקְּדוֹשׁ מִלְּמַעְלָה לְבְרָכָה וְלֹא לְקַלְלָהּ. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "הִנֵּה בָרֶךְ לְקַחְתִּי וּבָרֶךְ וְלֹא אֲשִׁיבֶנָּה". וַיִּקְּרָא מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: "וְלֹא אָבָה יי אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְעַ אֶל בְּלָעַם. וַיִּהְפֹּךְ יי אֱלֹהֶיךָ לֵךְ אֶת הַקַּלְלָה לְבְרָכָה כִּי אָהֲבָךְ יי אֱלֹהֶיךָ". כִּי אֵין לִי שׁוֹם תְּקוּנָה וּמְנוּס וּמִבְטָח וּמִשְׁעָן, כִּי אִם עָלֶיךָ לְבָד. וְעַל הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּם אֲשׁוּר אֲנִי וְנִשְׁעָנִים עֲלֵיהֶם תְּמִיד, בְּכַחַם נִשְׁעָנְתִּי לְצַעֲקַת אֱלֹהֶיךָ תְּמִיד, וְלִצְפוֹת לְרַחֲמֶיךָ וְלִישׁוּעָתְךָ. עֲשֵׂה עִמִּי מַה שְׁתַּעֲשֵׂה, בְּאִפְּן שֶׁאֲזַכֶּה בְּחַיֵּי חַיֵּשׁ קַל מִהֲרָה לְשִׁמְרֵת הַבְּרִית בְּאֲמַת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה. וְאֲזַכֶּה לְהַתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁתְךָ הַעֲלִיּוֹנָה. עַד שֶׁאֲזַכֶּה לְשַׁבְּעִים פָּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

עֲנֵנִי יי עֲנֵנִי. עֲנֵנִי אֱלֹהֵי עֲנֵנִי. עֲנֵנִי אָבִי עֲנֵנִי. עֲנֵנִי בּוֹרְאֵי עֲנֵנִי. עֲנֵנִי גּוֹאֲלֵי עֲנֵנִי. [עֲנֵנִי דוֹרְשֵׁי עֲנֵנִי. עֲנֵנִי הָאֵל הַנּוֹאֲמָן עֲנֵנִי. עֲנֵנִי וְתִיק וְחֶסֶד עֲנֵנִי. עֲנֵנִי זֶךְ וַיִּשָּׂר עֲנֵנִי. עֲנֵנִי חַי וְקַיִם עֲנֵנִי. עֲנֵנִי טוֹב וּמִטִּיב עֲנֵנִי. עֲנֵנִי יוֹדֵעַ יִצָּר עֲנֵנִי. עֲנֵנִי כּוֹבֵשׁ כְּעִסִּים עֲנֵנִי. עֲנֵנִי לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנִי. עֲנֵנִי מְלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים עֲנֵנִי. עֲנֵנִי נוֹרָא וְנִשְׁגָּב עֲנֵנִי. עֲנֵנִי סוֹלַח וּמוֹחֵל עֲנֵנִי. עֲנֵנִי עוֹנֶה בְּעַת צָרָה עֲנֵנִי. עֲנֵנִי פּוֹדֶה וּמַצִּיל עֲנֵנִי. עֲנֵנִי צַדִּיק וַיִּשָּׂר עֲנֵנִי. עֲנֵנִי קְרוֹב לְקוֹרְאָיו עֲנֵנִי. עֲנֵנִי רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנִי. עֲנֵנִי שׁוֹמֵעַ אֶל אֲבִיוֹנִים עֲנֵנִי. עֲנֵנִי תוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנֵנִי. עֲנֵנִי קָשֶׁה לְכַעַס עֲנֵנִי. עֲנֵנִי רַךְ לְרִצּוֹת עֲנֵנִי. עֲנֵנִי אֱלֹהֵי אֲבוֹתַי עֲנֵנִי. עֲנֵנִי אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ עֲנֵנִי. עֲנֵנִי פֶחֶד וַיִּצְחַק עֲנֵנִי. עֲנֵנִי אֲבִיר וַיַּעֲקֹב עֲנֵנִי. עֲנֵנִי עֲזֵרַת הַשְּׁבָטִים עֲנֵנִי. עֲנֵנִי מִשְׁגָּב אֲמָהוֹת עֲנֵנִי. עֲנֵנִי אָבִי תוֹמִים עֲנֵנִי. עֲנֵנִי דִין אֲלֻמְנוֹת עֲנֵנִי. עֲנֵנִי עוֹנֶה בְּעַת רָצוֹן עֲנֵנִי.] מְלָכֵי וְאֱלֹהֵי יוֹצְרֵי וְקְדוֹשֵׁי עֲנֵנִי. מִשְׁמִיעֵי צְעָקָה הַשְּׁמִיעוּ צְעָקָתֵנוּ לְפָנֶיךָ שׁוֹמֵעַ צְעָקָה. מְכַנְיְסֵי דְמָעָה הַכְּנִיסוּ דְמָעוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ מְתַרְצָה בְּדַמְעוֹת. מִשְׁמִיעֵי אֲנָחָה

השמיעו אנחותינו לפני שומע אנחות. החומל על כל חמל על דלותי, וראה שפלותי וארך גלותי, והטיבה אחריתי, והשב את שבותי חיש קל מהרה. ברכנו אבינו כלנו יחד באור פניך. "האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך. אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה. פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך". רחמנא דעני לעניי ענינא. רחמנא דעני לתבירי לפא ענינא. רחמנא דעני למפיכי רוחא ענינא. רחמנא ענינא. רחמנא חוס. רחמנא פרק. רחמנא שזיב. רחמנא רחם עלן. רחמנא רחם עלן. השתא בעגלא ובזמן קריב. "יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי".

לז

מיוסר על תורה ל"ז בליקוטי מוהר"ן

"נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי. הצילה מחרב נפשי מיד פלב יחידתי, אל תער נפשי" פי כך חסיתי. פי אתה תקנתי ואתה אילותי. "שמרה נפשי והצילני אל אבוש פי חסיתי כך. חושה לעזרתי יי תשועתי". תיקר נא נפשי בעיניך יי אלהי ואלהי אבותי. יגוללו רחמיך על מדותיך, יהמו ויכמרו רחמי לך על נפשי האמלה והעלובה מאד מאד, על נפשי הרעבה והצמאה והעיפה מאד, על נפש מרה פזו, נפש הלכודה בכבלי עני וברזל באלפים ורכבות רשתות ומצודות כצפרים האחוזות בפח, נפש העשוקה מאד. מלא רחמים, מלא רחמים, רואה בעלבון עלובים, הביטה נא וראה "דמעת העשקים" הצועקים ובוכים ונאנקים ונאנחים, "ומיד עושקיהם פח ואין להם מנחם". פכו יכפו הרבה בכה ודמעתם על לחים. רחמן אמת. אל תסתר פניך משועתם, ואל תאטם אזנך מצעקתם, ואל תעלים עיניך מדמעתם.

רבוננו של עולם. "אליך יי נפשי אשא. פרשתי ידי אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה. פי רדף אויב נפשי דפא לארץ חיתי. הושיבני

במחשכים כמתי עולם. ונפשי נבהלה מאד ואתה יי עד מתי. שובה יי חלצה נפשי הושיעני למען חסדך. כסוס עגור כן אצפצף אהגה כיונה. דלו עיני למרום יי עשקה לי ערבני. ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים. פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך. אנא יי מלטה נפשי מפל תאות הגוף ומדותיו הרעים. עזר והושיעה ברחמיך הרבים ברחמיך האמתיים את נפשי האמלה, ותן לה כח וגבורה מאתך יי אלהי ואלהי אבותי, שתוכל להתגבר על הגוף. ותתגבר נפשי על גופי, צורתך על חמרי, עד שאזכה להכניע ולשבר ולבטל את הגוף והחמר לגמרי, ותתגלה הארת נפשי וצורתך הקדושה, וימשך עלי צלם אלהים, צלם דמות תבניתו.

ותובני לאור השכל דקדושה, לחכמה בינה ודעת. ואזכה להכניע ולבטל ממני כל מיני סכלות וכסילות של הגוף והחמר. ותוציאני מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול, מכסילות וחסכות של חמירות הגוף העכור והמגשם, להארת החכמה של הנפש הקדושה. ותן חלקי בתורתך, ואזכה ללמד ולהגות בתורתך ובעבודתך יומם ולילה. ותן בלבי בינה להבין ולהשכיל, לשמע ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה. והאר עיני בתורתך ודבק לבי במצותיך. ותפרישני ותבדילני מן התועים בחכמות חיצוניות. ותגן בעדי ובעד זרעי תמיד, ובעד כל עמך בית ישראל, שלא נעסק לעולם בשום חכמה חיצונה כלל. ולא נשים עין ולא נלמד בשום ספר מספרי החקירות כלל, הן בספרי חקירות של ישראל, הן בספרי חקירות של העפ"ם. ותעזר לנו שלא יפגס בדעתנו ומחשבתנו שום חקירה מחקירותיהם, ולא שום סברה ודעה מסברותיהם ודעותיהם הזרות והמרות, הצדים ברשתם נפשות יקרות. אשר באמת כל חכמותיהם החיצוניות הם רק כסילות וסכלות ושטות והכל גמור באמת ונמשכים רק מכסילות וחסכות חמירות הגוף, ומתאותיהם ומדותיהם הרעות. אשר מחמת תקף התגברות תאות גופם וחרמם

הַעֵב וְהַמְגִשֵּׁם וְהַמְזַהֵם וְהַמְשַׁקֵּץ מְאֹד מְאֹד בְּתַכְלִית הַזְהָמָה וְהַטְנוּף וְהַמְאֹס, מִשֵּׁם נִתְעַכֵּר וְנִתְקַלְקַל וְנִשְׁחַת דַּעְתָּם וְלִבָּם הָעָרֶל, עַד שֶׁנִּתְעוּ וְנִבְוּכוּ מִדַּעַה לְדַעַה וּמִסְבָּרָא לְסְבָרָא, עַד שֶׁבָּאוּ לְיַד טְעוֹת וּשְׁטוֹת חֲכָמוֹתֵיהֶם הַחִיצוֹנִיּוֹת.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל זְרַעֲנוּ וְעַל פְּלִטָתֵנוּ, אֲשֶׁר נִשְׁאַרְנוּ בְּתַרְן בְּרֵאשׁ הַהָר בְּאֵין עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ, וְאֵין מִי שֶׁיַּעֲמֵד בְּעַדְנוּ. הִצַּל הִצַּל וְהוֹשִׁיעָה וּמַלֵּט אוֹתָנוּ וְאֵת זְרַעֲנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִכָּל מִינֵי חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת. שְׁלֵא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם חֵלֶק וְעֶסֶק בָּהֶם. וְתִהְיֶה יָדְנוּ וּשְׁכָלְנוּ וְלִבְנוּ מְסֻלָּקֵת מֵהֶם. כִּי לֹא בְּאֵלֶּה חֵלְקֵנוּ, וְלֹא בְּאֵלֶּה גּוֹרְלֵנוּ. כִּי אֲנַחְנוּ מִזְרַע אֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, מֵאֲמִינִים בְּנֵי מֵאֲמִינִים. וְאֲנַחְנוּ זְכִינוּ לַעֲמֹד עַל הַר סִינִי וְלִקְבֹּל תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ נְאֻמָּן בֵּיתְךָ. עֲזָרְנוּ שִׁיְהִי חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד; "תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ. עֲדוֹת יְיָ נֶאֱמָנָה מִחֲפִימַת פֶּתִי". חוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ. יִהְיֶה נָא מַעֲיָךְ עַל בְּנֵיךָ צֶאֱן מְרַעֲיָךְ, וְשִׁמְרֵ אוֹתָנוּ בְּעַת צָרָה הַזֹּאת בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא, וְהִצַּל וּמַלֵּט נַפְשֵׁנוּ וְנַפְשׁ בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ שְׁלֵא נַעֲסֹק לְעוֹלָם בְּשׁוֹם חֲכָמָה חִיצוֹנָה כָּלֵל. וְתֵן לָנוּ כַח שְׁנוּזָה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל וּלְעַקֵּר כָּל הָאֲפִיקוֹרְסִים וְהַכּוֹפְרִים מִן הָעוֹלָם. "יִמְחוּ מִסְפֵּר חַיִּים וְעַם צְדִיקִים אֵל יִפְתְּבוּ". וְכָל הָעוֹסְקִים בְּפִילוֹסוֹפִיָּא וְחֻקֵּי־חַיִּים שֶׁל חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, יִהְיֶה נִמְחָ שְׁמָם וְזַכָּרָם מִן הָעוֹלָם. יִכָּרֵת יְיָ לְאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲסֹק בְּחֻקֵּי־חַיִּים וּבְדַרְכֵיהֶם עַר וְעוֹנָה. "יִהְיֶה בְּנֵיו יְתוּמִים וְאִשְׁתּוֹ אֶלְמָנָה. יְהִי אַחֲרֵיתוֹ לְהַכְרִית בְּדוֹר אַחֵר יִמְחָ שְׁמָם. יִזְכַּר עוֹן אֲבוֹתָיו אֵל יְיָ וְחַטָּאת אָמוֹ אֵל תִּמְחָ. יִהְיֶה נֶגֶד יְיָ תָּמִיד וְיִכָּרֵת מֵאֲרֶץ זַכָּרָם" וְיִתְבַּטְּלוּ סְבָרוֹתֵיהֶם וְדַעוֹתֵיהֶם מִן הָעוֹלָם, וְלֹא יַעֲלוּ עוֹד עַל לֵב וְלֹא יִזְכְּרוּ עוֹד בְּשָׂמָם.

וְתִרְחַם עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וְתַעֲלֶה וְתַנְשֵׂא וְתַרְוֵםם וְתַגְלֶה וְתַאֲרֵר חֲכָמַת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּעוֹלָם. וְנִשׁוּב כָּלְנוּ לְתוֹרַתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ בְּאֵמַת וּבְאֵמוּנָה, בְּקִדְשָׁה וּבְטְהָרָה גְּדוּלָה. וְנִזְכָּה לְהַשְׁתַּוְּקֵךְ תָּמִיד לְאֵמוּנָתְךָ

הַקְדוּשָׁה בְּאֵמַת כְּרִצוּנָךְ הַטּוֹב; וְנִזְכָּה לְהַפִּיר אוֹתְךָ בְּאֵמַת גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּלְכַבֵּד אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּכָל עֵת, כִּי בְשִׁבִיל זֶה בְּרָאתָ כָּל הָעוֹלָמוֹת כָּלָם, בְּגִין דִּישְׁתַּמּוֹדְעִין לִיה. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלְכַבּוֹדִי בְּרָאתִיו יִצְרַתִּיו אֶף עָשִׂיתִיו". עֶזֶר וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעָה, וַעֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן כְּבוֹד תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה. שְׁתַּגַּבֵּר חֲכַמַת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה עַל חֲכַמַת הַפִּילוֹסוֹפִיָּא, עַל חֲכַמַת הַחִיצוֹנִיּוֹת, וְיִתְבַּטְּלוּ כָּל הַחֲכַמַּת שְׁבַעֲוֹלָם. כִּנְגַד אוֹת אֶחָד מִתּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה וְהִטְהוֹרָה וְהִתְמַיְמָה, תּוֹרָה שֶׁבְכָתֵב וְתוֹרָה שֶׁבַעַל פֶּה. וְיָשׁוּבוּ כָּלֵם לְתוֹרַתְךָ וּלְעִבּוּדְךָ וְלִירְאָתְךָ בְּאֵמַת בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ.

אָנָּה יי רחמן מלא רחמים, חוסה על נפשי האמללה מאד. והיה בעזרי תמיד. וחסך ואמץ את נפשי בכל מיני עו ותעצומות, באפן שתתגבר נפשי הקדושה והטובה על הגוף ותאזניו ומדותיו הרעים, עד שאזכה להפשיט את נפשי מכל מיני תאוות הגוף ומדותיו. ואטהר ואקדש את נפשי וגופי בכל מיני טהרות וקדושות. ואזכה להוציא את נפשי מכל התאוות ומדות רעות הנמשכים מארבע יסודות חמריים של הגוף.

וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תּוֹצִיאֵנִי וְתַעֲלֵנִי מִבְּחִינַת בְּהֵמָה לְבַחֲיַנַת אָדָם, מִגּוֹף לְנֶפֶשׁ, מִחֲמֵר לְצוּרָה, מִחֲשֵׁךְ לְאוֹר, מִסְּכָלוֹת לְחֲכָמָה, מִחֲכַמַּת וּמִחֲשָׁבוֹת חִיצוֹנִיּוֹת לְחֲכַמַּת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, מִשִּׁכְחָה לְזִכְרוֹן. וְתִשְׁפִיעַ עָלַי מֵאֵתְךָ כַּח הַזִּכְרוֹן. וְאֶזְכָּה לְזַכֵּר תְּמִיד הַיֵּטֵב אֶת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרַתְךָ וְעִבּוּדְךָ, הֵן מֵה שֶׁאֲנִי לוֹמֵד בְּסִפְרִים קְדוּשִׁים, הֵן מֵה שֶׁשָּׁמַעְתִּי אוֹ מֵה שֶׁאֲנִי עֹתִיד לִשְׁמַע מִפִּי רַבּוֹתֵי וְחֲבָרֵי. כָּל הַדְּבָרִים הַקְדוּשִׁים הַנוֹגְעִים לִירְאָתְךָ יי וְלְעִבּוּדְךָ וְתוֹרַתְךָ, כָּלֵם אֶזְכָּה לְזַכֵּר תְּמִיד הַיֵּטֵב בְּלַח הַזִּכְרוֹן דְּקַדְשָׁה מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְלֹא אֲשַׁכַּח שׁוֹם דְּבָר מִמִּשְׁנַתִּי. וְאֶזְכָּה לְזַכֵּר תְּמִיד הַיֵּטֵב אֶת אַחֲרֵיתִי וְסוֹפִי. וְלִשׁוֹם לְבִי הַיֵּטֵב עַל מֵה אֲתִינָא לְהֵאִי עֲלָמָא שְׁפָלָה, וּמֵה יִהְיֶה בְּסוֹפִי וְאַחֲרֵיתִי, כִּי אֲשֶׁר יָבֵא קִצִּי. וְלֹא אֲשַׁכַּח זֹאת כָּל יְמֵי חַיֵּי; וְאֶזְכָּה לְזַכֵּר

זאת היטב בכל יום ויום, כי כל ימינו ושנותינו הם הכל, כחלום יעוף, וכצל עובר, כענן פלה, וכרוח נושבת, וכאבק פורח. ואי אפשר להמלט מן המיתה בשום אופן, "ואין משלחת במלחמה". ומה נחשב על יי, ומה נעשה ליום פקדה. "זכור תזכר ותשוח עלי נפשי. זכור אל תשכח את אשר הקצפת את יי אלהיך" מנעוריך עד היום הזה. כי אין שכחה לפני כסא כבודו, ואין נעלם מנגד עיניו. עזרני והושיעני לזכר את כל זאת תמיד, באופן שאזכה לרחם עלי מעתה למלט נפשי מני שחת, ולהכין צדה לזרפי. ארחא רחיקא ואפלו זודין קלילא לית לן.

ועזרני ברחמיך הרבים שאזכה לשפח את כל מיני מחשבות זרות מחשבות חיצוניות וחקמות חיצוניות וכל מיני הרהורים רעים ועקמימיות שבלב שנדבקו בלבי ובדעתי בעוונותי הרבים. וכל מיני מחשבות המבלבלים מעבודתך האמתיות, כלם אזכה ברחמיך הרבים להעבירם מדעתי ולבי לגמרי, ולשכחם לגמרי מעתה ועד עולם. ומעתה אזכה לזכר אותך תמיד בכל עת בשבתי בביתי ובכלכתי בדרךך בשכבי ובקומי. ולדבק מחשבתי אליך תמיד, ולתורתך ולעבודתך באמת ביראה ואהבה בקדשה ובטהרה גדולה, באמת ובאמונה שלמה. ואזכה שיתדבק לבי ומחשבתי אליך ולתורתך ולמצותיך באמת, בדבקות גדול ובהתקשרות אמיץ וחזק מאד. עד שאזכה לזכר היטב את כל דברי תורתך ועבודתך תמיד לעולם ועד. ולא אשכח שום דבר מדברי תורה ועבודה לעולם. רק אזכה לזכרם תמיד בעלמא דין ובעלמא דאתי.

ויבין יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב, ואלהי כל הצדיקים האמתיים ראשונים ואחרונים, ואלהי כל עמך ישראל הקדוש, אבינו אב הרחמן היודע כל תעלומות לב, שתרחם עלי ברחמיך הרבים. ותחנני מאתך דעה בינה והשכל. ותורני ותדריכני באמתך תמיד. ותזכני בכל עת לדעת

בְּאֵמַת הַדְרֹךְ הַיָּשָׁר, אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעֵנְיַי תַּעֲנִיּוֹת נְדָבָה. אִם לְהִתְעַנּוֹת אִם לְחַדֵּל. וְתִזְכְּנִי לַיְדַע הָאֵמַת לְאֵמַתּוֹ, וְלְהִתְנַהֵג בְּדְרֹךְ הָאֵמַת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, כִּי לְבִי הוֹלֵךְ אָנֹכָה וְאָנֹכָה בְּעֵנְיִן זֶה. עַל כֵּן הִנְנִי מִשְׁלִיךְ עֲצָמִי עָלֶיךָ לְבַד, וְהִרְיִנִי מוֹסֵר גּוֹפִי וְנַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי אֵלֶיךָ לְבַד. שְׁתַּעֲשֵׂה עִמִּי מַה שֶּׁתִּרְצֶה וְכִרְצוֹנְךָ אַעֲשֶׂה. וְתַעֲזָרְנִי שְׁלֵא אֲבַלְבֵּל דַּעֲתִי הַרְבֵּה בְּעֵנְיִן זֶה, רַק אֲזַכֶּה תָּמִיד לַעֲצָה שְׁלֵמָה מְהֵרָה. וְתִשְׁפִּיעַ לִי עֲצָה טוֹבָה מֵאִתְּךָ כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמַת. וְאֲזַכֶּה לַיְדַע וְלְהִבִּין אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעֵנְיִן הַתַּעֲנִיּוֹת. וְאֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּכָל הַדְּבָרִים שְׁבַעוּלָם. בְּאִפְּן שְׂאֲזַכֶּה לְסוּר מֵרַע וְלְהִכְנִיעַ הַגּוֹף וְהַחֲמֹר לְגַבִּי הַנֶּפֶשׁ וְהַצּוּרָה. וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָתְךָ וּבַעֲבוּדָתְךָ תָּמִיד בְּאֵמַת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. "הַשְּׂמִיעֵנִי בִּבְקָר חֲסִדְךָ כִּי כָךְ כְּטַחֲתִי. הוֹדִיעֵנִי דְרֹךְ זֶה אֵלֶיךָ כִּי אֵלֶיךָ נִשְׂאֲתִי נַפְשִׁי".

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. שְׁתַּעֲזָרְנִי לְתַן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה. וְתַחֲמַל עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחֲסִדְךָ הַגְּדוֹלִים וְהַעֲצוּמִים, וְתַעֲזָרְנִי לְתַן צְדָקָה הַרְבֵּה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, לְתַמּוֹד וּלְסַיֵּעַ בְּסִיוֵעַ שְׂיֵשׁ בּוֹ מִמֶּשׁ לְעַנְיִים הַגּוֹנִים הַדְּרִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְאֲזַכֶּה לְהַפְלִיל עַל יְדֵי זֶה בְּאֹרֶץ יִשְׂרָאֵל, בְּאֹרֶץ הַקְּדוֹשׁ בְּהַאֲוִיר וְהַהֶבֶל שְׂאִין בּוֹ חָטָא. וְנִזְכֶּה עַל יְדֵי זֶה לְהִמְתִּיק וּלְבַטֵּל כָּל מִינֵי דִינִים מְעַלְיָנוּ וּמַעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנִזְכֶּה תָּמִיד לְדַחוֹת וּלְבַטֵּל הַדִּין וְהַחֲשֵׁף וְהַסְכְּלוֹת וְכָל מִינֵי חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת מִן הָעוֹלָם. וְתַעֲזָרְנִי לְהַגְבִּיר וְלְהַעֲלוֹת וּלְנַשֵּׂא הַנֶּפֶשׁ הַקְּדוֹשָׁה וְהַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה. וְתֵאִיר עָלֵינוּ אוֹר הַחֲכָמָה הַקְּדוֹשָׁה, וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חֲסָדִים טוֹבִים מֵאִתְּךָ תָּמִיד. וְנִזְכֶּה לְזַכְרוֹן דְּקִדְשָׁה, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ מֵאִתְּךָ שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְשְׁלוֹם וְכָל טוֹב. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּזְכֹּר לָנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. וְתַקִּים לָנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶת בְּרִיתִי יִצְחָק, וְאֶת בְּרִיתִי אֲבָרְהָם אֲזַכֵּר וְהָאֶרֶץ אֲזַכֵּר".

וְתַעֲזְרֵנוּ שְׁנוּזָה לְגַדֵּל וּלְהַעֲלוֹת נַפְשֵׁנוּ לְפָנֶיךָ. וְנִזְכָּה לְקַדֵּשׁ וּלְקַשֵּׁט נַפְשֵׁנוּ. בְּאִפֶּן שְׁתּוּכַל נַפְשֵׁנוּ לְעֲלוֹת לְהַשְׁכִּינָה בְּבַחֲיַנֵּת מִיַּיִן נוֹקְבִין. וְתִתְפָּאֵר הַשְׁכִּינָה לְפָנֶיךָ עִם נַפְשׁוֹתֵינוּ, "חֲזִי בְּמָה בָּרָא קְאֲתִינָא לְגַבְרָךְ". וְנִזְכָּה שְׂיִהְיֶה נַעֲשֶׂה יְחִוֵּד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתִּיהָ עַל יְדֵי נַפְשׁוֹתֵינוּ שְׂיַעֲלוּ לְטוֹבָה לְפָנֶיךָ לְרִיחַ נִיחֻחַ אֲשֶׁה לִּי.

וְתִזְכְּנוּ שְׂתִּהְיֶה אֲכִילְתָנוּ בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה תָּמִיד. וּבְפָרֵט פְּשָׁאנוּ אוֹכְלִין דְּבָר מִן חַיֵּי תַעֲזְרֵנוּ לְהַתְקַדֵּשׁ בְּיוֹתֵר בְּשַׁעַת אֲכִילְתָנוּ, עַד שְׁנוּזָה לְהַעֲלוֹת הַנֶּפֶשׁ הַמְּלַבֵּשׁ בְּחַי שְׁאָנוּ אוֹכְלִים, לְהַעֲלוֹת הַנֶּפֶשׁ מִחַי לְמַדְבָּר, עַל יְדֵי הַבְּרָכָה שְׁאָנוּ מְבָרְכִין עַל אֲכִילְתָנוּ. וְנִזְכָּה לוֹמַר כָּל הַבְּרָכוֹת בְּכוֹנָה גְדוּלָה וְעֲצוּמָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמְתָּ.

וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִמַּאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת. וְלֹא יָבֹא לְתוֹךְ פִּינוּ שׁוֹם דְּבָר הָאָסוּר לָנוּ. וְלֹא נִפְשַׁל לְעוֹלָם בְּנִבְלוֹת וּטְרָפוֹת, אֲפֹלוּ בְּשׁוֹגֵג וּבְאֵנָס. וְתַצִּיל אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מִשׁוֹחֲטִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים. וְתִפְרִישׁ אוֹתָנוּ וְתִבְדִּיל אוֹתָנוּ מִכָּל מִיַּיִן נִבְלוֹת וּטְרָפוֹת דְּאוֹרֵייתָא וְדִרְבָּנָן. וְתִזְמִין לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ תָּמִיד שׁוֹחֲטִים הַגּוֹנִים וּכְשָׂרִים. וְתִהְיֶה עִמָּהֶם תָּמִיד וְתִשְׁמַר אוֹתָם וְאוֹתָנוּ שְׁלֵא יִפְשְׁלוּ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל עַל יָדָם לְעוֹלָם בְּנִבְלוֹת וּטְרָפוֹת חַס וְשְׁלוֹם. וְתַעֲזֹר לְהַשׁוֹחֲטִים שְׂיִכְוֹנוּ תָּמִיד הַיֵּטֵב בְּבִרְכַּת הַשְּׁחִיטָה, בְּאִפֶּן שְׂיִזְכּוּ לְהַעֲלוֹת הַנֶּפֶשׁ הַמְּלַבֵּשׁ בְּחַי, מִחַי לְמַדְבָּר. עַד שְׂיַעֲלוּ כָּל הַנֶּפְשׁוֹת הַעֲשׂוּקוֹת הַמְּגַלְגָּלִים בְּחַיּוֹת וְעוֹפוֹת וּבְהֵמוֹת אֶל הַשְּׁכִינָה. וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה יְחִוֵּד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתִּיהָ עַל יָדָם. וְנִזְכָּה שְׂיִהְיֶה נִמְשָׁךְ עַל יְדֵי זֶה עָלֵינוּ שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְנִזְכָּה לְפָרְנָסָה טוֹבָה בְּכָבוֹד בְּלִי שׁוֹם יְגִיעָה וְטְרָחָא וְטְרָדָא פְּלֵל. אָבִינוּ שְׂבַשְׂמִים גּוֹמֵל לְחַיִּים טוֹבוֹת, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, אֶתָּה יוֹדֵעַ שְׂאִין בָּנוּ כַח לְשִׁמּוֹר עֲצָמָנוּ מִשׁוֹחֲטִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים הַמְּצוֹיִים עֲכָשׁוּ הַרְבֵּה מְאֹד. וְאִין מִי שְׂיַעֲמַד בְּעַדְנוּ וְיִשְׁתַּדֵּל בְּתַקּוֹן נַפְשׁוֹתֵינוּ, וְיַצִּיל אוֹתָנוּ מִפְּגָם הַשׁוֹחֲטִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים הַגּוֹרְמִים מֵהַ שְׂגוֹרְמִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

רבונו של עולם רחם עלינו למען שמך, ולמען שכינת עזך, ולמען אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ולמען כל הצדיקים אמתים, ועזרנו והושיענו והצילנו ומלטנו משוחטים רעים, משוחטים שאינם הגונים. ושמרנו תמיד שלא יבוא לתוך פינו שום מכשול נבלה וטרפה, כי אתה "כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה", ובךך הכל. ואתה יכול לשמר אותנו גם עכשו בדורות הללו מנבלות וטרפות ומשוחטים שאינם הגונים. חוס וחסל עלינו, למענך ולא למעננו, וקדשנו בקדשתך, והבדילנו מן מאכלות אסורות כמו שכתוב: "ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי". ונזכה לקיים מקרא שכתוב: "ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו, לפלב תשלכון אותו" וכתוב: "והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני". ויקיים מקרא שכתוב: "טרה נתן ליראיו, יזכור לעולם בריתו".

ועזרנו ברחמיך הרבים ותזמין לנו מלמדים טובים והגונים לבנינו שיהיו עוסקים במלאכתם באמונה, ללמד הרבה עם בנינו בתכלית המועיל באמת. ויהיו כל המלמדי תינוקות אנשים פשרים וצדיקים שלא יקלקלו חס ושלום את ההבל הקדוש של התינוקות של בית רבן, שהוא הבל פה שאין בו חטא. ויעלה ויראה וירצה וישמע לפניך ההבל הקדוש של התינוקות של בית רבן. ועל ידי זה תזכר את ברית אבותינו, ותמתיק ותבטל מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל כל הדינים וכל הגזרות שאינם טובות שנגזרו על עמך ישראל בכלל או בפרט, בין שהוא קדם גזר דין בין שהוא לאחר גזר דין. בלם תמתיק ותבטל בזכות הבל פה שאין בו חטא של התינוקות של בית רבן. ותזכנו ברחמיך הרבים ותקדשנו בקדשתך העליונה, ותזכנו לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת בכל לב ונפש. ונזכה לתקן את כל אשר שחתנו. ונזכה להגביר הנפש על הגוף, עד שיתבטל הגוף לגמרי לגבי הנפש. ונזכה לתן צדקה הרבה לארץ ישראל. עד שנהיה נכללים באורא דארץ ישראל, בהבל הקדוש שאין בו חטא. עד שנזכה כלנו

עמך בית ישראל שיהיה הכל פינו הכל שאין בו חטא כמו אוירא דארץ ישראל וכמו הכל פיהם של תינוקות של בית רבן. ותעזר להשוחטים שיקדשו ויטהרו עצמן באמת עד שיהיה הכל פיהם גם כן הכל שאין בו חטא, באפן שיוכלו להעלות הנפשות המגלגלות בהחי. להעלותם לשרשם שבקדשה על ידי הכל פיהם של ברפת השחיטה. כי אתה יודע עצם הרחמנות שיש על נפשות המגלגלות בכעלי חיים. חוסה נא ברחמיך עליהם ועלינו, ועשה למענך, ועזרנו והושיענו שנזכה להעלות כל הנפשות המגלגלות לשרשן העליון שבקדשה.

רחמן מלא רחמים, חומל דלים, שומע אנקת אביונים, רחם עלינו ועל נפשותינו העשוקות בצפרים האחוזות בפת, באשר נגלה לפניך יודע תעלומות, ועזרני למלט נפשי מני שחת. כי אתה ידעת את גדל יקר וחדר תפארת נפשי בשרשה העליון. וגם אתה ידעת את רבוי הטנפת והלכלוכים שלכלכתי וטנפתי נפשי העלובה מאד מאד. ולפניך נגלה עצם הרחמנות שעל נפשי האמללה מאד, היגעה מאד, הנדבאת והמטרפת מאד בין שני הכפירים. פצו עלינו פיהם אמרו בלענו. ואנו צועקים אליך זה זמן רב, ואין מי שיוכל להושיענו, כי אנחנו בעצמנו היינו אכזריים על נפשינו. אבל אתה יכול להציל את נפשינו בתקף חמלתך, שתתפך את לבנו לטובה, ותטה את לבנו אליך באמת; ותתן לנו שכל ודעת הקדשה וכח וגבורה ועצה. באפן שנזכה להגביר הנפש על הגוף תמיד עד שיתבטל הגוף ותאותרו לגמרי. ואזכה להעלות ולנשא נפשי תמיד בקדשתך העליונה באמת ובאמונה שלמה.

אבינו אב הרחמן חמל על כבוד התורה הקדושה שהשפעת בנו. כי אתה יודע את עצם יפי קדשת התורה היקרה הנעלמת בנו. עזרנו ברחמיך הרבים שנזכה מעתה לטהר ולקדש עצמנו באמת, באפן שנזכה להוציא ולגלות התורה הנעלמת בנו בקדשה גדולה. והצילנו

מחרפות ובזיונות. ולא גבוש ולא נכלם ולא נפשל לעולם ועד. וזכנו לכבוד דקדושה, ונזכה לקבל את הכבוד בקדושה גדולה, לשמך ולכבודך הגדול לבד. ולא נשתמש עם הכבוד בשבילנו כלל, רק לשמך ולעבודתך לבד באמת ובתמימות, בלי שום פנייה ומחשבה חיצונית כלל. ונזכה להחזיר ולהעלות הכבוד לשרשו. ותעזרנו על ידי הכבוד דקדושה שתחננו ברחמיך שנוזף על ידי זה להוציא ולגלות חדושי תורה הרבה הנעלמים בנפשנו בקדושה ובטהרה גדולה. ותהיה עמנו תמיד, ולא נאמר דבר שלא פרצונך. ותהיה עם פינו בעת הטיפנו ועם ידינו בעת מעבדנו.

רבנו של עולם חוסה על נפשי העניה והדלה, הרעבה והצמאה והעיפה מאד, ומלא משאלותי ברחמים. שתגבר נפשי על גופי מעתה ועד עולם. ותתעלה ותתנשא נפשי למעלה למעלה, בקדושה ובטהרה גדולה באמת ובאמונה שלמה, בחכמה ובינה ודעת דקדושה, בתורה ועבודה ביראה ובאהבה ובתשובה שלמה לפניך, באמת ובלב שלם פרצונך הטוב: "שוכי נפשי למנוחכי כי יי גמל עליכי. כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי אתהלך לפני יי בארצות החיים. כי לא תעזב נפשי לשאל, לא תתן חסידך לראות שחת. נפשי ישוב, ינחני במעגלי צדק למען שמו. למען שמך יי תחני, בצדקתך תוציא מצרה נפשי. ובחסדך תצמית אויבי, והאבדת כל צוררי נפשי כי אני עבדך. ונפשי תגיל בי תשיש בשועתו. הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך בי זכתי צדיקים כי תגמל עלי".

לח

מיוסד על תורה ל"ח בליקוטי מוהר"ן

"דבקה נפשי אחריך בי תמכה ימינך. דבקתי בעדותיך יי אל תבישני". אבי אב הרחמן עזרני ברחמיך הרבים ובחסדך הגדולים,

שְׁאֲזָכָה לְדַבֵּק עֲצְמֵי אֱלֹהֵי תְּמִיד בְּכֹל עֵת בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה וּבְדַעַת נְכוֹנָה וּמִשְׁשֻׁבֶת. בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה. וְאֲזָכָה לְפִשְׁפֹּשׁ עֲצְמֵי בְּכֹל עֵת אִם אָנִי דְבוּק בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת, עַד שְׁאֲזָכָה לְקַיֵּם מִצְוֹת "וּבו תִּדְבֹק" בְּאַמֶּת, בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּרִצּוֹנָךְ הַטוֹב.

וְזַכְּרֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַיֵּם מִצְוֹת תְּפִלִּין כְּרִאוּי בְּכֹל פְּרֻטִיָּה וּדְקֻדּוּקִיָּה וּכְבוֹנוּתֶיךָ וְתִרְיָ"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִים בָּהּ. וְאֲזָכָה לְהַנִּיחַ בְּכֹל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרִים וּקְדוּשִׁים מְסוּפָּר הַגּוֹן וְצַדִּיק אֲמִתִּי. וְיִהְיוּ נִכְתָּבִין בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וּבְכוֹנָה עֲצוּמָה וְנוֹרָאָה כְּרִאוּי, לְכוּן בְּשִׁעַת כְּתִיבַת הַתְּפִלִּין וְתַקּוּנָן וְכְתִיבַת הַפְּרָשִׁיּוֹת וְתַקּוּן הַבְּתִים וְהַרְצוּעוֹת, וְתַפְּרִיטָן בְּגִידִין וְכֹל תַּקּוּנֵי הַתְּפִלִּין, הַכֹּל יִהְיֶה נַעֲשֶׂה עַל צַד הַיּוֹתֵר טוֹב וְנִאוֹת כְּפִי דִינֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְיִהְיוּ הַתְּפִלִּין שְׁלֵי כְּשֵׁרִים תְּמִיד בְּכֹל פְּרֻטֵי דִינֵיהֶם וְנֵאִים בְּיּוֹתֵר בְּתַכְלִית הַנּוֹי וְהַיְפֵי, וּקְדוּשִׁים בְּתַכְלִית הַקְּדוּשָׁה. וְאֲזָכָה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין דְּרִשׁ"י וְתַפִּלִּין דְּרַבְּנֵי-תַם. בְּכֹל יוֹם יוֹם. וְאֲזָכָה לְהַנִּיחֵם בְּמִקּוּמָם הַרְּאוּי עַל הָרֹאשׁ וְעַל הַזְּרוּעַ בְּשִׁמְחָה רַבָּה וְחֻדְוָה גְדוֹלָה וְעֲצוּמָה מְאֹד מְאֹד, וּבְכוֹנָה גְדוֹלָה עֲצוּמָה וְנוֹרָאָה, וּבְהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל בְּשִׁמְחָה גְדוֹלָה. עַד שְׁאֲזָכָה שְׂיִהְיֶה נִמְשָׁךְ עָלַי קְדוּשָׁה גְדוֹלָה וְעֲצוּמָה, עַל יְדֵי הַנְּחַת תְּפִלִּין הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים מְאֹד מְאֹד. וְיִהְיֶה נִמְשָׁךְ עָלַי קְדוּשַׁת הַתְּפִלִּין מִשְׁרָשֵׁם הָעֲלִיּוֹן בְּקִדְשִׁתְךָ הָעֲלִיּוֹנָה, עַד שְׁאֲזָכָה לְדַבְּקוֹת גְּדוֹל אֱלֹהֵי בְּאַמֶּת עַל יְדֵי מִצְוֹת תְּפִלִּין. וְלֹא אֶסִּיחַ דַּעֲתִי מִן הַתְּפִלִּין לְעוֹלָם, וְלֹא אֲדַבֵּר שׁוּם שִׁיחָה בְּטֵלָה בְּעֵת שְׁאֲנִי מְכַתֵּר בַּתְּפִלִּין בְּכַתְרֵי דְמִלְכָּא עֲלָאָה, בְּחִגִּירַת זַיִּנָּא עֲלָאָה, וְאֲזָכָה לְהַתְּעַטֵּר בְּגִזְרַת עֲטוּרַת תְּפִאֲרַת הַתְּפִלִּין הַקְּדוּשִׁים בְּאִימָה וּבִירְאָה גְדוֹלָה וְעֲצוּמָה בְּלֵב טוֹב וּבְשִׁמְחָה רַבָּה וְחֻדְוָה גְדוֹלָה, בְּאִפְּן שְׁאֲזָכָה לְקַיֵּם מִצְוֹת תְּפִלִּין בְּשְׁלֵמוֹת הַרְּאוּי כְּרִצּוֹנָךְ הַטוֹב, עַד שְׁאֲזָכָה לְהַתְּדַבֵּק בְּךָ יִתְבָּרֵךְ תְּמִיד עַל יְדֵי קְדוּשַׁת הַתְּפִלִּין הַנּוֹרָאִים.

אֲבִינוּ שְׁבִשְׁמִים חוֹמֵל דְּלִים חֲמֵל עָלֵינוּ, וְעֲזָרְנוּ וְחַנּוּנוּ בְּקִדְשַׁת

התפלין. וכשם שזפית אוהנו ונתת לנו על ידי משה עבדך מצוה הגדולה הזאת, כן תחננו ותזכנו ברחמיך לקיים באמת ובשלמות גדול מצוה זאת של תפלין. ונזכה להתדבק בך תמיד, ואל יגרמו עונותינו להפסיק חס ושלום בינינו לבינך. כי אתה אלוה סליחות, וברחמיך הרבים תזכנו לשוב בתשובה שלמה אליך באמת. ונזכה להתבטח ממך תמיד באמת על עצם פשעינו וחסאתנו נגדך תתברך. ובחסדך הגדול תמחל לנו על כל עונותינו וחסאתנו ופשעינו שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך מיום היותנו על האדמה עד היום הזה. ותתקן ברחמיך כל הפגמים שפגמנו בשמך הגדול. עד שנזכה להמשיך עלינו תמיד קדשת התפלין באמת, עד שנזכה להתדבק בך תמיד בדבקות נפלא ועצום, בתשוקה וחסדקה וחספצה וחסדקה ואהבה גדולה אליך באמת פרצונך הטוב. כמו שכתוב: "כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי. כלה שארי ולבבי צור לבבי וחקי אלהים לעולם. אחת שאלתי מאת יי אותה אבקש שבתי בבית יי כל ימי חיי לחזות בנעם יי ולבקר בהיכלו".

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרני ותשמרני ותצילני מדבורים רעים ולא אפגם את דבור פי לעולם. ולא יצא מפי שום דבור רע על שום ישראל שבעולם. ולא אחקר אחר חובות בני אדם, רק תעזרני ותטה את לבבי שאזכה לחקר תמיד אחר כל זכות וטוב שאפשר למצא בכל אחד ואחד מישראל, אפלו בהגרוע שפגרועים. ואזכה להתנגע ולטרח אחר זה, לחתור למצא איזה זכות אפלו בהפחות שבפחותים. ותהיה עמי תמיד ותעזרני שיעלה בידי שאזכה למצא בהם תמיד צד זכות וטוב. ואזכה לדון את כל אדם לכף זכות תמיד. ותצילני ברחמיך הרבים מעון הגדול והחמור מאד, שהוא עון לשון-הרע ורכילות החמור ביותר, השקול כנגד שלש העברות הגדולים שבתורה, שהם עבודה זרה וגלוי עריות ושפיכות דמים. ועון לשון-הרע שקול כנגד כלם.

מָרָא דְּעֵלְמָא כְּלָא, רַחֵם עָלַי לְמַעַנְךָ, וְהִיָּה עִם פִּי תָמִיד בְּעַת דְּבוּרַי. וְזַכְּנִי שְׂאֵשְׁמַר פִּתְחֵי פִי, שְׁלֹא יֵצֵא מִפִּי שׁוֹם דְּבוּר לְשׁוֹן הָרַע וְאַבְקָ לְשׁוֹן הָרַע עַל שׁוֹם יִשְׂרָאֵל שְׂבַעְעוּלָם, וְלֹא דְבוּר שְׂאִינוּ הַגּוֹן. וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי דְבוּרִים רָעִים, מִלְּשׁוֹן הָרַע וּמִכִּילוֹת וּמִדְּבָרִים בְּטָלִים וּמְלִיצָנוֹת וּמְחַנְיָפוֹת וּמְשַׁקְרִים, וּמִלְּגָלוֹת סוּד שְׂאִין צָרִיכִים לְגָלוֹת, וּמִנְבוּל פֶּה, וּמִלְּגָלוֹת וְלוֹמַר דְּבָרֵי תוֹרָה וַיִּרְאֵת שְׁמַיִם בְּמָקוֹם וּבְזִמָּן שְׂאִין רָאוּי לְאָמְרָם וּלְגָלוֹתָם. וּמִכָּל מִינֵי דְבוּרִים שְׂאִינָם טוֹבִים, וּמִכָּל מִינֵי הֶבֶל פֶּה הַפּוֹגְמִין אֶת הַדְּבוּר הַקְּדוֹשׁ שֶׁהוּא רוּחַ פִּיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אָבִינוּ שְׂבַשְׁמַיִם, מַה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמַה נִּסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחַקִּים, כִּי מֵרֵב רְגִילוֹתֵנוּ בְּדְבוּרִים פְּגוּמִים, אֵין אָנוּ יוֹדְעִים שׁוֹם דְּרַךְ אֵיךְ לְהִרְחִיק עַצְמָנוּ מֵהֶם מַעֲתָה. עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּעֲזְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ וּתְדַרְכֵּנִי וְתוֹרְנֵי דְרַךְ יִשְׂרָאֵל, בְּאֶפֶן שְׂאֵזְכָּה לְשָׁמַר עַצְמִי בְּרַחֲמֶיךָ שְׁלֹא אֶכְשַׁל בְּשׁוֹם דְּבוּר שְׂאִינוּ טוֹב. וְלֹא אוֹמַר דְּבָר שְׁלֹא כְרָצוֹנְךָ. וְתַזְכְּנֵי לְהִיּוֹת טוֹב לְכָל תָּמִיד. וְלֹא אֶחְקַר לְעוֹלָם אַחַר חוֹבוֹת בְּנֵי אָדָם חַס וְשְׁלוֹם, רַק אֲדַרְבָּא אֶזְכָּה לְהַשְׁתַּדֵּל תָּמִיד בְּכָל כַּח וְעַז וּגְבוּרָה לְמַצֵּא תָּמִיד זְכוּת וְטוֹב בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ, אֶפְלוּ בְּהַפְחוֹת שְׂבַפְחוֹתֵם, וְאֶפְלוּ בְּהַקֵּל שְׂבַקְלִים, אֶפְלוּ בְּהַחוֹלְקִים וְהַרוֹדְפִים אוֹתִי. כֹּלֵם אֶזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְדוֹנָם לְכַף זְכוּת תָּמִיד. וְתַתֵּן לִי שְׁכָל וְדַעַת מֵאֲתָךְ, אֵיךְ לְחַפֵּשׂ וּלְמַצֵּא בְּהֶם זְכוּת וּנְקֻדוֹת טוֹבוֹת תָּמִיד.

וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִסְטָרָא דְ"קָץ כָּל בְּשָׂר", מִכָּל בְּנֵי אָדָם הָרָעִים, שֶׁהֵם עֲזֵי פָנִים שְׂבִדוֹר, הַחוֹקְרִים וּמְחַפְּשִׁים תָּמִיד אַחַר חוֹבוֹת בְּנֵי אָדָם. וּמִבְּקָשִׁים תָּמִיד לְמַצֵּא חַב וּפְגָם בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם הַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מֵהֶם וּמִהַמּוֹנָם, וְאֵל תִּשְׁמַע דְּבַרְיָהֶם וְאֵל יַעֲלֶה קְטְרוֹנָם לְפָנֶיךָ כָּלֵל. וְתַסְתֵּם הַפְּרָגוֹד בְּפָנֵי דְבַרְיָהֶם הָרָעִים, וְאֵל יִכְנָסוּ דְבַרְיָהֶם בְּאֶזְנוֹךְ כָּלֵל. כִּי אַתָּה יוֹדַעְתָּ אֶת לְבָבְךָ הָרַע, וְהֵם עוֹמְדִים

עלינו בכל עת ומקטרגים עלינו, ורוצים לרחקנו חס ושלום מעבודתך באמת. ומהם נמשכו וכאו עלינו כל הקטרוגים והנסיונות והבלבולים אשר על ידם נרחקנו מעבודתך באמת.

רבנו של עולם אתה ידעת את כל מה שעבר עלינו עד הנה. וכל מה שעובר עלינו בכל עת בכל יום ובכל שעה. כי רבים קמו עלינו מאד. "י מה רבו צרי רבים קמים עלי. סבוני כמים כל היום הקיפו עלי יחד". והאמת ידעתי יי אלהי ואלהי אבותי, כי "בי אני אדוני העון", ואנכי סבותי בנפשי כל אלה, על ידי שלא שמרתי את עצמי ופגמתי בכרית הלשון ובכרית המעור. אשר על ידי הפגמים האלה, נמשך להם דבורים שיש להם פח לדבר ולהלשין ולקטרג עלינו חס ושלום. אבל כבר הבטחתינו יי אלהינו שאתה חפץ חסד, ואתה מרבה להטיב, ורוצה אתה בתשובתן של רשעים, ואין אתה חפץ במיתתם, ואתה שונא וממאס בתכלית השנאה והמאוס את כל מי שרוצה לעורר דין ולהלשין ולקטרג חס ושלום על בני ישראל עמו, ובפרט בשעה שהם נזופים מלפניך על ידי חטאייהם ופשעיהם ועוונותיהם, אף-על-פי שחטאו לפניך באמת, אף-על-פי-כן אין רצונך שיקטרגו על ישראל חס ושלום. ואתה בוחר ומקרב ומחבב את מי שמרחם אז על ישראל ועוסק ללמד זכות עליהם בעת ההיא, ומוסר נפשו להעתיר עבורם, ולהפציר אותך בשבילם, כמו משה רבנו עליו השלום, שמסר נפשו על ישראל והתפלל עליהם תמיד, אפלו בעת שעשו מה שעשו. ואתה ברחמיך שמעת תפלתו תמיד, וחבבת אותו בכל מיני חבה בשביל זה.

והנה עתה בעוונותינו "אבד חסיד מן הארץ וישר באדם אין". ואין מי שיעמד בעדנו. ולא די לנו בכל זה, כי אם עוד רבים קמים עלינו, רבים מאד, כאשר אתה ידעת. על מי לנו להשען על אבינו שבשמים. החומל על דל חמל על דלותנו, וראה שפלותנו ובזיונו. הבט משמים וראה כי היינו לעג וקלס. "כל היום כלמתי נגדי ובשתי פני כסתני.

מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם". הביטה בענייניו. פי רבו מכאובינו וצרות לבבנו. חוסה עלינו בארץ שבינו, ואל תשפך חרונוך עלינו כי עמך אנחנו בני בריתך. עזרנו פי עליך נשעננו. "מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגוזלו", הצילני נא מיד אויבי, ומרודפי הצילני אבי שבשמים. הצילני נא גואל חזק. פודה ומציל הצילנו ומלטנו, ופדנו מכל מיני שונאים ומלשינים ומקטרגים בגשמיות וברוחניות. חוסה עלינו למען ולמען אבותינו ולמען כל הצדיקים אמתים, אשר אנו חוסים בהם תמיד. יודע תעלומות, רחם רחם, הצל הצל, הושיענו והצילנו "מחרב מפיהם, ומיד חזק אביון".

ותשפיע עלינו כח וגבורה מאתך בזכות הצדיקי אמת. ותעזרנו ותושיענו שנופה להכניע ולהשפיל עדי ארץ כל המתנגדים החולקים על האמת. ונזכה לעקר ולשבר ולבטל כל המקטרגים והמלשינים על הרחוקים הבאים להתקרב אליך באמת, החפצים ליראה את שמך; אף על פי שאין אנו כדאים להתקרב אליך לפי מעשינו, אף על פי כן, "רחמיך רבים יי" רחמיך רבים מאד, עשה אתה עמנו מה שתראה וכרצונך עשה עמנו. ומי יאמר לך מה תעשה, אבל מי שם אותם לדין ושופט, לדון אותנו חס ושלום, ולקטרג עלינו חלילה. מי בקש זאת מידם לרמס על הנרדפים חלילה. "כי אתה אשר הפית דפו, ואל מכאוב חלליך יספרו. אפלה נא ביד יי פי רבים רחמי וביד אדם אל אפלה".

רבנו של עולם, שומע צעקה מעמקי השאול תחתיות ומתחתיו, שמע צעקתי ונאקתי ונאחתי המרה מאד, הכבדה מאד העמוקה מאד. אי שמים הקיצו לצערי ורדיפתי, מה שאני בעצמי רודף את עצמי ביותר, וגם אחרים רודפים אותי מאד מאד, ותהי המלחמה עלי פנים ואחור. "שוכה יי עד מתי והנחם על עבדיך" אהה יי, אהה יי, שטחתי אליך כפי מעמקי עמקי עמקים, מעמקי עמקי ההסתרה שבתוך הסתרה, מאלפים ורכבות הסתרות, צר לי מאד אבי שבשמים,

צַר וּמַר לִי מְאֹד, צַר וּמַר לִי מְאֹד, וְאֵין לִי שׁוּם לְשׁוֹן בְּעוֹלָם לְפָרֵשׁ בּוֹ שִׁיחֲתִי וְצַעֲרִי. "קוֹלִי שְׁמַעְתָּ, אֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ לְרוֹחֲתִי לְשׁוֹעֲתִי". חֲנֻנִי וְעֲזֻרְנִי שְׁאַזְכֶּה לְאַכְפִּיָּא הַסְטֵרָא אַחְרָא, סְטֵרָא "דְקַץ כָּל בְּשָׂר", תַּחַת הַדְּבוּר שֶׁל הַקְּדוּשָׁה. וְאַזְכֶּה לְהוֹצִיא בְלָעַם מִפִּיהֶם, לְהוֹצִיא מִהַסְטֵרָא אַחְרָא כָּל הַדְּבוּרִים רָעִים וְכָל הַדְּבוּרִים פְּגוּמִים שֶׁיִּנְקוּ מֵהֶם עַל יְדֵי פֶגֶם הַדְּבוּר שֶׁפִּגְמֵתִי בּוֹ בְּשׁוּגֵג וּבְמִזִּיד בְּאַנְס וּבְרִצּוֹן, וְכֻלָּם אֲזַכֶּה לְתַקֵּן בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, עַד שְׁאַזְכֶּה לְהוֹצִיא כָּל הַדְּבוּרִים מִן הַסְטֵרָא אַחְרָא, וְלִהְיִיבְכֶם כָּלֵם לְשַׁרְשֵׁם שֶׁבְקִדְשָׁה. עַד אֲשֶׁר הִרְשַׁעָה כְּלָה כְּעֶשֶׂן תִּכְלָה וְעוֹלָתָה תִקְפָּץ פִּיהָ. כִּי "יִסְכַּר פִּי כָּל דּוֹבְרֵי שְׁקֵר". וְתִמְלֵא פִּיהֶם חֶצְצָן. וְתַעֲקֵם וְתַעֲקֹר אֶת פִּיהֶם וְלִשׁוֹנָם שֶׁל כָּל הַמְקַטְרָגִים וּמְלִשִׁינִים וְדוֹבְרֵי רָעוֹת עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים הַחִפְצִים לִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמְתָּ. וְתַתֵּן בְּלִבָּם שִׁישׁוּבוּ מִדְּרָכָם הָרָעָה, וְיִטּוּ לְבָם בְּאַמְתָּ אֶל הָאֱמֶת, וְיִתְגַּלֶּה הָאֱמֶת בְּעוֹלָם. וְיִקְיִם מִקְרָא שְׁכַתּוּב: "יַעֲזֹב רָשָׁע דְרָכּוֹ וְאִישׁ אֲוֹן מִחֲשַׁבּוֹתָיו, וְיָשׁוּב אֶל יְיָ וּיְרַחֲמֵהוּ, וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלְחָ".

וּבְבִן תּוֹצְנֵנוּ בְּרַחֲמֵיךָ אָבִינוּ אָב הַרְחֵמֵן, וְתַעֲזֻרְנוּ לְעֶסֶק בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תְּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה. וְלֹא אוֹבֵד שׁוּם לַיְלָה מְלִילוֹתֵי בְּלִי לַמּוֹד וְעֶסֶק בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה, כָּל יְמֵי חַיֵּי. וְתַעֲזֻרְנִי לְנִדָּד שְׁנָה מְעִינִי לְלַמֵּד הַרְבֵּה תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְלְעֶסֶק בְּתַפְלוֹת וּתְחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת הַרְבֵּה בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם. וְתִהְיֶה בְּעֲזָרֵי תְּמִיד, שְׁלֹא יִהְיֶה כַח לְשׁוּם בְּטוּל בְּעוֹלָם לְבִטְלָנוּ חֵס וְשְׁלוֹם מִן הַתּוֹרָה וּמִן הָעִבּוּדָה. וְאַפְלוּ בְּעַת כְּשֶׁצָּר לְאָדָם חֵס וְשְׁלוֹם, אֲפִלוּ כְּשִׁישׁוּבִים בְּעִנְיֹת וּבְדַחְקוֹת חֲלִילָה, נִזְכָּה גַם כֵּן בְּרַחֲמֵיךָ לְעֶסֶק בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה תְּמִיד, וְלֹא נִהְיֶה בְּטָלִים מִדְּבַרֵי תוֹרָה לְעוֹלָם. וְאַתָּה בְּרַחֲמֵיךָ תִּרְחַם עָלֵינוּ וְתִרְאֶה בְּעִנְיָנוּ וְדַחְקָנוּ וְעַמְלָנוּ, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חוּט שֶׁל חֶסֶד בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסֶדֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְיִמְשִׁךְ עָלֵינוּ אוֹר הַחֶסֶד מִבְּקָר דְּאַבְרָהָם. וְכֹאֹר בְּקָר יִזְרַח עָלֵינוּ אוֹר הַחֶסֶד וְהַרְחָמִים וְהַחֲמִלָה וְהַחֲנִינָה. "יוֹמָם

יצוה יי חסדו, ובלילה שירה עמי תפלה לאל חי". ועל ידי אור החסד בקר דאברהם שתמשיך עלינו ברחמיך הרבים, על ידי זה תזכנו להכניע ולאכפאי סטרא דקץ פל בשר, שהוא הרוח סערה, תחת הדבור דקדשה. ויקים מקרא שפתוב: "רוח סערה עושה דברו". ויתבטלו מן העולם מעלינו ומעל גבולנו כל הדבורים רעים שבעולם, ונזכה לדבור דקדשה בשלמות, ולתקן פגם הדבור. ונזכה שיצא הדבור בקדשה מפינו בשיר ושבח ורגן והלל להשם תברך. ותזכנו מעתה שלא יצא מפינו שום דבור פגום כלל. רק כל דבורנו יהיו רק דבורים קדושים בתורה ותפלה ותחנות ובקשות ושירות ותשבחות והודאות לשמך הגדול והקדוש, וביראת שמים ועבודת השם תברך תמיד, באמת ובלב שלם, בקדשה ובטהרה גדולה, כרצונך הטוב. "ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך. תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. אברכה את יי בכל עת תמיד תהלתו בפי. פי יספר צדקתך, כל היום תשועתך. אודה יי מאד בפי, ובתוך רבים אהללנו, פי יעמד לימין אביון להושיע משופטי נפשו".

ובכן תעזרני ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים וטובותיך העצומות, וחינוכותיך האמתיות, וחקלתך החזקה, ואהבתך הגדולה עלינו תמיד. ותזכני ותושיעני שאזכה להעלות את הדבור לשרשו שהוא חמשה אצבעות שבורע שמאל, שהם כנגד חמשה מוצאות הפה. ותזכני ברחמיך לפרש שיחתי לפניך תמיד בכל יום באמת ובלב שלם. ואת כל אשר עם לבבי אשיחה לפניך באמת ובתמימות ובהתעוררות הלב מאד מאד. ואזכה לדבר בחמימות גדול דקדשה, לעורר לבי אליך ולדבר ביני לבין קוני בשלהבת הגבורות, ולהתעורר לעבודתך באמת. ואזכה לדבר בחמימות שבלב דברי אמת שבלב ולראות פחיתותי ושפלותי וכאבי העצום והמר. כאב עוונותי וחסאי ופשעי, שחטאתי ושעויותי ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה.

וְתַעֲזְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שִׁיְהִיָּה נִמְשָׁךְ עָלַי בּוֹשָׁה גְדוֹלָה וְעֲצוּמָה מֵאַתָּךְ, וְאַזְכֶּה לְהִתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֵיךָ מְאֹד מְאֹד עַל רַבּוּי וְעֲצָם פְּשָׁעַי וְעוֹנוֹתַי, כְּנֶגְדְּ רַב וְשְׁלִיט עֲקָרָא וְשָׁרָשָׁא דְכָל עֲלָמִין רַב וְשְׁלִיט עַל כָּלֵא וְלַעֲלָא מִן כָּלֵא וְלִית לַעֲלָא מְנִיָּה. מְמַלְא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין, וּבִתּוּךְ כָּל עֲלָמִין, וְלִית אֲתֵר פְּנוּי מְנִיָּה, אֲשֶׁר כָּל בְּרוּאֵי מַעְלָה וְכָל בְּרוּאֵי מַטָּה, כְּלָם יִרְעֲדוּן וְיִפְחָדוּן מֵאַיִמַת שְׁמוֹ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ יִתְבָּרֵךְ, וְכָלֵם עוֹשִׂים רְצוּנוֹ בְּאַהֲבָה בְּאַיִמָה וּבְיִרְאָה וּבְכַפְחַד גְּדוֹל. מִי לֹא יִירָא מִפְּנֵיךָ מִי לֹא יִרְעַד מִשְׁמֶךָ. וּבְעוֹנוֹתַי הַרְבִּים הַרְבִּיתִי לִפְשָׁע נִגְדָךְ תִּתְבָּרֵךְ עַד אֲשֶׁר נִשְׁמַטִּים לְבִי כָּל כָּךְ. עַד שְׂאֵינִי יָכוֹל אֲפֹלוּ לְהִתְבַּיֵּשׁ מִמֶּךָ כְּרְאוּי. גַּם בּוֹשׁ לֹא אֲבוֹשׁ גַּם הַכְּלִים לֹא אֲדַע. וְעַתָּה בְּמָה יִכְפְּרוּ עוֹנוֹתַי הַמְרַבִּים. וּבְמָה אֲרַצֶּה וְאֲפִיִּס אוֹתָךְ, יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אַבּוֹתַי.

חֹם וְחַמַּל עָלַי, וְחֲנַנִי מֵאַתָּךְ דַּעַה בֵּינָה וְהַשְׁכֵּל. בְּאַפֵּן שְׂאֲזַכֶּה לְהִתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֵיךָ מְאֹד עַל גְּדוֹל פְּשָׁעַי נִגְדָךְ. וְאַזְכֶּה לְדַבֵּר וּלְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחַתִּי לְפָנֶיךָ בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל, בְּרִשְׁפֵי שְׁלֵהֲבַת אֵשׁ לוֹהֵט, מֵעַמֵּק הָאֲמַת שְׁפַלֵּב. וְכָל דְּבָרֵי יְהִיו כְּגַחְלֵי אֵשׁ. כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: "חֵם לְבִי בְּקִרְבִּי, בַּהֲגִיגֵי תִבְעֵר אֵשׁ, דִּבְרַתִּי בְּלִשׁוֹנִי". וְאַזְכֶּה לְעוֹרֵר לְבִי בְּאֲמַת לְעִבּוּדְתָךְ וּלְיִרְאָתָךְ וּלְתוֹרַתְךָ, וּלְדַבֵּר תָּמִיד בְּחַמִּימוֹת שְׁפַלֵּב דְּבָרֵי אֲמַת שְׁפַלֵּב. וְתוֹכְנִי לְנִקְדַּת מְבַחַר רֵאשׁ הָאֲמַת, שִׁיְהִיו כָּל דְּבָרֵי בְּאֲמַת לְאֲמַתּוֹ, בְּתַכְלִית נִקְדַּת הָאֲמַת שְׂאֲתָה חֲפִץ בּוֹ. כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: "רֵאשׁ דְּבָרְךָ אֲמַת, וְלַעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צִדְקָךְ". וְאַזְכֶּה לְהִרְבוֹת בְּדַבּוּרֵי אֲמַת בְּכָל יוֹם בְּשִׁלְהֲבַת הַגְּבוּרוֹת דְּקִדְשָׁה בְּחַמִּימוֹת הַלֵּב, עַד שְׂאֲתַעוֹרֵר בְּאֲמַת לְעִבּוּדְתָךְ. וְיִמְשָׁךְ עָלַי בּוֹשָׁה וְיִרְאָה גְדוֹלָה בְּכָל עֵת מִפְּנֵיךְ.

וְאַזְכֶּה מְהֵרָה לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל כָּל חֲטָאֵי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי הַמְרַבִּים. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּמְחַל וְתִסְלַח וְתִכְפֹּר לִי עַל כְּלָם. אִף עַל פִּי שְׂאֵי אֶפְשֵׁר לִי בְּשׁוּם אִפֵּן לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה כְּרְאוּי עַל כָּל עוֹנוֹתַי הַעֲצוּמִים. כִּי כָּל יָמֵי לֹא יִסְפִּיקוּ לִי לְתַקֵּן חֲטָא אֶחָד וּפְגָם אֶחָד

מְעוֹנוֹתֵי הַמְרָבִים. אַף עַל פִּי כֵן תִּרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ, וּתְזַכְּנֵנִי שְׂאֵזְכָּה עַל כָּל פְּנִים לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה כְּפִי כַחַי. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּקְבַּל תְּשׁוּבָתִי לְפָנֶיךָ בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן, עַד שְׂאֵזְכָּה שְׂתַעֲבִיר וְתִסִּיר וּתְגַרֵּשׁ וּתְבַטֵּל מִמֶּנִּי כָּל הָרוּחַ שְׁטוּת שֶׁנִּדְבַּק בִּי עַל יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים. וּתְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הָאֲמִתִּים עָלַי, וּתְגַעֲוֹר בְּהָרוּחַ שְׁטוּת שֶׁבָקַרְבִּי, וּתְגַרֵּשׁוּ וּתְרַחֲקוּ וּתְבַטְּלוּ מִמֶּנִּי בְּבִטּוֹל גָּמוּר. וּתְזַכְּנֵנִי לְרוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת דִּקְדוּשָׁה, עַד שְׂאֵזְכָּה לְהַפִּיר וְלִדְעַת אוֹתְךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם. וְעַל יְדֵי זֶה אֲזַכֶּה שְׂתִתְגַּלֶּה הַבּוֹשָׁה בְּפַעַל עַל פָּנַי, כִּי עֲכָשׁוּ נִטְמָטֵם לְבִי וְשִׁכְלִי כָּל כָּף עַל יְדֵי עוֹנוֹתֵי הַמְרָבִים. עַד שְׂאֵיִן לִי שׁוֹם דַּעַת וְשִׁכָּל אֶפְלוּ לְהַתְּבַיֵּשׁ מִפְּנֶיךָ בְּאַמֶּת כְּרְאוּי לִי לְהַתְּבַיֵּשׁ, כְּאֲשֶׁר אַתָּה יוֹדַעַת יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי.

אָנָּה יְיָ, אֵל תַּעֲשֶׂה עִמִּי כְרַע מַעֲלָלִי. חוּס וְרַחֵם וְחַמַּל עָלַי, וְזַכְּנֵנִי מִהֲרָה לְתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, עַד שְׂאֵזְכָּה שְׂתִתְגַּלֶּה הַבּוֹשָׁה דִּקְדוּשָׁה בְּפַעַל עַל פָּנַי. וְאֲזַכֶּה לְהַתְּבַיֵּשׁ מִפְּנֶיךָ בְּאַמֶּת בְּבוֹשָׁה גְדוּלָה בְּתַכְלִית הַבּוֹשָׁה, כְּאֲשֶׁר רְאוּי לִי לְהַתְּבַיֵּשׁ מִפְּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, רְבוּן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת, אֲשֶׁר גְּמַלְתָּנִי טוֹבוֹת כְּאֵלָה בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, וְחִשְׁבָתָּ מְרַחֵק לְהַטִּיב אַחֲרֵיתִי. וְאֲנִי גְּמַלְתִּיךָ הָרָעָה, רְעוֹת רְבוֹת וְחִטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וּפְגָמִים רְבִים עֲצוּמִים וְנוֹרָאִים בְּכָל עֵת וּבְכָל יוֹם מִמָּשׁ. מָה אוֹמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמָה אֶסְפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, הֲלֹא כָּל הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגָלוֹת אַתָּה יוֹדַע.

צוּר עוֹלָמִים עֲזָרָנִי פְדִינִי וְחַנּוּנִי, הַצִּילְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי, בְּאוֹר פְּנֶיךָ הַחַיִּי וְקַיִמָנִי. זַכְּנֵנִי שְׂיִהְיֶה נִמְשָׁךְ עָלַי קְדוּשַׁת הַתְּפִלִּין הַקְּדוּשִׁים מִשְׂרָשָׁם הָעֲלִיּוֹן. וְאֲזַכֶּה לְחַדֵּד שִׁכְלִי בְּהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה תְּמִיד. וְאֲזַכֶּה תְּמִיד בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַל-יְדֵי הַנְּחַת תְּפִלִּין לְמַחֲיִן חֲדָשִׁים וּלְהַפְרָה חֲדָשָׁה בְּהַשְׁגַּת אֱלֹהוּתְךָ וַיְדִיעַת רוּמָמוֹתְךָ יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלֶּה שְׁמֶךָ לְעַד וּלְנֶצַח נְצָחִים, וְתִמְשִׁיךְ עָלַי בּוֹשָׁה גְדוּלָה מִפְּנֶיךָ תְּמִיד, וְתִהְיֶה יְרֵאָתְךָ עַל

פני זו הבושה לבלתי אַחַטָּא מעתה ועד עולם. ותאיר עלי באור פְּנִיךָ, ויהיו פני מאירות בקדשה גדולה על-ידי אור הבושה דקדשה שתמשיך עלי ברחמיך ובחסדיך הגדולים, עד שיבושו ויבהלו מפני כל רואי שיפלו עליהם בושה ויראה גדולה מפני, על-ידי קדשת אור התפלין שתמשיך עלי ברחמיך, ויתוסף להם ידיעה גדולה והכרה חדשה דקדשה ויראה ובושה גדולה, על-ידי קדשת אור הפנים שתמשיך עלי בחמלתך הגדולה. ויקים בי מקרא שכתוב: "וראו כל עמי הארץ כי שם יינקרא עליך ויראו ממך:"

ותצילני ברחמיך הרבים מעזי פנים, ותעזרני ותושיעני ותמלטני שלא יהיה לי שום עזות דסטרָא אחרָא כָּלֵל. ותזכני מהרה להכניע ולשבר ולבטל עזות הגוף ותאֹתִיו ומדוֹתִיו הרעים. ותרחם עלי ותושיעני ותצילני מכל מיני פגם הברית שבעולם, במחשבה דבור ומעשה, בראית העין ובשמיעת האזן ובשאר חושים, בכלם אֶזְכָּה להיות קדוש וטהור בקדשת הברית בקדשה גדולה כרצונך הטוב באמת, כראוי לאיש ישראל, אשר בהם בחרת.

ותזכני ברחמיך לקבל שבתות בקדשה גדולה ובשמחה וחדוה רבה, בגילה רנה דיצה וחדוה אהבה ואחווה ורעות ושלום גדול. ותעזרני ברחמיך הרבים לשמר את השבת כהלכתו, ותצילני בשבת קדש מכל מכשול הל"ט [השלושים והשעה] אבות מלאכות ומתולדותיהן, ומכל השבותים דרַבָּנָן. ויהיה אז בעיני כאלו כל מלאכתי עשויה. ולא אהרהר אז אחר שום מלאכה ועסק ומשא ומתן, ולא בשום חפצי חל כָּלֵל. ואזכָּה לקדש את דבורי בשבת קדש בקדשה יתרה ועצומה. ולא יהיה דבורי של שבת כדבורי של חל, ולא יצא מפי שום דבור בטל בשבת קדש. ותעזרני ותזכני לקדש את השבת בכל מיני קדשות, ולכבדו בכל מיני כבוד ועז ופאר, במאכל ומשקה וכסות נקי, ובדירה נאה וכלים נאים בגשמיות, ובדירה נאה וכלים נאים, בלבי ואברי, ובשיר ושבח ורגן וזמרה בשמחה וחדוה גדולה, ביראה ואהבה רבה

ועצומה, ובדבקות נפלא ועצום לשמך הגדול והקדוש. עד שאזכה להמשיך הקדשה של שבת קדש על כל ששת ימי החל, עד שכל ששת ימי המעשה יהיו טהורים וקדושים בקדשת שבת קדש. ואזכה להכניע ולבטל זממת הנחש מכל הל"ט [השלושים ותשע] מלאכות של ימי החל, עד שכל הל"ט מלאכות וכל העסקים והמשא ומתן שלי, יהיו מזדבכים בקדשה ובטהרה גדולה בקדשת שבת קדש. ותזכני שאזכר את השבת תמיד, ולהכין מנה יפה לשבת מאחד בשבת, כמו שכתוב: "זכור את יום השבת לקדשו", זכרהו מאחד בשבת. ואזכה לקיים מקרא שכתוב: "אם תשיב משבת רגלך, עשות חפצך ביום קדשי, וקראת לשבת ענג, לקדוש יי מכבד, וכבודתו מעשות דרכיך, ממצוא חפצך ודבר דבר. אז תתענג על יי, והרפכתך על במתי ארץ, והאכלתיך נחלת יעקב אביך, כי פי יי דבר". מלא רחמים חומל דלים, צור ישראל וקדוש, קומה בעזרתנו ומלא משאלותנו ברחמים, וזכנו להיות דבוקים בך תמיד בכל עת באמת ובאמונה שלמה בקדשה ובטהרה גדולה כרצונך הטוב באמת. ויקים בנו מקרא שכתוב: "ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים בלכם היום". אמן נצח סלה ועד.

לט

מיוסד על תורה ל"ט בליקוטי מוהר"ן

"עושה שלום במרומו", אדון השלום, מלך שהשלום שלו, יהי רצון מלפניך שתרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותמשיך שלום בעולם. ותשים שלום בין כל עמך ישראל. ותבטל כל מיני מחלוקות מן העולם. כי אתה ידעת רבוננו דעלמא כללא, כמה רעות וצרות גרמו לנו המחלוקות שבין ישראל, ובפרט המחלקת העצומה שנתפשטה עכשו בעוקבא דמשיחא, בין כל הצדיקים והתלמידי חכמים והכשרים שבדור, ונעשה קטגוריא בין תלמידי חכמים. רחם עלינו ברחמיך ותשפך בעסך מעלינו, ותמשיך רחמים וחיים ושלום עלינו ועל כל

עמך ישראל לעולם. ותתן בלב כל אחד ואחד שירחם על חברו, ויאהב את חברו באמת אהבת נפש. ונזכה לקיים באמת מצות "ואהבתך לרעך כמוך", בכל לב בגוף ונפש וממון, אשר מצוה זאת היא כלל גדול בתורה. ותבטל כל מיני שנאה וקנאה וקנטור ונצחון דסטרא אחרא מן העולם. ולא יעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים, רק יהיה שלום גדול ואהבה ואחוה ורעות בין כל עמך ישראל תמיד לעולם ועד.

ובכן תרחם עלינו, ותעזרנו ותושיענו שנזכה לשבר מאתנו תאות אכילה. ונזכה שתהיה אכילתנו בצמצום רק כפי ההכרח לקיום האדם לבד. ונמצט תאות טבענו, ונזכה לאכל בקדשה ובטהרה גדולה לשמך לבד באמת לאמתו. ותסיר ממנו חרפת רעב, ולא נרגיש שום רעבון בקרבנו לעולם. ונזכה לשדד ולשבר ולבטל כל תאות הבהמיות של גופנו. ותסיר מאתנו כל מיני חרפות ובזיונות שהם תאות הגוף, שמהם נמשכין כל החרפות. ותקדשנו בכל מיני קדשות.

ותעזרנו ברחמיך הרבים שנזכה לשבר תאות המשגל לגמרי באמת. ותזכנו להתקדש בקדשת הברית בקדשה גדולה כראוי לישראל עמך הקדוש אשר בהם בחרת באהבה. ותהיה עמנו תמיד, ותושיענו ותעזרנו שנזכה לקדש עצמנו במתן לנו, ויהיה זווגינו רק משבת לשבת, בקדשה גדולה ונוראה. ונזכה לשבר נפש המתאנה שבקרבנו, שהוא תאות הבהמיות. ויהיה זווגינו בקדשה גדולה בלי שום תאות הגוף כלל, ויהיה דומה בעינינו כאלו כופה שד. ונזכה לעלות בכל פעם מקדשה לקדשה עליונה, עד שנזכה להכלל בקדשתך העליונה כרצונך הטוב באמת. ונזכה לשבר כל תאות הבהמיות, הן תאות המשגל, הן תאות אכילה, הן כל התאות, כלם נזכה לשברם ולבטלם לגמרי מעלינו ומעל גבולנו. ותמשיך עלינו קדשה וטהרה ממקור כל הקדשות. ונזכה להתקדש בקדשתך העליונה תמיד, ונשוב אליך באמת. ונזכה לסור מרע לגמרי ולעשות רצונך הטוב תמיד.

אָבִינוּ מְלַכְנוּ רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְקַדְשָׁנוּ בְּקִדְשֶׁךָ הָעֲלִינָה. וְטַהַר לַבָּנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְתִזְמֵן לָנוּ פְּרִנְסָתֵינוּ בְּרוּחַ מְאֹתְךָ. וְאַל תִּצְרִיכֵנוּ לֹא לַיְדֵי מִתְּנַת בְּשׂוֹר וְדָם וְלֹא לַיְדֵי הַלְּוָאֲתָם. וְתַפְתַּח לָנוּ אוֹצְרֶךָ הַטּוֹב, וְתִשְׁפִיעַ לָנוּ שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם עַד עוֹלָם. וְתִבְרַךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יְדֵינֵנוּ. וְאֵת פְּרִי בִטְנֵנוּ וַיְהִיו בְּגִינוּ וּבְנוֹתֵינוּ חַיִּים וְקַיָּמִים בְּעִבּוֹדְתְךָ וּבְתוֹרַתְךָ וּבִירְאָתְךָ לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים. וְתִרְחַם עַל צְאֲצָאֵינוּ וְצְאֲצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. (וּבְפֶרֶט עַל צְאֲצָאֵי פְלוּנֵי בֶן פְּלוּנֵי וְכוּ'). וְתִמְשִׁיךְ עָלֵיהֶם חַיִּים טוֹבִים וְאַרוֹכִים. וַיְהִיו כָּל יוֹצְאֵי חֲלָצֵינוּ מְאַרְיִכִים יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, יִלְכוּ יוֹנְקוֹתָם וַיִּרְבוּ פֹארוֹתָם, וַיְהִיו צְאֲצָאֵיהֶם כְּעֶשֶׂב הָאָרֶץ. וְתִצְלִם בְּרַחֲמֶיךָ מַצְעַר גְּדוּל בָּנִים חַס וְשְׁלוֹם, רַק כָּלֵם יִזְכּוּ לְגִדּוֹל בְּגִיָּהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם לְתוֹרָה וּלְחִפָּה וּלְמַעֲשֵׂים טוֹבִים. הֵן הַנּוֹלָדִים כְּבָר, הֵן הַעֲתִידִים לְהוֹלֵד לָהֶם, כָּלֵם יִאֲרִיכוּ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, וְכָלֵם יִשְׁאִירוּ שְׂאֵרִית בְּאַרְץ. וַיִּתְרַבוּ צְאֲצָאֵיהֶם כְּחוֹל הַיָּם וּכְכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב, לְעַד וּלְדוֹרוֹת עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם. הַבִּיטָה בְּעֵינֶיךָ וּרְאֵה מְכֹאֲבֶיךָ. כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת לְבָבֶיךָ. אַתָּה יָדַעְתָּ צַעֲרָם וְצָרוֹתֵיהֶם הַמְרִבּוֹת שֶׁסָּבְלוּ עַד הַנְּהָה. מִרְא דְעִלְמָא כְּלָא, אֵל שְׂדֵי יִתֵּן לָהֶם רַחֲמִים, הָאוֹמֵר לְעוֹלְמוֹ דֵּי, יֹאמֵר לְצָרוֹתֵיהֶם דֵּי. עֲשֵׂה לְמַעַן זְכוֹת אַבוֹתֵיהֶם, וְשִׂמַּח לְבַבֵּיהֶם וְעֲזָרָם מֵעַתָּה שְׂיִרְבוּ צְאֲצָאֵיהֶם, וַיִּזְכּוּ לְגִדּוֹל כָּל בְּגִיָּהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם, וַיִּאֲרִיכוּ יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתֵיהֶם, יִרְבוּ וַיִּגְדְּלוּ וַיִּצְמַחוּ כָּל דּוֹרוֹתֵיהֶם. וַיִּקְיֵם בָּנוּ וּבְהֶם "וְהָיָה מִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִמַּד וְלֹא יִסְפַּר מֵרַב. וְהָיָה, בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר יֹאמֵר לָהֶם לֹא עָמִי אַתֶּם, יֹאמֵר לָהֶם בְּנֵי אֵל חַי".

וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ בְּרָכָה מְאֹתְךָ, וְתִשְׁפִיעַ שְׂבַע גְּדוּל בְּעוֹלָם, וְתִשְׁלַח שְׂבִיעָה בְּמַעֲיָנוּ, שְׁנוֹזְפָה לְאָכַל מְעֻט וְלִשְׂבַע מְמֻנוּ. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְאִכְלֹתֶם לְחֶמְקֶם לִשְׂבַע וַיִּשְׂבַּתֶּם לְבַטַּח בְּאַרְצְכֶם". וְקַיָּם לָנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: "וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל טְמֹאוֹתֵיכֶם, וְקִרְאתִי אֶל הַדָּגָן וְהַרְבִּיתִי

אותו, ולא אֶתֶן עֲלֵיכֶם רָעַב. וְהִרְבִּיתִי אֶת פְּרֵי הָעֵץ וּתְנוּבַת הַשָּׂדֶה, לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ עוֹד חֶרֶפֶת רָעַב בְּגוֹיִם”.

אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים חִמַּל עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו בְּחַמְלָתְךָ הַגְּדוֹלָה עָלֵינוּ שְׁנֹזְכָה מִהֲרָה לָבוֹא לְכֹל מֵה שְׁבַקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ. שְׁנֹזְכָה לְשֹׁבֵר לְגַמְרֵי תַאֲוֹת הַמִּשְׁגָּל וְתַאֲוֹת הָאֲכִילָה וְכֹל תַּאֲוֹת הַבְּהֵמִיּוֹת. וַיְהִיָּה זְוִיגְנוּ וְאֲכִילְתָּנוּ וְכֹל הַנְּהַגוֹתֵינוּ בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה בְּאֵמֶת כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב. וְתֹאֲרִיךְ יְמֵי בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְכֹל יוֹצְאֵי חֲלָצֵינוּ. כְּלָם יֵאָרִיכוּ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, יְבָלוּ יְמֵיהֶם בְּטוֹב וּשְׁנוֹתֵיהֶם בְּנֹעֲמִים. וַיַּעֲסִקוּ תָמִיד כֹּל יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתֵיהֶם בְּתוֹרָה וְעֲבוֹדַת יי בְּאֵמֶת כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב. “עוֹד יְנוּבוֹן בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ”.

וּתְבַטֵּל כָּל מִינֵי מַחְלָקַת מִן הָעוֹלָם. וְתִמְשִׁיךְ רַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְשׁוֹבֵעַ וּבִרְכָה וְשֹׁפֵעַ טוֹבָה עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְקִיִּם לָנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: “וְאֶהְיֶה וּבִרְכֶךָ וְהִרְבֶּךָ וּבִרְךָ פְּרִי בִטְנֶךָ וּפְרֵי אֲדָמְתְךָ, דְּגִנְךָ וְחִירְשְׁךָ וַיְצַהֲרֶךָ. שָׁגַר אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתָּרוֹת צֹאנֶךָ, עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבוֹתֶיךָ לָתֵת לָךְ”.

וְנֹאמֶר: “כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ בְּרֶךְ בְּנֵיךָ בְּקִרְבֶּךָ. הַשֶּׁם גְּבוּלְךָ שְׁלוֹם חֶלֶב חֲטִיִּם יִשְׁבִּיעֶךָ”.

וְנֹאמֶר: “וְאֲכַלְתֶּם אֶכּוֹל וְשָׂבֹעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְּלִיא, וְלֹא יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם. וַיִּדְעַתֶּם כִּי בְּקִרְבֵי יִשְׂרָאֵל אָנִי וְאַנִּי יי אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹד, וְלֹא יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם. יי עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם”.

מ

מיוסר על תורה מ' בליקוטי מוהר"ן

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׁתַּרְחֵם עָלַי וְתַהֲיֶה עִמִּי תָמִיד, בְּשִׁבְתִּי בְּבֵיתִי, וּבְלִכְתִּי בְּדֶרֶךְ, בְּשִׁכְבִּי וּבְקוּמִי, בְּצִאתִי וּבְבוֹאִי. וְתוֹרְנִי וְתִדְרִיכְנִי בְּאֵמֶתְךָ וְתִלְמְדֵנִי תָמִיד בְּכֹל עֵת אִיךָ לְהַתְּנַהֵג בְּעֲנִינֵי הַנְּסִיעוֹת לְדַרְכִּים, אִם אֶסַע וְאִם אֲחַדְל, וְאִיךָ לְסַע וּמְתִי לְסַע,

וְלִהְיֶכֶן וְלֵאמֹר מְקוֹם וְעִיר לְנִסְעֵי, וְכַמָּה אֶתְעַכֵּב בְּדַרְכֶיךָ, וְכָל פְּרָטֵי הַנְּסִיעוֹת לֵאמֹר דְּרָךְ גָּדוֹל וְקָטָן אָרְךָ וְקָצֵר. הַכֹּל תּוֹדִיעֵנִי וְתִלְמַדְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים. וְתוֹלִיכֵנִי בְּדַרְךָ הַיָּשָׁר תָּמִיד בְּכָל עֵת.

אֲרוֹן כַּל, "גָּדֹל הָעֵצָה וְרַב הָעֲלִילָה אֲשֶׁר עֵינֶיךָ פְּקָחוֹת עַל כָּל דַּרְכֵי בְּנֵי אָדָם", וְיִוָּדַע וּמִבֵּין מַחְשְׁבוֹתֶם וְסוּדָם, יַעֲוֹרוּ רַחֲמֶיךָ הָאֱמִתִּים עָלַי. וְזַכֵּנִי וְלַמְדַּנִּי תָּמִיד בְּכָל עֵת אִיךָ לְהִתְנַהֵג בְּעֵינַי נִסְיָנוֹת לְדַרְכֵיכֶם. וְכַשֵּׁם שֶׁהֵייתָ עִם יִשְׂרָאֵל בְּמַדְבָּר, וְהָיָה כָּל נִסְיָנוֹתֶם עַל פִּיךָ כְּרִצוֹנְךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "עַל פִּי יְיָ יִחַנוּ וְעַל פִּי יְיָ יִסְעוּ", כֵּן תִּרְחַם עָלַי, וְתִהְיֶה תָּמִיד עִמִּי. וְאַנִּי מוֹסֵר עֲצָמֵי עֲלֶיךָ לְבַד בְּאֵמֶת עִם כָּל תְּנוּעוֹתַי תָּמִיד. עַל פִּיךָ אֶחְנֶה בְּבֵיתִי, וְעַל פִּיךָ אֶסַּע. וְתִשְׁמַר צְאֹתִי וּבֹאֵי לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְתִרְחַם עָלַי תָּמִיד בְּכָל עֵת שֶׁאֲנִי מִכְרַח לְנִסְעֵי לֵאמֹר דְּרָךְ עַל פִּי רִצוֹנְךָ הַטוֹב, שֶׁתִּהְיֶה עִמִּי תָּמִיד, וְתוֹלִיכֵנִי לְשָׁלוֹם וְתִדְרִיכֵנִי לְשָׁלוֹם, וְתִגִּיעֵנִי לְמַחֲזֵי חֶפְצֵי לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם. וְתַצִּילֵנִי מִכָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב בְּדַרְךָ, וְתִתְנַנֵּנִי לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחָמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינַי כָּל רוּאֵי וְתִגְמְלֵנִי חֲסֵדִים טוֹבִים תָּמִיד. וְתִשְׁכַּחֵנִי לְשָׁלוֹם לְבֵיתִי. שְׁלוֹם בְּגוּפִי וּבְנַפְשִׁי וּבְמִמּוֹנִי וּבְתוֹרַתִּי, וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִכָּל מְכַשׁוֹל חֲטָא וְעוֹן, וּמִכָּל מִיַּי הַרְהוּרִים רְעִים וּמַחְשְׁבוֹת רָעוֹת, וּמִכָּל הַסְּתַפְלוּת רְעִים תָּמִיד. וּבְפָרֹט בְּעֵת הַלּוּכֵי בְּדַרְךָ. וְתַצִּילֵנִי וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִסַּפְּנוֹת דַּרְכֵיכֶם לְעוֹלָם. בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן.

"הוֹרְנֵי יְיָ דַרְכְּךָ וְנַחֲנֵי בְּאַרְחֵי מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרֵי. הַדְרִיכֵנִי בְּאֵמֶתְךָ וְלַמְדַּנִּי, כִּי אִתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹתְךָ קוֹיֵתִי כָּל הַיּוֹם. טוֹב וְיָשָׁר יְיָ עַל כֵּן יוֹרֵה חֲטָאִים בְּדַרְךָ. יְדַרְךָ עֲנוּיִם בְּמִשְׁפָּט וּלְמַד עֲנוּיִם דַּרְכּוֹ. כָּל אַרְחוֹת יְיָ חֲסֵד וְאֵמֶת לְנוֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֲדוּתֵיּוֹ. הוֹרְנֵי יְיָ דַרְכְּךָ אֶחָד בְּאֵמֶתְךָ יַחַד לְכַבֵּי לִירְאָה שְׁמֶךָ. דְּבַקָּה לְעַפְרֵי נַפְשֵׁי חַיִּינֵי כְּדַבְּרֶיךָ. דַּרְכֵי סִפְרֵתִי וְתַעֲנֵנִי לְמַדְנֵי חֲקֶיךָ. דַּרְךָ פְּקוּדֶיךָ הַבִּינֵנִי וְאֲשִׁיחָה בְּנַפְלְאוֹתֶיךָ. דְּלַפָּה נַפְשֵׁי מִתּוֹנָה קִיַּמְנֵי כְּדַבְּרֶיךָ. דַּרְךָ שְׁקֹר

הסר ממני ותורתך חנני. דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי. דבקתי בעדותיך יי אל תבישני. דרך מצותיך ארוץ פי תרחיב לבי. הורני יי דרך חקיך ואצננה עקב. הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב. הדריכני בנתיב מצותיך פי בו חפצתי. הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע. העבר עיני מראות שוא בדרךך חנני. הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך. העבר חרפתי אשר יגדתי פי משפטיך טובים. הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חנני.

חוסה עלי כרב רחמיך, "חננני יי ראה עניי משונאי מרוממי משערי מות", כי אתה ידעת את מרירות לבי ופזור נפשי. "ואתה ידעת נתיבתי, בארח זו אהלך, טמנו פח לי. הבט ימין וראה ואין לי מפיר, אבד מנוס ממני, אין דורש לנפשי". חוס וחמל עלי, חוס וחנוני והצילני ממה שאני צריך להנצל, מלטני ממה שאני צריך להמלט, "חלצני יי מאדם רע מאיש חמסים תנצרני". עזרני והשיעני והיה עמי תמיד, והצילני מיד אויבי ומרודפי, בשבתי בביתי ובלקתי בדרךך. ותזכני בכל עת שאהיה מכרח לנסע ולילך בדרךך על פי רצונך הטוב, שיהיה הלוכי ונסיעתי בקדשה ובטהרה גדולה ובמחשבות קדושות וטהורות, ואהיה נשמר מכל דבר רע. ותזכני ותעזרני שאזכה על ידי נסיעותי לתקן את פגם האמונה. והגלות והטלטול שלי בדרךך יכפר על פגם האמונה שפגמתי לפניה, אשר על ידי זה גרמתי טלטול למעלה חס ושלום.

אנא יי, עיניך הלא לאמונה, "כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני". עזרני וחנוני. ותשפיע עלי אמונתך הקדושה מעתה ועד עולם. ולא יבוא עלי שום כפירה ובלבול בדעתי כלל. ותעזרני מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניה באתם ובלב שלם. וברחמיך הרבים תמחל ותכפר ותסלח, אלוה סליחות, חנון המרבה לסלח, על כל הפגמים שפגמתי באמונתך הקדושה. ותזכני לתקן בחיי כל הפגמים האלה על כל מה שפגמתי באמונתך הקדושה מנעורי עד היום הזה, בין

בגלגול זה בין בגלגול אחר. הכל אֶזְכָּה לְתַקֵּן בְּשִׁלְמוֹת חַיֵּשׁ קַל מִהֲרָה, וְאֶזְכָּה מֵעַתָּה לְאַמּוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּאַמַּת וּבְשִׁלְמוֹת כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב.

וּתְרַחֵם עָלַי וְעַל בְּנֵיךָ, הַנִּעְצִים וְנֹדֵדִים בְּגָלוֹת גְּדוֹל זֶה כַּמָּה מְאוֹת שָׁנִים, צֵאן נִדַּח וְאִין מְקַבֵּץ, וְהִשְׁכִּינָה כְּבִיכּוֹל עִמָּהֶם בְּגָלוֹת, "כְּצַפּוֹר נוֹדֶדֶת מִן קִנְיָה, כֵּן אִישׁ נוֹדֵד מִמְקוֹמוֹ", וּבְצוּק הָעַתִּים, עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל נִעִים וְנֹדֵדִים, מְטַרְפִּים וּמְבַלְבְּלִים. מָרָא דְעֵלְמָא כֻּלָּא רָאָה עֲנִיִּים וְעַמְלָם, וְחַמַּל עַל טְלִטּוֹלָם. קִבֵּץ נִדְחֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ. וְקָרַב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֶּס מִיִּרְכַּתִּי אָרֶץ. וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה, וְזַכַּנִי לִילֶךְ וּלְנִסֵּעַ וּלְבּוֹא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּחַיֵּי חַיֵּשׁ קַל מִהֲרָה.

וְעֲזָרְנִי וְזַכַּנִי לְעֵסֶק בְּתוֹרְתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמְיָה תְּמִיד יוֹמָם וּלְיָלָה. וְתַעֲזָרְנִי לְעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּלְתַקֵּן מִהֲרָה בְּחַיֵּי אֶת כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי נִגְדָּךְ עַל יְדֵי חַטָּא וְעוֹן הַגְּדוֹל שֶׁל בְּטוּל תּוֹרָה. אֲשֶׁר הֵייתִי בְּטוֹל מִדְּבַרֵי תוֹרָה יָמִים וְשָׁנִים הִרְבָּה. רַחֵם עָלַי לְתַקֵּן כָּל הַפְּגָמִים הָאֵלֶּה, וְזַכַּנִי מֵעַתָּה לְעֵסֶק בְּתוֹרְתְךָ וּבְעִבּוּדְתְךָ לְשִׁמְיָה תְּמִיד בְּאַמַּת וּבְלֵב שָׁלֵם. וְלֹא אֶתֶן שָׁנָה לְעֵינַי וּלְעַפְעַפֵּי תְנוּמָה, כִּי אִם בְּתַכְלִית הַמַּעֲוֹט וְהַהֲכָרַח הַגְּדוֹל בְּשִׁבִיל קִיּוֹם הַגּוֹף. הַצִּילְנִי מִפַּח יוֹקְשִׁים, הַצִּילְנִי "כְּצַבִּי מִיָּד וּכְצַפּוֹר מִיָּד יְקוּשׁ". עֲזָרְנִי כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעַנְתִּי. כִּי כָּבֵד הִתְחַלַּת לְהוֹשִׁיעַנִי הִרְבָּה וְאִין נֶאֱדָה לְךָ לְעֲזוּבָנִי. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן הַצַּדִּיקִים אֲמַתִּיִּים, "קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאָרֶץ הַמָּה", אֲשֶׁר בְּזִכְרוֹתָם לְבַד נִשְׁעַנְתִּי, וּבְכַחֵם חֲסִיתִי.

וְתַעֲזָרְנִי שְׂאֵהֶיָה שָׁלֵם בְּאַמּוּנָה וּבְכַטְחוֹן בְּךָ תְּמִיד. וְלֹא אֶעֱשֶׂה שׁוּם פְּעֵלָה וְלֹא אֶעֱסֶק בְּשׁוּם עֵסֶק וְלֹא אֶסַּע שׁוּם נְסִיעָה בְּשִׁבִיל פְּרִנְסָה כָּלֵל, רַק אֶזְכָּה לִידַע וּלְהֶאֱמִין בְּךָ בְּאַמּוּנָה שְׁלֵמָה וּבְכַטְחוֹן חֲזָק שְׂאֵתָה תְּכַלְכְּלֵנִי. וְתִזְמִין לִי פְּרִנְסָתִי בְּשִׁלְמוֹת בְּבִיתִי בְּלִי שׁוּם נְסִיעָה וְטְלִטּוֹל בְּעוֹלָם כָּלֵל, וּבְלִי שׁוּם עֲשִׂיָה וְעוּבָדָא וְעֵסֶק כָּלֵל. וְכָל נְסִיעָתִי

לְאִיזָה דְרָךְ וְכָל עֲסָקִי וּפְעֻלוֹתַי לֹא יִהְיוּ כִּי אִם לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ לְבַד
בְּאַמְתּוֹ. וְכַרְצוֹנְךָ אֶעֱשֶׂה, וְלֹא אֲכַוֵּן בְּנִסְיַעְתִּי וְעֲסָקִי שׁוּם תּוֹעֵלַת עֲצָמִי
כָּלֵל. כִּי הַכֹּל שְׁלֹךְ. הַנְּשָׂמָה שְׁלֹךְ וְהַגּוֹף שְׁלֹךְ, וּבִלְעָדֶיךָ לֹא אָרִים אֶת
יְדֵי וְאֶת רַגְלֵי לַעֲשׂוֹת שׁוּם עֲסָק וְשׁוּם נִסְיַעַה בְּעוֹלָם. "כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי
רוּחְךָ טוֹבָה תִּנְחַנְּנִי בְּאַרְץ מִישׁוֹר". וְתִזְמִין לִי פְרָנְסְתִי מֵאַתָּה לְבַד
בְּהִרְחֻבָּה גְדוּלָּה קֹדֶם שְׂאֲצַטְרֹךְ לָהּ, בְּאַפֵּן שְׂאוּכַל לַעֲסֹק בְּתוֹרָתְךָ
וְעֲבוֹדָתְךָ תְּמִיד. וְלֹא יִהְיֶה לִי שׁוּם בְּלִבּוֹל חֵס וְשְׁלוֹם עַל יְדֵי טְרִדַת
הַפְּרָנְסָה כָּלֵל. וְתִפְתַּח לָנוּ אוֹצָרְךָ הַטּוֹב, וְתִתֵּן הַמָּטָר בְּעֵתוֹ לְבִרְכָּה
וְלַחֲיִים וְלִשְׂבַע. וְתִשְׁפִּיעַ שְׂבַע זָוֹל בְּעוֹלָם. וְלֹא יִצְטָרְכוּ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל
זֶה לְזֶה וְלֹא לְעַם אַחֵר. וְתִמְשִׁיף שְׁלוֹם בְּעוֹלָם. וַיִּקְּים מִקְרָא שְׂפָתוֹב:
"הַשָּׁם גְּבוּלְךָ שְׁלוֹם, חֶלֶב חֹטִים יִשְׂבִּיעֶךָ". וְתִהְיֶה בְּעֶזְרָנוּ תְּמִיד, בְּאַפֵּן
שְׁנוֹזָה לְבָלוֹת יְמִינוּ בְּטוֹב הָאֲמֵתִי, בְּטוֹב הַנְּצָחִי, לַעֲסֹק כָּל יְמִינוּ
בְּתוֹרָה וְעֲבוֹדַת יי בְּאַמְתּוֹ כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב. וְלֹא נִסּוּר מִדְּבַרֵי הַתּוֹרָה
יִמִּין וְשְׂמָאל. וְתוֹרְנִי וְתִלְמִדְנִי תְּמִיד אֶת הַדְּרָךְ אֲשֶׁר אֵלֶיךָ בְּהַ וְאֶת
הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה. "אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יי אֱלֹהֵי, אֵל תִּרְחַק מִמְּנִי. חוֹשֶׁה
לְעֶזְרָתִי יי תִּשׁוּעָתִי".

מא

מיוסד על תורה מ"א בליקוטי מוהר"ן

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּרְחֵם עָלַי וְתִזְכְּנִי
לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד. וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ תְּמִיד בְּשִׁמְחָה שְׁל מְצוּנָה.
וְאַגִּיל וְאַשְׂמַח בְּךָ וּבִישׁוּעָתְךָ תְּמִיד עַל כָּל הַחֲסָדִים אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ.
אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בָנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְרוּמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדְשָׁתָנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּכָנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ, וְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ
קָרָאתָ. וְאַזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ לְזַכֵּר הַטּוֹבָה וְהַחֲסֵד הַגְּדוֹל הַזֶּה תְּמִיד, וְלִשְׂמַח
בְּזֶה מְאֹד תְּמִיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, וּבִיּוֹתֵר בְּשִׁבְתוֹת וְיָמִים
טוֹבִים. כִּי אֵין שְׁעוֹר וְעַרְךָ לְרַבּוּי הַחֲסָדִים וְהַטּוֹבוֹת אֲשֶׁר אַתָּה גּוֹמֵל

עמי בכל עת. מה רב טובך אשר עשית עמי. "מה אשיב ליי כל תגמולוהי עלי". אלו כל הימים דיו וכל אגמים קלמוסין, ובני אדם לבקרים ולשונות מקלסים, לא יספיקו לבאר ולספר אחת מני אלה ורכבות, רבוי הטובות והחסדים וההצלות והישועות הגדולות והנוראות, נסים רבים ונפלאות, פלאי פלאי פלאות, אשר הפליא חסדו עמנו אדון הצבאות, אשר הציל נפשנו מכל התלאות וההרפתקאות. "רבות עשית אתה יי אלהי, נפלאותיך ומחשבותיך אלינו. אין ערך אליך אגידה ואדברה עצמו מספר". על כן בודאי חובה עלי בכל עת לזכר טובותיך וחסדיך התמידיות והמתחדשות עלי בכל עת תמיד, ולשמח בישועתך תמיד.

נא אב הרחמן עזרני וזפני שאהיה בשמחה תמיד. ואזכה לעורר עצמי תמיד לשמחה גדולה. בפרט בשבתות וימים טובים. ואזכה שיתלהב לבי מאד מאד על ידי השמחה דקדשה בהתלהבות הלב ובהתעוררות גדול ובהשוקה וחשקה ונפצה וחסדה גדולה לשמך ולעבודתך באמת ובאמונה, בקדשה ובטהרה גדולה. עד שימשך ההתלהבות הלב לתוך רגלי, עד שאזכה להרים את רגלי בשמחה גדולה, ואזכה לרקודין דקדשה בשמחה גדולה. ובפרט בשבתות וימים טובים, וימים שעשית בהם נסים לישראל.

ותצילני משכרות תמיד, ותשמרני ותצילני ברחמיך מיין המשכר ומהתלהבות הלב ורקודין הנמשכין מהסטרא אחרא חס ושלום. ולא יהיה לי שום התלהבות היצר לשום תאוה כלל. ותזפני ליין "המשמח אלהים ואנשים". ובכל עת שיהיה ההכרח לשותות יין ושכר בשבתות וימים טובים ובכוס של ברכה, תזפני שתהיה שתיתי בצמצום גדול רק כדי להרחיב דעתי בקדשה גדולה, ולבוא לשמחה של מצוה, לשמחה אמתית דקדשה על ידי זה, להתלהבות הלב דקדשה, שיתלהב לבי בקדשה גדולה לשמך ולעבודתך באמת כרצונך הטוב. ותשמרני ותצילני ברחמיך משתייה מרבה ולא אבוא לידי שכרות

לְעוֹלָם. חוּס וְרַחֵם עָלַי, וְזַכְּנֵי שְׂיִהְיֶה לִי כַח לְעוֹרֵר שְׂרָשׁ יַיִן הַמְּשַׁמֵּחַ. כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב: "וַיַּיֵּן יִשְׁמַח לְבַב אָנוּשׁ". וּתְשַׁמַּח אֶת לְבַבִּי תָמִיד בְּקִדְשָׁה גְדוּלָּה בְּאַמֶּת, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְרַקוּדִין דְּקִדְשָׁה. וְעַל יְדֵי הַרְקוּדִין בְּהַתְּלַהֲבוֹת הַלֵּב דְּקִדְשָׁה עַל יְדֵי יַיִן הַמְּשַׁמֵּחַ. אֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַמְתִּיק וּלְשַׁבֵּרָם וּלְהַמְתִּיקָם וַיִּתְּבַטְּלוּ כָּל הַדֵּינִים מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ שְׂרָשׁ הַבְּכוּרָה וְהַבְּרֵכָה, וַיְקִים בְּנוֹ מִקְרָא שֶׁפָּתוּב: "בְּנֵי בְכוּרֵי יִשְׂרָאֵל". וְנֶאֱמַר: "אֲנִי בְכוּר אֶתְנַהֵו עֲלִיוֹן לְמַלְכֵי אֶרֶץ". וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְכָל טוֹב תָּמִיד. וְתַמְשִׁיךְ שְׁלוֹם בְּעוֹלָם. וְתַבְטֵל כָּל מִיַּיִן מִחֻלָּקַת מִן הָעוֹלָם.

וְתַזְכְּנֵי לַתֵּן תָּמִיד מְעוֹת עַל פְּדִיוֹן לְצַדִּיקֵי הַדּוֹר הָאֲמִתִּיִּים. וְתַעֲוֹרֵר בְּרַחֲמֶיךָ שְׂרָשׁ הַיְדִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁבְּבִינָה שְׁהֵם יָד הַגְּדוּלָּה וְיָד הַחֲזָקָה וְיָד הַרְמָה. וַיִּתְעוֹרֵר בְּרַחֲמֶיךָ שֵׁם שֶׁל מ"ב [מִם בֵּית], שֶׁהוּא: אֲנָא בְּכַח גְּדֹלַת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה. קַבֵּל רֵנַת עַמְּךָ שְׂגָבְנוּ טַהֲרָנוּ נוֹרָא. נָא גְבוֹר דּוֹרְשֵׁי יַחֲוּדְךָ כְּבַבַּת שְׁמָרֵם. בְּרַכֵּם טַהֲרֵם וְרַחֲמֵי צְדָקַתְךָ תָּמִיד גְּמַלֵּם. חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרַב טוֹבְךָ נִהַל עֲדָתְךָ. יְחִיד גֹּאֵה לְעַמְּךָ פְּנֵה זוֹכְרֵי קִדְשֶׁתְךָ. שׁוּעַתְנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקוֹתֵנוּ יוֹדַע תְּעִלּוּמוֹת. וּבְזִכּוֹת כָּל הַשְּׂבָעָה שְׁמוֹת שְׁכָל אֶחָד שֶׁל שְׂשָׁה אוֹתִיּוֹת הַמְּצַרְפִּים בַּתְּפִלָּה זֶה בְּרֵאשֵׁי תְבוֹת שֶׁהוּא שֵׁם שֶׁל מ"ב, עַל יְדֵי זֶה יִמְתְּקוּ הַדֵּינִים בְּשִׂרְשָׁן. וְתַעֲוֹרֵר בְּרַחֲמֶיךָ רַחֲמִים הָעֲלִיּוֹנִים מְאוֹר הַפְּנִים, וְתַעֲוֹרֵר ש"ע [שִׁין עִין] נְהוֹרִין שֶׁל הַפְּנִים הָעֲלִיּוֹנִים "וְחֵית חַוְרָתָא" שֶׁהֵם מְסַפֵּר בְּשְׁלוֹם. וְעַל יְדֵי זֶה תַּמְתִּיק וְתַבְטֵל כָּל הַדֵּינִים מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תָּמִיד לְעוֹלָם וְעַד, וְתַמְשִׁיךְ וְתַחַבֵּר וְתַקְשֵׁר הַוּוּיִין שֶׁל הַשְּׂבָעָה שְׁמוֹת אֵלוּ עִם הָעַמּוּדִים. וְיִתְחַבְּרוּ וְיִתְקַשְּׁרוּ יַחַד בְּסוּד "וּו"י הָעַמּוּדִים וְחֻשְׁקֵיהֶם כְּסָף". וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה נִמְשָׁךְ עָלֵינוּ הַחֲסֵד הָעֲלִיוֹן שֶׁהוּא סוּד הַכְּסָף הַטָּהוֹר וְהַקְּדוֹשׁ, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְבְּטְלוּ כָּל

הדינים מעלינו ומעל זרענו ומעל כל זרע עמך ישראל לעולם. ותשלח רפואה שלמה לחולי עמך. (ובפרט לפלוגי בן פלוגית וכו' אל נא רפא נא לו) והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואיהם ולכל מכאוביהם, ותשיבם לאיתניהם בקרוב. ותשלח להם מהרה רפואה שלמה מן השמים רפואת הנפש ורפואת הגוף. כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אלה. ותרחם עלינו ותעזר לנו ותקדשנו בקדשתך העליונה, ותזכנו ברחמיך ותתן לנו כח מאתך שיהיה לאל ידינו גם כן לעשות פדיון להמתיק דינים מפל ישראל בכלליות ובפרטיות, ולהמשיך חסד לכל הצריכים חסד, על ידי שאקבל כסף הפדיון לתוך ידי, או על-ידי שתית זין המשמח בקדשה גדולה. ואזכה להרים ידי ורגלי ליי "אל עליון קנה שמים וארץ" באמת ובאמונה שלמה ובהתלהבות הלב דקדשה בשמחה גדולה כרצונך הטוב. ותמשיך עלי השמירה העליונה הנמשך מחשמ"ל העליון. ותטהר אותי ואת לבושי ובגדי בגשמיות ובריחניות. ותשמר צאתי ובואי לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם.

ותזכני ברחמיך שאזכה למלאת גרונם של תלמידי חכמים אמתיים זין המשמח, ואזכה שיבואו לשמחה גדולה על ידי. ותעזר לי ותושיעני ותרחיב את ידי שאזכה לתן לתלמידי חכמים וצדיקים אמתיים מעות הרבה על פדיון נפשי ונפש בני ובנותי וכל יוצאי חלצתי בתוך נפשות כלליות עמך ישראל. עד שזוכה ברחמיך שיהיו נמתקין כל הדינים בשרשן. ויתגבר מדת החסד על מדת הדין. ותעזר ברחמיך החסד העליון עלינו. ומשם יהיו נמשכין עלינו חסדים טובים תמיד, וצדקה וברכה ורחמים וחסדים ושלום. וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך הטוב. ויתרבה השלום בעולם, ויקים מקרא שפתוב: "וכל בניך למודי זין ורב שלום בניך. שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול. וראה בני לביך שלום על ישראל. יהי שלום בחילך שלום בארמונתך.

למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך. למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך. יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום.

מב

מיוסד על תורה מ"ב בליקוטי מוהר"ן

"שמעה אלהים רנתי הקשיבה תפלתתי". עזרני יי אלהי. שאזכה להתפלל בכונה גדולה ובשמחה רבה והתעוררות הלב באמת. ותזכני ברחמיך הרבים ותעזרני לסדר תפלתי לפניך בקול גילה ורגז; ואזכה לנגן אותיות התפלה, וקול הנגינה יהיה יפה וזך וצח בזכות ובבהירות גדול, עד שאזכה להלביש את שכינת עזך בלבושיך דנהירין. ועל ידי זה תמלא רחמים על עמך ישראל, ותראה בצרותינו ועניינו ועמלנו ודחקנו בגוף ונפש וממון, ותשיב חמתך מאתנו. ויקים מקרא שכתוב: "וראיתיה לזכר ברית עולם". ותזכר ברית אבותינו אברהם יצחק יעקב, ותרחם עלינו בזכותם. ותאזין תפלתנו ותקשיב שועתנו, ויראה לפניך רנוגנו. ויקים מקרא שכתוב: "וירא בצר להם בשמעו את רנתם". ותמתיק ותבטל מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל כל הדינים שבעולם, ותמשיך עלינו שפע טובה וברכה ורחמים וחיים ושלום וכל טוב, ותגמלנו חסדים טובים תמיד. ובכן תזכנו ברחמיך הרבים. ותשפיע עלינו אמונתך הקדושה, ותזכנו לאמונת חכמים בתכלית השלמות. ואזכה להאמין בחכמים וצדיקים אמתיים שכל דבריהם ומעשיהם אינו פשוט אלא יש בהם רזין. ואזכה על ידי זה לאנהרא למטרוניתא ולהפשיט מנה לבושיך דקדרנותא דפשטין, ולהלביש אותה בלבושיך דנהירין דאנון רזין דאורייתא. ועל ידי זה אזכה להמתיק ולבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך ישראל מעתה ועד עולם.

ועזרני והושיעני שאזכה להלביש ערמים, לכסות ולהלביש עניים טובים והגונים. ותזכני ותעזרני שאזכה לעשות לבושים נאים

לצדיקים אמתיים. וזכנו ברחמיך לשמע קול שופר בראש השנה
 מתוקע הגון וכשר וירא אלהים מרבים. ויעלה לפניך קול התקיעה
 והשברים והתרועה. ויעוררו את זכות אבותינו אברהם יצחק ויעקב.
 ותביט בזכותם, ועל ידי זה תשפך ותמתיק ותבטל חמתך מעלינו.
 ותשוב אלינו ותאיר פניך בנו. אבינו מלפנו, חוס וחמל עלינו, ועזרנו
 לבוא לכל מה שבקשנו מלפניך. עזרני עזרני, חנני חנני, כי עליך לבד
 נשענתי. "אנא יי הושיעה נא. אנא יי הצליחה נא". הצליחה
 נא לעבדך מהיום. ועזרני וזכני לדלג ולקפץ על כל הבלי עולם הזה
 ותאזניו חיש קל מהרה. ואזכה להתקשר אליך באמת בקשר אמיץ
 וחזק ולהתדבק בעבודתך תמיד יומם ולילה. עשה למען שמך עשה
 למען ימינך. כי צרכינו המה מרבים, ודעתנו קצרה לבאר ולפרש. וכל
 דבר גדול וקטן שאנחנו צריכים בעבודת יי, לא יספיקו ימינו לבאר
 ולפרש את עצם רבוי המניעות והעכובים שיש על זה. ולא יספיקו
 כל ימינו לבקש ולחנן ולהעתיר ולהפציר אותך על זה. שתזכנו לשבר
 כל המניעות. ולזכות להוציאנו מכח אל הפעל. כי אני יודע באמת
 שאני רחוק מכל הדברים שבקדשה בעוונותי הרבים. אף עליך לבד
 נשענתי. ועיני תלויות לרחמיך בכל עת ובכל רגע ורגע. "דלו עיני
 למרום, יי עשקה לי ערבני. ערב עבדך לטוב, אל יעשקוני ידים".
 עזרני בזכות אבותינו ובזכות כל הצדיקים אמתיים. בזכותם לבד
 נשענתי ובהם חסיתי, שכמו שאני רחוק מכל הדברים שבקדשה, כן
 תחנני ברחמיך, ותקדשני בקדשתך העליונה, ותעזרני ותזכני להגיע
 מהרה לכל הדברים שבקדשה, שאזכה לסור מרע לגמרי באמת. ואזכה
 תמיד לעשות מצוות הרבה בכל יום ויום, לעסוק בתורה ובתפלה
 ובגמילות חסדים תמיד כל ימי חיי. ותזכני ברחמיך הרבים, שאזכה
 לדעת ולכונן לעסוק ביותר בהמצוה השכיחה לשרש נשמת. ונפשי תהיה
 נמשכת ביותר אחר אותה המצוה השכיחה לשרשי העליון. ואזכה
 להרבות במצוה זו תמיד בכל עת, באפן שאזכה לתקן בחיי את כל

אֲשֶׁר שִׁחַתְתִּי. וְתַמְלֵא רַחֲמִים עָלַי תָּמִיד וְתִשְׁכַּח חַמְתְּךָ מֵאִתִּי. וְאֵל
 תַּעֲשֶׂה עִמִּי בְּחַטָּאֵי, וְאֵל תְּדַיְנֵנִי כַּמִּפְעָלִי. "שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהַפֵּר
 כַּעֲסָךָ עִמָּנוּ. הִרְאֵנוּ יְיָ חֲסָדְךָ, וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ. קוּמָה עֲזֹרְתָהּ לָנוּ,
 וּפְדֹנוּ לְמַעַן חֲסָדְךָ. אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי, בְּיוֹם צָר לִי, הִטָּה אֵלַי אֲזַנְךָ
 בְּיוֹם אֶקְרָא מִהָרָעָנִי. וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךָ וְאֲרַנֶּנּוּ לְבַקֵּר חֲסָדְךָ, כִּי הָיִיתָ
 מְשֻׁבָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי. אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לְךָ, בְּגִבְלֵי
 עֲשׂוֹר אֲזַמְרָה לְךָ. אֲשִׁירָה לְיְיָ בְּחַיֵּי אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי בְעוֹדִי. עֲזֵי אֵלֶיךָ
 אֲזַמְרָה כִּי אֱלֹהִים מְשֻׁבָּבֵי אֱלֹהֵי חֲסָדֶי".

מג

מיוסר על תורה מ"ג בליקוטי מוהר"ן

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּהֲיֶה בְּעֲזָרְנוּ
 וְתִשְׁמְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִרְחִיקֵנוּ מִלְּהַתְּחַבֵּר עִם רָשָׁעִים. וְתִשְׁמַר
 אוֹתִי שְׁלֵא יִהְיֶה נִשְׁמַע לְאֲזְנֵי לְעוֹלָם דְּבוּרִים שֶׁל רָשָׁעִים שֶׁהֵם בְּנֵי
 דְעָה, אֲשֶׁר דְּבוּרֵיהֶם הֵם אֲוִירִים אֲרִיסִים שֶׁל נְאוּף, וּמוֹלִידִים נְאוּף
 בְּהַשׁוֹמֵעַ דְּבָרֵיהֶם. אָנָּה יְיָ רַחֵם עָלַי וְהִרְחִיקֵנִי מִדְּבוּרִים אֵלֶּה. כִּי
 אַתָּה יְדַעְתָּ כִּי בְשׂוֹר וְדָם אֲנֹכִי, וְאִי אֶפְשֶׁר לִי בְּעֲצָמֵי לְהִיּוֹת נִשְׁמַר
 מֵהֵם. וְגַם "כִּי בָעַר אֲנֹכִי מֵאִשׁ" וְאִינִי יוֹדֵעַ לְהִבְחִין וְלִידַע מִי הוּא
 הַצַּדִּיק, וּמִי הוּא הַרָשָׁע לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ. עַל כֵּן עָלֶיךָ אֲנִי מְשַׁלֵּיךְ אֶת
 יְהוָה, שְׂאֵתָה תִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִרְחִיקֵנִי מִן הַרָשָׁעִים. וְלֹא
 אֲדַבֵּר עִמָּהֶם לְעוֹלָם, וְלֹא אֲשַׁמַּע דְּבָרֵיהֶם בְּשׁוֹם פֶּעַם, וְאֶפְלוּ כְּשִׂיחֵיהֶם
 הַהֲכָרַח לְדַבֵּר עִמָּם, תִּגַּן בְּעַדִּי בְּכַחַךְ הַגָּדוֹל, וְתִפְרָס עָלַי סִכַּת שְׁלוֹמְךָ,
 וְתִסְתִּירֵנִי בְּצַל כְּנָפֶיךָ. בְּאִפְּן שְׂאֲזַכֶּה לְהִנָּצֵל מֵאֲרִיס דְּבָרֵיהֶם. וְתִשְׁמְרֵנִי
 וְתִצְלִינִי שְׁלֵא יִכְנַס בִּי אֲרִיסֵיהֶם וְחִצֵּיהֶם. וְלֹא יִזְקוּ לִי פְגָם דְּבָרֵיהֶם,
 וְתִקְדְּשֵׁנִי בְּקִדְשֶׁתְּךָ הַעֲלִינָה.

וְתִזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית בְּאַמְתָּה. וְתַחְמַל עָלֵינוּ וְתַהֲיֶה
 עִמָּנוּ תָּמִיד, וּבְחֲסָדְךָ הַגָּדוֹל תּוֹשִׁיעֵנוּ וְתַעֲזָרְנוּ וְתַכְנִיעַ וְתִשְׁבֵּר וְתַעֲקֹר

ותבטל קלפת בלעם הרשע מן העולם, שהוא פגם תאות נאוף. ותמשיך עלינו ועל כל עמך ישראל קדשת ופרישות משה רבנו עליו השלום, וקדשת כל הצדיקים האמתיים שומרי הברית באמת. בזכותם תחינו ותושיענו שנזכה גם כן להיות שומרי הברית באמת. ותשמרנו ותצילנו מעתה מכל מיני פגם הברית ומכל מיני הרהורים רעים ומכל מיני בלבולים וערבוך הדעת. ותזכנו לקדשת הברית ולקדשת הדעת בתכלית השלמות באמת.

ותרחם עלינו ותצילנו תמיד מן הפעם ומן הקפדות. ונזכה להיות טוב לכל תמיד. ולא יהיה בלבנו שום פעם וקפדא ושום קנטור בעולם כלל. ותקרבנו לעבודתך באמת. ונזכה להתקשר באמת לצדיקים אמתיים, ואל התורה הקדושה, ולהשם יתברך, באמת ובתמימות ובאמונה שלמה, בהתקשרות אמיץ וחקק לעולמי עד ולנצח נצחים. "טהור עינים מראות ברע", קדשנו וטהרנו מכל מיני טמאות וזממות. ובפרט מפגם זממת תאות נאוף. "הצילני מטויט ואל אטבעה, אנצלה משונאי וממעמקי מים". העליני "מבור שאון מטויט הין". הצילני מפגם הדעת. הצילני מלטני פדני מהרהורים רעים ממחשבות רעות. עזרני כי עליך נשענתי, כי אין לי על מי להשען כי אם על אבי שבשמים. וקיים בי מקרא שכתוב: "וורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם. אל תעזבני יי, אלהי אל תרחק ממני. חושה לעזרתי יי תשועתי. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי".

מד-מה-מו

מיוסר על תורות מד-מה-מו בליקוטי מוהר"ן

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. שתזכנו ברחמיך הרבים. ותעזרנו ותושיענו תמיד שנזכה להתפלל תפלתנו לפניך בכל לב ונפש. בכונה גדולה ועצומה.

בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָהּ בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה. וּבִירְאָה וּבְאַהֲבָה וּבְמַחְשָׁבָה זָכָה וּנְכוֹנָה. וְתַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מִכָּל מִיַּי מַחְשָׁבוֹת זְרוֹת שְׁפָעוּלָם. וְתִזְכְּנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁתַּהַיֶּה תִּפְלֵתְנוּ תָמִיד עַל אֲדַמַּת קִדְשׁ. שְׁנִזְכֶּה לְקִדְשׁ הַמָּקוֹם שְׁאֵנוּ עוֹמְדִים עָלָיו לְהִתְפַּלֵּל בְּקִדְשׁ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְתַעֲוֹרֵר אֶת לִבִּי בִשְׁעַת הַתְּפִלָּה. וְאִזְכֶּה לְהִתְפַּלֵּל בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל וְנוֹרָא, עַד אֲשֶׁר יִתְעוֹרְרוּ יָדַי בִּשְׁעַת הַתְּפִלָּה. וְאִזְכֶּה לְהָרִים יָדַי לַי וּלְהַפּוֹת כַּף אֶל כַּף בְּהִתְלַהֲבוֹת גְּדוֹל בִּשְׁעַת הַתְּפִלָּה, בְּשִׂמְחָה רַבָּה וּבְהִתְעוֹרְרוֹת נִפְלָא לְשִׁמְךָ לְבַד בְּאַמֶּת. וְעַל יָדַי הַמְּחַאֵת כַּף אֶל כַּף אִזְכֶּה שְׂיִתְעוֹרְרוּ כַח יָדָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׁהֵם כ"ח [כַּף-חַיִּת] פְּרָקִין דְּיָדַיִם הָעֲלִיוֹנִים שְׁהֵם כ"ח אֲתָנוּן שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. וְעַל יָדַי זֶה נִזְכֶּה לְטַהֵר וּלְזַכֵּךְ אֶת אֲוִיר הַמָּקוֹם שְׁאֵנוּ מִתְפַּלְלִים בּוֹ בְּבַחֲיַנַּת 'אֲוִירָא דְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְחִפִּים', שֶׁהוּא אֲוִיר הַקְּדוֹשׁ, לְגַרְשׁ אֲוִיר הַטְּמֵא שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ וּלְהַמְשִׁיךְ אֶל הַמָּקוֹם שְׁאֵנוּ עוֹמְדִים עָלָיו לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ, אֲוִיר הַקְּדוֹשׁ שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. כִּי הַכֹּל שֶׁלְךָ. וּבְכַחַךְ בְּרֵאשִׁית עוֹלָמְךָ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּכ"ח פְּרָקִין דְּיָדַיִם הַקְּדוֹשִׁים שְׁהֵם כ"ח אֲתָנוּן דְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "אֵף יָדַי יִסְדָּה אֶרֶץ וַיְמִינִי טַפְחָה שְׁמַיִם". וּכְתִיב: "בְּדַבַּר יְיָ שְׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צָבָאִם". וּבְרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב נִתְּתָ כַח לְיִשְׂרָאֵל עֲמֶךָ לְכַבֵּשׁ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִיַּד הַשְּׂבָעָה עַמְּמִין, וּלְטַהֵר אֶת הָאֶרֶץ לְגַרְשׁ מִשָּׁם אֲוִיר הַטְּמֵא שֶׁל הָעַמִּים, וּלְהַמְשִׁיךְ לְשָׁם אֲוִיר הַקְּדוֹשׁ, לְקִדְשׁ הָאֶרֶץ בְּקִדְשׁ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "כַּח מַעֲשִׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ לְתַת לָהֶם נִחְלַת גּוֹיִם". כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּזְכְּנוּ וְתִתְחַנְּנוּ וְתִאֲמַצְנוּ, וְתִתֵּן לָנוּ כַח וּגְבוּרָה מֵאַתָּה, שְׁנִזְכֶּה בְּכָל מְקוֹם שְׁנַעֲמַד שָׁם לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ, לְטַהֵר אֶת הַמָּקוֹם הַהוּא עַל יָדַי מְחַאֵת כַּפַּיִם. לְעוֹרֵר עַל יָדַי זֶה כַח מַעֲשִׂיךָ וּלְהַמְשִׁיךְ לְשָׁם אֲוִיר הַקְּדוֹשׁ שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּלְגַרְשׁ מִשָּׁם אֲוִיר הַטְּמֵא שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ. וְעַל יָדַי זֶה נִזְכֶּה לְזַכֵּךְ אֶת תִּפְלֵתְנוּ וּלְטַהֲרָהּ מִכָּל מִיַּי מַחְשָׁבוֹת זְרוֹת, וּמִכָּל הַרְהוּרֵי עֲבוּדָה זָרָה וּכְפִירוֹת. מִכָּלֵם תַּצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֻסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים.

וּתְזַכְּנוּ לַתּוֹכַחַת לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכָּה לְחֻזְקַי יְדֵי עֲנִיִּים הַגּוֹנִים הַדְּרִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עַד שְׁנִזְכָּה שְׁנִהְיֶה נִכְלָלִים בְּאוֹרֵא דְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְגֵרֶשׁ מִי הַמְּבוּל מֵאַתְּנוּ, שֶׁהֵם הַמְּחַשְׁבוֹת זְרוֹת וְהַבְּלוּלִים הַמְּבַלְבְּלִים אוֹתְנוּ תָּמִיד, וּמוֹנְעִים אוֹתְנוּ מֵעֲבוֹדַתְךָ הַאֲמִתִּית, וּבִפְרָט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, שְׁכַלְמָם בָּאִים עָלֵינוּ וּמְבַלְבְּלִים אֶת תְּפִלוֹתֵינוּ מְאֹד, עַד אֲשֶׁר "כָּשַׁל כַּח הַסֶּבֶל". כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים גָּבְרוּ הַמַּיִם "מְאֹד עַל הָאֶרֶץ וַיִּכְסּוּ כָּל הַהָרִים הַגְּבוּהִים", עַד אֲשֶׁר קָשָׁה לְעַמֵּד נֶגֶד בְּלוּלִים וּמְחַשְׁבוֹת זְרוֹת רַבּוֹת כְּאֵלֶּה, כִּי הַרְבִּינוּ לְפִשֵׁעַ מְאֹד.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מְרָא דְעֵלְמָא כְּלָא, אַתְּהָ יְדַעְתָּ מִי וְמִי עוֹמְדִים עָלֵינוּ, בְּפִרְט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. אַתְּהָ יוֹדֵעַ אֶת לְבַבְנוּ. רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וְדַחֲקֵנוּ וְעַמְלָנוּ וְלַחֲצֵנוּ. "הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מַיִם עַד נִפְשׁ. טַבְעִתִּי בִּיּוֹן מְצוּלָה וְאִין מְעַמֵּד. בְּאִתִּי בְּמַעַמְקֵי מַיִם וְשִׁבְלַת שְׁטַפְתָּנִי".

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם. "אֵל תְּשַׁטְּפֵנִי שִׁבְלַת מַיִם וְאֵל תְּבַלְעֵנִי מְצוּלָה וְאֵל תְּאֹטֵר עָלַי בְּאֵר פִּיָּה. הַצִּילֵנִי מִטֵּיט וְאֵל אֶטְבְּעָה, אֲנַצְלָה מִשׁוֹנָאִי וּמִמַּעַמְקֵי מַיִם". אֲנָא יְיָ חוּס וְרַחֵם עָלַי, חוּסָה עָלַי כְּרַב רַחֲמֵיךָ, הַצִּילֵנִי נָא, מְלֻטְנִי נָא, פְּדִנֵי נָא, חַנּוּנִי נָא, אֶהְיֶה יְיָ הַצֵּל הַצֵּל, "שְׁטַחְתִּי אֵלֶיךָ כַּפִּי", כִּי בְּתַהוֹמוֹת וּבְלוּלִים כְּאֵלֶּה אֲשֶׁר גָּבְרוּ מְאֹד עַל הָאֶרֶץ בַּיָּמִים הָאֵלֶּה, אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוּם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה לְהַנְצִיל, כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד נִשְׁעֲנֵתִי. כְּשֵׁם שֶׁהַצֵּלְתָּ אֶת אֹוִיר אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִמֵּי הַמְּבוּל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "אֶרֶץ לֹא גִשְׁמָה בַּיּוֹם זֶעַם", כֵּן בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים תִּזְכְּנֵנִי שְׁיִהְיֶה הַמְּקוֹם שֶׁאֲתַפְּלֵל עָלָיו קְדוֹשׁ בְּקִדְשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְתַעֲבִיר וְתַסְלֵק מִשָּׁם מִי הַמְּבוּל מִיִּם הַזְּדוֹנִים, שֶׁהֵם הַמְּחַשְׁבוֹת זְרוֹת וְהַבְּלוּלִים הַמְּבַלְבְּלִים אֶת הַתְּפִלָּה. וְלֹא יִהְיֶה כַח לְשׁוּם בְּלוּל וְלֹא לְשׁוּם מְחַשְׁבוֹת זְרוֹת וּכְפִירוֹת לְבַלְבֵּל אֶת תְּפִלְתִּי חַס וְשְׁלוֹם בְּשׁוּם בְּלוּל שְׁפָעוֹלָם. וְתִהְיֶה תְּפִלְתִּי זְכָה וְנִכּוֹנָה צַחָה וְנִקְיָה. וְתַעֲלֶה

לְרַחֲמֵים וּלְרַצּוֹן לְפָנַי כִּסֵּא כְבוֹדְךָ, עַד שְׁאֲזַכֶּה עַל יְדֵי הַתְּפִלָּה לְהַשִּׁיג
הַשְּׂגוֹת עֲלִיוֹנוֹת סוּדוֹת הַתּוֹרָה. וְתַתְּפָאֵר וְתַתְּנִשָּׂא עִם תְּפִלוֹתֵינוּ בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת. וַיְהִי לָךְ שְׁעֵשׂוּעִים גְּדוּלִים מִתְּפִלוֹתֵינוּ וּתְחַנּוּתֵינוּ
וּבִקְשָׁתֵינוּ. וַיִּקְרָם בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְהָיִית עֲטָרַת תְּפִאֲרַת בְּיַד יי,
וְצַנִּיף מְלוּכָה בְּכַף אֱלֹהֶיךָ. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה, עֲדִיךָ כָּל בֶּשֶׁר יְבוֹאוּ. "שְׁמַע
תְּפִלָּתֵנוּ וְאַנְקוּתֵינוּ וְאַנְחוּתֵינוּ מֵעַמְקֵי עַמְקִים. וְאַל תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ מֵאַתָּנוּ.
וְאַל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ מִשׁוֹעַתֵנוּ וְצַעֲקוֹתֵנוּ. "אַל תַּעֲזֹבֵנִי יי, אֱלֹהֵי אֵל
תְּרַחֵק מִמֶּנִּי, חוֹשָׁה לְעֲזָרְתִּי יי תְּשׁוּעָתִי".

מה

מיוסר על תורה מ"ה בליקוטי מוהר"ן

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁנֹזְכָה עַל יְדֵי
מְחַצַּת כְּפַיִם בְּתְּפִלָּה, לְעוֹרֵר עַל-יְדֵי-זֶה כְּנַפְיִם הַקְּדוּשִׁים שֶׁהֵם כְּנַפֵּי
רָאָה, לְהוֹצִיא דְבוּרִים שְׁלֵמִים וְקְדוּשִׁים לְפָנֶיךָ בְּתְּפִלָּתִי וּתְחַנּוּתִי וּבִקְשָׁתִי.
וְעַל-יְדֵי הַכָּאֵת חֲמִשָּׁה אֲצַבְּעוֹת יָד יְמִין בְּחֲמִשָּׁה אֲצַבְּעוֹת שְׁבִיד שְׁמַאל,
וְחֲמִשָּׁה אֲצַבְּעוֹת שְׁבִיד שְׁמַאל, בְּחֲמִשָּׁה שְׁבִיד יְמִין, עַל-יְדֵי-זֶה נֹזְכָה
לְעוֹרֵר לְמַעַלְה הַכָּאֵת הָאוֹרוֹת זֶה בְּזֶה, עַד שִׁיְהִיו נִכְלָלִים הָאוֹרוֹת יַחַד.
וַיִּתְעוֹרְרוּ חֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי בֵינָה שֶׁהוּא יוֹבֵל הַגְּדוּל. וְעַל-יְדֵי-זֶה נֹזְכָה
לְגַאֲלָה שְׁלֵמָה, בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִּיּוֹת. וְלְהוֹצִיא הַדְּבוּר דְּקִדְשָׁה מִהַגְּלוּת.
וְנֹזְכָה עַל-יְדֵי-זֶה לְעֲשׂוֹת וּלְהַכִּיֵּן וּלְתַקֵּן פֶּה קְדוֹשׁ לְקַבֵּל הַדְּבוּרִים
בְּתוֹכוֹ, בְּאִפֶּן שְׁנֹזְכָה לְהַתְּפַלֵּל וּלְהַתְּחַנֵּן לְפָנֶיךָ תָּמִיד בְּפֶה מְלֵא
וּבְדְבוּרִים קְדוּשִׁים וְשְׁלֵמִים, בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְּדוּלָה. וַיַּעֲלוּ אֲמָרָנוּ
לְרַצּוֹן לְפָנַי כִּסֵּא כְבוֹדְךָ. וְתַמְלֵא כָּל מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים.

מו

מיוסר על תורה מ"ו בליקוטי מוהר"ן

וּתְנַזְכְּנוּ עַל-יְדֵי מְחַצַּת כְּפַיִם לְהַמְתִּיק כָּל הַדִּינִים שְׁבַעְעוֹלָם. וְנֹזְכָה
לְעוֹרֵר שְׁלֵשָׁה הִידִים הַקְּדוּשִׁים שְׁלֵמְעֵלָה. שֶׁהֵם יָד הַגְּדוּלָה וְיָד הַחֲזָקָה

וְיָד הַרְמָה. שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹתַי הַקְּדוּשִׁים יְקוּ"ק. וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְהַמְתִּיק וּלְבַטֵּל כָּל הַדֵּינִים הַיּוֹצְאִים מִשְׁלֹשׁ אֱלֹהִים שְׁבַגְרוֹן. וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ שְׁלֹשָׁה הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים יְקוּ"ק אֶל הַשְּׁלֹשׁ אֱלֹהִים לְהַמְתִּיקָם עַל-יְדֵי-זֶה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְתְּקוּ וְיִתְבַטְּלוּ כָּל הַדֵּינִים מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְנִזְכָּה לְדַחֲוֹת מִחֵין דְּקַטְנוּת מֵאֲתָנּוּ. וְתַעֲבִיר וְתַסְלֵק הַשְּׂכָחָה מֵאֲתָנּוּ. וְתִזְכְּנוּ לְמַחֵין קְדוּשִׁים דְּגִדְלוּת וְלִזְכְּרוֹן דְּקִדְשָׁה, לְזָכֹר אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד, וְלֹא אֲשַׁפַּח דְּבָר מִמִּשְׁנַתִּי לְעוֹלָם.

וְנִזְכָּה לְבַטֵּל כָּל מִינֵי מַחְלָקֶת מִן הָעוֹלָם, וְיִהְיֶה נִכְלָל שְׂמֵאל בְּיָמִין, וְתִמְשִׁיךְ שְׁלוֹם גָּדוֹל בְּעוֹלָם, וְתַבְטֵל חֶרֶב וְהָרֵג וְאַבְדוֹן מִן הָעוֹלָם. וְתִקְּיָם מִקְּרָא שְׁפָתוֹב: "וְנִתְתִּי שְׁלוֹם בְּאַרְץ וְחֶרֶב לֹא תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם". חוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ וְזַכְּנוּ לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּתְנוּ לְפָנֶיךָ בְּכוֹנֵה גְדוּלָה בְּלֹב וְנִפְשׁ וּבְהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל, בְּאֵימָה וּבִירְאָה גְדוּלָה וּבְמִסִּירַת נִפְשׁ מֵאֲהָבָה, וּבְשִׂמְחָה וְחֻדוּהָ רַבָּה וְעֲצוּמָה, וּבְמַחְשָׁבוֹת זְכוּת וּנְכוֹנוֹת. וְתִגְעוֹר בְּכָל הַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת שְׁלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם שְׁלִיטָה לְבַלְבֵּל אֶת תְּפִלַּתְנוּ חֵס וְשְׁלוֹם. מְלֵא רַחֲמִים, זַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקִדְשַׁת הַמַּחְשָׁבָה תָּמִיד, וּבִיּוֹתֵר בְּשַׁעַת תְּפִלוֹתֵינוּ וְתַחֲנוּתֵינוּ וּבְקִשׁוֹתֵינוּ, כִּי אֵין כַּחֲנוּ אֶלָּא בְּפָה. וְאֵין לָנוּ עֲכָשׁוּ שׁוֹם סְמִיכָה כִּי אִם עַל תְּפִלָּה וְתַחֲנוּגִים, עֲזָרְנוּ לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל וּבְהַתְּלַהֲבוֹת הַלֵּב, עַד שִׁיתְּעוֹרְרוּ יְדֵי לַיִן. וְנִזְכָּה לְהַמְחִיא כֶּף בְּקִדְשָׁה גְדוּלָה בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. "נִשְׂא לְבַבְנוּ אֶל כַּפִּים אֶל אֵל בְּשָׂמִים, פִּרְשֵׁתִי יְדֵי אֱלֹהֶיךָ נִפְשִׁי כְּאַרְץ עֵינָה לְךָ סֵלָה. נִפְשִׁי בְּכַפֵּי תָּמִיד וְתוֹרַתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי".

וְזַכְּנוּ לְקַבֵּעַ מְקוֹם לְתַפִּלַּתְנוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם בְּעֲזָרְנוּ, שְׁנִזְכָּה בְּזִכְוֹתוֹ לְקַדְּשׁ הַמְּקוֹם שְׂאָנוּ עוֹמְדִים עָלָיו לְהַתְּפַלֵּל בְּקִדְשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְיִהְיֶה מַחֲנוּ וְשִׁכְלָנוּ צַח וְזָךְ כַּכֶּסֶף הַטָּהוֹר בְּלִי שׁוֹם תַּעֲרֹבֶת סִיג וּפְסֻלַּת וּבְלִי שׁוֹם מַחְשָׁבוֹת זְרוֹת וּבְלִבּוֹל הַדַּעַת כָּלֵל. כִּי

בְּיָדְךָ כַח וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל. "וְעַתָּה יִגְדַל נָא כַח יְיָ
בְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְאָמֹר". חֲזַקְנוּ וְאִמְצָנוּ בְּכַחְךָ הַגָּדוֹל, שְׁנוּזָכָה לְהִתְחַזֵּק
וּלְהִתְגַּבֵּר עַל מַלְכוּת אָדוֹם הַרְשָׁעָה. וּתְמַהֵר וּתְחַיֵּשׁ לְגַאֲלָנוּ. וְנִזְכָּה
לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה בְּשָׁלוֹם בְּלִי פָגַע. וּתְבִיא לָנוּ אֶת
מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ וְיִגְאָלְנוּ גְאֻלַּת עוֹלָם לְחֵבֵר אֶת הָאֵהָל לְהִיּוֹת אֶחָד,
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

מז

מיוסר על תורה מ"ז בליקוטי מוהר"ן

אָבִינוּ מְלַכְנוּ אֲדִירָנוּ בּוֹרְאָנוּ גּוֹאֲלָנוּ יוֹצְרָנוּ קְדוֹשְׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב
רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ
הַגְּדוֹלִים שְׁנוּזָכָה לְבַטֵּל וּלְשַׁבֵּר תְּאוֹת אֲכִילָה מֵאֲתָנוּ לְגַמְרֵי. וְנִסְתַּפֵּק
בְּמַעַט, לְאָכַל מְעַט כְּדֵי חַיּוּנֵי בְּצִמְצוּם וּבְדִקְדוּק גְּדוֹל, וּלְשַׁבֵּעַ מִמֶּנּוּ.
וּתְסִיר וּתְגַרֵשׁ וּתְבַטֵּל הַרְעָבוֹן מִקְרַבְנוּ. וְתַעֲזָרְנוּ לְהַחֲיִית עֲצָמֵנוּ
וּלְהַשְׁבִּיעַ נַפְשָׁנוּ בְּאֲכִילָה מְעֻטָּה. וְאִזְכָּה לְדַקְדֵּק בְּאֲכִילַתִּי מִפְּנֵי וְעַד
כְּבִיצָה. וּמְעַט אֲכִילַתִּי יִהְיֶה בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְּדוֹלָה בְּאֵמֶת כְּרִצוֹנְךָ
הַטוֹב. וּתְזַכְּנֵי שְׂאֵמֶשֶׁיךָ מְזוֹנוֹתֵי וּפְרִנְסוֹתֵי וְכָל הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת מֵאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל. שֶׁהוּא אֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה אֶרֶץ הַחַיִּים, שֶׁשָּׁם שָׂרַשׁ כָּל הַשְּׁפָעוֹת
וְכָל הַבְּרָכוֹת.

וּבְכֵן תַּעֲזָרְנִי וּתְזַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שֶׁאִזְכָּה לְהִיּוֹת נִכְלָל בְּמַדְתּוֹ
שֶׁל יַעֲקֹב אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשָּׁלוֹם, שֶׁמַּדְתּוֹ אֵמֶת. וְאִזְכָּה לְדַבֵּר דְּבָרֵי אֵמֶת
תְּמִיד, וְלֹא יֵצֵא שׁוֹם דְּבַר שֶׁקֶר מִפִּי לְעוֹלָם, בֵּין בְּשׁוֹגֵג בֵּין בְּמַזִּיד
בֵּין בְּאִנּוּס בֵּין בְּרִצּוֹן. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְּלֵנִי, שֶׁלֹּא אֶהְיֶה נִכְשָׁל בְּשׁוֹם דְּבַר
שֶׁקֶר אֶפְלוּ בְּטָעוֹת. וְאִזְכָּה לְהִרְחִיק עֲצָמֵי מִדְּבָרֵי שֶׁקֶר בְּתַכְלִית
הַרְחוּק, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב: "מְדַבֵּר שֶׁקֶר תִּרְחַק". וּתְזַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
לְהִיּוֹת אִישׁ אֵמֶת בְּכָל הַעֲנִינִים; לְהִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ הָאֵמֶת, וּלְדַבֵּר אֵמֶת
בְּלִבִּי. וְלֹא אֵטָה וְלֹא אֶסוּר מִמְרַפְז נִקְדַּת הָאֵמֶת יְמִין וּשְׂמָאל.

מלא רחמים, חונן דלים, רב חסד ומרבה להטיב, תן לי במתנת חנם ונדבת חסד מדת אמת. ויקים מקרא שכתוב: "תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם". ועל ידי זה נזכה להתפלל בארץ ישראל בארץ החיים, ונזכה להמשיך השפע והברכה משם. שפע טובה וברכה ורחמים וחיים ושלום ופרנסה טובה וכל טוב מאתך עלינו ועל כל עמך בית ישראל, ותזמין לנו פרנסתנו ברוח מאתך קדם שנצטרך להם, בהתערובת ובכבוד. ואל תצריכנו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם.

אבינו אב הרחמן. "י אלהים אמת. אלהים חיים ומלך עולם". מלא משאלותינו ברחמים ונכנו מהרה לשבר תאות אכילה מקרבנו, כי לפניך נגלה הכל ואתה יודע תעלומות לבבי, וכמה אלפים מניעות ועכובים שיש לי על זה מכמה צדדים, עד אשר איני יודע לשית עצות בנפשי על זה כלל. עשה עמי כחסדך אבי שבשמים, ואל תגמלני כמפעלי. חנני חנני במתנת חנם, וקדשני בקדשתך העליונה בנדבת חסד. וזכני מהרה לשבר תאות אכילה באמת, כרצונך הטוב. ומעט אכילתי יהיה בקדשה ובטהרה גדולה לשמך הגדול לבד באמת לאמתו, בלי שום תאות הגוף כלל. ואזכה בכח אכילתי בקדשה גדולה להודות ולהלל ולשבח לשמך הגדול והקדוש תמיד, ולדבר דברי אמת תמיד, ולפאר ליוצרי על שם כבוד מלכותו, עד שאזכה על-ידי דבורי באמת בקדשה גדולה להיות בכלל הצדיקים אמתיים אנשי מופת, הבוראים שמים חדשים וארץ חדשה בדבוריהם האמתיים, ועושים מופתים גדולים אמתיים בשמים ובארץ. ואזכה גם כן בכלך הגדול לעשות מופתים אמתיים בעולם, לגלות ולפרסם אלהותך ואדנותך וממשלתך וגדלך ותפארתך לכל באי עולם. וידעו כלם כי אתה לבד מנהיג עולמך כרצונך הטוב. ויפירו עצם אהבתך את עמך ישראל, אשר נתת להם כח לבטל ולשנות הטבע בתפלתם, ולעשות מופתים גדולים בעולם. רבונו של

עולם, "שטחתי אליך כפי". עשה עמי מה שתצוה ברחמיך, באפן שתזכני לילך בחקיך ולשמר משפטיך ולהיות כרצונך הטוב תמיד מעתה ועד עולם.

וּזְכַנִי לֵילֶךְ וּלְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, לְאֶרֶץ הַחַיִּים לְאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה. לְהַתְּגַלֵּל בְּעַפְרָה וּלְנַשֵּׁק רַגְבֹתֶיהָ וּלְשָׂאב מְאוּרָה הַקְּדוֹשָׁה וּלְהִסְתַּוֵּף בְּצִלָּהּ. חוּס וְחַנּוּנִי וְרַחֵם עָלַי, וְזַכְּנִי לְבוֹא מְהֵרָה לְשִׁלּוּם לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הָאֶרֶץ אֲשֶׁר בְּתַרְתָּ בָּהּ מִכָּל הָאֲרָצוֹת, אֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה בְּעִשְׂרֵה קְדוֹשׁוֹת. אֶרֶץ הַחַיִּים, "אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכָּנַת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם, לֹא תַחְסֹר כָּל בָּהּ. אֶרֶץ אֲשֶׁר יִי אֱלֹהֶיךָ דּוֹרֵשׁ אוֹתָהּ תָּמִיד עֵינַי יִי אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מֵרְשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה".

חוּס וְחַנּוּנִי וְרַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי, וְזַכְּנִי לְבוֹא מְהֵרָה לְכָל מַה שֶּׁבִקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ, לְשַׁבֵּר תְּאוֹת אֲכִילָה לְגַמְרִי, וּלְזַכּוֹת לְמִדַּת אֱמֶת בְּאֵמַת, וּלְבוֹא לְשִׁלּוּם מְהֵרָה לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל. וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִן הָעֲנִיּוֹת וּמִן הַחֲסָר, וְתַמְשִׁיךָ תָּמִיד לִי וּלְבְנֵי בֵיתִי וּלְכָל חֲבֵרְתָנוּ וּלְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. שִׁפַּע טוֹבָה וּבְרָכָה וּפְרֻנְסָה טוֹבָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשִׁלּוּם וְכָל טוֹב מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְנִזְכֶּה שֶׁתִּתְּפָאֵר בְּנוֹ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. וַיְקִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְּפָאֵר". וְתַצִּיל אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִכָּל מִינֵי חֲרָפוֹת וּבּוֹשׁוֹת. וְאֵל תִּסְתִּיר פְּנֶיךָ מֵאִתָּנוּ. וְתַמְלֵא רַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד, וְתַמְתִּיק וּתְבַטֵּל כָּל הַדִּינִים מֵעַלְיָנוּ. וְתַצִּילֵנוּ וְתַמְלִטֵנוּ מִכָּל מִינֵי צָרוֹת וְרָעוֹת. וְתָשִׁיב פְּנֶיךָ אֵלֵינוּ, וַיְקִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "יֵשׂא יִי פְּנֵיו אֵלַיךָ וַיִּשֵׁם לְךָ שִׁלּוּם. פְּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדְּךָ וְלִמְדֵנִי אֶת חֲקֶיךָ. הָאִירָה פְּנֶיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחִסְדְּךָ. אֱלֹהִים יְחַנּוּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ, יָאֵר פְּנֵיו אִתָּנוּ סְלָה". וַקִּים לָנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְאֲכַלְתֶּם אֶכּוּל וְשָׂבוּעַ, וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם יִי אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְּלִיא, וְלֹא יִבְשׁוּ עַמֵּי לְעוֹלָם. וַיִּדְעַתֶּם כִּי בְּקִרְבִּי יִשְׂרָאֵל אָנִי, וְאָנִי יִי אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹד, וְלֹא יִבְשׁוּ עַמֵּי לְעוֹלָם. יִי אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבָנוּ, הָאֵר פְּנֶיךָ וְנִשְׁעָה". אָמֵן וְאָמֵן.

מח

מיוסד על תורה מ"ח בליקוטי מוהר"ן

"שומע תפלה עדיף כל בשר יבואו. האזינה יי תפילתי והקשיבה בקול תחנונותי. שמע יי קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך". צור עולמים, יוצר הכל, עזרנו והושיענו ברחמיך הרבים ובחסדיך האמתיים, שנזכה תמיד להתפלל לפניך באמת בכל כחנו. כמו שכתוב: "כל עצמותי תאמנה יי מי כמוך". ונזכה להכניס כל הכחות שיש בנו בעצמות וגידים ובשר וכל שאר הכחות שבגופי ונפשי כלם אזכה ברחמיך להכניסם בתוך דבורי התפלה, שאזכה להוציא כל דבור ודבור של התפלה הקדושה בכח גדול באמת לאמתו, עד שאזכה להרגיש הדבור בכל עצמותי ואברי. חוס וחנו ורחם עלי והושיעני וזכני לתפלה בכח ובכונה גדולה באמת, כי אתה אלהים אמת ודברך אמת וקיים לעד, ואתה חפץ באמת; ואתה יודע כמה אני רחוק מדבור אחד של התפלה. ולא די שאיני יכול להתפלל בכח ובכונה באמת, כראוי אף גם בעונותי הרבים אני רחוק מתפלה בתכלית הרחוק. "דלו עיני למרום". רבנו של עולם, "שטחתי אליך כפי. אליך יי נפשי אשא", ואיני יודע באיזה דרך באיזה אופן, באיזה תחבולה, לבקש ולרצות ולפייס אותך. ואיני יודע כלל לשית עצות בנפשי, באיזה אופן אזכה לחפש ולמצא הטוב הכבוש בי, ואיך למצא הטוב שנסתלק ממני בעונותי העצומים והרבים והגדולים מאד במהות וכמות ואיכות. ובפרט מה שפגמתי בפגם הדבור הרבה מאד, כי לא שמרתי פתחי פי. ודברתי כמה וכמה דבורים פגומים מיום היותי עד היום הזה, עד אין שעור וערך ומספר, דברים בטלים ולשון הרע ורכילות וליצנות ושקרים ונבול פה, ושאר דברים פגומים הרבה מאד. וגם אפלו כל הדבורים דקדשה שלי כלם פגומים מאד מאד, עד אשר חשבתני דרכי אשר מעולם לא יצא מפי עדין דבור שלם בלי שום פגם. ומחמת זה התגברו עלינו מאד ריב

לשונות, אשר רבים קמים עלינו, רבים מאד. "יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יי ועל משיחו. שמו בשמים פיהם ולשונם תקלף בארץ". יצא עתק מפיהם ודוברים סרה על יי ועל צדיקים אמתיים, ועל כלליות ישראל עמך הקדוש אשר בהם בחרת.

מריה דעלמא כלא. "שלח ידך ממרום, פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר, אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר". אוי לנפשי כי אנכי גרמתי כל זה בעוונותי הרבים והארכתי את הגלות, ופגמתי בספת דוד הנפלת. ולא די שלא השתדלתי להקים ספת דוד. אף גם בעוונותי הרבים הוספתי להפילה יותר והגברתי ספת נוצרים לשונות העפום, עד אשר בעוונותי הרבים השכינה וכנסת ישראל הם בגלות גדול, והיא ריב בגלותה על בנהא אשר גלו משלחן אביהם ומארצם יצאו.

רבנו של עולם ראה בצרותינו המרבות מאד, והכבדות מאד, הארכות מאד. ובכל יום ויום אנו צועקים ומתחננים לפני כסא כבודך, שתחזירנו בתשובה שלמה לפניך, ועדין לא שכנו מטעותנו ושטותנו. מלא רחמים עזר והושיע ורחם והצל, חוס וחמל חוס וחמל על מטבע ביון מצולות תאות העולם הזה. על מגרש מארץ החיים כמוני. על פגום כמוני, על לב "עקש ופתלתל" כמוני. הרי אני לפניך כלי מלא בושה וקלמה. יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שלא אחטא עוד. עזרני עזרני. הושיעני הושיעני. חנני והקימני חנני והקימני, "מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגוזלו" הצילני ומלטני ופדני. "יי עשקה לי ערבני".

אבי שבשמים רחם עלי. אבי שבשמים חמל עלי. אבי שבשמים היה בעזרי. וחזקני ואמצני. ועשה את אשר בחקיך אלך ואת משפטיך אשמר, שלא אובר את עולמי בחנם חס ושלום. כי כל ימינו הם הבל וריק, כחלום יעוף וכצל עובר, וכענן כלה, וכרוח נושבת, וכאבק

פּוֹרַח. אוי אוי אוי, אוי וְאַבּוּי, אֶהָה אֲדוֹנִי, אֶהָה אָבִי, רַחֲמֵן אֲמַתִּי רַחֵם עָלַי, חֲסִדֵּךְ אֲמַתִּי, עֲשֵׂה עִמִּי חֶסֶד חַנּוּם, וְתֵן לִי חֲנִינָה וְלֹא אוֹבֵד. גּוֹאֵל חֶזֶק לְמַעַנְךָ גְּאֻלְנִי. חֲנִנִי בְקִדְשֵׁךְ יִשְׂרָאֵל בְּמַתְנַת חַנּוּם וְנִדְבַת חֶסֶד, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאִין לִי שׁוּם תְּקוּנָה כִּי אִם לְצַעֲק אֵלֶיךָ וְלִזְעַק לְחֲנִינוּתֶיךָ. קָרוֹב לְכָל קוֹרְאָיו עֲנֵנִי. מְרוּם לְעוֹלָם יְיָ עֲזָרְנִי. קְדוֹשׁ עַל כָּל הַקְּדוּשׁוֹת בְּקִדְשֵׁךָ קְדֻשְׁנִי. יְיָ אֱלֹהִים אֲמַת וְכִנִּי לְקִדְשֵׁךָ בְּאַמְתִּי. הֵקֵם סִפְתְּךָ הַנוֹפְלֵת נְפִילָה אַחַר נְפִילָה בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמְסָפֵר, עַד אֲשֶׁר אֵין מִי שְׂיֻכַּל לְהַקִּימָה כִּי אִם אַתָּה לְבַד בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחִסְדֶּיךָ הַגְּנוּזִים. הַקִּימָה מְהֵרָה תְּקוּמָה אַחַר תְּקוּמָה, מִבִּירָא עֲמִיקְתָּא לְאַגְרָא רְמָא.

מְלֵא רַחֲמִים מְרַבֵּה לְהַטִּיב, הַפֶּךְ אֶת לְבָבִי מֵרַע לְטוֹב. הֵט לְבִי אֵלֶיךָ בְּאַמְתִּי כְרִצוֹנְךָ הַטוֹב. עֲזָרְנִי שְׂאֻזְכָּה לְקִדְשׁ עֲצָמִי בְּכָל מִינֵי קְדוּשׁוֹת. וּבְכַרְט בְּקִדְשֵׁךְ בְּרִית הַלְשׁוֹן וּבְרִית הַמַּעֲוֹר. עֲזָרְנִי שְׂלֵא יֵצֵא שׁוּם דְּבַר שְׂקָר מִפִּי לְעוֹלָם, וְלֹא שׁוּם דְּבוּר פְּגוּם. וְאַזְכָּה לְשִׁמּוֹר פְּתַחִי כִּי. וְזַכְּנִי לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלְתִּי לְפָנֶיךָ בְּכָל כַּחֲסִי וּבְכַוְנָה גְּדוּלָה בְּאַמְתִּי לְאַמְתּוֹ. וְאַהֲיָה נִכְלָל בְּךָ בְּשַׁעַת תְּפִלְתִּי, עַד שֶׁכָּל דְּבָרֵי תְּפִלְתִּי יִהְיוּ דְבָרֵי יְיָ בְּעֲצָמֵן. וְיִתְעוֹרְרוּ עַל יְדֵי תְּפִלְתִּי כ"ח [בְּרַחֲמֵיךָ] אֲתָנוּן דְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, שְׁהֵם עֲשָׂרָה מְאַמְרוֹת שְׂבָהֵם נִבְרָא הָעוֹלָם. וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְשִׁיךְ חֲסִדְךָ הַגְּדוֹל עָלֵינוּ, וְתִפְרָס עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ, וְתַחַבֵּק אוֹתָנוּ בִּימִינְךָ, וְנִזְכָּה לְהַסְתוֹפֵךְ בְּצִלְךָ הַקְּדוֹשׁ. וְתִגַּן בְּעַדְנוּ וְתַצִּילְנוּ מִכָּל אוֹיְבָנוּ וְשׁוֹנְאֵינוּ וְרוֹדְפֵינוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֲנִיּוֹת. וּבְצֵל כְּנַפְיֶךָ תְּסַתִּירְנוּ. וַיְקִיֵם בָּנוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "שְׂמֵאלוּ תַחַת לְרֵאשִׁי וַיִּמְיֵנוּ תַחַתְּבָקְנִי".

וְתַעֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחִסְדֶּיךָ הַרְבִּים שְׂנֻזְכָּה לְקִיָּם מִצּוֹת סִכָּה בְּזַמְנָה כְּרֵאוּי עִם כָּל פְּרֻטִיָּה וְדַקְדוּקִיָּה וְכַוְנוּתִיָּה וְתַרְיָג מִצּוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ, וּבְלֵב טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְּדוּלָה. וְתַכְנִיעַ וְתַשְׁפִּיל וְתַמְגֵּר וְתַעֲקֹר וְתַבְטֵל סִכַּת נוֹצְרִים סִכַּת עַכּוּ"ם "אֲשֶׁר פִּיהֶם דְּבַר שְׁוֹא וַיִּמְיֵנָם יָמִין שְׂקָר".

וּתְבַטֵּל הַשֶּׁקֶר מִן הָעוֹלָם, וּתְגַבִּיר הָאֱמֶת בְּעוֹלָם, וְתִקֵּים אֶת סִפְתֵי דָוִד הַנִּפְלָא. וַיִּקְרָא מִקְרָא שְׂכֵתוֹב: "שִׁפְתֵי אֱמֶת תִּכּוֹן לְעַד, וְעַד אֲרֻגִיעָה לְשׁוֹן שֶׁקֶר". וְתִסְתִּיר וְתִצְפִּין אוֹתָנוּ בְּסִפְתֵי הַקְּדוּשָׁה, וְתִסּוֹכֵךְ עָלֵינוּ בְּצִלֵי הַקְּדוּשָׁה, וְתִצְלִינֵי מְרִיב לְשׁוֹנוֹת שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם כַּח עָלֵינוּ כָּלֵל. וְתַעֲקֹר הַשֶּׁקֶר מִן הָעוֹלָם, וְתִגְלֶה הָאֱמֶת בְּעוֹלָם. וְתִזְכְּנֵי מְהֵרָה לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה.

וְנִזְכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים לְבָנִים חַיִּים וְקַיָּמִים. לְעַבּוֹדְתֵךְ וּלְיִרְאֵתֵךְ וּלְתוֹרַתֵךְ. (בְּשׁוֹרְצָה לְהַתְפַּלֵּל עַל מִי שֵׁישׁ לוֹ צַעַר גְּדוֹל בָּנִים רַחֲמָנָא לְיִצְלֵן וְיִפְרִיזוּ בָּאן וַיֹּאמֶר: וּבִפְרִט לְפָלוּנִי בֶן פְּלוֹנִית וְכו') חוּס וְחַמֵּל וְרַחֵם וְתֵן לְבָנֵינוּ וְלְכַנּוּתֵינוּ וְלִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצֵינוּ חַיִּים טוֹבִים וְאֲרוּפִים. (וּבִפְרִט לְהַיִּלֵד פְּלוּנִי בֶן פְּלוֹנִית וְכו'). וְלְהַיִּלְדָה פְּלוֹנִית בֵּת פְּלוֹנִית וְכו'). רַחֵם עָלֵיכֶם וְעָלֵינוּ בְּזִכּוֹת אַבּוֹתֵם, וְתֵן לָהֶם חַיִּים טוֹבִים וְאֲרוּפִים, וְתִאָרֶיךָ יְמֵיכֶם וּשְׁנוֹתֵם. יִהְיֶמוּ נָא וַיִּכְמְרוּ נָא רַחֲמֵיךָ עָלֵיכֶם וְעָלֵינוּ, וְתֹאמַר דֵּי לְצָרוֹתֵם. "הֵיטִיבָה יְיָ לְטוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתֵם". יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילֵם שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֵם. אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צְנוּחָה בְּרַחֲבוֹתֵם, לְעַד וּלְדוֹרוֹת, וּלְדוֹרוֹת דּוֹרוֹתֵם. רֵאשִׁיתֵם מְצַעַר, יִשְׁגָּה מְאֹד אַחֲרֵיכֶם. כַּאֲשֶׁר הִשְׁמִים הַחֲדָשִׁים וְהָאֶרֶץ הַחֲדָשָׁה, בֶּן יַעֲמֹד וְרָעַם וּשְׁמוֹתֵם. וְתִצְלִי אוֹתָם וְכָל יְלָדֵי עַמֶּיךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעֵין הָרַע וּמִפְּנֵעַ רָע וּמִכָּל מִינֵי נִגְעָה וּמַחֲלָה. וְתִשְׁלַח לָהֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם לְכָל רַמ"ח אַבְרֵיכֶם וּשְׁס"ה גִּידֵיכֶם. וַיִּזְכּוּ לְהִיּוֹת חַיִּים בְּרִיאִים וְקַיָּמִים. יְבָלוּ יְמֵיכֶם בְּטוֹב וּשְׁנוֹתֵיכֶם בְּנִעְיָמִים וּנְזֻכָה שְׂיִצְאוּ מֵהֶם דּוֹרוֹת הַרְבֵּה. וְדוּרֵי דּוֹרוֹת עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. רַחֵם עָלֵיכֶם וְעָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶיךָ, וְתִגְדַּלְם לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים, לְאֶרֶץ יְמִים וְשָׁנִים. "עוֹד יִנּוּבוּן בְּשִׁיבָה דְשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ".

מְלֵא רַחֲמִים. צְרַכְּנוּ מְרַבִּים וְדַעַתָּנוּ קְצָרָה לְבָאָר וּלְפָרֵשׁ. אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת כָּל מַחְסוֹרֵינוּ. מְלֵא מִשְׁאָלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ. חוּס וְחַמֵּל עָלֵי וְזַכְּנֵי לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאֱמֶת וּבְלֵב שְׁלֵם, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאֱמֶת כָּל יְמֵי חַיֵּי, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה. "אִם אֶזְנֶן פְּעֻלָּתִי

לא אוסיף" רחם עלי ברחמיך האמתיים וזפני להיות כרצונך באמת מעתה ועד עולם. ותגלה האמת בעולם, וישובו כל באי עולם אליך לעבדך באמת ביראה ואהבה. ויקים מהרה מקרא שכתוב: "כי אז אהפך אל כל העמים שפה ברוך לקרא כלם בשם יי לעבדו שכם אחד. אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף. גם יי יתן הטוב וארצנו תתן יבולה. חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו". וברחמיך וחסדיך הגדולים תפייס ותרצה את שכונת עזך וכנסת ישראל שתשיב פניה אליך. ויהיה נעשה יחוד קדשא בריך הוא ושכונתיה, פנים בפנים. ואל תסתר פניך מאתנו עוד. ותשלח לנו צדיקים ורבנים אמתיים שיורו לנו את הדרך הטוב והישר את הדרך אשר גלף בה ואת המעשה אשר נעשה. ותציל אותנו מהמנהיג ורבי של שקר. קרבנו לישועתך, עזרנו ברחמיך, החינו באור פניך. שבענו מטובך וחסדיך האמתיים, גמל עלינו חסדים טובים, "חסדי דוד הנאמנים". ומאוצר מתנת חנם חננו. וקים לנו מקרא שכתוב: "ואשים דברי בפיה ובצל ידי כסיתך לנטע שמים וליסוד ארץ ולאמר לציון עמי אתה". חננו ועננו ושמע תפלתנו ברחמים. כי אתה שומע תפלת כל פה. "יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי." עושה שלום במרומו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן.

ממ

מיוסד על תורה מ"ט בליקוטי מוהר"ן

צור לבבי וקדושי, צור עולמים, יוצר הכל, רבון כל המעשים, אדון כל הנשמות, יודע התעלומות, אתה ידעת את לבבי. אתה ידעת את עצם תבערת קדשת אור האלהות השופע בלבי, כי אנחנו חלק אלוה ממעל ושכינת אלהותך בתוך לבבנו. על פן הומה עלי לבי, לבי כפנור יקמה. "כלה שארי ולבבי צור לבבי וחלקי אלהים לעולם. נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יי, לבי ובשרי ירננו אל אל חי".

ורשפי שלהבת לבבי הבורע ונכסף אליך, מים רבים לא יוכלו לכבותה ונהרות לא ישטפוה, כי אור לבבי מקשר ומחבר באורך הגדול האין סוף. על כן אור להביות לבבי הוא עד אין סוף. פי אין סוף ואין תכלית לתשוקתי אליך, וגעגועי וחספי חזק ואמיץ אליך בלי שעור וערף. עד אשר לפי עצם אור להביות הלב עד אין סוף ותכלית לא היה אפשר לעשות שום עבודה כלל, כי אור קדשת לבבי, בוער ומתלהב אליך בחשק נמרץ וברצון חזק, להיות דבוק ונכלל בך תמיד לעולם ועד; אך אפה גלית לנו על ידי חכמיך הקדושים, אשר אין רצונך בזה, ולא זאת היתה פונתך הקדושה בבריאתנו. כי אפה ידעת כי בשר ודם אנחנו, ואי אפשר לנו להיות דבוקים בך תמיד, ואפה חפץ בעבודתנו בעבודות ובמעשים טובים, אשר בשביל זה באנו בעולם הזה השפל לעבד אותך בתורה ובמצוות מעשיות. על כן גזרת עלינו לבלי להרס לעלות אל יי, ולבלי לבער אליך יותר מהמדה. וגזרת עלינו לצמצם אור ההתלהבות שבלבבנו, ולעשות חלל פנוי בלב כמו שכתוב: "ולבי חלל בקרבי". כדי שעל-ידי זה נזפה לציר בלבבנו כל המדות טובות וקדושות, ולהמשיך עלינו על עבודתך באמת, וללכת בדרךך הטובים, ולהתדבק במדותיך הקדושות, ולעבד אותך בהדרגה ובמדה. ועל ידי זה נזפה לקבל עלינו על מלכות שמים שלמה, ולגלות מלכותך לכל באי עולם, אשר זה היה פונתך בבריאת האדם. כדי שיתגלה מלכותך בעולם.

ובכן באתי לפניך יי אלהי ואלהי אבותי, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, ואלהי כל הצדיקים האמתיים. אלהי הראשונים והאחרונים ואלהי כל ישראל, יהמו נא ויכמרו נא רחמיך וחסדיך עלי, על פגום ומבלבל כמוני, ותורני ותדריכני באמתך ותלמדני, שאזכה לדעת באמת איך להתנהג בענין זה, באיזה דרך באיזה אופן לצמצם האור בהדרגה ובמדה כרצונך הטוב באמת. כי אפה ידעת כי אני

צָרִיף לְכֶסֶף אֵלֶיךָ תָּמִיד, וְלֹהֶשֶׁתוֹקֵק אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלַרְוִיץ אֵלֶיךָ "כְּגִבּוֹר לַרְוִיץ אֶרֶח" הַזֶּה שֶׁהֵייתִי יָכֹל לִילֵךְ בְּזִמְנֵי שֶׁהֵייתִי נְזוּף מִלְּפָנֶיךָ. כִּי כָּבֹד כְּלִיתִי יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה בְּהֶבֶל וָרִיק. מָה אֹמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמָה אֶסְפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. אֵין לִי פֶה לְהַשִּׁיב וְלֹא מִצַּח לְהַרִים רֹאשׁ. וּבְמִקּוּמוֹת אֵלוֹ שֶׁנִּתְפַסְּתִי בָּהֶם בְּעוֹנוֹתַי הַרְבִּים, בְּיָדַי אֵין שׁוֹם דְּרָךְ לְצֵאת מֵהֶם בְּהַדְרָגָה כְּסֻדֵּר. וּבְיָדַי הַהֲכָרַח לְבָרוּחַ מִשָּׁם מְהֵרָה, וְלַרְוִיץ מִשָּׁם בְּמַהֲרָה וּבְזָרִיזוֹת גְּדוֹל, לְמַהֵר לְהַמְלִיט עַל נַפְשִׁי, וְלִבְלִי לְהַבִּיט אַחֲרַי, כִּי לֹא אוּכַל לְהִתְמַהֵמָה עוֹד חֵס וְשָׁלוֹם אֶפְלוּ כְּרָגַע. וְאַתָּה צָרִיף לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים עָלַי, הַגְּנוּזִים אֶצְלֶךָ, וְלִהְיוּצִיאֲנִי מִהֶרָה בְּזָרוּעַ עֲזָךְ, וְלִשָּׂא אוֹתִי עַל כַּנְּפֵי נְשָׁרִים. וְלִהְבִּיא אוֹתִי אֵלֶיךָ, לְקַרְבְּנִי לְעִבּוֹדְתְּךָ חֵישׁ קַל מְהֵרָה. כִּי עַדִּין לֹא אֶבְדָּה תְּקוּנֹתַי וְתוֹחַלְתִּי מֵיָי. כִּי "חֲסָדֵי יְיָ כִּי לֹא תִמְנֹנ, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו", אֲבָל אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי מְכָרָח לְצַמְצָם אֹר הַתְּלַהֲבוֹת לְבָבִי כַּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ אָבִי שְׁבַשְׁמִים. כִּי גְלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ לְכַמָּה פְּגָמִים בָּאתִי עַל יְדֵי רַבּוּי הַהֲתַלְהָבוֹת חוּץ מִהַמְדָּה. "וְאֲנִי בְעַר וְלֹא אֲדַע, בְּהֵמוֹת הֵייתִי עִמָּךְ". עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ אָבִי אָבִי, אֲדוּנִי אֲדוּנִי, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל וְקָדוֹשׁ, צוּר לְבָבִי, הַרְיִנִי מִשְׁלִיךְ עֲצָמֵי עֲלֶיךָ. הַרְיִנִי מוֹסֵר גּוֹפִי וְנַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי אֵלֶיךָ לְבַד, "בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת. אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא". וְאֲנִי מוֹסֵר כָּל לְבָבִי עֲלֶיךָ לְבַד. "הוֹרְנִי יְיָ דַרְכְּךָ אֶהְלֵךְ בְּאַמְתְּךָ, יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׁמֶךָ". הוֹרְנִי וְלַמְדֵּנִי אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעִנְיַן הַתְּשׁוּקָה וְהַהֲתַלְהָבוֹת אֵלֶיךָ. וְאֵיךְ לְצַמְצָם אֶת הַהֲתַלְהָבוֹת, בְּאֶפֶן שֶׁאֵזְכָּה לְתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, וְלִילֵךְ בְּדַרְכֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים וְלִהְתְּדַבֵּק בְּמַדּוּתֶיךָ הַטּוֹבוֹת. וְלִקְבֹּל עָלַי תָּמִיד עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן, בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה בְּקַדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה, וְלַעֲבֹד אוֹתְךָ בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ בְּהַדְרָגָה וּבְמַדָּה כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לִי לְפָרֵשׁ שִׁיחֹתִי לְפָנֶיךָ בְּשִׁלְמוֹת בְּשׁוֹם אֶפֶן, בְּכַפָּרַט בְּעִנְיַן זֶה; עֲזָרְנִי עֲזָרְנִי,

הושיעני הושיעני, חנני חנני, פדני גאלי, מלטני הצילני, הצילני נא
 ברחמיך מן היצר הרע. הצילני מטפשות לב, מערלת לב, פדני וחנני
 ומלטני ברחמיך הרבים ממחשבות רעות מחכמות רעות, שהם עקר
 היצר הרע שבלב. חוס וחמל עלי, חוס וחנני. גואל ממנות ופודה
 משחת, פדני ממצולות ים, פדני ממחשבות רעות, מלטה נפשי
 מהרהורים רעים, הפוגמים בנפש ישראל מאד מאד, פאשר אתה ידעת
 יי אלהי ואלהי אבותי. הצילני מלטני מכל מיני מחשבות זרות
 ובלבולים אשר הם הם עקר היצר הרע שבלב, אשר הם ערלת לב,
 שהם מטמטמין את הלב, ורק הם היו בעוכרי, כי על ידם נתפסתי
 ונלפדתי בעוונותי ופשעי העצומים, שחטאתי ושעויתי ושפשעתי
 לפניך מנעורי עד היום הזה. אשר כלם באו עלי, רק על ידי שלא
 נזהרתי לקדש את מחשבתי במחשבות קדושות וטהורות, והלכתי
 אחרי שרירות לבי. והרעותי את מעשי על ידי רבוי המחשבות רעות
 ובלבולים רבים אשר הנחתי לכנס בלבי. ולא התגברתי לגרשם ממני
 עד אשר השתרגו עלו על צנארי הכשילו כחי. עד אשר על ידם
 באתי לכל הפגמים שפגמתי נגדך, ולכל ההתרסקות אשר נתרסקתי
 ממך עד הנה. עד אשר דרכי התשובה באמת נעלמו ממני, ואיני
 יודע שום דרך איך לצאת ולהמלט מהם. ועתה מאין יבא עזרי, מאין
 תבא תשועתי. מאין אבקש מנוח אשר ייטב לי לעד. אהה יי, עזר
 עזר, הצל הצל, הושיעה הושיעה, "הושיעני אלהים כי באו מים עד
 נפש". הושיעני טהרני קדשני. קדש את מחשבתי בקדשתך העצומה,
 בקדשתך הגדולה, בקדשתך הנוראה, אשר אין שום סטרא אחרא
 יכולה לעמד נגד קדשתך הגדולה והנוראה.

אבי שבשמים גרש מפני קדשתך כל הטפשות שבלבי, כל ערלת
 לבבי, וקיים לי ברחמיך מקרא שכתוב: "ומל יי אלהיך את לבבך
 ואת לבב זרעך, לאתקה את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
 למען חייך". זכני למחשבות קדושות וטהורות. הצילני ממחשבות

רעות. הצילני נא מהרהורים רעים. הצילני הצילני. קדש את מחשבותי
 ברחמיך הרבים, ברחמיך הגדולים ברחמיך העצומים. יודע תעלומות
 חמל עלי, מלא רחמים יהמו ויכמרו מעיך עלי. קדוש יעקב קדשני
 וטהרני. קדוש על כל הקדושות. תן לי במתנת חנם ונדבת חסד
 קדשתך הנוראה, באפן שאזכה לקבלה. זכני מהרה שיהיה לבי פנוי
 וחקל מפל מיני ערלת לב, מפל מיני טפשות הלב, מפל מיני מחשבות
 זרות ורהורים רעים וחקמות חיצוניות הנמשכין מהיצר הרע.

ועזרני שאזכה להמשיך לתוך לבי בהדרגה ובמדה מחשבות
 קדושות וטהורות, מחשבות זכות ונכונות, מחשבות טובות שהם
 היצר הטוב. ותתן לי כח להגביר היצר טוב על היצר הרע, להגביר
 המחשבות קדושות על המחשבות רעות, לגרש ולסלק מלבי כל
 המחשבות רעות ובלבולים וכל המחשבות הטורדות שבעולם. ואזכה
 לחשב באמת פראוי איך לעבד אותך באמת במחשבה זכה וצחה בלי
 שום בלבול הדעת כלל. ואתה תהיה עמי תמיד, ותורני ותלמדני
 דרכיך הטובים, ותדבקני במדותיך הקדושות, עד שאזכה לקבל עלי
 על מלכותך בשלמות, באהבה וביראה באמת ובאמונה בקדשה
 ובטהרה גדולה, ולשוב אליך בתשובה שלמה באמת, ולהתדבק בך
 תמיד לעולם ועד כרצונך הטוב באמת. ואזכה לרוץ מהרה כל הארח
 הזה שהייתי יכול לילך בזמן שהייתי נזוף מלפניך. ותעזרני שאזכה
 לתקן מהרה בחיי כל הפגמים שפגמתי לפניך מנעורי עד היום הזה.
 על-ידי חטאי ועוונותי ופשעי הרבים והעצומים.

חום וחסני ורחם עלי והושיעני חיש קל מהרה ישועה שלמה
 ואמתית. ישועת הנפש והגוף באמת. ישועה הנצחית לעולמי עד
 ולנצח נצחים. עזרני פי עליך נשענתי. הושיענו פי שמך נקרא עלינו.
 אל תניחנו ואל תטשנו ואל תעזבנו. "זכור רחמיך" וחסדיך פי
 מעולם המה. זכרני "ברצון עמך פקדני בישועתך. טהר לבבי
 לעבדך באמת. עזרה כבודי עזרה הנבל וכנור אעירה שחר". עזרה

נא עוררי נא קומי נא עמדי נא חלי נא פני אל במיטב הגיון, אולי יחס אולי ירחם אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם אולי ירחם, אולי ירחם. "דלו עיני למרום יי עשקה לי ערבני". מרא דעלמא כלא, איני יודע כלל מה לדבר, "פי אין מלה בלשוני הן יי ידעת כלה", רק באתי לפניך יי אלהי ואלהי אבותי מלא רחמים, לשטח כפי אליך, ולשא עיני למעון קדשתך אולי יש תקנה. תן לי תקנה טובה חיש קל מהרה. תן לי חיים אמתיים. הסר ממני יגון ואנחה. "שמח נפש עבדך פי אליך יי נפשי אשא". זכני מהרה לתשובה שלמה באמת, ואזכה לשוב למקור שנוצבתי משם. ואזכה על-ידי תשובתי ליחד יחודא עלאה ויחודא תתאה.

ותזכני לקדש עצמי ביותר בשני החדשים הקדושים, שהם שני ראשים של השנה, שהם ניסן ותשרי שהם ימי תשובה, שאזכה בכל שנה ושנה לשוב בהם בתשובה שלמה, ולהתקדש בהם בקדשה יתרה ובשמחה גדולה. ואזכה להמשיך עלי קדשה גדולה ותשובה שלמה תמיד משני החדשים האלו על כל השנה כלה. ותזכני לעורר ולגלות עצרה מיני נגינה. ואזכה מהרה לסדר לפניך בכל יום תמיד שירות ותשבחות הרבה בקול גילה ורנן לשמך הגדול והקדוש, בשיר ושבח ונגון וזמרה ועז וחדוה, בכל עצרה מיני נגינה הקדושים, עד שנוזכה שיתער על ידינו השיר שיתער לעתיד, שהוא שיר פשוט כפול משלש מרבע. כמו שכתוב "השיר יהיה לכם כליל התקדש חג". ויקים בנו מקרא שכתוב: "ושרים כחללים כל מעיני בך". ותזכנו לידע ולהשיג סודות הקבלה הקדושה, עד שאזכה להשיג ולידע אורייתא דעתיקא סתימאה דעתיקא לאתגליא לעתיד לבוא.

וזכני ברחמיך הרבים לקיים מצות ציצית בשלמות בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג מצוות התלוים בה ובכל טוב ובשמחה גדולה. ויהי רצון לפניך שתהא תשובה מצות ציצית שאנו עושין מצמר לבן פאלו קימנו גם מצות תכלת שבציצית, כי גלוי וידוע

לפניך שרצוננו לעשות רצונך, ואנו חפצים ומתגעגעים לקיים מצות תכלת שבציצית. ואם היינו זוכים למצא תכלת לציצית היינו מפזרים הון רב פדי לקיים המצוה בשלמות. אך בעוונותינו הרבים חרב בית מקדשנו, ונתעלם החלזון בעוונותינו. ומאז והלאה אין אנו זוכים לקיים מצותך בשלמות. על כן יהי רצון מלפניך שתהא חשובה מצות ציצית לכן לפניך פאלו קימנו מצות תכלת שבציצית. ורחם עלינו ובנה עירך במהרה בימינו, והביאנו לשלום לארץ הקדושה, וזכנו שיחזור ויתגלה החלזון. ונזכה לקיים מצות תכלת שבציצית ועל-ידי-זה תכלה ותשבר ותעקר ותמגר מלכות הרשעה מן העולם. ויקים מקרא שפתוב: "פלה בחמה פלה ואינמו, וידעו פי אלהים מושל ביעקב לאפסי הארץ סלה".

ותזכנו אותנו ואת כל עמך בית ישראל. להיות דבוקים בך תמיד. ולקבל עלינו את על מלכותך באהבה. ותמשיך ותשפיע עלינו חיים ארוכים טובים וקיים בנו מקרא שפתוב: "ואתם הדבקים בני אלהיכם חיים בלכם היום". ותמתיק ותבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל תמיד לעולם ועד. ותמשיך עלינו שפע טובה וברכה ורחמים וחסים ושלוש ועשירות דקדושה. ויקים בנו מקרא שפתוב: "והריקותי לכם ברכה עד בלי די".

וזכנו לשמחה של מצוה. ועזרנו לשמח חתן וכלה הכשרים, לשמחם בכל מיני שמחות, ולזמר ולרקד לפניהם בשמחה וחדוה רבה בקדושה ובטהרה גדולה. ונזכה על-ידי-זה ליחד חתן וכלה העליונים, ולחבר אשת נעורים עם דודה באהבה ואחווה ורעות. ונזכה ליחד יחודא עלאה ויחודא תתאה, ויתחברו יחד ארבע אותיות של שמך הגדול והקדוש. ויקים מקרא שפתוב: "בקרבה קדוש ולא אבא בעיר". וזכנו להתקרב לצדיקים אמתים. ותעזר אותי ואת כל עמך בית ישראל, שנזכה לצאת מחכמות חיצוניות של העכו"ם, ולא נטה מחשבתנו לשום חכמה חיצונה כלל, רק מחשבתנו תהיה

דבוקה בך ובתורתך הקדושה תמיד לעולם ועד. ועל ידי זה יתגדל ויתעלה אור הצדיקים האמתיים ויזכו להשיג תמיד השגות עליונות חדשות. ותזכנו ברחמיך הרבים לקבל ולהנות מאורם הגדול והקדוש.

וְזָכְנוּ לְקַדְשֵׁת שַׁבַּת קִדְשׁ שְׁנֵזֶכָה לְקַבֵּל שַׁבְּתוֹת בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וּבְחֵדוּהָ רַבָּה וְעֲצוּמָה, בְּשִׁיר וְשִׁבְחָה הַלֵּל וְזִמְרָה בְּגִילָה רַנָּה דִּיצָה וְחֵדוּהָ, בִּירְאָה וְאַהֲבָה בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה. וְנִזְכָּה בְּכַח קִדְשֵׁת שַׁבַּת לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל תְּאוֹת מְמוֹן מְאֻתָּנוּ, שְׁלֵא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם תְּאוּהָ וְחֻמְדָּה לְמְמוֹן כָּלֵל. רַק נִזְכָּה לְהִתְאוֹת וְלִכְסֹף תְּמִיד לְתַכְלִית הַנְּצָחִי, לְהִיּוֹת מְקַשֵּׁט לְיוֹם שִׁכְלוּ שַׁבַּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים.

מְלֵא רַחֲמִים רַחֵם עָלֵינוּ וּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, שְׁנֵזֶכָה מֵעַתָּה לְגַרֵשׁ וּלְבַעַר וּלְבַטֵּל כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת רָעוֹת מִלְּבַבְנוּ. וְנִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ מַחְשְׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת וְטוֹהוֹרוֹת זְכוּת וְנִכְוֹנוֹת. וְנִתְחִיל מֵעַתָּה לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת בְּחֵדוּרָה וּבְמִדָּה כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב, בְּאִפֶּן שְׁנֵזֶכָה לְבוֹא וּלְהִגִּיעַ מִהֲרָה לְתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, לְתַכְלִית הָאֱמִתִּי. אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, הוֹרְנוּ דְרָכֶיךָ, לְמַדְנֵנוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, קִרְבְּנוּ אֵלֶיךָ, "שִׁימְנֵי כַחוֹתֶם עַל לִבְךָ כַחוֹתֶם עַל זְרוּעֶיךָ, כִּי עֲזָה כְּמוֹת אֲהַבָּה, קָשָׁה כְּשֵׂאוֹל קִנְיָה, רִשְׁפִּיָּה רִשְׁפִּי אֵשׁ שְׁלֵהֲבַתְיָה. מִיָּם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֲהַבָּה, וּנְהַרּוֹת לֹא יִשְׁטַפוּהָ, אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בְּאַהֲבָה בּוֹז יְבוֹזוּ לוֹ". חוֹמַל דְּלִים חָמַל עָלֵינוּ, וְתַמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ בְּכִלְלִיּוֹת וּבְפְרָטִיּוֹת, בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתַבִּיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ. וְנִזְכָּה וְנִחְיֶה וְנִרְאָה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לְשָׁנֵי יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. "הַשִּׁיבֵנִי וְאֲשׁוּבָה כִּי אָתָּה אֱלֹהֵי. שׁוּבָה יְיָ עַד מִתִּי וְהִנַּחֵם עַל עַבְדֶּיךָ. הַשִּׁיבֵנִי יְיָ אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה, חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקֶדֶם. יִהְיֶה לְרִצּוֹן אֱמֶרֶי כִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי". אָמֵן אָמֵן.

נ

מיוסד על תורה נ' בליקומי מוהר"ן

"הצילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כָּל־בְּלִי וְחִידָתִי. הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אֲרִיָּה וּמִקַּרְנֵי רַמִּים עֲנִיתָנִי. כִּי סָבְבוּנִי כָּל־בָּיִת עֲדַת מְרַעִים הַקִּיפוּנִי כְּאֲרֵי יְדֵי וְרִגְלָי". רבונו של עולם הצילני מפגם הברית. הצילני מבאר שחת מטיט הינון. הצילני מדין גהנם הקשה המגיע על פגם הברית חס ושלום. חוס וחמל עלי, "זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה". זכר ורחם והצל והושיעה את נפשי האמללה מן השאול תחתיות, כי אתה יודע הצער והרחמנות שיש על מי שפגם בבריתו חס ושלום, ולא זכה לתקן בחייו, שיוֹרֵד לַמְּדֻרְגָה הַתַּחְתּוֹנָה שֶׁל שְׂאוֹל בְּאֵין עוֹזֵר וְסוּמָךְ. אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לָנוּ לְשַׁעַר בְּדַעַתְנוּ עֲצָם הַצֶּעַר וְהִיסוּרִים הַקָּשִׁים וְהַמְרִים מְאֹד מְאֹד, וְעֲצָם הַרְחַמְנוּת שְׁעָלָיו. רק אתה לבד יודע זאת. ואתה יודע ששם בעלמא דאתי אין מועיל שום רחמנות בעולם, כי שם אין אתה ותרן כלל. ועקר הרחמנות שלך הוא מה שאתה חושב מחשבות, לבל ידח ממך נדח. ואתה שולח ומזמין הרהורי תשובה בכל יום ויום לכל אחד ואחד. ואתה פושט יד לקבל שבים. ואתה מסייע ועוזר לשוב אליך באמת לכל הבאים לטהר.

על כן באתי לפניך יי אלהי ואלהי אבותי, הצופה לרשע וחספן בהצדקו, חוס וחמל על נפשי היקרה. חוס וחמל עלי, חוס וחנני ופדני מפגם הברית. "הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה משונאי וממעמקי מים. אל תשטפני שבלת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה". הצילני ברחמיך ממרירות חרבו של מלאך המות דאית לה תרי פיות. הצילני מן המלאכי חבלה הקשים והאכזריים הנקראים כלבים, הטורפים נפשו של הפוגם בברית חס ושלום, ומוליכין אותו לגיהנם וצווחין הב הב. הצילני מפחדם הקשה, הצילני מדינם הקשה, מדינם המר בתכלית המרירות. הצילני ממנין מרירין ממנין מסאבין. חוס וחמל, חוס ורחם, חוס. והצל, חוס

וּפְדָה נַפְשִׁי הַעֲשׂוּקָה מְאֹד. וְעֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֲנִי מֵעֲתָה שְׁלֵא אֶפְגַּם עוֹד בְּבְרִיתִי כָּלֵל, הֵן בְּמַחְשָׁבָה דְבוּר וּמַעֲשֵׂה, הֵן בְּרֵאִיָּה וּבִשְׂמִיעָה וּבִשְׂאֵר חוּשִׁים, בֵּין בְּשׁוֹגֵג בֵּין בְּמִזִּיד, בֵּין בְּאִנּוּס בֵּין בְּרִצּוֹן. וְלֹא אֶתּוֹר אַחַר לְבָבִי וְאַחַר עֵינַי, וְלֹא אֶלֶף עוֹד בְּשִׁרְיוֹת לִבִּי. וְתַתֵּן לִי כֹחַ וּגְבוּרָה מֵאַתָּה לְשַׁבֵּר אֶת יִצְרֵי הָרָע, וְלִכְבֹּשׁ אֶת תְּאַוְתֵּי. וְתַתֵּן לִי יֵצֵר טוֹב, וַיְהִיָּה לְבָבִי בְּרִשׁוּתִי.

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְרוּחַם עָלַי. חוּס וְחַנּוּנִי. חַנּוּנִי יְיָ חַנּוּנִי כִּי רַב שְׂבָעֲתִי בּוֹז. רַבַּת שְׂבָעָה לָּהּ נַפְשִׁי הַלְעַג הַשְּׂאֲנָנִים. רַבַּת שְׂבָעֲתִי מְרִירוֹת תְּאוֹת עוֹלָם הִזָּה וְהַבְּלָיו. "הִשַׁע מִמְּנִי וְאַבְלִיגָה בְּטָרָם אֶלֶף וְאִינּוּנִי". הִשַׁע מִמְּנִי וְאַבְלִיגָה מְעַט. בְּעֶמֶל יָדְךָ אֵל תִּבְעֵט. הָרִי אָנִי עוֹמֵד לְפָנֶיךָ כְּעֵנִי בַּפֶּתַח. כְּעֵין הַעֲבָד אֶל אֲדוֹנָיו. כְּעֵין הַשְּׂבּוּי הַחַיִּב. הַמְצַפֶּה לְמִתְנַת חֲנָם, שׂוֹאֵל וּמִבְקֵשׁ עַל נַפְשׁוֹ, וְעֵינָיו כְּלוֹת כָּל הַיּוֹם לְנִדְבַת חֶסֶד, בֵּן עֵינֵי תְּמִיד אֶל יְיָ עַד שְׂיַחַנּוּנִי, וַיִּשְׁכַּנְנִי בַתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנָיו בְּאַמֶּת. "פְּרִשְׁתִּי יְדֵי כָּל הַיּוֹם נַפְשִׁי כְּאַרְץ עֵינֶפֶה לְךָ סֵלָה". וְאִם אָמַנְסָם גַּם דְּבָרֵי אֱלֹהִים מְעַרְבָּבִים בְּפָנִיּוֹת הַרְבֵּה, מָה אַעֲשֶׂה אֲדוֹנִי, לְהִיכֵן אֶבְרַח.

מְרִיָּה דְעֵלְמָא כְּלָא "אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֵל יְיָ אֶתְחַנֵּן, מָה בְּצַע בְּדַמִּי בְּרִדְתִּי אֶל שַׁחַת, הַיּוֹדֵךְ עֶפֶר הַיְגִיד אֶמְתִּיךָ". עֲשֵׂה עִמִּי מָה שְׂתַעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּאִפְּן שְׂתַצִּילֵנִי מֵעֲתָה מִכָּל מִינֵי פָגַם הַבְּרִית שְׂבָעוֹלָם. וְתַגְעֵר בְּהַרְיוֹחַ שְׁטוֹת וְהַשְּׂגָעוֹן. וְתַגְרִשְׁהוּ וְתַרְחִיקְהוּ וְתַבְטְלוּ מֵעֵלְנֵנוּ בְּכַטּוֹל גְּמוּר מֵעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְכָל מָה שְׂחַטָּאתִי וְעוֹיְתִי וּפְשָׁעֲתִי לְפָנֶיךָ בְּפָגַם הַבְּרִית מְנַעֲוִירֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְכָל טָפָה וְטָפָה קָרִי שְׂיִצֵּא מִמְּנִי לְבַטְלָה בְּשׁוֹגֵג וּבְמִזִּיד בְּאִנּוּס וּבְרִצּוֹן, עַל הַכָּל תִּמְחַל וְתִסְלַח לִי אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת, חַנּוּן הַמְרַבֶּה לְסִלְחָה, וְתַקְבֵּץ נְדַחֲיֵנוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ, וְתַחֲזֹר וְתַקְבֹּצָם בְּקִדְשָׁה שְׁנִית, וְתַמְלֵא כָּל הַשָּׁמַיִם שְׂפָגְמָתִי בְּשִׂמְךָ הַגָּדוֹל. וְתַהֲיֶה עִמִּי תְּמִיד בְּאִפְּן שְׂאֲזֹכָה לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמֶּת כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב. וְאֲזַכָּה מֵעֲתָה לְהַתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁה

ובטְהַרְהָ גְדוּלָה בְּאֵמֶת, וְלֹא אָשׁוּב עוֹד לְכַסְלָהּ. וְלֹא אֶעֱשֶׂה עוֹד הַרְעָ בְּעֵינַיִךְ. וְאֲזַכֶּה לְהוֹסִיף תָּמִיד קְדוּשָׁה עַל קְדוּשָׁה, וְלִקְדֹשׁ עֲצָמֵי בְּמִתְרָ לִי, בְּקְדוּשָׁה וּבְטְהַרְהָ גְדוּלָה כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

וּבְבִן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׁתַּהַיֵּה בְּעֲזָרֵי תָמִיד, וְתַעֲזָרְנִי לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ בְּכֹונָה גְדוּלָה וְעֲצוּמָה, בְּכָל לֵב וְנֶפֶשׁ בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ. וְאֲזַכֶּה לְכוּן הַיָּטֵב בְּכָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא יֵצֵא שׁוּם דְּבוּר מִפִּי בְּתְפִלָּתִי שְׁלֹא בְּכֹונָה. וְאֶשְׁמִיעַ לְאָזְנֵי הַיָּטֵב הַיָּטֵב מֵה שְׁאֲנִי מוֹצִיא מִפִּי בְּתְפִלָּתִי וְתַחֲנֻנָּתִי וּבְקִשְׁתִּי, וּבְכָל מִינֵי שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת וְהוֹדָאוֹת, שְׁאֲזַכֶּה לְסַדֵּר לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם תָּמִיד. וְתִזְכְּנִי לְמִיּוֹן מְתִיקִין עַד שְׁאֲזַכֶּה לְהַרְגִישׁ מְתִיקוֹת וְעֲרֻבוֹת וְנִעְיֻמוֹת דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה. וְאֲזַכֶּה לְהַרְגִישׁ מְתִיקוֹת כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה בְּתוֹךְ כָּל עֲצָמוֹתֵי. וַיִּדְשְׁנוּ כָּל עֲצָמוֹתֵי עַל יְדֵי דְבוּרֵי הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשִׁים. וְאֲזַכֶּה לְקַיֵּם בְּאֵמֶת מִקְרָא שְׁכָתוּב: "כָּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרֶנָּה יי מִי כָמוֹךָ, מִצִּיל עֲנִי מִחֶזֶק מְמַנּוּ וְעֲנִי וְאֶבְיֹון מִגּוֹזְלוֹ". וְתַעֲלֶה תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ לְרַחֲמִים וְלִרְצוֹן לְפָנֶי כֹסֵא כְבוֹדְךָ. וַיִּרַד אֲרִיָּה שֶׁבְּמִרְכָּבָה הֶעֱלִינָה הַקְּדוּשָׁה לְאָכַל אֶת תְּפִלָּתִי וְלְהַעֲלוֹתָהּ לְפָנֶי כֹסֵא כְבוֹדְךָ. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּצְּלֵל אֶת תְּפִלָּתִי מִן הַפְּלָבִים עֲזֵי נֶפֶשׁ שְׁלֹא יִטְרוּפוּ אֶת תְּפִלָּתִי חֵס וְשְׁלוֹם. וְתִצְּלֵנִי מֵעֲזֵי פָנִים וּמַעֲזוֹת פָּנִים. שְׁלֹא יִתְגָּרוּ בְּתְפִלָּתִי עֲזֵי פָנִים שְׁבִדוֹר, וְלֹא יַחֲלוּקוּ עַל תְּפִלָּתִי. וְתִתֵּן לָנוּ כַח לַעֲמֹד כְּנֹגֵד הָעֲזֵי פָנִים שְׁבִדוֹר. הַחוֹלְקִים וּמְקַטְרְגִים עַל תְּפִלָּתֵנוּ. וְרוֹצִים לְבַלְבֵּל אוֹתָנוּ מִתְּפִלָּתֵנוּ חֵס וְשְׁלוֹם. וְתַעֲזָרְנוּ לְהַכְנִיעֵם וּלְשַׁבְּרָם וּלְהַשְׁפִּילָם עַד עֶפֶר. כֹּלָם יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ לְפָנֵינוּ, וַיִּשׁוּבוּ אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וַיִּכְרְעוּ כַח מְלָכוֹתֶיךָ, כִּי אַתָּה יִדְעָתָּ כִּי אֵין בָּנוּ כַח לַעֲמֹד כְּנֹגֵדָם, כִּי אִם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְכַחֲךָ הַגָּדוֹל, וּבְכַח וּזְכוּת הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים, אֲשֶׁר עָסְקוּ בְּתְפִלָּה כָּל יְמֵיהֶם, אֲשֶׁר כַּח קְדוּשְׁתָּם יְכוּלָה לְהַגִּן גַּם עָלֵינוּ שְׁנֹזְכָה בְּזְכוּתָם לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר עֲצָמֵנוּ בְּקְדוּשָׁה גְדוּלָה בְּאֵמֶת, וְלְהַתְּפַלֵּל בְּכֹונָה גְדוּלָה וּבְמִסִּירַת נֶפֶשׁ וּבְשִׁמְחָה רַבָּה,

וּלְהַצִּיל אֶת תְּפִלְתָּנוּ מִן כָּל הָעֲזֵי פָּנִים שְׂבִדוֹר. "מִקִּים מֵעַפְר דָּל מֵאֲשָׁפוֹת יָרִים אָבִיוֹן", חוּס וְחַנּוּן וְחַמֵּל עָלֵינוּ, וּמֵלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים לְמַעַן שְׂמַךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שְׁנַקְרָא עָלֵינוּ, כִּי שְׂמַךְ מְשַׁתָּף בְּשִׁמְנוֹ.

וּבְכֵן תְּרַחֵם עָלַי, וְתִזְכְּנֵי וְתוֹרְנֵי וְתִלְמִדְנֵי, שְׂאֲזַכֶּה לִידַע בְּאַמֶּת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעִנְיֵן הַתְּעִנִּיּוֹת שְׂאֲנִי מְחַיֵּב לְהִתְעַנּוֹת בְּשִׁבִיל תְּשׁוּבָה עַל עֲוֹנוֹתַי הָרַבִּים. כִּי אַתָּה לְבַד יָדַעְתָּ אֶת כָּל הַמְּנִיעוֹת וְכָל הַסְּפָקוֹת וְהַבְּלוֹלִים שֵׁישׁ לִי עַל זֶה, עַד שְׂאֲנִי יוֹדַע לְתַת עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי כָּלֵל בְּעִנְיֵן זֶה שֶׁל תְּעִנִּיּוֹת. וְאַתָּה יוֹדַע כַּמָּה אֲנִי צָרִיךְ לְהִתְעַנּוֹת עַד אֲשֶׁר כָּל יְמֵי לֵא יִסְפִּיקוּ לִי לְהִתְעַנּוֹת חֵלֶק אֶחָד מֵאֵלֶּף וּרְבֻבָה מִמָּה שְׂאֲנִי צָרִיךְ לְהִתְעַנּוֹת עַל תְּקוּן חֲטָא וּפְגָם אֶחָד מִחֲטָאֵי וּפְשָׁעֵי וּפְגָמֵי הַמְּרַבִּים מְאֹד. וְאֵין אֲתָנוּ יוֹדַע עַד מָה, לְחַשֵּׁב מִחֲשָׁבוֹת לִישָׁב דַּעַתָּנוּ כָּלֵל בְּעִנְיֵן זֶה, כַּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנַיךְ אֲדוֹן כָּל. חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלַי, וְהַדְרִיכֵנִי בְּאַמְתָּךְ וְלְמִדְנֵי הָאֶמֶת לְאַמְתּוֹ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעִנְיֵן זֶה, וּבְכָל הָעֲנִינִים וְהַהֲנָהגוֹת שְׂבַעוּלָם, בְּאֶפֶן שְׂאֲזַכֶּה לְצִאת מֵרַע לְטוֹב, מִחֲשָׁךְ לְאוֹר גְּדוֹל, וְלָשׁוּב בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנַיךְ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם. וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת כָּל יְמֵי בְּתְשׁוּבָה בְּקִדְשָׁה וּבְטְהָרָה גְדוּלָה בְּאַמֶּת.

וְתִזְכְּנֵי שְׂתַהַיָּה אֲכִילְתִּי בְּקִדְשָׁה וּבְטְהָרָה גְדוּלָה. בְּלִי שׁוּם תַּאֲוֹת הַגּוֹף כָּלֵל, רַק לְאַכֵּל מֵעֵט בְּקִדְשָׁה גְדוּלָה לְהַשְׁבִּיעַ נַפְשִׁי דְקִדְשָׁה. וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּכָלֵל הַצְּדִיקִים הָאוֹכְלִים לְשַׁבַּע נַפְשָׁם דְקִדְשָׁה. כְּמוֹ שְׂכַתוֹב: "צְדִיק אוֹכֵל לְשַׁבַּע נַפְשׁוֹ". רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מְרָא דְעֵלְמָא כָּלֵא, שְׂטַחְתִּי אֵלַיךְ כַּפִּי לְךָ לְבַד עֵינֵי תְלוּיּוֹת, לְךָ לְבַד רַעֲיוֹנֵי צוּפִיּוֹת, לְמִתְנַת חֲנָם לְנִדְבַת חֶסֶד לְתְשׁוּעַת יי, עֵינֵי מִיחֲלוֹת וְדוּמִיּוֹת. "צָפוּ מִים עַל רֵאשֵׁי אֲמִרְתִּי נִגְזַרְתִּי. קְרָאתִי שְׂמַךְ יי מְבוֹר תְּחִתִּיּוֹת. מְבֻטָן שְׂאוֹל שׁוּעַתִּי שְׂמַעְתָּ קוֹלִי. קוֹלִי שְׂמַעְתָּ אֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ לְרוּחְתִּי לְשׁוּעַתִּי". וְאַשְׁבּ וְאַיְחַל וְאַצְפֶּה לְרַחֲמֶיךָ "עַד יִשְׁקֶיךָ וַיֵּרָא יי מִשְׁמַיִם". עֲזֹרְנִי כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעַנְתִּי. "עֵינֵי תְמִיד אֵל יי כִּי הוּא יוֹצִיא

מִרְשֵׁת רַגְלֵי". יִשְׁלַח עֲזָרֵי מִקֹּדֶשׁ, וּמִצִּיּוֹן יִסְעֲדֵנִי. וּמִכָּל מִינֵי טְמֵאוֹת וְזַהְמוֹת מְהֵרָה יוֹצִיאֵנִי, וּבְכָל מִינֵי קִדְשׁוֹת יִקְדְּשֵׁנִי. וְלִכָּל מִינֵי תְּשׁוּבוֹת בְּאֶמֶת יִזְכְּנֵי, וְלַחַיִּים טוֹבִים חַיִּים אַרְוֹפִים חַיִּים נִצְחָיִים מְהֵרָה יִגְיַעֲנֵי. וְלֵארוֹץ הַקְּדוּשָׁה חוֹשֶׁה מְהֵרָה יְבִיאֵנִי. וּבְכָל הַתְּקוּנִים יִתְקַנְנֵי, וּמְרִיב לְשׁוֹנוֹת בְּסִפּוֹ יִצְפְּנֵנִי. "אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי לַעֲת זַקְנָה כְּכֹלֹת פְּחֵי אֵל תַּעֲזֹבֵנִי. אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קְדֻשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי. אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יי, אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי. חוֹשֶׁה לְעֲזֹרָתִי יי תִּשׁוּעָתִי. יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי". אָמֵן וְאָמֵן.

נא

מיוסר על תורה נ"א בליקוטי מוהר"ן

יי אֱלֹהִים אָמֵת, עֲזָרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַצִּילֵנִי מִן הַשָּׁקֶר, וְהִיָּה עֲמִי תְּמִיד וְשִׁמְרֵנִי שְׁלֵא יֵצֵא שׁוֹם דְּבַר שָׁקֶר מִפִּי לְעוֹלָם בֵּין בְּשׁוּגָג בֵּין בְּמִזִּיד בֵּין בְּאִנּוּס בֵּין בְּרִצּוֹן. וְתַעֲזָרֵנִי שְׁלֵא אֶהְיֶה נִכְשָׁל בְּשׁוֹם דְּבַר שָׁקֶר אֶפְלוּ בְּטָעוֹת. זַכְּנֵי לְאֶמֶת בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים. חוּס וְחַמַּל עָלַי וְהַצִּילֵנִי מִטְּמֵאָה לְטַהֲרָה מַחֵל לְקֹדֶשׁ. קִדְּשֵׁנִי בַקְּדוּשָׁתְךָ הַעֲלִינָה בְּאֶמֶת. "חֲלֹצֵנִי יי מֵאָדָם רָע מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי, כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֲמוּנָה שָׁקֶר וְדַפוּנֵי עֲזָרֵנִי. יי הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְׁפַּת שָׁקֶר מִלְּשׁוֹן רַמְיָה. דְּרֹךְ שָׁקֶר הִסֵּר מִמֶּנִּי וְתוֹרַתְךָ חֲנֻנִי. לֹא יֵשֵׁב בְּקֶרֶב בֵּיתִי עֹשֶׂה רַמְיָה דוֹכֵר שָׁקֶרִים לֹא יִכּוֹן לְנֹגֵד עֵינָי". חֲנֻנִי וְעֲנֵנִי וּפְדָה נַפְשִׁי הָאֲמַלְלָה מִן הָרַע וּמִן הַטְּמֵאָה וּמִן הַשָּׁקֶר, וְתֵן לִי בְּמַתְנַת חֲנֻם אָמֵת וְחֹסֵד. וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי מֵאֲתָךְ קְדוּשָׁה וְטַהֲרָה אָמֵת וְטוֹב. הַחֲזִירֵנִי בְּתִשְׁבּוּכָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֶמֶת, וְזַכְּנֵי מַעֲתָה לְצֵאת מְהֵרָה מִרַע לְטוֹב מִטְּמֵאָה לְטַהֲרָה מִשָּׁקֶר לְאֶמֶת, וְאִזְכְּהָ לְעֵצָם הָאֶמֶת לְאֶמְתוֹ. וְתִמְשִׁיךְ הַשְּׂגָחַתְךָ הַשְּׁלֵמָה עָלֵינוּ, וְתִשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ בְּשִׁלְמוֹת בְּעֵין הַחֲמִלָה וְהַחֲנִינָה, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהַכִּלֵּל בְּךָ בְּאֶמֶת. וְיִתְאַחֲדוּ וְיִכְלְלוּ אַחַר הַבְּרִיאָה בְּקִדְּמֵי הַבְּרִיאָה עַל-יְדֵי הַשְּׂגָחַתְךָ הַשְּׁלֵמָה. וְיִהְיֶה כְּלוֹ אֶחָד כְּלוֹ טוֹב כְּלוֹ קְדוּשָׁה כְּלוֹ אָמֵת.

וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִיַּי הַתְּנַגְדוֹת. שְׁלֹא יִמָּצֵא בִּי שׁוּם צַד הַתְּנַגְדוֹת חַס וְשָׁלוֹם לְשׁוּם דְּבַר שֶׁבִקְדָּשָׁה, וְלֹא לְשׁוּם אָדָם כְּשֶׁר שֶׁבְּעוֹלָם. רַק אֶהְיֶה נִכְלָל בְּאַמֶּת, בְּכָל הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים וְהַקְדוּשִׁים. וַיְהִי לִי אֶהְבָּה אֲמִתִּיּוֹת וְאַחַדוֹת פְּשוּט עִם כָּל הַכְּשָׁרִים אֲמִתִּיִּים שֶׁבְּדוֹר, וְעַם כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים וְעַם כָּל הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בְּכָל־לִיּוֹת עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל הַקְדוּשׁ, עַד שֶׁבְּכָל־לָם אֶהְיֶה נִכְלָל בְּךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. וְאַזְכֶּה לְהַתְדַבֵּק בְּךָ בְּאַמֶּת וְלִהְפָּלֵל בְּאַחַדוֹתֶיךָ תָּמִיד. מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. לְעוֹלָמִי עַד וְלִנְצַח נִצְחִים.

וְתַצִּילֵנִי מִפְּגַם הַרְאוֹת, וְתִקְדָּשׁ אֶת עֵינַי תָּמִיד. וְלֹא אֶסְתַּכֵּל עוֹד בְּשׁוּם דְּבַר הַפּוֹגֵם אֶת הַרְאוֹת, רַק אֲזַכֶּה לְהַסְתַּכֵּל בְּעֵינַי בְּתוֹרָתֶךָ, וְלִהְסַתַּכֵּל עַל צְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים. וְעַל כָּל הַדְּבָרִים הַמְקַדְּשִׁין אֶת הָעֵינַיִם, עַד שֶׁיְהִיוּ עֵינַי קְדוּשִׁים וְטַהוֹרִים תָּמִיד בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ. וְאַזְכֶּה לְתַקֵּן מְהֵרָה אֶת כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי בְּעֵינַי. וְתַעֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ וְתִשְׁמְרֵנִי מִקְלָקוֹל חוּשׁ הַרְאוֹת חַס וְשָׁלוֹם, וְלֹא יִכְהוּ מְאוֹר עֵינַי לְעוֹלָם. "וְגַם עַד זְקֵנָה וְשִׁיבָה אֵל תַּעֲזָבֵנִי". וְתִשְׁמַר אֶת אוֹר עֵינַי תָּמִיד, לְמַעַן אֲזַכֶּה לְהַגִּיחַ בְּתוֹרָתֶךָ יוֹמָם וְלַיְלָה, וְלִגְדֹד שְׁנָה מְעֵינַי. וְלֹא יִגִּיעַ לִי עַל יְדֵי זֶה שׁוּם הֶזֶק וּמַחוּשׁ לְעֵינַי. וַיְהִיו עֵינַי מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִירָח.

יְחִיד וּמְיַחַד קָרַבְנוּ אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְתִדְחָה וְתַעֲבִיר וְתִבְטֹל הַשֶּׁקֶר וְהַרַע וְהַטְּמָאָה מִן הָעוֹלָם. וְתִקְּיִם מְהֵרָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְאֵת רֵיחַ הַטְּמָאָה אַעֲבִיר מִן הָאָרֶץ", וְתַטְהַרְנוּ וְתִקְדָּשׁנוּ בְּכָל מִיַּי טְהוֹרוֹת וְקְדוּשׁוֹת. וְתִקְּיִם בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִים טַהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם, מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהַר אֶתְכֶם". וְתִגְלֶה הָאַמֶּת בְּעוֹלָם חֵישׁ קַל מְהֵרָה. וְתִקְּיִם בְּיַמֵּינוּ: "שִׁפְתַי אָמַת תִּפְנוֹן לְעַד וְעַד אֲרַגִּיעָה לְשׁוֹן שֶׁקֶר. אָמַת מֵאֲרֶץ תִּצְמַח וְצִדֵּק מִשְׁמַיִם נִשְׁקֶף. חֶסֶד וְאַמֶּת נִפְגְּשׁוּ צִדֵּק וְשָׁלוֹם נִשְׁקוּ. הַדְרִיכֵנִי בְּאַמֶּתֶךָ וְלִמְדֵנִי כִּי אֵתָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתָךְ קוֹיֵתִי כָּל הַיּוֹם. הוֹרִינִי יי וְרַכֵּךְ אֶהְלֵךְ בְּאַמֶּתֶךָ יְחַד לְבָבִי לִירְאָה

שָׁמַךְ. שְׁלַח אֹרֶךְ וְאַמְתָּךְ הִמָּה יִנְחוּנֵי יְבִיאֹנֵי אֶל הַר קְדֻשְׁךָ וְאֶל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ. מִי אֵל כְּמוֹךָ נוֹשֵׂא עֶזְוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע לְשָׂאֵרִית נַחֲלָתוֹ, לֹא הִתְזַיֵּק לְעַד אִפּוֹ כִּי חִפֵּץ חֶסֶד הוּא, יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבֹּשׂ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלַיֵךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם. תַּתֵּן אֲמַת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם. הִשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵיךָ וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יִמֵּינוּ פְּקֻדִים. אָמֵן וְאָמֵן.

נב

מיוסר על תורה נ"ב בליקוטי מוהר"ן

"נִפְשֵׁי אוֹיְתֶךָ בְּלִילָה. אִף רוּחֵי בְּקִרְבֵי אֲשַׁחֲרֶךָ. זְכַרְתִּי בְּלִילָה שְׁמֶךָ יְיָ וְאַשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ. עַל מִשְׁכְּבֵי בְּלִילוֹת בְּקִשְׁתִּי אֶת שְׂאֵהָבָה נִפְשֵׁי בְּקִשְׁתִּי וְלֹא מִצְאָתִיו. אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי". רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְרִיחַ דְּעֵלְמָא כָּלְא, אֲדוּן הַכֹּל, אֶחָד יַחֲדִיד וּמְיַחֲד, הִיָּה הַיְּהִיָּה, אַתָּה בְּרֵאתָ עוֹלָמְךָ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ אֲשֶׁר בְּשִׁבְלֵם בְּרֵאתָ כָּל הָעוֹלָמוֹת כָּלְם, כְּדִי לְהַמְשִׁיךְ נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם, כְּדִי שְׁיַעֲשׂוּ רִצּוֹנְךָ בְּאֵמֶת וַיִּמְשְׁלוּ בְּעוֹלָם. לְמַעַן יוֹכְלוּ עַל יְדֵי פְעֻלָּתְךָ הַטּוֹבָה לְהַעֲלוֹת וּלְנַשֵּׂא כָּל הָעוֹלָמוֹת כָּלְם. מִן תְּכִלִּית הָעֲשִׂיָּה עַד תַּחֲלִת הָאֲצִילוֹת לְהַעֲלוֹת וּלְהַגְבִּיחַ כָּלְם לְשִׁרְשָׁם הָעֲלִיּוֹן. שְׁיִכְלְלוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת כָּלְם בְּאַחֲדוּתֶךָ הַפְּשוּט יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלֶּה לְעַד וּלְנִצָּח נְצָחִים. כִּי אַתָּה הוּא קֶדֶם שְׁבָרָאתָ הָעוֹלָם וְאַתָּה הוּא לְאַחַר שְׁבָרָאתָ הָעוֹלָם.

וּבְכֵן יְהִי רִצּוֹן מְלַפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּרְחֵם עָלֵי וְתַהֲיֶה בְּעֲזָרִי וְתִזְכְּנֵי לְהַרְבּוֹת בְּהַתְּבוּדָתוֹת תְּמִיד. עַד שְׂאֲזֹכָה עַל יְדֵי הַהַתְּבוּדָתוֹת לְבַטֵּל עֲצָמֵי לְגַמְרִי, עַד שְׁיִתְבַּטֵּל יְשׁוּתִי לְגַמְרִי. וְאַהֲיֶה נִכְלָל בְּאַחֲדוּתֶךָ בְּאֵמֶת. וְתִזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. וְתִזְמִין לִי מְקוֹם מְיַחֲד וְזָמַן מְיַחֲד לְהַתְּבוּדָתוֹת, וְאֲזֹכָה לְבַחֲרֵךְ לִי הַמְּקוֹם הַמְּבַחֵר וְהַזָּמֵן הַמְּבַחֵר לְהַתְּבוּדָתוֹת. שֶׁהוּא בְּלִילָה בְּעֵת שְׁבִנֵי אָדָם יְשָׁנִים. וּבְדַרְךָ יַחֲדִידִי, שְׂאֲזֹכָה

בְּכֹל לַיְלָה וְלַיְלָה לְהַתְּבוֹדֵד בְּמָקוֹם מֵיחָד, לַיְלָה בְּדֶרֶךְ יְחִידִי בְּמָקוֹם שְׂאִין בְּנֵי אָדָם הוֹלְכִים שָׁם אֶפְלוּ בַיּוֹם. וְשָׁם אֵלֶיךָ וְאַתְּבוֹדֵד בְּלַיְלָה, וְאַפְרָשׁ כָּל שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ. וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבִּי אֶזְכֶּה לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ לְפָנֶיךָ בְּפֶה מְלֵא בְּפִרוּשׁ. עַד שִׁיתְּעוֹרֵר לִבִּי בְּאַמַּת אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּקָה גְדוֹלָה, וּבִבְכִיָּה רַבָּה וְעִצּוּמָה, בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ לִבְכוֹת וּלְהַתְּנוּדוֹת עַל עוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי הַמְרַבִּים וְלְהַתְּחַרֵּט עֲלֵיהֶם בְּאַמַּת וּבְלֵב שְׁלֵם. וְלִקְבֹּל עָלַי קִבְלָה גְמוּנָה בְּלֵב שְׁלֵם בְּאַמַּת. שְׁלֵא אֲשׁוּב עוֹד לְכִסְלָה. וְלֹא יִהְיֶה בְּרוּחִי רְמִיָּה כָּלֵל, אִם אֲנִי פֹעֵלֶתִי לֹא אוֹסִיף. וְאַזְכֶּה לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָלַי, שִׁתְּחַנְּנִי מֵאַתָּךְ בְּמַתְנַת חַנּוּם, וְתִהְיֶה בְּעִזְרִי מֵעַתָּה תָּמִיד. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְּלֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִחַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים. וּמִכָּל הַתְּאַוּת רָעוֹת. וּבִפְרָט מִפְּגָם הַבְּרִית שֶׁהוּא כָּלֵל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, תִּצְּלֵנִי וְתִשְׁמְרֵנִי תָּמִיד בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים בְּרַחֲמֶיךָ הָעִצּוּמִים. עַד שֶׁאַזְכֶּה עַל יְדֵי הַהַתְּבוֹדוֹת בְּלַיְלָה לְבַטֵּל עֲצָמִי לְגַמְרִי, לְבַטֵּל כָּל מִדָּה וּמִדָּה רָעָה וְכָל תְּאַוָּה וְתַאֲוָה רָעָה, עַד שֶׁאֶהְיֶה נָקִי לְגַמְרִי מִכָּל הַתְּאַוּת וּמִכָּל הַמַּדּוֹת רָעוֹת. וְאַזְכֶּה לְבַטֵּל כָּל מִינֵי גְאוּת וְגִבְהוּת וְגִסּוֹת הַרוּחַ מִמֶּנִּי. עַד שֶׁאַזְכֶּה לְבוֹא לְתַכְלִית הַבְּטוּל בְּאַמַּת לְאַמְתּוֹ בְּרִצּוֹנֶךָ הַטּוֹב, עַד שֶׁאַזְכֶּה לְהַכְּלִל בְּאַחֲדוּתֶךָ בְּאַמַּת. וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה נִכְלָל כָּל הָעוֹלָם עִם נַפְשֵׁי בְּאַחֲדוּתֶךָ הַפְּשוּט. וְיִתְאַחַד וְיִכְלַל אַחַר הַבְּרִיאָה בְּקִדְּם הַבְּרִיאָה, אֶפְשָׁרִי הַמְּצִיאוֹת בְּחִיּוֹב הַמְּצִיאוֹת. וְנִהְיֶה דְבוּקִים וְאַחֻדִּים וְכְלוּלִים בְּךָ תָּמִיד בְּאַמַּת, וְלֹא נִפְרֵד מִמֶּךָ אֶפְלוּ כְּרַגַע קִלְחָה. וְיִתְגַּלֶּה אַחֲדוּתֶךָ הַפְּשוּט בְּעוֹלָם. וְיִדַע כָּל פֶּעוּל כִּי אֶתָּה פֹעֵלְתּוֹ וְיִבִּין כָּל יְצוּר כִּי אֶתָּה יְצַרְתּוֹ וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶךְ וּמְלִכּוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. עֲזָרְנִי עֲזָרְנִי חַנּוּנִי חַנּוּנִי, לְהַרְבּוֹת בְּהַתְּבוֹדוֹת וּבְשִׁיחָה בֵּינִי לְבֵין קוֹנֵי בְּלַיְלָה בְּדֶרֶךְ יְחִידִי, עַד שֶׁאַזְכֶּה לְתַכְלִית הַבְּטוּל בְּאַמַּת, עַד שֶׁאֶהְיֶה נִכְלָל בְּךָ בְּאַמַּת עִם כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם. וְנִשׁוּב כְּלָנוּ אֵלֶיךָ בְּאַמַּת וּבְלֵב שְׁלֵם, "וְנִדְעָה נִרְדְּפָה לְדַעַת אֶת יְיָ". יוֹמָם לֹא נִנוּחַ, לַיְלָה לֹא נִשְׁקָט, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה לְמִצַּא אוֹתְךָ בְּכָל עַתָּה.

וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִצְוֹת "וּבוֹ תִדְבֹק" בְּאַמֶּת, בְּשִׁלְמוֹת כְּרִצּוֹנָךְ הַטוֹב. חוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ, חוּס וְחַנּוּנוֹ וְזַפְנוֹ לְכֹל מֵה שֶׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, שְׁנוּזָה לְבַטֵּל עֲצַמְנוּ בְּאַמֶּת. עַד שְׁנִהְיֶה כְּלָנוּ נִכְלָלִים בְּךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. כִּי בְשִׁבִיל זֶה לְבַד בְּרֵאתָ כָּל הָעוֹלָמוֹת כֻּלָּם, כְּאֲשֶׁר גִּלִּיתָ לָנוּ עַל יְדֵי צִדִּיקֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים. "שׁוּבָנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעָנוּ וְהִפֵּר כַּעֲסֶךָ עִמָּנוּ. יי אֱלֹהִים צְבָאוֹת הִשִּׁיבָנוּ הָאֵל הַגָּדוֹל וְהַנּוֹשֵׁעַ. הִשִּׁיבָנוּ וְאֲשׁוּבָה כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי. הִשִּׁיבָנוּ יי אֱלֹהֵי וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמֵּינוּ כְּקֶדֶם: יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי".

נג

מיוסד על תורה נ"ג בליקוטי מוהר"ן

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמִלְמַד לְאֲנוּשׁ בִּינָה, חַנּוּנוֹ מֵאַתָּה חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת. רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֵל בְּרוּךְ גְּדוֹל דַּעַת, זַפְנוֹ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְדַעַת שְׁלֵם וְאַמֶּת, שְׂאֻזָּה לְהַשְׁלִים אֶת דַּעַתִּי בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת. עַד שְׁיִהְיֶה דַּעַתִּי קְרוֹב וְסָמוּךְ לְדַעַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּתַכְלִית הַהִתְקַרְבוּת, וְלֹא יִהְיֶה הַפְּרֵשׁ בִּינֵיהֶם כִּי אִם בְּחִמּוּשׁ דְּבָרִים שְׁנוּבְדִל דַּעַת הָאָדָם מִדַּעַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְאֲנוּשֵׁי לְהַשִּׁיגֵם. וְאֻזָּה לִינֵק תְּמִיד מִדַּעַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת.

וְתִזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁיִהְיֶה לִי חֵמֶר מְמֻזָּג בְּמֻזָּג הַשְּׁוֹה שְׁיִהְיֶה רְאוּי לְקַבֵּל שְׂכָל, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי יְרֵאתֶךָ הַקְּדוּשָׁה. וְתִהְיֶה יְרֵאתָ יי עַל פְּנֵי לְבַלְתִּי אֶחָטָא, וְתִהְיֶה יְרֵאתָ חָטָאֵי קוּדְמָת לְחֲכָמָתִי, וְעַל יְדֵי זֶה תִתְקַיֵּם חֲכָמָתִי וְדַעַתִּי בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת.

וְתִזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֲסִדֶיךָ הָעֲצוּמִים, לְהַעֲמִיד תְּלִמִּידִים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה לְהַאִיר בְּהֵם דַּעַת קְדוּשׁ וְאַמֶּתִי, לְהַדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, לְהוֹדִיעֵם אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יִלְכוּ בָּהּ וְאֶת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ, כְּפִי מֵה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרְבוּתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה, בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר דָּרְכוּ בּוֹ אֲבוֹתֵינוּ

מעולם. להאיר בהם עצות נכונות וישרות ולעוררם ולהקיצם משנתם להכניס בהם דעת ויראת שמים. באפן שיזכו לשוב אליך באמת בכל לבכם ובכל נפשם ובכל מאדם. "אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליך ישובו". ותצילני ותשמרני ברחמיך הרבים שלא יעלה בדעתי שום פנייה ומחשבת חוץ חס ושלום בענין התקרבות בני אדם בשביל להרבות כבודי חס ושלום. רק כל פונתי תהיה באמת בשביל כבודך כדי למלאת רצונך. ותתן כח ליצף כמוני לסבל ולקבל באהבה כל הטרחות והיגיעות שצריכין בשביל עסק זה, לקרב בני אדם לעבודת השם יתברך. ואזכה לרדף אחריהם בכל פחי לקרבם לעבודתך, וכל פונתי יהיה לשמך לבד באמת, כדי להשלים דעתי בתכלית השלמות כרצונך הטוב. ועל ידי זה תזכנו להוליד בנים חיים וקיימים בקדושה ובטהרה לשמך ולעבודתך. ותרבה זרענו כחול הים וככוכבי השמים לרוב.

ותרחם עלינו ותתן לנו כח שנוזף לפקד עקריות בתפלתנו. ותלמדנו ברחמיך הרבים איך להתפלל בשביל עקריות לפקדם לטובה בדבר שועה ורחמים. ותשמע תפלתנו ותאזין שועתנו שיהיו כל העקריות נפקדות לטובה חיש קל מהרה, ויולידו ברחמיך בנים חיים וקיימים. ויתרבו עמך "בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר". וכשם שגברו רחמיך על אבינו הראשון "אחד היה אברהם" אבינו ואשתו שרה אמנו, אשר זכרתם לטובה ותפקדם לעת זקנותם, ונתת להם את יצחק, והבטחתם להרבות זרעו ככוכבי השמים, כן יהמו נא מעיך ורחמיך על כל עקריות עמך בית ישראל אשר עיניהם תולות אליך לבד, שתתן להם זרע של קיימא לעבודתך וליראתך. רחם עליהם למענך, ופקדם לטובה. ומלא משאלותם ברחמים ותעתר להם, ותשמע תפלתם. ותתן להם הריון חיש קל מהרה, ויזכו להוליד זרע של קיימא. וישמחו אביהם ואמם בהם, ויזכו לגדלם לתורה ולחפיה ולמעשים טובים לארך ימים ושנים טובים.

רבונו של עולם, חוס ורחם עלינו, והתפתה והתרצה והתפייס לתפלתנו. ושמע קול פגיעתנו. והשלים את דעתנו ברחמיך הרבים, ונזקה להפיר אותך גם בזה העולם בתכלית השלמות, שאין שלמות אחריו. ולהודיע גדלתך וגבורתך לכל באי עולם. להודיע לדורות הבאים. את כל מעשה יי הגדול והנורא אשר שמענו מאבותינו ורבותינו הקדושים. "דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך וגידו. אב לבנים יודיע אל אמתך". ונזקה לקים באמת מקרא שכתוב: "והודעתם לבניך ולבני בניך. למען דעת כל עמי הארץ כי יי הוא האלהים אין עוד".

נד

מיוסר על תורה נ"ד בליקוטי מוהר"ן

"אזכרה נגינתי בלילה עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי. זכרתי בלילה שמך יי ואשמרה תורתך. אזכר מעללי יי כי אזכרה מקדם פלאך. זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך במעשה ידיך אשוחח. בהתעטף עלי נפשי, את יי זכרתי. זכור תזכר ותשוח עלי נפשי". ואען ואמר לנפשי, זכור אל תשכח שיש עלמא דאתי, ואין שום קביעות בזה העולם. כי העולם הזה עובר כהרף עין, כצל עובר, וכאבק פורח, וכענן כלה, וכרוח נושבת, וכחלום יעוף. ועקר החיים ועקר הקביעות דירה של האדם הוא רק בעלמא דאתי. חוסה עליך ושמר את הזכרון היטב, שתזכור תמיד בכל יום בעלמא דאתי ולא תשכח. והדבק מחשבתך בעלמא דאתי ואל יזוז זכרון עלמא דאתי מרעיונך. הסתכל על עצמך היטב היטב, וישב דעתך באמת לאמתו, וזכר ותן ללבך מה תעשה באחריתך. בעת זבא קצף כהרף עין. צר לי עליך אחי, הקיצה אחי משנת פתייתך וחמל על נפשך. "וזכר את בוראך בימי בחורותיך".

ובכן באתי לפניך יי אלהי ואלהי אבותי, להפיל תחנתי לפני רחמיך האמתיים, ולשא עיני לחסדיך העצומים, שתזכני לשמר את

הזכרון הזה היטב. שאזכור תמיד בעלמא דאתי. ולאדבקא מחשבתתי רק בעלמא דאתי בכלל ובפרט. ובכל יום ויום בהקיצתי משנתתי תכף ומיד כשאפתח את עיני אזכה לזכור מיד בעולם הבא, שהוא עולם העומד והקיים לעד ולנצח נצחים, והעולם הזה הוא הכל וריק. הכל הכלים אין בו ממש, "הכל נדף. הכל הכלים הכל הכל". ואין שום יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל בעסקי העולם הזה. ואין שום תכלית וטוב בעולם. כי אם לרדף תמיד להשיג העולם הבא. ותזכני שאזכור זאת היטב בכח הזכרון דקדושה. ואחר כך אזכה לקיים זאת בפרטיות, שאזכה להבין בכל עת ובכל שעה ובכל מקום שבעולם את כל הרמזים שאפה מרמז לי בכל עת להתקרב לעבודתך באמת. כי בחסדך הגדול אפה מצמצם אלהותך מראשית נקדת הבריאה, שהוא תחלת האצילות עד סוף נקדת המרכז של עולם העשייה הגשמי הזה, מאין סוף עד אין תכלית. ואפה מצמצם ומרמז רמזים לכל אדם בכל מקום ובכל עת לקרבו לעבודתך, לפי המקום ולפי השעה ולפי האדם. עזרני וזכני ותפתח את דעתי שאזכה להבין היטב באמת את הרמזים האלה, למען אזכה לשוב אליך באמת, להיות כרצונך תמיד מעתה ועד עולם. ותזכני ותלמדני בחסדך הגדול ובגבורתך הנוראה, שאזכה לידע ולהבין באמת איך להגדיל את דעתי בענין הרמזים האלה. ואיך לצמצם את דעתי בקדושה שלא יצא חוץ מהמדה. שלא אדרש במפלא ממני ולא אחקר במכסה ממני. רק במה שהרשתי אזכה להתבונן ולהגדיל את דעתי בהדרגה ובמדה כפי מדרגתי. להבין תמיד בכל עת ובכל שעה את כל הרמזים שאפה מרמז לי תמיד ברחמיך על ידי כל הדברים שבעולם. ועל ידי כל המחשבות והדבורים והעשיות שאפה מזמין לי בכל עת. אשר בכלם אין פונתך שום דבר כי אם לרמז לי על ידם להתקרב לעבודתך באמת.

ותזכני ברחמיך הרבים למדת ההסתפקות, שאזכה להיות מסתפק במעט מהעולם הזה. ולא אשתמש בעסקי העולם הזה כי אם מה

שְׁמִיךָ לְבַד בְּתַכְלִית הַצְמָצוּם וְהַסְתַּפְּקוּת, בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרֶךָ לְבַד. וְאֶפְלוּ בְּשִׁתּוֹפְנִי לְהַגְדִּילַת הַדַּעַת בְּאַמֶּת, שְׂאֲזֹכָה לְהַבִּין מִפֶּל הַדְּבָרִים אֶת הַרְמְזִים דְּקִדְשָׁה שְׂיֵשׁ בָּהֶם, אַף עַל פִּי כֹן, לֹא אֶהְיֶה נוֹטֵה כָּלֵל לְהַרְבוֹת חֵס וְשְׁלוֹם בְּעֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה. רַק לְהַסְתַּפֵּק בְּמוֹעֵט מְאֹד בְּצַמְצוּם גְּדוֹל בְּהַכְרַחֲיוֹת לְבַד, וּבְקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה לְשִׁמְךָ לְבַד בְּאַמֶּת. וְעַקֵּר עֶסְקֵי יְהִיָּה רַק בְּעִבּוּדַת יְיָ לְעֶסֶק כָּל יָמֵי בַתּוֹרָה וּתְפִלָּה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְתַעֲזְרֵנִי שְׂאֶפְלוּ מִזֶּה הַהַסְתַּפְּקוּת וְהַהַכְרַחֲיוֹת שֶׁתִּשְׁפִּיעַ לִי אֲזֹכָה לְהַפְרִישׁ מִמֶּנּוּ לְצַדִּיקָה. וְאֲזֹכָה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׂכַתּוֹב: "טוֹב אִישׁ חוֹנֵן וּמְלוֹה יְכַלְכֵּל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט". וְאֲזֹכָה לְהַרְבוֹת בְּצַדִּיקָה לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה. וְעַל-יְדֵי הַצַּדִּיקָה שְׁלִי אֲזֹכָה לְיַחַד קִדְשָׁה בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתֶיהָ בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם יְיָ אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד. הוֹד וְהַדָּר לְבִשְׁתָּ עֲטָה אֹר כְּשִׁלְמָה נוֹטֵה שְׂמִים בְּרִיעָה". אַתָּה יְדַעַת "כִּי בַעַר אֲנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִינַת אָדָם לִי", וְאִין לִי שׁוֹם שְׂכָל לְהַגְדִּיל דַּעַתִּי בְּכָל זֶה. עַל כֵּן בְּאַתִּי לְפָרֵשׁ כְּפִי אֵלֶיךָ מֶלְכִי וְאֱלֹהֵי, שִׁתּוֹפְנִי בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁיְהִיוּ נַעֲשִׂים אֲצִלְנוּ כָּל הַתְּקוּנִים הָאֵלֶּה מִמִּילָא עַל-יְדֵי הָעֶסְקִים וְהַמְצוֹת שְׂאֲנוּ עוֹסְקִים בְּכָל יוֹם, וְתַהֲיֶה בְּעֲזָרִי וְתוֹפְנִי לְהַמְשִׁיךְ עָלַי קִדְשָׁה גְדוֹלָה קִדְשָׁה הַשָּׁנָה. עַד שְׂאֲזֹכָה לְיִשֵּׁן בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה, וּשְׁנַתִּי תִעָרַב לִי. עַד שְׂאֲזֹכָה עַל-יְדֵי הַשָּׁנָה שֶׁתִּעָלֶה נִשְׁמַתִּי וְתִתְדַבֵּק בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, עַד שֶׁתַּהֲיֶה מַחְשַׁבְתִּי דְבוּקָה בְּעֵלְמָא דְאַתִּי תָּמִיד.

וְתַעֲזְרֵנִי וְתוֹפְנִי לְקַיֵּם בְּכָל יוֹם מְצוֹת צִיצִית וְתַפְלִין וְקִרְיַאת שְׁמַע וְתַפְלָה בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת, בְּלֵב טוֹב וּבְשִׁמְחָה גְדוֹלָה, וּבְמִסִּירַת נַפְשׁ בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה, וּבְכּוֹנֵה גְדוֹלָה וְעֲצוּמָה, עִם כָּל פְּרִטִיָּהֶם וְדִקְדוּקִיָּהֶם וְכוֹנְנוֹתִיָּהֶם וְתַרְי"ג מְצוֹת הַתְּלוּיִם בָּהֶם. וְתוֹפְנִי לְעֶסֶק בַּתּוֹרָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וּבְשִׁמְחָה רַבָּה. וְאַחַר כֵּן תִּנְחַנְנִי בְּצַדִּיקָתְךָ לְעֶסֶק בְּמִשְׁאָ וּמִתֵּן בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה, עַד שְׂאֲזֹכָה לְבַרֵּר

ברורים קדושים, ולהשלים נפשי ורוחי ונשמתی על-ידי כל הדברים שאקנה ואמכר, ואזכה לידע ולכונן לקנות ולמכור כל דבר בעתו במועדו ובזמנו, בעת שהגיע השעה שיצא הדבר מרשותי לרשות אחר, או להפך כפי הניצוצות הקדושות שיש באותו הדבר וכפי חלקי נפש רוח ונשמה שלי, באפן שישלמו חלקי נפש רוח ונשמה שלי על-ידי המשא ומתן. עד שאזכה לעשות יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה על-ידי המשא ומתן שלי ועל-ידי כל העסקים שלי. ונזכה שיהיו נעשין אצלנו ממילא כל התקונים והיחודים העליונים, באפן שנוזקה לזכרון דקדשה, לאדבקא מחשבתא בעלמא דאתי תמיד בכלליות ובפרטיות. ותשמרני ותצילני משכחה שהיא מיתת הלב, שלא אשכח את תכליתי וסופי. ולא אסיח דעתי לעולם מזכרון עלמא דאתי.

ובבן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתראה בענינו ודחקנו ועמלינו, ותשור בענינו ותביט בעמלנו. ותציץ עלינו ברחמיך, ותשגיח עלינו בעין חמלתך. ותשמרנו ברחמיך הטובים, ותצילנו תמיד מרע עין, שלא יהיה לנו שום עין רעה על שום אדם שבעולם. רק נסתפל תמיד על כל אחד בעין טובה, ונזכה להיות מתלמידיו של אברהם אבינו עליו השלום שיש בהם שלשה מדות טובות שהם עין טובה ונפש שפלה ורוח נמוכה. ותשמרנו ותצילנו מתלמידיו של בלעם הרשע שיש להם שלש מדות רעות שהם עין רעה ורוח גבוהה ונפש רחבה. אבינו מלכנו, אדירנו, בוראנו, גואלנו, יוצרנו, קדושנו, קדוש יעקב. רוענו, רועה ישראל, המלך הטוב והמטיב לכל, טוב עין באמת, זכני ברחמיך הרבים שאזכה להתדבק במדותיך הטובים להיות טוב עין באמת תמיד. ותצילנו ברחמיך הרבים מעין רעה שלא ישלט בנו שום עין רעה משום אדם ומשום נכרא שבעולם. ולא יהיה להרע עין שום פח ושום שליטה. ולא יוכל להזיק לנו כלל חס ושלום לא בגשמיות ולא ברוחניות.

רבונו של עולם רבונו של עולם, מלא רחמים, טוב ומטיב לכל, טוב עין, אפה לבד יודע את עצם התגברות הרע עין שמתגבר עלינו מאד. שעינו רעה בקדשת ישראל עם קדוש. ובכל יום ויום מתגבר עלינו ביותר בכמה תחבולות להרחיקנו חס ושלוש מעבודתך באמת, ורודף אותנו מאד. מלא רחמים, מלא טוב, אפה ידעת את לבנו, אפה ידעת את כל אשר עבר עלינו על-ידי הרע עין של האויבים והשונאים הרודפים אחר הבאים להתקרב באמת לעבודתך ולתורתך. וגם אפה ידעת גדל חלישותנו לעמד נגד עינם הרעה. ועפה הודיענו נא אבינו שבשמים אנה מפניהם נברח, ואיה איפוא המקום להתחבא ולהטמן מפני עינם הרעה. הביטה בעניינו כי רבו מכאובינו וצרות לבנו. "הטה אלהי אונך ושמע. פקח עיניך וראה שוממותינו, כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים." כי ידענו באמת כי אנחנו בעצמנו החיבים בכל זה. כי לולא חטאינו ופשעינו המרבים והעצומים, לא היינו צריכים להתירא מפניהם כלל. אבל מה נעשה אבינו, כי הסכלנו הרבה מאד. חטאנו העוינו והרשענו וסרנו ממצותיך. פעמים רבות הצלתנו, ואנחנו מרינו עצותיך, ונתמוגנו ביד עווננו. ובכל זאת אנו חפצים ומשתוקקים ומחפים ומיחלים בכל עת להתקרב לעבודתך באמת, כי אפה רוצה בתשובה כי חנון ורחום אפה וקרוב לכל קוראיך באמת, ועפה הצילנו נא ברחמיך מן הרע עין. כי אין לנו שום כח לעמד נגד אחד משונאינו אף כי נגד כלם. ואין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים, לך לבד עיני תלויות, לך לבד עיני צופיות, "דלו עיני למרום". אולי יראה יי בעניי, אולי יחוס אולי ירחם. הבט נא רחם נא והושיעה נא צאן מרעיתך. ואל ימשל בנו הרע עין כלל. "הבט משמים וראה" כי היינו לעג וקלס. "הבט משמים וראה מזבול קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתך. המון מעיד ורחמיך אלי התאפקו".

מלא רחמים טוב לכל טוב ומטיב, טוב ומטיב לרעים ולטובים, טוב באמת תמיד, הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך, רחם עלינו ברחמיך הרבים והצילנו מרע עין מפל הבחינות. הן שלא יהיה לנו שום עין רעה כלל, הן שלא ישלט בנו שום עין רעה משום אדם ומשום נכרא שבעולם. ותביט עלי בעיניך הטוב בעינא חדא דרחמי ותמשיך ותשפיע עלי טוב עין. ותשמרני ותצילני שלא יהיה עיני רעה כלל בגדלת חברי ובגדלת כל העולם כלו. ותצילני מפגם הראות ותשמרני תמיד שלא אסתכל בשום דבר המביא לידי הרהורים חס ושלום. ולא בשום דבר הפוגם את העינים. "העבר עיני מראות שוא בדרךך חייני". הצילני מעין נואפת. "שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך". וכל מה שחטאתי עויתי ופשעתי לפניך ופגמתי בעיני בשוגג ובמזיד באנס ובצרון, והרע בעיניך עשיתי מנעורי עד היום הזה, על הכל תמחל ותכפר ותסלח לי, אלוה סליחות חנון המרבה לסלח. ותזכני מעתה להיות טוב עין בכל הבחינות בקדשה ובטהרה גדולה כרצונך הטוב באמת.

ותצילנו שלא ישלט בנו שום עין רעה משום רע עין שבעולם. ולא זיק לנו עינם הרעה כלל. הן בגשמיות הן ברוחניות. בגוף ונפש וממון. ותשמר צאתנו ובואנו לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם. כי אין לנו על מי להשען כי אם עליך לבד אבינו שבשמים. כי "אשורנו עתה סבבנו עיניהם ישיתו לנטות בארץ. צרי ילטש עיניו לי. אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי עזרי מעם יי עושה שמים וארץ: כי אליך אלהים יי עיני בך חסיתי אל תער נפשי. עיני תמיד אל יי כי הוא יוציא מרשת רגלי. אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים. הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גבירתה כן עינינו אל יי אלהינו עד שיחננו. חננו יי חננו כי רב שבענו בוז".

רבנו של עולם ראה נא בענינו וריבה ריבנו. כי אתה ידעת את לבנו. כי צרכנו מרבים מאד ודעתנו קצרה לפרש. עזרנו כי עליך

נשעננו. עננו יי עננו, כי בצרה גדולה אנחנו. אל תסתר פניך ממנו. היה נא קרוב לשועתנו. כי אתה יודע את כל תלאותינו וראה את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו. "זכר יי מה היה לנו, הביטה וראה את חרפתנו". חוס וחס עלינו. "שמרני מידי פח יקשו לי, ומקשות פעלי און. שמרני כאישון בת עין בצל כנפיד תסתירני, מפני רשעים זו שדוני, אויבי בנפש יקיפו עלי. ואני עני וכואב" אין לי שום בית מנוס כי אם אליך לבד. "אליך יי אקרא ואל יי אתחנן. מה בצע בדמי בודתי אל שחת היודך עפר הנגיד אמתך. עיני נגרה, ולא תדמה מאין הפגות. עד יסקיף וירא יי משמים". הושיענו מלא רחמים. הושיענו בעת צרה הזאת וקיים בנו מקרא שכתוב: "ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע".

הצילני ושמרני מרע עין המביא לידי שכחה שהיא מיתת הלב שבירת לב. כמו שכתוב: "נשפחתי כמת מלב הייתי ככלי אובר". עורני שלא אשכח את עולמי הנצחי והקיים לעד. חוסה עלי כרב רחמיה, כרב ישועתך, כרב טובותיך, כרב הצלותיך. יהמו מעיך עלי, על נרדף כמני, על חסר דעה חסר עצה כמוני. אמץ וחזק את לבבי ביראתך ועבודתך. וזכני שאשים אל לבי ואזכור היטב בלבי ובודעתי תמיד את התכלית האחרון ואזכרה לדבק מחשבותי ולבבי תמיד בעלמא דאתי. כי אתה יודע את גדל הצער והבושה שיהיה בעלמא דאתי על מי שלא קשט עצמו בעולם הזה. והוא אבדה שאינה חוזרת לעולם, כי שם אין מעשה וחשבון מועיל כלל. כי מי שלא טרח בערב שבת מה יאכל בשבת. "מענות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות". ואין מועיל שם שום רחמנות בעולם. זכני עתה ברחמיה שאזכרה לזכור עתה בעולם הזה את העולם הבא תמיד. ואל יליוז מעיני ולא אסור מדעתי זכרון העולם הבא תמיד באפן שאזכרה לשוב בתשובה שלמה אליך באמת. ואזכרה לתקן בחיי את כל אשר שחתתי בשוגג ובמזיד באנס ובכזון. ותזכנו שיגן עלינו זכות וכל הצדיקים

האמתים שיש להם כח להציל אותנו מכל מיני רע עין שבעולם. והם ילחמו לפנינו, ויכניעו וישברו ויבטלו את כל מין רע עין בשרשו שלמעלה. וימתיקו ויבטלו את הרע עין של התנשאות, על ידי שרש המלכות שהוא מלכות משיח בן דוד, "יפה עינים וטוב ראי". וימשיכו עלינו אורו של משיח שיבא במהרה בימינו. ומכל צרותינו יושיענו ויגאלנו.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתצילני מלשון הרע ומאבק לשון הרע. ולא אוציא דבה על שום בר ישראל שבעולם, הן על גדולים הן על קטנים, ולא יצא מפני שום דבור רע על שום ישראל שבעולם. ותצילני ותשמרני שלא אפגם את דעתי כלל. ותפני לאהבה דקדשה ותצילני מאהבות הנפולות מאהבות רעות. ותעזרני ותושיעני ותפני ותתן לי כח לשבר את הכח המדמה שהוא כח הבהמיות. שאזכה מהרה לשבר את כל התאות הבהמיות מאתי. ותשמרני מן הטעותים הבאים על-ידי כח המדמה, שלא אטעה מן האמת לעולם על-ידי הטעות של כח המדמה חס ושלום.

וזכני ברחמיך הרבים לשמחה דקדשה, שאזכה להיות בשמחה תמיד. ותתן כח בידי ללקט ולברר את הרוח טובה מן הרוח נכאה מן הרוח רעה מעצבות רוח. ותזכני לעשרה מיני נגינה דקדשה עד שאזכה לזכך ולברר את הכח המדמה להכניע ולבטל הרע שבמדמה ולברר ולהעלות הטוב שבו אל הקדשה. ואזכה להכניע ולשבר ולגרש ולבטל ממני הרוח רעה, רוח שטות, עצבות רוח, רוח נכאה. ותזכני מהרה לרוח טובה דקדשה. "כי אתה אלהי רוחך טובה תנחני בארץ מישור. לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי. אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני. השיבה לי לשון ישעך ורוח נדיבה תסמכני". אל אלהי הרוחות שליט בפעליונים ובתחתונים תן לי רוח טובה. "יפקד יי אלהי הרוחות לכל בשר" להשפיע עלי

רוח טובה רוח הקדשה, "רוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת יי", רוח קדשה וטהרה, רוח שמחה וחדוה.

ושמרני והצילני ברחמיך הרבים מלהתקרב ומלהתחבר לתלמידי חכמים שאינם הגונים במעשיהם. ולא אשמע שום דבר תורה מהתלמידי חכמים שלא זכו עדין לברר הכח המדמה. אשר כל חדושי תורתם נמשכין מכח המדמה המערב טוב ורע. והרע יותר מן הטוב. אשר על-ידי חדושיהם נפסד הפרנסה והשפיע דקדשה חס ושלום וגורמים מה שגורמים חס ושלום. הצילני מהם. שמרני מהם. זכני ברחמיך הרבים. להתקרב ולהתחבר לצדיקים אמתיים. אשר כל חדושי תורתם נמשכין מן הקדשה מן הרוח טובה רוח נבואה רוח הקדש בלי תערכת שום פסלת כלל. וחנני מאתך דעה בינה והשכל וקדשני בקדשתך העליונה. ועזרני שאזכה גם כן לחדש בתורה חדושים אמתיים הנמשכין מן הקדשה. ועזרני שיהיו כלם טוב בלי שום אחיזת הרע חס ושלום, ובלי שום פסלת כלל. חנני ופדני וזכני מהרה שאזכה לטהר ולקדש עצמי באמת. ואזכה לשבר הכח המדמה ולבטלו ולגרשו מאתי. ותתן לי כח ועצה וגבורה לשבר ולבטל ממני את כל תאות המדמיות. תאות הבהמיות. ותשמרני ותצילני מחטא לשון הרע ומאבק לשון הרע. ומכל מיני פגם הדבור ומכל מיני פגם הברית. באפן שאזכה לקדשה וטהרה באמת. עד שאזכה לחדושי תורה אמתיים דקדשה כרצונך הטוב.

אבי שבשמים. הצילני מטוב המדמה, המרה באחרונה כראש ולענה. זכני לטובך האמתי. שבעני מטובך הנצחי. וזכני להיות בשמחה תמיד. נגילה ונשמחה בישועתך. ונגינותי אנגן כל ימי חיי על בית יי. ואזכה להרים קול זמרה ונגון לשמך ולעבודתך באמת כרצונך הטוב. ואזכה לעורר ולגלות תמיד כל העשרה מיני נגינה. ותזכני לשמע קול נגון וזמרה בשמחה של מצוה. ממנגן פשר וטוב. היודע נגן על הכנור על כלי שיר. נגונים דקדשה הנמשכים מכנור של דוד.

יפה קול ומטיב נגן. באפן שיתברר על ידי המנגן בכלי שיר הרוח טובה. רוח נבואה. רוח הקדש. רוח שמחה וחדוה. מעצבות רוח. מרוח נכאה. מרוח רעה. עד שנזכה לרוח טובה באמת. ולהיות בשמחה תמיד. ונזכה לשוב אליך בתשובה שלמה ובלב נשבר באמת. הבא מתוך שמחה ונגון דקדשה. עד שאזכה לשפך לבי כמים נוזח פני יי בתחנתי ובקשתי. ואזכה לפרש כל שיחתי לפניך בכל לב ונפש ובבכיה גדולה מתוך שמחה.

ותעזרני ותושיעני שאזכה לקום בכל לילה בחצות ממש. ולא יעבר עלי חצות לילה בשנה לעולם. רק אזכה להתעורר ולקום בכל לילה ולילה בחצות ממש כל ימי חיי לעולם. חק ולא יעבר. ואזכה אז להתגבר פארי לעסק בתורה ועבודה באמת. "עורה כבודי, עורה הנבל וכנור, אעירה שחר".

וזכרנו לבנים זכרים חיים וקיימים. ויהיו עוסקי תורתך ומקיימי מצוותיך, ועושי רצונך, כל ימיהם לעולם, הם ובניהם ובני בניהם עד עולם. ויהיה נשאר זכרנו לדורי דורות עד סוף כל הדורות. ותשמרם ותצילם מכל חטא ועון ואשמה, ותאריך ימיהם ושנותיהם ויגדילו שמך עד עולם.

אבינו שבשמים, מלא משאלותינו ברחמים, והצילנו מכל המדמה וממיתת הלב ומשכחה ומרע עין בכל הבחינות, וזכרנו לזכרון דקדשה שנזכה תמיד לדבק מחשבתנו בעלמא דאתי בכל יום ויום ובכל מקום ומקום בכלל ובפרט, ולא נאבד את עולמנו חס ושלום בחנם, ונזכור "את ימי החשף פי הרבה יהיו כל שבא הבל", ונזכור את בוראנו בימי בחורותינו, "עד אשר לא תחשף השמש והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אחר הגשם", ונזכה לזכר את כל דברי התורה הזאת, ולא נשכח דבר ממשנתנו, ולא נשכח את הדברים אשר ראו עינינו ואשר שמעו אזנינו מפיי חכמיך האמתיים, ונזכור בעלמא דאתי תמיד,

עד אשר נזכה לשוב אליך באמת, ולהיות כרצונך הטוב תמיד; וזכר לנו יי אלהינו את ברית אבותינו, וקיים לנו מקרא שכתוב: "וזכרתי את בריתי יעקב, ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר, והארץ אזכר". ונאמר: "וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יי, ונאמר: "זכרתי לך חסד נעוריהך אהבת כלולותיהך, לכתף אחרי במדבר בארץ לא זרועה", ונאמר: "הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים פי מדי דברי בו זכור אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל בֶּן הַמוֹ מְעִי לוֹ, רַחֵם אֶרְחַמֶנּוּ נָאם יי. זכר רחמיך יי וחסדיך פי מעולם המה, חטאת נעורי ופשעי אל תזכר כחסדיך זכר לי אתה, למען טובך יי".

רבנו של עולם זכרנו בזכרון טוב לפניך, ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים משמי שמי קדם, וזכר לנו יי אלהינו אהבת הצדיקים הקדמונים, בזכותם תעזר ותגן ותושיע את האחרונים. ותזכר את עמך ישראל הנפוצים על ההרים כצאן אשר אין להם רועה. "זכרנו יי כרצון עמך, פקדנו בישועתך, לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך. למה לנצח תשפחנו תעזבנו לארץ ימים. השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו כקדם. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי".

נה

מיוסר על תורה נ"ה בליקוטי מוהר"ן

"אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי, עזרי מעם יי עושה שמים וארץ". רבנו של עולם, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, עשה למען זכות אבותינו, וזפני לבוא לארץ ישראל חיש קל מהרה. ועזרנו והושיענו וזכרנו שיתגלה קדשת ארץ ישראל גם עכשו בגלות המר הזה, אשר בעונותינו הרבים ארץ ישראל היא תחת יד הסטרא אחרא, אף-על-פי-כן בזכות אבותינו אברהם יצחק ויעקב, תגלה קדשתה

הַעֲצוּמָה גַם עִתָּהּ. וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְהַפִּיל אֶת אוֹיְבֵינוּ תַחְתָּנוּ, וַיִּקְיֵם בְּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "שֵׁב לִימִינֵי עַד אֲשִׁית אוֹיְבֶיךָ הַדּוֹם לְרַגְלֶיךָ". וְזָכַר לָנוּ בְרִית אֲבוֹתֵינוּ כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאָף אֶת בְּרִיתִי יַעֲזֹק וְאָף אֶת בְּרִיתִי אֲבָרָהֶם אֲזָכֹר וְהָאָרֶץ אֲזָכֹר", וְנֶאֱמַר: "וְאָף גַּם זֹאת, בְּהִיוֹתָם בְּאָרֶץ אוֹיְבֵיהֶם, לֹא מֵאֲסֹתִים וְלֹא גַעְלָתִים לְכַלּוֹתָם, לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתָּם, כִּי אָנִי יי אֱלֹהֵיהֶם".

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יְדַעְתָּ מִי וְמִי עוֹמְדִים עָלֵינוּ, שְׁלֹא אֶחָד בְּלָבָד עוֹמֵד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ חֵס וְשְׁלוֹם, אֲלֵא הִרְבָּה מְאֹד עוֹמְדִים עָלֵינוּ וּבְכָל יוֹם וּבְכָל עֵת, "יי מָה רַבּוּ צָרֵי, רַבִּים קָמִים עָלַי, רַבִּים אוֹמְרִים לְנַפְשִׁי אֵינִי יְשׁוּעָתָה לּוֹ בְּאֱלֹהִים סְלָה. כָּל רוּאֵי יִלְעִיגוּ לִי יַפְטִירוּ בְּשִׁפְהָ יִנְיֵעוּ רֹאשׁ, שְׂרָקוּ וַיִּחַרְקוּ שֵׁן אָמְרוּ בְּלִעְנֵנוּ", וְעִינֵיהֶם לְטוֹשִׁים עָלֵינוּ, "הִמָּה יְבִיטוּ יְרֹאוּ בִי", וְעִינֵיהֶם רָעָה עָלֵינוּ כָּל הַיּוֹם.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם יוֹדֵעַ הַתַּעֲלוּמוֹת, אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת גְּדֹל עֲצָם עֵינָם הִרְעָה מְאֹד שְׂרוּצִים לְהִתְגַּבֵּר עָלֵינוּ חֲלִילָה, אֲשֶׁר אֵין אָנוּ יוֹדְעִים אֵיךְ לְהִטָּמֵן וְלְהַסְתֵּר מִפְּנֵי אָרֶס עֵינֵיהֶם הִרְעוֹת. "צָרִי יִלְטֵשׁ עֵינָיו לִי, וְאֲנֹכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ, נִבְזָה וְחֲדַל אִישִׁים", פָּגוּם וּמְקַלְקֵל הָרוּס וְנִשְׁחָת, נְגוּעַ וּמַעֲנָה, מְטָרֶף וּמְבַלְבֵּל, חֲלוּשׁ כַּח חֶסֶר דַּעַה, מְרַחֵק בְּתַכְלִית הַרְחוּק, לְהִיכֵן אֲבָרַח לְהִיכֵן אָנוּס, אֵיזָה עֲצָה אֵיזָה תַחֲבוּלָה אֲבַקֵּשׁ, לְקַבֵּל כַּח לַעֲמֵד בְּקִשְׁרֵי הַמְּלַחְמָה. מָה אוֹמֵר מָה אֲדַבֵּר מָה אֲצַטְטֵדֵק, הָאֱלֹהִים מֵצֵא אֶת עוֹנֵי, לֵךְ יי הִצְדָּקָה וְלִי בִשֵׁת הַפָּנִים כִּיּוֹם הַזֶּה, דָּלוּ עֵינֵי לְמָרוֹם, דָּלוּ עֵינֵי לְמָרוֹם, עֵינֵי לֵךְ תְּלוּיוֹת, עֵינֵי לֵךְ מִיַּחְלּוֹת. "אֲלֵיךְ נִשְׂאֵתִי אֶת עֵינֵי הַיּוֹשְׁבֵי בְּשָׁמַיִם, דָּלוּ עֵינֵי לְמָרוֹם, יי עֲשֵׂקָה לִי, עֲרַבְנִי. עֵינֵי תָמִיד אֵל יי כִּי הוּא יוֹצֵיא מִרְשַׁת רַגְלִי. שְׁמָרָה נַפְשִׁי וְהִצִּילָנִי אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חֲסִיתִי בְּךָ".

וּבְבִין תַּעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֻסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים, וְתוֹרְנִי וְתַלְמִדְנִי הַדְרֹךְ הַיָּשָׁר וְהַנְּכוֹן בְּאִפְּן שְׂאֲזֹכָה לְהַנְצִיל מֵאָרֶס עֵינֵיהֶם הִרְעָה שֶׁל

הַאֲוִיבִים וְהַשׁוֹנְאִים, וְתִזְכְּנוּ וְתִלְמְדוּנוּ שְׁנֵזְכָה לְהַתְדַבֵּק בְּמַדוּתֵיךָ
הַקְדוֹשׁוֹת, וְנִזְכָּה לְדוֹן אֶת כָּל הַרְשָׁעִים וְכָל הָאֲוִיבִים וְהַשׁוֹנְאִים, כְּלָם
נִזְכָּה לְדוֹנָם לְכַף זְכוּת תְּמִיד, וְלִהְשִׁתְּדֵל בְּכָל עֵז לְמִצַּא בָּהֶם זְכוּת
תְּמִיד, וְתַפְשֵׁט יָדְךָ הַגְּדוֹלָה, וְתֵאחֲזוּ בְּמִשְׁפָּט יָדְךָ וְתַפְלֵטֶם מִמִּשְׁפָּטֶם
זְמַן כְּפִיר. וְעַל-יְדֵי צֶל יָדְךָ הַקְדוֹשָׁה תִכְסֶה עָלֵינוּ וְתִצְלִילֵנוּ מֵאָרֶס
עֵינֵיהֶם הָרְעוֹת, וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִסְתַּיְרֵנוּ, וְתִכְהֶה וְתַחֲשִׁיף מְאוֹר עֵינֵי
הַרְשָׁעִים עַל-יְדֵי צֶל יָדְךָ הַקְדוֹשָׁה, בְּאִפְּן שֶׁלֹּא יִהְיֶה שׁוֹם כַּח לְאָרֶס
עֵינֵיהֶם הָרְעוֹת לְהִזִיק לָנוּ כָּלֵל, וְתִשִּׁים פְּרָגוֹד וּמָסָךְ הַמְבַדֵּיל בֵּין
עֵינֵיהֶם הָרְעוֹת וּבֵינֵינוּ, וְתִקְּמֵם בְּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וּבְצֵל יְדֵי כְּסִיתֶיךָ",
וְתַחֲזֵק מְאוֹר עֵינֵינוּ, וְתִקְדֵשׁ אֶת עֵינֵינוּ בְּכָל מִינֵי קְדָשׁוֹת, וְתַעֲזָרְנִי
וְתִשְׁמְרֵנִי לְבַל אֶסְתַּכַּל בְּשׁוֹם דְּבַר הַפּוֹגֵם אֶת הַרְאוֹת, וְאֵל תִּטְשֵׁנִי וְאֵל
תַעֲזֹבֵנִי בְיָדֶם חַס וְשְׁלוֹם, וְתִצְלִיל עֵנִי כְּמִנֵי מַחֲזֵק מִמְּנוּ, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב:
"מִצִּיל עֵנִי מִחֲזֵק מִמְּנוּ וְעֵנִי וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ", וְתִקְּמֵם בְּנוּ מִקְרָא
שְׁכָתוֹב: "צוֹפֵה רָשָׁע לְצַדִּיק וּמִבְקֵשׁ לְהַמִּיתוֹ, יֵי לֹא יַעֲזֹבֵנוּ בְיָדוֹ
וְלֹא יִרְשִׁיעֵנוּ בְּהַשְׁפָּטוֹ", עֲזָרְנוּ שְׁיִתְחַזֵּק מְאוֹר עֵינֵינוּ בְּקַדְשָׁה וּבְטְהָרָה
גְּדוֹלָה, עַד שִׁיִּהְיֶה לָנוּ כַּח לְרֵאוֹת לְמַרְחֹק, וְנִזְכָּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִשְׁיֵג
צְדִקְתְּךָ וְיִשְׁרֵת דְרָכְךָ, וְנִדַע וְנִבִּין כִּי יֵי הַצַּדִּיק, אֵף עַל פִּי שֶׁהִרְשָׁע
זוֹכֵה בְּדִין, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִתְאַמֵּץ וְתִתְחַזֵּק אֲמוּנָתְנוּ, וְנִזְכָּה לְהֵאֱמִין בְּךָ
יֵי אֱלֹהֵינוּ בְּכָל לֵב וְנִפְשׁ, וְתַפְשִׁיט לְבָנוּ מַעֲקֻמִּימוֹת שֶׁבְלִבְנוּ,
וְתִסִּיר מֵאִתְּנוּ כָּל מִינֵי עַקְמִימוֹת שֶׁבְלִבְנוּ, וְתִיָּשֶׁר אֶת לִבְנוּ לְהֵאֱמִין
בְּךָ בְּשִׁלְמוֹת, אֲמוּנָה בְּלִי שׁוֹם עַקְמִימוֹת כָּלֵל, וְאִזְכָּה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֵי
עַל-יְדֵי שְׁלֵמוֹת הָאֲמוּנָה הַקְדוֹשָׁה, לְהַתְּפַלֵּל עַל כָּל צָרְכֵי לְפָנֶיךָ יֵי
אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה וְאֶסְפֹּר לְפָנֶיךָ
בְּאֵמֶת וּבְתַמִּימוֹת וּבְיִשְׁרֵת לִבִּי, בְּלִי שׁוֹם עַרְמִימוֹת וְעַקְמִימוֹת כָּלֵל.
וְאִזְכָּה לְהֵאֱמִין כִּי הַכֹּל בְּרִשׁוֹתֶיךָ אֶפְלוּ לְשָׁנוֹת הַטָּבַע, וְאִין אַתָּה מְקַפֵּחַ
שֹׁכֵר כָּל בְּרִיָּה. כִּי צַדִּיק וְיָשָׁר יֵי, וְאִזְכָּה תְּמִיד לְהַתְּפַלֵּל וְלִהְיוֹדוֹת
לְךָ בְּיָשָׁר לִבִּי בְּאֵמֶת וּבְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּקַדְשָׁה וּבְטְהָרָה גְּדוֹלָה.

רבונו של עולם "הנה נא הואלתי לדבר אל יי ואנכי עפר ואפר",
 עזרנו שתהיה תפלתנו בשלמות לפניך, ונזכה על ידי תפלתנו להכניע
 הרע שבפרט ושבכלל, ותעזרנו ותזכנו להתפלל לפניך במסירות נפש
 עצום מאד באמת לאמתו, עד שיתבטל כל חמרנו וישותנו וגופנו
 המגשם הכל יתבטל לגמרי בשעת התפלה. ותהיה תפלתנו בשלמות
 כמו תפלות החסידים הראשונים שהיה להם בשעת התפלה התפשטות
 הגשמיות, וגם נזכה בכחך הגדול להכניע ולשבר ולבטל כל הרע
 של התפלות של הרשעים ופושעי ישראל שאנו מתפללין עמהם ותתן
 לנו כח לבטל הרע שלהם ולעשות מהרע כסא לקדשה, עד שיהיה
 אפר תחת פפות רגלי הקדשה, ויקים מקרא שכתוב: "ועסותם רשעים
 כי יהיו אפר תחת פפות רגליכם".

ותושיענו ברחמיך הרבים שנזכה בתפלתנו לקשר עצמנו בכלל
 ובפרט עם נפשין רוחין ונשמתין של שוכני עפר. ונזכה לעזר
 ולהקיץ אותם בתפלתנו, שיתפללו כלם עמנו יחד. כמו שכתוב:
 "הקיצו ורננו שוכני עפר". ונקשר הדבור של התפלה עם שוכני עפר,
 בכלל ובפרט, שנזכה לעזר ולהקיץ בתפלותנו כל חלקי נפש רוח
 ונשמה שלנו שבאו כבר בגלגול ונתתקנו. וגם נזכה לעזר ולהקיץ
 כל הנפשות והרוחות והנשמות הקדושות של כל הצדיקים שוכני
 עפר, קדושים אשר בארץ המה, לעזר את כלם שיתפללו עמנו.
 ובזכותם תשמע תפלתנו תמיד, ותאזין קולנו, ותקשיב שועתנו,
 ותרחם עלינו למענם ולא למעננו, כמו שכתוב: "לקדושים אשר
 בארץ המה ואדירי כל חפצי בם".

ובבן תרחם עלינו ותהיה בעזרי, ותזכנו בחסדיך העצומים ובכחך
 הגדול, בכח וזכות הצדיקים אמתים, שנזכה לתקן בתפלותינו כל
 השלשה קולות הרעות של הרשעים, שהם קול כסילות ופשטותים של
 הנופלים באמונות פוזביות, וקול חרופים וגדופים של המחקרים
 והאפקורסים, וקול הבזיונות של המחרפים והמבזים יראי יי

האמתיים. שְׁנֹזְכָה לְהִכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל עַל יְדֵי תַפְלוּתֵינוּ אֶת כָּל מִינֵי אָמוּנוֹת כּוֹזְבֵיּוֹת, אָמוּנוֹת שֶׁל שָׁטוֹת וְהֶבֶל וְכָל דְרָפֵי הָאָמוּרִי. כָּלֵם נִזְכָּה לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל עַל-יְדֵי תַפְלוּתֵינוּ, וּלְהַעֲלוֹת אֶת כָּל הַנוֹפְלִים בְּאָמוּנוֹת כּוֹזְבֵיּוֹת לְאָמוּנָה אֱמֵתִיית דְקַדְשָׁה, וּלְקַבֵּעַ בְּלִבָּם אָמוּנָה שְׁלֵמָה עַל יְדֵי תַפְלוּתֵינוּ, וְנִזְכָּה לְשִׁים כָּל לְבָנוּ עַל תַפְלוּתֵינוּ, וּלְהַתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ בְּכֹנֶה גְדוֹלָה וְעֲצוּמָה בְּכֹנֶת הַלֵּב בְּאֱמֵת. עַד שְׁנֹזְכָה עַל יְדֵי כְּוִנַּת הַלֵּב שֶׁבְתִפְלָה לְתַקֵּן אֶת לֵב הַמַּחְקָרִים וְהַפִּילוֹסוֹפִים שְׂיֻכַּל לָבֶם לְהַכִּיל אֶת שְׂכָלָם, שְׂאֵל יַחְטִיא אוֹתָם שְׂכָלָם. כִּי אִתָּה יִדְעָתָ יי אֱלֹהֵינוּ, אֶת עֲצָם הַפְּגָמִים וְהַקְּלָקוּלִים וְהַחֲרָבֵנוֹת הַרְבִּים שְׂגוֹרָמִים לָנוּ הַמַּחְקָרִים וְהַפִּילוֹסוֹפִים שֶׁהֵם "חֲכָמִים בְּעִינֵיהֶם וְנִגְדַּ פְּנִיָהֶם נְבוֹנִים". וְחֲכָמְתָם וְשְׂכָלָם מְרַבָּה מִמַּעֲשֵׂיהֶם, וּמַחְמַת זֶה הֵם מַחְטִיאִים עַל יְדֵי חֲכָמְתָם וְשְׂכָלָם, וְהֵם חֲכָמִים "לְהִרְעוּ, וּלְהַטִּיב לֹא יָדְעוּ", וּמַחְמַתְחָמִים הַרְבֵּה עַד שְׂמַגְדִּיפִין כְּלָפֵי מַעֲלָה בְּחֲכָמְתָם וְהֵם מְזִיקִים לְכָלֵל יִשְׂרָאֵל מְאֹד מְאֹד בְּחֲכָמְתָם הַרְעָה. וּבִפְרָט שְׂרַבֵּם כְּכָלֵם הֵם נוֹאֲפִים גְדוֹלִים, וְעוֹסְקִים בְּחֲכָמַת הַפִּילוֹסוֹפִיָּא וּלְבָם חֶסֶר וְקָטָן מְהִכִּיל אֶת חֲכָמְתָם, אֲשֶׁר עֲלִיהֶם נֶאֱמַר "לְקַנּוֹת חֲכָמָה וְלֵב אֵין", וְעַל כֵּן הֵם מַחְטִיאִים בְּיֹתֵר, עַל יְדֵי חֲכָמְתָם וְחֲקִירָתָם הַרְעָה, וְלֹא דִי שֶׁהֵם מִשְׁחִיתִים וּמַאֲבָדִים נַפְשוֹתָם עַדִי אוֹבֵד, אַף גַּם הֵם פּוֹרְשִׁים רְשָׁתוֹת וּמְכַמּוֹרוֹת לְשָׂאֵר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַקְּרוֹאִים וְהוֹלְכִים לְתַמָּם, עַד אֲשֶׁר פְּשָׁתָהּ הַנֶּגַע וְהַמְסַפַּחַת הַרְעָה הַזֹּאת בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֱלֹהִים, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, "אוֹי לָנוּ כִּי שִׁדְדָנוּ". אֲשֶׁר אִתָּה לְבַד יִדְעָתָ עֲצָם הַצָּרָה הַזֹּאת שֶׁבָּאָה עָלֵינוּ עֲכָשׁוּ בְּעוֹקְבוֹת מְשִׁיחָא. אֲשֶׁר כְּמָהוּ לֹא נִהְיִיתָה מִימוֹת עוֹלָם, וְאֵין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ אָבִינוּ שְׂבִשְׂמִים.

חֹם וְחַמֵּל עָלֵינוּ, וְהַצֵּל אֶת שְׂאֵרִית עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַכַּתּוֹת שֶׁל הַמַּחְקָרִים, וְהַפִּילוֹסוֹפִים הַצָּדִים נַפְשוֹת לְפָרְחוֹת לְבָאֵר שַׁחַת. וְלֹא יַעֲלֶה וְלֹא יָבֵא וְלֹא יִגִּיעַ לְלִבָּנוּ וּלְלֵב כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל שׁוֹם צַד סְבָרָה מְסֻבְרוֹתֵיהֶם, וְלֹא שׁוֹם דְּעָה וּמְבוּכָה מִדְּעוֹתֵיהֶם

וממבוכותיהם, ולא שום בלבול וקשיא מקשיותיהם. רק תזכנו להרבות בתורה ובמעשים טובים בתמימות ובפשיטות גמור כל ימינו לעולם. ונשליך כל החכמות אחרי גונו, ונסמך על אמונה לבד כמו שקבלנו מאבותינו הקדושים. ויהיו מעשינו הטובים מרבים מחכמתנו. ותתן לנו כח להכניע ולשבר ולבטל ולעקר ולכלות את כל דעות הזרות של כל המחקרים והפילוסופים. ונזכה להפך את לבם אל האמת, שישוּבו כלם לאמונתך הקדושה והטהורה והתמימה.

ותזכנו ותעזרנו לבטל כל הבזיונות והחרפות שיש לנו משונאינו ואויבינו בגשמיות וברוחניות. ונזכה על ידי תפלותינו להפך כל החרפות והבזיונות לכבוד. ונזכה בשעת התפלה לבטל עצמנו מכל וכל ולכנס ולעמד בהיכל המלך ונבטל אז ישותנו לגמרי עד שלא נראה אז שום דבר, אלא את המלך יתברך לבדו נראה, עד שנזכה על-ידי-זה לשכל דקדושה להפך כל החרפות לכבוד. ולהתבונן בכל הדבורים של המחרפים והמגדפים, לצרפם ולפרשם שיתהוו מהם אמרי כבוד להשם יתברך. כמו שכתוב: "ובהיכלו פלו אומר כבוד". ותהיה תפלתנו בשלמות גדול בתכלית השלמות, עד שיתתקן על-ידי תפלותינו כל התקונים שנתתקנו על-ידי הפרה אדמה ששרף משה רבנו במדבר. עד שתזכור ברית אבותינו על-ידי תפלותינו, ויתנוצץ אור זכות אבות על-ידי תחנונותינו ותפלותינו שאנו מבקשים ומחלים פניך תמיד, ועל-ידי זכות אבותינו תזכור את שכינת עזך ותגלה קדשת ארץ ישראל גם בגלות המר הזה.

ותזכנו לכסף ולהשתוקק ולהתגעגע תמיד לבוא לארץ ישראל, עד שנזכה לגמר מחשבתנו ולהוציאה מכח אל הפעל לנסע ולעלות לארץ ישראל, חיש קל מהרה ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים. ועל-ידי קדשת ארץ ישראל נזכה להנצל מרע עין של שונאינו ואויבינו ורודפינו. וגם נראה בהם מה שהם רוצים לראות בנו. ויקים מקרא

שְׁפָתוֹב: "קוּה אֶל יי וְשָׁמַר דְּרָכּוֹ, וּיְרוּמְמֶךָ לְרֶשֶׁת אֶרֶץ בְּהַפְרָת
רְשָׁעִים תִּרְאֶה. בְּטַח בְּיַי וְעָשָׂה טוֹב שְׁכֵן אֶרֶץ וְרָעָה אָמוֹנָה".

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יָדַעְתָּ, כִּי אֵין בָּנוּ כַח לְעַמְד נֶגֶד אֶחָד
מִשׁוֹנְאֵינוּ אִף כִּי נֶגֶד כָּלָם. וְאֵין לָנוּ כַח לְהַכְנִיעַ שְׁלֹשׁ קוֹלוֹת הָאֵלוֹ,
רַק בָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָכוֹת וְכַח צְדִיקֵי אֲמֶת שֶׁתּוֹכְנוּ לְהַפְלִיל בָּהֶם וְהֵם
יִלְחָמוּ לְפָנֵינוּ, וְיַכְנִיעוּ בְּכַחֵם הַגְּדוֹל אֶת כָּל הַשְּׁלֹשָׁה קוֹלוֹת הָאֵלוֹ,
וְיַפִּילוּ לְפָנֵינוּ אֶת כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וְרוֹדְפֵינוּ וְיִשְׁכְּרוּ וְיַעֲקְרוּ וְיַכְלוּ אֶת כָּל
הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרָעָה, אֶת כָּל הַמִּתְנַגְּדִים אֶל נִקְדַּת הָאֲמֶת, וְכָל הַמּוֹנְעִים
אוֹתָנוּ וְכָל עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִדְּרָךְ הַיִּשָּׁר וְהָאֲמֶת כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב, כָּלָם
יִכְרְעוּ וְיִפְלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקָּר יִתְנוּ. וְיִקְיָם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "צוּפָה
רְשָׁע לְצַדִּיק וּמִבְקֵשׁ לְהַמִּיתוֹ, יי לֹא יַעֲזָבֵנוּ בְּיָדוֹ וְלֹא יִרְשִׁיעֵנוּ
בְּהַשְׁפָּטוֹ".

וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתוֹכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ בְּאֲמֶת חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהִיּוֹת בְּכָלֵל צְדִיקִים עוֹשֵׁי
טוֹב, וְנִזְכָּה שְׁיִתְגַּלֶּה לָנוּ פְּנֵי יי עַל-יְדֵי קִדְשֵׁת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל. וְתוֹכְנוּ
לְקַיָּם בְּאֲמֶת מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "דַּרְשׁוּ יי וְעִזּוּ, בִּקְשׁוּ פָנָיו תָּמִיד".

וְנִזְכָּה לְקַיָּם מִצְוֹת חֻלָּה בְּשִׁלְמוֹת. וְלֹא נִפְשַׁל לְעוֹלָם וְלֹא יָבֵא לְתוֹךְ
פִּינוּ לְעוֹלָם עֶסֶה שְׁלֵא הוֹרְמָה חֻלָּתָה. וְתִבְיֵא לָנוּ מְשִׁיחַ צְדִיקֵנוּ מְהֵרָה
וְנָשׁוּב לְאֶרְצֵנוּ בְּקִרְוֹב, וְשֵׁם נִזְכָּה לְקַיָּם מִצְוֹת נְתִינַת חֻלָּה טְהוֹרָה
לְכַהֵן, בְּשִׁלְמוֹת גָּמוּר בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָה.

וְתַצִּילֵנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ אוֹתָנוּ וְאֶת זְרַעֵנוּ תָּמִיד שְׁלֵא יִשְׁלַט בָּנוּ שׁוֹם
עֵין הָרַע לְעוֹלָם, מְשׁוֹם אָדָם וּמְשׁוֹם נִבְרָא שְׁכָעוֹלָם. וְנִזְכָּה לְהוֹדוֹת
לְךָ וּלְבָרְכֶךָ תָּמִיד, וְיִמְלֵא פִי תְהִלָּתְךָ, וְנִזְכָּה לְךָ יי אֱלֹהֵינוּ תָּמִיד
עַל כָּל נְשִׁימָה וְנִשְׁמִימָה, "כָּל עֲצָמוֹתֵי תֵאמְרָנָה יי מִי כְמוֹךָ, מִצִּיל
עָנִי מִחֲזַק מְמַנּוּ וְעָנִי וְאָבִיוֹן מִגּוֹזְלוֹ. הַצִּילֵנִי מֵאוֹיְבֵי אֱלֹהֵי, מִמִּתְקוֹמְמֵי
תְּשׁוּבָתִי. חֲלַצְנִי יי מֵאָדָם רָע, מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי. כִּי אֲלִיךָ

אֱלֹהִים יְיָ עֵינִי, בְּכֹה חֲסִיתִי אֶל תְּעַר נַפְשִׁי. יְיָ אֱלֹהֵי בְּךָ חֲסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל רוֹדְפֵי וְהַצִּילֵנִי, וַיִּקְּם בְּנֹו מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְרָב לִי כִי בְרָבִים הָיוּ עִמָּדִי. יִרְאֵי יְיָ הַלְלוּהוּ, כָּל זֶרַע יַעֲקֹב כִּבְדוּהוּ, כִּי לֹא בְזָה וְלֹא שִׁקְץ עָנוֹת עֵנִי וּבִשְׁוִעוֹ אֱלֹוֹ שָׁמַע. הִנֵּה אֱלֹהִים עֹזֵר לִי, יְיָ בְּסוּמְכֵי נַפְשִׁי, יָשִׁיב הָרַע לְשׁוֹרְרֵי בְּאִמְתָּךְ הַצְּמִיתֵם. בְּנִדְבָה אֲזַבְּחָה לָךְ אוֹדָה שְׁמָךְ יְיָ כִּי טוֹב, כִּי מִכָּל צָרָה הַצִּילֵנִי וּבְאוֹיְבֵי רָאֲתָה עֵינֵי, כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהִי הַלְלוּיָהּ, כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהִי הַלְלוּיָהּ".

נו

מיוסר על תורה נ"ו בליקוטי מוהר"ן

"לְמָה פָּנִיךָ תִּסְתִּיר תִּשְׁכַּח עֵינָיו וְלִחְצָנוּ. לְמָה יְיָ תִּזְנַח נַפְשִׁי תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי. לְמָה יְיָ תַעֲמֵד בְּרַחוֹק תַּעֲלִים לְעֵתוֹת בְּצָרָה. עַד מָה יְיָ תִּסְתֵּר לְנִצָּח, תִּבְעַר כְּמוֹ אֵשׁ חֲמָתְךָ. עַד אָנָּה יְיָ תִּשְׁכַּחֲנִי נִצָּח, עַד אָנָּה תִּסְתִּיר אֶת פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי. עַד אָנָּה אֲשִׁית עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי, יִגוֹן בְּלִבִּי יוֹמָם, עַד אָנָּה יְרוּם אוֹיְבֵי עָלִי. אֵל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְיוֹם צָר לִי, הִטָּה אֵלַי אֲזַנְךָ בְיוֹם אֶקְרָא מִהָרַע עֵינָי. מִהָרַע עֵינָי יְיָ כָּלִתָה רוּחִי אֵל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי, וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יוֹרְדֵי בּוֹר, "עֵינָי יְיָ עֵינָי" כִּי בְצָרָה גְדוּלָה אָנִי, "אֵל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי, וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתְחַנְתִּי".

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם מְלַךְ עוֹלָמִים, אֲדוֹן כָּל, מוֹשֵׁל בְּכָל, אֵל מְסֻתָּר, מְלֹא רַחֲמִים, אַתָּה לְבַד יוֹדַע אֶת עַצְמְךָ תִּקְרָה תַּעֲלוּמוֹת הַהִסְתָּרָה שֶׁהַתְּגַבְרָה עֲכָשׁוֹ מְאֹד בְּעֵתִים הַלְלוּ בְּעוֹקְבָא דְמְשִׁיחָא, "כִּי הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי, וְתִמְוַגְנוּ בְּיַד עֹוֹנֵינוּ", וְנִתְקַיֵּם בְּנוֹ עֲכָשׁוֹ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, "וְאֲנֹכִי הִסְתַּר אֶסְתִּיר פָּנֵי בְיוֹם הַהוּא עַל כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה", כִּי נִסְתַּרְתָּ מֵאֲתָנוּ מְאֹד מְאֹד, עַד אֲשֶׁר נִעְלַם וְנִסְתַּר מֵאֲתָנוּ תִּקְפֹּךְ וְגִדְלֶךָ וְתִפְאַרְתְּךָ וּמְלִכוּתְךָ וּמְשַׁלְתְּךָ הַגְּדוּלָה אֲשֶׁר בְּכָל מְשָׁלָה. כִּי

חטאתי עויתי ופשעתי לפניך, והרע בעיניך עשיתי מנעורי עד היום הזה. ועברתי ושניתי כמה פעמים, עד אשר נעשה לי כהתר והפכתי דברי אלהים חיים, וקלקלתי צרופי אותיות התורה הקדושה, עד אשר נעשה אצלי מאסור התר. ולא די לי בזה, כי אם עוד הוספתי לעשות תועבות גדולות מאלה, וכפלתי ושלשתי בהם כמה פעמים בלי שעור וערף, עד אשר נלאתי מלספור רב המון ימי חטאתי. כמה וכמה פעמים הכעסתיך, עד אשר השתרגו עלו על צוארי על עוונותי המרבים והעצומים מאוד מאוד "עד כי חדל לספור כי אין מספר", עד אשר בעוונותי הרבים התגברה עלי ההסתרה שבתוך ההסתרה, כי נסתרת ממנו מאוד בכמה וכמה הסתרות שבתוך הסתרות. כי גם ההסתרה בעצמה נסתרת מאתנו, ואין אנו יודעים כלל, אפלו זאת שאתה נסתרת מאתנו, כי אין אנו יודעים ממך כלל, והעוונות נהפכו אצלנו למישור. "אוי לנו כי שדדנו", מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע.

ועתה אבינו שבשמים מה נעשה ומה נפעל, ובפרט אנכי הדל והאביון, מאין אבקש עזר לי לגלות עצם ההסתרה שבתוך ההסתרה, אשר נסתרת ממני מאוד מאוד, עד אשר שכחתי את טובתי ונשיתי את קדשתי, "ותזנח משלום נפשי נשיתי טובה", כי נשיתי ממקומו של עולם, וגם אם עדין אני זוכר לפעמים קצת מגדל אלהותך ותקפך וגדלך וממשלתך ורוממותך תתברך לעד ולנצח נצחים, ונפשי תערג אליך אלהים מאוד מאוד וכספי ותשוקתי וגעגועי חזק ואמיץ מאוד מאוד לשוב אליך באמת, אבל נשתה גבורתי ואין לאל די להתגבר על תאוותי הרעות והמרות מאוד, אשר "כלו ביגון חיי ושנותי באנחה". ואיני יודע להיכן אברח היכן אטמן, מפני תאוותי הרעות ובלבול דעתי העצום, והעצבות והמרה שחורה שהתגברו כלם עלי יחד, לא יתנוני השוב רוחי.

אָבִי שְׁבַשְׁמִים רַחֵם עָלַי, וְרֵאֵה עֲנִי וְעַמְּלִי, רֵאֵה עֲנִי וּמְרוּדֵי לְעֵנָה וְרוּשׁ, "רֵאֵה ייְיָ כִּי צָר לִי מֵעַי חֲמַרְמָרוֹ, נִהַפֵּךְ לִבִּי בְּקִרְבִּי כִּי מְרוּ מְרִית". רֵאֵה ייְיָ, "כִּי אֲזַלְתְּ יָד וְאָפֶס עָצוֹר וְעִזּוֹב", סִפְתָּה בְּעֵנֶן לָךְ מֵעֵבוֹר תִּפְלָה. סִפְתָּה בָּאֵף וּתְרַדְפְּנוּ, רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים מְלֵא חֲסָדִים רַבִּים, "חֲנֻנֵי ייְיָ רֵאֵה עֲנִי מִשׁוֹנְאֵי מְרוּמָמֵי מִשְׁעָרֵי מוֹת". זְכַרְנִי נָא בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, זָכַר נָא בְּרַחֲמֶיךָ, אַחֲרֵי מִי אַתָּה רוֹדֵף, "אַחֲרֵי מִי יֵצֵא מִלֶּךְ יִשְׂרָאֵל, אַחֲרֵי כָּל־בַּיִת, אַחֲרֵי פְּרַעֲוֹשׁ אֶחָד. הִעֲלֵה נִדְף תַּעֲרֹץ, וְאֵת קֶשׁ יְבֶשׁ תִּרְדֹּף".

רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵין לִי פֶה לְדַבֵּר וְלֹא מִצַּח לְהַרִים רֹאשׁ, "כִּי אֵין מְלָה בְּלִשׁוֹנֵי הֵן ייְיָ יִדְעָתָ כְּלָה, כִּי נִשְׂאֲתֵנִי וּתְשַׁלִּיכֵנִי, ייְיָ בְּרִצּוֹנְךָ הַעֲמִדְתָּ לְהַרְרִי עַז הַסִּתְרָתָ פְּנִיךָ הִיִּיתִי נִבְהַל, עֲנֵנִי ייְיָ כִּי טוֹב חֲסָדְךָ כְּרַב רַחֲמֶיךָ פָּנָה אֵלַי, וְאֵל תִּסְתֵּר פְּנִיךָ מֵעַבְדְּךָ כִּי צָר לִי מִהָרַע עֲנֵנִי, אֵלֶיךָ ייְיָ אֶקְרָא וְאֵל ייְיָ אֶתְחַנֵּן, מַה בְּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֵל שַׁחַת, הַיּוֹדֵךְ עֶפֶר הַיִּגִּיד אֲמַתְךָ. שְׁמַע ייְיָ וְחַנּוּנֵי ייְיָ הֵיזָה עוֹזֵר לִי", כִּי אֵין אֲנִי יוֹדֵעַ שׁוֹם דְּרָךְ אֵיךְ לְגַלוֹת עֲצָם הַהִסְתַּרְתָּ שְׁבַתוֹךְ הַסִּתְרָה הַזֹּאת, הַכְּלוּלָה מְאֻלְפִים וּרְבֻבוֹת הַסִּתְרוֹת, עַד אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהַמְלִיט מֵהֶם וְאֵיךְ לְהַצִּיל נַפְשִׁי מִפַּח יוֹקְשִׁים.

אָבִל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים חֲשַׁבְתָּ מְרַחֵק לְהַטִּיב אַחֲרֵיתֵנוּ, וְהִבְטַחְתָּנוּ שְׁעַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה נִזְכָּה לְמִצָּא אוֹתְךָ תָּמִיד בְּכָל עֵת, אֲפִלוּ בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הָאֵלֶּה, בְּתַקְוָה הַהִסְתַּרְתָּ שְׁבַתוֹךְ הַסִּתְרָה, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב: "וְאֵנֹכִי הַסִּתֵּר אֶסְתִּיר פָּנַי בַּיּוֹם הַהוּא [כו'] וְעֵנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעַד, כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ". עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ ייְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, מְלֵא רַחֲמִים מְלֵא חֲנִינוּת, טוֹב וּמְטִיב לְכָל, הַמְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת אֲשֶׁר רַחֲמֶיךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, שְׁתּוֹכְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְעֶסֶק בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמּוֹה תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה בַּקְּדוּשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוּלָה, בְּאֶפֶן שְׂאֵזְכָה עַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה לְגַלוֹת הַהִסְתַּרְתָּ

שְׁבִתוֹךָ הַסְתַּרְהָ, וְלִמְצֵא אֱלֹהוֹתֶךָ תָּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל זְמַן וּבְכָל מְקוֹם, וְלֹא יִהְיֶה כַח לְשׁוֹם דְּבָר וּלְשׁוֹם עֲנָן שְׂבַעוֹלָם לְהַסְתִּיר מִמְּנִי אֱלֹהוֹתֶךָ וְהַשְׁגָּחֶתְךָ וְרוֹמְמוֹתֶךָ יִתְבָּרֵךְ. וְתַעֲזֹר לִי וְתוֹשִׁיעֵנִי לְעֶסֶק בְּהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּפֶה מְלֵא, לְהוֹצִיא דְבָרֵי תוֹרָה בְּפִי בְּשִׁלְמוֹת. וְתִתֵּן לָנוּ כַח לְקָרוֹת אוֹתְךָ חַי הַחַיִּים עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר הִיא שְׁמֶךָ, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְקַבֵּל וּלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חַיִּים טוֹבִים וְאַרוּכִים מֵאֲתָךְ, כִּי אַתָּה חַי הַחַיִּים וְאַתָּה מַחֲיֶה כָּל הָעוֹלָמוֹת מֵרֵאשִׁית וְעַד סוֹף עַל יְדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא שְׁמֶךָ, כִּי הִיא חַיֵּינוּ וְאַרְךָ יְמֵינוּ. וְתִזְכְּנוּ לְקַבֵּל הַחַיִּים בְּהַדְרָגָה וּבְמִדָּה, עַל-יְדֵי הַמִּדּוֹת וְהַכְּלִים הַקְּדוּשִׁים הַנּוֹעֲשִׂים עַל-יְדֵי הַפְּרָשִׁיּוֹת וְהַפְּסוּקִים וְהַסְּדָרִים וְהַתְּבוֹת וְהַטְּעָמִים וְהַנְּקִדּוֹת וְהַתְּגִין וְהָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְנִזְכָּה עַל יָדָם לְחַיִּים טוֹבִים וְאַרוּכִים וְרוּחִמִּים וְשָׁלוֹם וְדַעַת דְּקַדְשָׁה.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם קְרוֹב לְקוֹרְאָיו בְּאַמֶּת, זַכְּנוּ לְקַרְא אוֹתְךָ בְּאַמֶּת בְּאֵפֶן שֶׁתַּעֲנֶנּוּ מֵהֵרָה. וְנִקְרָא וְתַעֲנֶנּוּ, נַעֲתִיר לְךָ וְתַעֲתֵר לָנוּ. חַנּוּנוּ מֵאֲתָךְ דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁכָּל, זַכְּנוּ לְהַמְשִׁיךְ מֵאֲתָךְ עַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה חַיִּים טוֹבִים וְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, וְחֻכְמָה וּבִינָה וְדַעַת דְּקַדְשָׁה, בְּאֵפֶן שֶׁנִּזְכָּה לְדַעַת שְׂאֵתָה נִמְצָא תָּמִיד בְּכָל זְמַן וּבְכָל אָדָם וּבְכָל מְקוֹם. וְאַפְלוּ בְּתַקְּףָה הַסְתַּרְהָ שְׁבִתוֹךָ הַסְתַּרְהָ גַם שֵׁם אַתָּה נִמְצָא. כִּי אַתָּה בַּעֲצָמְךָ נִסְתָּר בְּתוֹךְ כָּל הַהַסְתַּרוֹת שְׂבַעוֹלָם, וְאַפְלוּ בְּהַסְתַּרְהָ שְׁבִתוֹךָ הַסְתַּרְהָ וְאַפְלוּ בְּאֵלְפֵי אֵלְפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת הַסְתַּרוֹת עַד אֵין קֵץ, גַּם שֵׁם אַתָּה נִמְצָא כִּי לִית אֲתֵר פְּנוּי מִנֶּךָ. "וְאַתָּה מַחֲיֶה אֶת כָּל־כֵּן, וּבִלְעָדֶיךָ אֵין שׁוֹם חַיִּים לְשׁוֹם דְּבָר שְׂבַעוֹלָם. וְאַפְלוּ כָּל הַקְּלָפוֹת וְכָל הַטְּמָאוֹת שְׂבַעוֹלָם, וְכָל הַסְּטָרִין אַחֲרָנִין, וְכָל הַהַסְתַּרוֹת שְׂבַעוֹלָם הַמְסַתִּירִים אֱלֹהוֹתֶךָ, כָּל־כֵּן אֵין לָהֶם חַיִּים וְכַח כִּי אִם מֵה שְׁמִקְבָּלִים מִמֶּךָ בַּעֲצָמְךָ תִּתְבָּרֵךְ לְנִצְחָה. "וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל, וּמְלַכּוֹתֶיךָ בְּכָל מְשָׁלָה". וּבִלְעָדֶיךָ אֵין כַּח לְשׁוֹם הַסְתַּרְהָ שְׂבַעוֹלָם לְהַסְתִּיר וּלְהַעֲלִים אוֹתְךָ תִּתְבָּרֵךְ. וְתִזְכְּנוּ בְּרוּחִמֶיךָ הַרְבִּים לְדַעַת כָּל זֹאת בִּיְדִיעָה

שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת וּבְאֵמוּנָה, עַד שְׁאֲזֹכָה עַל יְדֵי זֶה לְגִלּוֹת הַהִסְתַּרְתָּ שְׁבִתוֹךָ הַהִסְתַּרְתָּ, וְלִהְפֹּכָה לְדַעַת, שְׁיִהְיֶה נַעֲשֶׂה מִן כָּל הַהִסְתַּרוֹת תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִתְגַּלֶּה הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הַנִּעְלָמָת שָׁם בְּתוֹךְ תִּקְוַת הַהִסְתַּרְתָּ שְׁבִתוֹךָ הַסְּתֵרָה, וְנִזְכָּה לְהִתְגַּלוֹת סִתְרֵי תּוֹרָה לְהַבִּין וּלְהַשִּׁיג רְזִין דְּאוֹרֵי־תָא עַד שְׁנֹזְכָה לְשִׁמְעַע קוֹל הַפְּרוּז הַגָּדוֹל שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא שׁוֹאֵגַת וְקוֹרֵאת תְּמִיד בְּקוֹל גָּדוֹל וְעֶצוּם מְאֹד מְאֹד, "בְּרֵאשׁ הוֹמִיּוֹת תִּקְרָא, עַד מְתֵי פְתִים תֵּאֱהָבוּ פְתֵי", וּבְעֻזּוֹנֵינוּ הַרְבִּים אֵין אָנוּ שׁוֹמְעִים קוֹל הַפְּרוּז הַזֶּה.

עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ, וְזַכְּנוּ לְעַסֵּק בְּהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּפֶה מְלֵא בְּקִדְשָׁה גְדוּלָּה, עַד שְׁנֹזְכָה לְשִׁמְעַע קוֹל הַפְּרוּז הַגָּדוֹל שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה קוֹל דְּבָרֵי "אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֵךְ עוֹלָם, קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יִסָּף", וְהַתּוֹרָה בְּעֶצְמָהּ תּוֹכֵיחַ אוֹתָנוּ בְּתוֹכַחַת מְגַלָּה מֵאֲהָבָה מְסִתֶּרֶת, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "פִּיָּה פִּתְחָה בְּחֻכְמָה וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה". עַד שְׁנֹזְכָה עַל יְדֵי זֶה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה, וְתִקְרָבֵנוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ, וְתִחְזַרְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתִזְכְּנוּ לְגִלּוֹת וּלְהַעֲלוֹת צְרוּפֵי אוֹתֵיךָ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מִתּוֹךְ הַהִסְתַּרוֹת וְלִחְזוֹר וּלְהִפָּכֶם אֶל הַקְּדוּשָׁה, וְלְהַשִּׁיבֶם עַל מְקוֹמָם וּמְכוֹנָם הָרֵאשׁוֹן, וּלְצַרְפֵּם בְּצֻרוּפֵים דְּקִדְשָׁה, עַד שְׁיִתְגַּלֶּה עַל יְדֵם חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה אֱמִתִּיִּים נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים. וְתִתְגַּלֶּה לָנוּ סִתְרֵי אוֹרֵי־תָא, נִפְלְאוֹת וְנִסְתָּרוֹת שְׁבִתוֹרְתֶךָ הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר צָפַנְתָּ וְגִנְזַתָּ לִירְאִיךָ. וְנִזְכָּה לִידַע וּלְהַבְדִּיל בֵּין אֲסוּר וּמִתֵּר בֵּין הַקְּדוּשׁ וּבֵין הַחַל וּבֵין הַטְּמֵא וּבֵין הַטְּהוֹר, וּבֵין כָּשֵׁר לְפָסוּל. וְתַעֲזָרְנוּ לְהַפְרִישׁ עֲצָמֵנוּ מִן הָרַע וְהָאֲסוּר לְגַמְרֵי, וּלְדַבֵּק עֲצָמֵנוּ אֶל הַקְּדוּשָׁה בְּאֵמֶת וּבְאֵמוּנָה שְׁלֵמָה, לְסוּר מִרַע וּלְעֲשׂוֹת הַטוֹב בְּעֵינֶיךָ תְּמִיד כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּאֵמֶת, וְתִזְכְּנוּ לְדַעַת שְׁלֵם דְּקִדְשָׁה עַד שְׁנֹזְכָה לְקַשֵּׁט עֲצָמֵנוּ וּלְקַשֵּׁט גַּם אַחֲרֵים בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת, שְׁנֹזְכָה עַל יְדֵי עֲסָקְנוּ בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה לְעוֹרֵר גַּם אַחֲרֵים בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֲפִלוּ הִרְחֹקִים מֵאִתָּנוּ מְאֹד, לְהוֹצִיאֵם מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה מְחֻשָּׁף לְאוֹר מְחַל לְקִדְשׁ.

וּתְעַזְרֵנוּ שְׁנוּזָה לְהַמְשִׁיךְ חַיִּים וְאַרְיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים לְתוֹךְ הַמַּלְכוּת שְׁלָנוּ, שְׂיֵשׁ לָנוּ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד אֵיזָה חֶלֶק בְּבַחֲיַנַּת מַלְכוּת, בְּאַתְגַּלְיָא וּבְאַתְפָּסְיָא. וְלֹא נִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַמַּלְכוּת שְׁלָנוּ לְצַרְךָ עֲצָמָנוּ כָּלֵל, וְלֹא תִהְיֶה הַמַּלְכוּת אֲצִלָּנוּ כְּעֶבֶד, רַק נִזְכָּה שְׁתַּהַיְיָ הַמַּלְכוּת אֲצִלָּנוּ בֶּן חוּרִין. וְלֹא נִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַמְּלוּכָה וְהַמְּשָׁלָה שְׁלָנוּ שְׂיֵשׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, כִּי אִם לְשִׁמְךָ וְלְעִבּוּדֶיךָ לְבַד בְּאַמֶּת. וְתַחַנְנוּ מֵאַתְּךָ שְׁכָל וְדַעַת דְּקִדְשָׁה, שְׁנוּזָה לִידַע אֵיךְ לְהַזְהִיר וְלְהוֹכִיחַ אֶת כָּל הָאֲנָשִׁים שֶׁהֵם תַּחַת מְמַשְׁלָתָנוּ, הֵן בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵינוּ, הֵן אַחֵינוּ וְרַעֵינוּ וְשָׂאֵר אֲנָשִׁים הַסְּרִים לְמִשְׁמַעְתָּנוּ, כָּלֵם נִזְכָּה לְהוֹכִיחֵם וְלְהַזְהִירָם בְּתוֹרַת יְיָ, שְׂיֵשׁוּבוּ אֵל יְיָ בְּאַמֶּת, וְלֹא יֵלְכוּ אַחֲרֵי שְׁרִירוֹת לְבָם הָרַע, רַק יִסְתַּכְּלוּ עַל עֲצָמָם, וְיַחֲוִסוּ עַל נַפְשָׁם, לְדַבֵּק עֲצָמָם בְּדַרְכֵי תוֹרַת יְיָ תְּמִיד, לְסוּר מֵרַע וְלַעֲשׂוֹת טוֹב, וּלְבַלְתִּי סוּר מִן הַמַּצְוָה יָמִין וּשְׂמָאל. וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלֵנוּ וְתִגְן בְּעַדְנוּ שְׁלֹא יִזִּיק לָנוּ חַס וְשְׁלוֹם הַמַּלְכוּת וְהַמְּשָׁלָה שְׁלָנוּ, רַק נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ חַיִּים טוֹבִים וְאַרוּכִים לְתוֹךְ הַמַּלְכוּת, וְנִזְכָּה לְהַשִּׁיב וְלְהַחְזִיר כָּל הַמְּלוּכָה וְהַמְּשָׁלָה לְהַשֵּׁם תְּבָרָךְ, לְבָלִי לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַמַּלְכוּת לְצַרְכֵינוּ כָּלֵל, כִּי אִם לְשִׁמְךָ לְבַד בְּאַמֶּת, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: "וְהִיְתָה לִי הַמְּלוּכָה".

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִצְלֵנוּ מִתְּאֹת מְמוֹן. וְתַעֲזְרֵנוּ לְשַׁבֵּר תְּאֹת הַנְּגִידוֹת וְהַעֲשִׂירוֹת, וְלֹא נַחְמוּד וְלֹא נִתְאָוָה כָּלֵל לְאַסְךָ הוֹן, בְּעוֹלָם שְׂאֵינוּ שְׁלָנוּ. רַק נִזְכָּה שְׁכָל תְּאֹתָנוּ וְתִשׁוּקָתָנוּ וְכִסְפָּנוּ וְעַסְקָנוּ יִהְיֶה רַק בְּהַתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, לְקַנּוֹת חֲכָמָה וְדַעַת שְׁלָם דְּקִדְשָׁה, וְלְהִתְדַבֵּק בְּמִצְוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים וְתִזְכְּנוּ לְתַקֵּן בְּחַיֵינוּ כָּל הַפְּגָמִים שְׁפָגְמָנוּ לְפָנֶיךָ עַל יְדֵי תְּאֹת מְמוֹן. וְנִזְכָּה לְהוֹצִיא כָּל נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים שְׁבַלְעָה הַקְּלָפָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים עַל יְדֵי תְּאֹתֵינוּ הַרְעוֹת וּבְכַפְרֵט עַל יְדֵי תְּאֹת מְמוֹן. וַיִּקְיָם מְהֵרָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "חִיל בְּלַע וַיִּקְאֵנוּ מִבֶּטְנוּ יוֹרִישָׁנוּ אֵל".

וְנִזְכָּה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל וּלְמַחֹת וּלְכַלּוֹת וּלְעַקֵּר קְלַפַּת הַמֶּן

עמלק מן העולם, שהוא תאנות ממון, ולהוציא כל חיות הקדשה ממנו ולהשיב ולהחזיר כל הניצוצות הקדושים וכל חיות הקדשה לשרשם העליון שבקדשה, ולחזור ולעשות מהם תורה הקדושה. ונזכה להמשיך עלינו תמיד קדשת מרדכי היהודי ואסתר המלכה. ותעזרנו ותזכנו לגלות ולהאיר כל הגונון עלאין שיש בכסף וזהב ונחשת בקדשה ובטהרה גדולה כרצונך הטוב, ותחמל עלינו ברחמיך הרבים, ותשפיע עלינו מדת הרחמנות באמת. ונזכה לרחם על הבריות ולהרבות בצדקה, ואתה תרחם עלינו מן השמים, ותמשיך לנו פרנסה ושפע טובה וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום ודעת שלם דקדשה וכל טוב. ותבטל המחלקת מן העולם. ותעביר כל מיני שנאה וקנאה וקנטור ומריבות מפל עמך בית ישראל לעולם. ותמשיך רחמנות ושלום בעולם, שיהיה שלום גדול באמת בין כל עמך בית ישראל ובכל העולם כלו. וכל באי עולם כלם ירחמו זה על זה באהבה גדולה וברחמים גדולים באמת. ותתן לנו פרנסה טובה מן השמים, וכשם שכלכלת את עמך ישראל במדבר ארבעים שנה, ונתת להם מן לאכל וכל דבר לא חסרו, כי הספקת להם כל צרכם, כן תחמל עלינו בחסדיך, ותשפיע לנו פרנסה טובה מן השמים, ותתן לנו כל מחסורנו בלי שום יגיעה וטרחה וטרדא כלל, באפן שנוזכה לעשות רצונך ולשמר חקיך ומשפטיך ולעסק בתורתך תמיד יומם ולילה בלי שום בטול כלל. כי כל ימי חיינו הבל וימינו כצל עובר ואם לא עכשו אימתי.

ועזרנו וזכנו והושיענו שנוזכה לטהר ולקדש עצמנו בכל עת על ידי טבילת מקוה, ונזכה להמשיך עלינו טהרה וקדשה גדולה על ידי טבילת המקוה, לטהר עצמנו מפל הטמאות מפל החטאים והעוונות והפשעים, שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך מנעורינו עד היום הזה, ולהמשיך עלינו קדשה גדולה על ידי המקוה הקדושה. ותשפיע עלינו על ידי זה דעת גדול ורחמים רבים. ותתן לנו כח ותעזרנו שנוזכה

להמתיק על ידי טבילת המקנה כל הדינים שבעולם, מעלינו ומעל זרעינו ומעל כל עמך בית ישראל, ולבטל כל הצרות וכל הגזרות רעות על ידי זה. ותושיע לנו תמיד על ידי טבילת המקנה הקדושה והנוראה מאד, ויקים מקרא שכתוב: "מקנה ישראל יי מושיעו בעת צרה". ותזכנו להמשיך עלינו קדשת המקנה של חג השבועות הקדוש שהוא זמן מתן תורתנו, שאז נתקרבו ישראל אליך וזכו לקבל את התורה הקדושה על ידי טבילת המקנה, ונזכה כלנו בחג השבועות לטבל עצמנו במקנה העליונה, במקנה של שער החמשים של הקדשה, שהוא רחמים גדולים ורבים, וחסד עליון ודעת גדול מאד. ותעזרנו שנזכה להמשיך עלינו קדשת המקנה הזאת בכל השנה כלה. ונזכה לטהר ולקדש עצמנו תמיד, ולצאת מהרה מחמשים שערי טמאה, ולכנס בתוך החמשים שערי קדשה. ויקים בנו מהרה מקרא שכתוב: "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, מפל טמאותיכם ומפל גלוליכם אטהר אתכם".

ו**זכני** לאמונת חכמים באמת, ותשפיע עלי דעת שלם, שאזכה לידע ולהאמין באמת בכל הצדיקים והחכמים אמתיים, ולא יבלבל אותי כלל המחלקת הגדול שביניהם. ואזכה לידע ולהאמין כי באמת אלו ואלו דברי אלהים חיים, וכל דבריהם אמת וצדק. ולא אבזה חס ושלום שום אחד מהם, אפלו החכמים אמתיים שאין הלכה כמותם. כי הם דרכי יי, "נפלאות תמים דעים", ואי אפשר לנו להשיג זאת. ולא אחקר בזה כלל, רק להאמין כי אלו ואלו דברי אלהים חיים.

ותחמל עלי, ותצילני מעצבון ידים, ותבטל ממני כל מיני עצבות ודאגות ומרה שחורה, ובפרט עצבות ודאגות מטרדת הפרנסה תסיר ותבטל ממני ברחמיך הרבים, כי בעוונותי הרבים מעצם הכבדות והעצבות והמרה שחורה אשר התגברה על לבי על ידי תאותי הרעות, ונוסף לזה על וטרדת הפרנסה, על ידי כל זה נטמטם רוח לבבי, עד

אשר רוח הדפק שבלבבי אינו יכול לילך תנועה מסדרת בכל האברים פראוי. ומחמת זה ידי ואברי כבדים מאד. ומעצם הכבדות נחלש רוח הדפק יותר, וכן חוזרת חלילה. עד אשר מעצם הכבדות והחלישות ואטם הלב מגדל העצבות כמעט שתצא נפשי חס ושלום, "כי כפשע ביני ובין המות".

רבנו של עולם אתה ידעת את כל זה. אתה ידעת את לבבי המר והנמק, מרירות לבבי עד גבהי שמים גייע, עד אשר "כשל פח הספל, אוי לי אמי כי ילדתני". אוי לי על נפשי, אוי ומר לי מאד, אוי ואבוי, אוי ואבוי, אהה יי, אי שמים הפגינו בעדי. מלא רחמים חמל עלי, כי איני יודע כלל איך להתחיל ולדבר. כי איככה אפצה פה ואיך אשא עין, ואיך יוכל עבד אדני זה לדבר עם אדוני זה, כי "אמנה, חטאתי ליי אלהי ישראל". חטאתי עויתי פשעתי, והרע בעיניך עשיתי. "בחמץ לשנים וכעשן לעינים", בן עשיתי לי, פרוצח נפשות בן הייתי על נפשי, ולא חסתי עלי כלל. אוי על הימים אשר עברו עלי. אבי אב הרחמן, אבי אב החסד, אבי צורי פודי וגואלי, יוצרי ועושי ובוראי, אלהי מלכי וקדושי אשר אתה חושב להיטיב אחריתי, למדני והורני עצה ותחבולה שאזכה לקימה, באפן שאזכה לתשובה שלמה לפניך באמת, ולא אשוב עוד לכסלה לעולם. כי איני יודע שום תחבולה, כי אם לבקש אותך שתרחם עלי, ותעזר לי, ותכף את יצרי להשתעבד לך באמת.

ובני ברחמיך הרבים לאנחה אמתית מעמק לבבי באמת, באפן שאזכה על ידי אנתתי לשוב להחיות ולהברות את הרוח הדפק דקדשה שבלבבי, וישוב הרוח הדפק וילך וינשב בכל האברים פסדר ובפרט בהידים, עד אשר יתקנו ויטהרו ידי על ידי זה. ואזכה מהרה לתקן פגם הידים, את כל מה שפגמתי בידי מנעורי עד היום הזה, עד אשר אזכה להרים ולשא ידי ליי, "אל עליון קנה שמים וארץ". ואזכה לקים מקרא שכתוב: "נשא לבבנו אל כפים אל בשמים".

ותופני להיות בשמחה תמיד, ולא יבא עלי שום עצבות ומרה שחורה כלל, ואזכה לקדשה וטהרה באמת, ולעלות בכל פעם מדרגא לדרגא בקדשה גדולה, עד אשר אזכה בכח הצדיקי אמת, לקבל דבורים מן השמים. ואזכה לידע ולהבין ולהשיג את המחלקת דקדשה לדעת אשר באמת אין זה מחלקת כלל, רק אהבה ואהנה ורעות ושלום גדול ועצום מאד, פי אלו ואלו דברי אלקים חיים. ותודיעני את דרכיך, ותופני להתקרב ולהתדבק ביותר להצדיקים אמתיים שהלכה כמותם בכל מקום.

אבינו מלכנו אתה יודע שאי אפשר לי לפרש שיחתי לפניך בשלמות בשום אופן. אתה יודע את כל אשר אבדתי עד הנה בעוונותי הרבים. מלא רחמים אמר לצרותי די, חמל עלי בחמלתך הגדולה, זכני נא לתשובה שלמה לפניך מהרה, ותן לי פרנסתי מאתך קדם שאצטרך, והצילני מחובות והלואות.

רבנו של עולם הצילני מעצבון ידים, הצילני נא מטרידת הפרנסה. נחמנו נא בזכות הצדיקים אמתיים, ותביא לנו את משיח צדקנו. ויקים מקרא שפתוב: "זה ינחמנו ממצעשנו ומעצבון דינו", עזרנו עזרנו חננו חננו, פנה אלינו והושיענו ואל תסתר פניך ממנו, "פנה אלי ונחנני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך. עשה עמי אות לטובה ויראו שונאי ויבושו, פי אתה יי עזרתני ונחמתני", אמן ואמן.

נז

מיוסר על תורה נ"ז בליקומי מוהר"ן

"וי אלהי אתה ארומך אודה שמך פי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אמן", פי ברחמיך הרבים בחרת בנו מכל העמים, ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך, וקרבתנו מלכנו לעבודתך, ותתן לנו יי אלהינו את תורתך הקדושה, תורה שבכתב ותורה

שבעל-פה, וצוית עלינו להאמין בצדיקיך וחקמיך האמתיים, ולהתקרב אליהם ולהתדבק בהם ולקיים דבריהם, ככל היוצא מפיהם נעשה, כמו שפתוב: "לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל".

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, שתטע ותקבע אמונתך הקדושה בלבנו ובלב כל עמך בית ישראל. ותזכנו לאמונת חכמים בתכלית השלמות באמת לאמתו. ונזכה להאמין באמת בחכמים אמתיים דקדושה, ולהתקרב אליהם ולהתאבק בעפר רגליהם, ולשתות בצמא את דבריהם, ולילף בכל הדרך אשר יורו אותנו. ולא נסור מדבריהם ימין ושמאל. ותצילני מהתנגדות שלא ימצא בי ובזרעי ובכל זרע עמך בית ישראל, שום צד התנגדות לשום חכם אמתי דקדושה. ולא נגד שום אדם כשר שבעולם. מפל שפן שלא אולול בהם חס ושלום. רק אזכה לקיים דברי הצדיקים והחכמים אמתיים, ולא אחז בדרכיהם ולהאמין בהם באמונה שלמה באמת. וכל מה שפגמתי באמונת חכמים מנעורי עד היום הזה, וזלזלתי בכבודם, ועל ידי זה פגמתי בכלליות תורתך הקדושה אשר בלה נמסרה ביד החכמים אמתיים לדושה לכל חפציהם. ועל-ידי זה פגמתי בהמלאכים הקדושים הנבראים בדבר יי, על ידי אותיות התורה הקדושה, ועברתי על לאו דלא תסור, והסרתי כח הידים מן המלאכים הקדושים, שהם יד ימין ויד שמאל, אשר על ידם היו המלאכים מקבלים השפע מלמעלה, והיו משפיעים לכל העשבים ולכל הדברים שבעולם. ועל ידי פגם אמונת חכמים נסתלקו ידי המלאכים, עד אשר אין להם כח לקבל ולהשפיע, ועל ידי זה אי אפשר לקבל רפואה, וגרמנו חס ושלום מכה אשר לא כתובה בתורה, מכה שאין לה רפואה.

אנא יי ברחמיך הרבים תמחל ותסלח ותכפר לי ולכל עמך בית ישראל על כל הפגמים האלה שפגמנו באמונת חכמים הקדושים, כי

אתה יודע את תעלומות לבבנו כי לא במרד ובמעל פגמנו בזה, כי אם מחמת עכירת דעתנו ומעוט ידיעתנו.

אנא יי זכנו מעתה ברחמיך לתקן כל זה, באפן שזוכה מעתה לאמונת חכמים בתכלית השלמות באמת ברצונך הטוב, כי אתה יודע יי אלהינו, גדל חלישותנו בעת הזאת, ואין לנו שום סמיכה כי אם על החכמים והצדיקים האמתיים, על כן זכנו להאמין בכל החכמים והצדיקים והפושרים אמתיים, ולבלי לדבר שום דבור נגד כבודם חס ושלום, ולבלי לבזות שום בר ישראל שבעולם. חוס וחגנו וחמל נא עלינו, ונצר לשוננו מרע ושפתנו מדבר מרמה, ועזרנו והושיענו שזוכה להקים את האמונה הנפולה, ונזכה לתקן אמונת חכמים בשלמות באמת. ועל ידי זה תחזיר ותתן כח הידים להמלאכים הקדושים לקבל ולהשפיע לכל העשבים ולכל הדברים שבעולם. ותשלח מהרה רפואה שלמה לכל מכותינו בגוף ונפש בגשמיות ורוחניות. רפאנו יי ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה.

ובכן תעזרני ברחמיך הרבים, שאזכה להתקדש בקדשתך העליונה, ותגיעני מהרה לקדשה ופרישות באמת. ואזכה לאחז בדרך אבותינו הקדושים, לדור נדרים ולקימם מיד, בשביל רצונך הטוב, כדי לזכות על ידי הנדרים לקדשה ופרישות באמת. ואזכה לעלות למקום הנדר שהוא פליאות חכמה. ועל ידי זה תעזרני להכיר מעלת וקדשת החכמים האמתיים, עד שאזכה לאמונת חכמים בשלמות. ועל ידי זה תזכני לעלות ולהכלל באור האבות, ויתנוצצו בי אור האבות אברהם יצחק ויעקב.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעזרני ותושיעני ותזכני לענג שבת בשלמות באמת. ואזכה לקבל שבתות בקדשה גדולה ובשמחה וששון וחדוה רבה ועצומה, ולהתענג על יי בשבת

קדש בכל מיני ענג, ולהרבות בסעדת שבת בכל מיני מעדנים בקדשה ובחדוה גדולה. ולא יהיה אצלי שום קפדא על הוצאות שבתות וימים טובים, "תערך לפני שלחן נגד צררי, דשנת בשמן ראשי פוסי רויה", ותחנני מאתך ברחמיך הרבים, ותעזרני ותושיעני ותזכני מהרה לאכילה דקדשה, שיהיה אכילתי תמיד בקדשה גדולה, בבחינת ענג שבת. ועל ידי זה אזכה ברחמיך להכניע ולהשפיל ולשבר ולבטל כל השונאים והאויבים "להשפית אויב ומתנקם", וכל הקמים עלינו לרעה כלם יכרעו ויפלו, ותפר עצתם ותקלקל מחשבתם מהרה. ותזכני לדעת באמת איך להתנהג בענייני תעניות, כי איני יודע כלל איך להתנהג בזה כי אם עליך לבד אני סומך עצמי באמת, שתדריכני באמתך ותלמדני איך להתנהג בענייני תעניות, וכרצונך אעשה.

ובכן תרחם עלי אבי אב הרחמן, טוב ומטיב לכל, ותעזרני ותושיעני שאזכה מהרה לשבר ולבטל מדת הפעם ממני. ותצילני מן הפעם ומן האכזריות ומן הקפדות. ולא אכעוס לעולם, ולא אקפיד על שום דבר ולא על שום אדם שבעולם, רק אזכה ברחמיך להיות טוב ומטיב לכל. ועל ידי זה תצילני ברחמיך הרבים מפל מיני שונאים ומקטרגים, שלא יהיה להם שום כח להלשין ולקטרג עלי כלל.

רבנו של עולם, "הצילני מיד אויבי ומרודפי. הצילני נא מיד אחי מיד עשו, כי ירא אנכי אותו פן יבוא והכני אם על בני. ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול היס, אשר לא יספר מרב". חוסה עלי כרב רחמיך, חוסה על נפשי האמללה מאד, העיפה והיגעה מאד, אשר "אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי". כי אתה יודע כמה שונאים ואויבים ומקטרגים עומדים עלינו בכל עת. והנני מודה ומתודה כי אני בעצמי החיב, ואנכי סבותי בנפשי כל זה, ועוררתי אותם על ידי מעשי הרעים וחטאי ועוונותי ופשעי העצומים מאד. ולא די לי בכל זה, כי אם עוד הוספתי חטא על פשע, ולא

נזרתתי ולא שמרתי עצמי מאש הרעה של הפעם, עד אשר נבער בי איש הפעם כמה וכמה פעמים בלי מספר. ועל ידי עון הגדול הזה של הפעם, עוררתי המקטרג והשונא הגדול שהוא "עשו איש שעיר", ועל ידו נתעוררו כמה וכמה מקטרגים ומלשינים ושונאים עלינו, עד אשר רבו כמו רבו השונאים והאויבים מאד, עד אשר איני יודע כלל מה לעשות, ואיני יודע להיכן לברח מפניהם. כי רבים קמו עלי רבים מאד, ופגעו פיהם לבלי חק פצו עלינו פיהם, "אמרו בלענו. מי יתן לי אבר פיונה אעופה ואשכנה, הנה ארחיק נדד אליו במדבר סלה. אחישה מפלט לי מרוח סעה מסער", צעק לבי אל יי, אל אתן פוגת לי אל תדום בתי עיני.

רבוננו של עולם כבר סדרתי כמה תחנונות ובקשות, וכבר פרשתי כל שיחתי לפניה כל אשר מצאה ידי לדבר. ואם אמנם לפי עצם פגמי המרבים מאד, עדין לא התחלתי לדבר כלל, אבל אין אתי יודע עד מה לדבר יותר, וגם אין לי שום עצה ותקוה אחרת כי אם תפלה ותחנונים. עזרני פי עליך נשענתי, "קרבך אל נפשי גאלה למען אויבי פדני, יי נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך". חוס וחמל עלי מלא רחמים, חוס ורחם עלי מלא חסד מלא טוב מלא רצון. יהמו ויכמרו המון מעיד ורחמי עלי, על גרדף כמוני, על חסר דעה חסר עצה כמוני. הושיעה אדוני המלך, הושיעני מלא ישועות והצלות, עשה מה שתעשה ברחמיך הגדולים, באפן שאזכה לשוב אליך באמת ובלב שלם, ותגער בכל המסטינים והמקטרגים עלי, ותצילני מיד כל אויבי ומרודפי, ותמלט נפשי מיד כל מיני שונאים ואויבים בגשמיות ורוחניות.

רבוננו של עולם אתה יודע את כל לבבי, מה אומר לפניה יושב מרום ומה אספר לפניה שוכן שחקים הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע, אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי אתה חופש כל חדרי בטן ובוחן כליות ולב, אין דבר נעלם ממך ואין נסתר

מנגד עיניך, טוב ומטיב לכל, שבעני מטובך וזכני להיות טוב לכל, ותכפר ותמחל ותסלח לי על כל החטאים והעוונות והפשעים ועל כל הפגמים והקלקולים שגרמתי על ידי עון הפעס, ותרחם עלי מעתה ותחמל עלי בחמלתך הגדולה, ותטיב לי מטובך האמתי, ותהיה עמי תמיד, ותצילני מעתה מן הפעס ומן הקפדות, שלא אכעוס ולא אקפיד אפלו בלבי על שום אדם ולא על שום דבר שבעולם, ולא אבא לידי כעס וקפדות לעולם. ותאיר עלי באור פניך, ותצוה ברחמיך להחזיר לי המחין דקדושה שנסתלקו ממני על ידי עון הפעס. ותמשיך עלי צלם אלהים אור פני מלך חיים. ותחנני מאתך במתנת חנם, ותשפיע עלי שפע החכמה והבינה והדעת דקדושה, עד אשר אזכה להארת פנים דקדושה. ותזכני שתהיה אכילתי בקדושה גדולה תמיד בבחינת ענג שבת, עד שלא יהיה להסטרך אחרך שום חלק מאכילתי. ואזכה להכניע הכבוד לפני המלך. ויתגבר המלך והשכל דקדושה על הכבוד הכועס, ולא יהיה שום שליטה וממשלה להכבוד כלל, רק כל הממשלה והשליטה יהיה להמלך שלי. עד אשר אזכה שיאיר בפני צלם אלהים, ואזכה להיות בגדר האדם דקדושה. ותעזרני ותושיעני להכניע ולשבר ולבטל ממני מדת הבחמיות. ואזכה לצאת מבהמה לאדם, עד אשר על ידי זה יהיה מוראי על כל חית הארץ ועל כל השונאים, כמו שכתוב: "ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ". ותגרש מפנינו כל האויבים וכל השונאים שבעולם. ותקים בנו מקרא שכתוב: "וכתותי מפניו צריו ומשנאיו אגוף, האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך. פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך".

ותזכני ברחמיך הרבים להרבות בצדקה, ואזכה לפזר צדקה הרבה, לעניים הגונים הרבה. ועל ידי זה יתרבה השלום בעולם, ונזכה לשלום בשלמות באמת, לשלום שיש לו פה ודבור, שיהיה שלום בין אדם לחברו, וידברו יחד באהבה ושלום דברי אמת וצדק, ויעורר

כָּל אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ לְעִבּוּדְתְךָ וּלְיִרְאַתְךָ. וּתְמַהֵר וּתְחַיֵּשׁ לְגַאֲלָנוּ, וּתְבִיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ. וּתְכַנִּיעַ וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וּתְכַלֶּה אֶת שַׁעַר שֶׁל אֲרָם נְפִילָה אַחֵר נְפִילָה, וְיִפְלוּ וְלֹא יָקוּמוּ. הִמָּה יְכַרְעוּ וְיִפְלוּ, וְאֲנַחְנוּ נִקּוּם וְנִתְעוֹדֵד. וְיִשְׁכַּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדָד, וּתְשִׁים שְׁלוֹם בֵּין כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם. וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוּמְךָ הַטוֹב. וַיְקַיֵּם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרְתְךָ וְאֵין לָמוּ מְכֻשׁוֹל. יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ. וְכָל בְּנֶיךָ לְמוֹדֵי יי, וְרַב שְׁלוֹם בְּנֶיךָ, לְמַעַן אַחֵי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ. לְמַעַן בֵּית יי אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ. יי עֲזוּ לְעַמּוֹ יִתֵּן, יי יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשִׁלּוֹם. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ, יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי".

נח

מיוסר על תורה נ"ח בליקוטי מוהר"ן

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הַחוּגֵן לְאָדָם דַּעַת, שֶׁתַּחַנְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּתְשַׁפִּיעַ עָלַי חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת מְאֹדָה, וּתְזַכְּנֵי לְדַעַת שְׁלֵם דְּקַדְשָׁה, עַד שְׂיִהְיֶה לִי כַח עַל יְדֵי שְׁלֵמוֹת הַדַּעַת לְהַמְשִׁיךְ הַשְׁלֵשָׁה הַשְּׁפָעוֹת, שֶׁהֵם אֲכִילָה וּשְׂתִיָּה וּמְלַבּוּשִׁים שֶׁהֵם כְּלוּלִים בְּדַעַת הַתּוֹרָה. וְתַעֲזָרְנִי וּתְזַכְּנֵי שְׂיִהְיֶה דַּעַתִּי נִכְלָל בְּהַשְׁלֵשָׁה אֲבוֹת אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. וְאֲזַכֶּה לְתוֹרַת חֶסֶד לְלַמֵּד תּוֹרָה עַל מְנַת לְלַמְדָּה, וְלִהְיוֹתִי דַּעַת דְּקַדְשָׁה בְּחַבְרִים וּתְלַמִּידִים, וְלִקְנוֹת נְפֻשׁוֹת רַבּוֹת, לְהַכְנִיסֵם תַּחַת כַּנְפֵי הַשְּׂכִינָה, וּלְקַרְבֵם בְּאַמַּת לְעִבּוּדְתְךָ. וּתְשַׁפִּיעַ עָלַי יְרֵאת שָׁמַיִם יְרֵאת חֶטָּא. וְאֲזַכֶּה שְׂתִיָּה יְרֵאתִי קוֹדֶמֶת לְחֲכָמָתִי. וּתְמַשִּׁיךְ עָלַי שְׁפַע הַחַן וְהַחֶסֶד, וְתִהְיֶה עִם פִּי בַּעַת הַטִּיפִי וְדַבּוּרִי עִם בְּנֵי אָדָם לְקַרְבֵם אֵלַיךְ, וְתַעֲזָרְנִי שְׂאֲזַכֶּה לִידַע וּלְדַקְדַּק אֵיךְ לְהוֹצִיא חֲכָמָתִי, שְׂיִהְיוּ דַבּוּרֵי דְבָרֵי חַן וְתַפְאֶרֶת, וְלֹא יִהְיוּ נְבוּזִים, וְיִהְיוּ דְבָרֵי עֲרִבִים לְשׁוֹמְעֵיהֶן, בְּאִפְסָן שְׂיִתְקַבְּלוּ דְבָרֵי בְּעֵינֵי כָל. וְיִתְעוֹרְרוּ כָלֵם

לעבודתך באמת על ידי דבורי, שתזכני לדבר בקדשה גדולה, דבורים פים ונאים באמת לאמתו, "דבר דבר על אפניו", כרצונך הטוב.

ובכן תזכני ברחמיך הרבים בזכות שלשת אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ובכח וזכות משה רבנו עליו השלום, ובזכות כל הצדיקים האמתיים, ותעזרני ותושיעני מעתה שאזכה לשמירת הברית באמת בקדשה ובטהרה גדולה. ותעזר רחמי הצדיקים האמתיים שירחמו עלינו על חלושי כח כמנונו, וילחמו בעדנו, ויכניעו וישפרו ויפילו ויבטלו כל הצרים הרודפים אחרינו הנלחמים עמנו בכל עת. ויכניעו ויבטלו ויבטלו קלפת עמלק, שהוא פגם הברית, ממני ומעל כל עמך בית ישראל.

רבנו של עולם עשה למען שמך, ועזרני מעתה שאזכה להתחכם בחכמה אמתית ולחוס על נפשי באמת להציל את עצמי מבאר שחת, מן השאול תחתיות, ותהיה לי נפשי לשלל למלטה מענשים קשים ומרים חס ושלום, למלטה מחרפות ובושות גדולות, ולקשר עצמי בקשר אמיץ וחזק אליך באמת. ואמהר למלט נפשי, ואנצל כצבי מיד וכצפור מפח יקוש. מלא רחמים, חוסה עלי כרב רחמיך כרב חסדיך, כרב חנינותיך כרב ישועתיך, וזכני לשמירת הברית באמת, וזכני מאתך חכמה בינה ורעת דקדשה, חכמה הטובה מפלי קרב, חכמה אמתית שאזכה להנצל על ידי מפח יוקשים, ואחמל ואחוס וארחם על עצמי מעתה, ולא אלך עוד אחרי שרירות לבי הרע. ואתה תהיה בעזרנו תמיד, והצדיקים האמתיים ילחמו לפנינו עד שנזכה בכחם לבטל קלפת עמלק, למחות שמו וזכרו מן העולם, ולבטל פגם הברית ממנו ומזרעו ומכל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם.

ובכן תזכני ברחמיך הרבים לחדש חדושיך דאורייתא בשבת על חד תרין, חדושיך אמתיים דקדשה, חדושיך שיהיו לנחת ולרצון לפניך. ונזכה להשפיע לחם משנה ביום השבת שהוא משנה תורה, ותזכנו

לשפע כפולה, להמשיך שפע כפולה משנה תורה ביום השבת קדש, ועל ידי קדשת שבת יהיה נמשך השפע לכל העולמות, ותעזרנו ותושיענו לקבל שבת קדש בשמחה גדולה ביראה ואהבה ובקדשה וטהרה גדולה, ולענג את השבת בכל מיני ענג. ועל ידי קדשת שבת יהיה נמשך רפואת הנפש ורפואת הגוף לנו ולכל ישראל, ותרפאנו מכל מכאובינו ומכל תחלואינו. ותעלה רפואה שלמה לכל מכותינו, (ובפרט להחולה פלוני בן פלונית וכו'). אל נא רפא נא לנו כי אתה ידעת את מכאובינו בגוף ונפש. רפאנו יי ונרפא הושיענו ונושעה פי תהלתנו אתה. ותמשיך עלינו על ידי קדשת שבת, הארת התשובה עלאה, ונזכה מהרה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת. ותזכנו לתשובה מאהבה כרצונך הטוב.

ותמשיך חן וחסד והוד והדר ותפארת על כל פשרי הדור האמתיים. ותתן להם חן וחסד ורחמים בעיניך ובעיני כל רואם. ותרפאם מכל תחלואיהם ומכל מכאוביהם. ויהיו מכבדים בעיני הבריות, וכל אחד ואחד, לפי כשרותו כן יקבל יפי והדר, ויתגדל בעיני הבריות. ועל ידי זה יהיה נעשה אצלם פלי וציון לקבל בתוכם משנה תורה, חדושים דאורייתא, לחדש בשבת חדושי תורה בכפלים.

ותרחם עלינו, ותעזר לנו ברחמיך הרבים, ותשמרני שלא נהיה נכשלים בגאות חס ושלום, ונזכה להרגיש שפלותנו בכל האיברים תמיד. ותשפיע עלינו מאתך חכמה דעה בינה והשכל, באפן שנוכל להפיק דרכי הענוה באמת בלי שטותים ושקרים. עד שנזכה לענוה שלמה באמת לאמתו. ותושיענו ברחמיך הרבים, ותשמר את פינו מלשון הרע ורכילות ומכל מיני דבורים פגומים, שלא יצא מתוך פינו שום דבור רע על שום בר ישראל שבעולם, ולא שום דבור פגום כלל.

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה, ותהיה בעזרנו שלא יזיק לנו פגם הדבור והלשון הרע של בני העולם, שלא נהיה נלכדים

בגאונם על-ידי חטאת פיהם חס ושלום. ומעתה תעזר לנו ולכל ישראל שנהיה נשמרים מפגם הדבור, ונזכה כלנו לקדש את פינו תמיד בקדשה גדולה. ותשמרנו מגאות וגדלות, ותעלה את השכינה מגלותה אשר ירדה בגלות גדול על-ידי פגם הגאון הבא על-ידי עון לשון הרע חס ושלום. רחם עלינו למען שמך, ועזרנו מעתה לתקן כל זה, ותשמרנו ותצילנו מעתה מעון לשון הרע החמור מאד, ומכל מיני פגם הדבור, ונזכה לקדש את דבור פינו בכל מיני קדשות. ועל-ידי-זה נזכה לקבל הארת שבת קדש מפקחי הדור האמתיים בשלמות, ותציל אותנו מכל מיני גאות וגבהות וגסות הרוח, ותזכנו לעונה אמתיית בשלמות, ונזכה לחיים אמתיים חיים דקדשה, ולרפואה שלמה בגוף ונפש, ולתשובה שלמה מאהבה הנמשך מקדשת שבת קדש. ותשביענו מטובך, ותזכנו לטעם טעם קדשת שבת המחיה את כל העולמות, כאמור טועמיה חיים זכו. ותשפיע עלינו חיים ארוכים חיים טובים, חיים שיש בהם יראת שמים, חיים שנוזכה בהם לסור מרע לגמרי, ולשוב בתשובה שלמה באמת, ולעבד אותך באמת ובלב שלם ובעונה אמתיית כל ימי חיינו אנהנו וזרעינו מעתה ועד עולם, עד שנוזכה לחיים נצחיים, ליום שפלו שבת ומנוחה לחיי העולמים. אמן נצח סלה ועד.

נט

מיוסר על תורה נ"ט בליקוטי מוהר"ן

"אשרי שומרי משפט עשה צדקה בכל עת. צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך". רבונו של עולם מלא רחמים, אוהב משפט. זכני ברחמיך הרבים למשפט דקדשה, שאזכה לשפט עצמי בכל עת על כל הדברים אשר אני עושה, ולחשב דרכי ולישב דעתי היטב בכל יום ויום, להשפט בעצמי הן על העבר הן על העתיד, עד שאזכה להוציא משפטי לאור, לברר לי דרך ישרה שאלך בה,

באפן שאזכה לעשות רצונך ולשמר חקיך ומשפטיך באמת, ולא איגע לריק ולא אלד לבקלה, ולא אטה מן המשפט האמת והישר, ולא אטעה את עצמי חס ושלום רק אזכה לשפט ולדון את כל עסקי ומעשי באמת לאמתו, למען אזכה לשוב אליך באמת כרצונך הטוב. "כמשפטיך חייני ואשמרה עדות פיך". חוס וחקל עלי בחסדיך העצומים, ותזכני שיהיה יצר הטוב שופטי. ואזכה להתבודד בכל יום ולהסתפל על עצמי היטב היטב, ולרחם עלי ולהשפט בעצמי על כל המעשים אשר עשיתי מעודי עד היום הזה, ולחשב עצות ותחבולות, איך למלט נפשי מני שחת, ולקבל עלי קבלה חזקה בלב שלם באמת לשמר מצותיך וחקיך ומשפטיך תמיד, עד שיתלהב לבי בהתלהבות גדול וחקק מאד אליך באמת כרצונך הטוב, עד שאזכה על ידי התלהבות הלב לכלות ולשרף ולבצר כל הרע שנאחז בי, הן הרע שנאחז בי על ידי מעשי הרעים, הן הרע שנאחז בי על ידי אחרים, שאני עוסק לדבר עמהם ביראת שמים לקרבם לעבודתך, פאשר גזרת עלינו על ידי חכמיך הקדושים שכל אחד מישראל מחיב להשתדל לקרב בני אדם לעבודתך, פי כל ישראל ערבים זה בזה. אבל אפה יודע רבוי המניעות שיש על זה, וגדל התגרות הרע שמתגרה בזה האיש העוסק לקרב רחוקים לעבודתך, פי הרע של אלו האנשים רוצה להתאחז בלב המקרבם חס ושלום, להטות לכבו חס ושלום מהשם תברך.

על כן באתי לפניה להפיל תחנוני מול קדשתך, שתרחם עלינו ברחמיך הרבים ותחמל עלינו בחמלתך הגדולה, ותשפיע עלינו חכמה ובינה ודעת דקדשה, וימשך עלינו מעין החכמה היוצא מבית יי, ותזכנו למשפט דקדשה, ולכלכל דברינו במשפט, עד שיתעורר אש המשפט וישרף כל הרע של כל הרחוקים המתקרבים לעבודתך על זדנו. ויהיה לנו כח להחזיר אנשים רבים בתשובה שלמה לפניה ולקרב נפשות רבות לעבודתך באמת ולבנות מהם היכל הקדש, לגדל

וּלְרוּמָם וּלְנִשְׂאָ וּלְהַעֲלוֹת כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל עַל יָדָם, כִּי זֶה עָקַר כְּבוֹדְךָ כְּשֶׁהֲרַחֲקִים מִתְקַרְבִּים לְעִבּוֹדְתְּךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ". וְלֹא יִזְיַק לָנוּ הָרַע שֶׁלָּהֶם כָּלֵל, רַק נִזְכָּה לְהִכְנִיעַ וְלִשְׂרֹף וּלְבַעַר הָרַע מִלְּבַבְנוּ עַל-יְדֵי אֵשׁ הַמְּשַׁפֵּט דְקַדְשָׁה, וְיִתְלַהֵב הַלֵּב בְּהִתְלַהֲבוֹת גָּדוֹל וַיֵּשֶׁב עַל כִּסֵּא הַמְּשַׁפֵּט, וְיִהְיֶה נִשְׂרָף כָּל הָרַע לְגַמְרִי, וְלֹא יִהְיֶה שׁוּם כַּח לְהָרַע וְהַקְּלָפוֹת לְהִתְאַחַז חַס וְשָׁלוֹם, לֹא בְלִבְבָנוּ וְלֹא בְּלֵב הַנְּפֹשׁוֹת הַמְּתַקְרְבִים לְעִבּוֹדְתְּךָ, וְרוֹצִים לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וְנִזְכָּה שְׂיִתְעוֹרֵר כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ לְעִבּוֹדְתְּךָ בְּאַמֶּת, וַיַּעֲשׂוּ כָּלֵם אֲגָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵב שָׁלֵם, וַיִּשְׁמְעוּ רַחֲוּקִים וַיָּבִיאוּ וַיִּפְרִיחוּ כַח מִלְכוּתְךָ, וַיִּקְרִי מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: "וְהָיָה כָּל הַנִּשְׂאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַיִם, קָדוֹשׁ יֵאמַר לוֹ, כָּל הַכְּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַיִם". וְיִתְבַטֵּל הָרַע לְגַמְרִי. וְתִשָּׁיֵב שׁוֹפְטֵינוּ כְּכֹרֵא שׁוֹנָה וַיִּוְעָצִינוּ כְּבַתְחִלָּה, וְתִמְלֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט. וַיִּקְרִי מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: "וַיְיָ לְעוֹלָם יֵשֶׁב, כּוֹנֵן לַמְּשַׁפֵּט כְּסֹאוֹ". וְתִבְטַל כָּל הַקְּלָפוֹת וְכָל הַסְּטָרִין אוֹחֲרֵינִין מִן הָעוֹלָם.

וְתִזְכָּנוּ לְקַדְשַׁת שַׁבָּת בְּשִׁלְמוֹת וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּתֵּן לָנוּ יְד וְשֵׁם בְּבֵיתְךָ וּבְחֻמוֹתֶיךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְנִתְתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחֻמוֹתַי יְד וְשֵׁם, טוֹב מִבְּנִים וּמִבְּנוֹת, שֵׁם עוֹלָם אֶתֵּן לוֹ, אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת". וְתִזְכָּנוּ לְהַעֲמִיד תַּלְמִידִים הַרְבֵּה, וְתִתֵּן לָנוּ חֲכָמָה וְשִׁכְל דְקַדְשָׁה, שְׁנִזְכָּה לִידַע אִיךָ לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וּלְכַלֵּל דְּבָרֵנוּ בְּמִשְׁפָּט, בְּאִפְּן שֶׁלֹּא יִזְיָקוּ לָהֶם דְּבָרֵינוּ, רַק יַעֲוֹרְרוּ אוֹתָם לְשִׁמְךָ וְלְעִבּוֹדְתְּךָ בְּאַמֶּת, וַיִּטּוּ לְכַבֵּם אֵלֶיךָ וַיִּשׁוּבוּ כָּלֵם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב.

וְתִזְכָּנוּ לְשֵׁם טוֹב, וְתִגְדִּיל שְׁמֵנוּ עַד עוֹלָם, וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְתִשְׁמֹר אוֹתָנוּ תְּמִיד מִעוֹן הַכַּעַס. וְלֹא אֶכְעֹס עַל שׁוּם דְּבָר וְלֹא עַל שׁוּם אָדָם לְעוֹלָם. וְלֹא אֶטְרַף נִפְשִׁי בְּאִפֵּי חַס וְשָׁלוֹם, וְלֹא יִהְיֶה בְּיָדֵי אֵל זָר וְלֹא אֶשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל גִּבּוֹר, שֶׁזֶה נֶאֱמַר עַל הַכּוֹעֵס שֶׁהוּא כְּעוֹבֵד עֲבוֹדָה זָרָה. וְתִשְׁמְרֵנִי מִן הַכַּעַס וּמִן הַרְגֵז וּמִן הַקְּפָדְנוֹת בְּתַכְלִית

השמינה, ותמחל ותסלח לי ותכפר לי על כל מה שפגמתי נגדך על-ידי עון הפעם מנעורי עד היום הזה, כי אתה יודע שמדה רעה זאת נתאחזה בנו מנעורינו עד אשר אבדנו על ידה מה שאבדנו.

חום וקמל עלי והטיבה עמדי בטובך הגדול וזכני להיות טוב לכל, ולא אחז במדותיך הקדושות, אשר אתה חנון ורחום ארך אפים ורב חסד וטוב ומטיב לכל, ואהיה נשמר מכל מיני פעס וקפדות שלא יעלו ולא יבואו ולא יגיעו ללבבי כלל, ותשפיע עלינו שפע העשירות דקדשה ויתגדל שמנו ונפשנו על ידי זה, עד שיתאוו נפשות רבים להכלל בנפשנו, ויתקרבו אליך באמת על ידי זה. ותגדיל השם והנפש דקדשה עד עולם. ויקים מקרא שכתוב: "לשמך ולזכרך תאות נפש".

ותשמרנו ברחמיך מהרשעים שאסור לקרבם תחת פני עבודתך, אשר הם יכולים להוריד חס ושלום את המקרבם ממדרגתו, ולא נעסק עמם לקרבם כלל, כי אתה יודע כי אין בנו דעת לידע את מי לבחור ולקרב ואת מי לרחק, רק עליך לבד אנו סומכים ונשענים. כחסדך עשה עמנו, וכרצונך נעשה.

אבי שבשמים, מלא משאלותי ברחמים, וזכני למשפט דקדשה, לשפט עצמי בכל עת כרצונך הטוב, עד שיתעורר אש המשפט, וישורף כל הרע הנאחז בי, ואזכה להיות כלו טוב באמת, ותעזרני לקרב נפשות רבים אליך, ולגדל כבודך תמיד, ויגדל שמך עד עולם. ואזכה שיהיה לי חלק טוב בהיכל הקדש הנבנה על-ידי עושי רצונך, המקרבים רחוקים לעבודתך באמת, ותבנה עירך לירושלים במהרה בימינו. תבנה ותכונן בגשמיות וברוחניות עיר הקדש "קרית נאמנה מלאתי משפט", ותבער ותשרף ותכלה ותבטל כל הרע והטמאה מן העולם. ויקים מהרה מקרא שכתוב: "בעת ההיא יקראו לירושלים פסא יי, ונקוו אליה כל הגוים לשם יי לירושלים, ולא ילכו עוד אחרי שרירות לבם הרע" ונאמר: "ציון במשפט תפדה, ושביה

בצדקה". ונזכה לשוב אליך באמת ולהחזיר אחרים בתשובה. ולא זייק לנו לעבודתנו כלל העסק שנעסק לקרב רחוקים לעבודתך באמת, כי אתה יודע כי פונתנו בזה לטובה, למען שמך לבוד באמת.

חוס וחסל ורחם עלי, והכן צעדי ומעגלי לעשות רצונך בלבב שלם, "תמוך אשורי במעגלותיך בל נמוטו פעמי, נפשי ישוב, ינחני במעגלי צדק למען שמו. יהי חסדך יי עלינו, כאשר יחלנו לך. יהי יי אלהינו עמנו, כאשר היה עם אבותינו, אל יעזבנו ואל יטשנו. להטות לבבינו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו. ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יי קרובים אל יי אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו, למען דעת כל עמי הארץ כי יי הוא האלהים אין עוד".

ס

מיוסד על תורה ס' בליקוטי מוהר"ן

"יי, שמעתי שמעך יראתי. יי, פעלך בקרב שנים חייהו, בקרב שנים תודיע, ברגז רחם תזכר, יראה ורעד יבא בי ותכסני פלצות, סמר מפחדך בשרי, וממשפטיך יראתי, מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה, כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוד, אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביביו, על פן מפניו אבהל אתבונן ואפחד ממנו".

רבנו של עולם אל גדול ונורא, קדוש אתה ונורא שמך, אשר יראתך ואימתך על כל שנאני שחק, ועל כל השרפים והאופנים וחיית הקדש, ועל כל העולמות עליונים ותחתונים, ועל כל דרי מעלה ודרי מטה, כלם ירעדון ויפחדון מאימת שמך. חוס וחסל עלי בחמלתך הגדולה, ותשפיע ותמשיך עלי יראתך הקדושה, שאזכה להתירא ולפחד ולרעד ממך תמיד באמת, בפחד וברעד נמליכך

עלינו, ונזכה להרגיש יראתך הקדושה בכל רמ"ח אברינו וש"ה גידנו, ותהיה יראתך על פנינו לבלתי נחטא שום חטא ועון כלל לא בשוגג ולא במזיד מעתה ועד עולם. ויראת יי תהיה חופפת עלינו תמיד, באמת ובאמונה שלמה, עד שנזכה על-ידי יראת יי להאריך ולהגדיל ימינו להוסיף בכל יום ובכל עת ובכל שעה תוספות קדשה וטהרה, ויהיו נתרחבין ונתארכין ונתגדלין כל ימינו בכל פעם יותר ויותר בתוספת קדשה בכל יום ובכל עת ובכל שעה, עד שנזכה לאריכות ימים ושנים דקדשה באמת כרצונך הטוב. ולא נבלה ימינו להבל חס ושלו, רק נזכה לשמור את כל ימינו ושעותינו ועתותינו ורגעינו להוסיף בכל פעם תוספות קדשה מרבה על-ידי יראת יי. ויקים בנו מקרא שכתוב: "יראת יי תוסיף ימים", ותרחם עלינו, ותראה בענינו ודחקנו, ובצר תרחיב לנו, כי אתה יודע את עצם רבוי צרותינו ודחקנו וענינו ועמלנו שיש לנו בכל יום ויום בתחלתו. כי צר לנו מאד מאד, ואין אנו יכולים להתחיל בשום עבודה לא תורה ולא תפלה ולא צדקה ולא שום עובדא דקדשה. ובכל יום ויום יצרנו מתגבר עלינו חס ושלו, ומכביד עלינו על עבודתך מאד מאד בלי שעור וערך. ולוחץ אותנו בחזקה, ומבלבל את דעתנו, ומיגע ומענה את נפשנו ורוחנו ונשמותינו, וסותם וסוגר כל השערים והשבילים של הקדשה מפנינו, ורוצה לאסרנו חס ושלו בכבלי עני וברזל, ויכנע בעמל לבנו עד אשר נכשלנו ואין עוזר.

מלא רחמים אדון כל, אתה לבד ידעת את צרות לבבינו כי רע ומר כי נגע עד הנפש, אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו. ראה נא בענינו וריבה ריבנו. חוס ורחם וחמל נא עלינו. תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים. ותן לנו כח וגבורה, בכל יום ויום ובכל רגע ורגע ובכל שעה ושעה ובכל עת ועת, שנזכה תמיד לדחות ולגרש ולבטל יצרנו הרע מקרבנו, ולקבל עלינו על מלכות

שמים באהבה באמת בכל עת ובכל רגע, ולהאריך זמינו ושנותינו על-ידי יראת יי באמת, להוסיף קדשה וטהרה בכל שעה ושעה ובכל יום ויום, ובכל שבוע ושבוע, ובכל חודש וחודש ובכל שנה ושנה. עד שנזכה לאריכות ימים ושנים אמתיים, לזקנה ושיבה טובה דקדשה, ולא נאבד יום אחד ולא שעה אחת מכל זמינו לעולם, באפן שנזכה בעת אשר תאספנו אליך בשלום, לבוא ולעלות ולראות לפניך עם כל זמינו ושנותינו, שיהיו כלם שלמים קדושים וטהורים בתוספת קדשה על קדשה, ולא גבוש ולא נכלם לעולם ועד.

ובכן תזכני ברחמיך הרבים, ותשמרני ותצילני תמיד מחן של שקר ומקהל היפי, ולא אחרמד ולא אתאנה בלבבי הקל יפי הנשים, ולא אסתפל עליהם, ולא אתור אחר לבבי ואחר עיני כלל, כמו שכתוב: "אל תחרמד יפיה בלבבך, פי בעד אשה זונה עד כפר לחם".

אנא יי חוס וחס עלינו במתנת חנם ונדבת חסד. חמל עלינו ברחמיך הרבים, ברחמיך הגדולים, ואל תעשה עמנו כחטאינו, ואל תדיננו כמפעלנו. זכנו לסור מרע, הצילנו מרע כזה, זכנו מעתה להיות שב ואל תעשה באמת, חמל על נפשנו הקדושה והצילנו מני שחת. "הצילני מטיט ואל אטבעה, אנצלה משונאי וממעמקי מים. אל תשטפני שבלת מים, ואל תבלעני מצולה, ואל תאטר עלי באר פיה", פי, "מה בצע בדמי בודתי אל שחת, היודך עפר היגיד אמתך", פי איני יודע איך להזהר ולהשמר ממה שאני צריך להשמר, פי אם עליך לבד אני משליך את יקבי. הנני לפניך מלא בוששה וכלמה, עשה עמי מה שתעשה ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים והחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת. והצילני מפגם הברית ולא יבא עלי שום הרהור רע ולא שום מחשבה רעה כלל. ותקדשני בקדשתך העליונה תמיד, ותשמרני ותצילני תמיד משקר החן והקבל היפי. ותזכני שלא אנהוג בעצמי שום חן של שקר, לא בישיבה ולא בעמידה ולא בהליכה ולא באכילתי ובדבורי עם בני אדם ובכל שאר תנועות ועסקים עם

בני אדם, אשר בני אדם נלכדים באלו החנות של שקר מאד, ומתנהגים בחן מיחד לכל תנועה ותנועה.

אנא יי, רחם עלי ושמרני והצילני מכל אלו מיני חן של שקר, ולא אלכד בהם כלל בשום תנועה ובשום עסק. רק כל מעשי יהיו לשם שמים, בלי שום פניה להתפאר למצא חן בעיני בני אדם חס ושלום. וכל פונתי בכל תנועותי ועסקי יהיו רק לשמך לבוד, ליי לבוד. ואמשיך עלי יראה שלמה תמיד מפניך באמת, ויהיה מורא שמים עלי כמורא בשר ודם, עד שאזכה על ידי היראה להאריך ולהרחיב ולהגדיל ימי ושנותי בקדשתך העליונה. ונזכה להאיר ולהמשיך עלינו ועל כל ישראל הארה וקדשה גדולה מתקוני עתיק הנעשין ונמשכין על-ידי הצדיקים האמתיים הזקנים שבקדשה. ועל-ידי-זה נזכה לעשירות גדול דקדשה. ותשמרנו ותצילנו מתאות נאוף תמיד. ותעזרנו שנוזכה לרחם על עצמנו לשמר את הלחות והשמנים שבגופנו שיעלו אל המזל השלים ולהגדיל את דעתנו בקדשה גדולה, ולא יצאו לחוץ חס ושלום על-ידי רבוי משגל חלילה. ותצילנו מרוח שטות ושגעון הבא על-ידי תאות המשגל חס ושלום, אשר על-ידי-זה נתיבשים חס ושלום הלחות והשמנים של הגוף, שמזה נעשים כל המשגעים שבעולם. רחם עלינו והצילנו מזה, ונחוס על גופנו ונפשנו ורוחנו ונשמותינו, ונזכה לשמר מאד את השמנים שבגופנו. ותצילנו מקצר רוח ומתפסק הנשימה, ותזכנו לאריכת הנשימה, שנוזכה להמשיך אלינו תמיד רוח חיים דקדשה בכל עת ובכל שעה ובכל רגע ורגע. ותשמר את שכלנו תמיד, ונזכה להמשיך תמיד בכל עת שמנים קדושים לשכלנו, עד שיהיה שכלנו בוער בהתבוננות גדול דקדשה. ויהיה מחנו ושכלנו הולך וגדול בקדשה גדולה באמת. ותזכנו לעשירות גדול דקדשה הנמשך מפסלת של הלוחות אשר משם נתעשר משה, עד שנוזכה על-ידי-זה להתבוננות העליון, הגדול והקדוש והנורא מאד, הנמשך על ידי עשירות גדול דקדשה.

וְנִזְכָּה לִירְאָה בְּשִׁלְמוֹת בְּכָל הַבְּחִינֹת בְּכָל חִלְקֶיהָ וּפְרָטֶיהָ וּדְקֻדְיוֹקֶיהָ, וַיִּמְשַׁךְ עָלֵינוּ שְׁלֹשָׁה קִנּוּי הִירְאָה הַכְּלוּלִים מִשְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ, שֶׁהֵם מוֹרָא שָׁמַיִם וּמוֹרָא הָרֵב וּמוֹרָא אָב וְאִם, בְּכָל חִלְקֶיהֶם וּבְחִינֹתֵיהֶם. וְתַתֵּן פַּחְדָּךְ, יי אֱלֹהֵינוּ, עַל כָּל מַעֲשֵׂיךְ, וְאִימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבְּרֵאתָ, וַיִּירְאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים, וַיַּעֲשׂוּ כָלֵם אֲגָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שְׁלָם.

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֻסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים, וְתַעֲזָרְנוּ מִשְׁנַתְנוּ. כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים גָּבְרָה עָלֵינוּ הַשְּׁנָה, בְּהַתְּגַבְרוֹת גְּדוֹל מְאֹד, עַד אֲשֶׁר זָה יָמִים וְשָׁנִים רַבִּים אֲשֶׁר עוֹסְקִים עִמָּנוּ הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים לְעוֹרְרֵנוּ וְלַהֲקִיצָנוּ מִשְׁנַתְנוּ וְתַרְדֵּמַתְנוּ, וּבְכַמָּה פָּנִים וְאֲפָנִים וְסִבּוֹת רַבּוֹת וַיְגִיעוֹת גְּדוֹלוֹת וַעֲצוּמוֹת טָרְחוּ וַיִּגְעוּ בְּשִׁבְלֵנוּ וַצְּמַצְמוּ אֱלֹהֵינוּ תְּבַרְךָ עָלֵינוּ, וְהֵאִירוּ לָנוּ פְּנֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהֵלְבִישׁוּ לָנוּ פְּנֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכַמָּה וּבְכַמָּה פָּנִים, בְּדְרוֹשֵׁי תּוֹרָה וּבְסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיֹת שֶׁל שָׁנִים קְדֻמוֹנִיּוֹת, כְּכֹל אֲשֶׁר רָאִינוּ בְּסִפְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים וְשִׁמְעָנוּ מִפִּיהֶם הַקְּדוֹשׁ, דְּבָרִים גְּבוּהִים וַעֲצוּמִים וְנוֹרָאִים עַד אֵין סוּף, דְּבָרִים הַעוֹמְדִים בְּרוּם רוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם, דְּבָרִים הַנִּמְשָׁכִים מֵאֲתֶרְךָ בְּאֵמֶת, דְּבָרִים שֵׁישׁ לָהֶם כַּח לְעוֹרֵר וְלַהֲקִיץ כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם כָּלֵם מִשְׁנַתֶּם הַגְּדוֹלָה, בְּגְדוֹל כְּפִטָן. וְעַדִּין לֹא נִתְעוֹרְרָנוּ וְלֹא שָׁבָנוּ מִטְּעוֹתֵינוּ עַדִּין, וְעַתָּה מַה יֵּשׁ לָנוּ עוֹד צְדָקָה וְלִזְעַק עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ, מַה לַּעֲשׂוֹת לָנוּ וְלֹא עָשָׂה לָנוּ, עַל-יְדֵי צְדִיקוֹ וְחֻכְמֹו הַקְּדוּשִׁים וְהַנוֹרָאִים שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר מִיּוֹם מִתֵּן תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, אֲשֶׁר כָּלֵם כְּאֶחָד מִעוֹרְרִים וּמְקִיצִים אוֹתְנוּ בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל, "וְאֵין אִישׁ שֶׁם עַל לֵב", וְאֲנִי עָנִי וְכוֹאֵב וְגוֹעַ, אֵין לִי שׁוּם מְנוּס וְהַצְּלָה כִּי אִם אֲזַעַק וְאֲשׁוּעַ. "קוּלִי אֵל יי אֶקְרָא, וַיַּעֲנֵנִי מֵהַר קְדָשׁוֹ סֵלָה. אָנֹכִי שָׁכַבְתִּי וְאִישָׁנָה הִקְצִיתִי כִּי יי יִסְמְכֵנִי".

אָנֹכִי יי אֲשֶׁר אֵין שְׁנָה וְתַנּוּמָה לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל". וְאֵתָה מְעוֹרֵר יְשָׁנִים וּמְקִיץ נִרְדָּמִים,

מחיה מתים ורופא חולים, פוקח עורים וזוקף כפופים, משיח אלמים ומתיר אסורים, אנא ברחמיך הרבים, עורני נא, הקיצני נא, הקימני נא ברחמיך הרבים. "פנה אלי וחסני, פי יחיד ועני אני. צרות לכבי הרחיבו, מצוקותי הוציאני. ראה עני ועמלי, ושא לכל חטאתי. ראה אויבי פי רבו, ושנאת חמס שנאוני. שמרה נפשי והצילני, אל אבוש פי חסיתי בך". עורני וחסני מעתה שאזכה להתעורר משנתי הגדולה אשר גברה עלי על-ידי מעשי הרעים, וגם על-ידי תאות אכילה ושתייה. עורני להתעורר בהתעוררות גדול ולשוב אליך באמת לאמתו, בנריות גדול, והצילני מעתה מפל מיני חטאים ועוונות ופשעים, והיה עמדי תמיד, ושמרני והצילני מפגם תאות אכילה ושתייה. ואזכה שתהיה אכילתי תמיד בקדשה ובטהרה גדולה בלי שום תאות הגוף כלל, ותהיה אכילתי ושתייתי תמיד מאכל שנתברר למאכל אדם. ותגן בעדי ותשמרני ותצילני שלא יבא לתוך פי שום מאכל ומשקה שלא נתברר עדין למאכל אדם, אשר יכולין לאבד חס ושלוש את הפנים דקדשה על-ידי מאכלים הללו, ולפל לתוך שנה חס ושלוש. רק אזכה לאכל בקדשה גדולה מאכלים שנתבררו, מאכלים שהם בקדשת לחם הפנים, שאזכה על ידם ללב טוב ללב שמח, ולפנים דקדשה. ותצילני ממאכלים המביאין רע אל הלב.

רבנו של עולם, הצילני מרע הלב, הצילני מעקמימיות שבלב. זכני לטוב לכב באמת, עשה עמי חסד חנם, וצוה בחסדיך הרבים להשיב ולהחזיר לי מהרה כל האבודות שאבדתי עד הנה. ותמשיך עלי פנים דקדשה הנמשכין משנים קדמוניות, מהדרת פנים, אשר שם משרשים כל השבעים פנים של תורה. "בחסדיך חייני, ואשמרה עדות פיך, חנון ורחום יי, ארך אפים ורב חסד. לך אמר לבי בקשו פני את פניך יי אבקש. אל תסתר פניך ממני, אל תט באף עבדי, עזרתי הייתי. אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי, האירה פניך על עבדי, הושיעני בחסדיך. פניך האר בעבדי, ולמדני את חקיך. פנה אלי וחסני,

תָּנָה עֲזָדָה לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֵן אִמְתְּךָ. יי אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנו
הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִשְׁעָה. עוֹרָה כְבוֹדִי, עוֹרָה הַנֶּבֶל וְכִנּוֹר אֶעֱרָה שְׁחַר”.

וּתְרַחֵם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתוֹצִיֵנִי שְׂאֲזֹכָה לְהִיּוֹת בְּכָל־לִּל הַתְּלַמִּידִים
הַגּוֹנִים וְכֹשְׂרִים, שְׂאֲזֹכָה לְשֹׁמֵעַ וְלִזְכּוֹר הַיָּטִב אֶת קוֹל דְּבָרֵי הַצְּדִיקִים
הָאֲמִתִּים, אֶת כָּל אֲשֶׁר פָּעִלוּ וְעָשׂוּ לְמַעַנְנוּ, אֶת כָּל הַדְּבוּרִים
הַקְּדוּשִׁים שֶׁזִּכְרֵנוּ לְשֹׁמֵעַ מִפִּיהֶם וּמִפִּי כְתָבָם, אֶת כָּל הַגְּדוּלוֹת
וְהַנּוֹרְאוֹת, אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יי הַגְּדוֹל אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּשִׁבְלֵנוּ, אֲשֶׁר
הִשְׁאִירוּ אַחֲרֵיהֶם בְּרַכָּה סְפָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, ”הַנִּחְמָדִים מְזֻהָב וּמְפֹזָר
וּמְתוּקִים מְדַבֵּשׁ וְנֹפֶת צוֹפִים”, הַמְאִירִין אֶת הָעֵינַיִם וּמְשִׁיבִין אֶת
הַנֶּפֶשׁ מִדְּרָכֵי מִיתָה לְדְרָכֵי חַיִּים. וְאֲזֹכָה שֶׁיִּפְנְסוּ דְבָרֵיהֶם בְּאָזְנֵי וְלִבִּי,
וְאֲשֻׁמַע הַיָּטִב אֶת דְּבָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, וְלֹא אֲשַׁכַּח דְּבָר מִמֶּשְׁנָתִי.

אָנָּה חוֹסֶה עַל נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה וְהַעֲלוּבָה מְאֹד, וְחַמַּל עָלַי בְּחַמְלָתְךָ
הַגְּדוּלָּה, וְתֵן לִי תַקְוָה וְלֹא אוֹבֵד, וְתֵן לִי אַחֲרִית טוֹב. וְחַמַּל עָלַי
מַעֲתָה שְׂאֲזֹכָה מֵהַיּוֹם לְהַזְכִּיר אֶת עֲצָמֵי אֶת כָּל דְּבָרֵי יי שֶׁשָּׁמַעְנוּ
מִרְבוּתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים זְכוֹרָנָם לְבְרָכָה, בְּאִפְּן שְׂאֲזֹכָה לְהַתְעוֹרֵר בְּאַמֶּת
מִשְׁנָתִי הַגְּדוּלָּה, כִּי אֲנִי הוֹלֵךְ נֶעַ וְנָד כְּצֹאֵן בְּלֹא רוּעָה, כְּתֹרֵן בְּרֹאשׁ
הַהָר וְכִסְפִּינָה בְּלֵב יָם. ”שְׁקִדְתִּי וְאֶהְיֶה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל גֹּג”.

אָנָּה כְּנֶה, עוֹרָה נָא, הַתְּעוֹרְרֵי נָא, הַקִּיצָה נָא, עֲמָדֵי נָא, קוּמֵי נָא, חֲלֵי נָא
פָּנָי אֵל בְּמִיטַב הַגִּיוֹן, נַפְשִׁי נַפְשִׁי הַשְׁתַּטַּחֵי לְעַפָּר וְהַשְׁתַּחֲוֵי לוֹ, וְתֵן
בְּעַפָּר פִּיךָ. ”וְשִׁפְלֵת מְאָרֶץ תְּדַבְּרֵי, וּמַעַפָּר תִּשַׁח אֲמֶרְתְּךָ, אוֹלֵי יֵשׁ
תַקְוָה, אוֹלֵי יִחַנּוּ יי צְבָאוֹת, אוֹלֵי יַעֲשֵׂה יי כְּכֹל נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר
עָשָׂה עִם אֲבוֹתֵינוּ, מַה לָּךְ נִרְדָּם, קוּם קְרָא אֶל אֱלֹהֶיךָ, אוֹלֵי יִתְעַשֶׂת
הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נֹאבֵד”. אוֹלֵי יָחוּס עִם עָנִי וְאֶבְיוֹן אוֹלֵי יִרְחָם,
הַקִּיצָה אַחֵי מִשְׁנַת פְּתִיּוֹתְךָ, ”הַעֲרִירָה וְהַקִּיצָה. עַד מִתִּי עֲצַל תִּשְׁכַּב,
מִתִּי תִקוּם מִשְׁנַתְךָ. מַעֲט שְׁנוֹת מַעֲט תְּנוּמוֹת מַעֲט חִבְקֵי יָדַיִם לְשִׁכְבִּי.
אֵל תִּתֵּן שְׁנָה לְעֵינַיִךָ, וְתִנוּמָה לְעַפְעָפֶיךָ. הַנְּצַל כְּצָבִי מִיָּד, וּכְצִפּוֹר
מִפֶּח יָקוּשׁ. זְכוֹר אֵל תִּשְׁכַּח אֶת אֲשֶׁר הַקְּצַפְתָּ אֶת יי אֱלֹהֶיךָ” זֶה

ימים וְשָׁנִים, וְאֵף עַל פִּי כֵן חֲסָדֵי יי לֹא תִמְנֹו מִמֶּךָּ, וּבְכָל עֵת הוּא עוֹסֵק לְעוֹרְרֶךָ וְלְהַקְיֵצְךָ מִשְׁנֵתְךָ בְּחֲסָדָיו הַמְרַבִּים. זְכוֹר זֶה כִּמְהָ מְעוֹרְרִים וּמְקִיְצִים אוֹתְךָ בְּכִמְהָ מִיַּנִּי הַתְּעוֹרְרוֹת בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמִסְפֵּר, אֲשֶׁר לֹא יֵאֲמֵן כִּי יִסְפֹּר שְׁיִהְיֶה אֶפְשָׁר לִישָׁן מִקּוֹל הַצְּעָקָה וְהַתְּעוֹרְרוֹת וְהַכְּרוֹזִים וְרַמְזִים וְהַתְּנוּצָצוֹת כְּאֵלוֹ, בְּאַתְגָּלְיָא וּבְאַסְפִּסְיָא, "כְּרוֹזָא קְרָא בְּחֵיל, קוֹל גְּדוֹל וְלֹא יִסָּף. וְקוֹל שׁוֹפֵר חֲזַק מְאֹד", הוֹלֵךְ וּמִתְגַּבֵּר בְּקוֹלוֹ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה, "הֵן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עוֹז", יַעַן וַיֹּאמֶר, עוֹרוּ יְשָׁנִים מִתְרַדְמֵתְכֶם, וְנִרְדְּמִים הִקְיָצוּ מִתְּנוּמֵתְכֶם, וְעַדִּין לֹא שָׁבַת מִטְּעוֹתֶיךָ. עוֹדֶךָ מִתְּגוֹלָל בְּתוֹךְ הַמְּסֻלָּה, בְּתוֹךְ עֲכִירַת רִפְשׁ וְטִיט, בְּתוֹךְ יוֹן מְצוֹלַת הַהַבְּלִים. הַעוֹדֶךָ לֹא תָשׁוּב, עוֹדֶךָ מִסְתַּלְּל בְּנַפְשְׁךָ לְבִלְתִּי שְׁלַחַה חֲפָשִׁי, שֶׁתָּשׁוּב לַעֲשׂוֹת רְצוֹן יוֹצֵרְךָ וּבוֹרְאֶךָ, אֲשֶׁר זֶה כָּל תְּשׁוּקָתָהּ וְגַעְגּוּעָהּ וְכִסְפָּהּ הַחֲזַק וְהַעֲצוּם.

וְאֵל תֹּאמְרֵי נוֹאֵשׁ חֵס וְשָׁלוֹם, לֵאמֹר כִּי עוֹנוֹתֶיךָ אֶתְּךָ, וּבָהֶם אֶתָּה נִמּוֹק חֵס וְשָׁלוֹם וְאִי אֶפְשָׁר לָךְ עוֹד לָשׁוּב מִכְּסִילוֹתֶיךָ וּשְׁטִיּוֹתֶיךָ, כִּי עוֹנוֹתֶיךָ עָבְרוּ רֵאשֶׁךָ, עַד אֲשֶׁר חֵס וְשָׁלוֹם אֶבְדְּ נִצְחֶךָ וְתוֹחַ לְתֶךָ. אֶתָּה אֶתָּה, חוּס וְחַמֵּל עָלֶיךָ וְעַל מַעַט יְמֶיךָ הַחְרוּצִים שְׁיִשׁ לָךְ עוֹד לְהַתְּמַהֲמָה מַעַט בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר כְּהֶרֶף עֵינַי, וְאֵל תֹּאמְרֵי כְּדָבָרִים הָאֵלֶּה חֲלִילָה, כִּי זוֹ קִשָּׁה מִן הַרְּאִשׁוֹנָה. כִּי מִחֲשָׁבוֹת וְרַעֲיוֹנִים וּבִלְבוּלִים כְּאֵלֶּה, קָשִׁים וּמְזִיקִים, וּמְכַעֲסִים אֶת בּוֹרְאֶךָ יוֹתֵר מִכָּל הַחֲטָאִים וְהָעוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שֶׁעָשִׂיתָ מֵעוֹדֶךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה. כִּי עַדִּין יִשׁ לָךְ תִּקְוָה גְּדוֹלָה בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה וּבְכָל רִגַע, "חֲסָדֵי יי כִּי לֹא תִמְנֹו, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו", לְעוֹלָם. וְנַעֲלֵם מִמֶּךָּ וְלֹא תִדַּע עֲצָם רַבּוּי רַחֲמָנוֹתוֹ וְחֲסָדָיו הַגְּדוֹלִים עַל כָּל הַחֲפָצִים לָשׁוּב בְּאַמְתָּ, אֶתְּ-עַל-פִּי שְׁלֹא שָׁבוּ עַדִּין. וְכָל יִשְׁעוֹ וְכָל חֲפָצוֹ יִתְּבַרְךָ לָשׁוּב וּלְרַחֵם עַל כָּל הַמְּחַפְּסִים וּמִתְּגַעְגְּעִים וְחוֹתְרִים בְּמַחְתָּרַת לְמִצָּא הַצִּלָּה וּמְנוּס לָשׁוּב לְהִשָּׁם יִתְּבַרְךָ, אֶתְּ-עַל-פִּי שֶׁמִּתְּגַבְּרִים עָלֵיהֶם בְּכָל עֵת יוֹתֵר, וְאִין מְנִיחִים אוֹתָם יָמִים וְשָׁנִים הַרְּבָה לָשׁוּב אֶל בֵּית אַבְיָהֶם,

אף על פי כן, חסדו גבר עליהם ועלינו מאד מאד בלי שעור וערך ומספר, מה שאין הפה יכול לדבר והלב לחשב. אלו כל הימים דיו וכל אגמים קלמוסים, וכל בני אדם לבלרים ולשונות מקלסים, אין מספיקין לפרש ולבאר אחת מני אלה ורובה מחסדיו המרבים אשר הוא נוהג בחסדו בכל דור ודור, ובפרט על הנאנחים ונדכאים ומחפים ומצפים לשוב אליו יתברך באמת. הלא מעתה קראת לו אבי, "אלוף נעורי אפה. הינטר לעולם, אם ישמר לנצח". חזק והתחזק וחדש עצמך בכל עת, והתחל מעתה לעבד את בוראך באמת. ועזב דרכיך הרעים, ומחשבותיך המגנות. ושכחי הבליך ושטיותיך. "והסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך", קשר עצמך באמת להשם יתברך ואל תשוב עוד לכסלה, דלו עיניך למרום וזכר אהבתך הישנה. התעוררי התעוררי, עורה נפשי עורה, "עורי עורי דברי שיר, אל תחרש ואל תשקט", הרימה קולך הערב, ופתח פיך ותוציא דבריך הנעימים לפני הקדוש ברוך הוא, פתח פיך ויאירו דבריך.

ובכן תזכירי ברחמיך הרבים שאזכה על ידי התעוררות השנה לדבור חזק דקדשה, שאזכה ברחמיך לדבר דבורים קדושים תמיד, בכח גדול ובמסירת נפש באמת ובלב שלם, ואזכה להכניס כל כחי בדבורי התפלה ובכל הדבורים דקדשה ויקים מקרא שכתוב: "ברכו יי מלאכיו גבורי כח עושי דברו לשמע בקול דברו".

ותזכירי לבטחון גדול דקדשה כי אפה יודע עצם חסרון הפרנסה בעת הזאת, כי אפס כסף וכלה פרוטה מן הכיס, וצרכי עמך מרבים מאד, כי ההכרחיות לבד הם גם כן רבים מאד, צרכי אכילה ושתיה ומלבושים ודירות, ושאר הצטרכות המכרחים. "ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו", כי אין אתנו יודע עד מה, מהיכן לבקש פרנסתנו, ואין לנו שום תקנה ומבטח כי אם עליך לבד. לך לבד עינינו תלויות. על כן באנו לבקש ממך מלא רחמים, שתחננו בחסדיך הגדולים ותשפיע עלינו מדת הבטחון בשלמות, שנוזכה לבטח בך

בְּאֵמֶת וּבְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבִטְחוֹן חֲזָק וְאִמִּיץ שְׂאֵתָה תִּמְלֵא כָּל מַחְסוֹרֵינוּ, וְתִתֵּן לָנוּ פְּרֻנְסָתֵנוּ בְּשִׁלְמוֹת וְאֵתָה בְּרַחֲמֶיךָ, תִּמְלֵא עָלֵינוּ רַחֲמִים בְּכָל עֵת, וְתִתֵּן לָנוּ כָּל צְרָכֵינוּ וְכָל צְרָכֵי בֵיתֵנוּ בְּהִרְחֻבָּה גְּדוּלָּה, וְתִזְמִין לָנוּ פְּרֻנְסָתֵנוּ קִדְּם שְׁנֵצְטָרְךָ לָהֶם, בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסוּר בְּכַבּוּד וְלֹא בְּבוּזֵי בְּרוּחַ וְלֹא בְּצַמְצוּם, מִתַּחַת יָדְךָ הִרְחֻבָּה וְהִמְלֵאָה, בְּאִפְּן שְׁנִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם.

וְנִזְכֶּה שְׂיִהְיוּ דְבוּרֵנוּ בְּקִדְּשָׁה גְּדוּלָּה עַד שְׂיִהְיֶה לָנוּ כַּח לְפָקֵד עֲקָרוֹת בְּדְבוּרֵנוּ. וְיִהְיוּ כְּלֵי הַדְּבוּר סְמוּכִים לְכָלֵי הַהוֹלָדָה, וְנִזְכֶּה לְפַעַל עַל-יְדֵי דְבוּרֵנוּ בְּקִדְּשָׁה הוֹלְדוֹת קְדוּשׁוֹת. וְיִתְרַבּוּ עִמָּךָ יִשְׂרָאֵל כַּחֹל אֲשֶׁר עַל שְׁפַת הַיָּם וּכְכוּכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב, וְלֹא יִהְיֶה בָּנוּ עָקָר וְעֲקָרָה. וְתִפְקֹד לְכָל חֲשׂוֹכֵי בָּנִים בְּזֶרַע שֶׁל קַיְמָא לְעַבְדוֹתְךָ וְלִירְאָתְךָ. וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכֶּה שְׂיִתְגַּלֶּה יְרָאָה שְׁלֵמָה יְרָאָה גְּדוּלָּה בְּעוֹלָם, וְתִשְׁפִּיעַ יְרָאָתְךָ וּפְחָדְךָ עַל כָּל בָּאֵי עוֹלָם, וְיִדַּע כָּל פֶּעוּל, כִּי אֵתָה פֹּעֵלְתוֹ, וְיִבִּין כָּל יְצוּר כִּי אֵתָה יְצַרְתּוֹ. וְנִזְכֶּה לְכָל חֲלָקֵי הַיְרָאָה בְּשִׁלְמוֹת, וְעַל-יְדֵי הַיְרָאָה נִזְכֶּה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל שְׁקָר הַחֲזָן וְהַכֵּל הַיְפִי, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: "שְׁקָר הַחֲזָן וְהַכֵּל הַיְפִי אֵשֶׁה יְרָאָת ייִּי הִיא תִתְהַלֵּל". וְנִזְכֶּה לְהִאָרֵךְ יְמֵינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ בְּקִדְּשָׁה גְּדוּלָּה לְהוֹסִיף קִדְּשָׁה וְטָהָרָה בְּכָל עֵת וְעַתָּה, לְמַעַן לֹא נִיגַע לְרִיק וְלֹא נִלְד לְבִהָלָה. וְנִזְכֶּה לְתַקּוּן כָּל הָעוֹלָמוֹת מִחֲדָשׁ, וּלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ תְּמִיד הָאֲרַת תְּקוּנֵי עֲתִיק הַנְּמַשְׁכִּים עַל-יְדֵי הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים הַזְּקֵנִים הַקְּדוּשִׁים, וּבְזִכּוֹתֵם נִזְכֶּה לְשַׁפַּע וְעֲשִׂירוֹת גְּדוּל דְּקִדְּשָׁה, לְכָל הוֹן דְּעֵלְמָא, בְּאִפְּן שְׁנִזְכֶּה עַל-יְדֵי הָעֲשִׂירוֹת הַזֹּאת לְהַתְּבוֹנְנוֹת גְּדוּל וְעֵלְיוֹן מְאֹד בְּתוֹרְתְךָ וְעַבְדוֹתְךָ וּבְהַשְׁגַּת אֱלֹהוּתְךָ בְּקִדְּשָׁה וּבְטָהָרָה גְּדוּלָּה בְּאֵמֶת וּבְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה כְּרְצוֹנְךָ הַטוֹב בְּאֵמֶת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.

"אֱלֹהִים יְחַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פָּנֵינוּ אֶתְנוּ סְלָה, נוֹרָא אֱלֹהִים מִמְּקִדְּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עֵז וְתַעֲצָמוֹת לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים. יְרָאֵי ייִּי הַלְלוּהוּ, כָּל זֶרַע יַעֲקֹב כְּבָדוּהוּ, וְגוּרוּ מִמֶּנּוּ כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל. כִּי לֹא

בְּזֶה וְלֹא שֶׁקֶץ עֲנוּת עָנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ, וּבִשְׂוֵעוֹ אֵלָיו שָׁמַע. וְיִרְכְּנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל אִפְסֵי אָרֶץ. רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יי, שְׁכָל טוֹב לְכָל עוֹשֵׂיהֶם תְּהִלָּתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד. בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּדוֹ, וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן.”

סא

מיוסד על תורה ס"א בליקוטי מוהר"ן

”גִּדְּלֵה הַעֲצָה וְרַב הַעֲלִילָה, אֲשֶׁר עֵינֶיךָ פְּקָחוֹת עַל כָּל דְּרָכֵי בְּנֵי אָדָם”, וְיִוֹדַע וּמַבִּין מַחֲשָׁבוֹתָם וְסוּדָם, וּמִיַּד כָּל לִוְחָצִיָּהֶם אֲתָה גּוֹאֲלֵם וּפּוֹדֵם, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְעֲזֹרְנִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי מִהֲרָה. וְתִקְנֵנִי בַעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְתִנְנֵנִי מֵאֲתָךְ דְּעָה בִּינָה וְהַשְׁכֵּל שְׂאֲזוּכָה לְדַעַת לְתַת עֲצָה לְנַפְשִׁי עַל כָּל דְּבַר שֶׁבְעוֹלָם, וְתִזְכְּנִי לַעֲצָה שְׁלֵמָה תְּמִיד. וְלֹא אֶהְיֶה מְסַפֵּק לְעוֹלָם עַל שׁוּם דְּבַר, וְלֹא תִתְחַלֵּק עֲצָתִי לְשֵׁתִים חֵס וְשָׁלוֹם, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי ”רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דְּעַת וְיִרְאֵת יי”, וְתִרְחַם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִזְכְּנִי לְאַמוּנַת חֲכָמִים בְּאַמַּת כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב. וְאַזְכֶּה לְהֶאֱמִין בְּכָל הַחֲכָמִים הָאֱמִתִּיִּים בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמַּת וּבְלֵב שָׁלֵם, וְלֹא אֶסוּר מִדְּבַרֵּיהֶם יָמִין וּשְׂמָאל. וְעַל-יְדֵי-זֶה תִזְכְּנִי לְמִשְׁפָּט דְּקִדְשָׁה, שְׂאֲזוּכָה לְשִׁפְט עֲצָמִי בְּאַמַּת. וְתוֹצִיא מִשְׁפָּטִי לְאוּר. וְאַזְכֶּה לְלַמֵּד תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמָּה תְּמִיד, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבַרֵּי תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה. וְתֹאִיר עֵינַי בְּתוֹרָתְךָ, וְתִתֵּן לִי חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת דְּקִדְשָׁה, לְהִבִּין וְלַהֲשַׁפִּיל מִכָּל הַלְמוּדִים שְׂאֲזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל סְפָרֵי תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, לְהִבִּין וְלַהֲוֹצִיא מִכָּלֶם מִשְׁפָּטֵי הַנְּהֻגוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאַמַּת, וְלֹא אָטָה וְלֹא אֶסוּר מִן הָאַמַּת יָמִין וּשְׂמָאל. רַק אֲזַכֶּה לְכוּן תְּמִיד רְצוֹנְךָ בְּאַמַּת, וְלִידַע תְּמִיד אֵיךְ לְהַתְנַהֵג בְּכָל דְּבַר עַל-יְדֵי לְמוּדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

אנא יי מלא רחמים, חומל דלים שומע אנקת אביונים, חוס ורחמל עלינו למען שמך למען רחמיך הרבים, למען חסדיך העצומים, למען הצדיקים האמתיים, ועזרנו והושיענו וזכנו מהרה לאמונת חכמים בשלמות באמת. ותעזרנו לתקן פגם אמונת חכמים שפגמנו מנעורינו עד היום הזה. ותטהרנו מכל הגלילים ומכל הטנפת הנמשכים ועולים אל המזח חס ושלוש על-ידי פגם אמונת חכמים. כי בעוונותינו הרבים נפגם דעתנו ונתבלבל מאד על-ידי פגם אמונת חכמים, אשר על-ידי-זה עולים בכל עת עצנים סרוחים אל המזח, ומסבבין את דעתנו, ומעקמים ומבלבלים את דעתנו ולבנו מאד, סבונו גם סבבונו, ומררו את חיינו מאד בקשיות ובלבולים ומחשבות זרות ושגעון וטרוף הדעת ועקמימיות הלב הרבה מאד. הביטה בעניינינו כי רבו מכאובינו וצרות לבנו.

אבינו מלך אל חי וקיים, רחם עלינו ברחמיך הרבים, ברחמיך העצומים, ברחמיך הגדולים, ברחמיך הטובים, כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים. רחמיך רבים יי כמשפטיך חיינו. וטהר רעיוננו ולבנו לעבודתך באמת. ותגרש ותרחק ותבטל מדעתנו ומלבנו כל מיני בלבולים רעים וכל מיני מחשבות רעות שהרגלנו בהם. ונזכה לטהר ולכבס ולרחץ את מחנו ומחשבתנו ולבנו מכל מיני טנופות ולכלוכים ומכל העשנים סרוחים ולא יעלו ולא יבאו על לבנו ודעתנו כלל, ונזכה לקדש את מחנו ומחשבתנו ולבנו מעתה בקדשה ובטהרה גדולה, ונזכה למחשבות קדושות תמיד בלי שום בלבול הדעת כלל.

ותרחם עלינו ותושיענו אבינו שבשמים אדון כל, אדון השלום, מלך שהשלום שלו, ותמשיך עלינו ברכה וחסים ושלוש, ותצילנו מכל מיני מריבות ומחלקת. והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון והסר שטן מלפנינו ומאחרינו. הצילנו נא מיד אויבנו ורודפינו בגשמיות ורוחניות, הצילנו מכל החולקים והשונאים ומכל

המלשינים הדוכרים רע על נפשנו ומכל המקטרגים, ותסכר את פיהם, "ולא תעשנה ידיהם תשיה", וכל הקמים עלינו לרעה, מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. ויקים בהם מקרא שכתוב: "עצו עצו ותפר, דברו דבר ולא יקום, פי עמנו אל". ונאמר: "יי הפיר עצת גוים, הניא מחשבות עמים". ושמרנו והצילנו ברחמיך הרבים שלא יזיק לנו המחלקת כלל, לא בגשמיות ולא ברוחניות, רק נזכה על-ידי המחלקת לשוב בתשובה שלמה על כל חטאינו ועוונותינו ופשעינו, ובפרט על פגם אמונת חכמים אשר פגמתי בכבוד חכמים אמתיים ובספריהם הקדושים, ולא האמנתי בהם בשלמות באמת, והיו דבריהם אצלי למותר, ולא היו יקרים וחשובים בעיני דבריהם וספריהם הקדושים.

אנא יי זפני ברחמיך הרבים לתקן כל זה, שאזכה לחוס על נפשי, ולהסתכל על עצמי היטב, ולהבין ולהשפיל מתוך המחלקת שחולקים עלי, עד היכן פגמתי באמונת חכמים, ולשוב בתשובה שלמה על זה, ולתקן כל מעשי מעתה. ואזכה לקיים דברי החכמים האמתיים, ולבלי לסור מדבריהם ימין ושמאל, ואזכה שיתזרו ויחשבו בעיני כל ספריהם הקדושים, ויהיו יקרים בעיני מפז ומפנינים, וכל חפצים לא ישוו אצלי נגד כל ספר וספר מדברי החכמים האמתיים. ויתרבו מאד הספרים הקדושים בעולם עד אין קץ. ונזכה על-ידי תשובתנו בשלמות, שיהיה נעשה על-ידי זה ספר קדוש למעלה בעולם העליון, כמו שכתוב: "אז נדברו יראי יי איש אל רעהו ויקשב יי וישמע, ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יי ולחשבי שמו". ויתזכנו מעתה לאמונת חכמים באמת, בשלמות בכל הבחינות.

ונזכה שיתחברו ספרים הרבה דקדושה, ויתחדשו בכל פעם ספרים הרבה בתורתנו הקדושה, ויהיה לנו אמונה שלמה בכלם, ולא יהיה אצלנו למותר שום ספר המדבר מעניני תורתנו הקדושה, הן המדברים בפשט רמז דרוש סוד, הן ספרי המפרשים והמבארים, הן ספרי

הפוסקים ושאלות ותשובות, הן ספרי מוסר, הן ספרי תפלות ותחנונות ובקשות וודויים ושירות ותשבחות להשם יתברך, וכל מיני ספרים המדברים בעניני תורתנו הקדושה, כלם יהיו תשובים ויקרים בעינינו מאד, כל ספר וספר, הן אותן שנתחברו כבר, הן העתידים להתחבר. כי כלם מכרחים להעולם, ואנו צריכים כלם, כי הם חיינו וארץ ימינו, וכלם עומדים ברום עולם, ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים ומלך עולם, כלם אהובים כלם ברורים כלם קדושים, וכלם מדברים מרצונך הטוב הגנוז בתורתך הקדושה. וכלם מעוררים לעבודתך וליראתך, וכלם נחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים.

רבנו של עולם הצילני מפת לצים, ותשמרני תמיד ותצילני שלא אלעיג ולא אתלוץץ חס ושלום משום ספר מתורתך הקדושה, ותצילני מענש הקשה והמר המגיע להמלעיג על דברי חכמים שהוא נדון בצואה רותחת רחמנא לצלן, הצילני נא שמרני נא שלא אכשל בעון זה חס ושלום לעולם, שמרני שלא אפנה בגחלתן של חכמים אמתיים דקדושה. ואזהר בכבודם תמיד ולא יהיה עלי שום קפדא משום חכם אמתית דקדושה. עזרני ברחמיך הרבים, הושיעני בחסדיך העצומים.

וובני ברחמיך הרבים שאזכה להתיגע בתורתך הקדושה ביגיעה גדולה ולהגות בה יומם ולילה, עד שאזכה להבין ולהשכיל ולחדש חדושים אמתיים בתורתך הקדושה, חדושים שיהיו לך לנחת ולרצון לפני פסא כבודך. ואזכה להתחזק ולהתאמץ ולהזדרז בכל עז לחדש חדושים דאורייתא תמיד. ותהיה מחשבתי קשורה ודבוקה ואחוזה תמיד בתורתך הקדושה. ואתה תרחם עלי ותשפיע לי בכל עת חדושים דאורייתא אמתיים, חדושים שיהיו תקון לנפשי רוחי ונשמתתי, על כל הפגמים שפגמתי נגדך מעודי עד היום הזה. ותחזק אמונתתי שאזכה להאמין בעצמי שהחדושים שלי יקרים בעיניך מאד, ויש לך שעשועים גדולים מכל דבור ודבור שאני זוכה לחדש בתורה

הַקְדוּשָׁה. וְאַתָּה מְתַפָּאֵר וּמְתַכַּבֵּד וּמְתַיַקֵּר בָּהֶם בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת. וְתִזְכְּנִי לְכַתֵּב כָּל הַחֲדוּשִׁים שְׁלִי עַל סֵפֶר בְּזִיזוֹת גְּדוֹל כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְיִתְרַבּוּ סִפְרֵי הַרְבֵּה בְּעוֹלָם עַל יְדֵי, סִפְרֵי אֲמִתִּיִּים וְקְדוּשִׁים.

מְלֵא רַחֲמִים מְלֵא מִשְׁאַלוֹתֵי לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, וְזַכְּנִי מִהֲרָה לְאַמּוֹנַת חַכְמִים בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמֶּת בְּכֹל הַבְּחִינּוֹת, וְתִזְרַק עָלֵינוּ מִיָּם טְהוֹרִים וְתִטְהַרְנוּ מִכָּל טְמְאוּתֵינוּ וּמִכָּל גְּלוּלֵינוּ, כְּאָמוֹר: "וְזִרְקֵתִי עָלֵיכֶם מִיָּם טְהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם, מִכָּל טְמְאוּתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהַר אֶתְכֶם", וְתִשְׁפִיעַ עָלַי עֲצָה שְׁלֵמָה תָּמִיד, וְיִקְרָא מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "וְלֹא יִטְמְאוּ עוֹד בְּגְלוּלֵיהֶם, וְלֹא יִחָצוּ לְשִׁתִּי מִמְּלָכוֹת עוֹד".

חֹם וְחַמַּל עַל נַפְשֵׁי הָעוֹלָבוֹהַ מְאֹד, וּמְלִטְנֵי מַעֲצוֹת נִבְעָרוֹת, מַעֲצַת נְשִׁים, מַעֲצוֹת חֲלוּשׁוֹת, מַעֲצָה חֲלוּקָה לְשִׁתִּים, וְלֹא תַעֲלִים מִמֶּנִּי עֲצָתְךָ הָאֲמִתִּית, וְלֹא תִתְחַלֵּק עֲצָתִי לְשִׁתִּים לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ מְרִיָּה דְעֵלְמָא כְּלָא, עֲצָם רַבּוּי הַסְּפָקוֹת וְהַבְּלָבוּלִים שֵׁישׁ לִי תָּמִיד וְעֲצָתִי חֲלוּקָה לְשִׁתִּים, וְאֲנִי מְסַפֵּק בְּכֹל עֵת וְאֲנִי יוֹדֵעַ לְתַת עֲצָה שְׁלֵמָה לְנַפְשֵׁי אֵיךְ לְהַתְנַהֵג בְּשׁוּם דְּבָר, כִּי בְּכֹל פְּעַם אֲנִי מִתְגַּעְגַּע וְחוֹתֵר בְּמַחְתָּרֵת לְמַצָּא עֲצָה טוֹבָה אֵיךְ לְהַתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְאֲנִי עוֹלָה בְּיָדִי. וּמַחֲמַת זֶה עֲצָתִי חֲלוּקָה וְסִפְקוֹתֵי רַבִּים מְאֹד, לְפַעֲמִים עוֹלָה עַל דַּעְתִּי לַעֲשׂוֹת כֶּף, וְלְהַתְנַהֵג בְּדַרְךְךָ זֶה, וַיֵּשׁ לִי סְבָרוֹת וְהוֹכַחוֹת הַרְבֵּה שְׁאֲנִי מְכַרַח לְהַתְנַהֵג כֶּף, וְאַחַר כֶּף כְּשֶׁנִּגְמַר עֲצָתִי לַעֲשׂוֹת כֶּף, בְּתוֹךְ כֶּף עוֹלָה עַל מַחְשַׁבְתִּי סְבָרָא אַחֲרַת וְסוֹתְרַת כָּל עֲצָתִי הָרֵאשׁוֹנָה. וְנִמְשָׁכִים לִי סְבָרוֹת וְהוֹכַחוֹת הַרְבֵּה שְׁאֲנִי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת בְּהַפֵּךְ מִמֶּשׁ, עַד אֲשֶׁר עֲצָתִי נִחְלָקֶת לְשִׁתִּים מִמֶּשׁ וְתִלְוִיָּה בְּכַף מֵאֲזַנִּים תָּמִיד, וְאֲנִי יוֹדֵעַ לְהַכְרִיעַ לֹא לְכֹאֵן וְלֹא לְכֹאֵן. וְאַפְלוּ אִם לְפַעֲמִים נִסְכָּם אֲצְלִי הָעֲצָה לְצַד אֶחָד לַעֲשׂוֹת כֶּף, אֲנִי זוֹכֵה שְׁתַּהֲיָה הָעֲצָה חֲזָקָה אֲצְלִי. וְתָמִיד עֲצָתִי חֲלוּשָׁה מְאֹד, וְעוֹלִים בְּלִבִּי בְּכֹל פְּעַם סִפְקוֹת וּבְלָבוּלִים וּמַחְלִישִׁים עֲצָתִי וּמְהַפְּכִים אֶת דַּעְתִּי וְלִבִּי בְּכֹל עֵת, שְׁלֵא כֶּף הֵייתִי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת, עַד אֲשֶׁר "כָּלוּ בִּיגוֹן חַיִּי,

ושנותי באנחה, כי כלו בעשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו". כי העשנים סרוחים עולים תמיד על המח, ומסבבים ומבלבלים ומעקמים את דעתי ולבבי מאד מאד, ומתפכים ומגלגלים את דעתי בכל פעם ממחשבה למחשבה ומעצה לעצה, כאבן בתוך כף הקלע, לא יתנוני השב ריחי. ולכמה פגמים ולכמה מכשולות ולכמה חטאים ועוונות ופשעים רבים ועצומים, באתי על-ידי זה, על-ידי עצות נבחרות וחלושות וחלוקות האלו.

אבי שבשמים רחם עלי, אבי שבשמים איני יודע באיזה לשון של רחמים, באיזה לשון של צעקה, באיזה לשון של אנחה ואנקה אזהק אליך, באפן שתענני ותעמד בעזרתי ותתקן כל זה בעצמך ובכבודך ברחמיך הרבים, כי אין לי כח לתקן כל זה. ואפלו נקדה אחת מכל אלה איני יכול לתקן, רק עליך לבד נשענתי. עזרני מלא רחמים, עזרני מלא ישועות מלא הצלות מלא עצות טובות, תקנני בעצה טובה מלפניך. זכני לעצה שלמה שאזכה לקימה באפן שאזכה להנצל מעתה מכל מה שאני צריך להנצל, ואזכה מעתה על-ידי עצתך השלמה לשמירת הברית קדש באמת כרצונך הטוב, ולא אפגם עוד כלל, לא במחשבה ולא בדבור ולא במעשה, ולא בשום חוש מחמשה חושים, ולא אתור אחר לבבי ואחר עיני, ולא אבלבל את דעתי עוד כלל.

עזרני עזרני, חנני חנני, למענך למענך ולא למעני, למענך עשה ולא לנו, ראה עמידתנו דלים ורקים. "ראה יי כי צר לי, מעי חמרמרו, נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי. ראה יי והביטה, למי עוללת כה, ראה יי והביטה, פי הייתי זוללה. זכר יי מה הייה לנו, הביטה וראה את חרפתנו". הביטה בענינו כי רבו מכאובינו וצרות לבבנו. "אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי, אל תעזבני יי, אלהי אל תרחק ממני, חושה לעזרתי יי תשועתי, הצילני מטיט ואל אטבעה, אנצלה משונאי וממעמקי מים. הרב כפסני מעוני

ומחטטאתי טהרני, תחטאני באזוב ואטהר, תכבסני ומשלג אלבין". כי עמך עצה ותושיה, עצתך אמונה פעתך אמת. צדיק וישר קרוב לקוראיו באמת, רחם עלי למענך וחוס וחמל עלי ועל נפשי ועל עוללי וטפי, ועל כל התלויים בי, ותן לי עצה שלמה אמתית ונכונה שאזכה לקימה, באפן שאוכל למלט נפשי מני שחת. "בעצתך תנחני ואחר פבוד תקחני", ואזכה לילך תמיד בדרך האמת בלי שום בלבול הדעת כלל, ולעבד אותך תמיד עבודה תמה באמת כל ימי חיי אני וזרעי וזרע זרעי מעתה ועד עולם". הורני "י דרךך ונחני בארח מישור למען שוררי. אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס. הדריכני בנתיב מצותיך כי בו תפצתי, הדריכני באמתך ולמדני כי אפה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום". חוס וחמל עלי אבי אב הרחמן, עשה עמי פלאות, "נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו, מבטח כל קצוי ארץ וים רחוקים".

ושמרנו והצילנו ברחמיך הרבים ממנהיגים של שקר, ותשמרנו שלא נתקרב אליהם ולא נתן להם תקף ולא נסמך אותם בשם רבי ונתרחק מהם בכל מיני התרחקות, ולא זיקו לנו בשום דבר לא בגשמיות ולא ברוחניות. כי אפה יודע את עצם הפגמים והקלקולים שגורמים בעולם חס ושלום אלו המפרסמים והמנהיגים של שקר, הנקראים בשם רבי, ונסמכו שלא כדין. כי הם בעצמן אינם יכולים לתת עצה לנפשם והעשנים סרוחים מבלבלים מחם ומסבכים דעתם, ואינם יודעים להוציא משפטי אמת והנהגות ישרות להם בעצמן, ואיך יוכלו להנהיג אחרים.

רבנו של עולם זכנו לתקן כל זה ותן לנו דעת שלם שנוזקה לידע מי הם השקרנים והמנהיגים של שקר, ולהתרחק מהם, ומי הם הצדיקים והחכמים האמתיים שצריכין להאמין בהם, ולהתקרב אליהם. ונוזקה שיהיו נסמכים בעולם מנהיגים ורבנים הגונים הראויים לסמכם, ועל ידי זה יתחזק כתב גדינו, ולא יצטרכו עמך ישראל

ללמד פתב ולשון אחר, פי אם פתב ישראל לבד, פתב הקדוש והנורא, אותיות קדושות, אותיות מחכימות המשרשים בתמונות אותיות תורתך הקדושה, אשר בהם בראת כל העולמות כלם ברצונך הטוב, בחכמתך הגדולה. זכנו ברחמיך ועזרנו שנוזפה להמשיך הארת השכל בהידיים, ויקבלו ידי הפתיכה הארת סוד החכמה מידי הסמיכה, ויהיה כל התקף לכתב יד ישראל וכל המשפטים והעסקים יהיו נעשים על-ידי כתב ישראל לבד. ויתחזק ביותר כתב ישראל עד אשר אפלו כל משפטים והנהגתם יהיה על-ידי כתב ישראל, ונזכה "לעשות בהם משפט פתוב". ותזכנו לקדש האויר על-ידי פתיבת ידינו, ויהיו האותיות מחכימות של קדשת כתב ישראל נחקקים ונרשמים בהאויר, ועל-ידי-זה יתקדש אויר העולם בקדשת אויר דארץ ישראל, ויקים מקרא שפתוב: "ואהי להם למקדש מעט". ויהיו כל מקומות מושבות בני ישראל קדושים בקדשת ארץ ישראל. ותשמרנו ותעזרנו שלא יגרשו אותנו ואת כל עמך ישראל ממקומנו לעולם. ותזכנו להוליד בנים חיים וקיימים לעבודתך וליראתך ולתורתך. ותעזרנו שתהיה אכילתנו וזווגנו בקדשה גדולה, עד שנוזפה להוליד גופים זפים וקדושים, שיהיו כלם ראויים לקבל נשמות גדולות, נשמות קדושות, שיהיה להם השגה גדולה, שיזכו להשיג בעולם סוד העבור לדעת סוד תהלוכת הגלגלים וכל הדברים והשנויים הבאים על ידם ברצונך הטוב אשר אפה מנהיג אותם ברחמים על-ידי הנשמות והשכליים הגבוהים. ויקים מהרה מקרא שפתוב: "ושמרתם ועשיתם, פי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים, אשר ישמעון את כל החקים האלה, ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה".

ועזרנו ברחמיך הרבים שנוזפה לנסע לצדיקים אמתיים על ראש השנה, ושם יהיו נכללים כל נפשותינו יחד בכלליות גדולה ובאהבה רבה. ונזכה לאהבת החברים, שיהיה בינינו שלום ואהבה גדולה באמת, עד שנהיה כלנו נכללים יחד באהבה ואהבה ורעות בתוך

נפשות הצדיקים האמתיים תמיד, ובפרט בימי ראש השנה הקדושים. ונזקה להכלל יחד בתוך האבן שתיה, בתוך קדשי קדשים, בתוך השכל הפולל שהוא חכמה עלאה. ועל-ידי-זה יהיו נמתקין כל הדינים וכל הצמצומים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל. וכל מקום שנמצא איזה צמצום ודין וגזרה שאינה טובה על עמך ישראל בכלל או בפרט, הכל יהיה נמתק ונתבטל על-ידי אור השכל הפולל השכל העליון היוצא מבית יי, ויהיו נמתקין כל הדינים בפרשן.

ותבתנו בימי ראש השנה הקדושים לחיים טובים וארכים, לשנה טובה ומתוקה. שנזקה לעשות רצונך באמת, ולקבל על מלכותך עלינו תמיד. חוס וחמל עלינו, ועזרנו להיות פרצונך הטוב באמת. זכנו שיהיו נפשותינו נכללות יחד באהבה גדולה בתוך נפשות הצדיקים האמתיים, עד שנזקה על-ידי-זה לשמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה, כמו שכתוב: "אור צדיקים ישמח". וביותר בימי ראש השנה הקדושים, נזקה לשמחה יתרה ועצומה, כמו שכתוב: "אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו, כי קדוש היום לאדנינו, ואל תעצבו, כי חדות יי היא מעזכם". ונאמר: "אשרי העם ידעי תרועה, יי, באור פניך יהלכון. בשמך יגילון כל היום, ובצדקתך ירומו. כי תפארת עזמו אפה, ובצרונך תרום קרננו. כי ליי מגננו, ולקדוש ישראל מלכנו". ותבטל כל מיני מריבות ומחלקת מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם. עזרנו כי עליך נשעננו, הורנו דרכיך, הדריכנו באמתך ולמדנו, כי אפה אלהי ישענו, אותך קוינו כל היום.

וזבני להיות נאמן רוח מכסה דבר". ותתן לי כח מאתך, ותשפיע עלי רוח חכמה דקדשה ואמונה שלמה באמת, ותשמרני ותצילני שלא אהיה חס ושלום "הולך רכיל מגלה סוד", רק תתן לי כח להעלים ולהצפין את כל הדברים שאין ראין לגלותם. חוס וחמל עלינו, ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, כי צרכנו מרבים מאד ודעתנו

קצרה לבארם ולפרטם, על כן יהיו בעיניך כאלו פרטנום. כי לפניך נגלו תעלומות לב והמון נסתרות שמבראשית. ותמלא עלינו רחמים כי אפה הוא בעל הרחמים, ותזכנו לאמונת חכמים בשלמות באמת בכל הבחינות, ולעצה שלמה וישרה תמיד כרצונך הטוב באמת. ונזכה ללמד ולהגות בתורתך הקדושה תמיד, ולהוציא משפטי הנהגות ישרות מפל מה שנלמד בספרי תורתך הקדושה. ותזכנו מהרה לילך בכל הדרך אשר הורו אותנו רבותינו הקדושים בספריהם הקדושים, לקיים כל דבריהם הנאמרים באמת וצדק. ואת הכל נעשה יפה בעתו בכל עת ועת במועדו ובזמנו כרצונך וכרצון יראיך הקדושים והטהורים. ונזכה לבלות זמינו בטוב האמתי ושנותינו בנעימים, לבלות כל זמינו על התורה ועל העבודה האמתיות כרצונך הטוב. ותמשיך שלום בעולם, ותבטל כל הדינים וכל הגזרות שאינן טובות מעלינו ומעל כל עמך ישראל מעתה ועד עולם. ויקים מקרא שכתוב: "ישלח עזרך מקדש, ומציון יסעדה". ותקננו בעצה טובה מלפניך ותושיענו מהרה למען שמך. כאמור רבות מחשבות בלב איש, ועצת יי היא תקום. עצת יי לעולם תצמד, מחשבות לבו לדור ודור. כי יי צבאות יעץ, ומי יפר, וידו הנטויה ומי ישיבנה. מים עמקים עצה בלב איש, ואיש תבונה ידלנה. מחשבות בעצה תפון, ובתחבלות עשה מלחמה". ויקים מהרה מקרא שכתוב: "יתן לך כלבבך, וכל עצתך ימלא. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי".

סב

מיוסד על תורה ס"ב בליקוטי מוהר"ן

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתקבע ותטע אמונתך בלבנו ובלב כל עמך בית ישראל. ונזכה שתהיה אמונתנו חזקה ונכונה באמת ובלב שלם בלי שום קשיא ובלבול בעולם כלל.

ותהיה אמונתנו חזקה כל כך, כאלו אנו רואין בעינינו ממש את הדבר שאנו מאמינים בו.

רבנו של עולם "עיניך הלא לאמונה", עזרנו והושיענו, וחנונו באמונתך הקדושה באמת ובלב שלם, ולא יהיה חלק לבנו חס ושלוש. ונזכה לעבד אותך תמיד בלב שלם בכל לבנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו. ותהיה עבודתנו באמת ובשלמות גדול בשני יצרינו, ותסיר מלבנו ומדעתנו כל מיני כפירות וקשיות ובלבולים, וכל מיני מחשבות זרות המבלבלים חס ושלוש את האמונה הקדושה, ולא יעלה ולא יבא ולא יגיע ללבי שום קשיא ובלבול, ולא שום כפירה כלל, ותפתח את דעתי ולבבי, ותחנני מאתך חכמה בינה ודעת, שאזכה לידע ולהבין על בריו כל הדברים שאני מחיב להבין ולהשיג כפי בחינתי, כפי מה שהגבלת לשכלי, מה שאני מחיב להבין ולהשפיל באמת, עד שאזכה לידע להשיב לאפיקורס, ולגרש ולדחות כל מיני כפירות ואפיקורסות מלבי ומדעתי. ותהיה בעזרי שלא ירדף שכלי לצאת חוץ מן הגבול חס ושלוש. ולא אתחיל לחקר ולעין חס ושלוש במה שאין לי רשות לחקר בו, ולא אסתכל כלל בהענינים הנקראים לפי בחינתי, מה למעלה מה למטה מה לפני מה לאחור. ותשמרני שלא אתחיל לכנס בשום קשיא וחקירה בדרכי הנהגותיך הקדושים, מה שאי אפשר לשכל האנושי להבינם, אשר על החוקרים בהם, נאמר עליהם "כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים". שמרה נפשי והצילני, שמרני והצילני, מינך תסעדני, ואל תתן למוט רגלי, "כל מצותיך אמונה, שקר רדפוני עזרני". עזרני וחנוני, זכני לתמימות ופשיטות באמת ובאמונה שלמה ובלב שלם, בלי שום חכמות וחקירות וערמומיות כלל. עזרני שאזכה להשליך את חכמתי ושכלי בענינים הללו לגמרי, רק אסמך על אמונה לבה. ולא אשתמש עם שכלי רק בעסק תורתך הקדושה, ולא אתחיל לכנס בשכלי בשום חקירה כלל, במה שאין לי רשות לכנס. ובמפלא ממני לא אדרש

ובמכסה ממני לא אחקר, רק במה שהרשתי אֶתְבוֹנֵן, בְּאֵמֶת
 ובתמימות, ובאמונה שלמה ובקדושה ובטהרה גדולה, ובלבב שלם
 לשמך ולעבודתך בְּאֵמֶת פְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב.

וּבְכֵן תַּעֲזֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאֻזָּה לְעֶסֶק בְּסִפְרֵי הַפּוֹסְקִים
 בְּהַתְמָדָה גְּדוֹלָה. וְתַעֲזֹרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּכֹל יוֹם וְיוֹם סִפְרֵי
 הַפּוֹסְקִים. וְתַפְתַּח אֶת דַּעְתִּי, וְתַכְיֵן אֶת לִבִּי, שְׂאֻזָּה לְלַמֵּד בְּמַהֲרָה
 גְּדוֹל, וְלִהְבִּין הַדִּין עַל בְּרִיּוֹ, וְלִבְרַר וְלִלְבֵּן הַפֶּסֶק הַלְכָה בְּכֹל דִּינֵי
 הַתּוֹרָה בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ. וְאֻזָּה לִידַע הַהֲכָרְעָה בְּאֵמֶת, בֵּין כָּל בַּעֲלֵי
 הַמַּחְלָקוֹת דְּקִדְשָׁה שְׂמַחֲלָקִים בְּדִינֵי הַתּוֹרָה. וְאֻזָּה לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם
 וְהַכְרָעָה בִּינִיָּהֶם. וְעַל-יְדֵי הַשְׁלוֹם הַזֶּה יִמְשַׁךְ וְיִשְׁתַּלְּשֵׁל שְׁלוֹם בְּכֹל
 הָעוֹלָמוֹת, עַד שְׂיִתְפַּשֵּׁט הַשְׁלוֹם גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְתִשִּׁים שְׁלוֹם בֵּין
 כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם וְתַבְטִיל כָּל מִינֵי מַחְלָקוֹת מִן הָעוֹלָם, וְיִתְרַבֶּה
 הַשְׁלוֹם בְּעוֹלָם עַד שְׂיִוְכְלוּ לְהִתְוַעֵד יַחַד כָּל אֶחָד עִם חֲבֵרָיו, וְיִסְבִּירוּ
 זֶה לְזֶה הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, וְיִזְכְּרוּ זֶה אֶת זֶה שְׂלֵא יִבְלוּ יְמֵיהֶם לְהַבִּיל
 וְלָרִיק, עַד שְׂיִשׁוּבוּ כֻלָּם אֶל הָאֵמֶת וְיַעֲבֹדוּךָ כֻלָּם בְּאֵמֶת וּבְאֵמוּנָה
 שְׁלָמָה. וְתִזְכְּנוּ שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּעַצְמֵינוּ שְׂלֵא יִהְיֶה חֶלֶק לְבָנוּ חֵס
 וְשְׁלוֹם מֵאִתְּךָ, רַק נִזְכֶּה לְהֵאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמִתִּים וְלַעֲבֹדְךָ
 בְּאֵמֶת וּבִלְבָב שָׁלֵם בְּשִׁנֵּי יְצָרֵינוּ. וְנִזְכֶּה לִידַע יְדִיעָה שְׁלָמָה בְּאֵמֶת
 וּבִלְבָב שָׁלֵם שְׂמֵלָא כָּל הָאֲרֶץ כְּבוֹדְךָ, וְאַתָּה בְּעֶצְמְךָ וּבְכַבֹּדְךָ עוֹמֵד
 אֲצִלָּנוּ בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, וְאַתָּה שׁוֹמֵעַ וּמְאֲזִין וּמְקַשֵּׁב כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
 שֶׁל תְּפִלוֹתֵינוּ. וְנִרְגִישׁ אֶלְהוּתְךָ עָלֵינוּ תָּמִיד, וּבִפְרָט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה,
 עַד שְׂנִתְעוֹרָר עַל-יְדֵי זֶה בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל לְהִתְפַּלֵּל בְּהִתְלַהְבוֹת גְּדוֹל
 וּבְכוֹנָה גְּדוֹלָה וְעֲצוּמָה, וְלִדְקָדֵק מְאֹד לְכוֹן אֶת דְּבָרֵינוּ. וְלֹא יֵצֵא שׁוֹם
 דְּבוּר מִפִּינוּ בְּתַפְלָה שְׂלֵא בְּכוֹנָה.

אֲבִינוּ מְלַכְנוּ מְחַסֵּינוּ, אֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ פְּרַע מְעַלְלֵינוּ, חוּס וְחַמֵּל
 עָלֵינוּ, וְזַכְּנוּ לְתַפְלָה בְּכוֹנָה בְּשְׁלָמוֹת בְּאֵמֶת וּבִלְבָב שָׁלֵם. וְנִזְכֶּה לְקַיֵּם
 מְקַרָּא שְׂכָתוֹב: "אוֹדְךָ בְּיִשָּׁר לִבִּי, בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטֶי צְדָקָךָ", וְתִזְכְּנוּ

לישרת לכב שלא יהיה בלבנו שום עקמימיות וערמימיות כלל, ולא יהיה בלבי רמיה חס ושלום.

רבנו של עולם עזרני והושיעני וזכני לישרת לכב באמת כרצונך הטוב, חוס ורחם עלי בחמלתך האמתית, וזכני לאמונה שלמה באמת, עד שאזכה על-ידי האמונה הקדושה לברר כל המאכלים ולאכל בקדשה גדולה, שיהיה כל אכילתי וסעודתי ממאכלים שנתבררו בשלמות מן הרע שלא נשאר בהם שום אחיזת הרע והקלפות כלל, עד שיהיה נעשה על-ידי אכילתנו יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה אפין באפין.

אנא יי מלא רחמים, עזרנו ברחמיך הרבים ותן לנו כח מאתך שזוכה לקרב רחוקים לאמונתך הקדושה ולעבודתך האמתית, ועל-ידי-זה תתעטר ותתקשט האמונה הקדושה בקשוטין נאים ויפים, בקשוטין דלא הוו, בקשוטין קדישין שיהיו לנחת ולרצון לפניה.

וזכנו ברחמיך הרבים לתקן פגם הדבור, ותעזרנו לברר ולהעלות כל ניצוצי אותיות הדבור שנפלו בגלות גדול בין הקלפות והסטרא אחרא בעוונותינו, על ידי שהלכנו בשרירות לבנו, ורדפנו אחר תאות אכילה ושתייה, והיינו ממלאים כרסנו כמותרות אכילה ושתייה שאינו מכרח לקיום הגוף, עד אשר בעוונותינו הרבים, על ידי פגם תאות אכילה ושתייה, התגברו עלינו שלשה שרי פרעה שהם שלשה קלפות, שהם שר המשקים ושר האופים ושר הטבחים, שהם קנה ושט ורידין. ועל-ידי-זה גבר עלינו על גלות פרעה ומצרים, שהוא מצר הגרון, שנמשך הדבור הקדשה להערף, למצר הגרון, עד אשר נחר גרוני ואיני יכול לדבר שום דבור הגון לפניה.

רבנו של עולם רבנו של עולם, אתה ידעת את לבבי, אתה ידעת אותי מתחלה ועד סוף, אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל צרכי, ואיני יודע שום דבר ושום עצה איך להתנהג בענין אכילה

בקדושה, באפן שאזכה להנצל באמת מפגם תאות אכילה ושתייה. רבוננו של עולם צרכי מרבים מאד בכל מדה ומדה, ובכל דבר ודבר, ובכל ענין וענין מעבודת יי, עד אשר מעצם רבוי צרכי ישועתי בכל דבר, על פן אין מלה בלשוני, ואיני יכול לדבר כלל, כי איני יודע מהיכן אתחיל לדבר ולפרש שיחתי. ובאמת אני יודע בעצמי שאני בעצמי החיב מתחלה ועד סוף, וכמה פגמים פגמתי על-ידי תאות אכילה ושתייה שלא השתדלתי כלל לגרשם מעלי, עד אשר על-ידי-זה נפגם הדבור שלי מאד, ונפלו חלקי הדבור שלי בגלות גדול ועצום מאד, עד אשר איני זוכה לדבר שום דבור הגון וראוי, ועדין לא התחלתי לקרות אותך כלל כראוי באמת, וכבר "יגעתי בקראי נחר גרוני, פלו עיני מיחל לאלהי".

מרא דעלמא כלא, צר לי מאד מאד בלי שעור וערוך ומספר, ואיני יודע כלל באיזה דרך ועצה ותחבולה איך למלט נפשי האמללה והעלוכה מאד מני שחת. כי אין פחי אלא בפה לבד, וגם זה נמנע ממני, "כי אין מלה בלשוני, הן יי ידעת כלה", כי חלקי הדבור שלי ירדו בגלות עצום וכבד מאד. אהה יי צר לי מאד, והנני קורא אליך מן המצר, ממצר הגרון מעמק הגלות, "ממעמקים קראתיך יי. יי שמעה בקולי, תהינה אזניך קשבות לקול תחנוני. קולי שמעת, אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי". עזרני בכחך הגדול ובחסדיך העצומים שאזכה לשבר לגמרי באמת תאות אכילה ושתייה, ואזכה להסתפק במעט, לאכל מעט כדי חיוני בצמצום, בקדושה ובטהרה גדולה, בלי שום תאות והנאת הגוף כלל.

ובכן תעזרני ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, ותזכני להתענות תעניתים הרבה בקדושה ובטהרה גדולה, בשמחה ובטוב לבב כרצונך הטוב באמת, באפן שאזכה על-ידי התעניתים לתקן פגם הדבור, ולחבר אחורי הקדושה ולהוציא הדבור מהגלות, מגלות פרעה ושריו ומצרים, אבי שבשמים, "שטחתי אליך כפי. הורני יי דרכך ונחני

בִּאֲרַח מִיִּשׁוּר, לְמַעַן שׁוֹרְרִי, הוֹרְנִי יי דַּרְפֶּךָ, אֲהַלֶּךְ בְּאַמְתֶּךָ, יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׁמֶךָ. הִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתֶּךָ וּלְמַדְנִי, כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי, אוֹתֶךָ קוֹיֵתִי כָּל הַיּוֹם. עֲזָרְנִי כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעָנְתִּי, וְאַנְחֵנוּ לֹא גִדַּע מִה נִעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ". וְאַנִּי סוֹמֵךְ עֲצָמֵי עָלֶיךָ לְבַד בְּאַמַּת וְכַרְצוֹנֶךָ אֲעֲשֶׂה, חוּס וְחַנּוּנִי וְרַחֵם עָלַי וּלְמַדְנִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ בְּאַמַּת. וְהוֹרְנוּ דַרְכֶיךָ בְּאֶפֶן שְׁנִזְכֶּה מִהֲרָה לְשַׁבֵּר בְּאַמַּת תְּאוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, וְנִזְכֶּה לְתַקֵּן פָּגַם הַדְּבוּר, לְהַמְשִׁיךְ מִיָּמֵי הַחֲסָדִים לְלַחֵלַח מִצַּר הַגְּרוּן. וְתַעֲזָרְנוּ לְבָרַר וּלְהַעֲלוֹת כָּל נִיצוּצֵי אוֹתִיּוֹת הַדְּבוּר מִן הַגְּלוּת, וַיִּקְיַם בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "קְרָא בְּגְרוּן אֵל תַּחֲשֶׁךְ". וְנִזְכֶּה לְשַׁפָּה בְּרוּרָה שְׁיִהְיֶה דַעַת שְׁפֹתוֹתֵינוּ בְּרוּר מְלָלוּ, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּתֵּן כַּח לְהוֹד יְפֵי הַדְּבוּר הַמְּבָרָר, שְׁיִהְיֶה פָּנָיו אֶל הָעֶפְרוֹת וְהַקְּלָפוֹת, וַיְבָרַר מִבִּינְיָהֶם שְׂאֵרֵי נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה עַד שִׁישְׁאָרוּ הַקְּלָפוֹת וְהָעֶפְרוֹת, בְּלִי שׁוּם חֵיווּת, עַד אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה יִשְׁלִיכוּ כָּל הָעַמִּים אֶת אֱלִילֵי כִסְפָם וְאֱלִילֵי זָהָבָם וַיִּדְבִּיקוּ אֶת עֲצָמָם בְּאַמוּנַת יִשְׂרָאֵל, וַיִּתְקַרְבוּ כָּל הַרְחוּקִים לַעֲבוֹדְתֶךָ וְלֶאֱמוּנָתֶךָ הַקְּדוּשָׁה, וַיִּקְיַם מִהֲרָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "כִּי אָז אֶהַפֶּךָ אֶל הָעַמִּים שְׁפָה בְּרוּרָה לְקָרָא כָּלֵם בְּשֵׁם יי לְעַבְדוֹ שְׁכָם אֶחָד".

וְתַעֲזָרְנוּ לְעֶסֶק תָּמִיד בְּעַבְדוֹתֶךָ וּבְתוֹרָתֶךָ הַקְּדוּשָׁה בְּאַמַּת וּבְכָל שָׁלֵם, וְנִזְכֶּה שְׁתִּהְיֶה עַבְדוֹתֶךָ אֲצִלְנוּ חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְנִתְחִיל בְּכָל פֶּעַם מְחֻדָּשׁ כְּאִלוֹ לֹא הִתְחַלְנוּ עַדִּין מַעוֹלָם לְעַבְדֶּךָ, בְּפֶרֶט קִטְגֵי עֶרְךָ כְּמוֹנוּ, אֲשֶׁר בְּאַמַּת לֹא הִתְחַלְתִּי עַדִּין שׁוּם הִתְחַלָּה אֲמַתִּית בְּעַבְדוֹתֶךָ. וְאַפְלוּ בָּעֵת שֶׁתּוֹכְנוּ לְעַבֵּד אוֹתֶךָ בְּאַמַּת כְּרֵאוֹי, תּוֹכְנוּ תָּמִיד לְהִתְחִיל בְּכָל פֶּעַם מְחֻדָּשׁ. וְנִזְכֶּה לְחַדָּשׁ כַּנֶּשֶׁר נַעוּרֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ וּבְעַבְדוֹתֶךָ הַקְּדוּשָׁה. וְלֹא נְפוּל חַס וְשְׁלוֹם לְזַקְנָה וְתַשׁוּת כַּח כָּלֵל, רַק בְּכָל יוֹם וַיּוֹם יִהְיוּ מְצוּתֶיךָ וְעַבְדוֹתֶךָ בְּעֵינֵינוּ כַּחֲדָשִׁים. וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת עַז כְּנֹמֵר וְקַל כְּנֶשֶׁר רֵץ כְּצָבִי וְגִבּוֹר כְּאַרִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אֲבִינוּ שְׁבִשְׁמִים. "אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי לַעֲת זַקְנָה, כְּכֹלֹת כַּחֵי אֵל תַּעֲזָבֵנִי". וַיִּקְיַם

בְּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְקוֹי יי יַחְלִיפוּ כַח, יַעֲלוּ אֲבָר בְּנִשְׁרִים, יְרוּצוּ וְלֹא יִיגְעוּ, יִלְכוּ וְלֹא יִיעֲפוּ".

וּתְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְאִמוּנָה וּבִטְחוֹן בְּאֵמֶת וּבְלִבְבֵי שְׁלָמ, וְנִשְׁלִיךְ כָּל יְהִבְנוּ וְכָל מַחְסוֹרֵנוּ עָלֶיךָ לְבַד, וְנִהְיֶה חֲזָקִים בְּמִדַּת הַבִּטְחוֹן בְּשִׁלְמוֹת תְּמִיד, וְלֹא נִתְּלֶה שׁוֹם דְּבָר בְּשׁוֹם סִבָּה וּבְשׁוֹם אֲמִצָּעִי כָּלֵל, רַק גִּדַע וְנִאֲמִין שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָתְךָ לְבַד, הֵן פְּרִנְסָה וּבְנִים וּרְפוּאָה וְכָל שְׂאָר הַדְּבָרִים שְׁבַעֲוֹלָם, בְּכֻלָּם לֹא נִשְׁתַּמֵּשׁ וְלֹא נִתְּלֶה בְּשׁוֹם סִבָּה כָּלֵל. וְגִדַע וְנִאֲמִין וְנִבְטַח בְּאֵמֶת שֶׁאַתָּה יָכֹל לְהַזְמִין לָנוּ פְּרִנְסָה בְּשִׁלְמוֹת, בְּלִי שׁוֹם סִבָּה שֶׁל הַמַּשָּׂא וּמִתָּן וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה. וְכֵן אַתָּה יָכֹל לְשַׁלַּח לָנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּלִי שׁוֹם עֲסָקִי רְפוּאוֹת וְסַמִּים, כִּי אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵת כָּל הָעֲלוֹת וְסִבּוֹת כָּל הַסִּבּוֹת. וְאֶפְלוּ כְּשֶׁאָנוּ מְכַרְחִים לְפַעֲמִים כְּפִי רְצוֹנְךָ הַטּוֹב לְעֶסֶק בְּאִיזָה סִבָּה בְּשִׁבִיל פְּרִנְסָה וְכִיּוֹצֵא, נִזְכָּה לְהַאֲמִין בְּךָ לְבַד, וְלֹא לַעֲשׂוֹת מִהַסִּבּוֹת עֲקָר חֵס וְשָׁלוֹם. וְתִתֵּן לָנוּ כַח בְּזִכּוֹת צְדִיקֵי אֲמֶת, שְׁנִזְכָּה לְבַטֵּל בְּתַפְלִתְנוּ אֶת חַיִּיב מַעֲרַכַת הַמְזֻלוֹת לְשִׁדְד הַמַּעֲרַכּוֹת וּלְשִׁנוֹת הַטָּבַע בְּתַפְלוּתֵינוּ וּתְחַנּוּתֵינוּ, עַד שִׁירָאוּ הַכֹּל וַיִּאֲמִינוּ בְּאֵמֶת כִּי אֵין שׁוֹם דְּרָךְ הַטָּבַע כָּלֵל, רַק הַכֹּל מִתְּנַהֵג בְּהַשְׁגָּחָתְךָ לְבַד תְּמִיד. וַיִּקְרֵם בְּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְתִגְזֹר אֲמָר וַיִּקָּם לָךְ, וְעַל דְּרָכֶיךָ נִגַּה אֹר". וְתִמְחַל וְתִסְלַח לָנוּ וּלְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עַל כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ עַד הַנָּה בְּאִמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, בְּמָה שֶׁהֵינּוּ תוֹלִים הַדְּבָרִים בְּסִבּוֹת שֶׁל דְּרָךְ הַטָּבַע, וּמַעֲתָה תְּחַזֵּק אֶת לְבַבְנוּ וּלְבַב כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְכָל בְּאִי עוֹלָם, שִׁיזְכוּ כָּלֵם לִידַע וּלְהַאֲמִין כִּי אַתָּה הוּא יי הָאֱלֹהִים בְּשִׁמִּים וּבְאֲרָץ, וְהַכֹּל מִתְּנַהֵג בְּהַשְׁגָּחָתְךָ לְבַד, וְכָל הַסִּבּוֹת הַכֹּל מֵאַתָּה לְבַד.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מִלֵּא מְשַׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים וְזַכְּנוּ לְאִמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת וּבְלִבְבֵי שְׁלָמ, עַד שְׁנִזְכָּה עַל-יְדֵי הָאִמוּנָה שִׁיתְּבַרְרוּ כָּל הַמַּאֲכָלִים שְׁבַעֲוֹלָם, מִפְּגָם עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, עַד שִׁיְהִיוּ כָּל אֲכִילֵתְנוּ וְסַעֲוִדֵתְנוּ מִמַּאֲכָלִים שֶׁנִּתְּבַרְרוּ לְגַמְרֵי מִן הָרַע וְהַקְּלָפוֹת, מַאֲכָלִים שֶׁהֵם

כלם טוב. ונזכה להסתפק באכילה מעטת. ותהיה אכילתנו בקדשה ובטהרה גדולה, עד שיהיה נעשה על ידי אכילתנו יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה אפין באפין, ויקים מקרא שפתוב: "בטח בני ועשה טוב, שכן ארץ ורעה אמונה, והתענג על יי ויתן לה משאלות לבך. גול על יי דרכך, ובטח עליו והוא יעשה. האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך. פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך. אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה. יי אלהים צבאות, השיבנו, האר פניך ונושעה, יהיו לרצון אמרי פי, והגיון לפי לפניך יי צורי וגואלי". אמן ואמן.

סג

מיוסר על תורה ס"ג בליקוטי מוהר"ן

שומר הברית והחסד רחם עלי למען שמך, וזכני מעתה לשמר את הברית קדש, שלא אפגם עוד מעתה שום פגם בברית קדש. ואזכה לקדש את עצמי גם במתן לי, בתכלית הקדשה והפרישות כרצונך הטוב באמת. ותעזרני ותזכני ברחמיך הרבים לתקן בחיי כל הפגמים הרבים והעצומים מאד שפגמתי בברית קדש מעודי עד היום הזה. חומל דלים חוס וחמל עלי, כי "מה אעשה ליום פקדה, וכי יפקד מה אשיבנו". אוי מי יגור לי אש אוכלה, מי יגור לי מוקדי עולם, אנה אברח, אנה אנוס לעזרה, אנה אוליך את חרפתי. כל בעלי חמלה וחנונה החיים והמתים, בקשו רחמים בעדי, חמלו על צריך לחמלה כמוני, כי אין רחמנות בעולם כאשר על הפוגם נגד השם יתברך, ובפרט בפגם הברית.

רבנו של עולם רחם עלי ועל כל הרחוקים ממך הצריכים לרחמים רבים, רחם עלינו למען שמך, למען הצדיקים אמתיים שומרי הברית, וזכנו מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך, ולא נשוב עוד לכסלה. ונזכה שיתקנו הצדיקים כל מה שפגמנו בברית קדש, כי אין בידינו

לתקן פגם אחד מפגם הברית, רק על זכות הצדיקים אנו נשענים ועל כחם הגדול אנו סמוכים.

ובנו ברחמיך הרבים להתקרב לצדיקים אמתיים שומרי הברית בתכלית השלמות, רחם עלינו והודיענו מהם, ואל תסתיר אותם מלפנינו. זכנו לידע מהם ולהתקרב אליהם באמת, ולקבל מהם קדשה וטהרה באמת, באפן שנוזפה מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך, לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד.

ותרחם עלינו שנוזפה להאמין בהצדיקים אמתיים תמיד. ואל תבלבל דעתנו, ואל תעקם שכלנו ולבנו ולא יהיה קשה לנו עליהם כלל, אפלו בעת שהם מתרחקים מאתנו, ודרכיהם נפלאה מעינינו מאד, עד שנופלים עליהם קשיות ותמיהות, ונתעקם ונתבלבל המוח, מרובי הפליאות שנופלים עליו בלבנו.

אנא יי עשה למען שמך ואל יגרמו עוונותינו להתרחק מהם חס ושלום על-ידי-זה. רק נזפה להתחזק באמונה שלמה תמיד, להאמין בהם תמיד, לידע ולהאמין באמונה שלמה, שכל דרכיהם ישרים ונכונים מאד, והם צדיקים וישרים בכל דרכיהם ותנועותיהם, רק שאי אפשר לנו להשיג דרכיהם הנורא ונשגב מאד. ונזפה שירחמו עלינו הצדיקים, ויקרבו אותנו בכל פעם, ויורידו עצמן אלינו, וילבישו ויכסו אותם הגדול, באפן שנוזפה שיתגלה לנו אותם הנפלא על ידי זה, ויהיה לנו כח לינק ולשאב מחכמתם הגדולה. ויתקרבו עצמן אל העולם. וירחמו עלינו באהבה ובחמלה גדולה, וכל מחשבותיהם יהיו לקרבנו ולא לרחקנו חלילה, למען נזכה להיות דבוקים עמם לעולם ועד.

ותזכנו בכחם וזכותם שנוזפה להפיר אותך ולהתקרב אליך באמת. ונזכה לדעת ולהפיר אותך גם בעולם הזה. וכל מה שנתקרב אליך יותר, נזכה לידע בכל פעם גדל רחוקנו ממך. ויתנוצץ לנו בכל פעם

נפלאות גדלתך, אשר אי אפשר להשיג ולדעת ממך כלל, כמו שאמר אליהו לית מאן דידע בך כלל, ותתן לנו שעור בלבנו, שנוזקה להתקרב אליך, ולהשיג מרחוק ידיעת אלהותך, אשר אי אפשר לדבר מזה, כי אם כל חד לפום מה דמשער בלביה, כמו שכתוב: "נודע בשערים בעלה", כל חד לפום מה דמשער בלביה.

ובכן תזכנו לבלי לבטל ביסורין המכרחים לקבל עלינו כרצונך הטוב. ונוזקה להמשיך אור פני רצונך הטוב עלינו תמיד, ולהמשיך כל טוב להעולם תמיד. ונוזקה שנגנו עלינו הצדיקים אמתיים שסבלו יסורים רבים בשביל ישראל. ובזכותם תמשיך עלינו כל טוב וחסד וישועה ורחמים גדולים, בני חיי ומזוני, ורב טוב לבית ישראל. ובפרט על בניהם וזרעם של הצדיקים שסבלו יסורים רבים בשביל כלל ישראל, רחם עליהם ותן להם כל טוב, והצילם מכל מיני צער ויסורים, ומכל מיני דאגות ופחדים. ותשלח להם רפואה שלמה מן השמים, לכל תחלואיהם ולכל מכאוביהם ולכל מכותיהם, ותסיר מהם כל מיני מחלה. אל נא רפא נא להם, ותחלימם ותחיים, ותתפלל בעדם תמיד, ותתן להם חיים ארוכים חיים טובים בגשמיות וברוחניות. ותצליחם בכל מעשה ידיהם, ותשפיע עליהם שפע טובה, עשר וכבוד וחיים, ויזכו לתורה וגדלה במקום אחד. ויעבדוך באמת באהבה וביראה ובשמחה מתוך הרחבת הלב כל ימיהם לעולם, הם וצאצאיהם וצאצאי צאצאיהם עד סוף כל הדורות. כאשר כתבת לנו על ידי חכמיך הקדושים, שבזמן שאדם זוכה, זוכה לו ולדורותיו ולדורות דורותיו עד סוף כל הדורות. זכר אל תשכח כל היסורים שסבלו עד הנה ואמר לצרותיהם די, ואל תוסיף עוד ליסרם. רחם עליהם מעתה, ותושיעם בכל מיני ישועות, ותתן להם בני חיי ומזוני בשפע גדול, ותרום קרנם ומזלם למעלה למעלה, ותשמחם בכל מיני שמחות, ותגדל שמם עד עולם. ויקים מקרא שכתוב: "ופרי הארץ לגאון ולתפארת", ותברכם בכל הברכות, ותאריך ימיהם

ושנותיהם. ילכו יונקותם, ויהי כזית הודם, "עוד ינובון בשיבה, דשנים ורעננים יהיו".

ובכן תרחם עלינו ותושיענו, ותזכנו שנשמר את פינו ולשוננו מכל מיני דבורים רעים שבעולם, שלא יצא מפינו לעולם שום דבור של שקר ולשון הרע ורכילות וליצנות וחינופות ודברים בטלים ונבול פה, ולא שום דבור הגורם לבייש פני חברנו, או לצערנו ולקנטרו חס ושלום, ולא שום דבור פגום שבעולם.

רבנו של עולם מלא רחמים, רחם עלינו ושמרנו והצילנו מכל מיני דבורים פגומים שבעולם, אלהי נצור לשוננו מרע ושפתנו מדבר מרמה. שיתה יי שמרה לפינו נצרה על דל שפתנו. ועל ידי זה תכניע ותשבר ותמגר ותכלה ותעקר ותבטל כל מיני חכמות הרעות של הפילוסופים והאפיקורסים אשר חכמתם הרעה מזקת להעולם מאד מאד, כאשר אתה ידעת. "שננו לשונם כמו נחש חמת עכשויב תחת שפתימו סלה". רחם על הנמלה המנחת בתוך פי הנחש בין שניה. מלא רחמים, הביטה בענייה ומכאובה הקשה. אוי מי יכל לסבל צער ומכאוב כזה, "ואתה יי עד מתי", מתי תקום ותרחם עליה. ראה נא בענינו וריבה ריבנו, ומהר לגאלנו גאלה שלמה מהרה למען שמך, והצילנו מכל מיני חכמות רעות של האפיקורסים והפילוסופים שלא יגיעו עלינו. ובצל כנפיך תסתירנו, ותגביר כח הכנפים דקדשה, ותעקר ותסיר ותבטל כנפי הנחש, שהם החכמים להרע החוקרים פילוסופיא ואפיקורסית, שלא יהיה להם שום כח לעוף בחכמתם למרחוק, ולא תתפשט חכמתם בעולם. וגם לא תעופף חכמתם בעמק לתוף המח והלב. וגם לא תעופף חכמתם בעצמן, שלא יוכלו לעוף בחכמתם לחקירות עמוקות, רק תמצט ותחליש חכמתם בכל הבחינות, עד שתבטל חכמתם הרעה לגמרי מן העולם, ותתגלה חכמה האמתית של חכמי האמת בעולם, עד אשר יפירו וידעו כל באי עולם, כי אתה הוא יי האלהים לבדך עליון לכל ממלכות

הָאֲרֵץ, "אֲתָה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם". וְתִהְיֶה לְכָל הָעַמִּים "שְׂפָה בְרוּרָה לְקִרְאָה כָּלֵם בְּשֵׁם יי לְעַבְדּוֹ שְׁכֵם אֶחָד", וְתַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאֲרֵץ, וְהֶאֱלִילִים פְּרוֹת יִפְרֹתוֹן. וְכָל חֲכָמוֹת רְעוֹת תִּבְטַל וְתַעֲקֹר מִן הָעוֹלָם. וְתִתְגַּבֵּר וְתִתְחַזַּק וְתִתְפַּשֵּׁט חֲכָמָה הָאֲמִתִּית בְּעוֹלָם, הִיא חֲכָמַת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, לִידַע וּלְהַפִּיר אוֹתָךְ בְּאֵמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת וְלַעֲבֹד אוֹתָךְ בְּאֵמֶת וּבְתַמִּים כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם. וַיְקִים מְהֵרָה מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "וְהָיָה יי לְמִלָּךְ עַל כָּל הָאֲרֵץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד", אָמֵן וְאָמֵן.

סד

מיוסד על תורה ס"ד בליקוטי מוהר"ן

"עוֹשֶׂה גְּדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר", אָדוֹן כָּל, לְעֵלָּא, מִן כָּלָּא וְלִית לְעֵלָּא מִנֵּךְ, מְמַלָּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹכֵב כָּל עֲלָמִין, וְלְעֵלָּא מִכָּל עֲלָמִין וְתַחֲוֹת כָּל עֲלָמִין וּבֵין כָּל עֲלָמִין, וְלִית אֶתְר פְּנוּי מִנֵּךְ, אֲתָה בְּרֵאתָ עוֹלָמְךָ מִקְדָּם בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחִסְדֶּיךָ הַגְּדוּלִים כְּדֵי לְגַלוֹת רַחֲמֵינוּךָ בְּעוֹלָם. וּמֵאַהֲבֶתְךָ וְחֶמְלֶתְךָ אֲשֶׁר תִּפְצֹתָ לְגוֹלוֹת טוֹבָךְ וְרַחֲמֵינוּךָ בְּעוֹלָם, צְמַצְמַת אֱלֹהוּתְךָ כְּבִיכּוֹל, וּפְנִית אוֹרְךָ הַגְּדוֹל הָאֵין סוּף, וְצְמַצְמַת הָאוֹר לְצַדִּיךָ, וְעֲשִׂית חֲלָל הַפְּנוּי, וּבְתוֹכוֹ בְּרֵאתָ כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה מְרֵאשׁ וְעַד סוּף, בְּשִׁבִיל לְהַפִּיר אוֹתָךְ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלִידַע מִמֶּךָ תָּמִיד. עַל כֵּן יֵצְאֵתִי לְקִרְאָתְךָ לְשַׁחַר פְּנֶיךָ, "מִלְכֵי וְאַלְהֵי אֱלֹהֵיךָ אֲתִפְלֵל". חוּס וְחַנּוּנִי וְחֶמֶל וְרַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְשִׁמְרֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי אַפִּיקוֹרְסוֹת וּכְפִירוֹת, שְׁלֵא יָבוֹאוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לְבִי וְדַעֲתִי שׁוּם חֲקִירָה וְקִשְׂיָא וּמְבוּכָה מְמַבּוּכוֹת הַחֹקְרִים בְּחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת שְׁנַפְלוּ בְּכַמָּה מְבוּכוֹת וְקִשְׂיוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת גְּדוּלָּה, עַד אֲשֶׁר נִפְלוּ בְּחֲכָמוֹת שְׂאִינָם חֲכָמוֹת כָּלֵל, וְנִכְנָסוּ בְּמְבוּכוֹת גְּדוּלוֹת, וְנִפְלוּ בְּחִקִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת וְקִשְׂיוֹת הַנִּמְשָׁכִין מִחֲלָל הַפְּנוּי, אֲשֶׁר מִשָּׁם צְמַצְמַת וּפְנִית אֱלֹהוּתְךָ כְּבִיכּוֹל,

והפגומה מאד, ולהורות לנו בזה דרך ישרה ואמתיות להתקרב אליך באמת, ולחזקנו באמונתך הקדושה לחיותינו כיום הזה, למען עשה כיום הזה להחיות עם רב, "פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה. נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד. מאת יי היתה זאת היא נפלאות בעינינו. מה נאמר ומה נדבר, מה אשיב ליי כל תגמולהי עלי". ואחרי אשר גמלתנו טובות פאלה, אשר הקדמת רפואה למכותינו, והקדמת לשלח לנו צדיקים נוראים בעלי השגה פאלה, אשר היו יודעים להמשיך ולגלות תורות נפלאות פאלו, להלביש גנויא דמלפא עלאה, באפן שיהיו נמשכין מהם עצות ודרכים ישרים לקרב מרחקים כמוני אליך תתברך לנצח, וחסדס גבר עלינו לעסק בתקון שחיקת שכרי שכרי כלי כמונו היום, אשר נשברנו על ידי לבנו הזונה אשר סר מעליך, לשכרי שכרי שכרי כלי שעור וערף, אשר גם השכרי שכרי נשברו ונשחקו פאבק ועפר, ונתלכלכו בכמה מיני לכווכים וטנופים, ונתפזרו ונפוצו בארבע כנפות הארץ וים רחוקים, ונפלו למטה למטה מן השאול תחתיות, "כמו פלח ובקע בארץ נפזרו עצמינו לפי שאול. שתני כבוד תחתיות במחשכים במצולות", ונתפסתי בכמה אלפים ורכבות רשתות ומכמורות כלי שעור וערף ומספר. "כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי, הנה לפי פדונג נמס בתוך מעי. רשת הכינו לפעמי, כפף נפשי, פרו לפני שיחה, נפלו בתוכה סלה". לולא רחמיך וחסדיך אז אבדנו בענינו. ואתה ברחמיך חשבת מרחוק להטיב אחריתנו, ועשית מה שעשית, ופעלת מה שפעלת ברחמיך הטובים, והקדמת לשלח לנו צדיקים נפלאים פאלה, אשר השאירו אחריהם ברכה, ספרים קדושים ויקרים פאלה אשר נתרבו עכשו בעולם, אשר לא היתה פזאת מימות עולם, פי ידעת עצם חלישותנו בדורות האלה, על פן הכנת והרבית צרי ותרופה למכותינו לבל תאבד תקוננו חלילה.

וּבְכֵן עֲזַרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁנוֹזְכָה לְהַרְגִּישׁ וְלִמְצֹא עֲצוֹתֶיךָ
הַקְדוֹשִׁים הַגְּנוּזִים בְּחַדוֹשֵׁי תוֹרָתָם הַקְדוֹשָׁה. וְזַכְּנִי לְהִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם
תְּפִלָּה נְאֻה וּמְסֻדֶּרֶת וְלִפְעַל בְּקִשְׁתָּנוּ בְּרַחֲמִים אֲצִלֶּךָ. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ
כַּמָּה אָנוּ צְרִיכִים לְצַעֵק וְלִזְעַק וְלִהְתְּאַנֵּם וְלִהְתְּפַלֵּל וְלִהְסַתְּפֵל לְרַחֲמֶיךָ
וְלִישׁוּעָתְךָ, עַד שְׁנוֹזְכָה לְצֹאת לְגַמְרֵי מִכָּל הַכְּפִירוֹת וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת
וְחִקְרוֹת וְקִשְׁיוֹת וּמְבוֹכוֹת וּמְכַל מִיָּנִי קַלְפוֹת וְתַאֲוֹת וְסֻטְרִין אוֹחֲרָנִין
הַנִּמְשָׁכִין מִתְחַלֵּת הַצְּמָצוֹם שֶׁל הַחֲלָל הַפְּנוּי וּמְרַבּוּי אוֹר, כִּי שְׁנִיָּהֶם
כְּאֶחָד הַשְׁתַּרְגּוּ עֲלֵינוּ יַחַד. וּבְעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים אֵינִי יוֹדֵעַ עַל מַה לְצַעֵק
קֹדֶם. כִּי גַם כְּשֶׁמִּתְגַּבְּרִים הַתַּאֲוֹת וְהַקִּשְׁיוֹת וְהַבְּלוּלִים הַנִּמְשָׁכִים מִן
הַקַּלְפוֹת שְׁנוֹתְהוּ מְרַבּוּי אוֹר, מְשַׁבֵּירַת בָּלִים, גַּם בֶּן קִשָּׁה עָלִי מְאֹד
לְגַרְשָׁם וּלְשַׁבְּרָם וּלְבַטְּלָם. כִּי בְעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים נִשְׁבַּרְתִּי מְאֹד מְאֹד.
וּבְכָל זֹאת לֹא שָׁב אִפּוּ מִמֶּנִּי, וְאֵינִי מְקַרֵּר דַּעְתּוֹ בְּזֵה, כִּי אִם עוֹד
רוֹצֵה לְהִתְגַּבֵּר עָלַי, וְלִהְכָּנִים בְּדַעְתִּי בְּלוּלִים וּמְבוֹכוֹת וְקִשְׁיוֹת
וְהַרְהוּרִים וְעַקְמִימִיּוֹת שְׁבֹלֵב, הַנִּמְשָׁכִין מִחֲלָל הַפְּנוּי, אֲשֶׁר שָׁם אֵי
אֲפָשֶׁר לְמַצֹּא אוֹתְךָ בְּשׁוֹם אֶפֶן בְּעוֹלָם, עַל יְדֵי שׁוֹם שְׁכָל וְחֻכְמָה, כִּי
אִם עַל יְדֵי אֲמוּנָה לְבַד.

אָנָּה יי רַחֲמֵן מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, הַבִּיטָה וְעֲנֵנוּ
בְּעַת צָרָה כִּי לֶךְ יי הִישׁוּעָה, בְּךָ תוֹחַלְתָּנוּ אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת, "פְּנֵה
אֵלַי וְחַנּוּנִי כִּי יַחֲדִיד וְעַנִּי אֲנִי", זַכְּנִי לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמְת, וְלֹא אֶתְחִיל
לְכַנֵּס בְּשׁוֹם חֻקִּירָה וְקִשְׁיָא כָּלֵל, רַק אֲזַכָּה לְגַרֵּשׁ וּלְרַחֵק וּלְבַטֵּל מִדַּעְתִּי
וּמִכָּל הָעוֹלָם כָּל מִיָּנִי חֻקִּירוֹת וְקִשְׁיוֹת, לְבָלִי לְהִסְתַּפֵּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל,
רַק לְהִתְחַזֵּק תָּמִיד בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמְת, עַד שְׁאֲזַכָּה עַל יְדֵי הָאֲמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה לְעֹבֵר עַל כָּל הַחֻכְמוֹת וְהַחֻקִּירוֹת, וְעַל כָּל הַחֻכְמוֹת שְׁאֵינֶן
חֻכְמוֹת, שֶׁהֵם הַחֻקִּירוֹת וְהַמְּבוֹכוֹת וְהַבְּלוּלִים וְהַרְהוּרִים הַנִּמְשָׁכִין
מִחֲלָל הַפְּנוּי, וְאֲזַכָּה לִידַע וּלְהֶאֱמִין כִּי "אַתָּה הוּא יי לְבַדְּךָ, אַתָּה
עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צָבָאָם, הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ,
הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מַחֲיֶה אֶת כָּלֵם", וּמְלַכּוֹתְךָ בְּכָל מְשָׁלָה,

ואתה ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ולעלא מכל עלמין, ותחות כל עלמין, ובין כל עלמין, ותוף כל עלמין, ולית אתר פנוי מנף, ואתה אחד יחיד ומיוחד בתכלית האחדות, לעלא מן כלא ולית לעלא מנף, אנתה הוא עלאה על כל עלאין, סתימא דכל סתימין, ולית מחשבה תפיסא בך כלל.

ותרחם עלי ותשמרני ותצילני תמיד שלא אסתכל ולא אביט בשום ספר המדבר מחקירות, ולא אדבר עם שום אדם ממחקרי ארץ אשר נפלו בחקירות אלו, הנמשכין מחלל הפנוי, אשר עליהם נאמר: "כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים". אנא נורא קדוש הצילני מהם, שמרני מהם, חוס וחמל על נפשי ורוחי ונשמתי ושמרני מהם תמיד, חזקני באמונתך הקדושה תמיד, עד שאזכה על ידי האמונה הקדושה לעבר על כל החכמות ועל כל החקירות שבעולם, לבטלם ולעקרם ולגרשם ולכלותם ממני ומכל העולם פלו על ידי האמונה הקדושה בהשם יתברך ובצדיקים אמתיים ובתורתך הקדושה, "כי עברי אנכי ואת יי אלהי ישראל אלהי העבריים. ותפתח את שכלי ותרחיב את דעתי בקדשה גדולה, שאזכה לידע מה להשיב לאפיקורס. ואזכה לידע ולהבחין בין החקירות והקשיות שאפשר להשיב עליהם, ובין החקירות והקשיות הנמשכין מחלל הפנוי, שאי אפשר לישבן בשום אפן, אשר עליהם נאמר: "כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים". ואזכה להתחזק באמונה שלמה ובדעת שלם דקדושה, ולבטל כל מיני כפירות ואפיקורסות ממני ומזרעי ומכל העולם פלו, ולגלות אלהותך ואמתך לכל באי עולם, "וידעו כי אתה שמך יי לבדך עליון על כל הארץ".

ווצנו ברחמך הרבים ושלח לנו צדיקים אמתיים המפלגים במעלה מאד מאד, שיהיו בבחינת משה רבנו עליו השלום, שיהיה להם פח להכנס באלו החקירות הנמשכין מחלל הפנוי, ולשברם ולבטלם

וּלְעַקְרָם וּלְכָלוֹתָם לְגַמְרֵי, וְלַהוֹצִיא מִשָּׁם כָּל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ לְשָׁם בְּעוֹנוֹתֵיהֶם. וַיְהִיָּה לוֹ כַּח לְעוֹרָר וּלְגָלוֹת הַנְּגוּן וְהַשִּׁיר הַעֲלִיּוֹן וְהַמְּבַחֵר עַל כָּל הַשִּׁירִים וְהַנְּגוּנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְעַל-יַד־זֶה יוֹצִיא לְשָׁלוֹם כָּל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ בְּטַעוֹתֵים וּמְבוֹכוֹת וְאַפְיִקוֹרְסוֹת הַנִּמְשָׁכִין מִחֻלָּל הַפְּנוּי, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ גְּדֹל הַרְחֻמָּנוּת שֶׁעֲלִיָּהֶם.

וְהַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מְרִיב וּמִחֻלָּקָת וּמִרְבוּי דְּבָרִים. רַק נִזְכָּה לְצַמְצָם דְּבָרָנוּ בְּהַדְרָגָה וּבִמְדָה כִּרְצוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת. חוּס וְחַנּוּנוּ וּמְלֵא מִשְׁאַלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, וְנִזְכָּה לְמַצָּא אוֹתְךָ בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְלִהְיוֹתֵנוּ בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה כִּי אַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל, וּבְכָל הַסְּטָרִין אוֹחֲרָנִין וּבְכָל הַטְּמְאוֹת וְהַקְּלָפוֹת, נַעֲלָם וְנִסְתָּר אֱלֹהוּתְךָ יִתְבָּרַךְ, וְאַפְלוּ בְּהַחֲלֵל הַפְּנוּי מֵאֱלֹהוּתְךָ לְגַמְרֵי גַם שָׁם אַתָּה נִמְצָא בְּתַכְלִית הַהֶעֱלָם וְהַהִסְתָּרָה נִפְלְאָה, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיגָה כָּלֵל בְּשׁוּם חֻכְמָה וְשִׁכָּל שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אִם בְּאַמוּנָה לְבַד, כִּי אַתָּה מְפַלֵּא לַעֲשׂוֹת, וּמִי יִשִּׁיג פְּלֹאוֹתֶיךָ הַגְּדוֹלוֹת, כִּי אַתָּה עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבִדְךָ הַנִּרְאִין לְדַעֲתָנוּ הַאֲנוּשִׁית כְּמוֹ שְׁנֵי הַפְּכִים בְּנוֹשָׂא אֶחָד, וּמִי יַעֲצֹר כַּח לְהַשִּׁיג דְּרָכֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ הַגְּדוֹלוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת, בְּאִמּוֹר "פְּלִיאָה דַעַת מִמֶּנִּי נִשְׁגָּבָה לֹא אוֹכַל לָהּ". וְנֹאמַר: "כִּי גְדוֹל אַתָּה וְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבִדְךָ". וְנֹאמַר: "עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֶקֶר, וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר". וְנֹאמַר: "גָּבְהֵי שָׁמַיִם מַה תִּפְעַל עִמָּךָ מִשְׂאוֹל מַה תִּדְעַע".

רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, הַמְּלֵאִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת מֵרֵאשׁ וְעַד סוֹף, כִּי הַכֹּל בְּרַאָת בְּשִׁבִיל רַחֲמֶיךָ לְבַד כְּדֵי לְגָלוֹת רַחֲמָנוּתְךָ בְּעוֹלָם, וְאַפְלוּ בְּחֻלָּל הַפְּנוּי שֶׁהוּא תַכְלִית הַצְּמִצּוּם וְהַדִּין, גַּם שָׁם מְלַבֵּשׁ וְנִסְתָּר רַחֲמָנוּתְךָ, כִּי עֶקֶר הַצְּמִצּוּם שֶׁל הַחֲלָל הַפְּנוּי הִיָּה רַק בְּשִׁבִיל לְגָלוֹת רַחֲמָנוּתְךָ בְּעוֹלָם, כְּאֶשֶׁר יִדְעַתָּ בְּעִצְמָךְ גְּדֹל רַחֲמֶיךָ וְחַנּוּתֶיךָ וְחִסְדֶּיךָ הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים, שֵׁשׁ לָהֶם כַּח לְהַגִּן וּלְרַחֵם גַּם עָלֵינוּ וְלַהוֹצִיאֵנוּ מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים, מִכָּל מְקוֹמוֹת הַרְעִים, וְלַהֲעֲלוֹתֵנוּ מִהֲרָה וְלַהַכְנִיסָנוּ בְּתוֹךְ כָּל מַדְרָגוֹת וּמְקוֹמוֹת הַקְּדוּשִׁים

בְּאֵמֶת, וְלִהְשִׁיבֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם. אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֲזָנוּ צוּר מִשְׁגָּבֵנוּ מְגִן יִשְׁעֵנוּ מְשֹׁבֵב בְּעַדְנוּ. פָּנֵה אֲדוֹן בְּעֶצְבוֹן רוּחַ, צָפֵה בְּשִׁבְרוֹן לֵב, קְרוֹב אֶתָּה לְרַחוּקִים, רוּצֵה אֶתָּה בְּתִשׁוּבַת יִשְׁעִים. שְׂדֵי הַמָּצָא לְדוֹרְשֶׁיךָ תֹאמַר הַנְּנִי לְמִבְקְשֶׁיךָ, הַחַיִּינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִשִּׁיבֵנוּ בְּכֹל מִיַּי קִדְשׁוֹת וְטָהֳרוֹת הַמְּשִׁיבִין אֶת הַנֶּפֶשׁ דִּקְדוּשָׁה, וְפָנּוּ לְשִׁיר וְלִרְנָן וְלִגְגֹן לְפָנֶיךָ שִׁירִים וְנִגּוּנִים קְדוּשִׁים, לְנִצַּחַת בְּשִׁירִים וְנִגּוּנִים הַנִּמְשָׁכִין מֵאֲמוֹנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם כַּחַת לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ אֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וּלְבַטֵּל מִן הַלֵּב כָּל מִיַּי עֲקָמִימִיּוֹת וּכְפִירוֹת וּמְבוּכוֹת שְׁפֵלִי, וְכֹל מִיַּי בְּלִבּוֹל הַדַּעַת, וְלַעֲוֹרָר וְלַהַמְשִׁיךְ הַלֵּב בְּאֵמֶת אֵלֶיךָ וְלַתּוֹרַתְךָ וְלַעֲבוּדַתְךָ הָאֱמֵתִיית. "עוֹרָה כְּבוֹדֵי עוֹרָה הַנִּבֵּל וְכִנּוֹר אֶעֱיָרָה שְׁחָר". וְתִשְׁפִּיעַ וְתִמְשָׁיךְ וְתִגְלֶה לָנוּ שִׁירִים וְזִמְרוֹת וְנִגּוּנִים קְדוּשִׁים הַנִּמְשָׁכִין מֵרֹאשׁ אֲמוּנָה, מִהַנְּגוֹן וְהַשִּׁיר הָעֲלִיּוֹן שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר כָּל הַשִּׁירוֹת וְהַנִּגּוּנִים שֶׁבְּעוֹלָם נִמְשָׁכִין מִמֶּנּוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת, וַיִּקְיָם בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "תְּבוֹאֵי, תְּשׁוּרֵי מֵרֹאשׁ אֲמוּנָה":

וְזִכְרֵי לְהַפְלִיל בְּתוֹךְ נִשְׁמַת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם שֶׁהוּא בְּבַחֲיַיִת שְׁתִּיקָה, וְאִזְכָּה לְהַרְגִיל עֲצָמֵי בְּשִׁתִּיקָה, לְקַיֵּם דְּבָרֵי חֻמְרֵינוּ וְזִכְרוֹנֵם לְבִרְכָה שֶׁאִמְרוּ סִיג לְחֻמְרָה שְׁתִּיקָה, וְאִמְרוּ וְלֹא מִצָּאֲתִי לְגוֹף טוֹב מִשְׁתִּיקָה. וְאִזְכָּה לְשִׁתֵּק גַּם בְּמַחְשְׁבָה בְּכֹל מְקוֹם שֶׁאֲנִי צָרִיךְ לְשִׁתֵּק. וּבְכֹל עֵת שֶׁבָּאִים עָלַי מַחְשְׁבוֹת הַמְּבַלְבְּלִים אֶת הַמַּחַ, וּבְכַרְט בְּלִבּוֹלֵי אֲמוּנָה, אִזְכָּה לְחָרִישׁ וְלְשִׁתֵּק. "וְאַהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא שׁוֹמֵעַ וְאֵין בְּפִיו תּוֹכַחוֹת, כְּחָרֵשׁ לֹא אֲשַׁמְעֵה וּכְאֵלֵם לֹא יִפְתַּח פִּיו". וְלֹא אֶתְחִיל לְהַפְּךְ דַּעַתִּי וְלַהֲטוֹת מַחְשְׁבָתִי לְהַשִּׁיב שׁוֹם דְּבָר בְּמַחְשְׁבָה עַל כָּל הַטְּעוּתִים וְהַבְּלִבּוֹלִים וְהַעֲקָמִימִיּוֹת וְהַמְּבוּכוֹת הָעוֹלִים עַל הַמַּחַ וְהַלֵּב, רַק אִזְכָּה לְחָרִישׁ וְלְשִׁתֵּק לְגַמְרֵי גַם בְּמַחְשְׁבָתִי, וְלַעֲלוֹת וְלַהַפְלִיל בְּשִׁתִּיקָה הָעֲלִיּוֹנָה שְׁלֵמָה שֶׁהִיא מְקוֹר הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה. וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּתְחַזַּק אֲמוּנַתִּי וְדַעַתִּי וְלִבִּי בְּשִׁלְמוֹת בְּהַתְחַזְּקוֹת וְהַתְּאֲמָצוֹת

גְּדוּל דְּקַדְשָׁהּ. וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְבַטְּלוּ מִמִּילָא כָּל הַמְּבוּכוֹת וְכָל הַבְּלִבוּלִים וְהַקְּשִׁיּוֹת שְׁפָעוּלָם, וְיִתְרַחֲקוּ מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת זְרוֹת וְהַרְהוּרִים שְׁפָעוּלָם, עַל-יְדֵי הַשְּׁתִיקָה הַקְּדוּשָׁה לְבַד, הֵן הַרְהוּרִים שֶׁל פָּגַם אָמוּנָה חַס וְשָׁלוֹם, וְהֵן הַרְהוּרֵי נֶאֱוָף וְשֶׁאֵר תַּאֲוֹת, וְהֵן מַחְשְׁבוֹת זְרוֹת שְׁבַתְּפֵלָה וְעֶסֶק הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהֵן שֶׁאֵר כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת רְעוֹת וְזוֹרוֹת וּבְלִבוּלִים וְעִקְמִימִיּוֹת שְׁבַלֵּב הַמוֹנְעִין מִן הַקְּדוּשָׁה בְּאֶמֶת, כְּלָם יִתְרַחֲקוּ וְיִתְבַטְּלוּ מִמֶּנִּי לְגַמְרֵי בְּבִטּוֹל גָּמוּר עַל-יְדֵי הַשְּׁתִיקָה הָאֲמִתִּית לְבַד. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ חֲלִישוֹתֵנוּ כְּעַת, שְׂאִין לָנוּ שׁוֹם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה נִגְדָּם, וְאִין אָנוּ יְכוּלִים לְהַשִּׁיב שׁוֹם תְּשׁוּבָה עַל כָּל הַבְּלִבוּלִים הַרְבִּים הָאֵלֶּה לְמַגְדוּל וְעַד קָטָן, שְׁעוֹמְדִים עָלֵינוּ וּמְסַבְּבִים אוֹתָנוּ בְּכָל עַת וְרַגַע, רַק עָלֶיךָ לְבַד אָנוּ נִשְׁעָנִים וְנִסְמָכִים, וְעַל כַּח וּזְכוֹת הַצְּדִיקֵי אֶמֶת שֶׁהֵם בְּבַחֲנֵינֵנוּ שְׁתִיקָה. זַכְּנוּ שְׁנוֹזְכָה לְהַפְלִל בְּהֵם וְלִילֵךְ בְּדַרְכֵיהֶם בְּאֶמֶת, וְלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ אוֹר קְדֻשַׁת הַשְּׁתִיקָה שְׁלֵהֶם, כִּי עֵינֵינוּ תְלוּיּוֹת אֶלֶיךָ לְבַד.

וְנִשְׁב וְנִנְחַל וְנִצְפָה לְרַחֲמֶיךָ, אֲשֶׁר טָמוּן לְבְרִיּוֹתֶיךָ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "טוֹב וְיַחֲזִיל וְדוֹמָם לְתַשׁוּעַת יי". אֵךְ אֵל אֱלֹהִים דּוֹמֶיָה נִפְשִׁי, מִמֶּנּוּ יִשׁוּעַתִּי. אֵךְ לְאֱלֹהִים דּוֹמֵי נִפְשִׁי כִּי מִמֶּנּוּ תִקְוֹתִי, כִּי אִין מְלָה בְּלִשׁוֹנִי הֵן יי יִדְעַתְּ כְּלָה. אֶלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת עֵינֵי, הַיּוֹשְׁבֵי בְּשָׁמַיִם. אֶלֶיךָ יי נִפְשִׁי אֲשָׂא. פִּרְשָׁתִי יְדִי כָּל הַיּוֹם נִפְשִׁי כְּאֶרֶץ עֵינֶפָה לְךָ סֵלָה. כִּי לְךָ יי הוֹחֲלֵתִי, אַתָּה תַעֲנֶה יי אֱלֹהֵי. אֲשָׂא עֵינֵי אֵל הַהָרִים, מֵאִין יָבֵא עֲזָרִי. עֲזָרֵי מַעַם יי, עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ". וַיִּקְּם בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכַתוֹב: "וַיֹּאמֶר מוֹשֶׁה אֵל הָעָם אַל תִּירְאוּ, הַתְּיַצְבוּ וַרְאוּ אֶת יִשׁוּעַת יי, אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם, כִּי אֲשֶׁר רְאִיתֶם אֶת מִצְרַיִם הַיּוֹם, לֹא תוֹסִיפוּ לְרְאוֹתָם עוֹד עַד עוֹלָם. יי יִלְחַם לָכֶם, וְאַתֶּם תַּחֲרִישׁוּן. אַל תַּעֲזֹבֵנִי יי, אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי, חוֹשֶׂה לְעֲזָרְתִּי יי תִשׁוּעַתִּי. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי", אָמֵן וְאָמֵן.

סה

מיוסד על תורה ס"ה בליקוטי מוהר"ן

אָחַד יחיד ומיוחד, הָיָה הוּא וַיְהִיָּה, זַכָּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְכָל בְּאַחֲדוּתְךָ בְּאַמֶּת, אֲנִי מְלֵא רַחֲמִים זַכָּנִי וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֲנִי שְׂאֲזָכָה לְהַתְגַּבֵּר בְּכָל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת, לְסַגֵּר וְלִסְתֵּם עֵינַי מִחִזּוֹ דְהָאֵי עֲלֵמָא לְגַמְרִי, לְהַעֲצִים וְלְסַגֵּר עֵינַי בְּחֻזְקָה מְאֹד, לְבָלִי לְהִסְתַּכֵּל כָּלֵל עַל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה וְתַאֲוֹתָיו. וְאַהֲיָה בְּזֵה הָעוֹלָם כְּעוֹר וְסוּמָא מִמֶּשׁ, שְׁלֵא יְהִיָּה לִי שׁוּם רְאִיָּה וְהִסְתַּכְלוּת וְהַבְּטָה בְּזֵה הָעוֹלָם כָּלֵל, רַק אֲזָכָה לְכוּן אֶת עֵינַי וְדַעְתִּי וְשִׁכְלִי לְהִסְתַּכֵּל תָּמִיד עַל הַתְּכַלִּית הָאֲמִתִּי תְּכַלִּית הַנְּצָחִי, עַד שְׂאֲזָכָה לִידַע וְלִהְבִּין בְּאַמֶּת טוֹבָךְ הָאֲמִתִּי, וְאַזְכָּה לְדַעַת בְּאַמֶּת שְׂאִין שׁוּם רַע בְּעוֹלָם כָּלֵל, רַק כְּלוֹ טוֹב וְחֶסֶד, וְאַתָּה מְרַבָּה לְהַטִּיב עִם כָּל בְּשָׂר בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה, כִּי כְּוֹנֵתְךָ לְטוֹבָה תָּמִיד, כִּי אַתָּה חֲפֵץ לְזַכּוֹת אוֹתָנוּ לְהַבִּיאָנוּ לְתְּכַלִּית הָאֲמִתִּי לְחַיִּים נְצָחִים, וְאַזְכָּה לְהִיּוֹת מְלֵא שְׂמֵחָה תָּמִיד.

אֲנִי נוֹרָא קְדוֹשׁ תְּצִילֵנִי מִצָּרָה, וְתַהֲיָה עִמִּי תָּמִיד בְּכָל עֵת. וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֲנִי בְּכָל עֵת שֶׁתְּשַׁלַּח עָלַי יְסוּרֵין חַס וְשְׁלוֹם עַל פִּי מִשְׁפָּטֶיךָ וְדַרְכֶיךָ הַטּוֹבִים, שֶׁתִּתֵּן לִי כֹחַ וְשִׁכְלִי לְהִסְתַּכֵּל עַל הַתְּכַלִּית הָאֲמִתִּי עַל הַתְּכַלִּית הַטּוֹב שֶׁל הַיְסוּרֵין. וְאַזְכָּה לְהַכְּלִיל בְּךָ בְּאַמֶּת בְּשַׁעַת הַיְסוּרֵין, וְאַבְטַל עֲצָמִי לְגַמְרִי וְאַסְתֵּם עֵינַי מִחִזּוֹ דְהָאֵי עֲלֵמָא לְגַמְרִי, שְׂאֲזָכָה לְסַגֵּר וְלְהַעֲצִים עֵינַי מִתַּאֲוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִי בְּכַח וּגְבוּרָה גְדוּלָּה, עַד שְׂאֲזָכָה לְרַאוֹת לְמַרְחֹק לְהִסְתַּכֵּל עַל הַתְּכַלִּית הַטּוֹב הַנְּצָחִי שְׂיַגִּיעַ לִי עַל-יְדֵי הַיְסוּרֵין, עַד שְׂיִתְבַּטְּלוּ אֲצֵלִי כָּל הַיְסוּרֵין לְגַמְרִי עַל-יְדֵי-זֶה.

אֲנִי מְלֵא רַחֲמִים, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת נִגְעֵי לְבָבִי וּמְכַאֲבֵי, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת נִגְעֵי נַפְשִׁי, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי בְּעֵינַי הַרְבֵּה מְאֹד בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, בְּעֵינַי בְּשָׂר וּבְעֵינַי הַשִּׁכְלִי, אֲשֶׁר הִסְתַּכַּלְתִּי בְּמָה שְׂאֲסוּר לְהִסְתַּכֵּל וּפְגַמְתִּי עֵינַי מְאֹד, וְעַל-יְדֵי-זֶה פָּגַמְתִּי אֶת נַפְשִׁי מְאֹד,

והרהרתי הרהורים רעים וחסבתי ועינתי בדעתי במחשבות זרות ורעות הרבה מאד, ויצאתי מגבול הקדושה לימין ולשמאל, כי הסתפלתי והצצתי בדעתי למעלה ממדרגתי במה שאסור להציץ, ולהפך הכנסתי בדעתי מחשבות רעות וזרות ועיונים רעים, והסתפלתי הרבה מן הצד, מגבול הקדושה ולחוץ, והפסקתי את דעתי ומחשבתי ממך ומתורתך הקדושה אלפים ורבבות פעמים עד אין מספר, עד אשר ההרגל נעשה טבע אצלי, להיות רגיל מאד במחשבות חוץ, שיוצאים מגבול הקדושה ולחוץ, עד אשר נפגם דעתי ונפשי כל-כף עד אשר איני יכול לדבר כלל, ואיני יודע איך לסדר תפילתי לפניך. ועדין לא שבתי מטעותי, ואיני יודע שום דרך איך לשוב אליך בחלישות כח כזה, בבלבול הדעת כזה ברחוק כזה, בסכנות ורדיפות כאלה, שיש לי מעצמי ומשונאים ואויבים ורוצחים הרבה בלי שעור, בגשמיות וברוחניות בכמה אפנים ובחינות, מצדיקים ובינונים ורשעים.

"וי מה רבו צרי, רבים קמים עלי", רבים מאד גדולים בתורה, גדולים בעשר גדולים בחכמה. חמל על זכוב נמאס כמוני, על פגום כמוני, שאין לו שום דמיון לכנות ולהדמות בו פגמו וחלישותו ורפיון ידו ובלבול עכירת דעתו וצרות לבבו ונגעי נפשו ומכאוביו הקשים והמרים מאד מאד בגשמיות וברוחניות. וכמו שהזהרת אותנו לסתם ולסגר עינינו מחיזו דהאי עלמא לגמרי, כן מרדנו ופגמנו בזה מהפך אל הפך, כי כל ימינו פנו בשטותים והבליים דהאי עלמא שפלה. יומם לא ננוח לילה לא נשקט מלחשב בכל עת עניני העולם הזה ותאותיו והבליו, עד אשר הרגלו מחשבותינו לחשב בכל עת רק בעניני הפרנסה וההצטרכות המרבה ובעניני תאות והבלי עולם הזה, קנאה ותאוה, וכבוד ותולדותיהן, עד אשר עקר התכלית האמתית השלכנו אחרי גונו, וההרגל גבר כל כף, עד אשר אפלו כשאנו רוצים לחשב על סופנו ולהסתכל על התכלית האמתית קשה וכבד עלינו

מאד, ואי אפשר לצמצם ולכוון דעתנו אל התכלית אפלו שעה אחת, ואפלו בשעת העסק בתורה ותפלה ועבודה, גם אז מחשבותינו משוטטות לכל צד אל החוץ, והם טרודים ומבלבלים אז במחשבות זרות וערפוב הדעת הרבה מאד.

אוי ואבוי, היכן אנחנו בעולם, אן חכמתנו, אן שכלנו אן דעתנו, מה נחשב על יי, ועל מה אתינן להאי עלמא שפלה. היתכן שבאנו חלילה לזה העולם בשביל דברים פאלה, בשביל מחשבות פאלה חלילה. הלא לא באנו לזה העולם, פי אם לשבר הבחירה ולהפוך דעתנו ועינינו ולבנו מזה העולם לגמרי, ולהסתפל רק על התכלית האמתית ולהתדבק בה, כמו שפתוב: "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם". וכתוב: "את יי אלהיך תירא אותו תעבוד, ובו תדבק ובשמו תשבוע". וכתוב: "אחרי יי אלהיכם תלכו, ואותו תיראו ואת מצותיו תשמרו, ובקולו תשמעו ואותו תעבדו, ובו תדבקו". וכתוב: "העדתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה, ובחרת בחיים למען תחיה אתה ונרעך. לאתבה את יי אלהיך לשמע בקולו ולדבקה בו פי הוא חייך וארך ימך". ועתה עתה, איך נהפכנו, "היעזב מצור שדי מים קרים נוזלים. לחצב להם בארות נשברים אשר לא יכילו המים". היתכן להפסיק חס ושלום המחשבה מחי החיים ומתורתו הקדושה, מקור החיים האמתיים והנצחיים, לחשב בדברים פאלה שאנו רגילים בהם כל אחד כפי שטותו וטעותו וכסילותו.

אתה יי אהה אדוננו מלכנו, מה נעשה ליום פקדה מה נעשה לעולם הנצחי, מה נעשה ליום שפלו שבת ומנוחה, אשר אי אפשר להכנס ולהפילל שם פי אם מי שמקשט עצמו בעולם הזה ומפשיט דעתו לגמרי לגמרי מחיזו דהאי עלמא ומדבק את עצמו רק בהתכלית האמתית והנצחית. ומה נעשה, וחטאינו עשו לנו מה שפשו, עד אשר "טבעתי ביון מצולה ואין מעמד, באתי במעמקי מים ושבילת

שִׁטְפָתָנִי. אָבִי אָבִי אָבִי, אֲדוֹנֵי אֲדוֹנֵי אֲדוֹנֵי, "מִלְכֵי וְאֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֲתַפְלֵל", אֱלֹהֵי אֲשַׁתְּטַח, אֱלֹהֵי אֲתַנַּפֵּל וְאֲתַחַנֵּן, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ לְבָד. עֲשֵׂה מֵה שֶׁתּוּכַל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, זַכְּנֵי מַעֲתָה, עֲזֹרֵנִי מַעֲתָה, הוֹשִׁיעֵנִי מַעֲתָה וְהִיָּה עִמִּי תָמִיד, וְעֲזֹרֵנִי וְזַכְּנֵי לְסֹגֵר וְלְהַעֲצִים וְלְסַתֵּם עֵינַי וְלִכְבִּי וְדַעֲתִי וּמַחֲשַׁבְתִּי מַחֲזִיו דְּהָאֵי עֲלָמָא שְׁפֵלָה לְגַמְרֵי, וְלֹא אֶסְתַּכֵּל עַל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה וְתִאֲוָתָיו וְטָרְדוֹתָיו כָּלֵל, כִּי כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה אֵינוֹ עוֹלָה כְּהַרְף עֵין, כִּי הַכֵּל הֶבֶל וְרַעוּת רֹחַ. "וַיִּמָּה יִתְרוֹן לְאָדָם מִכָּל עֲמָלוֹ" וּמִכָּל תִּאֲוָתָיו וְהַבְּלִי.

טוֹב וּמְטִיב לְכָל, טוֹב וּמְטִיב תָּמִיד, טוֹב וּמְטִיב לְרַעִים וְלְטוֹבִים, טוֹב וּמְטִיב בְּאַמֶּת, הִיטִיבָה בְּרִצּוֹנְךָ עִם רַחוּק מְטוֹב כְּמוֹנֵי, אֲשֶׁר מְרַדְתִּי בְּטוֹבְךָ בְּיָדַי, בְּמִזִּיד וּבְשׂוֹגֵג בְּאִנּוֹס וּבְרִצּוֹן אֲלֵפִים וּרְכָבוֹת פְּעָמִים. אֲשֶׁר הִתְחַלַּתְּ לְהִטִּיב עִמִּי הַרְבֵּה טוֹב הָאֱמֶתִי וְהַנְּצָחִי, וְאֲנֹכִי דַחֲתִי בְּיָדַי טוֹבְךָ הָאֱמֶתִי כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, "עַד כִּי חָדַל לְסַפֵּר כִּי אֵין מְסַפֵּר". אֲנָא הָאֵל הַטּוֹב, אֲשֶׁר טוֹבְךָ אֵינוֹ נִפְסַק לְעוֹלָם, זַכְּנֵי מַעֲתָה לְטוֹבְךָ הָאֱמֶתִי, שְׂבַעֲנֵי מְטוֹבְךָ הַנְּצָחִי, עֲזֹרֵנִי וְזַכְּנֵי לְכָלֵל בְּאַחַד בְּאַמֶּת, בְּתַכְלִית הַכְּלָלִיּוֹת בְּתַכְלִית הַבְּטוּל כְּרֵאוּי, בְּרִצּוֹא וְשׁוּב בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שְׂאֲזָכָה לְדַעַת שְׂכָלוֹ טוֹב וְאֵין שׁוּם רַע בְּעוֹלָם כָּלֵל. וְכָל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרֵין הַבָּאִין בְּעוֹלָם כָּלֵם הֵם טוֹבוֹת גְּדוּלוֹת, עַד שְׂאֲזָכָה לְבַטֵּל כָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרֵין שְׂבַעֲוֹלָם עַל-יָדֵי זֶה, וְנִזְכָּה לְקַבֵּל הִיסוּרִים הַמְּכַרְחִים לְבוֹא, בְּאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה גְּדוּלָה, וְלְבַטֵּל כָּל הִיסוּרֵין עַל יָדֵי הַבְּטוּל אֶל הַתַּכְלִית הַטּוֹב בְּאַמֶּת, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לְקַבֵּל וּלְהַמְשִׁיךְ מִיָּמֵי הַתּוֹרָה עַל יָדֵי הַשְּׂמִחָה מְהֻרְשִׁימוֹ שֶׁל הַבְּטוּל שְׂתֵּאִיר אֶל הַמַּחֲיָן. וְנִזְכָּה לְשָׂאב מִים בְּשִׂשׁוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְּשׁוּעָה, וְעַל יָדֵי הַשְּׂגָת הַתּוֹרָה נִזְכָּה לְקַרֵּר הִיסוּרֵין וּלְכַבּוֹת צְמָאוֹן הַנֶּפֶשׁ גַּם בְּעַת שְׂנֵאוֹב מִהַבְּטוּל אֶל הַדַּעַת, וְלֹא יִהְיֶה שׁוּם כַּח לְהִיסוּרֵין לְהַתְּגַבֵּר עָלֵינוּ חֵס וְשְׁלוֹם אַחֲרֵי כֵּךְ, אַחַר שְׂנֵאוֹב מִהַבְּטוּל, רַק נִזְכָּה לְבַטֵּלֵם אֲזַעַל יָדֵי

השגת התורה שתופנו לקבל ולהשיג על-ידי השמחה מאור זריחת
הרשימו הקדושה שנשאר מההסתכלות והבטול, אל התכלית שהיא
כלו טוב כלו אחד, שתאיר הרשימו אל כלי המחין השגת סתרי
אורייתא, ויקים בנו מקרא שקתוב: "אשרי הגבר אשר תיסרנו ית
ומתורתך תלמדנו".

ובכן תרחם עלינו ותושיענו שנזכה לתפלה בשלמות, ונזכה לעשות
אחד מכל התפלה, ותהיה כל תפלותינו ותחנונינו ובקשותינו כלולים
יחד בתכלית האחדות, באפן שיהיה לנו כח לסדר לפניך בכל יום
תמיד שירות ותשבחות ותפלות ותחנונות ובקשות הרבה בתכלית
השלמות כרצונך הטוב.

אנא הטוב והמטיב הרוצה בתפלת עמו ישראל, אתה יודע את עצם
יקר יפי הדרת קדשת דבורי התפלה הקדושה שאנו זוכים להתפלל
ולהתחנן לפניך. אתה יודע את הוד פאר יקרת קדשת כל אות ואת
מדבורי התפלה. כי מי יהדר מי יפאר גדל פאר הלקוטים והקבוצים
שאנו מלקטים ומקבצים שושנים ופרחים וצמחים נפלאים ונוראים,
מפארים ומקדירים, סגלות יקרות וחסודות גדולות, בשדות הקדושות
העליונות, על-ידי כל אות ועל-ידי כל דבור ודבור ומכל-שפן על-ידי
כל ברכה וברכה של התפלה הקדושה. ואם היינו זוכים להטות אזנינו
לשמע מה שאנו מוציאים בפנינו מרגליות יקרות ואבנים טובות
ויקרות פאלו, להבין ולהשכיל את יקר תפארת גדלת הוד יפי הדבור
הקדוש והנורא של התפלה הקדושה, את עצם יקרת קדשת כל דבור
ודבור, לא היינו יכולים להשלים לדבר אפלו ברכה אחת, ואפלו
דבור אחד, כי היינו נקשרים ונכרכים ומקדקים באות הראשונה של
הדבור, כי איך אפשר לילך מן אות הראשונה של הדבור לגדל עצם
יקר יפיה וזיה והדרה, הדרא דלא אפשר למפרט בשפוטא, ולגדל
עצם תקף התקשרות הדבור עם הנפש, עד אשר אין הדבור מניח
את הנפש לילך מאתו להלן יותר.

רבונו של עולם מלא טוב וחסד, מלא רחמים רבים, אתה הודעתנו
 ברחמיך הרבים, שגם מי שזוכה לבחינה זאת, לשמע הוד יפי הדבור,
 עד אשר אין הדבור מניח אותו לילך להלן יותר, גם זה אינו טוב,
 ואין זה שלמות התפלה. פי צריכין דיקא להתפלל כל הברכות
 וההודאות ולהשלים כל סדר התפלה בשלמות, וגם לומר עוד אחר
 כף הרבה תחנונות ובקשות, ומזמורי תהלים ושאר תפלות הרבה. על
 כן עקר שלמות התפלה הוא כשזוכין לכלל התפלה באחד, שהוא
 התכלית, שהוא כלו טוב פלו אחד. ואתה יי ידעת שפלותנו
 ופחיתותנו, כמה אנו רחוקים מפל וכל משגי הבחינות האלה, פי אנו
 רחוקים מתפלה מאד מאד בתכלית הרחוק בכמה הרחקות בלי שעור,
 ולבנו אטום מאד, עד אשר אין אנו זוכים להטות אזנינו ולשמע מה
 שאנו מדברים בפנינו בשעת התפלה. ובפי ובשפתי אני מתפלל, ולבי
 רחוק מהדבורים הקדושים. ואיני מתגבר להשמיע לאזני מה שאני
 מוציא בפי. ואם לפעמים אתה עוזר לי, עד שאני מתחיל להטות
 אזני ולשמע מרחוק איזה אות ודבור של התפלה הקדושה, עדין אני
 רחוק מהתכלית האמתית, מתכלית האחדות, ועל כן על פי רב אני
 נשאר פרוץ מאד אחר איזה דבור שאני מתחיל לשמעו, ואיני יכול
 לפרד ממנו ולילך להלן לדבר יותר. ואתה יודע שגם זה אינו שלמות,
 פי אני צריך לדבר הרבה, להתפלל כל סדר התפלה, ולהוסיף עוד
 תחנונות ובקשות הרבה, פי צרכי המה מרבים מאד.

ובכן באתי לפניך מלא רחמים, רבון כל המעשים אדון כל
 הנשמות, שתמלא רחמים על נשמות ישראל, ובפרט על נשמותי
 העניה והדלה על ידי מעשי הרעים, אשר הרביתי לפשע נגדך,
 חטאתי עויתי ופשעתי והרע בעיניך עשיתי, עד אשר זה ימים ושנים
 הרבה אשר נשמותי הולכת נעה ונדדה, ונתרחקה ונתגרשה מן השדה
 הקדושה, ששם גדלים כל הנשמות הקדושות, ויצאה בגולה ואין
 לה מפיר, והיא הולכת ומטרפת, ואין לה "מנוח לכף רגלה, כל

רוֹדְפֵיהָ הַשִּׁיגוּהָ בֵּין הַמְצָרִים". וְמָה אַעֲשֶׂה וְעוֹנוֹתַי גָּרְמוּ כָּל אֵלֶּה וְיֹתֵר מִזֶּה. לֹא רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ אֵז אֲבֹדְתִי בְּעֵנֵי חֲלִילָה. וְעַתָּה אֵיךְ יִכָּל עֶבֶד אֲדוֹנֵי זֶה לְדַבֵּר עִם אֲדוֹנֵי זֶה, מֵאַחַר שְׁאֵנִי רְחוּק מִנְשַׁמְתִּי כָּל כּוֹף, וְאֵיךְ יִכָּל גְּלוֹם סְרוּחַ מְבַלְבֵּל וּמְטַרְף לְדַבֵּר דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים, עַל כֵּן אֵין לִי שׁוּם תְּקוּנָה לְשׁוּב וּלְהִתְחַנֵּן, כִּי אִם עַל יְדֵי בַעַל הַשְּׂדֵה הָאֲמֵתִי. וְעַל זֶה בָּאתִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, לְהַפִּיל תְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים, בְּלֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכָּא, בְּלֵב קְרוֹעַ וּמְרֻתָח, בְּלֵב חֲרָד וְנֶאֱנָח, בְּלַעֲגֵי שִׁפָּה וּבִלְשׁוֹן עֲלֻגִים, צוֹפֵה וּמְבִיט וּמִיחַל וּמְחַכֵּה לְרַחֲמֶיךָ וְחַנּוּנוֹתֶיךָ הָאֲמֵתִיּוֹת, יוֹשֵׁב וְדוֹמֵם לְתַשׁוּעַת יְיָ כְּהִרְף עֵינַי, כִּי אֵין לִי פֶה לְדַבֵּר וְלֹא מִצַּח לְהַרִים רֹאשׁ, כִּי קִלְקַלְתִּי וְשַׁחַתְתִּי בְיָדֶיךָ כָּל טוֹבוֹתֶיךָ וְעֲצוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשׁוֹת אֲשֶׁר הִשְׁפַּעְתָּ עָלַי בְּכָל עֵת, וְעַתָּה מַה יֵּשׁ לִי עוֹד צְדָקָה וְלִזְעַק עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ.

רַחֲמֵן מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עַל נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנַשְׁמָתִי כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ עֲצָם הַרְחַמְנוֹת שְׁעֲלֵיהֶם, זֶה יָמִים וְשָׁנִים הִרְבֵּה. יִהְיֶה מַעֲיָךְ וְרַחֲמֶיךָ עַל נַשְׁמָתִי הַפְּגוּמָה מְאֹד וְעַל כָּל הַנְּשָׁמוֹת הָעֲרֻמוֹת דְּאֲזַלִּין עֲרֻטְלָאִין בְּעוֹנוֹתֵי הֶרְפִּים. אוֹי אוֹי אוֹי, מָה אוֹמֵר מָה אֲדַבֵּר, אוֹי אוֹי אוֹי מְתִי אֲזָכָה לְתַקֵּן פְּגָמִים גְּדוּלִים גְּבוּהִים וְעֲצוּמִים כְּאֵלֶּה, אֲשֶׁר פְּגָמָתִי וְקִלְקַלְתִּי בְּמָקוֹם שְׁפָגְמָתִי. חֲמַל וְרַחֵם עַל נַשְׁמוֹתֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, עַל כָּל נַשְׁמוֹת וְרוּחוֹת וְנַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמְּתִים, וְתֵן לָנוּ בַעַל שְׂדֵה אֲמֵתִי שְׂיִכֹּל לְעֶסֶק בְּתַקּוּן נַפְשָׁנוּ וְרוּחָנוּ וְנַשְׁמָתֵנוּ, שְׂיִהְיֶה לוֹ כַח לְתַקֵּן כָּל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁל הַחַיִּים וְהַמְּתִים, לְהַכְנִיס כָּל הַנְּשָׁמוֹת מְחוּץ לְפָנִים, לְתוֹךְ הַשְּׂדֵה הַקְּדוֹשָׁה, וְלְעֶסֶק בְּכָל תְּקוּנֵיהֶם וְצָרְכֵיהֶם לְזִרְעָם וּלְנִטְעָם וּלְהַשְׁקוֹתָם וּלְגַדְלָם וּלְהַצְמִיחָם וּלְהַרְבּוֹת פְּרוּתֵיהֶם וּלְתֵן הַרְחָקָה כְּרָאוּי בֵּין כָּל הָאֵילָנוֹת וְהַעֲשָׂבִים שֶׁלֹּא יִכְחִישׁוּ אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ חֵס וְשְׁלוֹם, וַיְקִים מְהֵרָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "יֵשׁ מְדַבֵּר לְאַגַּם מַיִם, וְאַרְץ צִיָּה לְמוֹצְאֵי מַיִם. וַיּוֹשֵׁב שָׁם רַעֲבִים וַיְכַוְּנוּ עִיר מוֹשָׁב,

וַיִּזְרְעוּ שְׂדוֹת וַיִּטְעוּ כְרָמִים, וַיַּעֲשׂוּ פְרֵי תְבוּאָה. וַיְבָרְכֶם וַיִּרְבוּ מְאֹד וּבְהִמָּתָם לֹא יִמְעִיט׃.

וּתְרַחֵם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עַל הַצְדִּיקֵי אֲמַת הָעוֹסְקִים בְּתַקְוֵן הַשְּׂדֵה הַקְדוּשָׁה הַנִּקְרָאִים בְּעַלֵּי הַשְּׂדֵה, וְעַל כָּל יוֹצְאֵי חֲלֻצֵיהֶם וְעַל כָּל הַתְּלוּיִים בָּהֶם, וְתִשְׁמְרֵם וְתִצְלַחְם מִכָּל אוֹיְבֵיהֶם וּמִכָּל שׂוֹנְאֵיהֶם וּמִכָּל רוֹדְפֵיהֶם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדֹל הַהִתְגַּוְּרֹת שְׂמֵתִי וְגִדְל הַשְּׂנְאָה וְהַקְּנָאָה וְהַיִּסּוּרִים וְהַרְדִּיפוֹת שְׂבָאִים עֲלֵיהֶם עַל-יְדֵי-זֶה. חוּס וְחַמַּל עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ וְאָמַר לְצַרוּתֵיהֶם דִּי, וְשְׁמַרְם וְהִצִּילֵם, הַחַיִּים וְקַיָּמֵם, וְחִזְקֵם וְאַמְצֵם וּבְרַכֵּם, בְּאַפֵּן שְׂיֻכְלוּ לְעַסֵּק בְּתַקְוֵנוּ וּבְתַקְוֵן כָּל הַשְּׂדֵה כְּלָה. רַחֵם מְלֹא רַחֲמִים עַל נְשָׁמוֹת עֲשׂוּקוֹת כְּאֵלוֹ, עַל נְשָׁמוֹת רְחוּקוֹת מִתַּקְוֵן זֶה כַּמָּה וְכַמָּה מְאוֹת שָׁנִים, וְכַמָּה גִלְגּוּלִים עָבְרוּ עֲלֵיהֶם, וְכַמָּה יִסּוּרֵינִי וְצָרוֹת וְהַרְפָּתָקָאוֹת עָבְרוּ עֲלֵיהֶם בְּכָל גִּלְגּוּל וְגִלְגּוּל. חַמַּל עַל נְשָׁמוֹת עֵיפוֹת וְנִרְדָּפוֹת, וּבְכַפָּרְט עַל נְשָׁמוֹת הָעֲרָמוֹת דְּאִזְלִין עֲרִטְלָאִין, שְׂאִינֵם יְכוּלִים לְהִתְלַבֵּשׁ בְּשׂוּם גּוֹף, אֲשֶׁר אַתָּה יוֹדֵעַ עֲצֵם הַרְחֻמְנוֹת שְׂעֲלֵיהֶם. חַמַּל עַל דְּמַעְתָּם וְצַעֲקָתָם, חַמַּל עַל אֲנָחְתָם וְגַנְיָחְתָם וְאַנְקָתָם, חַמַּל עַל צַעֲרָם הַמֵּר, חַמַּל עַל טְלִטּוּלָם הַקָּשָׁה וְהַכְּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר "כִּשְׁל כַח הַסֶּבֶל". חַמַּל עֲלֵיהֶם לְמַעַן שְׂמֶךָ, לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְבַד, כִּי אֵין בָּנוּ כַח וְדַעַת לְהִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ, וְאַל תִּזְכֹּר לָהֶם וְלָנוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ. "מֵהָר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דְלוּנוּ מְאֹד", עֲזְרָנוּ כִּי עֲלֶיךָ נִשְׁעַנְנוּ.

וְזַכְּנוּ לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמְתָּ עַד שְׂיֵאִירוּ עֵינֵי בְּעַל הַשְּׂדֵה, וְתִהְיֶה הַשְּׂדֵה נִקְרָאת שְׂדֵה צוֹפִים וְלֹא תִהְיֶה נִקְרָאת חֵס וְשְׁלוֹם שְׂדֵה בּוֹכִים, שְׂתַעֲזֹר וְתוֹשִׁיעַ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים שְׂיִהְיֶה כַח לְהַבְעֵל הַשְּׂדֵה לְהִיּוֹת צוֹפֵה וּמִבֵּיט וּמִסְתַּכֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל הַרְחוּק מִן הַתְּכִלִּית לְהַבִּיאוֹ אֶל הַתְּכִלִּית הָאֲמִתִּי, שְׂיִזְכֶּה כָּל אֶחָד לְסִתָּם עֵינָיו וְדַעַתוֹ מִחִיזוֹ דְּהֵאֵי עֲלָמָא לְגַמְרֵי, עַד שְׂיִהְיֶה נְכֹלֵל תְּמִיד בְּתְכִלִּית הַבְּטוּל בְּרִצּוֹא וְשׁוּב בְּתוֹךְ הַתְּכִלִּית הָאֲמִתִּי שֶׁהוּא

כלו אחד כלו טוב, באפן שיזכה כל אחד ואחד מישראל לכלל תפלתו באחד. עזרנו טוב לכל שזנכה לבטל כל גשמיותנו עד שזנכה לבטל עצמנו לגמרי לכלל באחדותך באמת שהוא כלו טוב תמיד, עד שתהיה תפלתנו בתכלית השלמות כלולה יחד מתחלתה ועד סופה בתכלית האחדות ולא נשכח שום אות ודבור של התפלה לעולם. ואפלו כשנעמד בסוף התפלה, נזכר עדין את אות ודבור הראשון של התפלה. ולא גלף ולא נעבר ולא נפסק לעולם מאות ודבור הראשון של התפלה, אפלו כשנבוא לסוף התפלה. ולא נעשה שום פרוד והבדל והרחקה בין דבורי התפלה הקדושה, רק כל התפלה כלה תהיה כלולה ומחברת ומקשרת יחד מראשה לסופה, ומסופה לראשה, בתכלית האחדות בתכלית השלמות, כי כלו אחד כלו טוב, ועל ידי זה נזכה לסדר ולומר לפניך בכל יום ויום שירות ותשבחות ותפלות ותחנונות ובקשות וודויים ופיוסים הרבה בפה מלא, בכונה גדולה, בתכלית פונת הלב באמת כרצונך הטוב. וכלם יהיו כלולים יחד בשמך המיוחד בתכלית האחדות עד אשר תשמע שועתנו ותאזין תפלותינו ותקשיב תחנותינו, ותמלא כל משאלותינו לטובה ברחמים, שזנכה חיש קל מהרה לשוב בתשובה שלמה לפניך ולהיות כרצונך הטוב באמת. ותשים חלקנו עם הצדיקים והקשרים היושבים לפניך בגן עדן, ותשעשע עם נפשנו לעולמי עד ולנצח נצחים. ונזכה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשיח ולחיי העולם הבא.

ותעזרנו ותושיענו שזנכה להיות בשמחה תמיד. ותרחם עלינו ברחמך וחנינותיך ותזכנו בחסדיך העצומים, שזנכה לעמד ולראות את המחול שתעשה לצדיקים לעתיד לבוא. וכל אחד יהיה מראה באצבעו ואומר "זה יי קוינו לו", כמו שכתוב: "ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה, קוינו לו ויושיענו, זה יי קוינו לו, נגילה ונשמחה בישועתו". אשרי המחכה לזה, "אשרי תבחר ותקרב" שיזכה להציץ מן החרפים שמחת המחול הזה.

מלא רחמים חפץ להיטיב לכל בריותיך, רחם עלינו כל עוד נפשינו בנו, וחינו וזכנו ועזרנו והושיענו בישועתך האמתית, כמו שאתה יודע את כל הישועות שאנו צריכין באפן שנוזקה להגיע לכל מה שבקשנו מלפניך חיש קל מהרה, ולא נעול בכסופא קמך, "יהיו לרצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי. שמחו בני וגילו צדיקים, והרנינו כל ישרי לב. שמחו השמים ותגל הארץ, ויאמרו בגוים יי מלך". ויקים מקרא שכתוב: "והיה יי למלך על כל הארץ, ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד". ובתורתך כתוב לאמר: "שמע ישראל יי אלהינו יי אחד".

סו

מיוסר על תורה ס"ו בליקוטי מוהר"ן

אל אלהי הרוחות שליט בעליונים ובתחתונים, אשר בידו נפשות החיים והמתים, "אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש", רחם עלי ברחמיך הרבים, ותן לי רוח טובה רוח נכון רוח חיים דקדושה. זפני להמשיך עלי רוח חיים אמתיים דקדושה מהצדיקים אמתיים אשר הם חיינו וארץ ימינו. זפני ברחמיך הגדולים להתקרב אליהם ולעמד לפניהם לשרתם ולשמם ולעשות כל צרכיהם. ואהיה מקשר בהם באמת בהתקשרות גדול בתכלית השלמות, כמו ענפים באילן, עד שאזכה להרגיש בעצמי כל העליות והירידות שיש להם בכל עת. ונוזקה בעת שיגיע זמנם להסתלק מן העולם לארץ ימים ושנים, לעמד אצלם בעת יציאת נשמתם הקדושה למעלה למעלה, באפן שנוזקה לקבל פי שנים, ויהי נא פי שנים ברוחם אלינו.

רבנו של עולם הקשיתי לשאול, אבל אתה טוב ומטיב, וגלית אוננו על ידי צדיקיך האמתיים להתפלל על זה, על כן מצא עבדך את לבו להתפלל לפניך על כל אלה, פי כבר הבטחתנו בכמה הבטחות שבודאי תגמור רצונך וחפצך עמנו להביאנו לתכלית

השלמות ולקרבו אליך באמת, כאשר נאה לך, לא כמעשינו ולא כמפעלנו. על כן כל עוד נפשנו ורוחנו בקרבנו, נשתטח ונתחנן לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי כל הצדיקים עגנו, ועזרנו וזכנו להתחיל ולגמר ולהוציא מפתח אל הפעל כל מה שאנו צריכים לעבודת יי באמת, עד שנזכה להיות כרצונך הטוב באמת כל ימינו לעולם.

ובכן תרחם עלי ותזכני לאמת בתכלית השלמות, ותשפיע לי כל פרנסתי מידך הרחבה והמלאה, ותשמרני ותצילני שלא אהיה נצרך לבריות בשום דבר שבעולם, שלא אצטרך לפרנסתם. ולא יהיה לי שום תאוה לשום כבוד והתפארות והתנשאות וחיובות והתמנות כלל, רק כל בטחוני ושברי ותקנתי יהיה בך לבד. בך אבטח ואשען תמיד, כי לא תעזבני לעולם, ותתן לי כל צרכי פרנסתי וכל מחסורי ברוח, קדם שאצטרך להם, מתחת ידך הקדושה, ואל תצריכני לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואותם. ותרחם על עני ואביון כמוני, הרחוק מפרנסה כמוני, ותעזרני מהרה חושה לסלק ולשלם כל ההלואות והחובות שאני חייב עד הנה.

אבי רחום צדיק, רועה ישראל, "נותן להם לכל בשר פי לעולם חסדו", פתח ידך לעני ואביון ודל כמוני, ותמלא לי כל מחסורי בגשמיות וברוחניות. ותעזרני מהרה לסלק כל החובות שאני חייב מכבר, פי "השתרגו, עלו על צנארי" הכשילו כחי, ואיני יודע מה לעשות. ותצילני מעתה מחובות והלואות. רחם עלי למען שמך ומלא משאלותי לטובה ברחמים, ותן לי פרנסתי מאתך ברוח ולא בצמצום, בהתר ולא באסור, בנחת ולא בצער, באפן שאזכה לעשות רצונך באמת. ואזכה שתהיה כל עבודתי ותפילתי באמת לאמתו, בלי שום שקרים ופניות כלל. ולא אכונן בשום קול ותנועה בתפילתי בשביל שום בן אדם חס ושלום. ולא אחפה את השקר באמת ולא אטעה את עצמי חס ושלום, רק אזכה להתפלל כל תפילתי באמת לאמתו לשמך לבד כרצונך הטוב באמת.

רבונו של עולם "י אלהים אמת", החפץ באמת וקרוב לקוראיו באמת, "קומה בעזרתי", ותן לי כח וגבורה וחקמה ובינה ושכל ועצה באפן שאזכה לשבר ולבטל ולסלק מעלי כל המחשבות זרות וכל השקרים וכל הפניות הבאים על המח בשעת התפלה לבלבל את תפילתי חס ושלום. כי אתה יודע את עצם רבוי המניעות בלי שעור, המונעים ומעכבים את תפילתי. ובפרט פשאני עומד ומתפלל בין העולם בתוך בני אדם הרבה, שאז נופלים עלי פניות ושקרים הרבה בלי שעור, ואיני יודע מה לעשות ומה לפעל, כי רצוני וכספי חזק מאד להתפלל באמת לאמתו "בלתי ליי לבדו". ומה אעשה ועוונותי גרמו שבאים עלי פניות ובלבולים גדולים ורבים מאד, ומבלבלים את תפילתי מאד מאד בכמה וכמה מחשבות זרות ובלבולים שונים אשר עצמו מספר, ובעל פרחי עולים על דעתי כמה וכמה פניות גסות ודקות, גלויות ונסתרות, בכמה וכמה בחינות ובכמה אפנים שונים, אשר אי אפשר לפרטם. ובכל יום ויום ובכל תפלה ותפלה מתחדשים ומתגברים פניות ובלבולים ומחשבות זרות אחרות. ואפלו כשאני מתפלל לבדי, באים על דעתי פניות גדולות, ומכל שפן כשאני עומד ומתפלל בין אנשים רבים, ובפרט בעיר אחרת ובמקום אחר, שאז מתגברים הפניות והבלבולים ביותר מאד מאד, עד אשר איני יכול לדבר אפלו דבור אחד בתפלה כראוי באמת לאמתו.

חום וזמל ורחם עלי ועזרני וזכני לאמת גמור, שלא אהיה בכלל נצרך לבריות כלל בשום אפן ובחינה בעולם, שלא יהיה לי שום רצון ותאוה לא לכבוד בני אדם ולא לשבחם והתפארותם, ולא לממונם ולא לשום דבר בעולם כלל. ולא אשים בטחוני חס ושלום בשום בן אדם כלל, רק אדע ואמין בהאמת לאמתו כי ממך הכל, "והעשר והכבוד מלפניך, ואתה מושל בכל. כל הפשר חציר, וכל חסדו כציץ השדה. ומה יעשה לי אדם". ואזכה לקיים באמת מקרא שפתיב: "אל תבטחו בנדיבים, בכן אדם שאין לו תשועה. תצא רוחו

ישוב לאדמתו, ביום ההוא אבדו עשתונותיו. אשרי שאל יעקב בעזרו, שברו על יי אלהיו, ונאמר: "ברוך הגבר אשר יבטח ביי והיה יי מבטחו, בטחו ביי עדי עד, פי ביה יי צור עולמים. ויבטחו בך יודעי שמך, פי לא עזבת דורשיך יי".

עזרני והושיעני לכל אטעה את עצמי ולא אחפה את השקר באמת חס ושלום, שלא יהיה שום כח להבעל דבר והקלפות לסבב מסבות בדעתי במזמותיהם ובנכליהם ובדרכי העקמימיות שלהם, להתגולל ולהתנפל על דעתי לעשות איזה תנועה והמחאת כף וכיוצא בזה, או להוציא שום קול ודבור בשביל איזה פניה חס ושלום, ולהטעות את עצמי חס ושלום כאלו באמת אני צריך לזה. חלילה לי מעשות כדבר הזה. "יי הנה עוזר לי", וחדל ומנע אותי מכל מיני פניות ושקרים, הן מפניות של שקר גמור בשביל התפארות בני אדם ממש או בשביל ממונם חס ושלום, והן מפניות שקרים המצפים באמת. "לא אשית לנגד עיני דבר בליעל, עשה סטים שגאתי לא ידבק בי, לכב עקש יסור ממני, רע לא אדע. לא ישב בקרב ביתי עושה רמיה, דובר שקרים לא יכון לנגד עיני", רק אזכה שכל פונתי ותנועותי בתפלתי יהיה רק לשמך הגדול לבד באמת לאמתו, כרצונך הטוב, עד שאזכה לאמת שאפה חפץ בו. ועל ידי זה נזכה להמשיך הארה מעלמא דאתי לעולם הזה, שיתגלה האמת בזה העולם, כמו שיתגלה לעתיד לבוא ביום הדין הגדול והנורא אשר אתה עתיד לדון בו את עולמך, "קטן וגדול שם הוא", פי תבוא במשפט עם כל בשר, ואתה עתיד לקח דין וחשבון מאתנו ולדון אותנו על כל דבר ודבר, על כל פרט ופרט, על כל דבר גדול וקטן, פי אין אתה ותרון כלל, ואז לא תותר שום דבר קטן, פי "האלהים יבא במשפט על כל געלם אם טוב ואם רע", והכל יהיה נזכר להאדם אז.

פי אתה זוכר כל מעשי עולם ופוקד כל יצורי קדם. לפניך נגלו כל תעלומות, והמון נסתרות שמבראשית. אין שכחה לפני כסא כבודך,

וְאִין נִסְתָּר מִנְגֵד עֵינֶיךָ. אַתָּה זוֹכֵר אֶת כָּל הַמַּפְעֵל וְגַם כָּל הַיְצוּר לֹא נִכְחַד מִמֶּךָ. הַכֹּל גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ, צוּפָה וּמַבִּיט עַד סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת, כִּי תָבִיא חֶק זְכוּרֹן לְהַפְקֵד כָּל רוּחַ וְנַפֶּשׁ, לְהַזְכֵּר מַעֲשִׂים רַבִּים וְהַמּוֹן בְּרִיּוֹת לְאִין תַּכְלִית. מֵרֵאשִׁית כְּזֹאת הוֹדַעְתָּ, וּמִלְפָּנַי אֹתָהּ גְלִיתָ, מִי לֹא יִהְיֶה נִפְקָד אֲזוּ בַּיּוֹם הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַהוּא, "כִּי גָדוֹל יוֹם יי וְנּוֹרָא מְאֹד, מֵאִין כְּמַהוּ, וּמִי יְכִילָנוּ". כִּי זָכַר כָּל הַיְצוּר יִהְיֶה נִזְכָּר לְפָנֶיךָ אֲזוּ, מַעֲשֵׂה אִישׁ וְתַחֲבוּלוֹתָיו וְיִצְרֵי מַעֲלָלֵי אִישׁ. אֲשָׁרֵי אִישׁ שָׁלָא יִשְׁכַּח וּבֶן אָדָם יִתְאַמֵּץ בָּךְ, כִּי דוֹרְשֵׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִכָּשְׁלוּ וְלֹא יִפְלְמוּ לְנִצָּח כָּל הַחוֹסִים בָּךְ. כִּי זָכַר כָּל הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא, וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כָלָם. וְאֲזוּ יִרְאוּ הַכֹּל אֶת גְּדֻלַּת הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים הָאֲמִתִּים וְכָל הַנְּלוּיִם עֲלֵיהֶם, אֶת הוֹדָם וְזִיוָם וְתַפְאֲרָתָם, וְאֶת יְקָר תַּפְאֲרַת גְּדֻלָּתָם, אֲשָׁרֵיהֶם אֲשָׁרֵי חֶלְקָם, מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנָתָ לָהֶם, "עֵינִ לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ, יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לוֹ". כִּי עַקֵּר גְּדֻלַּת מַעֲלַת תַּפְאֲרַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים בְּאֵמַת, יִרְאוּ אֲזוּ בְּיוֹמָא דְדִינָא רַבָּא. כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: "וְשַׁבְתֶּם וְרֵאִיתֶם בֵּין צְדִיק לְרָשָׁע, בֵּין עוֹבֵד אֱלֹהִים לְאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוּ". וְאֲזוּ תִּתְגַּלֶּה עֲצָם הָאֵמַת בְּעוֹלָם, וְתִשְׁלַם לְכָל אֶחָד כְּמַשְׁפָּטוֹ עַל יְדֵי מִדַּת הָאֵמַת שְׂאִינָה יְכוּלָה לְסַבֵּל אֶת הַרְשָׁעִים וְאֶת הַשׁוֹנְאִים וְהַרוֹדְפִים אֶת עַמְךָ יִשְׂרָאֵל יִרְאִיךָ וְתִמְיָמֶיךָ. וְאֲזוּ יִשׁוּבוּ עַל יְדֵי זֶה כָּל בְּאֵי עוֹלָם אֲלֶיךָ וְלַעֲבוֹדְתְךָ, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: "כִּי אֲזוּ אֶהְפֹּךְ אֶל כָּל הָעַמִּים שְׁפָה כְרוּרָה לְקִרְא כָלָם בְּשֵׁם יי וְלַעֲבָדוּ שְׁכֶם אֶחָד".

וּבְנֵי מְלֵא רַחֲמִים גַּם עָתָה לְמִדַּת הָאֵמַת בְּשִׁלְמוֹת, וְנִזְכָּה לְאֵמַת לְאֵמַתוֹ כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְיִתְגַּלֶּה הָאֵמַת בְּעוֹלָם הַזֶּה, עַד שְׁיִהְיֶה מִפְּלֵה לְהַרְשָׁעִים גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּמוֹ שְׁיִהְיֶה לְעֵתִיד לְבוֹא, עַל-יְדֵי הַתְּגַלּוֹת הָאֵמַת, עַד אֲשֶׁר יִשׁוּבוּ כָלָם לַעֲבוֹדְתְךָ, וְיִקְרְאוּ כָלָם בְּשִׁמְךָ בְּאֵמַת. וְיִהְיֶה נִשְׁלָם הַדְּבוּר הַקָּדוֹשׁ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ שְׁלֵמוֹת הַדְּבוּר מֵעַלְמָא דְאַתִּי לְעוֹלָם הַזֶּה.

וּבְכֵן תּוֹכְנֵנוּ וְתַעֲזְרֵנוּ שְׁנוֹזְכָה לַעֲשׂוֹת נְקֻדּוֹת קְדוּשׁוֹת לְהַדְבּוֹר הַקְּדוֹשׁ, וְנוֹזְכָה לְהוֹצִיא הַדְּבַר מִמִּצַּר הַגְּרוֹן, עַד שְׁנוֹזְכָה עַל יְדֵי קְדוּשַׁת הַדְּבַר הַשְּׁלֵם לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפֶּעַל כָּל הָעֲבוֹדוֹת וְכָל הַדְּבָרִים שֶׁבִקְדוּשָׁה שָׂאָנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת, כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ עֵצָם רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת שֶׁיֵּשׁ לָנוּ מִכָּל הַדְּבָרִים שֶׁבִקְדוּשָׁה שָׂאָנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת, וְאֵין שׁוּם דְּבַר שֶׁבִקְדוּשָׁה שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָנוּ מְנִיעוֹת רַבּוֹת עָלָיו, וּבִפְרָט כְּשָׂאָנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת דְּבַר גְּדוֹל שֶׁכָּל יְהוּדוֹתָנוּ תְּלוּי בּוֹ, שֶׁהוּא לְהִתְקַרֵּב בְּאַמַּת לְהַצְדִּיקִים אַמְתִּיִּים, וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁרוֹצִים לְהִתְקַרֵּב לְנִקְדַת הָאַמַּת שֶׁבֵּין הַצְדִּיקִים, שָׂאָז מִתְגַּבְּרִים וּמִתְרַבֵּים הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים עָלֵינוּ מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמִשְׁתַּטְּחִים וּמִפְסִיקִים בְּפָנֵינוּ מְאֹד, וְאֵין רוֹצִים לְהִנִּיחַ אוֹתָנוּ לְהִתְקַרֵּב לְנִקְדַת הָאַמַּת. אֲבָל כְּכֹר הוֹדַעְתָּנוּ כִּי בְּאַמַּת אֵין שׁוּם מְנִיעָה בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְכָל הַמְּנִיעוֹת הֵם רַק בְּשָׂבִיל הַחֲשֵׁק, כְּדֵי שְׂיִתְגַּבֵּר הַחֲשֵׁק וְהַפְּסוּפִין וְהַגְּעוּגוּעִים יוֹתֵר לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וְכָל מֵה שֶׁהַמְּנִיעוֹת מִתְגַּבְּרִין יוֹתֵר, צְרִיכִין לְהִתְגַּבֵּר שְׂיִהְיֶה הַחֲשֵׁק גְּדוֹל בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר, כְּדֵי שֶׁעַל יְדֵי הִתְגַּבְּרוֹת הַחֲשֵׁק, יִשְׁבְּרוּ כָּל הַמְּנִיעוֹת, וַיִּזְכּוּ לְהַשִּׁיג הַנְּחֻשָׁה הַקְּדוּשָׁה.

וְעַל זֶה בָּאתִי לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ יְיָ אֱלֹהֵי, הַחֲפֵץ בְּטוֹבָתָנוּ, קוֹמָה כְּעִזְרָתָנוּ וְזַכּוּנוּ לְחֲשֵׁק דְּקְדוּשָׁה, שְׁנוֹזְכָה לְהִתְגַּעֵגַע וּלְהַשְׁתַּוְּקֵק וּלְחֲשֵׁק וּלְכִסּוּף לָךְ וּלְעֲבוֹדָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, בְּחֲשֵׁק נִמְרָץ וְכִסּוּפִין גְּדוֹלִים בְּאַמַּת. וַיִּהְיֶה הַחֲשֵׁק וְהַפְּסוּפִין הוֹלְכִים וּמִתְחַזְּקִים בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, עַד שְׂיִתְגַּבֵּר הַחֲשֵׁק כְּפִי תַקְף הַמְּנִיעוֹת שָׂאָנוּ צְרִיכִים לְשַׁבְּרָם עַד שְׂיִתְגַּבֵּר הַחֲשֵׁק עַל הַמְּנִיעוֹת, וַיִּתְבַּטְּלוּ כָּל הַמְּנִיעוֹת מִפְּנֵי הַחֲשֵׁק הַחֲזֵק וְהַפְּסוּפִין הַגְּדוֹלִים. וְעַל-יְדֵי-זֶה נֹזְכָה לַעֲשׂוֹת נְקֻדּוֹת קְדוּשׁוֹת לְהַאֲוִתִּיּוֹת לְהַשְׁלִים הַדְּבַר הַקְּדוֹשׁ, עַד שְׁנוֹזְכָה לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפֶּעַל כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבִקְדוּשָׁה שָׂאָנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם כְּפִי רְצוֹנְךָ הַטּוֹב וְהַקְּדוֹשׁ. וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹכְנֵנוּ לְחֲשֵׁק וְכִסּוּפִין גְּדוֹלִים וְחֲזִקִים כָּל כֶּף, עַד שֶׁלֹּא נִרְצָה לְפָטֵר עֲצָמָנוּ עִם טַעֲנַת הָאָנָס וְהַמְּנִיעָה

שֵׁשׁ לָנוּ, וְלֹא נִקְרַר אֶת דַּעַתְנוּ בְּמֵה שֶׁנִּחְשָׁב כְּאֵלוּ עֲשִׂינוּ, מֵאַחַר שֶׁהֵינּוּ חִפְצִים לַעֲשׂוֹת, רַק שֵׁשׁ לָנוּ אָנֹס.

אָנֹס יי עֲזָרְנוּ וְזַכְּנוּ שְׁלֵא נִפְטַר עֲצָמְנוּ בְּזֶה, כִּי אֵין אָנוּ רוֹצִים לַצָּאת עִם טַעֲנַת הָאָנֹס שֶׁנִּחְשָׁב עַל יְדֵי זֶה כְּאֵלוּ עֲשִׂינוּ, כִּי אֵין אָנוּ חִפְצִים לִפְטַר עֲצָמְנוּ בְּשׁוּם מְנִיעָה וְאָנֹס, רַק זַכְּנוּ וְעֲזָרְנוּ שִׁיְהִי לָנוּ חֲשֵׁק וְכַסּוּפִין חֲזָקִין כְּאֵלוּ, שֶׁנִּזְכָּה עַל יָדָם תָּמִיד לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפֶּעַל כֹּל הַדְּבָרִים שֶׁבִקְדָּשָׁה. וּבְכָל פֶּעַם שֶׁנִּזְכָּה לְהַתְעוֹרֵר לַעֲשׂוֹת אִיזָה דְּבַר גְּדוֹל וְקָטָן שֶׁבִקְדָּשָׁה, תִּהְיֶה עִמָּנוּ וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹפְנוּ לְחֲשֵׁק וְכַסּוּפִין חֲזָקִים וְחֲדָשִׁים בְּכָל פֶּעַם, וְלֹא נִרְפֶּה אֶת הַחֲשֵׁק וְהַכַּסּוּפִין וְהַגְּעוּגוּעִים כָּלֵל, רַק נִזְכָּה לְהַתְחַזֵּק וְלְהַתְאַמֵּץ בְּכָל עֵת לְהַתְגַּעְגַּע וְלִכְסֹף וְלִחֲשֵׁק וְלְהַשְׁתַּוְּקֶק בְּתַשׁוּבָה נִפְלְאָה וּבְחֲשֵׁק נִמְרָץ בְּכָלֹת הַנִּפְשׁ, וּכְפִי תִקְף הַמְנִיעָה וְהָאָנֹס, כֵּן יִתְגַּבֵּר הַחֲשֵׁק וְהַכַּסּוּפִין יוֹתֵר, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְשַׁבֵּר כֹּל הַמְנִיעוֹת וְהַעֲפוּבִים מִכָּל הַדְּבָרִים שֶׁבִקְדָּשָׁה שֶׁבְּעוֹלָם, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפֶּעַל מִמֶּשׁ כֹּל חִפְצָנוּ בְּעֶסְקֵי שָׁמַיִם. וּבְכָל מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר נִרְצָה לְהַחֲלִי בְּעַבּוֹדָתָּ יי בְּכָל לְבַבְנוּ, נַעֲשֵׂה וְנִצְלִיחַ, עַד שֶׁנִּזְכָּה לַעֲשׂוֹת בְּפֶעַל מִמֶּשׁ כֹּל מֵה שֶׁהוּא רְצוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמְתָּ.

וְעֲזָרְנוּ וְזַכְּנוּ וְחֲנִנּוּ שֶׁנִּזְכָּה לְהַמְתִּיק וְלִשְׁכַּף חֲרוֹן אַפֶּיךָ מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְתַעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ הַרְבִּים שֶׁנִּזְכָּה לְשַׁבֵּר מִהֲרָה מִדַּת הַכַּעַס מֵאַתָּנוּ, וְאֵל יִחַר אַפֵּינוּ עַל שׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, רַק נִזְכָּה לְשַׁבֵּר וְלִכְבֹּטֵל וְלְהַמְתִּיק כֹּל מִיַּי חֲרוֹן אַף מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאֵל יַעֲשֵׂן אַפֶּיךָ בָּנוּ, רַק נִזְכָּה לְבָרֵר וְלְהַמְתִּיק וְלִזְכּוֹת הָעֲשָׂן שֶׁל הַחֲרוֹן אַף עַד שִׁיְהִי נַעֲשֵׂה מִמָּנוּ רוּחַ נִיחָא רוּחַ אֲוִירֵי רוּחַ דְּקַדְשָׁה, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִהְיֶה נִמְשָׁךְ רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ עֲלֵינוּ. וְתִבִּיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, וַיִּמְהַר וַיַּחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם. וְעַל־יְדֵי־זֶה יִהְיֶה נִמְשָׁךְ עֲלֵינוּ חַיּוֹת גְּדוֹל דְּקַדְשָׁה, רוּחַ חַיִּים דְּלַעֲלֵא, וְרוּחַ חַיִּים דְּלַתְתָּא. וְתַפְתַּח אֶת יָדְךָ וְתַשְׁבִּיעֵנוּ בְּרַצוֹנְךָ וְתַחֲיֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְתַתֵּן לָנוּ

פְּרַנְסוֹתֵנוּ בְּרוּחַ קֹדֶם שְׁנֻצָּטְרָךְ לָהֶם. כִּי עֵינֵינוּ אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ, לָךְ לְבַד עֵינֵינוּ תְּלוּיֹת. חוּס וְחַנּוּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, וַיִּקְרָא בְּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "פּוֹתַח אֶת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן".

וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִכָּל מִינֵי פְגָמִים וְעִבְרוֹת שְׁפָעוּלָם, וְנִזְכָּה לְהִסְתַּפֵּל בְּשִׁלְשָׁה דְבָרִים וְלֹא נִבְא לַיָּדִי עֲבָרָה, שֶׁהֵם, מֵאֵין בְּאֵנוּ מִטְפָּה סְרוּחָה, וְלֹא אָנוּ הוֹלְכִים לְמָקוֹם עֶפֶר רַמָּה וְתוֹלְעָה, וְלִפְנֵי מִי אָנוּ עֲתִידִין לְתֵן דִּין וְחֶשְׁבוֹן לְפָנֶיךָ מְלָכִי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְתִהְיֶה בְּעִזְרוֹנוּ שְׁנֻזְכָּה מְהֵרָה לְהִתְחַרֵּט וְלָשׁוּב בְּאֵמֶת עַל כָּל הָעֲבֵרוֹת וְהַפְּגָמִים שֶׁעֲבַרְנוּ עַד הֵנָּה בְּשׁוּגָג וּבְמִזִּיד בְּאֵנָס וּבְרְצוֹן, בְּמַחְשָׁבָה דְבוּר וּמַעֲשֵׂה בְכַח וּבְפִעַל, עַל הַכֹּל תִּמְחַל וּתְכַפֵּר וְתִסְלַח לָנוּ חֲנוּן הַמְּרַבֵּה לְסִלַּח. לְמַעַן שִׁמְךָ יִי וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵינוּ כִּי רַב הוּא. וְתִהְיֶה עִמָּנוּ מַעֲתָה וְתַעֲזָרְנוּ שְׁנֻזְכָּה לְסוּר מִרַע, לְבָלִי לְעַבֵּר עוֹד עַל דְּבָרֶיךָ וְעַל רְצוֹנְךָ אֲפִלוּ תְנוּעָה קְלָה. וְתַעֲזָרְנוּ לְקִיָּם כָּל מַצְוֹתֶיךָ בְּאַהֲבָה וְלְהוֹצִיא מִכַּח אֵל הַפִּעַל כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבִקְדָּשָׁה שֶׁהֵם רְצוֹנְךָ בְּאֵמֶת. וְעַל יָדֵי זֶה נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ שְׁפַע וְחַיּוֹת חֲדָשׁ בְּכָל עֵת מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה מִן הַכַּח אֶל הַפִּעַל. וְיִתְחַדְּשׁוּ וְיִתְקַיְּמוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת עַל יְדֵינוּ, עַל יְדֵי הַחַיּוֹת הַחֲדָשׁ שְׁנֻזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ בְּכָל עֵת מִשְׁנֵי הַיּוֹדֵי"ן שֶׁל שְׁנֵי שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים שֶׁהֵם שֵׁם הָעֶצֶם וְשֵׁם הַפְּנוּי (כַּזֶּה: יֶאֱקוֹדוֹנִק"), וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ פִּי שְׁנַיִם בְּרוּחָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים אֲמֵתִיִּים עָלֵינוּ. "לֵב טְהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חֲדָשׁ בְּקִרְבִּי. אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קְדָשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי. הִשִּׁיבָה לִי שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ, וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל רִוּחְךָ טוֹבָה, תִּנְחַנֵּי בְּאַרְץ מִישׁוֹר".

אָבִינוּ אַב הַרְחָמָן, עֲשֵׂה לְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב אֲשֶׁר הִתְחִילוּ לְגַלוֹת אֱלֹהוּתְךָ בְּעוֹלָם, וְיִגְעוּ וְטָרְחוּ כָּל יְמֵיהֶם לְהַשִּׁיב רַבִּים מִצִּוֹן וּלְקָרֵב כָּל הָעוֹלָם לְעַבֹּדְתְּךָ, אֲשֶׁר בְּזִכְוֹתָם בְּחַרְתָּ בְּזוֹרְעֵם אַחֲרֵיהֶם מִכָּל הָעַמִּים, וְרוֹמְמָתָנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת, וְנִתַּתָּ לָנוּ תוֹרַתְךָ

הַקְדוּשָׁה עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאָךְ נֶאֱמַן בֵּיתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַנְם וּלְמַעַן כָּל הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁהָיוּ אַחֲרֵיהֶם, אֲשֶׁר כָּלָם יִגְעוּ וְטָרְחוּ כָּל יְמֵיהֶם, וְשָׂמוּ כָּל מְגִמַת פְּנִיָה, לְהַשִּׁיב אֵלֶיךָ אֶת בְּנֵיךְ שֶׁנִּתְרַחֲקוּ מִמֶּךָ בְּעוֹנוֹתֵיהֶם, לְהַשִּׁיבָם אֵלֶיךָ וּלְקַרְבָּם לְעִבּוֹדְךָ בְּאַמֶּת, כְּאֲשֶׁר אָתָּה יְדַעְתָּ אֶת לְבָבָם בְּאַמֶּת, וַיִּגְיַעְתָּם וְטָרְחָם וְעֲנִיָּם וְצָרְתָם וְעַמְלָם שֶׁסָּבְלוּ כָּל יְמֵיהֶם בְּשִׁבְלֵנוּ.

אָנָּה יי זוכר חסדי אבות, עשה למענם ומלא חפצם ורצונם, ועזרם והושיעם שיזכו לגמר עמנו ולהוציא מבח אל הפעל, כל אשר התחילו ורצו וחסדך לעשות עמנו. לא למעננו כי אם למענך ולמענם, עשה מה שתעשה ברחמיך וחסדיך העצומים, באפן שנוכח להגיע מהרה לכל מה שבקשנו מלפניך. ומלפניך מלפני ריכם אל תשיבנו, חננו ועננו ושמע קול תפלתנו, כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים, ברוך אתה שומע תפלה.

סז

מיוסר על תורה ס"ז בליקוטי מוהר"ן

"תִּיקַר נָא נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ" יי אלהי ואלהי אבותי, חוס וחמל נא על נפשות עמך ישראל ברחמים רבים ובחמלה גדולה. חוס ורחם וחמל על נפשות ישראל היקרות מפז ומפנינים נפשות החצובות מתחת פסא כבודך, נפשות קדושות הפלולים בשמך, הנקראים חלק אלוה ממעל. נפשות עליונות אשר היית משתעשע בהם מקדם, נפשות אשר עלו במחשבה תחלה, נפשות שהם למעלה מכל העולמות כלם, אשר בהם נמלכת ובראת את העולם. יהמו נא מעיך יכמרו רחמיך על יוצאי חלצריך, על בניך הנאהבים והנעימים, "העמסים מני בטן הנשואים מני רחם", הנקראים בכל לשונות של חבה, בנים, אחים, רעים ואהובים, נפשות היקרות אשר לא היית זז מחבבם עד שקראתם בתי ואחותי ואמי, כמו שאמרו רבותינו זכרונם

לברכה לא זו מחבבה עד שקראת בתי, שנאמר: "שמעי בת וראי והטי אזנך ושכחי עמך ובית אביך", לא זו מחבבה עד שקראת אחותי, שנאמר: "פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי", לא זו מחבבה עד שקראת אמי שנאמר: "שמעו אלי עמי ולאומי אלי האזינו". רחם נא על הוד יקרת תפארת קדשת נפשינו בשרשנו העליון, באשר אתה לבד ידעת מהיכן נמשכות נפשותינו היקרות העולות למעלה למעלה על כל העולמות ועל כל הקדשות כלם, ועזרנו וזכרנו והושיענו בחנינותיך האמתיות שנוזקה להתגבר בכל עז לשמר את נפשותינו בשמירה גדולה ומעלה בכל עת, להחזיקה אצלנו, לארץ ימים ושנים, בקדשה ובטהרה גדולה, בזריות ונקיות וטהרה ופרישות וקדשה וענוה ויראת חטא וחסידות.

ותעזר לנו ותושיענו שנוזקה להתרחק ולברח מן הכבוד באמת בתכלית הרחוק. ולא יעלה על דעתנו שום רצון ותאוה וחקדה לשום כבוד כלל. ותרחם עלינו ותושיענו תמיד בכל עת שתשלח לנו ברחמיך ובחסדיך הרבים איזה כבוד, שנוזקה אז לשמר את עצמנו ואת נפשותינו מאד מאד לבל נהיה נלכדים חס ושלום כלל על ידי הכבוד. ולא נקבל את הכבוד בשבילנו כלל, ולא נשתמש בו לצורך עצמנו כלל, ולא נגיע לנו שום הנאה כלל מהכבוד, רק נזכה להעלות כל הכבוד אליך לבד, ונחזר כל הכבוד למלך הכבוד, למי שכל הכבוד שלו לבד. ותעזרנו ותשמרנו בשמירה עליונה שלא נפגם בקדשת הכבוד כלל, רק נזכה לקבל את הכבוד בקדשה ובטהרה גדולה לשמך ולעבודתך לבד בלי שום פגם תאוהנו כלל. ותחמל עלינו בכל עת שתשלח לנו כבוד חדש שלא יבא הכבוד בשביל הסתלקות נפש חס ושלום, רק נזכה שיבא הכבוד אלינו לטובה ולא לרעה חס ושלום, שנוזקה על-ידי הכבוד לקבל בכל עת נפשות חדשות בקדשה ובטהרה גדולה, ויתוסף ויתגדל נפשותינו בכל עת בתוספות אור קדשה וטהרה, ותשלח לנו בכל עת נפשות

תְּדוּשׁוֹת קְדוּשׁוֹת וְיִקְרוֹת לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים בְּתוֹרְתְךָ וְעַבְדְּךָ
וְיִרְאֶתְךָ.

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ, וְתִהְיֶה בְּעֲזָרְנוּ מַעֲתָה שְׁנוּזָה לְשִׁבְר
בְּאֵמַת תְּאוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה. וְנִזְכָּה לְהִסְתַּפֵּק בְּמַעֲט, לְאָכַל מַעֲט
דְּקַדְשָׁה גְדוּלָה וְלְהִסְתַּפֵּק מִמֶּנּוּ. וְנִדְקְדַק עַל עֲצָמֵנוּ מִכַּזִּית וְעַד כְּבִיצָה,
לְבִלִי לְאָכַל אֶפְלוּ מִשְׁהוּ יוֹתֵר מִהַמְכָּרַח לָנוּ בְּשִׁבִיל קִיּוּם הַגּוּף. וְנֵאֱכַל
לְבַד לְקִיּוּם גּוּפָנוּ, וְנִמְעַט תְּאוֹת טְבַעֲנוּ, וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּכֻלָּל הַצַּדִּיקִים
הָאוֹכְלִים לְשִׁבְעַ נַפְשָׁם דְּקַדְשָׁה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "צַדִּיק אוֹכֵל לְשׁוֹבַע
נִפְשׁוֹ", עַד שְׁנוּזָה שֶׁתִּשָּׂא לָנוּ פָּנִים וְתִחַנְּנוּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "יִשָּׂא יְיָ
פָּנָיו אֵלֶיךָ, וְיִשָּׂם לְךָ שָׁלוֹם". וְנִזְכָּה לְהִמְשִׁיךְ הָאֲרַת פָּנִים אֶל הַכְּבוֹד
דְּקַדְשָׁה, וְתִצְלִי אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַזֵי פָּנִים וּמַעֲזוֹת
פָּנִים, וְתַעֲלֶה וְתִסְלַק אֶת הַכְּבוֹד מִן הָעַזֵי פָּנִים שֶׁבְּדוֹר, וְלֹא יִהְיֶה
לָהֶם שׁוֹם כְּבוֹד וְהִתְנַשְּׂאוֹת וּפְקִידוֹת וְהִתְמַנּוֹת וְשִׁרְרָה כָּלֵל. וְתִרְחַם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִצְלִי אוֹתָנוּ מִכָּל הַמְּנַהֲיָגִים
וְהַמְּפָרְסְמִים שֶׁל שִׁקְרָה, הַגּוֹרְמִים לָנוּ מַה שְׁגוֹרְמִים, כְּאֲשֶׁר אִתָּה לְבַד
יִדְעָתָ, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הִרְבִּים נָפַל וְיִרְדַּד הַכְּבוֹד דְּקַדְשָׁה מְאֹד. דַּל כְּבוֹדָנוּ
בְּגוּיִם וְשִׁקְצוֹנוּ כְּטִמְאַת הַנְּדָה, וְנָפַל הַכְּבוֹד בֵּין הָעַפּוֹ"ם וְהַרְשָׁעִים
וְהַשִּׁקְרָנִים וְהָעַזֵי פָּנִים שֶׁבְּדוֹר, שֶׁהֵם מְקַבְּלִין לְעֲצָמָן כָּל הַכְּבוֹד
וְחוֹלְקִין כְּבוֹד לְעֲצָמָן, וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים וְהַצַּדִּיקִים בְּאֵמַת לְחִרְפָּה
וּלְבִזּוֹן וּלְלַעַג וְקָלָס.

אָנָּה יְיָ מְלֹא רַחֲמִים מְלַךְ הַכְּבוֹד סֵלָה, חוּס וְחַמֵּל עַל כְּבוֹדְךָ
הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, וְהַצֵּל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ מִמָּה וּמִהַמּוֹנָם, וְתוֹצִיא אֶת
הַכְּבוֹד מִבִּינֵיהֶם, וְתַעֲלֶה אֶת הַכְּבוֹד מִבֵּין הַקְּלָפוֹת, וְתִרְחַם עַל שְׂכִינַת
עֲזָךְ אֲשֶׁר הוֹרֵד כְּבוֹדָהּ וְגִאוּנָהּ וְיִרְדָּה וְנִדְלָדְלָהּ. כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הִרְבִּים
הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ מִכְּבוֹדְךָ הַגְּדוֹל, וּכְבוֹדְךָ וּמְלֻכוֹתְךָ נִתְרַחַק מֵאִתְךָ כְּבִיכּוֹל,
וְיִרְדַּד וְנָפַל עַד שֶׁהִגִּיעַ כָּל הַכְּבוֹד לְהָעַפּוֹ"ם וְהַרְשָׁעִים וְהָעַזֵי פָּנִים

שְׁבִדּוֹר. "וַיִּדַל יִשְׂרָאֵל מֵאֵד", וְנִהְפּוֹךְ כָּל הַכְּבוֹד לְזָרִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם חֵלֶק בְּשָׂכַל וּפְנִים דְּקִדְשָׁה, שֶׁהֵם הַעֲזִי פְּנִים שְׁבִדּוֹר, שֶׁהֵם דּוֹמִין כְּקוֹף בְּפָנֵי אָדָם.

רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עַל כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, וְזַכְּנוּ וְעֲזְרָנוּ שְׁנוֹזְפָה לְהַעֲלוֹת וּלְהַחֲזִיר כָּל הַכְּבוֹד אֶל הַקְּדוֹשׁ. וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַרְבוֹת בְּצַדִּיקָה תְּמִיד, לַתֵּן צַדִּיקָה הַרְבֵּה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה, בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב בְּאַמְתָּ, וּבְשִׁלְמוֹת גָּדוֹל כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, בְּאַפֵּן שְׁנוֹזְפָה עַל יְדֵי הַצַּדִּיקָה לְהַמְשִׁיךְ אוֹר הַפְּנִים אֶל הַכְּבוֹד. וְתִכְרַךְ אוֹתָנוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ, וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חֲסִדֶיךָ הַרְבִּים הַכְּלוּלִים בְּשִׂמְךָ הַגָּדוֹל, וְתֹאִיר עָלֵינוּ כָּל הַחֲסִדִּים הַכְּלוּלִים בְּחִמּוֹת חֲסִדִּים כְּגֹדֵר חִמּוֹת פְּעֻמִּים צַדִּיקָה שְׁנוֹזְפָה בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. וַיִּקְּם בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחָזָה פְּנִיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תִּמְוֹנְתְךָ". וְנוֹזְפָה לְהַעֲלוֹת אֶת הַכְּבוֹד וְהַמְּלָכוֹת מִצַּדִּיק לְצַדִּיקָה, וְתַעֲזְרָנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ לְהוֹצִיא כָּל הַכְּבוֹד מִן הַעֲזִי פְּנִים, וּלְהַחֲזִיר כָּל הַכְּבוֹד אֶל הַמְּבִינֵי מַדְעַ דְּקִדְשָׁה, וְיַחֲזִיר כָּל הַגְּדֻלָּה וְהַכְּבוֹד לְצַדִּיקֵי הַדּוֹר וּכְשָׂרֵי הַדּוֹר הָאֲמֵתִיִּים, הַנִּקְרָאִים פְּנֵי הַדּוֹר בְּאַמְתָּ.

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתִשִּׁים שְׁלוֹם בֵּין כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וְתִבְטַל כָּל מִינֵי מַחֲלָקַת מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם קְנָאָה וְשִׁנְאָה וְקִנְטוֹר, וְלֹא שׁוֹם מְרִיבָה וּמַחֲלָקַת עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׂרִים הַחֲפְצִים וּמִשְׁתוֹקֵקִים וּמִתְגַּעְגְּעִים לְעַבְדְּךָ בְּאַמְתָּ, וּבְכַרְט עַל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲכָמִים הָאֲמֵתִים. כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים נִתְרַבֶּה עֲכָשׁוּ הַמַּחֲלָקַת וְהַקְּטָנוֹת בֵּין הַתְּלָמִידֵי חֲכָמִים "וְלִיּוֹצֵא וְלִבָּא אֵין שְׁלוֹם", וְכָל הָעוֹלָם מְלֵא מַחֲלָקַת, אֲשֶׁר זֹאת הַמַּחֲלָקַת מְזַקֶּת לָנוּ הַרְבֵּה לְעַבְדוֹתְךָ בְּאַמְתָּ, כְּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ, וּבְכַרְט עֲצָם הַמַּחֲלָקַת שְׁמִתְגַּבֵּר בְּכָל עֵת עַל הַרְחוּקִים הַבָּאִים לְשׁוֹב אֵלֶיךָ וּלְהִתְקַרֵּב לְשִׂמְךָ הַגָּדוֹל וּלְעַבְדְּךָ בְּאַמְתָּ, אֲשֶׁר רַבּוּ הַחוֹלְקִים עָלֵיהֶם וְעַל הָעוֹסְקִים לְקַרְבָּם, חֲנָם עַל לֹא דְבָר.

אָנָא יי מלא רחמים אָדוֹן הַשָּׁלוֹם מְלֶךְ שֶׁהַשָּׁלוֹם שָׁלוֹ, הַצִּילָנוּ מִרִיב וּמִחֲלָקָת וּזְכַנּוּ לָמַח וְדַעַת וְשָׁכַל צַח וְזָךְ בְּלִי פְסֻלַת כָּלֵל, וְתִזְכְּנוּ שִׁיְהִי מַחְנוּ שְׂקִיט וְשָׂכִיף, וְלֹא יִהְיֶה מַחְנוּ מִבְּלָבָל כָּלֵל, וְיִתְבַטְּלוּ כָּל הַפְּסֻלֹת וְהַמּוֹתְרוֹת שְׁבַמַּח, עַד שְׁנִזְכֶּה שִׁיתְבַטְּלוּ וְיִכְלוּ וְיִפְלוּ הָאוֹיְבִים וְהַשׁוֹנְאִים הַיּוֹנְקִים מִן מַחְנוּ. כִּי אֵין בָּנוּ שׁוֹם דַּעַת אֵיךְ לְלַחֵם עִם שׁוֹנְאֵינוּ וְרוֹדְפֵינוּ חָנָם וְאֵיךְ לְהַתְנַהֵג עִמָּהֶם, כִּי כְּוַנְתָּנוּ רְצוּיָה לְשֵׁם שְׁמַיִם וְאָנוּ חֲפָצִים לְעִבְדְּךָ בְּאַמְתָּ, וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה מִהֲרָה, וְאֵין אָנוּ חֲפָצִים שׁוֹם מִחֲלָקָת כָּלֵל. מְלֹא רַחֲמִים חֲמַל עַל עַנְיֵי הַצָּאן, עַל עִם מְמַשֶּׁף וּמְמַרְט, עִם עַנֵּי וְאַבְיוֹן, וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעַ וְהַצֵּל חֲלוּשֵׁי כַח כְּאֵלֶּה מְרִיב וּמִחֲלָקָת, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עַל אָבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם. עֲלֶיךָ לְבַד הַשְּׁלַכְנוּ אֶת יְהַבְנוּ, עֲלֶיךָ לְבַד אָנוּ נִשְׁעָנִים, אֵלֶיךָ תְּלוּיּוֹת עֵינֵינוּ עַד שֶׁתְּחַנְּנוּ.

וּבְכֵן תְּרַחֵם עָלֵינוּ אָדוֹן מְלֹא רַחֲמִים, וְתַעֲזוֹר וְתוֹשִׁיעַ לָנוּ וּלְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁנִזְכֶּה כְּלָנוּ לְהוֹלִיד וּלְגַדֵּל אֶת הַנְּפֹשׁוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת הַנִּמְשָׁכוֹת לָנוּ בְּכָל עֵת עַל-יְדֵי הַכְּבוֹד דְּקִדְשָׁה, שְׁנִזְכֶּה לְהוֹלִיד הַנְּפֹשׁוֹת בְּנֶקֶל בְּלִי קִשׁוּי הוֹלְדָה כָּלֵל. וְנִזְכֶּה לְגַדֵּל בְּנֵי חַיִּים וּבְשָׁלוֹם בְּלִי שׁוֹם צַעַר גְּדוּל בָּנִים כָּלֵל. וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים יְרָאָה וְאַהֲבָה, וְנִזְכֶּה לְיִרְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמְתָּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּמְשִׁיף עָלֵינוּ כַּח הַיְדִים הָעֲלִיוֹנִים הַקְּדוֹשִׁים, יָד הַחֲזָקָה וְיָד הַגְּדוּלָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכֶּה לְהוֹלִיד וּלְגַדֵּל אֶת הַנְּפֹשׁ בְּנֵי חַיִּים וְשָׁלוֹה, בְּלִי שׁוֹם קִשׁוּי הוֹלְדָה וּבְלִי שׁוֹם צַעַר גְּדוּל בָּנִים כָּלֵל.

(לְהַתְּפַלֵּל עַל אֵלוּ שֵׁישׁ לָהֶם צַעַר וְיִסּוּרִים מִגְּדוּל בָּנִים רַחֲמָנָא לִיצְלוֹן)

אָנָא יי רַחֲמֵן מְלֹא רַחֲמִים, אַתָּה יוֹדַע אֶת צְרוּתָם וּמְכַאוּכָם שֶׁל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל שֵׁישׁ לָהֶם צַעַר גְּדוּל בָּנִים רַחֲמָנָא לִיצְלוֹן, אֲשֶׁר כְּבוֹר הַפְּלֵאתָ אֶת מַכּוּתָם, וְלִקְחַתָּ מֵהֶם מַחְמַד עֵינִיָּהֶם, וּמִשָּׂא נַפְשָׁם בָּנִים וּבְנוֹת הַיְקָרִים הַמְּסֻלָּאִים בְּפֹז, נְפֹשׁוֹת יְקָרוֹת וְחִבִּיבוֹת, יוֹנְקֵי שְׂדִים שְׁלֵא חֲטָאוּ, גְּמוּלֵי חֶלֶב שְׁלֵא פִשְׁעוּ, תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן אֲשֶׁר הֵם

מְקַיֵּמִין אֶת הָעוֹלָם בְּהִבָּל פִּיהֶם שְׁאִין בוֹ חֵטָא, רַק בְּעוֹנוֹתֵינוּ
 וּבְעוֹנוֹת אֲבוֹתֵם פָּגַעְתָּ בָּהֶם.

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת צַעֲרָם וּמְכַאוֹבָם
 הַקָּשָׁה שֶׁל הַיְלָדִים הַרְפִּים הָאֵלֶּה, וְצַעַר וּמְכַאוֹב שֶׁל אֲבִיהֶם וְאִמָּם
 וְכָל קְרוֹבֵיהֶם וְכָל הַמְצַטְעָרִים בְּצַרְתָּם, כִּי רַע וַיִּמַּר כִּי נִגַע עַד הַנֶּפֶשׁ,
 בָּכָה יִכְפוּ הַרְבֵּה בָכָה, וְדַמְעָתָם עַל לְחָיִם. אַתָּה אַל רְאֵי הַרוּאָה "אֶת
 דְּמַעַת הַעֲשׂוּקִים הָאֵלֶּה וּמִיד עוֹשְׁקֵיהֶם כַּח, וְאִין לָהֶם מְנַחֵם", חֲמַל
 עַל רְתִיחַת דְּמַעְתָּם וְאִנְקָתָם וְאָמַר לְצַרוֹתָם דִּי, וְאֵל תַּעֲשֶׂה לָהֶם
 כְּחֻטָּאִים וְלֹא בְּעוֹנוֹתֵיהֶם תִּגְמַל לָהֶם. "כִּי אַתָּה יי טוֹב וְסִלַּח וְרַב
 חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ", וְאַתָּה מְקַיֵּם אֶת הָעוֹלָם בְּחֻסְדֶּיךָ, וְכַמָּה עֲפוּ"ם
 וַיִּשְׁעִים גְּמוּרִים מְגֻדְלִים אֶת בְּנֵיהֶם, כִּי אַתָּה חָפֵץ בְּקִיּוּם הָעוֹלָם, וְאִין
 אַתָּה חָפֵץ בְּהַשְׁחַתַּת הָעוֹלָם, חוּס וְרַחֵם וְחֲמַל עַל נַפְשׁוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 וְתֹאמַר לְמַלְאָךְ הַרְף יְדֶיךָ, וַיָּשׁוּב תִּרְבוּ אֵל נְדָנָה, יַעֲזְרוּ רַחֲמֵיךָ
 וְחַנּוּתֵיךָ בְּאַהֲבָה וּבְחַמְלָה יִתְּרָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ, וְתַעֲזֹר
 וְתוֹשִׁיעַ וְתִגַּן עֲלֵיהֶם, שְׂיִזְכּוּ כָּלֵם לְגַדֵּל אֶת כָּל בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם בְּנַחַת
 וּבְשָׁלוֹם וְשְׁלֵוָה בְּלִי שׁוּם צַעַר כָּלֵל, לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים
 לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים. וְתִמְשִׁיךְ עֲלֵיהֶם חַיִּים וְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים
 מֵאַתָּךְ מִמְּקוֹר הַחַיִּים, (וּבִפְרָט עַל פְּלוּנֵי בֵן פְּלוּנֵי וְכו'). רַחֵם נָא קְהֵל עַדַּת
 יִשְׂרָאֵל, סִלַּח וּמַחֵל עֲוֹנוֹם, וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁנַזְכֵּה כְּלָנוּ אֲנַחְנוּ
 וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְגַדֵּל אֶת כָּל בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ בְּנַחַת לְחַיִּים
 טוֹבִים אַרוּפִים וּלְשָׁלוֹם. וַעֲשֵׂה לְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ וּלְמַעַן כָּל הַצַּדִּיקִים
 אֲמִתִּיִּים שְׁבָכָל דּוֹר וָדוֹר וְשִׁבְדוֹר הַזֶּה, וְתַחֲמַל וְתִרְחַם וְתוֹשִׁיעַ וְתַצִּיל
 אֶת יִתְר הַפְּלִטָה, אֶת הַיְלָדִים שְׁנוּלְדוּ כְּבָר וְאֲשֶׁר עֲתִידִין לְהוֹלֵד,
 וְתַצִּילֵם מִחֲלֵי הַמְּאֻזְלִין* וְהַפְּאֻקִין* וּמִכָּל מִיַּנִּי מַחֲלָה וּכְאֹב וּמַחֲוֹשׁ
 שְׁבַעֲוֹלָם, וְתַחֲזֹקֵם וְתַכְרִיאֵם וְתַחֲיִים וְתַחֲלִימֵם, וְתַעֲזֹר לְאַבְיָהֶם וְאִמָּם

*[חצבת, אדמת] * [אבעבועות רוח]

שִׁזְכוּ לְגַדְלָם בְּנַחַת וּלְחַנְכָם בְּעִבּוּדְתְךָ וַיְרַאֲתְךָ לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים. וַיִּזְכוּ לְרֵאוֹת מֵהֶם בָּנִים וּבָנֵי בָנִים עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבַמִּצְוֹת לְדוֹרֵי דוֹרוֹת עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. וַיִּתְרַבוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל "כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִמַד וְלֹא יִסָּפֵר מְרֹב". רַחֵם רַחֵם אָב הַרְחֵמֵן, אֲב הַחֲמֵלָה אֲב הַחֲנִינָה אֲב הַחֲסֵד, רַחֵם נָא עַל יוֹנָה אֶלְמַת כְּמוֹנוּ הַיּוֹם. כִּי אֵין מִי יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ אֶלָּא שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בְּעֵת צָרָה, חוֹסֵה עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים, וְאֵל תִּשְׁפֹּךְ חַרוֹן־ךָ עָלֵינוּ כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עָלֵינוּ. אֵל תַּנִּיחֵנוּ וְאֵל תַּעֲזֹבֵנוּ וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ, יְהִימוּ נָא מֵעֵיךָ וּרְחֵמֶיךָ עָלֵינוּ, וְאֵל תִּפְּן אֶל רִשְׁעֵנוּ וְאֵל תִּסְתֵּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ, וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחֲנַתְנוּ. יְהִי נָא חֲסֵדְךָ לְנַחֲמָנוּ, טָרֵם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ, טָרֵם נִדְבַר אֶתְּךָ תִּשְׁמַע. רַחֲמָנָא דְעָנִי לְעָנִי עֲנִינָא, רַחֲמָנָא דְעָנִי לְתַבִּירִי לְבָא עֲנִינָא, רַחֲמָנָא דְעָנִי לְמַפִּיכִי רוּחָא עֲנִינָא, רַחֲמָנָא עֲנִינָא, רַחֲמָנָא חוּס, רַחֲמָנָא פְּרָק, רַחֲמָנָא שׁוּיב, רַחֲמָנָא רַחֵם עָלֵינוּ, הַשְׁתָּא בְּעַגְלָה וּבִזְמַן קָרִיב, (עַד בָּאן).

חֹס וְחֵמֶל וְרַחֵם עָלֵינוּ וּמִלָּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, וְזִכְנוּ לְהַרְבוֹת בְּצַדִּיקָה תָּמִיד לְעָנִיִּים הַגּוֹנִיִּים בְּאַמַּת כְּרִצוֹן־ךָ הַטּוֹב, וְנִזְכָּה לְתַן צְדָקָה בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה בְּעֵת שְׁאֲנוּ אוֹמְרִים פְּסוּק "וְאֶתְּךָ מוֹשֵׁל בְּכָל", עַד שְׁנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת הַמְּשַׁלָּה וְהַכְּבוֹד וְהַמְּלָכוּת מִן הַקְּלָפָה, לְהַעֲלוֹת וּלְהוֹצִיא וּלְסַלֵּק כָּל הַכְּבוֹד וְהַגְּדֻלָּה וְהַמְּשַׁלָּה מִן הָעֵכוּ"ם וְהַרְשָׁעִים וְהַעֲזִי פָּנִים שְׂבִדוֹר, וְלְהַחֲזִיר כָּל הַכְּבוֹד וְהַמְּלָכוּת אֶל הַקְּדוּשָׁה. וַיָּשׁוּב הַכְּבוֹד אֶל הַמְּבִינֵי מִדַּע אֶל הַצְּדִיקִים וְהַחֲכָמִים הָאֲמִתִּיִּים דְּקְדוּשָׁה, וְנִזְכָּה לְשַׁבֵּר תְּאוֹת אֲכִילָה וְלְהַמְשִׁיךְ פָּנִים אֶל הַכְּבוֹד, וְתַצִּילֵנוּ מִרִּיב וּמִחֲלָקֶת תָּמִיד. וְתַעֲזֹר לָנוּ שְׂיִבּוֹאוּ לָנוּ נִפְשׁוֹת רַבּוֹת חֲדָשׁוֹת דְּקְדוּשָׁה עַל-יְדֵי הַכְּבוֹד דְּקְדוּשָׁה. וְנִזְכָּה לִירְאָה וְאֶהְבָּה בְּשִׁלְמוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְהוֹלִיד וּלְגַדֵּל אֶת הַנֶּפֶשׁ בְּלִי שׁוּם קִשׁוּי הוֹלָדָה וּבְלִי שׁוּם צַעַר גְּדוּל בָּנִים כָּלֵל. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵל הַכְּבוֹד, "לֵךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל לְרֵאשׁ, וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ,

ואתה מושל בכל, ובקדך כח וגבורה ובקדך לגדל ולחזק לכל", זכנו להעלות כל הכבוד לשרשו שבקדשה.

ובכן תרחם על נפשי העיפה מאד, היגעה מאד, ותשפיע עלי מים קרים להחיות ולהשיב ולהבריא את נפשי העיפה והיגעה מאד מאד, כי זה ימים ושנים אשר אני מתפלל בלא לב, ואיני זוכה להכניס כל פונת לבי לתוך התפלה ולבי רחוק מדבורי התפלה, אשר בגלל הדבר הזה נפשי עיפה מאד.

אנא ברחמיך הרבים זכני לתקן זאת, עזרני להתפלל בכונת הלב. זכני שיהיה פי ולבי שוין בשעת התפלה, שאזכה להכניס כל פונות לבבי ודעתי בתוך דבורי התפלה. ותהיה תפילתי בכונה גדולה, ולא יצא שום דבור מפי בלי פונת הלב, ולא תתרחק הנפש מן הכבוד כלל לעולם.

ותזכורנו להזהר בכבוד הזקן ששכח תלמודו, לכבודו ולהדרו בכל מיני כבוד, עד שנזכה על-ידי-זה להמשיך רעמים דקדשה, ועל-ידי-זה יתבקעו וישתברו כל העננין דמכסין על עינין, ויתגלה דעת הזקנים דקדשה, ויצאו מים רבים מימי הדעת ותמלא הארץ דעה את יי פנים לים מכסים. ותמשיך עלינו מימי הדעת מהזקנים דקדשה, ויתחלקו מימי הדעת לכל אחד ואחד לפי בחינתו כראוי לו באמת. ונזכה לקבל ולשאב מימי הדעת מפי הזקנים דקדשה בעצמן, עד שנזכה על-ידי-זה להמשיך מים קרים על נפשותינו העיפות והיגעות מאד מאד. ונזכה לתקן פגם התפלה, ותעזרנו בכל עת להתפלל תמיד בכונות הלב, בשלמות בכל לבנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו בלי שום פניות ומחשבות זרות כלל, עד שנזכה להרגיש כל דבורי התפלה בכל עצמותינו כמו שכתוב: "כל עצמותי תאמרנה יי מי כמוך", וידשנו כל עצמותינו על-ידי דבורי התפלה בשלמות בכונת הלב באמת.

חום ורחם עלי, "תנתן לי נפשי בשאלתי, ועמי בבקשתי, חנני יי כי אמלל אני, רפאני יי כי נבהלו עצמי. ונפשי נבהלה מאד, ואתה יי עד מתי, שובה יי חלצה נפשי, הושיעני למען חסדך. נפשי ישׁוב, ינחני במעגלי צדק למען שמו. שובי נפשי למנוחכי, כי יי גמל עליכי. כי חלצת נפשי ממות, את עיני מן דמעה, את רגלי מדחי, אתה להך לפני יי בארצות החיים. כי לא תעזב נפשי לשאל, לא תתן חסידך לראות שחת. אך אלהים יפדה נפשי, מיד שאול כי יקחני סלה". צור העולמים אדון כל הבריות אלוה כל הנפשות, זכני להשיב ולהחיות ולהבריא את נפשי העיפה והיגעה מאד, הרחוקה מתפלה בכונה מאד. עזרני והושיעני וזכני להתעורר ולהתחזק ולהתאמץ בכל עז מעתה להתפלל בכונה גדולה בכל נפשי ולבבי באמת. "אליך יי נפשי אשא. אליך יי נפשי אשא. אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים", אליך שטחתי את כפי, "פרשתי ידי כל היום, נפשי כארץ עיפה לה סלה. שמח נפש עבדך, כי אליך יי נפשי אשא". שבעני מטובך ושמח נפשי בישועתך וטהר לבי לעבדך באמת, ויקים בי מקרא שפתוב: "ונפשי תגיל בני תשיש בישועתו, כל עצמתי תאמרנה יי מי כמוך, מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגדלו, מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו, ישועות פני ואלהי. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. ברוך יי אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו, וברוך שם כבודו לעולם, וימלא כבודו את כל הארץ, אמן ואמן".

סח-סט

מיוסר על תורות ס"ח-ס"ט בליקוטי מוהר"ן

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלי ברחמיך הרבים, ותטיב עמי בטובך האמתי, ותצילני ותשמרני תמיד מעון

הפעם החמור מאד. כי אתה ידעת כי מדה הרעה הזאת של פעם וקפדות נתאחזה בנו מנעורינו, וכבר הרגלתי בעון זה מאד, ועברתי ושניתי ושלשתי בו כמה פעמים אין מספר, עד שנעשה לי פהתר. ואתה יודע גדל עצם הפגמים שפגמתי על ידי העון החמור הזה של הפעם, שהוא אל זר עבודה זרה ממש, כמו שכתוב: "לא יהיה בך אל זר, ולא תשתתנה לאל גכר". ועל ידי זה טורפים הנפש ממש, כמו שכתוב: "טורף נפשו באפו", ושאר כל הפגמים העצומים הנעשים על ידי זה בכל העולמות. "אֱלֹהִים אַתָּה יָדַעְתָּ", ובעוונותי הרבים אני יודע שום דבר איך להציל נפשי מעון החמור הזה, אשר הרגלתי בו מאד מאד.

רבוננו של עולם, טוב ומטיב לכל חוס וחס על, ולמדני דרכי טובך באפן שאזכה לאחז במדותיך הקדושים, להיות טוב לכל תמיד, ולשבר מדת הפעם והחרון אף והקפדות לגמרי שלא יהיה בלבי שום צד פעם כלל. ובכל עת שירצה היצר להסית אותי לכעס חס ושלוש אזכה לדעת ולהאמין באמונה שלמה, שבשעה זו רוצים להשפיע לי עצירות גדול, והיצר הרע רוצה לקלקל חס ושלוש זאת ההשפעה של העצירות, ולעשות ממנה פעם, ולטורף את נפשי חס ושלוש על ידי זה. ועל ידי זה אזכה להתחזק ולהתגבר לשבר ולבטל הפעם לגמרי, ולהפך הפעם לרחמנות. ואזכה על ידי זה לעצירות גדול דקדשה, שהוא שרש הנפשות. ולא יהיה שום פח להפעל דבר לקלקל השפעת העצירות חס ושלוש על ידי הפעם והחמה חס ושלוש, רק נזכה שימשך עלינו החומה של עצירות כמו שכתוב: "הון עשיר קרית עזו, וכחומה נשגבה במשכתו", והחומה של עצירות תגן עלינו ותשמרנו מכל מיני כעס וחמה, שהיא עיר פרוצה אין חומה, כמו שכתוב: "עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו".

רבוננו של עולם, אתה יודע כמה וכמה אבדתי בלי שעור על ידי הפעם, כמה נפשות אבדתי, כמה עצירות דקדשה אבדתי, בכמה

וכמה עולמות פגמתי על-ידי-זה. רבוננו של עולם רבוננו של עולם, מחמת בלבול עכירת דעתי מתעורר ומתגבר הפעם והקפדות בכל פעם, עד אשר תחמץ לבבי בעקמימיות גדול ומבלבל אותי מאד מאד, ואיני יודע מה לעשות, ובעוונותי הרבים דעתי קצרה לסדר תפילתי לפניך להצילני מעון החמור והנורא הזה, אשר על ידו נטרדו כמה אנשים משני עולמות רחמנא לצלן, כאשר אתה ידעת, ואיני יודע מה לדבר, כי אם הושיעני. הושיעה המלך, הושיעה אבי אדוני מלפי ואלהי, זכני לשבר ולבטל מדת הפעם לגמרי מאתי. זכני לעשירות דקדשה שהוא שרש הנפשות. עזרני לשבר תאות ממון בשלמות, ולא אכסף ולא אחמד הממון כלל, מכל-שפן שלא אחמד ממון אחרים כלל, רק אזכה לכסף לשרש הנפשות דקדשה. ואזכה לכבוד עשירים כרצונך הטוב, וכל אהבתי להעשירים וכל הכבוד שאחלק להם, הכל יהיה לשם שמים באמת, בשביל קדשת שרש הנפשות אשר אתה משפיע עליהם, אשר משם מקבלים עשירותם. ולא יהיה לי שום תאוה לממון הגשמי כלל, רק לשמך ולזכרך ותאוה נפשי תמיד.

ויבין תרחם עלי ברחמך הרבים, ותשמרני ותצילני תמיד מעון החמור של גזלה, שלא אגזל את חברי אפלו שוה פרוטה, ולא אחמד ולא אתאוה את בית רעי, שורו וחמורו ועבדו ואמתו כלי כספו וזקבו, תכשיטיו ובגדיו וכלי ביתו, וכל אשר לרעי, הכל כאשר לכל, אהיה נשמר תמיד לכלי להתאוות להם, לא מהם ולא מקצתם.

רבוננו של עולם אתה יודע כמה נפשות שקעו בעון זה של תאות ממון, אשר על-ידי-זה נופלים קצתם בגזלות ממש, וקצתם בחמדות ותאות גדולות לממון חבריהם שגם זה נחשב לגזלה ממש. רבוננו של עולם, שמרני והצילני מזה. שמרה נפשי והצילני מכל מיני גזלות, הן מגזלות ממש, שלא אגזל את חברי אפלו שוה פרוטה, אפלו בשוגג ובטעות, ואזכה לותר משלי, והן מגזלות על-ידי חמדה ותאוה

חס ושלום, שגם על-ידי-זה יכולין לגזל חס ושלום, באשר הודעתנו על-ידי חכמיך הקדושים. זכני להנצל מפל זה, זכני שאהיה נקי מפל מיני גזל שבועולם. עזרני שלא אסתכל כלל על מה שיש לחברי, ולא אכסף ולא אחמד את שלו כלל. ותצילני ותשמרני ברחמיך הרבים, שגם לא יהיה כח לשום אדם שבועולם לגזל אותי כלל, לא בידים ולא על-ידי חמדה, מפל-שפן שלא יהיה לו כח לגע בנפשי חס ושלום, או בנפש אשתי ובני ובנותי ויוצאי חלצי, רק תתן כח לנפשי ולכל הנפשות התלויים בי, שנזכה להתגבר כנגד כל הגזלנים העומדים עלינו פרוצחי נפשות חס ושלום, להכניעם ולהשפילם עד עפר, ולהוציא בלעם מפיהם. ולא יהיה להם שום כח לגע בנו ובממונינו כלל.

וּזְכֵנו לְהִרְבוֹת בְּצַדִּיקָה תָּמִיד, וְעַל-יְדֵי-זֶה תְּרוּיַח לָנוּ בְּכֹל עֲסָקֵינוּ, וְתִזְמִין לָנוּ פְּרִנְסוּתֵינוּ קֹדֶם שְׁנִצְטָרֵךְ לָהֶם. וְתִתֵּן לָנוּ עֲשִׂירוֹת גְּדוֹל דִּקְדָּשָׁה, עֶשֶׂר וְכַבּוֹד וְחַיִּים. רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אַתָּה יוֹדֵעַ חֶסְרוֹן הַפְּרִנְסָה בַּעַת הַזֹּאת, אֲשֶׁר "כִּשְׁל כַח הַסֶּבֶל", כִּי חֵינּוּ תְלוּיִם מִנְּגֵד, וְאֵין אָנוּ יוֹדְעִים שׁוּם דָּרֵךְ אֵיךְ לְהַשִּׁיג פְּרִנְסָה, כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד אָנוּ נִשְׁעָנִים. כִּי מִמִּי אֲשָׁאֵל לְחִמִּי וּפְרִנְסָתִי, וְכֹל צְרֻכֵי הַמְּרַבִּים מְאֹד, הֲלֹא מִמֶּךָ לְבַד, אֲשֶׁר אַתָּה מְפָרֵנס וּמְכַלְכֵּל מִקְרָנֵי רְאֵמִים עַד בִּיצֵי כְנִים. חֲמַל עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי, וְתֵן לִי פְּרִנְסָה בְּרוּחַ מִתַּחַת דָּךְ הַרְחֲבָה וְהַמְּלֵאָה, וְאֵל תִּצְרִיכֵנִי לֹא לִידֵי מִתְנַת בְּשׁוֹר וְדָם וְלֹא לִידֵי הַלְוָאָתָם. וְעִזְרָנִי לְסַלֵּק כָּל הַחֻבוֹת שְׁאַנִּי חֵיב מִכֶּבֶר, וּמַעֲתָה תִצְיַלְנִי שְׁלֹא אֲבֵא לִידֵי שׁוּם חוֹב וְהַלְוָאָה כָּלֵל. וְתִהְיֶה בְּעִזְרֵי שְׁאֲזָכָה מִהֲרָה לְתַקֵּן פָּגַם כָּל הַגְּזוּלוֹת שְׁבִידֵי מַעוּדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְאֲזָכָה לְהַשִּׁיב אֶת כָּל הַגְּזוּלוֹת אֲשֶׁר גְּזַלְתִּי, אוֹ אֶת הָעֶשֶׂק אֲשֶׁר עֲשַׁקְתִּי, בֵּין בְּשׁוּגַג בֵּין בְּמִזִּיד בֵּין בְּאִנְס בֵּין בְּרִצּוֹן. וְכֹל מִינֵי סְכֻסוּכִים בְּעִסְקֵי מָמוֹן, שְׁנִשְׁאַר בְּיַדֵּי אֵיזָה מָמוֹן שֶׁל חֲבָרֵי עַל יְדֵי אֵיזָה טְעוֹת וְהַעֲלָמָה מֵאֵיזָה מִשָּׂא וּמִתֵּן וְחוֹב וְכְדוּמָה, הֵן מֵה שְׁאַנִּי זוֹכֵר עֲדִין הֵן מֵה שְׁנִשְׁבַּח מִמֶּנִּי, הַכֹּל אֲזָכָה

לסלק ולשלם לבעליהם חיש קל מהרה, ותשפיע לי ברחמיך ממון הרבה, באפן שאזכה לצאת ידי חובתי לסלק לכל מי שנגעתי בממונו ונחפציו שום צד נגיעה בעולם. ואם חס ושלום יש בידי איזה גזלה וחוב שאיני יודע בעצמי למי גזלתי, תעזרני ברחמיך הרבים שאזכה לעשות מהם צרכי רבים, באשר צויתנו על ידי חכמיך הקדושים, באפן שאזכה מהרה בחיי לתקן ולהחזיר כל הגזלות והחובות שבבידי, כי אתה יודע חמר אסור גזלה, שנגחשב כאלו גזול נפשו ונפש בניו ובנותיו, וכאלו בא על אשת איש.

מלא רחמים חוס ורחמל על נפשי, ועזרני לתקן פגם כל הגזלות והחובות שבבידי, ותרחיב את ידי, ותעזרני ותזכני לתן צדקה הרבה לעניים הגונים הרבה, באפן שאזכה לתקן על ידי זה פגם הגזלות שבבידי על ידי חמדה, מה שהייתי חומד ומתאנה את של חברי עד שגזלתי אותו על-ידי-זה. אנא יי זכני לתקן זאת על ידי צדקה.

ובכן יהי רצון מלפניך מלא רחמים, שאזכה לתקון הברית בשלמות, ואזכה לקדש את עצמי במתן לי, ותצילני ותשמרני מתאות המשגל ומתאות ממון, ותתן לי כח לשפר אלו התאות לגמרי. ותשמרני ברחמיך הרבים ותצילני מהרהורים רעים וממחשבות רעות. ואזכה שיהיה מחי ודעתי וך ונקי מפל מיני הרהורים ומפל מיני פסלות. ותכניע ותשפיל ותבטל את כל אויבי ושונאי הקמים עלי חנם, כי אתה יודע כי "רבו משערות ראשי שונאי חנם, עצמו מצמייתי אויבי שקר, אשר לא גזלתי אז אשיב".

רבנו של עולם הצילני מהם, "הצילני מאויבי אלהי, ממתקוממי תשגבני", רואה בעלבון עלובים, "ראה עני ועמלי, ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שגאוני, יי, מה רבו צרי, רבים קמים עלי, רבים אומרים לנפשי, אין ישועתה לו באלהים סלה, שמרה נפשי והצילני, אל אבוש כי חסיתי בך". עזרני, שמרני והצילני, הצילני תמיד מריב

ומחלקת, תן לי רחמים ורחימה, זכני שאמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם, ויהיו דברי נשמעים לעבודתך וליראתך.

ורחם עלינו וזכנו שנוזקה למצא ולהשיג שערי החכמה והמדע שפתחו הצדיקים בעולם, על-ידי טובם הגדול, שצמצמו את עצמן והורידו את עצמן, והלבישו שכלם הנורא בכמה לבושים וצמצומים, עד אשר פתחו לנו שערי אורה שערי החכמה והמדע על ידי תורתם ושיתתם שגלו לנו בספריהם הקדושים והנוראים מאד. וזכנו שנוזקה לעסק בהם כל ימי חיינו באפן שנוזקה לקימם באמת. ונזקה ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתם באהבה.

וזכנו לקיים מצות תפלין בשלמות כראוי בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג מצות התלוים בה, בשמחה גדולה ובחדוה רבה ועצומה. ותשפיע ותאיר עלינו אור התפלין והרצועות הקדושים משרשם העליון, באפן שנוזקה לתקן פגם כל הגזלות ופגם כל תאות ממוזן וכל מיני פגם הדעת והמח, שהוא כלל התורה הקדושה, הכל נזקה לתקן על ידי קדשת המחין וקדשת המותרים מחין שימשכו עלינו על ידי קדשת התפלין והרצועות הקדושים והנוראים, שתזכנו לקיים בשלמות בשמחה כרצונך הטוב. ותשמרנו מפל מיני הרהורים רעים, ומפל מיני מחשבות רעות ומפל מיני פגם הדעת. ונזקה ללמד תורה בטְהרה, במחשבות זכות ונכונות, בלי שום תערובות פסלות ועכירת הדעת כלל. ותביא לנו את משיח צדקנו, ותשלח לנו מהרה את אליהו הנביא לבשרנו, ומפי אריות יצילנו, ואבות על בנים ישמחנו, במהרה בימינו, אמן כן יהי רצון.

ע

מיוסד על תורה ע' בליקוטי מוהר"ן

"משבני אחריו נרוצה", כבודך הגדול והקדוש העירה והקיצה, רבנו של עולם מלך הכבוד, אשר מלא כל הארץ כבודך, ובחסדך

הגדול נתת לנו צדיקים אמתיים בכל דור ודור, אשר כבודך הגדול והקדוש שוכן אצלם, וברחמיך הרבים הודעת לנו כי אין דור יתום, וגם בדורות הללו הפלאת חסדך עמנו, ונתת לנו צדיקים אמתיים גדולים ונוראים, קדוש ונורא שמם, אשר כל הכבוד דקדשה שוכן אצלם, כי הם בחינת משפן כבודך, אשר קדשת שכינת אלהותך נמשך ושוכן אצלם תמיד, כי הם ענוים באמת שמשימים עצמם כעפר, אשר כל הבריאה עם כל פרטתה, הכל פאשר לכל עומד עליהם, והכל נמשך מהם, כי הם צדיקי יסודי עולם שהם יסוד כל הבריאה, והכל צריכים למשך אליהם לקבל חיות וקיום מהם, כי עליהם עומד הכל, וכל ישראל כלם הם ענפים מהם, ונמשכים אליהם ומקבלים כל החיות והשפע מהם, כי הם מחיין את כלם, ויש להם כח המושך להמשיך אלהות אצלם, ולהמשיך כל בני העולם אצלם, לקרבם כלם אליך תתברך לנצח.

רבנו של עולם רבנו של עולם, יי אלהים אמת, אתה ידעת את הצדיקים האמתיים האלה שיש להם זה הכח. אתה ידעת גדלתם וגבורתם ותפארתם ותקפם לנצח, ועצם כחם שיש להם להמשיך אליהם ולתורתם הקדושה ולדרכיהם ועצותיהם הנפלאות, כל העולם כלו. וכמה טובות היו נצמחים על ידי זה לנצח, כי תקון כל העולמות וגאולה השלמה המעתדת לבוא, הכל תלוי בזה. כי ביאת המשיח תלוי, בקרבת הצדיקים. אבל אתה ידעת רבנו דעלמא כלא, גדל עצם ורבוי הכחות המכריחים המרחיקים בכל הכחות מלהתקרב לצדיקים, כי הכח המכריח מתגבר בכל עת להפסיק ולהרחיק מהצדיקים.

רבנו של עולם, "יי איש מלחמה", מרום וקדוש, פועל גבורות, עושה חדשות, בעל מלחמות, אתה יודע את כל תקף המלחמה הגדולה והנוראה הזאת שיש בכל עת בכל דור ודור, בין כח המושך של צדיקי אמת, שיש להם כח להמשיך כל העולם אצלם לקרבם

להבורא יתברך שמו לנצח, ובין הכח המכריח המתגבר בכל עת נגד הכח המושף, להפסיק ולהרחיק מהצדיקים ומהשם יתברך, וכמה וכמה נפשות שקעו במלחמה הזאת, אשר נטרדו משני עולמות על-ידי הכח המכריח המפסיק שהרחיקם מן הצדיקים האמתיים. ואנן יתמי דיתמי, מה נעשה ומה נפעל, מי ילחום בעדנו, להכניע ולשבר ולבטל כח המכריח, כנגד כח המושף של הצדיקים.

רבנו של עולם, "יי עוזו וגבור, יי גבור מלחמה", עליך השלכנו את יהבינו, שאתה תלחום בעדנו, יי יריב את ריבנו, וילחם את לוחמנו, כי "אתה מרום לעולם יי", ולעולם ידך על העליונה. חוס וחסנו ורחם עלינו, ועזרנו והושיענו בזכות הצדיקים האמתיים שיש להם כח המושף באמת, שיתגבר בהתגברות גדול ונורא הכח המושף על הכח המכריח המפסיק, עד שיפל ויתבטל הכח המכריח הרוצה להפסיק מהצדיקים ומהשם יתברך חס ושלום, שהם כלל כל המניעות וההרחקות וההסתות והפתוים והספקות וכל מיני מחלקת וקשיות וכל התאות ומדות רעות וכל מיני מניעות שבעולם, שכלם נמשכים מכח המכריח הרוצה להפסיק מהצדיקים ומהשם יתברך. וכלם יפלו ויתבטלו בכטול גמור כנגד הכח המושף של הצדיקים האמתיים, עד אשר נזכה אנחנו וזרעינו וכל זרע עמך בית ישראל וכל העולם פלו להיות נמשכים וכווכים תמיד אחרי צדיקי אמת, וישליכו כלם את אלילי כספם ואלילי זהבם וכל תאוותם, וילכו וירוצו אחרי צדיקים אמתיים. ונזכה כלנו להתקרב להצדיקים אמתיים בהתקרבות גדול, ולשמע תורתם הקדושה וללמד ספריהם הקדושים, ולקיים את כל דבריהם ועצותיהם ושיחותיהם הקדושות בשלמות באמת ובתמימות כרצונך וכרצונם הקדוש, עד אשר נזכה על-ידי-זה לשוב אליך בתשובה שלמה מהרה באמת וכלב שלם, "בשמחה ובטוב לבב מרב כל".

ותזכנו לשבר ולבטל כל התאות רעות וכל המדות רעות, ונזכה

לְבַטֵּל עֲצֻמְנוּ לְגַמְרֵי, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לַעֲנוּה אֲמִתִּיית בְּכַחֲנִינַת עֲפָר מִמֶּשׁ, עַד שֶׁנִּזְכָּה שִׁיְהִי לָנוּ גַם כֵּן כַּח הַמּוֹשֵׁף, וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיף אֱלֹהוּתְךָ וְקִדְשִׁתְךָ אֵלֵינוּ, וְלְהַמְשִׁיף כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ לְאַמוֹנַתְךָ הַקְדוּשָׁה וְלִצְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים וְלַעֲבוֹדָתְךָ וְלִתְוִרְתְּךָ הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ, וְעַל יְדֵי כָּל צְדִיקֵי הַדּוֹר הָאֲמִתִּיִּים.

וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לַתֵּן צְדָקָה הַרְבֵּה לַעֲנִיִּים הַגּוֹנִים, וּבְכַרְט לְהַצְדִּיקִים אֲמִתִּיִּים וְלִכְנִי הַצְדִּיקִים. וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו שֶׁנִּזְכָּה לַתֵּן לָהֶם בְּכָבוֹד גָּדוֹל, וְלְהַסְפִּיק לָהֶם כָּל צְרֻכֵיהֶם בְּכָבוֹד, וְתַצְלִיחַ אוֹתָנוּ שֶׁנִּזְכָּה לַתֵּן כָּל הַצְּדָקוֹת שְׁלָנוּ לְהַצְדִּיקִים אֲמִתִּיִּים שֶׁהֵם עֲנוּיִם בְּאֵמֶת בְּכַחֲנִינַת עֲפָר, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה שֶׁהַצְּדָקָה שְׁלָנוּ תַעֲשֶׂה פְרוֹת מִדָּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְרַעוּ לָכֶם לַצְּדָקָה קִצְרוּ לְפִי חֶסֶד", וְתַצְמִיחַ לָנוּ עַל-יְדֵי הַצְּדָקָה כָּל טוֹב, שֶׁפַּע טוֹבָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, בְּנֵי חַיִּי וּמְזוֹנֵי וְכָל טוֹב לְנִצְחָה. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּשְׁמְרֵנוּ וְתַצְלִימוּנוּ שֶׁלֹּא נִכָּשֵׁל לְעוֹלָם בְּעֲנִיִּים שְׂאִינָם מְהֻנְנִים, וְתַסְבֵּב בְּרַחֲמֶיךָ בְּאִפְּן שֶׁלֹּא יִגִּיעוּ הַצְּדָקוֹת שְׁלָנוּ לְשׁוּם עֲנִי שְׂאִינוּ הַגּוֹן, רַק נִזְכָּה לְהַרְבּוֹת בְּצְדָקָה לַעֲנִיִּים הַגּוֹנִים וְלִצְדִיקִים אֲמִתִּיִּים. עֲזָרְנוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ, חוֹסֵה עֲלֵינוּ כָּרַב רַחֲמֶיךָ, וְזַכְּנוּ לְבוֹא לְכָל זֶה מְהֵרָה.

וְעֲזָרְנוּ וְזַכְּנוּ לְבָרַח מִן הַכְּבוֹד בְּתַכְלִית הָאֵמֶת. וְתַמְשִׁיף עֲלֵינוּ כְּבוֹד דְּקִדְשָׁה לְמַעַן שְׂמֶךָ בְּאֵמֶת, כְּבוֹד הַנִּמְשָׁף מִהַצְדִּיק הָאֵמֶת שִׁישׁ לוֹ כַּח הַמּוֹשֵׁף, אֲשֶׁר הוּא מְקִים אֶת הַמְשָׁפֵן תָּמִיד, וְאֶצְלוֹ שׁוֹכֵן כָּל הַכְּבוֹד הָאֵמֶת דְּקִדְשָׁה, אֲשֶׁר כָּל זְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל וְרֵאשֵׁי וְשׁוֹטְרֵי וְשׁוֹפְטֵי מְקַטְּנִים וְעַד גְּדוֹל כָּלֵם מְקַבְּלִים כָּל כְּבוֹדָם וְיִגְדְּלֵתֶם מִמֶּנּוּ. וְזַכְּנוּ לְכָבוֹד דְּקִדְשָׁה כְּזֶה אֲשֶׁר עַל יְדֵי יִתְגַּלֶּה וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ כְּבוֹדְךָ הַגְּדוֹל בְּעוֹלָם תָּמִיד, וְתַמְלִיךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּכָבוֹדְךָ מְהֵרָה, וּכְבוֹדְךָ יִמְלֵא כָּל הָאָרֶץ. וְיִקְיָם מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: "אֲנִי יי הוּא שָׁמַי וּכְבוֹדִי לֹא אֶחָר לֹא אֶתֵּן, וְתִהְיֶה לְפָסִילִים", וְנֶאֱמַר: "סִפְרוּ בַגּוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ, בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו. כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֵאמְרוּ, וּגְבוּרַתְךָ יִדְבְּרוּ,

בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ, וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן.

עא

מיוסד על תורה ק"ה בליקוטי מוהר"ן

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּרְחֵם עָלֵינוּ
וְתַעֲזָרֵנוּ שְׁנֹזְכָה לְעֶסֶק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה. לֹא
יְמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּינוּ וּמִפִּי זְרַעְנוּ עַד עוֹלָם. וְנִזְכָּה לְהִבִּין
וְלְהִשְׁפִּיל אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ, לְהִבִּין כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
עַל בְּרִיָּה וְאִמְתָּתָן בְּמַהֲרָה גְּדוּל. וְנִזְכָּה לְהִבִּין דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר,
וּלְחַדֵּשׁ תָּמִיד חֲדוּשִׁים אֲמִתִּיִּים בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, חֲדוּשִׁים שִׁיְהִיו
לְךָ לְנַחַת וּלְרָצוֹן לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ. וְתִזְכְּנוּ עַל-יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה,
שְׁנֹזְכָה עַל-יְדֵי-זֶה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת. עַל כָּל חֲטָאֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ
וּפְשָׁעֵינוּ, שְׁחַטָּאנוּ וְשָׁעוּנוּ וְשָׁפְשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתֵינוּ עַל
הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְהִמָּאֹר שֶׁבְּתוֹרָה יִחְזִירֵנוּ לְמוֹטָב בְּאַמֶּת
לְאַמְתּוֹ. וְנִזְכָּה עַל-יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, לְבָרַר וּלְלַקֵּט וּלְהַעֲלוֹת
כָּל נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים וְכָל הַצְּרוּפִים מִכְּלָיוֹת כָּל הָעוֹלָמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ
עַל יְדֵינוּ בֵּין הַקְּלָפוֹת, וְנִתְּפָזְרוּ לְמָקוֹם שֶׁנִּתְּפָזְרוּ, וְנִפְּלוּ לְמָקוֹם
שֶׁנִּפְּלוּ.

אָנָּה יי מְלֵא רַחֲמִים, חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּךָ גְּדִח, אֲתָה
יִדְעָתָּ כִּי אֵי אֲפָשָׁר לָנוּ לְבָרְרָם וּלְהַעֲלוֹתָם בְּעֶצְמָנוּ, רַחֲמֶיךָ רַבִּים
יי, רַחֲמֶיךָ רַבִּים מְאֹד, רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת וְעַל
הָאוֹתִיּוֹת הַקְּדוּשִׁים הַמְּפָזְרִים וּמִפְּרָדִים בֵּין הַגּוֹיִם וְהַקְּלָפוֹת, וְעֲזָרֵנוּ
לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, וְתִמְהַר וְתַחֲשִׁיב לְבָרַר וּלְלַקֵּט
וּלְגַאֵל אֶת כָּל הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת מִן הַגְּלוּת, וְתַשִּׁיבָם לְמָקוֹמָם
בְּשָׁלוֹם. וְתַחֲזֹר וְתַשְׁלִים פָּגַם כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם, וְכָל הַשְּׁמוֹת
הַקְּדוּשִׁים שֶׁפָּגַמְנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ, וְיַשִּׁיב הַמְּלֶךְ אֶת גְּדִחֵיו, וְתַחֲזֹר

ותקבצם בקדשה שנית, ויקים מקרא שכתוב: "ושב יי אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יי אלהיך שמה. אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יי אלהיך ומשם יקחך". ותעלה את השכינה מגלותה ותקימה מעפרה, ותשלים את הדעת הקדוש, ותמשיך דעת דקדשה ורחמים גדולים בעולם. ותבטל פעם ואכזריות מן העולם, ויקים מקרא שכתוב: "לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי, כי מלאה הארץ דעה את יי, פמים לים מכסים".

וברחמיך הרבים תרחם עלינו, ותתפלל בעצמך עלינו, ותעורר ברחמיך הפשוטים את רחמיך הגדולים, ורחמיך הרבים, ויקים מקרא שכתוב: "וברחמים גדולים אקבצך". כי אתה ידעת יי אלהינו, כי אין מי שיצמוד בעדנו שיוכל לעורר רחמים עלינו בעת הזאת, אשר נתרחקנו ממך מאד כמו שנתרחקנו כאשר אתה ידעת, ואין מי שידע עכשו לעורר רחמים עלינו כי אם אתה לבד, אבינו מלפנו, "התפלל נא בעדנו, ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם", ויקים מקרא שכתוב: "ותפלל בעדו תמיד כל היום יברכנהו". ותעורר ברחמיך הפשוטים את רחמיך הרבים, ורחמיך הגדולים, ורחמים גדולים ועצומים כל כך, שיש להם כח לרחם ולקרב אפלו אותי אליך, ורחמים שאין בהם שום אחיזת דין כלל, כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים. חוס וחנונו ורחם עלינו, והושיענו מהרה למען שמך, ורחמיך רבים יי כמשפטיך חניני. רחום וחנון יי ארך אפים ורב חסד. טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו. כחסדך חניני ואשמרה עדות פיך. חסדך יי מלאה הארץ חקיקך למדני". וקים לנו מקרא שכתוב: "והביאותים אל הר קדשי ושמתים בבית תפלתי, עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי, כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי".

עב

מיוסד על תורה ק"ט בליקוטי מוהר"ן

יְהי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּעֲזְרֵנִי לְשׁוֹב
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אַתָּה יַדְעָתָ גְּדֹל
הַתְּרַחֲקוּתִי מִמָּךְ עַל-יְדֵי עוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים מְאֹד עַד
גְּבַהֵי שָׁמַיִם, עַד אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם דְּרָךְ אֵיךְ לָשׁוֹב אֵלֶיךָ, כִּי
גִשְׁמִיּוֹת עֲכִירַת הַחֲמֹר וְתַאוּתֵי הַרְעִים נֶאֱחָזוּ וְנִדְבַק בִּי מְאֹד, וְדַעְתִּי
נִתְעַרְבַב וְנִתְעַכֵּר וְנִתְגַּשֵּׁם מְאֹד.

מָרָא דְּעֵלְמָא כֹּלָא חוּס וְחַמֵּל עָלַי, וְתַן לִי עֲצָה טוֹבָה אֵיךְ לְחַפֵּשׂ
וּלְבַקֵּשׁ וְלַחְתּוֹר וְלִמְצֹא אִיזָה דְרָךְ וְנִתִּיב וְשָׁבִיל בְּאִפְן שְׂאֲזֻכָּה לְשׁוֹב
אֵלֶיךָ מֵעַתָּה. וְזַפְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לִהְיוֹת רְגִיל לְהִתְאַנֵּחַ לְפָנֶיךָ
בְּאַמֶּת מֵעַמֵּק הַלֵּב, עַל גְּדֹל הַתְּרַחֲקוּתִי מִמָּךְ, וְשִׁתְּזַפְנֵי לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ
בְּאַמֶּת. וְאַהֲיָה מִתְאַנֵּחַ עַל זֶה בְּאַמֶּת בְּכָל עֵת עַד שִׁיְהִיָּה נִשְׁבָּר כָּל
גּוּפֵי עַל-יְדֵי כָּל אֲנַחָה וְאַנְחָה. וְאַזְכָּה עַל-יְדֵי אֲנַחוּתִי לְהוֹצִיא מִמְּנֵי
הַרוּחַ וְהַחֵבֵל דְּסִטְרָא אַחְרָא, וְלִהְכַנִּיס בְּקַרְבֵי רוּחַ וְהַחֵבֵל דְּקַדְשָׁה.
וְעַל-יְדֵי-זֶה אֲזַכָּה לְעַקֵּר וְלִהְפָּסֵיק חֻבֵּל הַטְּמֵאָה שְׁנַקְשָׁר בִּי בְּעוֹנוֹתַי
הַרְבִּים, וְתַעֲזְרֵנִי מִהֲרָה שְׂאֲזַכָּה לְהַפָּסֵיק וְלִנְתַק עֲצָמֵי לְגַמְרֵי מִחֻבֵּל
הַטְּמֵאָה, וְאַדְבֵּק וְאַקְשָׁר עֲצָמֵי בְּקִשְׁרֵי אֲמִיץ וְחִזֵּק לְחֻבֵּל הַקַּדְשָׁה,
לְעוֹלָמֵי עַד וְלִנְצַח נְצַחִים, וְתַפָּסֵיק וְתַגְרֵשׁ וְתַבְטֵל מִמְּנֵי מַגּוּפֵי וְנַפְשֵׁי
וְרוּחֵי וְנַשְׁמֹתֵי כָּל מֵינֵי טְמֵאוֹת וְסִטְרֵי אֲחֻרָנִין, וְתַקְרַבֵּנִי וְתַקְשָׁרֵנִי
בְּרַחֲמֶיךָ לְחֻבֵּל הַקַּדְשָׁה בְּאַמֶּת, בְּקִשְׁרֵי אֲמִיץ וְחִזֵּק מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם,
וּמֵעַתָּה תִּמְשִׁיךְ עָלַי חַיִּים טוֹבִים וְאַרוּפִים דְרָךְ הַחֻבֵּל שְׁבַקְדְשָׁה,
וְתַחַנְנוּ מֵאַתָּךְ שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְכָל טוֹב,
חַיִּים אֲמֵתִיִּים חַיִּים דְּקַדְשָׁה חַיִּים שְׂיֵשׁ בְּהֵם יִרְאֵת שְׁמַיִם, חַיִּים
שְׁנֹזְכָה בְּהֵם לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת וְלַעֲבֹד אוֹתָךְ תָּמִיד, וְלִהְתְּדַבֵּק
בְּהֵם בְּחֵי חַיִּים. אֵל חַי חֵלְקֵנוּ צוּרֵנוּ הַחַיִּינוּ בְּאוֹר פְּנִיךָ. הַקִּימֵנִי
וְאַחֲיָה חַיִּים דְּקַדְשָׁה, עֲזְרֵנִי וְחַנְּנֵנִי וְדַבֵּק לְבִי בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְזַפְנֵי לִהְיוֹת

דבוק בך תמיד לעולם ועד, ותשמרני ותצילני ברחמיך מאנחות
 דסטרָא אחרָא שלא יצא ממני הבל ואנחה לתאות עולם הזה והבלי
 חס ושלום, רק פל אנחותי ונגעגועי ותשוקתי יהיו רק לשמך
 ולעבודתך להתקרב אליך באמת. ואזכה להתדבק בך תמיד ויקים
 בי מקרא שכתוב: "ואתם הדבקים בני אלהיכם חיים כלכם
 היום", אמן ואמן.

עג

מיוסר על תורה קב"ט בליקוטי מוהר"ן

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, אל אמונה, שתזכנו
 ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, לאמונה שלמה באמת ובלב
 שלם, שאזכה להאמין בך ובצדיקיך האמתיים באמונה שלמה באמת.
 ואזכה לכנס ולהתדבק ולהכלל בתוך שלמות האמונה הקדושה,
 ואהיה חזק ואמין בהאמונה הקדושה, עד אשר אזכה להתהפך
 מגשמיות גופי, למהות האמונה הקדושה, והאמונה הקדושה תאכל
 אותי עד שיהיה נאכל ונתבטל כל הרע הנאחז בי, ואזכה להתהפך
 מרע לטוב, על ידי שלמות האמונה שתזכני להכלל ולהתבטל בתוך
 האמונה הקדושה בכוול גמור.

ותזכני מהרה לבוא לארץ ישראל בשלום בלי פגע, ולהתקרב
 ולהתדבק בצדיקים אמתיים בדבקות גדול ובאמונה שלמה באמת,
 ותחמל עלי בחמלתך הגדולה, ואל תעשה עמי כחטאי ואל תדינני
 כמפעלי, ותזכני ברחמיך, ותפתח לי שערי האמונה הקדושה,
 ותעזרני לכנוס לתוך האמונה באמת, ולהכלל בתוכה בכלליות גדול,
 עד שאזכה להיות נאכל להאמונה ולהתהפך למהותה הקדושה,
 למהות קדשת ארץ-ישראל הקדושה, ולמהות קדשת הצדיקים
 האמתיים. ולא תקיא אותי הארץ והאמונה הקדושה כאשר קאה
 את הגוי אשר מלפני, ואף-על-פי שאיני כדאי וראוי לגע בהאמונה

הַקְדוּשָׁה, וּבְאַרְצֵי-יִשְׂרָאֵל הַקְדוּשָׁה, וְלִהְתְּקַרֵּב לְהַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּים, כִּי הִרְעוּתִי אֶת מַעֲשֵׂי מָאֵד, וְקִפְחִתִּי אֶת קִדְשִׁי, אֶף-עַל-פִּי-כֵן רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ, רַחֲמֶיךָ רַבִּים מָאֵד, וּפְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ וְעֲזֵרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי, שְׁתּוּכַל הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה לְסַבֵּל אוֹתִי בְּתוֹכָהּ, וְלִהְיוֹת אוֹתִי תָמִיד, עַד אֲשֶׁר אֶהְיֶה נֶאֱכָל וְנִתְהַפֵּךְ לְמַהוּת קִדְשֵׁת הָאֱמוּנָה בְּאֵמֶת.

מְלֵא רַחֲמִים, וּפְנֵי לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּכָל הַבְּחִינוֹת, כִּי אֵין לָנוּ שׁוּם תְּקוּנָה וּסְמִיכָה עֲכָשׁוּ כִּי אִם עַל הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "וְצַדִּיק בְּאֱמוּנָתוֹ יִחְיֶה". כִּי אִתָּה יוֹדֵעַ עֲצֵם הַתְּגַבְרוּת עַל גְּלוּת הַנֶּפֶשׁ, עַל-יְדֵי תְאוּת הַגּוּף הַמְתַּגְבְּרִים בְּכָל עֵת, וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים תֵּשׁ כַּחֲנוּ וּמְטָה יַדֵּינוּ מָאֵד, לַעֲמֹד כְּנִגְדֵם לְשַׁבְּרָם וּלְבַטְּלָם לְגַמְרִי, כִּי אִם בְּכַח הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, שְׁתּוּפְנוּ לְכַנֵּס וְלִהְפַּלֵּל בְּתוֹךְ הָאֱמוּנָה בְּכָל־לֵיוֹת גְּדוּל, עַד שְׁנִזְכֶּה לְהִיּוֹת נֶאֱכָל לְהָאֱמוּנָה, וְלִהְתְּהַפֵּךְ לְמַהוּת הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה. וְנִזְכֶּה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "בְּטַח בְּיְיָ וַעֲשֵׂה טוֹב, שְׁכֵן אֶרֶץ וּרְעֵה אֱמוּנָה". "יְיָ, עֵינֶיךָ הֵלֵא לְאֱמוּנָה". וּפְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ לְאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה בְּשִׁלְמוֹת בְּאֵמֶת כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב. "כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה, שְׁקַר רַדְפוּנֵי עֲזֵרֵנִי. יְיָ שְׁמַע תְּפִלָּתִי, הַאֲזִינָה אֵל תַּחֲנוּנֵי, בְּאֱמוּנָתְךָ עֲנֵנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ". וַיִּקְיָם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וַיִּוְדוּ שָׁמַיִם פִּלְאָךָ יְיָ, אֶף אֱמוּנָתְךָ בְּקֹהֶל קְדוֹשִׁים". וְנֶאֱמַר: "וְאֱמוּנָתִי וְחִסְדֵי עַמּוֹ וּבְשֵׁמִי תְרוּם קִרְנוֹ". וְנֶאֱמַר: "לְעוֹלָם אֲשַׁמְרֶה לּוֹ חִסְדֵי וּבְרִיתִי נֶאֱמַנְתָּ לּוֹ, וְחִסְדֵי לֹא אֶפִיר מֵעַמּוֹ וְלֹא אֲשַׁקֵּר בְּאֱמוּנָתִי. חִסְדֵי יְיָ עוֹלָם אֲשִׁירָה לְדוֹר וָדוֹר אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי, כִּי אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה שָׁמַיִם תִּכְיֵן אֱמוּנָתְךָ בָּהֶם. יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כְמוֹךָ חֶסֶד יְיָ וְאֱמוּנָתְךָ סִבִּיבוֹתֶיךָ". וַיִּקְיָם לָנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם, וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְּאֱמוּנָה, וַיִּדְעַתָּ אֶת יְיָ, אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יְיָ, אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי, חוֹשָׁה לְעֲזָרְתִּי אֲדֹנָי תִּשׁוּעָתִי, בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן".

עד

מיוסד על תורה ר"ט בליקוטי מוהר"ן

יְהי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּעֲזְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִזְכְּנִי לְהַכְנִיס אוֹרְחִים תְּלַמִּידֵי חַכְמִים בְּתוֹךְ בֵּיתִי, וְאַזְכֶּה לְקַבְּלָם בְּכַבֹּד גָּדוֹל וּלְכַבְּדָם בְּכָל עֵז וּפְאָר עַד שְׂיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ מִצְוָה זוֹ שֶׁל הַכְּנָסַת אוֹרְחִים תְּלַמִּידֵי חַכְמִים כְּאֵלוֹ הַקְּרַבְתִּי תְּמִידִין כְּסֻדְרָן. וּבִזְכוּת זֶה תַּעֲזְרֵנִי שְׂאֲזַכֶּה לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלְתִּי לְפָנֶיךָ בְּכוֹנֵה גְדוּלָה בְּכָל לַב וְנַפֶּשׁ, וּבְמַחְשָׁבָה זָפָה וּנְכוֹנָה לְשִׁמּוֹךְ הַגְּדוּל לְבַד בְּאַמְתָּ, וּבְלִי שׁוּם בְּלִבּוֹל וְעַרְבוּב הַדַּעַת, וּבְלִי שׁוּם מִחֻשְׁבוֹת זְרוֹת כָּלֵל. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִינִי מִתְּפִלוֹת רְעוֹת, וְלֹא יִבְלָבוּ הַתְּפִלוֹת רְעוֹת אֶת תְּפִלְתִּי הַקְּדוּשָׁה, וְתִתְקַן וְתִזְכָּךְ אֶת תְּפִלְתִּי, וְתִהְיֶה תְּפִלְתִּי שְׁלֵמָה וְסְדוּרָה בְּפִי, וְיִהְיוּ נָא אֲמָרֵי לְרְצוֹן לְפָנֶי אָדוֹן כָּל. וְתַעֲלֶה תְּפִלְתִּי לְפָנֶיךָ לְרְצוֹן לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, וְתַעֲלֶה וְתִנְשָׂא לְהִיוֹת כְּתָר לְרֹאשְׁךָ, וְתִמְלֹא כָּל מִשְׁאַלוֹתֵי לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים. "הֲאִזְיָנָה יי תְּפִלְתִּי וְהִקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתַי. וְאָנִי תְּפִלְתִּי לְךָ יי עַת רְצוֹן, אֱלֹהִים בָּרַב חֲסִדֶּךָ עֲנֵנִי בְּאַמְתָּ יִשְׁעֶךָ. יַעֲרַב עָלָיו שִׁיחִי, אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּי. יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ, וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינָם, בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יי, הַלְלוּיָהּ.

עה

מיוסד על תורה ר"י בליקוטי מוהר"ן

יְהי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּרְחַם עָלַי וְתַעֲזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֲזַכֶּה לְסוּר מִרַע וּלְעֲשׂוֹת הַטוֹב בְּעֵינֶיךָ תְּמִיד, וְתִתְּנֵנִי לְאַהֲבָה לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רוּאִי, וְתִגְמְלֵנִי חֲסָדִים טוֹבִים. וְאַזְכֶּה לְקַיֵּם בְּשִׁלְמוֹת מִצְוֹת "וְאַהֲבַתְּ אֶת יי אֱלֹהֶיךָ", שְׂיִהְיֶה שֵׁם שָׁמַיִם מִתְּאַהֲבַת עַל יְדֵי, שְׂיִהְיֶה מִשְׁאֵי וּמִתְּנֵי בְּאַמוּנָה, וְדְבוּרֵי בְּנַחַת עִם הַבְּרִיּוֹת. וְיִהְיֶה רוּחַ הַמְּקוֹם וְרוּחַ הַבְּרִיּוֹת נוֹחָה הַיְמָנִי. וְאַהֲבֶה אֶהוּב לְמַעַלָּה וְנִחְמַד לְמַטָּה, וְאַמְצָא חֵן וְשִׁכְל טוֹב

בְּעֵינַי אֱלֹהִים וְאָדָם. וְתַרְחַם עָלַי וְתִזְמֵן לִי פְּרִנְסָתִי בְּרוּחַ, וְתִתֵּן לִי כָּל צָרָפִי וְכָל צָרָכִי אֲנָשִׁי בֵּיתִי קֹדֶם שְׁאֶצְטַרְךָ לָהֶם, בְּלִי יְגִיעָה וְטַרַח וְעָמַל כָּלֵל.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אַתָּה יְדַעְתָּ כִּי קָשִׁין מְזוֹנוֹתֵינוּ כְּקָרִיעַת יַם סוּף, אֲבָל גְּדוֹל אַתָּה וְרַב כַּחַ, וּבְכַחֲךָ הַגְּדוֹל וּבְחַסְדֶיךָ הַרְבִּים, גַּם קָרִיעַת יַם סוּף קָל לְפָנֶיךָ, כִּי מִי יֵאמֶר לְךָ מָה תַעֲשֶׂה וְאִין דְּבָר נִמְנַע מִמֶּךָ, עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ בְּזָכוֹת אֲבִינוּ הָרִאשׁוֹן אֲבָרְהָם אִישׁ הַחֶסֶד, וְעֲשֵׂה לְמַעַן אַהֲבָתוֹ, וְתֵן לָנוּ פְּרִנְסוֹתֵינוּ בְּהִרְחָבָה גְּדוֹלָה בְּלִי יְגִיעָה וְטַרַח וּבְלִי שׁוּם טְרָדָא כָּלֵל, וְאַל תַּצְרִיכֵנִי לֹא לַיְדֵי מַתְנַת בְּשָׁר וְדָם וְלֹא לַיְדֵי הַלְוָאָתָם, בְּאִפְּן שְׁאֶזְכָּה לְשָׁמֵר מִצְוֹתֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָתְךָ תָּמִיד כָּל יְמֵי חַיֵּי אָנִי וְזֵרְעִי וְזֵרְעֵי זֵרְעִי וְכָל זֵרַע עִמָּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וַיִּקְרָא בִּי מִקְרָא שְׁכַתוֹב: "הַשְׁלֵךְ עַל יְיָ יְהִבְךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ, לֹא יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק. עֵינַי כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתַח אֶת יְדֶךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן". אָבִי אָב הַרְחֵמֵן פְּרִנְסָנִי וְכַלְכְּלֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְבַד, לֹא כַמַּעֲשֵׂי וּכְרַע מַעֲלָלִי, רַק כַּחֲסִדֶיךָ עֲשֵׂה עִמִּי, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב: "נוֹתֵן לָחֵם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ". וְאַל תַּעֲזֹבֵנִי וְאַל תִּטְשֵׁנִי, עֲזָרְנִי כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעַנְתִּי, "אַל תַּעֲזֹבֵנִי יְיָ, אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי, חוֹשָׁה לְעִזְרָתִי אֲדַנִּי תִשׁוּעָתִי".

עו

מיוסר על תורה רי"א בליקוטי מוהר"ן

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּזְכְּנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לִילֶךָ וְלִנְסַע לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלִהְיוֹת מְקַשֵּׁר תָּמִיד לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּם. וְעַל-יְדֵי-זֶה אֶזְכָּה לְקַדֵּשׁ אֶת דַּעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי בְּקַדְשָׁה גְּדוֹלָה. וְתַחֲמַל עָלַי בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְתַהֲיֶה בְּעִזְרִי וְתַצִּילֵנִי מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת זָרוֹת וּמִכָּל מִינֵי פְגָם הַדַּעַת שְׂבָעוֹלָם.

ותחנני מאתך חכמה דעה בינה והשכל, ותזכני מהרה לקדשת
 המחשבה בשלמות באמת. וברחמיך הרבים תמתיק ותבטל כל הדינים
 מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם, ונזכה לקבל
 קדשת ראש השנה על ידי הצדיקים אמתים, ולתקן כל התקונים
 שצריכין לתקן בראש השנה שהוא מקור הדינים של כל השנה.
 ותהיה מחשבתנו קדושה וטהורה תמיד, ובפרט בראש השנה הקדוש.
 אנא רחום ברחמיך הרבים תרחם עלינו, ותזכנו ותחננו אז לקדשת
 המחשבה ביותר, ותשמרנו ותצילנו שלא יעלה אז על מחשבתנו שום
 מחשבה זרה וחיצונה כלל, רק בשמך נגיל כל היום באימה וביראה
 בקדושה ובטהרה גדולה, במחשבות קדושות וזכות וצחות בתכלית
 הזכות והבהירות, עד שנזכה בכח התקשרות הצדיקים האמתים,
 לתקן ולברר כל הברורים בראש השנה, לברר כל ניצוצות הקדושה
 מעמקי הקלפות, ולהמתיק ולבטל כל הדינים שבעולם מעלינו ומעל
 כל עמך בית ישראל, וימשך עלינו אך טוב וחסד וישועה ורחמים
 גדולים, "מרשית השנה ועד אחרית שנה". ותכתבנו ותחתמנו אז
 לחיים טובים ארוכים ושלום, לחיים אמתים חיים שיש בהם יראת
 שמים, חיים שנזכה בהם לשמר מצוותיך ולעשות רצונך באמת ובלב
 שלם, ולתקן כל מה שפגמנו מעודנו עד היום הזה, ותשפיע עלינו
 פרנסה טובה ורחמים וחיים ושלום וכל טוב.

רבונו של עולם, אתה יודע גדל החיוב לנסע על ראש השנה
 לצדיקים אמתים, וגם אתה יודע את עצם רבוי המניעות שמתגברים
 על זה מכל הצדדים. חומל דלים חוס וחס ורחמים עלינו, ועזרנו וזכנו
 לשבר כל המניעות, והורנו דרכיך, והדריכנו באמתך ולמדנו, שנזכה
 לילך ולנסע לצדיקים אמתים על ראש השנה, באפן שנזכה על ידם
 לקדשת המחשבה באמת. כי אתה יודע שעכשו בעוקבות משיחא,
 עקר סמיכתנו וישועתנו היא רק על ימי ראש השנה הקדושים, אשר
 בהם אנו נשענים להתקרב אליך, ולהמשיך אלהותך ומלכותך עלינו

מראש השנה על כל השנה כלה. ואנחנו לא גרע מה נעשה בימי ראש השנה הקדושים, ואיך לרצות אותך אז פראוי, שנזכה להמליכה עלינו באימה וביראה, ואיך לעמד כנגד כל השונאים והמקטרגים לסתם פי מסטיגנו ומקטרגינו, כי אם בזכות וכח הצדיקים אמתיים, עליהם אנו נשענים ובהם אנו סמוכים, כי הם ילחמו לפנינו, ויכניעו ויפילו כל שונאינו ורודפינו, וימשיכו עלינו קדשת ראש השנה בשלמות. על כן רחם עלינו למען שמך, והיה בעזרנו שנזכה לשבר כל המניעות ונזכה לבוא לצדיקים אמתיים על ראש השנה, ולהתקשר אליהם באמת, ולזכות לקדשת המחשבה בשלמות על ידם. ונזכה להמתיק ולבטל כל הדינים, ולהמשיך עלינו חסדים טובים, ותזכנו להפיר ולדעת רוממותך וממשלתך עלינו, ותמלך עלינו בכבודך מהרה. "וידע כל פעול פי אתה פעלתו, ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה באפו, יי אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה", ותטהרנו ותקדשנו בקדשתך העליונה מעתה ועד עולם אמן סלה.

מיוסד על תורה רב"א בליקוטי מוהר"ן

רבנו של עולם זכני ברחמיך הרבים, ועזרני והושיעני ותן לי לב טוב שאזכה להרבות בצדקה, ותזכני לתן מעשר מעעותי ומכל מה שתחנני ברחמיך, ותזמין לי עניים הגונים לזכות בהם. ועל ידי זה תצילני משונאי ומרודפי, כי דרכך לבקש את הנרדף, אפלו צדיק רודף את הרשע. חוס וחמל ורחם עלי למען שמך, והיה בעזרי והושיעני וחזק את לבבי, שאזכה לתן תמיד מעשר מכל מה שתחנני ברחמיך הרבים, ותפשט ירך הגדולה עלי, ותזמין לי פרנסתי מאתך, ותספיק לי כל צרכי וכל צרכי ביתי בהרחבה גדולה קדם שאצטרך להם, מתחת ירך הרחבה והמלאה, וקיים בנו מקרא שכתוב:

"והריקותי לכם ברכה עד בלי די". ואזכה להיות שמח בחלקי תמיד, ולהסתפק במה שתחנני, ולא אהיה נבהל להון חס ושלום. ובצל כנפיה תסתירני, ותגן עלי בצל ידך הגדולה, ותכסה עלי ותצילני מכל שונאי ורודפי בגשמיות ורוחניות. ויקים בנו מקרא שכתוב: "ואשים דברי בפיך ובצל ידי כפיתיה לנטע שמים וליסוד ארץ ולאמר לציון עמי אתה". ותשים שלום בעולם, ויקים מקרא שכתוב: "אמת מארץ תצמח, וצדק משמים נשקף. חסד ואמת נפגשו, צדק ושלום נשקו". ונאמר: "בצדקה תכונני, רחמי מעשק פי לא תיראי, וממחטה, פי לא תקרב אליך", עזרני פי עליך נשענתי, "קרבה אל נפשי גאלה למען אויבי פדני, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניה יי צורי וגאלי".

עח

מיוסר על תורה רמ"ב בליקוטי מוהר"ן

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, "אל ארף אפים ורב חסד ואמת", שתחס ותחמל עלי כגדל חנינותיך ותעזרני ותושיעני ותזכני לתן צדקה הרבה לעניים הגונים הרבה לשמך לבד באמת לאמתו, בלי שום פניות וכלי שום שקרים כלל. ותהיה ידי פתוחה לפזר ולתן לאביונים הגונים צדקה הרבה, כל מה שייחסר להם, בשמחה רבה ובחדנה גדולה ובלב טוב ובסבר פנים יפות. ואזכה להרבות בצדקה תמיד לשמך לבד כרצונך הטוב, עד שאזכה בכח הצדקה הקדושה להכניע ולשבר ולבטל כח הצדקה של הרשעים המתנגדים אל הקדושה, אשר אתה מכשילם בעניים שאינם הגונים. "ולא תעשינה ידיהם תשיה". ולא יהיה להם שום כח נגד עמך ישראל החפצים לעבדך באמת. ותמשיך עלינו קדשתך הגדולה, ותשפיע עלינו כח ואמץ מהצדיקים האמתיים זקנים שבקדושה, ובזכותם וכחם נזכה להכניע ולשבר ולבטל מלך זקן וכסיל, לגרש אותו ואת חילותיו מעלינו ומעל גבולנו. ואת רוח הטמאה תבער מן

הָאָרֶץ. וּתְבַטֵּל מֵעֲלֵינוּ כָּל מִיַּי הַהֶהוּרִים רְעִים הַרוֹדְפִים אַחֲרֵינוּ בְּכָל עֵת, וּבְיֹתֵר אַחֲרֵי הַחֲפָצִים בְּאֵמֶת לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, כְּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כָּל מְלֵא רַחֲמִים, וְנִזְכָּה לְהִמָּשִׁיךְ עָלֵינוּ אֹר פְּנֵי מְלֶךְ חַיִּים, אֹר הַפָּנִים דְּקִדְשָׁה הַנִּמְשָׁךְ מֵאֲרִיךְ אֲנַפִּין דְּקִדְשָׁה. וְתַעֲזָרֵנוּ לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְגַרֵּשׁ וּלְבַטֵּל מֵאֲתָנוּ כָּל הַהֶהוּרִים רְעִים הַנִּמְשָׁכִין מֵאֲרִיךְ אֲנַפִּין דְּקִלְפָּה, וְתִגַּן בְּעֲדָנוּ שְׂלֵא תִפְגַּע בָּנוּ שׁוֹם אִשָּׁה רָעָה אֲשֶׁר שָׂרְשָׁה נִמְשָׁכֶת מִשָּׂם, וְלֹא שׁוֹם הַהוֹר רַע הַנִּמְשָׁךְ מִשָּׂם מֵאֲרִיךְ אֲנַפִּין דְּקִלְפָּה אֲשֶׁר אֵי אֲפָשֶׁר לְהִתְחַבֵּא וּלְכַרֵּחַ מֵהַהוֹרִים הָאֵלֶּה הַנִּמְשָׁכִין מִשָּׂם, כִּי בְּכָל צַד שְׂפוּנִים, הֵם מְזַדְמָנִים וּבָאִים לְשָׂם.

אָנָּה הַשָּׂם, מְלֵא רַחֲמִים וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת, חָמַל עָלֵינוּ וְהִצִּילָנוּ מִסְטָרָא דְמוֹתָא, מֵהַהוֹרֵי נְאוּף, שְׂהֵם נִקְרָאִים סְטָרָא דְמוֹתָא וְהֵם מָרִים מְמוֹת, וְהֵם נִקְרָאִים אָבִי אַבוּת הַטְּמָאָה. חוּמַל דְּלִים, חוּשְׁב מַחְשְׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמָּךְ נְדַח, הִצִּילָנוּ מֵהֵם שְׁמָרְנוּ מֵהֵם, רַחֵם עַל חַלוּשֵׁי כַח כְּמוֹנוּ הַיּוֹם בְּדוֹר הַזֶּה, בְּעִקְבוֹת מְשִׁיחָא, אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ מִטָּה מְטָה, בְּאִין עוֹזֵר וְסוּמֵךְ. טְבַעְנוּ בִּיּוֹן מְצוּלָה וְאִין מְעַמָּד, בְּאִינוּ בְּמַעֲמָקֵי מַיִם וְשִׁבְלַת שְׂטָפְתָנוּ. חוּסָה עָלֵינוּ כְּרַב רַחֲמֵיךָ, וְתַן לָנוּ חֲנִינָה וְלֹא נֶאֱבָד, וְתַן לָנוּ כַח לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְגַרֵּשׁ וּלְבַטֵּל אֲרִיךְ אֲנַפִּין דְּקִלְפָּה מֵעֲלֵינוּ וּמַעַל גְּבוּלָנוּ, וְלֹא יָבֵא עָלֵינוּ שׁוֹם הַהוֹר רַע הַנִּמְשָׁךְ מִשָּׂם. בְּצַדְקַתְךָ תַּחֲיֵינוּ וְתוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשָׁנוּ, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ מִי וְמִי עוֹמְדִים עָלֵינוּ בְּכָל עֵת וּבְכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, עַל כָּל הַחֲפָצִים לְשׁוֹב אֵלֶיךָ וּלְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, שְׂמִתְגַּבְּרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּיַחּוּד בְּהִתְגַּבְּרוֹת גְּדוֹל מְאֹד, וְרוֹדְפִים אַחֲרֵינוּ "כְּאֲשֶׁר יִרְדֶּף הַקָּרָא בְּהָרִים". "גְּדוֹל הָעֲצָה וְרַב הָעֲלִילָיָה", רַחֵם עַל פְּלִטָּה הַנִּשְׁאַרְתָּ, וְהִצִּילָנוּ מִמְּוֹת וּפְדָנוּ מִשַּׁחַת, "הִצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשֵׁי מִיָּד כְּלָב יַחֲדִיתִי", וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ עֲצוֹת קְדוּשׁוֹת אֲמִתִּיוֹת בְּכָל עֵת, בְּאִפְּן שְׁנִזְכָּה לְהִנָּצֵל בְּאֵמֶת מִכָּל מִיַּי הַהוֹרִים שְׂבַעוּלָם, וְלֹא יַעֲלוּ וְלֹא יָבוֹאוּ עַל לַבְנוּ כָּלֵל, וְנִזְכָּה לְקִדְשַׁת הַמַּחְשְׁבָה בְּאֵמֶת. מְחִיָּה מְתִים

ברחמים רבים, הקימנו ונחיה באור פניך, ונחיה ולא נמות מיתת עולם חס ושלום.

ובנו ברחמיך הרבים להרבות בצדקה לשמך לבד באמת, ובזכות הצדקה דקדשה תצילנו ממות, שהם ההרהורים רעים שנקראים טמאת מת כמו שכתוב: "וצדקה תציל ממות", ותשמרני תמיד שלא אהיה מערב בין הנשים, ולא ארבה שיחה עמהם. ואפלו עם אשתי אמעט בשיחה בכל מה דאפשר, ומה שמכרח לדבר עמהם לפעמים, תגן בעדי ותשמרני ברחמיך שלא אהיה נלכד על ידי זה חס ושלום בשום הרהור רע חס ושלום, ותצילני מהסתכלות רעים ומהרהורים רעים, ולא אתור אחר לבכי ואחר עיני. עזרנו פי עליך נשעננו, פי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים. "הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה משונאי וממעמקי מים, אל תשטפני שבלת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה, פנה אלי וחנוני, תנה עזך לעבדך והושיעה לכן אמתך. עשה עמי אות לטובה ויראו שונאי יבושו פי אפה יי עזרתני ונחמתני. אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך".

עט

מיוסד על תורה רנ"א בליקוטי מוהר"ן

"חלצני יי מאדם רע מאיש חמסים תנצוני. אשר חשבו רעות בלב כל יום יגורו מלחמות. כל היום דברי יעצבו, עלי כל מחשבותם לרע", רבנו של עולם מריה דעלמא כלא, אפה יודע את עצם רבוי המחלקת שהתגברה בעולם עכשו, ומחמת זה נופלים עלינו מחשבות רעות רבות מאד, בלי שעור וערך. ובעוונותינו הרבים על ידי עצם המחלקת באים מחשבות של כפירות על הכשרים שבדור, כאשר גלית לנו על ידי חכמיך הקדושים. ובגדל דלותנו וחלישותינו אין אנו יודעין שום עצה ותחבולה לעמד נגד המחשבות רעות

והבלבולים הרבים השוטפים עלינו בכל עת, ואין לנו על מי להשען
 כי אם על אבינו שבשמים, והננו משליכים עצמנו עליך לבר, בידך
 נפקיד רוחנו, ואנו מוסרים כל המלחמה עליך לבר, ואתה תלחום
 בעדנו, כי אתה הוא איש מלחמה, כמו שכתוב: "י איש מלחמה,
 יי שמו", ומי יעמד נגדך. מלא רחמים חומל דלים, קרוב לקוראיו
 באמת, חוס וחמל עלינו וראה נא בענינו וריבה ריבנו, "ריבה יי
 את יריבי, לחם את לוחמי, החזק מגן וצנה וקומה בעזרתך", והלחם
 בעדנו נגד צורנו, ויקים בנו מקרא שכתוב: "י לחם לכם ואתם
 תחרישון". עזרנו כי עליך נשעננו דלו עינינו למרום יי, עשקה
 לנו ערבנו, ראה "כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב". חננו אלהים כי
 שאפנו אנוש כל היום לוחם ולחצנו. "ואנחנו לא נדע מה נעשה כי
 עליך עינינו", עשה למענך ולא למעננו.

וּבְנוּ ברחמיך הרבים לתן צדקה הרבה לעניים הגונים לשמך לבר
 בלי שום שקרים ובלי שום פניות, ותעזרנו תמיד לקים מצות צדקה
 כראוי כרצונך הטוב בקדשה וטהרה גדולה בשמחה ובטוב לבב,
 ותציל את נפשותינו שלא נפשל לעולם בעניים שאינם הגונים,
 ותשמרנו מצדקות הרעות שאינם כרצונך, ותחמל עלינו בחמלתך ותגן
 בעדנו ותצילנו שלא יזיקו לנו כלל הצדקות הרעות שאינם כרצונך
 באמת, הגורמים מה שגורמים.

אָנָּה רחום, ברחמיך הרבים הצילנו ושמרנו מהם, ותתן כח
 להצדיקים אמתיים אנשי אמת שימשיכו לעצמם כל הצדקות
 שבעולם, העומדים מרחוק מעדורי אמת. ותעזרנו ברחמיך הרבים
 שנזפה להפיל במדתו של יעקב אבינו עליו השלום, שהיה מדתו
 אמת, ונזפה למדת אמת בשלמות. ותזכנו לעשות כל המצוות לפני
 יי אלהינו כאשר צונו, עם כל פרטיהם ודקדוקיהם, לשמך לבר
 באמת, בלי שום פניה ובלי שום מחשבה זרה בשביל בני אדם חס
 ושלום. ונזפה להיות הצנע לכת באמת, לדקדק בכל המצוות בינינו

לבין קוננו, לעשותם בתכלית השלמות לשמך לכד באמת לאמתו. ותעזרנו להתדבק ולהכלל בצדיקים אמתיים ובאנשים פשרים אנשי אמת. ויקים בנו מקרא שכתוב: "וצדקה תהיה לנו, פי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יי אלהינו, כאשר צונו", ונאמר: "וזרח לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה", ונאמר: "תתן אמת ליצקב, חסד לאברהם, אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם".

עזרנו עזרנו חננו חננו, הצילנו מריב לשונות, הצילנו ושמרנו שלא יזיק לנו כלל לעבודתנו המחלקת הגדולה שיש עכשו בעולם, ובפרט הקטגוריא שיש עתה בין התלמידי חכמים והפשרים שבדור, חוס וחמל עלינו שלא יזיקו לנו שום מחלקת לא בגשמיות ולא ברוחניות, ותגרש ותבטל כל המחשבות רעות מעלינו ומעל גבולנו, פי אין לנו שום עצה ותחבולה נגדם פי אם עליך לבד אנו משליכים כל יחינו, ואתה תלחום בעדנו, כמו שכתוב: "יום אירא אני אליך אבטח, פי רבו משערות ראשי שונאי חנם, יי מה רבו צרי רבים קמים עלי, רבת צררוני מנעורי גם לא יכלו לי, על גבי חרשו חרשים האריכו למעניתם, יי צדיק קצץ עבות ורעים. יבשו ויפלמו מבקשי נפשי יסוגו אחר ויחפרו חושבי רעתי. ונפשי תגיל ביי תשיש בישועתי. כל עצמותי תאמרנה יי מי כמוך, מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגוזלו". ראה דמעתתי ואנחתי ואנקתי ומרירות לבבי וכליון עיני לישועתך האמתית, "אל תעזבני יי, אלהי אל תרחק ממני, חושה לעזרתי אדני תשועתי. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי".

פ

מיוסד על תורה ע"ח בליקוטי מוהר"ן

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרני ברחמיך הרבים, ותופני לקדש את דבור פי תמיד, ואזכה לדבר תמיד דבורים

קדושים הרבה בכל יום ויום, שאזכה להרבות בלמוד התורה הקדושה ובתפלות ותחנונות ובקשות הרבה בכל יום ויום, ולא אפסיק פי מגרסא ולמוד ותפלות ובקשות ושירות ותשבחות לשמך הגדול והקדוש. וכל היום תהיה שיחתי ודבורי בתורה ותפלה. ואזכה להתודות ודוי דברים לפניך בכל יום על כל מה שפגמתי נגדך, ולפרש חטאי לפניך בפה מלא בפרוש. ואזכה להרבות בהתבודדות תמיד, עד שהדבור דקדושה זכור וזכרני לטובה וישיבני אליך באמת וכלב שלם, בתשובה שלמה לפניך. ואל תשפחני חלילה באלו המקומות המגנים שנלפדתי בהם בעוונותי הרבים, ותמהר לזכרני ולהוציאני מהם חיש קל מהרה. ותקים בי מקרא שכתוב: "הבן יקר לי אפרים אם ילד שעשועים, פי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד, על פן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יי". וברחמיך הרבים תרחם על שכנית עזך אשר היא שוכנת עמנו בגלות גדול, והדבור דקדושה בגלות, ותעזרנו שנוזפה להוציא הדבור מהגלות. ותגן בעדנו ותשמרנו תמיד שלא יצא מפינו לעולם שום דבור שאינו כרצונך, ולא נפגם דבור פינו לעולם, רק נזכה לקדש את דבור פינו תמיד, ולהרבות בדבורי תורה ותפלה ושאר דבורים קדושים.

אבי אב הרחמן, קרבני לתורתך הקדושה, וזכני להגות בתורתך יומם ולילה, עד שאזכה לקרר כל חמימותי על ידי דבור פי בתורה ותפלה, פי אתה יודע עצם תבערת מדורת לבבי, אשר לבבי בוער מאד ברשפי שלהבת, לפעמים לבבי בוער מאד אליך ביקוד יקוד אש, "פי עזה כמות אהבה קשה כשאל קנאה רשפיה רשפי אש שלהבת זה", אבל הוא יותר מהמדה, עד שייכול לאוקיד כל גופי חס ושלום, ובתוך כך נתבלבל דעתי וחוזר ובוער לבי חס ושלום אל התאוות עולם הזה כלפיך אש, "כמו תנור בוערה מאפה", עד אשר רוצים חס ושלום לאכל ולשרף את גופי ונפשי חס ושלום, ואיני יודע להיכן לברח ולהטמן מפני האש הגדולה הזאת, ואני הולך נע

ונד בארץ הנשמה הזאת ואין לי שום מנוחה מרודפי, "שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג", כספינה המטרפת בלב ימים, עולה שמים ויורד תהומות, כי העליה היא שלא כסדר והירידה שלא כסדר. "כאיש שפור וכגבר עברו זין", ודעתי עכורה וכל חכמתי תתבלע. כי כל מה שרציתי להתחכם בתחבולות ועצות כנגד אויבי נפשי, לא עלתה בידי מאומה. אָנָּא יי אַתָּה ידַעְתָּ אֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עִמִּי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, "וְעַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ אֲבִינוּ אַתָּה, אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כְּלָנוּ", הַנְּנִי בְיָדְךָ כַּחֲמֵר בְּיַד הַיוֹצֵר, כִּי עַתָּה אֵין לִי שׁוּם חֲכָמָה וְאֵין תְּבוּנָה וְאֵין עֲצָה, כִּי אִם לְזַעַק וְלַצַּעַק אֲלֶיךָ לְבַד, עַד שֶׁתִּחַנְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה, וּתְקַרְבֵנִי אֲלֶיךָ לְמַעַנְךָ לְבַד.

מלא רחמים תן לי בית מנוס לתוך דבורי תורה ותפלה, שאזכה להרבות בדבורי תורה ותפלה בכל יום ויום. ורוח אלהים של הדבור הקדוש ירחף עלי ויגן בעדי ויצילני. וינשב על לבי, ויכבה אש התאוות, עד שיתבטלו כל התאוות ממני מעתה ועד עולם, ואזכה על ידי התורה הקדושה לצמצם גם את ההתלהבות דקדושה אליך, שיהיה ההתלהבות אליך בהדרגה ובמדה כרצונך הטוב באמת לאמתו. ולא אצא חוץ מהמדה כלל, ותצילני בזכות הדבור הקדוש, בזכות התורה הקדושה, מפל מיני חטאים ועוונות ופשעים ומכל התאוות רעות. ותגרש הרוח שטות ממני. ותזכני להמשיך עלי רוח חיים, רוח הקדש דרך החבל דקדושה, על ידי הדבור דקדושה. ותקיים בנו מקרא שכתוב: "ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתם בקרבכם והסירותי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר, ואת רוחי אתם בקרבכם ועשיתי את אשר בקחי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם". ונזכה להעלות המלכות דקדושה מהגלות. ותזכה אותנו ואת כל עמך בית ישראל, שנזכה כל אחד ואחד לגלות חלקי קדשת משיח המשרש בקרב כל אחד ואחד מישראל. ותמשיך עלינו חיים טובים וארוכים

ותזכנו לחיים נצחיים, ותחמל עלינו ותושיענו ותזכנו לעמד ולקום בתחית המתים לחיי עולם עם שאר הצדיקים והחסידים והתמימים והקשרים.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שנשמר חקיך ומצותיך בעולם הזה, ונזכה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה לשגי ימות המשיח ולחיי העולם הבא. ונזכה להגדיל ולנשא ולפאר ולרום מלכותך בעולם, ולגלות ולפרסם מלכותך לכל באי עולם. ולהעלות המלכות דקדושה לשרשה, ותשיב אל דודה באהבה ואחזה ורעות. ויהיה נעשה יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה ביחודא שלים על ידינו תמיד, "ימלא פי תהלתך, כל היום תפארתך. אברכה את יי בכל ית, תמיד תהלתו בפי. תהלת יי ידבר פי, ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. ואנחנו נברך יי, מעתה ועד עולם, הללויה". ואזכה לקיים מקרא שכתוב: "לא ימוש ספר התורה הזה מפיד, והגית בו יומם ולילה". ונאמר: "ואני זאת בריתי אותם אמר יי, רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך, לא ימושו מפיד, ומפי ורעך, ומפי זרע ורעך אמר יי מעתה ועד עולם", ונזכה להכיר אותך באמת למעלה מכל העולמות. ויקיים מהרה מקרא שכתוב: "ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו. פי ליי המלוכה ומושל בגוים. ועלו מושיעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליי המלוכה. והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד".

פא

מיוסד על תורה ע"ט בליקוטי מוהר"ן

"ביי חסיתי איך תאמרו לנפשי נודי הרכם צפור, שקדתי ואהיה בצפור בודד על גג, כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו, כי אפר כלחם אכלתי ושקוני בבכי מסכתי. מפני זעמך וקצףך, כי נשאתני ותשליכני". כי אני הולך בעולם, נע ונד בארץ. ואין לי שום מנוחה

והשקט. פי הרוח סערה הולך וסוער, ואני מבלבל ומטרף מאד יותר מספינה התועה בלב ים. את מרירות עין הדעת טוב ורע טעמתי, ונתערב בי מאד הטוב והרע יחד, ואין לי שום מנוחה והשקט. לפעמים מתעורר בי הטוב, ומגיע לי הרהור תשובה, ואני מתחיל להרגיל עצמי בדרכי יי בדרכי התורה הקדושה, ולכסף לתשובה שלמה באמת, אף הוא למצער מאד, ובתוך כך מתעורר חס ושלום אש התאוות, ואני הולך ותועה עולה ויורד יורד ועולה, והשקט לא אוכל. אוי לי מיצרי אוי לי מיצרי. כאבן הנתון בתוך כף הקלע, בן נפשי מטרת בין מצולות טיט עכירת תאות עולם הזה והכליו. ובאמת אין לי שום משל ודמיון לכנות ולהדמות עצם הרחמנות שעלי. מיום היותי על האדמה עד היום הזה, "לא שלתי ולא שקטתי ולא נחתי ויבא רגז".

על כן באתי להפיל תחנתי לפניך יי אלהי ואלהי אבותי מלא רחמים, שתמציא לי ברחמיך מנוחה והשקט, ותפני בתשובה שלמה לפניך באמת. אל שדי יתן לי רחמים. האומר לעולמו די, יאמר לצרותי די. האומר לים עד פה תבא, הוא יגזור בהיצר הרע שלי ובכל הרודפים אותי שישתלקו ממני ויתבטלו ממני, ויניחוני לעבדו בקביעות באמת ובלב שלם, בשובה ונחת אנשע, בהשקט ובכבטה תהיה גבורתי. ולא אלך עוד עמך בקרי ובמקרה חס ושלום. ולא אהיה כגלגל החוזר חס ושלום, כמטה המתהפך, פעם כשר ופעם פסול, פעם טהור ופעם טמא חס ושלום. רק אזכה ברחמיך לעשות תורתך קבע. ולקבע עצמי בקביעות גמור בתוך קדשתך באמת מעתה ועד עולם, ולעשות תשובה שלמה באמת, ולעבד אותך תמיד יומם ולילה בכל לב ונפש בשני יצרי באמת.

ותעלני מהרה מטמאה לטהרה מחל לקדש מששת ימי החל לקדשת שבת קדש. ותזכני לקבל שבת קדש בשמחה גדולה, ובחדוה רבה ועצומה ובכל מיני כבוד וענג שבת, וקדשה וטהרה גדולה פרצונך

הטוב באמת. ואזכה להכלל בקדשת שבת תמיד לעולם ועד, ולהמשיך הקדשה של שבת לששת ימי החל. ואזכה לתשובה של שבת קדש, ולנוח מעתה מכל עניני חל. ולהפך פני לגמרי מתאוות עולם הזה והכליו, ולקבע עצמי באמת בתוך הקדשה במנוחה והשקט, במנוחת אהבה ונדבה, מנוחת אמת ואמונה, מנוחת שלום שלווה השקט וכטח, מנוחה שלמה שאתה רוצה בה. ולא יהיה ברוחי רמיה כלל, ולא אשוב עוד לכסלה לעולם.

ואם הרביתי אשמה, עד אשר חטאי לא ימדו ולא יספרו, וכבדו מחול ימים, ואין שום לשון בעולם לכנות בו רבוי ועצם פשעי ופגמי נגדך. אוי לי כי חטאתי אוי מה עשיתי, אוי לי איך לא חסתי על נפשי היקרה מאד. איך הייתי אכזר על נפשי יותר מכל מיני רוצחים ואכזרים שבעולם, ואלו היו מתקבצים עלי יחד כל הרוצחים והגזלנים והאכזרים שבעולם לא היו יכולים לעשות לי באךף שנים מה שאנכי עשיתי לי בעצמי על ידי חטא ופגם אחד שחטאתי נגדך. מכל שכן כי חטאי רבו מספר. אוי אוי ואבוי. אוי לי וי ואללי. מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה על חללי. כי חללתי את קדשתי, וטרפתי את נפשי באפי, ועניתי את נפשי בכל מיני ענויים מרים וקשים שבעולם. הריני לפניך מלא רחמים. אני מלא עון ואתה מלא רחמים. אני מלא בלבולים ומחשבות רעות ועקמימיות שבלב, ואתה מלא טוב וישר ואמת וחסד ורחמים וחסידים ושלום.

רבוננו של עולם עשה עמי פלא לחיים לבל אהיה כמת בחיי חס ושלום. עשה מה שתעשה ברחמיך הרבים, באפן שאזכה לתשובה שלמה לפניך באמת, לתשובה של שבת קדש. ואזכה לקבע עצמי על התורה ועל העבודה, ולהיות כל ימי בתשובה שלמה בקביעות גדול. ולהכלל תמיד גם בששת ימי המעשה בקדשת שבת קדש. ואזכה על ידי קדשת שבת קדש לראות שפלותי באמת. ותזכני לענוה אמתיית, ואהיה שפל בעיני למטה ממדרגתי השפלה מאד. ועל כל

פנים לא אצא ממקומי ולא אטעה חס ושלום בעצמי. ואהיה מכיר את מקומי השפל ונמוך מאד, בלי שעור וערך ומספר. ולא יהיה בלבי גאונה טמונה חס ושלום. ותצילני מגאות וגבהות ומגסות הרוח תמיד.

אבי שבשמים זכני לעין של שבת, עד שאזכה לראות שפלותי באמת תמיד. כי אתה יודע עצם שפלותי בלי שעור, ואף-על-פי-כן מבלבלים דעתי מיד בפניות וגאות בלי שעור. ואיני יודע שום דרך מדרכי הענוה. יי אלהים אתה ידעת את לבבי. אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל צררי. החזירני בתשובה שלמה לפניך באמת. והצילני מגאות וגבהות ומרמות רוחא. וזכני לענוה אמתית, עד שאזכה לראות שפלותי, וגדלות וחיבות ישראל עם קדוש, ולמסור נפשי עבורם תמיד.

ותשמרני ברחמיך הרבים ותזכני שמצדי לא יהיה עכוב ביאת משיח חס ושלום, כי אתה ידעת את אשר כבר גרמנו במעשינו הרעים עכוב ביאת משיח כמה פעמים. והארכנו את הגלות בעוונותינו הרבים. אמר לצרותינו די, ושמרנו והצילנו מעתה מחטאים ועוונות ופשעים ומהרהורים רעים וממחשבות רעות, ומכל מיני בלבול הדעת, וזכנו למחשבות זכות למחשבות קדושות צחות ונכונות. מלא רחמים, קרבני אליך באמת וזכני ללכת בדרך ישרים לפניך. הפכני מרע לטוב גמור. הט לבבי אליך באמת. זכני לטוב אמתית לטוב הנצחי. הקם "על סלע רגלי כונן אשורי", שאזכה להיות קבוע לנצח בעבודתך ובתורתך וביראתך באמת ובלב שלם. "בנאות דשא ירביצני על מי מנוחות ונהלני. נפשי ישוב, ינחני במעגלי צדק למען שמו", וזכני להתקרב לצדיקים אמתיים ולתמימים וישרים בלבותם באמת, ותן לנו ברחמיך מנהיג אמתית רועה נאמן, כמו משה רבנו עליו השלום רעיא מהימנא, אשר ישא אותנו "כאשר ישא האמן את הינק", עד אשר יביאנו לתוך הקדשה והתשובה באמת. ותמהר ותחיש לגאלנו ותביא לנו את משיח צדקנו. ותעזרנו להיות פרוצונך הטוב כל ימי

חיינו, ונזכה לקיים מקרא שפתוב: "בטח בני ועשה טוב, שכן ארץ ורעה אמונה. השיבנו יי אליך ונשובה, חדש מינו פקדם".

פב

מיוסר על תורה ע"ו בליקוטי מוהר"ן

"צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים. רחמיך רבים יי כמשפטיך חייני". רבוננו של עולם, זפני לתשובה שלמה לפניך באמת ובלב שלם. ואזכה לתשובה מאהבה באמת, למען תמחול לי על כל עוונותי ולא יהיה נשאר מהם שום רשם כלל. ויהיו כל עוונותי נתהפכין לזכיות. ותזפני למחין ושכל דקדושה, לשכל צח וזך ונקי מכל סיג ופסלת ככסף טהור, ככסף צרוף מזקק שבצתים. ואזכה לחדש מחי בכל עת בקדושה ובטהרה גדולה. ותעזוני ותושיעני תמיד שאזכה ללמד וללמד בשכל צח וזך. ואזכה להבין תמיד במהירות גדול בכל מקום שאלמוד ולא אצטרך לעיין כלל. ויהיה שכלי הולך וגדול בקדושה גדולה ובזריות גדול בצחות ובבהירות. ואזכה להיות מהיר במלאכת שמים, ולהבין כל דבר לאשורו ולאמתו בדברי תורתך הקדושה במהירות גדול, בלי שום בלבול כלל.

ובכן תזפני ברחמיך הרבים ותורני ותלמדני בכל עת שאזכה לידע באמת איך להתנהג בכל דבר, ובלמוד התורה הקדושה, איך לתת קצבה וגבול ללמודי. שאדע מתי ללמד, ומתי לבטל בעת ההכרח, באפן שיתקיים מחי ושכלי בשלמות גדול בקדושה גדולה כרצונך הטוב. ולא יזיק לי חס ושלום רבוי הלמוד והעסק חוץ מהגבול. כמו שפתוב: "עת לעשות ליי הפרו תורתך", ואמרו רבותינו זכרונם לברכה פעמים בטולה של תורה זהו קיומה. "פי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי", ואיני יודע כלל איך להתנהג בזה כרצונך הטוב באמת. פי לפעמים אני מתבטל לגמרי מלמודי יותר מהראוי,

וּלְפַעֲמִים נִפְשֵׁי בּוֹעֵר וּמִתְלַהֵב וּמִשְׁתַּוְּקֵק מְאֹד לְלַמֵּד תָּמִיד בְּלִי הַפְסֵק
 וּבִטּוּל כָּלֵל. וּבְאֵמֶת גַּם זֶה אֵינּוּ טוֹב, כִּי רְצוּנָךְ לְתֵת גְּבוּל לְכָל
 דְּבָר.

עַל כֵּן אֲנִי מִפִּיל תְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ וּפּוֹרֵשׁ כַּפֵּי אֱלֹהֶיךָ, אָבִי אָב הַרְחֵמֵנּוּ,
 הַרְוֵאָה וּמְבִיט וְצוֹפֶה יוֹדֵעַ סִתְרֵי תַעֲלוּמוֹת לְבִי, שְׁתַּרְחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים וּבְחֻסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים וְהַנּוֹרָאִים וְהַגְּדוֹלִים מְאֹד, וְתִשְׁפִיעַ עָלַי
 שְׁכַל דְּקֻדְשָׁךְ וְתִדְרִיכֵנִי בְּאֵמֶתְךָ וְתִלְמְדֵנִי בְּכָל עֵת אִיךָ לְהִתְנַהֵג בְּעִנְיָן
 הַלְמוּד וּבְכָל הַדְּבָרִים שֶׁבְקֻדְשָׁךְ. אִיךָ וּמְתִי וְכַמָּה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד
 וְלַעֲשׂוֹת וְלַעֲסֹק בְּעִבּוּדְתְּךָ הַקְּדוֹשָׁה, וּמְתִי לְפָסֵק וּלְבַטֵּל קִצָּת כַּפֵּי
 הַהֲכָרָח כְּרְצוּנָךְ הַטוֹב, כְּדִי לְתֵת נִיחָא לְהַמְחִין, כְּדִי שְׁלֹא לְהִתְבַּטֵּל
 לְגַמְרֵי חֵס וְשְׁלוֹם עַל-יְדֵי רַבּוּי הָעֵסֶק חוּץ מִהַמְּדָה, כַּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ,
 חוּס וְחֵמֶל עָלַי, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה בְּלִבּוֹלִים וּסְפָקוֹת יֵשׁ לָנוּ בְּעִנְיָן
 זֶה, לְכָל אֶחָד לְפִי מְדַרְגָּתוֹ, וְאִין אַתָּה יוֹדֵעַ עַד מָה, לְשִׁית עֲצוֹת
 בְּנַפְשָׁנוּ בְּעִנְיָן זֶה כָּלֵל, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמַךְ וְהוֹרְנֵי דְרַפְךָ, שְׁאַזְכֶּה
 תָּמִיד לְכוּן בְּכָל עִנְיָנִי הַנְּהַגוֹתִי הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ. "הוֹרְנֵי יי דְרַפְךָ
 וּנְחֵנִי בְּאוֹרַח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרֵי. הוֹרְנֵי יי דְרַפְךָ אֶהְלֵךְ בְּאֵמֶתְךָ,
 יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׁמַךְ. הַדְּרִיכֵנִי בְּאֵמֶתְךָ וְלַמְדֵנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
 אוֹתָךְ קוֹיֵתִי כָּל הַיּוֹם".

וּבְבִן תַּרְחֵם עָלַי מְלֵא רַחֲמִים, וְתִזְכְּנֵי לְמַדַּת הַבְּטָחוֹן בְּאֵמֶת
 בְּשִׁלְמוֹת גְּדוּל. וְאַהֲיָה חֶזֶק וְאַמִּיץ בְּבִטָּחוֹן לְבַטַח בְּאֵמֶת בְּחֻסְדֶּיךָ
 הַרְבִּים, שְׁתָּשׁוּב וּתַרְחֵם עָלַי, וְתִשְׁפִיעַ וְתִתֵּן לִי כָּל צָרְכֵי בְּגִשְׁמִיּוֹת
 וּבְרוּחָנִיּוֹת. וְתִתֵּן לִי פְרֻנְסָתִי בְּשִׁלְמוֹת, פְּרֻנְסַת הַנֶּפֶשׁ וּפְרֻנְסַת הַגּוּף,
 בְּקֻדְשָׁךְ וּבְטָהֳרָה גְּדוּלָה וְתִתֵּן לִי כָּל צָרְכֵי בְּמוֹעֲדוֹ וּבְזַמְנוֹ, כְּמוֹ
 שְׁכַתּוֹב: "עֵינֵי כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ".
 וְאַף-עַל-פִּי שְׁעַשִּׂיתִי מַה שְׁעַשִּׂיתִי, וְקִלְקַלְתִּי מַה שְׁקִלְקַלְתִּי, וּפְגַמְתִּי
 מַה שְׁפָגַמְתִּי, וְהִרְעוֹתִי אֶת מַעֲשֵׂי וְקִפְחֵתִי אֶת פְּרֻנְסָתִי אֲשֶׁר לְפִי מַעֲשֵׂי
 הַרְעִים אֲנִי רַחוּם מְאֹד מִפְּרֻנְסָה, אַף-עַל-פִּי-כֵן אֲבַטַח בְּךָ כִּי לֹא

תעזבני לעולם בחסדיך, כי רחמיך רבים יי, רחמיך רבים מאד, ואתה טוב ומטיב לרעים ולטובים. טוב לכל, כמו שכתוב: "טוב יי לכל ורחמי על כל מעשיו". ובטובך הגדול אתה זן את כל העולם בלו בחן ובחסד, וברחמים אתה נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדיך.

אנא ברחמיך הרבים, אל תעשה עמי פחטאי ואל תגמלני כמפעלי, ואל יהיו עונותי מבדילים ביני ובין טובך ושפעך הטוב היורד עלינו תמיד. מלא רחמים, חזקני ואמצני לבטח בך באמת, ואל יבהלוני רעיוני, ואל יבלבלו דעתי רבוי חטאי העצומים מלהתחזק בבטחון חזק ואמיץ בך תמיד. ואזכה לקים מקרא שכתוב: "בטחו בני עדי עד כי ביה יי צור עולמים". ונאמר: "ברוך הגבר אשר יבטח ביי והיה יי מבטחו". ואזכה על ידי הבטחון לעשות פלי וצנור על ידו לקבל השפע טובה והפרנסה וכל צרכי במועדם ובזמנם קדם שאצטרך להם, אלהינו אבינו רוענו זוננו, הזן ומפרנס ומכלכל מקרני ראמים עד ביצי כנים, פרנסני וכלכלני בנדבת חסד ומתנת חנם אותי ואת כל בני ביתי ואת כל התלויים בי ואת כל הנלוים אלי. ותן לי כל צרכי בכבוד ובהתרה ובהרחבה גדולה, באופן שלא תבלבל אותי הפרנסה מתורתך ועבודתך פלל. ואל תצריכני לא לידי מתנת בשר נדם ולא לידי הלואתם, כי אם לידי המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה שלא נבוש ולא נכלם ולא נפשל לעולם ועד. ואזכה לעסק תמיד בתורתך ובעבודתך באמת כל ימי חיי, אני ונרעי ונרעי ונרעי וכל יוצאי חלצינו וכל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם. אמן סלה.

פג

מיוסר על תורה ר"ו בליקוטי מוהר"ן

"תעיתי כשה אובד בקש עבדך כי מצוותיך לא שכחתי. תעיתי כשה אובד בקש עבדך", רבנו של עולם, מלא רחמים, אם אמרתי

אֲסַפְּרָה כְּמוֹ שִׁתְּעִיתִי וְנִתְעִיתִי זֶה יָמִים וְשָׁנִים רַבִּים מִיּוֹם הַיּוֹתֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, יִקְצְרוּ הַמּוֹן וְרִיעוּת, וְלֹא תוּכַל הָאָרֶץ לְהַכִּיל אֶת כָּל דְּבָרַי, וְלֹא יִסְפִּיקוּ כָּל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבוֹיֹת וְכָל הַלְּשׁוֹנוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְבָאֵר וְלִסְפֹּר אֶת עֲצָם רַבּוּי הַתְּעוֹת וְהַנְּבוּכָה שִׁתְּעִיתִי לְדַרְכִּים נְבוּכִים וּמְקַלְקְלִים וּפְגוּמִים וּמִתּוֹעֲבִים מְאֹד מְאֹד, לְדַרְכִּים רָעִים וּמְבַלְבְּלִים מְאֹד. כִּי הִרְעוּתִי אֶת מַעֲשֵׂי מְאֹד, חֲטָאתִי עֲוִיתִי וּפָשַׁעְתִּי, וְהִמְשַׁכְתִּי עָלַי אֶת הַיָּצָר הָרָע, עַד שֶׁבָּאתִי לְמָה שֶׁבָּאתִי, וְקַלְקַלְתִּי מַה שֶׁקַּלְקַלְתִּי. וּבְכָל פַּעַם וּפַעַם עַל-יָדַי כָּל עֲבָרָה וְעֲבָרָה, וְעַל-יָדַי כָּל הַרְהוּר וְהַרְהוּר, וְעַל-יָדַי כָּל פָּגַם וּפְגָם, תְּעִיתִי וְנִתְעִיתִי לְדַרְכִּים נְבוּכִים וּמְקַלְקְלִים הַרְבֵּה מְאֹד. וּמְכַל אֵלוֹ הַדַּרְכִּים הַנְּבוּכִים יוֹצֵאִין עוֹד דַּרְכִּים נְבוּכִים וְתוֹעִים וּמְקַלְקְלִים הַרְבֵּה, וְהִיִּיתִי הוֹלֵךְ וְתוֹעֵה הוֹלֵךְ וְתוֹעֵה, יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה, וְלֹא הָיָה דִּי לִי מַה שֶׁפָּכַר נִתְעִיתִי הַרְבֵּה עַל-יָדַי הָעוֹנוֹת הַרְאֻשׁוֹנִים שֶׁעָשִׂיתִי, כִּי אִם עוֹד הוֹסַפְתִּי עֲלֵיהֶם בְּכָל יוֹם וְיוֹם חֲדָשִׁים, עוֹנוֹת עַל עוֹנוֹת, וּפָשַׁעִים עַל פָּשַׁעִים, וְחֲטָאִים עַל חֲטָאִים, וְהַרְהוּרִים עַל הַרְהוּרִים, וּמַחְשָׁבוֹת זָרוֹת עַל מַחְשָׁבוֹת זָרוֹת בְּלִבּוֹלִים וְרַעֲיוֹנִים רָעִים עַל בְּלִבּוֹלִים וְרַעֲיוֹנִים רָעִים, עַד אֲשֶׁר הִשְׁתַּרְגּוּ עָלַי עַל צְנוּאֵי הַכְּשִׁילוֹ כַּחֲזִי. מַה אֹמֵר מַה אֲדַבֵּר מַה אֶצְטַדֵּק, שִׁטְחִיתִי אֵלַיךְ כְּפִי, עֲזַרְנִי הוֹשִׁיעֵנִי, וְכָל כֶּף תְּעִיתִי זֶה יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה לְדַרְכִּים מְבַלְבְּלִים וְנְבוּכִים מְאֹד עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ אִם אַתָּה מְרַחֵם עָלַי, וְאַתָּה קוֹרָא וּמְכַרִּיז וּמְרַמֵּז אֵלַי, אֵינִי שׁוֹמֵעַ וּמְפִיר הֵיטֵב קוֹל קְרִיאָתְךָ, וְעַדִּין לֹא שִׁבַּתִּי מִטְּעוּתִי, אוֹי לִי וַי לִי.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, כָּל הַלְּשׁוֹנוֹת שֶׁל תְּחִנָּה וּבִקְשָׁה וְצַעֲקָה וְחֲרָטָה שֶׁבְּעוֹלָם, כֹּל הַיְיָ צָרִיךְ לְצַעֵק כְּכֹר לְפָנֶי כַּמָּה שָׁנִים. וְעַתָּה אַחַר שֶׁהוֹסַפְתִּי בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה כַּמָּה וְכַמָּה חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפָשַׁעִים בְּמַחְשָׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה, מַה אוֹסִיף לְדַבֵּר עוֹד, וּמִי יוּכַל לְחַדֵּשׁ דְּבוּרִים יוֹתֵר, מִי יִשׁוּם לִי פֶה לְדַבֵּר עוֹד כְּפִי מַה שֶׁאֲנִי צָרִיךְ לְדַבֵּר עִתָּה. וּבִפְרָט שֶׁבְּאַמַּת אֵינִי זוֹכֵה לְדַבֵּר בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמַּת אֶפְלוּ

הדבורים שהייתי צריך לדבר, אם לא הייתי עושה כִּי־אם חלק מאֲלֶף וּרְבָבָה מִמָּה שְׁעָשִׂיתִי, אוי אוי אוי, מָה אֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר וּמָה חֲזָלִים אֲגַבֵּר. כְּכֹלֵב מֵת אָנִי מִנַּח לְפָנֶיךָ, כְּטִיט הַנְּרוֹק אָנִי נִשְׁפָּף לְפָנֶיךָ, הָרִי אָנִי לְפָנֶיךָ מֵלֵא בּוֹשָׁה וּכְלָמָה, מֵלֵא חֲטָאִים וְעֹנֹת וּפְשָׁעִים מִכֶּף רָגַל וְעַד רֵאשׁ, מִיּוֹם עָמְדִי עַל דַּעְתִּי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. עֲזֹר לְתוֹעָה וְנִתְעָה בְּדַרְכֵיכִים נְבוֹכִים וּמְקַלְקְלִים וּמִחֲשָׁבוֹת מְבַלְבְּלוֹת כְּמוֹנֵי הַיּוֹם, הוֹרְנֵי הַדֶּרֶךְ הָאֲמֵת וְהַעֲצָה הַנְּכוֹנָה, בְּאִפְּן שְׁאֲזַכֶּה לְהַגִּיעַ מִהֵרָה לְהַדֶּרֶךְ הַיֵּשֶׁר כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֲמֵת, וְאֲזַכֶּה מֵעַתָּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֲמֵת, וְלַעֲבֹדְךָ בְּאֲמֵת בְּיִרְאָה וְאַהֲבָה. חַנּוּנֵי וּפְדוּנֵי, "כְּחֶסֶדְךָ חַנּוּנֵי וְאֲשֻׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ, הַדְּרִיכֵנִי בְּאֲמִתְךָ וְלִמְדֵנִי כִּי אֶתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ קוֹיִתִּי כָּל הַיּוֹם. הוֹרְנֵי יי דֶּרֶךְ חֲקִיךָ וְאַצְרַנָּה עִקְבֵי. חֶסֶדְךָ יי מֵלֵאָה הָאָרֶץ חֲקִיךָ לְמִדְּנִי".

פד

מיוסר על תורה קנ"ה בליקוטי מוהר"ן

"יי יי אַל רַחוּם וְחַנוּן אֲרָךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֲמֵת", זַכַּנִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שִׁיְהִיָּה לִי וּלְכֹל יִשְׂרָאֵל כְּסוּפִין וְגַעְגּוּעִים וְהַשְׁתַּוְקוּת וְחֲשֵׁק אֲמִתִּי לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עַד שְׁאֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסֶדְךָ הַעֲצוּמִים לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפֶּעַל חֲשָׁקִי וְרִצּוֹנִי, לֵילֶךְ וְלִנְסֵעַ וְלְבוֹא לְשָׁלוֹם לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חֵישׁ קַל מִהֵרָה. כִּי אֶתָּה יוֹדֵעַ גְּדֹל הַהֲכָרַח שְׁלִי כְּמָה אָנִי צָרִיךְ וּמְכָרַח לְהִיּוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה לְגִדֹל עֲצָם רַחוּמֵי מִמֶּךָ, וְלַעֲצָם עֲבִיּוֹת גְּשָׁמִיּוֹתֵי וְעַקְמִיּוֹת שְׁבַלְבִּי וּבִלְבוֹל דַּעְתִּי, אֲשֶׁר עַל כָּל זֶה אָנִי צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שָׁם עִקְר יְסוּד מְקוֹר הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שָׁם שָׂרַשׁ כְּלִיּוֹת קְדֻשַׁת יִשְׂרָאֵל. הִיא הָאָרֶץ אֲשֶׁר יי בָּחַר בָּהּ בְּשִׁבִיל עֲמוֹ יִשְׂרָאֵל הַנִּבְחָר. הִיא הָאָרֶץ אֲשֶׁר יי דוֹרַשׁ אוֹתָהּ תָּמִיד. אֶרֶץ הַחַיִּים הָאֲמִתִּיִּים וְהַנִּצְחִיִּים, אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהַנְחִלָּתָ לְאַבּוֹתֵינוּ. אֶרֶץ אֲשֶׁר בָּהּ עִיר אֱלֹהֵינוּ הִר קְדָשׁוֹ, יְפֵה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ.

אָנָּא יי, רחמן מלא רחמים, חסדן מלא חסדים, טוב מלא טובות, צדיק מלא צדקות, מושיע מלא ישועות, הטיבה ברצונך עמי, ותן לי ברחמים וחסד ובמתנת חנם, שאזכה מהרה לבוא לארץ ישראל לארץ הקדושה. הארץ אשר ירשו אבותינו, הארץ אשר כל הצדיקים אמתיים נכספה וגם כלתה נפשם להיות שם. ורבים באו לשם ותקנו שם מה שתקנו ופעלו שם מה שפעלו וזכו שם למה שזכו, הכל על ידי קדשת ארץ ישראל, שהיא נקדה הקדושה של כל העולם. אשר טרח ויגע אברהם אבינו עליו השלום ימים ושנים הרבה מאד, והביט וראה והבין וחקר וחקק ויחצב וימדד וישקל וימנה, עד שגלה לו השם תברך את הארץ הקדושה הזאת שהיא יסוד נקדת הקדושה יסוד האמונה. והבטיחו להנחיל אותה לזרעו אחריו לדורותם. על פן רחם עלי למען שמך, וזפני בזכותו וכחו ובזכות כל הצדיקים שזכו לבוא לשם, שאזכה גם אנכי הנבזה והפחות בתכלית שאין פחיתות אחריו, לדלג ולקפץ מהרה על כל המניעות והעכובים והסכסוכים המונעים מלנסע לארץ ישראל, לשבר הכל מהרה, ולבוא בזריזות גדול לארץ ישראל הקדושה.

נָא אבי אב הרחמן המרחם רחם עלי, רחם על עני ואביון פמני הפורש בפיו נגדך, מבקש ושואל צדקה ומתנת חנם לבד, וגם זה איני זוכה לומר באמת, מעצם בלבול ועכירת דעתי, כאשר נגלה לפניך אדון מלא רחמים. ואף על פי כן, אני מצפה לישועתך וטובתך וחסדיך הרבים וצדקותיך הנוראות והנפלאות, חוס ורחם עלי והביאני לשלום מהרה לארץ ישראל, ויחזק ואמץ דעתי ולבבי שאזכה לעבר על כל המניעות והעכובים והבלבולים ועל כל מניעות המח, ותשפיע לי ממון בשפע על הוצאות וכל הצטרכות הדרך. ואזכה לנסע בשלום ולבא בשלום לארץ ישראל, שלום בגופי ובתורתתי ובממוני, שלום בלי פגע. ותצילני מכל מיני הרהורים רעים ומכל מיני פגמים. ולא יגיע לי הזק חס ושלום על ידי הדרך הרחוק הזה בשום דבר

שְׁפֵעוּלָם, בְּגוֹף וְנַפֶּשׁ וּמְמוֹן, לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחַנִיּוֹת. וְאַצֵּא בְּשָׁלוֹם וְאַבּוּא בְּשָׁלוֹם, וְאַזְכֶּה לְפַעַל שָׁם בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל כָּל צָרְפִי, לְזִכּוֹת לְהִתְקַרֵּב אֵלַיךְ בְּאַמַּת עַל יְדֵי קִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלִילֵךְ וְלַעֲלוֹת מִדְּרָגָא לְדְרָגָא בְּקִדְשָׁה וּבְטַהְרָה גְדוּלָה כְּרִצוֹנֵךְ הַטּוֹב.

וּתְזַכְּנִי עַל-יְדֵי קִדְשֵׁת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל לְשַׁבֵּר מִדַּת הַפַּעַס בְּתַכְלִית. וְאַזְכֶּה לְאַרְיִכַת אַפִּים בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, שְׁאַזְכֶּה לְכַבֵּשׁ פַּעְסֵי תְּמִיד. וְלֹא אֶכְעֹס וְלֹא אֶקְפִּיד שׁוּם פַּעַס וְהַקְפָּדָה כָּלֵל עַל שׁוּם דְּבַר שְׁפֵעוּלָם. וְאַזְכֶּה לְעֵבוֹד אוֹתָךְ בְּאַמַּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה וּבְתַמִּימוֹת גְּדוּל, וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה בְּכּוּנָה גְּדוּלָה וְעֲצוּמָה. וְלְהַכְנִיס כָּל פְּחִי וְכָל מַחְשְׁבוֹת לְבִי וְדַעְתִּי בְּתוֹךְ כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה הַקְדוּשָׁה וְהַנּוֹרָאָה מְאֹד מְאֹד. וְאַדַּע וְאַאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, כִּי מְלֵא כָּל הָאֶרֶץ כְּבוֹדְךָ, וְאַתָּה עוֹמֵד עָלֵינוּ בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, וְאַתָּה שׁוֹמֵעַ וּמְבִיט וּמְאַזֵּין וּמְקַשֵּׁב כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה. וְאַדַּע לְפָנַי מִי אֲנִי עוֹמֵד, לְפָנַי מִלְּךָ מִלְּכֵי הַמְּלָכִים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-יְדֵי-יְהוָה יִמְשֹׁךְ עָלַי יְרֵאָה וְאִימָה גְּדוּלָה מִפְּנֵיךְ, וְאַזְכֶּה לְכוּן הַיָּטִב הַיָּטִב בְּכָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה. וְלֹא אֶסִיחַ אֶת דַּעְתִּי כָּלֵל מִשׁוּם דְּבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה, וְלֹא אֶתְחִיל לְהַטּוֹת דַּעְתִּי כָּלֵל מִכּוּנַת פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה. וְלֹא אֶחְשֵׁב חַס וְשָׁלוֹם שׁוּם מַחְשְׁבָה חִיצוֹנָה וְזָרָה כָּלֵל בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, רַק אֶזְכֶּה לְקַשֵּׁר מַחְשְׁבֹתַי בְּדְבוּרֵי הַתְּפִלָּה בְּקַשְׁרֵי אַמִּיץ וְחִזְקֵי אֲשֶׁר לֹא יִנָּתֵק וְלֹא יִהְרַס לְעוֹלָם.

וְאַזְכֶּה לְהִתְגַּבֵּר בְּעֵבוֹדַת יְיָ בְּתוֹרָה וּבְתְפִלָּה וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים בְּזְרִיזוֹת גְּדוּל וּבְשִׂמְחָה רַבָּה וְעֲצוּמָה. וְלֹא אֶשְׁגִּיחַ בְּדַעְתִּי עַל שׁוּם בְּטוּל וּבְלָבוּל וּמוֹנֵעַ וּמַעֲכָב. וְלֹא אֶבְלָבֵל דַּעְתִּי עֲלֵיהֶם כָּלֵל. וְלֹא אֶחֱוֵשׁ וְלֹא אֶסְתַּכַּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל. וְלֹא תִפְּל עָלַי שׁוּם עֲצָלוֹת וְעֲצָבוֹת וּכְבֻדוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת כָּלֵל. רַק אֶזְכֶּה בְּרוּחַמִּיךְ הַרְבִּים לְהִתְגַּבֵּר עַל יְדֵי הָאַמוּנָה הַקְדוּשָׁה, לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל לְגַמְרֵי כָּל מִינֵי עֲצָלוֹת וּכְבֻדוֹת וּמְנִיעוֹת הַמַּח וּמְנִיעוֹת גְּשָׁמִיִּים וְעֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוֹרָה וּמַחְשְׁבוֹת

זרות ובלבולים ועקמימיות שבלב. הכל אֶזְכָּה לְשַׁבֵּר בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחִסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְהַעֲצוּמִים. וְאֶזְכָּה לְמַדַּת אָרְךְ אֲפִים בְּאַמַּת, שְׂאֵזְכָּה לְהֶאֱרִיךְ אִפִּי עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַבְּלִבּוּלִים לְבָלִי לְהִסְתַּכֵּל וְלְבָלִי לְחוּשׁ עֲלֵיהֶם כָּלֵל. וְלֹא יִכְפַּת לִי שׁוֹם דְּבָר כָּלֵל, רַק אֶזְכָּה לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלִי בַתּוֹרָה וּתְפִלָּה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּזִיזוֹת וּבְשִׂמְחָה, וְלֹא תִקְצַר רוּחִי חֵס וְשָׁלוֹם, מִשׁוֹם דְּבָר שְׂבַעְעוּלָם. וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי כַּח הַגּוֹדֵל וְכַח הַצּוּמָח דִּקְדוּשָׁה, הַנִּמְשָׁךְ מִן הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שְׂאֵזְכָּה לְהִיּוֹת הוֹלֵךְ וְגוֹדֵל וְצוּמָח בְּעִבּוּדְתֶךָ, וְלֹא יִזִּיק לִי שׁוֹם דְּבָר שְׂבַעְעוּלָם, וּבְכָל מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר אָחַל בְּעִבּוּדְתִּי וּבַתּוֹרָה וּבַמִּצְוֹת בְּכָל לְבָבִי אֶעֱשֶׂה וְאֶצְלִיחַ.

אָנָּה מְלֵא רַחֲמִים, "נוֹתֵן לִיעָף כַּח וּלְאֵין אוֹנִים עֲצָמָה יִרְבֶּה", אֶתָּה לְבַד יְדַעְתָּ רַבּוּי חִלְשׁוֹתַי וּבְלִבּוּל דַּעְתִּי וְעַקְמִימִיּוֹת לְבָבִי שִׂישׁ לִי בְּכָל דְּבָר שְׂבַעְעוּלָם וּבְכַפְרֵט בְּדַבְרִים שְׂבַקְדוּשָׁה. אֲשֶׁר כָּל דְּבָר שְׂבַקְדוּשָׁה שְׂאֵנִי רוּצָה לַעֲשׂוֹת, יֵשׁ לִי מְנִיעוֹת וְעַפּוּבִים וּבְלִבּוּלִים רַבִּים בְּלִי שְׁעוֹר קָדֵם שְׂאֵנִי מִתְחִיל לַעֲשׂוֹתוֹ. וְאֶפְלוּ בַּעַת שְׂאֵנִי זוֹכָה לַעֲסֹק בּוֹ לַעֲשׂוֹתוֹ, מְבַלְבְּלִים וּמַעְקָמִים אֶת לְבָבִי וְדַעְתִּי בְּכַמָּה וְכַמָּה עַקְמִימִיּוֹת עַל עַקְמִימִיּוֹת, וּבְכַמָּה וְכַמָּה מִיָּנִי עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׂחוּרָה וְעֲצָלוֹת וּכְבִדּוֹת וּבְלִבּוּל הַדַּעַת וּמַחְשְׁבוֹת זָרוֹת וּפְנִיּוֹת בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמִסְפָּר. עַד אֲשֶׁר כָּשַׁל כַּח הַסֶּבֶל עַד אֲשֶׁר קִצְתִּי בְּחַיִּי. כִּאֲשֶׁר אֶתָּה יְדַעְתָּ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי מְלֵא רַחֲמִים. וּמָה אֶעֱשֶׂה וְעוֹנוֹתַי עֲשׂוּ כָּל זֹאת. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֶךָ, שְׂאֵזְכָּה לְאָרִיכַת אֲפִים בְּאַמַּת, בְּאֶפֶן שְׂאֶעֱבֹר עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַבְּלִבּוּלִים וְהַמַּעֲפָבִים מִן הַקְּדוּשָׁה. הֵן מְנִיעוֹת שִׂישׁ לִי מִמְּנִי בְּעֲצָמֵי מַחֲמַת תְּאוֹת וּבְלִבּוּל הַדַּעַת וּמַחְשְׁבוֹת זָרוֹת וְכִיּוֹצֵא בְּזָה, הֵן מְנִיעוֹת מְאֻנְשֵׁי הָעוֹלָם הַקְּרוּבִים וְהַרְחוּקִים. כִּי רַבִּים קָמִים עָלֵינוּ בְּכָל עֵת כִּאֲשֶׁר אֶתָּה יְדַעְתָּ. הַכֵּל אֶזְכָּה לְבַטֵּל, וְאֶאֱרִיךְ אִפִּי וְרוּחִי וְלֹא אֶשְׁגִּיחַ וְלֹא אֶסְתַּכֵּל וְלֹא אֶחוּשׁ עֲלֵיהֶם כָּלֵל. וְאֵל יִבְהַלּוּנִי רַעֲיוֹנִי, וְאֵל יִקְצְרוּ רוּחִי חֵס וְשָׁלוֹם, אֵל יִרְךָ לְבָבִי וְלֹא אִירָא וְלֹא

אָחפּז וְלֹא אַעֲרַץ מִפְּנֵיהֶם. כִּי יִי אֱלֹהֵינוּ הִהוּלָךְ עִמָּנוּ לְהִלָּחֵם לָנוּ
עִם אוֹיְבֵינוּ לְהוֹשִׁיעַ אוֹתָנוּ.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אִמְץ יָדִים וּבְרָפִים כּוֹשְׁלוֹת תֵּאֱמָץ. אֵל תִּטְשֵׁנִי,
וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. זַכַּי לָבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חֵישׁ קֵל מִהֲרָה,
וְלִזְכוֹת שָׁם לְכֹל מֵה שְׁיִכּוֹלִין לִזְכוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מְקוֹם אֲשֶׁר מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן מְסֵרוּ נַפְשָׁם לָבוֹא לָשֵׁם. וְאַזְכֶּה לְאֲרִיכַת אַפִּים בְּכֹל הַבְּחִינּוֹת,
וְלְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמְתִּי. וְלִבְטֹל הַכַּעַס וְהַקְּפָדוֹת בְּתַכְלִית, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת
טוֹב לְכֹל, שְׂלֵא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוֹם צַד קִנְיָה וְשִׁנְאָה וְהַקְּפָדָה וְכַעַס עַל
שׁוֹם אָדָם שְׂבַעוּלָם, אֲפֹלוּ עַל הַשׁוֹנְאִים וְהַרוֹדְפִים אוֹתִי. רַק אֲזַכֶּה
לְהִיּוֹת טוֹב לְכֹל בְּאַמְתִּי כִּי צוֹנֵן הַטוֹב, וְאַזְכֶּה לְהִזְדַּרֵּז בְּעַבּוּדְתְךָ מְאֹד
בְּשִׂמְחָה וְחֵיווֹת וְהַתְּלַהֲבוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה. וְתִחַזְקֵנִי וְתִאֲמַצְנֵי תְּמִיד עַד
שְׂאֲזַכֶּה לָעֵבֶר בְּשָׁלוֹם וְלִדְלֵג וְלִקְפֹץ עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲפוּבִים מִן
הַקְּדוּשָׁה, וְאַזְכֶּה מִהֲרָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמְתִּי כִּי צוֹנֵן הַטוֹב. וְאַהֲיֶה
חֲזַק וְאַמִּיץ וְתִקְיָךְ בְּעַבּוּדְתְךָ תְּמִיד. וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת גְּבוּר לְכַבֵּשׁ אֶת
יְצָרֵי וְרוּחֵי לְסוּר מִרַע וְלַעֲשׂוֹת הַטוֹב בְּעִינֶיךָ תְּמִיד. אֲדִיר אִיוֹם וְנוֹרָא,
חֲזַק וְאַמִּיץ, חֲזַקוּ וְאַמְצֵנוּ בְּאַמוּנָתְךָ וּבְעַבּוּדְתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְתִשְׁפִיעַ
עָלֵינוּ עֵז וְתַעֲצוּמוֹת וּגְבוּרָה דְּקִדְשָׁה בְּלֵב, בְּאַפֵּן שְׂלֵא יוּכַל לְבַלְבֵּל
דַּעֲתָנוּ שׁוֹם דְּבַר שְׂבַעוּלָם. וְנִזְכֶּה לְקַיֵּם כְּמוֹ שֶׁהִזְהַרְתָּנוּ בְּתוֹרָתְךָ
הַקְּדוּשָׁה כְּמוֹ שְׂכַתוּב: "חֲזַקוּ וְאַמְצוּ אֵל תִּירְאוּ וְאֵל תַּעֲרִצוּ מִפְּנֵיהֶם,
כִּי יִי אֱלֹהֵיךָ הוּא הִהוּלָךְ עִמָּךְ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ". וְנֹאמַר: "קְוֶה
אֵל יִי חֲזַק וְאַמְצֵן לְבָרְךָ וְקְוֶה אֵל יִי". וְקַיֵּם לָנוּ מִקְרָא שְׂכַתוּב:
"וְקוּי יִי יִחְלִיפוּ כַח יַעֲלוּ אֲבָר כְּפִנְשָׁרִים, יִלְכוּ וְלֹא יִיעָפוּ, יְרוּצוּ
וְלֹא יִיָּעֲפוּ. חֲזַקוּ וְאַמְצֵן לְבַבְכֶם כָּל הַמִּיחָלִים לִי".

פה

מיוסר על תורה קמ"א בליקוטי מוהר"ן
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׂתַעֲזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנוּ

ויתזפני ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, שאזכה מהרה להרגיש
 באמת כאב חטאי ועוונותי ופשעי הרבים והגדולים והעצומים מאד
 מאד עד גבהי שמי שמים, ועמקו מתהום רבה וכבדו מחול ימים,
 ורבו מעפר הארץ, ועצמו משערות ראשינו, וגבהו מנשמת רוח אפנו.
 ובפרט החטאים של פגם הברית, פגם טפי המח שיצאו ממני לבטלה
 בשוגג ובמזיד באנס ובכזון, אשר אם הייתי מתחיל להרגיש עצם
 הכאב של הפגם הגדול והנורא הזה, איני יודע אם הייתי יכול לחיות
 אפלו שעה אחת, כאשר הודעת לנו על-ידי צדיקיך האמתיים עצם
 הפגם הזה, אשר על ידי זה מאריכין חרבן בית המקדש ומעכבין
 הגאולה ומורידין את השכינה בגלות חס ושלום, וממשיכין נשמות
 ערטלאין במדור הקלפות, ונבראין מכל טפה וטפה מזיקי עלמא
 רחמנא לצלן רחמנא לצלן, ושאר פגמים עצומים ונוראים הנעשים
 על-ידי-זה. פי כל התורה תלויה בתקון הברית שהוא יסוד הכל,
 ובעון זה פוגמין בכל הכ"ב אתון דאורייתא שהטפה כלולה מהם
 וכו' וכו'. ובאמת לבי אטום ומבלבל ומעקם כל כף עד שאיני מרגיש
 כלל כאב עוונותי העצומים והרבים והגדולים מאד מאד, אפלו כשאני
 מדבר מהם. אוי לי וי לי, אוי לי וי לי, ואם אומר אלה פעמים אוי
 לי וי לי, עדין איני מרגיש כלל. מה אומר מה אדבר, מה אתאונן
 מה אומר מה אדבר מה אצטדק, אף אפה מרחם על כל בשר ואפה
 צופה ומביט עד סוף כל הדורות. ואפה עתיד לתקן אותנו כלנו
 כאשר הבטחתנו, על-כן שטחתי אליך כפי, גואל חזק היה בעזרי
 ולמדני והורני בכל עת, באיזה דרך באיזה אפן אזכה לשוב אליך
 באמת, מרע לטוב ממנות לחיים, פי מר לי מאד.

אבי יוצרי וגואלי ופודי, עזרני והושיעני חיש קל מהרה שאזכה
 לשוב אליך באמת ובלב שלם. ומל את ערלת לבי הרע, ותפתח את
 לבי באפן שאזכה להרגיש כאב ומכאוב עוונותי העצומים. עד
 שאזכה לצעק מן הלב זעקה גדולה ומרה כמו שראוי לי לזעק ולצעק

על עוונות רבים וגדולים פָּאָלָהּ. אוי אוי אוי, וְאֶזְעַק וְאֶצְעַק וְאֶשׁוּעַ
אֵלַיךְ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם בְּלֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה מִקִּירוֹת הַלֵּב, עַד שְׁיִרְגִישׁוּ
גַם כָּל הַלְּבָבוֹת שֶׁל כָּל הַטְּפוֹת שֶׁנִּמְשְׁכוּ מִמֶּנִּי לְכָל מְקוֹם שֶׁנִּמְשְׁכוּ,
הֵן אוֹתָן הַטְּפוֹת שֶׁנִּמְשְׁכוּ בְּהִתֵּר וְנִתְהוּוּ מֵהֶם בְּנִי שְׁיַחֲיוּ לְאַרְךְ יָמִים
וְשָׁנִים טוֹבִים, הֵן לְהַבְדִּיל אוֹתָן הַטְּפוֹת שֶׁיֵּצְאוּ מִמֶּנִּי לְבִטְלָה בְּשׁוֹגֵג
אוּ בְּמִזִּיד, וְנַעֲשֶׂה מִכָּל טִפָּה וְטִפָּה מָה שֶׁנַּעֲשֶׂה. אוי לי וי לי, וְכֻלָּם
יִהְיֶה נִמּוּל לְבָבְכֶם, וְיִרְגִישׁוּ כֻלָּם בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם אֶת עֵצָם פְּאָבָם
וְצַעֲרָם. וְהֵיכֵן הֵם מִנְחִים בְּשֵׁאוֹל תַּחֲתִיּוֹת בְּמִקוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים שֶׁלֹּא
נִתֵּן לְהַזְכֵּר וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה רַעַשׁ גָּדוֹל בִּינֵיהֶם, וְיִתְעוֹרְרוּ כֻלָּם לְשׁוּב
לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאֵמֶת. וְיִתְחִילוּ לְהִתְנַעֲנַע וּלְהִצְטַעַר וּלְכַסֵּף בְּאֵמֶת
לְהִתְתַּקֵּן וּלְשׁוּב אֶל יי בְּאֵמֶת. עַד שֶׁתְּעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הַטוֹבִים, רַחֲמֶיךָ
הַגְּנוּזִים, רַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים, רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, עָלֵי וְעַלֵיהֶם. וְתַעֲסֵק
בְּתַקוּנָנוּ, וְתִגְאָלְנוּ מִהֲרָה מִבְּאֵר שַׁחַת מְטִיט הַיָּוֵן וּמִכָּל מְקוֹמוֹת
הַמְּטַנְפִים וְהַמְקַלְקָלִים. מִכָּל־תִּגְאָלְנוּ וְתַפְדָּנוּ וְתוֹצִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם
וְתִתְקַנְנוּ. וְיָשִׁיב הַמֶּלֶךְ אֶת נִדְחֵיו מִהֲרָה, כִּי אַתָּה חוֹשֵׁב מַחֲשָׁבוֹת לְבָל
יִדַּח מִמֶּךָ נִדָּח. וּמַל אֶת לְבָבֵינוּ לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ, כְּמָה שֶׁכָּתוּב: "וּמַל
יי אֶלֶהֵיךְ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לֵבב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל
לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ".

אָבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ אֵל חַי חֲלָקֵנוּ צוּרֵנוּ צוּהָ לְהַצִּיל יְדִידוֹת שְׁאָרֵינוּ מִשַּׁחַת
לְמַעַן בְּרִיתְךָ אֲשֶׁר שָׁמַתָּ בְּבִשְׁרָנוּ, וּכְנִי מִהֲרָה לְמוֹל אֶת עַרְלַת לְבָבִי
וּלְבַב זַרְעִי, וּבְפָרֵט בִּימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים. וּכְנִי מִעַתָּה שְׁאֲזֹכָה לְהַכִּין
עֲצָמֵי בְּאֵמֶת, בְּאֶפֶן שְׁאֲזֹכָה בִּימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים שִׁיְהִיָּה נִמּוּל
בְּשִׁלְמוֹת לְבָבִי וּלְבַב זַרְעִי בְּאֵמֶת, עַד שְׁאֲזֹכָה בְּחַיִּים חַיּוּתִי שִׁיְתַקְנוּ
אוֹתֵי הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּים בְּשִׁלְמוֹת אוֹתִי וְאֶת זַרְעִי וְאֶת כָּל הַתְּלוּיִים בִּי
לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ וְלֹא אֶפְלֵם וְלֹא אֶפְשֵׁל לְעוֹלָם וָעֶד. וְלֹא אֶעוֹל
בְּכִסּוּפָא קַמְךָ, וְלֹא יִהְיֶה כַח לְהַחֲטֹאת לְרַבֵּן עַל פְּתַח קַבְרֵי חַס
וְשָׁלוֹם, רַק אֲזַכָּה לְתַקֵּן הַכָּל בְּחַיִּים חַיּוּתִי, בְּכַח וּזְכוּת הַצַּדִּיקִים

אמתים, כי אין לי שום תקנה וסמיכה פי אם עליהם לבר, ובכחם והבטחתם אנו מצפים עדין לכל טוב.

מלא רחמים חוס ורחם עלי והצילני מחרפות ובזיונות, שלא יהיה כח לשום מזיק ומשחית להתקרב אלי בעת מיתתי. ולא ילכו אחר מטתי חס ושלום, רק ברחמיך הרבים תגרשם ממני ותבטלם בבטול גמור מעתה ועד עולם. ותחוס עלי בתמלתך הגדולה ובחנינותיך העצומים, שאזכה לתקן בחיי את כל אשר שחתתי, ותחוס ותמחל ותסלח לי על הכל בחיים חיותי, באפן שלא יהיה עלי שום דין ומשפט אחר כף. אם אמנם ידעתי באמת כי אני רחוק מישועה פזאת, כי במה יזכה נער כמני לזה, אף על רחמיך הרבים אני בוטח, ועל חסדך אני נשען ולסליחותיך אני מקנה, ולישועתך אני מצפה, בכח וזכות הצדיקים אמתים שבדורנו, ובזכות כל הצדיקים אמתים שוכני עפר. עליהם אנו נשענים, בהם תמכתי יתדוטי לשאל כל אלה מלפניך, על כן עדין אני עומד ומצפה ומקנה ומיחל לישועתך הגדולה שאזכה מהרה לכל מה שבקשתי מלפניך. כי אתה צופה לרשע ותפץ בהצדקו, ואם אני מתמהמה הרבה לשוב, ועוד הוספתי קלקולים ועוונות הרבה גדולים ועצומים בכל יום, אף-על-פי-כן עדין אני מחפה בכל יום שיבא גאלתי ופדות נפשי, שאזכה מהרה להתעורר משנתי ולקום מנפילתי ולעמד מירידתי ולחיות ממיתתי ולשוב אליך באמת ובלב שלם להיות כרצונך הטוב באמת אני וזרעי וזרע זרעי וכל זרע עמך בית ישראל מעתה ועד עולם, אמן סלה.

פו

מיוסד על תורה קנ"ב בליקוטי מוהר"ן

"פתחו לי שערי צדק אבא כם אודה זה, פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים, שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד". רבונו של עולם, סלח ומחל לעוונותינו, ותן לנו במתנת

חנם ונדבת חסד אמונתך הקדושה, וזכנו לאמונת חכמים באמת, שנזכה להאמין באמת בכל הצדיקים האמתיים, והושיענו וזכנו שנזכה לכנס לתוך פתחי ושערי הקדושה, שנזכה להתקרב באמת לאמתו לנשמות הצדיקים האמתיים, אשר בהם כלנו תלויים ואחוזים, כי הם שרש נשמותינו, חיינו וארך זמינו, חוסה עלינו ברחמיך הרבים ותן לנו אמונה שלמה באמת לאמתו, באפן שנזכה להתקרב אליהם באמת, ולילך בדרךיהם הקדושים, ולשוב אליך באמת על ידם, כי אפה יודע כי אין לנו שום תקנה זולתם, ובלעדם לא נרים את ידינו ואת רגלינו, עשה למען שמך, ואל תגמל לנו כחטאתינו וכעוונותינו ואל תשליכנו לעולם מן האמונה הקדושה, ואל תסתם הפתח ואל תנעול הדלת בפנינו חס ושלום, רחם על כלל ישראל, ובפרט עלי העני והאביון, החסר ממעשים טובים, המלכלך במעשים רעים, אשר מחמת זה גם מעט המעשים טובים הנעשים בגוף פגום כזה, הם גם כן פגומים הרבה, ובמה יזכה נער המנער מכל טוב כמוני, לכנס בפתח הקדושה שהיא האמונה הקדושה, להתקרב להצדיק האמת השוף לי כפי שרש נשמתי. "אם עוונות תשמר יהי מי יעמד".

ארוץ מלא רחמים רחם עלי, ופתח לי ברחמיך פתחי הקדושה, ותשפיע לי ברחמיך הרבים אמונתך הקדושה, שאזכה להיות אמיץ וחסד וקיים באמונה הקדושה תמיד, להאמין בך ובצדיקיך האמתיים ולהתקרב אליהם באמת, ולינק ולשאב מחכמתם הקדושה. ותשבר ותעקר ותבטל את כל הקלפות והסטרין אוחרנין המסבבין אותם, שמהם נמשכין כל החולקים והמתנגדים על הצדיקים האמתיים, וכל הקשיות והספקות והבלבולים שנופלים עליהם במחשבה להרהר אחריהם חס ושלום. אנא יי, ברחמיך הרבים חוס ורחם וחמל עלי ועל כל ישראל, ותן לנו עצות שלמות ונכונות ואמתיות, באפן שנזכה שיתגלה לנו האמת לאמתו. ותפתח לנו שערי האמונה, באפן שלא יהיה כח לשום קלפה וסטרן אחר, להעלים האמת ולסגור השער חס ושלום.

רבונו של עולם, אתה יודע כל מה שגורם המחלקת בעולם, וכבר
 "כשיל פח הסבל". פי גם מצד עצמי אני חלוש פח מאד מאד,
 כאשר אתה ידעת, ונוסף לזה התגברות המחלקת, ובפרט הקטגוריא
 שבין הצדיקים והתלמידים חכמים בעצמם, עד אשר אין יודעים
 מהצדיק האמת השייך לשרש נשמתנו שנוכל לקבל תועלת על ידו
 לנצח.

רבונו של עולם, יי אלהים אמת, בוחן לבות וכליות, אתה יודע
 את צפון לבי, אשר בפנימיות הנקדה שבלבי, מאד נכספה וגם פלטה
 נפשי לחצרות יי, לזכות להתקרב להצדיק האמת שיוכל להושיעני
 מצרות נפשי, להוציאני מעוונותי, ולהשיבני אליך באמת. "מי יתן
 ידעתי ואמצאהו", הייתי "מדלג על ההרים מקפיץ על הגבעות"
 להתקרב אליו, "מספר צעדי אגידנו", על פן רחם עלי בחסדיך
 העצומים, וזכני לבלות ימים ושנים על זה, לבקשו ולחפשו כפסך
 וכמטמונים, עד שאזכה למצא את שאהבה נפשי, שאזכה מהרה
 שיתגלה לי באמת הצדיק האמת השייך לשרש נשמתתי. ואזכה
 להתקרב אליו באמת. ואל ימנעני שום מונע, ואל יעכבני שום עכוב.
 רק אזכה לילך ולרוץ אחריו בכל כחי, ואזכה לאמונה שלמה וחסד
 ונכונה, עד שאזכה לשאב על ידה מחכמתו הקדושה. ולהטיב מטובו
 לאחרים להפיץ מעינותיו חוצה, מלא רחמים רחם עלינו וצוה
 ברחמיך לבטל ולגרש כל הנטורי תרעא וכל השומרים העומדים על
 הפתח. ותסלק גם הפרוכתא קלישא מן הפתח, באפן שיוכל לכנס
 כל הרוצה לכנס. ותתן בלב כל הצדיקים והכשרים ויראי שמים, שלא
 יהיה ביניהם שום מחלוקת כלל. ולא יהיה נמשך מהם חס ושלום
 שום מניעה ועכוב ובלבול מלהתקרב לנקדת האמת, שהיא הצדיק
 האמת השייך לנו כפי שרש נשמותינו.

ועזרני וזכני אותי ואת זרעי ואת כל זרע עמך בית ישראל, שנוזכה
 שיהיה לנו מסירת נפש באמת, למסור גופנו ונפשנו ומאדנו בשביל

להתקרב להצדיק האמת, באפן שנוזכה לינק ולשאב ולקבל חכמה מחכמתו הקדושה. ותמהר הגאולה בכלל ובפרט, ותביא אותנו מהרה לארץ ישראל, ארץ הקדושה ארץ החיים, מקום האמונה, כלליות הקדושה. פי כבר הגיע העת והעונה שתושיע לעמך ישראל, פי אם לא עכשו אימתי. פי כבר ארץ עלינו הגלות מאד מאד בגוף ונפש בגשמי ורוחני בכלל ובפרט, רחם נא קהל עדת ישראל סלח ומחל עונם, והושיענו למען שמך. רחם עלינו למען בריתך, הביטה וענו בעת צרה, פי לך יי הישועה. אל תשליכנו מאמונתך הקדושה לעולם. לא פחטאינו תעשה לנו ולא בעוונותינו תגמל עלינו. אל תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו. אל תשליכנו לעת זקנה ככלות כחנו אל תעזבנו. פתח לנו שער בעת נעילת שער. פי כבר עברו הרבה מימינו ושנותינו, ועדין שערי הקדושה נעולים וסגורים בפנינו בעוונותינו הרבים ופשעינו העצומים. יעוררו רחמיך ורחמינו עלי על עולב כמוני, העומד אצל הפתח זה ימים ושנים הרבה, וצוה למלאכיך לפתח לי שערי הקדושה ולהכניסני בהם ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים, "עד אשר לא תחשף השמש והאור והירח" וכו'. היום יפנה השמש יבא ויפנה נבואה שעריך. "אל תסתור פניך ממני ביום צר לי, היטה אלי אונך ביום אקרא מהר ענני. יי שמע תפילתי האזינה אל תחנוני, באמונתך ענני בצדקתך. כל מצותיך אמונה שקר ודפוני עזרני. הוריני יי דרכך ונחני בארח מישור למען שורכי. הדריכני באמתך ולמדני, פי אפה אלהי ישעי, אותך קויתי כל היום. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי".

פז

מיוסד על תורה קצ"ג בליקוטי מוהר"ן
 "אלוהי יי נפשי אשא", רבנו של עולם זכני ברחמיך למסור נפשי על קדוש השם באמת בכל עת תמיד, ובפרט בשעת "קריאת שמע"

בעת קבלת על מלכות שמים, שאזכה ליחד שמך בכל יום תמיד
 בערב ובבקר במסירת נפש על קדוש השם באמת בכל לב, בשמחה
 וחדוה גדולה, ואזכה לקבל עלי באמת כל הארבע מיתות בית דין
 סקילה שרפה הרג וחנוק בעת שאני מיחד שמך בכל יום, שאהיה
 מרצה באמת ובלב שלם למות בכל המיתות ולסבל כל היסורים
 והענויים בשביל קדשת שמך הגדול. ותעזרני בכחך הגדול ורחמיך
 הרבים שאזכה לחזק את מחשבתי בענין המסירת נפש באמת
 במחשבה חזקה ותקיפה בכל הפחות שיש במחשבה בפנימיות
 וחיצוניות. ולציר במחשבתי כל המיתות והענויים בציר גמור,
 במחשבה חזקה ותקיפה, בבטול כל ההרגשות. עד שארגיש
 במחשבתי ומוחי צער המיתה והענויים ממש כאלו ממיתים ומיסרים
 אותי במיתות ויסורים אלו ממש בשביל קדשת שמך הגדול והקדוש,
 עד שכמעט תצא נפשי חס ושלום. ולא יהיה שום חלוק אצלי בין
 יסורי המיתה ממש, ובין יסורי הציר במחשבה והקבלה בלב, עד
 שאהיה מכרח להתגבר להפסיק המחשבה מעט, בעת שאראה ואבחין
 שקרוב שתצא נפשי ממש חס ושלום, כדי שלא אמות בלא עתי חס
 ושלום. ואתה תעזר ותושיע לי ותורני ותלמדני להתנהג בזה כרצונך
 הטוב באמת, לקבל המסירת נפש באהבה באמת בשביל קדוש השם,
 ולציר במחשבתי המיתה והיסורים במחשבה חזקה כל כך עד
 שארגיש צער המיתה והיסורים ממש, ולהניח בסוף המחשבה
 להפסיקה מעט מציר החזק של יסורי המיתה בעת שיהיה הדבר
 קרוב שתצא נפשי לגמרי, כי אין זה רצונך לסלק הנפש קדם הזמן
 חס ושלום.

רבנו של עולם מלא רחמים אדון כל, קדוש על כל הקדשות,
 אתה יודע אשר בעצם תקף גלותנו עתה בכלל ובפרט, אין לנו שום
 סמיכה כי אם על פח וזכות הצדיקים האמתיים המוסרים נפשם על
 קדוש השם באמת, כאשר גלית לנו על ידי חכמיך הקדושים. ובכן

רחם עלינו למען שמך, וזכנו להכלל בצדיקים הקדושים האלו, כי
 לפניך נגלו כל תעלומות לב, ואתה יודע שאנחנו כלנו עמך בית
 ישראל, כל אחד ואחד מרצה באמת למסור נפשו על קדוש השם,
 כאשר שמענו באזנינו, מכמה וכמה אנשים פשוטים וקלי עולם שמתו
 על קדוש השם וסבלו ענויים ויסורים קשים בשביל קדשת שמך
 הגדול, וגם אנכי הדל במעשים, הרש והנבזה, בעצם גשמיותי, ותקף
 תאותי, ורבו עוונותי, אף-על-פי-כן אני מרצה באמת למות מיד על
 קדוש השם, והנני מקבל עלי באמת בכל לב ונפש סקילה שרפה
 הרג וחנוק בשביל קדשת שמך הגדול. ואם איני זוכה עדין למחשבה
 זכה וחוזה כל כך, עד שארגיש צער המיתה ממש על-ידי הקבלה
 והציור במחשבה, אף על פי כן אני מרצה באמת ובלב שלם למות
 מיד על קדוש השם. על כן חוס וחנונו ורחם עלינו, שיהיה גם מסירת
 נפשנו חשוב ומקבל ומרצה לפניך בתוך כלליות נפשות הצדיקים
 והקדושים שמסרו נפשם על קדשת השם באמת. ועל ידי זה תעלה
 אותנו מנפילתנו וירידתנו וגלותנו בכלליות ובפרטיות בגשמיות
 ורוחניות. ותקרבנו אליך באהבה, ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך
 באמת, חיש קל מהרה, ותעלה אותנו מעלה מעלה, עד שנוזקה להגיע
 לכל מה שבקשנו מלפניך, שנוזקה לחזק המחשבה כל כך בשעת
 המסירת נפש על קדוש השם, עד שנורגיש צער המיתה ממש בעת
 הקבלה והציור במחשבה. ונוזקה לכוון תמיד בכל יום בשעת קריאת
 שמע ערב ובקר, שאנו מוסרים נפשינו על קדוש השם באמת
 במחשבה חזקה ותקיפה ככל אשר בקשנו מלפניך אדון מלא רחמים,
 עד שנוזקה בעת שיגיע קצנו להפטר מן העולם, שנוזקה אז למות
 ממש על קדוש השם באמת בכל לב באהבה ובשמחה גדולה. ותהיה
 מיתתנו כפירה על כל עוונותינו. ותעלה נשמותינו אליך זכה ונקיה.
 ויהיו נפשותינו ורוחותינו ונשמותינו צוררים בצרור החיים את יי
 אלהינו, ולא ניעול בכסופא קמך.

וְאֵם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים וּבִפְשָׁעֵינוּ הַעֲצוּמִים אֵין כַּח בְּמִסִּירַת נַפְשָׁנוּ
עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם לְהַעֲלוֹת אוֹתָנוּ מִנִּפְּלִיּוֹתֵינוּ וְיִרִידוֹתֵינוּ וְגִלּוֹתֵנוּ, אֲשֶׁר
יִרְדְּנוּ מִטָּה מִטָּה בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת בְּכֻלְיֹת וּבִפְרֻטִּיּוֹת, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב:
"וַתִּרְדַּךְ פְּלָאִים אֵין מִנַּחֵם לָהּ", כַּאֲשֶׁר אַתָּה יוֹדֵעַ מֵעַמֵּד וּמֵצֵב שֶׁל
יִשְׂרָאֵל עִתָּהּ בְּסוּף הַגְּלוּת הַמָּר הַזֶּה, וּמָה שֶׁעוֹבֵר בְּכָל יוֹם עַל כָּל
אֶחָד וְאֶחָד בִּפְרֻט.

אָנָּה זָכַר נָא בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֶת כָּל הַצַּדִּיקִים וְהַקְּדוֹשִׁים הָאֲמִתִּיִּים
שֶׁהָיוּ מִימֹת עוֹלָם, מִן אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם עַד עִתָּהּ, שֶׁמָּסְרוּ
נַפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, וְסָבְלוּ כְּמָה מִיתוֹת וְעֲנוּיִים מְשֻׁנִּים וְצָרוֹת
וְיִסּוּרִים קָשִׁים וּמְרִים בְּשִׁבִיל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל, וּבִפְרֻט זְכוּת הַצַּדִּיק
הַתָּנָא הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא רַבִּי עֲקִיבָא זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, אֲשֶׁר סָרְקוּ
אֶת בְּשָׂרוֹ בְּמִסְרָקוֹת שֶׁל בְּרִזָּל עַד שִׁיָּצְתָה נִשְׁמָתוֹ בְּאֶחָד, וְזְכוּת חֲבָרִיו
כָּל הַעֲשָׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת, אֲשֶׁר כָּלֵם סָבְלוּ עֲנוּיִים קָשִׁים וּמְרִים, עַד
שִׁיָּצְתָה נִשְׁמָתָם עַל קְדֻשַׁת הַשֵּׁם בְּקִרְשָׁה וּבְטִהָרָה גְּדוּלָה, אֲשֶׁרִי לָהֶם.
וּבְצָרוּף זְכוּת כָּל הַקְּדוֹשִׁים שֶׁהָיוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת, שִׁמְתוֹ כְּמָה וְכְמָה
נִפְשׁוֹת, אֲלָפִים וּרְבָבוֹת, רְבָבוֹת רְבָבוֹת, וְכְמָה וְכְמָה קְהֵלוֹת קְדוּשׁוֹת
עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם. וְסָבְלוּ כְּמָה וְכְמָה מִיַּי יִסּוּרִים וְצָרוֹת קָשׁוֹת, וְעֲנוּיִים
מֵעֲנוּיִים שׁוֹנִים, עַד שִׁיָּצְאָה נִשְׁמָתָם עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם. אֶת אֱלֹהֵי מִזְבְּחוֹת
תִּזְכֹּר וְאֶת אֱלֹהֵי עֲקֵדוֹת תִּרְאֶה, וְתִשְׁכַּח חֲרוֹן אַפַּי מֵעַלֵּינוּ, וְתִמְתִּיק
וְתִבְטֵל כָּל הַדֵּינִים וְכָל הַגְּזֵרוֹת קָשׁוֹת מֵעַלֵּינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, וְתִסְבַּב בְּרַחֲמֶיךָ לְטוֹבָה, בְּאֶפְןִי שֶׁנִּזְכָּה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמְתִּי,
וְלֹא נָשׁוּב עוֹד לְכִסְלָהּ, רַק נִזְכָּה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם.
כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁעִתָּה בְּתַקְוָה גְּלוּתֵנוּ בְּכֻלָּל וּבִפְרֻט, אֵין לָנוּ שׁוּם כַּח
וְתַקְוָה וְסִמְכָה כִּי־אֵם בְּזְכוּת הַקְּדוֹשִׁים הָאֵלֹהִים שֶׁמָּסְרוּ נַפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת
הַשֵּׁם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, "אֲמַרְתָּ לִּי אֲדֹנָי אַתָּה
טוֹבָתִי בַּל עָלֶיךָ. לְקְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה וְאֲדִירִי כָּל חִפְצֵי בָם".
עֲזָרְנוּ בְּזְכוּתָם, וְכִנּוּ בְּכַח קְדֻשַׁתָּם שֶׁל כָּל הַקְּדוֹשִׁים שֶׁהָיוּ מִימֹת

עולם עד הנה, אשר קדשו את שמך בלי מספר במסירת נפש עצום מאד. בזכותם וכחם עזרנו, שנזכר גם כן למסר נפשנו על קדושת השם באמת באהבה וביראה בשמחה ובטוב לבב, ככל אשר בקשנו מלפניך אדונינו מלפנינו. ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך באמת חיש קל מהרה, בכחם וזכותם של כל אלה הקדושים. זכותם יגן עלינו להוציאנו מהרה מפל העוונות ומפל הפגמים והקלקולים שנפלנו בהם כל אחד ואחד לפי ענינו, כאשר אתה לבד יודע.

רבוננו של עולם רבוננו של עולם מה נאמר ומה נדבר ומה נצטדק. עליך השלכנו את יהבנו. אליך שטחנו פיינו. עזרנו וזכנו בזכות הקדושים לשוב אליך באמת מהרה. "חנני יי פי אליך אקרא כל היום, שמח נפש עבדך פי אליך יי נפשי אשא", ותרחם על כבודך הגדול והקדוש ותנקם בימינו לעינינו נקמת דם עבדך השפוף, כמו שכתוב: "אל נקמות יי אל נקמות הופיע, הנשא שופט הארץ השב גמול על גאים". ותמהר ותחיש לגאלנו, ותשיב נדחנו, ותקבצנו יחד מהרה מארבע כנפות הארץ לארצנו. אבינו שבשמים קדש את שמך בעולמך על עם מקדשי שמך, ובישועתך מלפנינו תשוב ותרומם ותגביה קרננו למעלה למעלה, והושיענו בקרוב למען שמך, ברוך המקדש שמו ברבים.

פח

מיוסר על תורה קמ"ט בליקוטי מוהר"ן

"תצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך". מלא רחמים, המעורר ישנים והמקיץ נרדמים, חוס וחמל עלי וזכני ברחמיך הרבים שאזכה לקום בכל לילה ולילה בתצות ממש כל ימי חיי. ואזכה להתעורר משנתי בתצות לילה בזריזות גדול, בלי שום עצלות וכבדות קלל. ולא תתגבר עלי השנה והתדמה חס ושלום, ולא יוכל שום דבר למנוע אותי מזה. וברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים תעורר הרוח

צפונית המנשבת בכנור של דוד בחצות לילה, ומשם ימשך עלי התעוררות להתעורר תמיד משנתי בעת חצות לילה ממש. "עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר".

רבונו של עולם, אפה הזהרתנו בכמה אזהרות לקום תמיד בחצות לילה ממש. כמו שכתוב בזהר הקדוש אזהרות נוראות על זה, אף אפה יודע כי רבו המניעות שמתגברים עלינו על כל אחד ואחד להטרידנו מזה, עד אשר אבדנו רב הלילות אשר בטלנו מלקום בחצות. על-כן באתי לפניך אדון כל רב להושיע, תן לי עצה איך לזכות לזה לקום תמיד בכל לילה בחצות ממש, שהוא תכף אחר ששה שעות מתחלת הלילה, בין בחורף בין בקיץ. ואזכה להתעורר אז בזריות גדול, ולסדר תקון חצות, לאונן ולקונן על חרבן בית המקדש ועל גלות התורה שנמסרו רזיה לחיצונים, ועל חטאי ועוונותי ופשעי העצומים והרבים שגרמו כל זה, והאריכו את הגלות ביותר. כאשר נגלה לפניך יוצר הכל, כמה וכמה הארכתי את הגלות בעוונותי הרבים בכלל ובפרט.

אוי לי וי לי, מה אומר מה אדבר מה אצטדק. הנני לפניך באשמה רבה, ומה שעבר עבר, זכני מעתה לשוב לדרך הישר באמת. ולא אובר שום לילה מלילותי מקימת חצות, ותהיה עמי תמיד. ותעזרני ותשמרני שלא יזיק לי כלל קימת חצות בשום דבר. ולא יארע לי שום חלי ראש ושום נזק מזה. אבי שבשמים הקימני ואחיה. זכני מעתה לקום בכל לילה ולילה תמיד בחצות ממש, בין בחל בין בשבת ויום טוב. בשבתי בביתי ובלכתי בדרך, ולסדר תקון חצות ולעסק אז בתורה הרבה. ותעזרני ותושיעני שאזכה על-ידי סדר תקון חצות להמתיק ולבטל כל הדינים מעלי ומעל כל בני ביתי ומעל כל בני ישראל עמך. ואזכה בכל בקר להסתפל על השמים, ותעזרני להמשיך עלי דעת דקדשה על-ידי-זה, דעת זך וצח, דעת אמתית שאזכה על-ידו לשוב אליך באמת, ולהיות כרצונך הטוב באמת

מעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וַיְהִיָּה נִמְשָׁךְ עָלַי בְּכֹל בִּקְרָה חוּט שֶׁל חֶסֶד מִבְּקָר
דְּאֲבָרָהֶם, וַיִּקְיֵם מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "יּוֹמָם יִצְוֶה יְיָ חֶסְדּוֹ, וּבַלַּיְלָה שִׁירָה
עָמִי, תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי". וַנֶּאֱמַר: "יְיָ בְּהַשְׁמִים חֶסְדְּךָ, אֶמְוֹנְתְּךָ עַד
שְׁחָקִים". וַנֶּאֱמַר: "חֲדָשִׁים לְבָקָרִים רַבָּה אֶמְוֹנְתְּךָ. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי
פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי יְגוֹאֲלֵי". אָמֵן וְאָמֵן.

פמ

מיוסר על תורה קע"ח בליקוטי מוהר"ן

"אוֹרְחָה יְיָ מְאֹד בְּפִי, וּבִתְוֹךְ רַבִּים אֶהְלֶנּוּ, כִּי יַעֲמֵד לִימִין אֲבִיוֹן
לְהוֹשִׁיעַ מִשׁוֹפְטֵי נַפְשׁוֹ". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם חֲנוּן הַמְּרַבֶּה לְסִלַּח, הַרוֹצֵה
בְּתִשְׁבּוּבָה, לְמַדְנֵי אֵיךְ לְהוֹדוֹת לְךָ עֲתָה, וְאֵיךְ לְשַׁמַּח נַפְשֵׁי עֲתָה, בְּאִפְסָן
שְׂאֵזְכָּה עַל יְדֵי הַשְׁמַחָה לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנֶיךָ וּלְפָרֵט אֶת כָּל חֲטָאֵי לְפָנֶיךָ,
שְׁעֲשִׂיתִי מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּאִפְסָן שְׂאֵזְכָּה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמְתָּ. רַבּוֹנוּ
שֶׁל עוֹלָם אֵב הַרְחַמִּים, אַתָּה יוֹדֵעַ כִּי חֲדָוָה תִּקְוָעָה בְּלִבִּי מִסְטָרָא
חֲדָא, וְעֲצִיבוּ מִסְטָרָא חֲדָא, וְגַדְל הַשְׁמַחָה וְהַחֲדָוָה שֵׁישׁ לִי לְשַׁמַּח
עַל חֲלָקִי, הוּא בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ וּמְסָפֵר, אֲשֶׁר זְכִיתִנִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
לְהִיּוֹת מְזַרַע יִשְׂרָאֵל, עִם הַנִּבְחָר מִכָּל הָעַמִּים, וּמְרוֹמְמִים מִכָּל
הַלְשׁוֹנוֹת. אֲשֶׁר אַתָּה מַחֲבִב אוֹתָנוּ בְּכֹל לְשׁוֹנוֹת שֶׁל חֶבֶה, וְאַתָּה אוֹהֵב
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲהַבָּה רַבָּה וְאַהֲבַת עוֹלָם, לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחַת נְצָחִים.
וּמֵאַהֲבַתְךָ וּמִחֲמֻלְתְּךָ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, הַרְבִּיתָ לָנוּ תוֹרָה וּמִצְוֹת, אֲשֶׁר
אֵין קֶץ לְהַשְׁמַחָה שֵׁישׁ לָנוּ לְשַׁמַּח וְלִשְׁיֵשׁ וְלִגְדֵל מְאֹד בְּכֹל מִצְוָה
וּמִצְוָה, הַמְּשִׁיבִין אֶת הַנֶּפֶשׁ וּמְשַׁחֲחִין אֶת הַלֵּב, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: "פְּקוּדֵי
יְיָ יִשְׂרָיִם מְשַׁחֲחֵי לֵב". אֲבָל מְרַבּוּי עֲוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הָעֲצוּמִים,
נוֹפְלִים עָלַי בְּכֹל עֵת עֲצָבוֹת וּדְאָגוֹת וּמְרָה שְׁחוֹרָה, "כִּי עוֹנֵי אֲגִיד
אֲדָאג מִחֲטָאתֵי". וְאַתָּה יוֹדֵעַ כִּי זֹאת הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוֹרָה מִזִּיק
מְאֹד לְעַבְדְּךָ, כִּי מִחֲמַת הָעֲצָבוֹת נִשְׁמָטִים לִבִּי וְנִתְבַּלְבַּל דַּעְתִּי עַד
שְׂאֵינִי יָכֹל לְהַתְּעוֹרֵר לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמְתָּ. וְאַפְלוּ לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנֶיךָ

וּלְפָרַט חֲטָאֵי וּלְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ, קָשָׁה מְאֹד וְכָבֵד עָלַי, מִחֲמַת שְׁנַטְמָטִים לְבִי עַל יְדֵי הָעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה.

עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים, אֲדוֹן הַשְּׂמִחָה וְהַחֲדוּהָ, שְׁתַּרְחֵם עָלַי וְתִלְמַדְנִי אִיךָ לְשִׂמְחַת נַפְשִׁי בְּכָל עֵת. כִּי כָבֵד לְמַדְתָּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עַל יְדֵי צַדִּיקִים הַקְּדוֹשִׁים, שְׂאֵפְלוּ אִם הָאָדָם הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא, אֲפֵלוּ אִם עָשָׂה מַה שֶׁעָשָׂה, וְגַם עֲתָה הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא, אִף עַל פִּי כֵן בְּאִשֶּׁר הוּא שָׂם, הוּא מְחַיֵּב לְהַכְרִיחַ עֲצָמוֹ בְּכָל הַפְּחוֹת, לְהַרְחִיק הָעֲצָבוֹת וּלְשִׂמְחַת אֶת נַפְשׁוֹ בְּכָל עֵת, עַל אֲשֶׁר זָכָה עַל כָּל פְּגָמֵי הַיּוֹת מִזֵּרַע יִשְׂרָאֵל. וְגַם צָרִיךְ לְחַפְּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת מִכָּל הַמַּצּוֹת הַרְבּוֹת שֶׁזָּכָה לַעֲשׂוֹת מֵעוֹדוֹ, כִּי כָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ מַצּוֹת רַבּוֹת, כִּי אֲפֵלוּ פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל מְלֵאִים מַצּוֹת כְּרַמּוֹן, וּבְזֶה רְאוּי לְשִׂמְחַת וּלְשׂוֹשׁ הַרְבֵּה כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, אֲפֵלוּ הַפְּחוֹת שֶׁבְּפָחוֹתֵים, וְהַגְּרוּעַ שֶׁבְּגְרוּעִים.

מָרָא דְּעֵלְמָא כְּלָא, אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת, אָבִי אָב הַרְחֵמֵן, אֲשֶׁר עַז וְחַדְוָה בְּמִקְוָמְךָ, הִיָּה בְּעוֹרֵי וְהוֹשִׁיעֵנִי, שְׂאֵזְפָה לְאַסֵּף וּלְקַבֵּץ כָּל חֲלָקֵי הַשְּׂמִחָה מִכָּל הַמַּצּוֹת וְהַנִּקְדוּת טוֹבוֹת שֶׁזָּכִיתִי בְּרַחֲמֶיךָ מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וַיִּתְקַבְּצוּ אֵלַי כָּל חֲלָקֵי הַשְּׂמִחוֹת הָאֵלוֹ יְחַד, וַיִּתְגַּבְּרוּ בְּכָל עַז עַל הָעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה שֶׁל עוֹנוֹתֵי הַרְבִּים, עַד שְׂאֵזְפָה עַל יְדֵי זֶה לְשִׂמְחַת בְּכָל עַז תָּמִיד. וְאַזְפָּה לְהַתְגַּבֵּר וּלְהַתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה וְחַדְוָה תָּמִיד, בְּכָל מִיָּנִי דְרָכִים וְעֲצוֹת אֲשֶׁר לְמַדְתָּנוּ עַל יְדֵי צַדִּיקֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים. וְתַעֲזָרְנִי לְהַתְגַּבֵּר בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה כָּל כָּף, עַד שְׂאֵזְפָה לְרַקֵּד מִחֲמַת שְׂמִחָה.

וְתוֹבְנִי לְשִׂמְחָה שֶׁל מַצְוָה תָּמִיד, הֵן לְשִׂמְחַת בְּשִׂמְחַת חֲתָנָה שֶׁל מַצְוָה לְשִׂמְחַת חֲתָן וְכֵלָה הַכְּשָׁרִים, הֵן לְשִׂמְחַת בְּשִׂמְחַת שְׂמִחוֹת שֶׁל מַצְוָה וְתִהְיֶה בְּעוֹרֵי וְתוֹשִׁיעֵנִי תָּמִיד לְהִיּוֹת שְׂמִיחַ בְּכָל עֵת בְּשִׂמְחָה שֶׁל מַצְוָה בְּחַדְוָה גְּדוֹלָה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה כָּל כָּף, עַד שְׂאֵזְפָה לְרַקֵּד הַרְבֵּה מִחֲמַת

שְׁמִיחָה. וְאַזְכָּה לְשִׂמְחָה וְלִרְקֹד כָּל כָּף, עַד שְׁאַזְכָּה לִילֵךְ וּלְעֵבֵר בְּכָל קוֹמַת הַשְּׂמִיחָה וְהַרְקוּדִין, שְׁפִלוּלָה מִרַמ"ח אַבְרִים וְשֵׁס"ה גִּידִין. כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא שְׂרֵשׁ נִקְדַּת כָּל הַתְּרִי"ג מְצוֹת שְׁבִתוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב: "פְּקוּדֵי יְיָ יִשְׂרָאֵל מִשְׁמַחֵי לֵב".

וּבְנֵי בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים שִׁיתְּלֶהֱב בִּי הַשְּׂמִיחָה שֶׁל כָּל הַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת הָאֲמִתּוֹת שְׂבִי מִכָּל הַמְצוֹת אֲשֶׁר זָכִיתִנִי מֵעוֹדִי בַּחֲסִדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, עַד אֲשֶׁר תֵּאִיר הַשְּׂמִיחָה בְּאוֹר גְּדוֹל וְנִפְלָא, עַד אֲשֶׁר יִתְבַטְּלוּ עַל יְדֵי זֶה הַחֲשֵׁךְ וְהַמְּנִיעָה וְהַדְּאָגָה וְהַעֲצָבוֹת שֶׁל רְבוּי הַחֲטָאִים וְהַעֲוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים הַעֲצוּמִים שֶׁחֲטָאתִי וְשָׁעוּתִי וְשִׁפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְאִם הֵם רַבִּים וְעֲצוּמִים מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל זֶה מְדָה טוֹבָה מְרַבָּה. וּבְכַחֲךָ הַגְּדוֹל אַתָּה יָכֹל לְהוֹסִיף אוֹר גְּדוֹל בְּהַשְּׂמִיחָה שֶׁל הַמְצוֹת וְהַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת שְׂבִי, עַד אֲשֶׁר יִתְגַבְּרוּ עַל הַחֲשֵׁךְ וְהַדְּאָגוֹת וְהַעֲצָבוֹת שֶׁל רְבוּי הַעֲוֹנוֹת שְׁלִי, עַד שִׁיתְבַטְּלוּ הָרַע לְגַבִּי הַטוֹב, שִׁיתְבַטְּלוּ עֲצָבוֹת הַעֲוֹנוֹת כְּנֶגֶד שְׂמִיחַת הַמְצוֹת. וְאַזְכָּה לְשִׂמְחָה וְלִרְקֹד הַרְבֵּה בְּשִׂמְחָה שֶׁל מְצוּהַ תְּמִיד, עַד שְׁאַזְכָּה לְשִׂמְחָה שְׁלֵמָה בְּאַמְתִּי, וְלִהְשָׁלִים כָּל קוֹמַת הַשְּׂמִיחָה וְהַרְקוּדִין בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמְתִּי. וְעַל יְדֵי זֶה תִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים, לְהַתְּדוֹת לְפָנֶיךָ בְּכָל עֵת, וּלְפָרֵט אֶת כָּל חֲטָאֵי בְּפִרוּשׁ בְּפֶה מְלֵא. וְאֵל יִמְנַעֲנִי מִזֶּה שׁוֹם מוֹנֵעַ וְעֹכֹב. וְאֵל יַעֲבִירֵנִי הַשְּׂכָחָה לְשַׁכַּח אֵיזָה חֲטָא מִלְּפָרְטוֹ לְפָנֶיךָ. וְאֵל יְבַלְבֵּל אוֹתִי מִזֶּה שׁוֹם בְּלִבּוֹל. רַק אֲזָכָה לְהַתְּדוֹת לְפָנֶיךָ בְּאַמְתִּי וּלְפָרֵט אֶת הַחֲטָא בְּפִרוּשׁ. וְאַתָּה מְלֵא רַחֲמִים תְּהִיָּה בְּעֲזָרִי, שְׁאַזְכָּה עַל יְדֵי וְדוּי דְּבָרִים לְבָנוֹת וְלִהְשָׁלִים אֶת הַדְּבֹר בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה יִתְעוֹרֵר הַקּוֹל הַעֲלִיּוֹן וְיִתְיַחַד עִם הַדְּבֹר בְּיַחַד שְׁלֵם, בְּאִפְּן שִׁיתְתַּקְּנֵנוּ עַל יְדֵי זֶה כָּל חֲטָאֵי וְעוֹנוֹי וּפְשָׁעֵי שֶׁחֲטָאתִי וְשָׁעוּתִי וְשִׁפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְתִמְלֵא כָּל הַשְּׂמִיחָה שֶׁפָּגַמְתִּי בְּשִׂמְךָ הַגְּדוֹל. רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מִי יִשׁוּם לִי פֶה לְדַבֵּר עִתָּהּ, לְפָרֵשׁ עִתָּהּ כָּל שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ. אֵיךְ לוֹקְחִין כַּח עִתָּהּ לְשַׁפְּךָ לְבִי כַּמִּים

נוכח פניך יי. רבונו של עולם, מלא רחמים, "מלכי ואלהי אליך
 אתפלל", למדני איך לנצח אותך, שתחזירני בתשובה שלמה לפניך
 באמת. אבי צורי גואלי ופודי, הצופה להטיב אחריתי, עזרני ברחמיך
 העצומים ובישועתך הגדולה, ובדרךכי עצותיך הנפלאות, שאזכה
 להיות בשמחה תמיד. "שמח נפש עבדך פי אליך יי נפשי אשא".
 חזקני ואמצני להתגבר בכל פעם על העצבות, להגביר השמחה על
 העצבות. ותחזק אותי בכל מיני שמחות, ותשמח את נפשי בכל דרכי
 השמחה אשר למדו אותנו רבותינו הקדושים, באופן שאזכה להיות
 בשמחה תמיד. ולא אניח את העצבות להתקרב אלי בשום אופן. ולא
 יהיה שום כח להעצבות והמרה שחורה לטמטם את לבי חס ושלום,
 ולא לבלבל את דעתי, רק אזכה להתגבר בכל עת בשמחה גדולה
 וחדוה רבה, עד שאזכה מתוך השמחה להתודות לפניך בפה מלא,
 ולשפך לבי כמים נוכח פניך יי, ולפרש כל שיחתי לפניך בכל יום,
 בלב נשבר ונדכא כראוי לי. ואחר כך תכף אחזר אל השמחה ביתר
 שאת ויתר עז, ולהרבות בשמחה יתרה בכל פעם בכל עז ותעצומות,
 עד שאזכה לשוב אליך באמת, ולעבד אותך תמיד "בשמחה ובטוב
 לכב מרב כל". כי בשם קדשך הגדול והנורא בטחתי שאתה יכל
 לעזור לי גם עתה להתגבר בשמחה תמיד.

אגילה ואשמחה בישועתך. "אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך
 עליון". ותמשיך עלינו השמחה ממקור השמחה, מהשמחה העתידה
 והמוכנת לבוא עלינו בקרוב על ידי משיח צדקנו, כמו שכתוב: "כי
 בשמחה תצאו ובשלום תובלון הקרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה
 וכל עצי השדה ימחאו כף". ותמהר ותחיש לגאלנו, ותנחם ותשמח
 אותנו ואת כל עמך ישראל במהרה בימינו, ויקים מהרה מקרא
 שכתוב: "כי נחם יי ציון, נחם כל חרבותיה, וישם מדברה כעדן
 וערבתה כגן יי, ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה". אמן
 ואמן.

צ

מיוסד על תורה רפ"ב בליקוטי מוהר"ן

"אֲחֻלָּהּ יי בְּחַיֵי אֲזַמְרָה לֵאלֹהֵי בְּעוֹדֵי". רבוננו שֶׁל עוֹלָם עֲשֵׂה עִמִּי בְּדַרְכֶיךָ הַנִּפְלְאִים וְחֻסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים, וְהִנֵּה נָא בְּעֲזָרִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֻזָּכָה בְּכָל עֵת לְשִׂמְחַת נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה וְהַעֲלוּבָה מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר, בְּאִפְּן שְׂאֻזָּכָה לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ אֶת כָּל הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַשׁ מִיּוֹם בְּרִיאַת אָדָם הִרְאִינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְאֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עִתָּהּ בְּדוֹר הַזֶּה. אֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה בְּכֻלְיֹת הָעוֹלָם עִם כָּל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עִמִּי הָעֲנִי וְהָאֲבִיּוֹן הַדָּל וְהַנִּשְׁחָת הַחוּטָא וְהַפְּגוּם הַפּוֹשֵׁעַ וְהַחַיִּב מְאֹד, הָאֲכֻזָּר עַל עֲצֻמוֹ כְּזֶה, אֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עִם נְשָׁמַתִּי וְרוּחִי וְנַפְשִׁי מִיּוֹם שֶׁנֶּאֱצְלוּ וְנִבְרְאוּ וְנִזְצָרוּ וְנַעֲשׂוּ, עַד אֲשֶׁר נִמְשְׁכוּ לְתוֹךְ הַגּוֹפִים שֶׁנִּתְגַּלְגְּלוּ בָהֶם בְּכָל הַגְּלֻגּוּלִים שֶׁעָבְרוּ עֲלֵיהֶם עַד אֲשֶׁר בָּאוּ בְּתוֹךְ גּוֹפֵי הַזֶּה הַמְּגֻשָׁם הַחוּטָא וְהַפְּגוּם מְאֹד. אֶת כָּל אֲשֶׁר עָבַר עָלֵי מִיּוֹם הַזְּכָרוֹן שֶׁל הַזְּקֵן הָעֲלִיּוֹן שֶׁזָּכַר לֹא כְּלוּם, וְכָל אֲשֶׁר עָבַר עָלֵי בִימֵי הַזְּכָרוֹן, שֶׁל שְׂאָר הַזְּקֵנִים הַקְּדוּשִׁים הַזּוֹכְרִים הַמְּרָאֵה וְהַטַּעַם וְהַרִית. וְהַחֲכָמִים שֶׁהִמְצִיאוּ אֶת הַגְּרָעִין, וּבָעֵת שֶׁהוֹלִיכוּ הַגְּרָעִין לְטַעַם הַפְּרִי, וּבָעֵת שֶׁהִתְחִילָה הַפְּרִי לְהִתְהוּוֹת וּלְהִתְרַקֵּם, וּבָעֵת שֶׁהָיָה הַנֵּר דוֹלֵק. וּבָעֵת שֶׁחֲתָכוּ הַפְּרִי מִן הָאֵילָן, אֲשֶׁר אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ הַפְּרוּשׁ שֶׁל אֱלוֹהֵי הַדְּבָרִים, וְאֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עִמִּי בְּיָמֵי הָהֵם, וְאֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עִמִּי אַחֵר כִּי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְאֶת כָּל אֲשֶׁר עָשִׂיתִי טוֹב וְרָע, אֶת כָּל אֲשֶׁר עָבַרְתִּי וּפְגַמְתִּי בְּשׁוֹגֵג וּבְמִזִּיד בְּאַנְס וּבְרִצּוֹן בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְאֶת כָּל מַה שֶׁזָּכַרְתִּי לְחַטָּף אֵיזָה נְקֻדוֹת טוֹבוֹת בְּיָמֵי הַרְעִים הָאֵלֶּה שֶׁעָבְרוּ עָלֵי מַעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְעַתָּה אֲחַרֵּי כָּל הַבָּא עָלַי, וְאַחֲרַי כָּל מַה שֶׁעָשִׂיתִי אִם טוֹב וְאִם רָע, הוֹרְנִי וּלְמַדְנִי עִתָּהּ, הַדְּרֹךְ וְהַנְּתִיב וְהַשְּׁבִיל הָאֱמֶת, בְּאִפְּן שְׂאֻזָּכָה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֱמֶת מַעֲתָה עַל כָּל פְּנִים.

רבונו של עולם חפץ חסד מלא רחמים הצופה לרשע וחפץ בהצדקו, הדין את כל אדם לכף זכות תמיד, רב חסד ומרבה להטיב, המנהיג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים עזרני וזכני הדרך האמת, באפן שאזכה גם עתה לחפש ולבקש ולמצא בי זכות ונקודות טובות, ולדון את עצמי לכף זכות תמיד, באפן שאזכה לשמח את עצמי בכל עת, ולכנס בכף זכות באמת. ולזפות על ידי זה לתשובה שלמה באמת, ולהתפלל על ידי זה בכונה גדולה בחיות והתלהבות ובשמחה רבה וחדוה גדולה ועצומה. ואזכה לקיים באמת מקרא שכתוב: "אזמרה לאלהי בעודי".

רבונו של עולם אתה יודע שאין לי שום חיות וכח ותקנה ופתחון פה לדבר לפניך כי אם על ידי הדרך הקדוש והנורא והנשגב והנפלא הזה, שגלו רבותינו זכרונם לברכה בפסוק: "אזמרה לאלהי בעודי". כי אתה יודע את גדל עצם ורבוי קלוקולי, את מרירות דמרירות כאבים אנושים של עוונותי העצומים והכבדים מאד במהות וכמות ואיכות, אשר כמעט כמעט לא היה תקנה חס ושלום, כי מכף רגל ועד ראש אין בי מתם פצע וחרבורה ומכה טריה. אבל אתה הזהרתנו שצריך האדם לחפש ולבקש ולמצא בעצמו נקודות טובות ולשמח את נפשו, ולבלי לפל בדעתו, מכל שכן שלא ליאש את עצמו חס ושלום בשום אפן בעולם, על כן עזרני וזכני והורני הדרך לזכות לזה באמת, שאזכה בכל עת אשר ירצו להתגבר עלי חס ושלום עצבות ומרה שחורה ויגון ואנחה על ידי עוונותי ופשעי הרבים והעצומים מאד, וירצו להחליש את דעתי ולרשל את ידי, כאלו אפס תקנה חס ושלום, שתעזרני ותושיעני בחסדיך הרבים והגדולים להתגבר עליהם בכל עז ותעצומות, ולבלי לפל בדעתי בשום אפן בעולם, רק להתחזק ולהתגבר בכל הפחות לחפש ולעין ולבקש ולמצא בי זכות ונקודות טובות שזכיתי לעשות מעודי עד היום הזה. כי באמת גם בעצם פחיתותנו ושפלותנו ובעצם רבוי פגמנו, אף על

פי כן חסדך גבר עלינו, וזכיתנו ברחמיך בכל עת לחטף בכל פעם איזה מצות ומעשים טובים, וכאשר אתה משבח ומפאר ומחבב את כנסת ישראל בגלותם ושפלותם, "כפלח הרמון רקתך", אפלו פושעי ישראל מלאים מצות כרמון. ואם גם המצות בעצמן שאנו עושין הם מלאים פסלת, פניות ומחשבות זרות ובלבולים, ועדין לא עשינו מעולם שום מצוה בשלמות, אף על פי כן, אי אפשר שלא יהיה בהם איזה נקדות טובות. פי בכל מצוה ומצוה שזכינו כל אחד ואחד לעשות לפעמים הן ציצית או תפלין, או קבלת שבתות וימים טובים, או איזה צדקה וגמילות חסד, והרחקות מאכלות אסורות, וכו' וכו', בודאי יש בכל מצוה ומעשה טובה איזה נקדה טובה, על כל פנים. ועל ידי אלו הנקדות טובות ראוי לנו לשמח כל ימינו לעולם, אפלו בעצם גריעותינו, מה שזכינו לגרם נחת רוח לפניה באיזה נקדות טובות שזכינו כל ימי חיינו. ועל ידי זה נזכה לכנס לכף זכות באמת, ולשמח את נפשנו תמיד, באפן שנזכה לשוב בתשובה שלמה באמת על ידי זה. כי אני מאמין באמונה שלמה שעל ידי הדרך וצנור החסד הנפלא הזה, יש תקנה גם לי, ואפלו לכל פושעי ישראל הגרועים מאד, לזכות מעתה לתשובה שלמה באמת ולהיות בשמחה תמיד.

וְזַכֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְדוֹן אֶת כָּל בְּנֵי אָדָם לְכַף זְכוּת תְּמִיד, וְאֶפְלוּ כִּשְׂאֵנִי רוּאָה רְשָׁע גָּמוּר, אִף עַל פִּי כֵן אֲחַפֵּשׁ וְאֲבַקֵּשׁ עַד שְׂאֵמָצָא בו גַּם כֵּן נְקֻדוֹת טוֹבוֹת, עַד שְׂאֵזְכֶּה לְדוֹנוֹ לְכַף זְכוּת. וְלִהְיוֹנוּ כִּכְף זְכוּת בְּאֵמֶת. וְלִהְיוֹנוּ בְּתוֹשִׁיבוֹ בְּתוֹשִׁיבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת עַל יְדֵי זֶה. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם בְּזְכוּת וְכַח הַצְדִּיקִים הָאֱמֵתִיִּים הַמְּלִיצִים טוֹב עַל יִשְׂרָאֵל תְּמִיד, הַעוֹסְקִים וְטוֹרְחִים בְּכָל כַּחַם לְחַפֵּשׁ וְלַחְתּוֹר וְלִמְצֹא זְכוּת וְטוֹב בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, אֶפְלוּ בְּהַגְרוּעַ שְׁבַגְרוּעִים, בְּזְכוּתָם וְכַחֵם, זַכְנוּ גַּם כֵּן לְבוֹא לְזֶה בְּאֵמֶת.

וְתַזְכֵּנִי לְהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיקִים הָאֱמֵתִיִּים הָאֵלוּ, הַעוֹסְקִים בְּזֶה תְּמִיד, לְחַפֵּשׁ וְלַבְקֵשׁ וְלִמְצֹא נְקֻדוֹת טוֹבוֹת בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, אֶפְלוּ

בפושעי ישראל, בכלם מחפשים ומוצאים בחכמתם נקדות טובות, ומלקטים ומקבצים אותם "אחת לאחת למצא חשבון". ומכניסים גם אותם בכף זכות, ובונים מהם בנינים דקדושה נפלאים ונוראים. ומעלים לפניה ששועים גדולים שלא עלו לפניה מימות עולם. וזוכין לעשות זמירות ונגונים קדושים על ידי קבוצת הטוב הזה ממקומות האלה.

רבנו של עולם, מלא רחמים, זפנו להתקרב לצדיקים האלו, וזכנו להכלל בהם ולשמע תפלתם הקדושה של צדיקים נוראים האלו. אשר רק הם יודעים להתפלל בשביל כלל ישראל, ולירד לפני התבה להוציא את הרבים ידי חובתן, לקבץ כל הטוב וכל הנקדות טובות מכל אחד ואחד מהמתפללין, ולהתפלל עם כל הטוב הזה לפניה מלא רחמים, ולהפך מדת הדין למדת הרחמים. זכנו בחסדי הגדולים ורחמי העצומים, שנהיה נכללים בתפלות הצדיקים האלו. והם יתפלו בעדנו תמיד, ואל יתנו דמי לך עד אשר תרחם גם עלינו על כל אחד ואחד. ותאספנו אליך הביתה, ותכניסנו לכהן זכות באמת. ותשמח את נפשינו תמיד. ותחזירנו בתשובה שלמה לפניה באמת. מעתה ועד עולם.

ובכן תרחם עלינו ועל זרענו ועל כל זרע עמך בית ישראל, ותגן ותשמר ותציל את כל ילדי עמך בית ישראל, מן כל הפתות הרעות של החכמים להרע המתפשטים עתה בעולם בעוונותינו הרבים, באשר אתה ידעת. הן מפתות האפיקורסים העוסקים בחכמות חיצוניות ולשון עלגים של העכו"ם, המתגברים בכל עת לחנף נערי בני ישראל בדרכיהם הרעים והמרים, להרחיקם מלמוד תורה שבועל פה, ולבלי ללמד כי אם תנ"ך עם חכמת הדקדוק. וגם זה רק שעה מועטת ביום, ולבלות עקר הזמן על למוד חכמות חיצוניות ולשונות, העוקרים את האדם משני עולמות. אוי לעינים שפך רואות, אוי לאזנים שפך שומעות. והן משאר פתות של חכמים בעיניהם,

המתלוצצים מהתמימים בדרךיהם, העוסקים בעבודת יי וכתורתו בפשיטות בתמימות בלי חכמות של הבל, פאשר הורו לנו אבותינו ורבותינו הקדושים, אשר רבים קמים נגדם, ופורשים רשת לרגלם, להטות אותם מני דרך הישר והכבוש מכבר, לבודות מלבם חכמות של שטות ולצנות, לבלבל ולהחליש חס ושלום דעת התמימים והישרים בלבותם.

יי אלהים אתה ידעת את כל זה, פמה וכמה מזיקים לעבודתך חכמות פאלו, רחס עלינו ועל זרענו ועל כל זרע עמך בית ישראל, ושמר והצל כל ילדי עמך בית ישראל מפל הפתות הרעות האלה, שלא יתפסו ברשתם בימי נעוריהם. ותעזר ותגן ותושיע לנו בכל עת, ותורנו ותלמדנו תמיד שנוזקה לידע איך להתנהג עם בנינו וזרעינו מקטנותם, איך לשמרם ולמלט נפשם מן הפתות הרעות האלה, ולחנכם לטובה בדרךך הקדושים והאמתיים, שילכו בדרך הישר והאמת בתמימות ופשיטות פרוצונך הטוב באמת, פאשר קבלנו מאבותינו ורבותינו הקדושים. ונוזקה להודיע לכל בנינו ודורותינו הפאים אחרינו ולכל דורות זרע ישראל, את כל מעשי יי הגדול אשר עשית עמנו מימי אבותינו עד הנה בכל דור ודור. "למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקמו ויספרו לבניהם", ונוזקה לקים בשלמות מקרא שכתוב: "והודעתם לבניך ולבני בניך", להודיע להם קדשת אמונתנו הקדושה והטהורה והתמימה, ותרחם על כל ילדי עמך בית ישראל מקטנותם, שיזכו לקבל הבל פיהם שאין בו חטא מהמשפנות הקדושים של הצדיקים האמתיים, אשר כל אחד ואחד בונה משפן קדוש. אשר משם מקבלים התינוקות של בית רבן הבל פיהם הקדוש שאין בו חטא.

רבנו של עולם אתה יודע את כל המעשה אשר נעשה עכשו בעולם בדורות הללו בענין התינוקות של בית רבן, אשר כל העולם אינו מתקים אלא על הבל פיהם הקדוש שאין בו חטא, ורבים קמים

עליהם לבלבל ולקלקל חס ושלום הכל פיהם הקדוש מנעוריהם, על ידי חכמתם הרעות. רחם עליהם ועלינו למענך, והגן בעדיהם ושמרם והצילם מפל מיני חנוכים הרעים של כל מיני דרכים שאינם ישרים בעיניך. אתה יי תשמרם תצננו מן הדור זה לעולם. חמל על פליטת ילדי עמך בית ישראל, אשר אין לנו על מה להשען כי אם על זכות הכל פיהם הקדוש שאין בו חטא. רחם עליהם ועלינו, שיזכו כל ילדי עמך בית ישראל שכל אחד ואחד יקבל הכל פיו שאין בו חטא מהמשכן הקדוש של הצדיק האמת השף אליו כפי שרש נשמתו, באפן שיזכו על ידו לילך ולהתחנך בעבודת השם ותברך ולכנס בתורת יי באמת, שיזכו ללמד תורה לשמה ולהגות בה יומם ולילה. ותפתח את לבם בתלמוד תורתך, ותתן להם בינה בלבם להבין ולהשפיל לשמע ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה, והאר עיניהם בתורתך ודבק לביהם במצותיך. ותאריך ימיהם ושנותיהם בטוב ובנעימים. ותהיה עמם תמיד ותעזרם ותושיעם שיזכו לעבדך באמת כל ימיהם לעולם.

רבנו של עולם מלא רחמים, יודע תעלומות, זכנו לפעל בקשתינו ברחמים אצלך, בזכות וכח הצדיקי אמת הגדולים במעלה, העוסקים לדון את כל העולם לכף זכות תמיד, ולחפש ולבקש ולמצא נקודות טובות בכל אחד ואחד מישראל אפלו בהגרוע שבגרועים, ולקבץ כל הטוב הזה ולהתפלל עם כל הטוב הזה לפניך להמתיק ולבטל כל הדינים שבעולם. אשר אלו הצדיקים רואים ומבינים כל הבחינות בכלל ובפרט שיש בענן התינוקות של בית רבן, כי הם רואין היכן התינוקות קורין, ומאיזה צדיק מקבל כל תינוק ותינוק הכל פיו שאין בו חטא, וכמה וכמה מקבלים ממנו, וכל הבחינות שיש בזה, והדור שיצא מהם עד הסוף. בזכות וכח אלו הצדיקים, עזר והושיע לנו ולכל ילדי עמך בית ישראל, וזכנו לפעל כל מה שבקשנו מלפניך, ומלא משאלותינו לטובה ברחמים.

מָרָא דְּעִלְמָא כְּלָא, זַפְנֵי לְכַנְס בְּאַמַּת לְכַף זְכוּת, בְּאַפְּן שְׂאֲזָכָה מְעַתָּה לְשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמַּת. זַפְנֵי בְּזְכוּת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שְׁהִיּוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וּבְזְכוּת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שְׁבִדּוֹר הַזֶּה. וְעֲזַרְנִי, וְהוֹשִׁיעֵנִי וְלַמְּדֵנִי וְהוֹרְנֵנִי בְּכָל עֵת עֲצוֹת אֲמִתִּיּוֹת, בְּאַפְּן שְׂאֲזָכָה לְשִׂמְחָה אֶת נַפְשִׁי בְּכָל עֵת עַל-יְדֵי דְרָכֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת. וְלִבְלִי לְהַנִּיחַ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַמְּרָה שְׁחוֹרָה לְכַנְס בִּי וְלֹא לִגַּע בִּי כָּלֵל, רַק אֲזָכָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד בְּאַמַּת בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ. וְתַתֵּן שִׂמְחָה בְּלִבִּי עַל יְדֵי דְרָכֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת. וְאֲזָכָה לְהִיּוֹת אִיךָ שִׂמְחָה תָּמִיד, עַל יְדֵי כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שְׂזָכִיתִי מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה לְגֵרָם אֵיזָה נַחַת רִיחַ לְפָנֶיךָ. וְתַעֲזַרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֲזָכָה גַם לְשִׂמְחָה אַחֲרִים, וְתוֹרְנִי וְתַלְמִדְנִי דַעַת וְתִבּוּנָה, בְּאַפְּן שְׂאֲזָכָה לָזֶה, לְשִׂמְחָה נְפִשׁוֹת עִמָּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת, וְלִדְוֹנָם לְכַף זְכוּת תָּמִיד, עַד שְׁיִזְכּוּ כֻלָּם לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמַּת וּבְשִׂמְחָה. וַיְקִים מְהֵרָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְנִתַּתִּי לָכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְהִסִּירוֹתִי אֶת לֵב הָאֶבֶן מִבְּשָׂרְכֶם וְנִתַּתִּי לָכֶם לֵב בָּשָׂר, וְעָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר בְּחֻקֵי תִלְכוּ וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעָשִׂיתֶם", וְנִזְכָּה לְעַבֵּד אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה וְלִבָּא לְפָנָיו בְּרִנָּה, וַיְקִים מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשָׁיו בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָם", וְנִאָּמַר: "אֲשִׁירָה לַיְיָ בְּחַיֵּי אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי בְּעוֹדֵי יַעֲרֹב עָלֵינוּ שִׁיחֵי אֲנָכִי אֲשִׂמַח בֵּינִי. יִתְמּוּ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם, בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ הַלְלוּיָהּ".

צא

מיוסר על תורה קנ"ו בליקוטי מוהר"ן

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתּוֹכְנֵנִי לְהַתְּדַבֵּק בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה. וְתַפְתַּח אֶת לִבִּי וְדַעַתִּי עַד שְׂאֲזָכָה לְשִׂמְחָה וּלְהִבְיִן הַיָּטִב בְּלִבִּי אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהוֹרָה וְהַתְּמִימָה, הַמְּשִׁיבֵת נַפְשׁ וּמְחַכְמַת פִּתִּי וּמְשַׂמַּח לֵב וּמְאִירַת עֵינָיִם וְעוֹמְדַת

לְעַד וְצִדְקוֹ יִחַדְדוּ. וְאֶזְכָּה לְהַרְגִישׁ הַיָּטִב נִפְלְאוֹת נְעִימַת עֲרֻבַת מְתִיקַת חֲדוּשֵׁי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים מְאֹד, שְׁגָלוֹ כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, הַמְּחִיין כָּל הָעוֹלָמוֹת. וְאֶזְכָּה לְהִנּוֹת וּלְהִתְעַנֵּג עַל יי בְּדַבְרֵי תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, עַד אֲשֶׁר אֶקְוֶה וְאֶמְאֵס בְּחַיֵּי עוֹלָם הַזֶּה וּבְתַאוּתוֹ וְהַבְּלִיּוֹ, וַיִּתְבַּטְּלוּ כָּל חַיֵּי עוֹלָם הַזֶּה אֲצִלִּי לְגַמְרִי, עַל יְדֵי עֲצָם הַהֲנָאָה וְהַתְעַנּוּג וְהַשְׁעִשׂוּעַ שְׁאֶזְכָּה לְהִנּוֹת וּלְהִתְעַנֵּג מִדַּבְרֵי תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְהַנּוֹרָאָה, אֲשֶׁר כָּל דְּבָרֶיהָ חַיִּים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנִחְמָדִים לְעַד, וְנִחְמָדִים מְזַהֵב וּמְפַז רַב, וּמְתוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנִפְתַּח צוֹפִים. כִּי בְּאֵמַת מִרְחוֹק נִרְאָה לִי בְּדַעְתִּי נְעִימַת עֲמֻקּוֹת דַּבְרֵי תוֹרַתְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר עוֹלָה עַד אֵין סוֹף וַיּוֹרֵד עַד אֵין תְּכֵלִית, וּמְקַשֵּׁר וּמְחַבֵּר וְכוּלֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת יַחַד, וְנוֹתֵן עֲצוֹת נִפְלְאוֹת לְכָל דָּרִי מַעְלָה וְדָרִי מִטָּה אִיךָ לְזַכּוֹת לְהַפְּיֵר אוֹתְךָ תִּתְבַּרְךָ, וּלְהִתְדַבֵּק בְּךָ בְּאֵמַת. "מִה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יי מְאֹד עֲמַקּוֹ מִחֻשְׁבוֹתֶיךָ". וְאִם הֵינּוּ זוֹכִים לְשִׁמְעַת וּלְהַטּוֹת אֶזְנֵינוּ וּלְבַנּוֹ הַיָּטִב לְדְבוּר אֶחָד מִתּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר גְּלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, וְעַל יְדֵי כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר עַד הַיּוֹם הַזֶּה הֵינּוּ מִתְבַּטְּלִים לְגַמְרִי, אִךָ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים אֵין אָנוּ זוֹכִים לְהַכְנִיס הַדַּעַת בְּלִב, וּלְכַטֵּל תַּאוֹת הַלֵּב עַל יְדֵי זֶה, כִּי לְבַנּוֹ מְלֵא מִחֻשְׁבוֹת חוּץ, תַּאוֹת וּבְלִבּוֹלִים וְהִרְהוּרִים וְעַקְמִימִיּוֹת שְׁבַלֵּב, עַד אֲשֶׁר לְבַנּוֹ רְחוֹק מְאֹד מִדַּבְרֵי תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, עַל כֵּן אֵין אָנוּ מְרַגִּישִׁין נְעִימוֹת מְתִיקוֹת אִמְרוֹתֶיהָ הַטְּהוּרִים.

אָנָּה אֶדוֹן יַחֲדֵד, הַמְּלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ, וְתַפְתַּח לְבַנּוֹ בְּתַלְמוּד תּוֹרַתְךָ. וְזַכְּנוּ שֶׁנִּדְבַק לְבַנּוֹ בְּאֵמַת בְּדַבְרֵי תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהִנּוֹת וּלְהִתְעַנֵּג מְאֹד מִדַּבְרֵי תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה עַד שֶׁיִּהְיֶה נֶמְאָס אֲצִלָּנוּ עַל יְדֵי זֶה כָּל חַיֵּי עוֹלָם הַזֶּה וּתַאוּתוֹתָיו וְהַבְּלִיּוֹ וְנִזְכָּה לְחַיִּים טוֹבִים וְאֲרוֹפִים בְּאֵמַת לְהִתְדַבֵּק בְּךָ וּבְתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים לְעוֹלָם וָעֶד. וְלֹא נָסוּר מִרְצוֹנְךָ קְמִין וּשְׂמֵאל. הַעֲרַב נָא יי אֲלֵהֵינוּ אֶת דַּבְרֵי תוֹרַתְךָ בְּפִינוּ, וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ

וְצִאָצְאֵינוּ וְצִאָצְאֵי עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְהָ, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה "לְחַזוֹת בְּנַעַם יי וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ", מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

צב

מיוסד על תורה ע"ב בליקוטי מוהר"ן

טוֹב וּמְטִיב לְכָל אֲשֶׁר בְּרָאתָ הָעוֹלָם בְּשִׁבִיל לְגִלוֹת טוֹבְךָ וּרְחֻמְנוּתְךָ, וּמְרַב טוֹבְךָ הָאֱמֵתִי וְהַנֶּצְחִי אֲשֶׁר חִפְצָתָ לְגִלוֹת לְבְרִיּוֹתֶיךָ, נְתַתּ בְּנוֹ אֶת הַיֵּצֶר הָרַע כְּדֵי לְהַכְנִיעוֹ וּלְשַׁבְּרוֹ, כְּדֵי לְזַכּוֹת עַל יְדֵי זֶה לְכָל טוֹב אֱמֵתִי וְנֶצְחִי. כִּי דַעְתְּךָ שְׂגָבָה מְאֹד, וְיַדְעָתָ אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֶׁר לְגִלוֹת טוֹבְךָ לְבְרִיּוֹתֶיךָ כִּי אִם עַל יְדֵי שְׂיִהְיֶה כַח הַבְּחִירָה לְאָדָם עַל יְדֵי שְׂגִי הַיֵּצֶרִין שְׂנַתְּתָ בּוֹ, יֵצֶר טוֹב וְיֵצֶר הָרַע. וְלֹאֲשֶׁר טוֹבְךָ וְהַשְּׂגָת אֱמֵתְךָ עוֹלָה עַד אֵין סוֹף, וְאַתָּה חִפְץ שְׂנַשְׂיג אוֹתְךָ בְּתַכְלִית מְדַרְגָּה הָעֲלִיּוֹנָה, עַל כֵּן הַגְּדִלְתָּ וְהַרְבִּיתָ בְּכַחוֹת הַיֵּצֶר הָרַע כְּמַעַט בְּלִי שְׁעוֹר, וְנִתְּתָ לוֹ כַח לְהַסִּית וּלְמַנֵּעַ וּלְפַתּוֹת בְּכָל דְּרָגָא וְדְרָגָא, כְּדֵי שְׂנַתְּגַבֵּר בְּכָל פַּעַם לְשַׁבְּרוֹ בְּכָל דְּרָגָא וְדְרָגָא וּבְכָל בְּחִינָה וּבְחִינָה, כְּדֵי לְהַשְׂיג אֱמֵתִית אֲלֵהוּוֹתְךָ בְּשִׁלְמוֹת גְּדוֹל בְּיֹתֵר בְּכָל פַּעַם, בְּמַדְרָגָה לְמַעְלָה מִמְדַרְגָּה, "כִּי גָבַהּ מֵעַל גָּבַהּ שׁוֹמֵר וּגְבוּהִים עֲלֵיהֶם". כִּי מַעְצָם טוֹבְךָ הַנֶּעְלָה וְהַנֶּשְׁגָב, אַתָּה חִפְץ לְהִיטִיב עִמָּנוּ בְּכָל הַטוֹב שְׂבִכָל הָעוֹלָמוֹת בְּתַכְלִית הַמַּעְלָה שְׂאִין מַעְלָה אַחֲרָיו. וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהַשְׂיג הַטוֹב הָאֱמֵתִי שְׂבִכָל מְדַרְגָּה וּמְדַרְגָּה, כִּי אִם עַל יְדֵי שְׂבִירַת הַפֶּחַ הַמוֹנֵעַ וְהַמְסִית וְהַמְדִּיחַ שֶׁהוּא הַיֵּצֶר הָרַע שְׂבִכָל מְדַרְגָּה וּמְדַרְגָּה. וּכְמוֹ שְׂאִמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרָנוֹם לְבָרְכָה כָּל הַגְּדוֹל מִחֲבָרוֹ יֵצְרוּ גְדוֹל מִמֶּנּוּ. וּבְעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים וּבְשִׁטוֹת דַּעְתִּי הַפְּחוּתָהּ, לֹא דֵי שְׂלֵא הַתְּגַבְּרַתִּי לְשַׁבְּרוֹ בְּכָל מְדַרְגָּה וּמְדַרְגָּה, אֲף גַם הַתְּגַרָּה בִּי בְּיֹתֵר מְנַעוּרִי, עַד אֲשֶׁר נִתְּפַסְתִּי כְּתוֹא מְכֻמָּר, "נִתְּנִי יי בְּיַדִּי לֹא אוֹכַל קוֹם". וְכָל מֵה שְׂאֵנִי רוֹצֶה לְפַעֲמִים לְחַתּוֹר לְצִאת כְּחוּט הַשְּׁעָרָה מִתַּחַת יְדוֹ, הוּא

מתגברה ומתגבר בי ביותר. וכן הִיה כִּמְה פְּעָמִים בְּלִי שְׁעוֹר, עַד אֲשֶׁר
 "כָּשָׁל כַּח הַסֶּבֶל", "צָמְתוּ בַּבּוֹר חַיֵּי וַיְדוּ אָבֶן בֵּי", מָה אֹמֵר, מָה
 אֶתְאוּנֶנּוּ, מָה אֹמֵר מָה אֲדַבֵּר מָה אֶצְטַדֵּק, אֵיכָכָה אֶפְצֶה פֶּה וְאֵיךְ
 אֲשֹׂא עֵינַי עַתָּה עַתָּה, אֲשֶׁר הִמְשַׁכְתִּי עָלַי אֶת הַיָּצָר הַרַע בְּעוֹנוֹתַי
 הַרְבִּים וּבִפְשָׁעַי הָעֲצוּמִים אוֹי מָה הָיָה לִי, אוֹי מָה הָיָה לִי.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, טוֹב וּמְטִיב לְכָל תְּמִיד בְּכָל עֵת
 וְרַגַע, אֲשֶׁר טוֹבְךָ וְרַחֲמֶיךָ אֵינָם נִפְסָקִים לְעוֹלָם בְּשׂוֹם עֵת וְרַגַע. אַתָּה
 יוֹדֵעַ גְּדוֹל תִּקְוֶה הַדֵּינָיִם הַרוֹצִים לְהִתְגַּבֵּר עָלַי בְּכָל פֶּעַם חֵס וְשָׁלוֹם,
 פִּי כָלֵם מִתְגַּרֵּם וּמִתְקַנָּאִים בְּאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, עַל אֲשֶׁר לְבוֹ בּוֹעֵר תְּמִיד
 לְהַשִּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְחוֹתֵר חֲתִירָה בְּכָל פֶּעַם לְשׁוֹב אֵלֶיךָ וְלִהְפִיר אוֹתְךָ
 בְּאַמְתִּי. וּבְכָל פֶּעַם וּבְכָל עֵת וְרַגַע שֶׁהוּא מִתְעוֹרֵר אֶת עֲצָמוֹ בְּאִיזָה
 תְּנוּעָה לְעֶסֶק בְּזוּה, הֵם מוֹסִיפִים שָׂנֵא אוֹתוֹ, וּמִתְגַּרֵּם וּמִתְגַּבְּרִים
 וּמְקַטְרְגִים כְּנִגְדּוֹ כְּאֲשֶׁר אַתָּה יוֹדֵעַ. לוֹא רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ וְלוֹלֵי כַח
 אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ הַצְּדִיקִים הַנּוֹרָאִים הַמְּגַנִּים עָלֵינוּ כְּכֹר אֲבֹדְנוּ
 כְּעַנְיֵנוּ, וְאַתָּה יוֹדֵעַ חֲלִישׁוֹת כַּחֲוֵי וְקִשְׁיוֹת עָרְפִי וְשִׁטּוֹת דַּעְתִּי. וְעַתָּה
 אָבִי שְׁבִשְׁמַיִם, חוֹמֵל דְּלִים, הַמְּבַקֵּשׁ אֶת הַנְּרָדְפִים, לְמַדְנִי וְהוֹרְנִי בְּמָה
 יִזְכֶּה נַעַר כְּמוֹנִי, מְלֵא עוֹנוֹת כְּמוֹנִי, חֲלוּשׁ כַח כְּמוֹנִי, לְמַצֵּא דְרָךְ
 וּנְתִיב וְעֲצֶה אֵיךְ לְהִתְחַזֵּק כְּנִגְדֵי כָּל מִינֵי הַיָּצָרִים רָעִים בְּכָל פֶּעַם.
 וְאֵיךְ לְהִתְחַכֵּם בְּחֻכְמָה אֲמִתִּיית, וְלְהִתְגַּבֵּר בְּכָל מִינֵי הַתְּגַבְּרוֹת, בְּכָל
 עֵת וְעַת וּבְכָל דְּרָגָא וְדְרָגָא, בְּכָל מִינֵי עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת שְׁבַע עוֹלָם,
 לְהֶאֱרִיךְ אִפִּי וְלִמְשַׁל בְּרוּחֵי וְלִכְבֹּשׁ אֶת יִצְרֵי, בְּאִפְּן שְׂאֲזֹכָה לְהִכְנִיעַ
 וְלִשְׁבֵר וְלִבְטֹל כָּל מִינֵי יִצְרֵי רָעִים וְכָל מִינֵי הַפְּחוֹת הַמוֹנְעִים
 מִעֲבוֹדָתְךָ וְאַמְתָּתְךָ, לְמַעַן אֲזַכֶּה לִילְךָ בְּדְרָכֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים לְסוּר מֵרַע
 וְלַעֲשׂוֹת הַטוֹב בְּעֵינֶיךָ תְּמִיד.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ דְּעֲלָמָא כְּלָא, לְעֲלָא מִן
 כְּלָא, וְלִית לְעֲלָא מִנְךָ, אֲשֶׁר אֶפְלוּ כְּתֵר עֲלִיּוֹן אוֹכְמָא הוּא לְגַבְךָ,
 וְטוֹבְךָ הַגְּדוֹל מְרוֹמָם וּמְנֻשָּׂא עַל כָּל רוּם מְדַרְגּוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת, וְאַתָּה

כלו טוב בעצמך בלי שום אחיזת הדין כלל, אפלו הדין הקדוש והטהור. אתה מרומם ומנשא ממנו בתכלית ההתרוממות בדרך נפלא ונורא, אשר אי אפשר להשיגו. איך אתה בעצמך מחיה את כל הדינים, מתכלית שרש העליון של הדין הקדוש והנורא עד סוף השתלשלות הדינים, עד שמשתלשל ונאחז מהם הסיגים והפסלת הגמור וכו'. ואתה מחיה את כלם, אשר מאלו הדינים נאחזים כל היצורים הרעים שבכל המדרגות מתכלית דיוטא התחתונה עד תכלית מדרגה העליונה עד כתר עליון, שהוא סוד שרש היצר הרע של הצדיקים הגדולים מאד הקדושים והנוראים. וכלם מקבלים חיות ממך, ובלעדיך לא ירמו את ידם ואת רגלם, ואין להם שום כח וחיות כל שהוא כי אם ממך לבד, כי אתה מחיה את כלם. ואף על פי כן אתה מרומם ומנשא בתכלית ההתרוממות וההבדל מפל שרש הדינים הקדושים שבכל העולמות הקדושים בתכלית הקדשה. כי אתה טוב באמת בתכלית הטוב בלי שום אחיזת הדין כלל, ומי גבין דרכי פלאותיך.

ובבן בכח טובך העליון האמתי, ובכח הצדיקים הגדולים הקדושים והנוראים אשר זכו להשיג טובך האמתי, ולהודיע ולגלות טובך לבריותיך, שאינו נפסק לעולם אפלו אם עשינו מה שעשינו, כמו שכתוב: "חסדי יי כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו", בכחם הגדול אני נשען עדין להקהות את שני, ולסמא את עיני, ולקשר את גופי ואברי, ולפתח את פי לקרא אליך, עדין עדין מקום שאני שם עתה, ולצפות לישועתך עדין. ולבלי ליאש את עצמי משום דרגא קדושה שבועולם בשום אפן, ולפרוש כפי ולשטח ידי אליך עדין, אולי יעתר לי יי ולא אוכד, אולי יחוס, אולי ירחם.

רבנו של עולם רבנו של עולם, רבנו של עולם, למדני עתה מה לומר לפניך, למדני עתה דרך החיים דרך התשובה האמתית לסכל חלוש כח חלוש עצמה כמוני. למדני עתה עצמה אמתית שאזכה

לְקִיּוּמָהּ בְּאִפְּן שְׂאֲשׁוּב אֵלֶיךָ מִהֲרָה בְּאַמֶּת. לְמַדְנִי עֲתָה הַדְרִיךְ וְהַנְתִּיב וְהַשְׁבִּיל בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת בְּאִפְּן שְׂאֲזַכֶּה בְּכָל עֵת וְעַתָּה לְהַתְגַּבֵּר כְּנֹגֵד הַיָּצָר הָרָע וְהַמְּנִיעָה וְהַמְּעַכֵּב וְהַמְּבַלְבֵּל בְּאוֹתָהּ הָעֵת בְּאוֹתָהּ הַמְּדַרְגָּה כְּפִי מַה שֶּׁהוּא בְּעֲלִיָּה אוֹ בִּירִידָה, כְּאֲשֶׁר אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ בְּכֹמָה וּכְמָה אֲלָפִים וְרַבָּבוֹת עֲנִינֵי מְנִיעוֹת וְהַכְּבֻדוֹת וּפְתוּיִם וְהַסְתּוֹת וְהַתְּגָרוֹת שֶׁמְתַגָּרָה וּמְתַגַּבֵּר כְּנֹגְדֵי בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת מְחַדֵּשׁ, כְּמוֹ שְׂאֲמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָה בְּכָל יוֹם יִצְרוּ שָׁל אֲדָם מְתַגַּבֵּר עָלָיו וְאֵלְמָלָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזְרוֹ הִיָּה נוֹפֵל בְּיָדוֹ. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֶךְ. כִּי רַבּוֹ מְכַאוֹבֵי וְצָרוֹת לְבָבִי. צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר.

עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְזַכֵּנִי לְהִיּוֹת עֲקֵשׁן גָּדוֹל בְּעֲבוּדַת יְיָ, וְאֵל יִבְהַלּוּנִי רַעֲיוֹנֵי וְלֹא יוּכַל שׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לְהַפִּיל אוֹתִי בְּדַעְתִּי חֵס וְשָׁלוֹם אוֹ לְהַרְחִיק אוֹתִי חֵס וְשָׁלוֹם מֵאַתָּךְ, אֲפֹלוּ אִם יִהְיֶה מַה שֶּׁיִּהְיֶה חֵס וְשָׁלוֹם אֲפֹלוּ אִם יַעֲבֹר עָלַי מַה חֵס וְשָׁלוֹם. וְאִתְּךָ חֶזֶק וְאַמִּיץ בְּדַעְתִּי לְבָלִי לְהַסְתַּכֵּל כָּלֵל עַל הַמַּחְשָׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת הַרוֹצִים לְהַחֲלִישׁ דַּעְתִּי וּלְהַפִּיל אוֹתִי בְּדַעְתִּי חֵס וְשָׁלוֹם כְּאֵלוּ אֲפֹס תִּקְוָה חֲלִילָה, מִחֲמַת שְׂאֲנִי רוּאָה שְׁעוֹבָרִים יָמִים וְשָׁנִים וְעֵדִין אֲנִי רַחוּק מִהַקְּדוּשָׁה מְאֹד מְאֹד, וְחֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים נְתוּסָפִים בְּכָל פַּעַם, רַחֲמָנָא לְצַלְן מַעֲתָהּ, הֵן עַל כָּל אֵלֶּה לֹא אֶסְתַּכֵּל וְלֹא אֲבִיט כָּלֵל לְשׁוֹב וְלִסּוּג מֵאַחֲרֶיךָ חֵס וְשָׁלוֹם מִחֲמַת זֶה חֲלִילָה. רַק אֲזַכֶּה לְהַחֲזִיק עֲצָמֵי בְּךָ וּבַתּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּכָל עֵת תָּמִיד בְּכָל מַה שְׂאוּכַל, בְּכָל נִקְדָּה וּנְקֻדָּה טוֹבָה שְׁנִמְצָא בִּי, וּלְשִׁמְחָת אֶת עֲצָמֵי בְּכָל עֵת וּבְכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה בְּמַה שְׁזָכִיתִי לְהִיּוֹת מְזַרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי, וּלְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ לְמִצְאָה בִּי תָּמִיד נִקְדוֹת טוֹבוֹת מְקַדְּשֵׁת מְצוֹתֵינוּ שֵׁשׁ בָּנוּ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד אֲפֹלוּ בִּי הַפְּחוֹת וְהַגְּרוּעַ וְלִילֶךְ בַּדְרִיךְ הַזֶּה בְּכָל עֵת, וּלְחַזֵּק עֲצָמֵי וּלְשִׁמְחָת נַפְשִׁי בְּזֶה תָּמִיד. כְּאֲשֶׁר הִזְהִירוּנוּ וְחִזְקוּנוּ צְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים בְּכֹמָה לְשׁוֹנוֹת בְּלִי שְׁעוֹר לְבָלִי לְפַל מְשׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי כְּאֵלֶּה וְכְּאֵלֶּה

עברו על כל הצדיקים והקשרים שהיו בדורות שלפנינו, מכל שכן וכל שכן בדורות הללו החלושים והעניים מאד מאד. בעקבות משיחא, אשר הסטרא אחרא מתפשטת לארצה ולרחבה מחמת שקרוב לבוא עתה, וימיה לא ימשכו, כי בא יבא משיח צדקנו לא יאחר, ויעביר רוח הטמאה מן הארץ, על פן עתה סמוך אל הקץ מתגבר ומתפשט היצר הרע והסטרא אחרא מאד מאד ומתגבר מאד להחליש דעת של כל הרוצים וחסדים לכנוס בדרךי הקשרים האמתיים.

מלא רחמים, חומל דלים, אתה יודע כל זה, ואתה יודע שלגדל התגברותם והתפשטותם אין בידינו לעמד כנגדם, כי אם אתה לבד תעמד בעדנו ותלחום מלחמותינו, ברחמיך וחסדיך ובטובך הגדול שאינו נפסק לעולם, ובכח וזכות צדיקיך האמתיים העומדים ומתפללים עלינו תמיד יהמו נא ויכמרו מעיך עלינו, וזכנו וזקנו ואמצנו לבל נסתכל כלל על כל המחשבות הטורדות והמבלבלות, רק נתחזק לעשות את שלנו לעסק בתורה ותפלה, ולא נטה את ראשנו להסתכל ולהשיב על כל הבלבולים הרבים כלל. ונהיה חזקים ועקשנים להחזיק את מחשבתנו במה שאנו עוסקים כרצונך ולא נביט אחרי הבלבולים כלל, עד אשר יסתלקו ממילא על ידי זה. ותעזרנו מעתה לקדש ולטהר עצמנו כראוי, עד אשר נזכה שלא יבאו ולא יעלו עוד על לבנו שום בלבול ומחשבה רעה וחיצונה כלל.

מלא רחמים, אלהי הראשונים והאחרונים, אלהי כל הצדיקים תקנני בעצה טובה מלפניך שאזכה לקימה באפן שאזכה לשוב אליך באמת מעתה ועד עולם, שמחני בשועתך האמתית ותמתיק ותבטל כל הדינים מעלי ומעל כל ישראל, ותשבר ותמגר ותכניע ותשפיל ותכלה ותבטל את כל מיני יצרים רעים ממני ומכל ישראל בכל עת ועת בכל דרגא ודרגא, הן היצרין רעים של רב העולם שהוא עכירת הדמים ממש, רוח שטות ממש, הן היצרין רעים של הקשרים ביותר שהוא בחינת איזה דבוק רחמנא לצלן, הן היצר הרע של הצדיקים

שְׁהוּא מְלֹאךְ הַקְדוּשׁ מִמֶּשׁ, הֵן שְׁאֵר מִיְנֵי יִצְרִים רְעִים וְהִסְתּוֹת וּפְתוּיִים וּמְנִיעוֹת וְעֹכּוּבִים וּבְלִבּוּלִים, מִכֹּלם תְּצִילֵנִי אוֹתִי וְאֵת כָּל חֲבֵרְתָנוּ וְאֵת כָּל יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וְעַת בְּכָל דְּרָגָא וְדְרָגָא, שְׁאֲזֹכָה תָּמִיד לְשִׁבְרִי וּלְבִטְלִי אֶת הַיִּצָּר הַרַע וְהַמְּנִיעָה שְׂבָאוֹתָהּ הַדְּרָגָא כְּפִי אוֹתָהּ הַעֵת וְהַשְּׁעָה. וְאֶתְחַזֵּק וְאֶתְאַמֵּץ וְאֶתְגַּבֵּר בְּכָל עֵת וּבְכָל יוֹם מִחֲדָשׁ לְהִתְחַיֵּל לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, וּלְהִשְׁתַּוְּקֵק וּלְהִתְגַּעְגַּע לְאַמְתָּתְךָ, וּלְהִרְגִיל עֲצָמִי בְּתוֹרָתְךָ וְעַבְדוּתְךָ בְּאַמֶּת בְּשִׂמְחָה.

מְלֵא רַחֲמִים עֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחַקֶּיךָ גִּלְף וְאֵת מִשְׁפָּטֶיךָ נִשְׁמַר, וְקַיִם לְנוּ מִקְרָא שְׂכָתוּב: "וְנִתְתִּי לָכֶם לֵב חַדָּשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם, וְהִסִּירוֹתִי לֵב הָאֶבֶן מִבְּשָׂרְכֶם וְנִתְתִּי לָכֶם לֵב בָּשָׂר, וְאֵת רוּחִי אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר בְּחַקֵּי תִלְכוּ וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעָשִׂיתֶם, וְיִשְׁבַּחְתֶּם בְּאַרְץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְוֹתֵיכֶם, וְהִיִּיתֶם לִי לְעַם וְאֶנְכִּי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים, וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וְקִרְאתִי אֶל הַדָּגָן וְהַרְבִּיתִי אוֹתוֹ וְלֹא אֶתֶן עֲלֵיכֶם רָעַב", וְנֹאמַר: "וְזִרְקִתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטָהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם. הַשִּׁיבָה לִּי שִׁשׁוֹן יִשְׂרָאֵל וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי. לֵב טְהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חֲדָשׁ בְּקִרְבִּי. אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יי, אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי חוֹשֶׁה לְעִזְרָתִי אֲדֹנָי תְּשׁוּעָתִי. יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי".

צג

מיוסד על תורה ע"ד בליקוטי מוהר"ן

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אַבְוֹתֵינוּ שְׂתַעֲזָרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים שְׁאֲזֹכָה מְהֵרָה לְרַפָּאת אֶת נַפְשִׁי רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וּלְהַעֲלוֹתָהּ לְמָקוֹם שְׂרָשָׁה בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוּלָה, וְתוֹפְנִי לְעֶסֶק בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׂמְחָה תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה, וְאֲזֹכָה לְהִתְיַגַּע בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה עַד שְׁאֲזֹכָה לִידַע וּלְהַבִּין אוֹתָהּ עַל בּוֹרְיָה וְאַמְתָּתָהּ, וְאֲזֹכָה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה.

ותרחם עלי ברחמיך הרבים, ברחמיך הגדולים ותבטל מעלי כל מיני דינים שבעולם, ותשמרני ותצילני תמיד מכל הדינים הקשים הנמשכין מסטרא דמסאבא מזהמת הנחש, אנא יי, רחמיך רבים מאד, אל תעשה עמי כחטאי ולא תגמל עמי כעוונותי, ועשה את אשר תעשה ברחמיך הרבים ושמרה נפשי והצילני מדינים הקשים האלו הנמשכין דרך הסטרא אחרא. ותרחם עלי ותהיה בעזרי, ותתן לי דעת ושכל דקדושה, לעסק בתורתך באמת, באפן שאזכה להמתיק גם כל הדינים הקדושים הנמשכין דרך הקדושה שהם בחינות גבורות יצחק, אשר כל אלו הדינים הקדושים הם לטובה, גם אותם אזכה להמתיק שיתהפכו לחסדים גמורים. מכל שפן שלא ישתלשל מהם חס ושלוש שום דינים קשים רחמנא לצלן.

רבנו של עולם, ידעתי ואני מאמין שכל הדינים והיסורים העוברים עלינו בכלליות ישראל ובפרטיות מה שעובר על כל אחד ואחד בכל עת ובכל זמן, וכל המגיעות והבלבולים המונעים ומבלבלים אותנו מעבודתך, כלם נשלחים מאתך לטובתנו, ואם אנהנו חושבים אותם לרעות חס ושלוש, אלהים חשבה לטובה, כי כוננתך תמיד לטובה כי ההתרחקות הוא עקר ההתקרבות, ואתה מוכיח ומיסר ומנסה ומצריך אותנו לטובתנו, כמו שכתוב: "כי כפאשר ייסר איש את בנו יי אלהיך מיסרך". אבל מרבוני חלישות נפשנו, מרבוני עוונותינו, ומעצם עכירת וגשמיות גופנו, אין אנו יכולים לקבל אפלו דיניך הקדושים, כי היסורים והמגיעות מבלבלים ומטרידים אותנו מאד מאד, עד אשר "כשיל כח הסבל". עד אשר על ידי זה נתרחקנו ממך כמו שנתרחקנו. ובפרט אנכי הדל והאביון וכו' אשר אתה לבד יודע כל מה שעבר עלי מי לדויתי, מעודי עד היום הזה וכו', (ויפרש כל שיחתו, כל המגיעות והבלבולים והיסורים וההסתות והנסיונות והצורפים שעברו עליו מעודו, וכל המקשולות והחטאים והפשעים שנבשל בהם וכו' וכו', כל אחד ואחד כפי מה שידע בנפשו את נגעי לבו ומכאוביו), ובדאי בכל מה שעבר עלי, בכלם כוננתך ה' לטובה,

לְנִסְתָּנִי וּלְצַרְפָּנִי עַל יְדֵי אֱלוֹ הָעֲנֻנִים דִּיקָא, אֲבָל מְעוֹצִים קִטְנוֹת וְשָׁטוֹת דַּעְתִּי וְעֲכִירַת גּוּפִי, לֹא יִכְלָתִי לַעֲמֹד בְּשׁוּם בְּחִינָה דְקָה וְנִסְיוֹן קַל וְצָרוּף כֹּל שֶׁהוּא, "בְּחִנְתָּ לְבִי פְקַדְתָּ לִילָה צַרְפָּתָנִי בַל תִּמְצָא, זְמוֹתֵי בַל יַעֲבֹר פִּי".

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הָאוֹמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵּי יֵאמֵר לְצָרוֹתֵי דֵי, וּיִרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֵי הַמְּרַבִּים בְּרַחֲמֵי הַגְּדוֹלִים, בְּכַח הַרְחָמִים שֶׁחֲתָרוּ וְהִשִּׁיגוּ כֹּל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וַיִּמְתִּיק וַיִּבְטֹל כֹּל הַדִּינִים מֵעָלַי וּמֵעַל כֹּל בְּנֵי בֵיתִי וּמֵעַל כֹּל הַנְּלוּיִם אֵלַי וּמֵעַל כֹּל יִשְׂרָאֵל. כִּי אֵין מִי שֶׁיַּעֲמֹד בְּעֲדָנוּ עִתָּהּ בְּדוֹר הַזֶּה בְּעוֹקְבוֹת מְשִׁיחָא בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הָאֵלֶּה, בְּעֵת צָרָה הַזֹּאת, כִּי אִם פֶּחַ וּזְכוּת כֹּל הַשְּׂבָעָה רוּעִים וְכָל הַצַּדִּיקִים שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם כַּחֲסִים וְזְכוּתָם הַגְּדוֹל יִגְנוּ עָלֵינוּ, וַיִּמְלִיצוּ טוֹב בְּעֲדָנוּ, וַיַּעֲשׂוּ כְּחֻמְתָּם הַגְּדוֹלָה, וּכְרַחֲמֵיהֶם הַמְּרַבִּים וַיִּמְתִּיקוּ וַיִּבְטְלוּ מֵעָלֵינוּ כֹּל מִינֵי דִינִים שֶׁבְּעוֹלָם בְּאֶפְסוֹן שְׁנֹזְכָה מֵעִתָּה לְהַתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַמֶּת, וַיִּהְיֶה נִמְשָׁךְ עָלַי וְעַל כֹּל יִשְׂרָאֵל לִב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה דְקַדְשָׁה, וְאֶשְׁכַּח לְגַמְרֵי דְרַפִּי הָרַע וּמַחְשְׁבוֹתֵי הָרַעוֹת וְהַמְבַלְבְּלוֹת מְאֹד. וְאַזְכֶּה מֵעִתָּה לְחֹשׁוֹב רַק בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה וְלִהְיוֹת דְּבוּק בָּךְ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים וּבְתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד, בְּאֶפְסוֹן שְׁאֲזַכֶּה לִידַע וְלִהְבִּין תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה עַל בּוֹרְיָה וְאַמְתָּהּ. וְעַל יְדֵי זֶה אֲזַכֶּה לְרַפְּאֵת אֶת נַפְשִׁי מִכָּל מְכַאוּבֵיהָ וְתַחֲלוּאֵיהָ וּמְכַוִּתֶיהָ הָאֲנוּשׁוֹת וְהַרְבּוֹת וְהַעֲצוּמוֹת מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמְסָפָר, אֲשֶׁר הִרְבִּיתִי לְהַחֲלוֹתָהּ וְלִהְפוֹתָהּ לְיִסְרָהּ וְלִהְכַאֲיְבָהּ, עַל יְדֵי רַבּוּי עוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הַעֲצוּמוֹת וְהַרְבִּים מְאֹד, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם דְּרָךְ לְרַפְּאֵתָהּ כִּי אִם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְבַד וּבִישׁוּעָתְךָ הַגְּדוֹלָה וְהַעֲצוּמָה, כִּי מִמֶּךָ לֹא יִפְּלֵא כֹּל דְּבָר.

רוּפָא אֲמַת רוּפָא חֲנָם, רוּפָא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן, רַחֵם עָלַי וְהַעֲלֵה מִהֲרָה אֲרוּכָה וּמְרַפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵי וּמְכַאוּבֵי נַפְשִׁי וְגוּפִי בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְשַׁלַּח מִהֲרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל חוּלֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל (וּבְפָרַט וְכוּ'), אֵל נָא רְפָא נָא לְהֶם וְלָנוּ, חֵישׁ קַל מִהֲרָה. רְפָאנוּ יְיָ וְגַרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ

וּנְשַׁעָה כִּי תִהְלָתְנוּ אִתָּהּ. כִּי אֵין לָנוּ שׁוּם סְמִיכָה וְתִקְוָה כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד, עַל רַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים לְבַד. וְכַרְצוֹנְךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ. עַל מִי לָנוּ לְהִשְׁעֵן עַל אֲבִינוּ שְׂבִשְׂמִים. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְעֶסֶק בְּתַפְלָה תָּמִיד, וְלְהַרְבוֹת בְּתַפְלוֹת וּתְחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְלֹא תִשְׁלַח עָלֵינוּ יְסוּרִים שְׂיֵשׁ בָּהֶם בְּטוֹל תַּפְלָה חֵס וְשְׁלוֹם, וְלֹא שׁוּם יְסוּרִים שְׂבַעוּלָם, וְלֹא תִסִּיר תַּפְלָתְנוּ וְחִסְדְּךָ מֵאִתָּנוּ כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "כְּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הִסִּיר תַּפְלָתִי וְחִסְדּוֹ מֵאִתִּי".

וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְזַכְּנוּ לְקַדְשַׁת הוֹשַׁעְנָא רַבָּה וְשִׁמְחַת תּוֹרָה שֶׁהֵם בְּחִינַת דְּבוּר בְּלֹא דַעַה וְדְבוּר בְּדַעַה, שְׁנִזְכָּה לְלַמֵּד וְלְהַגִּיט בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד, וְאֶפְלוּ בְּעֵת וּבְמָקוֹם שְׂאִין אָנוּ זוֹכִין לְהִבִּין דְּבָרֵי תּוֹרַתְךָ עַל בּוֹרְךָ, נִזְכָּה לְהִתְיַצֵּעַ וְלְעֶסֶק וְלְהַגִּיט בָּהֶם וְלְלַמֵּד אֶפְלוּ בְּלֵי הַבְּנָה. וְאִתָּהּ בְּרַחֲמֶיךָ תִקְבַּל גַּם אֶת עֶסֶק הַתּוֹרָה הַזֶּה וְתִשְׁמַח בְּדַבְרֵי תּוֹרַתְנוּ אֶפְלוּ כְּשֶׁהֵם בְּלֹא הַבְּנָה, וְתִשַּׁע מֵהֶם אֵילָנִין בְּרַבְרִין סַחְרִינִין דִּהֵהוּא נַחְלָא הַנִּקְרָאִין עַרְבֵי נַחַל. וְתַעֲזוֹר רַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים עָלֵינוּ וְתַהֲיֶה בְּעִזְרָנוּ, וְתַפְקַח אֶת עֵינֵי שְׂכַלְנוּ שְׁנִזְכָּה לְצֵאת מִחֻשְׁךָ לְאוֹר. וְתֵאִיר עֵינֵינוּ בְּמֵאוֹר תּוֹרַתְךָ שְׁנִזְכָּה לִידַע וְלְהִבִּין וְלְהַשְׁפִּיל אֶת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרַתְךָ עַל בּוֹרְךָ וְאִמְתַּתֵּן. וְלִידַע כָּל דֵּינֵי וּמִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה וְכָל דְּרָכֵי הַתּוֹרָה, וְלְהַשְׁתַּדֵּל בָּהּ בְּאַרְחַ מִישׁוֹר, עַד שְׁנִזְכָּה לְנַטַע אֵילָנָא דְחַיֵּי לְעֵלָא דְכֹלָא אֲסוּתָא. וְתִזְכְּנוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לְקַיֵּם כָּל הַמְצִוּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הַנּוֹהֲגוֹת בְּיָמֵם הַקְּדוּשִׁים הָאֵלֶּה, שֶׁהֵם, הוֹשַׁעְנָא רַבָּא וְשִׁמְחַת תּוֹרָה, וְנִזְכָּה לְשִׁמְחָה בָּהֶם בְּשִׁמְחָה רַבָּה וְחִדּוּהַ גְּדוֹלָה וְעֲצוּמָה בְּתַכְלִית הַשְׁמִיחָה בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמְתָּ, וְלְהִתְקַדֵּשׁ בָּהֶם בְּקַדְשָׁה גְּדוֹלָה, בְּאַפְּן שְׁנִזְכָּה לְתַקֵּן כָּל הַתְּקוּנִים הָאֵלֶּה וְיִוְתֵר מִזֶּה בְּיָמֵם הַקְּדוּשִׁים הַנּוֹרָאִים הָאֵלֶּה, שֶׁהֵם גְּמַר הַחֲתִימָה וְהַתְּקוּן שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם כְּפוּר.

וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנִזְכָּה לְקַיֵּם הַשְּׂבָעָה הַקְּפוּת שֶׁל יוֹם הוֹשַׁעְנָא רַבָּא הַקְּדוּשׁ עִם הָאֲרִבַּע מִיָּנִים הַקְּדוּשִׁים וְנוֹרָאִים בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת

כרצונך הטוב. ונזכה לצעק ולזעק אליך ולהתפלל תפלות ההושענות בלב שלם מעומקא דלבא, כראוי לצעק לישועתך ביום הנורא ההוא, יום גמר הדין הקדוש והנורא והאיים מאד מאד. ונזכה לקיים מצות חכמת הערכה מנהג נביאך הקדושים בקדשה גדולה בשמחה רבה, ולהמתיק על ידי זה כל הדינים בתכלית ההמתקה באפן שיהיה נעשה יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה ביחודא שלים על ידינו ביום שמיני עצרת ושמחת תורה הקדושים.

וְנִזְכֶּה לשמח בשמיני עצרת ושמחת תורה בחדנה רבה ושמחה גדולה ועצומה עד אין סוף שזכינו להיות מזרע ישראל ולקבל את התורה הקדושה על ידי משה נביאך נאמן בידך. אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירשתנו. אשרינו שזכינו לכל הטוב הגדול והנורא הזה, זכנו ועזרנו שנזכה להמשיך עלינו השמחה הזאת בלבנו בכל השנה פלה, ובפרט ביום שמחת תורה הקדוש ונזכה לשמח תמיד בשמחה הגדולה הזאת כראוי לשמח בזה באמת. ונזכה לקיים ההקפות עם הספרי תורה בימים הקדושים האלו בשמחה רבה ועצומה עד אין סוף, ולא יתערב זר בשמחתנו, ולא יהיה כח לשום מונע ומעכב לבלבל ולעכב חס ושלוש שמחתנו העצומה בימים הקדושים האלו, נגילה ונשמחה בך בדבקות נפלא ובהתקרבות גדול, באהבה רבה ואהבת עולם בשמחה שאין לה קץ ותכלית, ונזכה לסיים אז את התורה הקדושה ולהתחילה מחדש באהבה וביראה ובשמחה גדולה, ולקבל עלינו מחדש לעסק בתורתך יומם וליילה לשמה, ולקיים את כל דברי תורתך באהבה.

מלא רחמים, רחם עלינו ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, באפן שנזכה להעלות נפשנו לשרשה שבקדשה שהוא חכמה הקדושה על ידי עסק התורה בקדשה ובטהרה, עד שנזכה להבינה באמת, ונזכה להפיר אותך באמת ולגלות אלהותך בעולם, ויתגדל ויתקדש כבודך הגדול על ידינו תמיד וכבודך ומלא כל הארץ, "יהי כבוד יי

לְעוֹלָם יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו. רוּמָה עַל שָׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדָךְ. בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ, וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלָא כְּבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן.”

צד

מיוסד על תורה ע"ה בליקוטי מוהר"ן

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם זַכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְמִדַּת הַשְּׁלוֹם. וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם תָּמִיד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "סוּר מֵרַע וַעֲשֵׂה טוֹב בְּקֶשׁ שְׁלוֹם וְרַדְפֵהוּ". וְאֲזַכֶּה בְּכָל עֵת לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְיֵלֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִמִּדַּת הַנִּצְחָוֹן וּמִחֲלָקֶת דִּסְטָרָא אַחְרָא הַנִּמְשָׁכִין מִהַדְמִים שֶׁל הַגּוֹף, שֶׁעֲדִין לֹא עָבְדוּ בָהֶם אֶת הַשֵּׁם יְתָבָרָךְ. וְתִרְחַם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִזְכְּנֵנִי מֵעַתָּה לְעֶסֶק הַרְבֵּה בְּתוֹרָה וְתַפְלָה, שֶׁאֲזַכֶּה לְדַבֵּר הַרְבֵּה בְּתוֹרָה וְתַפְלָה בְּכָל יוֹם תָּמִיד, עַד שֶׁאֲכַנִּים כָּל טְפֵי הַדְּמִים שֶׁיֵּשׁ בִּי בְּתוֹךְ הַדְּבוּרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל תוֹרָה וְתַפְלָה. וְיִהְיֶה נֶעֱשִׂין מִכָּל הַטְּפֵי דְמִים שֶׁבְּקִרְבִּי דְבוּרִים קְדוּשִׁים שֶׁל תוֹרָה וְתַפְלָה, וְלֹא יִהְיֶה נִשְׁאָר בִּי שׁוֹם טְפָה דֵם שֶׁלֹּא עָבְדָה אֶת הַשֵּׁם יְתָבָרָךְ, רַק אֲזַכֶּה לְעַבֵּד אֶת הַשֵּׁם יְתָבָרָךְ בְּכָל כּוּחֵי כָּל יְמֵי חַיֵּי בְּכָל טְפֵי הַדְּמִים שֶׁיֵּשׁ בִּי, וְאֲזַכֶּה לְדַבֵּר הַרְבֵּה בְּתוֹרָה וְתַפְלָה עַד שֶׁיִּהְיֶה הַגּוֹף בְּטֵל לְגַמְרֵי כְּאִין וְאָפֶס מִמֶּשׁ.

וְתִזְכְּנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לִירְאָה שְׁלֵמָה מִפְּנֵיךָ תָּמִיד, וְתִמְשִׁיךְ וְתִשְׁפִיעַ בְּלִבִּי יִרְאָה וּבּוֹשָׁה וּפְחָד וְאִימָה גְּדוּלָה מִפְּנֵיךָ תָּמִיד, עַד אֲשֶׁר יִתְבַטֵּל הַגּוֹף לְגַמְרֵי כְּאִין וְאָפֶס הַמְחַלֵּט עַל יְדֵי עֲצָם הִירְאָה הַגְּדוּלָה שֶׁתִּשְׁפִיעַ בְּלִבִּי וּבְכַרְט בְּעֵת עֶסְקֵי בְּדְבוּרֵי תוֹרָה וְתַפְלָה שֶׁלֹּא אֲשַׁמַּע אֲז אֶת הַגּוֹף כָּלֵל, רַק אֶת הַדְּבוּרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל תוֹרָה וְתַפְלָה, וְיִתְבַטֵּל הַגּוֹף לְגַמְרֵי לְגַבֵּי הַדְּבוּרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל תוֹרָה וְתַפְלָה. וְעַל יְדֵי זֶה אֲזַכֶּה לְבָרַר וּלְלַקֵּט וּלְהַעֲלוֹת וּלְצַרֵּף כָּל הָאוֹתִיּוֹת

והניצוצות שנפלו למטה בבחינת שברי פלים, על ידי עוונותי וחסאי
 ופשעי העצומים בגלגול זה ובגלגול אחר, אשר הם גורמים מחלקת
 וקשיות ובלבולים ומניעות מעבודתך הקדושה. ומקם באים כל
 התאוות שבעולם. והכל אִזְכָּה לברר ולהעלות לשמך הגדול והקדוש,
 ולצרפם ולחברם ולבנות מהם בנינים ועולמות דקדושה. ותתן לי כח
 ברחמיך הרבים להעלות את כל הניצוצין הנפולין אליך בבחינת
 העלאת מ"נ, ועל ידי זה יהיה נעשה יחוד קדשא בריך הוא
 ושכינתיה. ועל ידי זה יהיה נמשך שלום גדול ונפלא למעלה ולמטה
 בכל העולמות כלם, ויתבטל כל מיני נצחון דסטרא אחרא וקנאה
 ושנאה וקנטור ומחלקת ממני ומכל ישראל ומכל בני עולם, רק
 יהיה אהבה ושלום גדול בין כל עמך ישראל, ובין כל הנבראים
 והנוצרים והנעשים שבכל העולמות כלם. ועל ידי זה תמשיך
 ותשפיע ברכה גדולה לנו ולכל ישראל ולכל העולמות כלם, ותמהר
 ותחיש לגאלינו, ותקים אותנו מנפלתנו, ותעלה ותקים את כל בחינת
 הרגלין אשר ירדו למטה בעוונותינו, עזב תעזב והקם תקים. הקם
 על סלע רגלי ותכונן אשורי, ויקים מהרה מקרא שכתוב: "ועמדו
 רגליו ביום ההוא על הר הזיתים". ותוליכנו מהרה קוממיות לארצנו,
 ותבנה בית קדשנו ותפארתנו. ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים
 קדמוניות.

מלא רחמים מלא משאלותינו לטובה ברחמים, כי צרכינו מרבים
 מאד מאד, ודעתנו קצרה לבאר. ואתה בוחן לבות וכליות, ולפניך
 נגלו כל תעלומות לב. ואתה יודע שבפנימיות לבנו אנו משתוקקים
 מאד לשוב אליך באמת, ואנו מתגעגעים ומצפים בכל עת למצא
 פתח תקנה לשוב ולהתקרב אליך באמת. עזרנו למען שמך, זכנו לכל
 מה שבקשנו מלפניך. "יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי
 צורי וגואלי", עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו
 ועל כל ישראל ואמרו אמן.

צה

מיוסר על תורה פ' בליקוטי מוהר"ן

אָרוֹן הַשְּׁלוֹם מְלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שָׁלוֹ, עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל
עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו כְּלָנוּ, שְׁנֹזְכָה תָמִיד לְאַחַז בְּמִדַּת הַשְּׁלוֹם, וַיְהִי שְׁלוֹם
גָּדוֹל בְּאַמַּת בֵּין כָּל אָדָם לְחֻבְרוֹ וּבֵין אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ, וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם
מִחֲלוֹקֶת אֶפְלוּ בָּלָב בֵּין כָּל בְּנֵי אָדָם, כִּי אַתָּה עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמְךָ,
וְאַתָּה מְחַבֵּר שְׁנֵי הַפְּכִים יַחַד, אֵשׁ וּמַיִם, וּבְנִפְּלְאוֹתֶיךָ הָעֲצוּמִים אַתָּה
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בִּינֵיהֶם, בֵּן תְּמָשִׁיף שְׁלוֹם גָּדוֹל עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם
כְּלוּ, בְּאַפֵּן שְׁיִתְחַבְּרוּ כָּל הַהַפְּכִים יַחַד בְּשְׁלוֹם גָּדוֹל וּבְאַהֲבָה גְדוֹלָה
וַיִּכְלְלוּ כָּל־ם בְּדַעַה אַחַת וְלֹב אֶחָד לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ וּלְתוֹרְתֶךָ בְּאַמַּת,
וַיַּעֲשׂוּ כָּל־ם אַגְדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שְׁלָם, יֵי שְׁלוֹם, בְּרַכְנוּ
בְּשְׁלוֹם, וְעַל יְדֵי זֶה תְּמָשִׁיף עָלֵינוּ כָּל הַבְּרָכוֹת וְכָל הַהַשְׁפָּעוֹת וְכָל
הַיְשׁוּעוֹת.

וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁאַזְכָּה תָּמִיד לְמָסַר נַפְשִׁי עַל
קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּאַמַּת, וּבְכַרְט בְּשַׁעַת קְרִיאַת שְׁמַע וּתְפִלָּה, שְׁאַזְכָּה תָּמִיד
לְהִתְפַּלֵּל וְלוֹמַר קְרִיאַת שְׁמַע בְּמִסִּירַת נַפְשׁ בְּאַמַּת, וְאַזְכָּה לְקַבֵּל
בְּדַעַתִּי בְּרִצּוֹן חֲזֵק בְּאַמַּת לְמָסַר נַפְשִׁי לְמוֹת עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, לְהִתְלַהֵב
בְּשִׁלְהוּבֵין דְּרַחֲמֵימוֹתָא וְלְהִתְגַּבֵּר עַל יִצְרֵי לְמָסַר כָּל גּוּפִי וְנַפְשִׁי וּמְאֲדִי
בְּשִׁבִיל לְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, וְעַל יְדֵי זֶה אֲזַכָּה תָּמִיד
לְהִתְפַּלֵּל בְּכּוֹנָה גְדוֹלָה בְּקַדְשָׁהּ וּבְטָהֳרָה בְּאַמַּת, לְהַכְנִיֵס כָּל מַחִי
וּמַחֲשַׁבְתִּי וְדַעַתִּי לְתוֹךְ דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה, וּלְקַשֵּׁר הַמַּחֲשָׁבָה אֶל הַדְּבוּר
בְּקַשֵּׁר אַמִּיץ וְחֲזֵק, וְלֹא אוֹצִיא שׁוֹם דְּבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה בְּלֹא כּוֹנָה חַס
וְשְׁלוֹם, בְּאַפֵּן שְׁנֹזְכָה שְׁתַּשְׁעֲשַׁע עִם תְּפִלוֹתֵינוּ תָּמִיד, וַיְהִי לָךְ נַחַת
רוּחַ וְשַׁעֲשׁוּעִים גְּדוֹלִים מִתְּפִלוֹתֵינוּ. וַיַּעֲלוּ וַיִּרְצוּ תְּפִלוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ
לְהִיּוֹת כְּתוּר עַל רֵאשִׁיף. וְתַשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת וְתוֹשִׁיעֵנו
בְּכָל מִינֵי יְשׁוּעוֹת. וְתַפְתַּח אֶת לִבְנוּ בְּתִלְמוּד תּוֹרְתֶךָ, וְנֹזְכָה לְהַבִּין
הַיֵּטֵב בְּכָל מְקוֹם שְׁנִלְמוּד שֵׁם וְתֵאִיר עֵינֵינוּ בְּמֵאוֹר תּוֹרְתֶךָ. וְתַעֲזָרְנוּ

ותושיעניו לחדש חדושים אמתיים בתורתך הקדושה ותמשיך עלינו
הארה נפלאה מהתורה אשר אתה עתיד לגלות על ידי משיח צדקנו,
כמו שכתוב: "ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה", ותרגומו:
ותקבלון אלפן חדת.

רבנו של עולם מלא רחמים, שלח לי ישועות רבות בכל עת ורגע
ממעיני הישועה. כי אתה גלית לנו שיש לך מעינות של ישועה
שאינם נפקות לעולם כמעין הנובע שאינו פוסק. עזרני והושיעני
ישועות שלמות ואמתיות ממעינות הקדושים האלה, זכני והושיעני
בכח וזכות הצדיקים האמתיים שהם בחינת מעיני הישועה, שזכו
להשיג ולגלות ולשאב מימי התורה בששון ממעיני הישועה, שיש
להם כח גדול לנצח לעזר ולהגן ולהושיע לכל החוסים בהם להצילם
משאול תחתיות ומתחתיו, ולזכותם לחיי עולם לעד ולנצח באשר
נגלה לפניך אדון האמת והשלום. עזרני והושיעני וזכני בזכותם,
שאזפה להתחדש מעתה, להתחיל מעתה להמשיך עלי חכמה וישועה
אמתית לעזב דרכי הרע ומחשבותי המגנות. ולא אשוב עוד לאולתי,
רק אזכה להכניס כל חכמתי ודעתי בתורתך הקדושה. ולקשר
מחשבותי אל התורה והתפלה תמיד בקשר אמיץ וחדק. ולכלי להניח
את המחשבה לצאת חוץ לכל אפלו כחוט השערה. ותמחר להוציאני
ולהצילני ממים הזדונים, ממצולות ים, מיון מצולה ואין מעמד, מתהו
ובהו וחשך ותהום, ותושיעני בכל עת ורגע בישועות נפלאות ממעיני
הישועה, כי גלוי וידוע לפניך בעל הישועות, שבעצם רחוקי מקך
בלי שעור, והיצר הרע מתגבר בכל עת בכמה מיני התגברות ומניעות
ועכובים ובלבולים ועקמימיות שבלב עד אין מספר, אני צריך ישועות
רבות ונפלאות בכל עת ורגע, שתפתח לנו ברחמך העצומים מעיני
הישועה, שתהיה הישועה נובעת ומתחדשת לנו בכל עת ורגע, באפן
שנזכה להנצל בכל עת ממה שאנו צריכין להנצל, בדרכי ישועתך
הנפלאות המתחדשים ונובעים בכל עת ורגע ממעיני הישועה.

והתקדשנו ונתהרנו על ידם מכל הטמאות ומכל הגלולים ומכל הכתמים ומכל הפגמים שבעולם. וקיים לנו מקרא שכתוב: "וְזָרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטִהַרְתֶּם, מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם".

רבנו של עולם מצמיח ישועות, מלא משאלותנו לטובה ברחמים, והושיעני מהרה בכל מה שאני צריך להושע בגשמיות ורוחניות, באפן שאזכה מעתה לשוב אליך ולהתקרב אליך באמת, ויקיים בנו מהרה מקרא שכתוב: "הֲנֵה אֵל יְשׁוּעָתִי אֲבִטַח וְלֹא אֶפְחַד כִּי עֲזִי וְזַמְרַת יְיָ. וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה, וּשְׂאֲבָתָם מִיָּם בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה", ונאמר: "לִי הִישׁוּעָה עַל עַמִּי בְּרִכְתּוֹ סְלָה. יְיָ הוֹשִׁיעַה מְהֵרָה יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם קָרָאנוּ", וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך הטוב, וקיים לנו מקרא שכתוב: "יְיָ עֲזֵ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם, יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי". עושה שלום במרומו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

צו

מיוסד על תורה פ"ב בליקוטי מוהר"ן

רבנו של עולם עזרני והושיעני שאזכה לשתק ולדם למחרפי ולמבזי נפשי, ולמקללי נפשי תדום, ואהיה מן הנעלבים ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים עושים מאהבה ושמים להם ביסורים. ותזכני שלא אכזבן לצערם על ידי שתיקתי שאשתק להם, רק כל פונתי בשתיקתי יהיה מאהבה באמת, ותהיה בעזרי תמיד שאהיה נזקק בזהירות גדול שלא לבייש ולחרף פני חברי ולא שום אדם שבעולם אפלו המחרפין ומבישין אותי, מכל שכן אותם שאינם מבישין אותי.

אָנָא יי שְׁמַרְנִי וְהַצִּילְנִי מֵעוֹן הַחֲמוּר הַזֶּה שֶׁל הַמַּלְבִּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים שְׂאִין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וְשְׁמַרְנִי וְהַצִּילְנִי בְּכָל עֵת שֶׁלֹּא אָבִישׁ שׁוּם אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם מִגְדוֹל וְעַד קֶטָן, כִּי כָּבֵד נִלְפָדְתִּי בְּזֶה כְּמָה פְּעָמִים, בְּשׁוּגַג וּבְמִזִּיד בְּאַנְס וּבְרָצוֹן. "אֲמִנָּה חֲטָאתִי לַיְי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל" וּלְכַמָּה אֲנָשִׁים מִיִּשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר כָּלָם כְּשָׂרִים וְצַדִּיקִים כְּנִגְדִי, וּבִישְׁתִּי אוֹתָם כְּמָה פְּעָמִים, וְהַלְבַּנְתִּי פְּנֵיהֶם בְּרַבִּים, וְשִׁפְכְתִי דָמָם כְּמִים, אָבִי שֶׁבְּשָׂמִים שְׁמַרְנִי מַעֲתָה הַצִּילְנִי מַעֲתָה מֵעוֹן הַחֲמוּר הַזֶּה וּמִכָּל הָעוֹנוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְעֲזָרְנִי וְזַכְּנִי לְתַקֵּן כָּל מָה שֶׁפָּגַמְתִּי בְּעוֹן זֶה מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְתִסְבַּב סְבוֹת לְטוֹבָה בְּרַחֲמֶיךָ בְּאַפֵּן שֶׁאֲזַכֶּה לְהִתְוַעֵד יַחַד עִם הָאֲנָשִׁים שֶׁבִישְׁתִּי אוֹתָם וּלְפִיָּסָם בְּאַמֶּת, עַד אֲשֶׁר כָּלָם יִמְחְלוּ לִי בְּמַחִילָה גְמוּרָה בְּאַמֶּת בְּרָצוֹן טוֹב וּבְלֵב שָׁלֵם וּבְנִפְשׁ חֲפָצָה. וְלֹא יִשְׂאָר עָלַי שׁוּם שְׁנָאָה וּקְפָדָא מִשׁוּם אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם, וְלֹא שׁוּם טִינָא בְּלֵב, וּמַעֲתָה תְּשַׁמְרֵנִי וְתַצִּילְנִי תָמִיד שֶׁלֹּא אֶלְבִּין וְלֹא אָבִישׁ שׁוּם אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם אֲפֹלוּ בֵּינִי לְבֵינּוֹ, מִכָּל שֶׁכֵּן בְּרַבִּים. וְלֹא אֲזַלְזַל בְּכַבּוֹד שֶׁל שׁוּם בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁבְּעוֹלָם, וְלֹא אֶהְיֶה בּוֹ לְכָל אָדָם, רַק אֲזַכֶּה לְהַפְלִיל בְּכָל־לִיּוֹת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ לְאַהֲבֶךָ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל כְּנִפְשִׁי וּמְאֹדִי בְּכָל לִבִּי בְּאַמֶּת. וּלְקִיָּם מִצּוֹת "וְאַהֲבַת לְרֵעֵךְ כְּמוֹךְ" בְּאַמֶּת בְּשָׁלְמוֹת כְּרָצוֹנְךָ הַטוֹב.

וּבִבֵּן תִּזְכְּנִי וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי לְהִתְגַּבֵּר בְּכָל עַז לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל אֶת יְצָרֵי הָרָע וְכָל תַּאֲוֹתַי וּמַדּוּתַי הָרָעוֹת, וְתַכְּף אֶת יְצָרֵי לְהִשְׁתַּעֲבֵד לָךְ, עַד שֶׁאֲזַכֶּה לְגַרֵשׁ וּלְשַׁבֵּר וּלְהַכְנִיעַ מֵעַלִּי כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַסְטָרִין אוֹחֲרָנִין שֶׁבְּכָל הָעוֹלָמוֹת, הֵן שֶׁלֹּשׁ הַקְּלָפוֹת הַטְּמָאוֹת לְגַמְרֵי שָׁהִם, רוּחַ סְעָרָה, וְעַנְן גְּדוֹל, וְאֵשׁ מִתְּלַקַּחַת, הֵן הָרָע שֶׁבְּנִגְהָ. הַכָּל אֲזַכֶּה לְכַלּוֹת וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל לְגַמְרֵי, עַד שֶׁאֲזַכֶּה לְבָרֵר בְּחִינַת נִגְהָ, לְבָרֵר הַטוֹב שֶׁבָּהּ וּלְהַעֲלוֹתָהּ אֶל הַקְּדוּשָׁה, בְּאַפֵּן שֶׁנִּגְהָ יְכַלֵּל בְּקַדְשָׁה הָעֲלִיוֹנָה בְּאַמֶּת. וְכָל הַקְּלָפוֹת הַטְּמָאוֹת יִסְתַּלְקוּ וְיִתְבַּטְּלוּ מִמֶּנִּי כְּבִטּוֹל גְּמוּר וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם שְׁלִיטָה וְאַחִיזָה בִּי חֵס וְשָׁלוֹם, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְתַעֲזָרְנִי

ותזכני לשמירת הברית באמת, ותבטל ותסיר ממני קלפת הערלה, ערלת לב וערלת בשר, ואזכה להכלל באמת בקדשתך העליונה.

ותרחם על כל ילדי עמך בית-ישראל הנכנסין לבריתו של אברהם אבינו, ותזמין לכלם תמיד מוהלים פשרים והגונים ואמנים וזרזים באמת, באפן שיקימו מצות מילה ופריעה בתכלית השלמות כרצונך הטוב, כי אתה קדשת ידיד מבטן וצאצאיו חתמת באות ברית קדש, וצויתנו ברחמיך, למול את בנינו, בן שמונת ימים, להכניסם בבריתו של אברהם אבינו. על בן זכנו ועזרנו ותזמין תמיד מוהלים פשרים והגונים ואמנים וראויים לעסק במצוה נוראה הזאת, ותעמד על ימנם ותסמכם, שיזכו לקיים מצוה זאת בשלמות הראוי, באפן שלא יקלקלו חס ושלום להתינוק הנמול על-ידם. רק יתקנו אותו בכל התקונים והקדשות שצריכין לתקן ולקדש את התינוק על-ידי מצות מילה, ויהיה נמשך עליו צלם אלהים, צלם דמות תבניתו, ויזכה להיות שומר הברית באמת ולא יפגם בבריתו לעולם, וילכו יונקותיו, ויזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים לעבודתך וליראתך. ויצאו מכל אחד מישראל דורות הרבה עד סוף כל הדורות, וכלם יפירו וידעו את שמך הגדול, ויעשו רצונך באמת כל ימיהם לעולם, למען יתגלה אלהותך בכל העולמות על-ידי ישראל עמך אשר בהם בחרת.

ותזכני לקבל שבת קדש בקדשה גדולה באהבה וברצון ובשמחה וחדנה בלב, ולא יעלה על לבי שום דאגה ועצבות כלל, רק אזכה לגיל ולשיש בכל עז ביום שבת קדש מבואו ועד צאתו. ותזכני לקיים מצות רחיצת מים חמין ונטילת הצפרנים בכל ערב שבת בשלמות כראוי, באפן שאזכה על-ידי-זה לדחות ולבטל מעלי כל השלשה קלפות הטמאות שלא יתאחזו בי כלל. ואזכה להפריש ולברר בחינת נגה מכל רע, ותעלה ותכלל נגה בקדשתך העליונה, וכל הקלפות ירדו ויפלו לנוקבא דתהומא רבא ויכלו ויתבטלו לגמרי ולא יהיה להם שום אחיזה בהקדשה כלל. ואזכה לקבל תוספות שבת, ותתן

לי נשמה יתרה קדושה וטהורה בכל שבת ושבת. ואזכה בתוך כלל עמך ישראל הכשרים, להעלות כל העולמות למעלה למעלה עד רעוא דרעוין, עד שזנפה לכלל עמהם בקדשתך העליונה באור האין סוף כרצונך הטוב.

אנא יי קדוש על כל הקדשות, תקיף על כל התקיפים, חזק על כל החזקים, נצחן על כל הנצחנים, עזרני והושיעני שאזכה לנצח המלחמה כרצונך הטוב באמת זפני להתחיל מעתה לכנס בקדשתך באמת ותעזר ללא כח כמוני להכניע ולגרש ולשבר ולבטל ממני כל הקלפות וסטרין אוחרנין שנתאחזו בי בעוונותי הרבים, רחם עלי וגעור בהם וגרשם מעלי ומעל גבולי, "כחסדך חניני ואשמרה עדות פיך", עזרני כי עליך נשענתי, "יי אל אבושה כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול אני קראתיך כי תענני אל הט אונך לי שמע אמרתי. יי קראתיך חושה לי האזינה קולי בקראי לך, למען שמך יי תחניני בצדקתך תוציא מצרה נפשי. ובחסדך תצמית אויבי והאבדת כל צוררי נפשי כי אני עבדך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי".

צו

מיוסד על תורה צ"ו בליקוטי מוהר"ן

"אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל, כי הנה אויביך יחמיון ומשנאיך נשאו ראש, על עמך יערימו סוד ויתעצו על צפוניך, אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד. כי נועצו לב יחדו, עליך ברית יכרתו". רבנו של עולם אתה יודע מעמד ומצב של ישראל כעת בגשמיות ורוחניות, בכלל ובפרט, "כי באו בני עמך משבר וכח אין ללדה". ועל זמינו ועל דורותינו אלה נבאו כל נביאינו וחקמינו מימות עולם עד הנה. כי תקפו עלינו צרות, הן מעל הנתינות וחסרון הפרנסה ורבוי החולאת והמכאובים ומחוישים השכיחים

בעולם רחמנא לצלן. ושאר מיני צרות ויסורין בפרטיות שיש לרב העולם. יש חשוכי בנים, ויש שיש להם צער גדול בנים רחמנא לצלן. ויש שיש להם בנים ובנות ואין להם במה לפרנסם ובפרט להשיאם לההגון להם, וכהנה וכהנה. השם תברך ירחם על כל אחד ויושיעו בכל מה שצריך להושע, ונוסף לזה מה שנשמע בכל עת שמתיעצים עלינו וחושבים מחשבות לגזר גזרות על עמך ישראל חלילה אשר אי אפשר לסבלם. ובפרט כי רבם נוגעים בדת ישראל באשר נגלה לפניה אדון כל נותן התורה, ועל כל אלה קשה מכלם צרות הנפש מה שאנו בעצמנו עושים לעצמנו, מה שאנו מתרפים במלאכת שמים, וגם עשינו בהפך, כי הרבינו לפשע נגדך, והרע בעיניך עשינו. ובפרט אנכי אשר כבר גלאתי להתודות ולספר מהותי ועניני והנהגותי ומחשבותי ומעשי המגנים והזרים. השם תברך יצילני מעתה, ואיני יודע שום עצה ותחבולה כי אם לצעק ולזעק ולשאג ולהתחנן אליך, כי מר לי מאד. כי "טבעתי בין מצולה ואין מעמד, באתי במעמקי מים ושבילת שטפתי". ואיני יודע שום מנוס והצלה, ואין לי שום פתח תקנה, כי אם להתפלל ולהתחנן לפניה מלא רחמים, בעל הישועות, הן על צרות נפשי, הן על צרות כלל ישראל שמחייב כל אחד מישאל להשתתף בצרתם. ועל כלם אין לנו שום משען ומשענה כי אם על תפלה ותחנונים, באשר צונו חכמיך הקדושים זכותם יגן עלינו.

אבל אתה יודע כמה אני רחוק מתפלה ותחנונים, והעקר מחמת מחשבות הטורדות קדם התפלה ובשעת התפלה, הן מחשבות של גדלות ופנייות, הן רבוי מחשבות זרות ורעות ובלבולים והרהורים ורעיונות הרעים הבאים עלי בשעת התפלה ביותר. אשר איני יודע שום דרך אף להתגבר עליהם ולמלט נפשי מהם, כי התפשטו עלי מאוד מאוד, השתרגו עלו על צוארי הכשילו כחי, לא ידעתי נפשי אנה אני בא. אנה אברח אנה אנוס, אנה אמלט מפניהם. כי כתרונני

והדריוכונני, "סבוני גם סבוני, סבוני גם סבוני, סבוני כדבורים סבוני כמים כל היום הקיפו עלי יחד". וכיותר בשעת התפלה אשר עד הנה לא עלתה מאתי תפלה אחת בלי רבוי בלבולים ומחשבות זרות ורעות בלי שיעור וערך ומספר. מלבד הרבה תפלות שהיו מערבבים לגמרי לגמרי אשר לא ידעתי כלל אם דברתי הדבורים של התפלה. אשר הרבה דבורים וברכות דלגתי לגמרי, ואפלו מה שאמרתי כאלו לא אמרתי, כי הנה פי חלוק לגמרי מלבי, בפי ובשפתי אמרתי בלשון עלגים חצי מאמרים פגומים מאד, ולבי הנה רחוק מהם מאד, כי לבי הנה מלא מחשבות רבות רעות וזרות ומבלבלות מאד. אוי לי וי לי, אוי לי וי לי, מה אעשה ליום פקדה, "ומה אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו" אנה אוליך את חרפתי, אנה אוליך את פלמתי. איה אפוא אתחבא ואטמן מפני בשתי וכלמתי העצומה והמרה והגדולה כל כך כל כך, מה שאין הפה יכול לדבר והלב לחשב.

ובכן באתי לפניך שומע תפלה, הבוחר בתפלת עמו ישראל ברחמים ומתאוה לתפלתן של ישראל, אשר רק בשביל זה בראת עולמך יש מאין המחלט בעשרה מאמרות, לפי שצפית וראית שאתה עתיד להתעדין ולהתענג ולהשתעשע בתפלתן של עמך ישראל, על פן רחם עלי ועל כל חברתנו ועל כל עמך בית ישראל, ותעמד לימין צדקנו ותהיה בעזרנו בכל עת, שנזכה לגרש מאתנו כל המחשבות הטורדות וכל הרעיונות המבלבלים ובפרט בשעת התפלה, באפן שנזכה להתפלל תפלותינו לפניך בכל לב בכונה גדולה מעומקא דלבא באמת, במחשבות קדושות וזכות שתהיה המחשבה קשורה אל כל דבורי התפלה בקשר אמיץ וחזק באחדות גמור. ולא יעלה על לבנו שום פניה ומחשבה זרה בשעת התפלה. רק נזכה בשעת התפלה להעביר מדעתנו כל הפניות וכל המחשבות הטורדות ולא יעלה על דעתי שום מחשבה של שטות של איזה צד גדלות של הכל, לחשב

שְׁאֲנִי מִיָּחַס וּבִעַל מִשְׁפָּחָה, אוּ לְהַדְמוֹת בְּעֵינַי שְׁכָבָר הָיָה לִי יְגִיעָה וְעָמַל בְּעִבּוּדַת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. אִךְ אֲפִיר חֲסָרוֹנִי וְאִדַּע שְׁפָלוּתִי בְּאֵמֶת וְאֲשַׁבַּח אֶת כָּל מִשְׁפַּחְתִּי וּבֵית אָבִי, וְאֶת כָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת שְׁמַגִּיעַ מֵהֶם אֵיזָה צַד פְּנִיָּה שֶׁל גְּדֻלוֹת וְהַתְנַשְּׂאוֹת. רַק אֲעֲמֹד כְּרֵשׁ וּכְאֲבִיוֹן וְאִדַּע פְּחִיתוּתִי וּגְרִיעוּתִי וְשְׁפָלוּתִי בְּאֵמֶת לְאִמְתּוֹ. אֲבָל אֶהְיֶה בְּטוֹחַ בְּחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל שְׁאֵתָה שׁוֹכֵן אֶת דְּפָא וְשִׁפְל רּוּחַ, וְאֵתָה קְרוֹב לְנִשְׁבְּרֵי לֵב. וּבְחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל לְבַד אֲרַחֵב אֶת לְבִי לְהַתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ בְּשִׂמְחָה אֲמִתִּית. אֲגִילָּה וְאֲשַׁמְחָה בִּישׁוּעָתְךָ בְּאִפְּן שְׁתַּהֲיֶה תְּפִלְתִּי בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת וְזָכָה וְצַחָה וּנְכוֹנָה וְשִׁגוּרָה בְּפִי, בְּאִפְּן שְׁתִּשְׁמַע וְתִקְבַּל אֶת תְּפִלוֹתֵינוּ וְתַחֲנוּנֵינוּ וּבִקְשׁוֹתֵינוּ וְנִזְכָּה לְמַשַּׁל בְּתַפְלוּתֵינוּ שְׁיִהְיֶה לָנוּ כֹּחַ לְפַעַל בְּתַפְלָתֵנוּ כָּל מָה שְׁנִרְצָה, אֲפִלוּ לְשָׁנוֹת הַטְּבַע. וְתִמְלֵא כָּל מִשְׁאָלוֹת לְבַנּוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים. וְתַתְּעֵדֵן וְתִשְׁתַּעֲשַׁע עִם תְּפִלוֹתֵינוּ תָּמִיד, וְעַל יְדֵי זֶה תִּקְיִם אֶת עוֹלָמְךָ וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ בְּכֹחַ הַעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חֲסָדִים טוֹבִים תָּמִיד. וְתִמְתִּיק וְתִבְטֵל מִעָלֵינוּ וּמִעַל כָּל יִשְׂרָאֵל כָּל הַדֵּינִים שְׁבַעוּלָם, וְתִשְׁבֵּר וְתִבְטֵל מִעָלֵינוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת קָשׁוֹת שְׁבַעוּלָם, בֵּין אוֹתָם שְׁכָבָר נִגְזְרוּ, וּבֵין אוֹתָם שְׁרוּצִים לְגִזּוֹר חֵס וְשָׁלוֹם.

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מְלֵא רַחֲמִים, עֲזַרְת אֲבוֹתֵינוּ אֵתָה הוּא מִעוֹלָם, מְגֵן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם אֲחֵרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּמַהֵר לְגַאֲלֵנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה מִהַרָּה לְמַעַן שְׁמֶךָ, וּבִפְרָט מִכָּל הַגְּזֵרוֹת קָשׁוֹת אֲשֶׁר נִשְׁמַעוּ בְּיָמֵינוּ שְׁרוּצִים לְגִזּוֹר חֵס וְשָׁלוֹם חֵס וְשָׁלוֹם. חַמַּל עַל שְׁאֲרֵית עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבְטֵל אוֹתָם מִעָלֵינוּ בְּבִטּוֹל גְּמוּר. כִּי אֵין מִי שְׁיַעֲמֹד בְּעַדֵנוּ, שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֹד לָנוּ בְּעַת צָרָה. כִּי לֹא דָבָר יִי לְמַחֲוֹת אֶת שֵׁם יִשְׂרָאֵל חֲלִילָה.

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, כְּפִי עֵמֶק יְרִידַתֵנוּ עֵתָה בְּסוֹף הַגְּלוּת הָאָרְץ הַמֵּר הַזֶּה, אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ פְּלָאִים כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "וְתִרְדּוּ פְּלָאִים אֵין מְנַחֵם לָהּ". וְאֵנוּ רַחוּקִים מְמָךְ כְּמוֹ שְׁאֵנוּ רַחוּקִים, כְּפִי אֲשֶׁר יוֹדַע כָּל אֶחָד וְאֶחָד

מַעַט בְּנַפְשׁוֹ. וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם נֹאמַר מָה יֵהָא בְּסוּפְנוּ. וְאָנוּ מִתְחַזְּקִים
וּמְצַפִּים בְּכָל יוֹם לִישׁוּעָה, אוֹלֵי יְחוּס עֲתָה אוֹלֵי יִרְחַם עֲתָה. אוֹלֵי
נִתְחַיֵּל לְהִתְעוֹרֵר מֵעֲתָה לְעֻזְב דְּרַבְּנֵנוּ הָרַע וּמִחֲשָׁבוֹתֵינוּ הַמְּגַנּוֹת וְכוּ',
וְאִם חֵס וְשָׁלוֹם חֵס וְשָׁלוֹם לֹא יַעֲלֶה שְׂיִתוֹסֶף עַל יִשְׂרָאֵל חֲלִילָה עוֹד
גְּזָרָה אַחַת מֵהַגְּזוּרוֹת שֶׁנִּשְׁמָעוּ שְׁחַפְּצִים לְגַזֵּר חֲלִילָה, כְּמַעַט אָפֶס
תִּקְוָה חֲלִילָה. כִּי גַם עֲתָה קָשָׁה וְכָבֵד עָלֵינוּ עַל הַגְּלוּת, וְרַבִּים מֵעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל נִתְרַחֲקוּ מִמֶּךָ מִחַמַּת עַל מְרִירַת הַגְּלוּת בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת,
כִּי מִכָּל צַד אוֹרְכִים עָלֵינוּ מִלְּמַעְלָה וּמִלְּמַטָּה, בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן,
כְּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ יוֹדֵעַ נִסְתָּרוֹת, "וַעֲתָה יי אֱלֹהֵינוּ אָבִינוּ אֲתָה,
אֲנַחְנוּ הַחֲמֵר וְאֲתָה יִצְרָנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כְּלָנוּ. אֵל תִּקְצֹף יי עַד מְאֹד
וְאֵל לְעַד תִּזְכֹּר עוֹן הֵן הַבֵּט נָא עִמָּךְ כְּלָנוּ". רְאֵה אֵת עַמְּךָ מְרוּדִים
מְאֹד, רְאֵה "כִּי אֲזַלְתָּ יָד וְאָפֶס עֲצוּר וְעֻזּוֹב בְּיִשְׂרָאֵל".

אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, זְכוֹר נָא אֵת כָּל הַתְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנוֹת וּבִקְשׁוֹת
שֶׁהִתְפַּלְלוּ וְהִתְחַנְּנוּ הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים לְבַטֵּל אֱלוֹ הַגְּזוּרוֹת שֶׁהִתְחַיְלוּ
לְצַמַּח בִּימֵיהֶם. זְכוֹר נָא אֵת כָּל מִיָּנִי הַמְּתַקֵּן שְׁעָסְקוּ הַצַּדִּיקִים בְּהֵם
לְהַמְתִּיק הַדִּינִים וּלְבַטֵּל כָּל הַגְּזוּרוֹת. זְכוֹר וְהַבֵּט עַל כָּל הַדְּמָעוֹת
שֶׁשָּׁפְכוּ לְפָנֶיךָ כְּפִים עַל זֶה, וְכַמָּה תוֹרוֹת נִפְלְאוֹת וְנוֹרְאוֹת אָמְרוּ
בְּשִׁבִיל זֶה, וְכַמָּה הַמְּתַקֵּן הַמְּתִיקוּ עַל יְדֵי הַשְּׂמֵחוֹת וְהַמְּחָת
כֶּף וְרַקוּדִין בְּשִׂמְחָה שֶׁל מִצְוָה, וְכֹל אֲשֶׁר פָּעְלוּ וְעָשׂוּ וּמְסָרוּ נִפְשָׁם
עַל זֶה לְבַטֵּל כָּל הַגְּזוּרוֹת שְׁחַפְּצִים לְגַזֵּר חֵס וְשָׁלוֹם. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים
בְּכַחַם הַגְּדוֹל נִתְעַכְּבוּ עַד הַנָּה. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ, וּלְמַעַן תִּפְלְתֶם
וּלְמַעַן הַמְּתַקֵּם שֶׁל כָּל הַצַּדִּיקִים שׁוֹכְנֵי עִפְרַיִם שְׁעָסְקוּ בְּחַיֵּיהֶם
הַקְּדוּשִׁים, וּלְמַעַן תִּפְלְתֶם שְׂמֵתְפַלְּלִים עֲדִין עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְעֲשֵׂה
אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים וּחֲסִדֶיךָ הַעֲצוּמִים וְנִפְלְאוֹתֶיךָ
הַנוֹרְאוֹת, וְתִשְׁבֵּר וְתִמְגַּר וְתַעֲקֹר וְתַכְלֶה וְתַבְטֵל כָּל הַגְּזוּרוֹת שְׁרוּצִים
לְגַזֵּר חֵס וְשָׁלוֹם. וְתִטֵּה לֵב הַקְּסָרִיִּים וְהַמְּלָכִים וְהַשָּׂרִים עָלֵינוּ לְטוֹבָה.
וְכֹל הַקְּמִים עָלֵינוּ לְרַעַה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מִחֲשַׁבְתָּם, וַיִּקְּיִם

מקרא שכתוב: "מפר מחשבות ערומים ולא תעשינה ידיהם תשיה".
 וכתוב: "רבות מחשבות בלב איש ועצת יי היא תקום", וכתוב:
 "יי הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים, עצת יי לעולם תעמד
 מחשבות לבו לדור ודור".

מריה דעלמא כלא, הבוחר בעמו ישראל באהבה, הבט משמים
 וראה כי היינו לעג וקלס, הביטה וראה שפלות ישראל בעת, מלא
 רחמים, בעל הישועות אדון הנפלאות, מלך ישראל וגואלו, צור
 ישראל וקדושו, קומה בעזרת ישראל. קומה והושיענו בעת צרה.
 יעוררו רחמיך על בניך למענך. למענך למענך עשה ולא לנו, ראה
 עמידתנו דלים ורקים. רחם עלינו בעל הרחמים, ואל תשפך חרונוך
 עלינו, ובטל מעלינו מחשבות שונאינו. בטל מעלינו כל גזרות קשות,
 ועשה כנפלאותיך שיתהפך הכל לטובה. ותרום קרנם ומזלם של
 ישראל, ותתן להם חן ורחמיבות למעלה ולמטה, והקל מעלינו על
 הנתיבות והמסים, ותתן לנו פרנסה בכבוד וברוח ובהתר בקדשה
 ובטהרה, באפן שנוזקה להיות כרצונך הטוב באמת תמיד.

ועורנו והושיענו בכל יום ובכל עת להתפלל תפלותינו ותחנונינו
 לפניך בלב שלם. ולשבר כל המחשבות זרות ופניות העולים על
 דעתנו ולהפכם לטובה. ותתן לנו כח וגבורה בכל עת למשך ולהפך
 המחשבה מרע לטוב, מחוץ לפנים, בזריות גדול באמת. ונוזקה
 להכניס כל המחשבות בפנימיות וחיזוניות, לתוך דבורי התפלה
 הקדושה, עד שיתבטלו כל המחשבות זרות ופניות לגמרי. ולא יבואו
 ולא יעלו עוד על דעתי ומחשבתי כלל, ותהיה תפלתנו שלמה
 ושגורה וסדורה בפנינו תמיד בתכלית השלמות, בענוה באימה ויראה
 ורתת וזיע. עד שיהיה לנו כח למשל בתפלותינו לבטל כל הגזרות
 וכל הדינים על ידי תפלותינו, הן מפלל ישראל הן מפל אהד ואחד
 מישראל בפרטיות. באפן שתשתעשע ותתעדן עם תפלותינו תמיד.
 ויתגלו ויאירו כל העשרה מאמרות המקימין את העולם, וימשך חסד

גדול ונפלא בעולם על עמך ישראל. ויקים מקרא שכתוב: "כי אמרתי
עולם חסד יבנה שמים תכין אמונתך בהם". וכתוב: "חסד אל כל
היום". ועל ידי זה תמשיך עלינו שפע טובה וברכה ורחמים וחיים
ושלום וכל טוב בכל עת ובכל שעה. ותמהר ותחיש לגאלנו, ותביא
לנו את משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן סלה.

צח

מיוסר על תורה ק"ח בליקוטי מוהר"ן

"ובחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה",
רבנו של עולם מלא רחמים, "הרופא לשבורי לב ומחבש
לעצבותם", אפה יודע את לבבי הנשבר הנדכא והנכאה, הבט
משמים וראה למי עוללת כה. ראה נא בעניי מלא רחמים, חוס על
שבירת לבבי הנשבר לשברי שברים, כפטיש יפוצץ סלע בן נתפוצץ
ונשבר לבבי. פי מחשבות לבבי מפזרים ונדחים בקצה ארץ. האמת,
פי אני החיב מפל הצדדים, אבל אפה יודע פי לא להכעיסך נתכונתי
חלילה, פי רצוני לעשות רצונך, אך שאור שבעסה מעכב אותי. וכבר
כתבת על עצמך שכל כחות היצר הרע וחילותיו המחטיאים את בני
אדם, הכל ממך. ואפה מתחרט עליהם בכל יום על שבראתם ונתת
להם כח בזה, כמו שכתוב: "ואשר הרעותי", כמו שדרשו רבותינו
זכרונם לברכה. וכתוב: "למה תתענו יי מדרכך תקשיח לבנו
מיראתך".

רבנו של עולם, אפה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי, אפה
חופש כל חררי בטן ובוהן פליות ולב. אפה יודע פי אין לי שום
סמיכה ותקנה לטוב אפתי ונצחי, פי אם על ידי מה שאני מפרש
שיחתי לפניך בעל הרחמים. אבל לפניך נגלו כל תעלומות לב, ואפה
יודע כמה קשה וכבד עלי גם זה בעצמו, פי מבלבלים אותי ומונעים
אותי מזה מאד. ואפלו אם לפעמים בחמלתך הגדולה אפה שולח לי

איזה דבורים, ואני מתחיל לפרש שיחתי ולבי המר לפניך, בתוך כך נסתם לבבי באמצע הדבור. ואני נשאר משתומם כמי שנתאלם בתוך דבריו ממש, כמו כן פתאם נסתלק הדבור ממני, ולבבי אטום ומחשבותי תמהים. ואני יודע מה לעשות, כי פתאם "נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית, נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר". ונדמיתי כמו נסוג אחר ממך חלילה. ואתה כמסתיר פנים ממני, וכבר גלית אזנינו שכל זה נמשך על ידי פגם אמונה שנגחשב כעבודה זרה. ועתה מה אעשה אבי שבשמים לכפר על כל זה, לתקן ולכפר על כל ההרהורים והמחשבות רעות ורעיונים המבלבלים העולים על רוחי. ובפרט על הרהורי עבודה זרה שהם פגם אמונה שהם קשים מהכל. אוי מה אעשה שתשיב פניך אלי ואני אשוב אליך באמת, מתי אזכה לזה, "מתי אבוא ואראה פני אלהים", מתי מתי, מתי אזכה לאמונה שלמה ונחמה ונחמה, עד שאזכה לפרש שיחתי לפניך פנים בפנים, כאשר ידבר איש אל רעהו, ולא יהיה שום מסך המבדיל ביני ובינך.

רחם עלי בעל הרחמים, וזכני ועזרני והושיעני שארגיל את עצמי להתאנח אנחה גדולה מעמק הלב באמת, על גדל רחוקי ממך על ידי עוונותי המרבים, ובפרט על פגם האמונה, אשר על ידי זה נסתם פי באמצע דבורי. ונפלתי כמו משמים לארץ, זכני להרגיש כאבי ומכאובי העצום באמת, עד שאתאנח אנחה אמתיית מעמק הלב, ויהיה רוחי נשבר בקרבי באמת, באפן שיתעוררו רחמיך האמתיים עלי. ויעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה לפניך רוחי הנשבר על ידי אנחתי פאלו הקרבותי קרפן עולה לפניך שהיא באה לכפר על הרהורי הלב. ובחמלתך הגדולה תפתח את ידך ברחמים וברצון, ותחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת. ועל ידי הרוח שאוציא והרוח שאכניס בשעתי האנחה, על ידי זה תמשיך עלי הארה גדולה מהשם חת"ן היוצא מפסוק פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון, ועל ידי זה

תחתך ותנסר את נפשי ונשמתִי מבחינת אָחור באָחור, ותחזירני ותשיבני אליך בבחינת פנים בפנים.

אָבִינוּ שבשמים, אל מֶלֶךְ נֶאֱמָן, אל אַמוּנָה, אַתָּה יודע את כל מה שעובר עלינו על כל אָחַד ואָחַד בְּעֵינֵי הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים ובְּאַהֲבַתְךָ הַגְּדוֹלָה את עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, חִמַּלְתָּ עָלֵינוּ וְנִטְעַתָּ בְּתוֹכֵנוּ אֱמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר יִרְשָׁנוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ. אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֲלַקְנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ וּמֵה יָפָה יִרְשָׁתֵנוּ. אַךְ מֵעַצָּם רַבּוּי עֲוֹנוֹתֵי עֲדִין עוֹלָם עַל הַלֵּב מִחֲשָׁבוֹת חוּץ שֶׁהֵם כְּנֶגֶד אֱמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר זֶה עָקָר הַהִתְרַחֲקוֹת וְהִסְתַּרְתָּ פָּנִים וְצָרָה גְּדוֹלָה מִכָּל הַצָּרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "הֲלֹא עַל כִּי אֵין אֱלֹהֵי בְּקִרְבִּי מִצְאוּנִי כָּל הַרְעוֹת הָאֵלֶּה".

רַחֵם עָלֵינוּ מְלֹא רַחֲמִים, בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים, וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילָנוּ מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי כְּפִירוֹת וְהִרְהוּרִים וּמִחֲשָׁבוֹת שֶׁהֵם כְּנֶגֶד אֱמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה. רַק נִזְכָּה לְאַחֵז בְּדַרְכֵי אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, לְהֶאֱמִין בְּךָ יי אֱלֹהֵינוּ, וּבִתְוַרְתְּךָ הַקְּדוּשָׁה וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה זָכָה וְנִכּוֹנָה. וְתִהְיֶה הָאֱמוּנָה חֲזָקָה כָּל כָּף, כְּאִלּוּ אֲנִי רוֹאֶה אוֹתְךָ תַּתְּכַרְךָ, עֵין בְּעֵין. בְּאֶפֶן שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה תִּהְיֶה יְרָאָתְךָ עַל פָּנַי, זוֹ הַבוּשָׁה, לְבִלְתִּי אֶחְטֵא עוֹד שׁוּם חֲטָא וְעוֹן, וְלֹא אֶפְגַּם עוֹד שׁוּם פָּגָם כָּלֵל. וּבְכָל־עַת שְׁיִרְצָה לְעֲלוֹת עַל דַּעְתִּי חֵס וְשְׁלוֹם אֵיזָה מִחֲשָׁבָה שֶׁל אֵיזָה תֵּאָוֶה וְרָצוֹן שֶׁהוּא נֶגֶד רְצוֹנְךָ, תִּפְלַע עָלַי תִּכְרַף אֵימָה וּפְחַד וְיִרְאָה וּבוּשָׁה גְּדוֹלָה מִפְּנִיךָ, אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלַי בְּכָל־עַת וְרִגַע וְרוֹאֶה בְּמַעֲשֵׁי וְיודע צָפוֹן לְבִי וּמִחֲשָׁבוֹתֵי. כִּי "מִפְּנִיךָ לֹא אֶסְתַּר", כִּי מְלוֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ. וְכֵמוֹ שֶׁכָּתוּב: "אִם יִסְתַּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם יי הֲלֹא אַתָּה הַשָּׁמַיִם וְאַתָּה הָאָרֶץ אֲנִי מְלֹא".

וְאִזְכָּה עַל־יְדֵי תִקְוָה הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה לְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן וּלְהִתְבַּוֵּד וּלְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחֹתֵי לְפָנֶיךָ תְּמִיד בְּלֵב שְׁלֵם וּבְמִחֲשָׁבָה נִכּוֹנָה, שֶׁתִּהְיֶה

המתשבה קשורה אל דבורי התפלה בקשר אמיץ וחקק בלי שום פניה וכלי שום נטיה אל הצד כלל חס ושלום. ויהיו כל דברי ושיחותי עמך פנים אל פנים, באשר ידבר איש אל רעהו. פה אל פה אדבר עמך את כל אשר עם לבבי, ואשפך את נפשי כמים נוכח פניך יי, ואספר לפניך את כל לבי ברחמים ותחנונים, בדברי חן ורצוי ופיוס, בלב נשבר ונדכא באמת, כבן המתחטא לפני אביו. עד אשר יכמרו רחמיך עלי ויהמו מעיך על גדל רחוקי ממך עד הנה, ותתחיל מעתה להושיעני ישועה שלמה ואמתית לנצח, שאזכה מעתה לשוב אליך באמת בשלמות. ותוליכני ותדריכני באמתך בכל עת ורגע, ולא אסור עוד מצונך זמין ושמאל. ותחמל ותרחם עלי ברחמי האב על הבן, ותושיעני בכל-עת בכל מיני ישועות, ותקרבני בכל מיני התקרבות לנצח. "ולא נסוג ממך, תחיינו ובשמך נקרא. יי אלהים צבאות השיבנו, האר פניך ונושעה, ברוך יי לעולם אמן ואמן".

צט

מיוסד על תורה קל"ה בליקוטי מוהר"ן

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתפני ברחמיך הרבים, להתקרב באמת לצדיקים אמתים, ולהתקשר בהם באמת בלב ונפש חפצה, באהבה רבה ועזה מנקה שבלב באמת. ואזכה לאהב אותם באהבה גדולה כל כך, עד שתגדל ותתפלא אהבתם אצלי מאהבת נשים, עד שיתבטל ממני אהבת נשים ותאות המשגל על-ידי התגברות אהבת הצדיקים. חוס וחמל עלי, וזכני לאהבת הצדיקים באמת, ועל-ידי-זוה אזכה להתקשר בהם בהתקשרות גדול וחקק, ותהיה נפשי קשורה בנפשם בקשר אמיץ וחקק מעתה ועד עולם, לעולמי עד ולנצח נצחים.

ובבן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שאזכה ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, לקבל את כל הימים טובים בקדשה

ובטְהַרָה גְדוּלָה, בְּשִׁמְחָה וּבְחֻדוּדָה רַבָּה וּבְהִרְחַבַת הַלֵּב, בְּתַכְלִית
הַשְּׁלֵמוֹת, כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב בְּאַמֶּת. וְאַזְכָּה לְהַקְבִּיל פָּנַי רַבִּי בְּרַגְלֵי, אֲפֹלוּ
כְּשֶׁאֲנִי רְחוֹק מִמְּנוֹ, שְׂאֲזֹכָה לְקַבֵּל פָּנַי הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים וְלִהְפִּירָם
וְלֵאזְהָבָם, וְלִהְמַשִּׁיךְ עָלַי קִדְשָׁתְךָ עַל־יְדֵי קִבְלַת יוֹם טוֹב קִדְשׁ הַנִּמְשָׁךְ
מֵהֶם, וְעַל־יְדֵי־זֶה אֲזַכָּה לִמ"ט שְׁעָרֵי בֵינָה הַמְתַּגְּלִים וּמְאִירִים בְּיוֹם
טוֹב קִדְשׁ. וְתַפְתַּח לִי אֹר הַשֶּׁכֶל דְּקִדְשָׁה, וְאַזְכָּה לְהַתְּבוֹנְנוֹת גְּדוּל
וּנְפִלָא בְּתוֹרָתְךָ וְעִבּוּדְתְךָ בְּאַמֶּת. וְעַל־יְדֵי־זֶה יִתְבַטֵּל מִמֶּנִּי כָּל
הַשְּׁטוּתִים שֶׁל כָּל מִינֵי גְדֻלוֹת וְגִסּוֹת וְרַמּוֹת רוּחָא, וְאַזְכָּה לְתַכְלִית
הָעֲנָנָה בְּשְׁלֵמוֹת כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב. וְתַמְשִׁיךְ עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל תָּמִיד
קִדְשָׁת מִשָּׁה רַבָּנוּ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם, שְׂזַכָּה לִמ"ט שְׁעָרֵי בֵינָה. וְעַל־יְדֵי־זֶה
זָכָה לְעֲנָנָה בְּאַמֶּת כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְהָאִישׁ מִשָּׁה עָנּוּ מְאֹד מִכָּל הָאָדָם
אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה". רַחֵם עָלֵינוּ מְלֵא רַחֲמִים, שְׂזַנְזָכָה בְּכַח קִבְלַת
הַיָּמִים טוֹבִים "מוֹעֲדֵי יְיָ מִקְרָאֵי קִדְשׁ", לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשָׁת מִשָּׁה
רַבָּנוּ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם, וּקִדְשָׁת כָּל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וְיִמְשְׁכוּ עָלֵינוּ
עַל־יָדָם כָּל הַמַּחֲזִין וְהַשְּׁכָלִיּוֹת הַקְּדוּשִׁים הָאֲמִתִּיִּים הַנִּמְשָׁכִין בְּיוֹם טוֹב.
וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְבַטֵּל וְלִהְסִיר מֵאַתָּנוּ כָּל מִינֵי גְדֻלוֹת וְגִסּוֹת וּפְנִיּוֹת,
עַד שְׂזַנְזָכָה לְעֲנָנָה אֲמִתִּיּוֹת, לְעֲנָנָה שֶׁל מִשָּׁה רַבָּנוּ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם.

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַת גְּדֻל רְחוּקֵי מְעַנָּה אֲמִתִּיּוֹת, "כִּי בַעַר
אֲנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִּינַת אָדָם לִי". וּבַעֲוֹנוֹתַי הָרַבִּים, אֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל
מֵהוּ עֲנָנָה אֲמִתִּיּוֹת, כִּי עֲנָנָה גְּדוּלָה מְהֵלָל, רַחֵם עָלַי בַּעַל הַרְחָמִים,
וְזַכֵּנִי לְקִדְשָׁת יוֹם טוֹב בְּאַמֶּת, עַד שְׂאֲזַכָּה עַל־יְדֵי־זֶה לִידַע וְלִהְפִּיר
הַיָּטִב מְעַלַת גְּדֻלַת הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, עַד שְׂאֲתַבְטֵל נִגְדָם בְּתַכְלִית
הַבְּטוּל. וְעַל־יְדֵי־זֶה יִתְבַטֵּל מִמִּילָא מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי גֵאוּת וְגִבְהוֹת
וְגִדְלוֹת וְגִסּוֹת וּפְנִיּוֹת מִכָּל מֵה שֶׁהִפָּה יָכֹל לְדַבֵּר וְהַלֵּב לְחַשֵּׁב, עַד
שְׂאֲזַכָּה לְעֲנָנָה אֲמִתִּיּוֹת כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב בְּאַמֶּת.

רְחֻמָּן מְלֵא רַחֲמִים, עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וּמֵלֵא מִשְׂאֵלוֹתַי לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים,
כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ תְּעִלּוֹמוֹת לֵב, וְכַמָּה וְכַמָּה אֲנִי רְחוֹק מִכָּל מֵה שֶׁהִזְכַּרְתִּי

לפניך, וכמה וכמה ישועה ורחמים אני צריך לזכות לכל זה. ובעוונותי הרבים געלם ממני דרכי התפלה והתחנה ובקשה, איך להתפלל ולהתחנן ולבקש ולפייס ולרצות אותך שתזכני להגיע לכל דרכי הקדשה באמת, אשר הם חיינו וארך ימינו לנצח. אך עם כל זה את כל אשר תחנני ברחמיך לפרש שיחתי לפניך אתחזק בכל עז לדבר ולהתחנן לפניך, ואתה הטוב בעיניך עשה עמי, כי אתה מבין תעלומות לב. ואתה יודע כי אין לי על מי להשען כי אם עליך אבי שבשמים, ועל כח וזכות הצדיקים האמתיים. למענך ולמענם עשה מה שתעשה ברחמיך וחסדיך, באפן שאזכה על כל פנים מעתה לשוב אליך באמת ולילך בדרךך הקדושים, באפן שאזכה להשלים רצונך ולמלאות פונתך הקדושה והטובה אשר בשבילה נבראתי. "י' יגמר בעדי י' חסדיך לעולם מעשה ידיך אל תרף. אמרי האזינה י' בינה הגיגי. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך י' צורי וגואלי" אמן ואמן.

ק

מיוסר על תורה קמ"ב בליקוטי מוהר"ן

"נבספה וגם כלתה נפשי לחצרות יי, לבי ובשרי ירננו אל אל חי, צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים, צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים". רבוננו של עולם, אתה יודע עצם רבוי המניעות שיש לי עכשו מכל הדברים שבקדשה מתורה ותפלה ומעשים טובים, אשר אי אפשר לבאר אפס קצה מרבוי הבלבולים והמניעות והעכובים שיש לי מכל דבר שבקדשה. ואפלו כשאני עושה איזה מצוה או דבר שבקדשה הוא מבלבל ומערבב מאד מאד, ורחוק מאד משלמות התקון שצריכין לעשות על ידי כל מצוה. כי בעוונותי הרבים נתרחקתי מאד מתורתך וממצותיך. ואני דומה בעיני עתה כתועה במדבר ממש, מקום חשוך ואפלה, ארץ ציה וצלמות. ואיני יודע כלל מה לעשות לשוב אל

הדרך האמת והישר והנכון להיות כרצונה הטוב בשלמות באמת. ואני הולך בעולם העובר הזה "כאיש שפור וכגבר עברו יין, נע ונד", מבלבל ומטרף בכמה אלפים ורבות בלבולים על בלבולים ומגיעות על מגיעות, המונעים ומבלבלים אותי מלהתקרב אליך ולתורתך בשלמות באמת אשר לך נוצרתי. "ומה אעשה ליום פקדה, ומה אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו". ואני יודע כלל במה להחיות את נפשי האמלה והמרה מאד מאד, הפגומה והמטרפת כל כך כל כך, כי אם על ידי השתוקקות וכסופין ורצון אליך ולעבודתך ולתורתך, באשר גלית לנו על ידי חכמיך הקדושים עצם מעלת הרצון והחשק דקדשה.

על כן באתי לפניך אבי שבשמים אבי אב הרחמן, הגומל לחיבים טובות, גמלני כל טוב, ותזכני לכסף ולהשתוקק ולחשק תמיד בהשתוקקות נמרץ אליך ולעבודתך ולתורתך ברצון חזק ותקיף מאד, עד שאזכה ברחמיך ללמד הרבה בכל יום, ולהתפלל ולומר תחנונות ובקשות שירות ותשבחות הרבה בכל יום ויום, ולעשות מצות ומעשים טובים הרבה בכל יום כל ימי חיי. ואפלו בעת שיהיה ההכרח להתבטל על פי רצונה, אפלו אם אהיה לפעמים במקומות שאי אפשר ללמד ולעסק בעבודתך שם, תזכני ותעזרני שיהיה לי חשק ורצון חזק ללמד תורה ולעבד אותך באמת, עד שיעלה הרצון לפניך כאלו עשיתי מצותיך ולמדתי תורתך ממש.

מלא רחמים רחם עלי, והיה בעזרי וזכני שאתחיל להרגיל את עצמי לכסף ולהשתוקק ולחשק תמיד ברצון וחשק חזק ואמת לתורתך ולעבודתך ולהתקרב אליך באמת, עד שאזכה על ידי החשק והרצון האמת שבלב, ללמד מתוך הספר העליון הנכתב על הלב העליון על ידי הצדיקים האמתיים אשר אתה מקשיב ושומע דבריהם שמדבר כל אחד במקומו. ואתה מחברם יחד וכותב מהם ספר זכרון בשביל

החושבים בלבם וחושקים באמת ללמד תורתך ולעשות רצונך. כמו שכתוב: "אז נדברו יראי יי איש אל רעהו ויקשב יי וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יי ולחשבי שמו". זכני גם כן לקבל ולהמשיך עלי הארה גדולה מהלב הזה, וללמד מתוך הספר הזה, כי אני רחוק מאד מהכל, רק אני מצפה לרחמיך וחסדיך שתזכני לרצון וחשק אמתי אליך ולעבודתך ולתורתך, באפן שאזכה לשוב אליך מהרה באמת כרצונך הטוב. חוס וחמל עלי ברחמיך הרבים ברחמיך הגדולים. עזרני כי עליך נשענתי, "כי תפארת עזנו אתה וברצונך תרום קרננו, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי", אמן ואמן.

קא

מיוסר על תורה קמ"ד בליקוטי מוהר"ן

מתניה מתים ברחמים רבים, החייני וקיימי וזכני ברחמיך הרבים ועזרני והושיעני שאזכה מעתה לכבש את יצרי ולאחז את כל תאוותי בידי תמיד, אפלו התאוות של הטר. ואפלו בימים שהתרה בהן אכילה ושתייה אזכה לאחז בידי, אפלו התאוות שהתרת לנו שנקראים "חציו לכם", להתנהג גם בהם בקדושה ובטהרה גדולה לשמך לבד בלי שום תאוות הגוף כלל.

רבוננו של עולם אמר לצרותי די, ומהר לגאלי גאלה שלמה מכל התאוות, חוס וחמל נא על נפשי האמללה אשר כבר נפגמה מאד על ידי תאוותי הרעות באשר אתה ידעת. חוסה עלי מעתה כרב רחמיך כרוב חסדיך, ותן לי כח וגבורה ועצה אמתיית בכל עת, באפן שאזכה לבטל את כל תאוותי לגמרי, עד שאזכה לחיים אמתיים חיים נצחיים בעולם הזה ובעולם הבא. ואפלו כשיגיע עת פטירתי מן העולם, לא יהיה חלוק אצלי כלל בין החיים לאחר מיתה, רק הכל יהיה שוה אצלי. ותמיד אזכה לעבד אותך באמת, בין בחיי בעולם

הנה, בין לאחר הסתלקותי לעולם הבא, עד שאהיה חי תמיד אפלו לאחר הסתלקותי, ואחיה ולא אמות לעולם. ואהיה בכלל הצדיקים שאפלו במיתתן קרויים חיים, "לא אמות כי אחיה ואספר מעשי זה. שובי נפשי למנוחכי כי יי גמל עליכי. כי חלצת נפשי ממוות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי אתהלהך לפני יי בארצות החיים. לא המתים יהללו יה ולא פל יורדי דומה, ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הלויה. כי הצלת נפשי ממוות הלא רגלי מדחי להתלהך לפני אלהים באור החיים. כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת. תודיעני אורח חיים שובע שמחות את פניך נעמיות בימיך נצח". אמן ואמן.

קב

מיוסר על תורה קמ"ה בליקוטי מוהר"ן

"אגורה באהלהך עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה", רבוננו של עולם הצילני ממחלקת, ועזרני והושיעני שאזכה לאחז תאותי ממחלקת, שלא יהיה לי שום תאנה להחזיק במחלקת חס ושלום. רק תמיד אתחזק בכל עז להשקיט הריב והמחלקת, ולרדף אחר השלום תמיד באמת. עד שאזכה על ידי זה שיהיו אומרים דבר הלכה בשמי לאחר פטירתי מן העולם, ויהיו שפתותי דוכבות בקבר. ואזכה לגור בשני העולמות ולא אמות לעולם, רק תמיד אהיה בכלל החיים באמת.

רבוננו של עולם ידעתי גם ידעתי כמה אני רחוק מזה עתה על ידי תאותי הרעות והמרות מאד, אבל עדין יש לי תקנה ובטחון אליך לבד, בכח וזכות הצדיקים האמתיים, שתמהר להוציאני ולחלצני מכל התאות עד שאזכה לבורא לכל זה, ואחיה ולא אמות. כי אתה הוא מלך חפץ בחיים, זכני להיות נמנה בין החיים תמיד לעולם ועד. למענה אלהים חיים, ולמען הצדיקים האמתיים הקרויים במיתתם חיים, החיני וקיימי באור פניך.

מלא רחמים חי החיים, אדון השלום, שים שלום טובה וברכה ורחמים וחיים עלינו ועל כל ישראל עמך, למענך עשה ולא לנו. "תחי נפשי ותהללך ומשפטך יעזרוני. כי עמך מקור חיים באורך נראה אור. קולי שמעה כחסדך יי כמשפטיך חניני, רחמיך רבים יי כמשפטיך חניני. דבקה לעפר נפשי חניני כדברך". ויקים בנו מקרא שכתוב: "ואתם הדבקים בני אלהיכם חיים בלכם היום", לעולמי עד ולנצח נצחים, אמן ואמן.

קג

מיוסד על תורה קע"ט בליקוטי מוהר"ן

יי אלהים אמת יחיד קדמון, חושב מחשבות לבל ידח ממנו נדח, טוב ומטיב לכל, צופה לרשע ותפץ בהצדקו, קורא הדורות מראש, הרוצה בתשובה, רחם עלי למען שמך ולמען אבותינו הקדושים, והחזירני בתשובה שלמה לפניך, ועשה את אשר בחקיך אלה ואת מצותיך אשמר מעתה ועד עולם.

רבנו של עולם מלא רחמים יודע תעלומות, מרום וקדוש, פועל גבורות, עושה חדשות, בעל מלחמות, זורע צדקות, מצמיח ישועות, בורא רפואות, נורא תהלות, אדון הנפלאות, המחידש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית, אשר אתה עושה בכל יום תמיד נסים ונפלאות חדשות גדולות ונוראות מאד מאד, אשר נעלמו ושגבו מאתנו מאד. כי אין אנו יודעין עצם גדלתך ונפלאותיך אשר אתה עושה בעולם בכל עת, וכל עסקיך ונפלאותיך וטובותיך בכל יום ובכל עת ובכל שעה, כלם פאחד אינם כי אם בשביל התכלית הטוב האמתי, שהוא כדי לסבב סבות שנוזקה להתקרב אליך ולשוב אליך בתשובה שלמה באמת, שזהו עקר תכלית הטובה האמתיית שבכל הטובות. ורק אתה בעצמך יודע כל מה שאתה עושה חדשות בכל יום בשביל להחזירני אותי ואת כל ישראל בתשובה שלמה באמת, כדי לטהר ולתקן נפשנו

ורוחנו ונשמותינו, כְּדֵי שְׂיִטְהָרוּ נַפְשׁוֹת עַמְךָ יִשְׂרָאֵל מִזְהָמָתָם. וּבְכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה אַתָּה עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת חֲדָשׁוֹת לְגַמְרֵי בְּשִׁבִיל זֶה, כִּי אֵין יוֹם דּוֹמָה לַחֲבֵרוֹ, וּבְכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה וְרָגַע, אַתָּה מַפְלִיא לַעֲשׂוֹת לְשָׁנוֹת הַנְּהַגַת הָעוֹלָמוֹת בְּשָׁנוּיִים רַבִּים וְנִפְלְאִים עַד אֵין קֶץ וְסוּף, וְהַכֹּל לְטוֹבַת הָעוֹלָם, לְטוֹבַתְּם הָאֲמִתִּית וְהַנְּצַחִית, כְּדֵי לְרַמֵּז לָהֶם רְמִזִּים בְּכַמָּה בְּחִינּוֹת וְאֶפְנִים שׁוֹנִים כְּלִי שְׁעוֹר לְקִרְאָתָךְ כֹּל אֶחָד וְאֶחָד מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא שָׁם בְּעֵת וּבְרָגַע הַזֹּאת, לְקַרְבּוֹ אֲלֶיךָ בְּאֵמֶת. כִּי רַק זֶהוּ טוֹבָה בְּאֵמֶת, וְאֵין שׁוּם טוֹבָה אַחֲרַת בְּעוֹלָם זולתה כָּלֵל.

וְהִנֵּה אֲנִי מוֹדֶה וּמְתוּדֶה לְפָנֶיךָ אֲבִי אֵב הַרְחֵמֵן הַמְּלִיךְ הַטוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל, עַל כָּל הַחֲסָדִים וְהַטוֹבוֹת וְהַיְשׁוּעוֹת וְהַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּי מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, אֲשֶׁר אַחֲרַי כָּל מַה שֶּׁעָבַר עָלַי, וְאַחֲרַי כָּל מַה שֶּׁעָבַרְתִּי בְּשׁוֹגֵג וּבְמִזִּיד בְּאֵנָס וּבְרִצּוֹן, וְאַחֲרֵי כָּל אֵלֶּה, עֲדִין לֹא כָּלוּ רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי, וְאַתָּה מְעוֹרְרֵנִי וּמְחַזְּקֵנִי עֲדִין לְצַפּוֹת לִישׁוּעָתְךָ, וְלִסְדֹּר דְּבָרֵי אֵלֶּה לְפָנֶיךָ. מִלְּבַד מַה אֲשֶׁר אַתָּה מוֹצִינִי בְּכָל יוֹם בְּנִקְדוֹת טוֹבוֹת וְנוֹרְאוֹת לְקִדְשֵׁנִי בְּקִדְשַׁת יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשַׁת מִצְוֹתֶיךָ הַנוֹרְאוֹת, אֲשֶׁר אַתָּה מוֹצִינִי בְּכָל יוֹם לַחֲטָף בְּזֶה הָעוֹלָם הַכֶּלֶה וְהַנִּפְסָד, הַחוֹלֵף וְעוֹבֵר כְּהֶרֶף עֵין, מֶה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּי, "מֶה אֲשִׁיב לִי כָּל תַּגְּמוֹלוֹהִי עָלַי". עַל כֵּן מֵצֵא עֲבָדְךָ אֶת לְבוֹ עֲדִין לְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ, וְלִהְשַׁתַּח מוֹל רַחֲמֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ.

וּבְכֵן בָּאתִי לְפָנֶיךָ בַּעַל הַרְחָמִים, בַּעַל הַיְשׁוּעוֹת, "גְּדוֹל הָעֲצָה וְרַב הָעֲלִילָה", שֶׁתּוֹרְנֵי בְּאֵמֶת דְּרָכֵי הַתְּשׁוּבָה, וְתִהְיֶה עִמִּי תָּמִיד, וְתִדְרִיכֵנִי בְּכָל עֵת וְשָׁעָה בְּדֶרֶךְ הַיִּשָּׁר בְּאֵמֶת, בְּאֶפֶן שְׂאֲזוּכָה מִהֲרָה לְשׁוּב בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת חַיֵּשׁ קַל מִהֲרָה. וְתוֹרְנֵי וְתִלְמִדֵי הַדֶּרֶךְ הָאֲמִתִּית לְאֵמֶתוֹ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעֵנִין הַתְּעַנּוּיִת. אֲשֶׁר גָּלִית אֲזַנְנוּ בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת בְּדְבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבָרְכָה גְּדֹל עֲצָם מַעֲלַת הַצּוּם וְהַתְּעַנּוּת שֶׁהוּא עֶקֶר הַתְּשׁוּבָה, אֲבָל לְעַמַּת זֶה נִמְצָא בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת

שְׁאֲסוּר לְהִתְעַנּוֹת בְּלִי רְשׁוֹת הַחֲכָם הָאֲמֵת. וּבִפְרָט מִי שֶׁהוּא בֶן תּוֹרָה שֶׁהִזְהִירוּ עָלָיו רְבוּתֵינוּ זְכוּרֵנוּם לְבָרְכָה בְּכֹמָה מְקוּמוֹת שְׁלֵא יִרְבֶּה בְּתַעֲנִית שְׁלֵא יִתְבַטֵּל מִדְּבָרֵי תּוֹרָה. וְאִתָּה יְיָ אֱלֹהִים אֲמֵת, לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת לֵב, וְכָל הַסְּפָקוֹת שֵׁישׁ בְּלִבִּי עַל זֶה, וּמִלְבָּד רְבוּי הַמְּנִיעוֹת שֵׁישׁ לִי עַל עֲנָן הַתַּעֲנִית מִצַּד כְּבֹד הָעֲנָן בַּעֲצָמוֹ, נוֹסֵף לְזֶה רְבוּי מְנִיעוֹת הַמַּח מִצַּד הַסְּפָקוֹת הָרַבִּים שֶׁבְּלִבִּי עַל עֲנָן הַתַּעֲנִית כַּאֲשֶׁר הִזְכַּרְתִּי לְפָנֶיךָ.

עַל בֶּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים, שֶׁתּוֹצֵנִי לִידַע בְּכָל עֵת אִיךָ לְהִתְנַהֵג בַּעֲנָן זֶה וּבְכָל הָעֲנָנִים הַנוֹגְעִים לְעַבֹּדְתֶךָ. וְלֹא אֲבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי הַרְבֵּה בְּאֵלוֹ הַסְּפָקוֹת, כְּדִי שְׁלֵא לְבַטֵּל עֲצָמִי מִמַּעַט עַבֹּדְתִי, רַק אֲזַכֶּה מֵאִתְּךָ לְיָשׁוּב הַדַּעַת אֲמֵתִי. וְתִדְרִיכֵנִי בְּאֲמִתְּךָ וְתִלְמַדְנִי בְּכָל עֵת אִיךָ לְהִתְנַהֵג בְּכָל הָעֲנָנִים וּבִפְרָט בַּעֲנָן זֶה שֶׁל תַּעֲנִית. וְאֲזַכֶּה עַל יְדֵי הַתַּעֲנִית לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל גְּשָׁמִיּוֹת גּוֹפֵי הָרֶעַ, וְאֲזַכֶּה לְבַטֵּל הַמַּחְלָקַת הַגְּדוּלָה וְלְהַמְשִׁיךְ שְׁלוֹם גְּדוֹל בְּכָל־לִיּוֹת וּבִפְרָטִיּוֹת. הֵן עֲצָם הַמַּחְלָקַת מִבְּנֵי הָעוֹלָם, שֶׁהֵם קָמִים תָּמִיד כְּנֹגֵד הַרוֹצִים לְכַנֵּס בְּקִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל בְּאֲמֵת, שֶׁעוֹמְדִים כְּנֹגֵדָם בְּמָה מִיְּנֵי חוֹלְקִים וּמוֹנְעִים וּמְלַעֲיָגִים בְּכֹמָה אֲפָנִים, לְהַטּוֹתָם מִנְּקֻדַּת הָאֲמֵת. הֵן עֲצָם הַמַּחְלָקַת שְׁבַלְב, שֶׁכָּל מֶה שֶׁאֵנּוּ רוֹצִים לַעֲשׂוֹת בְּעַבֹּדְתֶךָ מוֹנְעִים אוֹתָנוּ הַרְבֵּה מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר, אֲשֶׁר כְּמַעַט "כָּשֶׁל כַּח הַסְּבֵל", כִּי כָּל מֶה שֶׁאֵנִי רוֹצֶה לְהַתְּגַבֵּר לְטַהַר מַחְשְׁבוֹתַי וְרַעֲיוֹנַי, מִתְּגַבְּרִים כְּנֹגְדֵי בְּלוֹלִים רַבִּים בְּמַחְשְׁבוֹת זְרוֹת וְהַרְהוּרִים רְעִים, אֲשֶׁר כָּל זֶה נִקְרָא מַחְלָקַת. וּכְנֹגֵד כָּל אֵלוֹ הַמַּחְלָקוֹת צָרִיכִין תַּעֲנִיּוֹת, כַּאֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ בְּהַתּוֹרָה הַזֹּאת.

עַל בֶּן רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְהוֹרְנֵי וְלַמְדֵנִי וְנִכְנֵי לְשׁוֹם אֵל לְבִי לְהַבִּין וְלְהִתְעַנּוֹת הַרְבֵּה כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֲמֵת, בְּאִפְּן שֶׁאֲזַכֶּה עַל יְדֵי הַתַּעֲנִיּוֹת לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל כָּל מִיְּנֵי מַחְלָקַת, וְאֲזַכֶּה לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל כָּל הַרְצוֹנוֹת הַפְּגוּמִים שְׁלִי לְבַטֵּל כָּלֵם כְּנֹגֵד רִצּוֹנְךָ וְלִדְבֹק לְבִי בְּאֲמֵת אֲלֶיךָ וְלְעַבֹּדְתֶךָ הָאֲמֵתִיּוֹת, וְלֹא אֲסוּר מִרִצּוֹנְךָ יְמִין וּשְׂמָאל, מֵעַתָּה

ועד עולם, ועל ידי זה תזכני שיתבטלו כל רצונות אחרים של המונעים והחולקים כנגד רצוני, ולא יהיה כח לשום מונע וחולק לבטלני חס ושלוש מעבודתך האמתית אפלו פחוט השערה. ויתבטלו כל מיני מחלקת שבועולם. הן מחלקת מבני העולם, הן מחלקת שבלבי הכל יתבטל לגמרי, ואזכה לשלוש גדול באמת בכל הבחינות, באפן שאזכה לשוב אליך באמת. ולהיות כרצונך הטוב תמיד באמת מעתה ועד עולם.

ותזכני ברחמיך הרבים לשמחה גדולה רבה ועצומה תמיד לשמך ולעבודתך, "שמחנו כימות עניתנו שנחת ראינו רעה".

וזכני ברחמיך הרבים לקבל יום הפורים הקדוש בקדשה גדולה ובשמחה רבה וחדוה עצומה, ואזכה לקיים כל החמשה ענויים ביום הפורים בתכלית השלמות כראוי, ולהתפלל כל החמשה תפלות ביום הפורים בכונה עצומה ונוראה ולהתודות בכל מיני ודוים, ולהתחרט על העבר בחרטה גמורה ולעזב באמת דרכי הרע ומחשבותי הרעות והמבלבלות, ולקבל עלי בקבלה חזקה ונכונה לבל אשוב עוד לכסלה, ולבל אעשה עוד הרע בעיניך כאשר עשיתי, ולשוב בתשובה שלמה לפניך באמת בשמחה ביראה ואהבה, ולבכות הרבה מתוך שמחה.

מלא רחמים, זכני לקדשת יום הפורים האים והנורא והנשגב מאד, כי הוא יום זה גדול וקדוש ונורא ואים ואדיר, יום אחד בשנה, אשר בחרת בו לעמך, לסלח עוונותיהם ולכפר פשעיהם ביום הנורא הזה, רחם עלינו וזכנו לקבל יום הגדול והנורא הזה כראוי ולשוב בתשובה שלמה באמת, באפן שתסלח ותמחל ותכפר לנו על כל חטאתינו ועוונותינו ופשעינו העצומים והרבים והכבדים יותר מחל הים. ותעזרנו בזכות עצם קדשת היום הקדוש הזה, ובזכות התענית הקדוש של יום הנורא הזה, יום צום הפורים, שנזכה על ידי זה להכניע אצלנו כל הרצונות אליך תתברך. להכניע ולשבר ולבטל כל מיני רצונות שלנו

כַּנְגַד רְצוּנְךָ, עַד שְׁלֵא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם רְצוּן וְלֹא שׁוּם תַּאֲנָה כַּנְגַד רְצוּנְךָ כָּלֵל, בְּאִפְּן שְׁנֹזְכָה לְהִיּוֹת כַּרְצוּנְךָ תְּמִיד, וְלִבְלִי לְסוּר מִרְצוּנְךָ זְמִין וּשְׂמֵאל. וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה שְׂאֵתָה בְּרַחֲמֶיךָ תִּבְטַל רְצוּן אַחֲרִים מִפְּנֵי רְצוּנְנוּ, וְיִתְבַטַּל מֵאֲתָנוּ כָּל מִינֵי מַחְלָקֵת שְׁבַעֲוֹלָם, הֵן מַחְלָקֵת מִבְּנֵי הָעוֹלָם, הֵן מַחְלָקֵת שְׁבַעֲצָמִי. אֲשֶׁר עֲתָה "אֵין שְׁלוֹם בַּעֲצָמֵי מִפְּנֵי חֲטָאֵתִי". וְכֹל מֵה שְׂאֵנִי רוּצָה לַעֲשׂוֹת אֵיזָה דָּבָר שְׁבַקְדָּשָׁה יֵשׁ לִי מְנִיעוֹת רַבּוֹת וְעֲצוּמוֹת בְּלִי שְׁעוֹר. וְעַקֵּר הוּא מְנִיעוֹת הַמַּח וְהַלֵּב, וְהַכֹּל אֲזוּכָה לְבַטַּל עַל יְדֵי הַתַּעֲנִית הַקְּדוֹשׁ שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים הַכָּלוּל מִכָּל הַיָּמִים שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "גְּלָמִי רָאוּ עֵינֶיךָ וְעַל סִפְרְךָ כָּלֵם יִפְתּוּבוּ, יָמִים יֵצְרוּ וְלוֹ אַחַד בְּהֵם", וְדַרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה: 'זֶה יוֹם הַכַּפּוּרִים'. רַחֵם עָלֵינוּ וְזַכְּנוּ לָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת בְּכָל הַשָּׁנָה, וּבַכְּפָרֵט בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים הַקְּדוֹשׁ, וְעֲזָרְנוּ לְהַתְעַנּוֹת הַתַּעֲנִית שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים בְּקִדְשָׁה נּוֹרְאָה וְעֲצוּמָה, וּבְשִׁמְחָה וְחֵדוּהָ רַבָּה בְּאַמֶּת, בְּאִפְּן שְׂאֲזוּכָה עַל יְדֵי זֶה לְקַדֵּשׁ עֲצָמֵי מַעֲתָה וְלִידַע אֵיךְ לְהַתְנַהֵג בְּעַנְיָן הַתַּעֲנִיּוֹת בְּכָל הַשָּׁנָה כְּלָה, וְלְהִיּוֹת כַּרְצוּנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת. לְמַעַן לֹא אֲבוּשׁ וְלֹא אֶכְלֵם וְלֹא אֶכְשַׁל לְעוֹלָם וָעַד.

מְלֵא רַחֲמִים אֲתָה יוֹדַע כְּמָה יָמִים מֵתִים וּפְגָרִים מִמֶּשׁ הַמַּנְחִים בְּמִקּוֹם שְׁמַנְחִים, עַל יְדֵי רַבּוּי וְעֲצָם פְּשְׁעֵי הָעֲצוּמִים וְהַרְבִּים מְאֹד מְאֹד שְׁעֲשִׂיתִי מַעוּדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. אֲתָה יוֹדַע אֵיךְ הוֹצֵאתִי חַיִּים מִיָּמִים הַרְבֵּה בְּאַכְזָרִיּוֹת גְּדוֹל מְאֹד, וְלֹא דִי שְׁלֵא הוֹסַפְתִּי עַל הַיָּמִים חַיִּים מְלַמְעֵלָה עַל יְדֵי תוֹרָה וְעַבּוּדָה, אֵף גַּם הוֹצֵאתִי מֵהֶם עֲצָם חַיִּים לְגַמְרֵי עַל יְדֵי רַבּוּי עוֹנוֹתֵי שְׁעֲשִׂיתִי בְּהֵם. אֲשֶׁר תִּקּוֹן כָּל אֱלוֹ הַיָּמִים הַמֵּתִים הוּא עַל יְדֵי תַעֲנִיּוֹת הַרְבֵּה, כְּאֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, רַחֵם עָלַי וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים וּבְחֲסִדֶיךָ הַנּוֹרְאִים וְהַנִּפְלְאִים, שְׂאֲזוּכָה בְּכַח הַתַּעֲנִית הַקְּדוֹשׁ שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים וּבְכַח שֶׁל כָּל הַתַּעֲנִיתִים שְׁתּוֹכְנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַתְעַנּוֹת בְּחַיִּי, שְׂאֲזוּכָה עַל יָדֶם לְתַקֵּן כָּל אֱלוֹ הַיָּמִים הַמֵּתִים. וְאַזְכָּה לְהַתְעַנּוֹת

הרבה כל כך עד שאצטרף להשתמש עם כח של ימי היניקה בכח החלב שניקתי ממעי אמי, באפן שאזכה להחיות ולהעלות ולתקן כל הימים אשר עברו עלי מיום היותי עד הנה. ואזכה ביום צאתי מן העולם לבוא ולכנס לפניך עם כל הימים של כל ימי חיי בקדשה גדולה, ויהיו כל הימים שלי שלמים וקדושים וטהורים ומתקנים בתכלית התקון כרצונך הטוב, ולא איעול בכסופא קמך.

עזרני עזרני, הושיעני הושיעני, עשה עמי פלא לחיים לבל אהיה כמת חס ושלום, "לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יי". שמח נפשי האמלה מאד העלובה מאד, על ידי תעניות הרבה שתזכני ברחמיך להתענות מעתה. ואזכה להתחזק בזה הרבה. עזרני מלא רחמים, הושיעני מלא ישועות, רחם עלי מלא רחמים, גומל לחיבים טובות שגמלני כל טוב וזכני להיות מזרע ישראל והבדלני מן התועים, ולא עשני גוי, גמלני כל טוב סלה. ועזרני מעתה לפרש את עצמי מזה העולם לגמרי, ואזכה להאריך אפי בגבורה גדולה ולכבש את יצרי ולמשל ברוחי, ולהתחזק בכל עת עד שאזכה מעתה לסתם עיני מחיזו דהאי עלמא לגמרי, ולהתענות תעניות הרבה והפסקות שלמות. ואתה ברחמיך תקבלם באהבה וברצון ותקרבני אליך ברחמים רבים ותשמח את נפשי תמיד, באפן שאזכה בכח הצדיקים האמתיים לתקן כל מה שפגמתי מעודי בחיים חיותי. ואזכה להכיר אותך באמת ולעבד אותך תמיד באמת אני וזרעי וזרע זרעי מעתה ועד עולם. "הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום. הורני יי דרך חקיך ואצרנה עקב. הורני יי ורפך אהלך באמתך יחד לבכי ליראה שמך. הורני יי ורפך ונחני בארח מישור למען שוררי. שלח אורך ואמתך הטה נחוני אל הר קדשך ואל משכנותיך. כי לך לבד עיני תלויות. עד ישקיף וירא, יי משמים. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי". עושה שלום במרומי הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

קד

מיוסד על תורה רמ"ו בליקוטי מוהר"ן

"פֹּדָה יי נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֵאָשְׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ. פֹּדָה בְּשָׁלוֹם נֶפֶשׁ מִקְרָב לִי כִּי בְרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי. אֶף אֱלֹהִים יִפְדֶּה נֶפֶשׁ מִיַּד שְׂאוֹל כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה. תִּרְנַנְנָה שְׁפָתַי כִּי אֲזַמְרָה לָךְ וְנֶפֶשׁ אֲשֶׁר פָּדִיתָ". רבונו של עולם, מלא רחמים, מלך גואל ומושיע, פודה ומציל ומפְרַגֵּס ועוֹנֵה ומְרַחֵם בְּכָל עַת צָרָה וְצוּקָה אֵין לָנוּ מִלֶּךְ עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ אֶלָּא אַתָּה, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַגְדוּלִים וְתֹאִיר עָלֵינוּ עַת רְצוֹן תְּמִיד בְּזָכוֹת אֲבוֹתֵינוּ הַקְדוֹשִׁים, וְתִמְתִּיק וְתִבְטַל כָּל הַדֵּינִים מֵעָלֵינוּ וּמַעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְתִפְדֶּה נֶפְשָׁנוּ מִכָּל הַגְּזֵרוֹת וְהַדֵּינִים שְׁנִגְזְרוּ בְּכָל עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע בְּתֵי דִינֶיךָ הַקְדוֹשִׁים שְׂיֵשׁ לָךְ לְמַעַלָּה בֵּין שְׁהוּא קִדְּם גְּזַר דִּין בֵּין שְׁהוּא לְאַחַר גְּזַר דִּין, מִכָּל תִּפְדֶּה נֶפְשָׁנוּ. וְתִמְתִּיק וְתִבְטַל כָּל הַדֵּינִים וְהַיְסוּרִין וְהַגְּזֵרוֹת שְׁנִגְזְרוּ בְּהֵם מֵעָלֵינוּ וּמַעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בֵּין בְּגוֹף בֵּין בְּנֶפֶשׁ בֵּין בְּמִמּוֹן, בֵּין בְּכָלֵל בֵּין בְּפָרֵט, כִּי גְלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שְׂאֵין אַתָּנוּ יוֹדֵעַ עַד מָה אֵיךְ לַעֲשׂוֹת פְּדִיּוֹן וּלְבַטֵּל כָּל הַדֵּינִים שְׁנִגְזְרוּ בְּתֵי דִינֶיךָ הַקְדוֹשִׁים. וְאַפְלוּ מִי שְׂיִוָּדַע לַעֲשׂוֹת אֵיזָה פְּדִיּוֹן לְבַטֵּל אֵיזָה דִּין שְׁבִאֵיזָה בֵּית דִּין, עַדִּין אֵינוּ יוֹדֵעַ לְבַטֵּל כָּל הַדֵּינִים שְׁבְּכָל הָעֲשָׂרִים וָאַרְבַּע בְּתֵי דִינִים, וְעַל יְדֵי זֶה אֵין מוֹעִיל הַפְּדִיּוֹן שְׁלוֹ.

עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ בְּכַח וְזָכוֹת הַצְּדִיקִים הַגְּדוּלִים הַיְחִידִים בְּדוֹרוֹתֵם, שְׁהֵם בְּבַחֲיַנַת מֹשֶׁה רַבְּנוּ, שְׂיֵשׁ לָהֶם כַּח לַעֲשׂוֹת פְּדִיּוֹן לְבַטֵּל כָּל הַדֵּינִים שְׁבְּכָל הָעֲשָׂרִים וָאַרְבַּע בְּתֵי דִינִים. וְחוֹסֶה וְחַמֵּל עָלֵינוּ בְּכַח וְזָכוֹת הַצְּדִיקִים הָאֵלוּ, וְתֹאִיר עָלֵינוּ מִצַּח הַרְצוֹן תְּמִיד כְּמוֹ בְּשַׁבַּת בְּמִנְחָה, שְׁהוּא הַסְּתַלְקוֹת מֹשֶׁה שְׁהוּא עַת רְצוֹן. וְעַל יְדֵי זֶה תִּפְדֶּה נֶפְשָׁנוּ וְתִצְלִינוּ מִכָּל הַצָּרוֹת, וְתִמְתִּיק וְתִבְטַל כָּל הַגְּזֵרוֹת וְהַדֵּינִים שְׁנִגְזְרוּ בְּכָל עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע בְּתֵי דִינֶיךָ הַקְדוֹשִׁים, וְתִצְלִלְנִי מִכָּל מִינֵי חֲלָאִים וּמִכְאוּבִים וּמְחוּשִׁים (וּבְפָרֵט לְפָלוּי בֵּן פְּלוֹנִית וְכוּ'), וּמְחַסְרוֹן

הַפְּרָנְסָה, וּמִכָּל מִינֵי צַעַר וְיִסּוּרֵינִי שֶׁבְּעוֹלָם, מִכָּל־מַעֲלָמוֹתֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים, בְּכַח וּזְכוּת מֹשֶׁה רַבְּנוֹ שֶׁנִּסְתַּלַּק בְּשַׁבַּת בְּמַנְחָה, וּבְכַח כָּל הַצַּדִּיקִים שֶׁהֵם בְּבַחֲיַנֵּת מֹשֶׁה, שִׁיּוּדְעִים לַעֲשׂוֹת פְּדִיּוֹן לְהַמְתִּיק הַדִּין שֶׁבְּכָל הָעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע בְּתֵי דִינִים.

וּתְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְחֲסְדֶיךָ הַמְרַבִּים, וְתִשָּׁבֵר וְתִמְגַּר וְתִכְנִיעַ וְתַעֲקֹר וְתִבְטֹל כָּל הַכְּפִירוֹת מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּבִפְרֹט מִכָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תְּעוֹרֵר וְתִמְשִׁיךְ עַת רְצוֹן בְּעוֹלָם תָּמִיד, וְתִהְפֹּךְ הַשְּׂמַד לְרְצוֹן, בְּכַח וּזְכוּת מֹשֶׁה שֶׁהוּא עוֹמֵד בֵּין שְׂמַד לְרְצוֹן, אֲשֶׁר מָסַר נַפְשׁוֹ כָּל יְמֵי חַיָּיו לַעֲשׂוֹת גְּרִים לְהוֹצִיאֵם מִשְׂמַד וּכְפִירוֹת וְלַהֲעֲלוֹתָם וּלְקַשְׂרָם לְרְצוֹן הָעֶלְיוֹן, וְגַם עָתָה אַחַר הַסְּתַלְקוֹתָיו, עֲדִין הוּא עוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּל הַנְּדַחִים וְהַרְחוּקִים מֵאַמוֹנְתְּךָ, לְגִירָם וּלְקַרְבָּם אֵלֶיךָ, וְלִבְטֹל כָּל הַמִּינּוֹת וְהַכְּפִירוֹת מִן הָעוֹלָם, וְלַהֲעֲלוֹת מִשְׂמַד לְרְצוֹן, וְלַעֲשׂוֹת גְּרִים וּבְעֲלֵי תְשׁוּבָה הַרְבֵּה בְּעוֹלָם.

אָנָּה יי רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, חֲסֵדָן מְלֵא חֲסָדִים, חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּךָ נִדְחָה, אֲשֶׁר מַחְשְׁבוֹת לְבָךְ לְכָל דּוֹר וְדוֹר, רַחֵם עָלֵינוּ בְּכַחוֹ וּזְכוּתוֹ הַגְּדוֹל, וּבְכַח כָּל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁהֵם בְּבַחֲיַנֵּת מֹשֶׁה, שֶׁעוֹסְקִים גַּם כֵּן בְּזֶה לְהַמְתִּיק הַדִּין מִכָּל הָעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע בְּתֵי דִינִים וְלִבְטֹל כָּל הַגְּזֵרוֹת שֶׁבְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְלִבְטֹל כָּל הַכְּפִירוֹת וְלַעֲשׂוֹת גְּרִים וְלַהֲמַשִּׁיךְ אֲמוּנָה גְּדוּלָה בְּעוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַנְם וּלְמַעַנְךָ, וְחוֹסֶה עָלֵינוּ בְּעַת צָרָה הַגְּדוּלָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר הַמִּינּוֹת וְהַכְּפִירוֹת מִתְּפַשְּׁטִים בְּעוֹלָם חֵס וְשָׁלוֹם מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר אֵין דֶּרֶךְ לְנִטּוֹת יְמִין וּשְׂמָאל, וְכַמְעַט בְּכָל יוֹם נִתְּפָסִין כְּמָה נִפְשׁוֹת בְּרִשְׁת הַכּוֹפְרִים, הַמְּחַנְכִים נְעָרִים בְּלִמּוּדָם הָרַע שֶׁנִּתְּפָשֵׁט עַכְשָׁיו לְלַמֵּד חֲכָמוֹת וּלְשׁוֹנוֹת וְכוּ'. אֲשֶׁר אֵין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עַל אַבְיָנוּ שֶׁבְּשָׂמִים וְעַל כַּח מֹשֶׁה רַבְּנוֹ וְכָל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים הַגְּדוֹלִים, שִׁיּוּדְעִים לְהַמְשִׁיךְ עַת רְצוֹן, וְלַהֲמַתִּיק כָּל הַדִּינִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְלַהֲפֹךְ מִשְׂמַד לְרְצוֹן.

רחם וחס וחס עלינו למענה ולמענה, ולמדנו והורנו איך לעורר את כל הצדיקים האלו שיעסקו בתקוננו ובתקון כל העולם, ואל יחרישו ואל ישקוטו בעת צרה המרה והזרה אשר בדורותינו אלה, אשר לא היתה כזאת מימות עולם. אי שמים הפגינו בעדנו, אי שמים הקיצו לצרות ישראל, כי בעוונותינו הרבים, בצוק העתים האלה אין מי שירגיש מרירות מכאוב הצרה הגדולה הזאת בלבבו היטב, ואפלו מי שירגיש מעט מרירות הצרה הזאת, אין יודע איך להתפלל ולהמתיק הדין ולבטלו. על מי לנו להשען על אבינו שבשמים, ועל כח וזכות אבותינו ורבותינו הצדיקים הקדושים העומדים עדין ומתפללים עלינו אשר אלמלא תפלתם לא היינו יכולים להתקיים חס ושלוש אפלו רגע אחד. רחם עלינו ולמדנו איך לעוררם ולהקיצם ולהוסיף בהם עז וחיל מלמטה, באפן שיוכלו לפעל בקשתם מהרה, להמתיק כל הדינים והגזרות שבכל העשרים וארבע בתי דינים, ולהפך כל הכפירות משמד לרצון. ותתפשט האמונה הקדושה בעולם, ויתרבו גרים ובעלי תשובה בעולם.

מלא רחמים גדול העצה ורב העלילה, אדון הנפלאות, עשה נפלאותיך, ותתן כח לצדיקיך הגדולים והנוראים, שיפעלו שתי הפעולות יחד על ידי פדיוניהם, ותפלותיהם הנוראות והנפלאות מאד מאד, שיזכו לבטל כל הדינים והגזרות של כל העשרים וארבע בתי דינים, בגשמיות ורוחניות בגוף ונפש וממון. וגם יזכו להמתיק החרון אף ולבטל העבודה זרה והכפירות מן העולם. ולהפך משמד לרצון ולעשות גרים ובעלי תשובה הרבה בעולם. כי אתה "כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה", ואתה עושה נפלאות גדולות לבדך. וברכתיך העצומים אתה יכל להושיענו בכל הישועות יחד בדרךיך הנפלאים.

רבנו של עולם רבנו של עולם, תן לנו אמונה שלמה. בטל מעלינו כל מיני כפירות ובלבולי אמונה. בטל מעלינו כל גזרות קשות. רחם עלינו ברחמים רבים, ברחמים פשוטים, שאין בהם תערובת דין כלל,

בְּאֶפֶן שְׁנֹזְכָה מְהֵרָה מְהֵרָה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת. רַחֵם רַחֵם, חֲמַל חֲמַל, בְּעֵת צָרָה הַזֹּאת כִּי רַע וְמַר מְאֹד. רַע וְמַר, רַע וְמַר רַע וְמַר כִּי נִגַע עַד הַנֶּפֶשׁ. וְלֹא דִי לָנוּ בְּמִרְרוֹת נַפְשָׁנוּ, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵעַ כָּל אֶחָד בְּנַפְשׁוֹ אֶת נִגְעֵי לְבָבוֹ וּמְכַאֲבֵיו, אֲשֶׁר "כָּשַׁל כַּח הַסֶּבֶל", אִף גַּם אָנוּ רוֹאִים מִרְחוֹק צְרוּת יִשְׂרָאֵל בְּלִי שְׁעוֹר, וְהֶעֱקַר צְרוּת נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הַפִּילוֹסוֹפִים וְהַכּוֹפְרִים הִרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים רוֹצִים לְהִתְפַּשֵּׁט חֵס וְשָׁלוֹם, כְּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ. וְנִתְּוֶסֶף לָזֶה עֲצָם הַצָּרָה מִרְבוּי הַמַּחְלָקֶת שֶׁבֵּין עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַכּוֹשְׁרִים אֲשֶׁר נִתְּרַבָּה קִטְגוֹרָתָא בֵּין הַתְּלִמְיָדִי חֲכָמִים וּבֵּין כָּל הַנְּלוּיִם אֲלֵיהֶם. "וְלִיּוֹצֵא וּלְבָא אֵין שְׁלוֹם".

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ שֶׁבִּלְחַת הַהִמְתַּקָּה וְהַפְּדִיּוֹן הַנֶּאֱמָר בְּהַתּוֹרָה הַזֹּאת שֶׁמִּמֶּתִיק הַדִּין שֶׁל כָּל הָעֹשִׂים וְאֲרַבַּע בְּתֵי דִינִים, אֲשֶׁר הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמִתִּים יוֹדְעִים סוּד זֶה הַפְּדִיּוֹן הַנֶּפְלֵא עַל בּוֹרְיוֹ וְלִמְעַלָּה לְמַעַלָּה. בְּכַח זֶה יֵשׁ לָנוּ תִקְוָה עֲדִין לְצַפּוֹת לִישׁוּעָה וּלְכָל טוֹב, אִף גַּם לְקִרְבַּ נַפְשׁוֹת אֲלֵיךָ תִתְּבַרֵךְ, לְהַכְנִיסֵם בְּאֵמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, עֲתָה גַם עֲתָה. עַל כֵּן עֲדִין אָנִי עוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ, וּמִתְחַנֵּן וּמִתְחַבֵּט מוּל רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ, וּמְצַפֶּה לִישׁוּעָתְךָ בְּכָל עֵת וְרַגַע, כְּעֵין עֶבֶד אֶל אֲדוֹנָיו, וְכַעֲיֵן הַבֵּן אֶל אָבִיו, "עַד יִשְׁקִיף וַיֵּרֶא יְיָ מִשְׁמַיִם", וַיַּחֲסֵם וַיִּרְחַם עָלַי וְעַל כָּל הַתְּלוּיִים בִּי, וְעַל בְּנֵי וַיּוֹצֵאֵי חֲלָצִי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וַיּוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה. וַיִּמְתִּיק וַיַּבִּטֵל מֵעֲלֵינוּ כָּל הַדִּינִים שֶׁבְּעוֹלָם, וַיַּפְּדֵנוּ וַיַּצִּילֵנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת וּמִכָּל הַיִּסּוּרִין שֶׁבְּעוֹלָם. וַיַּבִּטֵל כָּל הַכְּפִירוֹת וְכָל בְּלִבוּלֵי אֲמוּנָה מֵעֲלֵינוּ וּמִכָּל יִשְׂרָאֵל וּמִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וַיַּחֲזַקֵנוּ וַיַּחֲזִינֵנוּ וַיַּקְיֵמֵנוּ בְּאֵמוּנָתוֹ הַקְּדוּשָׁה תָמִיד. וַיִּסְבַּב סְבוֹת לְטוֹבָה, בְּאֶפֶן שְׁנֹזְכָה לְשׁוּב אֵלָיו תִּתְּבַרֵךְ בְּאֵמֶת וּבְתֵם לְבָב, חֵישׁ קַל מִהֲרָה. וְלֹא נְסוּר מִרְצוֹנוֹ עוֹד יָמִין וּשְׂמָאל. וַיִּקְיֵם בִּי מִקְרָא שְׁכַתוֹב: "פָּדָה נַפְשׁוֹ מֵעֵבֶר בְּשַׁחַת וְחִתּוֹ בְּאוֹר תִּרְאָה. פְּדַנִי מֵעֶשֶׂק אָדָם וְאֲשַׁמְרָה פְּקוּדֶיךָ. בְּיַדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת. וְאֲנִי בְּתֵמִי אֶלְךָ פְּדַנִי וְחַנּוּנִי. קִרְבָּה אֶל נַפְשִׁי גְאֻלָּה, לְמַעַן אוֹיְבֵי פְדַנִי."

כי עם יי חסד ורחבה עמו פדות. והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו. קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך. פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו. ואני תפילתי לך יי עת רצון, אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך."

קה

מיוסד על תורה רל"ד בליקומי מוהר"ן

"גדולים מעשי יי דרושים לכל חפציהם. מה רבו מעשיך יי בלם בחכמה עשית מלאה הארץ קניגך, מה גדלו מעשיך יי מאד עמקו מחשבותיך". רבנו של עולם "אתה האל עשה פלא", ואתה עושה נפלאות בכל דור ודור על ידי הצדיקים האמתיים שבכל דור, כאשר אבותינו ספרו לנו את כל הגדולות והנפלאות והנסים הגדולים והמופתים הנוראים אשר עשית בכל דור ודור על ידי צדיקיך האמתיים מימות עולם עד היום הזה. וגם בדור הזה בודאי נמצאים צדיקים בעלי מופתים אמתיים.

ובכן זכני ברחמיך הרבים ועזרני והושיעני וחקני ואמצי שאזכה לספר ספורי מעשיות מצדיקים אמתיים, מכל מה שעבר עליהם בימיהם. הן מה שעבר עליהם בעצמם, והן מה שעבר על בניהם ועל כל הנלוים אליהם. וכל האותות והמופתים הגדולים והנוראים שעשו בעולם באתגליא ובאתפסיא. וכל הדרכים הקדושים והתגלות אלהות שהמשיכו בעולם, הכל אזכה לשמע היטב באזני ובלבי, ולשוח ולספר בהם תמיד, ימלא פי תהלתם כל היום תפארתם, כי תהלתם היא תהלתך, ותפארתם היא תפארתך. זכני לעסק בזה בכל יום ויום, לספר ספורי מעשיות מצדיקים אמתיים, באפן שאזכה שימשך עלי קדשתם העצומה, ועל ידי זה אזכה לטהר מחשבותי מכל הבלבולים וערבות הדעת ומכל מיני מחשבות זרות וחיצוניות, ומכל מיני הרהורים רעים, ומכל מיני בלבול הדעת שבעולם הנמשכין ממחין

דקטנות. ואזכה לצאת ממחין דקטנות למחין דגדלות, ועל ידי זה תצילני ותפדני מפל הצרות ומפל היסורים ומפל מיני דינים שפעולם, שכלם נמשכין מבלבול הדעת ממחין דקטנות, ואתה ברחמיך הרבים תפדני ותצילני מכלם על ידי שתפני ותסיעני תמיד לעסק בספרי מעשיות מצדיקים אמתיים שהם בחינות מוחין דגדלות.

ועזרני והושיעני לכסף ולהשתוקק ולהתגעגע תמיד לבוא לארץ ישראל ואזכה להמשיך עלי קדשת ארץ ישראל תמיד, ועל ידי זה אזכה לאמונה בשלמות, להאמין באמונה שלמה בהשגחתך תמיד, ותוציאני מטבעיות לגמרי, שאזכה לידע ולהאמין שאין שום דרך הטבע בעולם כלל רק הפל בהשגחתך לבד. כי גם הטבע בעצמה מתנהגת בהשגחתך תמיד ואתה משנה הטבע בכל עת על ידי הצדיקים אמתיים שבכל דור ודור שעושין חדשות ונפלאות בכל דור כאשר שמענו מאבותינו.

ורחם עלי ועל כל ישראל למען שמך, ועזרנו וזכנו להתדמות אליך תתברך, שנוזקה להבדיל בין האור ובין החשך, עד שנודע באמת להבחין ולהבדיל בין ספרי מעשיות של צדיקים אמתיים, ובין ספרי מעשיות של רשעים. וגם לידע ולהבחין ממי לספר ואיך לספר, באופן שאזכה לספר מצדיקים אמתיים הגדולים במעלה, אשר הספור והדבור מהם יהיה לו כח לטהר מחשבותי. כי אתה הודעתנו שכנגד כל מעשה של צדיקים יש כנגדו מעשיות של רשעים ושקרנים, ומעשיות מערבבים של העושים דברים הנראים כמופת על ידי כמה תחבולות על ידי כשוף או על ידי דבר אחר. ואי אפשר להבחין ולהבדיל ביניהם, כי אם מי שיודע להבדיל בין האור ובין החשך כאשר הודעתנו ברחמיך הרבים. ובעצם חלישותנו אשר נתרתקנו ממך מאד, בודאי אין בגינו להבדיל בין האור ובין החשך.

על כן רחם עלינו ועזרנו והושיענו שנוזקה על כל פנים לאמונה

שְׁלֵמָה, וְתִהְיֶה אֲמוּנָתְנוּ חֲזָקָה כָּל כֶּף כְּאֵלוֹ אָנוּ רוֹאִין בְּעֵינֵינוּ מִמֶּשׁ
 מֵה שְׂאָנוּ מֵאֲמִינִים בּוֹ בְּאֵמֶת וְנִזְכָּה לְהֶאֱמִין בְּךָ יי אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵתָה
 מְשֻׁגָּח בְּהִשְׁגָּחַה פְּרֻטֵיית בְּכָל עֵת, וְאֵתָה עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּכָל
 עֵת בְּכָל דּוֹר וְדוֹר עַל יְדֵי צִדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים שְׂבֹכֵל דּוֹר. וְאִזְכָּה
 לְהֶאֱמִין שֵׁשׁ הַבְּדֵל וְהַפְּרֵשׁ גְּדוֹל בֵּין הַמוֹפְתִים וְהַחֲדוּשִׁים הַנֶּעֱשִׂים
 עַל יְדֵי הַצִּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וּבֵין הַמַּעֲשִׂוֹת הַנִּדְמִים לַמוֹפְתִים הַנֶּעֱשִׂים
 עַל יְדֵי הַרְשָׁעִים, אוֹ עַל יְדֵי הַמַּעֲרָבִים מְטוֹב וְרַע, אֲשֶׁר עֲדִין אֵינָם
 רְאוּיִם לָזֶה לַעֲשׂוֹת מוֹפְתִים בְּעוֹלָם, וּמִתְלַבְּשִׁים בְּטִלִית שְׂאֵינוּ שְׂלָהֶם,
 אֲשֶׁר יֵשׁ הַבְּדֵל וְהַפְּרֵשׁ בֵּין מַעֲשִׂיהֶם שֶׁל אֱלוֹ לְמַעֲשִׂיהֶם וּמוֹפְתֵיהֶם
 שֶׁל הַצִּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים כְּמוֹ בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ. בְּאֶפֶן שְׂאִזְכָּה
 תְּמִיד לְסַפֵּר סְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מַצִּדִּיקִים אֲמִתִּיִּים שֵׁשׁ לָהֶם כַּח לְטַהֵר
 אֶת מַחְשַׁבְתִּי.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מְלֵא רַחֲמִים, אֵתָה יוֹדֵעַ כִּמָּה אָנִי רְחוֹק מִטְּהָרַת
 הַמַּחְשָׁבָה, כִּי פְגַמְתִּי מְאֹד מְאֹד בְּמַחְשַׁבְתִּי בְּלִי שְׁעוֹר וּמְסֹפֵר. וְחֻטְאֵתִי
 עוֹיֵתִי וּפְשַׁעְתִּי הִרְבָּה מְאֹד, וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי, וְהִרְבִּיתִי לְפֶשַׁע נִגְדֶּיךָ
 מְאֹד. וּבִפְרֻט מֵה שְׂפַגְמְתִי בְּבָרִית קֹדֶשׁ וּבְטִפֵּי הַמִּזְבֵּחַ הִרְבָּה מְאֹד, וְהִפְלֵ
 עַל יְדֵי פָגַם הַמַּחְשָׁבָה, אֲשֶׁר לֹא נִזְהַרְתִּי בְּמַחְשַׁבְתִּי כָּלֵל, לְתַפֵּס אֶת
 מַחְשַׁבְתִּי לְבָל תִּצָּא לַחוּץ חֵס וְשְׁלוֹם. אֲדַרְבָּא הוֹסַפְתִּי חֻטָּא עַל פֶּשַׁע,
 וְנִכְנַסְתִּי בְּמַחְשַׁבְתִּי לְתוֹךְ מַחְשָׁבוֹת חוּץ וְרַעֲיוֹנִים וּבִלְבוּלִים מְעַרְבָּבִים
 וְלִהְרַהוּרִים רַעִים, עַד שֶׁבָּאתִי לְמָה שֶׁבָּאתִי, וְקִלְקַלְתִּי מֵה שֶׁקִּלְקַלְתִּי,
 הַכֵּל עַל יְדֵי פָגַם הַמַּחְשָׁבָה. מָה אוֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר, וּלְפָנֶיךָ נִגְלָה הַכֵּל,
 בּוֹחֵן לְבוֹת וּכְלִיוֹת.

וְעֵתָה עֵתָה, אֲחֵרֵי כָּל מָה שֶׁעֲשִׂיתִי וּמָה שֶׁנֶּעֱשָׂה עִמִּי מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה, עוֹדְנָה תִּכְלִינָה עֵינִי לִישׁוּעָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת מֵאֵתָךְ לְבַד, בְּכַח
 וּזְכוּת תְּפִלַּת הַצִּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים רַחֵם עָלַי בְּעַל הַרְחָמִים, הוֹשִׁיעֵנִי נָא
 בְּעַל הַיְשׁוּעוֹת, חוּס וְחַנּוּנִי וְחַמֵּל עָלַי בְּעַל הַחֲמִלָּה וְהַחֲנִינָה, הַט אֲזַנְךָ
 וּשְׁמַע קוֹל צַעֲקוֹתִי, קוֹל שׁוֹעֵתִי, קוֹל פְּגִיעַתִּי קוֹל תְּפִלַּתִּי.

וּזְבַנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂיִמְשֹׁךְ עָלַי קְדוּשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא כָּלְלִיּוֹת
הַקְּדוּשָׁה, כָּלְלִיּוֹת כָּל הָעֶשֶׂר קְדוּשׁוֹת, בְּאִפְּן שְׂאֻזְכָּה עַל יְדֵי קְדוּשַׁת אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּהַשְׁגָּחְתָּךְ הַפְּרָטִיית אֲשֶׁר אֵתָּה מְשַׁגִּיחַ
בְּפְרָטִיּוֹת בְּכָל עֵת וְרַגַע בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ. וְאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי וְעִם כָּל
הָעוֹלָם בְּכָל עֵת וְרַגַע נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרְאוֹת עַד אֵין חֶקֶר וְאֵין
מִסְפָּר, כְּאָמֹר "לְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת לְבָדוּ פִי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ", וְהַכֵּל
בְּכַח וְזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמִתִּיִּים, אֲשֶׁר כָּל הָאוֹתוֹת וְהַמּוֹפְתִים
הָאֲמִתִּיִּים נַעֲשִׂים עַל יְדֵיהֶם תְּמִיד. סִיעֲנִי וְאַמְצָנִי וְחַזְקֵנִי בְּאַמוּנָתְךָ
הַקְּדוּשָׁה תְּמִיד הַנִּמְשָׁכֶת עַל יְדֵי קְדוּשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בְּאִפְּן שְׂאֻזְכָּה
לִידַע מִמִּי לְסַפֵּר וְאִיךָ לְסַפֵּר סְפוּרֵי מַעֲשֵׂיּוֹת מְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, בְּאִפְּן
שֶׁתִּטְהַר מִחֻשְׁבֹּתַי עַל יְדֵי זֶה. וְאַזְכָּה לְצֵאת מֵעֵתָה מִכָּל מִינֵי כְּלָבוֹל
הַדַּעַת, וּמִכָּל מִינֵי עֲרֻבֹב הַדַּעַת, וּמִכָּל מִינֵי הִרְהוּרִים רָעִים וְרַעֲיוֹנִים
פְּגוּמִים וּמִחֻשְׁבוֹת חוּץ, לְטַהַר מִחֻשְׁבֹּתַי מִכָּלֵם, וְלִזְכוּת לְמִחֻשְׁבוֹת
קְדוּשׁוֹת זְכוּת וּנְכוֹנוֹת. וְתַסִּיעֲנִי וְתַעֲזָרֵנִי שְׂאֻזְכָּה בְּכָל עֵת לְעֵלוֹת
לְעוֹלָם הַמִּחֻשְׁבָּה דְקְדוּשָׁה, לְחֻשְׁבֵי מִחֻשְׁבוֹת קְדוּשׁוֹת בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה
וּבְגִדְלַת הַבוּרָא יִתְפָּרֵךְ שְׁמוֹ, וּבְגִדְלַת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וְלַחֲדַשׁ
חֲדוּשֵׁין אֲמִתִּיִּים בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה. וְאַל יִכְהַלּוּנִי רַעֲיוֹנֵי, וְלֹא יִהְיֶה
כַּח לְשׁוֹם מִחֻשְׁבָּה זָרָה וְחִיצוֹנָה שֶׁבְּעוֹלָם לְכַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי וּמִחֻשְׁבֹּתַי
כָּלֵל, וְאַזְכָּה לְשַׁתֵּק אֶז לְגַמְרֵי בְּעֵת שְׂאֻנֵי צָרִיךְ לְעֵלוֹת לְעוֹלָם
הַמִּחֻשְׁבָּה, לְחַרֵּשׁ וּלְשַׁתֵּק לְגַמְרֵי לְכָלֵי לְדַבֵּר אֶז אֶפְלוּ דְבוּר דְקְדוּשָׁה,
כִּי הוּא גַם בֵּן מְכַלְבֵּל אֶת הַמִּחֻשְׁבָּה. וְתַגְעוֹר בְּכָל הַמְּסֻטִּינִים
וְהַמְּקַטְרָגִים הַחֲפָצִים לְמַנַּע אוֹתִי חֵס וְשְׁלוֹם מִלְּעֵלוֹת לְמִחֻשְׁבוֹת
קְדוּשׁוֹת. וְתַתֵּן בִּי כַח לְגַרֵּשׁ כָּל הַכְּלָבוֹלִים מִמֶּנִּי, בְּאִפְּן שְׂאֻזְכָּה
לְהַתְדַבֵּק בְּךָ וּבְתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תְּמִיד, בְּמִחֻשְׁבוֹת קְדוּשׁוֹת וְטַהוּרוֹת
זְכוּת וְצַחוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב. וְתַצִּילֵנִי וְתַפְדֵּנִי מִכָּל הַצָּרוֹת וּמִכָּל מִינֵי
יְסוּרֵין שֶׁבְּעוֹלָם, וְתַמְתִּיק וְתַבְטֵל כָּל הַדֵּינִים מְעַלֵּינוּ וּמַעַל כָּל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל (וּבְפָרֵט מִפְּלוּנֵי בֵּן פְּלוֹנִית וְכוּ').

רחם עלינו ומלא משאלותינו לטובה ברחמים. והוציאני מהרה ממחין דקטנות למחין דגדלות. וזכני לעסק הרבה בספורי מעשיות מצדיקים אמתיים, באפן שאזכה לטהר מחשבתי בתכלית הטהרה. ותהיה מחשבתי קדושה וטהורה תמיד. רחם עלי למען שמך, כי צרכי מרבים מאד מאד בלי שעור וערך, ודעתי קצרה מאד לבאר ולפרט חלק אלה ורכבה מהם. ובכל מה שאני מתחיל לדבר לא יספיקו כל הדבורים שבעולם לפרט כמה אני רחוק מכל בחינה ובחינה מזה, וכמה אני צריך לפול על פני ולבקש ולהתחנן על זה, על בן יהיו נא בעיניך כאלו הייתי פורט כל צרכי לפניך פראוי. ואתה תמלא רחמים עלי, ותושיעני מהרה בכל הישועות, באפן שאזכה על כל פנים מעתה לשוב אליך ולהיות פרצונך הטוב באמת מעתה ועד עולם. ותקים בנו מקרא שכתוב: "והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע", כי אתה יי העונה בעת צרה, פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה, ברוך העונה לעמו ישראל בעת צרה. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי".

ותרחם עלינו ברחמיך העצומים בכל עת שתקים עלינו מלך חדש, שיהיה מלך של חסד, שירחם על עמך בני ישראל, ויקל מעליהם על הנתינות, ויבטל כל הגזרות שאינם טובות מעמך ישראל, מכל שכן שלא יחדש חס ושלום גזרות חדשות על עמך ישראל. רחם עלינו למען שמך למען רחמיך, כי אין לנו על מי להשען כי אם עליך לבד, כי אין מי יעמד בעדנו, שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה. חמל על ענני הצאן והטה לב המלכים והשרים עלינו לטובה, כמו שכתוב: "פלגי מים לב מלך ביד יי על כל אשר יחפץ יטנו", וכתיב: "לב מלך ושרים ביד יי אל כל אשר יחפץ יטנו. חמל על עמך רחם על נחלתך, מלא רחמים, "מהעדה מלכין ומקקים מלכין. השקיפה ממעון קדשך מן השמים", והטה לב כל המלכים

והיועצים והשרים עלינו לטובה, ותביא לנו את משיח צדקנו במהרה
בימינו אמן.

קו

מיוסד על תורה רע"ב בליקוטי מוהר"ן

"בואו נשתחנה ונכרעה נברכה לפניי עושנו, כי הוא אלהינו
ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקולו תשמעו", מלא רחמים,
אדון הנפלאות, המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית, אשר
בתבונתך אפה משנה עתים ומחליף את הזמנים, עזרני והושיעני
בשועתך הגדולה והנפלאה, שאזכה לחדש את עצמי בכל יום
בתוספת קדשה וטהרה באמת, שאזכה בכל יום להתחיל מחדש
בעבודתך הקדושה כאלו נולדתי היום, ולא אחשב מיום לחברו כלל,
ולא יוכלו לבלבל את דעתי כלל מיום לחברו. הן מהעבר הן מהעתיד.
ולא יכבידו עלי את העבודה על ידי הימים הבאים והשעה העתידה.
ולא אסתפל ולא אחשב בדעתי כי אם אותו היום ואותה השעה
והרגע שאני עומד בה אז. באפן שאוכל לעסק בעבודתך באמת
בתמימות בלי שום בלבולים ופחדים וכבודות ועצלות, רק אזדרז
בעבודתך בכל יום מחדש, ולא אשים לנגד עיני כי אם אותו היום
והשעה והרגע לבד, למען אתחזק על ידי זה בעבודתך באמת ולא
יהיה כבוד עלי שום דבר עבודה שהוא רצונך באמת, כי על יום אחד
יכולין לסבל כל העבודות שבעולם. וכן לא אבלבל את דעתי
בפרנסתי והצטרכותי המרבים מיום לחברו כלל, רק אבטח ביי
באמת אשר הוא משפיע לנו כל הצטרכותנו בכל יום ויום. ואהיה
רגיל לומר בכל עת, "ברוך יי יום יום יעמס לנו האל ישועתנו
סלה". ותצילני ממחסרי אמנה הדואגים וחושבים מה יאכלו למחר,
ומהיכן יבוא הצטרכותם המרבה למחר. רק אבטח בשם יי ואשען
באלהי, האלהים הרועה אותי מעודי הוא ישפיע לי כל טוב דבר יום

בְּיוֹמוֹ. הַמֶּלֶךְ הַטוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל בְּכָל יוֹם וְיוֹם, הוּא הַטֵּיב הוּא מְטִיב הוּא יִיטִיב לָנוּ, וַיִּפְרָנסֵנוּ וַיַּכְלִיכֵנוּ תָמִיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּאֵין מַחְסוֹר דְּבָר. וְגַם עַד זְקֵנָה וְשִׂיבָה אֱלֹהִים אֵל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל יִטְשֵׁנוּ עַד עוֹלָם.

מְלֵא רַחֲמִים חֲמַל עָלַי, וְזַפְנֵי לְבוֹא לְכָל זֶה, לְבַל תִּבְלַבֵּל אוֹתִי
הַמַּחְשָׁבָה כָּלֵל מִיּוֹם לַחֲבֵרוֹ בְּשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעֲוֹלָם, בְּאִפְּן שְׁאֲזֹכָה לְכַנֵּס בְּקִדְשֶׁךָ, וְלִהְתְּקַרֵּב אֵלַיךָ בְּאַמֶּת, וְלִהְתַּחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם לְטוֹבָה, וְלִהְיוֹסִיף בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה תּוֹסֵפוֹת קִדְשָׁה וְטְהָרָה וַיֵּרְאֵת יְיָ וַעֲבוֹדָתוֹ בְּאַמֶּת, וְלֹא אִטְעָה אֶת עַצְמִי, וְלֹא אֶדְחָה אֶת הָעַבוֹדָה מִיּוֹם לַחֲבֵרוֹ כָּלֵל, רַק אֶחָשֵׁב בְּכָל יוֹם כְּאִלוֹ אֵין לִי בְּעוֹלָמִי כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם וְאוֹתָהּ הַשָּׁעָה לְבַד. וְאַשְׁתַּדֵּל וְאַתְאֲמִץ בְּכָל עַז בְּכָל יוֹם לְצֵאת חוֹבַת הַיּוֹם בְּיוֹמוֹ דִּיקָא, כָּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדַי לַעֲשׂוֹת בְּכַחֲבִי בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם וְאוֹתָהּ הַשָּׁעָה דִּיקָא, וְלֹא אֶפְטֹר אֶת עַצְמִי מִיּוֹם לַחֲבֵרוֹ כָּלֵל, לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ וְלֹא אֶפְלֵם לְעוֹלָם וָעַד. עֲזֵרְנִי לְמַעַן שְׂמֶךָ, הוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל יוֹם יְשׁוּעָה חֲדָשָׁה וְנִפְלְאוֹהָ, בְּאִפְּן שְׁאֲזֹכָה לַהֲתְקַרֵּב אֵלַיךָ בְּכָל יוֹם בְּהִתְקַרְבוֹת גְּדוֹל יוֹתֵר בְּאַמֶּת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּרִצוֹנְךָ הַטוֹב. וַיִּקְרַם מְהֵרָה מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "שִׁירוֹ לִי כָּל הָאָרֶץ, בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם אֶל יוֹם יְשׁוּעָתוֹ". וְנֶאֱמַר: "שִׁירוֹ לִי בְּרִכּוֹ שְׂמוֹ, בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ". זַפְנֵי לַהֲחִיּוֹת אֶת יָמַי בְּאַמֶּת מִעֲתָה עַל כָּל פְּנִים, חֲמַל עַל מַעַט יָמַי שְׂיֵשׁ לִי לַהֲתַמְהַמֶּה עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר. "לְמַנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנִבְיָא לְבַב חֲכָמָה, שׁוּבָה יְיָ עַד מָתַי וְהִנָּחֵם עַל עֲבֹדֶיךָ, שְׁבַעֲנוּ בִבְקָר חֲסִדֶּךָ וְנִרְנָנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יָמֵינוּ. שְׂמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה. הִשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֵלַיךָ וְנִשׁוּבָה, חֲדַשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם. יְהִי חֲסִדֶּךָ יְיָ עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ. יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ, אֵל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל יִטְשֵׁנוּ. לַהֲטוֹת לְבַבֵּנוּ אֵלָיו לְלַכֵּת בְּכָל דְּרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחַקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ. וַיְהִי דְבָרֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לְפָנֶיךָ יְיָ קְרוּבִים

אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדוֹ, וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ, לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הָאֱלֹהִים
אֵין עוֹד.”

קז

מיוסד על תורה רע"ז בליקומי מוהר"ן

אֱלֹהֵי, נְצוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וּשְׁפָתֵי מִדְּבַר מְרָמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם
וּנַפְשֵׁי כְּעַפָּר לְכָל תְּהִיָּה. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אָדוֹן הַשְּׁלוֹם זַכְּנֵי לְהִיּוֹת
אִישׁ שְׁלוֹם בְּאֵמֶת, שְׁאֲזָכָה לְהִיּוֹת אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם תָּמִיד
בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם. וְלֹא אֲחֲזִיק בְּמַחְלָקַת כָּלֵל לְעוֹלָם, וְאֶפְלוּ נֶגֶד
הַחוֹלְקִים עָלַי וְקָמִים כְּנִגְדֵי וְחוֹתְרִים חֲתִירוֹת תַּחְתֵּי חֵס וְשְׁלוֹם,
וְעוֹשִׂים לִי מָה שְׁעוֹשִׂים הֶרְחַמְן יִשְׁמְרֵנִי, תּוֹכְנֵנִי וְתַעֲזָרְנִי שְׁלֹא אֶעֱמֹד
כְּנִגְדָם לַעֲשׂוֹת לָהֶם כְּנִגְדָם כְּמוֹ שֶׁהֵם עוֹשִׂים לִי, רַק אֲדַרְבָּא אֲזָכָה
לְדוֹן אוֹתָם לְכַף זְכוּת וְלַעֲשׂוֹת לָהֶם כָּל הַטּוֹבוֹת, וְלִקְיָם בְּאֵמֶת וּנַפְשֵׁי
כְּעַפָּר לְכָל תְּהִיָּה. כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "אֵל תֹּאמֶר כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לִי בֵּן אֶעֱשֶׂה
לוֹ אֲשִׁיב לְאִישׁ כְּפָעֻלוֹ", וְכַתִּיב: "אֵל תֹּאמֶר אֲשַׁלְּמָה רַע, קוּהָ לִי
וְיִוָּשַׁע לִי". וְאֲזָכָה לְהִיּוֹת כְּעַפָּר מִמֶּשׁ, שֶׁהַכֹּל דָּשִׁין עָלֶיָּהּ וְהִיא נוֹתֶנֶת
לָהֶם כָּל הַטּוֹבוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה אֲזָכָה לְבַטֵּל וּלְהַפְּרֵם מִחֲשָׁבוֹת אוֹיְבֵי
וְשׁוֹנְאֵי, "וְלֹא תַעֲשִׂינָהּ יְדֵיהֶם תִּשְׁיָה". וְיִקְיָם בָּהֶם: "כּוֹרֵה שַׁחַת בָּהּ
יִפֹּל וְגוֹלֵל אָבֶן אֵלָיו תִּשׁוּב", וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרַעַה מְהֵרָה הִפְּרֵם עֲצָתָם
וְקַלְקַל מִחֲשָׁבָתָם.

וְתַפְתַּח עֵינַי לְבִי וְדַעְתִּי שְׁאֲזָכָה לִידַע וּלְהַבְחִין בֵּין מַחְלָקַת שֶׁל
רְשָׁעִים לְמַחְלָקַת שֶׁל צַדִּיקִים, וְאֲזָכָה לְהֶאֱמִין בְּאֵמֶת שֶׁהַמַּחְלָקַת שֶׁל
צַדִּיקִים הִיא טוֹבָה גְּדוּלָה לְזֶה שֶׁהֵם חוֹלְקִים עָלָיו, כִּי מְרִימִין וּמְנַשְׂאִין
אוֹתוֹ עַל יְדֵי זֶה, וּמְמַתִּיקִים דִּינָם מֵעָלָיו. וְלֹא תַנִּיחֵנִי לְטַעוֹת חֵס
וְשְׁלוֹם בְּהַמַּחְלָקַת שֶׁל צַדִּיקִים כְּאֵלוֹ הִיא מַחְלָקַת גְּמוּרָה חֵס וְשְׁלוֹם,
כְּדֵי שְׁלֹא לְתַן אַחֲזִיָּה לְהַמַּחְלָקַת דְּסִטְרָא אַחְרָא בְּזֹאת הַמַּחְלָקַת

דקדושה של צדיקים. ויקים בי מקרא שכתוב: "ותבט עיני בשורי, בקמים עלי מרעים תשמענה אזני. צדיק בתמר יפרח, כארוז בלבנון ישגה."

אבינו שבשמים מלך שהשלום שלו, אתה יודע את כל רבוי המחלקת שנתרבה בדורותינו בכמה אפנים, בין צדיקים בינונים ורשעים. והמחלקת דסטרא אחרא רוצה להתגבר ולהתפשט בכל יום, באתגליא ובאתפסא עד אשר רבים נכשלו ונפלו על ידי רבוי המחלקות וחלוקי הדעות ופרוד לבבות שנתרבה מאד בדורותינו בעוונותינו הרבים. כי נעשה קטגוריא בין תלמידי חכמים ובין הנלוים אליהם, עד אשר קשה להבחין ולהבדיל בין המחלקת דקדושה למחלקת דסטרא אחרא. ורבים נפלו מאמונת חכמים על ידי זה לגמרי, ועל ידי זה נפלו למה שנפלו רחמנא לצלן. כי אמונת חכמים יסוד כל התורה כלה, כי הם חיינו וארץ זמינו, ובלעדם לא נרים את ידינו ואת רגלינו בשום דבר שבקדושה. ובצוק העתים אשר ארץ עלינו הגלות ומשך עלינו השעבוד, ודעתנו אינה צלולה כלל, אין אתי יודע עד מה, איך להתנהג בזה, ואיך לכונן דעתי בזה. אל מי מקדושים אפנה. שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג, ואיני יודע מאין יבא עזרי. כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי, להבחין ולידע מי הם הצדיקים והחכמים האמתיים שיש להם כח ליעץ אותי עצות אמתיות ולהדריכני בדרך הישר והאמת ולקרבני אליך אבי שבשמים. ובעוונותי הרבים דעתי קצרה כל כך עד אשר איני יודע אפלו לפרש שיחתי לפניך בזה בשלמות כראוי, כי צרות לבבי הרחיבו מאד מאד בלא זה. ונוסף לזה, רבוי המחלקת ופרוד לבבות שנתרבה בעולם, בכמה בחינות ואפנים וענינים שונים. ועתה איני יודע כלל מה לעשות איך להתנהג, ואיך לדבר, ואיך לצפצף ואיך לרמוז, ואיך להתפלל על זה. ואני מבלבב כשפור, ואיני יודע כלל היכן אני בעולם, ומה יהיה הסוף והתכלית ממני.

מְלֵא רַחֲמִים חוֹמֵל דְּלִים, "מִצִּיל עֲנֵי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ וְעֵנִי וְאֶבְיֹן מִגּוֹזְלוֹ", לְמַדְנֵי אֵיךְ לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ עֲתָה, אֵיךְ לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הָאֲמִתִּים עָלַי עֲתָה. הִצִּילֵנִי מֵרִיב וּמִחֲלָקֶת בְּכֹל הָאָפְנִים, עֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְהִצִּילֵנִי שְׁלֵא יִחְלְקוּ וְלֹא יָרִיבוּ עָלַי לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחַנִיּוֹת, לֹא לְמַעַלָּה וְלֹא לְמַטָּה, וְשִׁמְרֵנִי וְהִצִּילֵנִי שְׁאֵנִי לֹא אֶהְיֶה חוֹלֵק עַל שׁוֹם אִישׁ כָּשֶׁר שֶׁבְּעוֹלָם, מִכֹּל שֶׁכֵּן שְׁלֵא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוֹם צַדִּיק מִחֲלָקֶת עַל צַדִּיקִים אֲמִתִּים. וּבִכְפָּרֶט עַל צַדִּיקִים שׁוֹכְנֵי עִפְרָה קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְץ הַמָּה. וְלֹא אֲצַא לָרִיב עִם שׁוֹם אָדָם, רַק אֲזַכֶּה לְאַהֲבָה אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל וְלִהְיוֹתִי בְּשָׁלוֹם עִם כָּלֵם, וְלִקְיָם בְּאַמֶּת מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "סוֹר מֵרַע וְעָשָׂה טוֹב בְּקֶשׁ שְׁלוֹם וְרַדְפָּהוּ".

וּתְוַבְּנֵי לְהַמְשִׁיךְ עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל קְדֻשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּתְבַטֵּל אַחֲזִיזַת הַמִּחֲלָקֶת מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא תִהְיֶה נִקְרָאת בְּשֵׁם אֶרֶץ כְּנָעַן, רַק בְּשֵׁם אֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְתַמְשִׁיךְ שְׁפַע טוֹבָה וּבִרְכָה גְדוּלָה מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל לְכָל הָאֲרָצוֹת, וּתְבָרֶךְ אֶת יְבוּל הָאֶרֶץ וְאֶת כָּל פְּרֵי הָאֲדָמָה. וְיִקְיָם מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "אֶרֶץ נְתַנָּה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ". וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּתֵּן כֶּחַ בְּכֹל יְבוּל הָאֶרֶץ לְרַפְּאוֹת אֶת כָּל תַּחֲלוּאֵי וּמְכַאוּבֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּבִכְפָּרֶט בְּחֻדָּשׁ אִיר הוּא יָרַח זִיו שְׁבוּ פוֹרְחִים וְחוֹנְטִים כָּל יְבוּל הָאֶרֶץ. רַחֵם עָלֵינוּ שְׁלֵא נִצְטַרְךָ לְעֶסֶק חֵס וְשָׁלוֹם עִם שׁוֹם דְּאִקְטוֹרִים וְרוֹפְאִים שֶׁבְּעוֹלָם, רַק תְּבָרֶךְ אֶת כָּל יְבוּל הָאֶרֶץ, וְתַשְׁפִּיעַ בָּהֶם כֶּחַ לְרַפְּאוֹת כָּל תַּחֲלוּאֵי וּמְכַאוּבֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲלֶה מִהֲרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מְכַאוּבֵינוּ וּלְכָל מִכּוֹתֵינוּ (וּבִכְפָּרֶט וְכוּ), כִּי אֵל מְלֵךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. וְאֵין לָנוּ שׁוֹם סְמִיכָה עַל שׁוֹם רְפוּאָה שֶׁל הַרוֹפְאִים וְהַדְּאִקְטוֹרִים, כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד, בּוֹרָא רְפוּאוֹת. רְפְּאֵנוּ יְיָ וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה כִּי תִהְלֹתְנוּ אִתָּה. וְתַמְשִׁיךְ שְׁלוֹם גְּדוֹל בְּעוֹלָם, וְכָל שׁוֹנְאֵינוּ יִפְלוּ תַחֲתֵינוּ, וְיִכְלְמוּ וְיִבּוֹשׁוּ, יִבְשׁוּ וְיִחְפְּרוּ יַחַד מִבְּקָשֵׁי נַפְשֵׁי לְסִפּוּתָהּ יִסּוּגוּ אַחֲרָי וְיִכְלְמוּ חֲפָצֵי רַעְתִּי. יִבְשׁוּ יְכָלוּ שׁוֹטְנֵי נַפְשֵׁי

יעטו חרפה וכלמה מבקשי רעתי. "יבשו ויבהלו מאד כל אויבי ישובו יבשו רגע".

ותשמרני ותצילני ברחמיך הרבים מעניות ודלות וחסרון הפרנסה הפא על ידי ריב ומחלוקת חס ושלום, כי גלוי וידוע לפניך שאני חפץ בשלום ואמת מאד, ומה אעשה אם נמצאים שונאים וחולקים עלי בחנם, "אני שלום וכי אדבר המה למלחמה". מלא רחמים, רחם וחס וחס עלי ועל כל החפצים להתקרב לדרכי הקדשה באמת, אשר מתעוררים עליהם שונאי חנם, ורודפים אותם בכמה מיני רדיפות, וחורקים שנים עליהם חנם על לא דבר. רחם עליהם ועלינו למענך והצילני מהם. "הצילני מאויבי אלהי ממתקוממי תשגבני. שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך".

וּנְבִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַבֵּל שְׁבֻתוֹת כְּרֵאוֹי, מִתּוֹךְ רֵב שְׁמִיחָה וּמִתּוֹךְ עֵשֶׂר וְכַבּוֹד וּמִתּוֹךְ מַעוֹט עוֹנוֹת, וְאִזְכָּה לְהַרְבוֹת בְּאֲכִילַת שְׁבֻת וְלֹא יִהְיֶה אֲצִלִי שׁוֹם קִפְדָּא עַל הוֹצָאוֹת שְׁבֻת וַיּוֹם טוֹב, רַק אֶתְחַזַּק וְאֶתְאַמֵּץ בְּכָל עֵז לְהַרְבוֹת בְּכָל מִינֵי מַעֲדוֹנִים וּמֵאֲכִלִים וּמִשְׁקָאוֹת טוֹבִים לְכַבּוֹד שְׁבֻת קִדְשׁ. וְלֶאֱכֹל הַרְבֵּה בְּשְׁבֻת קִדְשׁ, כְּמוֹ שֶׁהִזְהַרְתָּ אוֹתָנוּ בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "אֲכַלְוּהוּ הַיּוֹם". וְכֹאשֶׁר הִזְהִירוּ אוֹתָנוּ חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים הַרְבֵּה לְעַנֵּג אֶת הַשְׁבֻּת בְּכָל עֵז. כִּי אֲכִילַת שְׁבֻת כְּלוֹ אֱלֹהוֹת כְּלוֹ קִדְשׁ וְעוֹלָה לְמָקוֹם אַחַר לְגַמְרֵי מֵאֲכִילַת חוֹל. וְאִזְכָּה עַל יְדֵי אֲכִילַת שְׁבֻת קִדְשׁ לְתַקֵּן פְּגָם חֲלוּל שְׁבֻת, כִּי אִתָּה יוֹדֵעַ שְׁקִשָּׁה מְאֹד לְבָשָׁר וְדָם לְהִיּוֹת נִזְהָר וְנִשְׁמָר בְּשִׁלְמוֹת מִחֲלוּל שְׁבֻת. רַק אִתָּה לְבַד תִּשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי מִכָּל מִינֵי חֲלוּל שְׁבֻת שְׁבָעוּלָם. וְתִזְכְּנִי לְהַרְבוֹת בְּאֲכִילַת שְׁבֻת עַד שְׁאִזְכָּה עַל יְדֵי זֶה לְתַקֵּן כָּל פְּגָם חֲלוּל שְׁבֻת שְׁפָגְמָתִי מֵעוֹדִי.

וְרַחֵם עָלֵינוּ וְשִׁמְרֵנוּ אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל יִשְׂרָאֵל, וְהִצִּילֵנוּ מֵעַנֵּשׁ אֲלֵמָן חַס וְשָׁלוֹם. וַיַּחֲיוּ וְלֹא יָמוּתוּ נְשׁוֹתֵינוּ הָרֵאשׁוֹנוֹת. רַק נִזְכָּה אֲנַחְנוּ וְכָל

עמך ישראל להאריך ימים ושנים עם נשותינו הראשונות בקדשה וטהרה באמת. כי אתה יודע מרירות הצרה של מי שמטה אשתו הראשונה חס ושלוש, שפסיעותיו מתקצרות, ועולם חשך בעדו, וכאלו נחרב בית המקדש בימיו וכו'. רחמנא לצלן רחמנא לשזבן.

ותזכנו על ידי קדשת אכילת שבת קדש ובפרט על ידי אכילת שבת של גדולי הצדיקים האמתיים, שנוזקה על ידי זה להרחיב ולהגדיל הדרכים הקדושים שגלו הצדיקים האמתיים בעולם. רבון כל העולמים, אלהי כל הצדיקים האמתיים, אתה לבד יודע את כל מה שפעלו ועשו גדולי הצדיקים בעולם, את כל הדרכים הקדושים והנוראים והנפלאים שחתרו וחקרו והמשיכו בעולם. וכמה יגיעות יגעו וכמה טרחות טרחו בלי שעור וערך ומספר. וכמה ענויים ויסורים סבלו במסירת נפש בכל עת עד אשר חתרו ומצאו דרכים ישרים ונפלאים במקומות מדבר שממה שלא היה בהם דרך מעולם במקומות שלא עבר בהם איש. והלכו במסירת נפש ועברו הרבה אנה ואנה כמה פעמים כדי לעשות בהם דרך פבושה לרבים. אבל בעוונותינו הרבים מחמת עצם עכירת גשמיות העולם, ותאוותיו הרעים ומרובי המחלוקות והליצנות והקנאה והתאוה והכבוד, על ידי זה עדין הדרכים הקדושים נעלמים מרב העולם. ואפלו מעט מזער המבקשים את "וצדיקיו, ורוצים לילך בדרכיהם הנוראים, נסתרה דרכם מהם בכמה הסתרות. אף אתה ידעת, כי כבר גלו עצות ודרכים הרבה בלי שעור, עד אשר כל אדם יהיה מי שיהיה, יכל למצא דרך ועצה בכל מקום שהוא. כי אין מקום ואין אדם ואין שעה שלא יוכלו למצא דרך פבושה להתקרב אליך על פי דרכי עצותיהם ושיחותיהם ותורותיהם ורמזיהם, אשר גלו לנו בספריהם הקדושים והנוראים שנתפשטו בדורותינו אלה. "מה גדלו מעשיך " מאד עמקו מחשבותיך", אשר זפית אותנו בדורות אלה לאור הספרים הקדושים האלה שגלו לנו הצדיקים לפנינו. אבל כבר גלית לנו על

ידם של בעל בחירה קשה מאד לעזור, על כן כל דרכיהם ועצותיהם הנוראים הם עדין בהעלם והסתר מאתנו. ודרכיהם הרחבים הנוראים והנפלאים הם עדין קצרים ודקים מאד בערך גשמיותנו ובלבול דעתנו וכסילות שכלנו, מחמת מעשינו הרעים.

על כן באתי לפניך בעל הרחמים, מורה דרך לשבים, שתעזרני ותזכני לקבל שבת בקדשה גדולה ובשמחה רבה ועצומה כראוי. ולהרבות בסעודת שבת, עד אשר אזכה על ידי אכילת שבת קדש להרחיב ולהגדיל את כל הדרכים הקדושים האמתיים שאנו צריכים לילך בהם להתקרב אליך באמת. ונזכה על ידי קדשת שבת להעלות את הרגלין אל הקדשה, כמו שכתוב: "אם תשיב משבת רגליך". וכל המצות שאנו עושין בכל ששת ימי החל יעלו רגליהם מן הקלפה והסטרך אחר שנגה מהם בימי החל, באפן שתוכל כל מצוה ומצוה לילך ולעלות לפניך. ואתה ברחמיך הרבים ובאהבתך הגדולה שאתה אוהב את עמך ישראל, תקבל כל המצות ומעשים טובים שלנו אפלו המצות של קטני ערך כמוני היום הנעשים בקטנות גמור ובלי שום שלמות כלל, אתה ברחמיך ובאהבתך תקבל כלם באהבה ובחמלה גדולה, ותחבב אותם ותתפאר ותשתעשע בהם בשעשועים גדולים מאד. וכאב את כן תרצנו, ותחבב ותגדיל ותרחיב את מעט מעשינו הטובים הקטנים במהות וכמות ואיכות, עד אשר מרב האהבה והשעשועים תגדיל ותרחיב את הדרך הקדש הנעשה על ידי מצותינו. ויקים מקרא שכתוב: "צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו", שתרחיב ותשים דרך רחבה וכבושה מפעמי הרגלין של המצות ומעשים טובים שלנו. ובפרט הדרכים הקדושים הנוראים והנפלאים שעשו גדולי הצדיקים האמתיים בעולם, תרחם עליהם בזכות קדשת אכילת שבת, ותרחיבם ותגדלם ותגלה אותם לנו ולכל עמך בית ישראל, באפן שנוזכה לילך בדרכיהם הקדושים באמת. ולשוב אליך בתשובה שלמה מכל המקומות והדרכים רעים שנתענו בהם. רחם עלינו ואל

תשחיתנו, חוס וּחמל עלינו והוליכנו והדריכנו בכל עת בדרכיך הקדושים שגלית על ידי צדיקיך הנוראים, אשר אתה לבד יודע נפלאות אמתת דרכיהם הנפלאים. "הדריכני בנתיב מצותיך פי בו חפצתי, הדריכני באמתך ולמדני פי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום. הורני ?? דרך חקיך ואצננה עקב. הורני ?? דרכך אהלך באמתך יחד לכבי ליראה שמך".

עזרני בעל הישועות, הושיעני בכל מה שאני צריך להושע, פי צרכי מרבים מאד מאד ודעתי קצרה לבאר ולפרש אפס קצה מהם. הצילני מריב ומחלוקת. זכני לשלום באמת בכל הבחינות. זכני לאהבת חברים באמת לאמתו. זכני לילך בדרכי הצדיקים האמתיים, עד שאזכה להיות פרצונה וכרצון יראיך באמת מעתה ועד עולם. ותשים חלקנו עמכם ולעולם לא אבוש פי בך בטחתי ועל חסדך הגדול באמת נשענתי. "יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ?? צורי וגואלי". עושה שלום במרומו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

קח

מיוסד על תורה פ"ד בליקוטי מוהר"ן

רבנו של עולם רחם עלי למען שמך, ועזרני והושיעני שאזכה להאריך את ימי בקדשה ובטהרה גדולה שאזכה לקדש את מחשבתי בקדשה גדולה. ותזכני לאחז במדתו של אברהם אבינו איש החסד, שאזכה להיות ותרון בממוני, ולעשות טוב וחסד באמת עם כל מי שצריכין להטיב עמם ולגמל להם חסד כפי רצונה הטוב באמת. ותצילני מקפדות וקמוץ שהם מבבלבלין את הדעת והמח מאד. ולא אהיה קפדן וקמץ כלל, רק אזכה להיות איש טוב איש חסד ותרון בממוני פרצונה הטוב, עד שאזכה להפיל בסטרא דימינא בקדשה גדולה במדתו של אברהם אבינו איש החסד. ועל ידי זה תזכני שיהיה

שְׁכָלִי וּמוֹחֵי חוּרָא כְּכִסְפָּא, שְׂיִהְיֶה מַחֵי יוֹךְ וְצַח וְצָלוּל. וְאַזְכָּה לְהַאֲרִיךְ אֶת יָמֵי בְּקִדְשָׁה גְדוּלָּה שְׂאַזְכָּה לְהַגּוֹת וְלַחֲשֹׁב בְּתוֹרַתְךָ בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּקִדְשָׁה גְדוּלָּה. וְלֹא אֲנִיחַ אֶת מַחְשַׁבְתִּי לְחֹשֶׁב שׁוּם מַחְשָׁבָה חִיצוֹנָה וְזָרָה כָּלֵל. וְתַעֲזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בִישׁוּעַתְךָ הַגְּדוּלָּה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, לְגַרֵשׁ וּלְסַלֵּק וּלְבַטֵּל מִהֲרָה מִמַּחְשַׁבְתִּי כָּל הַנְּחָשִׁים וְעַקְרָבִים שֶׁהֵם כָּל מִינֵי בַלְבוּלִים וּמַחְשָׁבוֹת זָרוֹת הַמְּסַבְּבִין אֶת הַמַּח בְּכָל יוֹם. וְאַזְכָּה לְשַׁבֵּר אֶת כָּל הַגְּדָרִים וְהַמַּחְצוֹת בְּרוּזֵל וְהַמְּסַכִּים הַמְּבַדִּילִין וְחוֹצְצִין לִפְנֵי טוֹב הַגְּנוּז שְׂבָכָל יוֹם וַיּוֹם, וְאַיִנָּם מְנִיחִים לְכַנֵּס אֱלֹהֵי אֶת מִי שְׂאַיִנוּ הַגּוֹז וְרֵאוּי אֱלֹהֵי.

מְלֵא רַחֲמִים רַחֵם עָלַי, וְלֹא תַעֲשֶׂה לִי כַחֲטָאֵי, וְלֹא תִגְמַל לִי כַעֲוֹנוֹתַי. רַק תַּעֲשֶׂה עִמִּי כַחֲסִדְךָ וְכַנְּפִלְאוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה מְרַבֵּה לְהַטִּיב, וְתִגְמַלְנִי חֲסִדִּים טוֹבִים. וְתִגְדֵּל חֲסִדְךָ עָלַי בְּכָל עֵת וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם. וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ בְּחֲסִדִּים חֲדָשִׁים וְנִפְלְאִים בְּאַפֵּן שְׁגָם אֲנֹכִי אֲזַכָּה לְהַטוֹב הַגְּנוּז שְׂבָכָל יוֹם. וְלֹא יִהְיֶה כַח לְהַרְעֵ שְׁלִי לְחַצֵּץ וּלְהַפְסִיק חֵס וְשְׁלוֹם בְּפָנֵי הַטוֹב הַגְּנוּז שְׂבָכָל יוֹם, רַק תִּתֵּן לִי כַח וְהַתְּחַזְּקוֹת וְהַתְּאַמְּצוֹת בְּלִבִּי וּמַחְשַׁבְתִּי, שְׂאַזְכָּה לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לְחֹשֶׁב מַחְשָׁבוֹת וְלַהֲגוֹת בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּמַחְשָׁבָה חֲזָקָה וְנִכּוֹנָה, בְּהַתְּנַבְּרוֹת גְּדוּלָּה בְּכָל עוֹ וְתַעֲצוּמוֹת, וּבְהַשְׁתַּוְּקוֹת נִמְרָץ אֶל הַטוֹב הָאֱמֵתִי בְּאַמֶּת. וְלֹא אֲנִיחַ לְשׁוּם מַחְשָׁבָה זָרָה וְחִיצוֹנָה וְלְשׁוּם בַּלְבוּל הַדְּעַת לְכַנֵּס בְּמַחְשַׁבְתִּי וּלְבַלְבֵּל אוֹתִי חֵס וְשְׁלוֹם. רַק אֶהְיֶה חֲזָק בְּדַעְתִּי וְלֶאֱחֹז אֶת מַחְשַׁבְתִּי לְחֹשֶׁב בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה עַד שְׂעוֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ הָאֱמֵתִים עָלַי. וְתַצְוֶה לְפָתַח לִי שַׁעֲרֵי הַחֲכָמָה וְהַשְׁכָּל, עַד שְׂיִתְגַּלּוּ לִי מֵאַתָּה חֲדוּשֵׁין אֱמֵתִים בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מִהַטוֹב הַגְּנוּז שְׂבָאוֹתוֹ הַיּוֹם. וְעַל יְדֵי זֶה אֲזַכָּה לְהַתְּקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְאַזְכָּה עַל יְדֵי זֶה שְׂיִהְיֶה כָּל יוֹם וַיּוֹם מִימֵי חַיֵּי אָרְךָ וְגְדוּלָּה בְּאַמֶּת בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָּה עַל יְדֵי הַחֲדוּשֵׁין דְּאוֹרֵייתָא הָאֱמֵתִים שְׂתַחַנְנִי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מִהַטוֹב הַגְּנוּז שְׂבָאוֹתוֹ הַיּוֹם. עַד שְׂאַזְכָּה

לאַריכת ימים ושנים באמת, לחיות חיים ארוכים, חיים טובים חיים אמתיים בקדשה ובטהרה גדולה בעלמא דין ובעלמא דאתי לעולמי עד ולנצח נצחים. ויקים בי מקרא שפתוב: "ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי". ונאמר: "כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך", ונאמר: "כי בי ירבו ימך ויוסיפו לך שנות חיים". ונאמר: "ארך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד, דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום. עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי" אמן.

קט

מיוסד על תורה צ"א בליקוטי מוהר"ן

"כל מצותיך אמונה, שקר ודפוני עזרני", אל אמונה, רחם עלי למען שמך, וזכני לאמונה שלמה באמת. עזרני והושיעני שאתחזק באמונה שלמה באמת, עזרני והושיעני שאתחזק באמונה שלמה בכל עת, ואכניס את עצמי בתוך האמונה הקדושה בכל פעם יותר ויותר, עד שאזכה לעלות בכל פעם לאמונה גבוהה יותר ויותר, עד שאזכה לבוא אל השכל על ידי האמונה, שאזכה על ידי זה להתחזקות האמונה באמת, ולהבין ולהשיג בשכלי את הדברים שלא הייתי מבינם בפתחלה. והייתי צריך להתחזק בהם באמונה לבד. ועתה אזכה להבינם ולהשיגם בדעתי ושכלי, רק בדברים הגבוהים ונעלמים יותר שלא אבינם עדין אתחזק בהם באמונה שלמה. וכן אתחזק באמונה גדולה בתוספת קדשה בכל פעם עד שאזכה בכל פעם להבין ולהשיג בשכלי ודעתי גם אלו הדברים הגבוהים ונעלמים יותר, וכן בכל עת ועת אתחזק באמונה גדולה יותר ויותר, עד שאזכה להמשיך השכל והדעת על ידי האמונה, לבוא אל השכל של הדבר שבפתחלה היה נעלם ממני והייתי צריך להאמין בו באמונה לבד, עד שאזכה לבוא לראש אמונה, ולדעת שלם בקדשה גדולה, לדעת ולהכיר אותך

בְּאֵמֶת. וְאִזְכָּה לְדַעַת וּלְהִבִּין כָּל מַה שֶּׁאֶפְשֶׁר בְּשׂוֹכֵל אֲנוּשֵׁי לְהִבִּין בְּאֵמֶת. וּמַה שֶּׁאֵי אֶפְשֶׁר לְהִבִּין בְּהִדְעַת, אִזְכָּה לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּתַכְלִית הַמַּעֲלָה הַעֲלִיּוֹנָה כְּרִצּוֹנָךְ וְכְרִצּוֹן צְדִיקֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים אֲשֶׁר זָכוּ לְאֲמוּנָה וּלְדַעַת בְּתַכְלִית הַמַּעֲלָה שֶׁאֵין מַעֲלָה אַחֲרָיו. וְאִזְכָּה לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה וְחִזְקָה כָּל כָּף עַד שֶׁתִּפְשֵׁט הָאֲמוּנָה בְּכָל הָאֲבָרִים.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ דְעֵלְמָא כְּלָא, יי עֵינֶיךָ הֲלוֹא לְאֲמוּנָה, תֵּן לִי אֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עַל כָּל הָעוֹלָם בְּעֵינֵי הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהוּא יְסוּד הַכֹּל וּבִפְרָט מַה שְּׁעוֹבֵר עַל יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה שֶׁהֵם כָּלֵם מְאֲמִינִים בְּנֵי מְאֲמִינִים, אֵךְ אֵךְ עַל פִּי כֵן יֵשׁ אֲלֵפִים וּרְבֻבוֹת מְדֻרְגוֹת בְּעֵינֵי הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה. וְכָל הַצְּרוּת וְכָל הַגְּלִיּוֹת שְׁעוֹבָרִים עַל יִשְׂרָאֵל הַכֹּל עַל יְדֵי פָגַם הָאֲמוּנָה שֶׁהוּא יְסוּד כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה כַּאֲשֶׁר גְּלִיתָ אֶזְנֵנוּ עַל-יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים (וּבִפְרָט מַה שְּׁעוֹבֵר עִתָּה עַל יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר יָצָא הַקְּצָף מֵאִתְּךָ וּנְגוּרוֹ כְּמַה גְּזוּרֹת רְעוּת עַל יִשְׂרָאֵל, [וּנְגוּזָה הַגְּזוּרָה רְעָה, לִקְחָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְבָנֵי חֵיל לְמִלְחָמָה].

אִי לָנוּ עַל שְׁבָרֵנוּ, נִחְלָה מִכּוֹתֵינוּ, אִי מַה הָיָה לָנוּ, אִי מַה הָיָה לָנוּ, אִי מִי יַעֲמִיד בְּעַדְנוּ בַּעַת צָרָה מְרָה כּוֹזֵאת. אִי מַה נַּעֲשֶׂה לָנוּ. אִי אִי לְהִיכֹן נִבְרַח, לְהִיכֹן נָגוּם לְעוֹרָה, וּבִפְרָט שְׁנִשְׁמַע שְׂרוּצִים לְהוֹצִיא חֵם וְשִׁלוֹם עוֹד גְּזוּרֹת קִשׁוֹת וְרְעוּת מְאֹד רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְכָלֵם כְּנִגְדֵי דֵת יִשְׂרָאֵל. אִי אִי וְאִבּוֹי אִי וְאִמֵּר אִי וְאִמֵּר, וְכָל אֵלּוֹ הַצְּרוּת כָּלֵם בָּאִים עַל יְדֵי פָגַם אֲמוּנָה).

וְעַתָּה מַה נַּעֲשֶׂה לְתַקֵּן זֹאת, וּבִפְרָט אֲנֹכִי אֲשֶׁר הִרְבִּיתִי לְפָשַׁע נְגִדְךָ, וּבְיָדָי הַכֹּל בָּא עַל יְדֵי פָגַם אֲמוּנָה שֶׁהִיא יְסוּד כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה. וּבְאֵמֶת כָּל אֶחָד תְּלוּי בְּחִבְרוֹ, שְׂמַחֲמַת רְבוּי הָעוֹנוֹת אֵין הָאֲמוּנָה בְּשְׁלֵמוֹת, וּמִחֲמַת חֲסְרוֹן הָאֲמוּנָה שֶׁאֵינוֹ בְּשְׁלֵמוֹת בָּאוּ הָעוֹנוֹת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן מַעֲתָה, אֲבָל אֵיךְ מִתְקַנִּים זֹאת, וּמֵהִיכֵן מִתְחִילִים לְתַקֵּן.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, אַתָּה חוֹנֵנֵתָנוּ לְמַדְעַת תּוֹרְתְךָ, וְתַתֵּן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת בְּכֹתֵב וּבְעַל פֶּה עַל יְדֵי מוֹשֶׁה נְבִיאֶךָ נְאֻמָּן בֵּיתְךָ, וּבְרַחֲמֶיךָ וְחֲמִלְתְּךָ שְׁלַחְתָּ לָנוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר צְדִיקִים וְחֲסִידִים אֱמֵתִיִּים קְדוּשִׁים וְנוֹרְאִים חֲכָמִים וְנְבוֹנִים בְּאֵמֶת,

אֲשֶׁר זָכוּ לְהַשִּׁיג תְּבוּנוֹת הַתּוֹרָה לְעַמְקָהּ, וְגִלּוֹ לָנוּ חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים וְנִשְׁגָּבִים מְאֹד מְאֹד אֲשֶׁר אֵין לְשׁוֹן בְּעוֹלָם שְׂיֻכָּל לְסַפֵּר תִּקְוָה רַחֵם וְשִׁגְבוֹת מְעַלְתֶּם וְגִבְהֶם וְקִדְשָׁתֶם וְכַחֵם. וְכֵלֶם מְסַפְרִים תְּהִלּוֹת יְיָ וְעִזּוֹז וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, וּמְמַשִּׁיכִים וּמְגַלִּים הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה עֵין בְּעֵין לְכֹל בָּאֵי עוֹלָם. וְאַחֲרֵי כֹל אֱלֹהֵי עֲדִין לֹא שָׁבְנוּ מִטְּעוֹתֵינוּ וּבְכָל הַצָּרוֹת אֲשֶׁר עוֹבְרִים עָלֵינוּ בְּפֶרֶט עֲתָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, לֹא הִי שְׂלָא זְכִינוּ לְהִתְעוֹרֵר לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, אֲשֶׁר רַק בְּשִׁבִיל זֶה שְׁלַחְתָּ עָלֵינוּ כָּל הַצָּרוֹת הָאֵלֶּה, אִף גַּם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים נִתְרַחֲקֵנוּ מִמְּךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עַד אֲשֶׁר נִמְצְאִים כַּמָּה אֲנָשִׁים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִתְעַקְּם דַּעְתָּם וּלְבָבָם וְנִפְּלוּ מֵאֱמוּנָתָם עַל יְדֵי מְרִירוֹת הַצָּרוֹת הָאֵלֶּה. אוֹי מַה נֹאמֵר וּמַה נִּדְבֵר, רַק אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֵינוּ עֲתָה בְּדוֹרוֹת הָאֵלֶּה בְּעִקְבוֹת מְשִׁיחָא, וּמִי יוֹדֵעַ מַה יִּהְיֶה עוֹד חַס וְשָׁלוֹם. אוֹי מִי יָקוּם יַעֲקֹב כִּי קָטָן הוּא. רַחֵם עָלֵינוּ מְלֹא רַחֲמִים, כִּי בְּצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ בְּכֹל וּבְפֶרֶט. רַחֵם עָלֵינוּ אֵל אֱמוּנָה רַחֵם רַחֵם, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה, "יְיָ שְׁמַע תְּפִלָּתִי הָאֲזִינָה אֵל תְּחַנּוּנֵי בְּאֱמוּנָתְךָ עֲנֵנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ. יְיָ בְּהַשְׁמִים חֲסִדְךָ אֱמוּנָתְךָ עַד שְׁחָקִים". עֲזָרְנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ, וְזַכְּנוּ לְאֱמוּנָה שְׁלָמָה בְּאַמֶּת בְּכֹל עֵת, עַד אֲשֶׁר יָבֹא עָלֵי אֵימָה וְיִרְאָה וּפְחַד גְּדוֹל מֵאִתְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲשֶׁר מְלֹא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ. וְאַתָּה עוֹמֵד עָלֵינוּ בְּכֹל עֵת וְרוֹאֶה בְּמַעֲשֵׂינוּ, וְיוֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹתֵינוּ, וּבוֹחֵן לְבַבְנוּ. אֲדוֹן יְחִיד, מְלֹא רַחֲמִים חוֹמֵל דְּלִים חֲזָקֵנוּ וְאַמְצָנוּ לִידַע וּלְהֶאֱמִין בְּכֹל זֶה בְּאַמֶּת בְּכֹל עֵת וְרַגַע, בְּאִפֶּן שְׁנִזְכָּה לְהַנְצִיל עַל יְדֵי זֶה מִכָּל מִינֵי חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וּמִכָּל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים, וּמִכָּל מִינֵי בְּלוּלִים, וּבְפֶרֶט מִכָּל מִינֵי עֲקָמִימוֹת שְׁפִלְב, מִכָּל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים שֶׁהֵם כְּנֻגַד אֱמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן כָּל, אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ אֵת עֲצָמְךָ, וְאֵין מִי שְׂיֻדַע אוֹתְךָ כָּלֵל, רַק אָנוּ מֵאֲמִינִים בְּאֱמוּנָה שְׁלָמָה שְׂאַתָּה נִמְצָא

המחייב יחיד קדמון נצחי בלי ראשית בלי תכלית, ואתה בראת העולם יש מאין המחלט זה חמשת אלפים וכו', וברחמיך הגדולים התחלת להאיר בנו אמונתך הקדושה על ידי אבותינו אברהם יצחק ויעקב, אשר הם התחילו לגלות אלהותך בעולם ואחר כך נתת לנו תורתך הקדושה בכתב ובעל פה על ידי משה נביאך נאמן ביתך. אשר הוא האיר עינינו ופתח לנו אור הדעת לידע ולהודיע ולהודיע פי אתה הוא יי אלהינו אין עוד מלבדך, על ידי כל הגדולות והנוראות אשר עשה עמנו לחיותינו פיוס הזה. ובחמלתך הגדולה הוספת חסד וטוב, ושלחת לנו בכל דור צדיקים אמתיים, זקנים ונביאים, ראשונים ואחרונים, תנאים ואמוראים, ורבנן סבוראי, וגאונים ורבנים וחסידים צדיקים וקדושים שהיו בכל דור ודור, עד שזפיתנו גם בדורות האלה ושלחת לנו צדיקים נוראים כאלה.

על פן זפנו ברחמיך הרבים לילך בדרכיהם ולציית אותם בכל אשר צונו אותנו, ולהיות פרוצים באמת בכל עת, למדנו והורנו איך להמשיך עלינו האמונה הקדושה שהמשיכו אבותינו ורבותינו הצדיקים הקדושים מקום שהמשיכו על ידי קדשתם העצומה עד שזכו למה שזכו. זכנו להמשיך עלינו אמונתם וחסדם וטובם וצדקתם אשר גענו וטרחנו במסירות נפש ביגיעות וטרחות גדולות מאד להטיב לכל בני ישראל לדורות עולם. והעקר להמשיך ולגלות האמונה הקדושה לכל באי עולם ובפרט לישראל עם קדוש, עם קרוב עם סגלה. עזרנו והושיענו בעת צרה הזאת למען כחם וזכותם הגדול והקדוש הנורא והנשגב מאד עד אין חקר. הושיענו אלהים פי באו מים עד נפש, זכנו לאמונה שלמה באמת, עד שזנקה בכל פעם לבוא על ידי האמונה הקדושה אל הדעת ותתפשט האמונה הקדושה בכל אחד ואחד בכל האברים. ונזקה תמיד לדבר האמונה הקדושה בפה מלא ובלב שלם באמת כמו שנאמר: "חסדי יי עולם אשירה, לדור ודור אודיע אמונתך בפי". ונאמר: "ויודו שמים פלאך יי, אף

אָמוּנְתֶךָ בַּקְהַל קְדוּשִׁים". וְנֹאמֶר: "לְדוֹר וָדוֹר אָמוּנְתֶךָ, כּוֹנֵנֶת אֶרֶץ וּתְעַמֵּד". וְנֹאמֶר: "דֶּרֶךְ אָמוּנָה בְחַרְתִּי, מִשְׁפָּטֶיךָ שׁוֹיֵתִי". וְנֹאמֶר: "כִּי יִשָּׁר דְּבַר יְיָ, וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאֱמוּנָה". וְנֹאמֶר: "וְצַדִּיק בְּאֱמוּנָתוֹ יִחְיֶה". וְנֹאמֶר: "וְאֱמוּנָתִי וְחִסְדֵי עֲמוֹ וּבִשְׂמֵי תְרוּם קַרְנוֹ". וְנֹאמֶר: "כִּי טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חִסְדּוֹ, וְעַד דּוֹר וָדוֹר אָמוּנְתוֹ". וְנֹאמֶר: "וְאֲרֻשְׁתֶּיךָ לִי לְעוֹלָם, וְאֲרֻשְׁתֶּיךָ לִי בְצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחִסְדֵי וּבְרַחֲמִים. וְאֲרֻשְׁתֶּיךָ לִי בְּאֱמוּנָה וְיַדְעֶתָ אֵת יְיָ. בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן".

ק

מיוסד על תורה ק"א בליקומי מוהר"ן

"וְיִי אֱוִירִי וְיִשְׁעֵי מִמֵּי אֵינָא, יְיָ מְעוֹז חַיִּי מִמֵּי אֶפְתָּד. בְּקֶרֶב עָלִי מְרַעִים לְאָכַל אֶת בְּשָׂרִי, צָרִי וְאֵיבִי לִי הִמָּה כְּשֶׁלוֹ וְנִפְלוֹ". רְבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם מְלֵא רַחֲמִים אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל הַבוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, אֶתְּהָ יוֹדֵעַ אֶת רַבּוּי הַצָּרוֹת צְרוּרוֹת וּתְכוּפוֹת שֶׁעָבְרוּ עַל יִשְׂרָאֵל מִיּוֹם הַגָּלוּת, בְּפֶרֶט מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ עֵתָה בַּיָּמִים הַלָּלוּ (מִיּוֹם שִׁינְאָה הַגּוֹיָרָה רָעָה וְהַמְרָה לַחַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַחִיל). וְלֹא דִי לָנוּ מִכָּל הַשָּׁנִים שֶׁעָבְרוּ עָלֵינוּ מֵאָז וְעַד עֵתָה, אֲשֶׁר נִלְכְּדוּ מִיִּשְׂרָאֵל כַּמָּה וְכַמָּה מְאוֹת נַפְשׁוֹת לְשָׁבִי וְלָרָעַב וְלַחֲרֵב וְלַהַעֲבִירִם עַל דַּת אֲשֶׁר זֶה קִשָּׁה מֵהַכֵּל, מִלְּבַד הַנִּפְשׁוֹת שֶׁנִּפְתְּחוּ בַּפְתָּחִים קָשִׁים וּמְרִים בְּלִי שְׁעוֹר אֲשֶׁר כַּמָּה מֵהֶם מֵתוּ עַל יְדֵי זֶה, וְכַמָּה נִחְלָשׁוּ בְּחִלָּאִים רָעִים, וְכַמָּה חִבְלוּ בְּעֶצְמָן וְסָבְלוּ יְסוּרִים קָשִׁים וּמְרִים וְעֲצוּמִים כְּדִי שִׁישְׁאָרוּ בְּדַת יִשְׂרָאֵל. וּבְפֶרֶט הַרְחַמְנוֹת וְהַצָּעַר וְהַמְרִירוֹת הַקִּשָּׁה וְהַכְּבֵד שֶׁל נַפְשׁוֹת אֲבִיהֶם וְאִמָּם וְקְרוֹבֵיהֶם וְאוֹהֲבֵיהֶם אֲשֶׁר כָּשַׁל פֶּתַח הַסֶּבֶל. אוֹי לָנוּ עַל שְׁבָרָנוּ, אוֹי אוֹי וְאֲבוּי, אוֹי מָה הִזָּה לָנוּ, אוֹי מָה הִזָּה לָנוּ. מַה נֹּאמֶר וּמַה נִּדְבַר וּמַה נִּצְטַדֵּק הָאֱלֹהִים מִצָּא אֶת עוֹנֵינוּ, מַה נִּזְעַק עַל שְׁבָרָנוּ, נִחְלָה מִכּוֹתֵינוּ. וְלֹא דִי לָנוּ בְּכָל זֶה אֲשֶׁר לֹא הִשִּׁיב אָפוֹ מֵאִתְּנוּ, וְעוֹד הוֹסִיף לְהַכּוֹת אוֹתָנוּ מִכָּה עַל מִכָּה, כִּי עַד לֹא חִבְּשָׁה

מכה הראשונה, אשר עינינו עוללה לנפשנו על בנות עירנו, על נפשות המפים והמרוטים, נפשות הנאנחים והנאנקים אשר נלכדו כבר מפל עיר ועיר. עוד ידו נטויה מן אז ועד עתה, (עד כי יצא הקוצף לחזור ולקח בתוך שנה עוד הפעם). אוי אוי אוי, אוי אוי אוי כי קטן הוא", אוי, אוי, מה נעשה, אוי אוי כי נסתם לבנו ונאטם רוחנו אפלו מלצעק אליך, הן מרבוץ הצרות, הן מרבוץ ההתגרות של הבעל דבר, כי המלחמה מכל צד, בגשמיות ורוחניות, מבפנים ומבחוץ, בחוץ שפלה חרב מרירות הגזרות, ובביתו ובתוכו של כל אחד ואחד מתגבר בנכליו וערמימיותו ותאוותיו והרהוריו ומחשבותיו וכו'. ולא די שאין אנו זוכין להתעורר ולשוב אליך באמת על ידי רבוי הצרות אשר פונתך רק בשביל זה לבד, עוד הוסיף להתל בנו, ורוצה לעקם את לבב פמה מבני ישראל בכמה מיני עקמימיות על עקמימיות בלי שעור עד שהרבה מההרים אחר מדותיך הישרות והנכונות באמת.

רבנו של עולם, חנון המרבה לסלח, סלח נא, מחל נא, כפר נא. "סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך, וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה" כי אתה לבד יודע מעמד ומצב של ישראל עתה, כי נשארנו פתחן על ראש ההר וכנס על הגבעה, "יתומים היינו ואין אב, אמותינו כאלמנות" ואין מי יעמד בעדנו, שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה. הביטה בענינו כי רבו מכאובנו וצרות לבנו, ומה יעשו המון בני ישראל, כי מעצם חשפת הגלות ומרירות הצרות נחשף השכל ונחסר הדעת, עד אשר נלאו למצא הפתח לתשובה לשוב אליך על ידי כל מה שעובר עליהם, אשר פונתך רק בשביל זה. חוס וחמל עלינו, ושלח לנו מושיע ורב להצילנו מכל הצרות בגשמיות ורוחניות, ויורנו הדרך הישר והאמת, באפן שנוכח להתעורר לשוב אליך באמת על ידי כל מה שעובר עלינו, הן מה שעובר בכלליות על כל עמך בית ישראל, הן מה שעובר בפרטיות על כל אחד ואחד

בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם כָּל יְמֵי חַיָּיו. מְלֵא רַחֲמִים יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת, צוֹפֵה נִסְתָּרוֹת, אֲתָה לְבַד יוֹדֵעַ כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עַל יִשְׂרָאֵל עִתָּה בְּכֹלל וּבְכַרְט, מַה נֹּאמֵר וּמַה נְדַבֵּר.

רְבוּנוּ דְעָלְמָא כְּלָא, אָדוֹן יְחִיד, נוֹתֵן הַתּוֹרָה, אֲתָה גְלִיתָ לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁכָּל כַּח הַעֲכוּ"ם הוּא מְהַעֲיִ"ן [מִהַשְׁכָּעִים] אֲנַפִּין חֲשׂוּכִין, דְּהֵינּוּ עַל יְדֵי שְׂאָנוּ מִתְרַשְׁלִין בְּעֶסֶק הַתּוֹרָה, וְאִין אָנוּ מְעִינִין בָּהּ כְּרָאוּי, וּמְחַמֵּת זֶה דְרַכֵּי הַתּוֹרָה נִסְתָּרוּ וְנִחַשְׁכוּ מְעִינֵנוּ, וְעַל יְדֵי זֶה מִתְגַּבְּרִים חֵס וְשְׁלוֹם כָּל הַתַּאֲוֹת וּמִדּוֹת רַעוֹת שְׂבָאִים מְהַעֲכוּ"ם שְׂיוֹנְקִין מֵאֲנַפִּין חֲשׂוּכִין. וְעַל יְדֵי זֶה בְּעֶצְמוֹ מִתְגַּבֵּר חֵס וְשְׁלוֹם מְמַשְׁלֵתָם וְגוֹזְרִין עָלֵינוּ גְזֵרוֹת רַעוֹת וּמְרוֹת רַחֲמָנָא לְצַלָּן. אָבֵל מַה נַּעֲשֶׂה לְתַקֵּן זֹאת, כִּי מְחַמֵּת עַל הַפְּרִינְסָה וְהַתְּגַבְּרוֹת הַיָּצָר הַרְעָה וְרַבּוּי הַצָּרוֹת קָשָׁה מְאֹד לְעֶסֶק בַּתּוֹרָה כְּרָאוּי, וְאֶפְלוּ מְעַט שְׁעוֹסְקִים בָּהּ, חֲשָׁכוּ עֵינֵינוּ, וְנִסְתָּם שְׂכָלְנוּ מְלַעֲגִין בָּהּ כְּרָאוּי, וְעַל פִּי רַב אִין אָנוּ מְבִינִים אֶפְלוּ פְּשׁוּטָן שֶׁל דְּבָרִים, מִכָּל שֶׁבֶן שְׂאִין אָנוּ מְבִינִים עִמְקוּתֶיהָ וְנַעֲמִימוּתֶיהָ פְּנִימִיּוּתֶיהָ וְסוּדוּתֶיהָ. וְאִין אָנוּ זוֹכִים לְרֵאוֹת אוֹר פְּנֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. וְכִמְהָ וְכִמְהָ אָנוּ רַחוּקִים מִשְׂבָּעִים פָּנִים לַתּוֹרָה, מִשְׂבָּעִים אֲנַפִּין נְהִירִין, שְׁהֵם מְכַנְיָעִים וּמְבַטְלִים הַעֲיִ"ן אֲנַפִּין חֲשׂוּכִין, שְׁעַל יְדֵי זֶה מְמִילָא נִשְׁבָּרִים וְנוֹפְלִים מְמַשְׁלֵת שְׂבָעִים שָׂרִים שֶׁל אוֹמוֹת שְׂיוֹנְקִים מֵהֶם, אָבֵל אִיךָ זוֹכִים לְזֶה.

אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בַּתּוֹרָתְךָ, זַכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁנוֹזְכָה לְהַתְּעוֹרֵר מֵעִתָּה אֵלֶיךָ בְּאַמְתָּה, וְנִתְחִיל מֵעִתָּה לְעֶסֶק בַּתּוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאֵל יִטְרִידֵנוּ וְאֵל יְבַלְבַּל אוֹתָנוּ שׁוֹם טְרִדָּא וְעֶסֶק וּמִשָּׂא וּמִתָּן, רַק תְּהִיָּה מְלַאכְתָּנוּ נַעֲשִׂית עַל יְדֵי אַחֲרִים. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תְּפַרְגֵּס אוֹתָנוּ בְּהַרְחָבָה גְּדוּלָּה, וְתִסְפִּיק לָנוּ כָּל הַצְּטָרְכוֹתֵנוּ מֵאֲתָךְ קֹדֶם שְׁנִצְטָרְךָ לָהֶם, בְּאִפְּן שְׁלֵא נִצְטָרְךָ לְעֶסֶק בְּשׁוֹם עֶסֶק בְּשִׁבִיל פְּרִינְסָה, רַק תְּהִיָּה תּוֹרַתְנוּ אֲמִנוּתָנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְתִהְיֶה עִמָּנוּ לְעוֹלָם הַבָּא. וְאֶפְלוּ מִי שְׂמַכְרַח לְעֶסֶק בְּאִיזָה מְלַאכָּה וְעֶסֶק

ומשא ומתן בשביל פרנסה, תעזרם ותחזק לבכם, שאל ישכחו חס
 ושלום את עולמם הנצחי. ויחוסו על נפשם לקבוע עתים לתורה,
 ותהיה תורתם קבוע ומלאכתם ארעי. ולא יתבטלו מעסק התורה כי
 אם בעת ההכרח בשביל המשא ומתן והעסק בלבד, ובכל זמן שיוכלו
 לחטף איזה שעה או רגע, מפל שפן יום או יומים לעסק בתורה,
 יזפו להגות בה בהתמדה גדולה. ותרחם עלינו, ותפתח לנו שבילי
 השכל האמת שנוזקה להבין כל דברי התורה על ברין ואמתתן, ונוזקה
 להכניס כל מחנו ומחשבותינו ושכלנו בתוך התורה ולעין בה היטב
 במקום שצריכין לעין. וכל פונתנו יהיה לשמה באמת כדי להבין
 דברי התורה על ברין לאמתתן ולא להתייגר ולקנטר חס ושלום, ולא
 בשביל שיהא נקרא רבי, ולא בשביל ממון וכבוד. ולא נעשה חס
 ושלום דברי התורה קרדם לחפור בהם ולא עטרה להתגדל בהם, רק
 נעסק בהתורה באמת לשמה בכל פחנו ושכלנו ומחשבותינו, כדי
 שיביאנו התלמוד לידי מעשה, לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך
 תמיד. ואתה ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים תאיר עינינו בתורתך,
 ותפתח לבנו שנוזקה להבין היטב במהירות גדול בכל מקום שנלמוד
 שם ולהשיג דברי התורה באמת, ונוזקה ללמד כל ספרי תורתך
 הקדושה בכל יום, תנ"ך וש"ס ופוסקים ומפרשיהם, וכל ספרי
 המדרשים, וספרי הזהר הקדוש ותקונים, וכל כתבי האר"י זכרוננו
 לברכה, וכל ספרי הצדיקים האמתיים שבמינו, ונוזקה לגמרם ולחזר
 ולהתחילם פמה וכמה פעמים כל ימי חיינו, רחם עלינו למען שמה,
 וזכנו להתמיד בתורתך הקדושה בהתמדה גדולה, כי הם חיינו וארץ
 ימינו ובהם נהגה יומם ולילה. ונוזקה להמית עצמנו על התורה עד
 שתתקיים בדינו. ונוזקה לשבר ולבטל ולהמית כל התאוות רעות וכל
 המדות רעות שבגופנו, על ידי עסק ועיון התורה באמת.

אבינו אב הרחמן המרחם רחם נא עלינו ותן בלבנו בינה להבין
 ולהשפיל, לשמע ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי

תלמוד תורתך לשמה באהבה, רחם עלינו למען שמך, ועזר והושיעה לנו בכל מיני ישועות באפן שנזכה להתחזק בעסק תורתך הקדושה לשמה, ונכניס פל דעתנו ומחשבותינו וכל רעיוננו בתוך תורתך הקדושה תמיד יומם ולילה, באפן שתאיר לנו התורה הקדושה אור פניה הנעימים הקדושים. ויאירו ויגנו עלינו פל העי"ן פנים לתורה שזכו הצדיקים השלמים להשיגם, ועל ידי זה נזכה לשבר ולבטל פל התאוות וכל המדות רעות מאתנו, וברחמיך הרבים ובחמלתך הגדולה שאתה חומל על עמך ישראל בכל דור ודור, תחוס ותרחם ותחמל עלינו עתה בעת צרה הזאת, ותעשה למענך ולמען אבותינו, ולמען פל הצדיקים הקדושים והנוראים שהיו בכל דור ודור עד הנה. ותשבר ותבטל ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים מהרה מאתנו פל הגזרות קשות הן אותם שפבר נגזרו עלינו, הן אותם שרוצים לגזר חס ושלום, כלם תעקר ותשבר ותבטל ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, ולא ישאר מהם שום רשם כלל.

מלא רחמים, שומר ישראל שמר שארית ישראל ואל יאבד ישראל האומרים שמע ישראל. כי איך שהוא איך שאנו עומדים להתפלל עתה ביון מצולה ואין מעמד כזה, עם פל זה "הקיצותי ועודי עמך". כי עדין אנו אומרים שמע ישראל פעמים בכל יום תמיד. ועל זה לבד תמכנו יתדותינו לבוא לפניה אדון כל עתה גם עתה להפיל תחנתנו לפניך בעל הרחמים, בזכות וכל הצדיקי אמת שעבדו אותך בקדש בקדשה ובטהרה גדולה, ובמסירת נפש, ובשכל נפלא, ובתמימות גדול פל ימי חייהם, ובזכות פל הקדושים שנהרגו על קדשת שמך, ונשחטו ונצלו ונהרגו ומתו בכמה מיני ענויים משנים, ונשפך דמם פמים אלפי אלפים ורבי רבבות נפשות ישראל גדולים וקטנים נערים וזקנים מיום החרבן עד הנה. הן על פל אלה באנו לפניה, העונה לעמו ישראל בעת צרה, שתמלא רחמים עלינו בעת צרה המרה הזאת, ותמהר להושיענו ישועה שלמה חיש קל מהרה,

ויקיים מהרה: "ועת צרה היא ליעקב וממנה ישע". חוסה עלינו כרב רחמיה, יהמו מעיך ורחמיה עלינו, פי צרכינו מרבים מאד מאד, בגוף ונפש בגשמיות ורוחניות, ודעתנו קצרה לבאר ולפרש חלק אלה ורכבה מהם. רחם עלינו והושיענו מהרה למען שמך, בכל מה שאנו צריכים להישע והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון, והסר שטן מלפנינו ומאחרינו, ובצל כנפיה תסתירנו. כי אין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים, "ואנחנו לא נדע מה נעשה, כי עליך עינינו. הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם, כעיני שפחה אל יד גברתה, כן עינינו אל יי אלהינו עד שיחננו. חננו יי חננו, כי רב שבחנו בוז" חוסה עלינו בארץ שבינו ואל תשפך חרוך עלינו כי אנחנו עמך בני ברייתך "יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי", אמן.

קיא

מיוסר על תורה ק"י בליקוטי מוהר"ן

מלבי ואלהי אליך אתפלל. אנא יי הושיעני ברחמיה הרבים שאזפה לעסק בדברי תורתך לשמה בהתמדה גדולה ובתורתך נהגה יומם ולילה. ותהיה עמי תמיד ותעזרני ותושיעני שלא יתגשמו ושלא יתחשכו דברי התורה מפני חס ושלום. רק אזפה ללמד תורה בקדושה ובטהרה גדולה לבטל עצמי וכל גשמיותי בשעת למודי, באפן שאזפה להרגיש בלבי ודעתי הערבות והנעימות והרוחניות והדקות והעמקות שבתורתך הקדושה. כי אתה לבד ידעת עצם מתיקות הנעימות והערבות והרוחניות של דברי תורתך הקדושה הטהורה והתמימה, כמו שנאמר: "הנחמדים מזהב ומפז רב, ומתוקים מדבש ונפת צופים", ונאמר: "צוף דבש אמרי נעם, מתוק לנפש ומרפא לעצם", ונאמר: "דרךיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום". וגם מרחוק אני רואה ומאמין בגדל העמקות והנעימות והערבות שבתורתך הקדושה,

אך בעונותינו הרבים, מרובי גשמיותנו ועבנינו במעשינו הרעים, ומחשבותינו המבלבלות, גם התורה שבאה לתוך פינו, לא די שאינה מאירה לנו פראוי, אף גם התורה בעצמה נתגשמה ונתחשכה מפינו, ומחמת זה לא זכינו עדין לשבר את היצר הרע ותאוותיו על ידי העסק התורה הקדושה. ואיני זוכה להרגיש המתיקות והנעימות וגדלת הבורא בתפוך, וגדלת הצדיקים האמתיים וגדלת התורה והתגלות האלהות, על ידי התגלות חדושי תורה כאלה שזכינו לקבל מיום מתן תורה ועד עתה.

ועתה מה אעשה אבי שבשמים, במה יזכה נער כמוני מרחק כמוני לשמר כדבריך. במה אתרצה אל אדוני, במה אטהר ואקדש את עצמי, במה אזכה לשוב מדרך הרעים ומחשבותי המגנות, אחרי שגם דברי התורה הקדושה אשר הם חיינו וארך מינו, וכל תקותינו עליהם, גם הם אינם מאירים לי, אף, גם הם נתחשכים ונתגשמים מפי חס ושלוש. ועתה מה אעשה מה אפעל, להיכן אנוס לעזרה. תורה, תורה, תורה יי תורת משה, תורת כל הצדיקים האמתיים, תורת כל ישראל, "תורת יי תמימה משיבת נפש", חוסה על כבודך, והאירה לנו באורך הגדול בתוך חשפת אפלת הגלות הארך המר הזה, גלות העפוש, גלות התאוות הרעות והמרות. קומה בעזרתנו בעת צרה הגדולה הזאת בכלל ובפרט, והתגברי באור זריחתך הגדולה על כל מיני חשך ואפלה, ועל כל מיני גשמיות וחשכות בלי שעור שהמשכתי עלי בעוונותי הרבים, באפן שאזכה גם אנכי לראות אור הגדול של התורה. ותזרח ותאיר לי התורה לכל מיני חשך וגשמיות שנפלתי בהם, ותוציאני מתוכם מהרה. ואזכה לצאת מאפלה לאורה מחשך לאור גדול, ויקים בי: "גר לרגלי דברך ואור לנתיבותי". ונאמר: "פתח דבריך יאיר מבין פתים", ונאמר: "כי גר מצוה ותורה אור, ודרך חיים תוכחות מוסר".

מלא רחמים, נותן התורה, עורה נא, עוררה נא, ברחמיך וכתך את

הכח הגדול של התורה הקדושה, אשר יש לה כח להאיר גם בתוך חשך אפלה שלי. "כי אתה תאיר נרי, יי אלהי גייה חשכי". כי גם חשך לא יחשיך ממך, ולילה פיום יאיר כחשיכה כאורה", עשה מה שתעשה ברחמיך הרבים ונפלאותיך העצומים, שאזכה לקיים באמת מקרא שכתוב: "לא ימוש ספר התורה הזה מפידך", שלא יסורו דברי התורה מפי לעולם. וגם שלא יתגשמו ולא יתחשכו על ידי פי המגשם, רק אדרבא התורה תאיר בי לבטל ממני כל הגשמיות וכל החשכות עד שאזכה להרגיש באמת הערבות והנעימות והדקות והעמקות האמתית, והתגלות אלהותך שבתורתך הקדושה, עד שאזכה להפיר אותך באמת ולהבין גדלתך וגדלת הצדיקים וגדלת התורה, על ידי עסקי בה באמת לשמה, בלי שום פניות וגדלות ושקרים, בלי שום פונה בשביל שום צד כבוד והתנשאות ומנהיגות ורבנות חס ושלום, רק למען שמך לבד באמת לאמתו. ועל ידי זה אזכה לתפס את דברי התורה היטב בלבי ומוחי ודעתי, ותפתח לבי בתורתך שאזכה ללמד הרבה בכל יום, ולהבין כל דבר על בריו לאמתו במהירות גדול, ולזכור היטב כל דבר שאלמד. ולא אשפח שום דבר ממשנתי, ולא יבלבל אותי ולא יטריד אותי רבוי הלמוד, רק תרחיב לבי בתורתך שתאיר בי באור גדול ואזכה לתפסה ולקבלה במחי ולבי בדרך רוחניותיה ודקותיה עד שתוכל כל התורה כלה לשפן בלבי ולזכרה היטב תמיד בלי שום שכחה כלל הבא מחשכות וגשמיות חס ושלום.

אבינו שבשמים חונן לאדם דעת, המלמד תורה לעמו ישראל, זכנו לאור התורה אור החיים, באמת. "האירה פניך על עבדך הושיעני כחסדך" שיאירו לנו דברי התורה תמיד, עד אשר המאור שבה תחזיר אותנו למוטב, הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפנינו ובפיות עמך בית ישראל, ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה. ויקים בנו מקרא שכתוב:

"וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יי, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּפִיךָ, לֹא יִמְוָשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּזְרַעְךָ, אָמַר יי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הֲיִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי."

קיב

מיוסד על תורה קי"ח בליקוטי מוהר"ן

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם נוֹתֵן הַתּוֹרָה, רַחֵם עָלֵינוּ וְזַכְנוּ לְעֵסֶק בְּתוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה לְשִׁמְהָ בְּהַתְמַדָּה גְדוֹלָה וְנִזְכָּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּכָל מְקוֹם שֶׁנִּלְמַד שָׁם לְפָרֵשׁ הַדְּבָר הַיָּטִב בְּלִשׁוֹן שְׁאֵנוּ מְבִינִים בּוֹ, בְּאִפְּן שֶׁנִּזְכָּה לְעוֹרֵר וּלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, שֶׁהוּא רוּחַ אֱלֹהִים הַמְרַחֵף עַל פְּנֵי הַמַּיִם שֶׁהִיא הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר הוּא מְחַלֵּל מִפְּשָׁעֵינוּ, וְסוֹבֵל מִרְעִין וְחֻלָּאִים רַבִּים וְיִסּוּרִים קָשִׁים מִפְּשָׁעֵינוּ וּמַעֲוֹנוֹתֵינוּ כְּדִי לְכַפֵּר עָלֵינוּ, לְהַצִּילֵנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת, לְתַתּוֹת לָנוּ מַחֲיָה בְּעַבְדוּתֵנוּ, לְשׁוֹם לָנוּ שְׁאֲרִית בְּאֶרֶץ וּלְהַחֲיוֹת אוֹתָנוּ לְפִלְטָה גְדוֹלָה. רַחֵם עָלֵינוּ וְעָלֵינוּ לְעֵסֶק בְּתוֹרָה הַרְבֵּה, וּלְפָרֵשׁ כָּל דְּבָר הַיָּטִב בְּלִשׁוֹן שְׁמֵיבִינִים בּוֹ, וּבְכָרֵט כְּשֶׁלּוֹמְדִים עִם חֲבֵרִים וְתַלְמִידִים, לְפָרֵשׁ וּלְבָרֵר וּלְבָאֵר לָהֶם כָּל דְּבָר הַיָּטִב בְּלִשׁוֹן שְׁמֵיבִינֵנוּ בּוֹ, וְיִכְנָסוּ הַדְּבָרִים בְּאָזְנֵיהֶם וּבְלִבְבֵיהֶם, בְּאִפְּן שֶׁתַּעֲזָרְנוּ עָלֵינוּ עַל יְדֵי זֶה רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ אֲשֶׁר הוּא סוֹבֵל מִרְעִין עַבְדוּתֵנוּ, וּמְוִרִיד אֶת עַצְמוֹ וּמְלַבֵּישׁ אֶת עַצְמוֹ בְּכִמָּה וּכְכִמָּה לְבוּשִׁין, לְבוּשֵׁי חַל, כְּדִי לְהִיּוֹת עִמָּנוּ לְחִיּוּתֵנוּ וּלְקִיּוּמֵנוּ בְּתַקְּףָה הַגְּלוּת הַמֵּר וְהָאֲרֶץ הַזֶּה, רַחֵם עָלֵינוּ אֲבִינּוּ אָב הַרְחֵמֵנוּ, וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּזַכּוּתוֹ וְכַחוֹ, וְהַצִּילֵנוּ מִהַרְגָה מִכָּל הַצָּרוֹת וּמִכָּל הַגְּזֵרוֹת הֵן אוֹתָם שֶׁנִּגְזְרוּ עָלֵינוּ, הֵן אוֹתָם שֶׁרוּצִים לְגֹזֵר חַס וְשָׁלוֹם, כִּי "כִּשְׁל כַח הַסֶּבֶל". צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל, וּמַהֲרָה לְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּעַת צָרָה כְּזֹאת בְּכַח וּזְכוּת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. וַיִּקְרָא בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "עַתָּה יִדְעַתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ יי מְשִׁיחוֹ, יַעֲנֵהוּ מְשִׁמִּי קְדוֹשׁוֹ, בְּגִבּוֹרוֹת יִשַׁע יְמִינוֹ". וְנֶאֱמַר: "מִגְדֵּל יִשׁוּעוֹת מִלְּפִי"

ועושה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם. ונאמר: "י עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא. הושיעה את עמך, ובך את נחלתך, ורעם ונשאם עד העולם. י הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו" אמן ואמן.

קיג

מיוסר על תורה קב"ג בליקוטי מוהר"ן

"אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת יי, אשפילה בדרך תמים מתי תבוא אלי אתה להך בתם לבכי בקרב ביתי, תם וישר יצרוני פי קויתך, ואני בתמי אלה פדני וחנוני". רבוננו של עולם, מלא רחמים, התמים במעשיו, התם ומתמם עם תמימים, רחם עלי וזכני לתמימות באמת. ואזכה לקשר את עצמי באמת ובתמים לצדיקים וכשרים ותמימים אמתיים שבדור אשר זכו לשמש צדיקים אמתיים ולקבל מהם דרך האמת והישר. ואזכה לסלק ולבער ולבטל כל חכמתי ושכלי ודעתי נגדם, כאלו אין לי שום שכל כלל, רק לקיים כל היוצא מפייהם. ועל כל אשר יאמרו "כי הוא זה" ולא אסור ימין ושמאל. רחם עלי בעל הרחמים, והצילנו מכל מיני בלבולים ומכל מיני חכמות של העולם שאינם אמתיים רחם עלינו והצילנו מהם, אל ישעו אל דרכיהם לבי, ולא אסור מאמרי פיהם של הצדיקים הקדושים אמתיים המנהלים אותנו ברחמים באמת ובתמימות, על פי דרכי התורה שקבלנו מפי משה רבנו עליו השלום, שמרנו והצילנו מכל מיני כפירות ובלבולי אמונה הבאים מחכמות האלה. זכנו והכניסנו לתוך דרכי התמימות באמת לאמתו באפן שאזכה לאמונה שלמה באמת, ולקיים את כל תורתך באהבה ובאמת ובתמים כל ימי חיי. "יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש". פי "אתה הוא יי האלהים אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור כשדים, ושמת שמו אברהם, ומצאת את לבו נאמן לפניך". פי הלה לפניך בתמימות פי

היה ראש לכל המאמינים האמתיים התמימים והישרים העובדים אותך בתמימות ובפשיטות באמת ובאמונה שלמה. בזכותו ובזכות כל הצדיקים האמתיים והתמימים.

רחם עלי וזכני להתחיל מעתה לילך בדרךך בתמימות ובפשיטות, באמת ובאמונה שלמה. ותסיר ממני לבב העקש, שלא ישטה לבבי אל דרכי התכמות של הכל הנוהגים בעולם שהם מבלבלים ומונעים מאד מלחשב על תכליתנו וסופנו ולהתקרב אליך באמת. ואבער ואסלק מלבבי כל התכמות האלה, ואדע האמת לאמתו גדל שטותי וחסרוני מהדעת. כמו שכתוב: "פי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי", וכתוב: "ואני בער ולא אדע בהמות הייתי עמו". וכתוב: "אמרתי אהכמה, והיא רחוקה ממני". רחם עלי לבל אטעה בעצמי בשום תכמות של העולם המבלבלין הרבה, רק אזכה לקיים באמת ובתמימות ככל היוצא מפני רבותינו האמתיים. ולבטל דעתי ושכלי נגדם לגמרי כאלו אין לי שום שכל כלל פאשר הוא באמת, ואזכה לקיים באמת מקרא שכתוב: "תמים תהיה עם יי אלהיך". ונאמר: "יי מי גור באהלה, מי ישכן בהר קדשך, הולך תמים ופעל צדק, ודבר אמת בלבבו". חמל עלי והושיעני וזכני לכל מה שבקשתי מלפניך. "יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי".

קיד

מיוסד על תורה ק"ל בליקוטי מוהר"ן

"פרשתי ידי אליך נפשי כארץ ציפה לך סלה. עיני דאבה מני עני קראתיך יי בכל יום שטחתי אליך כפי", מלא רחמים רחם עלי וקבל תחנוני, והורני ולמדני דרכיך האמתיים ועצותיך הישרות בכל עת, באפן שאזכה לשוב מהרה ממעשי הרעים וממחשבותי המגנים עד שאזכה מהרה לתקון הברית באמת בשלמות כרצונך הטוב.

ותחנני מאתך דעת ושכל אמת, באפן שאזכה לידע ולהרגיש שפלותי באמת, ולא יעלה על דעתי שום צד גאות וגדלות וגבהות ורמות ריחא פי באמת לפי פחיתותי לא הייתי צריך להתפלל על זה כלל להנצל מגאות. כי מי אנכי שיעלה על לבי שום צד גאות, אחרי שאני רחוק מאתך כל כך, אף אתה יודע איך אורבים עלי מכל צד בכל עת, עד אשר מבלבלים דעתי בפניות וגאות, בפרט בעת שאנו רוצים לעסק באיזה דבר שבקדשה. על כן באתי לפניך בעל הרחמים, יודע תעלומות, אשר במקום גדלתך שם אנו מוצאים ענותנותך, שתחוס ותחמל עלי בכל עת ותהיה עמי ותשמרני תמיד שלא יעלה על לבי שום צד גאות וגבהות כלל, עד שאזכה לענוה אמתיית באפן שאזכה לשמירת הברית באמת כאשר הודעתנו על ידי חכמיך הקדושים שעל ידי ענוה זוכים לשמירת הברית. ותצילני מענוה פסולה רק אזכה לענוה אמתיית כרצונך הטוב. "הורני יי דרכך אהלך באמתך, יחד לבבי ליראה שמך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי".

קטו

מיוסד על תורה קל"ג בליקוטי מוהר"ן

"מבטן שאול שועתי שמעת קולי, קולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי. צפו מים על ראשי אמרתי נגזרתי. קראתי שמך יי מבור תחתיות". רבנו של עולם מלא רחמים על כל הברואים שבעולם, ואפלו עלי אף על פי שעשיתי מה שעשיתי, ואף גם עתה אני כמו שאני, הרחמן יצילני מעתה, אף על פי כן אני רואה ומאמין כי רחמיך אינם כלים ממני לעולם, רק שאי אפשר להבין דרכיך איך אתה מתנהג עם כל העולם, בפרט עם בעלי הבחירה שבשבילם נברא הכל מראש ועד סוף, מתחלת האצילות עד סוף נקודת המרכז של עולם העשיה הגשמי הזה, וכל העולמות אלפי אלפים ורבי רבבות

הכלולים בהם, וְכֹל הַמְּלָאכִים וְשָׂרְפִים וְאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ, כֹּל הַהִיכָלִין וְהַדְּרָגִין דְּקִדְשָׁהּ, וְלַעֲמַת זֶה כֹּל מִה שֶׁבִקְלָפָה וְסִטְרָא אַחְרָא הַכֹּל פֶּאָשׁוּר לְכֹל נִבְרָא וְנוֹצֵר וְנִעְשָׂה בְּשִׁבְלֵנוּ בְּגִי אָדָם הַבְּעָלִי בְּחִירָה. וְאַתָּה מְסַרְתָּ הַבְּחִירָה בְּיַד בְּגִי הָאָדָם כְּאִלּוּ אֵינָהּ בְּיַדְךָ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה הַכֹּל בְּיַדֵי שָׁמַיִם חוּץ מִיִּרְאֵת שָׁמַיִם. וְאַף עַל פִּי כֵן בְּאֵמַת גַּם הַבְּחִירָה בְּיַדְךָ, כִּי מִמֶּךָ הַכֹּל וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כָּלֶם. וְכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה יִצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְּגַבֵּר עָלָיו בְּכֹל יוֹם, וְאֵלְמָלֵא הַקִּדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזְרוֹ הָיָה נוֹפֵל בְּיָדוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר "צוּפָה רָשָׁע לְצַדִּיק וּמִבְקָשׁ לְהַמִּיתוֹ, יִי לֹא יַעֲזֹבֵנוּ בְּיָדוֹ וְלֹא יִרְשִׁיעֵנוּ בְּהַשְׁפָּטוֹ", וְאָמְרוּ אֵלְמָלֵא שֶׁלֶּשָׁה מִקְרָאוֹת נִתְמוּטְטוּ רַגְלֵיהֶם שֶׁל שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל, חַד "וְאֲשֶׁר הִרְעוּתִי" וְכוּ' וּמִי יִבִּין דְּרַכִּי נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנוֹרָאוֹת וְהַעֲצוּמוֹת, וְעַצֶּם חֲסִדֶיךָ הַגְּלוּיּוֹת וְהַנְּסֻתוֹת וְהַנְּעֻלְמוֹת, אֲשֶׁר אַתָּה מִתְּנַהֵג בְּחִסְדֶיךָ בְּכֹל דוֹר עִם כָּל אָדָם וְאָדָם בְּפָרְט.

עַל בֵּן בָּאֲתִי לְפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלֹהֵי כֹל בְּשֵׁר חוּמַל דְּלִים שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, שֶׁתְּחַמַּל עָלַי בְּחִמְלָתְךָ הַגְּדוֹלָה. וְתַתֵּן לִי יַעֲזָה וְכַח וְהַתְּחַזְּקוֹת אִיךָ לְסִתָּם וְלְהַעֲבִיר עֵינַי הַגְּשָׁמִיִּים וְעֵינַי הַשֶּׁכֶל וְהַמְחַשְׁבָּה לְבַל אֶסְתַּכַּל עוֹד מֵעַתָּה עַל הַכְּלִי עוֹלָם הַזֶּה כָּלֵל. וּבְפָרְט לְכֹלִי לְהַתְּחִיל לְחַשֵּׁב בְּמַחְשַׁבְתִּי שׁוּם מִחֻשְׁבָּה הַנוֹגַעַת לְהַרְהוּרִים רָעִים חֵס וְשְׁלוֹם. כִּי בְּאֵמַת אֲנִי מֵאֲמִין שֶׁעַדִּין יֵשׁ לִי בְּחִירָה בְּוֹדָאִי, אִיךָ מַעֲצָם מְרִירַת הַהַרְגֵל קָשָׁה לִי מְאֹד לְאַחֵז מִחֻשְׁבְּתִי בְּקִדְשָׁהּ. אֲבָל אַתָּה יָכֹל לְעֹזֵר לִי הַרְבֵּה לְמַעַן שִׁמְךָ, לְמַעַן כְּבוֹדְךָ, לְמַעַן חֲסִדְךָ, לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים בְּאִפְּן שֶׁאֲנִי צָלֵל עַל כָּל פָּנִים מֵעַתָּה מִמָּה שֶׁאֲנִי צָרִיךְ לְהַנְצִיל, וְלֹא אֶכְנַס עוֹד לְגִיחָנָם מִרַבּוֹת, לִיּוֹן מְצוּלָה כְּזֹאת. וְאַחֻס עַל נַפְשִׁי מֵעַתָּה לְהַרְחִיק מִחֻשְׁבְּתִי בְּתַכְלִית הַרְחוּק, מִכָּל מִינֵי הַרְהוּרִים וְרַעֲיוֹנִים רָעִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְלֹא יוֹכְלוּ לְעַלּוֹת עַל מִחֻשְׁבְּתִי כָּלֵל, אֲפִלּוּ עַל יְדֵי רְאִית עֵינַי הַגְּשָׁמִיִּים. "שִׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי, אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חִסִּיתִי בְּךָ". שִׁמְרָנִי

והצילני מפל מיני הסתכלות רעים והרהורים רעים, "העבר עיני מראות שוא בדרךך חניני", יעוררו רחמיך העצומים על עלוב נפש כמוני היום, יהמו מעיך ורחמיך עלי והיה בעזרי והושיעני שאזכה להוציא ולהעביר עיני בגשמיות ורוחניות מחיזו דהאי עלמא. רק אזכה להטות עיני ולבי ודעתי תמיד בכל עת להסתכל על אור התורה והצדיקים האמתיים המאירים באור גדול ונורא ונשגב מאד, עד שיתבטלו ממני על ידי זה כל תאות עולם הזה. כי כבר גלית אָנִי, ואני מאמין בזה באמת ובאמונה שלמה, שכל העולם הזה עם כל תאוותיו והבליו אינו עולה כלל כנגד נקדה אחת של התורה הקדושה והצדיקים הקדושים המאירים בכל העולם באור גדול נפלא ונורא, רק שעולם הזה הקטן מאד בכמות ומהות ואיכות כנגד נקדה אחת מאור התורה והצדיקים, עומד לפני עיני בני אדם ומונע ומעכב אותם מלהסתכל על אור הגדול והיקר של התורה והצדיקים. רחם עלי למען שמך, אחרי אשר חמלת עלי לידע ולהאמין בכל זה לבל אניח לטעות את עצמי עוד חס ושלום, ולא אלף עוד חשכים. ולא אתור אחרי לבבי ואחרי עיני, ולא ארים ולא אשא עיני להסתכל כלל על עסקי העולם הזה והבליו, ותאוותיו הרעים והמרים באחרייתם מאד מאד, רק אעקם את עיני מלהסתכל על כל זה כלל, רק עיני לנכח יביטו ועפעפי יישירו נגדי לבון ראיתי והסתכלותי בכל עת על אור התורה והצדיקים האמתיים. ואתה ברחמיך תאיר עלי אורם הגדול והנערב, עד אשר יתבטלו ממני על ידי זה כל תאות עולם הזה ועסקיו והבליו, עד אשר אזכה להפיר אותך באמת "לחזות בנעם" וילבקר בהיכלו".

מלא רחמים, רחם עלי וקבל תחנוני. חמל עלי והיה בעזרי לבל אחליף עוד חס ושלום אור בחשך הוציאני מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול, מחשכת אפלת תאות עולם הזה ורעיונותיו לאור צח ומצחצח של התורה וצדיקים האמתיים. זכני לבלות כל ימי להתקרב באמת לצדיקים אמתיים ולהתורה הקדושה והנוראה שהם ממשיכין

ומגלין ומאירין בכל העולמות בכל עת, רחם עלי למען שמך, חוסה
 עלי ועל עוללי וטפיי למען רחמיך הגדולים האמתיים. כי רחמיך אינם
 כלים לעולם כמו שכתוב: "חסדי יי כי לא תמנו פי לא כלו
 רחמי". אהה יי, "שטחתי אליך כפי פרשתי ידי אליך נפשי כארץ
 עיפה לך סלה. אליך עיני נשואות ותלויות, אליך נשאתי את עיני
 היושבי בשמים, דלו עיני למרום יי עשקה לי ערבני, ערב עבדך
 לטוב אל יעשקני ידים". עזרנו למען שמך. אבינו מלפנו גלה כבוד
 מלכותך עלינו מהרה, והופע והנשא עלינו והאירה עלינו ברחמיך אור
 פני התורה הקדושה והצדיקים האמתיים. כי כבר התחלת להאיר
 עלינו אורך הגדול מיום מתן תורה עד הנה, על ידי כל הצדיקים
 האמתיים שהיו מימות משה רבנו עליו השלום עד היום הזה, אבל
 בעצם גשמיותנו וחספותנו עוונותינו המרבים מאד אנו צריכים שתרחם
 עלינו ברחמנות גדול ועצום ביותר באפן שתאיר גם עלי עתה גם
 עתה אור תורתך הקדושה, ואור הצדיקים האמתיים עד שיתבטלו
 ממני כל תאות עולם הזה ותכליו לגמרי, ואזכה מעתה לשוב אליך
 באמת ובתמים כרצונך הטוב. "האירה פניך על עבדך הושיעני
 בחסדך. פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך". ויקים מהרה מקרא
 שכתוב: "וארח צדיקים כאור נגה, הולך ואור עד נכון היום". ונאמר:
 "לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם, ולנגה הירח לא יאיר לך, והיה
 לך יי לאור עולם ואלהיך לתפארתך, לא יבא עוד שמשך, וירחך
 לא יאסף, פי יי יהיה לך לאור עולם, ושלמו ימי אבליך. ועמך
 כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ, גצר מטעי מעשה ידי להתפאר".
 במהרה בימינו אמן סלה.

קטז

מיוסר על תורה קל"ו בליקוטי מוהר"ן

אבי שבשמים עזרני והושיעני שאזכה לדון את כל האדם לכהן

זכות, אפלו החולקים עלי ועל צדיקי אמת, והמבזין אותם, בכלם אזכה למצא זכות וטוב. ואזכה לקים באמת מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו באפן שיתבטל כל המחלוקת שבעולם ויהיה נמשך שלום גדול ואחדות בין כל ישראל באמת.

מלא רחמים, אדון האמת והשלום, אתה יודע מהיכן נמשך כל המחלוקת שבעולם, בפרט המחלוקת שנתהוה בדורותינו בין התלמידי חכמים ואנשיהם, אשר כמה נפשות שקעו על ידי המחלוקת הזאת. רחם עלינו ועליהם, וגלה האמת לאמתו בעולם, ועשה את אשר תעשה ברחמיך, באפן שיהיה אחדות ושלום גדול בינינו, ישראל עמך הקדוש אשר בנו בחרת. ואם המחלוקת חס ושלום מצדי מחמת שאני רחוק מקדשתם של החולקים עלי, ובשביל זה חלק לבם מאתי, רחם עלי למען שמך, וזכנו ברחמיך הרבים לשוב מהרה בתשובה שלמה לפניה באמת, עד שאגיע לקדשתם ומעלתם של כל ישראל הגבוהים ממני במעלת קדשתם וטהרתם, שאגיע למקומם באמת. ואתאחד עמכם באמת ושלום גדול. ואם הדבר בהפך שמחלקותם עלינו הוא מחמת שהם רחוקים ונמוכים מאתנו, ועל כן הם מתקנאים ומתגרים בנו וחולקים עלינו, רחם עלינו למען שמך, וזכנו לדון את כל החולקים תמיד לכף זכות. ותלמדנו ברחמיך הרבים איך למצא בהם זכות וטוב אפלו כמה שחולקים עלינו באפן שזוכה להעלותם ולהכניסם בכף זכות באמת, עד שיתאחדו עמנו באמת בתכלית האחדות בשלמות, באפן שיתבטל המחלוקת מעלינו ומכל ישראל, כי באחד אין שיך מחלוקת, ותשים בלב החולקים ומתנגדים אל האמת שישבו כלם משנאתם ומחלוקתם, וימשכו עצמן תמיד אל האמת והשלום, כמו שנאמר: "האמת והשלום אהבו". וכל השונאים והחולקים שאינם חפצים בשלום, ומתגברים להחזיק במחלוקת, ואינם חפצים לשוב אל האמת תכניעם ותשפילם עד עפר, כלם יפלו ולא יקומו. "תאלמנה

שפתי שקר, הדוכרות על צדיק עתק בגאנה ובוז. יכרת יי כל שפתי חלקות לשון מדברת גדולות. יבשו יכלו שוטני נפשי, יעטו חרפה וכלמה מבקשי רעתי. יבשו ויבהלו מאד כל איבי, ישבו יבשו רגע.

רחם עלינו למען שמך, ושים שלום בעולם, כי אתה יודע כמה וכמה מזיק המחלקת לישראל. רחם רחם, מלא רחמים, ועשה בנפלאותיך ונוראותיך באפן שתמשיך שלום בעולם באמת. ויקים מהרה מקרא שכתוב: "וכל בניך למודי יי ורב שלום בניך. שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול. וראה בנים לבניך שלום על ישראל. יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך. למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך, למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך. יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום". עשה שלום במרומי הוה ועשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן.

קיז

מיוסד על תורה קמ"ג בליקומי מוהר"ן

"בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני". רבוננו של עולם, "מלפי ואלהי אליך אתפלל. אליך יי אקרא ואל יי אתחנן. עד אנה אשית עצות בנפשי, יגון בלבבי יומם, עד אנה ירום אויבי עלי", רחם עלי למען שמך, ותקננו בעצה טובה מלפניך, והושיענו מהרה למען שמך, כי אתה יודע גדל חסרון העצה, ועצם רבוי הספקות שיש בלבי בכל הדברים אשר על פי רב כל עצתי חלוקה לשתיים, ואיני יכול לתת עצות בנפשי בשום דבר למגדול ועד קטן אשר זה הדבר הזה בעוכרי ומונע אותי הרבה מעבודת יי ומתשובה אמתיית. רחם עלי בעל הרחמים גדול העצה ורב העלילה, וזפני לקבל תמיד כל העצות מצדיקי וכשרי הדור האמתיים, אשר כל עצותיהם נמשכות מהתורה הקדושה שקבלו מרבותיהם הצדיקים הקדושים האמתיים. זכנו להתקרב אליהם באמת ולקבל מהם כל העצות בכל הדברים שבעולם,

הן בעבודות יי והן בעבודות משא ומתן ופרנסה, והן בשארי עסקים, בכלם אשאל את פיהם. ואזכה להנות מהם עצה ותושיה, ויאירו בי חכמתם הקדושה, ועל ידי זה יהיה נמשך עלי חסד גדול, וימתיקו ויבטלו ממני כל הדינים שבעולם. ואזכה לישועה שלמה בכל עת כמו שכתוב: "ותשועה ברב יועץ". ותשמרני ותצילני תמיד שלא אפשל לעולם בעצה שאינה טובה חס ושלוש ולא אמשיך עלי שום צער ויסורים והזק חס ושלוש על ידי עצות נבצרות חס ושלוש, רק אשתדל תמיד לקבל כל העצות מצדיקי וכשרי הדור האמתיים, באפן שיאירו בי חכמתם הקדושה. ותעורר רחמיך וחסדיך הגדולים עלי בכל עת, ותושיעני תמיד בכל מה שאני צריך להושע בגשמיות ורוחניות, ויהיה נמשך עלי חסד אל כל היום. ויקים בי מקרא שכתוב: "וי הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים, רבות מחשבות בלב איש ועצת יי היא תקום. עצת יי לעולם תעמד מחשבות לבו לדור ודור", ונאמר: "צבאות יעץ ומי יפירנה", ונאמר: "יתן לך כלבך וכל עצתך ימלא, נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל, ימלא יי כל משאלותיך. יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. ברוך יי לעולם אמן ואמן".

קיח

מיוסד על תורה קנ"ו בליקוטי מוהר"ן

"לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי". רבוננו של עולם שומע ומאזין ומקשיב לקול תפלותינו ושיחותינו ותחנונינו, למדני איך אקח עתה דבורים חדשים ויפים לרצותך ולפיסך שתעשה ברחמיך את אשר בחקיך אלה, ואת מצותיך אשמר. פי זה פמה שאני צועק ומתחנן ומרבה בתפלות ושיחות וכל פונתי בכלם שאזכה לשוב אליך באמת מהרה, ועדין לא נושעתי, ואני יודע שהמניעה ממני,

מחמת קשיות ערפי ותאותי הרעות וכסילות דעתי המרבה. אבל איני יודע שום דרך איך לצאת מפל זה, ודבורים חדשים אפסו ממני, כי אין מלה בלשוני הן ידעת כלה. נאלמתי דומיה החשיתי מטוב, וכאבי נעקר. נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית". ואתה יודע אבי שבשמים שכל תקותי ותוחלתי, היא על תפלה ותחנונים וצעקה ושועה אליך, אבל איך לוקחים דבורים חדשים כמו שאני צריך בכל יום ויום, באפן שאזכה לרצותך באמת, שתשיבני אליך מהרה.

אבי שבשמים, איך שהוא ואיך שיהיה אני על משמתי אעמוד בעזרתך הגדולה, לצעק אליך תמיד. אך באתי לחלות פניך יי אלהי ואלהי אבותי שתחוס ותרחם ותחמל עלי, על נרדף כמוני, על נבזה ונמאס כמוני, ותשפיע עלי רוח קדשך מאתך, ותשלח בפי בכל עת דבורים חדשים נאים ויפים שאוכל לרצותך בהם, שתחזירני בתשובה שלמה באמת לפניך מהרה. ותרחם עלי ותושיעני ותעזרני ותחזקני שאזכה לדבק מחשבתי תמיד בתורתך הקדושה, ותזכירני ותאמציני ברחמיך תמיד לאחז את מחשבתי לכל תצא חוצה כלל, רק לחשב תמיד מחשבות קדושות בתורתך ועבודתך עד שאזכה לחדש בכל עת חדושיך דאורייתא אמתיים. ויתנענע שכלי בכל עת בתורתך הקדושה, עד שאזכה על ידי תנועות השכל להוליד חם בלב שיתחמם לבבי בחמימות והתלהבות דקדושה להתדבק בה ולהיות כרצונך הטוב באמת. ובפרט בעת עסקי בתורה ומצות ותפלה והתבודדות אזכה להתלהב אליך בהתלהבות גדול דקדושה בהדרגה ובמדה כרצונך הטוב, עד שאזכה על ידי החמימות וההתלהבות דקדושה לתקן כל הפגמים שפגמתי נגדך על ידי תבערת הלב וחמימות והתלהבות דסטרא אחרא. ואזכה ברחמיך וישועתך לגרש כל הרוח שטות ממני. ואת רוח הטמאה תבער ממני ומקרבי, ותכוף את יצרי להשתעבד לך עד שאזכה לטהרת הלב באמת. ועל ידי זה אזכה לדבר ולשוח לפניך דבורים חדשים בכל פעם.

מלא רחמים, חומל דלים החושב בתיקוני גם עתה, פתח פיה לאלם
 במוני. הורני מה שאדבר הבינני מה שאשאל. "אדני שפתי תפתח
 ופי יגיד תהלתך". רחם עלי והיה בעזרי שאזכה להרבות בשיחה זו
 תפלה ביני לבין קוני בכל יום ויום כל ימי חיי. ותשפיע עלי דבורים
 חדשים קדושים ויפים בכל פעם, תן לי דבורים חדשים, מלא רחמים,
 באפן שאזכה להציל נפשי על ידם ממה שאני צריך להנצל בזה
 ובבא. ולשוב אליך באמת ובכלב שלם כרצונך הטוב, ולא אשוב עוד
 לכסלה. "אם און פעלתי לא אוסיף", רחם עלי ברחמים חדשים
 בזכות הצדיקים הגדולים השלמים אשר אנו נשענים עליהם תמיד,
 שזכו להתחדש בכל פעם בכל יום ובכל עת ובכל שעה, כי אתה
 יודע שכל סמיכותנו עליהם, ובגדל כחם יש לנו על מה לסמוך. עתה
 גם עתה, אפלו בעצם פחיתותנו וגריעותנו חס ושלום, הושיענו
 בזכותם וטהר לבנו לעבודתך באמת, "השיבני ואשובה כי אתה
 אלהי". כי גלוי וידוע לפניך אשר מלאתי מלים, אך איני יכול
 להוציאם בפה. תן לי דבור של תשובה, כי אני לא אחשך פי מלדבר
 לפניך כל מה שיבא לתוך פי, אך רחמיה יקדמוני ויעזרוני שלא
 אומר דבר שלא כרצונך חלילה, כי אתה חפץ חסד ומרבה להטיב,
 ואתה חפץ בתיקוני ובטובתי, גם עתה עזרני והושיעני למען שמך,
 כי מרב בלבול דעתי, על פן דברי גם עתה לעו. אבל אני מכרח
 ומחייב לדבר ולשוט ולהתחנן לפניך כל עוד נפשי בי, כל זמן
 שהנשמה בקרבי, ואתה הטוב בעיניך עשה עמי.

רחם עלי ועזרני והושיעני שיטהר לבבי מהרה, כי אתה יודע כמה
 אני רחוק מטטהרת הלב באמת. כי הרביתי לפשע נגדך, והלכתי אחרי
 שרירות לבי הרע, וחסאתי ופגמתי נגדך הרבה על ידי חמימות
 והתלהבות הלב דסטרא אחרא, ולא התגברתי על יצר מחשבות לבי
 הרעים לגרשם ולסלקם ממני, עד אשר בעוונותי הרבים לבי מלא רוח
 שטות, ומחשבות רעות ורעיונים זרים, ובלבולים הרבה אשר מחמת

זה איני זוכה להתקרב אליך, רחמן מלא רחמים. קדוש ונורא, מטהר טמאים, טהר לבי מהרה, מחל לי על העבר ועזרני והושיעני להבא שאזכה לגרש ולסלק מלכבי כל ההרהורים רעים וכל הרעיונים המבלבלים וכל מיני מחשבות פגומות שבלב, הכל אזכה לבער ולגרש ולסלק מלכבי ואתגבר ואתחזק ואתאמן בכל עת להטות לכבי אליך באמת.

רחמן מלא רחמים זכני לחמימות והתלהבות הלב דקדשה, ועשה למען אבותינו ורבותינו צדיקי האמתים מצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד שאזכה בכחם להיות גם כן בכלל מצדיקי הרבים. ואזכה לדון את כל האדם לכף זכות ולקרב אנשים הרבה לעבודתך וליראתך ולתורתך לבאר ולהאיר ולהודיע אמתתך לכל בני ישראל עמך. ויפנסו דברי האמתים בלככם, עד אשר יתחמם לככם בחמימות והתלהבות גדול דקדשה לשוב אליך באמת. ועל ידי זה ימשך עלי בכל פעם חמימות והתלהבות דקדשה יותר ויותר. ואזכה לקבל ולהמשיך בלבי בכל פעם חמימות והתלהבות דקדשה מרבותינו הצדיקים אשר הם דבקים בך, "אלהינו, אש אכלה אל גדול ונורא. והם מקבלים אש שלמעלה ושפי אש שלהבת יה, להלהיב ולחמם לבב ישראל בחמימות והתלהבות דקדשה, וכל דבריהם כגחלי אש. חמל על עמך ישראל שתבערת אש הקדש שלהם לא תכבה לעולם ועד, ויקים מהרה מקרא שכתוב: "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה". ונזכה כלנו לקבל מאש הקדש שלהם בכל פעם לחמם ולהלהיב לב בני ישראל עמך בהתלהבות דקדשה אליך ולעבודתך באמת בהדרגה ובמדה פרצונה הטוב. וכל מה שתזכני להכניס חמימות והתלהבות דקדשה בלב אחרים, אזכה שיתוסף עלי וימשך עלי בכפלי כפלים מלמעלה חמימות הלב והתלהבות דקדשה על ידי אבותינו ורבותינו צדיקי עושי רצונך, משרתך אש לטהר. ועל ידי זה אזכה לבער ולגרש ולסלק מלכבי

כָּל הַרוּחַ שְׁטוּת וְכָל הַמַּחֲשָׁבוֹת וְרַעֲיוֹנִים רָעִים עַד שְׁאֲזָכָה מִהֲרָה לְטָהֳרֵת הַלֵּב בְּאַמֶּת. וְעַל יְדֵי זֶה אֲזָכָה לְדַבֵּר דְּבוּרִים חֲדָשִׁים קְדוֹשִׁים וּטְהוּרִים בְּכָל פֶּעַם לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת לְרִצּוֹתֶיךָ שְׂתַקְרַבְנִי אֵלֶיךָ מִהֲרָה. וְאַהֲיֶה דְבוּק בְּךָ בְּאַמֶּת תָּמִיד כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "וְאַתָּם הַדְּבָקִים בֵּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם". וַיִּקְרָא בִּי וּבְכָל יִשְׂרָאֵל מִהֲרָה מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "שִׁימְנֵי כַחוֹתֶם עַל לִבְךָ, כַחוֹתֶם עַל זְרוּעֶיךָ. כִּי עֲזָה כַמּוֹת אֲהַבָּה, קָשָׁה כִשְׂאוֹל קִנְיָה, רִשְׁפִּיָּה רִשְׁפִּי אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ יָהּ, מִיָּם רַבִּים, לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֲהַבָּה, וּנְהַרּוֹת לֹא יִשְׁטַפּוּהָ, אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בְּאֲהַבָּה, בּוֹז יְבוֹזוּ לוֹ. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי".

קיט

מיוסר על תורה קנ"ט בליקוטי מוהר"ן

"נְדָבוֹת פִּי רָצָה נָא יְיָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנִי. דְּרָךְ פְּקוּדֶיךָ הַבִּינְנִי וְאַשִׁיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ. דְּרָךְ שְׁקֵר הִסֵּר מִמֶּנִּי וְתוֹרַתְךָ חֲנִנִי". רְבוּנוּ שְׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים נוֹתֵן הַתּוֹרָה, עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, וְזַכְנוּ לְעֵסֶק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה יוֹמָם וְלַיְלָה. קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֲלֻקְנוּ בְּתוֹרַתְךָ. וְתַטְהֵר רַעֲיוֹנֵי וְלִבִּי לְעַבְדוֹתֶיךָ עַד שְׁאֲזָכָה לְלַמֵּד תּוֹרָה לְשִׁמְךָ בְּאַמֶּת, שִׁיחָיָה כָּל כּוֹנֵנִי בְּלִמּוּדֵי בְּאַמֶּת לְשִׁמְךָ לְבַד, בְּלִי שׁוּם פְּנִיּוֹת וּמַחֲשָׁבוֹת אַחֲרוֹת כָּלל, "בְּלִתִּי לֵי לְבַדוֹ". וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ תַעֲזָרְנִי בְּכָל עֵת לְקִדְּשׁ וּלְטַהֵר עַצְמִי כְּרְאוּי עַד שְׁאֲזָכָה שִׁיחָיָה כָּל לִמּוּדֵי בְּשִׁבִיל שְׂכִינַת עֲזָךְ, לְאַקְמָא שְׂכִינְתָא מַעֲפָרָא, עַד שִׁיעֲלָה כָּל לִמּוּדֵי לְהַשְׂכִּינָה שֶׁהִיא אֲמֻצְעֵי בֵינוּ יִתְבָּרַךְ וּבֵין הָעוֹלָם, וְתִקְבַּל הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה כָּל לִמּוּד תּוֹרַתִי בְּאֲהַבָּה גְדוּלָה. וְעַל יְדֵי זֶה תִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ כָּל הַהַשְׁפָּעוֹת וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה מִלְמוּד תּוֹרַתְנוּ שֶׁפַע רוּחָנוֹת וְשֶׁפַע גְּשָׁמִיּוֹת, שְׂתַעֲלָה הַשְׁפָּע מַעֲסֶק תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה לְהַחֲיִיתָ כָּל הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְכָל הַמַּלְאָכִים וְשָׂרְפִים וְאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ, וְכָל דְּרֵי מַעְלָה, וְגַם תִּרְד

השפע גשמיות על ידי למוד תורתנו לכל בני ישראל עמך ותשפיע לנו על ידי זה בני חיי ומזוני בשפע גדול דקדשה, עשר וכבוד וחיים וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וכל טוב בזה ובבא.

ובכן תרחם עלינו ותעזרנו ותושיענו שכל האדים והאורים שנשאוב מהתורות של בני ישראל עמך הקטנים במעלה, אשר אין זוכים שיהיה למודם עולה להשכינה, אשר למודם נתפזר באויר בלילה על ידי הרוח הקר של כל הגרדיני נמוסין היוצאין בלילה ומכה עליהם וכל בני עולם שואבין מאדים אלו.

אנא יי עושה נפלאות גדולות לבדך רחם עלינו למענך, וזכנו שנשאוב ונקבל מאלו האדים של אלו התורות לטובה, שנזכה שיהיה נעשה אצלנו מהם טל תורה, טל אורות, סם חיים. ועל ידי זה נזכה להתעורר בכל יום בהתעוררות חדש בחשק נמרץ והשתוקקות גדול לעסק בתורתך ובעבודתך הקדושה באמת. ותהיה תורתך הקדושה חדשה בעינינו לגמרי בכל יום ויום, ונזכה לעלות מעלה מעלה בקדשתך העליונה עד שנזכה לחדש חודשין דאורייתא אמתיים על ידי זה, על ידי שנקבל ונשאב מאלו האדים הנמשכין מכמה וכמה תורות של כמה בני אדם. ויצטרפו אצלנו צרופים חדשים קדושים בתורתך הקדושה, עד שנזכה על ידי זה לחדש חודשין אמתיים בתורתך הקדושה בכל יום ויום כרצונך הטוב.

ותשמרנו ותצילנו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים שלא יזיק לנו חס ושלום בחינת הטל הזה הנעשה מאלו התורות המתפזרים באויר שלא יגיע לנו חס ושלום על ידי זה התעוררות לרדיפת המשא ומתן והשלשים ותשע מלאכות. ותצילנו מתאות ממון ומרדיפת וטרדות העולם הזה ותכליו, רק נזכה להשליך יקבנו על יי ולכטח בך לבד שאתה תכללנו ותפרנסנו ברחמיך הרבים בעתו ובזמנו, ולא ניגע לריק ולא גלד לבהלה, רק כל תשוקתנו יהיה לתורתך ולעבודתך

בְּאֵמֶת תָּמִיד יוֹמָם וּלְיָלֵהּ. וְנִתְעוֹרֵר בְּכָל יוֹם וּבְכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה
בְּהִתְעוֹרְרוֹת וּחֲשֵׁק וְרָצוֹן חֲדָשׁ לְגַמְרֵי אֱלֹהֶיךָ וּלְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ בְּאֵמֶת
וּבְלֵב שְׁלֵם פְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שְׁנֹזְפָה לַעֲסֹק בְּתוֹרָתְךָ לְשִׂמְחָה כָּל יְמֵי
חַיֵּינוּ וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ וּלְהִתְדַבֵּק בְּךָ תָּמִיד, מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

קב

מיוסר על תורה ק"ם בליקוטי מוהר"ן

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁאֲזַנְּהָ תָּמִיד לְקַבֵּל
עַל יְדֵי נְשִׁימָתֵי אֲוִירִים קְדוֹשִׁים וּטְהוֹרִים הַבָּאִים מִדְּבוּרִים קְדוֹשִׁים
וְעַל יְדֵי זֶה אֲזַנְּהָ לְדַפֵּק דְּקַדְשָׁהּ וְתִסְכַּב בְּרַחֲמֶיךָ וְתַעְזוֹר לִי וְתוֹשִׁיעֵנִי
שְׁהַדְּפֵק שְׁלִי יְהִיָּה דוֹפֵק וְנוֹקֵשׁ בִּי לְטוֹבָה, וְיִזְכְּרֵנִי עַל יְדֵי דְפִיקְתּוֹ
לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כְּמוֹ שְׁכַתוֹב: "קוֹל דְּוָדִי דוֹפֵק, פִּתְחֵי לִי אַחֲוֵתִי
רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תַמְתִּי, שְׂרָאֲשֵׁי נִמְלָא טַל, קְנוֹצוֹתֵי רְסִיסֵי לְיָלֵהּ".
וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִנֵנִי מֵרוּחַ שְׁטוֹת מְרוּחַ רָעָה, וְלֹא אֲשָׂאוּב וְלֹא אֶקְבֹּל
בְּנְשִׁימָתֵי שׁוֹם אֲוִיר וְרוּחַ רָעָה הַנִּמְשָׁךְ מֵהַסְטֵרָא אַחֲרָא הַבָּא
מִדְּבוּרִים פְּגוּמִים, וְתִגְנֵן עָלַי וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִנֵנִי מֵהַדְּפֵק דְּסֵטְרָא אַחֲרָא,
וְלֹא יְהִיָּה כַח לְהַדְּפֵק לְדַפֵּק בִּי לְהִזְכְּרֵנִי לְתַאֲוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִיּוֹ
חַס וְשָׁלוֹם, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִנֵנִי תָּמִיד מִכָּל חַטָּא וְעוֹן מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם.

אָנָּה רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲשֵׂה מֵה שְׁתַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
וּחְסֵדֶיךָ הַעֲצוּמִים בְּאִפְּן שְׁאֲזַנְּהָ לָשׁוּב אֵלֶיךָ מֵהֲרָה, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת
מִחַיָּה חַיִּים, מְזַכֵּיר נְשִׁפְחוֹת דְּפֵק בִּי לְטוֹבָה, וְהִזְכְּרֵנִי בְּכָל עֵת לָשׁוּב
אֵלֶיךָ בְּאִפְּן שְׁאֲזַנְּהָ לְתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת, חֵישׁ קַל מֵהֲרָה וְלֹא אֲשׁוּב
עוֹד לְכִסְלָה, רַק אֲזַנְּהָ לַעֲבֹד אוֹתְךָ תָּמִיד בְּאֵמֶת וּבְלֵב שְׁלֵם וּלְהִתְדַבֵּק
בְּךָ בְּאֵמֶת, אָנִי וְזַרְעִי וְזַרְע זַרְעֵי וְכָל יוֹצְאֵי חֲלָצִי וְכָל זַרְע עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה.

קכא

מיוסד על תורה קס"ה בליקוטי מוהר"ן

"אשרי הגבר אשר תיסרנו ית ומתורתך תלמדנו, להשקיט לו מימי רע עד יפריה לרשע שחת. כי לא ישש יי עמו ונחלתו לא יעזב", רבוננו של עולם מלא רחמים טוב ומטיב לכל עזרני והושיעני שאזכה לקבל הכל באהבה, ואפלו כשאתה שולח עלי ברכתך לפעמים איזה יסורין הנדמים לרעות חס ושלום, אזכה לקבל הכל באהבה גדולה באמת, ותפתח את לבי בקדשה גדולה שאזכה לידע ולהבין באמת אשר כמוני כמו שאני הוא, כמו שעשיתי נגדך, כל מה שאתה עושה עמי, הכל רחמים רבים וחסדים גדולים בלי שעור וערך עד אין סוף ואין תכלית, כי אי אפשר לבאר ולספר לעולם עצם רבוי הרחמנות והחסדים והטובות אשר עשית עמי ואשר אתה עושה עמי, ואשר אתה עתיד לעשות עמי בכל עת ורגע. מה אומר, מה אדבר, "מה אשיב ליי כל תגמולוהי עלי". אך מה אעשה ועונותי טמטמו את לבי ועקמו את דעתי ולבבי, עד שאיני זוכה להרגיש אהבתך בלבי, אף גם רוצים להטות את לבבי בכל עת להרהר אחרי מדותיך הטובות והישרות חס ושלום.

על כן באתי להפיל תחנותי לפניך שתמלא רחמים עלי, ותשמרני ותצילני מפל מיני עקמימות שבלב, ותחזק את לבבי ודעתי באמונתך הקדושה לידע ולהאמין תמיד כי צדיק אתה יי וישר משפטך, ולפי מעשי הרעים הפגומים אתה מתנהג עמי בחסד גדול וברחמים רבים בלי שעור. ואתה ברכתך וחסדיך הגדולים תחוס ותחמל עלי ותשמרני ותצילני מפל מיני רעות וצרות ומפל היסורין שבעולם, כי אתה חנון המרבה לסלח. ולפי עצם ורבוי פשעי אשר כל היסורין שבעולם אינם מספיקים חס ושלום לתקן עון אחד הקל שבקלים בערך עונותי, אף על פי כן ברכתך יקדמוני כי אתה יכל למחל ולסלח לי בלי שום יסורים כלל, כמו שכתוב: "כי עמך הסליחה

למען תנרא". וכתוב: "כי עם יי החסד, והרבה עמו פדות. והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו", על כן פרשתי ידי אליך בעל הרחמים, רחם עלי ושמרה נפשי, והצילני מכל מיני רעות וצרות ומכל היסורים שבעולם. לא כחטאינו תעשה לנו ולא כעוונותינו תגמל עלינו. ומה שאנו מרחמים לקבל על פי דרכי רחמיך וחסדיך האמתיים, אנא יי טוב ומטיב עשה עמנו פלא לחיים, ועזרנו והושיענו שנוקה לקבלם באהבה גמורה באמת. ולא תשלח עלי שום יסורים כי אם בעת אשר תעזרני בקדשתך העליונה שאזכה לקבלם באהבה גמורה באמת, ולא אתחיל להרהר אחריך כלל. ואזכה לשום אשם נפשי, ואל אל אומר "נשאתי לא אהבל". רחם עלי למענה, ולא אהיה מבעט ביסורים רק תתן לי כח ודעת לקבלם באהבה באמת, בעת אשר תרצה ברחמיך האמתיים ליסרני באהבה, "כאשר ייסר איש את בנו". וברחמיך הרבים תקל מעלי היסורים בכל הקלות שבעולם, כי כחי חלש ודל ודעתי פגומה, ואין לי שום כח ודעת לקבל יסורים כלל. כחסדיך עשה עמי, "חנני אלהים כחסדיך, כרב רחמיך מחה פשעי. כחסדיך חניני ואשמרה עדות פיך. יי אל באפק תוכיחני ואל בחמתך תיסרני". מלא רחמים, עשה רצוני כרצונך, שאזכה לבטל רצוני לגמרי מפני רצונך. ולא יהיה לי שום רצון של עצמי כלל, רק כל רצוני יהיה שיהיה הכל כרצונך באמת, מעתה ועד עולם אמן סלה.

קכב

מיוסר על תורה קס"ט בליקוטי מוהר"ן

"צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני. צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעתי". צר לי מאד אבי שבשמים, צר לי מאד אבי אב הרחמן, צר לי מאד אבי אבי גואלי ופודי. צר ומר, ואח ואבוי ואוי ואללי מאד, צר ומצוק מכל צד. ענני יי ענני, ענני עונה בעת צרה ענני,

כי אַתָּה יי עוֹנֶה בְּעַת צָרָה. עֲנֵנִי יי כי קְרָאתִיךָ עֲזֹרָנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן שְׂמֹךְ. לְמַדְנִי וְהוֹרֵנִי אֵיךְ אֲזַכֶּה לְדוֹן וְלִשְׁפֹּט אֶת עַצְמִי בְּעַצְמִי עִתָּה בְּעַת הַזֹּאת, בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר אֲנִי מְנַח כָּמוֹ בְּמִכְבֵּשׁ מִמֶּשׁ, וְאֵינִי יוֹדֵעַ לְשִׁית עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי לְהַצִּיל אֶת עַצְמִי עַל כָּל פְּנִים מֵעִתָּה. "וְנַפְשִׁי נִבְהָלָה מְאֹד", מְאֹד, "וְאַתָּה יי עַד מָתִי". עַד מָתִי, עַד מָתִי, עַד אֵן יִצְעַק בְּשָׁבִי אֲנִי פְּלוֹנִי בֶּן פְּלוֹנִית, עַבְדְּךָ בֶּן אֲמֹתְךָ. אוֹי לִי וַי לִי, "כִּי כָלוּ בְּיָגוֹן חַיִּי וּשְׁנוֹתַי בְּאַנְחָה, כְּשֶׁל בְּעוֹנֵי כַחֲוֵי וְעַצְמִי עָשִׂישׁוּ". וְעִתָּה אֵיךְ לֹקַחִים עֲצָה, אֵיךְ אֲזַכֶּה עִתָּה לְפִשְׁפֹּשׁ בְּמַעֲשֵׂי וְלִשְׁפֹּט אֶת עַצְמִי עַל כָּל מַעֲשֵׂי וְהִנְהִיגוֹתַי, מֵאַחַר שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ בְּעַצְמִי שָׂרֵב מַעֲשֵׂי מְקַלְקְלִים וּפְגוּמִים מְאֹד. וּבְפָרֵט מִחֻשְׁבוֹתַי הִרְעוֹת וְרַעֲיוֹנֵי הַמְבַלְבְּלִים הַמְפַזְזִים וְטְרוּדִים בְּמַה שְׁטְרוּדִים. רַחֲמָנָא לְצַלְן מֵעִתָּה, וְנִדְמָה בְּדַעְתִּי כְּאִלוֹ אֵינִי בְּיָדֵי חַס וְשְׁלוֹם. וְזֶה כְּמָה שֶׁאֲנִי חוֹתֵר חֲתִירוֹת לְהַצִּיל אֶת עַצְמִי וְלֹא עֲלֵתָה בְּיָדִי, עִתָּה אֵיךְ זוֹכִין לְמִשְׁפֹּט דְקַדְשָׁה, שֶׁאֲזַכֶּה לְפִשְׁפֹּשׁ וְלִמְשַׁמֵּשׁ בְּדַעְתִּי בְּמַעֲשֵׂי, וְלִשְׁפֹּט אֶת עַצְמִי בְּעַצְמִי, בְּאִפֶּן שֶׁאֲמַצָּא עֲצָה וְתַחֲבוּלָה טוֹבָה בְּכָל עֵת שֶׁאֲזַכֶּה לְקַיְמָהּ בְּאִפֶּן שֶׁאֲשׁוּב וְאֲסוּר מִהֲרָה מִמַּעֲשֵׂי הִרְעִים וּמִמִּחֻשְׁבוֹתַי הִרְעוֹת וְהַפְּגוּמוֹת.

מְלֵא רַחֲמִים חַמֵּל עָלַי וְעֲזֹרָנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בִישׁוּעָתְךָ הָאֲמִתִּיּוֹת. כִּי כִּבְרַת אֲמִרְתִּי לְפָנֶיךָ כְּמָה פְּעָמִים שְׁפַל הָעֲצוֹת הָאֲמִתִּיּוֹת וְהַנְּפִלְאוֹת שְׁגִלְתָּ לָנוּ עַל יְדֵי הַצְּדִיקֵי אֱמֶת, אִם אֲמַנֵּם כָּלֵם נְכוּחִים וַיִּשְׁרִים, כָּלֵם אֶהוּבִים, כָּלֵם בְּרוּרִים כָּלֵם קְדוּשִׁים, וְכָלֵם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם, אֵךְ מַעֲצָם גִּשְׁמִיּוֹתָנוּ וְקִשְׁיוֹת עֲרַפְנוּ קִשָּׁה עָלֵינוּ לְקַיֵּם הָעֲצָה בְּעַצְמָהּ. בְּפָרֵט שָׂרֵב הַדְּבָרִים כָּל אֶחָד נִתְּלָה בְּחִבְרוֹ, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מֵהֵיכָן הִתְחַלָּה. כִּי אֲנִי רַחוּק מִשְׁמַחָה מְחַמַּת שְׁפָגְמַתִּי הַרְבֵּה בְּבְרִית קְדוּשָׁה, וְכֵן לְהַפִּיף קִשָּׁה וְכִבְד עָלַי לְשׁוּב עַל פָּגַם הַבְּרִית וְלִזְכוּת לְתַקֵּן הַבְּרִית מְחַמַּת שֶׁאֲנִי רַחוּק מִשְׁמַחָה. כִּי עַקֵּר שְׁמִירַת הַבְּרִית עַל יְדֵי שְׁמַחָה, כְּמִבְאֵר בְּדַבְרֵי חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה בְּכֹמֶה מְקוּמוֹת, וְעִתָּה

”מאין יבא עזרי“, מאין תבא תשועתי, מאין אבקש עזר ותרופה לחולה מדכא כמוני. שוטטתי בארבע פנות תרופה לא מצאתי, שבתתי אליך בבשת פנים לשחרך אל בעת צרתי. ואתנפל ואתחנן לפניך מלא רחמים בכל עת, מלך אוהב צדקה ומשפט שתזכני ותעזרני ותושיעני ותלמדני ותורני בכל עת דרכי המשפט דקדשה, שאדע ואבין ואשכיל איך לדון ולשפט את עצמי בעצמי בכל יום ויום על כל הדברים שעשיתי ולמצא דרך ועצה נכונה ואמתית שאזכה לקימה באפן שאשוב מעתה מפל דרכי הרעים וממחשבותי הרעות, ולא אשוב עוד לכסלה. באפן שאזכה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת. ולעסק תמיד במשפט דקדשה לשפט את עצמי כראוי, כרצונך וכרצון הצדיקים האמתיים. עד שאזכה על ידי המשפט שאשפט את עצמי בעצמי, לסלק ולבטל כל המשפטים והדינים שלמעלה ממני, שלא יהיה כח לשום מערער ומקטרג לעורר שום דין ומשפט עלי כלל.

רבנו של עולם, ידעתי כי אין בי כח לזה לסלק כל הדינים והמשפטים מעלי על ידי משפטי ודיני, כי איני עוסק בזה כראוי. אף על זה באתי לבקש ולהתחנן לפניך בעל הרחמים שדברי אלה שאני מדבר לפניך יהיה במקום המשפט שאני צריך לשפט את עצמי. ותעורר כח המשפט דקדשה של כל הצדיקים והיראים האמתיים שעסקו בזה כל ימיהם, ודנו ושפטו את עצמם יותר ויותר ממה שהיה מגיע להם כמה פעמים, וקבלו על עצמם וסבלו יסורים וצרות וענויים קשים ומרים עבור כלל ישראל. והרבה מהם מתו ונהרגו על קדוש השם ביסורים קשים ומרים מאד, בזכותם וכחם תגשר ותשבר ותמתיק ותבטל כל המשפטים והדינים ממני ומכל בני ביתי ומכל הנלויים אלי ומכל ישראל. ותבטל כל הצרות בכלל ובפרט, בגשמיות וברוחניות, בגוף ונפש וממון. ולא תתן כח לשום שלוחי הדין הנקראים רצים בחינת רגלין שילכו לעשות איזה דין

בְּיִשְׂרָאֵל חֵס וְשָׁלוֹם, לֹא לְכָלֵּל יִשְׂרָאֵל וְלֹא לְכָל יָחִיד וְיָחִיד מִיִּשְׂרָאֵל. וְאַפְלוּ הַדִּינִים וְהַמְשַׁפְּטִים וְהַגְּזֵרוֹת שֶׁכָּבַר נִמְסְרוּ לְרָצִים וְלִשְׁלוּחֵי הַדִּין חֵס וְשָׁלוֹם, וְאַפְלוּ אִם כָּבַר יֵצְאוּ הַרְצִים "מִבְּהָלִים וּדְחוּפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ" לַעֲשׂוֹת אֵיזָה דִין וּמִשְׁפָּט בְּיִשְׂרָאֵל חֵס וְשָׁלוֹם,

אָנָּה רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, חָמַל עַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּזָכוֹת הַצְּדִיקִים הַגְּאֻמְתִּים שֶׁשִּׁפְטוּ וְדָנוּ אֶת עַצְמָן כְּרֵאוּי, וּבְזָכוֹת כָּל הַקְּדוֹשִׁים שֶׁנִּהְרְגוּ עַל קִדְשֵׁךָ, וְתַחֲזֹר וְתִטּוֹל וְתִקַּח מִכָּל שְׁלוּחֵי הַדִּין אֶת כַּח הַמְשַׁפָּט וְהַדִּין שֶׁמִּסְרָתָ לָהֶם. וְתֹאמֶר לְמַלְאָךְ הַרְף יְדֶיךָ, וְיָשׁוּב חֲרַבּוּ אֶל נְדָנָה. כִּי אַתָּה אוֹחֵז בְּיַד מִדַּת מִשְׁפָּט, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְתֹאחֲזוּ בְּמִשְׁפָּט יְדֵי". וְאַפְלוּ כְּשֶׁאַתָּה זוֹרֵק חֵץ אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירָה בְּרַחֲמֶיךָ.

רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל הַתְּלוּיִם בִּי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וּבִטֵּל מֵעֲלֵינוּ כָּל מִינֵי צָרוֹת וְדִינִים שֶׁבְּעוֹלָם, בִּטֵּל מֵעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת (וּבִפְרָט כָּל הַגְּזֵרוֹת קְשׁוֹת וּמְרוֹת הַנִּשְׁמָעִין שְׂרוּצִים לְגֹזֵר עַל יִשְׂרָאֵל חֵס וְשָׁלוֹם, בְּמִדִּינֹת... וּבִפְרָט הַגְּזֵרָה קִשָּׁה וּמְרָה שֶׁכָּבַר נִגְזְרָה אֶצְלֶךָ וְנִחְתַּמָּה בְּחוֹתֶם הַמֶּלֶךְ, שֶׁבִּנְיַי יִשְׂרָאֵל יְהִיוּ מְצִינִים וּמְזִינִים כְּכֹלֵי זֶמַן לְמַעַן יִתְעַרְבוּ בַגּוֹיִם וְיִלְמְדוּ מִעֲשֵׂיהֶם, טַכְסִיסֵי מַלְחָמָה בְּתוֹךְ אֲנָשֵׁי חַיִל. אוֹי אוֹי וְאַבּוּי! אוֹי לְעֵינַיִם שֶׁכָּבַח רֹאוֹת, הֲלֹא לְמוֹשְׁמַע אֲזַן דְּאַבָּה נִפְשָׁנוּ. מָרָא דְעֵלְמָא כְּלָא, הַבֵּט מִשְׁמַיִם וּרְאֵה אֵיזָה מִיִּשְׂרָאֵל רְאוּי לָזֶה לְשֵׁאת כְּלֵי זֶמַן לְלַחֹם אֶת מַלְחַמְוֹתֵיהֶם, וְלַחֲלֵל שְׁבָתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, שֶׁבְּגִדְל הַכְּרָחֵי מִכְּרַח לְכַפֵּל מְצוֹת הַתּוֹרָה. אוֹי אוֹי אוֹי! מִי יוּכַל לְשַׁעַר מְרִירוֹת הַצָּרָה הַקִּשָּׁה הַזֹּאת שֶׁמְכַבֵּלֵת מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמוֹנַת יִשְׂרָאֵל), אוֹי לָנוּ שֶׁרְאִינוּ זֹאת, אוֹי וְאַבּוּי. עֵינַיִנוּ דְאַבָּה מִנֵּי עֲנֵי הַצָּרָה הַזֹּאת. מָרָא דְעֵלְמָא כְּלָא, מִי יָכֹל לְסַבֵּל צָרָה כְּזֹאת. אוֹי אוֹי אוֹי מִי יָכֹל לְשַׁעַר מְרִירוֹת הַצָּרָה הַקִּשָּׁה הַזֹּאת. אוֹי מִי יַעֲמֵד בְּזֶה. אֵי שְׁמַיִם הִקִּיצוּ לְצַעֲרָנוּ. אֵי שְׁמַיִם הַפְּגִיעוּ בְּעַדְנוּ. מַלְאָכֵי רַחֲמִים מִשְׁרָתֵי עֲלִיּוֹן, חָלוּ נָא פָּנֵי אֵל בְּמִיטַב הַגִּיּוֹן, אוֹלֵי יְחוּס עִם עֲנֵי וְאַבְיוֹן אוֹלֵי יְרַחֵם. אוֹלֵי יְחוּס, אוֹלֵי יְרַחֵם, אוֹלֵי אוֹלֵי יְרַחֵם.

צדיקני יסודי עולם, קומו פל שוכני עפר להעתיך בעדנו בעת צרה המרה הזאת. אבות העולם, שבעה רועים, אברהם יצחק יעקב, משה אהרן יוסף דוד, וכל האמהות שרה רבקה רחל ולאה, ושנים עשר שבטי יה, וכל הזקנים והנביאים ראשונים ואחרונים, וכל התנאים ואמוראים, וכל הצדיקים האמתיים והקדושים והיראים והתמימים שהיו בכל הדורות עד היום הזה, עמדו נא עוררו נא פלכם מקטן ועד גדול. אל תחרישו ואל תשקטו. התיצבו נא בעזרתנו בעת צרה הזאת. השתדלו והרבו תחנה ובקשה לפני מלך אל רם ונשא, יזכר אהבתכם ויחיה זרעכם, ויבטל מאתנו כל גזרות קשות. (ובפרט גזרה רעה ומרה הזאת אשר כבר יצאה מלפניהם, לא תהא בזאת בישראל, שלא תאבד שארית יעקב), כי אין לנו על מי להשען כי אם על רחמי השם יתברך ועל כחכם הגדול והקדוש. אל תביטו על מעשינו אשר לא טובים, ועל חטאינו ועונותינו ופשעינו המרבים והעצומים כל כך, כי כבר סבלתם יסורים וצרות הרבה בשבילנו בחייכם. הביטו על מעט דמעט טוב שנמצא בנו עדין, כי אפלו בפושעי ישראל הגרועים נמצאים כמה וכמה נקודות טובות, מפל שפן שגם עתה נמצאים קצת כשרים ויראים וצדיקים אמתיים, כי אין דור יתום, ותהלה לאל לא אלמן ישראל, "הקיצותי ועודי עמך".

חום ורחם ושמע קול צעקת ושוועת עמך ישראל אשר צעקו לפניך אנשים ונשים וטף מיום שנשמע הגזרה המרה הזאת עד אשר כמה נפשות מתו ונחלשו על ידי זה. ואף כי עתה אנו מתרפים מלצעק ולשוב כראוי, הלא אתה ידעת חלישות כחנו, כי בשר ודם אנחנו ומחמר קרצנו ואתה יודע יצרנו כי מעשה ידך פלנו. בפרט בדורות החלופים האלה בגשמיות ורוחניות. רחם רחם בעל הרחמים, הושיעה הושיעה בעל הישועות. כי אין מי יעמד בעדנו, שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה. הבט משמים וראה כי היינו לעג וקלס בגוים, נחשכנו כצאן לטבח יוכל, להרג ולאבד למכה ולחרפה, ובכל זאת שמך לא

שְׁכַחְנוּ נָא אֶל תְּשֻׁכָּנוּ. רְאֵה אֶת עַמְּךָ מְרוּדִים מְאֹד, רְאֵה כִּי כָל עַקְרֵי צִעַר יִשְׂרָאֵל הוּא רַק מִחֲמַת שְׁרוּצִים לְהַעֲבִיר אוֹתָם עַל דַּת יִשְׂרָאֵל חֵם וְשָׁלוֹם, (מִחֲמַת שְׁגוּרָה רְעָה זֹאת מְבִיאָה רַבִּים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹבְרִים עַל דַּת, וְרַבִּים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְרוּצִים לְהַמִּית אֶת עַצְמָם בְּיַדֵּי חֵם וְשָׁלוֹם מִלְּעֹבֹר עַל דַּתְךָ הַקְּדוֹשׁ, אֲדָהּ הֵם מִתְּנִירָאִים אוֹלֵי אֵין זֶה רְצוֹנְךָ עַל פִּי דַת תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה), עַל כֵּן הֵם הוֹלְכִים חֲשָׁכִים עֵינֵיפִים וְנִרְדָּפִים, נֶאֱנָחִים וְנִדְכָּאִים, מְחַפִּים לְמוֹת עָלֶיךָ וְאֵינְנוּ, וְעֵינֵיהֶם כָּלוּת כָּל הַיּוֹם לְשִׁמְעַי אֵיזָה יִשׁוּעָה אֲמַתִּיית. וְעֵינֵיהֶם תְּלוּיּוֹת אֶלֶיךָ לְבַד "כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יְד אֲדוֹנֵיהֶם, כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יְד גְּבוֹרָתָהּ, כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחַנְנוּ. חַנְּנוּ יְיָ חַנְּנוּ, כִּי רַב שִׁבְעָנוּ בּוֹז", יְהִמוּ מַעֲיָךְ וַיִּכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ, חוֹסֶה עָלֵינוּ כְּרֹב חֲמֻלָּתְךָ וְאֵל תְּשֻׁכָּךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ בְּזָכוֹת אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים הַמַּעֲתִירִים אוֹתְךָ בְּעַדְנוּ תָּמִיד. "שׁוּב מִחֲרוֹן אַפְּךָ, וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמְּךָ".

גוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדָה וּמַצִּיל וּמְפָרֵס וְעוֹנָה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה, שְׁמַרְנוּ וְהַצִּילְנוּ וּפְדוּנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת וּמִכָּל הַדִּינִים שֶׁבַעוֹלָם (וּבִפְרָט מִהַצָּרוֹת וְהַגְּזוּרוֹת אֲשֶׁר בָּעֵת הַזֹּאת, רַחֲמָנָא לְצַלּוּ, רַחֲמָנָא לְשׁוּבָן).

חוֹסֶה יְיָ עַל שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְהַצִּילְנוּ מִכָּל רָע וּמִכָּל הַגְּזוּרוֹת קָשׁוֹת שֶׁבַעוֹלָם, וְתַסְלֵק וְתַסִּיר וְתַבְטֵל כָּל הַמְשַׁפְּטִים וְהַדִּינִים מִיִּשְׂרָאֵל, עַד שֶׁנִּזְכָּה עַל יְדֵי כֹּהֵן הַדִּינִים לְשִׁמְחָה גְּדוֹלָה שֶׁתִּגְדִּיל הַשִּׁמְחָה עַד שֶׁתִּגִּיעַ לְתוֹךְ הַרְגֵּלִין שֶׁנִּזְכָּה לְרַקֵּד הַרְבֵּה מִתּוֹךְ שִׁמְחָה. "נִגְלָה וְנִשְׁמְחָה בִּישׁוּעָתְךָ", בְּשִׁמְחָה וְגִלָּה רַבָּה דִּיצָה וְחִדְוָה (וּבִפְרָט בְּיָמֵי שִׁמְחָה וְיוֹם-טוֹב הַקְּדוֹשִׁים הַבָּאִים לְקַרְאֲתָנוּ לְשָׁלוֹם, רַחֵם עָלֵינוּ וְחַנְּנוּ לְשִׁמְחָה בָּהֶם בְּכָל עוֹ, כִּי הֵם זְמַן שִׁמְחָתָנוּ. רַב לְהוֹשִׁיעַ רַחֵם עָלֵינוּ וְהַשְׁמִיעֵנוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת אֲמִתִּיוֹת מִהַרָּה שֶׁנִּתְבַּטְּלוּ כָּל הַגְּזוּרוֹת הַקָּשׁוֹת, לְמַעַן נִזְכָּה לְשִׁמְחָה בְּשִׁמְחַת הַחַג הַקְּדוֹשׁ הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה, וְלֹא יִתְעַרְבֵב שִׁמְחָתָנוּ חֵם וְשָׁלוֹם. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ, וְשִׁמְחָנוּ בְּחַג הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה בְּשִׁמְחָה גְּדוֹלָה בְּשִׁמְחָה אֲמִתִּית, בְּשִׂמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ. וַיִּקְרָא מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "בְּשִׂמְךָ יִגְלוֹן כָּל הַיּוֹם, וּבְצַדִּיקְתְּךָ יְרוּמוּ". עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ הַשִּׁמְחָה מִהַחַג הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה עַל כָּל הַשָּׁנָה בְּלָה).

וּתְחַזְקֵנוּ וּתְאַמְצֵנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, עַד שְׁנִזְכֶּה עַל יְדֵי הַשְּׂמִיחָה לְשִׂמְחַת הַבְּרִית קֹדֶשׁ בְּאַמֶּת, כְּרְאוּי לְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי הַנִּבְחָר מִכָּל הָעַמִּים וְהַלְשׁוֹנוֹת. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּשְׁמַר אֶתָּה בְּעֶצְמְךָ אֶת בְּרִיתֵנוּ הַקְּדוֹשׁ מִכָּל מִינֵי פְגָמִים שְׂבָעוּלָם. וְתַעֲשֶׂה כַּנְּפִלְאוֹתֶיךָ, וּתְחַזְקֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מִהֲרָה לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַתַּקּוֹן הַנִּבְחָר בְּאַמֶּת כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב. כִּי בְּעֶצֶם נְפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ וְחִסְדֶּיךָ הַרְבִּים וּבְכַח וְזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּם שִׁשְׁמְרוּ אֶת הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁאֵין שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו, אָנִי בְּטוֹחַ וְנִשְׁעַן שֶׁתַּתְּקֵן אוֹתִי וְאֶת כָּל יִשְׂרָאֵל, וְתַהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה עַד שְׁגֵם כָּל הַפְּגוּמִים מְאֹד מְאֹד בְּפָגַם הַבְּרִית יִהְיוּ בְּכָלל תַּקּוֹן הַבְּרִית בְּאַמֶּת. כִּי מִמֶּךָ לֹא יִפְּלֵא כָּל דְּבָר.

חוס וְחַמַּל עָלַי, חוס וְחַמַּל עָלַי וְעַל כָּל חֲבֵרְתָנוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. חוס וְרַחֵם עָלֵינוּ, חוס וְרַחֵם עַל בְּשִׁתָּנוּ וּכְלַמְתָּנוּ אֲשֶׁר אָנוּ נִבְזִים בְּעֵינֵי עֲצָמָנוּ וְנִמְאָסִים מְאֹד עַד אֲשֶׁר קָשָׁה לָנוּ מְאֹד לְסַבֵּל אֶת עֲצָמָנוּ. עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וּפְדוּנוּ וּגְאֹלְנוּ עִתָּה לְמַעַן שְׂמֶךָ. "שְׂמֶרָה נִפְשֵׁי וְהַצִּילֵנִי אֶל אָבוֹשׁ כִּי חִסִּיתִי בְּךָ. שִׂמַּח נִפְשׁ עַבְדְּךָ כִּי אֵלֶיךָ יִי נִפְשֵׁי אֲשָׂא. תִּשְׂמִיעֵנִי שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה תִּגְלָנָה עֲצָמוֹת דְּבִיתִי". הוֹשִׁעַ יִי אֶת עַמְּךָ אֶת שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל, בְּכָל פְּרִשְׁת הָעֵבוֹר יִהְיוּ כָּל צָרְכֵיהֶם לְפָנֶיךָ. אֲפִלוּ בְּשַׁעַת שֶׁאַתָּה מִתְמַלֵּא עֲלֵיהֶם עֲבָרָה כְּאִשָּׁה עֲבָרָה, יִהְיוּ כָּל צָרְכֵיהֶם לְפָנֶיךָ לְרַחֵם עֲלֵיהֶם מִהֲרָה בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. עֲשֵׂה רְצוֹנְךָ בְּשָׂמִים מִמַּעַל וְתַן נַחַת רוּחַ לִירְאֵיךָ מִתַּחַת וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. שְׁמַע שׁוֹעַת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְעֲשֵׂה מִהֲרָה בְּקִשְׁתָּם. בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה, שְׁמַע צַעֲקַת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְעֲשֵׂה מִהֲרָה בְּקִשְׁתָּם. בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. צִרְכֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מְרַבִּים וְדַעֲתָם קִצְרָה, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ שֶׁתַּתֵּן לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּדֵי פְּרִנְסָתוֹ, וּלְכָל גּוֹיָה וְגוֹיָה דֵי מַחְסוּרָה. בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה, "יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יִי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. בְּרוּךְ יִי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן".

קבג

מיוסד על תורה ק"פ בליקומי מוהר"ן

מי שמביאין לו מעות על פדיון יאמר תפלה זאת:

יהי רצון מלפניך, שיימתקו הדינין והגבורות הקשות מעל (פלוני בן פלונית) על ידי פלא עליון שהוא חסדים גדולים ורחמים גמורים ופשוטים שאין בו תערכת דין כלל.

מלך גואל ומושיע, פודה ומציל ומפנגס ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה, רחם על החולה (פלוני בן פלונית) ופדהו מהרה מכל הצרות ומכל מיני חלאים ויסורין ומכאובים ומחוששים, ותמתיק ותבטל כל הדינים מעליו בזכות המעות שנתן לידי על פדיון. רחם עלינו ויהיה נחשב המעות שנתן לידי כאלו הגיע המעות לידי הצדיקים הקדושים שיוצעים לעשות פדיון, ולהמתיק ולבטל הדינים על ידי שלוקחים בידם המעות שבו אחיות הדינים. כי אני מוסר ידי וכל פונת לבי ודעתי עליהם. ויהיה עשיתי כעשיתם וידי כידם ופי כפיהם, והם יכוננו בעדנו לטובה לעשות פדיון כראוי על ידי המעות הזה שבא לידי וימתיקו ויבטלו כל הדינים מעל (פלוני בן פלונית) בשרשן העליון שבבינה עלאה. ויהיו נמתקין הדינים שבזה העולם העשיה על ידי השלשה ידים שפיצירה שעולים מ"ב, שהם שם של מ"ב שבראשי תבות של תפלת רבי נחוניא בן הקנה, שהוא: אנא בכח גדלת מינך תתיר צרורה. קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא. נא גבור דורשי יחודך ככבת שמרם. ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גמלם. חסין קדוש ברב טובך נהל עדתך. יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך. שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. ובעולם הבריאה יהיו נמתקין הדינין על ידי השלשה ידים שהם שני שמות אק"ק יק"ו שעולים מ"ב, ובאצילות יהיו נמתקין הדינין על ידי שם הוי"ה פשוט, ומלא, ומלא דמלא, שעולה מ"ב אותיות.

אָנָּה רַחֵם מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עַל הַחֹלֶה הַזֶּה (אוּ עַל הָאִישׁ הַזֶּה) אִם הוּא בְּשָׂר צָרָה, רַחֲמָנָא לִיגְלוּן), וְתַעֲוֹרֵר כָּל הַשְּׁלֵשָׁה יָדַיִם שְׂבִינָה עֲלָאָה שְׂבִכָּל הַשְּׁלֵשׁ עוֹלָמוֹת: אַצִּילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, שְׁהֵם: יָד הַגְּדוּלָּה, יָד הַחֲזָקָה, יָד הַרְמָה, וְעַל יָדֵי זֶה תִּמְתִּיק וְתַבְטֵל כָּל הַדֵּינִים שְׂבִנָּה הָעוֹלָם הָעֲשִׂיָּה מֵעַל הַחֹלֶה הַזֶּה וּמִכָּל יִשְׂרָאֵל, וְתַפְדָּה אוֹתוֹ מִהֲרָה מִכָּל הַצָּרוֹת וְכָל הַדֵּינִים שְׂגָזְרוּ עָלָיו אֲפֵלוּ אִם הוּא אַחַר גְּזֵר דִּין. וְתַשְׁלַח לוֹ מִהֲרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף בְּתוֹךְ שָׁר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל. וְתוֹרְנֵי וְתַלְמִדְנֵי בְּכָל עֵת שְׂיָבִיאוּ לִי מַעוֹת עַל פְּדִיּוֹן, שְׂאֲזָכָה לִידַע וּלְכוּן הָאֱמֶת כַּמָּה וְכַמָּה מַעוֹת צָרִיף הָאִישׁ הַזֶּה לְתַן בְּשִׁבִיל פְּדִיּוֹנוֹ כְּפִי הַדֵּינִים הַנְּאָחֲזִים בּוֹ. גַּם תְּרַחֵם עַל הַמְּבִיא הַפְּדִיּוֹן שְׁלֵא יִהְיֶה קִמְצָן וְיִתֵּן מִה שְׂצָרִיף לְתַן בְּאִפְן שְׂיִצְאוּ מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים וְיִגִּיעוּ וְיִעָלוּ לְהַשְׁלֵשָׁה יָדַיִם הָעֲלִיּוֹנִים הַקְּדוּשִׁים, וְיִהְיֶה נִמְתָּק בְּשִׁרְשֵׁן הָעֲלִיּוֹן שְׂבִינָה עֲלָאָה. כִּי גְלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שְׂאִין אֲתִי יוֹדַע עַד מָה, אֵיךְ לְהַתְנַהֵג בְּזֶה. רַחֵם מְלֵא רַחֲמִים עַל הַדּוֹר הָעֲנִי הַזֶּה, אֲשֶׁר אֵין מִי יַעֲמֵד בְּעַדְנֵנוּ, רַחֵם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל הַחֹלֶה הַזֶּה וְתַמְתִּיק וְתַבְטֵל כָּל הַדֵּינִים מֵעָלָיו וּמֵעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְתַרְפְּאֵהוּ מִהֲרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה וְתַחֲלִימָהוּ וְתַחֲיֵהוּ וְתַשְׂיִבְהוּ לְאִיתָנוּ בְּקָרוֹב. וְתַעֲוֹרֵר לְבוֹ שְׂשׂוּב אֵלֶיךָ בְּאֱמֶת מִהֲרָה, וְתַמְלֵא עָלָיו רַחֲמִים. כִּי אַתָּה הוּא בְּעַל הַרַחֲמִים, "פְּדָה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו", כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עַל אֲבִינוּ שְׂבִשְׁמַיִם, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב: "יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יְיָ, כִּי עַם יִי הַחֲסֵד וְהַרְבֵּה עֲמוֹ פְדוּת, וְהוּא יְפָדֶה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו". אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

קכד

מיוסד על תורה קפ"ד בליקוטי מוהר"ן

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׂתַהַיֵּה בְּעֲזָרְנוּ שְׂנֻזָּכָה לְהַתְעַד וּלְהַתְחַבֵּר בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְעַבֹדְתְךָ וּלְיִרְאַתְךָ. וְנֻזָּכָה שְׂכָל אַחַד

ואחד ידבר עם חברו ביראת שמים, ויעורר כל אחד את חברו לעבודתך וליראתך ויזכירו זה את זה ויחזקו זה את זה ויודיעו זה לזה אמתתך ואמונתך וגדלתך וטובך המלא את כל העולם, באפן שיהיה נמשך על ידינו תמיד אור ישר ואור חוזר. ויהיה נבנה ונשלם בנין הקדשה בשלמות על ידינו תמיד בכל יום ובכל עת ובכל שעה. ויאירו כל האורות הקדושים בלבבנו, למען נזכה להתעורר באמת אליך ונשוב אליך בלב שלם ולא גלף עוד אחר שרירות לבנו הרע, רק נזכה לעסק כל ימינו בתורה ותפלה ומעשים טובים, ונוסיף בכל יום ויום קדשה ודעת. וכל יום ויום יהיה ארוך מחברו בתוספות קדשה וטהרה ויראה ואהבה באמת ובאמונה, למען לא נבוש ולא נכלם לעולם ועד. ויקים בנו מקרא שפתוב: "אז נדברו יראי יי איש אל רעהו, ויקשב יי וישמע, ויכתב בספר זכרון לפניו ליראי יי ולחשבי שמו. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי" אמן ואמן.

קכה

מיוסד על תורה קפ"ה בליקוטי מוהר"ן

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, האל הגדול הגבור והנורא, שתרחם עלי ותמשיך ותשפיע עלי פחדך ואימתך ויראתך הקדושה, ותשמרני ותצילני מכל מיני יראות הנפולות יראות חיצוניות ולא אירא ולא אפחד משום דבר שבעולם לא מחיה רעה ולסטים, ולא מפריצים ורשעים, ולא משום דבר שדרך בני אדם לפחד ממנו. מכלם תשמרני ותצילני שלא אירא ולא אפחד מהם כלל, רק אזכה להתבונן תכף במהירות גדול האמת לאמתו שאין בהם כח ליראנו ולהפחידנו, פי אם על ידי שנפלה ונתלבשה בהם היראה מלמעלה, ואזכה להעלות היראה לשרשה להתירא ולפחד ממך ומפניך, איום ונורא, באפן שאזכה ליראה

קדושה באמת על ידי זה ולהעלות כל היראות הנפולות לשרשן ולמקומן. ותעלני מדרגא לדרגא וממעלה למעלה, עד שאזכה לבוא ליראה עלאה בשלמות, שלא אצטרף עוד להמשיך עלי יראה על-ידי התעוררות מדברים תחתונים שנפלה בהם היראה העליונה, רק אזכה להתעורר מעצמי ליראה שלמה מפניך, שתגדיל חכמתי ובינתי ודעתי בקדשה גדולה, עד שאזכה לבא ליראה עלאה בשלמות על-ידי התבוננות לבי בגדלתך ורוממותך תתברך לנצח אשר יראתך ואימתך על כל שנאני שחק, כל דרי מעלה ומטה. כלם ירעדון ויפחדון מפניך, "מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה, כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוד, מאין כמוד יי גדול אתה וגדול שמך בגבורה. אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא הוא על כל סביביו".

מלא רחמים אל גדול ונורא, תן לי יראה שלמה באמת, יראת הענש ויראת הרוממות בתכלית הקדשה בשלמות. עזרני והושיעני מהרה, וזכני שתהיה יראתך על פני לבלתי אחטא עוד שום חטא ועון כלל "אם און פעלתי לא אוסיף" ולא אשוב עוד לכסלה. וזכנו ברחמיך הרבים אותי ואת זרעי ואת כל זרע עמך בית ישראל להתקרב לצדיקים אמתיים שהם האוצר של יראת שמים, אשר הם מלאים יראה ואימה ופחד מאתך. זכני להתקרב אליהם באמת, עד שאזכה לקבל על ידם יראה קדושה וטהורה, יראה תפאה ויראה עלאה לעלא ולעלא בתכלית השלמות באמת. ותהיה בעזרי ותושיעני בכל עת שזנכה לשבר כל המניעות הגדולות והעצומות וכל המסכים המפסיקים והמונעים מלהתקרב לצדיקים יראי יי באמת. הן מניעות מבני אדם קרובים ורחוקים גדולים וקטנים. הן מניעות המלח, הן מניעות מחמת ממון, וטרחות ויגיעות, וכל שאר מיני מניעות ועכובים ובלבולים כלם אזכה ברחמיך לשברם ולבטלם, ולטרח ולהתנגע בכל הטרחות והיגיעות ולבא בזריזות לצדיקי אמת. ואל ימנעני שום מונע ומעכב בעולם כלל.

אָנָא רחום צדיק, אדיר אים ונורא, אַתָּה יודע עַצְמֵךְ הַיְרָאָה הַקְדוּשָׁה שְׁזָכוּ הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים עַל יְדֵי עֲבוֹדָתָם וַיִּגְיַעְתָּם וַיִּמְסִירָתָם נַפְשָׁם בְּאַמֶּת אֵלֶיךָ, עַד שְׁזָכוּ לְהַכִּיר אוֹתְךָ וּלְהַתִּירָא מִפְּנֵיךָ בְּיָרְאָה נִפְלְאָה, יְרָאָה עֲלֵאָה לְעֵלָא לְעֵלָא, אֲשֶׁר יֵשׁ כַּח בְּיָרְאָתָם הַקְדוּשָׁה שְׁתַּגִּיעַ גַּם עֲלֵינוּ. רַחֵם עֲלֵינוּ לְמַעַנְךָ וְתִשְׁפִיעַ עֲלֵינוּ מִיָּרְאָתָם הַקְדוּשָׁה וְהַנִּפְלְאָה שְׁנֹזְכָה גַם אֲנַחְנוּ לְיָרְאָה שְׁלֵמָה מִפְּנֵיךָ תָּמִיד. וְתִהְיֶה יְרָאָתְךָ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחֲטָא עוֹד, וְנִשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֶךָ, וְזַכְּנִי לְהַשְׁתַּוְּקֶךָ וְלִכְסֹף תָּמִיד לְהַתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים וַיִּרְאִים אֲמִתִּיִּים עַד שְׁאֲזֹכָה עַל יְדֵי הַתְּגַבְרוּת הַחֲשֵׁק וְהַרְצוֹן בְּאַמֶּת לְשַׁבֵּר כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת שְׂבָעוּלָם, וְלִסְבֹּל כָּל מִינֵי טְרָחוֹת וַיִּגְיַעוֹת וַיִּסְוִירִים בְּשִׁבִיל לְהַתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֱמֶת, עַד שְׁאֲזֹכָה לְהַתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם וּלְהַתְדַבֵּק בָּהֶם בְּאַמֶּת. וְלְהַמְשִׁיךְ וּלְקַבֵּל מֵהֶם יְרָאָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, בְּאִפְּן שְׁאֲזֹכָה לְהִיּוֹת כְּרִצוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְאֲזֹכָה עַל יְדֵי הַמְּנִיעוֹת וְהַיִּגְיַעוֹת וְהַטְרָחוֹת שְׂאֲסִבֵּל בְּשִׁבִיל לְהַתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֱמֶת, שְׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה נַעֲשֶׂה כָּלִי קְדוּשָׁה וְטַהוֹרָה לְקַבֵּל עַל יְדֵי שְׂפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וְכָל טוֹב לָנוּ וּלְכֹל בֵּית יִשְׂרָאֵל.

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מְלֵא רַחֲמִים נוֹרָא וְנִשְׁגָב עֲנִי. זַכְּנֵנוּ מִהֲרָה לְיָרְאָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת. קְדוּשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׂמֶךָ, אֲשֶׁר כָּל צָבָא מַעְלָה זוֹחֲלִים וְרוֹעֲדִים מְאִימַת שְׂמֶךָ. שְׂרָפִים וְחַיּוֹת וְאוֹפְנֵי הַקֶּדֶשׁ וְכֹל הַמַּלְאָכִים הַנוֹרָאִים רוֹעֲשִׁים וּמִתְפַּחְדִּים מִהֲדַר גְּאוּנְךָ, וְכֻלָּם עוֹשִׂים בְּאִימָה וּבְיָרְאָה רְצוֹנְךָ, "יְיָ שְׁמַעְתִּי שְׂמַעְךָ יְרֵאתִי, יְיָ פָּעַלְךָ בְּקִרְבִּי שָׁנִים חַיִּיהוּ, בְּקִרְבִּי שָׁנִים תּוֹדִיעַ בְּרִגְזוֹ רַחֵם תִּזְכֹּר", תֵּן לָנוּ יְרָאָה. מְלֵא רַחֲמִים, תֵּן לָנוּ יְרָאָה. אִים וְנוֹרָא, תֵּן לָנוּ יְרָאָה. אֱלֹהֵי כָּל הַצַּדִּיקִים שְׁהֵם שָׂרֵשׁ הַיְרָאָה, תֵּן פְּחָדְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, וְאִימָתְךָ עַל כָּל מַה שְׂכַרְאָתָה. וַיְרָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים, וַיַּעֲשׂוּ כָּלֶם אֲגָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵב שָׁלֵם.

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אַתָּה נוֹרָא אַתָּה, עֲשֵׂה עִמָּנוּ נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּאִפְּן

שְׁנֹזְכָה לְשׁוֹב אֱלֹהֵי בְּאֵמַת. "נִוְרָאוֹת בְּצִדְקַת תַּעֲנִנּוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ, מִבְּטַח כָּל קִצְוֵי אֶרֶץ וְיָם רְחוֹקִים". הוֹרֵנִי יי דַּרְכֶּךָ אֲהַלֶּךְ בְּאֲמַתְךָ, יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׁמֶךָ". קְדוֹשׁ וְנוֹרָא הוֹשִׁיעֵנו וְזַכֵּנוּ לְבוֹא לְכָל מַה שְׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, וְתַן לָנוּ יְרָאָה שְׁלֵמָה מִלְּפָנֶיךָ בְּאֵמַת, עַד שְׁנֹזְכָה עַל יְדֵי הִירְאָה לְהַעֲלוֹת נַחַת וְשַׁעֲשׂוּעִים גְּדוּלִים לְפָנֶיךָ. וְעַל יְדֵי זֶה תִּשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ שְׁפַע טוֹבָה וּבִרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי רִוְיָחִי, עֲשֵׂר וְכַבֹּד וְחַיִּים וְכָל טוֹב בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת בְּזֶה וּבְבֹא, לְמַעַן לֹא גִבּוֹשׁ וְלֹא נִפְלָם וְלֹא נִפְשַׁל לְעוֹלָם וָעֶד. וְתַעֲלֵנוּ מִהֲרָה מֵעֵלָה מְעֵלָה, עַד שְׁנֹזְכָה לִירְאָה עֲלָאָה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיוּ נִשְׁלָמִים מַעֲשֵׂינוּ לְפָנֶיךָ בְּשְׁלֵמוֹת גְּדוּל, עַד שְׁנֹזְכָה שִׁיחֵיהָ נִשְׁלָם שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל יְדֵינוּ תָּמִיד בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. וַיִּגְדַּל שְׁמֶךָ עַד עוֹלָם וַיִּשׁוּבוּ כָּל בְּאֵי הָעוֹלָם אֵלֶיךָ, וַיַּעֲבֹדוּךָ כָּלֵם בְּאֵימָה וּבִירְאָה וּבְפֶחַד גְּדוּל. "יִוְדוּ שְׁמֶךָ גְּדוּל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא". וַיִּקְיָם מִהֲרָה מִקְרָא שְׁפֹתוֹב: "אֶרֶץ נְתַנָּה יְבוּלָה, יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ, יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ". וְנֹאמַר: "וַיִּירָאוּ גוֹיִם אֶת שֵׁם יי, וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת כְּבוֹדְךָ". וְנֹאמַר: "כִּי יי עֲלִיּוֹן נוֹרָא מְלֶךְ גְּדוּל עַל כָּל הָאָרֶץ. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. וְאֲנִי בְּרַב חֶסֶדְךָ אֲבֹא בִיתְךָ, אֲשַׁתְּתוּהָ אֶל הַיִּכַּל קִדְשְׁךָ בִּירְאָתְךָ. בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן".

קבו

מיוסד על תורה קפ"ו בליקוטי מוהר"ן

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם זַכֵּנוּ לְאֲמוּנַת חַכְמִים בְּאֵמַת בְּשְׁלֵמוֹת, עֲזָרֵנִי שְׁאֲזַכָּה לְהֶאֱמִין בְּאֵמַת בְּדַבְרֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, שְׁאֲזַכָּה לְהֶאֱמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁכָל דְּבָרֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם אֵינוּ פְּשׁוּט וַיֵּשׁ בְּהֵם רְזִין וְסוּדוֹת

גְּדוּלוֹת, וְהֵם מְלֵאִים מוֹפְתִים. כִּי נֶעְלַם בְּדַבְרֵיהֶם חֲדוּשִׁים וְעֲתִידוֹת נִפְלְאוֹת וְנוֹרְאוֹת עַד אֲשֶׁר אֶזְכֶּה לְרֵאוֹת גְּבוּרוֹת יי וְנִפְלְאוֹתָיו עַל יְדֵי דַבְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים. לְרֵאוֹת שְׁכָל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֵינוּ כָּל יְמֵינוּ הַכֹּל הִיא מְרֻמָּז בְּדַבְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים הַנֶּאֱמָרִים בְּאֵמֶת וְצֶדֶק, בְּחֻכְמָה נִפְלְאוֹה נוֹרְאוֹה וְנִשְׁגָּבָה שֶׁהֵיוּ מְרֻמְזִים לָנוּ כָּל זֶה בְּדַבְרֵיהֶם וְשִׁחְתָּם שֶׁשָּׁמַעְנוּ מִפִּיהֶם אוֹ מִפִּי אַחֲרִים בְּשֵׁמֶם, אוֹ מִפִּי סִפְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים וְהַנוֹרְאִים. מְלֵא רַחֲמִים וְנִפְנוּ לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה הַזֹּאת וְלִדְעַת וְשִׁכָּל הַזֶּה עַד שְׁאֵמְצָא בְּדַבְרֵיהֶם לְמִפְרַע כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ. וְאֶזְכֶּה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב וְדְבוּק תָּמִיד בְּצַדִּיקֵי אֵמֶת וְאֲנֻשֵׁיהֶם הַנֶּאֱמָנִים וְלִילֵךְ בְּדַרְכֵיהֶם הַיִּשְׁרִים וְהַתְּמִימִים וְלְהֶאֱמִין בָּהֶם בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, עַד שְׁאֶזְכֶּה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וְלְהִיּוֹת כְּרֻצוֹנְךָ הַטּוֹב כָּל יְמֵי חַיֵּי. וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ, וְתַכְיֵא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ, וְיִקְיֵם מְהֵרָה מְקַרְא שְׁכָתוֹב: "כִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת. יְהִי לְרֻצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי, בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּ, וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וְיִמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן".

קבו

מיוסר על תורה קפ"ח בליקומי מוהר"ן

"נִשְׁכַּחְתִּי כִּמֵּת מִלֵּב הָיִיתִי כְּכֹלֵי אֲבָד. "תְּעִיתִי כְּשֶׁה אֲבָד בִּקְשׁ עֲבָדְךָ כִּי מְצוֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי", רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, "מִי יִתְּנֵנִי כִּי־רַחֵי קָדֶם כִּימֵי אֱלוֹהַ יִשְׁמְרֵנִי, בְּהֵלוּ גֵרוֹ עָלַי רֵאשִׁי לְאוּרוֹ אֵלֶיךָ חֲשׂוֹךְ". מְלֵא רַחֲמִים אַתָּה יוֹדֵעַ כָּל הַהִשְׁגוֹת וְהַיְדִיעוֹת שֶׁיִּדְעָה וְהַשִּׁיגָה נִשְׁמַתִּי קָדֶם שֶׁיִּצְאָה לְאוּרֵי הָעוֹלָם הַזֶּה בְּעֵת שֶׁהִיִּיתִי בְּמַעֲי אִמִּי בְּתַשְׁעָה יְרַחֵי לְדָה, שֶׁהִיָּה גֵר דוֹלֵק עַל רֵאשִׁי וְהִיִּיתִי מְבִיט בָּהּ מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, וְכִיּוֹן שֶׁיִּצְאָה לְאוּרֵי הָעוֹלָם מִיָּד נִשְׁכַּח וְנֶאֱבָד מִמֶּנִּי כָּל הָאוּרֵי הַגְּדוֹל הַזֶּה, וְאֲנִי צָרִיךְ כָּל יְמֵי חַיֵּי לְבַקֵּשׁ וְלַחֲפֹשׂ אַחֵר זֶה. לַחֲפֹשׂ וְלְבַקֵּשׁ בְּכָל כַּחֲסֵי אַחֵר אֲבָדְתִּי וְשֶׁאֲבָדְתִּי וְשֶׁשָּׁכַחְתִּי. וְאֲנִי בְּעֵצָם

גשמיותי וקשיות ערפי, לא די שלא השתדלתי לחפש ולבקש פראוי אחר אבדתי, אף גם עשיתי מהפך אל הפך, כי הלכתי אחר תאוות לבי והרבייתי לחטא ולפשע נגדך אשר על ידם הוספתי לאבד בידיים עוד הרבה הרבה עד אשר נתרחקתי ממך כמו שנתרחקתי, ונשכח ונאבד ממני כל טוב נשמתי, כל טוב הנצחי, כל טוב האמתי ואיני יודע שום דרך איך לבקש ולחפש אחר אבדתי. אבדותי הרבות מאד מאד אשר כמעט כמעט אבדתי את עצמי לגמרי חס ושלום. "לולי יי עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי. לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי". ועתה מה אעשה ומה אפעל.

רבנו של עולם יודע תעלומות עד אין חקר צופה נסתרות, צופה ומביט עד סוף כל הדורות, אפה לבד יודע כל אבדותי הרבים היכן הם, ובחסדך הגדול חמלת עלינו חמלה גדולה ויתרה וגלית לנו שכל אבדותינו של כל אחד ואחד הם אצל הצדיקים האמתיים, אבל בעונותינו הרבים מאד, אנו רחוקים מאד מהצדיקים האמתיים אשר אצלם הם כל אבדותינו, ואין אתנו יודע עד מה, מי הוא הצדיק האמת אשר אצלו כל אבדותינו, מפל שפן שאין אנו יודעים שום דרך איך לבקש ולחפש אצלו אחר כל אבדותינו הרבות והעצומות של כל אחד ואחד.

מלא רחמים פקח עיניך וראה שוממותינו שאנו הולכים כתועים ואין לבקש, פיתומים ואין להם אב, בטמאים ואין לטהר, כדלים ואין לחננם. "אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי". להיכן אנו לעזרה, אל מי מקדושים אפנה, "ואמר אבד נצחי ותחלתי מיי. זאת אשיב אל לבי על פן אוחיל. חסדי יי כי לא תמנו, כי לא כלו רחמיו".

על פן באתי לפניך בעל הרחמים האמת, שתרחם עלי למען שמך, ותחוס ותחמל עלי בעצם חמלתך, יהמו ויכמרו מעיך ורחמיך עלי, ותפקח את עיני מהרה שאזכה לראות ולידע את הצדיק האמת אשר

כָּל אַבְדוּתֵי הֵם אֶצְלוֹ. וְאִזְכָּה לְשַׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת וְלִהְתַּקְרֵב אֵלָיו מְהֵרָה, וּבְרַחֲמֶיךָ תְּסִיעֵנִי שְׂאִזְכָּה לְהִתְיַגֵּעַ וְלִטְרוּחַ וְלִהְשַׁתְּדֵל בְּכָל כַּחֲצִי כָּל יָמֵי לַחֲפֹשׁ וּלְבַקֵּשׁ אֶצְלוֹ אַחַר כָּל אַבְדוּתֵי שְׂאִבְדָּתִי מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַד אֲשֶׁר אִזְכָּה לְמַצְאָם בְּחַיֵּי מְהֵרָה, בְּאִפְּן שְׂאִזְכָּה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וְלִהְפִיר אוֹתְךָ וְלִהְתַּקְרֵב אֵלַיךָ וְלִהְתְּדַבֵּק בְּךָ בְּאַמֶּת. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי מֵעֲתָה שְׁלֵא אוֹבֵד עוֹד שׁוּם אֲבָדָה כָּלֵל מֵעֲתָה וְעַד עוֹלָם. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֶךָ, חֲמַל עַל תְּפִלַּת הָעֲרֵעֵר כְּמוֹנֵי הַיּוֹם, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב: "פְּנֵה אֶל תְּפִלַּת הָעֲרֵעֵר וְלֹא בְּזָה אֶת תְּפִלָּתָם", וּכְתִיב: "כִּי לֹא בְּזָה וְלֹא שִׁקֵץ עֲנוֹת עָנִי, וְלֹא הִסְתִּיר פְּנָיו מִמֶּנּוּ וּבִשְׁוֹעוֹ אֵלָיו שְׂמַע. תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שְׁבַע שְׂמַחוֹת אֶת פְּנֶיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נִצַּח, יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגֹאֲלֵי". אָמֵן וְאָמֵן.

קבח

מיוסר על תורה קפ"ט בליקוטי מוהר"ן

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֹךְ עוֹלָם, שְׂמַחַת יִשְׂרָאֵל, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֶךָ, וְהִצִּילֵנִי מֵעֲצָבוֹת וּמֵעֲצָלוֹת אֲשֶׁר הֵם הָיוּ בְּעוֹכְרֵי, וּבִטְלוּ אוֹתֵי הַרְבֵּה מִתּוֹרָה וּתְפִלָּה וּמִטוֹב הַרְבֵּה, וְהִבִּיאוּנִי לְמָה שְׂהִבִּיאוּנִי כְּאֲשֶׁר הוֹדַעְתָּ לָנוּ עַל יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, שְׂעַקְר נְשִׁיכַת הַנֶּחֱשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת רַחֲמָנָא לְצַלָּן. רַחֵם עָלַי מְלֵא רַחֲמִים, וְהִצִּילֵנִי מֵעֲתָה מִנְּשִׁיכוֹת הָאֵלֶּה תֵּן לִי חַיִּים וְאַחֲיָה "שְׂמַח נֶפֶשׁ עַבְדְּךָ כִּי אֵלֶיךָ יְיָ נִפְשִׁי אֲשָׂא. תִּשְׁמִיעֵנִי שְׁשׁוֹן וְשְׂמַחָה תִּגְלָנָה עֲצָמוֹת דְּכִיתָ". זַכְּנִי לְהִזְדַּרֵּז בְּתוֹרָתְךָ וּבְעֲבוֹדָתְךָ תָּמִיד בְּזִרְיוֹת גְּדוֹל וּבְשְׂמַחָה רַבָּה וְעֲצוּמָה כְּרֵאוֹי לְהִזְדַּרֵּז וְלִשְׂמַח בְּעֲבוֹדָתְךָ וּבְתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה אֲשֶׁר הֵם חַיִּינוּ וְאֲרַךְ יָמֵינוּ בְּזָה וּבְכָפֵא לְעַד וּלְנִצְחָה וְחוּץ מִזֶּה הַכֹּל הִבֵּל נִדְרָךְ הַכֹּל הַכֹּלִים אֵין בּוֹ מִמֶּשׁ. "מָה יִתְרוֹן לְאָדָם בְּכָל עֲמָלוֹ שְׂיַעֲמַל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ". חוּץ מִתּוֹרָה וּתְפִלָּה וְעֲבוֹדָה, מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוּמָךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמִתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָיִם.

הַחַיִּינִי וְהַקִּימֵנִי מֵעַפְר אֶרֶץ אֲשֶׁר בְּעֻנּוּתֵינוּ הִרְבִּים יַרְדְּנוּ עַד עַפְר מִמֶּשׁ וַיּוֹתֵר מִזֶּה. "כִּי שָׁחָה לְעַפְר נַפְשֵׁנוּ דְבָקָה לְאֶרֶץ בְּטַנְנוּ, קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפְדָנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ. דְבָקָה לְעַפְר נַפְשֵׁי חַיִּי כַּדְבָרְךָ." כִּי אַתָּה מְקִים מֵעַפְר דָּל וּמֵאֲשָׁפוֹת תָּרִים אֲבִיוֹן, הַקִּימֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ וּנְפִלְאוֹתֶיךָ מִכָּל הִירִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת שֶׁנִּפְלָתִי עַד הַנָּה, כִּי אֵין מִי שְׂיֻכַּל לְהַקִּימֵנִי, כִּי אִם אַתָּה וְהַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים לְבַד. וַפְּנֵי לְזִרְיוֹת וְשִׁמְחָה הַמְּחִיִּין אֶת הַמַּחִין וְכָל קוֹמַת הָאָדָם. יִדְךָ תַּכּוֹן עָמִי, אַף זְרוּעֶךָ תִּאֲמָצֵנִי וְתַחֲזָקֵנִי בְּכָל פֶּעַם בְּדַרְכֵי עֲצוּתֶיךָ הַעֲמוּקוֹת הַנְּפִלְאוֹת, בְּאִפְּן שְׂאֻזָּכָה לְגִרְשׁ מֵאֵתִי הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת לְגַמְרֵי וְלִהְפֹּכֶם לְזִרְיוֹת וְלִשְׁמִחָה גְדוֹלָה. "תַּחֲחֵי נַפְשֵׁי וְתַהֲלִלְךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעֲזֹרֵנִי." כִּי מִמֶּךָ לֹא יִפְּלֵא כָּל דָּבָר וְאֵין שׁוֹם דְּבָר נִמְנָע מִמֶּךָ, מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מְלָךְ מַמְיֹת וּמְחִיָּה וּמִצְמִיחַ יְשׁוּעָה, קָיָם בִּי תַּחֲחִית הַמַּתִּים מִמֶּשׁ, כִּי אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ כָּבֵד הִרְבִּיתָ נְפִלְאוֹתֶיךָ עָמִי בְּלִי שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה מֵעוֹדֵי וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה. הַחַיִּינִי וְקִימֵנִי מֵעַתָּה בְּחַיִּים אֲמִתִּיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. הִטְעִימֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ וּנְפִלְאוֹתֶיךָ מַחַיִּים שְׂזָכוּ הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים זְכוּרָנִים לְבִרְכָה אֲשֶׁר הָיוּ חַיִּים חַיִּים אֲמִתִּיִּים, בְּכָל עֵת, וְזָכוּ לְחַיִּים חַדְשִׁים וְנוֹרָאִים וְנְפִלְאִים בְּכָל פֶּעַם, אֲשֶׁר יֵשׁ כַּח בְּחַיִּים שְׁלֵהֶם לְהַשְׁפִּיעַ עָלֵי אֹר הַחַיִּים גַּם עַתָּה אֵיךְ שְׂאֻנִי עַתָּה, בְּאִפְּן שְׂאֻזָּכָה גַּם אֲנֹכִי לְחַיּוֹת עַל כָּל פְּנִים מֵעַתָּה חַיִּים אֲמִתִּיִּים חַיִּים אַרְוִפִּים חַיִּים טוֹבִים חַיִּים הַנִּקְרָאִים חַיִּים בְּאַמֶּת. "תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שְׁבַע שְׁמַחֹת אֶת פְּנִיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נִצַּח. יְהִיו לְרַצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי." אָמֵן.

קכט

מיוסד על תורה ק"צ בליקוטי מוהר"ן

"יי חַקְרַתֵּנִי וְתַדַּע, אַתָּה יַדְעָתָּ שְׁבָתִי וְקוֹמֵי בְּנִתָּה לְרַעֲי מִרְחוֹק, אֲרַחֲחֵי וְרַבְעֵי זְרִיתָ וְכָל דְּרָכֵי הַסְּכַנְתָּה, כִּי אֵין מְלָה בְּלִשׁוֹנֵי הֵן יי

ידעת בלה", רבוננו של עולם נותן התורה, אוהב עמו ישראל, הבוחר בעמו ישראל באהבה, אתה ברחמיך נתת לנו בחירה שיהיה לנו כח לבחור בחיים או להפוך חס ושלום, אשר זה הענין של כח הבחירה שנתת להאדם הוא פלאי פלאות, הפלא הגדול שבכל פלאות בריותיך שבראת בכל העולמות (במובא בכמה ספרי קודש), כי אין דבר נפלא ונורא ונעלם ונסתר בכל הבריאה של כל העולמות, כמו זאת הפליאה הנשגבה והחדוש הנפלא והנעלם שיהיה נמצא נברא בעולם בכתך, שיהיה לו כח הבחירה לבחור בדרך שהוא רוצה, שיהיה לו כח לעשות רצונה או פנגד רצונה חס ושלום. ועל זה אמר דוד המלך עליו השלום "נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד. פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה. אנה אלך מרוחק ואנה מפניך אברח". ובכן באתי לפניך אדון הנפלאות, שתהיה בעזרי ותושיעני ותהיה עמי תמיד שאטה את כח בחירתי אליך ולרצונה. שאזכה תמיד בכל עת לבחור בחיים בדרך הטוב והאמת פרצונה וכרצון הצדיקים האמתיים, ולא אטה מרצונה זמין ושמאל כל ימי חיי עד עולם.

רבוננו של עולם אדון כל, אתה הודעתנו ברחמיך שעקר כח הבחירה של ישראל שקבלו את התורה על ידי משה רבנו עליו השלום, הוא רק על ידי שלא דברת עם ישראל בעצמם אליהם לנכח, רק כל דבריך היה עם משה רבנו עליו השלום, והם שמעו בדברך עמו, ומחמת זה יש לנו כח הבחירה על כל דברי התורה הזאת. כי כל אשר ידבר ה' אל האדם בעצמו הוא מכרח לעשותו בלי בחירה, ומשה רבנו לא היה לו כח הבחירה על מצות התורה רק כל בחירתו היה בענין משה הוסיף יום אחד מדעתו דהינו במה שלא בארת לו בפרוש, והיה מכרח להבין מדעתו איך להתנהג, ובזה היה כל כח בחירתו. והנה אנכי בעניי אשר התאות והמדות מתגברים עלי כמו שמתגברים ורודפים אותי מאד בכל עת, ויש לי בחירה גדולה על כל דברי התורה ואני צריך התחזקות גדולה וישועה ורחמים גדולים

מאתך תתברך שאזכה להטות כח בחירתי לחיים לבחר בטוב ולמאס ברע. ועתה מה אעשה אשר נוסף לכל זה אני מספק הרבה בכמה דברים איך להתנהג בהם, ודעתי ועצתי חלוקה מאד בהרבה דברים אשר אני יודע כלל לבון בהם רצונך באמת איך להתנהג בהם, ונדמה לי שאם הייתי יודע רצונך באמת הייתי מתנהג כרצונך בודאי.

"ועתה יי אלהינו אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יוצרנו ומעשה ידך כלנו", הורני ולמדני מה אעשה ומה אפעל, כי משה רבנו ושאר צדיקים גדולים ונוראים שהיה להם בחירה בענינים כאלה שהיו מספקים בהם איך הוא רצונך, היה להם כח וגבורה גדולה כי היו "גבורי כח עושי דברו" ודמין למלאכים ממש, וכבר שברו כל התאוות לגמרי ולא היה להם בחירה מצד התאוה בשום דבר שבעולם, ועל כן היה ראוי שיהיה להם בחירה, בבחינת משה הוסיף יום אחד מדעתו, שהם הדברים שהיו מספקים בהם. אבל איש עב וגם כמוני, אשר הרביתי לפשע נגדך, ועדין התאוות רודפים אחרי כל כף ואני חושב מחשבות בכל עת למצא עצה ותחבולה ותרופה לדחותם מעלי, וכח בחירתי מגשמת מאד, מה אעשה כשנוסף לזה מבלבלין אותי הרבה וכמה ספקות וחקלקת העצה בכמה דברים שאני יודע איך להתנהג בהם. במה אזכה למצא הדרך הישר והנכון באמת, באפן שאזכה להתקרב אליך באמת לאמתו.

רבוננו של עולם מרב בלבול דעתי טענותי נסתתמין ואיני יכל לפרש שיחתי היטב, אבל אתה יודע כל תעלומות לבבי, ועתה הורני ולמדני מה לעשות, ואיך להתנהג מעתה כל ימי חיי. למדני עצה וגבורה למלחמה כבדה כזאת. קומה בעזרתי והושיעני שאזכה להטות לבבי אליך לבחר בטוב בכל הדברים שאני יודע אמתת רצונך בהם על פי תורתך הקדושה, ולא אלך עוד אחרי שרירות לפי הרע, ולא אתור אחר לבבי ואחרי עיני, רק אזכה בכל עת להטות בחירתי לדרך החיים והטוב והאמת. ותאיר עיני בתורתך ותלמדני ברחמיך בכל עת

שְׁאֵזְכָּה לִידַע הָאֵמֶת וְלִכְנוֹן רְצוֹנָךְ בְּכֹל הַדְּבָרִים שְׁאֲנִי מְסַפֵּק בָּהֶם, "הוֹרְנִי יי דְרָכְךָ אֶהְלֵךְ בְּאֵמֶתְךָ, יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׁמֶךָ. הַדְרִיכֵנִי בְּאֵמֶתְךָ וְלַמְדֵנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, קוֹיֵתִי כָּל הַיּוֹם. הוֹרְנִי יי דְרָכְךָ, וַיִּנְחַנִּי בְּאַרְחַ מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרִי".

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מְלֵא רַחֲמִים וְכֹפֵי לְהַכְלִיל בְּצַדִּיקֵי אֵמֶת עַד שְׂתִיבְטְלוּ מִמֶּנִּי כָּל הַתְּאוֹת וְכֹל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה שְׁלֵא יִהְיֶה לִּי שׁוֹם תְּאוֹה וְחֻמְדָּה לָהֶם כָּלָל, רַק אֵזְכָּה לְהִטּוֹת שְׁכָמִי לְסָבֵל עַל תּוֹרָה וְתַפְלָה וְעִבּוּדָה וְלַהֲרַבּוֹת בְּצַדִּיקָה וְגַמְלִיּוֹת חֲסָדִים וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי מִסְּפָקוֹת וּבִלְבוּלִים וּמִחֲלָקֵת הָעֵצָה, רַק אֵזְכָּה תָּמִיד לִידַע אֵמֶת רְצוֹנָךְ בְּכֹל הַדְּבָרִים שְׁבַעוּלָם, כִּי אֲנִי סוֹמֵךְ עָלֶיךָ בְּכֹל תְּנוּעוֹתַי וְכִרְצוֹנָךְ אֶעֱשֶׂה. "הוֹרְנִי יי דְרָךְ חֲקִיךָ וְאַצְרְנָה עֲקֵב, הַדְרִיכֵנִי בְּנִתִּיב מְצוֹתֶיךָ כִּי בּוֹ חִפְצָתִי הֵט לְבִי אֶל עֲדוֹתֶיךָ וְאֵל אֶל בְּצַע". רַחֵם רַחֵם מְלֵא רַחֲמִים עָלַי וְעַל כָּל הַתְּלוּיִם בִּי. "תְּהִי יְדָךְ לְעִזְרוֹנִי כִּי פְקוּדֶיךָ בְּחֻרְתִּי. תְּחִי נִפְשִׁי וְתִהְלֶךְ וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעֲזֹרוּנִי. תְּעִיתִי כְּשֶׁה אֹבֵד בְּקֶשׁ עֲבָדְךָ כִּי מְצוֹתֶיךָ לֹא שְׁכַחְתִּי". תְּעִינֵנו לְשִׂמְחָה יְמִינְךָ תִּקְרַבֵנִי, "תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שְׁבַע שְׂמֵחוֹת אֶת פְּנֶיךָ, נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נִצַּח. יְהִיו לְרְצוֹן אִמְרֵי כִּי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי", אָמֵן וְאָמֵן.

קל

מיוסר על תורה קצ"א בליקוטי מוהר"ן

"יי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד" וְלִגְדֻלַּתְךָ אֵין חֶקֶר, וּבְרָאתְךָ אֵת הָאָדָם בְּרַחֲמֶיךָ וְטוֹבְךָ כְּדֵי שְׂיִזְכָּה לְדַעַת וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ, "לְחִזּוֹת בְּנַעַם יי וְלִבְקֹר בְּהִיכָלוֹ" שְׁזֶה עֶקֶר הַתְּעַנוּג הַנִּפְלָא שְׁבָכֵל הַתְּעַנוּגִים שְׁבָזָה הָעוֹלָם וְשְׁבָכֵל הָעוֹלָמוֹת עַד שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְכַנּוֹתוֹ בְּשֵׁם תְּעַנוּג וְטוֹב כִּי אִם בְּדֶרֶךְ שְׂאֵלָה. אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לָזֶה. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַבְּטַחְתָּ עַל יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים לְהַנְחִיל לְכָל צַדִּיק וְצַדִּיק שׁ"י עוֹלָמוֹת כְּמוֹ

שְׁפֹתוֹב: "לְהַנְחִיל אוֹהֲבֵי יֵשׁ, וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אֲמֵלֵא" וְגַלִּיתָ לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁכָּל הַשָּׁ"י עוֹלָמוֹת מְרַגִּישִׁין רַק בְּלֵב, וְעַל כֵּן כָּל לְהִיּוֹת שְׂיֹשֵׁב אֶחָד אֲצֵל חֲבֵרוֹ בְּגֵן עֵדֶן, וְלִזֶּה יִהְיֶה כָּל הַשָּׁ"י עוֹלָמוֹת בְּלֵבוֹ, וְחֲבֵרוֹ שְׂיֹשֵׁב אֲצֵלוֹ יִהְיֶה חֶסֶד וְרִיק מֵהֶם, כִּי לְבוֹ חֶסֶד מִכָּל זֶה. וְעַתָּה, אָבִי שְׂבִשְׂמִים רַחֵם עָלַי וְזַכְּנִי מֵעַתָּה עַל כָּל פְּנִים לְהִיּוֹת בְּכָלֵל יִרְאַיִךָ וְעוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ בְּאֵמֶת, עַד שְׁאֲזַכֶּה גַם כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ וְטוֹבְךָ הַנִּפְלֵא וְהַנּוֹרָא לְנַחַל אוֹתָם הַשָּׁ"י עוֹלָמוֹת בְּלֵבִי בְּאֵמֶת, שְׁאֲזַכֶּה לְדַעַת וּלְהַפִּיר אוֹתְךָ בְּאֵמֶת בְּהַשְׁגוֹת אֲמִתִּיּוֹת כְּאֵלֶּה שֶׁהֵם בְּחִינַת נַחֲלַת שָׁ"י עוֹלָמוֹת.

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם מְלֵא רַחֲמִים, אַתָּה יְדַעְתָּ כַּמָּה אָנִי רַחוּק מִזֶּה בְּלִי שְׁעוֹר, כִּי עֵדִין אָנִי צָרִיךְ לְהַעֲתִיר הַרְבֵּה לְהַנְצִיל מִהַגְהֵנָם מִשְׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת וּמִתַּחֲתֵיו כִּי הַרְבִּיתִי לְפִשְׁעַ נְגִדָּךְ, עַד אֲשֶׁר "עוֹנוֹתַי עֲבָרוּ רֵאשִׁי, כְּמִשָּׂא כְבֵד וְכַבְדּוֹ מִמְּנִי, טִבְעַתִּי בִּינוֹן מִצוֹלָה וְאִין מְעַמֵּד, בְּאֵתִי בְּמַעֲמָקֵי מַיִם וְשִׁבְלַת שְׁטָפְתָנִי". וְלֹא דִי לָנוּ בְּעוֹנוֹת הָרֵאשׁוֹנִים כִּי אִם הוֹסַפְתִּי עֲלֵיהֶם עוֹד חֲדָשִׁים. מָה אוֹמֵר, מָה אֲדַבֵּר מָה אֲצַטְדִּיק, אִךְ כָּבֵר גְּלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי צַדִּיקֶיךָ עֲצָם רַבּוּי רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶּיךָ בְּלִי שְׁעוֹר עַל כֵּן אָנִי מַחְיָב בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא לְהַתְחַזֵּק וּלְהַתְנַפֵּל לְפָנֶיךָ וּלְהַעֲתִיר עֵדִין לְזַכּוֹת לְכָל הַטּוֹבוֹת שֶׁבְּכָל הָעוֹלָמוֹת כְּאֲשֶׁר הִזְהַרְנוּ מִצַּדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּים, וְהַעִירוּ אֶזְנוֹנֵנוּ מִמָּךְ לְקוֹיּוֹת וּלְצַפּוֹת לְזֶה.

מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם רַחֵם, הַצֵּל הַצֵּל הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה, הַצִּילֵנִי מִחֲרָפוֹת וּבּוֹשׁוֹת בְּזֶה וּבְכָא, הַצִּילֵנִי מֵעֲנֻשֶׁיךָ הַקָּשִׁים. הַצִּילֵנִי מִזַּעֲמֶךָ. חוּסֶה עָלַי כְּרֹב רַחֲמֶיךָ. רַחֵם עָלַי וְהִיָּה בְּעֲזָרִי לְהַתְעוֹרֵר מֵעַתָּה עַל כָּל פְּנִים לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת. עֲזָרְנִי מֵעַתָּה לְהִיּוֹת אִישׁ כְּשֶׁר בְּאֵמֶת, כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב וְכְרִצּוֹן צַדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּים, בְּאֶפֶן שְׂגָם אֲנֹכִי אֲזַכֶּה לְנַחַל שָׁ"י עוֹלָמוֹת בְּאֵמֶת. וְאַל תְּבִישְׁנִי מִשְׁכָּרִי וְאַל תַּחֲפִירְנִי מִתַּקְוֹתַי, כִּי רַחֲמֶיךָ רַבִּים מְאֹד, רַחֲמֶיךָ רַבִּים בְּלִי שְׁעוֹר. "רַחֲמֶיךָ רַבִּים יִי כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲיִינִי". רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל הַתְּלוּיִים בִּי לְמַעַן שְׂמֶךָ, בְּזַכּוֹת וְכַח הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּים שְׂאָנוּ נִשְׁעָנִים עֲלֵיהֶם תְּמִיד. בְּכַחֵם וּבְזַכּוֹתָם

באתי לפניך בעל הרחמים לבקש אותך על כל אלה, "עשה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר", עשה עמי פלאי פלאות באפן שאזכה מעתה על כל פנים להיות כרצונך הטוב באמת תמיד, ולא אשוב עוד לכסלה. עזרני מעתה לגרש ממני כל המחשבות רעות וכל המחשבות המבלבלות, ותהיה עמי תמיד להמשיך כל רעיוני ומחשבותי לתוך תורה ותפלה, באפן שאהיה דבוק בך ובתורתך ובעבודתך מעתה ועד עולם. "יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי" אמן ואמן.

קלא

מיוסר על תורה קצ"ב בליקוטי מוהר"ן

"זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך במעשה ידיך אשוחח, פרשתי ידי אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה, אזכר מעללי יי פי אזכרה מקדם פלאך, זכור תזכר ותשוח עלי נפשי", רבונו של עולם זוכר כל הנשפחות אפה הוא מעולם, ואין שכחה לפני כסא כבודך, עזרני והושיעני למען שמך שאזכה לזכר היטב את כל הדבורים של הצדיקים אמתים שזכיתי לשמע מפיהם ולראות בספריהם זכני שאזכר היטב בכח הזכרון יפה את כל דבור ודבור שיצא מפיהם ושמעתי מפיהם או מפי כתביהם, כי אפה יודע עצם רום מעלות נשגבות של כל דבור ודבור הקדוש שיצא מפיהם אפלו במילי דעלמא, אשר אין ערך אליהם, כי כל דבריהם אמת וצדק. ומי שזוכה לקבל דבריהם באמת ולחקקם בכח זכרונו יפה, הוא מקבל פניו ושכלו ונשמתו של הצדיק, ונחקק בדעת המקבל והשומע אור פני הצדיק ושכלו ונשמתו. מכל שפן כששומעים מהם דברי תורה הקדושים, וברחמיך הרבים אזנים פריית לי, וכמה פעמים מתנוצץ בלבי מעט עצם נפלאות קדשת דבריהם הנוראים, המאירים לארץ ולדרים עליה באור נפלא ונורא מאד מאד עד אין חקר, עד אשר

נתעורר לבי קצת להתקרב אליך באמת. אבל בעוונותי הרבים התגברה עלי השכחה ונשכח ממני אור דבריהם המאירים ונתרחקתי ממך כמו שנרחקתי. שכחתי את טובתי, ונשיתי את קדשם. "נשכחתי כמת מלב הייתי ככלי אבד". על כן באתי לפניך בעל הרחמים, מזכיר נשכחות, שתרחם עלי מעתה, ותזכירני לזכר מעתה את כל דברי אמת שאשמע מפי הצדיקים אמתים, או מה שאלמוד בספריהם הקדושים, ותזכירני ברחמיך כל מה ששמעתי כבר ושכחתי. הכל תזכירני ברחמיך, ולא אשכח עוד דבר ממשנתי כל ימי חיי עד עולם.

ותהיה בעזרי ותושיעני מהרה שאזכה לקים מה שהזירונו רבותינו זכונם לברכה, לציר לפני בשעת הלמוד דמות דיוקנו של התנא והצדיק שאני לומד דבריו הקדושים. ויהיה דומה בעיני כאלו הצדיק והתנא עומד לפני. וכן כשאדבר ואספר דברי תורתו לאחרים השומעים ממני יהיה מציר ועומד לפני דמות דיוקנו הקדוש, עד שיהיה נחשב כאלו התנא והצדיק בעצמו מדבר עמהם, ושומעים דבריו מפיו הקדוש בעצמו. באפן שיעשו דבריהם הקדושים פעלתם בשלמות. ויגמרו הצדיקים כל התקונים שהתחילו להמשיך בעולם, להחזיר כל העולם לעבודתך ולתורתך באמת. ותזכירני לחזר כל דבור וכל חדוש אמתי של התורה הקדושה מאה פעמים ואחד לפחות באפן שאזכר היטב כל דבור ודבור בדעתי ולא אשכח ממשנתי אפלו דבור אחד לעולם, עד שיהיה נחקק ונצטר בדעתי ושכלי ונשמתי פניו ושכלו ונשמתי של הצדיק האמת שאני לומד ועוסק בדבריו הקדושים והנוראים, באפן שארגיש היטב טעם נעם מתיקות ערבות דבריהם הנשגבים, ויאיר בדעתי ונשמתי אור התנוצצות דבריהם המאירים באור נשגב ונורא מאד מאד. למען אזכה לשוב אליך מהרה, להשליך אליי כסף וזהב ולא אלך עוד אחרי שרירות לבי הרע, ואמשיך ואשמט את עצמי מהכלי עולם הזה ותאוותיו ותענוגותיו, ואשים כל מגמתי ותשוקתי וחפצי וחשקי ורצוני ותקנותי

לְעוֹלָם הַבֹּא הַנִּצְחִי הַקָּיָם לְעַד, וְלֹא אֶחְלִיף עוֹלָם עוֹמֵד בְּעוֹלָם עוֹבֵר, כְּצֵל עוֹבֵר.

רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְזַכְּנִי לְזִכְרוֹן אֱמֶת דְּקִדְשָׁה, לְזִכֹּר הַיֵּטֵב אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. וְתַזְכְּנִי לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּדֵי הַיֵּטֵב, לְהַגִּיחַ בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה יוֹמָם וְלַיְלָה, וְלַחֲזוֹר כָּל דְּבָר מֵאֵה פְעָמִים וְאַחַד בְּאַפֵּן שְׂאֵזְכֹר תְּמִיד אֶת כָּל דְּבוּר וְכָל חֲדוּשׁ וְכָל טַעַם וְעֵצָה אֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה הַמְּלֵאָה עֲצוֹת וְאוֹרוֹת קְדוּשׁוֹת וְנוֹרָאוֹת, וְלְזַכְּרֵם הַיֵּטֵב בְּכַח הַזְכָּרוֹן שְׁלִי יָפָה כָּל יְמֵי חַיֵּי עַד עוֹלָם. עַד הַיּוֹם אֲשֶׁר תֵּאֱסָפְנִי אֵלֶיךָ בְּשָׁלוֹם. וְאַזְכֶּה לְבוֹא לְשֵׁם עִם כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה שְׂיִהְיֶה קָשׁוּר וְחֻקוֹק וְכִלּוּל וְנֶאֱחָד בְּשִׁכְלִי וְנִשְׁמָתִי כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב וְשֶׁבְעַל פִּה. וְאַזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ לְהִיּוֹת בְּכֻלָּל יִרְאַיֶךָ עוֹסְקֵי תוֹרַתְךָ שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶם אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁבָּא לְכֹאֵן וְתִלְמוּדוֹ בִּידוֹ. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמֶךָ, כִּי אֲנֹכִי בְעֵנְיִי יָדַעְתִּי שֶׁפְּלוּתִי וְגִרְעוּתִי כְּמֵה אֲנִי רַחוּק מִכָּל זֶה, אִךְ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּטַחְתִּי כִּי אֲתָה טוֹב וַיִּמְטִיב לְכֹל, וְאַתָּה חַפֵּץ שֶׁנִּתְפַּלֵּל וְנִעֲתִיר לְפָנֶיךָ עַל כָּל הַטּוֹבוֹת הַגְּדוּלוֹת הָאֱמֶתִיּוֹת וְהַנִּצְחִיּוֹת. וְעַל זֶה תִּמְכַּתִּי יִתְדוּתִי לְבוֹא לְפָנֶיךָ בְּפָנִים שְׂאֵינָם יָפוּת כְּאֵלֶּה, לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שֶׁתֵּאִיר עָלַי אִוֹר פָּנֵי מְלֶךְ חַיִּים, שֶׁהֵם אִוֹר פָּנֵי הַצְּדִיקִים הָאֱמֶתִיִּים. "הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ. פָּנֶיךָ הָאֵר הַבְּעִבְדְּךָ וְלִמְדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ", וַיִּקְרָם בָּנוּ מִקְרָא שְׁפֵתוֹב: "בְּאוֹר פָּנֵי מְלֶךְ חַיִּים וַיִּצְוֵנוּ כְּעַב מִלְּקוֹשׁ. אֱלֹהִים יַחַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פָּנֵינוּ אֲתָנוּ סֵלָה. בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּ, וְבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן":

קלב

מיוסד על תורה קצ"ד בליקוּמי מוהר"ן

מְלֶךְ הַכְּבוֹד, זַכְּנִי שְׂאֵהֶיָה בּוֹרַח מִן הַכְּבוֹד, בְּתַכְלִית בְּאֵמֶת. וְתַהֲיֶה עִמִּי תְּמִיד, וְתִתֵּן לִי חֻכְמָה בִּינָה וְדַעַת אֱמֶתִי. וְאַזְכֶּה לְדַעַת גְּדֻלַּתְךָ

ורוממותך וממשלתך אשר מלא כל הארץ כבודך, ובכל דבור ודבור מלבש כבוד מלכותך. כי הדבור הוא היכל המלך, עד שאכתבטל בעיני עצמי נגד כבודך ולא אחפץ שום כבוד כלל. כי מי הוא פתי ירצה כבוד בהיכל המלך, כי כל הכבוד הוא רק בהדבור שהוא היכל המלך, ומי הוא השוטה שירצה לקבל כבוד בפני המלך, אשר כל הכבוד והגדלה והממשלה שלו לבד. רחם עלי ותן לי דעת אמתי לידע כל זה באמת, ולא ארדף אחר הכבוד כלל, רק אדרבא אתרחק ואברח מן הכבוד בתכלית באמת. ואמסר כל הכבוד אליך וליראיך האמתיים לבד אשר אתה חפץ בכבודם באמת ויקים מקרא שפתוב: "שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד, מי זה מלך הכבוד יי עוזו וגבור יי גבור מלחמה. שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד. מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד סלה. ברוך יי אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו, וברוך שם כבודו לעולם, וימלא כבודו את כל הארץ, אמן ואמן".

קלג

מיוסד על תורה קצ"ה בליקוטי מוהר"ן

"בקרואי ענני אלהי צדקי, בצר הרחבת לי, חנני ושמע תפלתתי". רבנו של עולם מלא רחמים טוב ומטיב לכל, זכני ועזרני ופתח עיני ולבי ודעתי שאזכה תמיד להסתפל על הטובות וההרחבות שאתה מטיב עמי ומרחיב לי גם בתוך הצרה והמצוקה בעצמה, אשר רק על ידי זה יש לי חיות וקיום בתוך מעוף מצוקותי וצרותי, צרות הנפש והגוף, אשר סבוני גם סבוני בתרונני והדריכוני אשר כמעט אין דרך לנטות זמין ושמאל, אשר איני יודע להיכן לברח ממני בעצמי, כי אנכי בעצמי סבותי בנפשי כל מה שעובר עלי בעוונותי הרבים ובמעשי הרעים ומחשבותי המגנות. ואף על פי כן חסדך לא

הסרת מַמְנִי, "חסדי יי כּי לא תִמְנּוּ כּי לא כּלוּ רַחֲמֵי. כּי חֲסִדְךָ גְדוֹל עָלַי וְהַצִּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׂאוֹל תַּחֲתֶיךָ". חֲסִדְךָ גְדוֹל עָלַי מְאֹד מְאֹד בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, כּי לֹאִי חֲסִדְךָ הַנִּפְלָא וְהַנּוֹרָא וְהַנְּשָׁגָב אֲשֶׁר אַתָּה גּוֹמֵל עִמִּי בְּכָל עֵת כְּבֹר אֲבֹתַי בְּעֵנַי. "לֹאִי יי עֲזַרְתָּה לִּי, כִּמְעַט שָׁכַנָּה דוּמָה נִפְשִׁי". וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר חֲסִדְךָ וְרַחֲמֶיךָ רַבִּים וְעֲצוּמִים עָלַי כָּל כֶּף עֲזַרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֻזָּכָה לְהַרְגִישׁ וּלְרְאוֹת וּלְהַפְּיֹר בְּכָל עֵת חֲסִדְךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂאֻזָּכָה מְטִיב עִמִּי בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה וְרַגַע וְאֻזָּכָה לְרְאוֹת וּלְמַצֵּא כָּל הַהֲרַחְבוֹת וְהַיְשׁוּעוֹת שְׂאֻזָּכָה מְרַחֵב לִי גַם בְּתוֹךְ הַצָּרָה בְּעֲצָמָה רַחֲמָנָא לְצַלֵּן. וְעַל יְדֵי זֶה אֻזָּכָה לְשִׂמְחָה בִּישׁוּעַתְךָ תָּמִיד וְלְהַתְּחַזֵּק וּלְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ תָּמִיד יְהִיֶּה אִיךָ שְׂיִהְיֶה. וְאַהֲיֶה תָּמִיד מוֹדָה עַל הָעֶבֶר וְצוּעַק לְעֵתִיד לְבוֹא. וְלֹא יְהִי בְּלִבִּי שׁוֹם עֲקָמִימוֹת כָּלֵל עַל הַנְּהַגוֹתֶיךָ וּדְרָכֶיךָ הַטּוֹבִים וְהַיְשָׁרִים וְהַנְּכוּחִים בְּאַמְתָּ. וּבְכָל מָה שְׂעוּבָר עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אֻזָּכָה לְהַאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, כּי צַדִּיק וְיָשָׁר אַתָּה, כּי אַתָּה מְנַהֵג עוֹלָמְךָ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתֶיךָ בְּרַחֲמִים כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "טוֹב יי לְכָל וְרַחֲמֵי עַל כָּל מַעֲשָׂיו".

רַחֵם עָלֵינוּ מְלֹא רַחֲמִים, מְלֹא חֶסֶד בְּכָל עֵת, וּגְרַשׁ וּבַטֵּל מֵאַתָּנוּ כָּל מִינֵי עֲקָמִימוֹת שְׂבִלְכַבְּנוּ. וְלֹא יַעֲלֶה וְלֹא יָבֵא עַל לְבַבְנוּ שׁוֹם מִחֲשָׁבָה וְהַרְהוּר עַל דְּרָכֶיךָ וְהַנְּהַגוֹתֶיךָ, רַק אֻזָּכָה לְהַבִּיט וּלְהַסְתַּפֵּל עַל הַרַחְבוֹתֶיךָ וְנִפְלְאוֹת חֲסִדְךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ בְּכָל עֵת. וְאַפְלוּ בְּתוֹךְ הַצָּרָה בְּעֲצָמָה רַחֲמָנָא לְצַלֵּן אַתָּה מְרַחֵב לָנוּ הַרַחְבָּה בְּדְרָכֶיךָ נִפְלְאִים וַיְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת, מְלַבֵּד מַה שְׂאָנוּ מְצַפִּים וּמְקוּיִם בְּכָל עֵת שְׂתוּצִיאָנוּ וְתַגְּאֵלְנוּ מִהֲרָה מִתּוֹךְ כָּל הַצָּרוֹת לְגַמְרֵי וְתוֹשִׁיעֵנוּ יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה.

אַבִּינוּ אֵב הַרַחֲמָן חוֹמַל דְּלִים, מוֹשִׁיעַ בְּעַת צָרָה, יְהִמוּ מַעֲיָךְ וַיְכַמְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ עֵתָה בְּעַת צָרָה הַזֹּאת. עֲנֵנוּ יי עֲנֵנוּ כּי בְּצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ, צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֲזָרַת יִשְׂרָאֵל, וְעֲזַרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, וְשִׁמְרֵנוּ וְהַצִּילְנוּ מִפְּגָם הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּכָל מָה שְׂעוּבָר עָלֵינוּ בְּעֵתִים הַלְלוּ,

כי אַתָּה יוֹדֵעַ מְרִירוֹת הַצָּרוֹת הַכְּפוּלוֹת שְׁעוֹכְרִים עֲתָה עַל עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, וְלֹא דֵי לָנוּ בְּכָל צָרוֹתֵינוּ אֲשֶׁר הִגִּיעַ עַד הַנֶּפֶשׁ עוֹד הֵם
 מִתְגַּבְּרִים וּמִתְפַּשְׁטִים חֵס וְשָׁלוֹם לְעַקְם לְבַב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהִרְהַר אַחַר
 מִדּוֹתֶיךָ חֵס וְשָׁלוֹם וְלִפְגַּם בְּאַמוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה חֵס וְשָׁלוֹם, וְאִין מִי
 יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ כִּי רַבּוּ מְכַאוּבְנוּ
 וְצָרוֹת לְבַבְנוּ, שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמֵר שְׁאֲרֵית יִשְׂרָאֵל וְחוּסָה בְּרַב רַחֲמֶיךָ
 עַל כָּל נֶפֶשׁ וְנֶפֶשׁ מִיִּשְׂרָאֵל, שְׁלֵא יִפֹּל שׁוֹם אֶחָד מִהָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה
 עַל יְדֵי כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עֲתָה עַל יִשְׂרָאֵל, רַק אֲדַרְבָּא עַל יְדֵי זֶה נִתְחַזַּק
 וְנִתְעוֹרֵר כְּלָנוּ לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמַּת וּבְלַב שְׁלָם, וְנַעֲתִיר וְנִתְפַּלֵּל וְנַצְעֵק
 אֵלֶיךָ עַד שְׁתַּעֲנֶנּוּ, וְנִדַּע וְנִאֲמִין בְּהָאֲמַת כִּי לֹא תַעֲזֹב אוֹתָנוּ לְעוֹלָם
 חֵס וְשָׁלוֹם כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: "כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנִחַלְתּוּ לֹא יַעֲזֹב".
 וְנֶאֱמַר: "כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ אֶת עַמּוֹ בְּעַבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל
 יְיָ לַעֲשׂוֹת אֲתָכֶם לוֹ לְעַם. עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעָנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ,
 וְהַצִּילָנוּ וְכַפֵּר עַל חַטָּאתָנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. יְהִי לְרַצּוֹן אֱמֵרֵי פִי וְהִגְיוֹן
 לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי".

קלד

מיוסר על תורה ר"ז בליקוטי מוהר"ן

"יודוך יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְחִסְדֶיךָ יְבָרְכֶכָה. כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֵאֱמְרוּ
 וְגִבּוֹרֶתְךָ יְדַבְּרוּ לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרוֹתֶיךָ, וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ".
 רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם רַב חֶסֶד וְאַמַּת רַחֵם עָלֵי וְשְׁמַרְנֵי וְהַצִּילֵנִי מִדְּבוּרִים
 רָעִים וּבִכְפָּרֵט מְלִשׁוֹן הָרַע, שְׁלֵא אֲדַבֵּר שׁוֹם דְּבוּר רָע עַל שׁוֹם בַּר
 יִשְׂרָאֵל שְׁכַעוֹלָם אֲפִלוּ עַל הַקָּטָן שְׁבַקְטָנִים וְהַפְּחוֹת שְׁבַפְחוּתִים, מְכַל
 שְׁכָן וְכָל שְׁכָן עַל צַדִּיקֵי וְחִסְדֵי הַדּוֹר הָעוֹסְקִים בְּעַבּוֹדְתְךָ. רַחֵם עָלֵי
 וְשְׁמַרְנֵי וְהַצִּילֵנִי שְׁלֵא יֵצֵא מִפִּי שׁוֹם דְּבוּר נֶגֶד כְּבוֹדֶם חֵס וְשָׁלוֹם בֵּין
 בְּפָנֶיךָ בֵּין שְׁלֵא בְּפָנֶיךָ. אֱלֹהֵי, נִצַּר לְשׁוֹנֵי מְרַע, וּשְׁפָתֵי מְדַבֵּר
 מְרַמָּה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תַדָּם, וְנַפְשֵׁי כְּעַפְּרָה לְכָל תְּהִיָּה.

מָרָא דְּעֵלְמָא כְּלָא, רַחַם עָלֵי וְאֵל תְּשַׁחֲתַנִּי. הַצִּילֵנִי מִרִיב וּמִחֲלָקֶת, חוּסָה עַל נַפְשִׁי וְשֹׁמְרָנִי שְׁלֵא אַטְעָה אֶת עֲצָמֵי לֹמֵר שֶׁהוּא מְצֹוּה לְדַבֵּר עַל אֱלוֹ הָאֲנָשִׁים, כִּי אֵינִי חֶפֶץ בְּמַצּוֹת כְּאֵלוֹ, לֹא הֵן וְלֹא שְׂכָרָן. חוּס וְחַמֵּל עַל נַפְשֵׁנוּ וְרוּחַנוּ, וְנִשְׁמֹתֵנוּ, וְהַצֵּל אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל יִשְׂרָאֵל מִלְשׁוֹן הָרַע וּמִחֲלָקֶת, וּבִפְרָט בְּעִנְיַן הַמִּחְלָקֶת הַשְּׂכִיחַ עִכְשָׁו בֵּין גְּדוּלֵי הַדּוֹר וְאֲנָשֵׁיהֶם, שְׁנַעֲשֵׂה קִטְגוּרִיא בֵּין הַתְּלַמִּידֵי חֲכָמִים וְאֲנָשֵׁיהֶם.

רַחַם עָלֵינוּ בְּעַל הָרַחֲמִים בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, וְשֹׁמְרָנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל מִינֵי דְבוּרִים רָעִים וּפְגוּמִים, "שִׁיתָה יי שְׁמָרָה לְפִי, נִצְרָה עַל דֶּל שְׁפָתַי, אֵל תַּט לְבִי לְדַבֵּר רָע" שְׁלֵא אַחֲפֹשׁ וְאַבְקֹשׁ לְמִצַּא חֵס וְשְׁלוֹם פָּגָם וְחִסְרוֹן בְּעִבּוּרֵת הַכְּשָׁרִים וְלֹא בְּשׁוּם בַּר יִשְׂרָאֵל. וְתֵן בָּנוּ כַח בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים וְחִסְדֶּיךָ הַנּוֹפְלָאִים לְהַמְתִּיק כָּל מִינֵי גְבוּרוֹת הַבָּאִים לְבָנֵי אָדָם בְּפָרֵט לְהַגְדוּלִים וְחֲשׁוּבִים, רַחַם עָלֵינוּ וְהִנֵּה עִמָּנוּ תָּמִיד שְׁנוּזָה תָּמִיד לְהַתְגַּבֵּר בְּכָל עֵז לְדַבֵּר דְבוּרֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה וְיִרְאֵת שְׁמַיִם בְּאַמֶּת, בְּאִפְן שְׁנוּזָה לְהַמְתִּיק כָּל מִינֵי גְבוּרוֹת שְׁבַעוּלָם שְׁמָהֶם נִמְשָׁךְ הַדְּבוּר. וְתִשְׁמְרָנוּ וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל מִינֵי גְבוּרוֹת קְשׁוֹת שְׁלֵא יִגִיעוּ אֵלֵינוּ. וְתִרַחַם עַל גְּדוּלֵי הַדּוֹר אֲשֶׁר אֲלֵיהֶם מַגִּיעִים הַגְּבוּרוֹת קְשׁוֹת לְהַמְתִּיקָם וְתִהְיֶה עִמָּם תָּמִיד. וְתִתֵּן לָהֶם כַח בְּרַחֲמֶיךָ וְחִסְדֶּיךָ הַרְבִּים לְהַמְתִּיק כָּל הַגְּבוּרוֹת קְשׁוֹת שְׁבַעוּלָם הַבָּאִים אֲלֵיהֶם. וְתִשְׁמַר אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל יִשְׂרָאֵל, בְּפָרֵט כָּל גְּדוּלֵי הַדּוֹר בְּעֵת שְׁאִין בָּנוּ כַח חֵס וְשְׁלוֹם לְהַמְתִּיק הַגְּבוּרוֹת הַבָּאוֹת אֵלֵינוּ, שְׁעַל כָּל פְּנִים נִשְׁמַר נַפְשׁוֹתֵינוּ מְאֹד מְאֹד לְבִלִי לְדַבֵּר סָרָה עַל שׁוּם בַּר יִשְׂרָאֵל, מִכָּל שְׂפֵן שְׁלֵא לְדַבֵּר חֵס וְשְׁלוֹם עַל צְדִיקֵי הַדּוֹר וְהַנְּלוּיִם אֲלֵיהֶם. וְתִתֵּן כַח לְצְדִיקֵי הַדּוֹר הָאֲמִתִּיִּים שְׁיִמְתִּיקוּ כָּל הַגְּבוּרוֹת הַקְּשׁוֹת שְׁבַעוּלָם. וְיַעֲשׂוּ מֵהֶם תּוֹרַת חֶסֶד לְלַמֵּד בְּתוֹרָתָם לְאַחֲרֵים לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרוֹתֶיךָ, וּכְבוֹד הַדֵּר מִלְכוּתֶךָ.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם יוֹדַע תְּעִלוּמוֹת, אַתָּה לְבַד יוֹדַע כָּל מַה שְׁנַעֲשֵׂה בְּעִנְיַן זֶה וְכִמְהָ נִפְשׁוֹת שְׁקֵעוּ בְּזָה, שֶׁהִגִיעַ אֲלֵיהֶם גְּבוּרוֹת קְשׁוֹת רַחֲמָנָא לְצִלּוֹן, וְלֹא הִיָּה בָּהֶם כַח לְהַמְתִּיקָם, וְעַל יְדֵי זֶה נִכְשְׁלוּ וְנִפְּלוּ

וּדְבָרוֹ סָרָה עַל הַתּוֹרָה וְעַל הַצְדִּיקִים. וְעַל יְדֵי זֶה גָרְמוֹ שְׁנִסְתַּלְקוּ
בְּמָה צְדִיקִים קְדוֹשִׁים וְנוֹרָאִים עַד אֲשֶׁר נִשְׁאַרְנוּ כִּיתוּמִים וְאִין אָב,
כַּתְרֵן בְּרֹאשׁ הָהָר וְכִנְסָה עַל הַגְּבָעָה. וְאִין מִי יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ, עַל מִי יֵשׁ
לָנוּ לְהַשְׁעֵן עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְשִׁמְרֵנוּ
וְהַצִּילֵנוּ שְׁלֵא נִפְגַּם כָּלֵל בְּהַדְבּוֹר הַבָּא עַל יְדֵי הַגְּבוּרוֹת שְׁלֵא יִתְגַּבְּרוּ
הַגְּבוּרוֹת חֵס וְשְׁלוֹם לְהַחֲמִיץ לְבַבְנוּ לְדַבֵּר סָרָה עַל שׁוֹם אֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל. וּבִיּוֹתֵר תִּשְׁמַר אֶת גְּדוּלֵי הַדּוֹר וְחֲשׁוּבִים, אֲשֶׁר אֲלֵיהֶם
מַגִּיעִים הַגְּבוּרוֹת קָשׁוֹת הַיּוֹצְאִים לְעוֹלָם לְפַעֲמִים, שְׁמָרֵם וְהַצִּילֵם
בְּרַחֲמֵיךָ וְחֲסָדֵיךָ הַרְבִּים שְׁלֵא יִפְגְּמוּ בְּהַגְּבוּרוֹת הַקָּשׁוֹת כָּלֵל, שְׁלֵא
יִתְגַּבְּרוּ הַגְּבוּרוֹת עֲלֵיהֶם לְהַבִּיא אוֹתָם חֵס וְשְׁלוֹם לְדַבֵּר עֲתָק עַל
צְדִיקֵי הַדּוֹר וְאַנְשֵׁיהֶם רַחֲמָנָא לְצַלָּן. רַק תִּשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם וְעַלֵּינוּ כַּח
מַגְדוּלֵי בַחֲרֵי צְדִיקֵי הַנוֹרָאִים, וְתַעֲזֹר וְתוֹשִׁיעַ וְתִגְן עֲלֵיהֶם וְעַלֵּינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְתַתֵּן לָנוּ כַח לְהַמְתִּיק כָּל הַגְּבוּרוֹת שְׁבַעֲוֹלָם הַבָּאִים
עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְאַפְלוּ הַגְּבוּרוֹת הַקָּשׁוֹת הַבָּאִים לְגְדוּלֵי הַדּוֹר,
כָּלֵם נִזְכָּה לְהַמְתִּיק בְּהַמְתַּקוֹת גְּמוּרוֹת לְהַפְּכֵם לְחֲסָדִים גְּמוּרִים עַל
יְדֵי דְבוּרֵי תוֹרָה וְתַפְלָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם בְּאַמְתַּ שְׁתּוֹפְנוּ לְדַבֵּר בְּהֵם תְּמִיד
יוֹמָם וְלַיְלָה, וְיִקְרָם בְּכָל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל "פִּיָּה פִּתְחָה בְּחֲכָמָה, וְתוֹרַת
חֲסֵד עַל לְשׁוֹנָה", שְׁיִזְכּוּ כָלֵם לְלַמֵּד תּוֹרָה עַל מְנַת לְלַמְדָּה בְּאִפְּן
שְׁיִוְרוּ לְעַם ה' דְּרַכֵּי ה' הָאֲמִתִּיִּים בְּאַמְתַּ וְצִדִּיק כְּרִצוֹנָךְ הַטּוֹב, וְיִמְתִּיקוּ
כָּל הַגְּבוּרוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, וְיִתְבַטְּלוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת וְכָל הַדִּינִים מִיִּשְׂרָאֵל.
וְתִמְשִׁיךְ עַלֵּינוּ חֲסָדִים טוֹבִים תְּמִיד, בְּאִפְּן שְׁנִזְכָּה אֲנַחְנוּ וְכָל יִשְׂרָאֵל
לְשׁוֹב אֲלֵיךָ בְּאַמְתַּ מְהֵרָה וְנַעֲשֶׂה רְצוֹנָךְ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ. וּבְתוֹרַתְךָ נִהְיָה
יוֹמָם וְלַיְלָה מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה.

קלה

מיוסר על תורה רי"ב בליקוטי מוהר"ן

יחיד קדמון אשר אפה סתום ונעלם מפל העולמות כי לית מחשבה

תפיסא בך כָּלֵל, אף בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים חֲמַלְתָּ עָלֵינוּ וְנָתַתָּ לָנוּ רְשׁוֹת לְדַמּוֹת וּלְכַנּוּת אוֹתְךָ עַל יְדֵי שְׁמוֹת וְכַנּוּיִים וְתַאֲרִים, אֲשֶׁר גָּלוּ לָנוּ נְבִיאֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה אָנוּ זֹכִים לְהַמְשִׁיךְ שְׁכִינַת כְּבוֹדְךָ עָלֵינוּ, עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנֹזְכָה מֵעַתָּה לְהַתְעוֹרֵר וּלְהַתְחַזֵּק בְּאַמַּת לְהַתְפַּלֵּל תְּפִלָּתְנוּ בְּכוּנָה גְדוּלָה בְּאַמַּת, שְׁנֵטָה אֲזַנְנוּ הֵיטֵב לְכָל הַדְּבוּרִים הַקְּדוֹשִׁים וְהַנּוֹרְאִים שְׁאָנוּ מוֹצִיאִים מִפִּינוּ בְּכָל סֵדֵר הַתְּפִלָּה, בְּכַרְפַּת הַשַּׁחַר וּבְסֵדֵר הַקְּרִבְנוֹת וּבַפְּסוּקֵי דְזִמְרָה, וּבַקְּרִיאַת שְׁמַע וּבְכֹחוֹתֶיהָ, וּבַתְּפִלַּת שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה וּבַתְּחִנּוּגִים שְׁלֹאֲחֶרֶיָהּ, וּבַקְּדָשָׁה דְסִדְרָא, וְשִׁיר שֶׁל יוֹם, וּבְכָל פְּרָטֵי הַתְּפִלָּה, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל הַשְּׁבָחִים וְתַאֲרִים שְׁאָנוּ מְדַמִּין וּמְכַנְּיִים אוֹתְךָ בָּהֶם כָּלֵם הֵם תְּמוּנַת יי.

וְכֵנֵן לְהַתְפַּלֵּל וּלְסִדֵּר שְׁבָחִים לְפָנֶיךָ בְּכוּנָה גְדוּלָה בְּהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוּלָה מֵעוֹמְקָא דְלָבָא בְּאַמַּת, עַד שְׁנֹזְכָה לְמַחִיאַת כַּפַּיִם בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, בְּהַתְלַהְבוֹת גְּדוּלָה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה וּבַחֲשֶׁק נִמְרָץ בְּאַמַּת, עַד שְׁנֹזְכָה עַל יְדֵי זֶה לְהַבִּיט בְּתְמוּנַת יי. וַיִּקְּרֵם כְּנוֹ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד "וּתְמוּנַת יי יְבִיט". גַּם נֹזְכָה עַל יְדֵי זֶה עַל יְדֵי מַחִיאַת כַּפַּיִם שְׁתַּהֲיֶה תְּפִלָּתְנוּ בְּבַחֲיַת וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת כַּנְפֵיהֶם. גַּם נֹזְכָה עַל יְדֵי זֶה שְׁתַּהֲיֶה נְכַלְלֵת תְּפִלָּתְנוּ בְּתוֹךְ תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, שֶׁהֵם יָד כּוֹתֶבֶת וַיְדִי חוֹתְמַת. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ, וְזַכְנוּ לְתְּפִלָּה בְּכוּנַת הַלֵּב בְּהַתְלַהְבוֹת גְּדוּלָה בְּאַמַּת, עַד שְׁיַתְעוֹרְרוּ יְדֵינוּ לְהַמְחִיאַת כַּף אֶל כַּף בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, בְּאֶפֶן שְׁנֹזְכָה לְהַבִּיט בְּתְמוּנַת יי, וּלְהַפִּיר אוֹתְךָ בְּאַמַּת, אֲשֶׁר רַק בְּשִׁבְלֵי זֶה נּוֹצְרֵנוּ כְּדִי לְדַעַת וּלְהַפִּיר אוֹתְךָ בְּאַמַּת. עֲזָרְנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ לְבַל אוֹבֵד עוֹד חַס וְשְׁלוֹם טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי כְּזֶה אֲשֶׁר בְּיַדִּי לְזִכּוֹת בּוֹ בְּכָל עַת. "פְּרִשְׁתִּי יְדֵי אֱלֹהֶיךָ נִפְשִׁי כְּאַרְץ עֵינֶיךָ לְךָ סֵלָה. מַהֲרָ עֲנֵנִי יי כְּלִתָּה רוּחִי אֵל תְּסַתֵּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יוֹרְדֵי בּוֹר. הָאִירָה פְּנֵיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחִסְדְּךָ. יי אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבָנוּ, הָאֵר פְּנֵיךָ וְנִשְׁעָה". וְזַכְנוּ לְהַתְקַשֵּׁר לְצַדִּיקִים אֲמַתִּים

בְּאֵמֶת, וְעַל יְדֵי זֶה אֲזַכֶּה לְכַח הַדְּבֹר בְּשִׁלְמוֹת, לְדַבֵּר דְּבוּרִים הַרְבֵּה בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם. "יִמְלֵא פִי תְהִלָּתְךָ כָּל הַיּוֹם תִּפְאַרְתְּךָ. אֲבָרְכָה אֶת יְיָ בְּכָל עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי. תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֵּר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל בְּשׂוֹר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן."

קלו

מיוסד על תורה רי"ג בליקוטי מוהר"ן

"אֵתָּה סֵתֵר לִי מִצָּר תִּצְרַנִּי רְנִי פִלֵּט תְּסוּבְּבֵנִי סֵלָה. תִּסְתִּירֵנִי מִסּוּד מְרָעִים מְרֻגְשֵׁת פִּעְלֵי אֲנִי. כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסִכּוֹ, בְּיוֹם רָעָה יִסְתִּירֵנִי בְּסֵתֵר אֲהִלוֹ, בְּצֹר יְרוּמְמֵנִי. יוֹשֵׁב בְּסֵתֵר עֲלִיוֹן, בְּצֵל שְׂדֵי יִתְלוֹנֵן." מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִפְרָט עַל כָּל עֵיּוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הוֹלְכִין וּמְסַבְּבִין בָּהֶם מִיְּנֵי חֲלָאִים וּמְכַאֲבִים רַחֲמָנָא לְצִלָּן. רַחֵם עֲלֵיהֶם לְמַעַן שְׂמֶךְ, וְאָמַר לְמַלְאָךְ הַרְף יְדֶיךָ, וַיִּשִׁיב חֲרָבוֹ אֶל נִדְנָה. חוּס וְחַמַּל עֲלֵיהֶם וְעַל כָּל שְׂאֵרֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְלֹא תִתֵּן הַמְשָׁחִית לְבוֹא אֶל בְּתִיחֶם לְנִגְףָה, אוֹ לְהַזִּיק וּלְהַחֲלִישׁ חֵס וְשְׁלוֹם. רַחֵם רַחֵם, הַצֵּל הַצֵּל, בְּעַל הַרְחָמִים בְּעַל הַיְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת. זְכֹר לְעַבְדֶּיךָ אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ הַצְּדִיקִים הַאֲמִתִּיִּים שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, מִיְּמֵי אֲבֹתֵינוּ אֲבֵינוּ עַד הַנֵּה, לְמַעַנָם וּלְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, רַחֵם עֲלֵינוּ וְשִׁמְרֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ אוֹתָנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִכָּל מִיְּנֵי חֲלָאִים וּמְכַאֲבִים וּמְחַוְשִׁים שְׁלֵא יְבוֹאוּ עַל שׁוֹם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל. וְתִשְׁלַח מְהֵרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם לְכָל אוֹתָם אֲשֶׁר כָּבַד הַכִּיתָ אוֹתָם בְּאִזָּה חֲלִי אוֹ מְכַאֲב. רַחֵם עֲלֵיהֶם וּרְפְאֵם מְהֵרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָה הַנְּפֵשׁ וּרְפוּאָה הַגּוּף. אֵל נָא רְפֵא נָא לָהֶם לְמַעַן שְׂמֶךְ (וּבִפְרָט לְחוֹלָה פְּלוּגֵי בֵן פְּלוּגִית) כִּי אֵל מְלֶךְ רּוּפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אֲתָה. אֵל חַי וְקַיִם, מְחַיֶּה חַיִּים, תֵּן לָנוּ חַיִּים וְנַחֲיָה וְלֹא נָמוּת. גְּאֲלֵנוּ מִמָּוֶת פְּדֵנוּ מִשַּׁחַת.

רבונו של עולם שומר ישראל, אתה לבד יודע מי ומי אורכים עלינו בכל עת, ובפרט על מי שנגזר עליו איזה גזרה לא טובה חס ושלום. ורק אתה לבד יודע איך להסתיר ולהצפין את כל אחד ואחד מישראל מהאורכים המסבכים עליו. רחם על כל עמך ישראל, ובפרט על כל מי שנגזר עליו איזה גזרה לא טובה רחמנא לצלן, ושמרם והצילם בשמותיך הקדושים, והצילם והסתירם ברחמיך הרבים מפל צר ואיב ואורב ומסטין. רחם עלינו והגן בעדנו, והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון, והסר שטן מלפנינו ומאחרינו, ובצל כנפיך תסתירנו. כי אל שומרנו ומצילנו אתה. חוסה יי על עמך והצילנו מזעמך והסר ממנו מפת המגפה וגזרה קשה כי אתה שומר ישראל. מרא דעלמא כללא, "שומר פתאים יי", אתה לבד יודע באיזה דרך, באיזה שם, להסתיר ולשמר את כל אחד מישראל מפל פגעין ומרעין בישין, ומפל מיני גזרות רעות, בין קדם גזר דין ובין לאחר גזר דין. רחם עליהם ושמרם והצילם בנפלאותיך הנוראות, באפן שלא יהיה שום פח להאורכים והמסטינים לכנס ולהתאחז חס ושלום תחת המסתר והמכסה אשר אתה מכסה ומסתיר ברחמיך וחסדיך בשמותיך הקדושים והנוראים. וקיים בנו ובכל עמך ישראל מקרא שכתוב: "תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בספה מריב לשונות. שמרני באישון בת עין בצל כנפיך תסתירני. אגורה באהלה עולמים אחקסה בסתר כנפיך סלה. סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי. שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך". כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים. "ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי" אמן ואמן.

קלז

מיוסד על תורה רב"ה בליקוטי מוהר"ן

רבונו של עולם רחם עלי והושיעני ועזרני והצילני מפל מיני

חֲלָאִים, וּבִפְרָט מַחְלֵי הַרְאָה שְׁהִיא עֶקֶר חַיּוֹת הָאָדָם וְקִיּוּם הַמֶּלֶח וְהַשְּׂכָל. עֲזַרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׁתִּהְיֶה הַרְאָה תָּמִיד בְּשִׁלְמוֹת אֲצִלִּי וְיִרְחַפּוּ כַּנְּפֵי הַרְאָה עַל הַלֵּב תָּמִיד לְהַשְׁקִיט וּלְכַבּוֹת חַמוּם וְתִבְעֶרֶת הַלֵּב שֶׁלֹּא יִבְעִיר וְלֹא יוֹקִיד אֶת כָּל הַגּוֹף חָס וְשָׁלוֹם, וַיִּתְקַּים בְּכַנְּפֵי הַרְאָה, "וְהָיוּ הַכְּרוּבִים פּוֹרְשֵׁי כַּנְּפִים עַל הַכַּפְרֹת" כַּפְרֹתָא דְלָבָא. אָבִי אָב הַרְחֵמְךָ, חַמֵּל עָלַי מַעֲתָה, וְלִמְדֵנִי עֲצָה וְתַחֲבוּלָה בְּכָל עֵת אִיךָ לְהַתְּנַהֵג מַעֲתָה, בְּאִפְּן שְׂאוּכַל לְכַבּוֹת וּלְהַשְׁקִיט וּלְזַכֵּךְ תִּבְעֶרֶת הַדָּמִים הַרְעִים וְהַעֲכוּרִים שֶׁלֹּא יִבְעֶרוּ יוֹתֵר מִהַמְּדָה לֹא לְיִמִּין וְלֹא לְשְׂמָאל, וְלִסְנַן וּלְזַכֵּךְ הַדָּמִים מִהַשְּׁמָרִים וּמִרַבּוּי הַעֲכִירוֹת שֶׁבָּהֶם, בְּאִפְּן שֶׁלֹּא אוֹסִיף לְחַשֵּׁב שׁוּם מַחְשָׁבָה רָעָה וְלֹא יוֹסִיף [וְלֹא אֲנִיחַ] עוֹד הָאֵשׁ הַרְע לְבַעַר בִּי כָּלֵל. וְלֹא אֲשַׁרְף וְלֹא אוֹקִיד עוֹד אֶת הַלְּחָלוּחִית שֶׁבִּי עַל יְדֵי רַבּוּי הַתְּאֻוֹת, רַק אֲתַרְחַק בְּאַמֶּת מִכָּל הַתְּאֻוֹת רָעוֹת וּבִפְרָט מִתְּאֻוֹת הַמְּשֻׁגָּל. וְלֹא אֲבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי עוֹד, רַק אֲזַכֵּךְ לְהַמְשִׁיךְ בְּכָל פֶּעַם קְדֻשַׁת הַכַּנְּפֵי רָאָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת שִׁירְחַפּוּ וַיִּנְשָׁבוּ עַל הַלֵּב, וַיִּכְבוּ וַיִּשְׁקִיטוּ אֶת תִּבְעֶרֶת חַמוּם הַלֵּב, בְּאִפְּן שְׁיִתְקַּים בְּשִׁלְמוֹת כָּל הַלְּחָלוּחִית וְהַשְּׂמֹנוּנִית שֶׁבְּגוּפִי וַיַּעֲלֶה כָּל הַלְּחָלוּחִית וְהַשְּׂמֹנוּנִית לְמַחֵי בַּקְדֻשָּׁה וּבְטַהֲרָה. וְעַל יָדָם יֵאִיר הַמֶּלֶח בְּאוֹר גְּדוֹל, וַיִּהְיֶה מַחֵי וְשִׁכְלֵי וְיָצַח, וּמֵאִיר בְּאוֹר גְּדוֹל תָּמִיד, "בְּחֻכְמָה וּבִתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה" בְּמְלָאכַת הַקְדֻשׁ. הוֹלֵךְ וְאוֹר בְּהָאֲרָה יִתְרָה בְּכָל פֶּעַם לְמַעְלָה לְמַעְלָה בַּקְדֻשָּׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה.

מְלֵא רַחֲמִים חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, חֲנִנִי מֵאֲתָךְ וְזַכֵּנִי שְׁיִהְיֶה שִׁכְלֵי וְדַעַתִּי בְּשִׁלְמוֹת, בְּאִפְּן שְׂאֲזַכֵּךְ לְבִטְחוֹן שָׁלוֹם בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת שְׂאֲזַכֵּךְ לְבִטְחָךְ תָּמִיד שְׂאֲתָה תִּפְרָנְסֵנִי וְתַכְלֵלְנִי וְתִתֵּן לִי כָּל מַחְסוּרֵי תָּמִיד, וְאֲתַחַזֵּק בְּבִטְחוֹן בְּכָל עֵת יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְאֲהִיָּה בְּטוֹחַ בְּחֻסְדְּךָ שְׁתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל מָה שְׂאֲנִי צָרִיךְ לְהוֹשִׁיעַ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן, וְלֹא אֶפְּל מִן הַבִּטְחוֹן לְעוֹלָם וְלֹא יוּכְלוּ רַבּוּי עֲוֹנוֹתַי הַעֲצוּמִים לְבַלְבֵּל הַבִּטְחוֹן שְׁלֵי חָס וְשָׁלוֹם, רַק אֲזַכֵּךְ לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּכָל

מה שיעבר עלי לבטח בך תמיד באמת, עד אין סוף ועד אין תכלית. כמו שכתוב: "בטחו בני עדי עד, כי ביה יי צור עולמים". ואהיה בטוח בעצם חסדך ורחמיך אשר אינם פלים ואינם תמים לעולם, כי לא כחטאי תעשה לי חלילה, ולא כעוונותי תגמל עלי. רק תעשה בנפלאותיך המרבים והעצומים, בדרךי חסדיך הישנים והחדשים שאתה מחדש בכל יום ובכל עת ובכל שעה, ותתן לי כל פרנסתי וכל פרנסת אנשי ביתי וכל התלויים בי וכל הצטרכותנו בהרחבה גדולה קדם שנצטרך להם. ותעזרני ותושיעני בכל עת בכל מה שאני צריך להושע, ותזכני על ידי התחזקות הבטחון להרבות בצדקה בכל עת. ולא אחשב מיום לחברו כלל, רק כל מה שתשפיע לי בכל יום אפזר לצדקה לעניים הגונים שתזמין לי ברחמיך. ואזכה להחזיק יראי יי באמת העוסקים בתורתך ובמצותיך באמת, להחזיקם ולהספיקם כל מחסורם אשר יחסר להם. ולא יבלבל אותי מזה שום מונע ומעכב, רק אתחזק תמיד להרבות בצדקה לעניים הגונים, ולפזר ממון הרבה על כל צרכי מצוה ותלמוד תורה, בפרט על כל דבר שהוא זכות הרבים לדורות. ואהיה חזק בבטחון בשמך הגדול הקדוש והנורא, שאתה תגמר בעדי לטובה תמיד ולא תעזב אותי לעולם. ויקים בי מקרא שכתוב: "ברוך הגבר אשר יבטח ביי והיה יי מבטחו".

מלא רחמים, עושה צדקות עם כל בשר ורוח, אמצני וחזקני בבטחון שלם בכל עת, באפן שאזכה להרבות בצדקה לעניים הגונים, ולהתחזק בכל עוז ותעצומות בכל עסקי מצוה וזכות הרבים, כרצונך וכרצון צדיקיך האמתיים. ואזכה על ידי הצדקה להשלים הדבור דקדשה בשלמות. ואזכה לעשות מכל הקולות והצפצופים דבורים שלמים. ואעלה מהרה מגדר בהמה לגדר האדם בתכלית השלמות. רבוננו של עולם, השם פה לאדם, זכני להשלים שכלי בתכלית השלמות. ועל ידי זה אזכה לבטחון שלם, ולהרבות בצדקה לעניים

הגונים, עד שאזכה לשלמות הדבור, ולעשות מכל הקולות והשירות והצפופים דבורים שלמים קדושים וטהורים. ויעלו דברנו לנחת ולרצון לפני כסא כבודך, ותמלא כל משאלות לבנו לטובה ברחמים מהרה. ואזכה לקיים מקרא שפתוב: "בטח ביי ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה" ונאמר: "גול על יי דרכך ובטח עליו והוא יעשה, והוציא כאור צדקך ומשפטיך פצהרים". אבטח ביי ואשען באלהי שלא יחסר לי על ידי הצדקה כָּלֵל, רק אדרבא בגלל הדבר הזה יברכנו יי אלהינו בכל מעשינו ובכל משלח ידינו. ואזכה לפזר לצדקה בשתי ידיים כמו שפתוב: "פזר נתן לאביונים, צדקתו עומדת לעד, קרנו תרום בכבוד. יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה. יי צבאות אשרי אדם בטח בך. יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו". חננו ועננו ושמע תפלתנו. כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה שומע תפלה.

קלח

מיוסר על תורה רב"ו בליקוטי מוהר"ן

רבנו של עולם, שומר עמו ישראל לעד, שמרנו והצילנו שלא נהיה נמשכים כָּלֵל אחרי נגונים של יללה ועצבות שמזמרין הרשעים ברב העתים, שדרך העולם להמשיך אחריהן מאד. רחם עלינו ושמרנו והצילנו מהם, כי אתה יודע כמה וכמה קלקולים ופגמים הם גורמים על ידי אלו הנגונים שלהם, וכמה הם מזיקים לישראל הכשרים רחמנא לצלן. רחם עלינו בכח וזכות הצדיקים האמתיים, והיה בעזרנו ושמרנו בכל עת שנוזקה להנצל מהם. זכנו לשמח נפשנו תמיד בקדשה ובטהרה בנגונים וזמירות של שמחה הממשיכים את הלב אליך ולעבודתך ולתורתך ולצדיקיך באמת. ועזרנו בכח הצדיקים האמתיים שנוזקה להעלות כל אלו הנגונים של הרשעים על ידי קדשת שבת, שתתן לנו כח להעלותם ולהפכם לשמחה פשוטמר אותם בשבת

קדש. וזכות השבת קדש גגן עלינו שלא יהיה להם שום כח להמשיך עצבות ויגון ואנחה חס ושלום, רק אדרבא נזכה לבררם ולהעלותם ולהפכם מיגון ואנחה לששון ולשמחה, ונתקרב אליך ונהיה נמשכים אחריך, ונשיש כגבור לרוץ ארח לילך בדרךך ולעסוק בתורתך ולקיים מצותיך, ולהתדבק ולהתקשר אליך ולצדיקיך האמתיים באמת ובאמונה בקשר אמיץ וחקק לעולמי עד ולנצח נצחים.

מלא רחמים, שמחת ישראל רחם עלינו, ושמרנו והצילנו תמיד בכל עת מכל מיני עצבות ומכל הדברים המביאים וממשיכים לידי עצבות ויגון ואנחה חס ושלום. זכנו ברחמיך וסבב סבות לטובה באפן שיהיה נמשך עלינו ששון ושמחה עז וחדוה תמיד, כי בשם קדשך הגדול הגבור והנורא בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך. ובפרט בשבתות וימים טובים תזכנו ברב חמלתך ורחמינותך וחסדיך הגדולים לשמח בהם תמיד בשמחה גדולה ובחדוה רבה ביותר, כראוי לגיל ולשוש בימים קדושים כאלה. "אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי. אשמחה ואעלצה בך אומרה שמך עליון". ואזכה להרבות בזמירות ושירות ותשבחות בשבתות וימים טובים בשמחה וחדוה גדולה בקול ששון ושמחה בנגונים של חדוה וצהלה בלי שום אחיזת עצבות ודאגה ומרה שחורה כלל. שבענו מטובך ושמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת. ויקים בנו בכל אחד מישראל מקרא שכתוב: "ונפשי תגיל בני תשיש בישועתו. אשירה ליי בחיי אומרה לאלהי בעודי, יערב עליו שיחי אנכי אשמח בני. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי", אמן סלה.

קלט

מיוסד על תורה רב"ח בליקוטי מוהר"ן

"סומך יי לכל הנופלים וזוקף לכל הפופים", חוס וחקל ורחם

עלינו ועל כל נפשות עמך בית ישראל המנחמים במקום שמנחמים. וגלה להם ולנו את הצדיקי אמת שבדור הזה שיש להם כח לתקן נפשות ישראל, ולהשיבם אליך ולתורתך באמת. וזכנו כלנו בית ישראל להתקרב אליהם באמת. כי אתה יודע גדל עצם המחלקת שבדורות האלו על הצדיקי אמת ועל ספריהם הקדושים ועל כל הנלויים עליהם, והנקראים על שמם הקדוש. אתה יודע כל מה שעבר בענין זה, ומה שעובר עתה עדין בענין זה, כי נעשה קטגוריא גדולה בין התלמידי חכמים ואנשיהם ועדין המחלקת במקומה עומדת, ומתעוררת ומתגברת בכל פעם יותר. ובודאי פונתך לטובה כדי שיתקרבו הנפשות אל הצדיקי אמת מתוך יסורים ומניעות גדולות כי אין ראוי לקרבם מתוך גדלה רק מתוך מחלקת ויסורים ומניעות רבות, כאשר הודעתנו על ידי חכמיך הקדושים שבשביל זה אין מקבילים גרים לימות המשיח וכו', אבל המחלקת והמניעות הוא יותר מדאי שקשה לסבול וקשה מאד לשום נפש מישראל להתקרב לצדיקי אמת ולדרכיהם הקדושים מגדל עצם המחלקת והמניעות בלי שעור. ועתה מה נעשה אבינו שבשמים אדון כל מלא רחמים יודע תעלומות צופה נסתרות, בוחן כליות ולב. רחם עלינו ועל כל ישראל והקל המחלקת והשקט הריב, ותמשיך שלום בעולם. כי בצוק העתים הללו, אפלו אם בעת השלום גדול, עדין רבו המניעות על כל אחד ואחד בלי שעור. ובודאי כל ימי הגלות צריך כל אחד ואחד להתקרב אל האמת מתוך יסורים ומניעות, אפילו אם יהיה שלום בעולם.

רחם עלינו מלא רחמים ועשה את אשר בחקיך גלף ואת משפטך נשמר, וגלה האמת בעולם מהרה. יכירו וידעו כל באי עולם את אור הנפלא והנורא שאמה מאיר בעולם על ידי הצדיקי אמת שבכל דור ודור מיום מתן תורה עד היום הזה, ובפרט אור האמת של הצדיקי אמת שבדורות הללו שאנו צריכים להתקרב אליהם ולילך בדרכיהם

כְּדֵי לָשׁוּב אֵלַיךָ וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאֵמֶת. "שְׁלַח אוֹרְךָ וְאֶמְתָּךְ הַמָּה
 יְנַחוּנִי, יְבִיאוּנִי אֶל הַר קִדְשְׁךָ וְאֶל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ. הוֹרְנִי יי דַּרְכְּךָ אֲהַלֵּךְ
 בְּאֵמֶתְךָ, יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׁמֶךָ." כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ אֱמֶת
 וְקִיָּם לְעַד, וּבְיָדָאֵי תִגְמַר הַכֹּל כְּרִצוֹנְךָ. רַחֵם עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 בָּקָה בְּחַרְתָּ, וַיִּמְהַר לְגַלוֹת הָאֱמֶת לְמַעַן תַּצִּיל וְתִשְׁמַר כַּמָּה וְכַמָּה
 נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל מִמָּה שֶׁאַתָּה צָרִיךְ לְהַצִּילָם וּלְשַׁמְרָם וּבַפֶּרֶט לְשַׁמְרָם
 מִפֶּחַ יוֹקָשִׁים מִהַרְשָׁתוֹת וְהַמְכַמְוֵרוֹת שֶׁפָּרְשׂוּ עִתָּה הַכּוֹפְרִים
 וְהַאֲפִיקוֹרְסִים עַל נַעֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי בְּתֵי חַנוּכָּם הַרְעָה. "תֵּן
 לָהֶם כְּפָעֲלָם וּכְרַע מַעֲלֵלֵיהֶם כַּמַּעֲשֵׂה יְדֵיהֶם תֵּן לָהֶם, הֲשִׁב גְּמוּלָם
 לָהֶם", וְהַצֵּל וּשְׁמַר נַפְשׁוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל שְׁלֵא יִלְכְּדוּ בְּרִשְׁתָּם
 וּבַמְצוּדָתָם. רַחֵם עָלֵינוּ בְּזָכוֹת אַבּוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, וְגַלְהַ
 הָאֱמֶת בְּעוֹלָם מְהֵרָה שְׂיִזְכּוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם לִידַע אֱמֶתֶת הַצְּדִיקִים
 הַקְּדוּשִׁים וְרוּם מַעֲלַת תְּקִפָּם וּגְדֻלָּתָם, וּגְדֹל עֲצָם כַּחַם לְהַשִּׁיב כָּל בְּאֵי
 עוֹלָם אֵלַיךָ.

רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. לְמַעַן עֲשֵׂה וְלֹא
 לְנוּ רְאֵה עֲמִידַתְנוּ דְּלִים וְרַקִּים. מִתְרַצָּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפַּיֵּס בְּתַחֲנוּנֵינוּ
 הַתְרַצָּה וְהַתְפַּיֵּס לְדוֹר עָנִי כִּי אֵין עוֹזֵר. רְאֵה "כִּי אֲזַלְתָּ יָד וְאָפַס
 עֲצוֹר וְעָזוּב", וְאַתָּה הַבְּטַחְתָּנוּ כִּי אֵין דוֹר יְתוֹם, וּבְיָדָאֵי גַם עִתָּה
 נִמְצְאִים צְדִיקִים הַמְּאִירִים לְאַרְץ וּלְדָרִים עָלֶיהָ, אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם כַּחַ
 לְהַשִּׁיב כָּל הָעוֹלָם אֵלַיךָ, אַבְּל בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים נַעֲלָמוּ מֵעֵינֵינוּ.
 זַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שְׁנֹזְכָה לְהַתְגַּבֵּר בְּכֹל עַז לְשַׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת וּלְהַתְקַרֵּב
 לְצְדִיקִים וְלִירְאִים אֱמֶתִיִּים וּלְכֹל הַנְּלוּיִם אֲלֵיהֶם. וְנִזְכָּה לֵינֵק וּלְשֹׂאֵב
 מִמַּעֲיָנֵי חֲכָמָתָם וּלְקַבֵּל עֲמֻקּוֹת עֲצוּתֵיהֶם הַקְּדוּשׁוֹת וְהַאֲמִתִּיּוֹת,
 בְּאֶפֶן שְׁנֹזְכָה לְהַתְקַרֵּב אֵלַיךָ בְּאֵמֶת מֵעִתָּה וְעַד עוֹלָם. "יְהִי לְרִצוֹן
 אִמְרֵי פִי וְהַגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי", עוֹשֵׂה שְׁלוֹם
 בְּמֵרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ
 אָמֵן.

קמ

מיוסד על תורה רל"ה בליקוטי מוהר"ן

"תמך אשורי במעגלותיך בל נמוטו פעמי". רבנו של עולם שמרני והצילני שלא אפגם לעולם בשמחת יום טוב קדש. זכני לשמח בשמחה וחדוה גדולה בכל רגל ורגל מועדי יי מקראי קדש, ואזכה לקים מצות "ושמחת בחגך" בשלמות בכל פרטיה ודקדוקיה ותרי"ג מצות התלוים בה. שמרה נפשי והצילני מבזוי המועדות. רחם עלי ועל כל ישראל ושמרני והצילני שלא אהיה חס ושלום בכלל המבזה את המועדות שאין לו חלק לעולם הבא ונחשב כאלו עובד עבודה זרה. הצילני מבושות וחרפות הבאים על פגם בזוי המועדות חס ושלום. ותהיה עמי תמיד ותשמרני ותצילני לבל תמעד אשורי, ואל תתן למוט רגלי, שלא אמעך ולא אחליק את עצמי ולא אפל לעולם לא בגשמיות ולא ברוחניות ולא ישמחו בני אדם בתקלתי חס ושלום, ולא ישחקו ממני. הקם "על סלע רגלי כונן אשורי" חזקני ואמצני בדרךך הנפלאים, באפן שאזכה תמיד לשמחת הרגלים והמועדים בשלמות. "האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך", שאזכה בכל רגל ורגל לשמח ולגיל בכל כחי ולהרגיש שמחת יום טוב בלבי.

מלא רחמים שמחת ישראל, תן שמחה בלבי בפרט בימים טובים הקדושים והנוראים מאד. "נגילה ונשמחה בך". ורחם עלי ומחול לי וסלח לי וכפר לי על כל הפגמים שפגמתי בשמחת יום טוב מעודי עד היום הזה. ותהיה בעזרי ותושיעני לתקן הכל בשלמות, שאזכה לברר ולהעלות כל השמחות הנפילות למקומן ולשרשן אל מקום אשר היה שם אהלם בתחלה. ותרגילני ברחמיך בכל דרכי השמחה באפן שאזכה להיות בשמחה תמיד, בפרט בשבתות וימים טובים. נגילה ונשמחה בישועתך. "אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון. שמח נפש עבדך כי אליך יי נפשי אשא. תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעימות בימיך נצח. תשמיעני ששון ושמחה,

תגלנה עצמות דכית". שבענו מטובך ושמח נפשנו בישועתך, וטהר לבנו לעבדך באמת, והנחילנו יי אלהינו בשמחה ובששון מועדי קדשך, וישמחו בך ישראל מקדשי שמך, "יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי" אמן ואמן.

קמא

מיוסד על תורה רל"ט בליקוטי מוהר"ן

רבנו של עולם רחם עלי והצילני מריב ומחלוקת כי אתה יודע את לבבי שבאמת איני חפץ בשום מחלוקת כלל כי מי אנכי שיהיה לי מחלוקת עם שום אדם בעולם. כי כלם טובים ממני בלי שעור. אך אתה יודע עצם המחלוקת שנתרבה בעולם עד אשר אפלו מי שחפץ בשלום באמת הם חולקים עליו. כמו שכתוב: "אני שלום וכי אדבר, המה למלחמה". ואתה יודע מה שגורם המחלוקת בעונותינו הרבים, כי גם בלא זה קשה מאד להוציא הדבור של התפלה, ונוסף לזה כמה מעכב המחלוקת את הדבורים של התפלה. ועתה מה נעשה אבינו שבשמים, איך לוקחין הדבור להתפלל לפניך, מאחר שנתרבה המחלוקת כל כך בעולם, כי כל העולם מלא מחלוקת, "וליוצא ולבא אין שלום", רחם עלי מלא רחמים, הורני ולמדני בכל עת איך להתנהג עם כל העולם, באפן שלא יהיה שום מחלוקת כלל רק שלום אמת.

רבנו של עולם, אדון השלום, מלך שהשלום שלו, עשה את אשר תעשה ברחמיך הרבים ובנפלאותיך הנוראות, באפן שתבטל כל מיני מחלוקת מן העולם, ותמשיך שלום גדול ונפלא בעולם, באפן שיוצא הדבור מהגלות, ותפתח את פינו תמיד, ונזכה לדבר דבורים טובים קדושים הרבה לפניך בתורה ותפלה יומם ולילה. "אדני שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך. ימלא פי תהלתך, כל היום תפארתך. תהלת יי ידבר פי, ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד". רחם עלי למען שמך,

וְזַכְּנֵי מַעֲתָה לְשֹׁמֵר אֶת הַדְּבָר וְהַשִּׁיחָה שְׁלֵא אֲדַבֵּר שׁוֹם דְּבוּר וְשׁוֹם שִׁיחָה שְׁאִינָה כְּרִצּוֹנָךְ חֵס וְשְׁלוֹם. כִּי אַתָּה "יּוֹצֵר הָרִים וּבִרְא רֹיחַ וּמַגִּיד לְאָדָם מַה שָׁחוּ". וְאַפְלוּ שִׁיחָה קָלָה שְׁבִין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ אַתָּה מַגִּיד לְאָדָם בְּשַׁעַת הַדִּין. אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַדִּין, אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַתּוֹכְחָה. רַחֵם עָלַי מַעֲתָה לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְשִׁמְרָנִי וְהַצִּילֵנִי מִשִּׁיחָה וְדְבוּר שְׁאִינָה כְּרִצּוֹנָךְ, וְסִלַּח וּמַחַל וּכְפֹר לִי עַל כָּל הַפְּגָמִים שְׁפָגַמְתִּי בְּהַדְּבוּר וְהַשִּׁיחָה מִיּוֹם הַיּוֹתֵי עַד הַנְּהָ, וְתַמְלֵא כָּל הַשְּׂמוֹת שְׁפָגַמְתִּי בְּשִׂמְךָ הַגָּדוֹל. "שִׁיחָה יְיָ שְׂמֵרָה לְפִי, נִצְרָה עַל דַּל שְׁפֹתַי". וְהִיָּה עִם פִּי בְּשַׁעַת הַטִּיפִי וְעִם יְדֵי בְּעַת מַעֲבָדִי. "שְׂמֵרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי, אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חִסִּיתִי בְּךָ".

וְעוֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׁאֲזַכָּה לְקַיֵּם מִצְוֹת [עֲשֵׂה] שֶׁל "וְאַהֲבַת לְרַעֲךָ כְּמוֹךְ" בְּאַמַּת בְּכָל לְבָבִי וּנְפֹשִׁי וּמְאֹדִי, שְׁאֲזַכָּה לְאַהֲבֹב אֶת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּנַפְשִׁי וּמְאֹדִי בְּכָל לְבָבִי בְּאַמַּת. וּבַפֶּרֶט בְּכָל יוֹם וְיוֹם קִדְּם הַתְּפִלָּה תּוֹזְכְּנִי לְקַבֵּל עָלַי מִצְוֹת עֲשֵׂה זֹאת בְּאַמַּת בְּשִׁלְמוֹת כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב, בְּאַפֵּן שְׁאֲזַכָּה עַל יְדֵי זֶה לְדַבֵּר דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה לְפָנֶיךָ בְּשִׁלְמוֹת בְּכוֹנָה גְדוֹלָה בְּאַמַּת. וְתַהֲיֶה תְּפִלָּתִי לְנַחַת וּלְרִצּוֹן לְפָנֶיךָ כִּסָּא כְבוֹדְךָ, וְתַעֲלֶה וְתַנַּשֵּׂא לְהִיּוֹת כְּתוּר לְרֵאשִׁיךָ. וְיִקְרָם מִהֲרָה מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: "שְׁאַלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַיִם יִשְׁלִיּוּ אוֹהֲבֶיךָ. יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹהָ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ. לְמַעַן אַחֲזִי וְרַעֲזִי אֲדַבְרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ. לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ. שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין לָמוּ מְכֻשׁוֹל. וְכָל בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ. וְרֵאָה בְּנִים לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל. יְיָ עֲזוּ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם". עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן.

קמב

מיוסד על תורה רמ"ז בליקוטי מוהר"ן

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּרְחֵם עָלֵינוּ וְתוֹזְכְּנוּ וְתַשְׁלַח וְתַבִּיא לָנוּ מִהֲרָה אֶת מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ וְיִתְקַן כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה עִם

כל העולמות מראש ועד סוף שתלויים כלם בזה העולם המעשה. רחם עליו ועלינו ותביאהו מהרה לשלום, ויתקן הכל בתקונו נפלא ונורא, ויאיר לנו הדעת האמתית. ויפתח עינינו ולבנו בתורתך ונזכה על ידו להבין כל דברי התורה על ברין ואמתתן, ולא ישאר לנו שום ספק ואיבעיא בשום דין ובשום דרך מדיני ודרכי התורה, רק הכל יהיה ברור לנו כשמלה. ואפלו כל האיבעיות והספקות שנשארו בתיקו וספק אצל גדולי הצדיקים הראשונים, כלם יפשט ויברר ויודיע לנו, ויתקן את התיקו שכולל כל הספקות שבעולם, הן הספקות בכלל שיש לגדולי ישראל בכל דיני ודרכי התורה, הן הספקות וחקלקת העצה בפרטיות שיש לכל אחד ואחד מישראל מהגדול שבגדולים עד הקטן שבקטנים. כי יש רבים שחפצים ומשתוקקים ומתגעגעים מאוד לשוב אליך, אך דרכי התשובה והתורה נסתרה מהם, ולבם חלוק בספקות וחקלקת העצה. הרבה, בפרט כמוני היום, אשר אתה ידעת כל מה שעבר עלי על ידי עצם רבוי הספקות וחקלקת העצה שיש לי ברוב הדברים. וגם עתה רבו הספקות וחקלקות העצה בלבי בכמה דברים בכמה וכמה אפנים ודעתי מבלבל על ידי זה מאד עד אשר "כשל כח הסבל".

רבוננו של עולם רבוננו של עולם, "י אלהים אמת גדול העצה ורב העלילה", אתה יודע את כל זה. רחם על כלל ישראל ועלי ושלח לנו הארה נפלאה מעולם התקונו שנמשך על ידי משיח צדקנו, באפן שיתתקן התיקו בתקונו נפלא ואמת, ויפשטו כל האיבעיות ויתבררו על נכון כל הספקות וכל הספק ספקות שבעולם, ונזכה תמיד לעצה שלמה וטובה באמת בכל הדברים שבעולם.

ותרחם עלינו ותלמדנו דרך האמת איך לאונן ולקונן על הרבן בית המקדש בכל-עת, ובפרט בכל לילה ולילה בחצות ממש. ובמימים של בין המצרים ובפרט בתשעה באב לומר "איכה" וקנינות בלב נשבר ונדכה באמת לאמתו. ונשפך לבנו פנים נוכח פני יי נתן

בְּעֶפֶר פִּינוּ אוֹלֵי יֵשׁ תַּקְוָה, נִבְטַשׁ רֵאשֵׁינוּ בְּכֹתְלֵי בֵיתֵנוּ עַל עֵצִים רַבּוּי צְרוּתֵנוּ בְּכָל־וּבְפָרֵט, אֲשֶׁר זֶה כַּמָּה שָׁנִים אֲשֶׁר חֲרָבָה עִירֵנוּ וְשָׁמָּם בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְנִטַּל כְּבוֹד מִבֵּית חַיֵּינוּ, וּבְכָל יוֹם צָרְתוּ מְרַבָּה מִחֲבָרוֹ. וּבְפָרֵט עֲתָה אֲשֶׁר יֵצְאוּ גְזֵרוֹת קְשׁוֹת וּמִשְׁנֹת עַל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְסַבְּלָם. וְחַיֵּינוּ תְלוּיִים מִנְּגִיד מִפְּחַד לְבַבְנוּ מִשְׁאָר הַגְּזֵרוֹת קְשׁוֹת הַנִּשְׁמָעִין שְׂרוּצִים לְגֹזֵר חַס וְשְׁלוֹם רַחֲמָנָא לְצַלָּן. אוֹי מָה הִיָּה לָנוּ.

מְלֵא רַחֲמִים עֲזָרְנוּ שְׁנִרְגִישׁ צְרוֹת יִשְׂרָאֵל וְצְרוֹת נַפְשֵׁנוּ כְּלַבְנוּ הַיֵּטֵב עַד שְׁנִזְנֶכָה לְשִׁבְרֵ לַבְּנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלִשְׁפֹּךְ לַבְּנוּ כַמִּים נוֹכַח פְּנֶיךָ יי צָבָאוֹת בְּאַמֶּת עַל גְּדֹל פִּשְׁעֵנוּ וְרַבּוּי עֲוֹנוֹתֵנוּ וְעֵצִים קְשִׁיוֹת עָרְפָנוּ, אֲשֶׁר הֶאֱרִיכוּ אֶת גְּלוּתֵנוּ וְגָרְמוּ לָנוּ אֶת כָּל צְרוּתֵנוּ. "נִשְׂא לְבַבְנוּ אֶל כַּפִּים אֶל אֵל בְּשָׁמַיִם", נִתְפַּס אֲמֵנוֹת אֲבוֹתֵנוּ הַקְּדוֹשִׁים לְצַעֵק וְלִזְעַק צְעָקָה גְדוֹלָה וּמְרָה. נִשְׁוֹטֵט בְּשִׁוְקִים וּבְרַחֲוֹבוֹת וְנִתְפַּלֵּל וְנִעֲתִיר וְנִזְעַק וְנִתְחַנֵּן אֶל יי אֵל עֲלִיוֹן, "עַד יִשְׁקִיף וַיֵּרָא יי מִשְׁמַיִם", עַד שֶׁתַּעֲוֹרֵר רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ, וְתִנְחַמְנוּ מִהֲרָה וְתִגְאָלְנוּ וְתִפְדְּנוּ מִכָּל הַיִּסּוּרִים וּמִכָּל הַצָּרוֹת בְּכָל־וּבְפָרֵט. וְתֵאִיר עָלֵינוּ גַם עֲתָה הָאָרֶה נִפְלְאָה מִמְּשִׁיחַ צְדָקְנוּ, בְּאֶפֶן שְׂיִמְתִּיק גַּם עֲתָה כָּל הַדֵּינִים מֵעָלֵינוּ בְּכָל־וּבְפָרֵט. וַיִּבְטַל כָּל הַצָּרוֹת וְכָל הַיִּסּוּרִים וְכָל הַגְּזֵרוֹת שְׂאִינָם טוֹבוֹת מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וַיֵּאִיר עָלֵינוּ אוֹר הָאֱמֶת בְּכָל עֵת, וַיִּתֵּן אוֹתָנוּ תְּמִיד בְּתַקּוּנֵים חֲדָשִׁים וְנִפְלְאִים, וַיּוֹדִיעַ וַיַּכְרֵר לָנוּ כָּל הַסְּפָקוֹת וְכָל הָאֵיבָעִיּוֹת וְכָל חֲלָקֵת הָעֵצָה. וְנִזְכָּה תְּמִיד לְעֵצָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת לְאַמֶּתוֹ, בְּאֶפֶן שְׁנִזְנֶכָה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ מִהֲרָה בְּאַמֶּת וּבְלֵב שְׁלֵם, וְלַעֲסֵק בְּתוֹרָה וְתַפְלָה וּבְמַצּוֹת וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ.

וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלֵנוּ תְּמִיד מִכָּל מִינֵי חֲטָאִים וְעֹנוֹת וּפְשָׁעִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְלֹא נִסּוּר מִרְצוֹנְךָ יְמִין וּשְׂמֵאל. וַיִּכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ עַל בְּנֶיךָ וְתִבִּיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ מִהֲרָה. וַיִּגְאָלְנוּ גְאֻלָּה שְׁלֵמָה גְּאֻלַּת עוֹלָם, וְאַזְ יִתֵּן לָנוּ אֶת בְּחִינַת הַתִּיק"ו בְּתַכְלִית הַתִּיקו"ן בְּתַכְלִית

השלמות, ויהיה נמשך האות "נון" מהקינו"ת לתיק"ו ויהיה נעשה מתיק"ו תקו"ן ויתבטלו כל הקינות מן העולם ויתהפכו הקינו"ת לתקו"ן.

מלא רחמים בעל הישועות בעל הנחמות, נחמנו נא מכל צרותינו, ועזרנו בכל ענינינו וחפצינו, ופרס עלינו סכת שלומך ותקננו בעצה טובה מלפניך והושיענו מהרה למען שמך. זכנו לאמת לאמתו. הצילני אותי ואת כל ישראל מספקות וחלקת העצה המונעים ומבלבלים מעבודתך הרבה. זכנו לעצה שלמה אמתית בכל עת באפן שאזכה לשוב אליך באמת, ולהיות כרצונך הטוב מעתה ועד עולם. אמן סלה.

קמג

מיוסד על תורה ר"נ בליקוטי מוהר"ן

"יחיד" המשגיח "ומנהיג" העולם בחסד וברחמים גדולים, וכל אשר אתה עושה עמנו בכלל ובפרט הכל לטובה, ואפלו כל הגליות והצרות וכל ההרפתקאות העוברים עלינו בכלליות ישראל ובפרטיות על כל אדם ואדם הכל לטובה גדולה, כי כוננתך הקדושה לטובה תמיד, אבל בעונותינו הרבים מעצם חשפת הגלות אשר אנו שרוים בין העפוסים, נתערבב ונתבלבל דעתנו עד אשר אין בנו דעת להבין ולידע שכל מה שעובר עלינו הכל בא בהשגחה פרטיית מאתך לטובתנו. ועל ידי זה אנו מרגישים מאד פאב ומכאוב עצם רבוי צרותינו וגלותנו. ומה נעשה מרא דעלמא כללא, כי אחד תלוי בחברו. כי הגלות גורם הסתלקות הדעת, והסתלקות הדעת גורם הגלות. כי עקר הגלות ועקר הצרות והצער שמרגישים מרירות הגלות הכל הוא מחמת הסתלקות הדעת. מה שאין אנו מבינים ויודעים שהכל בהשגחתך לבד לטובותינו הנצחיות, ולכלא הפשע ולהתם חטאות ולהביא צדק עולמים. כי אם היינו שלמים בדעתנו לדעת תמיד בדעת

שְׁלֹם שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָתְךָ מֵאֲתָךְ, לֹא הֵינּוּ מְרַגְּשִׁים כָּלֵל צַעַר הַגְּלוּת, וְאִז הֵינּוּ שְׁבִים אֵלֶיךָ וְהֵינּוּ מְמַהֲרִים לְצֵאת לְחֵרוֹת מֵהַגְּלוּת. אֲבָל מִחֲמַת חֲשֵׁפַת הַגְּלוּת נִלְכְּדוּ כַּמָּה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, שֶׁנִּדְמָה לָהֶם כְּאִלוֹ יֵשׁ טַבֵּעַ חֶסֶד וְשָׁלוֹם וְתוֹלִין בְּטַבֵּעַ. וּמִחֲמַת זֶה מְרַגְּשִׁין מְרִירוֹת הַגְּלוּת, וְעַל יְדֵי זֶה מֵתְאַרְךָ הַגְּלוּת כֹּל כּוֹף. וְעַתָּה מַה נַּעֲשֶׂה אֲבִינוּ שְׁבִשְׁמַיִם כִּי אֲרַךְ עָלֵינוּ הַגְּלוּת וּמִשָּׁךְ עָלֵינוּ הַשְׁעָבוֹד מְאֹד מְאֹד. יוֹם יוֹם נֹאמֵר מַה יִּהְיֶה בְּסוֹפֵנוּ, וְעַד מֵתִי, וְעַד מֵתִי, עַד מֵתִי קִץ הַפְּלָאוֹת. מֵתִי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן. מֵתִי תִשׁוּב הַמְּלוּכָה לְבֵית דָּוִד. מֵתִי תִשָּׁב יִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ. מֵתִי תִשׁוּב לְאַרְצֵנוּ וּלְבֵית מִקְדָּשֵׁנוּ. עַד אָנֹכָה בְּצִיּוֹן וּמִסְפַּד בִּירוּשָׁלַיִם. מֵתִי תִרְחַם עַל כָּל צְרוּתֵינוּ וּמְרִירוֹת נַפְשֵׁנוּ. (וּבִפְרָט עַתָּה בְּעַת צָרָה הַקָּשָׁה וְהַמְרָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר נִגְזְרָה עָלֵינוּ לְהִיּוֹת בְּנֵי יְהוּדָה אֲנָשֵׁי חֵיל, וְשִׁיעֲלוּ לְמַלְחָמָה חֶסֶד וְשָׁלוֹם. אוֹי מִי יָקוּם בָּזֶה, מִי יִכּוֹל לְסַפֵּר צָרָה הַמְרָה הַזֹּאת, כִּי רַע וָמָר, כִּי נִגַע עַד הַנֶּפֶשׁ).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲזֵרֵת אֲבוֹתֵינוּ אֲתָה הוּא מְעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. תִּשׁוּעָתְךָ הֵיטָ לְנִצָּח וְתִקְוָתְךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. חוֹס וְחַמֵּל וְרַחֵם עָלֵינוּ גַם עַתָּה בְּעַת צָרָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת, וּתְשׁוּב וּתְבַטֵּל אֶת כָּל הַגְּזֵרָה הַקָּשָׁה הַזֹּאת שֶׁנִּגְזְרָה עָלֵינוּ, וְכָל הַגְּזֵרוֹת קָשׁוֹת שְׁרוּצִים לְגִזּוֹר חֶסֶד וְשָׁלוֹם. כִּי מִי יוֹכֵל לְסַבֵּל צָרוֹת כְּאֵלֶּה רַחֲמָנָא לְצַלָן, כִּי כָלֵם נוֹגְעִים בְּדַת יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ. אוֹי מַה נַּעֲשֶׂה, לְהִיכֵן נִבְרַח, לְהִיכֵן נָנוּס לְעִזְרָה, אוֹי אוֹי אוֹי וְאֲבוֹי. מִי יִתֵּן רֵאשֵׁנוּ מִיָּם וְעֵינֵינוּ מִקּוֹר דְּמָעָה, וְנִבְכֶּה יוֹמָם וְלַיְלָה עַל מְרִירוֹת צְרוּתֵינוּ אֲשֶׁר הִגִּיעֵנוּ בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר טוֹב מוֹת מִחַיִּים. בְּבִקְרָא נֹאמֵר מִי יִתֵּן עָרֵב, וּבְעָרֵב נֹאמֵר מִי יִתֵּן בִּקְרָא מִפְּחַד לְבָבֵנוּ. אוֹי, אוֹי וְאֲבוֹי, אוֹי מַה הִיָּה לָנוּ. מַה נֹאמֵר מַה נִּדְבָר וּמַה נִּצְטַדֵּק, הָאֵלֶּהִים מִצָּא אֶת עוֹנֵנֵנוּ. "צַדִּיק אֲתָה יְיָ וְיִשְׂרָאֵל מִשְׁפָּטֶיךָ", אֲבָל אֵיךְ רַחֲמָנוּתְךָ וְחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, וְאֵיךְ זְכוּת וְכֹחַ אֲבוֹתֵינוּ וְרְבוּתֵנוּ קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֲרֵץ הַמָּה. לְמַדְנֵנוּ וְהוֹרְנֵנוּ אֵיךְ

להמשיך הדעת עלינו עתה לידע ולהאמין שהכל בהשגחתך לטובה, (מאחר שלפי קט שכלנו נראה שרוצים להעביר כל כך נפשות על דת ישראל אשר הוא חיינו וכל תקוננו ומבטחנו בכל הצרות והיסורים שעוברים עלינו רחמנא לצלן מעתה).

מלא רחמים, הביטה בענינו כי רבו מכאובנו וצרות לבנו. הביטה וראה למי עוללת זה. הביטה וראה כי אין בנו כח ודעת אפלו לסדר תפלותינו לפניך פראוי, כי דלים ורקים אנחנו. דלים מדעת וממעשים טובים ומלאים חטא ועון. (אבל אף על פי כן אנו מרצים למות ולהרג על קדוש שמך בכל יום ולא לבטל אחד מישראל מדת תורתנו הקדושה, או לעינים שיראו שמנלחין לאחד מישראל בעל פרוח פאות ראשו וזקנו, ומכרח אחר זה בעצמו לגלח אותם בכל עת. או לפה שיצטרך לאכל מאכלות אסורות. או לרגלי ישראל הקדושים שיצטרכו לילך בשבת ויום טוב קדש חוץ לתחום. או ללדי ישראל הקדושים שיצטרכו לעשות מלאכה בשבת לצחצח כלי זינם חס ושלום, ושאר מלאכות, ושאר עברות חס ושלום שיהיו מכרחים לעשות, ומי יודע אם יוכלו לעמוד בנסיון לשאר בהאמונה הקדושה שהיא אמונת ישראל ולקיים על כל פנים מה שיוכלו לקיים, או מי יוכל לעמוד בזה, או לנו על נפשותינו, או על זמינו ושנותינו אלה, או לנו כי שדדנו, או או או, נבטש רישא בכתלי דביתא, ושק ואפר יצע לרבים, נתן בעפר פינו אולי יש תקנה, אולי יש תקנה).

רבנו של עולם, רבנו של עולם, מלא רחמים "זכר רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה". זכר את כל ההבטחות שהבטחתנו מימות אברהם אבינו עד הנה, זכר את כל הצדיקים שהיו בכל הדורות מאז ועד עתה. זכר את כל הקדושים שנהרגו על קדשת שמך בייסורים קשים ומרים, זכר וראה את כל הדמעות שנשפכו על צרות ישראל מאז ועד עתה, זכר את בניך השרויים בגלות בין העכו"ם, והמשך עלינו השגחתך השלמה והוצא אותנו מדרך הטבע לגמרי. ונזכה כלנו עמך בית ישראל לידע ולהבין ולהאמין באמונה שלמה שהכל בהשגחתך לבד. ותמלא עלינו רחמים, ותוציאנו ותפדנו ותגאלנו מכל הצרות ומכל הגליות, ותמשיך השגחה מסוף העולם ומקץ האחרון, ועל ידי זה תעשה סוף וקץ וגמר וכליון מכל העכו"ם הרשעים

המצרים לנו, ותשפר ותבטל כל הגזרות קשות מעלינו, הן אותן שפבר נגזרו, הן אותן שרוצים לגזר (בפרט עצם הצרה הזאת שפבר נגזרה על ישראל לקח בני ישראל לאנשי חיל למלחמתם חס ושלום).

רחם רחם על עמך ישראל ובטל אותם מעלינו מהרה, כי אתה רב להושיע ואין מעצור ליי להושיע אפלו אחר גזר דין למעלה ולמטה, וכשם שחמלת עלינו והושעת אותנו בימי מרדכי ואסתר והפכת מיגון לשמחה ומאכל ליום טוב פן תחמל עלינו גם בעת המרה הזאת, ותבטל הצרה והגזרה הזאת מעלינו. וכל הצרות והגזרות שרוצים לגזר חס ושלום, כלם תעקרום ותשברם ותבטלם בבטול גמור, ותהפך הפל לטובה, ותטה לב המלכות שריו ויועציו עלינו לטובה ותגזר עלינו גזרות טובות בגשמיות וברוחניות.

רבנו של עולם, מלך מנהיג מושל ומשגיח, ראה את עמך ישראל מרודים מאד, אתה לבד יודע מעמד ומצב של ישראל בעת הזאת. הבט משמים וראה כי היינו לעג וקלס בגוים. "כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו". כי כל פנימיות פונתם בכל גזרותיהם הרעות רחמנא לצלן הפל כדי להרחיק ישראל חס ושלום מדת תורתנו הקדושה, באשר אתה יודע צפון לבם. אתה לבד יודע עד היכן מגיע מחשבותם ועצותיהם הרעות. "אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל. כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש. על עמך יערימו סוד, ויתעצו על צפוניך. אמרו לכו ונכחידם מגוי, ולא יזכר שם ישראל עוד".

מלא רחמים גדול העצה ורב העלילה ספל נא עצת שונאינו, ולא תעשינה ידיהם תשיה. כמו שכתוב: "מפר מחשבות ערומים ולא תעשינה ידיהם תשיה". וכתוב: "יי הפיר עצת גוים, הניא מחשבות עמים. מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יי". וכל הקמים עלינו לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם, ותן בלבנו חכמה בינה ודעת

שְׁנוּזָה לְהֵאֱמִין תְּמִיד בְּהַשְׁגָּחָה הַפְּרָטִית שֶׁהַכֹּל מִתְנַהֵג בְּהַשְׁגָּחָתְךָ הַפְּרָטִית לְבַד. וְנוּזָה לְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ תְּמִיד. וְנִשְׁתַּתֵּף עֲצֻמְנוּ בְּצָרוֹת יִשְׂרָאֵל וְנִתְפַּלֵּל וְנַעֲתִיר הַרְבֵּה תְּמִיד בְּכָל יוֹם עַל צָרוֹת יִשְׂרָאֵל בְּלֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכָּה, וְנִשְׁפָּךְ לִבְנוֹ כַּמִּים נוֹכַח פְּנֵיךָ יי, עַד אֲשֶׁר נוֹרִיד דְּמָעוֹת הַרְבֵּה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת. בְּכִי וּבְתַחֲנוּנִים אָבוֹא לְפָנֶיךָ. וְנוּזָה לְהִמְשִׁיךְ עַל יְדֵי הַדְּמָעוֹת הַשְׁגָּחָתְךָ עָלֵינוּ. וְעַל יְדֵי זֶה תִּרְחַם עָלֵינוּ מִן הַשָּׁמַיִם, וְתִשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ בְּרַחֲמִים וְתִבְטֵל מֵעָלֵינוּ כָּל הַצָּרוֹת וְכָל הַגְּזֵרוֹת, הֵן אוֹתָם שֶׁכָּבַד נִגְזְרוּ עָלֵינוּ, וְהֵן אוֹתָם שֶׁחִפְצִים לְגֹזֵר חֵס וְשָׁלוֹם. לֹא תֵּהֵא כֹּזֵאת בְּיִשְׂרָאֵל. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ אָבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם. אַתָּה הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ, "וְאֶנְחֵנוּ לֹא נִדַּע מַה נַּעֲשֶׂה, כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ". וְתֵן בְּלִבְנוֹ שֶׁנִּשְׁוֵב בְּלָנוּ אֶלֶיךָ בְּאֵמֶת חֵישׁ קָל מְהֵרָה. "לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים, וְרוּחַ נְכוֹן חִדַּשׁ בְּקִרְבִּי". וְתִמְהַר וְתַחֲשִׁי לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה, וְתִבְיֵא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן סְלָה.

קמד

מיוסר על תורה ר"ם בליקוטי מוהר"ן

"אֱלֹהִים בְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי וּבְגִבּוֹרֶתְךָ תְּדַיְנֵנִי. לְמַעַן שְׂמֹךְ יי תַּחֲיִינִי בְּצַדִּיקוֹתֶיךָ תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי. לֹא לָנוּ יי לֹא לָנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד, עַל חִסְדֶּךָ וְעַל אֲמִתְךָ. וְאַתָּה אֱלֹהִים יי עֲשֵׂה אִתִּי לְמַעַן שְׂמֹךְ כִּי טוֹב חִסְדֶּךָ הַצִּילָנִי". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַבּוֹנוּ דְּעֻלְמָא כְּלָא, אֱלֹהֵי כָּל הַצְּדִיקִים, אֱלֹהֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, לְמַדְנֵנוּ וְהוֹרְנוּ מַה נַּעֲשֶׂה עִתָּה. אֵיךְ נִצְעַק עִתָּה, אֵיךְ נִתְפַּלֵּל וְנִתְחַנֵּן עִתָּה (אַחֲרֵי אֲשֶׁר כָּבַד יִצְאָה הַגְּזֵרָה לְקַח בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֵיל לְמַלְחָמָה, וּכְבָר נִתְקַיְמָה הַגְּזֵרָה רָעָה וְנִתְפָּסוּ כַּמָּה נַפְשוֹת יִשְׂרָאֵל וְנִמְסְרוּ בְּיָדֵיהֶם כְּתוּא מִכְמַר, וּכְבָר גָּלְחוּ פֶּאת רֵאשִׁים וּזְקָנִים וּמַעֲנִים אוֹתָם בְּכַמָּה מֵינֵי עֲנוּיִים בְּגוּף וְנַפְשׁ, וְכַמָּה דְּמָעוֹת וְדָמִים נִשְׁפָּךְ מֵהֶם וּמְקוֹרְבֵיהֶם וּמִשְׁאָר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל זֶה, אוֹי לְעֵינַיִם שֶׁכָּךְ רוֹאוֹת אוֹי לְאֲזָנַיִם שֶׁכָּךְ שׁוֹמְעוֹת). אוֹי לָנוּ עַל שִׁבְרֵנוּ, נַחֲלָה

מכותינו, אוי מי יעמד בעדנו. אוי לי וי לי פי לפי קשה כאבן אשר
אני יכל עדין להתאוות לאכילה ושתיה ושאר תאוות, אוי מה אומר
מה אדבר מה אצטדק שגם בעת צרה ומצוקה כזאת ופחדים כאלה
רחמנא לצלן, עדין איני זוכה לשוב אליך כראוי, ועדין נדמה לי
כאלו איני בקדי חס ושלום. אוי אוי, אוי ואבוי, אוי לי על צרות
נפשי, אוי לי על צרות ישראל, אוי לי וי לי פשאני מרגיש מעט
בלבי מרירות הצרה, אוי ומר לי פשאני מרגיש בלבי כלל צרות
ישראל, פי אני רואה רחוקי ממך כל כך וקשיות לבי ובלבול דעתי
עד שאיני מרגיש בלבי צרות ישראל מרות וקשיות וגדולות כאלה,
צרות בכלל ובפרט על כל אחד ואחד מישראל בגוף ונפש וממון,
אשר הנה ראוי שיהיו נמאסים כל התאוות וכל עסקי עולם הנה
לגמרי אם היינו מרגישים הצרות בלבנו היטב. אוי אוי היכן אני
בעולם, אוי אוי לנו מה שהגיע לנו בימינו. אוי אוי אוי לוקחין
קול ודבור כזה לשאג ולצעק ולהתחנן על צרות כאלה. אוי אוי מה
נאמר מה נדבר ומה נצטדק.

רבנו של עולם, רחמן מלא רחמים, רחם על דור העני הזה,
התרצה והתפייס לדור עני כי אין עוזר. ראה ענינו ועמלנו כי אין
לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים, ועל כח וזכות
אבותינו ורבותינו הקדושים אשר בארץ המה. עשה למענם ולמען
הרוגים על שם קדשך, ובפרט למען עשרה הרוגי מלכות שהם רבי
עקיבא וחבריו שנהרגו על קדשת שמך ביסורים קשים ומרים, וענויים
גדולים מאד, ויצאה נשמתם בקדשה ובטהרה על קדוש שמך. זכר
את כל ההרוגים הקדושים שנהרגו על קדשת שמך בענויים קשים
ומרים מיום התרבן עד הנה. זכר את המסירת נפש בכל יום ובכל
עת של הצדיקים האמתיים אשר מסרו נפשם באמת בכל עת ובכל
יום על קדוש שמך, ובפרט המסירת נפש באמת של גדולי הדור
בחירי הצדיקים אשר מסרו שמם שהוא נפשם, על קדוש שמך. ובטלו

כְּבוֹדָם, וּמְסֻרוֹ שְׁמֵם וּפְרִסוּמָם וְקִבְלוּ עַל עֲצָמָם כָּל הַבְּזִיווֹת שֶׁבְּעוֹלָם וּבּוֹשׁוֹת וְחֻרְפוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים הַרְבֵּה וְהַכֵּל לְמַעַן שְׁמֶךָ וּלְמַעַן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, כְּדֵי לְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּלְהַצִּילָם מִכָּל הַגְּזֵרוֹת וּמִכָּל הַצָּרוֹת.

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם יְדַעַתָּ כִּי אֵין בִּי כֹחַ וְדַעַת לְסִדֵּר תּפִלְתִּי כְּרֵאִוִי לְפָנֶיךָ עַל צָרוֹת יִשְׂרָאֵל גְּדוּלוֹת וְקִשּׁוֹת כְּאֵלֶּה וּבַפֶּרֶט בְּעִנְיַן הַנּוֹרָא הַזֶּה שֶׁל מְסִירַת שְׁמֵם וּפְרִסוּמָם שֶׁל הַצַּדִּיקִי אֲמַת שֶׁהוּא מְסִירַת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ אֲשֶׁר הֵם דְּבָרִים גְּנוּזִים וְצָפוּנִים וְנִסְתָּרִים מְאֹד. אֲבָל אִתָּהּ יוֹדֵעַ מַה נַּעֲשֶׂה עִתָּה עִמָּנוּ בְּדוֹרוֹת הָאֵלֶּה, הֵן בְּכֻלָּן יִשְׂרָאֵל הֵן בַּפֶּרֶטִיּוֹת מַה שֶׁנַּעֲשֶׂה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְאִתָּהּ יוֹדֵעַ אֵת כָּל מַעֲשֵׂי הַצַּדִּיקִי אֲמַת הַעוֹסְקִים עִתָּה בְּתַקּוּנָנוּ, אֵת כָּל הַגְּדוּלוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת אֲשֶׁר הֵם עוֹשִׂים בְּשִׁבְלֵנוּ לְהַמְתִּיק כָּל הַדִּינִים וְכָל הַגְּזֵרוֹת מִעָלֵינוּ וּלְהַצִּילֵנוּ מִכָּף כָּל אוֹיְבֵינוּ לְהוֹשִׁיעֵנוּ מִכָּל צָרוֹתֵינוּ. חֲמַל נָא חוּס נָא וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעָה נָא לָנוּ עִתָּה בְּכַחַם וּזְכוּתָם בְּעַת צָרָה הַגְּדוּלָּה וְהַקְּשָׁה הַזֹּאת. לְמַדְנּוּ אֵיךְ לְסִדֵּר תּפִלּוֹת וּתְחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת וְצַעֲקוֹת וְשׁוּעוֹת וְזַעֲקוֹת לְפָנֶיךָ עַל גְּזֵרָה הַרְעָה הַזֹּאת לְבִטְלָהּ מֵאֲתָנוּ, וּלְבִטֹּל כָּל שְׂאֵרֵי הַגְּזֵרוֹת שְׂרוּצִים לְגֹזֵר חַס וְשְׁלוֹם. אוֹי מֶה הִיָּה לָנוּ בְּדוֹר הָעֲנִי הַזֶּה, אוֹי אוֹי מַה נַּעֲשֶׂה לְהִיכֵן נִבְרַח (גִּינוּאֵלֶּה, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם וְוֵאִם טוֹהֵט מְעַן, גִּינוּאֵלֶּה, גִּינוּאֵלֶּה, אוֹי אוֹי, בִּיטֵּעַר זֵיעַר בִּיטֵּעַר, מְעַן וְוִיטֵט גָּאָר נִישְׁט וְוֵאִם צו רַעֲדֵן, דָּאָם הַאָרֶץ אִיז זֵיעַר פֶּאַרשְׁטִינִירט).

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֶׂה וְלֹא לָנוּ. רְאֵה עֲמִידַתְנוּ דְּלִים וְרַקִּים. חוּסָה עַל כְּבוֹד שְׁמֶךָ, הִבֵּט מִשְׁמַיִם וּרְאֵה כִּי הִיָּינוּ לַעַג וְקֶלֶס בְּגוֹיִם, כִּי הֶעֱכּוּ"ם מִתְלוֹצְצִים מֵאֲתָנוּ בְּכָל יוֹם וְאוֹמְרִים בְּכָל עַת אֵיִה אֲלֵהֶכֶם. "בְּרַצַּח בְּעֲצָמוֹתֵי חֻרְפוֹנֵי צוֹרְרֵי, בְּאֲמָרָם אֵלֵי כָּל הַיּוֹם אֵיִה אֲלֵהֶיךָ". "יֵי מְלֵא רַחֲמִים רַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל תְּחִנּוּתֵינוּ. עֲנֵנוּ "י עֲנֵנוּ כִּי בְּצָרָה גְּדוּלָּה אֲנַחְנוּ, צָרָה גְּדוּלָּה אֲשֶׁר כְּמוֹהוּ לֹא נִהְיִיתָה וְכְמוֹהוּ לֹא תוֹסִיף. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ

כי אין בנו כח לרצותך, רק בשמך באנו אליך. אתאנו על שמך, יי עשה למען שמך. "הושיענו אלהי ישענו, וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך. עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך, והצילנו וכפר על חטאתנו למען שמך". חננו ועננו ושמע תפלתנו כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים, ברוך אתה שומע תפלה.

קמה

מיוסד על תורה רס"ו בליקוטי מוהר"ן

"אחת שאלתי מאת יי אותה אבקש שבתי בבית יי כל ימי חיי לחזות בנעם יי ולבקר בהיכלו. כי יצפני בספה ביום רעה, יסתיירני בסתר אהלו, בצור ירומני". רבנו של עולם רחם עלי ברחמיך העצומים ובחסדיך הרבים והגדולים, וזפני לקיים מצות ספה בזמנה פראוי בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג מצות התלויות בה, ובלב טוב ובשמחה גדולה. ואזכה שיהיו נמשכין אלי המחין הקדושים והחסדים הגדולים והנפלאים הנמשכין על עמך ישראל בימי חג הסכות הקדוש על ידי מצות ספה הקדושה והנוראה מאד, שאז אמא מסככת על בניה. ואתה פורס סכת רחמים ורחיים ושלום עלינו.

מלא רחמים, מלא רחמים, רחם עלי למען שמך. אתה ידעת את לבבי כמה אני רחוק מאד ממצות ספה, וכמה תחנונים ובקשות והפצרות בלי שעור אני צריך להתפלל ולהתחנן לפניך שתזכני למחין קדושים כאלה, לחסדים כאלה, באפן שאזכה לדעת אמתי לדעת של אדם, באפן שאזכה מהרה לצאת מבהמה לאדם, שאחוס על עצמי מעתה ולא אעשה עוד מעשה בהמה, רק אזכה מהרה לדעת אמתי שהוא גדר האדם. ואזכה לינק מהשפע של אדם, ולא אינק עוד משפע של בהמה ואצא ואעלה מהרה מגדר בהמה לגדר אדם.

רבונו של עולם רבונו של עולם טוב ומטיב לכל ורחמיו על כל מעשיו. חוס ורחל ורחם על הבהמות והחיות, וזכני אותי ואת כל עמך בית ישראל שלא נפגם במצות ספה כלל, באפן שיהיה יניקתנו תמיד משפע של אדם שנמשך מבחינת ספה, ולא נצטרך לינק חס ושלום מהשפע של הבהמות. ולא נוציא לעצמנו השפע שלהם חס ושלום, למען לא נגרם חס ושלום מיתות בהמות וחיות בלא זמן. ויקים מקרא שכתוב: "אדם ובהמה תושיע יי". ונאמר: "ברוך פרי בטןך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך".

ובכן יהי רצון מלפניך מלא רחמים וחסדים שתשפיע עלינו דעת שלם ואמתי על ידי מצות ספה הקדושה באפן שזנכה אנחנו וכל עמך בית ישראל הצריכים לבנות בית שלא יזיק לנו הבנין כלל. ולא יגיע לנו שום סכנה בגוף ונפש וממון על ידי בנין ביתנו רק אדרבא נזכה כל אחד ואחד לבנות בית בקדושה ובטהרה גדולה, בחכמה בתבונה ובדעת דקדושה. ויקים מקרא שכתוב: "בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן ובדעת חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים". ונבנה ביתנו לשם יי לעסק בו בתורה ותפלה, ולהכניס בו אורחים הגונים. עד שיהיה ביתנו בית תורה ותפלה בית ועד לחכמים ונקרא שם בשם יי אל עולם.

ובכן תזכנו על ידי מצות ספה הקדושה לשמח בשמחה גדולה בשמחת תורה, לסיים התורה ולהתחילה בשמחה וחדוה גדולה. נגיל ונשיש בזאת התורה כי היא לנו עז ואורה. ותהיה בעזרנו בכל שנה ושנה לקיים מצות ספה בשלמות גדול כל כך עד אשר נזכה לקבל את התורה משם מחדש בכל שנה ושנה, כי מספה יוצאת התורה, עד אשר על ידי בניסתנו לספה נזכה שיהיה נעשה מאתנו בעצמנו תורה שכל אחד מישראל יהיה נעשה ממנו תורה. אורייתא וישראל וקדשא בריך הוא כלא חד. וימשך עלינו על ידי מצות ספה הקדושה קדשת חג השבועות, קדשת חדש סיון קדשת קבלת התורה.

רבונו של עולם צרכינו מרבים מאד בלי שעור ודעתנו קצרה לבאר ולפרש חלק אלה וירבבה מהם, רחם עלינו למען שמך ומלא משאלותינו לטובה ברחמים וזפנו לקיים מצות ספה בזמנה בשלמות, באפן שנוזפה לכל מה שבקשנו מלפניך שלא נגרם חס ושלום מיתת בהמות וחיות בלא זמנן רק נהיה נזונים ויונקים תמיד משפע של אדם שנמשך מבחינת ספה. ותפרס עלינו ספת שלומך תמיד, ובצל בנפיק תסתירנו. ונוזפה כל אחד ואחד המכרח לעסק בבנין שלא יזיק לו הבנין כלל, רק תשמרנו ותגן עלינו בכח קדשת ספה, שעמך ישראל מקימים שנוזפה לבנות הבית בחכמה אמתיית למען שמך לבד. ויהיה ביתנו בית שמגדלין בו תורה ותפלה, שנוזפה לדבר בביתנו הרבה דברי תורה ותפלה כפי מה שקבלנו מרבותינו הקדושים. ונוזפה להמשיך בתוך ביתנו שפע טובה וברכה ורחמים וחיים וכל טוב אמתי לנצח בגשמיות וברוחניות בזה ובבא. וברחמך הרבים תשפיע לנו כל ההוצאות וההצטרכות שצריכים לבנין ביתנו בשפע גדול ולא יגיע לנו שום עניות, ולא שום חסר על ידי בנין ביתנו. ולא יטריד אותנו הבנין חס ושלום, ולא יבלבל אותנו כלל מעבודתך באמת. ותזמין לנו לכל אחד ואחד עצים המסגלים לביתו, ויהיו מסדרים בהבנין כפי הסדר הראוי להם מששת ימי בראשית, ותסבב כל הסבות לטובה באפן שיהיה הבנין רק לטובה בכל האפנים לנו ולבנינו ולכל יוצאי חלצינו.

מלא רחמים אתה לבד יודע כל מה שנעשה בענין הבנינים וכמה סכנות יש בהם, אבל אתה יודע כמה וכמה מכרחים לבנות ביתם כי אי אפשר לשבת בחוץ, ובפרט איש ישראל שצריך בית לעבודתו לקבל בו שבת ויום טוב ולהכניס אורחים, ולגדל בו בניו לתלמוד תורה. ומה יעשה בשר ודם קרוץ מחמר נכער מדעת ובפרט כמוני היום, לבון רצונך באמת בענין זה ובכל הענינים, רחם עלינו למען שמך וזפנו להתנהג תמיד כרצונך באמת, "וי יגמר בעדי, וי

חסדך לעולם, מעשי ידיך אל תרף". ויקים בנו מקרא שכתוב: "וישמרך מפל רע, ישמר את נפשך, וישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם". ותמהר ותחיש לגאלנו ותבנה בית מקדשנו ותפארתנו ויקים בנו מקרא שכתוב: "והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי, עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי, כי ביתי, בית תפלה יקרא לכל העמים. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך וצורי וגואלי".

קמו

מיוסר על תורה רע"ה בליקוטי מוהר"ן

"הביטה ענני ואלהי הארצה עיני פן אישן המות. לא אמות כי אחיה, ואספר מעשי יי. יסר יסרני יי ולמות לא נתנני". רבוננו של עולם בעל הרחמים, בעל החמלה והחנינה, מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים, ומקים אמונתו לישני עפר, רחם עלי למען שמך, ותן לי עצה שלמה שאזכה לקימה באפן שאתחיל על כל פנים מעתה להכין את עצמי על הדרך הרחוק שאני צריך לילך בו בלי ספק, שהוא דרך כל הארץ, אשר אין איש נמלט ממנו. והדרך רחוק ומסכן מאד, ועדין לא התחלתי להכין את עצמי כלל. ארחא רחיקא, ואפלו ונדא קלילא לית לי. אוי מה אעשה, לא די שאין לי צדה לדרך רחוק ונורא ומאיים כזה, אף גם אני בעל חוב גדול באותו הדרך, חובות רבים ועצומים מאד מאד. והנוגשים אצים שם, ועומדים מוכנים בכל עת לתבע ולנגש אותי חס ושלום ועל כל המעשה שם אצטרף לתן דין וחשבון על כל עת ורגע, על כל דבר גדול וקטן, על כל מחשבה דבור ומעשה. אוי מה אעשה, מי יעמד בעדי, ומי יקום בפני. אוי אוי מה אומר ומה אדבר, ומה אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו".

ובכן יהי רצון מלפניך ואלהינו ואלהי אבותינו מלא רחמים שתהיה בעזרי ותושיעני שאזכה מעתה על כל פנים להטיב את

מעשי, ולשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, ולא אסור עוד מרצונך זמין ושמאל. ותזכני להרבות במצות כל ימי חיי בקדשה ובטהרה גדולה ובשמחה וחדוה רבה ועצומה, עד שאזכה שיהיו נעשין מהמצות שלי גרות קדושות הרבה, ומכל מצוה ומצוה יהיה נעשה ממנה גר קדוש ונורא, כמו שכתוב: "כי גר מצוה ותורה אור". ותחמל עלי ותזכני להתקדש בקדשה גדולה ולעלות מעלה מעלה, ולהתקרב אליך בהתקרבות גדול באמת לאמתו כרצונך הטוב עד שאזכה בעת שיגיע קצי וזמני להפטר מן העולם, להשיב נפשי ורוחי ונשמתי אליך בקדשה ובטהרה גדולה בלי שום סיג ופגם, ואתקן בחיי כל אשר פגמתי ושחתתי בעוונותי הרבים ובפשעי העצומים.

ותזכני ברחמיך הרבים להתודות בכל יום ויום. ובכפרט סמוך למיתתי אזכה להתודות לפניך בפה מלא בכל מיני ודויים באמת ובלב שלם, בלב נשבר ונדכה ובכביה רבה ועצומה, באפן שאזכה לעורר רחמיך הרבים והאמתים עלי, שתמחול ותסלח ותכפר לי את כל חטאי ועוונותי ופשעי שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מתחלה ועד סוף, בגלגול זה ובגלגולים אחרים. ולא יהיה נשאר מהם שום רשם וזכר כלל, רק כל העונות יתהפכו לזכיות, ותהיה מיתתי כפרה על כל עוונותי. ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי לעולם בלי חטא ופגם כלל. ואזכה להיות קים וחזק באמונתך הקדושה תמיד לעולם ועד. ואזכה לקבל עלי על מלכות שמים שלמה קדם יציאת נשמתי לקרות אז קריאת שמע בפה מלא באימה וביראה גדולה, באמת ובאמונה שלמה, בשמחה וחדוה רבה ועצומה, ולדבר הרבה דבורי אמונה הקדושה לומר בפה מלא שאני מאמין בך יי אלהינו ואלהי אבותינו ובכל הצדיקים האמתים שהיו מימות עולם עד הנה. ובתורתך הקדושה אשר נתת לנו על ידי משה עבדך בכתב ובעל פה. ולהאריך בדבורי אמת ואמונה

בְּלֵב שְׁלֵם, עַד שֶׁתֵּצֵא נִשְׁמָתִי מִתּוֹךְ דְּבוּרֵי אֲמוּנַת הַקְּדוּשָׁה, וְתִכְלַל נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי מִיַּד בְּתוֹךְ הַאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה וְתַעֲלֶה וְתִרְאֶה בְּאוֹר פְּנִיךָ. וְתִהְיֶה נַפְשִׁי צְרוּרָה בְּצִוּוֹר הַחַיִּים אֵת יי אֱלֹהֵי בְּתוֹךְ כָּלֵל נַפְשוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וְאִזְכֶּה "לְחַזוֹת בְּנַעַם יי וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ".

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמֹךְ, מְלֵא רַחֲמִים יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת, אַתָּה יוֹדֵעַ כָּל מַה שְּׁעָבַר עָלַי וְכָל מַה שְּׁעָבַרְתִּי וּפְגַמְתִּי נִגְדָךְ עַד הַנָּה, אֲבָל חֲסֵדךָ גָּדוֹל עָלַי, וְעַדִּין אַתָּה מְחַיֶּה אוֹתִי, וְאַתָּה מְחַזְּקֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ עַדִּין לְחַפְּשׁ וּלְבַקֵּשׁ פְּלִטָה, לְפַלֵּט וּלְמַלֵּט נַפְשִׁי מִמָּה שְׁאַנִּי צָרִיךְ לְהַנְצִיל וּלְהַמְלִיט. אֲדוֹן יַחֲדֵיךְ מְלֵא רַחֲמִים פּוֹדֵה וּמַצִּיל גּוֹאֵל חֲזַק גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל, רַחֵם עָלַי וּמַהֲרָה לְגַאֲלֵנִי גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֹךְ מִכָּל הַתְּאוֹת רְעוֹת וְהַרְהוּרִים רְעִים וּמִכָּל הַחֲטָאִים וְהַפְּגָמִים שֶׁהִרְגַּלְתִּי בָּהֶם. אוֹי לִי יִי לִי, אוֹי לִי יִי לִי, אוֹי אוֹי וְאֲבוֹי, אוֹי אוֹי אֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל מַה לְדַבֵּר, וְאַיִךְ לְבַקֵּשׁ עֲצָה וְתַחֲבוּלָה בֵּינוֹן מְצוּלָה וְאֵין מַעֲמַד כְּזֶה, בְּכַלְבוּל כְּזֶה, בְּרִגְלוֹת לֹא טוֹבִים כְּאֵלֶּה בְּרַפְיוֹן יָדַיִם כְּזֶה, בְּקִשְׁיוֹת עֶרְף כְּזֶה. אֲבָל אִף עַל פִּי כֵן אֲנִי רוֹאֶה עַדִּין חֲסֵדֶיךָ הַרְבִּים וְרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים עָלַי בְּלִי שְׁעוֹר, חֲסֵדִים אֲמִתִּיִּם וְנִצְחִיִּים בְּכָל יוֹם וְיוֹם "כִּי חֲסֵדֶךָ גָּדוֹל עָלַי, וְהַצִּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׂאוּל תַּחֲתֶיךָ". חֲסֵדֶךָ גָּדוֹל עָלַי מְאֹד מְאֹד עַד אֵין חֲקֵר וְאֵין מִסְפָּר, "אִם אֲמַרְתִּי מְטָה רִגְלֵי חֲסֵדֶךָ יי יִסְעֵדְנִי. בְּרַב שְׂרַעְפֵי בְּקַרְבִּי, תִּנְחַוְמֶיךָ יִשְׁעִשְׁעוּ נַפְשִׁי". עַל כֵּן עַדִּין עַל מִשְׁמַרְתִּי אֶעֱמַד, לְשִׁטַּח אֱלֹהֶיךָ כְּפִי עַד שֶׁתִּחַנְנֵנִי וְתִרְחַם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי יִשׁוּעָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת. וְתִשְׁלַח בְּלִבִּי עֲצוֹת שְׁלֵמוֹת אֲמִתִּיּוֹת בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בְּאִפְּן שְׂאֻזְכָּה מַעֲתָה עַל כָּל פְּנִים לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, לְסוּר מִרַע וּלְעֲשׂוֹת הַטוֹב בְּעִנְיֶיךָ תָּמִיד, עַד שְׂאֻזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְהִיּוֹת בְּכָלֵל יִרְאֶיךָ וְתִמְיַמֶּיךָ הַזּוֹכִים לְרַב טוֹב הַצָּפוֹן וְגִנוּז אֲשֶׁר אַתָּה נוֹתֵן לָהֶם רְשׁוֹת לְחַפְּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּגִזְזֵיָא דְּמִלְכָּא אֲשֶׁרִי חֲלַקְסָם. וְאִזְכֶּה שִׁיְהִיו נַעֲשִׂין גִּירוֹת

קדושות מכל המצות שאתה מוזכני לעשות בחיי, ואצל אלו הגרות הקדושות של המצות אֲזָכָה בעת מיתתי לחפש ולבקש בגנוזיא דמלפא, ולא איעול בכסופא קמך.

מלא רחמים הקשיתי לשאל, אבל ממך לא יקשה ולא יפלא כל דבר. ואני מאמין בנפלאותיך העצומים ובטובותיך הנוראים ובחסדיך הרבים ורחמיך הגדולים שעדין יש גם לי תקנה לזכות לכל זה בכח וזכות הצדיקים הקדושים האמתיים הנוראים והנשגבים אשר בהם אנו נשענים תמיד, ובלעדם אין לנו שום פתחון פה לבקש אותך אפלו על דבר קטן שבקטנים. אבל בכחם הגדול אנו נשענים לחלות ולבקש פניך על כל הגדולות והטובות שבכל העולמות, כי כחם וזכותם מספיק גם עלי ועל כל ישראל לזכות אותנו לכל טוב אמת ונצחי. עזרני למען שמך, הושיעני למען חסדיך. "פרשתי ידי אליך נפשי בארץ עיפה לך סלה".

חמל עלי מלא רחמים ועזרני והושיעני לדלג ולקפץ על כל הבלי עולם הזה ולהתקרב אליך באמת ובתמים לעולמי עד ולנצח נצחים, ויקים בי מקרא שכתוב: "כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור חיים". ונאמר: "שובי נפשי למנוחכי כי ?? גמל עליוכי, כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי, אתהלך לפני ?? בארצות חיים. תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעימות בימיך נצח" אמן ואמן.

קמו

מיוסר על תורה רע"ט בליקוטי מוהר"ן

"מן המצר קראתי זה ענני במרחב זה, בצר לי אקרא ?? ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא באזניו. קראתי מצרה לי אל ?? ויענני, מבטן שאל שועתי, שמעת קולי. קולי אל ?? אקרא ויענני מהר קדשו סלה. קולי אל ?? אקרא ואל

יי אַתחנן, עזרני מלא רחמים לבל יוכלו לבלבל אותי המחשבות
 והרעיונים המבלבלים ומעכבים מלהתפלל ולצעק ולסדר תפילתי
 ותחנתי ובקשתי לפניך בכל עת, ואל יטרידני הצער והדחקות בגוף
 ונפש וממון חס ושלוש מלקרוא אליך, רק אִזְכָּה לְקָרָא וְלַצַּעַק אֵלֶיךָ
 תמיד יהיה אִיךָ שִׁיְהִיָּה כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ כַּמָּה וְכַמָּה קָשָׁה וְכָבֵד עָלַי
 בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת לִפְתּוֹחַ פִּי לְפָנֶיךָ בַּתְּפִלָּה. וּבַפְּרָט בְּעֵת שְׁאֲנִי רוֹצֵה
 לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ עַד אֲשֶׁר עַל פִּי רַב אֵינִי יָכֹל לִפְתּוֹחַ פִּי לְדַבֵּר
 דְּבוּר לְפָנֶיךָ מֵרַב הַדְּחָקוֹת וְהַכְּבֹדוֹת, "כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְיָךְ,
 גִּהְפָּךְ לְשִׁדֵּי בְּחַרְבֵּי קִיץ סֵלָה", וְאֵין לִי מְנוּחָה מֵרוּדְפֵי נַפְשִׁי בְּכָל
 עֵת, וּמַגְדֵּל רַבּוּי צְרוּת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף נִסְגָּר וְנֶאֱלָם פִּי וְקָשָׁה וְכָבֵד עָלַי
 מְאֹד לִפְתּוֹחַ פִּי לְפָנֶיךָ. וְהַעֲקֵר מִחַמַּת הַחֲלִישׁוֹת שְׁמִפִּיל וּמַחְלִישׁ אוֹתִי
 בְּדַעְתִּי בְּכָל עֵת, מִחַמַּת שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁאֲנִי בְּעֲצָמֵי הַחֵיב בְּכָל מָה
 שְׁעוֹבֵר עָלַי. אֲבָל אַתָּה מְלֵא רַחֲמִים כְּכֹר הוֹדַעְתָּנוּ שְׂאָף עַל פִּי כֵן
 אַתָּה מֵתְאַוֶּה לְתַפְלִתְנוּ וְחַפֵּץ בְּתַחֲנוּתֵינוּ וְשׁוֹמֵעַ וּמְאַזֵּין וּמְקַשֵּׁב לְקוֹל
 שִׁיחֲוֹתֵינוּ וְאַנְקוֹתֵינוּ וְאַנְחוֹתֵינוּ, כְּאֲשֶׁר הִזְהַרְתָּנוּ פְּעָמִים רַבּוֹת אֵין
 מִסְפָּר. כִּמוֹ שֶׁפָּתוּב: "כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקֵּץ עֲנוֹת עֲנִי וְלֹא הִסְתִּיר
 פְּנֵי מִמֶּנּוּ וּבִשְׂוֵעוֹ אֵלָיו שָׁמַע".

עַל כֵּן הִנְנִי מִפִּיל תַּחֲנַתִּי לְפָנֶיךָ, וּפּוֹרֵשׁ וְשׁוֹטֵחַ כְּפִי מוֹל רַחֲמֶיךָ
 וְחֲנִינּוֹתֶיךָ וְחִמְלַתְךָ הַמְּרַבִּים וְהַנִּפְלְאִים מְאֹד מְאֹד שֶׁתְּהִיָּה עִמִּי בְּכָל
 עֵת וּבְכָל שָׁעָה, וְתַעֲזְרֵנִי תָמִיד שְׁלֹא אֶסְתַּכַּל כָּלֵל עַל כָּל מִינֵי בְּלִבוּלִים
 וְרַעֲיוֹנִים כְּאֵלֶּה וְכֵאלֶּה, רַק אִזְכָּה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל עֵת לְהִתְחִיל לְפָרֵשׁ
 שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ מֵתוֹךְ הַמְּצַר וְהַדְּחָק, וְלִקְיָם "וְדַבֵּר פִּי בְּצַר לִי". וְאֵינְע
 וְאַחֲתוֹר וְאֶדְחַק אֶת עֲצָמֵי לְהַטּוֹת תָּמִיד מִחֲשַׁבְתִּי וּלְבָבִי אֶל הָאֲמֶת,
 וְלְדַבֵּר לְפָנֶיךָ כָּל מָה שְׁאוּכַל לְדַבֵּר אֵינְה דְּבוּר אֲמֶת כָּל שְׂהוּא, אֶפְלוּ
 מֵתוֹךְ הַמְּצַר וְהַדְּחָק הַגָּדוֹל. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ הַרְבִּים בְּצַר תִּרְחִיב
 לִי בְּכָל עֵת, וְתִרְחִיב פִּי וְתַמְלֵאֵהוּ, וְתַעֲזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתוֹכְנֵנִי וְתַפְתּוֹחַ
 פִּי בְּהִרְחָבָה גְּדוּלָּה, לְפָרֵשׁ וּלְבָאֵר וּלְשִׁיחַ כָּל שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ, בְּדַבְּרֵי

חן ורצוי ותחנונים באפן שתשמע תפלתי ותחננתי. ויכמרו רחמיך עלי
בכל עת, ותקרבני אליך ולתורתך ולעבודתך באמת.

ותזכני להתקרב לצדיקים אמתיים אשר אור התגלות חדושי תורתם
נמשך מלמעלה למטה שלמעלה תורתם רחבה וגבוהה מאד, ולמטה
מתקצרת הרבה כדי להכניסה בתוך לבבנו ושכלנו לכל אחד פראוי
לו, ותרחיקני מההופכים ארחות ישר אשר תורתם ממטה למעלה
שלמטה מרחיבים אותה יותר מדי ולמעלה היא קצרה מאד.

ותחמל עלי ותזכני לחדש חדושי תורה אמתיים בדרך הצדיקי אמת
הממשיכים ואומרים תורה מלמעלה למטה. וכן בכל התפלות
והתחנונות ובקשות אזכה להתחיל מן המצר והדחק, ואתה ברחמיך
תרחיב פי ותשפיע לי רוח קדשך מן השמים שאזכה לפרש כל שיחתי
לפניך באמת כרצונך הטוב, ויערב שיחתי לפניך באמת.

ותעזרני ותושיעני בכל עת בכל מה שאני צריך להושע, באפן
שאזכה מהרה להיות כרצונך הטוב באמת. כי אתה לבד יודע עמל
האדם ודחקו בזה העולם בכל יום, בפרט בעת שרוצה לגשת אל
הקדש לפרש שיחתו לפניך בעל הרחמים, שרבים קמים כנגדו בגוף
ונפש בגשמיות וברוחניות. בפרט כמוני העני, "אלהים אתה ידעת
לאולתי ואשמותי ממך לא נכחדו. אתה ידעת שבתתי וקומי בנתה
לרעי מרחוק. יי מה רבו צרי רבים קמים עלי" בכל עת. רחם עלי
וחזקני ואמצני בכל עת לבטח בחסדיך הרבים לקרא אליך תמיד
יהיה איה שיהיה. "פנה אלי וחנני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן
אמתך. עשה עמי אות לטובה, ויראו שונאי ויבשו, כי אתה יי
עזרתני ונחמתני. ברוך יי לעולם אמן ואמן".

קמח

מיוסד על תורה ר"פ בליקוטי מוהר"ן

"חמ לפי אל עדתיך ואל אל בצע", רבנו של עולם עזרני והושיעני

וּזְכַנִי שְׂאֵהֶיָה דְבוּק בְּתוֹרָתְךָ וְעִבּוּדְתְךָ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְתִשָּׂים חֲלָקִי מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמִּדְרָשׁ וְלֹא מִיּוֹשְׁבֵי קָרְנוֹת. וְתִהְיֶה תוֹרָתְךָ אֲמֻנַתְנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְתִהְיֶה עִמָּנוּ לְעוֹלָם הַבָּא וְאֶהְיֶה בְּתוֹרָתְךָ יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאֶפְלוּ בְּעַת שְׂיִהְיֶה הַהֲכָרַח עַל פִּי רְצוֹנְךָ לְעֵסֶק בְּאִיזָה עֵסֶק בְּשָׁבִיל פְּרֻנְסָה לְעִשׂוֹת אִיזָה מְלָאכָה אוֹ מִשָּׂא וּמִתָּן אוֹ לְנִסְעֵי אִיזָה נְסִיעָה וְכִיּוֹצֵא בָּזֶה, תְּרַחֵם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׁגָם בְּשַׁעַת עֲשִׂית הַמִּשָּׂא וּמִתָּן וְהַעֲסֵק תִּהְיֶה פְּנִימִיּוֹת מִחֲשַׁבְתִּי קְשׁוּרָה וְדְבוּקָה בְּךָ וּבְתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה הַמְּלַבֵּשׁ בְּאוֹתוֹ הַעֲסֵק וְהַמִּשָּׂא וּמִתָּן. וְלֹא אֶכְנִיס פְּנִימִיּוֹת דַּעְתִּי בְּתוֹךְ הַמִּשָּׂא וּמִתָּן וְעֵסְקִי חַל, רַק חִיצוֹנִיּוֹת מִחֲשַׁבְתִּי תַעֲסֵק בְּהַמִּשָּׂא וּמִתָּן, אֲבָל בְּפְנִימִיּוֹת הַמִּחְשָׁבָה אֶהְיֶה קְשׁוּר וְדְבוּק בְּךָ וּבְתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה. וְאִזְכֶּה לְעִשׂוֹת הַמִּשָּׂא וּמִתָּן בְּאֲמוּנָה גְּדוּלָה, וְיִהְיֶה הַהֵן שְׁלִי צָדֵק וְלֹא אַחֲלִיף וְלֹא אֲשַׁנֶּה דְבוּרֵי לְעוֹלָם, אֶפְלוּ בְּשָׁבִיל כָּל חֲלָלֵי דְעָלְמָא. וְתִהְיֶה כָּל כּוֹנְנִי בְּשַׁעַת עֲשִׂית הַמִּשָּׂא וּמִתָּן לְמַעַן שְׂמֶךָ וּלְמַעַן תוֹרָתְךָ, כְּדֵי שְׂאוּכַל לְעֵסֶק בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה וְלַהֲרַבּוֹת בְּצַדִּיקָה, וְלִקְיָם מִצּוֹתֶיךָ הַקְּדוּשׁוֹת.

וְתוֹכְנִי לְמַעַט בְּעֵסֶק וּבַמִּשָּׂא וּמִתָּן וְלַהֲרַבּוֹת בְּעֵסֶק הַתּוֹרָה לְשִׁמְחָה. וְתִהְיֶה תוֹרָתִי קָבֵעַ וּמְלֻאכְתִּי עֲרֵאִי, וְאֶפְלוּ בְּשַׁעַת עֲשִׂית הַמְּלָאכָה וְהַמִּשָּׂא וּמִתָּן תִּהְיֶה עֶקֶר קָבִיעַת דַּעְתִּי וּפְנִימִיּוֹת מִחֲשַׁבְתִּי בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה וְהַעֲבֹדָה לְמַעַן שְׂמֶךָ לְבַד בְּאֲמַת לְאֲמַתוֹ. וְתִהְיֶה עִמִּי תְּמִיד בְּשַׁבְתִּי בְּבֵיתִי וּבְלִכְתִּי בְּדֶרֶךְ, וְתִחַזְקֵנִי בְּהַאֲמוּנָה וְהַבְּטָחוֹן לִידַע וְלַהֲאֲמִין בְּאֲמַת, "כִּי לֹא בָכַח יִגְבֵר אִישׁ, כִּי לֹא מִמּוֹצֵא וּמִמְעַרְב וְלֹא מִמִּדְבַר הָרִים". כִּי הַכֹּל מֵאֲתָךְ לְבַד, רַק רְצוֹנְךָ שְׁנַעֲסֵק בְּאִיזָה מִשָּׂא וּמִתָּן בְּשָׁבִיל פְּרֻנְסָה, כְּדֵי לְבַרֵר וְלַהֲעֵלוֹת כָּל הַקְּדוּשׁוֹת וְהַנִּיּוֹצוֹת הַנְּפוּלִין מִעַמְקֵי הַקְּלָפוֹת, לְנִשְׂאָם וְלַהֲרִימָם וְלַחְזוֹר וְלַהֲשִׁיבָם וְלַתָּנֵם אֶל מְקוֹמָם.

רַחֵם עָלֵינוּ מְלֹא רַחֲמִים חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַח מִמָּנוּ נִדַח, וְתֵן לָנוּ כַח וּגְבוּרָה וְעֶזְרָה לְמַלְחָמָה, שְׁבַכְל עַת שְׁנַצְטָרְךָ לְצֵאת לְעֵסֶק

בַּעֲבוּדוֹת חִיצוֹנִיּוֹת בְּעֶסְקֵי מִשָּׂא וּמִתֵּן וְכִיּוֹצֵא בּוֹ, שְׁיִהְיֶה כָּל עֶסְקֵנוּ וְעִשְׂיֵנוּ בְּאַמוּנָה גְּדוּלָּה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, בְּאִימָה וּבִירְאָה וּבְדַבְּקוֹת גְּדוּל בְּתוֹרָתְךָ וּבְעִבּוּרְתְּךָ בְּפָנִימִיּוֹת מִחֻשְׁבֹּתַי, בְּאִפֶּן שְׁיִהְיֶה לָנוּ כַּח לְבָרֵךְ עַל יְדֵי הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה אֶת כָּל הַנִּיצוּצוֹת שֶׁנִּפְּלוּ בְּעַמְּקֵי הַקְּלָפוֹת בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים וּבְעוֹן אָבוֹתֵינוּ בְּגִלְגּוּל זֶה וּבְגִלְגּוּלִים אַחֲרֵים בְּשׁוּגֵג וּבְמִזִּיד בְּאַנְס וּבְרִצּוֹן. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כִּי אֵין בָּנוּ כַּח וְדַעַת לְלַחֵם מִלְחָמָה זֹאת לְבָרֵךְ וּלְהוֹצִיא הַנִּיצוּצוֹת מִתַּחַת יַד הַקְּלָפוֹת שְׂכּוֹכֵשִׁים וְאוֹסְרִים אוֹתָם בְּהַתְּגַבְּרוֹת גְּדוּל. וּבְכָל עֵת שְׁמַתְעוֹרְרִים לְבָרְרָם וּלְהַעֲלוֹתָם הֵם מִתְּגַרְרִים וּמִתְּגַבְּרִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר חַס וְשָׁלוֹם, וּמִחֻמַּת זֶה אַרְךָ עָלֵינוּ הַגְּלוּת וּמִשָּׁךְ עָלֵינוּ הַשְּׁעִבּוּד בְּכָלל וּבִפְרָט, וְאֵין אֶתְנוּ יוֹדֵעַ שׁוֹם דְּרָךְ אֵיךְ לְהַתְּגַבֵּר נִגְדָם, וְאֵיךְ לְלַחֵם עִמָּהֶם. עַל מִי לָנוּ לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עַל אָבוֹנֵנוּ שְׁבַשְׁמִים. "יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה יְיָ שְׁמוֹ" הוּא יִלְחֵם לָנוּ, "רִיבָה יְיָ אֶת יְרִיבֵי לַחֵם אֶת לוֹחְמֵי, הַחֲזֵק מִגֵּן וְצַנָּה וְקוּמָה בְּעִזְרָתִי, וְהִרַק חֲנִית וּסְגַר לְקִרְאֵת רוֹדְפֵי אָמֵר לְנַפְשִׁי יִשׁוּעָתְךָ אָנִי".

הוֹשִׁיעֵנִי בַּעַל הַיְשׁוּעוֹת שְׁתַּהַיֶּה מִחֻשְׁבֹּתַי תָּמִיד דְּבוּקָה בְּךָ וּבְתוֹרָתְךָ אֲפִלוּ בְּעֵת עֶסְקֵי בַּעֲבוּדוֹת חִיצוֹנִיּוֹת בְּמִלְאָכָה וּמִשָּׂא וּמִתֵּן וְכִיּוֹצֵא. וְאַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה תָּמִיד בְּפָרֵט בְּעֵת צְאֹתִי מֵאֶהֱל תוֹרָה לְעֶסֶק בְּעֶסְקֵי חַל שְׁאַתְגַּבֵּר וְאַתְחַזֵּק אֲזוּ בְּאַמוּנָה גְּדוּלָּה וְחֲזָקָה בְּיוֹתֵר. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ וּבְכַחֲךָ הַגְּדוּל תִּתֵּן כַּח לְהָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שְׁתַּבְּרַר וּתִלְקַט וְתַעֲלֶה וְתַנְשֵׂא וְתַרִּים כָּל הַקְּדוּשׁוֹת וְכָל הַנִּיצוּצוֹת הַנִּפְּלוֹת שֶׁנִּפְּלוּ בְּכָל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם מִיּוֹם בְּרִיאַת הָעוֹלָם עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְתַעֲלֶה וְתַנְשֵׂא אוֹתָם, וְתַחֲזוֹר וְתַתְּנֵם וְתַשִּׁיבֵם לְמְקוֹמָם אֶל מְקוֹם אֲשֶׁר הָיָה שֵׁם אֱהֱלֵם בְּתַחֲלָה בְּיָתֵר שְׁאֵת וְיָתֵר עֲזוֹ. וְאַל יִדַּח מִמֶּךָ נִדְח. וְכֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְעֶסֶק בְּמִשָּׂא וּמִתֵּן בְּאַמוּנָה. וְתַהַיֶּה פָּנִימִיּוֹת מִחֻשְׁבֹּתֵנוּ דְּבוּקָה וְקְשׁוּרָה בְּהַתוֹרָה גַּם בְּשַׁעַת עֲשִׂית הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן. וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה שְׁתַּצִּילֵנוּ וְתַשְׁמְרֵנוּ שְׁלֵא נִצְטָרְךָ לְעוֹלָם לְבוֹא

לזילותא דבי דינא, שלא נצטרך לבוא לפני דינים לדון לפניהם בדין תורה, רק יהיה כל משאינו ומתנינו באמונה. וכל מי שנעסק עמהם במשא ומתן ישאו ויתנו עמנו באמונה באמת, ונדע ונבין ונאמין שבכל המשא ומתן מלבש תורה, ויהיה המשא ומתן מקשר תמיד אל התורה, באפן שלא נצטרך לתקן המשא ומתן על ידי הדין תורה לפני הדינים.

רבנו של עולם מלא משאלותינו לטובה ברחמים, ועזרנו וזכנו לנצח המלחמה בזה העולם על ידי התורה והאמונה הקדושה. "שמע יי וחגני, יי היה עוזר לי". עזר והושיעה לחלושי כח לחלושי דעת לחלושי עצה כמונו היום, לנצח מלחמה כבדה כזאת בכל האפנים, פי לא היה עולה על דעתנו לבקש ולהתחנן על זה לעצם פגמינו המרבים. אף לפניך נגלו כל תעלומות לבנו שאנו בטוחים ונשענים על כחם של הצדיקים האמתיים עליהם השלכנו את יקבנו. הם ילחמו בעדנו, ואנחנו נלך אחר עצותיהם הקדושות ונדרוך בנתיבותיהם, ולא נסור מדבריהם ימין ושמאל. "יי יגמר בעדי יי חסדך לעולם מעשי יריך אל תרף, אנא יי הושיעה נא, אנא יי, הצליחה נא. יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי." אמן ואמן.

קמט

מיוסד על השמטה המובאת בתחילת

ליקוטי מוהר"ן השני "אחד היה אברהם"

"פנה אלי וחגני פי יחיד ועני אני, שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג". רבנו של עולם מה אומר מה אדבר, "הבט ימין וראה ואין לי מכיר, אבד מנוס ממני, אין דורש לנפשי. זעקתי אליך יי, אמרתי אתה מחסי, חלקי בארץ החיים. הקשיבה אל רנתי פי דלותי מאד, הצילני מרודפי פי אמצו ממני".

רבונו של עולם יודע תעלומות עצם האמת וחסדו. קרוב לקוראיו באמת. אפה לבד יודע את כל המעשה אשר נעשה עמי בכל יום ויום, מי ומי העומדים עלי בכל יום בגשמיות וברוחניות למנוע ולעכב אותי חס ושלום מדרך החיים. "וי מה רבו צרי רבים קמים עלי", אפה יודע בכמה מיני מניעות ועפובים והסתות ופתויים ובלבולים שמתגברים עלי בכל עת למנוע אותי חס ושלום מדרך האמת מלהתקרב אליך וליראיך ולצדיקים האמתיים. ובעצם שפלותי ורבוני עוונותי ועצם פזור נפשי ובלבול דעתי שיש לי ממני בעצמי, עוד הם מתגברים ומתגברים בי בכל עת המניעות והעפובים מכל בני העולם, הן המניעות מבני הבית והקרובים, הן המניעות משאר בני העולם מרבוני השנוי דעות והמחלקת שבעולם על נקדת האמת לאמתו.

ועתה יי אלהים אמת עזרני והושיעני וחסדני ואמצני בעבודתך באמת. וזכני להתקרב ליראיך ותמימיך ההולכים בדרךך באמת. ולא יהיה כח לשום אדם שבעולם למנוע אותי מדרך האמת בשום אופן בעולם יהיה מי שיהיה הן קרוב הן רחוק. ותחזק את דעתי באמונתך תמיד. ואהיה דומה בעיני כאלו אני יחיד בעולם כמו שנאמר: "אחד היה אברהם". ולא אשמע כלל ולא אסתכל על שום מנוע ומעכב ומלעיג ומתלוצץ ומבלבל בעולם. ולא יוכל שום אדם לבלבל אותי מדרך האמת והישר אפלו גדולים ממני וצדיקים כנגדי, רק אזכה להתנהג בדרך האמת כפי מה שלמדתי מנעורי על ידי רבותינו הקדושים האמתיים. ואהיה רגיל לומר בנפשי שאיני יודע כלל מה נעשה בעולם עם כל אחד ואחד, רק אני בתמי אלו בדרך האמת כפי מדרגתי כאשר למדתי על ידי בחירי צדיקיך האמתיים שהם נקדת האמת שבכל העולמות. ולא אסתכל על שום דעה ורצון שהוא נגד רצונם שהוא רצונך באמת, ואפלו כשיהיה ההכרח להתוודע עם בני האדם ולדבר עמם הן במלי דשמיא והן במלי דעלמא, אף על

פי כן לא יבלבל דעתי מן האמת לאמתו כלל, ואזכה לקיים באמת מקרא שכתוב: "מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי", חזק.

קנ

מיוסד על תורה רמ"ה בליקוטי מוהר"ן

"גל עיני ואביטה, נפלאות מתורתך. ברוך אתה יי, למדני חקיך. דרכי ספרתי ותענני, למדני חקיך. דרך שקר הסר ממני, ותורתך חנני. טוב טעם ודעת למדני, כי במצותיך האמנתי. טוב אתה ומטיב, למדני חקיך. עשה עם עבדך כחסדך, וחקיך למדני. עבדך אני הבינני, ואדעה עדותיך. פניך האר בעבדך, ולמדני את חקיך".

רבנו של עולם חונן לאדם דעת המלמד תורה לעמו ישראל, אתה צויתנו על ידי צדיקיך האמתיים לעיין בתורה ולחדש בה. ובחמלתך הגדולה חמלת עלי להבין מעט בתורתך הקדושה, עד אשר יש בכחי להתנגע עד שאמצא חדושי תורה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה יגעתי ולא מצאתי אל תאמין. וכאשר שמעתי וראיתי כבר כמה וכמה אנשים כערכי שזכו על ידי יגיעתם לחדושי תורה הרבה כי הוא חובה על בן תורה להשתדל ולהתנגע בזה עד שימצא חדושי תורה ולא יהיה עץ יבש חס ושלום, רק יעשה פרות בתורה שהוא תקון גדול לנפשו. ועתה אדוני מלכי ואלהי אבי שבשמים, מה אומר ומה אדבר, אחר שבעוונותי העצומים נתרחקתי ממך כל כך עד שאני רחוק בעיני אפלו מלבקש על זה, וגם אני מתרשל הרבה אפלו בעסק התורה בפשיטות לפעמים מחמת אנס מטודת הפרנסה ומרבויה הבטולים המבטלין, ועל פי רב אני חייב בעצמי מה שאני מתבטל מדברי תורה בעתים הרבה שאני יכול לחטף בהם דברי תורה הרבה וכל מה שאני מתבטל מהתורה נמצאים כנגדי בטולים הרבה כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה אם בטלת מן התורה יש לך בטלים

הַרְבֵּה כְּנִגְדָךָ. עֵתָה אֵיךְ זֹכֵינ׳ לַחֲתֹר חֲתִירָה לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ לְתַקֵּן כָּל זֶה עַד שְׁאֲזַכֶּה לְעֵסֵק בַּתּוֹרָה בְּאַמֶּת וְלַהֲגוֹת בָּהּ יוֹמָם וְלַיְלָה וְלֹא אֶפְטָר אֶת עֲצָמֵי בְּתֵרוּצִים שֶׁל שֶׁקֶר, וְלֹא אֶטְעֶה אֶת עֲצָמֵי פִי סוּף כָּל סוּף מֵה יִהְיֶה מִמֶּנִּי. וּמָה אֲשִׁיב בְּיוֹם הַדִּין כְּשִׁישְׂאֻלוֹ אוֹתִי פֶלְפֶּלֶת בְּחֻכְמָה? צְפִיתָ בְּמִרְכָּבָה? בְּהֵאֵיךְ אֲנִפִּין אִיעוֹל קָדָם מִלְכָּא בְּפָרֹט שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ בְּנַפְשִׁי אֲשֶׁר קִלְקַלְתִּי הַרְבֵּה הַרְבֵּה עַל יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים וּמַחְשָׁבוֹתֵי הַמְּגַנּוֹת וּמַדּוֹתֵי הָרָעוֹת וְעַדִּין לֹא שָׁבֹתִי מִטְעוּתֵי וְהַמְּצוּלוֹת יָם שׁוֹטְפִים עָלַי בְּכָל עֵת, וְאֲנִי מְטַבֵּעַ בְּיוֹן מְצוּלָה וְאֵין מְעַמֵּד, עַד אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל הֵיכָן אֲנִי בְּעוֹלָם, וְאֲנִי הוֹלֵךְ נֶעַ וְנָד מְבַלְבֵּל וּמְטָרֵף מְאֹד. וְאֵף עַל פִּי כֵן נִפְשִׁי וְלִבִּי צוֹעֲקִים בְּקִרְבִּי בְּקוֹל מֵר וְחֹזֵק, "עַד מָתִי פְתִים תֵּאֱהָבוּ פְתִי". עַד מָתִי עֲצַל תִּשְׁכַּב, מָתִי תִקּוּם מִשְׁנֵתְךָ. עַד מָתִי עַד מָתִי. עַל כֵּן אֲמַרְתִּי כָּל עוֹד נִשְׁמַתִּי בִּי, אֶעְרַג וְאֶזְעַק וְאֶתְנַפֵּל וְאֶתְחַנֵּן מוֹל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֲסִדֶיךָ הַעֲצוּמִים אוֹלֵי אֲזַכֶּה עֵתָה לְדַבֵּר דְּבָרֵי אֱמֶת לְפָנֶיךָ עַד שְׁאֲזַכֶּה לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים עָלַי עַד שֶׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי כְּחֲסִדֶיךָ וְתַעֲזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתוֹרְנֵי וְתַלְמִדְנֵי דְרָכִים וְעֲצוֹת אֱמֵתִיּוֹת בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה, בְּאֶפֶן שְׁאֲשׁוּב לְתוֹרְתְךָ בְּאַמֶּת, שְׁאֲזַכֶּה לְהִתְמַיֵּד בְּתוֹרְתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְלַהֲגוֹת בָּהּ יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאֵל יִטְרִידְנִי שׁוּם טְרִדָּא וְעֵסֵק, הֵן עֵסְקֵי הַפְּרִנְסָה, הֵן שְׂאָר צְרָכֵי הַגּוּף. רַק אֲשַׁתְּדֵל בְּכָל עֵז לְחַטֵּף עֵתִים וְזִמְנִים מִתּוֹךְ כָּל הַטְּרִדוֹת וְהַעֲסָקִים וּבְפָרֹט בְּלִילָה.

וְאַתָּה תַעֲזְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ בְּאֶפֶן שְׁאֲזַכֶּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם, וְאֲזַכֶּה לְשׁוּם כָּל לִבִּי עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה, עַד שְׁאֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁתַּפְתַּח לִבִּי בְּתוֹרְתְךָ וְיִפְקְחוּ עֵינֵי שְׁכִלִי בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה עַד שְׁאֲזַכֶּה לְחַדֵּשׁ בְּתוֹרְתְךָ חֲדוּשִׁים אֱמֵתִיִּים בְּכָל עֵת שִׁיְהִי לְנַחַת וּלְרִצּוֹן לְפָנֵי כֹסֵא כְבוֹדְךָ, וְיִהְיֶה תְקוּן גְּדוֹל לְנַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמַתִּי שְׁאֲזַכֶּה לְתַקֵּן עַל יָדָם כָּל מֵה שְׁפָגַמְתִּי בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים מֵעוֹדֵי וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה, וּבְפָרֹט פָּגַם הַמַּחְשָׁבוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים שְׁפָגַמְתִּי בָהֶם הַרְבֵּה, אֲזַכֶּה לְתַקֵּן עַל יְדֵי

הרהורי תורה. שאזכה מצתה שיהיה כל היום דעתי ומחשבותי דבוקים בהרהורי תורה בכל עת, ביום ובלילה בשבתי בביתי ובלקתי בדרך בשכבי ובקומי בשנתי ובקיצוי בעסקי עם בני אדם ובישיבתי לבדי.

ועזרני ברחמיך שתהא דבוקה מחשבותי בתורתך תמיד בקשר אמיץ וחק, עד שאפלו בעת שאתחבר עם בני אדם תהיה מחשבותי בפנימיותה דבוקה בתורתך הקדושה. ולא אשכח אותה לעולם אפלו לפי שעה קלה. ותהיה מחשבותי דבוקה כל כך בהתורה הקדושה, עד שאפלו בשעת שנה יהיו עוברים עלי בחלום מחשבות של חדושי תורה אמתיים, עד שאזכה על ידי זה לגרש ולבטל ממני כל המחשבות רעות וכל הרעיונים והרהורים רעים, וכל מיני שגעון ורוח שטות שנדבקו בלבי ודעתי על ידי מעשי הרעים מעודי ועד היום הזה, הכל אזכה לבטל על ידי מחשבות של תורה, שאזכה לקשר עצמי בה בקשר אמיץ וחק תמיד בלי שום רפיון. ותכף שיבא על דעתי חס ושלום איזה מחשבה חיצונה, מפל שפן וכל שפן איזה הרהור רע חס ושלום, אברח מיד ממנו, ואנוס לתוך מחשבות של תורה. ומעמק חשבת מצולות ים וטיט הגון אברח לאור החיים למחשבות והרהורי תורה הקדושה אשר הם חיינו וארץ ימינו. עד שאזכה ברחמיך הרבים שתפתח לי שבילי השכל עד שאכנס בחדרי התורה הקדושה. ואזכה לכנס ולטיל בתורתך הקדושה מחדר לחדר ומפלטין לפלטין ומיכל למהיכל להיכל ומבית לעליה ומעליה לעליה, ולקשר ולחבר ולחד ולכלל כל החדרים והיכלות יחד בקשר אמיץ וחק, ולהפיר ולהשיג ידיעת אמיתת אלהותך על ידי זה, עד שאזכה שתתן לי בחסדיך במתנה גמורה את כל דברי תורתך הקדושה עם כל חדריה והיכליה שתהיה נקראת תורת ממש. ויקים בי מקרא שכתוב: "כי אם בתורת יי חפצו, ובתורתו יהגה יומם ולילה".

מלא רחמים רחם עלי וקבל תחנוני, כי לא בחסד ולא במעשים באתי לפניך, כי באמת אין לי עתה שום פתחון פה לבקש על דבר

קל שבקלים, מפל שפן וכל שפן על גדולות כאלה. אך גלוי וידוע
 לפניך יודע תעלומות שאני מחיב ומכרח לדבר כל זה על פי כל מה
 ששמעתי מרבותינו הקדושים זכרונם לברכה, כי חסדיך לא תמנו
 ורחמיך לא כלים לעולם.

ובכן תרחם עלי מלא רחמים שאפלו בעת שאזכה ברחמיך לחדש
 חדושים אמתיים בתורתך הקדושה, שלא אטעה בנפשי לומר שכבר
 באתי עד תכונתה, וכבר נכנסתי לפנימיותיה, רק אזכה להבין ולידע
 תמיד כמה אני רחוק מאמתת פנימיותיה. "כי גבוה מעל גבוה שומר"
 וכו' ויש פנים לפנים, וכמו שכתוב: "לכל תכלה ראיתי קץ, רחבה
 מצותך מאד". וכאשר לגדלתך אין חקר, פך אין חקר לתבונות התורה
 שהיא אחרותך. ואפלו כשאזכה להשיג השגות של אמת, תחזקני
 להשתדל ולחתר ולהתגעע ולחפש ולבקש יותר ויותר לסלסל ולפלפל
 ולעין בעין אמתית בתורתך הקדושה בכל לב ונפש במסירות נפשי
 באמת, עד שתפתח לי בכל עת שעריה ופנימיות חדריה יותר ויותר,
 להבין ולהשכיל ולהשיג אמתת פנימיות התורה שהיא בחינת אדם
 דקדשה באמת. כמו שכתוב: "זאת התורה אדם". עד שיהיה נמשך
 עלי הצלם אלהים בשלמות, ואהיה נכלל באדם העליון בתכלית
 השלמות באמת, עד שאזכה להפיר ולהשיג אותך באמת כרצונך
 הטוב, וכרצון צדיקיך האמתיים, כי לך נוצרתי.

רחם עלי מלא רחמים והחזירני בתשובה שלמה לפניך מהרה ותן
 חלקי בתורתך, כי לא על צדקותי אני מפיל תחנתי לפניך כי על
 רחמיך הרבים, בכח וזכות גדולי הצדיקים האמתיים רבותינו
 הקדושים זכותם יגן עלינו, אשר כחם יספיק גם עלי כמו שאני כמו
 שאני, להוציאני ולטהרני מכל טמאותי מהרה מהרה. ולזכותני בחיי
 לכל מה שבקשתי מלפניך מלא רחמים. "ואני תמיד איחל והוספתי
 על כל תהלתך. תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך. יהיו לרצון
 אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי", אמן.

קנא

מיוסד על תורה רס"ג בליקוטי מוהר"ן

שומר ישראל שמר שארית ישראל, ואל יבא שום חולאת וכאב ומכאוב על עמך ישראל, מלא רחמים רחם עלינו ועל כל ישראל, ושמרנו והצילנו בכל עת שלא נאכל יותר מההכרח כלל רק נזכה שתהיה אכילתנו ושתיתנו במדה ובמשקל ובמשורה, שלא נאכל שום אכילה יתרה שהוא בחינת מאכל בהמה, וכן תצילנו ותשמרנו שלא יבא לתוך פינו שום מאכל שלא נתברר עדין ממאכל בהמה למאכל אדם. חוסה עלינו פרב רחמיך והיה בעזרנו ושמרנו בכל עת שתהיה אכילתנו רק מאכל אדם לבד, ולא שום מאכל בהמה כלל. ועל ידי זה נזכה שתשמרנו ותצילנו מפל מיני חלאים, ובפרט מחלי הקדחת רחמנא לצלן, שבאה על ידי שאוכלין אכילה יתרה חס ושלום שהיא בחינת מאכל בהמה, או על ידי שאוכלין מאכל שלא נתברר עדין למאכל אדם, שהוא גם כן בחינת מאכל בהמה.

רחם מלא רחמים, כי אתה יודע כמה פגמים ומכשולות באים על ידי רבוי אכילה ושתיה, וכמה חלאים באים על ידי זה רחמנא לצלן, ובפרט חלי הקדחת שנתפשטה עתה מאד, יי שמרנו מעתה. רחם על כל ישראל ועלי ושמרני תמיד שאזהר מעתה, ואשמר את נפשי לבלי לאכל שום אכילה יתרה כלל, ואתה תגן בעדנו ותשמרנו ברחמיך שלא יבא לתוך פינו שום מאכל שלא נתברר למאכל אדם, באפן שתציל אותי ואת כל עמך ישראל מפל מיני חלאים, ומפל מיני מכות ומכאובות ומחוששים ובפרט מחלי הקדחת. ותרחם על כל ישראל על כל מי שפבר הגיע עליו חלי הקדחת רחמנא לצלן (ובפרט על פלוני בן פלוני) ותשלח להם מהרה רפואה שלמה מן השמים רפואת הנפש ורפואת הגוף בתוך שאר חולי ישראל. ותסבב ברחמיך הרבים ותשלח עליהם זעה טובה מן השמים, ועל ידי זה תתישב דעתם ויתמזגו החסדים והגבורות שהם כח האש ומים שבהם במזג השווה

ולא יתערבו ולא יתבלבלו עוד. ולא יתגבר זה על זה כלל, באפן שתציל אותם ואת כל ישראל מרבוי קרירות וחקמימות ורעידת האיברים של חלי הקדחת וחקמנא לשזבן. ויזכו כלם לרפואה שלמה, ויתישב דעתם בשלמות באמת.

וְנִזְכָּה כְּלָנוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעֶסֶק בְּתוֹרָתְךָ וְעִבּוּדְךָ בְּאַמֶּת תְּמִיד בְּדַעַת שְׁלָם כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ עַד שְׁנִזְכָּה לְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאַמֶּת, וְלַעֲבֹדְךָ בְּלֵב שְׁלָם וּבִישׁוּב הַדַּעַת בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. שׁוּמֵר עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד, שְׁמֵרָנוּ תְּמִיד מִכָּל דְּבָר רָע בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת וַיִּקְרָא בִּי מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "יִי יִשְׁמֹר צִאֲתְךָ וּבֹאֲךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם", אָמֵן.

קנב

מיוסד על תורה רס"ד בליקוטי מוהר"ן

מְרוֹם וְקָדוֹשׁ, פּוֹעֵל גְּבוּרֹת, עוֹשֶׂה תְּדָשׁוֹת, בַּעַל מַלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת, מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשָׂר וְרוּחַ, עֹשֶׂה עִמִּי צְדָקָה וְחֶסֶד, וְזַכְּנִי לְתֵן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים בְּאַפְּן שִׁיחִיָּה לִי תִקּוֹן גָּדוֹל לְפָנֶיךָ הַבְּרִית שְׁפָגְמָתִי נִגְדָּךְ בְּלִי שְׁעוֹר.

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲתָה יוֹדֵעַ כִּמָּה וְכִמָּה הִרְחַקְתִּי הַשְּׁפַע מִהַקְדָּשָׁה עַל יְדֵי פָגַם הַבְּרִית וְהַמְשַׁכְתִּי לְמָקוֹם שֶׁהִמְשַׁכְתִּי וְחִמְנָא לְצִלָּן, לְמָקוֹמוֹת אֲשֶׁר לֹא נָתַן לְהִזְכֹּר וּפְגַמְתִּי כְמוֹ שְׁפָגְמָתִי אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְשַׁעַר, אֲשֶׁר הִתְקוֹן לָזֶה הוּא צְדָקָה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים דְּוָקָא שְׁעַל יְדֵי זֶה חוֹזְרִים וּמְמַשִּׁיכִים הַשְּׁפַע אֶל הַקְדָּשָׁה. אָבֵל אֵיךְ זוֹכִין לָזֶה כִּי רְבוּ הַמְּנִיעוֹת מְאֹד שֶׁל מִצְוֹת צְדָקָה הֵן מִחַמַּת רַע לְבַבְנוּ וְחֶסְרוֹן הַבְּטָחוֹן וְהָאֱמוּנָה, וְגַם כְּשֶׁמִּתְגַּבְּרִים וּמְשַׁבְּרִים אַכְזָרִיּוֹת שְׁבַלְבֵּב וְנוֹתְנִים צְדָקָה אֵין אֲתָנוּ יוֹדֵעַ עַד מָה מִי הוּא הָעַנִּי הַהִגּוֹן בְּאַמֶּת אֲשֶׁר עַל יְדוֹ נִזְכָּה לְהִמְשִׁיךְ הַשְּׁפַע אֶל הַקְדָּשָׁה וּלְתַקֵּן פָּגַם הַבְּרִית עַל יְדֵי זֶה.

על כן באתי לפניך בעל הרחמים בעל הצדקה והחסד חושב
 מחשבות לבל ידח ממנו נדח, אשר אתה עוסק בתקונו בכל עת,
 שתחוס ותחמל עלי, ותזכני ברחמיך הרבים לתן צדקה הרבה לעניים
 הגונים עניים פשרים באמת העוסקים בתורה ובעבודת יי באמת,
 ותשמרני ותצילני מלתן צדקה לעניים שאינם הגונים. אתה לבד
 תשמרני ברחמיך מלהפשל בהם חס ושלום פי גלוי וידוע לפניך שאין
 בנו דעת לשמר מהם רק אתה לבד יודע את לבב כל בני האדם
 ומבין אל כל מעשיהם, אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי,
 חוס וחמל עלי ועשה עמי כגדל נפלאות חסדיך העצומים, ותסבב
 סבות לטובה בכל עת, באפן שתזמין לי עניים הגונים באמת לזכות
 בהם. ותעזר ותחזק את לכבי לתן להם צדקה הרבה כלב טוב, בסכר
 פנים יפות; ואזכה להוסיף בכל פעם להרבות בצדקה וחסד, ולילף
 לקבץ נדבות מעמך ישראל להחזיק עניים העוסקים בתורה ותפלה
 באמת. כי כבר הודעתנו שאין שום אדם מישראל פטור ממצות צדקה
 אפלו העני שבישראל. אבל אתה יודע קשיות לבבנו, ואיך מתגברים
 המונעים והבלבולים אפלו על גדולי העשירים מלתן צדקה עד אשר
 הולכים מעולמם, ומאומה לא ישאו בידם. מכל שכן קטני הערך
 אשר פונסתם מצמצמת אשר רבו המניעות והבלבולים מאד ממצות
 צדקה, בפרט לזכות בעניים הגונים.

על כן אין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים, בזכות
 וכל הצדיקים האמתיים שאנו נשענים עליהם בכל דבר, אליך שטחתי
 את כפי עיני תלויות אליך לבד כי אתה לבד יודע כמה וכמה תקונים
 אני צריך בשביל תקון הברית אשר פגמתי בו הרבה ואני רחוק מכלם
 מאד, רק על רחמיך הרבים אני בוטח ועל חסדיך אני נשען, שאתה
 תסבב סבות לטובה ברחמיך ותזכני לתקן אותי בכל התקונים,
 ותושיעני לתן צדקה הרבה לעניים הגונים הרבה, ולעסק בצדקות
 לעורר לב אחינו בני ישראל לקבל מהם צדקות הרבה בכל עת

לְהַחְזִיק יְרָאֵי יי הָאֲמִתִּים, בְּאִפְּן שְׂאֲזֻכָּה לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּשְׁלָמוֹת
בְּאֲמֵת, וְלֹא אֶעוֹל בְּכִסּוּפָא קַמָּךְ. "יי יְגַמֵּר בְּעַדֵּי יי חֲסִדְךָ
לְעוֹלָם, מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֵל תִּרְרַף. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ,
יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי" אָמֵן.

ראה זה מצאנו בכתב יד רבינו ז"ל: והוא ראשי פרקים מענין פדיון
[עיין בלקוטי מוהר"ן סי' ק"פ] עם תפילה קצרה בסופו וראוי
להציגה כאן

יניח ידיו על המעות ויאמר:

מְעוֹת וְאֵת הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרִגְלֵיהֶם: צְדָק יִקְרָאֵהוּ לְרִגְלוֹ: צְדָק
מְלֻכּוֹתָא קְדִישָׁא: דִּינָא דְמְלֻכּוֹתָא דִּינָא. שׁוֹרֵשׁ הַדִּינִין בִּינָה. אֲנִי בִינָה
לִי גְבוּרָה. אֵין הַדִּין נִמְתַּק אֱלָא בְּשׁוֹרֵשׁוֹ. שְׁלֵשָׁה יָדִים בְּבִינָה: יָד
הַגְּדוּלָּה, יָד הַחֲזָקָה, יָד הַרְמָה. ג' פְּעָמִים יָד גִּימְטְרִיא שֵׁם שֶׁל מ"ב.
מ"ב שְׁבִיבְרִיאָה שֵׁם שֶׁל אָנָּא בְּכַח. מ"ב שְׁבִבְרִיאָה שְׁנֵי פְּעָמִים אִקִּי"ק.
מ"ב שְׁבִבְרִיאָה הוֹי"ה פְּשׁוּט בְּמִלּוּאָו וּמְלוּי דְמִלּוּי.

יְהִי רִצּוֹן מְלֻכּוֹתָא שְׂמִתְקוֹ הַדִּינִים וְהַגְּבוּרָה הַקְּשׁוֹת מְעַל (פְּלוּגֵי בֵּן
פְּלוּגִית) עַל יְדֵי פְּלָא עֲלִיוֹן שֶׁהוּא חֲסִדִים גְּדוּלִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים
וּפְשׁוּטִים שְׂאִין בּוֹ תַעֲרֻכַת דִּין כָּלֵל אָמֵן:

לקוטי תפילות

חלק שני

א

מיוסד על תורה א' בליקוטי מוהר"ן תנינא

אָדוֹן כּל מוֹשֵׁל בְּכָל, אַתָּה בְּרַאתְ אֶת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ כְּדֵי שְׂיִזְכּוּ
לְתַכְלִית הָאֲמִתִּי לְתַכְלִית הַנִּצְחִי, עַד שְׂיִהְיֶה לָהֶם מִמְּשָׁלָה עַל
הַמְּלָאכִים, כִּי זֶה הוּא הַתַּכְלִית וְהַסּוּף שֶׁל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי שְׂנִבְרָא
בְּשִׁבִיל הַתַּכְלִית הַזֶּה כְּדֵי שְׂיִהְיֶה לוֹ מִמְּשָׁלָה עַל הַמְּלָאכִים. וְעַתָּה
”אָבִי רָאָה גַם רָאָה”, כִּמְהָ אֲנִי רְחוּק מִהַתַּכְלִית הַזֶּה מִקְצָה אֶל קְצָה
בְּתַכְלִית הַרְחוּק, וְלֹא דֵי שְׁלֹא זָכִיתִי לְהַתַּכְלִית הַזֶּה אִף גַּם הִרְעוּתִי
אֶת מַעֲשֵׂי וְקַפְחֵי אֶת טוֹבֹתֵי וְקִדְשֵׁי. כִּי חָטָאתִי עֲוִיתִי וּפְשַׁעֵי
לְפָנֶיךָ וְהוֹסַפְתִּי בְּכָל פֶּעַם חָטָא עַל פֶּשַׁע יָמַימִים עַל יָמַימִים שְׁנַיִם עַל
שְׁנַיִם, עַד אֲשֶׁר לֹא חָלַף עָלַי יוֹם אֶחָד מִכָּל יָמֵי חַיֵּי בְּלִי חָטָאִים
וּפְגָמִים רַבִּים וְעֲצוּמִים, גְּדוֹלִים וְקִטְנִים, עַד אֲשֶׁר עֲוֹנוֹתַי רַבּוּ מִחֹל
יָמַי וּמִמַּעַפֵּר הָאָרֶץ וּמִטְּפוֹת הַיָּם, וְעֲצָמוֹ מִשְׁעָרוֹת רֹאשֵׁי, וְגִבְהוֹ
מִנְשֵׁמַת רוּחַ אֲפִי. עַד אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ אִיךָ אֲנִי יָכֹל לְחַיּוֹת אֲפִלוֹ שְׁעָה
אַחַת מֵעֲצָם מְרִירוֹת עֲוֹנוֹתַי הַרְבִּים מְאֹד. אוֹי לִי מֶה עָשִׂיתִי, וְאִם
זָכַרְתִּי וְנִבְהַלְתִּי, ”נִעְוִיתִי מִשְׁמַע נִבְהַלְתִּי מִרְאוֹת, תָּעָה לְבָבִי פְלִצוֹת
בְּעַתְתָּנִי, אֶת נִשְׁף חֲשָׁקִי שָׁם לִי לְחִרְדָּה, עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדֵּי נִתַּן
רִיחוֹ”. מֶה אִמַּר מֶה אֲדַבֵּר מֶה אֲצַטְדֵּק, כִּי כָּבֹר שְׁפַכְתִּי שִׁיחַ לְפָנֶיךָ
בוֹחֵן כְּלִיּוֹת כְּדֹבָרִים הָאֵלֶּה כִּמְהָ וְכִמְהָ פְּעָמִים וְעַדִּין לֹא נִתְעוֹרַרְתִּי
בְּאֵמֶת לְשׁוֹב אֵלֶיךָ כְּרְאוּי בְּאֵמֶת. וּבְאֵמֶת יִדְעֵתִי יְיָ אֱלֹהֵי כִּי לֹא
עָלִיךָ תִּלְנַתִּי חֲלִילָה כִּי אִם עָלַי וְעַל נַפְשִׁי. אֲנִכִּי סְבוּתִי בְּנַפְשִׁי כָּל
אֵלֶּה. כִּי אֲנִי אֲדוֹנֵי הָעוֹן, וְהִמְלִיךְ וְכִסָּאוֹ נָקִי. אִף עִם כָּל זֶה אֲמַרְתִּי
”וַיְהִי מֶה אַרְוֶצָּה” דְּבָרֵי אֵלֶּה לְפָנֶיךָ, אוֹלֵי אֲמַצָּא עֲתָה חֵן וְחֶסֶד

בְּעֵינַיִךְ, שְׁתַּעֲשֵׂה עִמִּי כְּגֹדֶל נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת, וְתַחַתֹּר חֲתִיכָה מִתַּחַת כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ, וְתַחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּאֶפֶן שְׁאֲזַכֶּה מֵעַתָּה לְרִדְף בְּאַמֶּת אַחַר הַתְּכָלִית הָאֲמִתִּי אֲשֶׁר בְּשִׁבְלֹו נִבְרָאתִי, עַד אֲשֶׁר אֲזַכֶּה לְהִשְׁיגוֹ בְּאַמֶּת.

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם רְבוֹנוֹ דְּעֵלְמָא כְּלָא, יוֹדֵעַ כֹּל הַתַּעֲלוּמוֹת צוֹפֵה וּמַבִּיט עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת עַצְמְךָ הַקְּנָאָה שְׁנֹתְקָנָאוּ בְּנוֹ הַמְּלֵאכִים מִחֲמַת שֵׁשׁ בְּכַחֲנוֹ לְהִשְׁיג הַתְּכָלִית הַזֶּה לְמִשַׁל עֲלֵיהֶם, וּבִפְרָט בְּהַחְלוּשֵׁי כַח שְׁבִישְׂרָאֵל כְּמוֹנֵי הָעֲנִי וְהָאֲבִיוֹן הַפְּגוּם וְהַמְקַלְקֵל, אֲשֶׁר מִנְעוּרֵינוּ הִתְגַּרְוּ בְּנוֹ וְהִבְעִירוּ בְּנוֹ אֵשׁ הַתְּאֻוֹת, "כִּי יֵצֵר לֵב הָאָדָם רַע מִנְעוּרָיו". וּבְעַצְמְךָ פְּסִילוֹת דְּעַתְּנוֹ לֹא חֲסַנּוֹ עַל נַפְשֵׁנוּ לְהַתְחַכֵּם וּלְהִתְגַּבֵּר עַל הַתְּאֻוֹת, עַד אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ הַרְגֵל אֲצִלְנוּ כָּל הַתְּאֻוֹת רְעוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה בָּאֵנוּ לְכַמֵּה חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים בְּשׁוֹגֵג וּבְמִזִּיד בְּאִנְס וּבְרִצּוֹן, כִּפִּי אֲשֶׁר יוֹדֵעַ כֹּל אֶחָד וְאֶחָד אֶת נִגְעֵי לְבָבוֹ וּמִכְאוּבֵי נַפְשׁוֹ, עַד אֲשֶׁר עוֹנוֹתֵינוּ עִבְרוּ רֵאשִׁינוּ כְּמִשָּׂא כְּבֹד יְכַבְּדוּ מִמֶּנּוּ. וְעַתָּה מַה נַּעֲשֵׂה וּמַה נַּפְעֵל, כִּי אֵין אָנוּ יוֹדְעִים שׁוֹם דְּרַךְ וְעֲצָה אֵיךְ לְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל הַתְּאֻוֹת רְעוֹת אֲשֶׁר כָּבַר הַרְגֵלְנוּ בְּהֵם מְאֹד. אֲהֵה יי אֵיכָה נַעֲשֵׂה, אֲהֵה יי לְהִיכֵן נִבְרַח, אֲהֵה אֲדַנִּי וְאֵנִי שְׂאוּל בְּעוֹלָם הַזֶּה לְזִמֵּן מַעֲט מְאֹד כְּצֵל עוֹבֵר וּכְאֶבֶק פּוֹרַח, וּמַה אֲשִׁיב שְׁלַחֵי דְבָר. וּמַה אַעֲשֵׂה לְיוֹם פְּקֻדָּה, "וּמַה אַעֲשֵׂה כִּי יָקוּם אֵל וְכִי יִפְקֹד מֶה אֲשִׁיבְנוּ".

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם "נִכּוֹן כְּסֵאֶךָ מֵאֵז מֵעוֹלָם אַתָּה. עֲדַתֶּיךָ נֶאֱמַנּוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה קִדְשׁ, יי לְאֶרֶץ יָמִים". כִּי אַתָּה מְלֵא רַחֲמִים וְרַק אַתָּה לְבַד יָכֹל לְדוֹן אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוֹת אֲפִלוּ אֶת הַגְּרוּעַ וְהַפְּחוֹת שְׁבִישְׂרָאֵל, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ אֶת מְקוֹמוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִתַּחֲלָה וְעַד סוֹף, וְאֵיךְ נוֹלַד וְאֵיךְ נִמְשָׁךְ לְזֶה הָעוֹלָם, וּבְאֵיזָה מְקוֹם הָיָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, וְגַם כְּמָה חֲמִימוֹת שֶׁל תְּאֻוֹת הַמִּשְׁגָּל נִכְנָס בְּכַמָּה אֲנָשִׁים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי הַיְנִיקָה שִׁנְקוּ חֵלֶב מִנְּשִׁים שְׂאִינָן כְּשֵׁרוֹת

כְּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ. הֵן בְּעוֹן חוֹלְלָנוּ וּבְחַטָּא יִחַמְתָּנוּ אִמְנוּ, עַד אֲשֶׁר גָּבְרוּ עָלֵינוּ מְצוּלוֹת יָם, הִרְהוּרִים וּמַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת רַבּוֹת מְאֹד. וַיִּכְנַע בְּעַמְל לִבָּנוּ נִכְשָׁלְנוּ וְאִין עוֹזֵר.

אָנָּה יי טוֹב וּמְטִיב לְרַעִים וְלַטּוֹבִים, וַפְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתֵן לָנוּ כַּח וּגְבוּרָה מֵעַתָּה, בְּאִפֶּן שְׁנִזְכֶּה לַתְּכֵלִית הָאֱמִתִּי עַד שְׂיִהְיֶה לָנוּ מְשֻׁלָּה עַל הַמְּלֹאכִים. וְתֵתֵן לָנוּ כַּח לַעֲמֹד בְּמִשְׁלָה זֹו שְׂיִהְיֶה קִיּוּם לְמִשְׁלָתָנוּ זֹאת לְעַד וְלְנֶצַח. וְתִזְכְּנוּ וְתַעֲזָרְנוּ וְתֵתֵן לָנוּ דַעַת, שְׁנִזְכֶּה לְאַחֵז עֲצָמָנוּ בְּכֹסֶס כְּבוֹדְךָ, שֶׁהוּא שְׂרָשֵׁי נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁנִזְכֶּה לְשָׁמֵר אֶת הַיְרָאָה שְׁפֹלֵב, וְתִזְכְּנוּ לְקַבֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ רְגָלִים שֶׁהֵם פֶּסַח שְׁבוּעוֹת סְפוֹת בְּשִׁמְחָה וְחִדּוּה גְדוֹלָה רַבָּה וְעֲצוּמָה, וּבִיְרָאָה וּבְאַהֲבָה וּבְקִדּוּשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה בְּתְכֵלִית הַשְּׁלֵמוֹת פְּרָצוּנְךָ הַטּוֹב. וְאַזְכֶּה לְכַבְּדֶם בְּכָל מִינֵי כְבוֹד וְעִנּוּ, בְּאֲכִילָה וּשְׂתִיָּה וּמַעֲדָנִים טוֹבִים וּבְמַלְבוּשֵׁי כְבוֹד, וּבְתַפְלָה בְּכֹנֶה וּשְׂמִחָה גְדוֹלָה וּבְהַתְעוּרָרוֹת גְדוֹלָה. וְנִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ דַעַת גְּדוֹל וְחִדּוּשׁ בְּכָל רֶגֶל וְרֶגֶל מֵהַשְּׁלֵשׁ רְגָלִים. וְנִזְכֶּה לְתַקֵּן וּלְחַדֵּשׁ כָּל הַשְּׁלֵשָׁה מַחֲזִין שְׁבַשְׁלֵשָׁה חֲלָלֵי הַגְּלָגֶלֶת שֶׁהֵם חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת עַל יְדֵי הַשְּׁלֵשׁ רְגָלִים, עַד שְׁנִזְכֶּה עַל-יְדֵי-זֶה לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַשְּׁלֵשׁ תַּאֲוֹת רָעוֹת שֶׁהֵם תַּאֲוֹת מְמוֹן וְתַאֲוֹת מְשַׁגֵּל וְתַאֲוֹת אֲכִילָה, אֲשֶׁר הֵם הָיוּ בְּעוֹכְרֵנוּ וְעַל יָדָם אֲבִדְנוּ מַה שְּׂאֲבָדְנוּ וּבָאֵנוּ לְמָה שְּׂבָאֵנוּ. אָנָּה יי, אָנָּה יי, חוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ חוּס וְחַמֵּל עַל נַפְשָׁנוּ, חַמֵּל עַל עוֹלָלָנוּ וְטַפְּנוּ, חַמֵּל עָלֵינוּ וְעַל כָּל הַתְּלוּיִים בָּנוּ, חַמֵּל עַל כְּבוֹדְךָ.

וְזִכְּנוּ מֵעַתָּה וְחִזְקֵנוּ וְאַמְצָנוּ וּשְׂמַחְנוּ בְּשִׁמְחָה דְקִדּוּשָׁה, בְּאִפֶּן שְׂיִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ כַּח וּגְבוּרָה גְדוֹלָה דְקִדּוּשָׁה, עַד שְׁנִזְכֶּה מִהֲרָה לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַשְּׁלֵשׁ תַּאֲוֹת הָאֵלָה וְנִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ הַדַּעַת דְקִדּוּשָׁה לְתוֹךְ לְבַבֵּנוּ עַל יְדֵי קִדְשַׁת הַשְּׁלֵשׁ רְגָלִים. וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכֶּה לְתַקֵּן אֶת לְבַבֵּנוּ, לְבַטֵּל מִלְּבַבֵּנוּ כָּל הַשְּׁלֵשׁ תַּאֲוֹת הָאֵלָה וְלֹא יִשְׁאַר אֲצִלָּנוּ מֵהֵם שׁוּם רֶשֶׁם כָּלֵל.

ותזכנו לקבל חג הפסח בקדשה גדולה זמן חרותנו. ועל ידי זה נזכה להמשיך מח ודעת לשבר תאות מוון. ובזכות קדשת חג השבועות תזכנו להמשיך מח ודעת לשבר תאות המשגל. ובזכות קדשת חג הסוכות חג האסיף תזכנו להמשיך מח ודעת לשבר תאות אכילה.

אנא ?? חוס וחס עלינו ומלא משאלותינו לטובה ברחמים. כי אתה ברחמיך הרבים גלית לנו אלו העצות טובות קדושות איך להנצל מכל רע, והודעת לנו עצה טובה וישרה לשבר כל השלש תאות העקריות על ידי קבלת השלש רגלים בקדשה כראוי. אבל אתה ידעת את רע לבבנו וקשיות ערפנו ובלבול ועכירת דעתנו וגדל חלישותנו, עד אשר גם העצה בעצמה קשה עלינו לקיים. כי אין אתנו יודע עד מה שום דרך ותחבולה איך ובאיזה אופן נזכה לקבל השלש רגלים כראוי כאשר נגלה לפניך אדון כל כמה אנו רחוקים מקדשת השלש רגלים. כי פגמנו בכל תורתך הקדושה ובפרט בקדשת ושמחת שבת ויום טוב. וגם בהשלש רגלים בעצמן פגמנו פגמים הרבה מאד.

אנא ??, הודיענו נא את דרכיך, ונדע איך נמצא חן בעיניך ואיך נזכה לפעל בקשנתנו אצלך, באופן שנוזכה להתקרב אליך באמת. ונזכה לקיים כל העצות טובות האמתיות, אשר גלית לנו על ידי צדיקך האמתיים, עד שנוזכה לשוב אליך באמת ובלב שלם. חוס וחס עלינו, עלינו, ויכמרו נא מעיך ורחמיך עלינו. מלך רחמן רחם עלינו, טוב ומטיב הדרך לנו, שובה עלינו בהמון רחמיך בגלל אבות שעשו רצונך. זכנו וזכנו ברחמיך הרבים, שנוזכה כלנו לקבל כל השלש רגלים בשמחה ובחדנה רבה ועצומה עד אין סוף. ותזכנו לשמחת יום טוב באמת כרצונך הטוב.

חוס וחס עלינו, כי אין אנו יודעים שום דרך איך לזכות לשמחת יום טוב כי אם בכחך הגדול לבד. קדשנו במצותיך ותן חלקנו

בתורתך, שבענו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יי אלהינו בשמחה ובששון מועדי קדשך, עד שנזכה בזכות וכח קדשת השלש רגלים לשבר ולבטל כל השלש תאוות רעות שהם תאות מומן ותאות נאוף ותאות אכילה. ונזכה להיות קדושים וטהורים באמת. ותוציאנו מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול. ונזכה להמשיך הדעת הקדושה לתוף הלב לתקן ולזכך ולטהר הלב מכל השלש תאות האלו. ויקים בנו מקרא שכתוב: "וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד".

ותושיענו ברחמיך הרבים לתקן ולזכך הדמים שבקרבנו, ונזכה להכניע הדם שבחלל השמאלי שבלב. ותעזרנו שנזכה לזכך ולטהר את לבנו מפגם ארס עכירת הדמים שיש בנו מינקותנו, על ידי עכירת החלב שאינו טוב שהיינו יונקים אז, אשר על ידי זה מתגבר חס ושלום חמימות תאות המשגל. אנא יי זכנו לתקן ולזכך כל זה מהרה, עד שנזכה לשבר תאות המשגל לגמרי. ותזכנו לקדשת הברית באמת. ותרחם עלינו ועל עוללנו וטפנו ועל כל ילדי עמך בית ישראל, ותזמין ברחמיך הרבים לכל ולדותינו מיניקות פשרות והגונות שיהיה חלכם טהור וכשר נף וצח. ותשמר ותציל את כל זרענו שלא יינקו מנשים חצופות אשר חלכם טמא, שלא ימשיכו בהם חס ושלום ארס תאות המשגל. כי באמת אין בנו דעת לשמר זרענו מזה, רק ברחמיך לבד תשמר את זרענו שלא יינקו מחלב שאינו טוב ונף. ותעזר לנו ולזרענו תמיד, באפן שנזכה כלנו אנחנו וזרענו לשמר את הברית קדש באמת. ולתקן ולטהר עצמנו מכל השלש מדות האלו שהזכרנום לפניך. ועל ידי זה נזכה לשמר את היראה שלמה שבלב. ונזכה לבנין ירושלים חיש קל מהרה, ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות. וליראך ממך תמיד ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יי אלהינו. לפניו נעבד ביראה ופחד ונודה לשמו תמיד,

עד שְׁנֹזְכָה עַל-יְדֵי הַיָּרְאָה שְׁלֵמָה שְׁפֹלֵב לְבָרָא מְלֶאךָן שִׁישְׁפִיעַ נְבוּאָה לְכָלֵי הַנְּבוּאָה וַיִּמְשֶׁךְ הַשְּׁפָעַת הַנְּבוּאָה בְּעוֹלָם. וַיִּקְיָם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וַנְּבֹאוּ בְּנִיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם".

וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלֵנוּ מִהַתְּמַנּוּת, שְׁלֵא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם תַּאֲוָה וְחֻמָּדָה לְשׁוּם הַתְּמַנּוּת כָּלָל, לֹא הַתְּמַנּוּת גְּדוֹלָה וְלֹא הַתְּמַנּוּת קְטַנָּה. וְלֹא תִטִּיל עָלֵינוּ צָרְכֵי צְבוּר כָּלָל. רַק נֹזְכָה לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת בְּיָרְאָה וְאֵהָבָה בְּתַמִּימוֹת גְּדוֹל וּבְכַפְשִׁיטוֹת לְמַעַנְךָ וּלְשִׁמְךָ לְבַד, בְּלֵי שׁוּם פְּנִיּוֹת וּמַחְשָׁבוֹת זְרוֹת כָּלָל. וְנִבְרַח מִן הַכְּבוֹד וְהַהַתְּמַנּוּת בְּתַכְלִית, וְנִתְרַחַק מִהַתְּמַנּוּת עַד קִצָּה הָאֲחֵרוֹן בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ.

וּבְבִין תְּרַחֵם עָלֵינוּ מְלֵא רַחֲמִים, וְתַחֲוֹס וְתַחְמַל עַל יְמִינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ, וְתִטִּיב לָנוּ מְטוֹבְךָ הָאֵמֶתִי, וְתִזְכְּנוּ לְתַפְלָה בְּשִׁלְמוֹת. וְנֹזְכָה לְהַתְּפַלֵּל כָּל תְּפִלוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ בְּכָל לֵב וְנַפְשׁ, וְלֹא נִזְלַזַל חֵס וְשְׁלוֹם בְּדַבְּרִים הַעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם שֶׁהִיא הַתְּפִלָּה, וְלֹא נַעֲשֶׂה תְּפִלָּתֵנוּ קִבְע אֶלָּא רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, וְלֹא תִדְמָה עָלֵינוּ תְּפִלָּתֵנוּ כְּמִשְׁאֵי חֵס וְשְׁלוֹם, רַק נֹזְכָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַתְּאַמֵּץ וְלְהַתְּחַזֵּק וְלְהַתְּגַבֵּר בְּכָל כַּח וְעֵז וְתַעֲצוּמוֹת בְּכָל מִינֵי כַחוֹת לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלָּה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּכוֹנוֹת הַלֵּב בְּאֵמֶת כְּרֵאוּי. כִּי אַתָּה יוֹדַע אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, כְּמָה וְכְמָה קָשָׁה וְכָבֵד עָלֵינוּ לְפָתַח פִּינוּ בְּתַפְלָתֵנוּ, וְתַפְלָתֵנוּ פְּגוּמָה מְאֹד. חוּסָה עָלֵינוּ כְּרַב רַחֲמֶיךָ, וְזַכְּנוּ לְגֵאוֹל וְלְפָדוּת אֶת הַתְּפִלָּה מִן הַגְּלוּת הַגְּדוֹלָה וְהַמְרָה שֶׁנִּפְלָה אֲצִלְנוּ עַכְשָׁו בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים. חוּס וְחַמַּל חוּס וְרַחֵם, חוּס וְהוֹשִׁיעָה מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ לְבַד, לְמַעַנְךָ לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ. פָּתַח פִּיךָ לְאֵלִים כְּמוֹנֵי "אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ". תִּכְיִן לְבִי תִקְשִׁיב אֲזוּךָ. עֲזָרְנוּ מְלֵא רַחֲמִים יוֹשֵׁב תְּהִלוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁתְּהִיָּה תְּפִלָּתֵנוּ שְׁגוּרָה בְּפִינוּ תְּמִיד, וַיִּקְיָם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "בּוֹרָא נֵיב שְׁפָתַיִם, שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחֲוֹק וְלִקְרוֹב, אָמֵר יי וַיִּרְפָּאתִיו". וְנֹזְכָה בְּכַח תְּפִלוֹתֵינוּ לְהַכְנִיעַ וְלְהַשְׁפִּיל וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַרְפּוּאוֹת הַטְּבָעִיִּים שֶׁל הַרוּפָאִים, וְיִתְגַּלֶּה הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, שְׁאִין שׁוּם רוּפָא

בְּעוֹלָם יוֹדַע כָּלֵל לְרַפְאוֹת שׁוֹם חוֹלְאֵת, רַק כָּל הַרְפוּאוֹת כְּלֵן הֵן
 רַק עַל יְדֵי דְבַר יי' לְבַד, עַל יְדֵי תַפְלוֹת וּבִקְשׁוֹת וְתַחֲנוּנִים שֶׁל
 הַצַּדִּיקִים בְּעַלֵי הַתַּפְלָה הַמְתַּפְּלִים עַל יִשְׂרָאֵל וּמְרַצִּין וּמְפִיִּסִין אוֹתָהּ,
 וּמְמַשִּׁיכִין רַפּוּאוֹת בְּעוֹלָם. כִּי כָּל הַעֲשׂוּבִים וְהַסְּמִים שֶׁל הַרְפוּאוֹת,
 וְכָל הַפּוֹכְבִים וּמְזוֹלוֹת הַמְּמַנִּים עֲלֵיהֶם, כִּלְמַם מְקַבְּלִים כַּחַם מִהַמְּלַאֲכִים
 אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם, וְאֵלּוּ הַמְּלַאֲכִים מְקַבְּלִים כַּחַם מִהַמְּלַאֲכִים הַגְּבוּהִים
 עֲלֵיהֶם, וְכִלְמַם מְקַבְּלִים וְלוֹוִין זֶה מִזֶּה וְזֶה מִזֶּה עַד לְמַעְלָה לְמַעְלָה,
 עַד שֶׁכֵּלֶם מְקַבְּלִים כַּחַם מִהַמְּלַאֲכִים הַגְּדוֹל, שֶׁהוּא הַבַּעַל תַּפְלָה שְׁזוֹכָה
 לְדַבֵּר יי' שֶׁהוּא שֶׁרֵשׁ כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה מְרַאשׁ וְעַד סוּף, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב:
 "בְּדַבֵּר יי' שָׁמַיִם נִעְשׂוּ, וּבְרוּחַ פִּיּוֹ כָּל צְבָאִים", עַל כֵּן אֵי אֶפְשָׁר
 לְהַמְשִׁיךְ שׁוֹם רַפּוּאָה בְּעוֹלָם כִּי אִם עַל יְדֵי תַפְלָה וְתַחֲנוּנִים לְבַד,
 וְתַזְכְּנוּ לְדַעַת זֹאת בְּאַמֶּת גְּמוּרָה וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה, וּבְרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים
 נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ וּלְקַבֵּל כָּל הַרְפוּאוֹת לָנוּ וּלְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי
 דְבַר יי' שֶׁל הַתַּפְלָה לְבַד.

וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ כָּל הַכּוֹחוֹת שֶׁל כָּל הַרְפוּאוֹת
 לְתוֹךְ כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם, לְלַחֵם וּלְמַיֵּם. וּלְכָל דְּבַר מְאָכֵל וּמִשְׁקָה
 שֶׁתַּזְמִין לְתוֹךְ פִּינוּ לְאָכֵל וּלְשִׁתּוֹת, יִהְיֶה מִה שִׁיְהִיָּה, יִמְשֶׁךְ לְתוֹכֶם
 כַּחַם וּסְגֵלַת הַרְפוּאוֹת שֶׁל כָּל הַעֲשׂוּבִים וְהַסְּמִים, עַד שִׁיְהִיָּה לָנוּ רַפּוּאָה
 שְׁלֵמָה בְּכָל עֵת שְׁנוּצְטָרֵךְ עַל יְדֵי לַחֵם וּמַיִם לְבַד. וַיְקִים בָּנוּ מִקְרָא
 שֶׁכָּתוּב: "וּבְרַךְ אֶת לַחֲמֶךָ וְאֶת מִימֶיךָ וְהִסִּירוּתִי מִחֲלָה מִקְרַבְךָ",
 וְתַרְפְּאֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה בְּגוּף וּנְפֶשׁ לְכָל רַמ"ח אַבְרִינּוּ וּשְׁס"ה
 גִּידֵינוּ, כִּי אַתָּה לְבַד יְדַעְתָּ אֶת כָּל מַכְאוּבֵינוּ וְאֶת מַחְלוּתֵינוּ הַגְּלוּיּוֹת
 לָנוּ וְהַנְּסִתָּנוּ מֵאַתָּנוּ.

אָנָּה יי', רַפְּאֵינוּ יי' וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה כִּי תִהְלֹתְנוּ אַתָּה
 וְהַעֲלֵה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל תַּחְלוּאֵינוּ וּלְכָל מַכְאוּבֵינוּ וּלְכָל מַכּוֹתֵינוּ:
 [לְהַתְּפִלֵּל עַל הַיְלָדִים שֶׁל בְּנֵי הַצַּדִּיקִים שֶׁהֵיָה לָהֶם צַעַר גְּדוֹל בְּנִים רַחֲמָנָא לִיְצִלָן] וּבְכַפְרֵט
 לְפָלוּנֵי בֶן פְּלוּנֵי, אֵל נָא רַפְּא נָא לּוֹ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה, וְתֵן לוֹ חַיִּים

ארופים וטובים ויחיה ויאריך ימים ושנים בטוב ובנעימים, ותרפאהו ותחלימהו ותחיהו, ויזכו אביו ואמו יולדיו לגדלו בנחת ובשמחה לתורה ולחפה ולמעשים טובים לאריכות ימים ושנים טובים, ויזכו לראות ממנו בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות. מרא דעלמא כלא, חוס וחמל עליהם ועלינו ועל כלליות עמך ישראל, עמך הקדוש אשר בהם בחרת, ואמר לצרותם די, כי כבר סבלו צער גדול בנים הרבה יותר מדי בעוונותינו הרבים.

אנא יי חוס וחמל ורחם עליהם ועלינו ועל פלטתנו, יהמו נא ויכמרו נא המון מעיך ורחמיך על רתיחת דמענתם וצערם ואנקתם ואנחתם וכליון עיניהם שיש להם בכל יום ובכל עת ובכל שעה, אשר עיניהם תלויות אליך לבד "כעני עבדים אל יד אדוניהם, כעני שפחה אל יד גברתה", כן עיניהם אל יי אלהיהם עד שתתגנם. ותרפא ותבריא ותחלים ותחיה את בנם זה, באפן שלא יבא לידי מחלה וכאב ומחוש כלל, כי אל הנער הזה התפללנו. ותזכרם ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים לגדלו בנחת ושלום ושלחה לארץ ימים ושנים טובים. רחם עליהם למען שמך, כי לא אמר יי למחות שם ישראל חלילה, כי שמך משתף בשמנו, וכבר הבטחתנו לעמד בעזרתנו תמיד.

רבנו של עולם, אתה יודע כי אין בנו כח ושכל איך לבקש ולרצות אותך על זה, כי באמת היה ראוי לנו לפול על פנינו תמיד ולהשתטח לעפר ארץ, יומם לא ננוח לילה לא נשכב, לא נחריש ולא נשקט ולא נתן דמי לך, ונזכיר אותך תמיד שתרחם על יוצאי חלציהם הקדושים, על כל אחד ואחד ותרפאם רפואה שלמה, כי כבר סבלו כלם יסורים ומכאובים גדולים ונוראים, מי יבין עצם פלאך ודרכיך הנפלאות, ומי יתרהר אחר מדותיך, כי צדיק אתה יי וישר משפטיך, אף כבר קבלו צער ויסורין יותר מדי. האומר לעולמו די יאמר לצרותיהם די. חוס וחמל עליהם ועלינו והתפלל בעדם ויחיו

כָּלֶם, כִּי אֵין לָנוּ דַעַת וְשִׁכְל אֵיךְ לְהִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם, כִּי אִם אַתָּה לְבַד
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּתְפַּלֵּל בְּעֵדָם תָּמִיד, וּתְבָרְכֵם וַיַּחֲיוּ יָמִים עַל יְמֵיהֶם
 תּוֹסִיף שָׁנוֹת חַיִּים, יֵרְאוּ זֶרַע יִאָּרִיכוּ יָמִים וְשָׁנִים, יִבְלוּ יְמֵיהֶם בְּטוֹב
 וְשָׁנוּתֵיהֶם בְּנֹעֲמִים וַיִּצְאוּ מֵהֶם בָּנִים וּבָנִים בָּנִים דּוֹרוֹת וְדוֹרֵי דּוֹרוֹת,
 עַד סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת, לְעוֹלָמִי עַד וּלְנֶצַח נֶצְחִים.

וּבְבִן תִּרְחַם עָלֵינוּ גּוֹאֵל חֲזַק, וְתִגְאָלֵנוּ מִהֲרָה מִשְׁלֹשׁ עֲבוֹדוֹת רָעוֹת,
 שֶׁהֵן עֲבוֹדָה זָרָה וּגְלוּי עֲרִיוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים. וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִלְנוּ תָּמִיד
 מִפְּגָם עֲבוֹדָה זָרָה חֵס וְשָׁלוֹם, שֶׁהוּא פָּגָם הָאֲמוּנָה. וְלֹא תַעֲלֶה וְלֹא
 תָּבֵא עַל לְבָנוּ שׁוֹם מִחֲשָׁבָה זָרָה וּבִלְבוּל כָּלֶל בְּכָל הַדְּבָרִים הַנּוֹגְעִים
 לְאֲמוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, רַק תִּרְחַם עָלֵינוּ בְּחֻמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ
 אֲמוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְתִטַּע וְתִקְבַּע בְּלִבֵּנוּ אֲמוּנָה שְׁלֵמָה וַיִּשְׁרָה זָכָה
 וְצַחָה וְנִקְיָה, קְדוּשָׁה וְטְהוֹרָה מִכָּל סִיג וּפְסֻלָּת, וְלֹא אָפָגָם בְּאֲמוּנַתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה כָּלֶל.

מְלֵא רַחֲמִים מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא חֶסֶד מְלֵא רְצוֹן מְלֵא טוֹב. אֲדוֹן
 הָאֲמֵת וְהָאֲמוּנָה, תֵּן לָנוּ בְּמִתְנַת חֲנֻם וּנְדֻבַת חֶסֶד, אֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה.
 וְלֹא יַעֲלֶה עַל לְבָנוּ שׁוֹם קִשְׁיָא וּבִלְבוּל וְחֻקִּיָּה כָּלֶל בְּעִנְיֵי הָאֲמוּנָה
 הַקְּדוּשָׁה, רַק נִזְכֶּה לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה וַיִּשְׁרָה בְּאֲמֵת כְּרִצוֹנְךָ הַטוֹב.
 הוֹצִיאֵנוּ מֵאֶפְלָה לְאוֹרָה מִחֹשֶׁךְ לְאוֹר גְּדוֹל, מֵעֲבֹדוֹת לְחַרוֹת, מִפְּגָם
 הָאֲמוּנָה לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֲמֵת.

וּתְרַחֵם עָלֵינוּ, וְתִזְכֵּנוּ וְתִגְאָלֵנוּ מֵעֲצָם מְרִירוֹת הָעֲבֹדוֹת הַקָּשָׁה
 וְהַכְּבֵדָה וְהַמְרָה מְאֹד שֶׁהִיא תַּאֲוַת הַמִּשְׁגָּל. אֲשֶׁר גָּלוּת וְעֲבֹדוֹת שֶׁל
 תַּאֲוָה רָעָה וּמְרָה הַזֹּאת עוֹמֵד וּמִתְגַּבֵּר עָלֵינוּ בְּכָל עֵת, עַד אֲשֶׁר מָרְרוּ
 אֶת חַיֵּינוּ בְּעֲבוֹדָה קָשָׁה וַיַּעֲבְדוּ בָנוּ בְּפִרְךָ, כְּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת נִגְעֵי
 לְבָבוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד. וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים "כָּלוּ בְּיָגוֹן חַיֵּי וְשָׁנוּתֵי
 בְּאֲנָחָה, כָּשָׁל בְּעוֹנֵי כַחֵי וְעֲצָמֵי עֲשָׂשׁוּ, וַיִּכְנַע בְּעַמָּל לְבִי נִכְשַׁלְתִּי וְאֵין
 עוֹזֵר".

אָבִי אָדוֹנֵי יוֹצְרֵי וּבוֹרְאֵי, מְלֻכֵי וְקַדוֹשֵׁי גּוֹאֲלֵי וּפּוֹדֵי, הַצּוֹפֶה לְרַשֵּׁעַ וְחַפֵּץ בְּהַצְדָּקוֹ וְרוֹצֵה בְטוֹבָתִי בְּאַמֶּת, וְחוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַח מִמֶּנּוּ נִדַח, רַחֵם עָלַי בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה וְהוֹצִיאֵנִי מֵעַבְדוֹת לְחַרוֹת. "חֲנֻנֵי יְיָ, רְאֵה עֲנֵי מִשׁוֹנְאֵי, מְרוֹמְמֵי מִשְׁעָרֵי מוֹת". גּוֹאֲלֵי מִשַּׁחַת, פְּדֵנִי מִמוֹת, הוֹצִיאֵנִי מִבֵּית עֲבָדִים. פְּדֵנִי מִשְׁלַשׁ עֲבוֹדוֹת הַלָּלוּ, הַצִּילֵנִי מִפָּגַם אָמוּנָה וּמִפָּגַם הַבְּרִית וּמִבְּזוּי אֲנָשִׁים. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי שְׁלֹא אֲבִיזָה שׁוּם אָדָם שְׁבַעוּלָם, וְאַזְכֶּה לְקַיִם דְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוּרֵנוּ לְבִרְכָה שֶׁהִזְהִירוּ 'אֵל תְּהִי בְּזוֹ לְכָל אָדָם'. וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַעֲזָרֵנִי תָמִיד בְּעֶזְרֶתְךָ וּבִישׁוּעָתְךָ הַגְּדוֹלָה שְׁאַהֲיָה נִזְהָר מְאֹד מִשְׁפִּיכוֹת דָּמִים, וְלֹא אֲבִיזָה וְלֹא אֲבִישׁ שׁוּם בַּר יִשְׂרָאֵל שְׁבַעוּלָם, וְלֹא אֶלְבִּין פְּנֵי חֲבָרֵי חַס וְשְׁלוֹם. אָנָּה יְיָ, שְׁמְרֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִזֶּה, מֵהַ שְׁפָגְמַתִּי בְּזֶה מִנְעוּרֵי, וְהַלְבִּנְתִּי וּבִישְׁתִּי פְּנֵי חֲבָרֵי וְרַבּוֹתֵי, בְּשׁוֹגֵג אוֹ בְּמִזִּיד בְּאַנְס אוֹ בְּרִצּוֹן.

אָנָּה יְיָ מְלֵא רַחֲמִים, עֲזָרֵנִי וְזַכֵּנִי לְתַקֵּן כָּל זֶה מְהֵרָה. וְתִסְבַּב בְּרַחֲמֶיךָ סְבוֹת לְטוֹבָה בְּאִפְסָן שְׁאַזְכֶּה לְהִתְעַד יַחַד עִם כָּל הָאֲנָשִׁים שְׁבִישְׁתִּי אוֹתָם, אוֹ פְּגַמְתִּי בְּכַבּוֹדָם וְאַזְכֶּה לְרִצּוֹתָם וּלְפִיָסָם. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ תִּתֵּן בְּלִבָּם שְׂיִמְחִלוּ לִי בְּמַחִילָה גְּמוּרָה בְּאַמֶּת, וְלֹא יִשְׁאָר בְּלִבָּם שׁוּם רָשָׁם וּקְפָדָא כָּלָל. וְאִם יֵשׁ מֵהֶם שְׁפָכָר נִפְטָרוּ לְעוֹלָמָם, אוֹ אִם לְפַעֲמִים יֵצֵא עֵתֶק מִפִּי, וּפְגַמְתִּי בְּכַבּוֹד אֲנָשִׁים שְׁמַתוּ כְּכָר, וּמִכָּל שֶׁכֵּן אִם בְּעוֹנוֹתֵי הָרַבִּים פְּגַמְתִּי בְּכַבּוֹד חֲכָמִים וְצַדִּיקִים וְכַשְׂרִים שְׁכָכָר מֵתוּ וְהִלְכוּ לְעוֹלָמָם, אָנָּה יְיָ, רַחֲמָן אֲמֵתִי, הַנְּנִי מִפִּיִּס אוֹתָם, וְהַנְּנִי מִבְּקֵשׁ מַחִילָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה מִכַּבּוֹדָם הַגְּדוֹל, כִּי חָטָאתִי עֲוִיתִי וּפָשַׁעְתִּי נִגְדַדְךָ וְנִגְדַדְם, וּפְגַמְתִּי בְּכַבּוֹדְךָ וּבְכַבּוֹדָם, חָטָאתִי לְאַלְהֵי יִשְׂרָאֵל וּלְכַמָּה אֲנָשִׁים צַדִּיקִים וְחֲכָמִים וְכַשְׂרִים שְׁפָגְמַתִּי בְּכַבּוֹדָם בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם, נַעֲנִיתִי לָהֶם וּלְעֲצוֹמוֹתֵיהֶם הַקְּדוֹשִׁים, יִמְחַלוּ לִי.

אָנָּה יְיָ, מְחַל לִי סְלַח לִי כְּפָר לִי, וְתֵן בְּלִבִּי כָּל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲכָמִים וְהַכַּשְׂרִים וְכָל הָאֲנָשִׁים שְׁפָגְמַתִּי בְּכַבּוֹדָם בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם,

בגדול כקטן, שכלם ימחלו ויסלחו לעון עבדך אשר העוה נגדם, וישובו אלי וירחמוני. ויעתירו בעדי לאל עליון וימליצו טוב בעדי תמיד לפני כסא כבודך, ויבקשו עלי רחמים ויעמדו בעזרתי לגאלני ולהצילני מכל רע, באפן שאזכה לחזר בתשובה שלמה לפניך ולעמד בין הצדיקים האמתיים לעולם הבא, ויהיה חלקי עמם אחר פטירתי מן העולם.

רבונו של עולם מלא רחמים רבים, אב הרחמן מלא משאלותי ברחמים, הורני מה שאדבר, הביני מה שאשאל, זכני וגאלני ופדני מכל שלש עבודות הללו. זכני לאמונה שלמה דקדשה ולתקון הברית, ולכבד את אנשים. ולא אבזה מעטה שום אדם בעולם. ואפלו במחשבתי לבר לא אהיה בז לכל אדם שבעולם. ואזכה להאמין באמונה שלמה בכל אדם שבעולם אפלו בהפחות והגרוע שבישראל, שכלם חשובים ויקרים מאד בעיני השם יתברך, וכלם מוכנים וראויים לקבל כל טוב וכל כבוד וגדלה שבעולם, ויכולים לזכות לכל המעלות שבעולם בגשמיות ורוחניות בעולם הזה ובעולם הבא.

ונזכה על ידי תקון שלש מדות אלו לתפלה בשלמות, ותעורנו להתפלל תפלתנו לפניך כראוי בתכלית השלמות, עד שנזכה על ידי התפלה להמשיך רפואה שלמה לנו ולזרענו ולכל עמך בית ישראל (ובפרט לפלוגי בן פלוגית) כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ונזכה על ידי תפלותינו שכל העשבים וכל שיח השדה כלם כאחד יחזרו וישובו כל כחותם לתוך דבורי התפלה שלנו שהוא דבר השם יתברך שהוא שרשם העליון, ויפלו כל הכחות של כל הרפואות של כל העשבים והסמים שבעולם בתוך תפלותינו, ותהיה תפלתנו בשלמות גדולה כלולה מכל טוב מכל הכחות של כל העשבים וכל שיח השדה למיניהם, ותזכנו להעלותם כלם לפניך לריח ניחוח להחזירם ולהשיבם לשרשם העליון על- ידי תפלתנו שתהיה כלולה מכלם,

ועל-ידי-זה נזכה להמשיך הפחות של כל הרפואות שבעולם לתוך לחם ומים ולתוך כל הדברים אשר נאכל ונשתה, עד שיהיה לנו רפואה שלמה לכל תחלואינו ולכל מכאובינו על ידי כל הדברים שבעולם בלי שום רופאים ודאקטורים כלל, רק אתה בעצמך ובכבודך תרפאנו רפואה שלמה כמו שכתוב: "כי אני יי רופאך".

ונזכה לקבל מאתך רפואה שלמה בעת צמיחת המחלה בעת שהחולאת סתום וטמון בקרבנו ואין יודעים ממנו כלל, כי אתה לבד יודע כל התעלומות שבקרבנו. רחם עלינו ברחמיך הרבים, ותקדים רפואה למכה, ותרפאנו קדם צמיחת המחלה בעת שמתחיל איזה מחוש להתגדל ולצמח ממנו מה שיצמח חלילה, אתה ברחמיך לבד תרפאנו מכל זה. כי אין אנו יודעים שום עצה ותחבולה ושום רפואה לשום מחלה ומכה וכאב, הן בעת שנסתרה המחלה, הן בעת שכבר נתגלה חלילה, בכלם אין לנו שום תקווה על שום רפואה שבעולם בדרך הטבע, כי אנו יודעים ומאמינים באמונה שלמה שאין מועילים כלל שום רפואות של כל הדאקטורים, "הן רופאי אליל כלם תהו המה מהבל יחד, לא יועילו ולא יצילו כי תהו המה". כי אם עליך לבד אנו נשענים, ולרפואותיך אנו מקוים ומיחלים, כי אתה רופא נאמן, רופא אמת רופא חנם, בחסד וברחמים.

ותעזר ותושיע ותגין עלינו ותרחיקנו מרופאים ודאקטורים תמיד, ותכניע ותפיל ותשפיל כל הדאקטורים עם כל הרפואות שלהם. כי אתה ידעת אשר הם מזיקים העולם מאד מאד והורגים נפשות רבות בכל יום ובכל שעה בשוגג ובמזיד. הצילנו מהם אבינו שבשמים, שמרנו מהם, אותנו ואת זרענו ואת כל זרע עמך בית ישראל מעתה ועד עולם.

ובנו לקבל כל הרפואות שבעולם על-ידי תפלה לבד, ותתגלה האמת בעולם, שאין שום רפואות בעולם, כי אם על-ידי תפלה לבד.

וּנְזָכָה לְקַיִם מִקְרָא שְׁכֵתוֹב: "וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְהִיָּשֵׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה, וְהֶאֱזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל חֻקָּיו, כָּל הַמְחִלָּה אֲשֶׁר שָׁמְתִי בְּמִצְרַיִם לֹא אֲשִׁים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְיָ רַפְאֵךְ".

וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּצְמִיחַ מִהֲרָה קֶרֶן דָּוִד עַבְדְּךָ, וְתַמְהַר וְתַחֲשִׁי לְגַאֲלָנוּ מִהֲרָה, וְיִתְנוּצֵץ הַתְּנוּצָצוֹת מְשִׁיחַ בְּעוֹלָם. וְתַעֲוֹרֵר אֶת לֵב מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ שְׂיִקְבֹּל תְּפִלוֹתֵינוּ וְיַעֲלֶה אוֹתָם לְרֵיחַ נִיחּוּחַ לְפָנֶיךָ כִּסָּא כְבוֹדְךָ. וְכָל הַתְּפִלוֹת עִם כָּל הַרִיחַ הַטּוֹב שֶׁל כָּל שִׁיחַ הַשָּׂדֶה הַכְּלוּלִים בְּתוֹכָם, כֻּלָּם יִכְלָלוּ בְרוּיֵךְ אִפְנוּ מְשִׁיחַ יְיָ, וְיַעֲלֶה כֻּלָּם לְרֵיחַ נִיחּוּחַ לְפָנֶיךָ. וְתַמְהַר וְתַחֲשִׁי לְגַאֲלָנוּ עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדִיקְנוּ, "בֹּא יְבֹא לֹא יֵאחֲרֵךְ", וְיִגְאֲלָנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם חַיֵּשׁ מִהֲרָה.

וְתַרְחֵם עָלֵינוּ וְתַתֵּן לָנוּ חֵן בְּעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ, וְנִזְכָּה לְמִצָּא חֵן וְשָׁכַל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם, וּבְעֵינֵי כָּל הַמְּלָאכִים וְהַשָּׂרִים שְׁלֹמְעֵלָה וְשְׁלֹמֶטָה כֻּלָּם יִרְחֲמוּ עָלֵינוּ, וְנִמְצָא חֵן בְּעֵינֵי כֻּלָּם.

וּבְכֵן תוֹשִׁיעֵנוּ וְתַעֲזֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁנִזְכָּה לְהַפִּיר וְלִידַע כָּל הַמְּפָרְסָמִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְלִדַּעַת וְלְהַבְחִין בֵּין טוֹב לְרַע, שְׁנִזְכָּה לִידַע הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, מִי הֵם הַצַּדִּיקִים וְהַמְּפָרְסָמִים הָאֱמֶתִיִּים וּמִי הֵם הַמְּפָרְסָמִים וְהַמְּנַהִיגִים שֶׁל שֶׁקֶר, אֲשֶׁר גִּדְּלָתָם הִיא רַק עַל יְדֵי עֲזוֹת שֶׁהִיא מְלֻכּוֹתָא בְּלֹא תַגָּא. וְנִזְכָּה לְתַפְלָה בְּשִׁלְמוֹת בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, וּבְזִכּוֹת וּכְחַ תְּפִלוֹת הַצַּדִּיקִים הָאֱמֶתִיִּים שֶׁהֵם שֶׁרֵשׁ הַכֹּל, אֲשֶׁר כֻּלָּם מְקַבְּלִים מֵהֵם, יִתְבַטֵּל וְיִפֹּל כָּל הָעֲזוֹת שֶׁל כָּל הַמְּפָרְסָמִים שֶׁל שֶׁקֶר, כֻּלָּם יִכָּרְעוּ וְיִפְלוּ לְפָנֶיךָ תְּפִלַּת הַצַּדִּיקִים הָאֱמֶתִיִּים, וְלֹא יוּכְלוּ לְהַרִים רֹאשׁ נִגְדָם וְנִגְדַת הַתְּלוּיִים בָּהֶם וְנִתְמַכִּים עָלֵיהֶם בְּאֱמֶת.

וְתִזְכְּנוּ תְּמִיד לְדַעַת הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, וְלִקְשֹׁר עֲצָמָנוּ בְּאֱמֶת עִם כָּל הַצַּדִּיקִים הָאֱמֶתִיִּים שֶׁהֵם שְׂרָשֵׁי נִשְׁמוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כָּל הַנִּשְׁמוֹת נִחְלָקִים תַּחְתָּם, עַד שְׁנִזְכָּה לְהַתְקַשֵּׁר וְלְהִתְאַחַז בְּאֱמֶת עִם כָּל שְׂרָשֵׁי נִשְׁמוֹת עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַחֲצוּבִים מִתַּחַת כִּסֵּא הַכְּבוֹד. וְעַל יְדֵי זֶה

נזְכָּה שְׁיִהְיֶה לָנוּ מִמְשָׁלָה עַל הַמְּלָאכִים, וְתִתְקַים מִמְשָׁלָתָנוּ עֲלֵיהֶם בְּתַקְיָה וְעַז לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְח נְצַחִים, וְלֹא יִפִּילוּ אוֹתָנוּ לְעוֹלָם. כִּי אַתָּה מָרוֹם לְעוֹלָם יי, וְלְעוֹלָם יָדָךְ עַל הָעֲלִיּוֹנָה וְאַתָּה עוֹזֵר לְלֹא כַח. "וּבְיָדְךָ כַח וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל. אַתָּה הוּא יי לְבַדְּךָ אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם, הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת כָּל־ם וּצְבֵא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים. וּבְרַצוֹנְךָ תְרוֹם קַרְנָנוּ." כִּי מִי יֹאמֵר לְךָ מַה תַּעֲשֶׂה. כִּי אַתָּה לְבַדְּךָ בְּרֵאתָ אוֹתָנוּ בְּשִׁבִיל כְּוֹנָה זֹה, שְׁנִזְכָּה לְהַגִּיעַ לְתַכְלִית הַזֶּה שְׁיִהְיֶה לָנוּ מִמְשָׁלָה עַל הַמְּלָאכִים. זַכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְמִלֵּאת רְצוֹנְךָ הַטּוֹב, לְהַשְׁלִים כְּוֹנָתְךָ הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁנִזְכָּה מְהֵרָה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְכַפְּיָךְ, וּלְשַׁבֵּר כָּל הַתְּאוּוֹת רָעוֹת, וְכָל הָעֲבוֹדוֹת רָעוֹת, וְכָל הַמַּדּוֹת רָעוֹת, עַד שְׁנִזְכָּה לְתַפְלָה בְּשָׁלְמוֹת וְלַעֲבֹד אוֹתְךָ עֲבוֹדָה תְּמָה בְּאַמֶּת וּבְתַמִּים כְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שְׁנִזְכָּה לְהַגִּיעַ מְהֵרָה לְתַכְלִית הַזֶּה, שְׁיִהְיֶה לָנוּ מִמְשָׁלָה עַל הַמְּלָאכִים, וְתִתְקַים מִמְשָׁלָתָנוּ לְנִצְח כִּי לְכָךְ נּוֹצְרָנוּ.

וּבְכֵן תִּרְחַם עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסֶדְךָ הָעֲצוּמִים שְׁנִזְכָּה לְקַבֵּל רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוֹשׁ בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה, בִּירְאָה וּבְאַתְנָה וּבְשִׁמְחָה וּבְחֶדְוָה רַבָּה. כִּי אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ בְּחַרְתָּ בָנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְעֲשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גְּדוֹל הַזֶּה, וְנִתַּתָּ לָנוּ מִתְּנָה טוֹבָה הַזֹּאת, שֶׁהִיא רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוֹשׁ, יוֹם קְדוֹשׁ וְנוֹרָא וְאִים מְאֹד, אֲשֶׁר בּוֹ תִנְשָׂא מְלֻכוֹתְךָ וְיִכּוֹן בְּחֶסֶד כְּסָאָךְ וְתִשָּׁב עָלֵינוּ בְּאַמֶּת. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסֶדְךָ הָעֲצוּמִים, קִבַּעְתָּ לָנוּ אֶת יוֹם רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, יוֹם הַדִּין הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא, בְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ תִּשְׁרִי. שֶׁהוּא חֶסֶד גְּדוֹל וְנִפְלָא מְאֹד, בְּעַל הַחֶסֶד וְהַרְחָמִים, אֲשֶׁר אַתָּה חוֹשֵׁב מְרַחֵק לְהַטִּיב אַחֲרֵיתָנוּ, וְאַתָּה טוֹב וּמְטִיב לְרָעִים וְלְטוֹבִים, וְהַקְּדַמְתָּ תְרוּפָה וְצָרִי לְמַכּוֹתֵינוּ. כִּי יַדְעַתָּ כִּי בְּשׂוֹר וְדָם אֲנַחְנוּ, וּמַחְמֵר קַרְצָנוּ, הֵן בְּעוֹן חוֹלְלָנוּ וּבְחַטָּא יַחֲמַתָּנוּ אֲמָנוּ, וַיִּצֹר לָב הָאֵדָם רַע מְנַעֲוֵרֵינוּ, וְ"אֵין צַדִּיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יַחֲטָא". אַף כִּי קִטְנֵי עַרְךָ שְׁפִלֵי קוֹמָה,

חלושי כח עצובי רוח, עוללים לא ראו אור המלכלכים בחטאת נעוריהם מלאים חטא ועון ופשע, אשר לולא רחמיך וחסדיך העצומים והנוראים מאד, לא היה לנו חס ושלום שום תקנה כלל, כי איככה נפצה פה ואיך נשא עין, ואיך היינו יכולים לבוא לפניך בחטאתינו ולהעזי פנינו ולהקשות ערפנו, לבוא ולהתודות לפניך ? אלהינו ואלהי אבותינו ולהתחרט על מעשינו ועוונותינו. אבל חסדיך רבים מאד, "חסדיך מלאה הארץ, חסדי יי פי לא תמנו", כי לא כלו רחמיך לעולם, "כי החרים ימושו והגבעות תמוטינה" וחסדיך מאתנו לא ימוש לעולם, אף אם עשינו מה שעשינו. על כן גלית לנו מרחוק עצם פלאי חסדיך העצומים והרבים והנוראים והגדולים מאד מאד בלי שעור וערך ומספר, עד אין סוף ואין תכלית. וקבעת לנו יום ראש השנה הקדוש יום הדין הגדול והנורא, בראש חודש שאז אתה בעצמך מבקש כפרה כביכול כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: 'הביאו עלי כפרה על שמעטתי את הירח', ואתה בעצמך מתחרט כביכול על מעשיך על שמעטת את הלבנה, אשר משם נמשכים כל חטאינו. על כן נתת לנו פתחון פה, לבוא ולהתודות לפניך ולהתחרט על מעשינו ביום הדין הגדול שהוא ראש השנה, כי הלא גם אתה בעצמך מתחרט ומבקש כפרה אז.

על כן באנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי החסד והרחמים, וזכנו ברחמיך וחסדיך העצומים, שנזכה לקבל החסד הגדול הזה בראש השנה הקדוש הבא עלינו לטובה. רחם עלינו למען שמך, וזכנו לקבל ראש השנה הקדוש בקדשה גדולה. כי אתה יודע שבדורות הללו בעוקבא דמשיחא, אין לנו שום תקנה כי אם על קבוץ ראש השנה הקדוש, שאנו מתקבצים יחד בכל מקומות ישראל במושבותיהם. יודע תעלומות בוחן לבבות, אדון החסד מלא רחמים, למדנו והורנו איך להמשיך חסדיך הגדולים עלינו, באפן שנזכה לשוב אליך באמת ובלב שלם. ואם חטאנו עוינו ופשענו לפניך הרבה

מאד, ופגמנו בכבודך הרבה, והלכנו אחר תאוות לבנו והמשכנו עלינו את היצר הרע, ופגמנו וקלקלנו מה שקלקלנו, עד אשר אין לנו שום מליץ ישר ושום זכות על פי דת המשפט הקדוש. הן על זה באנו לפניך לחלות פניך, ולהשתטח לפני רחמי כבודך, ואנו תולים עינינו אליך "אלהינו ואלהי אבותינו, שתעשה למען רחמיך וחסדיך הפשוטים, ותשב בעצמך על משפטנו, "פי המשפט לאלהים הוא". ולא תתן כח ורשות חס ושלום לשום אדם שבעולם, ולא לשום בית דין שלמעלה ושלמטה, ולא לשום מלאך ושרף, ולא לשום נברא שבעולם, לשפט ולדון אותנו חלילה. "חלילה לך מעשות פדבר הזה". כי אם אתה לבד תדין ותשפט אותנו ברחמיך הרבים וברחמיך הגדולים, "מלפניך משפטנו יצא עיניך תחזינה מישרים". כי אתה לבד יודע את מקומנו, כי אתה מקומו של עולם ואין העולם מקומך, ורק אתה לבד יודע לדון אותנו כלנו לכף זכות תמיד. "רחמיך רבים יימשפטני חייני", כי אתה יודע את מקומו של כל אחד ואחד מאתנו עמך ישראל, איך נולד ואיך נמשך נשמתו לזה העולם, ובאיזה מקום היה בגשמיות וברוחניות מעודו עד היום הזה, ואתה מלא רחמים, ומטה כלפי חסד תמיד. אבינו שבשמים, רחמן אמתי חסדן אמתי, חמל עלינו בעת צרה הזאת, אשר "באו בנים עד משבר וכח אין ללדה", עשה עמנו חסד חנם ממה שלא יחסר עמך, וזכנו מעתה להיות כרצונך באמת, לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד.

וברחמיך הרבים תמשיך עלינו קדשת ראש השנה תמיד ותמחל ותסלח לנו על כל פשעינו וחסאתנו ועוונותינו. ותמלא פגימת הלבנה ולא יהיה בה שום מעוט ויהיה אור הלבנה כאור החמה, כאור שבעת ימי בראשית כמו שהיתה קדם מעוטה. ותזכנו ותעזרנו שנוזקה לאחוז עצמנו בכסא הכבוד בשרשי נשמות ישראל, עד שיהיה לנו כח לעשות ראש השנה, להמשיך ולהאיר עלינו ועל כל ישראל קדשת ראש השנה תמיד. ונוזקה לדון את כל אדם לכף זכות תמיד, ולהכריע

אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ לְכַף זְכוּת, לְזָכוֹת אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי מְקוֹמוֹ. וְנִזְכָּה לִידַע בְּאַמֶּת מְקוֹמוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וּלְהַמְשִׁיךְ זְכוּת וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכָּלֵלִיּוֹת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחִרְתָּ, אֶפְלוּ עַל הַגְּרוּעַ שֶׁבַּגְּרוּעִים וְהַפְּחוֹת שֶׁבַּפְּחוֹתִים, וְתַפְתַּח לָנוּ אוֹר הַדַּעַת שֶׁנִּזְכָּה לְמַצֵּא זְכוּת לְכֻלָּם.

וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלֵנוּ תָּמִיד שְׁלֵא נִדְבַר סָרָה חֵס וְשְׁלוֹם עַל שׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁפְּעוּלָם. וְתִצְלֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מִלְּשׁוֹן הָרַע וְאֶבֶק לְשׁוֹן הָרַע. וְלֹא נִתְחַיֵּל לְדוֹן שׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל לְחֻבָּה חֵס וְשְׁלוֹם, רַק נִזְכָּה לְדוֹן אֶת הַכָּל לְכַף זְכוּת תָּמִיד, וּלְהַכְרִיחַ עֲצֻמְנוּ בְּכָל כַּחוֹתֵינוּ עַד שֶׁנִּזְכָּה לְמַצֵּא זְכוּת וְחֶסֶד וְטוֹב לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, אֶפְלוּ בְּתַכְלִית הַדְּיוּטָא הַתַּחְתוֹנָה, בְּתַכְלִית הַגְּרִיעוּת וְהַפְּחִיתוּת, וּלְהַכְרִיעַ הַכָּל לְכַף זְכוּת תָּמִיד.

מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא מִשְׁאַלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, וְתַתֵּן לָנוּ כָּל חֲפָצֵנוּ וּבִקְשׁוֹתֵינוּ לְטוֹבָה חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה. וְתַתְּפֹאֵר עִם כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, מִגְּדוֹל וְעַד קִטָּן, כִּי כָלֵם יְקָרִים וְחַיִּיבִים בְּעֵינֶיךָ כְּכַבֵּת עֵינַי. וּבִינְדָךְ הַכֵּל. הֵן "כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצֹר מִמֶּךָ מְזֻמָּה", וּבְעֵצָם שֶׁפְּלוֹתָנוּ וְגִרְעוּתָנוּ וּפְחִיתוּתָנוּ וְדַחְקָנוּ וְעֲמָלָנוּ, וְעֵצָם רַחוּקָנוּ מִמֶּךָ עַל יְדֵי עוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאתָנוּ הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים, עִם כָּל זֶה אַתָּה יְכוֹל לְהַגְבִּיהֵנוּ וּלְהַעֲלוֹתֵנוּ וּלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשָׁה וְטְהָרָה וּלְהַחְזִירָנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וּלְקַרְבָּנוּ לְעַבְדוֹתֶיךָ בְּאַמֶּת, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהַגִּיעַ לְכָל מַה שֶׁבִּקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ. כִּי אַתָּה "מְקִים מְעַפֵּר דָּל מְאֻשְׁפֵּת יָרִים אֶבְיוֹן. לְהוֹשִׁיבֵי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ", וְאַתָּה מְשַׁפֵּיל גְּאִים וּמְגַבִּיֵּה שְׁפָלִים. וְאַתָּה מְלֵא רַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל תָּמִיד, בְּכָל עֵת וּבְכָל רִגַע, וְאַתָּה עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבִדְךָ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדְךָ, "עוֹשֶׂה גְּדוֹלוֹת עַד אֵין חֶקֶר נִסִּים וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר", כְּאָמֹר "אֵין קְדוֹשׁ כִּי אֵין בְּלִתֶּךָ וְאֵין צוּר כְּאֵלֵינוּ. יי מְמִית וּמְחַיֶּה מוֹרִיד שְׁאוּל וַיַּעַל. יי מוֹרִישׁ וּמְעַשִּׂיר מְשַׁפֵּיל אֶף מְרוֹמֵם. מְקִים מְעַפֵּר דָּל

מאשפות גרים אביון להושיב עם נדיבים, וכסא כבוד ינחילם, כי ליי מצוקי ארץ וישת עליהם תבל. וגלי חסידיו ישמר, ורשעים בחשך ידמו כי לא בכת יגבר איש; יי, יחתו מריביו, עליו בשמים ירעם, יי גדין אפסי ארץ, ויתן עז למלכו ויגם קרן משיחו". ונאמר: "מקולות מים רבים אדירים משברי ים, אדיר בפרום יי. עדותיך נאמנו מאד לביתך נאנה קדש יי לארץ ימים, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניה יי צורי וגואלי" אמן בן יהי רצון.

ב

מיוסר על תורה ב' בליקוטי מוהר"ן תנינא

"טוב להודות ליי ולומר לשמך עליון. אברכה את יי בכל עת תמיד תהלתו בפי. אודה יי בכל לבב בסוד ישרים ועדה. מלא פי תהלתך כל היום תפארתך. תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשך שם קדשו לעולם ועד, ונאנחנו נברך יי מעתה ועד עולם הללויה".

רבנו של עולם מלא טוב זכנו להודות לך סלה. עזרנו והושיענו וזכנו לטוב האמתי לשעשוע עולם הבא שהוא הודאה לשמך הגדול והקדוש. ואזכה בכל יום לומר ברכות והודאות שירות ותשבחות הרבה לשמך הגדול והקדוש, להודות לך ולברכה על כל החסדים והטובות והנסים והנפלאות אשר עשית עמי מעודי עד היום הזה, על נסיה שבכל יום עמנו ועל נפלאותיה וטובותיה שבכל עת ערב ו בקר וצהרים. "במה אקדם יי אפך לאלהי מרום", מי יפאר מי יתדר מי יהלל מי ימלל, מי ישבח מי יספר אחת מני אלהי אלהי אלהים ורבי רבבות פעמים הטובות נסים ונפלאות שעשית עם אבותינו ועמנו. לא יספיקו כל אילי נביות לבאר נקדה אחת כטפה מן הים, מכל רבוי הטובות והנסים והנפלאות גדולות ונוראות שעשית עמנו, עם כל אחד ואחד מישראל בפרטיות, אשר הוצאת אותנו מכל הטמאות ומכל הזממות, וקרבתנו ברחמיך לשמך הגדול

והקדוש, והכנסתנו בקדשת ישראל, ואתה עושה פעולות גדולות ונוראות בכל יום ויום, וחושב מחשבות באפן שנזכה להתקרב לעבודתך, כדי לחיותנו כיום הזה, למען נזכה לחיים אמתיים לחיים נצחיים. כי חסדך גדול עלינו והצלחת נפשנו משאול תחתיה. כי לולא יי עזרתה לנו כמעט שכנה דומה נפשנו, מה נאמר מה נדבר, מה נאמר מה נדבר, מה נשיב ליי כל תגמולוהי עלינו, אלו פינו מלא שירה כים ולשוננו רנה כהמון גליו, וּשְׁפֹתֵינו שִׁבַּח כְּמִרְחֵבֵי רְקִיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִכְרֹת, וְיַדֵּינוּ פְּרוֹשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם, וְרַגְלֵינוּ קְלוֹת כְּאַיִלוֹת, אֵין אָנוּ מְסֻפִּיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ, וְלִשְׁבַּחְךָ וְלִפְאָרְךָ וְלִבְרַחַךְ וְלִקְדֹשׁ אֶת שְׁמֶךָ מְלַפְנוּ, עַל אַחַת מְאַלְךָ, אֶלְךָ אֵלֵּפֵי אֵלֵּפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ, עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפִרְטוּיֹת. לֹא כוֹדוּנִי וְכָרַע מֵעַלְלִי גְמֻלְתָּנִי, כִּי אִם כְּחִסְדְּךָ לְבַד. כְּחִסְדְּךָ הַחֵייתָנִי וְחִשְׁבָתָּ מְרַחוֹק לְהֵטִיב אַחֲרֵיתִי. וְקִרְבַּתָּנִי מִלְּפִי לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ. וּמֵה יוֹסִיף עוֹד עִבְדְּךָ לְדַבֵּר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, וְאַתָּה אֶת עִבְדְּךָ יְדַעְתָּ.

וְהִנְנִי מוֹדֶה עַל הָעֵבֶר, וְצוּעֵק עַל לְהֵבֵא. מְלֹא רַחֲמִים, הַגּוֹמֵל לְחַיִּבִּים טוֹבוֹת שְׁגֻמְלָנִי כָּל טוֹב, וְהַכְּנִסְתָּנִי בְּקִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָשִׂיתָנִי גוֹי, וְתִקְטֵן עוֹד זֹאת בְּעֵינֶיךָ, וְהוֹסַפְתָּ עָלַי חֶסֶד וְטוֹב, טוֹבָה כְּפוֹלָה וּמְכַפֶּלֶת, וְקִרְבַּתָּנִי מִלְּפִי לְהַצְדִּיקִים וְכַשְׂרִים וִירְאִים הָאֱמִתִּיִּים. מְלֹא רַחֲמִים מְלֹא טוֹב, כְּאֲשֶׁר הַחֵלוֹת לְהִרְאוֹת חִסְדְּךָ עָלַי לְקִרְבָּנִי וְלְהוֹדִיעַנִי וְלְהַטְעִימָנִי מִזִּיו נַעַם עֲרֻבוֹת יְדִידוֹת נְעִימוֹת מְתִיקוֹת קִדְשֵׁי הַצְדִּיקִים הַקְּדוֹשִׁים הָאֱמִתִּיִּים, בֵּן יְהוֹמוֹ נָא וְיִכְמְרוּ נָא הַמּוֹן מֵעֵיךָ וְרַחֲמֶיךָ עָלַי, וְתִרְחַם עָלַי וְתוֹשִׁיעַנִי מֵעַתָּה, וְתוֹפְנִי לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְנִים אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה אֲשֶׁר הוֹדִיעַנִי וְגָלוּ לָנוּ הַצְדִּיקִים הָאֱמִתִּיִּים.

וְתִמְהַר וְתַחֲשֵׁב לְגַאֲלָנִי וְלְהוֹצִיאָנִי מִכָּל הַצָּרוֹת וְהָרְעוֹת אֲשֶׁר סָבְבוּנִי, יי מֵה רַבּוּ צָרֵי, רַבִּים קָמִים עָלַי רַבִּים אֲמָרִים לְנַפְשִׁי אֵין יְשׁוּעָתָה

לו באלהים סלה. ואתה יי מגן בעדי וימרים ראשי, צרות רבות סבבני קראנוך יי אלהינו, "בצר לי אקרא יי ואל אלהי אשוע. ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבא באזניו. מן המצר קראתי זה ענני במרחב זה. קראתי מצרה לי אל יי ויענני מבטן שאול שועתי שמעת קולי. ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר יסובבני, כל משבריך וגליך עלי עברו. ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך, אך אוסיף להביט אל היכל קדשך. אפפוני מים עד נפש תהום יסבבני סוף חבוש לראשי, לקצבי הרים נדתי הארץ בריחיה בעדי לעולם ותעל משחת חיי יי אלהי. בהתעטף עלי נפשי את יי זכרתי, ותבא אליך תפילתי אל היכל קדשך. משמרים הבלי שוא חסדם יעזבו. ואני בקול תודה אזבחה לך, אשר נדתי אשלמה, ישועתה ליי".

ויבן תופני ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים שאזכה ללמד הלכות בכל יום ויום, חק ולא יעבר כל ימי חיי. ולא יעבר אצלי יום אחד בלי למוד הלכות. עד שאזכה על ידי ההלכות לשעשוע עולם הבא, לדעת ולהפיר אותך ותתברך לנצח. ותעזרני שאזכה לברר פסק ההלכה באמת. ותהיה עמי תמיד, ותמשיך עלי חסד חנם, חסדי דוד הנאמנים, ואזכה לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא, עד שאזכה מהרה לידע כל ההלכות של כל מצות התורה על ברין ואמתתן, ולחדש בהם חדושין אמתיים. ותשפיע עלי דעת שלם דקדושה, עד שאזכה לדעת ולהפיר אותך באמת, ולהיות סמוך וקרוב אליך, ולהודות לך ולברכך תמיד, ולהתדבק אליך באמת בעולם הזה ובעולם הבא מעתה ועד עולם.

ותצילני מפל צרה וצוקה, פי אתה יודע צרות לבבי הרבים והכבדים מאד, עד "אשר כשל כח הסבל". פי צר לי מאד אבי שבשמים, פי רע ומר פי נגע עד הנפש, ואין לי שום אח ורע לפרש לפניו שיחתי הכבדה והמרה מאד מאד, ואני נושא אבנים קשים על

לבי. "עלי לבי דני", כי רק לבי יודע מרת נפשי, המרה מראש ולענה, אשר לא יאמן כי יספר. וכל הדמים שבאברי כלם מתפנסים אל הלב, ומכבידים על הלב מאד, וכל אברי ועורקי וגידי עם כל הדמים שבהם, כלם מבקשים ומחפשים עצה ותחבולה איך להמלט ואיך להנצל מני שחת, מדין הקשה של גיהנם ומדין הקשה של העתיד, ואיך להנצל מכל החטאים ועונות ופשעים ומכל הפגמים ומכל ההרפתקאות שבכולם חס ושלום. הן תחלתי נכזבה, לא ידעתי נפשי מה אעשה ומה אפעל, ומאין אבקש תרופה למפתי האנושה.

יי אלהים אתה ידעת. חוס וחמל עלי, חוס ורחם על מעט דמעט פלטתי הנשארת, והופיעה עלי ממעון קדשתך ישועה ורחמים, והצילני מעתה מכל מיני צרות ורעות, כי אין לי על מי להשען כי אם עליך לבד אבי שבשמים. "אתה סתר לי, מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה", הושיעני ועזרני וזכני שישובו הדמים השוטפין על לבי, ויחזרו לילך בסדר תנועה מסדרת. ותעשה עמי חסדים רבים תמיד בכל עת, ותעזרני ותושיעני ותצילני תמיד מכל צרה וצוקה. ותזכני להודות לך תמיד על כל החסדים אשר עשית עמי ואשר אתה עתיד לעשות עמי.

ותרחם עלינו ועל כל עמך ישראל ותעזרנו שנוזכה להיות תומכי אורייתא, שנוזכה להחזיק את הלומדי תורה העוסקים בתורה ובעבודת יי באמת, לתמכם ולסעדם ולהחזיקם ולהספיק להם כל מה שיקסר להם בכבוד גדול, ולעשות כל צרכיהם וכל צרכי בניהם ובייתם, באפן שיזכו לעסק בתורתך ובעבודתך בהרחבת הלב בלי בטול ובלבול כלל, למען יוכלו להוליד ולחדש הלכות וחדושים אמתיים בתורתך הקדושה. ותשפיע חסד גדול על ידי זה, וימשך עלינו ועל כל עמך ישראל שפע טובה וברכה ופרנסה טובה ועשירות גדול דקדושה, ורחמים וחיים ושלום וכל טוב. ותמלא פגימת הלבנה, ויקים מקרא שכתוב: "והיה אור הלבנה כאור החמה".

וְתַחֲוּם וְתַחֲמַל בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים עַל כָּל הַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמְּשָׁבֵר מֵעַמְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתַצִּילֵם מִכָּל צַעַר וְנֶזֶק, וְתַרְחַם עַל צַעֲרָם הַקָּשָׁה וְהַכְּבֵד
 כַּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כָּל, וְתַחֲוּס עֲלֵיהֶם וְתַעֲזָרֵם וְתוֹשִׁיעֵם בְּחַמְלַתְךָ
 הַנוֹרָאָה וּבְחַסְדֵיךָ הַרְבִּים שְׂיִזְכּוּ כֻלָּם לְהוֹלִיד בְּנִקְל בְּלִי שׁוּם קִשׁוּי
 הוֹלָדָה כָּלֵל. מָלֵא רַחֲמִים חֲמַל עֲלֵיהֶם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת צַעֲרָם
 וּמְכַאוֹכֵם הַקָּשָׁה, חֲמַל עֲלֵיהֶם לְמַעַנְךָ, וְהַצִּילֵם מִכָּל צַעַר וְנֶזֶק וּמִכָּל
 מִיגִי עֵינַי רָעָה, וּמִכָּל מִיגִי קִלְפוֹת וּסְטָרִין אַחֲרָיִן הַמְּעַכְּבִים אֶת
 הַהוֹלָדָה, וְחַפְצִים חַס וְשְׁלוֹם מֵה שְׂחַפְּצִים. אָנָּה יְיָ, בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים
 תַּצִּילֵם וְתַשְׁמְרֵם מִכָּל רָעָה, וְיִזְכּוּ כֻלָּם לְהוֹלִיד בְּמַהֲרָה בְּנִקְל בְּלִי שׁוּם
 קִשׁוּי הוֹלָדָה כָּלֵל, וְתוֹצִיא הַיּוֹלֵד לְשְׁלוֹם בְּלִי פְּגַע. וְיִזְכּוּ כָּל עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל לְגַדֵּל בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים לְעַבּוֹדְתְּךָ וּלְיִרְאַתְךָ,
 וְלֹא תִפִּיל אִשָּׁה פְּרִי בִטְנָהּ וְיִתְרַבּוּ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כַּחֲוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא
 יִמַּד וְלֹא יִסְפָּר מְרַב.

וּבְכֵן תַּרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֵיךָ הָאֱמִתִּיִּים, וְתַעֲזָרֵנוּ
 וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוֹזְכָה לְהַמְּשִׁיךְ הָאֶרֶת הָאֱמֶת. וְיֵאִיר הָאֱמֶת בְּהַדְּבוּר וַיִּשְׁלִים
 אֶת הַדְּבוּר הַקָּדוֹשׁ. וְתַשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ שְׁלֵא יֵצֵא שׁוּם דְּבַר שֶׁקֶר מִפִּינוּ
 כָּלֵל אֲפֹלוּ בְטָעוֹת, רַק כָּל דְּבוּרֵנוּ יִהְיוּ דְבוּרֵי אֱמֶת תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.
 וְתוֹכְנוּ לְהַמְּשִׁיךְ הָאֶרֶת שְׁלֵשָׁה קִוֵּי הָאֱמֶת שֶׁהֵם תְּפִלָּה וְתוֹרָה וְשִׁדּוּכִים
 הַגּוֹיִנִים. וְתַעֲזָרֵנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים שְׁנוֹזְכָה לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ בְּכָל לַב
 וְנִפְשׁ, וְתַהֲיֶה תְּפִלַּתְנוּ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כַּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֱמֶת. וְתַהֲיֶה
 עִמָּנוּ תָּמִיד וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוֹזְכָה לְהוֹצִיא כָּל דְּבָרֵי הַתְּפִלוֹת וְתַחֲנוּת
 וּבְקִשׁוֹת מִפִּינוּ בְּאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, בְּלִי שׁוּם פְּנִיּוֹת וּבְלִבּוּלִים וּבְלִי שׁוּם
 מַחְשְׁבוֹת זָרוֹת כָּלֵל, רַק כָּל דְּבָרֵי תְּפִלַּתְנוּ יִהְיוּ בְּאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, בְּאֱמֶת
 וְנֶזֶק וְצַח, בְּאֱמֶת שְׂאֵתָה חֲפֵץ בּוֹ, עַד אֲשֶׁר תִּשְׁמַע תְּפִלַּתְנוּ תָּמִיד. כִּי
 אַתָּה חֲפֵץ בְּאֱמֶת לְבַד כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "קָרוֹב יְיָ לְכָל קוֹרְאָיו לְכָל
 אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֱמֶת". וְנִזְכָּה עַל יְדֵי תְּפִלַּתְנוּ לְנַהֵג הָעוֹלָם כַּרְצוֹנְנוּ,
 וּלְבַטֵּל כָּל הַגְּזֵרוֹת קִשׁוֹת שְׁנוֹזְרוּ עָלֵינוּ חַס וְשְׁלוֹם, בֵּין שֶׁהוּא קִדְּם

גזר דין ובין שהוא לאחר גזר דין. ותמסר כחך וגבורתך בידינו, שיהיה לנו כל הכח והגבורה שלך לשנות הטבע ולנהג כל העולם. ויקים בעמך ישראל מקרא שכתוב: "ויקרא לו אל אלהי ישראל", שיהיו ישראל נקראין בשם אל, שיהיה להם כח אלהי לנהג כל העולמות כרצונם הקדוש.

ותזכנו לעסק בתורתך הקדושה תמיד לשמה באמת, ותתן לנו רב הגון ואמת שנוזקת לקבל ממנו דרך ישרה, ונדע את הדרך אשר גלף בה, ואת המעשה אשר נעשה כל ימי חיינו לעולם. ויוליכנו בדרך האמת תמיד כרצונך הטוב.

ותרחם עלינו ועל כל עמך ישראל, ותזמין לכנינו ולכנותינו זונגם ההגון להם מן השמים, ולא יתחלפו הזונגים חלילה בעוונותינו, רק כל אחד יזכה למצא זונגו ההגון לו מן השמים, (ובפרט לפלוני בן פלונית), ותנחנו בדרך האמת תמיד, ונזכה לעשות שדוכים טובים והגונים באמת כרצונך הטוב, כמו שכתוב: "ומי אשה משכלת".

מלא רחמים מלא משאלותינו ברחמים, עד שנוזקת שיאירו שלשה קני האמת בהדבור וישלימו את הדבור הקדוש, את כל ארבעה חלקי הדבור.

ותזכנו להרבות בצדקה תמיד, עד שנוזקת לדבור של צדקה, כמו שכתוב: "אני ה' המדבר בצדקה רב להושיע". ותמשיך עלינו רחמים ותבטל מאתנו כל האכזריות שבלבנו, ונזכה לצאת מגדר בהמה לגדר אדם שיש לו רחמנות. ונזכה לרחם על הבריות תמיד ברחמנות אמתי, ולהרבות בצדקה תמיד לעניים הגונים כרצונך הטוב, עד שנוזקת להשלים הדבור של צדקה כמו שכתוב: "טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו במשפט".

ותזכנו לדבור של תשובה, ותעזרנו לדבר דבורים הרבה של תשובה לפניך. ונזכה לקים מקרא שכתוב: "קחו עמכם דברים ושובו אל

י", ותשלח לנו דבורים הגונים ורצויים לתוך פינו, עד שנזכה לעורר לבבנו לפניך באמת, ולשפך לבנו כמים נוכח פניך י", כמו שכתוב: "שפכי כמים לבך, נוכח פני י".

רבנו של עולם זכני לתשובה שלמה לפניך. רבנו של עולם זכני לדבור כזה שיעורר לבי באמת עד שאזכה לשוב אליך מהרה באמת ובלבב שלם. זכני זכני, רחמני רחמני, חנני חנני, החזירני בתשובה שלמה לפניך. "השיבני ואשובה פי אתה אלהי", תן לי תקנה ולא אוכד, תן לי רוח והצלה אמתית רוח והצלה נצחית, תן לי דבור של תשובה אמתית. חוס וחמל עלי למען שמיך, למענך עשה ולא למעני, ראה עמידתי רל ורק וחסר, פגום ומקלקל ונשחת מאד, מבלבל ומטרף מאד. הצל ספינה המטרפת בים באין עוזר וסומך. הצל נרדף מפני רוצחים ואורבים ולסטים ואויבים ושונאים קשים ומרים ואכזריים שאין דוגמתם בעולם. הצילני נא ברחמיך הרבים, הושיעני נא אבי אב הרחמן, הצליחני נא הצלחה האמתית הצלחה הנצחית, שאזכה מעתה להצליח בזה העולם הצלחה הנצחית שאזכה להרויח רוח האמת מה שאפשר להרויח בזה העולם בלי שעור וערף ומספר, עזרני להיות כרצונך הטוב באמת, מעתה ועד עולם.

וזכנו להשלים הדבור של עשירים קרובים למלכות, ותעזר ותושיע ותגן על כל הקרובים למלכים ושרים ויועצים העומדים בשביל ישועת והצלת ישראל באמת. ותשפיע עליהם דברי חן בשפתותיהם, וימצאו חן בעיני הקיסרים והמלכים והשרים והיועצים, ויבטלו מחשבות שונאינו. ותתן להם חן ושכל טוב באפן שיזכו לבטל כל הגזרות קשות ורעות, ולפעל גזרות טובות על ישראל עמך, ויהפכו לב הקיסרים והמלכים והשרים עלינו לטובה, כי אתה לבד יודע אפן מעמד ומצב עמך ישראל כעת, אשר רבים קמים עלינו, רבים מאד. "על עמך יערימו סוד, ויתעצו על צפוניך". ולא אחד בלבד עומד

עלינו, כי אם רבים קמים עלינו, וחושבים מחשבות בכל עת איך להרע לישראל חס ושלום, ואין לנו על מי להשען כִּי־אם על אבינו שבשמים, כי אִתָּה הִיִּית עֲמָנוּ מֵעוֹלָם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, חֲמַל עָלֵינוּ גַם עֲתָה בְּדוֹר הָעֲנִי הַזֶּה בְּעוֹקְבָא דְמִשִּׁיחָא, כִּי אֵין מִי יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ שְׁמֵךְ הַגָּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בַּעַת צָרָה, וְתִהְיֶה לָב הַקִּיסָרִים וְהַמְלָכִים וְהַשָּׂרִים עָלֵינוּ לְטוֹבָה, כִּי הַפֶּל בְּיָדְךָ לְבַד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "לֵב מְלָכִים וְשָׂרִים בְּיַד יי", וְכָתִיב: "פִּלְגֵי מַיִם לָב מִלְּךָ בְּיַד יי עַל כָּל אֲשֶׁר יִחְפֹּץ יִטְנוּ".

וּזְכַנּוּ לְהַשְׁלִים הַדְּבוּר שֶׁל מַלְכוּת דְּקַדְשָׁה, וְתִבְיֵא לָנוּ מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וַיִּמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, וְנִזְכֶּה לְשִׁמְעַ דְּבוּרֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים וְהַנוֹרָאִים מִפִּיו הַקְּדוֹשׁ.

רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֵךְ, וְזַכְּנוּ שְׂיֵאִיר הַאֲמַת בְּרַבּוּעַ הַדְּבוּר, בְּאַרְבַּעַה חֲלָקֵי הַדְּבוּר, עַד שֶׁנִּזְכֶּה לְדְבוּר שְׁלֵם דְּקַדְשָׁה בְּאֲמַת. וְנִזְכֶּה לְשִׁלְמוֹת לְשׁוֹן הַקְּדָשׁ הַמְּקַשֵּׁר לְשִׁבְתָּהּ, לְדְבוּר אֲמַת שְׁכָלוֹל בּוּ בְּרָכָה וְקַדְשָׁה, וְתִבְטַל וְתִכְנַיעַ וְתִשְׁבַּר "לְשׁוֹן עֲלֻגִים" שֶׁהוּא לְשׁוֹנוֹת הָעֶכּוֹ"ם, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם שְׁלִיטָה וְאַחִיזָה בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יִלְמְדוּ לְשׁוֹנֵם כָּלֵל, רַק נִזְכֶּה אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְדְבוּר הַשְּׁלֵם בְּאֲמַת שֶׁהוּא שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקְּדָשׁ, עַד שֶׁנִּזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ הַקְּדָשָׁה וְהַשְׁמִחָה שֶׁל שִׁבְתָּהּ לְשִׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, וְנִזְכֶּה לְשִׁמְחַ תָּמִיד גַּם בְּיָמֵי הַחֹל לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ.

וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתִזְכְּנוּ לְקַבֵּל שִׁבְתָּהּ בְּקַדְשָׁה גְּדוּלָה וּבְחֻדוּהָ רַבָּה וְעֲצוּמָה וּבְשִׁמְחָה גְּדוּלָה וּבְלֵב טוֹב, וְלֹא יַעֲלֶה עַל לִבְנוּ בְּשִׁבְתָּהּ קְדָשׁ שׁוֹם דְּאִגָּה וְעֲצוּבוֹת, וְלֹא שׁוֹם צַעַר. וְתִסִּיר מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאַנְחָה. בְּרִצּוֹנְךָ הַנִּחַ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁלֹּא תִהְיֶה צָרָה וְיָגוֹן וְאַנְחָה בְּיוֹם מְנוּחָתְנוּ, וְנִזְכֶּה לְשִׁמְחַ מְאֹד בְּכָל שִׁבְתָּהּ וְשִׁבְתָּהּ בְּשִׁמְחָה אֲמַתִּית בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּדִיצָה בְּחֻדוּהָ רַבָּה כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב. וְתַעֲזְרֵנוּ וְתִזְכְּנוּ לְהַמְשִׁיךְ הַקְּדָשָׁה

שֶׁל שַׁבַּת לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, עַד שְׁנֵזְכָה גַם בְּיַמֵּי הַחֹל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, נִגְיֵלָה וְנִשְׁמָחָה בְּךָ תְּמִיד, וְנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת כָּל הַמִּצְוֹת גַּם בְּיַמֵּי הַחֹל בְּשִׁמְחָה גְּדוּלָה וּבְחֻדוּהָ רַבָּה וְלִהְיוֹת אִיךָ שְׂמֵחַ תְּמִיד, נִגְיֵלָה וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעַתְךָ סֵלָה, וְנִזְכָּה לְקַיֵּם תְּמִיד מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "עֲבֹדוּ אֶת יְיָ בְּשִׁמְחָה בּוֹאוּ לִפְנֵי בְרִנְנָה דְּעוּ כִּי יְיָ הוּא אֱלֹהִים הוּא עֲשֵׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עִמּוֹ וְצֵאן מִרְעִיתוֹ".

וְתַעֲזְרֵנוּ תְּמִיד בְּכָל עֵת לְהַמְשִׁיךְ הַשְׁמָחָה שֶׁל שַׁבַּת לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, עַד שְׁנֵזְכָה שְׂיִתְגַּלֶּה אַחְדוֹת הַפְּשׁוּט בְּעוֹלָם. וְיִדְעוּ וְיִאֲמִינוּ הַכֹּל שֶׁכָּל הַפְּעֻלוֹת מְשִׁתַּנּוֹת נִמְשָׁכִין מֵאֶחָד הַפְּשׁוּט תְּבַרְךָ וְיִתְעַלֶּה לְעַד וּלְנִצְחַת נִצְחִים. וְיִדַע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה פּוֹעֵלְתוֹ, וְיִבִּין כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ, וְיֵאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֶפֶסוֹ, יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמְלֻכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. וְיִתְגַּלֶּה אַחְדוּתְךָ הַפְּשׁוּט לְכָל בָּאֵי עוֹלָם עַל יְדֵי עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּחֻרְתָּ גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ, מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה. כִּי אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד וְיַמֵּי כְּעַמְךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ, עַד שְׂיִתְגַּלֶּה אַחְדוֹת הַפְּשׁוּט גַּם לְמַעְלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת עַל יְדֵי הַתְּגַלּוֹת אַחְדוֹת הַפְּשׁוּט מִתּוֹךְ הַפְּעֻלוֹת מְשִׁתַּנּוֹת לְמַטָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה עַל יְדֵי עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ, וְתִבְטַל כָּל מִיָּנִי מַחְלֻקוֹת מִן הָעוֹלָם וְתִמְשִׁיךְ שְׁלוֹם גְּדוֹל בְּעוֹלָם.

וְזַכְּנוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת הַדְּלָקָת נֵר חֲנֻכָּה כְּרֵאוֹי, בְּכָל פְּרֻטְיָה וְדִקְדוּקְיָה וּכְוִנוּתִיָה וְתִרְיָג מִצְוֹת הַתְּלוּיִים בָּהּ, וּלְקַיֵּם כָּל הַמִּצְוֹת שֶׁל חֲנֻכָּה בְּשִׁמְחָה גְּדוּלָה, לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְבִרְכָּךָ, וְלוֹמַר הַלֵּל שְׁלָם בְּשִׁמְחָה וְחֻדוּהָ רַבָּה וּבְהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוּל בַּקְּדוּשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוּלָה. כִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים קִבְּעַתָּ לָנוּ שְׁמוֹנֵת יְמֵי חֲנֻכָּה לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל שֶׁהֵם שְׁעֵשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא. וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים לְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ בְּאַמַּת עַד שְׁנֵזְכָה לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ בְּאַמַּת שְׁעֵשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא תְּמִיד, שֶׁהוּא הוֹדָאָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, וּבְפִרְט בְּיַמֵּי חֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים שֶׁהֵם יְמֵי הוֹדָאָה, עַד שְׁנֵזְכָה לְהַתְּקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמַּת, וְלִדְעַת וּלְהַפִּיר אוֹתְךָ,

ולהודות לך, ולברכה סלה באמת לעולם כי טוב. כמו שכתוב: "הודו לי כי טוב כי לעולם חסדו", ונזכר להמשיך הקדשה של שבת לששת ימי החול, עד שנזכר להיות בשמחה תמיד כרצונך הטוב באמת. אלא יי מלא משאלותינו ברחמים, ונפנו מהרה לכל מה שבקשנו מלפניך, באפן שנזכר מהרה להיות כרצונך הטוב באמת "למען דעת כל עמי הארץ כי יי הוא האלהים אין עוד".

"מומור לתודה הריעו לי כל הארץ. עבדו את יי בשמחה באו לפניו ברננה. דעו כי יי הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו. באו שערי בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו. כי טוב יי לעולם חסדו ועד דור ודור אמונתו". "ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן".

(ותפלה זאת טוב לומר למקשה לילד, ויאמרו או "מומור לתודה" (מומור ק' בתהלים) כמה וכמה פעמים, כי אמירת "מומור לתודה" הוא סגולה גדולה למקשה לילד, שתזכה להוליד בנקל, אמן)

ג

מיוסר על תורה ג' בליקוטי מוהר"ן תנינא

רופא חולי עמו ישראל, רופא אמת, רופא נאמן ורחמן, רחם עלינו ועל כל עמך בית ישראל ושמרנו והצילנו מרופאים ודאקטורים. וברחמיך הרבים תקדים תמיד רפואה למכה, ותשמרנו ותצילנו שלא נבא לידי שום מחלה ומחוש וכאב כלל, ואפלו בעת אשר תשלח לנו חס ושלום איזה חולאת או מחוש על פי גזרת דיניך הקדושים והאמתיים. אלא רחום ברחמיך הרבים, שמרנו והצילנו, שלא נטעה חס ושלום למסר עצמנו חלילה ליד הרופאים והדאקטורים, כי הן רופאי אליל כלם, המה מהבל יחד. כי אפה יודע האמת, שאין שום רופא יודע לרפאות החולאת והמחוש כראוי באמת לאמתו, אפלו הרופאים הממחים הבקיאים ומפלגים בחכמתם

מאד, כי אין שום רופא ממחה וחקם שיוכל לידע לכונן הסם המיוחד לרפאות אותו החולה, כפי גזרת דיניך שגזרת שלא תרפא החולה כי אם על ידי איש פלוני וסם פלוני ביום פלוני. אשר על כן אי אפשר בשום אופן שיתרפא החולה כי אם על ידי סבות אלו דיקא שנגזרו על רפואתו, ומי הוא החכם שידע כל זה. מפל שכן שרב הרופאים והדאקטורים הם נבערים מדעת חכמת הרפואות, ואינם בקיאים היטב בחכמת הרפואה, כי היא חכמה עמקה ויש בה חלוקים ושנויים רבים לאין שעור ותכלית, אשר על פי רב אי אפשר לכונן האמת לאמתו, ובתנועה קלה הם מזיקים הרבה ומפסידים ומקלקלים יותר ממה שמתקנים לפעמים, והם הורגים ורוצחים נפשות בידיהם, וכמה וכמה נפשות שקעו על ידם. כי רבים אשר מתו על ידי הרופאים והדאקטורים מאשר מתו מיתת עצמן, באשר נגלה לפניך אדון כל, וכאשר הרופאים האמתיים מודים על זה בעצמן, שאי אפשר לידע חכמה זאת על ברירה, והודו ולא בושו, שטוב יותר למנוע מרפואות.

רבנו של עולם מלא רחמים, בורא רפואות אדון הנפלאות, אפה יודע שפבר נשתקע העולם הרבה בטעות זה לעסק ברפואות, מימים ושנים הרבה, עד אשר קשה להוציאם ממבוכה זאת. ובפרט מחמת גדל הצער והמכאוב של כל סובלי חלאים, רחמנא לצלן, הם מוסרים עצמן ליד הרופאים לבקש תעלה ותרופה למכותם. אבל רבם ככלם תוחלתם נכזבה, והרופא לא יגהה מהם מזור, כי אם ברחמיך וחסדיך העצומים, פאשר רחמיך גוברים עליהם להגהות מזורם ולחבש חלים.

על-כן באתי לפניך מלא רחמים, רופא אמת, רחם עלינו ותן בלבנו בינה להבין ולהשפיל בכל עת אשר נצטרך לאיזה רפואה לנו או לבני ביתנו חס ושלום, לבל גלף ונדרש אחר הרופאים, רק נדרש ונבקש את פני יי תמיד. ותחזק את לבבנו להאמין ולבטח בך

ובצדיק ויראיך האמתים. ותעזר לנו ותושיענו שנוזקה לתן ממון על פדיון נפשנו תמיד. ותזמין לנו בכל עת אנשים פשרים ויראים באמת, אשר יהיה לאל ידם לעשות פדיון נפש מהכסף אשר נתן להם, באפן שימתיקו הדין מעלינו ומעל זרענו ובני ביתנו, על ידי הפדיון נפש שיעשו עבורנו. ואתה תמלא רחמים עלינו ותרפאנו רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף. רפאנו יי ונרפא הושיענו ונשעה כי תהלתנו אתה, והעלה רפואה שלמה לכל מכותינו ולכל מכאובינו ולכל תחלואינו, (ובפרט להחולה פלוני בן פלונית), כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. כי אין לנו שום סמיכה על שום רפואה של שום רופא שבעולם, כי אם עליך לבד אנו נשענים.

אל נא רפא נא לנו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, כי אתה לבד יודע גדל הצער והמכאוב של כל הסובלי חלאים ומכאובות. מלא רחמים, רחם עליהם ואל תסתר פניך מהם, ותראה ותשגיח בענים ומכאובם, ותמלא רחמים עליהם להחלימם ולרפאתם להחזיקם ולהחיותם חיש קל מהרה. ויקים מקרא שפתוב: "והסיר יי ממך כל חלי, וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת, לא ישמם בך, ונתנם בכל שונאיך". ונאמר: "ועבדתם את יי אלהיכם, וברך את לחמך ואת מימך, והסירותי מחלה מקרבך". ונאמר: "ויאמר, אם שמוע תשמע לקול יי אלהיך, והישר בעיניו תעשה, והאזנת למצותיו, ושמרת כל חקיו, כל המחלה אשר שמתי במצרים, לא אשים עליך, כי אני יי רפאך", אמן בן יהי רצון.

ד

מיוסד על תורה ד' בליקוטי מוהר"ן תנינא

"ואני תפילתי לך יי עת רצון, אלהים ברכ חסדך ענני באמת ישעך. יי שמע תפילתי האזינה אל תחנוני באמונתך ענני בצדקתך. למען שמך יי תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי. אני בצדק אחזה

פְּנִיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהַקְיִין תְּמוֹנָתְךָ. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מְלֵא רַחֲמִים, זַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לַתֵּן צְדָקָה הַרְבֵּה תָּמִיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, וְתֵתֵן לִי כֹחַ וּגְבוּרָה לְכוּף אֶת יְצָרֵי וְאֶת לְבִי הַקָּשָׁה, לְשַׁבֵּר הָאֲכֻזָּרִיּוֹת שֶׁבְּלִבִּי לְהַפְּכוֹ לְרַחֲמָנוֹת, לְהַתְּנֵב לַתֵּן צְדָקָה הַרְבֵּה בְּפוּז גָּדוֹל יוֹתֵר מִטַּבְּעֵי וּרְצוֹנֵי, בְּלִי שׁוּם הַקְּפָדָה כָּלֵל. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "פְּזֹר נָתַן לְאֲבִיוֹנִים צְדָקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד קִרְנוֹ תְרוּם בְּכָבוֹד", וְאֲזַכֶּה לַתֵּן צְדָקָה בְּשִׁפְתֵי יָדַיִם בְּשִׁמְחָה גְּדוֹלָה וּבְלֵב טוֹב, וְלֹא יִרַע לִבִּי בְּתַתִּי לוֹ. וְתַהֲיֶה יָדֵי פְתוּחָה תָּמִיד לַתֵּן לְעַנֵּי "דֵּי מַחְסוּרוֹ אֲשֶׁר יַחְסֵר לוֹ", וְאֲזַכֶּה לְקַיֵּם מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: "פֶּתַח תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ לוֹ וְהֵעֵבֵט תַּעֲבִיטֵנוּ דֵּי מַחְסוּרוֹ אֲשֶׁר יַחְסֵר לוֹ". וְתוֹמִין לָנוּ עֲנִיִּים הַגּוֹנִים לְזָכוֹת בְּהֵם וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלֵנוּ מֵעֲנִיִּים שְׂאִינָם מִהַגָּנִים.

אָנָּה יי, עֲזֹרֵנִי לְהִתְחִיל לַתֵּן צְדָקָה הַרְבֵּה בְּאַמַּת כְּרִצוֹנְךָ הַטוֹב, וּבְזָכוֹת מִצּוֹת צְדָקָה תַּעֲזֹרֵנִי וְתַפְתַּח לִי וְתִרְחִיב לִי כָּל הַפְּתָחִים וְהַשְׁעָרִים דְּקִדְשָׁה. כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת לִבִּי רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, כְּמָה קָשָׁה לִי לְהִתְחִיל שׁוּם הַתְּחִלָּה בְּעִבּוּדְתָּ יי בְּאַמַּת, וְכָל עֲנִין עִבּוּדָה וְעִבּוּדָה שְׂאֵנִי רוּצָה לְהִתְחִיל, קָשָׁה וְכָבֵד עָלַי מְאֹד מְאֹד, עַד אֲשֶׁר "כִּשְׁל פַּח הַסַּבֵּל". וְכִמָּה וְכִמָּה חֲבִלִי לָדָה, וְכִמָּה וְכִמָּה גְּנִיחוֹת וְצַעֲקוֹת וְשׁוּעוֹת וְזַעֲקוֹת וְצַנְחוֹת בְּכִמָּה מִיְנֵי קוֹלוֹת שֶׁל אֶחָ וְאֶבּוֹי, וְכִמָּה וְכִמָּה אֲנָחוֹת מֵעוֹמְקָא דְּלִבָּא וְכִמָּה וְכִמָּה כְּפִילוֹת וְהִטְוִית אָנוּ צָרִיכִין קֹדֶם שְׂאֵנוּ זוֹכִין לְהִתְחִיל אֵיזָה הַתְּחִלָּה בְּאֵיזָה עִבּוּדָה. וּמִגִּדְל הַכְּבֹדוֹת הָעֲצוּם עֲדִין לֹא הִתְחַלְתִּי לְעִבְדְּךָ בְּאַמַּת. "כְּמוֹ הָרָה תִּקְרִיב לְלֶדֶת, תִּחִיל תִּזְעַק בְּחֲבִלֶיהָ, כֵּן הֵינֵנוּ מִפְּנִיךָ יי הָרִינוּ חֲלָנוּ כְּמוֹ יִלְדָנוּ רוּחַ". וְכָבֵד עָבְרוּ עָלַי יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה מִשְׁנוֹתֵי הַקְּצוּבִים בְּמִסְפָּר תַּחַת יָדְךָ, וְעֲדִין לֹא הִתְחַלְתִּי הַתְּחִלָּה גְּמוּרָה בְּעִבּוּדְתְּךָ בְּאַמַּת. "עֲבֵר קָצִיר כְּלָה קִיץ", וְאֵנִי לֹא נוֹשָׁעֲתִי. אֲבָל עֲדִין אֲנִי מְקַוֶּה וּמְצַפֶּה וּמְחַפֶּה וּמְיַחַל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה לִישׁוּעָתְךָ הָאֲמִתִּית, כִּי כָּל עוֹד נִשְׁמָתִי בִּי אֲנִי מְקַוֶּה לִישׁוּעָה שְׁלֵמָה בְּאַמַּת. עַל כֵּן אֲזַעַק וְאֲשׁוּעַ,

חמל על עני כמוני, דל וחלוש כואב וגווע, "פיולדה אפעה, הושיעה המלך, כי קצר המצע מהשתרע".

רבנו של עולם אמץ וחזק רפיון ידי, חזק ידים רפות וברכים כושלות תאמץ, זכני ברחמיך הרבים שאתחיל מעתה באמת התחלה גמורה, שאתחיל מעתה לכנס בעבודתך מיום אל יום, ולהוסיף בכל יום יום קדשה וטהרה וחקמה ובינה ודעת אמתי. וכל יום יום יאיר ביותר בתוספות אור קדשה מרבה מיום שלפניו. ותעזרני להתחיל לתן צדקה הרבה בכל עת לעניים הגונים, פי התחלת הצדקה קשה וכבדה עלי מאד ביותר, ואין אני יודע איך לזכות לצדקה פראוי, לגדל רבוי המניעות בלי שעור שיש לי על זה, כי רחוק ממני צדקה.

אנא יי קרב מרחק כמוני, חוס על רחוק מרחמנות כמוני, הושיעה נא לרחוק מישועה כמוני, רפא נא לחולה ונדכה כמוני בגשמיות ורוחניות, אשר אין רופא בעולם לרפאות חולה כזה, כי אם אתה לבד, ברחמיך הרבים ברחמיך הגדולים, בחסדיך העצומים, בחסדיך הנוראים, כי אתה "כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה", ובכל דור ודור אתה, "עושה גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר". ולך נאה להראות גדלך וגבורתך הגדולה, ורחמיך הרבים אשר אתה עוזר ללא כח, ומרחם על מי שאינו ראוי לרחם מפל הצדדים, וחונן את מי שאינו ראוי לחנינה בשום אופן, כמו שכתוב: "וחנתי את אשר אהן ורחמתי את אשר ארחם".

מלא רחמים, רחם עלי ופתח לי כל הפתחים והשערים של הקדשה, ועזרני לכנס בהם באמת חיש קל מהרה. וזכני להרבות בצדקה תמיד. עושה צדקות עם כל בשר ורוח, עשה עמי צדקה, וזכני לקיים מצות צדקה בשלמות בפזור גדול פרצונך הטוב באמת. ותרחיב לי כל הפתחים של הקדשה, "פתחו לי שערי צדק אבוא בם אודה יה, זה השער ליי צדיקים יבואו בו, פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר

אָמוּנִים", פֶּתַח לָנוּ שְׁעַר בְּעֵת נְעִילַת שְׁעַר, בְּזִכּוֹת הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים
 אֲשֶׁר אֵין שׁוּם שְׁעַר סָגוּר בְּפָנֵיהֶם לְעוֹלָם. "שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם
 וְהִנָּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא מַלְאָךְ הַכְּבוֹד, מִי זֶה מַלְאָךְ הַכְּבוֹד יֵי עֲזוּז
 וְגִבּוֹר יֵי גִבּוֹר מְלַחֲמָה, שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם
 וַיָּבֵא מַלְאָךְ הַכְּבוֹד, מִי הוּא זֶה מַלְאָךְ הַכְּבוֹד יֵי צְבָאוֹת הוּא מַלְאָךְ
 הַכְּבוֹד סְלֵה".

וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ בְּזִכּוֹת הַצַּדִּיקִים הַקְּדוֹשִׁים, וּבְזִכּוֹת הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים
 הַזְּקֵנִים שֶׁבְקִדְשָׁה, שֶׁנִּזְכָּה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְעַקֵּר וּלְבַטֵּל שְׂרֵשׁ יְנִיקַת
 מִצַּח הַנְּחָשׁ שֶׁהוּא שְׂרֵשׁ חֲכַמַת הַטְּבַע, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְעַקֵּר וּלְכַלּוֹת
 וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל חֲכַמַת הַטְּבַע וְהָאֲפִיקוֹרְסִית מִן הָעוֹלָם. וְתַעֲזְרוּנוּ
 לְהוֹצִיא יְנִיקַתְּם וְחַיּוּתְּם מֵהֶם עַל יְדֵי כַח הַצַּדִּיקָה דְקִדְשָׁה שֶׁל כָּלִּיּוֹת
 עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים. וְנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת וּלְבָרֵר כָּל הַדַּעַת, וְכָל הַיָּמִים
 הַנְּפוּלִין שֶׁל כָּל הַזְּקֵנִים הַמְּאָרִיכֵי יָמִים שֶׁבְדוֹר שְׂאִין בָּהֶם שְׁלָמוֹת,
 שְׂאִין מוֹסִיפִים קִדְשָׁה בְּכָל יוֹם מִיָּמֵי חַיֵּיהֶם, אֲשֶׁר עַל יָדָם יוֹנֵק חַס
 וְשְׁלוֹם מִצַּח הַנְּחָשׁ שֶׁהוּא שְׂרֵשׁ חֲכַמַת הַטְּבַע.

אָנָּה יֵי רַחֲמֵן מְלֵא רַחֲמִים. זַכְּנוּ לְהַרְבוֹת בַּצַּדִּיקָה בְּאֵמֶת בְּקִדְשָׁה
 גְּדוּלָּה עַד שֶׁנִּזְכָּה לְתַקֵּן זֹאת בְּשְׁלָמוֹת, לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל "מַלְאָךְ
 זָקֵן וְכֹסִיל". כִּי אֵתָּה יַדְעָתָ אֵת כָּל אֲשֶׁר עָבַר עָלֵינוּ עַל יָדוֹ. אֵתָּה
 יַדְעָתָ אֵת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצַאָתָנוּ. תֵּן לָנוּ תַקְוָה וְלֹא נֹאכֵד, הוֹצִיאָנוּ
 מִבֵּין שָׁנָיו, הַצִּילָנוּ נָא מִיַּד אוֹיְבֵינוּ וְרוּדְפֵינוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעֲזְרוּנוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ, שֶׁנִּזְכָּה לְקַדֵּשׁ אֵת כָּל יָמֵינוּ בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָּה. וְתַעֲזֹר לִי אָבִי
 שֶׁבְשָׂמִים אָב הַרַחֲמָן, שֶׁאֲזָכָה לְהַתְּחִיל מַעֲתָה לְכַנֵּס בְּעַבְדוֹתֶךָ בְּאֵמֶת.
 וְאֲזָכָה לְהוֹסִיף בְּכָל יוֹם אוֹר קִדְשָׁה וְדַעַת. וְכָל יוֹם וְיוֹם מִיָּמֵי
 חַיֵּי יְאִיר בְּאוֹר גְּדוּלָּה, וְכָל יוֹם שֶׁיָּבֵא אַחֲרָיו יְאִיר בְּיוֹתֵר בְּתוֹסְפוֹת
 קִדְשָׁה וְדַעַת, עַד שֶׁאֲזָכָה לְמַלְאוֹת יָמֵי וּשְׁנוֹתַי בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת
 בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָּה בְּאֵמֶת. וְאֲזָכָה בְּיוֹם פְּקֻדָּתִי לְבוֹא וּלְכַנֵּס לְפָנֶיךָ עִם כָּל
 הַיָּמִים שְׁלֵי אֲשֶׁר אָנִי חַי עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה שִׁיְהִיו כָּלֵם שְׁלָמִים וְקִיָּמִים

ומאירים באור גדול. עד שיהיו ראויים להלביש את נשמתיה בהם לעלות ולבוא לפני כסא כבודך בלבושין נהירין, ולא איעול בכסופא קמך.

מלכי ואלהי אליך אתפלל, כי אתה רב להושיע, זכני וקדשני בקדשתך העליונה בכל עת ועת, ולהוסיף קדשה וטהרה בכל יום ויום, עד שאזכה להיות נמנה בכלל הזקנים דקדשה. מלא רחמים על כל החפצים להתקרב אליך, שמרני והצילני מפגם הזקנים המאריכי ימים שאין בהם שלמות, קרבני להצדיקים אמתיים הזקנים דקדשה, כי כבר התחלת לקרבני אליך, ואין נאה לך לעזבני. זכני מעתה להתקדש ולהטהר בקדשתך באמת, עד שאהיה ראוי להיות נמנה באמת בין הזקנים דקדשה. "ואל תבישני משכרי", ואל תחפירני מתקנותי.

רבנו של עולם בעל הרצון, בעל הרחמים, רעוא דכל רעוין סתימא דכל סתימין, עתיק דעתיקין, אשר הודעת לצדיקיך האמתיים שלש עשרה מדותך של רחמים הפלולים בתליסר תקוני דיקנא קדישא, חוס וחסל עלי ברחמיך הרבים, ברחמיך הגדולים, ברחמיך הגנוזים, שאין בהם שום אחיזת דין כלל. וזכנו לשוב בתשובה שלמה לפניך, ולהתקרב לעבודתך באמת. כי אתה יודע באמת, כמה אני רחוק מקדשתך האמתית, וכמה אני צריך להתביש בפני הפשוטים שבשרא, מפל שכן בפני כשרי הדור, מפל שכן וכל שכן בפני הצדיקים האמתיים שבדור. אבל על רחמיך הרבים אני בוטח שעדין יש לי תקנה לתקן את ימי הפגומים מאד מאד, ולהטיב את מעשי, לחדש כנשר ימי שעברו בחשך. על כן אני תולה עיני אליך ומצפה לישועתך, עד שתחנני ותחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת, חיש קל מהרה, עד שאזכה להיות כרצונך הטוב באמת.

חוסה עלינו כרוב רחמיך, ועזרנו וזכנו בכח וזכות הצדיקים האמתיים הזקנים שבקדשה, שנזכה לעורר ולגלות ולהאיר הארת

"מצח הרצון" שהוא רצון שברצונות. ויתגבר מצח הרצון על מצח הנחש, להכניע ולשבר ולעקר ולבטל זחמת מצח הנחש מן העולם, שהוא חכמת הטבע, ויתבטל חכמת הטבע והאפיקורסית מן העולם, ויתגלה ויאיר מצח הרצון בעולם. ויתגלה בעולם שאין שום דרך הטבע כלל, רק הכל מתנהג ברצונך הטוב לבד. ותתפשט האמונה הקדושה בעולם, ויאמינו הכל כי אתה בראת עולמך ברצונך הטוב אחר העדר הגמור, והוצאת כל העולמות מאין המחלט ליש, ובראת יש מאין, ואתה מנהיג עולמך ברצונך לבד, ואין שום חיוב הטבע כלל. ותתן לנו חכמים אמתיים דקדושה, ותתן להם כח שיקשרו כל הרצונות לשרש הרצון, למצח הרצון, לרצון שברצונות, עד שיתגלה ויאיר הארת הרצון בעולם, ונזכה כלנו לכסף ולהשתוקק תמיד לעבודתך באמת ברצון חזק ותקיף מאד.

ותובנו לשמע קול הקריאה של הימים טובים הקדושים אשר הם קוראים ומגלים את הרצון. כי ברחמיך הרבים עשית עמנו נסים ונפלאות גדולות ונוראות, פלאי פלאות, בכל השלש רגלים, "מועדי יי מקראי קדש". כי 'בחג הפסח' הקדוש הוצאת אותנו ממצרים באותות נוראות, "במסות באותות ובמופתים ובמלחמה ובךד חזקה ובזרוע נטויה", ככל אשר עשית לנו יי אלהינו במצרים לעינינו. ובחג השבועות' הקדוש, נתת לנו את תורתך הקדושה באותות גדולות ונוראות, בקולות ובקנים עלינו נגלית ובקול שופר עלינו הופעת ופנים בפנים דבר יי עמנו, ודברך שמענו מתוך האש, אשר לא נשמע ולא נראה כזאת בכל הארץ ובכל הגוים אשר על פני האדמה. 'וחג הסכות' הקדוש הוא זכר להקף ענני כבוד, אשר הקפת אותנו במדבר סיני ארבעים שנה בשבעת ענני כבוד, ובעמוד ענן הלכת לפנינו יומם ובעמוד אש לילה. "מה רבו מעשיך יי. רבות עשית אתה יי אלהי, נפלאותיך ומחשבותיך אלינו, אין ערוף אליך אגידה ואדברה עצמו מספר".

וּבְנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַבֵּל אֶת כָּל הַשְּׁלֵשׁ רְגָלִים בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וּבְקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה. וְנִזְכָּה בְּכָל הַשְּׁלֵשׁ רְגָלִים הַקְּדוֹשִׁים וְהַנּוֹרָאִים "מוֹעֲדֵי יְיָ מְקַרְאֵי קִדְשׁ", לְשִׁמְעַ בְּכָל יוֹם טוֹב וְיוֹם טוֹב אֶת קוֹל הַקְּרִיאָה הַגְּדוֹלָה שֶׁל הַיּוֹם טוֹב קִדְשׁ, שְׂמֵכְרִיז וְקוֹרֵא וּמְגַלֶּה אֶת הַרְצוֹן שֶׁאֵין שׁוֹם חַיִּיב הַטְּבָעִי כָּלֵל, רַק הַכֹּל מֵתְנַהֵג בְּרִצּוֹנְךָ הַקְּדוֹשׁ לְבַד. וּבְרִצּוֹנְךָ גְּלִיתָ אוֹתָנוּ בֵּין הַעֲכוּ"ם לְטוֹבָתָנוּ כְּדֵי "לְכַלֵּה הַפֶּשַׁע וְלִהְתֵּם חֲטָאוֹת". וְאַתָּה עֲתִיד לְהוֹצִיאֵנוּ מִבִּיגִיֶּהֶן מְהֵרָה, וְתִנְקֵם דָּם עֲבֹדֶיךָ הַשְּׁפוּדִים. וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְשִׂמְחַת יוֹם טוֹב בְּאַמֶּת כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "וְשִׂמְחַת בְּחֻגְךָ". וְנִזְכָּה לְשִׂמְחַת מְאֹד מְאֹד בְּכָל הַיָּמִים טוֹבִים בְּשִׂמְחָה שֶׁאֵין לָהּ קֶץ וְסוֹף. נְגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתְךָ. וַיְקִים מְקַרְאֵ שְׂפָתוֹב: "יִשְׂמַח צַדִּיק כִּי חָזָה נִקָּם פְּעֻמּוֹ יִרְחֹץ בְּדָם הַרְשָׁע, וַיֹּאמֶר אָדָם אֵךְ פְּרִי לְצַדִּיק, אֵךְ יֵשׁ אֱלֹהִים שׁוֹפְטִים בְּאֶרֶץ".

וְתַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר וְתַכְלֶה וְתַבְטֵל קוֹל שְׂאֲגַת הַצּוֹרְרִים, שֶׁהֵם הַחַיּוֹת רְעוֹת הַדּוֹרְסִים וְטוֹרְפִים רַבִּים מִבְּנֵי עַמָּנוּ, שֶׁהֵם חֲכָמֵי הַטְּבָע, אֲשֶׁר נִתְעוּ וְנִבְוֹכוּ עַל יְדֵי רִשְׁעוֹתָם בְּחֻכְמוֹת זְרוֹת וְדַעוֹת נְבוֹכוֹת וְאַפִּיקוֹרְסִית גְּדוֹל. וְהֵם אוֹרְבִים גַּם עַל בְּנֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְצוֹדִים אֶת נַפְשָׁם לְקַחְתָּם חַס וְשְׁלוֹם. וְהֵם דּוֹרְסִים וְטוֹרְפִים רַבִּים מִבְּנֵי עַמָּנוּ, אֲשֶׁר נִלְכְּדוּ בְּשִׁטּוֹת חֲכָמָתָם הַמְטַעִית וְנִפְלוּ בְּחֻכְמָתָם "כִּתְא מִכְמָר, כְּצַפְרִים הָאֲחוּזוֹת בַּפֶּח, כֹּהֵם יוֹקְשִׁים בְּנֵי הָאָדָם", בְּעַת הַרְעָה הַזֹּאת עֲכָשׁוּ, בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ, בְּחֻכְמַת הַטְּבָע וְהָאַפִּיקוֹרְסִית אֲשֶׁר הִתְפַּשְׁטָה עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם בְּיוֹתֵר, אֲשֶׁר לֹא הִיָּתָה כְּזֹאת מִימֹת עוֹלָם.

אַתָּה יְיָ, אֵיכָה נַעֲשֶׂה, "הַגִּידָה לִי שְׂאֵהָבָה נִפְשֵׁי אֵיכָה תִרְעָה אֵיכָה תִרְבִּיץ בְּצַהָרִים", בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר נִתְקַיֵּם עֲכָשׁוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים "וְהִיָּתָה עֵת צָרָה לְיַעֲקֹב אֲשֶׁר כְּמוֹהוּ לֹא נִהְיָתָה וְכְמוֹהוּ לֹא תוֹסִיף", כִּי פִשְׁתָּה הַמְסַפַּחַת הַזֹּאת בְּיָמֵינוּ בֵּין יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, אֲשֶׁר הֵם מְחַבְּרִים חֲבוּרִים רַבִּים בְּדַרְכֵיהֶם הַרְעִים בְּדֶרֶךְ חֲכָמַת הַפִּילוֹסוֹפִיָּא, וּמְפִיצִים אוֹתָם בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנְיָסִים חַס וְשְׁלוֹם

אָרְס חֲצִיָּהֶם הֲרַעוֹת וְהִזְרוֹת וְהַמְרוֹת, וְאִין מִי שְׂיִרְגִישׁ כָּאֵב מִכָּה
 הַזֹּאת. חֲמַל עַל יְלָדֵי עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵם מִמְּשִׁיכִים עֲלֵיהֶם הָעוֹן
 הַזֶּה בְּחֻבְלֵי הַשָּׁוֵא וְאַחַר כֵּן "כַּעֲבוֹת הַעֲגָלָה חֲטָאָה". כִּי בַתְּחִלָּה
 מִתְּלַבְּשִׁים עֲצָמָם בְּרַמְאוֹת, וְאוֹמְרִים שְׂרוּצִים בְּתַקְנוֹת הַנְּעָרִים, וּמִטְעִים
 שְׂרוּצִים לְהַדְרִיכֶם בְּדַרְךְ הַיָּשָׁר לְלַמְדֶם חֲכַמַת הַדְּקָדוּק, וּלְבַלּוֹת יָמִים
 עַל חֲכָמָה זו, שְׂאִינָה מְכַרְחַת כָּל כֵּן. וּמְרַחֲקִין עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל מֵעַקֵר
 הַלְמוּד הַקְּדוֹשׁ הַמְּכַרְחַ שֶׁהוּא גְּמָרָא וּפּוֹסְקִים, שֶׁהֵם עָקֵר יֵינָה שֶׁל
 תּוֹרָה, שֶׁשָּׁם כָּלוּלִים כָּל הַתּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב וְשֶׁבְּעַל פִּה. וְאַחַר כֵּן
 מוֹסִיפִים פֶּשַׁע עַל פֶּשַׁע, וּמְפַתִּים לְלַמֵּד עִמָּהֶם לְשׁוֹנוֹת הַגּוֹיִם וּכְתָבָם,
 עַד שֶׁמְכַנְיָסִים אוֹתָם בְּחֲכַמַת הָאֶפִיקוֹרְסִית, וְשׁוֹחֲטִין אֶת הַיְלָדִים
 בְּיָדַיִם מִמַּשׁ, וְנוֹחְרִים וְדוֹרְסִים וְטוֹרְפִים וְעוֹקְרִים אוֹתָם בְּיָדַיִם מִשְׁנֵי
 הָעוֹלָמוֹת.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמָה נִסְפָר לְפָנֶיךָ
 שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הֵלֵא כָּל הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגָלוֹת אֶתָּה יוֹדֵעַ. אֶתָּה יוֹדֵעַ כְּוָנָתָם
 וּמַחְשַׁבְתָּם הַרְעָה, לֹא עָלִינוּ תְּלַנְתָּם כִּי אִם עָלִיךָ לְבַד וְעַל תּוֹרְתֶךָ
 הַקְּדוֹשָׁה. כִּי לְפִי מַחְשַׁבְתָּם הַרְעָה הֵם חוֹשְׁבִים חַס וְשְׁלוֹם לְהַשְׁפִּיחַ
 שְׁמֶךָ וְתוֹרְתֶךָ הַקְּדוֹשָׁה מִן הָעוֹלָם חֲלִילָה. אָבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם רַחֵם עָלֵינוּ
 וְעַל זְרַעֲנוּ וְעַל כָּל זֶרַע עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. חוּס וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעֵנו בְּעַת
 צָרָה הַזֹּאת. כִּי כָּבֵד הִצַּלְתָּנוּ מִכַּפָּה וְכַמָּה אֲלָפִים צָרוֹת רַבּוֹת וְרַעוֹת,
 חֲמַל עָלֵינוּ גַם עַתָּה בְּעַת הַזֹּאת בְּעוֹקְבָא דְּמִשְׁיחָא, אֲשֶׁר נִשְׂאָרְנוּ
 "כַּתְרָן בְּרֵאשׁ הַהָר וְכַנֵּס עַל הַגְּבָעָה", וְאִין מִי יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ, כִּי אִין
 מִי שְׂיִרְגִישׁ כָּאֵב צָרָה וּמְכָה הַזֹּאת. חוּס וְחֲמַל עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְבַד.
 לְמַעַן עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ רְאֵה עֲמִידַתְנוּ דְּלִים וְרַקִּים. וְקִיָּם לָנוּ מִקְרָא
 שְׁכַתּוֹב: "לְמַעַנִי לְמַעַנִי אַעֲשֵׂה, כִּי אִיךָ יִחַל, וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן".

רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהַצַּל אוֹתְנוּ וְאֵת זְרַעֲנוּ וְאֵת כָּל זֶרַע עַמֶּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל מִכָּל חֲכַמַת הַטְּבַע. שְׁלֵא יִלְמְדוּ סְפָרִיָּהֶם, וְלֹא יִלְכוּ
 בְּדוֹרְכֵיהֶם, וְלֹא יִכְנָס בְּלָבָם שׁוֹם סְבָרָא מִסְבְּרוֹתֵיהֶם, וְלֹא שׁוֹם דְּעָה

מדעוֹתיהֶם. וְנִזְכָּה כְּלָנוּ לִילָךְ תָּמִיד בְּדַרְךְ אַבּוֹתֵינוּ אֲשֶׁר דָּרְכוּ בָּהּ מֵעוֹלָם, מִיּוֹם מִתֵּן תּוֹרָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה. לְלַמֵּד דִּינֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה וְלַהֲגוֹת בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה לְבַד יוֹמָם וְלַיְלָה, בְּתוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב וְתוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה. וְלִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְיָם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה בְּאַמֶּת וּבְתַמִּימוּת, בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת כָּלֵל. וְתַתְּבַטֵּל חֲכָמַת הַטֵּבַע מִכָּל הָעוֹלָם, וּבִפְרָט מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחִרְתָּ. וַיִּתְּפֹשֵׁט הָאָרֶת הַרְצוֹן בְּעוֹלָם, וַיִּדְעוּ הַכֹּל כִּי אֵין שׁוֹם חַיִּיב הַטֵּבַע כָּלֵל, רַק הַכֹּל מִתְּנַהֵג בְּרִצּוֹנְךָ הַקְּדוֹשׁ לְבַד.

וְנִזְכָּה כְּלָנוּ לְרִצּוֹן דְּקִדְשָׁה, שְׂיִהְיֶה רִצּוֹנֵנוּ חֲזָק וְתַקִּיף וְאִמִּין בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה לְעַבְדוֹתְךָ וְלִירְאָתְךָ וְלַתּוֹרָתְךָ, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שְׁעָה וְשְׁעָה יִתְחַזַּק הַרְצוֹן דְּקִדְשָׁה אֲצִלָּנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר. כִּי אַתָּה יִדְעָתָּ כִּי בְּשׂוֹר וְדָם אֲנַחְנוּ וּמַחְמֹר קִרְצָנוּ. וּמִי יַעֲצֹר כַּח לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת. הֵן הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם, מַלְאָכִים וּשְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקְּדוֹשׁ וְכָל צְבָא מַעְלָה, אֵין גַּם אֶחָד שְׂיִוְכַל לְהַתְּפָאֵר וְלוֹמַר שְׂיִוְכַל לְעַבְדְּךָ. כִּי לְגַדְלָתְךָ אֵין חֲקֵר, וְשִׁמְךָ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה, אַף כִּי אֲנוֹשׁ רָמָה וּבֶן אָדָם תּוֹלְעָה, עֵיף וְיִגְע. וּבְכָל יוֹם וְיוֹם יִצְרָנוּ מִתְּגַבֵּר עָלֵינוּ, וּפּוֹרֵשׁ רִשְׁתוֹת וּמְכַמּוֹרוֹת לְנַפְשָׁנוּ, "בְּאַרְחַ זֶה אֶהְלֵךְ טְמָנוּ פַּח לִי". חוֹסֵה עָלֵינוּ כָּרַב רַחֲמֶיךָ, וְזַכָּנוּ וְעִזְרָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְהַגְבִּיר הַרְצוֹן דְּקִדְשָׁה, שְׁנִזְכָּה לְהַרְגִּיל עֲצָמָנוּ בְּרִצּוֹנוֹת טוֹבִים תָּמִיד, לְכֹסֶף וְלַהֲשִׁתּוֹקֵק וְלַהֲתַגְעֲגַע אֵלֶיךָ תָּמִיד בְּרִצּוֹן חֲזָק וּבְכֹסֶפוּיִן אֲמַתִּיִּים בְּתִשׁוּקָה גְדוֹלָה בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחִצְרוֹת יי, לְבִי וּבְשָׂרִי יִרְגְּנוּ אֶל אֵל חַי. כָּלָה שְׂאֲרֵי וּלְבָבִי צוֹר לְבָבִי וְחִלְקֵי אֱלֹהִים לְעוֹלָם".

אָבִי אַב הַרְחָמָן, מִשְׁךְ עַבְדְּךָ אֶל רִצּוֹנְךָ, שְׂיִהְיֶה כָּל מְגַמְתִּי וְחִפְצִי וּרְצוֹנֵי חֲזָקִים תָּמִיד לְזַכּוֹת לְהַתְּקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלֹא אֶסְתַּכַּל עַל הַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה כָּלֵל. וְלֹא תִרְדֵּף מִחֲשַׁבְתִּי וּרְצוֹנֵי אַחַר הַמָּמוֹן כָּלֵל, כִּי לֹא בְּמוֹתִי אֶקַּח הַכֹּל, כִּי אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם בְּשַׁעַת פְּטִירָתוֹ לֹא

כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא תורה ומעשים טובים בלבד. ובין שיהיה לי ממון ובין לאו, בין כף ובין כף אבלה ימי בשנה, וימה יתרון לאדם בכל עמלו, שיעמל תחת השמש. הכל הכלים הכל הכל". ואם גם לעבד אותך איני זוכה בעוונותי הרבים, על כל פנים זכני שיהיה רצוני חזק תמיד רק לזכות להתקרב אליך ולעבודתך, ולא אפסיק הרצון דקדשה כלל. אולי אזכה שתעשה עמי ככל נפלאותיך הנוראות, ותתחיל מעתה לקרבני אליך באמת.

ותרחם עלי ברחמיך הרבים, ותשמרני ותצילני תמיד שלא אפל לידי זקנה לעולם, שלא תהיה עבודתך זקנה וישנה אצלי לעולם, רק אזכה לחדש עצמי בכל יום ובכל עת ובכל שעה לחדש פנשר נעורי להתחיל בכל פעם מחדש, ותצילני מזקנה דסטרך אחרך תמיד. "אל תשליכני לעת זקנה ככלות כחי אל תעזבני". ואזכה לקיים דברי רבותינו זכרונם לברכה שדרשו על פסוק: "היום הזה נהיית לעם", שיהיה דומה בעיני בכל יום ויום כאלו היום נכנסתי עמו בבית, כאלו התחלתי היום לכנס בקדשת ישראל. וכמו שכתוב: "אשר אנכי מצורך היום", 'בכל יום ויום יהיו בעיניך פחדשים'. ותעזרני ותחזקני ותאמציני תמיד בכל עת שלא איאש עצמי לעולם שום יאוש כלל. ובעצם מדרגתי השפלה והפחותה מאד מאד, אזכה לקוות ולצפות לישועה אמתיית, לישועה שלמה תמיד. ואקנה ואיחל ואחכה תמיד לזכות לתכלית השלמות פראוי לאיש הישראלי אשר לך נוצרתי. ולא ארפה ולא אעזב את הרצון דקדשה, רק אחזק עצמי בכל עת לחדש הרצון דקדשה יותר להתחיל בכל פעם מחדש, להשתוקק ולכסף ולהתגעגע אליך ולעבודתך ברצון חזק חדש לגמרי.

ותזכננו על ידי התגלות הרצון דקדשה, שנוזקה להמשיך יראה גדולה עלינו. ונוזקה להתירא ולרעד ולפחד ממך תמיד, ולעבודך ביראה גדולה ובשמחה רבה, כמו שכתוב: "עבדו את יי ביראה וגילו ברעדה". בפחד וברעד נמליכך עלינו, אחד יחיד ומיוחד, עד

שְׁנֹזְכָה עַל יְדֵי הַיְרָאָה הַקְדוּשָׁה לְהַמְשִׁיךְ חֶסֶד גְּדוֹל מֵאַתָּה עָלֵינוּ. וְנִזְכָּה עַל יְדֵי זֶה לְהַמְשִׁיךְ שְׁפַע גְּדוֹלָה וּפְרִנָּסָה טוֹבָה בְּהִרְחֵבָה גְּדוֹלָה בְּלִי שׁוּם יְגִיעָה וּבְלִי שׁוּם עֶסֶק וּמְלָאכָה כָּלֵל. רַק אַתָּה לְבַד תִּכְלֹּכְלָנוּ בְּלִי שׁוּם עֲשִׂיתָנוּ כָּלֵל. וְלֹא נִצְטָרֶךְ לַעֲשׂוֹת שׁוּם עֶסֶק, וְלֹא שׁוּם מְלָאכָה וּמִשָּׂא וּמִתָּן, וְלֹא לַחֲשֹׁב שׁוּם מִחֲשָׁבָה בְּשִׁבִיל פְּרִנָּסָה. רַק בְּחִסְדְּךָ הַגְּדוֹל לְבַד תִּחַיֵּינוּ, וְתִתֵּן לָנוּ כָּל צְרָכֵינוּ מֵאַתָּה לְבַד. וְנִזְכָּה שְׁתַּהַיֶּה מְלֹאכְתָנוּ נַעֲשִׂית עַל יְדֵי אַחֲרִים, וַיְקִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְעָמְדוּ זָרִים וָרָעוּ צֹאנְכֶם, וּבְנֵי נֶכֶר אֶפְרִיכֶם וְכַרְמֵיכֶם, וְאַתֶּם כִּהְיִי יְיָ תִקְרָאוּ, מְשֻׁרְתֵי אֱלֹהֵינוּ יֹאמְרוּ לָכֶם". כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כִּי צְרָכֵינוּ הֵם רַבִּים מְאֹד, וְאֶפְלוּ הַהִכְרָחִיּוֹת לְבַד הֵם רַבִּים מְאֹד, אֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה וּמְלֻבוּשִׁים וְדִירוֹת, וְצְרָכֵי מִצְוָה לַתֵּן צְדָקָה וּגְמִילוֹת חֲסָדִים, וּשְׂכָר לַמוֹד וּשְׂאָר הַצְּטָרְכוֹת הַהִכְרָחִיִּים, אֲשֶׁר יְכוּלִים חַס וְשְׁלוֹם לְבַלּוֹת הַיָּמִים עַל הַהִכְרָחִיּוֹת לְבַד.

אָנָּה יְיָ, שְׁמַרְנוּ וְהַצִּילָנוּ מִזֶּה, וְזַכְּנוּ לְהִרְבּוֹת בְּצְדָקָה תָּמִיד עַד שְׁנֹזְכָה בְּזָכוֹת הַצְּדָקָה לְהַמְשִׁיךְ חֶסֶד גְּדוֹל עָלֵינוּ וַיְקִים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה". וְתִקְּים הָעוֹלָם בְּחִסְדְּךָ לְבַד, בְּלִי אֲתַעְרוּתָא דְלִתְתָּא כָּלֵל, וְלֹא נִצְטָרֶךְ לַעֲשׂוֹת שׁוּם עֶסֶק וְלֹא שׁוּם מְלָאכָה וּמִשָּׂא-וּמִתָּן בְּשִׁבִיל פְּרִנָּסָה. וּכְשֶׁם שְׁפָרְאֵת עוֹלָמָךְ בְּחִסְדְּךָ הַטּוֹב לְבַד בְּלִי אֲתַעְרוּתָא דְלִתְתָּא כָּלֵל, כֵּן תִּשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ חִסְדְּךָ וְתִתֵּן לָנוּ כָּל פְּרִנָּסוֹתֵינוּ וְכָל צְרָכֵינוּ מֵאַתָּה לְבַד בְּלִי עֲשִׂיתָנוּ כָּלֵל. לְמַעַן נִזְכָּה לְהִיּוֹת פְּנוּיִים מִכָּל עֶסֶק, וְלַעֲסֹק רַק בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְלֹא נִיגַע לְרִיק וְלֹא נִלְד לְבִהְלָה. וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמְתָּ, וּתְגַלֶּה הַרְצוֹן בְּעוֹלָם, וּתְחַזֵּק אֶת אֲמוּנַת הַרְצוֹן בְּחֻזֵּק גְּדוֹל. וּתְבַטֵּל כָּל הַסְּפָקוֹת, וְלֹא יִהְיֶה כַח לְמַצַּח הַנְּחַשׁ לְהַטִּיל שׁוּם סְפָק בְּרִצוֹן חַס וְשְׁלוֹם, רַק כָּלֵם יִדְעוּ אוֹתָךְ לְמַקְטִנָּם וְעַד גְּדוֹלָם. וַיִּכְפְּרוּ כָּלֵם כַּח מְלֻכוּתְךָ, וַיִּדְעוּ הַכֹּל בִּידִיעָה חֻזְקָה וּנְכוּנָה בְּלִי שׁוּם סְפָק כָּלֵל, שֶׁהַכֹּל מִתְנַהֵג רַק בְּרִצוֹן הַבוֹרָא, הַכֹּל לְבַד יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ לְנִצְחָה.

”וּכְמַצְבֵּיהָ עֶבֶד בְּחֵיל שְׁמַיָּא וְדִיְרֵי אַרְעָא, וְלֹא אִיתִי דִּי יִמְחָא בִּידָהּ וַיֹּאמֶר לָהּ מָה עֲבַדְתְּ”.

וּתְרַחֵם בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים עַל כָּל הַנְּפָשׁוֹת מֵעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר כָּבַר נָפְלוּ וְנִלְכְּדוּ בְּרִשְׁתְּ חֲכַמַת הַטְּבַע הַרְעָה וְהַמְרָה מְאֹד, וְתוֹצִיאֵם מִשָּׁם לְשָׁלוֹם. וְתֹאִיר עֲלֵיהֶם בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים הָאֶרֶת הַרְצוֹן, וַיִּתְּוֹדַע לָהֶם הָאֲמַת בְּמָקוֹם שֶׁהֵם שָׁאִין שׁוֹם חַיִּיב הַטְּבַעִי כָּלֵל, רַק הַכֹּל מִתְנַהֵג בְּרִצּוֹנְךָ הַקְּדוֹשׁ לְבַד, וַיִּפְרָחוּ מִמְצוּדָתָם לְשָׁלוֹם. וּמַעֲתָה תְרַחֵם עֲלֵינוּ וְעַל זְרַעֲנוּ, וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלֵנוּ כְּלָנוּ שְׁלֹא יִהְיֶה נִלְכָּד שׁוֹם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּחֲכַמַת הַטְּבַע חֵס וְשָׁלוֹם. כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עַל אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. כְּמוֹ שְׁכַתוֹב: “לוֹלִי יְיָ שְׁהִיָּה לָנוּ יֹאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל. לוֹלִי יְיָ שְׁהִיָּה לָנוּ בְּקוֹם עֲלֵינוּ אָדָם. אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲוֹנוּ בַחֲרוֹת אָפָם בְּנוּ, אֲזִי הַמִּים שְׁטָפוּנוּ, נִחְלָה עֶבֶר עַל נַפְשָׁנוּ. אֲזִי עֶבֶר עַל נַפְשָׁנוּ הַמִּים הַזְּדוּנִים. בְּרוּךְ יְיָ שְׁלֹא נִתְּנָנוּ טָרַף לְשִׁנֵּיהֶם. נַפְשָׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלֵטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים, הַפֶּחַ נִשְׁבֵּר וְאֲנַחְנוּ נִמְלֵטָנוּ. עֲזָרָנוּ בְּשֵׁם יְיָ עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְצָן. עֲזָרָנוּ כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעֲנָנוּ. וְאֲנַחְנוּ לֹא נִדַּע מָה נַעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ”.

וּבְרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, תְּמַשִּׁיךְ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ, וּלְכָל מַכּוּאֵינוּ וּלְכָל מַכּוּתֵינוּ, וְתִרְפָּא כָּל מַכּוּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל תַּקּוּנֵי רַפּוּאוֹתֵיהֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֹתֵינוּ. וּבִזְכוּת וְכֹחַ הַצְּדָקָה תְרַחֵם עַל כָּל חוּלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ עֲלֵיהֶם מַכּוּתֶיךָ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים. וְתַעֲזֹר לָהֶם שְׁיִהְיוּ נִפְתָּחִין פִּי כָּל הַמַּכּוּת, וְתִמְשִׁיךְ וְתוֹצִיא כָּל הַקְּלָקוּלִים וְכָל הַלַּחוֹת רַעוֹת וְכָל הַדָּמִים הַעֲכוּרִים וְהַמְקַלְקָלִים מִתּוֹךְ כָּל מַכּוּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים הַזְּקֵנִים שְׁבַקְדָּשָׁה אֲשֶׁר קָנוּ חֲכָמָה הָאֲמִתִּיּוֹת, וּבִזְכוּת קְדֻשַׁת הַשָּׁלֵשׁ רִגְלִים “מוֹעֲדֵי יְיָ מִקְרָאֵי קְדָשׁ” שֶׁהֵם קוֹרְאִין וּמְגִלִּין אֶת הַרְצוֹן, עַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְטַהֵר וּלְכַבֵּס וּלְהַדִּיחַ אֶת כָּל הַדָּמִים, עַד שְׁיִהְיוּ כָּל הַדָּמִים זָכִים וְצַחִים וּטְהוּרִים, לְמַעַן יוּכְלוּ כָּל הַדָּמִים שְׁבָכָל רַמ”ח אַבְרִינוּ וּשְׁס”ה גִּידֵינוּ

לסבב סבובכם והלוכם כסדר במהירות גדול, כראוי להם באמת. ותמשיך עלינו חסד גדול מאתך, ועל-ידי-זה נזכה שייסגר פי כל המפות וכל נגעי עמך בית ישראל, באפן שזנפה כלנו אנחנו וכל עמך בית ישראל לרפואה שלמה מן השמים לכל מפותינו. כי אין אנו סומכים על שום רפואה וסבה בדרך הטבע כלל, כי אם עליך לבד אנו נשענים, ולרפואותיך אנו מקוים ומיחלים, כי אתה "רופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם", רפא נא את כל מפותינו בכל הבחינות בגשמיות ורוחניות, כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה.

מלא רחמים, זורע צדקות מצמיח ישועות בורא רפואות, עשה עמנו צדקה למען שמך, ומלא פל משאלותינו לטובה ברחמים. עושה צדקות עם פל בשר ורוח לא כרעותינו תגמלנו. עזרנו והושיענו וזכנו בזכות הצדיקים האמתיים, בזכותם וכחם תמשיך ותאיר עלינו הארת הרצון העליון, הארת רעוא דרעוין רצון שברצונות. ונזכה לקשר פל הרצונות שבבעולם לשרש הרצון, עד שזנפה כלנו להאמין באמונה שלמה וחסד ונכונה שהכל ברצונך לבד, ולכסף ולהשתוקק ולהתגעגע תמיד לשמך הגדול ולעבודתך באמת, ברצון תקיף וחסד ואמין באמת לאמתו כרצונך הטוב פל ימי חיינו לעולמי עד ולנצח נצחים. עד שזנפה לבוא לשמחה גדולה, וחדוה רבה ועצומה, על ידי רצוננו וכספנו החזק לשמך הגדול באמת. ותמשיך עלינו שמחת יום טוב קדש תמיד. ונזכה להיות בשמחה תמיד ולעבדך באמת ביראה ובאהבה ובשמחה וחדוה, ויקים בנו מהרה מקרא שכתוב: "בשמך יגילון פל היום ובצדקתך ירומו. כי תפארת עצמו אתה וברצונך תרום קרננו. כי ליי מגננו ולקדוש ישראל מלפנו".

חום וחמל נא עלינו, וזכנו ברחמיך הרבים לבוא מהרה לכל מה שבקשנו מלפניך. "בצדקתך תצילני ותפלטני, הטה אלי אזנך והושיעני, ואני תמיד איחל והוספתי על פל תהלתך, פי יספר צדקתך פל היום תשועתך, כי לא ידעתי ספרות, אבוא בגברות יי אלהים,

אזכיר צדקתך לבדך, אלהים למדתני מנעוריי, ועד הנה אגיד נפלאותיך, וגם עד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבני, עד אגיד זרועך לדור לכל יבוא גבורתך. וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדולות, אלהים מי כמוך. אשר הראיתני צרות רבות ורעות, תשוב תחיני, ומתהמות הארץ תשוב תעלני, תרב גדלתי ותסב תנחמני, גם אני אורך בכלי נבל אמתך אלהי, אומרה לך בכנור קדוש ישראל. תרננה שפתי כי אומרה לך, ונפשי אשר פדית, גם לשוני כל היום תהגה צדקתך כי בשו כי חפרו מבקשי רעתי, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי.

ה

מיוסד על תורה ה' בליקוטי מוהר"ן תנינא

"ממעמקים קראתיך יי, אדני שמעה בקולי, תהינה אזניך קשבות לקול תחנוני". יחיד ומיוחד, אדון כל, לעלא מן פלא ולית לעלא מנה, מלפי ואלהי אליך אתפלל, אליך אשוע, אליך אצעק, אליך אתחנן, לפניך אשתטח, לפניך "אשתחוה ואכרעה אברכה לפני יי עושי", אליך שטחתי את פפי, "פרשתי ידי כל היום, נפשי כארץ עיפה לך סלה". לבי יצעק אל יי, מעומקא דלבא אני קורא אליך, מעמקי עמקים אני מצפצף לרחמיך וחינותיך האמתיות, "כאיל תערג על אפיקי מים בן נפשי תערג אליך אלהים". פיונים הומות "מתופפות על לבבתי", בן יתמה לבי להמון רחמיך וחסדיך, "פאשר יהגה האריה ותכפיר על טרפו אשר יקרא עליו מלא רועים מקולם לא יחת ומחמונם לא יענה", בן אשאג ואזעק ואצעק ואשוע ואנהם ואערג ואצפצף ואקנה ואיחל ואצפה ואחכה לרחמיך וישועתך. לא אחריש ולא אשקט מלקרא תמיד אליך, יי אלהי ואלהי אבותי. כי הציקתני רוחי ועצר במלין לא אוכל, "קראתי שמך יי מבור תחתיות. קולי שמעת, אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי, שמע יי

קולי אָקרא, וְחַנְנֵי וְעַנְנֵי". וְעִזְרָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְזַכְנוּ לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת. הִצִּילָנוּ נָא, אָבִינוּ שְׂבַשְׁמִים, מִפָּגַם אַמוּנָה. שְׁמָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהִצִּילָנוּ מִמַּכּוֹת הַמַּפְלְאוֹת הַבָּאִים חֵס וְשְׁלוֹם עַל פָּגַם הָאַמוּנָה, שְׂאִין מוֹעִיל לָהֶם שׁוֹם דְּבָר, לֹא רְפוּאוֹת וְלֹא תַפְלָה וְלֹא זְכוּת אַבוֹת. וְאַפְלוּ כָּל הַקּוֹלוֹת שֶׁל אַח וְאַבּוֹי וּגְנִיחוֹת וְאַנְחוֹת גַּם כֵּן אֵין מוֹעִיל לָהֶם, כִּי הַכֹּל נִפְגַּם וְנִתְקַלְקַל עַל-יְדֵי פָּגַם הָאַמוּנָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא יְסוּד כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה וְיְסוּד כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם עִם כָּל אֲשֶׁר בָּהֶם, שֶׁהַכֹּל תְּלוּיִים וְעוֹמְדִים וּמְתַקְיָמִים רַק עַל הָאַמוּנָה הַקְדוּשָׁה.

אָנָּה נוֹרָא קְדוֹשׁ, מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים, זַכְנוּ לְצַעַק אֱלֹהֶיךָ בְּאַמֶּת מֵעַמְּךָ הַלֵּב מֵעַמְּךָ עֲמָקִים, כֹּאֲשֶׁר אָנַחְנוּ צָרִיכִים לְקִרְאָ אֱלֹהֶיךָ עִתָּהּ, כֹּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ אָדוֹן כֹּל, אֶת כָּל נִגְעֵי לְבַבְנוּ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפִרְטוּיּוֹת. עִזְרָנוּ לְצַעַק אֱלֹהֶיךָ מִן הַלֵּב בְּקוֹל עֲמָק בְּאַמֶּת בְּקוֹל דְּמָמָה דְּקָה, בְּאֶפֶן שְׁנִזְכָּה לְעוֹרֵר עֲלֵינוּ פְּלֵאֵי רַחֲמֶיךָ וְחִסְדֶּיךָ וְחִנּוּנוֹתֶיךָ וְיִשׁוּעוֹתֶיךָ וְהִצְלוֹתֶיךָ הַנִּפְלְאוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת מְאֹד. עַד שְׁנִזְכָּה לְעוֹרֵר וּלְגַלּוֹת עֲצוֹת אֱמֶתִיּוֹת, עֲצוֹת עֲמוּקוֹת, מִתּוֹךְ עֲמָק הַחֲשֵׁךְ אֲפֵלָה הַזֹּאת שֶׁנִּלְפָדְנוּ בּוֹ מְאֹד בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים. כִּי אֵתָּה עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת לְבִדְךָ, עוֹשֶׂה גְּדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר נְסִים וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מְסֹפֵר, וְאַתָּה גוֹלָה "עֲמָקוֹת מְנֵי חֲשֵׁךְ" וּמוֹצִיא "לְאוֹר צְלֻמוֹת". הוֹצִיאָנוּ מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה. עֲשֵׂה עִמָּנוּ פְּלְאוֹת, וְתִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ וְתִגְלָה לָנוּ עֲצוֹת מְרַחוּק, בְּאֶפֶן שְׁנִזְכָּה לְגַדֵּל הָאַמוּנָה הַקְדוּשָׁה עַל-יְדֵי-זֶה.

וְרַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְחַנְנֵנוּ מֵאַתָּה חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת דְּקְדוּשָׁה, בְּאֶפֶן שְׁנִזְכָּה לְחַתֵּר וּלְגַלּוֹת הַמִּים שְׂמֵחָם גְּדֻלָּה הָאַמוּנָה הַקְדוּשָׁה שֶׁהֵם "מִים עֲמָקִים עֲצָה בְּלֵב אִישׁ", שְׁנִזְכָּה כְּלָנוּ אָנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְגַלּוֹת וּלְהֵאִיר עֲצוֹת עֲמָקוֹת מִתּוֹךְ עֲמָק הַחֲשֵׁךְ. וְתִתְקַנְנוּ בְּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְתִשְׁפִיעַ בְּרַחֲמֶיךָ עֲצוֹת טוֹבוֹת בְּעוֹלָם. וְתִצִּיל אוֹתִי וְאֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִסְּפָקוֹת וּבִלְבוּלִים, שְׁלֹא יִפְלוּ עָלֵינוּ סְפָקוֹת בְּשׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, רַק תְּמִיד נִזְכָּה בְּמַהֲרָה וּבְנִקְלָה לְעֲצוֹת

שְׁלֵמוֹת, עֲצוֹת אֲמִתִּיּוֹת, כְּרִצוֹנָךְ הַטּוֹב, בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִּיּוֹת, בְּגוֹף וּנְפֶשׁ
וּמְמוֹן, בְּאִפֶּן שְׁנִזְכָּה לְהַצְלִיחַ הַצְּלָחָה הָאֲמִתִּיּוֹת וְהַנְּצַחִיּוֹת, בְּזֶה הָעוֹלָם
הָעוֹבֵר, לִילָךְ בְּדַרְכֶיךָ הַטּוֹבִים, וְלִהְיֶיךָ אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם,
וְנִזְכָּה לְקַיֵּם עֲצוּתֶיךָ הָאֲמִתִּיּוֹת וְהַנְּכוֹנוֹת, "בְּעֲצָתְךָ תִּנְחַנֵּי וְאַחַר כְּבוֹד
תִּקְחֵנִי".

וּתְרַחֵם עָלֵינוּ אָבִינוּ אָב הַרַחֲמָן, וְתִשְׁלַח לָנוּ אִישׁ תְּבוּנוֹת שֵׁשׁ
לוֹ נִשְׁמָה קְדוֹשָׁה, שִׁיְהִיָּה לוֹ כַח לְדָלוֹת וְלִשְׂאֵב לָנוּ עֲצוֹת קְדוֹשׁוֹת
עֲצוֹת עֲמוּקוֹת, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "מַיִם עֲמֻקִּים עֲצָה בְּלֵב אִישׁ וְאִישׁ
תְּבוּנָה יִדְלָנָה". וְתִעֲזֹר לָנוּ בְּזִכּוֹת וְכַח הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, שְׁנִזְכָּה
לְהַמְשִׁיךְ הַמְּשַׁכֵּת רוּחַנִּיּוֹת אֱלֹהוֹת לְתוֹךְ צְמֻצוּמִים. וְתִעֲזָרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
שְׁנִזְכָּה עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ הַטּוֹבִים לְצַמְצֵם וְלִבְרֹא צְמֻצוּמִים וְגוֹפִים
קְדוֹשִׁים, שִׁיְהִיוּ כְּלִים מְכֻשָּׁרִים לְקַבֵּל לְתוֹכָם הַמְּשַׁכֵּת רוּחַנִּיּוֹת אֱלֹהוֹת
בְּקִדְשָׁה גְדוּלָה כְּרִצוֹנָךְ הַטּוֹב. וְנִזְכָּה לִבְרֹא בְּכָל עֵת עוֹלָמוֹת וּבְרִיּוֹת
חֲדָשׁוֹת קְדוֹשׁוֹת וּטְהוּרוֹת, וְלְהַמְשִׁיךְ תְּמִיד רוּחַנִּיּוֹת אֱלֹהוֹת לְתוֹךְ
צְמֻצוּמִים קְדוֹשִׁים. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ תִּשְׁפִּיעַ מְזוֹן וּפְרִיָּסָה לְכָל
הַנְּבִרָאִים וְהַנוֹצְרִים וְהַנְּעֻשִׁים, כִּי אַתָּה זֶן וּמְפָרֵס בְּרַחֲמֶיךָ וְחִסְדֶּיךָ
הַרְבִּים מְקַרְנֵי רָאמִים וְעַד בִּיצי כְּנִים, וְלְכָל הַנְּבִרָאִים שֶׁבְּעוֹלָם אַתָּה
נוֹתֵן פְּרִיָּסָה תְּמִיד בְּטוֹבְךָ הַגָּדוֹל, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "נוֹתֵן לְחֵם לְכָל
בָּשָׂר, כִּי לְעוֹלָם חִסְדוֹ".

עֲזָרֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתֵן לָנוּ פְּרִיָּסוֹתֵינוּ מֵאַתָּה קֶדֶם
שְׁנִזְכָּרְךָ לְהֵם בְּהַרְחָבָה גְדוּלָה, בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר, בְּכְבוֹד וְלֹא בְּבוּזִי,
בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר. וְאַל תִּצְרִיכֵנוּ לֹא לִידֵי מִתְנַת בְּשָׂר וְדָם וְלֹא לִידֵי
הִלְוָאָתָם. וְתִצְלֵנוּ מִחֻבוֹת וְהִלְוָאוֹת לְעוֹלָם. וְתִזְכָּנוּ מִהֲרָה לְסַלֵּק
וְלִשְׁלֵם כָּל הַהִלְוָאוֹת וְהַחֻבוֹת שְׁאֵנוּ חַיִּים מִכָּבָר. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ
אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, כִּי קָשָׁה וְכָבֵד עָלֵינוּ מְאֹד לִשְׂאֵ עָלֵינוּ עוֹל הַחֻבוֹת
אֲשֶׁר הִשְׁתַּרְגּוּ עָלֵינוּ עַל צוּאֵרֵינוּ הַכְּשִׁילוֹ כַּחֲנוּ, וְהֵם מְבַלְבְּלִים אוֹתָנוּ
הַרְבֵּה מִמַּעַט הָעֲבוּדָה שְׁאֵנוּ חַפְצִים לְהִתְחִיל לְעַבֵּד אוֹתְךָ בְּאַמֶּת.

אָנָּה יי, פּרַנְסוֹנוֹ וּכְלַפְלָנוֹ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, כִּי אֵין אָנוּ יוֹדְעִים שׁוֹם דְּרָךְ וְעֵצָה אִיךָ לְהַמְשִׁיךְ פְּרַנְסָה, כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד אָנוּ נִשְׁעָנִים, עָלֶיךָ הַשְּׁלַכְנוּ אֶת יְהִבְנוּ וְאֶתָּה תְּכַלְפְּלָנוּ. אָבִינוּ שְׁבִשְׁמִים, הַאֲלֹהִים הַרוֹעֶה אוֹתָנוּ מֵעוֹדְנוּ, תֵּן לָנוּ פְּרַנְסוֹתֵינוּ בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל קָדָם שְׁנִצְטָרְךָ לָהֶם בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה פְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב, בְּלִי שׁוֹם טְרָדוֹת וּבְלִבּוֹלִים כָּלֵל, בְּאִפֶּן שְׁנִזְכָּה לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְלִהְיוֹת פְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב תָּמִיד.

וּתְזַכְּנוּ לְאָכַל בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה, וְנֹאכַל לְבַד לְקִיּוֹם גּוֹפְנוּ וְנִמְעַט תַּאֲוֹת טְבַעְנוּ. וְנִזְכָּה לְהִסְתַּפֵּק בְּמַעַט אֲכִילָה, וְנִהְיֶה נִכְלָלִים בְּכָלֵל הַצְּדִיקִים הָאוֹכְלִים לְשִׁבְעַ נְפֻשׁוֹת הַקְּדוֹשָׁה לְבַד, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב: "צְדִיק אֲכַל לְשִׁבְעַ נְפֻשׁוֹת". וְתַעֲזְרֵנוּ שְׁתַּהֲיֶה אֲכִילָתָנוּ בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה כָּל כֶּף, עַד שְׁנִזְכָּה לְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצַחוֹת נְפֻשָׁנוּ לְהִתְעַנֵּג עַל יי, לְשִׁבְעַ וְלְהִתְעַנֵּג בְּאוֹרוֹת הַצַּחְצַחוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת, וְנִזְכָּה "לְחִזּוֹת בְּנַעַם יי וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ". וַיְקִים בָּנוּ מִקְרָא שֶׁפָּתוּב: "וַיִּנְחֶךָ יי תָּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצַחוֹת נְפֻשָׁךְ", עַד שְׁנִזְכָּה לְצַחְצַח נְפֻשָׁנוּ וְרוּחָנוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ תָּמִיד בְּשִׁבְעַ הַצַּחְצַחוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשַׁךְ עָלֵינוּ תָּמִיד תְּבוֹנוֹת וְהִשְׁגוֹת חֲדָשׁוֹת, עַד אֲשֶׁר יִהְיֶה לָנוּ כַח לְחַתֵּר וּלְשֹׂאב וּלְדָלוֹת מִיָּם עֲמֻקִּים שְׁמֵהֶם גְּדֹלָה הָאֲמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, שֶׁהֵם עֲצוֹת טוֹבוֹת וְשְׁלֵמוֹת. וְנִזְכָּה לְגַלוֹת וּלְהַאֲוִיר עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עֲצוֹת טוֹבוֹת, עֲצוֹת עֲמוּקוֹת עֲצוֹת נְפִלְאוֹת, פְּלִאֵי פְּלִאוֹת הַנִּמְשָׁכִין מֵעֲמֻקֵי עֲמֻקִּים, עֲצוֹת שְׁלֵמוֹת וְנִכּוֹנוֹת אֲמִתִּיּוֹת יִשְׁרוֹת וּבְרוּרוֹת, עֲצוֹת קְדוֹשׁוֹת שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַפִּירָן וּלְסַתְּרָן בְּשׁוֹם אִפֶּן בְּעוֹלָם, בְּאִפֶּן שְׁנִזְכָּה לְעוֹרֵר וּלְגַדֵּל עַל יָדָם הָאֲמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה.

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם מְלֵא רַחֲמִים, "גְּדֹל הָעֵצָה וְרַב הָעֲלִילָה, פְּלֵא יוֹעֵץ אֵל גְּבוּר, אָבִי עַד שֶׁר שְׁלוֹם, נוֹרָא תְּהִלּוֹת עֲשֵׂה פְּלֵא", אֲשֶׁר אֶתָּה עוֹשֶׂה נְפִלְאוֹת בְּכָל עֵת, וּכְבֹר עֲשִׂיתָ עִם יִשְׂרָאֵל נְסִים וְנִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת וְנוֹרָאוֹת בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, רַחֵם עָלֵינוּ עֲתָה בְּדוֹר הַזֶּה בְּצוֹק הַעֲתִים

הָלָלוּ, אֲשֶׁר הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה נִפְגְּמָה מְאֹד בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וְרַבִּים מִבְּנֵי עַמֶּךָ נִכְשְׁלוּ, כְּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ. עֲשֵׂה עִמָּנוּ נִפְלְאוֹת, וְזַכֵּנוּ לְעֲצוֹת טוֹבוֹת אֲמִתִּיּוֹת, בְּאִפְסָן שְׁנוּזָה עַל-יְדֵי-זֶה לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֶמֶת וּלְתַקֵּן כָּל פְּגָמֵי הָאֱמוּנָה, וְנִזְכֶּה לְחַפְּשׂ אֶת עַצְמָנוּ תָּמִיד בְּכָל עֵת, אִיךְ אָנוּ אוֹחֲזִים בְּאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִהְתַּחַזֵּק בְּאֱמוּנָה יְתָרָה בְּכָל עֵת, בְּתֵם לִכְבֹּב בְּאֶמֶת כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב. וְתַעֲשֵׂה עִמָּנוּ פְּלֵא לְחַיִּים, וְתוֹצִיאֵנוּ מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה מִחֹשֶׁךְ לְאוֹר גְּדוֹל, "כִּי אַתָּה תֵּאִיר גְּרִי, יְיָ אֱלֹהֵי יְגִיָּה חֹשֶׁכִי", כִּי "חֹשֶׁךְ לֹא יִחְשִׂיךְ מִמֶּךָ וְלִילָה כִּיּוֹם יֵאִיר כַּחֲשִׁיכָה כְּאוֹרָה".

וְנִזְכֶּה לְהוֹדוֹת לְךָ תָּמִיד עַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׁעֲשִׂיתָ עִמָּנוּ מֵעוֹלָם, וְאֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל עֵת נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת וְנוֹרָאוֹת, "רַבּוֹת עֲשִׂיתָ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי, נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמִחֻשְׁבֹּתֶיךָ אֵלֵינוּ, אֵין עֲרֹךְ אֵלֶיךָ אֲגִידָה וְאֲדַבְּרָה עֲצָמוּ מִסִּפֵּר", וַיִּקֵּים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "יְיָ אֱלֹהֵי אַתָּה אֲרוֹמָמְךָ, אוֹדָה שְׁמֶךָ כִּי עֲשִׂיתָ פְּלֵא, עֲצוֹת מְרַחֵק אֱמוּנָה אִמֵּן", וְנֹאמֵר: "אוֹדָה יְיָ בְּכָל לְבִי אֲסַפְּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ, אוֹדָה עַל כִּי נוֹרָאוֹת נִפְלִיתִי נִפְלְאִים מַעֲשֶׂיךָ וְנִפְשֵׁי יְדַעַת מְאֹד". וְנִזְכֶּה לְהַעֲלוֹת הָאֱמוּנָה הַנְּפוּלָה, וּלְתַקֵּן כָּל פְּגָמֵי הָאֱמוּנָה וְתִתְגַּדֵּל וְתִתְחַזַּק הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל עֵת וְתַעֲצוּמוֹת. וְנִזְכֶּה כְּלָנוּ לְהֵאֲמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּים בְּאֱמוּנָה חֲזָקָה וְנִכְוָנָה, בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה וְקְדוּשָׁה זָכָה וְנִכְוָנָה צַחָה וַיִּשְׁרָה וּבְרוּרָה, בְּלִי שׁוּם בְּלְבוּלִים וּבְלִי שׁוּם הִרְהוּרִים וּמִחֻשְׁבוֹת זָרוֹת כָּלֵל.

וְנִזְכֶּה לְהִמְשִׁיךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל חוּלֵי עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, (וּבְכַרְט לְפָלוּגֵי בֵּן פְּלוּגִית), אֵל נָא רְפֵא נָא לֹו רְפוּאֹת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאֹת הַגּוּף, וְהַעֲלֵה אַרוּכָה וּמְרַפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מַכְאוּבֵינוּ וּלְכָל מַכּוֹתֵינוּ, וְתַבְטֵל וְתַסִּיר כָּל הַמַּכּוֹת הַמִּפְלְאוֹת וְחֻלָּים רָעִים וְנֹאמְנִים מַעֲלֵינוּ וּמַעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם. וְתַשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם לְכָל אוֹתָן הַנִּפְשׁוֹת מֵעַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כָּבֵר הִפְלֵאתָ אֶת מַכּוֹתֶם, וּבָאוּ

עליהם המכות המפלאות שאין מועיל להם שום רפואה בעולם, ולא תפלה וזכות אבות, ולא שום קול צעקה ואנחה, אשר כל זה נמשך מפגם האמונה. אָנָּא יי, רחם עליהם ועלינו למענה, למענה לבד עשה ולא לנו. כי אתה לבד יודע גדל הרחמנות אשר עליהם ועלינו. ועשה כגדל נפלאותיך הנוראות, ותשלח להם ולנו רפואה שלמה מן השמים, ותסיר מחלה מקרבנו, כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה, כי אין כחנו אלא בפיה לבד.

רופא חולים, רופא חנם, רפאנו יי ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה, ותתן המטר בעתו, לחיים ולברכה ולשבע. ותגדל ברחמיך צמחים ועשבים שיהיה להם כח לרפאות תחלואי עמך בית ישראל, ותשפיע ברחמיך, ותמשיך הסדר הנכון והאמת של כל הזרעים והצמחים שבעולם כפי סדר הזמן והמקום הראוי להם. ולא נתלש שום פרי ועשב שלא בזמנו, ותסבב ברחמיך סבות לטובה, באפן שיוזקה כל אחד לאכל ולשתות מה שהוא צריך לרפואתו באמת. ויקבלו לפי תמם כל מה שצריכים לרפואתם באמת. ותתן לנו ולכל ישראל את אכלם בעתו במועדו ובזמנו, באפן שיהיה מלבש בהם כח כל הרפואות שאנו צריכין כל אחד ואחד בגשמיות וברוחניות בגוף ונפש, כי אין רופא בעולם שיידע לכוון כל זאת כי אם אתה לבד. כי אתה עלת כל העלות וסבת כל הסבות, ויודע כל התעלומות, ויקים מקרא שכתוב: "אז יבקע כשחר אורך, וארכתך מהרה תצמח".

ותזכר ברית אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ובזכות אבותינו ובזכות כל הצדיקים האמתיים תעשה עמנו פלאי פלאות, "הפלא חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים בימיך. נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו, מבטח כל קצוי ארץ וים וחקים". ויקים בנו מהרה מקרא שכתוב: "ויאמר הנה אנכי כורת ברית, נגד כל עמך אעשה נפלאות, אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים, וראה כל העם אשר אתה בקרבך את מעשה יי כי נורא הוא, אשר אני עשה עמך". ונאמר: "והיה כי

יפלא בעיני העם הזה גם בעיני יפלא". ונאמר: "מאת יי היתה זאת היא נפלאות בעינינו". ונאמר: "כי גדול אלה וְעֵשָׂה נִפְלְאוֹת אֵתָה אֱלֹהִים לְבַדָּךְ". ונאמר: "לעשה נפלאות גדולות לבדו, כי לעולם חסדו".

וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹפְנוּ וְתִתֵּן לָנוּ כַח לְחֻזֵּק וּלְגִדּוֹל אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל עֵז וְתַעֲצֹמוֹת עַד אֲשֶׁר יִפְלוּ וַיִּתְבַּטְּלוּ כָּל הָאֱמוּנוֹת כּוֹזְבֵיּוֹת שְׂפָעוֹלָם, כָּלֵם יִכְרְעוּ וַיִּפְלוּ וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יָקָר יִתְנוּ. וְתַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יִכְרְתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֲלֵיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. וַיִּתּוֹסְפוּ גְרִים רַבִּים בְּכָל עֵת, גְּרֵי צָדֵק, עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וְרַבִּים מֵעַמֵּי הָאָרֶץ יִהְיוּ מַתְיָהִדִים וּמַתְגִּירִים לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל בְּאֵמֶת. וַיֵּאֲתֵינוּ כָּל לְעַבְדְּךָ וַיִּכְרְיוּ כַח מַלְכוּתְךָ. וַיִּהְיוּ נֹעֲשִׂים גְרִים בְּכַח וּבַפְעַל. וְגַם אוֹתָם שָׁלָא יִזְכוּ לְהַתְגַּיֵר, יִכְרְיוּ וַיִּדְעוּ בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם אֶת יָקָר תַּפְאֶרֶת גְּדֻלְתְּךָ וַיִּדְעוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם שִׁישׁ יַחֲדֵי קְדֻמוֹן יִתְבַּרְךָ וַיִּתְעַלֶּה שְׁמוֹ לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחַן נְצָחִים. וַיִּשְׁתַּוְּקוּ כָּלֵם לְאֱמוּנַתְךָ הָאֱמֶתִית. וַיִּדַע כָּל פֶּעוּל כִּי אֵתָה פְּעֻלָּתוֹ, וַיִּבִין כָּל יְצוּר כִּי אֵתָה יִצְרָתוֹ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ יִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶךְ, וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה.

וְתַעֲזְרֵנוּ וְתַשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרַבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים מִפְּגָם אַחִיזַת הַזְּהֵמָה הַנֶּאֱחָז בְּהַגְרִים שְׂמַתְגִּירִין, וְלֹא יִזְיָקוּ הַגְּרִים לְיִשְׂרָאֵל עִמָּךְ כָּלֵל. וְתַעֲזֹר לְכָל גְּרֵי הַצָּדֵק שִׁיזְדַּכְּכוּ מִהֲרָה מִטְּמֵאָתָם וְזַהֲמָתָם, וְתַצִּיל וְתַשְׁמֵר אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל שְׁלָא יִתְאַחֲזוּ וְלֹא יִתְדַבֵּק בָּנוּ שׁוֹם שְׁמֵץ מִזְּהֵמָתָם וּמִטְּמֵאָתָם שִׁישׁ לָהֶם מִכְּבָר מִזְּהֵמַת הָעֲפוּ"ם שֶׁהֵיוּ בִּינֵיהֶם מִקֶּדֶם. וְתִרְחַם עָלֵינוּ, וְתַשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ תָמִיד מִגְּאוֹת וּגְבָהוֹת וּמְרָמוֹת רוּחָא, וְתוֹכְנוּ לְעֲנוּהָ אֱמֶתִית בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ. חוּס וְחַמֵּל וְרַחֵם עָלֵי כִּי לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת לֵב, וְאֵתָה יוֹדַע שְׂאִינֵי יוֹדַע שׁוֹם דְּרָךְ מְדַרְכֵי הָעֲנוּהָ הָאֱמֶתִית, הַצִּילֵנִי נָא בְּרַחֲמֶיךָ הַרַבִּים מִכָּל מִינֵי גְאוֹת וּפְנִיּוֹת וּגְסוֹת הַרוּחַ אֲשֶׁר הֵם תּוֹעֲבַת לְבָבְךָ

כמו שכתוב: "תועבת יי כל גבה לב", זפני להרגיש שפלותי באמת לאמתו, ואהיה שפל בעיני למטה יותר ממדרגתי הפחותה והשפלה מאד, עד שאזכה לענוה אמתית כרצונך הטוב באמת.

ובכן תרחם עלינו אבינו אב הרחמן גבור ורב להושיע, מגן עזרנו ואשר חרב גאותנו. ותשמרנו ותצילנו מחרב הגאווה של מנהיגי הדור של שקר, שנוטלין גדלה לעצמן מאליהם. כי לא נתן להם הגדלה מן השמים כלל, רק מתנאים על הדור בחנם, ומושלים על עם דל, ומתנהגים ברבנות והתנשאות ומתגברין על עמך ישראל מאד, והן מזיקי עלמא, באשר נגלה לפניך יודע תעלומות.

רבנו של עולם, אפה ידעת את לבב כל בני האדם, מה נאמר ומה נספר לפניך הלא כל הנסתרות והנגלות אפה יודע, "מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגוזלו", הצילנו מהם שמרנו מהם, הגן בעדנו בזכות וכח הצדיקים האמתיים מנהיגי אמת אשר אנו חוסים בהם, ושמרנו והצילנו מפל מזיקי עלמא שהם המנהיגים של שקר, שלא יהיה להם שום כח להזיק לנו חס ושלום, בשום דבר שבעולם, לא בגשמיות ולא ברוחניות, ולא תעשינה ידיהם תושיה. כי אין לנו על מי להשען, כי אם על אבינו שבשמים. ותכניע ותעקר ותבטל את כל ממשלתם והתנשאותם של כל המנהיגים של שקר, ותטל חרב הגאווה מידם "וזרוע רמה תשבר". ותבטל השקר מן העולם, ותגלה האמת בעולם. ויקים מקרא שכתוב: "משד עניים מאנקת אביונים, עתה אקום יאמר יי, אשית בישע יפיח לו", ותבטל מדת הגאווה דסטרא אחרא מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, מלא רחמים, קדוש ונורא, קדוש על כל הקדשות, שתשפיע עלינו קדשתך העליונה. ותעזרנו להכניע ולשבר ולכף את יצרנו הרע להשתעבד לך. ונזכה לכפות ולשבר את תאוותינו הרעות ולבטל תאות נאוף מאתנו לגמרי.

ותתן לנו מגני ארץ צדיקים אמתיים שיהיו מגנים עלינו, ויבטלו מאתנו תאנה הרעה הזאת, עד שנזכה להכניע ולשבר ולבטל החותם דקלפה, ולתקן החותם דקדשה. ותציל אותנו תמיד ממקרה לילה. ותעזר ותושיע ותגן עלינו, שנזכה להתקדש בזווגינו בקדשה גדולה, ולא נהיה רגילים חלילה בתאנה זאת אפלו בהתר, רק להתרחק מתאנה זאת בכל מיני הרחקות. ותרחם על פלטתנו שנזכה מעתה לשמר מעט לחות ושמוננות שבגופנו, לבלי להוציא לחוץ חס ושלוש על ידי תאנה זאת, רק נזכה לשמר מאד לחותינו ושמוננותינו להעלותם אל המח בקדשה ובטהרה גדולה. ונזכה לברר ולהעלות כל הלחות והשמוננות מפגם "החתים בשרו" לתקון החותם דקדשה שהוא תקון המחין. ויתחזק ויתחדש מחי ודעתי בקדשה ובטהרה גדולה בחכמה בתבונה ובדעת, ויתנוצצו המחין שלי בחכמה והבנה יתרה בכל פעם בקדשה גדולה. ותזכנו לקדשת התפלין באמת שהם חותם הקדשה, כמו שכתוב: "שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך".

אבינו מלך אל חי וקיים, אל חי חלקנו צורנו, צוה להציל ידידות שארינו משחת למען בריתך אשר שמת בבשרנו, כי אתה ברחמיך חתמת אותנו כחותם אות ברית קדש. רחם עלינו ברחמיך הגדולים והנוראים, ועזרנו והושיענו ושמרנו מעתה, שנזכה מעתה לשמר את החותם הקדוש הזה. הצילנו נא מחותם דסטרא אחרא, כי אתה "כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה, כי גדול אתה ועושה נפלאות אתה אלהים לבדך". ומי יאמר לך מה תעשה. חוס וחסל ורחם נא עלינו למען שמך, ותן לנו כח המגיני ארץ שנזכה לברר ולהעלות מחותם דקלפה לחותם דקדשה. כאמור "גאונה אפיקי מגנים סגור חותם צר".

וזכנו לקיים מצות תפלין כראוי בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג מצות התלוים בה, ובלב טוב ובשמחה גדולה, כראוי לשמח ולגיל ולשוש מאד כשאנו זוכים להתעטר בעטרת תפארת התפלין

הקדושים והנוראים מאד שהם פתרי דמלכא. ובזכות קדשת השבועה ראשים של התרין "שינין" הקדושים שבתפלין, שהם "שיין" של שלשה ראשים ו"שיין" של ארבע ראשים, נזכה להמשיך עלינו קדשת משה משיח שהוא רועה ישראל האמתי שכלול מכל השבועה רועים. ובזכותם וכחם של משה רבנו עליו השלום ושל כל השבועה רועים, ובזכות כל הצדיקים האמתיים, נזכה לשבר ולבטל תאות נאוף מאתנו, ולשבר החותם דקלפה, ולתקן בכל מיני תקונים החותם דקדשה. חתמנו לחיים אמתיים, מלך חפץ בחיים, למענה אלהים חיים. גואל ממנות ופודה משחת, הציילנו מבאר שחת. הציילנו נא ברחמיך הרבים מן השאול תחתיות. פדה אותנו מעזות התאות רעות, ובפרט מעזות הרע של תאות נאוף. פדה עמך מעזים, צאנך מיד גוזזים, עשה עמנו פלא לחיים.

רבנו של עולם רבנו של עולם, אתה לבד יודע מי ומי עומדים עלינו בכל עת, אשר רוצים להתגבר חס ושלום לסגור ולחתום אותנו חס ושלום בכמה וכמה חותמות דסטרא אחרא, חותם על חותם. "גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי". אבל אתה יי אלהים אמתי, וחותמך אמתי, בך לבד בטחנו ועל חסדך הגדול באמת נשעננו, בידך נפקיד רוחנו. פדה אותנו יי אל אמתי, "באמתך הצמיתם". שבר תשבר כל חותמיהם אשר חתמו עלינו, הוציאנו נא מחותם דקלפה, העלנו מהרה וקדשנו וטהרנו מכל הטמאות ומכל הזקמות. זכנו לשבר תאות נאוף לגמרי באמת. חתמנו נא בחותם דקדשה, חותם על חותם, לבל יגעו בנו זרים מעתה ועד עולם. וחתם לחיים טובים כל בני בריתך, בזכות הצדיקים האמתיים אשר הם חותמך אשר בהם בראת וחתמת עולמך מראש ועד סוף, בזכותם וכחם תמשיך עלינו כח המגיני ארץ. עד שנזכה על ידם להעלות ולברר מ"החתים בשרו" לחותם הקדשה. ויתנוצצו המחין שלנו בקדשה ובטהרה גדולה בשכל זך וצח. ויהיה שכלנו ומחננו "הולך נאור עד נכון היום".

וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְתַעֲזָרֵנוּ לְצַמְצֵם אֶת מַחֲנוּ וְשַׁכְּלֵנוּ בְּצַמְצוּם דְּקַדְשָׁהּ, וְנִשְׁמַר אֶת מַחֲנוּ מְאֹד לְבַל יֵצֵא חוּץ מִן הַגְּבוּל חֵס וְשְׁלוֹם. וְאַפְלוּ בְּקַדְשָׁהּ, לֹא יִהְיֶה מַחֲנוּ לְצֵאת חוּץ מִהַגְּבוּל שֵׁישׁ לָנוּ. וּבַמְּפֹלֵא מֵאַתָּנוּ לֹא נִדְרֵשׁ וּבַמְּכֻסָּה מִמֶּנּוּ לֹא נַחְקֹר, רַק בְּמָה שֶׁהִרְשִׁינוּ, נִתְבוֹנֵן בְּשַׁכַּל אֲמַתֵּי בְּשַׁכַּל חֲרִיף וּמְהִיר, בְּשַׁכַּל זָף וְצַח, בְּשַׁכַּל נִכוֹן וְאַמֶּת, וְיִצִיב וְקִים וְיִשָּׁר וְנִאֶמֶן כְּרִצוֹנָךְ הַטּוֹב. וְתַעֲזֹר לָנוּ וּלְכָל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל, וְתִמְשָׁךְ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד קַדְשַׁת הַצַּמְצוּם הַשֵּׁיף לְשַׁכְּלוֹ, לְבַל יִהְיֶה מַחוּ לְצֵאת מִן הַגְּבוּל שֵׁישׁ לוֹ. כִּי אַתָּה אֵל-שְׂדֵי שֵׁישׁ דִּי בְּאַלְהוּתְךָ לְכָל בְּרִיָּה, שָׁפַל בְּרִיָּה וּבְרִיָּה מְרֹאשׁ וְעַד סוּף יֵשׁ לוֹ דִּי וּגְבוּל וְצַמְצוּם בְּאַלְהוּתְךָ, שְׁאַסוּר לוֹ לְצֵאת בְּשַׁכְּלוֹ חוּץ מִהַגְּבוּל שֵׁישׁ לוֹ. אֵל שְׂדֵי תֵּן לָנוּ רַחֲמִים, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ קַדְשַׁת הַתְּפִלִּין מְשֻׁרָשֵׁם, שֶׁהֵם הַתְּנוּצָצוֹת הַמַּחֲזִין הַקְּדוּשִׁים עִם הַצַּמְצוּם הַקְּדוּשׁ שֶׁל כָּל הַמַּחֲזִין לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי עֲרֹכוֹ וּמְדַרְגָּתוֹ.

וּבְכֵן תְּרַחֵם עָלֵינוּ סוּמְךָ נוֹפְלִים, מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ דְבוּרִים קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים מְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, הַמְּשִׁיבִין אֶת הַנֶּפֶשׁ מְגֹדֹל וְעַד קָטָן, וְתִשְׁיֵב וְתַחֲיָה וְתִבְרִיא וְתַחֲזֹק אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ הַחֲלוּשׁוֹת מְאֹד מְאֹד, הַיְגָעוֹת מְאֹד, הַנִּדְכָּאוֹת מְאֹד. וּבְכַלְלֵם תְּרַחֵם וְתַחֲוֶם וְתַחֲמַל עָלֵי, וְתִשְׁיֵב וְתַחֲזֹק וְתִאֶמֶן אֶת נַפְשֵׁי הַמְּרָה מְאֹד, כִּי נַפְשֵׁי מְרָה לִי, אֵל תַּתֵּן אֶת עֲבֹדְךָ לְפָנַי בַּת בְּלִיעַל. וְאַתָּה יי אֶת עֲבֹדְךָ יְדַעְתָּ. "אָנָּה יי כִּי אָנִי עֲבֹדְךָ, אָנִי עֲבֹדְךָ בֶּן אֲמֹתְךָ פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי", עֲזָרָנוּ הוֹשִׁיעֵנוּ הַחַיִּינוּ נָא, הִשָּׁב אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ הָאֲמֻלּוֹת מְאֹד בְּכָל מִינֵי מְטַעְמִים הַמְּשִׁיבִים אֶת הַנֶּפֶשׁ בְּשִׁבְעָה מְשִׁיבֵי טַעַם. "סְמֻכּוֹנֵי בְּאִשִּׁישׁוֹת רְפֹדוּנֵי בַּתְּפוּחִים, כִּי חוּלַת אֲהָבָה אָנִי". וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ "אֲמֵרוֹת יי אֲמֵרוֹת טְהוּרוֹת", שִׁיּוּכְלוּ לְהַחֲיוֹת אֶת כָּל הַנֶּפְשׁוֹת הַנִּפְּלוֹת מֵעַמְךָ יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּפְּלוּ לְמָקוֹם שֶׁנִּפְּלוּ בְּכַמָּה מִינֵי נְפִילוֹת, נְפִילָה אַחַר נְפִילָה. סְעוּד וּסְמוּךְ אוֹתָם, וְהַקִּימָם תְּקוּמָה אַחַר תְּקוּמָה. "עֲזוּב תַּעֲזוּב וְהִקָּם תִּקָּים". חֲזֹק יְדִים רַפּוֹת וּבְרַפִּים

כושלות תאמץ. אמץ וחסד רפיון ידם, השיבם בכל מיני מטעמים המשיבין את הנפש. "כושל יקימון מליך וברבים כורעות תאמץ". ויקים מקרא שפתוב: "כי שבע יפול צדיק וקם. יי ממית ומחיה מוריד שאול ויעל. מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון". העלנו מהרה מכל המקומות המגנים שנפלנו לשם בדורות הללו. "אני אמרתי יי חגני רפאה נפשי כי חטאתי לך". יי ישמרנו ויצילנו ואל תתנונו בנפש אויבנו. יי יסעדנו על ערש דוי, כל משפכנו נהפך בחלנו, כי אין חולה וכואב ומכה בעולם שנמשיל ונדמה בו מפות נפשנו וחלשותנו העצומות מאד בעתים הללו. מכף רגל ועד ראש אין בנו מתם. "פצע וחבורה ומכה טריה". כי זורו וחבשו ורפכו בשמן, בכמה וכמה רפואות וסמנים יקרים מפז ופנינים אשר רפאו אותנו בהם הצדיקים האמתיים שהיו בדורות שלפנינו, אשר חברו ספרים קדושים הרבה, אשר כל דבריהם מחיין את הנפש, והם מלאים עצות נפלאות ונוראות והתעוררות גדול לעבודתך באמת, ועם כל זה רפואות תעלה אין לנו. "הצרי אין בגלעד, אם רפא אין שם, כי מדוע לא עלתה ארכת בת עמי. המאוס מאסת את יהודה, אם בציון געלה נפשך, מדוע הפיתנו ואין לנו מרפא. קנה לשלום ואין טוב, ולעת מרפא והנה בעתה". החומל על דל חמל על דלותנו. וראה שפלותנו וארץ גלותנו. "השיבני ואשובה כי אתה אלהי" החייני וקיימי בקדשתך העליונה השיבני נא החייני נא בתורתך ובמצותיך הקדושות. "נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו. גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי, שבטך ומשענתך המה ינחמני".

רבונו של עולם רבונו דעלמא כלא. אתה ידעת את מרירות נפשנו אשר הוא מר ממנות ממש, אשר "כשל כח הסבל", ומי יוכל לסבל מרירות כזה אוי לנו על שברנו. הורנו דרך עץ החיים להמתיק מרירות המים הזדונים אשר גברו ועצמו מאד באחרית הימים האלה.

זכנו עזרנו לגרשם ולסלקם מעלינו ומעל גבולנו מעתה ועד עולם.
 קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך. "תורת יי תמימה משיבת
 נפש", מדרכי מיתה לדרכי חיים. "הלא אתה תשוב תחינו ועמך
 ישמחו בך". ובודאי תגמר הכל כרצונך פאשר גלית אוננו, כי נאמן
 אתה יי אלהינו ונאמנים דבריך ודבר אחד מדבריך אחר לא ישוב
 ריקם. "האל תמים דרכו אמרת יי צרופה מגן הוא לכל החוסים
 בו. אמרות יי אמרות טהרות כסף צרוף בעליל לארץ מזקק
 שבעתים. אתה יי תשמרם תצרנו מן הדור זה לעולם". עזרנו כי
 עליך נשעננו. "יי אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה".

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלינו
 ברחמיך הרבים ותזכנו לחלומות קדושים, לחלום על ידי מלאך
 הקדוש, לחלומות צודקים ואמתיים. ואל יבהלנו רעיוני וחלומות
 רעים והרהורים רעים, ותצילנו מחלומות של שוא והבל, מחלום
 על-ידי שד חס ושלום. ותעלני מבהמה לאדם. ותזכני לקדש ולטהר
 הפח המדמה שלי, ויהיה נכלל הפח המדמה בכח השכל דקדשה,
 עד שגם בעת הסתלקות המחין בשעת השנה, יהיה הפח המדמה
 והרשימות של המחין בקדשה גדולה בבחינות מלאך. ותמשיך עלי
 צלם אלהים עד שאזכה לחלום על-ידי מלאך, לחלומות מישבים,
 לחלומות טובים וישרים בקדשה ובטהרה גדולה כרצונך הטוב.
 ותצילני מחלומות של שטות וטפשות והבלים ושקרים. ותהפך כל
 חלומתי עלי ועל כל ישראל לטובה.

ותזכני שתהיה מחשבותי ודעתי ורעיוני אחרים ודבוקים וקשורים
 בך תמיד, ובתורתך הקדושה, ובצדיקיך האמתיים, עד שאזכה לראות
 בחלום אור פני הצדיקים האמתיים, ולשמע מהם דברי אלהים חיים,
 דברים אמתיים וקדושים בלי שום תערובת פסלת כלל, בלי שום
 תערובת שקרים והבלים הנמשכים ממקום אחר חס ושלום. ואזכה
 לזכר תמיד היטב בהקיצתי את כל הדברים הקדושים האמתיים שתזכני

לראות ולשמע בחלום. ותחזקני ביראתך ובעבודתך הקדושה תמיד ויהיו כל חלומותי מישיבים עלי לטובה.

ובכן תזכורנו ברחמיך הרבים, ותעזרנו ותושיענו שיהיו כל המאכלים ומשקאות שלנו מאכלים מבררים צחים וזכים בלי שום סיג ופסלת כלל. ולא יתערב באכילתנו שום תערובות מאחיזת השדים כלל. ותתן לנו כח ועז ותעצומות לחזק את המלאך. ותעזר לנו שנוזקה להיות בשמחה תמיד, ונתגבר ונתאמץ בכל עז וכח וגבורה להיות אף שמת תמיד. ותהיה אכילתנו בשמחה גדולה ובקדשה ובטהרה גדולה, ויקים בנו מקרא שכתוב: "לך אכל בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך. כי כבר רצה האלהים את מעשיך". עד שנוזקה על ידי השמחה והחדוה לחזק את המלאך, ויתחזקו המלאכים הקדושים בכח גדול על ידי תקף שמחתנו. וימשיכו לנו שפע טובה ופרנסה טובה, מאכל ומשקה מבררים בלי שום אחיזת הסטרא אחרא כלל. ולא יתנו להסטרא אחרא והשדים לינק מהשפע הנמשכת לנו כלל, ולא תתעכב השפע אצלם כלל רק דרך מעבר לבד. ולא יינקו מהשפע רק כדי חיותם בצמצום גדול. ותמשיך ברחמיך כל השפע לעמך ישראל הקדוש, ולא ישלטו בה ידי זרים. ונוזקה להיות בשמחה תמיד, ובשמחתנו לא יתערב זר. ותעזרנו בכל עת להתחזק תמיד בשמחה וחדוה גדולה, עד שנוזקה על ידי השמחה להנצל מטמאת קרי חס ושלום הבאה על ידי עצבות ומרה שחורה חס ושלום.

אנא ?? מלא רחמים חושב מחשבות לבל ידח ממנו נדח. הצילנו נא מטמאה הרעה הזאת. שמרנו נא והצל נפשנו ממקרה לילה. זכור לקדש את מחשבתנו ותמשיך עלינו קדשת המחין על ידי הפגני ארץ, עד שנוזקה לשבר תאות גאוף לגמרי. ונוזקה להכלל בקדשת משה רבנו ובקדשת כל השבעה רעים דקדשה, ובקדשת כל הצדיקים האמתיים. וימשיכו עלינו קדשת המחין והתפלין הקדושים משרשם העליון. ותזכורנו להיות בשמחה תמיד. ולחזק את כח המלאכים

הַקְדוּשִׁים עַל יְדֵי עֹז שְׁמַחְתָּנוּ. וְתַמְשִׁיךְ לָנוּ פְּרִנְסָה טוֹבָה מִן הַשָּׁמַיִם בְּהִרְחֵבָה גְדוֹלָה, וְיִהְיוּ כָּל אֲכִילוֹתֵנוּ וְשִׁתְּיֵנוּ מְבָרָרִים וּמְזַכְּכִים בְּלִי שׁוּם אַחֲזִיזַת תַּעֲרֹבַת כַּח הַשָּׁדִים וְהַסְטָרָא אַחֲרָא כָּלֵל, וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם כַּח לַחֲמָם אֶת הָאָדָם חֵס וְשָׁלוֹם בְּחַמִּימוֹת אֲשֶׁר הִתְאַוָּה הַזֹּאת. וְתַצִּיל אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד מִמְקָרָה לְיָלֵה.

אָנָּה יי, מַה נֹּאמֵר וּמַה נְדַבֵּר וּמַה תְּחִלִּים נִגְבֵּר. מַה נֹּאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמַה נִּסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הָלֵא כָּל הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגָלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ. מִלְּפִי וְאֵלֶּהִי אֱלֹהֵי אֱתָפֶלֶל. אֱלֹהֵי אֲשַׁתְּטַח. "אֱלֹהֵי נְשֹׂאתֵי אֶת עֵינַי הַיֹּשְׁבֵי בַשָּׁמַיִם". כִּי אֵין לִי שׁוּם כְּלִים וְדַבּוּרִים וּמַחְשָׁבוֹת וְלִמְעַלָּה מִן הַמַּחְשָׁבָה לְהִלְבִּישׁ בּוֹ סִפּוֹר צְרוֹת נַפְשֵׁי הַמְרַבִּים וְהַעֲצוּמִים מְאֹד מְאֹד. רַק כְּבִהְמוֹת שְׂדֵי אֶעְרֹג אֱלֹהֵיךָ. "כְּסוּס עָגוּר בֶּן אֲצַפְצָף, אֶהְגֶּה כִּיּוֹנָה, דִּלוּ עֵינַי לְמְרוֹם, יי עֲשֵׂה לִי עֲרֹבָנִי. אֲדַדְּהָ כָּל שְׁנוֹתַי עַל מַר נַפְשֵׁי". הֲרֵי אָנִי לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שְׂאֲנִי, וְאֵין לִי שׁוּם תְּקוּהָ כִּי אִם עַל תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים שְׁתַּחֲנַנִּי מֵאַתָּה לְהַתְּפַלֵּל וְלִהְתַּחַנֵּן לְפָנֶיךָ, עַד שְׂאֲזַכֶּה לִישׁוּעָה שְׁלֵמָה לְשׁוֹב אֱלֹהֵיךָ בְּאַמַּת וְלִצְאֵת מֵאַפְלָה לְאוּרָה, מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה וּמִחֲשָׁף לְאוֹר גְּדוֹל, וְלִהְיוֹת כְּרִצּוֹנְךָ בְּאַמַּת.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֶּהִי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא יְשׁוּעוֹת וְהַצְלוֹת, מְלֵא חֲמֵלָה וְחַנּוּנִיָּה. מְלֵא טוֹב "טוֹב יי לְפַל וְרַחֲמִיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו", שְׁתַּהַיֶּה בְּעֲזָרֵי מַעֲתָה וְתַשְׁמְרֵנִי שְׁלֵא אֶחֱטָא עוֹד. הַצִּילֵנִי מַעֲתָה מִמְקָרָה לְיָלֵה, וְלֹא אֶהְרַהֵר בַּיּוֹם וְלֹא אָבֵא לְיַדִּי טְמָאָה בְּלִילָה, "גַּם מְזִדִּים חֲשַׁף עֲבָדְךָ אֵל יִמְשְׁלוּ בִּי, אֲזִ אֵיתָם וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רָב". וּפְנֵי כְּרַחֲמֶיךָ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד:

וְתַעֲזָרְנוּ לְהַמְשִׁיךְ קִדְשַׁת חַדְשׁ נִסְן, רֵאשׁ חַדְשֵׁים, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וּכְשֵׁם שֶׁהוֹצֵאתָ בּוֹ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִגְּלוֹת מִצְרַיִם, עֲרוֹת הָאָרֶץ, שֶׁהוּא פָּגַם הַבְּרִית, בֶּן כְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תּוֹשִׁיעֵנוּ וְתַגְּאֲלֵנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, לְכָל נַפֶּשׁ וְנַפֶּשׁ, מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, שְׁתַּצִּילֵנוּ

כלנו בכח קדשת החדש הזה ראש חודשים ראשון הוא לנו לחודשי השנה, שהוא חדש ניסן הקדוש, גאלת וישועת ישראל, שנוזקה כלנו על ידי זה לגאלת הנפש באמת, שתגאלנו ותפדה נפשנו מהרה מבאר שחת מטיט הנין. ותוציאנו ממצולות ים. ותציל נפשותינו האמללות מאד מפגם מקרה ליזה חס ושלום ולא נפשל בעון זה לעולם, אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל מעתה ועד עולם, לא בשוגג ולא במזיד לא באנס ולא ברצון.

אבינו מלכנו חמל עלינו, אבינו מלכנו חוס ורחם עלינו, אבינו מלכנו חמל על עוללנו וטפנו. ותעזרנו להמשיך קדשת ושמחת ניסן על כל השנה כלה. ונוזקה להיות בשמחה תמיד, ולהביא תמיד שחוק ושמחה ועז וחדוה בכל המלאכים הקדושים. ויהיה הוד והדר לפניהם עז וחדוה במקומם בכל השנה כלה כמו בחדש ניסן. ונוזקה תמיד לתן חזוק ותקף להמלאכים הקדושים על ידי שמחתנו. ויתחזקו המלאכים הקדושים תמיד בכל עז ותעצומות. ויבטלו כח השדים והקלפות, ולא יתנו להם שום יניקה מהשפע הקדושה היורדת לנו, עד שנוזקה למאכלים ומשקאות מבררים, ולהנצל על ידי זה מטמאת מקרה ליזה חס ושלום, ולהיות קדושים וטהורים תמיד.

ותורינו ותדריכנו באמתך ותלמדנו האמת לאמתו כרצונך הטוב באמת, איך להתנהג בענין התעניתים. רחם עלי למען שמך, רחם עלי למען חסדיך הרבים והעצומים, רחם עלי למען לבד, כי יש לך רחמים רבים מאד מאד שהם מספיקים לרחם גם עלי. עליונים ותחתונים אפה נושא ברחמיך, וכבר השפעת רחמים רבים בעולם, וכבר עזרת בעולם כמה וכמה צדיקים וחסידים ויראים ותמימים וכשרים ובעלי תשובה הרבה שהיו בעולם עד הנה, "אספרם מחול ירבון", אשר עזרתם ברחמיך, לשבר ולבטל הבלי העולם הזה, ולצאת מאפלה לאורה. וגאלתם ופדיתם ברחמיך ובזרוע עזך מגלות הנפש עד שזכו למה שזכו. כי לולא רחמיך וחסדיך לא היה להם כח לעמוד

כנגד מצולת ים של הכלי עולם הזה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: 'בכל יום יצרו של אדם מתגבר עליו, ואלמלא הקדוש-ברוך הוא עוזרו היה נופל בידו'.

ובה אותי גם כן ברחמיך הרבים לשוב אליך באמת. ואם בעוונותי הרבים אני מתרפה במלאכת שמים מאד, ואיני מתגבר בעבודת יי כלל, אשר מעולם לא זכה אדם כמוני לתשובה שלמה באמת, הלא אתה עושה חדשות בכל עת, ואתה מחדש בכל יום ובכל עת ובכל שעה נפלאות גדולות עד אין חקר, ואתה מרחם בכל עת על ישראל ברחמים וחסדים חדשים. רחם עלי ברחמים נפלאים, ברחמים חדשים שלא נתגלו עדין מעולם, בזכות הצדיקים הקדושים אשר בארץ הקמה, באפן שאזכה מעתה לשוב לדרך החיים באמת לאמתו. ואל תניחני לתעות עוד בדרךכים נבוכים ומבלבלים שאינם כרצונך, ולא אלך עוד חשכים. אבטח בשם יי ואשען באלהי. אל תתעני יי מדרךיך אל תקשיח לבי מיראתך, כי ממך הכל ואתה "כל תוכל ולא יבצר ממך מזה". קדש וטהר את מחשבתי ברחמיך הרבים, זכני לדרך האמת לאמתו, תן לי תקוה ולא אובר עוד כלל, עזרני להיות כרצונך באמת, ואזכה לתקן את כל אשר שחתתי. ותזכני שתהיה אכילתי תמיד בשמחה, בקדושה ובטהרה גדולה, ואזכה להיות בשמחה תמיד. ובכן תרחם עלינו מלא רחמים, ותצילנו ותשמרנו אותנו ואת כל עמך ישראל מרפנים ודינים שאינם כשרים והגונים במעשיהם. כי אתה יודע את כל מה שהם גורמים לנו בעוונותינו הרבים, ואין מי שיעמד בעדנו, כי אין בנו כח וגבורה להכניעם ולהשפילם. אנא יי ברחמיך הרבים, המלך המשפט, זכנו למשפט דקדושה, והצילנו מדינים ורפנים שאינם הגונים המקלקלים את המשפט ופוגמים במרפכה העליונה בכסאות המשפט אשר שם האהבה הקדושה שורה, ועל ידי זה נופלים אהבות נפולין משם ומכניסים תאות נאוף בעולם, ומביאין חס ושלום טמאת מקרה לילה על ידי עוות דינם.

אָנָּה רחום צדיק, יי אֹהֵב מִשְׁפָּט, אֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, אַתָּה יוֹדֵעַ
 מַה שְׂיֵשׁ לָנוּ מֵעַצְמָנוּ מַה שְׁתַּאוֹת גּוֹפְנוּ רוֹדְפִים אַחֲרֵינוּ בְּכָל יַעַת
 עַד אֲשֶׁר נִכְשְׁלָנוּ וְאִין עוֹזֵר, אַף גַּם זֹאת גּוֹרְמִים לָנוּ מַה שְׁגוֹרְמִים
 הַפְּגָמִים הַנִּמְשָׁכִין מִפְּלִיּוֹת הָעוֹלָם. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲלֶיךָ הַשְּׁלֹכְנוּ
 אֶת יְהִיבֵנוּ, הַצִּילָנוּ שְׁמֵרָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁלֹּא יִזִּיק לָנוּ כָּלֵל עוֹת מִשְׁפָּטָם,
 וְתַצִּילָנוּ מֵאֲהָבוֹת הַנְּפוּלִין, וְנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת וּלְבָרֵר אֶת כָּל הָאֲהָבוֹת
 לְהַעֲלוֹתָם וּלְהַחֲזִירָם אֶל שְׂרָשָׁם שֶׁבְּקִדְשָׁה בְּאַמֶּת. וְתַעֲזָרְנוּ וְתִזְכְּנוּ
 לְתַקֵּן אֶת הַמִּשְׁפָּט בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוּלָה. בְּתַכְלִית הַתְּקוּן בְּשִׁלְמוֹת,
 וְתַהֲיֶה עִמָּנוּ תְּמִיד, וְתִשְׁמְרָנוּ וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שֶׁלֹּא נִפְגַּם אֶת
 הַתְּפִלִּין וְהַמַּחִין שְׁלָנוּ. וְלֹא יַעֲלֶה אֶל הַמַּח לַחֹת וְשִׁמְנוּנֵיּוֹת רְעוֹת
 שֶׁהֵם בְּחִינַת טַפַּת עֶשׂוֹ וַיִּשְׁמַעֲאֵל.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאִין בִּי דַעַת אֵיךְ לְהַתְּפַלֵּל עַל זֶה.
 רַק עֲלֶיךָ לְבַד אָנִי מִשְׁלִיךְ יְהִיבֵי, "שְׁפֹטֵנִי ה' וְרִיבָה רִיבֵי מַגוּי לֹא
 חֲסִיד, מֵאִישׁ מְרָמָה וְעוֹלָה תִּפְלֹטֵנִי. שְׁפֹטֵנִי כְּצִדְקָךָ יי אֱלֹהֵי וְאֵל
 יִשְׁמַחוּ לִי. צְדָק וּמִשְׁפָּט מְכוּן כְּסֵאֲךָ חֲסֵד וְאַמֶּת יִקְדְּמוּ פְּנֶיךָ. מִלְּפָנֶיךָ
 מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תִּחְזִינָה מִיִּשְׂרָאֵל". מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן
 שְׁמֶךָ לְבַד, אַף עַל פִּי שְׁעֵשִׂינוּ מַה שְׁעֵשִׂינוּ, עַד אֲשֶׁר אִין לָנוּ חֵס
 וְשִׁלּוּם שׁוּם מְלִיץ יִשְׂרָאֵל. אַתָּה יי לְבַד תִּגְן בְּעַדְנוּ, וְתִשְׁמְרָנוּ וְתַצִּילָנוּ
 מִכָּל מַה שְׂאָנוּ צְרִיכִים לְהַנְצִיל בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנוּיּוֹת. וְתַצִּילָנוּ מִשְׁגָּגוֹת
 וּמִזִּידִין וּמִרְדִּים, בְּאִפְּן שְׁנִזְכָּה לְתַקוּן הַבְּרִית בְּאַמֶּת. בְּאִין מְלִיץ יִשְׂרָאֵל
 מוֹל מַגִּיד פֶּשַׁע, תִּגִּיד לְיַעֲקֹב דְּבַר חֶק וּמִשְׁפָּט, וְצִדְקָנוּ בְּמִשְׁפָּט הַמְּלֶךְ
 הַמִּשְׁפָּט, הַאֲוִחַז בְּיַד מִדַּת מִשְׁפָּט.

עֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁנִזְכָּה לְקַשֵּׁר אֶת הַמְּרֻכָּבָה הַקְּדוּשָׁה,
 וְיִתְקַשְּׂרוּ יַחַד כָּל מְלָאכֵי הַמְּרֻכָּבָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהֵם מִיכָאֵל מִיָּמִין,
 וּמִשְׁמָאל גְּבֻרֵיִאל, וּמִלְּפָנִים אֲוִרֵיִאל, וּמֵאַחֲוֹר רְפָאֵל, שְׁסִימָנִם אֲרַגְמָן,
 אֲשֶׁר שֵׁם הָאֲהָבָה הַקְּדוּשָׁה שׁוֹרָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: "אֲפִרְיוֹן עָשָׂה לוֹ
 הַמְּלֶךְ שְׁלֵמָה מְעַצֵּי הַלְּבָנוֹן. עֲמוּדָיו עָשָׂה כְּסֵף רְפִידָתוֹ זָהָב מְרֻכָּבוּ

אֲרַגְמֵן תּוֹכוֹ רְצוּף אֶהְבֶּה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם". וּתְזַכְּנוּ לומר תמיד קִדְּם
הַשָּׁנָה בְּכוֹנָה גְדוֹלָה קָשׁוּר הַמְרַכְּבָה, שֶׁהוּא: 'בְּשֵׁם יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִיְמֵינִי מִיְכָאֵל וּמִשְׁמֵאֵלֵי גְבַרְיָאֵל וּמִלְפָּנֵי אוּרִיאֵל וּמֵאַחוּרֵי רְפָאֵל וְעַל
רֵאשֵׁי שְׂכִינַת אֵל'. וְתַעֲזְרֵנוּ בְּכַתֵּף הַגְּדוֹל לְקַשֵּׁר אֶת הַמְרַכְּבָה הַקְּדוּשָׁה,
עַד שֶׁנִּזְכָּה לְתַקוּן הַמְשַׁפֵּט, וְיִתְתַּקְּנוּ "כִּסְאוֹת לְמִשְׁפֵּט כִּסְאוֹת לְבֵית
דָּוִד". וְנִזְכָּה לְתַקֵּן בְּשִׁלְמוֹת פָּגַם הָאֶהְבּוֹת הַנְּפֹלִיין, וְלֹא יִהְיֶה לָנוּ
שׁוּם תַּאֲוָה רָעָה הַנִּמְשַׁכֶּת מִהָאֶהְבּוֹת הַנְּפֹלִיין. וְתַזְכְּנוּ לְאֶהְבָּה דְקְדוּשָׁה,
לְקַבֵּל עָלֵינוּ תְּמִיד עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם בְּאֶהְבָּה רַבָּה וְעֵזָה, וּבְשִׁמְחָה
וְחֵדוּהָ גְדוֹלָה. וְתַשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ תְּמִיד מִמְקַרְהָ לְיָלָה, וְתַזְכְּנוּ מִהֲרָה
לְתַקוּן הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמַּת כְּרִצּוֹנָךְ הַטוֹב.

וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּים, לְשַׁמֵּעַ קוֹל שׁוֹפָר בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה מִתּוֹקֵעַ הַגּוֹן
וְכַשֵּׁר. וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִצְוֹת שְׁמִיעַת קוֹל שׁוֹפָר בְּרֵאשׁ-הַשָּׁנָה בְּשִׁלְמוֹת
בְּקְדוּשָׁה וּבְטָהָרָה גְדוֹלָה, בְּחֵדוּהָ וּבְשִׁמְחָה רַבָּה וְעֵצוּמָה, בְּאִמָּה
בְּיָרְאָה וּבְאֶהְבָּה גְדוֹלָה. וְתַעֲזְרֵנוּ שֶׁנִּזְכָּה לְתַקֵּן כָּל הַתְּקוּנִים הַקְּדוּשִׁים
שֶׁצָּרִיכִין לְתַקֵּן עַל יְדֵי קוֹל הַתְּקִיעָה וְהַשְּׂבָרִים וְהַתְּרוּעָה. וּבְזִכּוֹת
הַתְּקִיעָה הַקְּדוּשָׁה נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קְדוּשַׁת הַחֲכָמָה וְהַתְּבוּנָה
וְהַדַּעַת, וְנִזְכָּה לְצַחֲצַח נְשִׁמוֹתֵינוּ בְּשִׁבְעַת הַצַּחֲצָחוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת
הַקְּדוּשׁוֹת. וּבְזִכּוֹת הַתְּרוּעָה הַקְּדוּשָׁה תַזְכְּנוּ לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קְדוּשַׁת
"מִשֶּׁה הָיָה רוּעָה", שֶׁהוּא הַרוּעָה יִשְׂרָאֵל הָאֲמִתִּי, וְנִזְכָּה בְּזִכּוֹתוֹ וְכֹחוֹ
וּקְדוּשָׁתוֹ לְקְדוּשַׁת הַבְּרִית בְּאַמַּת. וּבְזִכּוֹת הַשְּׂבָרִים הַקְּדוּשִׁים נִזְכָּה
לְחַלּוֹמוֹת צוֹדְקִים וְאֲמִתִּיּים לְחַלוֹם עַל יְדֵי מְלֶאֶךְ הַקְּדוּשָׁה, וְתַשְׁמְרֵנוּ
וְתַצִּילֵנוּ עַל יְדֵי זֶה מִפָּגַם הַבְּרִית וּמִמְקַרְהָ לְיָלָה כְּכֹל הַבְּחִינּוֹת. וְנִזְכָּה
עַל יְדֵי זֶה לְתַקוּן הַמְשַׁפֵּט, וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ לְהַשְׁקוֹת אֶת הַלֵּב
בְּקְדוּשָׁה גְדוֹלָה, וּלְכַבּוֹת חֲמוּם הַלֵּב הַבוֹעֵר אֶל הַתַּאֲוֹת רָעוֹת וּבְפָרִט
לְתַאֲוֹת נְאוּף. וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ מִיְמֵי הַחֶסֶד וְהַרְחָמִים, מִיְמֵי הַדַּעַת
וְהַתְּבוּנָה, וְתַשָּׂאב לָנוּ "מִים בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲיָנֵי הַיְּשׁוּעָה", וְתַשְׁבֵּר
וְתַשְׁקֶה וְתַכְּבֶּה צְמָאוֹן וְחֲמִימוֹת הַלֵּב דִּסְטָרָא אַחְרָא, וְנִזְכָּה לְתַקוּן

המשפט, ויקים מקרא שכתוב: "ויגל כמים משפט וצדקה כנחל איתן".

ובכן תעזרנו ותזכנו לקדשת ראש השנה ויום הכפורים וסכות ושמיני עצרת, שנוזה לקבל הימים הנוראים הקדושים והטהורים האלו, בקדשה נוראה, בקדשה גדולה מאד, בשמחה ובחדוה רבה ועצומה מאד מאד. ותעזרנו לקים כל המצות הקדושות הנוהגות בימים הנוראים הקדושים הללו, בשמחה גדולה וביראה ובאהבה ובלב טוב ובכונה עצומה ובשלמות גדול, עם כל פריטיהם ודקדוקיהם וכונותיהם ותרג"ג מצוות התלויות בהם, באפן שנוזה לתקן כל התקונים הקדושים שצריך לתקן בימים הקדושים הללו.

ותעזרנו ברחמיך וחסדיך הרבים, שנוזה לקבל ראש השנה הקדוש והנורא מאד בקדשה ובטהרה גדולה. ובזכות קדשת ראש השנה נוזה לאמונה שלמה באמת, ותעזרנו ותושיענו שיתקבצו יחד כל חלקי ניצוצות האמונה הקדושה, על ידי קבוץ הקדוש של עמך ישראל המתקבצין בכל הקהלות הקדושות יחד בימי ראש השנה הקדושים, ויקים מקרא שכתוב: "ויודו שמים פלאך יי, אף אמונתך בקהל קדושים", ונוזה על ידי זה לתקון המחין הקדושים. ותעזרנו ותזכנו שימשך עלינו קדשה גדולה בכל החמשה חושים הנמשכים ממחננו, שהם חוש הראות, וחוש השמע, וחוש הריח, וחוש הטעם, וחוש המשוש, שימשך קדשה גדולה על כל החמשה חושים שבמח משרשם העליון שבקדשה.

ותמשיך עלינו השגחתך השלמה מראש השנה על כל השנה כלה, ותשגיח עלינו בעין חמלתך תמיד, כמו שכתוב: "תמיד עיני יי אלהיך בה, מרשית השנה ועד אחרית שנה", ותשמע קול תפלותינו ותחנונותינו וזעקותנו ושועותנו ואנחותינו וקול תרועת עמך ישראל ברחמים. ותמשיך עלינו יראתך הגדולה ותריח אותנו ביראת יי.

ויקיים בנו מקרא שפתיב: "והריחו ביראת יי". ותתן פחדך, יי אלהינו, על כל מעשיך, ואימתך על כל מה שבראת, וייראוך כל המעשים, וישתחוו לפניך כל הברואים, ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם. ונזכה להרבות במצוות ובמעשים טובים בכל השנה עד שנזכה שתטעם בראש השנה טעם מצותינו ומעשינו הטובים. ותזכנו ברחמיך לתקן ולעשות לך מטעמים טובים באשר אהבת 'מפקודין דעשה', ותהיה ירך פשוטה לקבל שבים ותחזירנו ותקבלנו בתשובה שלמה לפניך.

ותרחם עלינו ותעזרנו ותושיענו שנזכה לשוב ביותר בתשובה שלמה באמת בעשרת ימי תשובה. ונזכה לתקן בעשרת ימי תשובה כל הפגמים שפגמנו בכל השנה כלה ובפרט פגם הברית. אנא רחום ברחמיך הרבים, זכנו להתקדש בקדשה גדולה ונוראה ביותר בעשרת ימי תשובה אשר בהם אתה נמצא לכל דורשיך באמת, כמו שפתיב: "דרשו יי בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב". כי אתה ברחמיך ובחמלתך הגדולה נתת לנו מתנה טובה הזאת אלו עשרת ימי תשובה הקדושים, כי ידעת כי בשר ודם אנחנו ומחמר קרצנו, ואין "צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא", על כן הקדמת תרופה וצרי למפותינו, ומראשית כזאת הודעת ומלפנים אותה גלית. ונתת לנו ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים בתחלת השנה, עשרה ימים הקדושים הללו מראש השנה עד יום הכפורים שהם עשרת ימי תשובה, אשר בהם יהיה לנו כח ביותר לשוב בתשובה שלמה לפניך, ולתקן כל הפגמים וכל החטאים והעוונות והפשעים של כל השנה כלה.

על כן זכנו נא חננו נא, לבל נאבד חס ושלום מתנה טובה הזאת, כי בעוונותינו הרבים מתגבר עלינו הבעל דבר גם בעשרת ימי תשובה, עד אשר חלפו ועברו אצלנו כמה שנים בלי תשובה שלמה אפלו בעשרת ימי תשובה, אף גם בעוונותינו הרבים כמה וכמה פגמים פגמנו לפניך בעשרת ימי תשובה בעצמן, ובכל הימים

הַקְדוּשִׁים, בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וּבַיּוֹם הַכַּפּוּרִים וּבְסֻכּוֹת וּבְשִׁמְיֵי עֲצֵרֶת וּבְשִׁמְחַת תּוֹרָה. כִּי גַם יָמֵים הַקְדוּשִׁים הִלְלוּ לֹא זָכִינוּ עֲדִין לְשִׁמְרָם כְּרֵאוּי בְּלֵי פָגָם, וּפְגַמְנוּ גַם בָּהֶם הַרְבֵּה מְאֹד בְּמַחְשָׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה, בְּשׁוּגָג וּבְמִזִּיד, בְּאַנְס וּבְרִצּוֹן. וְעַתָּה מַה יֵּשׁ לִי עוֹד צְדָקָה וְלִזְעוּק עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ, "גְּדוֹל עֲוֹנֵי מִנְשׂוֹא, עֲצָמוּ חֲטָאֵי מִסְפָּר", לֹאֵל רַחֲמֶיךָ וְחֲסִדֶיךָ "אֲז אֲבַדְתִּי בְּעֵינַי".

מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים, זַכְּנֵי מַעֲתָה לְחִזּוֹר וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא אֶת כָּל הָאֲבֹדוֹת שֶׁאֲבַדְתִּי מִיּוֹם הַיּוֹתֵי עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה. זַכְּנֵי עֲזָרָנִי מַעֲתָה לְהַטְהֵר וּלְהַתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָּה בְּכָל הַשָּׁנָה כְּלָה, וּבִיּוֹתֵר בְּיָמֵים הַנּוֹרָאִים הַקְדוּשִׁים הָאֵלוּ מְרֵאשׁ הַשָּׁנָה עַד שִׁמְחַת תּוֹרָה, וְתִזְכְּנוּ לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמַּת בְּעֲשֵׂרֶת יָמֵי תִשׁוּבָה לְתַקֵּן אֶת כָּל אֲשֶׁר שִׁחַתְתִּי, וְנִזְכָּה אֲז לְתַקֵּן פָּגַם הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמַּת, לְתַקֵּן תַּקְוֹן הַחוּתָם דְּקִדְשָׁה, עַד שְׁנִזְכָּה בַיּוֹם הַקְדוֹשׁ בַּיּוֹם צוּם הַכַּפּוּרִים יוֹם גְּדוֹל וְנוֹרָא, שִׁבְתַּת שְׁבִתוֹן יוֹם מְחִילַת חֲטָא וְסְלִיחַת עוֹן וְכַפֵּרַת פֶּשַׁע, לְגַמֵּר בּוֹ גְּמַר תַּקְוֹן הַחוּתָם דְּקִדְשָׁה בְּשִׁלְמוֹת. וְתַעֲזָרְנוּ וְתִזְכְּנוּ לְקַבֵּל יוֹם צוּם הַכַּפּוּרִים הַקְדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא מְאֹד בְּקִדְשָׁה וּבְטְהָרָה גְּדוּלָּה וּבְשִׁלְמוֹת גְּדוּל, וְנִזְכָּה לְשׁוּב אֲז בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּלְבִכּוֹת מִתּוֹךְ שְׂמִיחָה וְחִדּוּהַ בְּשִׁמְךָ הַגְּדוֹל, וּלְהַתְּוִדוֹת לְפָנֶיךָ בְּכָל מִינֵי וְדוּוּיִים וּלְפָרֵט כָּל חֲטָאֵתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ לְפָנֶיךָ, וּלְהַתְּחַרֵּט עֲלֵיהֶם בְּחִרְטָה גְּדוּלָּה מֵעוֹמְקָא דְּלָבָא בְּאַמַּת גְּמוּר, וְלַעֲזוֹב אוֹתָם עֲזִיבָה גְּמוּרָה, וּלְקַבֵּל עֲלֵינוּ בְּאַמַּת וּבְלֵב שְׁלֵם שְׁלֵא לַעֲשׂוֹתָם עוֹד בְּשׁוּם אִפְן, וְלֹא נָשׁוּב עוֹד לְכִסְלָה אִם אֲוֹן פְּעַלְנוּ לֹא נוֹסִיף. וְאֵתָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל חֲטָאֵתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ שְׁחֲטָאֵנוּ וְשִׁעֲוֵינוּ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ. וְתַתְּקֵן בְּרַחֲמֶיךָ כָּל הַחוּתָמוֹת דְּקִדְשָׁה, וְתִשִּׁים אוֹתָנוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל "כַּחוּתָם עַל לִבֶּךָ, כַּחוּתָם עַל זְרוּעֶךָ", וְתַחַתְּמֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּפִים וּלְשָׁלוֹם. לְחַיִּים אֱמֵתִיִּים, חַיִּים שְׁנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת בָּהֶם רִצּוֹנְךָ בְּאַמַּת, וְתַחַתְּמֵנוּ בְּסִפְרָן שֶׁל צְדִיקִים אֱמֵתִיִּים.

ותזכנו לקבל חג הסוכות הקדוש בקדושה ובטהרה גדולה, ובשמחה וחדוה רבה ועצומה לשמך הגדול והקדוש, נגילה ונשמחה בישועתך בכל עז ותעצומות. ונזכה להיות אף שמח בימי הסוכות הקדושים זמן שמחתנו, לגיל ולשוש ולשמח בכל עז בגילה רנה דיצה וחדוה. ותזכנו לקיים מצות סכה וארבע מינים שבלולב בשלמות בשמחה גדולה, עם כל פרטיהם ודקדוקיהם וכונותיהם ותרי"ג מצות התלויות בהם. ובזכות מצות סכה הקדושה נזכה לתקן ולחזק את המלאך הקדוש, ונזכה לחלום על ידי מלאך, ולמאכלים ברורים וזפים בלי שום תערובת סיג ופסלת כלל, ולא יזיקו לנו המאכלים כלל, ויהיו כל חלומותינו מישבים עלינו לטובה.

ובזכות קדשת שמיני עצרת הקדוש, תזכנו לתקון המשפט דקדושה, ועל ידי זה תצילנו תמיד מפגם הברית וממקרה לילה חס ושלום, ותהיה הטפה הקדושה נקלטת ונעצרת בקדושה גדולה כרצונך הטוב, ולא תהא נשחתת חס ושלום לעולם. ותשמרנו ותצילנו מרבנים ודינים שאינם הגונים, ותבטל כחם וממשלתם מן העולם. חוסה עלינו כרב רחמיך, וזכנו שיהיה לנו ולכל ישראל רבנים ודינים כשרים שיעמידו הדת על תלו, וידונו דין אמת לאמתו, באפן שנוזכה לתקון המשפט באמת, ונזכה לתקון הברית בשלמות בכל הבחינות באמת כרצונך הטוב. רחם עלינו למען שמך, ומלא כל משאלותינו לטובה, אם רבנים אם כעבדים. אם רבנים רחמנו פרחם אב על בנים, ואם כעבדים עינינו לך תלויות, עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו אים קדוש.

ובכן תזכנו ברחמיך הרבים, ותתן לנו רבי ומנהיג אמת, ותעזרנו ברחמיך הרבים שאזכה להתקרב לצדיקים אמתיים שיש להם ישיבה הגונה של תלמידים כשרים והגונים כרצונך הטוב. ואזכה גם אנכי להפיל בהישיבות הקדושות של הצדיקים האמתיים בין התלמידים ההגונים שלהם. ותזכנו על ידי קבוצ הישיבות הקדושות של הצדיקים

הַאֲמִתִּים לְקַבֵּץ וּלְתַקֵּן כָּל חֲלָקֵי הָאָמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְנִזְכָּה לְאָמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת, וַיִּקָּם בְּנוֹ מִקָּרָא שְׁכַתּוֹב: "כֹּה אָמַר יְיָ זְכַרְתִּי לְךָ חֶסֶד גְּעוּרֶיךָ, אֲהַבֵּת פְּלוּלוֹתֶיךָ, לְכַתֵּף אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר, בְּאַרְץ לֹא זְרוּעָה". וַתִּזְכַּרְנוּ שְׂיִתְתֶּקֶן מַחֲנוֹ וּשְׁכַלְנוּ עַל יְדֵי הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּים, שְׂיֵאִירוּ בְנוֹ קִדְשֵׁי מַחֲסֵי הַקְּדוּשָׁה וְיִלְמְדוּ אוֹתָנוּ דַעַת וְתְבוּנָה וְיִלְמְדוּנוּ בְּאוֹרַח מִשְׁפָּט, וְאַרְחוֹת חֲסִדֶיךָ יִגְלוּ לָנוּ, וַיַּחֲזִקוּנוּ בְּעִבּוּדְךָ וַיֹּאמְצוּנוּ וַיִּטְהַרוּ לְבַבְנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת, וַיִּשְׁמְחוּ נַפְשׁוֹתֵינוּ הָאֲמִלּוּלוֹת מְאֹד, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְסַמֵּךְ כִּי אִם עַל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּים, וְאַלִּיָּהֶם אָנוּ מְקַשְׂרִים אֶת כָּל תְּפִלוֹתֵנוּ וְעִבּוּדֵנוּ.

אָנָּה יְיָ, עֲשֵׂה לְמַעַן הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּים, וְזַכְּנֵי לְאָמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם עֲקָמִימִיּוֹת כְּלָל, וְלֹא תִדְחֶה אוֹתִי חֶסֶד וְשְׁלוֹם מִהָאָמוּנָה לְעוֹלָם, אֲפֹלוּ כִּרְגַע קָלָה. רַק אֲזַכֶּה לִהְיוֹת חֲזָק וְאִמִּץ בְּאָמוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּאֵמֶת תָּמִיד, בֵּין בְּחַיֵּי בֵּין בְּעַת יְצִיאַת נַשְׁמָתִי בֵּין לְאַחַר מִיתָה, בְּכָל מְקוֹם שֶׁאֲהִיָּה שָׁם, כִּרְצוֹנְךָ וּכְמִשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְהַיְשָׁרִים, שָׁם תִּהְיֶה הָאָמוּנָה הַקְּדוּשָׁה עִמִּי תָּמִיד לְשִׁמְרָנִי נְצַח, לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ וְלֹא אֶכְלַם וְלֹא אֶכְשַׁל לְעוֹלָם. "גַּם כִּי אֶלְךָ בָּגִיא צְלָמוֹת לֹא אֵירָא רַע כִּי אַתָּה עֲמָדִי, שְׁכַבְּךָ וּמִשְׁעַנְתְּךָ הִמָּה יִנְחַמוּנִי".

עֲזֵרָנִי עֲזֵרָנִי, זַכְּנֵי בְּמַתְנַת חַנּוּם לְאָמוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, חֲמַל עָלַי בְּחִמְלָתְךָ הַגְּדוֹלָה וְאַל תַּעֲשֶׂה עִמִּי כְּחִטָּאֵי וְלֹא כְּעוֹנוֹתֵי תִגְמַל עָלַי. רַק תַּחֲמַל וְתִרְחַם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּזָכוֹת וְכַח הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּים, וְתִשְׁמְרָנִי וְתִצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי כְּפִירוֹת שְׁבָלֵב, וּמִכָּל מִינֵי עֲקָמִימִיּוֹת שְׁבָלֵב, וּמִכָּל מִינֵי קִשְׁיוֹת וְחִקְרִירוֹת שֶׁלֹּא יַעֲלוּ עַל לִבִּי וְדַעְתִּי כְּלָל, רַק נִזְכָּה לִהְיוֹת חֲזָקִים בְּאָמוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד כִּיִּתְד חֲזָק בַּל גְּמוּט לְעוֹלָם. וְתִמְשִׁיךְ וְתִשְׁפִּיעַ אָמוּנָה בְּעוֹלָם, וְתִתְרַבֶּה וְתִתְגַּדֵּל וְתִתְחַזַּק וְתִעֲלֶה וְתִקּוּם הָאָמוּנָה הַקְּדוּשָׁה עַל עַמְדָּהּ וּמְכוּנָהּ, עַד אֲשֶׁר יִפְלוּ וַיִּתְבַּטְּלוּ כָּל הָאָמוּנוֹת כּוֹזְבִיּוֹת וְכָל הַכְּפִירוֹת מִן

העולם, כלם יכרעו ויפלו, ותעקרום ותשפרם ותכלם ותכניעם ותשפילם ותבטלם בכטול גמור מעתה ועד עולם. ותגלה האמת בעולם, וכל באי עולם ישובו לאמונתך הקדושה, ויתוספו גרי צדק רבים על עמך ישראל. ותתן לנו כח לברר ולתקן פגם הגאון הנמשכת על ידי הגרים חס ושלום, לשבר ולבטל כל הפגמים שהם מכניסין בישראל, ולברר ולהעלות הכל אל הקדשה.

ותעזרנו לנער ולהשליך מאתנו כל מיני גאות וגבהות שבעולם, מכל מה שהפה יכול לדבר והלב לחשב. ותזכנו לענוה אמתית ולהעלות כל הגאון אליך, כי לך לבד הגאון והגדלה והממשלה, כאמור: "וי מלך גאות לבש, לבש יי עז התאזר אף תכון תכל בל תמוט". ונזכה לתקן תקון הברית בשלמות, ולקדש את מחנו ושכלנו בתכלית הקדשה בשלמות.

ותזכנו לשנה דקדשה לשנה טובה ומתוקה, ותאיר עינינו פן נישן המות, ונזכה לישן מתוך דברי תורה תמיד, שנה של חיים, שנה טובה ערבה ומתוקה, ויקים בנו מקרא שפתוב: "מתוקה שנת העובד אם מעט ואם הרבה יאכל", בטוב אליו אקין ברחמים.

ובכן תרחם עלינו אבינו אב הרחמן, שנזכה לעבד אותך תמיד באמת בתמימות ובפשטות בלי שום חכמות כלל. ותעזרנו ותושיענו שנזכה לסלק ולהשליך מאתנו כל החכמות בשביל עבודתך הקדושה, הן חכמות העולם שהם באמת שטות והבל, ואפלו חכמות גמורות, כלם נזכה לסלק מעלינו בשביל עבודתך האמתית. ונסלק ונשליך כל שכלנו וכל חכמותינו מאתנו, ונעבד אותך תמיד באמת בתמימות ובפשטות גמור בלי שום חכמות כלל, עד שנעשה אפלו דברים הנראין בעיני העולם כשגזעון בשביל אהבתך כדי לעשות נחת רוח לפניה. ונזכה לקים מקרא שפתוב: "באהבתה תשגה תמיד". ונזכה להשליך עצמנו בכל מיני רפש וטיט בשביל מצותיך הקדושים, ואפלו

בשכיל דבר קל שהוא רצונך באמת, נזכה להשליך עצמנו ולהתגלגל בכל מיני רפש וטיט, כדי לעשות נחת רוח לפניך באמת. ותעזרנו ותושיענו שנוזקה לקיים בחיינו כל התרי"ג מצות באמת עם כל פרטיהם ודקדוקיהם וכונותיהם ועם כל המצות דרבנן וכל ענפיהם היוצאים מהם. וכל דבר ודבר שהוא רצונך נזכה לקימו באמת בכח גדול ובמסירות נפש באמת, ולהתגלגל בכל מיני רפש וטיט בשכיל כל דבר שהוא רצונך באמת, כדי לעשות נחת רוח לפניך.

ותזכנו ותעזרנו אותנו ואת כל עמך ישראל, שנוזקה להיות במדרגת בני אצלך ולא במדרגת עבדים, כמו שכתוב: "בנים אתם ליי אלהיכם", עד אשר תתן לנו רשות לחפש בגנוזא דמלפא, כבן המחפש בגנוזא אביו, ותחמל עלינו "כאשר יחמל איש על בנו העבד אותו". ונזכה לשוב ולראות ולהשיג "בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו". ויקים מקרא שכתוב: "וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על בנו העבד אותו, ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו", ותביא לנו את משיח צדקנו במהרה בימינו ויאיר בנו אור חכמתו הקדושה, עד אשר נזכה לדעת את דרכיך, להשיג השגת צדיק וטוב לו צדיק ורע לו, רשע וטוב לו רשע ורע לו. ונדע ונבין ונשיג ארחות משפטיך הקדושים "כי צדיק אתה יי וישך משפטיך". ונזכה לתקון המשפט בשלמות על ידי משיח צדקנו שיבא במהרה בימינו, כמו שכתוב: "לשלמה, אלהים משפטיך למלך תן וצדקתך לבן מלך". ודין עמך בצדק וענייך במשפט. ישפט עניי עם, יושיע לבני אביון וירכא עושק.

ותזכנו להשיג סתרי תורה, ולהעלות ולהוציא המשפט דקדושה מעמקי תהום תחתיות, תהום אל תהום יקרא אבצ מימך, ותשיב ותעלה המשפט מעמקי תהומותיך, וישוב המשפט דקדושה על מכוננו. ויקים מקרא שכתוב: "ויגל כמים משפט".

וּתְזַכְּנוּ שֶׁתִּהְיֶה הַרְאָה אֲצִלְנוּ בְּשִׁלְמוֹת תְּמִיד, בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִּיּוֹת, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִלְנוּ תְּמִיד שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם פָּגַם וְחִסְרוֹן וְחֻשָׁשׁ וּכְאֵב בְּהַרְאָה לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחַנִּיּוֹת, רַק תִּהְיֶה הַרְאָה תְּמִימָה וּשְׁלֵמָה בְּנוֹ תְּמִיד, עַד שֶׁנִּזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קְדוּשַׁת הַרְאָה הַקְּדוּשָׁה מִשְׁרֻשָּׁה הַעֲלִיּוֹן לְמַעְלָה, שֶׁהִיא כְּלוּלָה מִכָּל הַתְּקוּנִים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלֶּה שֶׁהִזְכַּרְנוּ לְפָנֶיךָ. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּמְלֵא כָּל חֻפְצֵנוּ לְטוֹבָה, וְתִמְשָׁךְ וְתִאִיר עָלֵינוּ כָּל הַתְּקוּנִים הָאֵלֶּה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, שֶׁהֵם תְּקוּן הָאֲמוּנָה וְתְּקוּן הַבְּרִית וְהַמַּחֲזִין וּבִטּוֹל הַנְּאֻוָּה וְתְּקוּן הַחֵלוֹם, וְתְּקוּן הַמַּאֲכָלִים עַל יְדֵי שְׂמֻחָה, וְתְּקוּן הַמְּשַׁפֵּט, וְשֹׁאֵר כָּל הַתְּקוּנִים הַכְּלוּלִים בָּהֶם, בֵּין מַה שֶׁהִזְכַּרְנוּ לְפָנֶיךָ, בֵּין מַה שֶׁלֹּא הִזְכַּרְנוּ לְפָנֶיךָ, בְּכֻלָּם תִּזְכְּנוּ מִהֲרָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עַד שֶׁנִּזְכֶּה לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת וּבְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, וּבְשֻׂמְחָה גְדוֹלָה וּבַעֲנָנָה אֲמִתִּית, בְּאֵמֶת לְאִמְתּוֹ, כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

ו

מיוסד על תורה ו' בליקוטי מוהר"ן תנינא

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּזְכְּנוּ לִהְיוֹת בְּשֻׂמְחָה תְּמִיד. וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שֶׁאֲזַכֶּה לַעֲשׂוֹת כָּל הַמַּצּוֹת וְכָל הַדְּבָרִים שֶׁבִקְדוּשָׁה בְּכַח גְּדוּל, עַד שֶׁאֲזַכֶּה לְהִזְיַע בְּשַׁעַת עֲשִׂית הַמַּצּוֹה אוֹ הַדְּבָר שֶׁבִקְדוּשָׁה. וְעַל יְדֵי זֶה אֲזַכֶּה שֶׁיֵּצְאוּ מִמְּנִי כָּל הַדְּמִים הַעֲכוּרִים וְכָל הָאֲרִסִּים רָעִים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם, הַכּל יֵצֵא לְחוּץ עַל יְדֵי הַזְעָה טוֹבָה בְּשַׁעַת עֲשִׂית דְּבָרִים שֶׁבִקְדוּשָׁה. וְעַל יְדֵי זֶה אֲזַכֶּה לְהַכְנִיעַ הַטְּחוּל שֶׁהוּא עֲכִירַת הַדְּמִים שֶׁמִּשָּׁם נִמְשָׁךְ הָעֲצָבוֹת חֵס וְשָׁלוֹם. וְאֲזַכֶּה לִהְיוֹת בְּשֻׂמְחָה תְּמִיד, וּלְגַרֵּשׁ וּלְבַטֵּל הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה מִמְּנִי, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם שְׁלִיטָה וְאַחִיזָה בִּי כְּלָל, רַק אֲזַכֶּה לִהְיוֹת אִךְ שְׂמֵחַ תְּמִיד.

וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִלְנוּ מִכָּל מִינֵי חֲלָאִים וּמִכְאוּבִים וּמִכָּל מִינֵי חֲלָשׁוֹת, וְתִחַמַּל עַל כָּל חוּלֵי עַמְּךָ

ישראל אשר כבר נפלו למשכב, שתשלח להם מהרה זעה טובה, ועל ידי זה יצאו מהם כל הארסיים רעים של הדמים העכורים, ועל ידי זה תרפאם רפואה שלמה ברחמיך. ותשלח עליהם ועלינו שמחה גדולה באמת. ונזכה שיהיה נמשך עלינו תמיד השמחה של יום טוב על ידי זעה טובה דקדשה, שנזכה להכניס כל כחותינו בשעת עשית כל מצוה ומצוה וכל דבר שהוא רצונך, עד שנזכה להזיע זעה טובה. ועל ידי זה נזכה תמיד לשמחה של יום טוב, לגיל ולשמח בך תמיד בכל יום ויום, על אשר זכיתנו ברחמיך הרבים, ובחרת בנו מכל העמים ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת.

רבנו של עולם אתה יודע כמה וכמה מזיק לנו העצבות חס ושלום, אבל מה נעשה והעצבות והמרה שחורה מתגברים עלינו בכל פעם בהתגברות גדול בלי שעור, עד אשר "כשל פח הסבל" ומה נעשה ועונותינו עשו, אף כבר הזהרתנו שאף על פי כן צריכין להתחזק להיות בשמחה תמיד, וכל אדם כמו שהוא צריך להתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה, ולהכריח עצמו בכל הפחות להיות בשמחה תמיד.

על כן באתי לפניך מלא רחמים שתחוס ותחמל ותרחם עלינו בכל עת, ותעזרנו לשמח את נפשנו בכל מיני עצות ודרכים, באפן שנזכה להרחיק העצבות מאתנו בכל עת, ולהיות בשמחה תמיד, עד שנזכה שיהיה נמשך עלינו בכל יום ויום השמחה של יום טוב קדש, ונזכה להתבונן ולהאמין במעשיי ונפלאותיו, אשר הוא עושה עמנו בכל יום נפלאות ונסים גדולים ונוראים לחזקנו ולאחזנו לבל נמוט לעולם חס ושלום, כאשר כבר גלית דעתנו לראות מעט מרחוק חסדיך ונפלאותיך וטובותיך שאתה עושה עמנו בכל יום ובכל עת ובכל שעה, כמו שכתוב: "מאת יי היתה זאת היא נפלאות בעינינו. זה היום עשה יי נגילה ונשמחה בו. שמח נפש עבדך, פי אליך

”נפשי אשא”. חזקני ואמצני ועזרני והושיעני בדרך חסדיך ונפלאותיך הנוראות שאזכה להיות בשמחה תמיד באמת, אמן כן יהי רצון.

ז

מיוסד על תורה ז' בליקוטי מוהר"ן תנינא

”רחמיך רבים” כמשפטיך חניני. רחום וחנון ”אך אפים ורב חסד. חנון ורחום” אך אפים וגדל חסד, טוב ”לכל ורחמי על כל מעשיו. כרחם אב על בנים” כן תרחם עלינו. ”אל תזכר לנו עוונות ראשונים, מהר יקדמונו רחמיך כי דלוננו מאד. ”אל רחום וחנון, אך אפים ורב חסד ואמת”. אבינו אב הרחמן המרחם רחם נא עלינו ברחמיך הרבים ברחמיך הגדולים ברחמיך האמתיים. חוסה עלינו כרב רחמיך כגדל חסדיך, המון מעיך ורחמיך אל יתאפקו עלינו, יעוררו רחמיך וחנינותיך על בניך, וראה ענינו ועמלנו, וחמל עלינו למענך מלא רחמים רבים תמיד. ותן לנו מנהיג אמתי שיהיה רחמן באמת, וקיים לנו מקרא שכתוב: ”כי מרחמם ינהגם”.

רבנו של עולם, ”רעה ישראל האזינה נוהג בצאן יוסף, יושב הפרובים הופיעה”. אתה עשית עמנו חסדים רבים ועצומים בכל דור ודור, ונתת לישראל בכל דור ודור מנהיגים אמתיים אשר הורו את ישראל את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו. חוסה עלינו גם עתה בדור הזה ושלח לנו רועה נאמן מנהיג אמת רחמן אמתי, אשר יוכל לנהג אותנו ברחמים ובחמלה כמו משה רבנו עליו השלום, שירחם עלינו ברחמנות האמתי להוציא אותנו מעוונות, אשר זהו עקר הרחמנות על עמך ישראל, כי זהו עקר הרחמנות הגדול מכל מיני רחמנות להוציא ישראל מעוונות. כי אתה יודע גדל קדשת נפשנו בשרשנו, אשר כל נפשותינו חצובות ונמשכות ממקום גבה

ועליון ודק וקדוש מאד מאד, ואנו רחוקים לגמרי מעון, ואין שום עון ופגם שיה לנו כלל, לגדל דקותנו ורוחניותנו בשרשנו, עד אשר אי אפשר לנו לשא עלינו על עון אחד, מכל שפן על עוונות וחסוטים ופשעים רבים ועצומים ופגמים גדולים ונוראים אשר נלפדנו בהם.

רבנו של עולם מלא רחמים, אתה לבד יודע גדל הרחמנות אשר עלינו בעת הזאת בכלליות ובפרטיות על כל אחד ואחד מישראל, כי רע ומר כי נגע עד הנפש, "כי עוונותי עברו ראשי, כמשא כבד יכבדו ממני", "הבט משמים וראה" ה'יש מכאוב כמכאובי העון לנפש ישראל הקדושה והטהורה והנוראה ודקה ורוחנית מאד מאד. ואתה יודע שכל היסורים שבעולם, אינם נחשבים ליסורים כלל, כנגד יסורי הנפש מישראל כשנופלת באיזה עון ופגם חס ושלום, מכל שפן וכל שפן בעוונות רבים חס ושלום. אוי לנו מאד, "אוי נא לנו כי חטאנו". כי מי יוכל לסבל כבד משאות פאלה, ואיכה תעצר כח נפש דק ורוחני כזה, זכה וצחה קדושה וטהורה, מגדלת בהיכל המלך לפני ולפנים, "בת מלך פנימה", שתשא עליה גשמיית כזה, עכירות כזה, לכלוף וטנוף וזחמה של עון אחד. "איכה יועם זהב, ישנא הכתם הטוב. תשתפכנה אבני קדש, בראש כל חוצות". לא ידעתי נפשי, איך אני יכול לחיות אפלו יום אחד, כי נלאתי נשא על מדהבה של עוונות ופשעים ופגמים רבים ועצומים פאלה. מה נתאוונן ומה נאמר "מה נדבר ומה נצטדק, האלהים מצא את עון עבדיך", הננו בידיך כחמר ביד היוצר.

חוסה עלינו רחם עלינו חמל עלינו, כרב רחמיך כעצם חמלתך כגדל חסדך, ושלח לנו מהרה מנהיג אמתי שיהיה רחמן גדול באמת, וידע איך להתנהג עם הרחמנות, איך לרחם על כל אחד ואחד. ויכניס בנו הדעת הקדוש, ויורה אותנו דרך ועצה שלמה, ויוציאנו בכחו הגדול מכל החסוטים ועוונות ופשעים, ויגרש ויבטל מאתנו את כל הרוח שטות שנדבק ונאחז בנו, ולא נשוב עוד לכסלה. ולא נחטא

עוד, ולא נעשה עוד הרע בעיניך, אם און פעלנו לא נוסף, "שמרה נפשי והצילני, אל אבוש כי חסיתי בך". כי אתה לבד יודע גדל הרחמנות שיש על האדם בעולם הזה, אשר אנו הולכים בעולם הזה נע ונד מבלבל ומטורף, "כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שגינו כמו הגה". וכבר חלפו ועברו עלינו ימים ושנים הרבה, ועדין לא שבנו מטעותנו.

רבנו של עולם אדון הרחמים והסליחות, עוררה נא ברחמיך וחסדיך את המנהיג הראשון האמתי שהוא משה רבנו עליו השלום עם כל הצדיקים האמתיים הפלולים בו, שיעמדו בעזרתנו ויגמרו מהרה מה שהתחילו לקרבנו אליך אבינו שבשמים, ולהחזירנו בתשובה שלמה לפניך:

ועתה ארים קולי ואקרא אליהם בקול מר ואען ואמר, צדיקי יסודי עולם, אבירי הרועים, מנהיגי ישראל האמתיים, אשר היו בכל דור ודור, קומו נא עמדו נא, עוררו נא, התניצבו נא, חלו נא פני אל במיטב הגיון, עמדו נא בעזרתנו בעת צרה הזאת בעוקבא דמשיחא, אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם. כי הלא אתם בעצמכם הודעתם לנו שאין שלמות להנשמה כשנסתלקת למעלה, שתהיה רק למעלה ולא למטה, אפלו אם נסתלקה למקום שנסתלקה, רק עקר שלמות הנשמה הוא כשהיא למעלה למעלה שתהיה למטה למטה גם כן, ותאיר בבני עולם הזה השפל, לרחם עליהם להוציאם מצוונות, ולהאיר בהם הדעת הקדוש, להודיעם כי יי הוא האלהים, לדעת כי יש אלהים שליט בארץ. כי אתם ידעתם כי עקר תענוגיו ושעשועיו של השם יתברך הוא רק כשעולה למעלה העבודה של עולם השפל הזה, כי יש להשם יתברך מלאכים ושופים ואופנים וחיית הקדש ועולמות הרבה שעובדים אותו תמיד, ועושים באימה וכיראה רצון קונם, ואף על פי כן עקר תענוגיו ושעשועיו יתברך כשעולה למעלה העבודה של עולם השפל הזה, כאמור: ואבית תהלה

מגושי עפר, מקרוצי חמר, מגלומי גוש, מחסרי דעה, מריקי שכל, והיא תהלתך. ועתה עתה, אדונינו מורינו ורבותינו, אבותינו הודינו זיונו ותפארתנו, עטרת ראשנו, אן פניתם אן פניתם, על מי עזבתם אותנו, על מי נטשתם מעט הצאן הזה, בין דבים ואריות וחיות רעות רבים מאד, והיכן היא ההשארה שהשארתם אחרים להנהיג את ישראל במקומכם, כמו שאתם רוצים באמת, כי נשארנו פתחן בראש הקר וכנס על הגבעה. ולמה "תהיה עדת יי כצאן אשר אין להם רועה. המזכירים את יי, אל דמי לכם". אל תחרישו ואל תשקטו, עד אשר ישלח לנו מושיע ורב ומנהיג אמתי, להצילנו מעוונות ומחטאים, ומכל מיני פגמים שבעולם, ויקרבונו אליו ותברך ולעבודתו חיש קל מהרה. וכאשר החלתם חסדכם עמנו פן תגמרו בעדנו, ומה שיהיה הוא שיהיה, שנזכה גם בדור הזה למנהיג אמתי שיהיה בבחינת משה, כי אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא, וכבר הבטחתנו שלא תעזבו אותנו לעולם.

רבנו של עולם, בעל הרחמים בעל הרצון בעל הטוב והחסד בעל החמלה והחנינה, רחם עלינו ברחמיך הרבים, וזכנו נא בכלח וזכות חסדיך וצדיקיך עושי רצונך יראיך ותמימיך אשר הם האוצר של יראת שמים שלך ותמשיך עלינו מאוצרם הטוב יראה ופחד ואימה משמך הגדול והקדוש, שנזכה שיהיה לנו יראת שמים באמת, ותהיה יראתך על פנינו לבלתי נחטא עוד לעולם. ותמשיך עלינו יראתך הקדושה תמיד, יראה תפאה ויראה עלאה, יראת הענש ויראת הרוממות. ונזכה מעתה לעבדך באמת באימה וביראה ובאהבה, ולא נסור מרצונך ימין ושמאל, עד שנזכה על ידי היראה שלמה להעמיד בנים ותלמידים הגונים בעולם, שיזכה כל אחד ואחד אני וכל עמך בית ישראל, להכניס הדעת דקדושה בבנינו ויוצאי חלצינו ובתלמידים הגונים, כמו שכתוב: "והודעתם לבניך ולבני בנך". וכל דבורנו ועסקנו בזה העולם יהיה רק בתורתך ועבודתך, שנזכה תמיד שכל

אָחד וְאָחד יַעֲסֹק וַיְדַבֵּר עִם חֲבֵרוֹ בִּירְאֵת שָׁמַיִם בְּכָל יוֹם וַיִּקְבְּלוּ
 דִּין מִן דִּין תּוֹרָה וְדַעַת אֱלֹהִים וַיְרְאֵת שָׁמַיִם, וַיַּעֲזֹר וַיִּזְרַז וַיַּחֲזֹק כָּל
 אָחַד וְאָחַד אֶת חֲבֵרוֹ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. כִּי כָּבֹד גְּלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי
 חֲכָמֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים, שְׁנֵה עָקַר הַהֲשָׁאָרָה וְהַחֲלִיפוֹת שְׁנִשְׁאָר מִן הָאָדָם
 אַחַר מִיתָתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי אֵין נִשְׁאָר מִן הָאָדָם כְּלוּם בְּעוֹלָם הַזֶּה
 אַחַר פְּטִירָתוֹ כִּי אִם דַּעְתּוֹ וְדַבּוּרָיו הַקְּדוּשִׁים שְׁנִזְכָּה לְהֵאִיר בְּחַבְרָיו
 וּבְנָיו. וְהִזְהַרְתָּ אוֹתָנוּ שְׁכָל אָדָם צָרִיךְ לַעֲסֹק בָּזֶה, אֲפִלוּ הַפְּחוֹת
 שֶׁבַּפְּחוֹתִים, כִּי כָּל אָחַד וְאָחַד מִיִּשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ דַּעַת וְדַבּוּרִים קְדוּשִׁים
 מֵהַ שְׁאִין בְּחַבְרָו, וְצָרִיךְ לְהֵאִיר דַּעְתּוֹ בְּחַבְרָו וּבְבָנָיו וּבְכָל הָעֲנָפִים
 הַשִּׁיכִים לְנִשְׁמָתוֹ, כִּי זֶה עָקַר יֵשׁוּב הָעוֹלָם, כְּשֶׁהָעוֹלָם יוֹדְעִין מֵהַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ וְתוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה.

עַל-בֵּן בָּאֵנוּ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי הַרְאֵשׁוֹנִים
 וְהָאַחֲרוֹנִים. מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לָנוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים, וְתַעֲזֹר לָנוּ וְתִזְכְּנוּ שִׁיְהִיָּה נִשְׁאָר זְכָרְנוּ לְדוּרֵי דוֹרוֹת, וְלֹא יִפְסֹק
 חֶבֶל הַקְּדוּשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם. שֶׁתִּשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ יְרֵאֵת שָׁמַיִם בְּאַמֶּת,
 בְּאִפֵּן שְׁנִזְכָּה שִׁיְהִיו דְּבָרֵינוּ נִשְׁמָעִים תָּמִיד לְעִבּוּדְתְּךָ וּלְיִרְאֵתְךָ, וְנִזְכָּה
 בְּכָל יוֹם תָּמִיד לְדַבֵּר עִם חֲבֵרֵינוּ וּבְנֵינוּ בִּירְאֵת שָׁמַיִם, וַיִּתְקַיְמוּ דְבָרֵינוּ
 וְדַעְתָּנוּ אֲצֵלָם וְלֹא יַעֲבֹרוּ דְבָרֵינוּ מִלִּבָּם חֵס וְשָׁלוֹם, רַק יִכְנָסוּ דְבָרֵינוּ
 הָאֲמִתִּיִּים בְּלִבָּם, וַיִּשְׁמְעוּ וַיִּתְקַיְמוּ אֲצֵלָם לְעַד כִּיִּתַד חֲזָק בַּל יִמוּט.
 וַיִּשׁוּבוּ אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, בְּאִפֵּן שְׁנִזְכָּה כְּלָנוּ לְהֵאִיר בְּהָעֲנָפִים הַיּוֹצְאִים
 מֵאִתָּנוּ, לְהֵשִׁיב בָּנִים וְתַלְמִידִים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה בְּעוֹלָם, עַד שֶׁבְנֵינוּ
 וְתַלְמִידֵינוּ יִזְכּוּ לְהוֹלִיד עוֹד בָּנִים וְתַלְמִידִים רַבִּים לְהֵאִיר בָּהֶם הַדַּעַת
 הַקְּדוּשׁ שֶׁשִּׁמְעָנוּ וְקִבְּלָנוּ מִפִּי רַבּוֹתֵינוּ וְחֲכָמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה, וְכֵן
 מִדּוֹר לְדוֹר לְעוֹלָם. "דּוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ יִגִּידוּ". וַיִּקְיֵם
 בָּנוּ מִהֲרָה מִקְרָא שְׁכָתוּב: "וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יי, רוּחִי אֲשֶׁר
 עָלֶיךָ וַיְדַבְּרִי אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ, לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע
 זֶרַע, אָמַר יי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם".

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שנוזקה להשיג אורות המקיפין, שנוזקה להבין ולהשפיל ולהכניס בתוך פנימיות שכלנו כל הדעת והשכל שלא היינו יכולין להבין עד הנה. ונוזקה לעלות בכל עת מדרגא לדרגא וממעלה למעלה בקדושה ובטהרה גדולה, ולהאיר בכל פעם השכל והדעת דקדושה בבנים ותלמידים הגונים, ולהשיג בכל עת מקיפין חדשים ולהכניס אורות המקיפים לתוך פנימיות השכל.

אבינו אב הרחמן, המרחם רחם נא עלינו, ותן בלבנו בינה להבין ולהשפיל לשמע ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה, עד שנוזקה להשיג אורות המקיפין העליונים, שהם עקר שעשוע ותענוג עולם הבא, שהם אריכת הימים והשנים, חיים טובים וארוכים באמת, שהם המקיפים שלמעלה מהזמן, שהם רב טוב הצפון וגנוז ליראיך. אשר כל הזמן של כל העולם הזה מה שהיה ומה שיהיה אינו עולה כלל פנגד יום אחד, ואפלו פנגד שעה אחת של העולם הבא, שהוא למעלה מהזמן, שהוא יום שכלו ארוך וטוב, אשרי מי שיזכה לזה.

ותורני ותלמדני תמיד לצמצם את שכלי, שלא אתחיל להכנס בחקירות וקשיות כלל, ואזכה לדעת מה לדבר עם חברי, ולשום סיג לדברי לשתק במקום שאני צריך לשתק. ולא אהרס את הגבול חס ושלוש, באפן שלא אכנוס חס ושלוש בקשיות וחקירות שאסור לי לחקר ולהקשות. ותגן עלי ותשמרני ותצילני תמיד שלא יבואו על לבי ודעתי החקירות והקשיות והתרוצים שהם למעלה מהזמן, אשר אין הזמן מספיק לבאר הקשיות והתרוצים שיש שם.

רבנו של עולם מלא רחמים, שמרה נפשי והצילני מפל מיני קשיות וחקירות. זכני להאמין בך באמונה שלמה לבוד בלי שום חקירות וקשיות כלל, רחק מדעתי וממחשבתי ומלבי כל מיני

חקירות ובלבולים וכל מיני קשיות ותרוצים בדרךכיף הקדושים. ולא אתחיל לחקר שום חקירה כלל בחקירות האלהות, רק אתחזק ואתאמץ באמונה שלמה לבד באמת ובתם לכב. מריה דעלמא פלא, התמים במעשיו, התם ומתמם עם תמימים, זכני לתמימות באמת, ואזכה לקים באמת מקרא שכתוב: "תמים תהיה עם יי אלהיך. אשכילה בדרך תמים, מתי תבוא אלי, אתהלך בתם לכבי בקרב ביתי. לכב עקש יסור ממני רע לא אדע. עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי. הולך בדרך תמים הוא ישרתני. ואני בתמי אלה פדני וחנוני. תם וישר יצרוני פי קויתיך". ונאמר: "אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת יי".

חום וזמל עלי, וזכני לעבד אותך בתמימות גדול באמת ובאמונה שלמה ובפשטות גמור, עד שאזכה לעבר ולעלות על כל החכמות שבעולם, שיאיר עלי הארת הרצון העליון ואזכה לכסף ולהשתוקק ולהתגעגע אליך באמת ברצון מפלג מאד מאד בלי שעור, ואזכה לחיי עולם הבא ליום שכלו ארץ טוב, ונזכה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשיח ולחיי העולם הבא. ואזכה ברחמיך להשיג ולהרגיש חיי עולם הבא בעולם הזה, ולראות עולמי בחיי, שאזכה להשיג תקופות הימים ותקופות השנים, להשיג בעולם הזה המקיפים של עולם הבא הנקראים ימים, והמקיפים הנקראים שנים. ותשפיע עלינו שפע הכתר עליון דקדשה, ושם תטהרנו מכל חטאתינו ונעוונותינו ופשענו ויתפכו שם כל עוונותינו לזכיות.

ובכן תרחם עלינו אבינו אב הרחמן, יי אלהי השמים ואלהי הארץ, הכל יכול וכוללם יחד, ותאיר עלינו אור קדשת הצדיקים האמתיים המאירים בכל העולמות כלם, בעולמות עליונים ובתחתונים, בדרגי מעלה ובדרגי מטה, ויאירו ויודיעו לדרגי מעלה שעדין אינם יודעים בידיעתו ותברך כלל, ויעוררו ויקיצו את כל הדרגי

מטה, את כל השוכני עפר המנחים בדיוטא התחתונה, בשפל המדרגה, ויאירו בהם ויגלו להם, פי מלא כל הארץ כבודו. ויעוררו ויחזקו את כל הנפשות הנפולות שנפלו למקום שנפלו, כל אחד ואחד כפי ירידתו, ויחיו ויעוררו ויקיצו אותם, אפלו הנפשות הירודות מאד, שנפלו בעוונות ובעברות גדולות. על כלם יגיעו רחמיהם, ויחיו וישיבו נפשותם החלושות הפגומות מאד, נפש החוטאת, נפש המרה מאד, יחוסו על דל ואביון, ונפשות אביונים יושיעו, ויעוררו ויחזקו ויאמרו אותם, שאף-על-פי-כן אל יתאשו עצמן בשום אפן בעולם, פי מלא כל הארץ כבודך, ובכל מקום אתה נמצא, וגם בהשאול תחתיות יכולין להתקרב אליך פי לית אתר פנוי מנך ואין שום יאוש בעולם כלל.

רבנו של עולם, מלא רחמים בכל עת ובכל רגע תמיד, רם ונשא מרום וקדוש תשכן "ואת דכא ושפל רוח, להחיות רוח שפלים, ולהחיות לב נדכאים, אם על המלך טוב תנתן" לנו נפשונו בשאלתנו ועמנו בבקשתנו. רחמן מלא רחמים, יצא דבר מלכות מלפניך ותען ותאמר "נבילתי יקומוץ הקיצו ורננו שוכני עפר". ותגלה על ידי צדיקיך האמתיים טובך וחסדיך הרבים פי לא תמנו פי לא כלו רחמיך לעולם, ועדין אתה עמנו תמיד. פי "אתנו ואצלנו ועמנו וקרוב לנו גם עתה. "פי לא יטש יי את עמו בעבור שמו הגדול".

טוב ומטיב, מלא רחמים, החיינו נא, השיבנו נא, "סמכוני באשיות רפדוני בתפוחים, פי חולת אהבה אני". עוררני נא, הקיצני נא, אתה יי חנני ורחמיני, הקם "על סלע רגלי כונן אשורי", אמצני ויחזקני נא ביראתך ובעבודתך, "אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי". אמץ ויחזק רפיון ידי, באפן שאזכה לשוב אליך באמת חיש קל מהרה, ואבטח ביי ולא אמצד לעולם, ולא אפל בדעתי משום דבר שבעולם. "הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד, פי עזי וזמרת יה יי, ויהי לי לישועה". אבטח בשם יי ואשען באלהי, פי לא

תעזב אותי לעולם. ונזכה להשיג בשלמות השגת דרי מטה שהיא השגת "מלא כל הארץ כבודו". ונזכה להרגיש בכל עת ורגע אלהותך עלינו, ונדע ונאמין באמת כי מלא כל הארץ כבודך, ואתה ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, ולית אתר פנוי מנך, כמו שכתוב: "אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יי, הלא את השמים ואת הארץ אני מלא". ונזכה לקיים באמת מקרא שכתוב: "שויתי יי לנגדי תמיד", ונדע ונפיר ונרגיש בכל עת וראתך ואימתך עלינו, שנזכה לדעת באמת ובאמונה שלמה אשר אתה עומד עלינו בכל עת ורגע, ומפניך לא אסתר. ותהיה יראתך על פני תמיד לבלתי אחטא, ואזכה להתירא ולפחד תמיד מפני פחד יי ומחדר גאונו, ולהתקרב אליך ולהתדבק בך באמת בדבקות גדול כרצונך הטוב. ותזכנו ותעזרנו שיהיה נכלל אצלנו שני ההשגות יחד, השגת דרי מטה עם השגת דרי מעלה, אשר הם שואלים "איה מקום כבודו" ונזכה לדעת באמת כי לית מחשבה תפיסא בך כלל, ותכלית הידיעה אשר לא נדע, כי לגדלתך אין חקר.

רבוננו של עולם סתים וגליא, "המגביהי לשבת, המשפילי לראות בשמים ובארץ, מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון", הקם והרם דל ואביון כמוני, מעפר ומאשפות. כי אתה "כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה". זכנו שיכללו ויאירו בנו יחד השגת הבן והתלמיד, שהיא השגת דרי מעלה ודרי מטה. ויהיו נכללין כל העולמות יחד, עליון בתחתון ותחתון בעליון, באפן שנזכה ליראה שלמה באמת, ולא נתבטל במציאות חס ושלום, רק נזכה להרגיש מלוי אלהותך בכל הארץ בהדרגה ובמדה פלול יחד מהשגת "מלא כל הארץ כבודו ואיה מקום כבודו", באפן שנזכה ליראה שלמה מפניך תמיד כרצונך הטוב באמת.

ובכן תזכנו ברחמיך הרבים ותעזרנו ותושיענו שנזכה שיאיר עלינו בשעת אכילתנו הארת הרצון הקדוש. ותתן לנו כח ועז וגבורה

מאתך, ונזכה להיות "אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שונאי בצע",
 כי אתה הנותן כח לעשות חיל, עזרנו וחקנו ואמצנו ביראתך
 הקדושה, וזפנו ברחמיך שנהיה גבורים אנשי חיל באמת פרצונך
 הטוב, ותתן לנו ממשלה דקדשה כי "העשר והכבוד מלפניך ואתה
 מושל בכל, ובך פח וגבורה, ובך לגדל ולחזק לכל". זפנו שיהיה
 לנו חלק טוב בהמלכות והמשלה דקדשה, באפן שנוזכה להמשיך
 פרנסה טובה בהרחבה גדולה לנו ולכל אנשי ביתנו ולכל התלויים
 בנו מעמך בית ישראל.

רבנו של עולם אתה יודע עצם דחקנו ועמלנו ומעוט וצמצום
 הפרנסה שנתמצטה מאד פרנסת עמך בית ישראל, בפרט פרנסת
 הפשירים החפצים לכנס בדרך הקדש ולעבדך באמת, אשר פרנסתם
 דחוקה מאד, ורבים נמנעים הרבה מעבודת השם יתברך מחמת עול
 וטרדת הפרנסה. רחם עלינו למען שמך, ותשפיע עלינו שפע טובה
 ופרנסה טובה לנו ולכל עמך בית ישראל, ובפרט להחפצים ליראה
 את שמך. עזרנו והושיענו שלא תמנע ותעכב אותנו הפרנסה
 מעבודתך באמת כי לך לבד עינינו תלויות "כלם אליך ישברון לתת
 אכלם בעתו". כי אין אתנו יודע עד מה שום סבה ועסק בדרך הטבע
 איך להמשיך פרנסה כי אם עליך לבד אנו נשענים, ועינינו לך
 מיחלות עד שתחננו ברחמיך ובחסדיך הרבים, ותתן לנו פרנסותינו
 בעתו במועדו ובזמנו. ותזמין לנו כל פרנסותינו קדם שנוצטרך להם
 באפן שלא תבלבל אותנו טרדת הפרנסה מעבודתך כלל. ותעורר כח
 מלכותך ותעלה ותקבל המלכות דקדשה שפע הפרנסה טובה לכלליות
 עמך בית ישראל מהידים שיש בים החכמה. ותמשיך פרנסה טובה
 עלינו מרצון העליון כמו שכתוב: "עיני כל אליך ישברו, ואתה נותן
 להם את אכלם בעתו. פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון". ותתן
 ותחלק ותשחק, הפרנסה לכל אחד ואחד כפי מה שצריך באמת
 לעבודת השם יתברך, באפן שנוזכה כלנו לעבדך באמת. ותספיק לנו

כָּל צָרְכֵינוּ בְּכבוֹד וְלֹא בְבוּזֵי, בְּהִתֵּר וְלֹא בְאִסוּר, בְּנִחַת וְלֹא בְצַעַר
מִתַּחַת יָדְךָ הִרְחַבְהָ וְהִמְלֵאָהּ. וְאַל תְּצַרִיכֵנוּ לֹא לַיָּדֵי מִתְנַת בְּשׂוֹר וְדָם
וְלֹא לַיָּדֵי הַלְוָאָתָם. וְנִזְכָּה לְקַבֵּל הַפְּרִנָּסָה בְּקִדְשָׁה גְדוּלָּה, וַיֵּאִיר בְּתוֹכָהּ
הָאֵרֶת הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן דְּקִדְשָׁה. וְתַעֲזָרֵנוּ לְשַׁבֵּר תְּאֻנֹת אֲכִילָה לְגַמְרֵי,
וּלְקַדֵּשׁ אֶת אֲכִילָתֵנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוּלָּה, וְנֹאכַל לְשִׂמְךָ לְבַד, וְנִזְכָּה לְקַבֵּל
וּלְהִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הַיְרָאָה הַקְּדוּשָׁה הַנְּגִשֶׁת וּבָאָה עַל הָאָדָם בְּעַת
הָאֲכִילָה.

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, אֲדִירָנוּ, בּוֹרְאָנוּ, גּוֹאֲלָנוּ, יּוֹצְרָנוּ, קְדוֹשְׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב,
רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמְּלִיךְ טוֹב וְהַמְטִיב לְכָל, שׁוֹבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ הָאֱמֵתִי,
שְׁמֵרָנוּ וְהַצִּילָנוּ לְכָל נְטָה דְעַתְּנוּ וּלְכַבְּנוּ אַחֵר הַטּוֹב הַמְדַמָּה, רַק נִזְכָּה
לְשַׁבֵּר כָּל תְּאֻנֹת הַמְדַמִּיּוֹת, תְּאֻנֹת הַבְּהִמִּיּוֹת. וְנִזְכָּה לְדַבֵּק מִחֻשְׁבְּתֵנוּ
בְּטוֹב הָאֱמֵתִי בְּטוֹב הַנְּצַחִי, לְהִתְעַנֵּג עַל יְיָ וּלְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצַחוֹת
נִפְשָׁנוּ. וְתַהֲיֶה אֲכִילָתֵנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוּלָּה וּבְאִימָה וּבְיִרְאָה גְדוּלָּה.
וְתַעֲזָרֵנוּ וְתַזְכֵּנוּ שְׂמִימְשִׁךְ עָלֵינוּ בְּשַׁעַת אֲכִילָתֵנוּ הָאֵרֶת הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן,
שְׁנִזְכָּה לְכֶסֶף וּלְחֶמֶד וּלְהִשְׁתַּוְּקֶק וּלְחִשׁוֹק וּלְהִתְנַעֲנַע אֵלֶיךָ בְּאֱמֵת
בְּרְצוֹן מִפְּלֶג מְאֹד מְאֹד, בְּלִי שַׁעוֹר וְעַרְךָ בְּתַכְלִית הַבְּטוּל עַד אֵין
סוּף, עַד שֶׁלֹּא גִדַע כָּלֵל מֵה אָנוּ רוֹצִים, וַיֵּאִיר עָלֵינוּ הָאֵרֶת הַרְצוֹן
שְׂיִהְיֶה לְעֵתִיד בְּעוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב: "כַּעַת יֵאָמֵר לְיַעֲקֹב
וּלְיִשְׂרָאֵל, מַה פָּעַל אֵל". וְנֹאמֵר: "מַה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאֶיךָ,
פָּעַלְתָּ לְחוֹסִים בְּךָ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם", וְנֹאמֵר: "עֵינֵי לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים
זוֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לוֹ".

וּזְכֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַדְשֵׁת חֲנֻכָּה, וְתַעֲזָרֵנוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה
שְׁנִזְכָּה לְפַעַל בְּקִשְׁתֵּנוּ וּמִשְׁאֲלוֹתֵנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים הַקְּדוֹשׁ,
שְׁתַּמְחַל וְתִסְלַח לְעוֹנוֹתֵינוּ וּלְעוֹנוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתַעֲבִיר
אֲשַׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. "סְלַח נָא לְעוֹן הָעַם הַזֶּה כְּגִדְל חֲסִדְךָ,
וּכְאֲשֶׁר נִשְׂאֵת לְעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנּוֹה". וְשֵׁם נֹאמֵר: "וַיֵּאמֶר יְיָ
סְלַחְתִּי כְּדָבָרְךָ". סְלַח נָא מַחֵל נָא כְּפָר נָא עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ

וּפְשַׁעֵינוּ שְׁחָטָאנוּ וְשַׁעֲוֵינוּ וְשִׁפְשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ מִנְעוּרָנוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה. "חַנּוּנֵי אֱלֹהִים כְּחֶסֶדְךָ כָּרֹב רַחֲמֶיךָ מְחַה פְּשָׁעֵי. הָרַב כְּבִסְנֵי מַעֲוֵנֵי וּמַחֲטָאֵי טְהַרְנֵי. הַסֵּתֵר פָּנֶיךָ מִחֲטָאֵי וְכָל עֲוֹנוֹתֵי מְחַה". וְנִזְכָּה עַל יְדֵי הַמַּחֲלָה וְהַסְּלִיחָה שֶׁל יוֹם הַכְּפוּרִים לְקַבֵּל עַל יְדֵי זֶה קְדֻשַׁת יְמֵי הַחֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים, שֶׁהֵם חֲנֻכַּת הַבַּיִת, וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ בִּימֵי הַחֲנֻכָּה קְדֻשַׁת הַבַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ.

וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְתַבְּנֵה לָנוּ אֶת בֵּית קְדֻשָּׁנוּ וְתַפְאֲרָתָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְשֵׁם נִקְרִיב לְפָנֶיךָ אֶת קְרֻבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, לְטְהַרְנוּ מִעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלְסַלֵּחַ חַטָּאתֵינוּ. וְנִזְכָּה לְהַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם וְיוֹם קְרֻבָּנוֹת הַתָּמִיד בַּבֶּקֶר וּבָעֶרֶב. וּבְזִכּוֹת הַתָּמִיד שֶׁל שַׁחַר תִּמְחַל לָנוּ עַל כָּל הָעֲוֹנוֹת שֶׁל לַיְלָה, וּבְזִכּוֹת הַתָּמִיד שֶׁל בֵּין הָעֶרְבִים תִּמְחַל לָנוּ עַל כָּל הָעֲוֹנוֹת שֶׁל הַיּוֹם. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדוֹל הַרְחָמְנוֹת שֶׁעַל יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁהֵם נוֹפְלִים בְּעֲוֹנוֹת חַס וְשָׁלוֹם, אֲשֶׁר אֵין רַחֲמָנוֹת בְּעוֹלָם גְּדוֹל מְזֶה, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ עֲצָם קְדֻשָּׁתָנוּ בְּשִׁרְשָׁנוּ וְעֲצָם דְּקוּתָנוּ וְרוּחַנִּיּוּתָנוּ שֶׁאֵנוּ רַחוּקִים לְגַמְרֵי מַעֲוֹן, וְאֵין עוֹן שֶׁיֵּךְ לָנוּ כָּלֵל, וְאֵין אָנוּ יְכוּלִין לְשֹׂא עָלֵינוּ עַל מַשְׁאוּי הָעֲוֹנוֹת אֲפֹלוּ יוֹם אֶחָד. וְעַקֵּר הַרְחָמְנוֹת הַגְּדוֹל מִכָּל מִינֵי רַחֲמָנוֹת הוּא לְהוֹצִיא אוֹתָנוּ מִעֲוֹנוֹת וּחֲטָאִים וּפְגָמִים, אֲשֶׁר רַק זֶה הוּא עֵקֶר הַרְחָמְנוֹת הַאֲמִתִּי, וְאֵין שׁוֹם רַחֲמָנוֹת בְּעוֹלָם נֶחֱשָׁב כָּלֵל כִּנְגֵד זֶה הַרְחָמְנוֹת. עַל כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ נִתְּתָ לָנוּ אֶת בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ לְכַפֵּר עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וּמַעַת אֲשֶׁר חָרַב בֵּית מִקְדָּשָׁנוּ, חֲשָׁכוּ עֵינֵינוּ, וְאֵין אָנוּ יְכוּלִים לְנַקוֹת עֲצָמָנוּ מִעֲוֹנוֹת, כִּי אֵין מִי שִׁיכַפֵּר בְּעַדָּנוּ, אֲשֶׁר צָרָה הַזֹּאת גְּדוֹלָה מִכָּל הַצָּרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, כְּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כָּל. וּכְבָר חָלְפוּ וְעָבְרוּ קְרוֹב לְאַלְפִים שָׁנָה מִיּוֹם הַחֲרָבָן, אֲשֶׁר אָנוּ הוֹלְכִים תּוֹעִים וְחֲשָׁכִים פִּיתוּמִים וְאֵין אָב.

אֲדוֹן, הַקָּל עָלָנוּ, וְשִׁלַּח יְשַׁע לְגַאֲלָנוּ. חוּס וְחַמַּל וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְאָמַר לְצָרוֹתֵינוּ דִּי, וְתַמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִּיּוֹת בְּגוּף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן, וְתַגְּאוֹל וְתַפְדָּה נְפִשָׁנוּ מִכָּל הַחֲטָאִים וְהָעֲוֹנוֹת

והפְּשָׁעִים, ומְכַל מִיָּנִי פְּגָמִים שְׁבַעְעוֹלָם, ומְכַל הַתְּאֻזוֹת וְהַמְדוֹת רָעוֹת. וְתִבְנֶה לָנוּ אֵת בַּיִת מִקְדָּשֵׁנוּ בְּנִין עוֹלָם עָדֵי עַד, וְיָשׁוּבוּ כְּהַנִּים לְעִבּוֹדְתֶם וְלוֹיִם לְדוֹכְנָם וְיִשְׂרָאֵל לְמַעֲמָדָם. וְתִמְשִׁיף וְתֵאִיר עָלֵינוּ עַל יְדֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים קִדְשֵׁת הַדְּעַת הַקְּדוֹשׁ הַכְּלוּל מִהַשְּׁגָת בֵּין וְתִלְמִיד דְּקִדְשָׁה, שֶׁהוּא אֶסְפָּקְלָרְיָא הַמְּאִירָה וְאֶסְפָּקְלָרְיָא שְׁאִינְהָ מְאִירָה. וְנִזְכָּה לְדַעַת כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים. וְתִצִּיל אוֹתָנוּ מֵרוּחַ שְׁטוֹת וְשִׁגְעוֹן, וּמְכַל מִיָּנִי טְרוּף הַדְּעַת, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצִּילֵנוּ מְכַל מִיָּנִי חֲטָאִים וּפְגָמִים שְׁבַעְעוֹלָם, וְנִזְכָּה לִירְאָה שְׁלֵמָה מִפְּנֵיךָ תָּמִיד, וּלְפָרְנֶסָה טוֹבָה מֵאֵתְךָ, וְיֵאִיר עָלֵינוּ הָאֲרֵת הַרְצוֹן בְּשַׁעַת אֲכִילָתָנוּ בַּקִּדְשָׁה גְּדוּלָה.

וְתִרְפָּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּכָל רַמ"ח אַבְרֵינוּ וּשְׁס"ה גִּידֵינוּ, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצִּילֵנוּ מְכַל מִיָּנִי חוֹלָאֵת, וּבִפְרָט מִחֲלֵי הָרְאָה חֵס וְשְׁלוֹם. וְנִזְכָּה שְׁתִּהְיֶה הָרְאָה בְּשִׁלְמוֹת אֲצִלָּנוּ תָּמִיד, בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִּיּוֹת, וְתִתְנַהֵג הָרְאָה בְּמִזְג הַשְּׁוֶה תָּמִיד, וְתִמְשִׁיף לָנוּ בְּכָל עֵת וְרִגַע רוּחַ חַיִּים דְּקִדְשָׁה לְתוֹךְ פְּנֵי הָרְאָה, וְיִהְיֶה פְּנֵי הָרְאָה סוֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַלֵּב. וְיִרְחֲפוּ בְּכַנְפֵיהֶם וְיִמְשִׁיכוּ רוּחַ חַיִּים דְּקִדְשָׁה בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִּיּוֹת לְתוֹךְ כָּל אַבְרֵי הַגּוֹף וְגִידָיו וְעוֹרְקָיו. וְתִחַיֵּנוּ בְּאוֹר פְּנֵיךָ, וְתִמְשִׁיף וְתֵאִיר עָלֵינוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים ש"ע [שין עין] נְהוּרִין שֶׁל הַפְּנִים הַעֲלִיוֹנִים שֶׁהֵם אוֹרוֹת הַמְּקִיפִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁנִּזְכָּה לְהַשִּׁיגָם חַיֵּשׁ קַל מִהֲרָה.

וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב שְׁפַע טוֹבָה וּפְרִנְסָה טוֹבָה כִּי כָךְ לְבַד בְּטַחְנוּ, כִּי אַתָּה "מְצַמִּיחַ חֲצִיר לְבַהֲמָה, וְעֹשֶׂב לְעִבּוֹדַת הָאָדָם, לְהוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ. וַיֵּן יִשְׁמַח לֵבָב אֲנוֹשׁ לְהַצְהִיל פְּנִים מִשְׁמָן וּלְחֶם לֵבָב אֲנוֹשׁ יִסְעֵד". וְנֶאֱמַר: "מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ יי כֹּלָם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ מְלֶאכֶת הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ. זֶה הֵיךְ גְּדוֹל וְרַחֵב יָדִים שָׁם רָמַשׁ וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדוּלוֹת. שָׁם אֲנִיּוֹת יִהְלָכוּן לוֹיִתָּן זֶה יִצְרָף לְשַׁחַק בּוֹ. כֹּלָם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לְתַת אֲכָלָם בְּעַתָּם. תִּתֵּן לָהֶם יִלְקַטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבְּעוּן טוֹב".

מלא רחמים, רחם עלינו ברחמיך הרבים, ברחמיך האמתיים ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, ותן לנו מנהיג רחמן אמת שידע איך להתנהג עם הרחמנות שירחם עלינו ברחמנות האמת, שימהר ויחיש להוציאנו מכל העונות ומכל הפגמים שגלפדנו בהם, אף על פי שאנו יודעים בעצמנו שאנו חייבים מאוד, אשר הקשינו ערפנו ולא התגברנו לקיים דברי תורתך ומצותיך באמת, עד שפגמנו מה שפגמנו וקלקלנו מה שקלקלנו, אף על פי כן חסדו יתגבר עלינו, ויעורר רחמים רבים באלה שיוציאו אותנו, את כל אחד ואחד, מכל החטאים והעונות והפשעים, שנהיה מבטחים מעתה להנצל מכל רע ולא נשוב עוד לכסלה, ולא נעשה מעתה שום חטא ועון כלל, ולא נפגם עוד שום פגם כלל, ולא נסור מרצונך באמת ימין ושמאל. ואתה ברחמיך הרבים תמחל ותסלח ותכפר לנו על כל מה שחטאנו עד הנה, ויקים מקרא שכתוב: "יעזב רשע דרכו, ואיש און מחשבותיו, וישב אל ?? וירחמהו, ואל אלהינו כי ירבה לסלח".

אבינו אב הרחמן, רחם עלינו ואל תשחיתנו כמה שכתוב: "כי אל רחום ?? אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישפח את ברית אבותיך אשר נשבע להם". ונאמר: "ושב ?? אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ?? אלהיך שמה. אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ?? אלהיך ומשם יקחך. והביאך ?? אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה, והיטבך והרבך מאבותיך. ונאמר: "?? חננו לך קוינו, היה זרועם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה", ונאמר: "ועת צרה היא ליצעק וממנה יושע", ונאמר: "בכל צרתם לו צר, ומלאך פניו הושיעם, באהבתו ובחמלתו הוא גאלם, וינטלם וינשאם כל ימי עולם". ונאמר: "מי אל כמוך נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא. ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם, תתן אמת ליצעק חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם".

רבונו של עולם, מלך רחמן רחם עלינו, טוב ומטיב הדרוש לנו, שובה עלינו בהמון רחמיך בגלל אבות שעשו רצונך, בנה ביתך כבתחלה וכונן מקדשך על מכוננו והראנו בכבודנו ושמחנו בתקונו והשב פהנים לעבודתם ולוים בדוכנם לשירם ולזמנם, והשב ישראל לגויהם ושם נקריב לפניך את קרבנות חובותינו תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן. רחם עלינו למען שמך, כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים. כי על רחמיך הרבים אנו בטוחים, ועל חסדיך אנו נשענים, ולסליחותיך אנו מקוים, ולישועתך אנו מצפים. וקיים לנו מקרא שכתוב: "ויאמר, אני אעביר כל טובי על פניך, וקראתי בשם יי לפניך, וחנתי את אשר אחז, ורחמתי את אשר ארחם".

ותמלא עלינו רחמים כי אתה הוא בעל הרחמים, כי אל רחום שמך, אל חנון שמך, בנו נקרא שמך, יי עשה למען שמך. ותשפיע עלינו רחמים רבים רחמים גדולים, ויקים בנו מהרה מקרא שכתוב: "כי מרחם ינהגם ועל מבועי מים ינהלם". ונאמר: "ברגע קטן עזבתיך, וברחמים גדולים אקבצך. בשצף קצף הסתתתי פני רגע ממך, ובחסד עולם רחמתיך, אמר גואלך יי". ונאמר: "כי הקרים ימושו והגבעות תמוטינה, וחסדי מאתך לא ימוש, וברית שלומי לא תמוט, אמר מרחמך יי". ונאמר: "הבן יקיר לי אפרים, אם ילד שעשועים, כי מדי דברי בו זכור אזורנו עוד, על כן קמו מעי לו רחם ארחמנו נאם יי".

מרחם על הארץ מרחם על הבריות, האל אב הרחמן, רחם עלינו ברחמיך האמתיים ברחמיך הגנוזים ברחמים שיש בהם כח לרחם גם עלי להחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת לאמתו. "כחסדך חניני ואשמך עדות פיך, חסדך יי מלאה הארץ חקיך למדני". ותשפיע עלי דעת דקדשה, ותגרש ממני הרוח שטות ושגעון וכל מיני בלבול

הַדַּעַת שְׁבַע עוֹלָם. וְאַזְכָּה אֲנִי וְזַרְעִי וְכָל הַתְּלוּיִם בִּי וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְדַעַת בִּידִיעָה שְׁלֵמָה אֱלֹהֵיךָ וּמִמְשַׁלְתֶּךָ וּגְדֻלָּתְךָ וְתִקְפֶּךָ וְתַפְאֲרֶתְךָ וּמְלִכוּתְךָ אֲשֶׁר בְּכָל מְשָׁלָה, כְּאִמּוֹר: "אֵתָה הָרְאֵת לְדַעַת כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ".

רְחוּם וְחַנוּן רַחֵם עָלַי, כִּי אֵתָה לְבַד יוֹדַע עֲצָם הַרְחַמְנוּת אֲשֶׁר עָלַי וְעָלֵינוּ בְּעַת הַזֹּאת, וְאֵינִי יוֹדַע מַה לַעֲשׂוֹת, רַק אֲנִי שׂוֹאֵל כְּעִנִּי בַּפֶּתַח רַחֲמִים וְחֲמִלָּה וְחַנּוּנָה, וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה עִמִּי, כִּי כִפִּי פְרוּשׁוֹת וְשִׁטוּחוֹת לְרַחֲמֶיךָ לְבַד, לְרַחֲמֶיךָ הָאֲמִתִּים לְרַחֲמֶיךָ הַנִּצְחִיִּים. "חֲסִדִּי יי כִּי לֹא תִמְנֶנּוּ, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו. טוֹב יי לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. כִּי שָׁחָה לְעַפְרָן נִפְשָׁנוּ, דְּבָקָה לְאַרְצָן בְּטַנְנֹנוּ. קוּמָה עֲזָרְתָה לָנוּ, וּפְדָנוּ לְמַעַן חֲסִדֶּךָ", וְקִים לָנוּ מִקְרָא שְׁכַתוֹב: "וְאַרְשִׁתֶּיךָ לִי לְעוֹלָם, וְאַרְשִׁתֶּיךָ לִי בְצִדְקָה וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וְאַרְשִׁתֶּיךָ לִי בְּאַמּוּנָה וְיַדְעָתָ אֵת יי. יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי כִּי וְהִגִּיוֹן לְכִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ. וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ אֵת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן":

ח

מיוסד על תורה ח' בליקומי מוהר"ן תנינא

בְּשׂוֹפָר אָרִים קוֹלֵי וְאַקְרָא, רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן יְחִיד מוֹשֵׁל בְּכָל, חוּס וְחַנּוּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְשִׁלַּח לָנוּ מוֹכִיחַ טוֹב וְרָאוּי וְהַגּוֹן, מוֹכִיחַ אֲמִתִּי, שְׂיִהְיֶה רָאוּי לְהוֹכִיחַ אֵת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּאַמְתָּה. וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִמּוֹכִיחִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים וְרָאוּיִים לְהוֹכִיחַ אֵת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל. כִּי אֵתָה יַדְעָתָ כִּי לֹא כָל אָדָם רָאוּי לְהוֹכִיחַ, כִּי הַמּוֹכִיחִים שְׂאִינָם רָאוּיִים וְהַגּוֹנִים יְכוּלִים חֵס וְשְׁלוֹם לְהַחֲלִישׁ אֵת נְשִׁמוֹתֵינוּ עַל יְדֵי תוֹכְחָתָם שְׂאִינָה בְּהַגֵּן.

עַל כֵּן בָּאנוּ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְשִׁלַּח לָנוּ מוֹשִׁיעַ וְרַב וּמוֹכִיחַ הַגּוֹן שְׂיִהְיֶה

ראוי להוכיחנו ב"תוכחת מגלה מאהבה מסתרת. יהלמני צדיק חסד ויוכיחני" בתוכחתו הטובה, בתוכחה של משה רבנו עליו השלום, אשר על ידי תוכחתו הטובה יוסיף ויתן ריח טוב בנשמותינו, ויחזק ויאמץ את נשמותינו על ידי תוכחתו הטובה ויתחזקו ויתאמצו ויתגברו נשמותינו על ידו בכח גדול דקדושה, עד שימשך וישפע שפע טובה וברכה לכל העולמות התלויים בנשמותינו, באפן שנוזקה על ידי המוכיח הראוי לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת מאהבה, עד שיתהפכו כל עוונותינו לזכיות. ותשפיע על המוכיח האמתי קולו של משה שהוא קול השיר שיתער לעתיד שהוא שיר פשוט כפול משלש מרבע הפלול בשמך הגדול והקדוש, שהוא שיר של חסד שיתנגן לעתיד על שבעים ושנים נימין בעת שיגיע קבול שכרן של הצדיקים לעתיד. אשרי און שיזכה לשמע קול השיר הזה. רחם עלינו ברחמיך הרבים, ותן לנו מוכיח כזה שיוכל להוכיחנו בקול השיר הזה. ויקים בהמוכיח האמתי מקרא שכתוב: "קרא בגרון אל תחשך, כשופר הרים קולך". ונזכה שיעורר ויגלה וימשיך עלינו הקול המשקה את הגן עדן שהוא הנקה היוצא מעדן להשקות את הגן שהוא קול השיר הקדוש הזה שיתער לעתיד בעת שתחדש את עולמך בחסדך הטוב כמו שכתוב: "עולם חסד יבנה", אשר על ידי הקול הזה גדלים כל הריחות טובות וכל היראות הקדושות. ותמשיך עלינו יראה שלמה יראה עלאה יראת הרוממות, ואירא ואפחד ואזחיל וארעד ממך תמיד. ואזכה להרגיש יראתך הקדושה עלי תמיד, בכל רמ"ח אברי ושס"ה גידי, ותהיה יראתך על פני לבלתי אחטא, ותזכני לענוה אמתיית עד שאזכה להפיל בך באמת.

ובכן תרחם עלי ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, ותזכני לבטל ולשבר תאות אכילה לגמרי באמת, ואזכה להכניע מזונא דגופא, ולגבר ולחזק ולאמץ בכל עז ותעצומות מזונא דנשמתא, רבוננו של עולם אתה יודע גדל חלישות נשמותינו אשר נחלשו מאד מאד

בעוונותינו הרבים והעצומים מאד, עד אשר כל משכבנו נהפך
 בקלינו, אשר אי אפשר להעריך ולספר כלל, עד אשר "כשל פח
 הסבל".

מלא רחמים בכל עת, חוסה על נפשנו ורוחנו ונשמותינו, וחסדך
 ואמצים ביראתך הקדושה, ותשפיע עליהם ותשקם משקנא דגנתא
 דעדן, ותמשיך עליהם ריח טוב ריח גן עדן, עד אשר כל מעשינו
 הרעים כלם יתהפכו לזכויות בחסדך הגדול, ויעלו ריח טוב לפניך
 כמו שכתוב: "גרדי נתן ריחו". ואמרו רבותינו זכרונם לברכה, עזב
 לא נאמר אלא נתן. ויקים בנו מקרא שכתוב: "ירוין מדשן ביתך,
 ונחל עדניך תשקם". ותעזרנו להכניע ולשבר ולבטל עקב דסטרא
 אחרא, עקב של עשו הרשע שהוא תאות אכילה ושתיה מזונא דגופא,
 ולהגביר עליו עקב דקדשה, שהוא קדשת יעקב אבינו עליו השלום,
 שהוא "עקב עונה יראת יי", שהוא מזונא דנשמתא, ויתגבר
 ויתעלה ויתחזק ויתאמץ הקול קול יעקב על הידים ידי עשו.

רבנו של עולם טוב לכל, עזרנו לשבר ולבטל באמת תאות אכילה
 ושתיה. רחם עלי למען שמך, "שמרה נפשי והצילני אל אבוש פי
 חסיתי בך", זפני מהרה להכניע מזונא דגופא ולהגביר מזונא
 דנשמתא, ותהיה כל אכילתי ושתיתי בשביל קיום הנפש לבר כמו
 שכתוב: "צדיק אוכל לשבע נפשו".

ותעורר רחמיך הרבים וחסדיך העצומים עלינו, ותשפיע עלינו
 רחמים וחסדך ורחמיך. ותזכנו להתפלל תפלתנו לפניך בכל לב ונפש,
 בחן ובחסד וברחמים, כבן המתחטא לפני אביו, ויערב לפניך
 שיחותינו ותפלותינו ותחנונינו. ונזכה לעורר רחמיך האמתיים עלינו,
 ונחשב לפניך כבן יחיד כבן יקר כבן חביב, כבן המתחטא לפני
 אביו ועושה לו רצונו, באהבה בחסד וברחמים בחמלה ורחמיך.
 ונשפך לבנו כמים נכח פניך יי, כי אתה ידעת את לבבי המר

והנמקו, לבי סתרחר, נפשי מרה לי מאד מאד. רחם עלי אבי אבי, חמל עלי אדוני יוצרי ובוראי, מלפי ואלהי, אל תעזבני ואל תטשני. אל ימעטו לפניך אנחותי ואנקותי, כי באמת אי אפשר לי להתאנח ולצעק בשום אופן כמו שאני צריך לצעק, אבל מה אעשה אבי שבשמים, כי נלפדתי מאד בהבלי העולם הזה בעונותי הרבים, ואיני יודע איך להציל את נפשי, כי אם עליך לבד אני נשען ונתלה ונסמך, כחסדך חייני, כחסדך עשה עמי. כי באמת אני בעצמי החיב מפל הצדדים, וגם זה איני זוכה לומר באמת לאמתו, כי אם בפה לבד, אבל אתה טוב לכל ומלא רחמים בכל עת, וכבר עשית עמי טובות רבות וחסדים גדולים ונפלאות עד אין חקר. הושיעני מעתה אבי שבשמים, וזפני מהרה לתפלה בשלמות, בכונת הלב באמת, שאזכה להתפלל תמיד לפניך ברחמים ותחנונים ולאפוישי ברחמי טובי בכל עת עד שאזכה לעורר רחמיך האמתיים עלי, באופן שאזכה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת. ותצילני ברחמיך הרבים שלא יהיה כח להסטרף אחרא לינק מן הרחמנות דקדושה ולא יהיה נפגם הרחמנות דקדושה על ידם חס ושלום.

ותשמרני ותצילני מן האכזריות, ומן הפעס ומן הקפדות, ואזכה להיות טוב ומטיב לכל באמת כרצונך הטוב ולא יהיה בלבי שום פעס וקפדות ולא שום אכזריות כלל. ותשפיע עלי רחמים, שאזכה לרחם על הבריות תמיד כרצונך הטוב, ואתה תרחם עלי מן השמים ותשמר את דעתי ומוחי ושכלי בקדושה גדולה, ותצילני מבלבול הדעת ומכסילות וממחשבות רעות, ואזכה לקדש את דעתי ומחשבותי בכל עת בקדושה גדולה, ולא אניח לכנס בדעתי ומחשבותי שום מחשבה חיצונה וזרה כלל. ותשמרני ותצילני תמיד ממחין דקטנות, ותשפיע ותמשיך עלי תמיד מחין דגדלות, ויהיה שכלי הולך וגדול בכל עת בקדושה ובטהרה גדולה. ואזכה ברחמיך הרבים לזכך ולטהר ולקדש את כל השלשה מחין שלי שבשלשה חללי הגלגלת שהם

חכמה בינה ודעת, עד אשר השלשה מחין שלי יהיו לי מחצות פרוסות בפני התאנה הרעה הכלליות שהוא תאנות נאוף.

ותרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותשלח לנו צדיק אמת, גבור ובעל כח גדול אשר יקנא קנאת יי צבאות, ויתפלל לפניך תפלה בבחינת דין בלתי וגבורה גדולה דקדושה, ויעשה פלילות עמך, כמו פנחס בעת שקנא על מעשה זמרי, כמו שכתוב: "ויצמד פנחס ויפלל ותעצר המגפה". ותעזרנו בזכות וכח תפלת הצדיק הבעל כח להכניע ולשבר ולבטל תאנות נאוף מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם. ותחמל על עמך ישראל בחמתך החזקה ובאהבתך הגדולה, ותתן כח וגבורה לתפלת הצדיק הבעל כח הזה, שתפלתו בבחינת דין תצמד להסטרא אחרא והקלפה בבית הכליעה שלה, עד שתהיה מכרחת הסטרא אחרא והקלפה להקיא ולהוציא מקרבה ובטנה כל הקדושות שבלעה וכל הדעת והרחמנות והתפלות וכל מיני ניצוצות הקדושה שבלעה על ידי חטאינו ופשעינו הרבים, ובפרט על ידי פגם הברית, הכל תהיה מכרחת להקיא ולהוציא מקרבה ובטנה חיש קל מהרה, ויקים מהרה מקרא שכתוב: "חיל בלע ויקאנו מבטנו ירשנו אל", ותהיה מכרחת הסטרא אחרא והקלפה לתן הקאות הרבה בכל עת ובכל שעה עד אשר תקיא ותוציא גם עצמות חיותה ממש מקרבה ובטנה, כמו שכתוב: "מטה עזך ישלח יי מציון רדה בקרב איביך". ויתגירו גרים רבים אמתיים ויתוספו על עמך ישראל. ויכירו כל אמות העולם כח מלכותך, וידעו כלם "כי אתה הוא יי לבדך עליון על כל הארץ", ויתגדל ויתקדש ויתרומם ויתנשא ויתעלה כבודך על כל באי עולם, וכל בני בשר יקראו בשמך. וכל אשר נשמת רוח חיים באפיו כלם באחד יתנו כבוד והדר לשמך, וכבוד יי ימלא כל הארץ. ויתפרסם ויתגלה אלהותך ואדנותך לכל באי עולם, ויהיה רעש גדול ופרסום שם כבודך בין כל בני אדם וישמעו רחוקים ויבואו ויפירו כח מלכותך.

רבונו של עולם, "תמים דעים", עשה נפלאות עמנו בעולמך אשר
 בראת לכבודך וגלה כבוד מלכותך עלינו מהרה, והופע והנשא עלינו
 לעיני כל חי, וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו פגם מירפתי ארץ,
 וקול פרסום אלהותך ישמע מהרה בכל העולם בקול רעש גדול כמו
 קול רעמים. "ירעם אל בקולו נפלאות, עשה גדולות עד אין חקר",
 כי מי יתבונן רעם גבורותיך, ויקים מהרה מקרא שפתוב: "הבו לי
 משפחות עמים, הבו לי כבוד ועז", ונאמר: "קול יי על המים
 אל הכבוד הרעים יי על מים רבים". ותמלא "הארץ דעה את יי
 כמים לים מכסים".

רבונו של עולם, "אתה פוררת בעוזך ים, שברת ראשי תנינים על
 המים. אל תתן לחית נפש תורך חית ענייך אל תשפח לנצח". עזרנו
 ורחם עלינו ועל כל עמך ישראל, ותעורר רחמי הצדיק האמת "ציר
 נאמן לשולחיו", שילחום בעדנו מלחמות יי ויוציא אותנו מבין
 שניהם של הסטרא אחרא והקלפות. ובכחו וגבורתו הגדולה יוציא
 מהסטרא אחרא כל הקדשות וכל התפלות וכל הרחמנות והדעת, וכל
 הניצוצות הקדושים שבלעו מן הקדשה בעוונותינו הרבים, ובפרט על
 ידי פגם הברית.

אנא יי רחם עלינו, חוס ורחל על מעט ימינו החרוצים בזה
 העולם העובר, כצל עובר וכענן כלה וכרוח נושבת. ועזרנו והושיענו
 ברחמיך הרבים בזכות וכת הצדיקים האמתיים בעלי כח וגבורה
 גדולה שנוזקה על ידם לצאת מטמאה לטהרה מאפלה לאורה משעבוד
 לגאולה, מיגון לשמחה מאבל ליום טוב. חוס ורחל על נפשנו ורוחנו
 ונשמותינו, חוס ורחל עלינו ועל עוללנו וטפנו. כי אין צרה בעולם
 כצרת הנפש הנזופה הרחוקה מאביה שבשמים, אשר עצם הצרה
 הזאת אי אפשר להעריך ולבאר ולספר לא בפה ולא בכתב ולא
 במחשבה ולא ברמיזה, כי צרת הנפש עולה על כל הצרות והיסורין
 שבעולם. כי יכולין להפסיד ולאבד חס ושלום חיים אמתיים, חיי

עולם ונצחיים בחנם על ידי הכל מעשה תעוועים של עולם הזה
הפלה והנפסד, הפורח ושט מאד כצל עוף הפורח, וכבר הפסדנו
ואבדנו מה שאבדנו. הצילנו נא מעתה אבינו שבשמים, גאלנו נא
גואל חזק, פדנו נא, הצילנו נא פודה ומציל, כי אין לנו שום סמיכה
ותקנה כי אם עליך ועל בניה הצדיקים האמתיים הנכללים בך,
ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע פודה ומציל ומפרנס ועונה
ומרחם בכל עת צרה וצוקה, אין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה.
"דלו עיני למרום, עשקה לי ערבני. ערב עבדך לטוב, אל
יעשקוני ידים. עיני פלו לישועתך ולאמרת צדקך. עשה עם עבדך
כחסדך, וחקיך למדני". כחסדך עשה עמי. "כחסדך חניני ואשמרה
עדות פיד". כיונה אלמת אני מצפה לרחמיך ולישועתך האמתית.
"כשושנה בין החוחים", כיונה "בחגי הסלע בסתר המדרגה", כן
לחצוני אויבי וצרי ורודפי מפל הצדדים ומצדי צדדים. ומפל
השונאים והרוצחים העומדים עלי בכל עת, אין לי שום שונא ורוצח
כמוני בעצמי, כי אני הוא האכזר הגדול שבכל האכזרים, אשר
לא חסתי על ימי ושנותי, ולא חסתי על גופי ונפשי ורוחי ונשמתי,
ולא חסתי על עוללי וטפלי ועל כל הדורות העתידים לצאת ממני עד
סוף כל הדורות, וחקטאתי עויתי ופשעתי לפניך והרעותי את מעשי
מאד מעודי עד היום הזה. אוי לי אוי לנפשי, כי גמלתי לי מה
שגמלתי, לולא רחמיך וחסדיך, אז אבדתי בעניי חס ושלום, מה
אומר מה אדבר מה אצטדק האלהים מצא את עוני, הנני לפניך
באשמה רבה, לך יי הצדקה, ולי בשת הפנים כיום הזה, לך יי
הצדקה על כל הטובות והחסדים והנסים והנפלאות, פלאי פלאות
אשר עשית עמי בכל יום ויום, מעודי עד היום הזה, ולי בשת הפנים
על כל החטאים והעוונות והפשעים והפגמים ומחשבות רעות
והרהורים רעים ומעשים עכורים שעשיתי ופגמתי בכל יום ויום מיום
היותי על האדמה עד היום הזה.

אָבֵל על זה באתי לבקש ממך יי אלהי ואלהי אבותי, "גדול העצה ורב העלילה, עושה גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר", עושה נפלאות חדשות בכל עת ובכל יום ובכל שעה ובכל רגע ורגע, שתצילני ממני בעצמי, ותזכני שאתחיל מעתה לרחם על עצמי ברחמנות אמת, לרחם על מעט ימי המנויים והספורים והקצובים במספר תחת ידיך, לבל אעשה עוד שום דבר נגד רצונך כלל. ולא אפגם עוד שום פגם נגדך כלל. אם און פעלתי לא אוסיף, ולא אשוב עוד לכסלה. ותצוה להשיב לי כל המחין והדעת דקדושה שנסתלקו ממני בעוונותי הרבים, ותקדש את מחי ודעתי בקדושה גדולה בכל הקדושות שבעולם, עד שאזכה שיהיו המחין שלי מחצות פרוסות בפני תאות נאוף, ולא יהיה שום שליטה ואחיזה לתאוה הזאת לעלות על דעתי ומחשבתי כלל, רק אזכה לפרס מחיצות המחין והשכל להגן בפני התאוה הזאת ואל ישלטו בי זרים כלל, ואזכה להיות קדוש וטהור באמת בתכלית הקדושה והפרישות כרצונך הטוב באמת.

ובבן תן כבוד יי לעמך, תהלה ליראיך, ותקנה טובה לדורשיך ופתחון פה למיחדלים לך. ותזכנו שיתגדל כבודך הגדול על ידנו תמיד, וימשך ויתגדל ויתרומם ויתעלה כבוד דקדושה בעולם עד שנזכה על ידי התגלות הכבוד דקדושה שישפע שפע הנבואה בעולם, ותחזר לנו השפעת הנבואה שנסתלקה מאתנו בעוונותינו, ויקים מהרה מקרא שכתוב: "ונבאו בניכם ובנותיכם". ותמשיך עלינו ועל כל עמך בית ישראל חכמה וגבורה ועשירות דקדושה, עד שנזכה כלנו להיות ראויים לקבל השפעת הנבואה והשראת השכינה.

ותרחם עלינו ברחמיך הרבים ותרפאנו רפואה שלמה לכל מכותינו ולכל תחלואינו ולכל מכאובינו. ותשלח מהרה רפואה שלמה מן השמים לכל חולי עמך בית ישראל (ובפרט לפלוגי בן פלוגית, אל גא רפא גא לו בתוך שאר חולי עמך ישראל) רפואת הנפש ורפואת הגוף, כי אין לנו

שום תקנה וסמיכה על שום רפואה בדרך הטבע כלל כי אם עליך לבד, כי אתה רופא חנם רופא אמת. רופא נאמן ורחמן אתה. רפאנו יי ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלחנו אתה.

ורחם עלינו ברחמיך הרבים וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ, וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ, ויתגדל ויתרבה ויתוסף קבוץ עמך ישראל בתוספות מרבה בכל עת ועת, ויתוספו שכנים רבים על קבוץ הקדוש של עמך ישראל בכל עת. ונוקה תמיד להתפלל תפלותינו לפניך בכונה גדולה, בקבוץ גדול ורב, כמו שכתוב: "ברב עם הדרת מלך". ויתרבה ויתגדל בית התפלה ברבוי גדול ועצום ורב, והצדיקים האמתיים יבנו בתים רבים ועצומים בלי שעור וערך ומספר עד אין קץ ותכלית מצרופי תפלות עמך בית ישראל אשר יתרבו ויתגדלו בקבוץ גדול מאד. ותקבץ כל האבנים והנפשות יחד ותצורף מהם צרופים קדושים לאין קץ מה שאין הפה יכול לדבר והלב לחשב, ויהיו נבנים מהם בנינים נאים גדולים ורבים עד אין קץ, ותתפאר ותשתעשע בהם בשעשועים גדולים חדשים אשר לא עלו לפניך מימות עולם, עד אשר מרבוי הבתים והבנינים דקדשה שיתרבו לאין קץ תבנים ותקבץ ותאסף לתוך הבתים דקדשה את כל הנפשות העשוקות והנשמות דאזלין ערטלאין המפזרים בין הגוים, את כל האבנים הקדושות הנשפכים בראש כל חוצות כמו שכתוב: "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות". ומעתה תרחם עליהם על כל הנפשות האלה העשוקים בעוונותיהם ובעוונות אבותיהם אתם ותמלא רחמים עליהם, כי אתה לבד יודע עצם הרחמנות שעליהם עד אין שעור וערך, רחם עליהם ועלינו למענה, ותחזר ותקבצם בקדשה שנית, ותכניסם ותאספם אתך הביתה, ותאספם מחוץ לפנים לתוך בתי הקדשה והתפלה שיתרבו ויתגדלו ויתוספו עד אין קץ ותכלית, על ידי קבוץ עמך ישראל יחד בתוספות שכנים הרבה בכל עת.

ועל ידי זה תמלא רחמים עלינו, ותמחל ותסלח ותכפר לכל חטאתנו ועוונותינו ופשעינו ופחטאנו ופשעונו ופשענו לפניך מנעורנו עד היום הזה, ויעלו ויראו וירצו לפניך תפלותינו ותחנונותינו כעולות וכזבחים לכפר על כל עוונותינו ותהפך כל עוונותינו לזכיות, ויקים מקרא שכתוב: "והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפילתי, עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי, פי בתי בית תפלה יקרא לכל העמים".

ותמשיך רפואה שלמה מן השמים לנו ולכל עמך ישראל, ותמחה פשעינו כעב וכענן כמו שכתוב: "מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי פי גאלתיך". ותעביר ותסלק כל העננים המחשיכים את אור השמש הקדושה ותוציאנו מאפלה לאורה מחשך לאור גדול. וכאור בקר יזרח שמש צדקה ומרפא עלינו, כמו שכתוב: "וזרח לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה". ויקים מהרה מקרא שכתוב: "ויבל יאמר שכן חליתי העם היושב בה נשא עון".

ותזכנו ברחמיך הרבים להתקרב לצדיקים אמתיים שיש להם בחינת רוח נבואה רוח הקדש באמת באפן שנוזפה על ידם לברר ולתקן הכח המדמה ולא יבלבל אותנו המדמה חס ושלום בדמיונות כוזבים ובבלבולים רעים חס ושלום רק נזפה שיהיה הכח המדמה ברור וזך וצח אצלנו בתכלית התקון באפן שנוזפה על ידי זה לאמונה שלמה וישרה וברורה זכה וצחה ונכונה באמת פרצונך הטוב בלי שום בלבולים כלל. ונזפה להאמין בך יי אלהינו ואלהי אבותינו פי אפה בראת עולמך ברצונך הטוב יש מאין המחלט בעשרה מאמרות, ותצילנו ברחמיך הרבים ממנהיגים של שקר שהם נקראים נביאי השקר, ולא יבלבלו את דעתנו כלל בדמיונות כוזבים חלילה. ותזכר ותטהר אותנו מטמאת וזהמת הנפש, ותשמרנו ותצילנו שלא יעלה על דעתנו שום נחוש וקסם כלל, ונתרחק מדרך המנחשים והקוסמים בכל מיני הרחקות ולא יהיה לנו שום אמונות כוזביות כלל, רק נזכה

תמיד להיות תמים עם יי אלהינו, ולהתנהג רק בתמימות ובפשיטות באמת ובאמונה שלמה האמתיות כרצונך הטוב. ותעביר ותעקר ותשבר ותכלה כל דעות המינים והכופרים והאפקורסים מן העולם. ותרחם על עולמך שתתפשט האמונה הקדושה בעולם, ויאמינו כל באי עולם בחדוש העולם, ולא ילכו אחר תקירת התהו כלל, רק יאמינו כלם בהאמת, שהעולם הוא מחדש ברצונו ותברך אשר בראו בששת ימי בראשית יש מאין המחלט, אשר על יסוד אמונה זו קים ועומד כל העולם ומלואו כמו שכתוב: "וכל מעשהו באמונה". ונזכה כלנו לעבדך באמת ובאמונה שלמה כל ימי עולם, עד אשר נזכה לראות בטוב אשר תעשה לנו בעת שתחדש את עולמך לעתיד ברצונך הטוב. ותעשה עמנו חסדים רבים, ויקים בנו מקרא שכתוב: "להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות", ונאמר: "חדשים לבקרים רבה אמונתך".

ותביאנו מהרה חושה לארץ ישראל, ארץ הטובה והקדושה. ותמשיך השגחתך השלמה על ארץ ישראל ועל כל העולם כלו, ותחדש את עולמך בקדשת ארץ ישראל שמתנהגת על ידי השגחה לבד, כמו שכתוב: "ארץ אשר יי אלהיך דורש אותה תמיד עיני יי אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה". ותמשיך השגחתך השלמה על כל העולם כלו, ויתחדש העולם ומלואו, ויתנהג כל העולם כלו על ידי השגחה לבד בלי שום הנחגה על פי דרך הטבע כלל. ותעשה נוראות ונפלאות בעולמך "אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים". ויתעורר שיר חדש בעולם, שיר של נפלאות, כמו שכתוב: "מזמור שירו ליי שיר חדש כי נפלאות עשה, הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו". ונודה לך שיר חדש על גאלתנו ועל פדות נפשנו. ונזכה לשיר ולזמר ולרנן ולנגן לפניך נגונים ושירות ותשבחות חדשות, שירים של נפלאות שלא כדרך הטבע, עד שנזכה להתענג על יי, ולשמע קול השיר והנגון שיתער לעתיד, שהוא

שיר פשוט כפול משלש מרבע הכלול בשמה המיוחד שיתנגן על שבעים ושנים נימין כמנין חס"ד, ויקים מקרא שכתוב: "עולם חסד יבנה".

רבנו של עולם תן לי חיים ואחיה ולא אמות, תן לי חלק טוב לעולם הבא. זכני זכני, חנני חנני, עזרני והושיעני שאזכה לשמע קול השיר והנגון הזה שיתער לעתיד בעת שתחדש את עולמך. מלא רחמים, טוב ומטיב, עזרני מעתה שאזכה להתגבר ולסתם עיני ואזני מחיזו דהאי עלמא, לבלי להסתפל על הכלי העולם הזה כלל, ולבלי לשמע קול זה העולם כלל, ולבלי לדבר שום דבור שאינו נוגע לשמה ולעבודתך, שיגיע מהם שיר ושבח ותהלה לשמה הגדול והקדוש. ואזכה לעקם צוארי מזה העולם לבלי להניח שום הכל ורוח הפה כלל בזה העולם. ולא יתאחז בי שום הכל מהכלי העולם הזה כלל. ואזכה לשעבד כל קומת גופי וידי ורגלי אליך, לבלי לעשות בהם שום דבר שאינו נוגע לעבודתך, רק עיני ואזני ופי ולבי ודעתתי ומחשבותי וכל גופי וידי ורגלי ורמ"ח אברי ושס"ה גידי וכל חושי וכחי, כלם יהיו מדבקים ומקשרים אליך באמת בקשר אמיץ וחזק ומשעבדים לעבודתך באמת לעולמי עד ולנצח נצחים, עד שאזכה לשמע לעתיד קול השיר הזה הקדוש והנורא שיתער לעתיד, אשר יתנגן על שבעים ושנים נימין. אשרי אזנים שישמעו זאת, אשרי המחכים והמצפים והמקוים לזה. "אשרי תבחר ותקרוב", שיזכה להציץ מן החרפים לראות ולשמע מחול הצדיקים בעת שיתנגן לפניהם השיר הגדול והקדוש לעולמי עד.

אדון כל, מגביה שפלים, מקים מעפר ומאשפה דל ואביון, טוב ומטיב לרעים ולטובים, עשה עמי פלאות בחיי באפן שאזכה לטוב הזה באמת, פי אתה לבד ידעת את ערבות נעימות מתיקות ידידות תשוקת התקנה הזאת, אשר אי אפשר להשיג ולתפס במח כלל נעימות השיר הזה, כי אם אתה לבד ידעת, כמו שכתוב: "עין לא

רְאֵתָה אֱלֹהִים זֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לִּי. רַחֵם עַל פְּגוּם וְרַחֹק כְּמִנִּי, וַעֲשֵׂה עִמִּי פְּלֵא לְחַיִּים. וְעֲזֹרְנִי וְזַפְנִי מִהֲרָה לְסוּר מִרַע וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד עַד שְׁאֲזֹכָה לְהִיּוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמְתּוֹ, וְלִרְאוֹת בְּטוֹב יְיָ בְּאַרְץ הַחַיִּים, "לְחַזוֹת בְּנַעַם יְיָ וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ, תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שְׁבַע שְׁמַחוֹת אֶת פְּנֶיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נָצַח".

וּתְזַכְּנוּ לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק אֲמִתִּי אֲשֶׁר כָּבֵר זָכָה לְקוֹל הַשִּׁיר הַזֶּה, בְּאֶפֶן שְׂיִהְיֶה רְאוּי לְהוֹכִיחַ אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹרֵר רִיחַ הַטּוֹב שֶׁל גֵּן עֵדֶן עַל־יְדֵי תוֹכְחָתוֹ הַטּוֹבָה, שְׂיִהְיֶה לוֹ כַח לְהַפְּךָ כָּל עוֹנוֹתֵינוּ לְזָכוּיּוֹת, וְלְהַעֲלוֹתֵינוּ מִטְּמָאָה לְטָהָרָה מַחֵל לְקֹדֶשׁ וְיִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ רִיחַ גֵּן עֵדֶן וַיַּחֲזֵק אֶת נַפְשֵׁנוּ וְרוּחַנוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ בְּקִדְשָׁה חֲזָקָה וְנִכְוֶנָה. וְיִכְנִיעַ לְפָנֵינוּ אֶת כָּל צָרֵינוּ וְרוּדְפֵינוּ, וַיִּשְׁבֵּר וַיַּכְלֶה וַיִּכְנִיעַ וַיַּעֲקֹר וַיַּבְטֵל אֶת עַקֵּב דְּסִטְרָא אַחְרָא שֶׁהוּא עַקֵּב שֶׁל עֲשׂוֹ הַרְשָׁע שֶׁהוּא מְזוֹנָא דְגּוּפָא. עַד שְׁנִזְכָּה כְּלָנוּ לְשַׁבֵּר לְגַמְרֵי תַּאוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה שֶׁהוּא מְזוֹנָא דְגּוּפָא, וְלְהַגְבִּיר וּלְחַזֵּק מְזוֹנָא דְנִשְׁמָתָא שֶׁהוּא רִיחַ טוֹב שֶׁל יִרְאֵת יְיָ הָאֲמִתִּיּוּת. וַיִּקְיַם בְּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "יְיָ רוּעִי לֹא אֶחְסֹר", וְתִהְיֶה כָּל אֲכִילָתֵנוּ וְשִׁתְיָתֵנוּ בְּקִדְשָׁה וּבְטָהָרָה גְדוּלָה בְּכַחֲסֵינֵנוּ מְזוֹנָא דְנִשְׁמָתָא, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: "צַדִּיק אוֹכֵל לְשֶׁבַע נִפְשׁוֹ". וַיִּלְחֵם בְּעַדְנוּ מִלְחָמַת עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׂן, לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְעַקֵּר וּלְכַלּוֹת וּלְבַטֵּל קְלַפַּת עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׂן מִן הָעוֹלָם, עִם כָּל הַקְּלַפּוֹת וְהַסְטְרִין אוֹחְרָנִין שְׁבַעֲוֹלָם, שֶׁהֵם זוֹהַמַת הַנְּחָשׁ הַרוּדְפִים אַחַר חֲלוּשֵׁי כַח שְׁבַעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל.

אָנָּה יְיָ אֵתָה יָדַעְתָּ כִּי אֵין בְּנוּ כַח לְעַמֵּד בְּפָנֶיךָ, חוּסָה עַל עִם עֲנִי וְאַבְיוֹן, עַל חֲלוּשֵׁי כַח כְּמוֹנוּ הַיּוֹם, וְתַעֲזֹר אֶת לֵב הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים שְׂלִחְמוּ בְּעַדְנוּ עִם כָּל צָרֵינוּ וְרוּדְפֵינוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתִטְהַרְנוּ מִכָּל הַטְּמָאוֹת וּבִפְרָט מִפְּגָם הַבְּרִית, בְּאֶפֶן שֶׁלֹּא אֶתְרַחֵק וְלֹא אֶשְׁתַּלַּח חֵס וְשָׁלוֹם חוּץ לְמַחְנֶה יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר כָּל הַטְּמָאִים וּבִפְרָט הַפּוֹגְמִים בְּבְרִית מִשְׁתַּלְּחִים מִשָּׁם.

אָנָּא יי מלא רחמים רחם עלי והעלני מהרה מטמאה לטהרה, וזכני שאגן בעדי על ידי המחין והשכל בפני כל ההרהורים ותאות נאוף, שיהיו המחין שלשה מחצות פרוסות בפני הרהורים ותאוה הזאת, עד שאזכה לקדשת הברית באמת. ותאסף אותי לתוך מחנה ישראל מחנה הקדשה. ונזכה לקים מקרא שכתוב: "והיה מחניך קדוש", עד שנוזח למזונא דנשמטא ולהכניע מזונא דגופא לבטל הגוף לגבי הנפש, ולעבדך באמת באימה בפחד ביראה ואהבה אמתיות כרצונך הטוב מעתה ועד עולם.

ותחוק ותבריא את הראה הקדושה, שתהיה הראה בשלמות תמיד אצלנו ואצל כל עמך בית ישראל, בגשמיות וברוחניות, ותתנהג תמיד במזג השוה כראוי, ותצילנו ברחמיה מכל מיני חללי הראה ומכל החלאים שבעולם. ונזכה שיתתקן וימשך עלינו קדשת כל הדברים שהזכרתי לפניך, על ידי הראה הקדושה. ותצילני מהכלי עולם הזה, מהכל מעשה תעותעים, ונזכה לתקן כל ההבלים שבעולם, לבררם ולהעלותם ולהפכם להכלים שבקדשה, לדבר דבורי תורה ותפלה באמת בקדשה ובטהרה גדולה כרצונך הטוב.

ותזכנו לקבל ראש השנה בקדשה ובטהרה גדולה ובשלמות גדול. ונזכה בימי ראש השנה הקדושים, להמשיך עלינו קדשת התפלה בבחינת דין של הבעל כח האמתי עם כל הקדשות והתקונים הנעשין על ידי זה, עד שנוזח לתקון הברית בשלמות ולתקון הדעת, לתקן כל השלשה מחין שבראשינו שיהיו שלשה מחצות פרוסות בפני תאות נאוף להגן בפנינו על ידי הדעת והשכל האמת שלא תהיה לתאוה הזאת שום שליטה ואחיזה בנו כלל מעתה ועד עולם, רק נזכה כלנו אני וכל עמך ישראל להיות קדושים וטהורים באמת ולפרש מתאוה הזאת לגמרי. ונזכה לתפלה בשלמות, ותהיה תפלתנו תמיד רחמים ותחנונים לפני המקום ברוך הוא. ותשפיע עלינו רחמים שיהיה לנו רחמנות אמתי על עניים הגונים ועל כל מי שצריכין לרחם עליו כרצונך הטוב.

וּתְעַזְרֵנוּ שְׁנוּזָה לַעֲשׂוֹת בְּעֲלֵי תְשׁוּבָה וְגֵרִים הַרְבֵּה בְּעוֹלָם כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְלַגְדֹּל כְּבוֹדְךָ וְלַפְרָסָם אֱלֹהוֹתְךָ בְּעוֹלָם, עַד שְׁנוּזָה לְרוּחַ נְבוּאָה אֲמִתִּית בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, וְלִבְרַר הַפֶּחַ הַמְדַמָּה שִׁיְהִיָּה הַפֶּחַ הַמְדַמָּה כְּרוּר וְנֶחֱדָה אֶצְלָנוּ בְּזִכְרוֹת וּבִבְהִירוֹת גְּדוֹל, בְּאִפֶּן שְׁנוּזָה לְסַדֵּר תְּאָרִים וּשְׁבָחִים לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ כְּרֵאוּי בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה. וְנִבְרַךְ שֵׁם כְּבוֹדְךָ הַמְרֻמָּם עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְיֶה, וְתִתְגַּבֵּר וְתִתְחַזַּק אֲמוּנַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם עַד שְׁנוּזָה לְחֲדוּשׁ הָעוֹלָם שְׁלֵעֲתִיד, וְיִתְנַהֵג כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ עַל יְדֵי הַשְּׁגָחָה וְנִפְלְאוֹת לְבַד שְׁלֵא כְּדָרְךָ הַטָּבֵעַ כָּלֵל. וְיִתְעַר שִׁיר חֲדָשׁ בְּעוֹלָם, שִׁיר שֶׁל נִפְלְאוֹת, וְיִפְצְחוּ הָרִים רִנָּה. וְתִכְנִיעַ אֶת עֵקֶב דְּסִטְרָא אַחֲרָא שֶׁהוּא עֵקֶבוֹ שֶׁל עֲשׂוֹ הַרְשָׁע, וְיִתְגַּבֵּר וְיִתְחַזַּק הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב, עַל הַיְדִים יְדֵי עֲשׂוֹ, וְיִקְיָם מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: "וַיְדוּ אוֹחֲזֹת בְּעֵקֶב עֲשׂוֹ", וְיִמְשֶׁךְ עֲלֵינוּ הַנֶּהָר הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְהַעֲלוֹת רֵיחַ טוֹב לְפָנֶיךָ.

וּתְזַכְּנוּ לִירְאָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת תָּמִיד. וּבְפָרְט בִּימֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים שֶׁהֵם יְמֵי יְרָאָה, תְּרַחֵם עֲלֵינוּ וְתִמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ יְרָאָה וְפַחַד וְאִימָה דְקִדְשָׁה גְּדוֹלָה וְעֲצוּמָה. וּבְפָרְט בְּעַת שְׁמִיעַת קוֹל שׁוֹפָר תְּזַכְּנוּ שִׁיבָא בְּלַבְנוּ יְרָאָה גְּדוֹלָה, וְתִשְׁפִּיעַ פְּחָדְךָ וְאִימָתְךָ וְיִרְאָתְךָ עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל בְּאֵי עוֹלָם, וְיִירְאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים, וְיַעֲשׂוּ כָּלֵם אֲגָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שְׁלָם.

אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זָכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְקַבֵּל וְלְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ קִדְשָׁה רֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּשִׁמְחָה וּבְחֻדוּהָ וּבְכִבְיָהּ גְּדוֹלָה מִתּוֹךְ שִׁמְחָה וּבְקִדְשָׁה הַמְּחַשְׁבָּה בְּיֹתֵר בְּיְרָאָה גְּדוֹלָה, וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִצְוֹת שְׁמִיעַת קוֹל שׁוֹפָר בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה בְּשִׁלְמוֹת כְּרֵאוּי, עִם כָּל פְּרָטִיָּה וְדִקְדוּקָיָה וְכֻנּוּטִיָּה וְתַרְיָג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ, וּבְאִימָה וּבְיְרָאָה גְּדוֹלָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "אִם יִתְקַע שׁוֹפָר בְּעִיר וְעַם לֹא יִחַרְדּוּ". וְנֹאמַר: "אֲשֶׁרִי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה, יֵי, בְּאוֹר פָּנֶיךָ יִהְלִכּוּן. בְּשִׁמְךָ יִגִּילוּן כָּל הַיּוֹם, וּבְצִדְקָתְךָ יְרוּמוּ כִּי תִפְאַרְתַּת עֲזָמוֹ אֶתָּה, וּבְרִצּוֹנְךָ תְרוּם קַרְנָנוּ. כִּי לֵיִי

מגננו ולקדוש ישראל מלפנו". ונאמר: "בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יי". ונאמר: "תקעו בחדש שופר, בכסא ליום חגנו, כי חק לישראל הוא, משפט לאלהי יעקב". ונזכה לסדר לפניך מלכיות וזכרונות ושופרות בכונה גדולה ובשלמות גדול, עד שנזכה לרצות אותך שתביא לנו את משיח צדקנו חיש קל מהרה. ויקים מקרא שפתוב: "והריחו ביראת יי", ותמהר ותחיש לגאלנו ותבנה לנו את בית קדשנו ותפארתנו, ונשוב בגילה ורנה לארצנו, ושם נעבדך ביראה "כימי עולם וכשנים קדמוניות, השיבנו יי אליך ונשובה, חדש ימינו פקדם. יהיו לרצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי", אמן ואמן.

ט

מיוסר על תורה ט' בליקוטי מוהר"ן תנינא

"חם לבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני", פאש עצור בלכבי "ונלאתי כלל ולא אוכל". רבוננו של עולם רבוננו של עולם אתה ידעת אותך, כי אין מי שיידע ממך תתברך לנצח כי אם אתה לבד, כי לית מחשבה תפיסא בך כלל, אך עם כל זה, בגדל חנינותיך ועצם ענותנותך, בראת עולמך בשביל ישראל עמך שהם לבא דכל עלמא, ונתת להם לב לדעת ולהבין ולהשתוקק ולכסף ולהתגעגע אליך תמיד. כי חננתנו ברחמיך הרבים, ונטעת וקבעת ידיעת תשוקת אמונתך בלבנו, עד אשר כלליות עמך ישראל הקדוש לבם בוער פאש להבה אליך תמיד, "כי עזה כמות אהבה, קשה כשאל קנאה רשפיה רשפי אש שלהבת זה, מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה, ונהרות לא ישטפוה". מרחוק יי נראה לנו, ואהבת עולם אהבנוך. אך מרב עונותי הרבים והעצומים מאד פאשר אתה ידעת, גברה עלי המרה שחורה והעצבות מאד, אשר מחמת זה נופלים עפרוריות וכבדות על הלב, עד אשר איני יכל לבער ולהתלהב אליך פראוי.

ואם לפעמים מתנוצץ עלי ברחמיך התנוצצות אלהותך, אין לי כלים לקבל אור ההתנוצצות הזוה, ואזי בוער הלב חוץ מהמדה חס ושלום, עד אשר אני יכול ואיני רשאי לפעמים לקבל עלי ולהמשיך עצמי ודעתי לזה ההתנוצצות שלא אהרס לעלות אל יי חוץ מהמדה והגבול שיש לי, אשר גזרת עלינו ואסרת לנו לבלי להרס אליך חס ושלום, כמו שכתוב: "פן יהרסו לעלות אל יי", ולפעמים הלב אטום לגמרי על ידי העצבות.

רבנו של עולם רבנו דעלמא כלא, יודע התעלומות, אפה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי, מה אומר ומה אדבר ומה אספר לפניה, הלא כל הנסתרות והנגלות אפה יודע, אין דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך. אלהי עולם, אדון כל, הכל יכול, חי לעד וקיים לנצח, יחיד קדמון, אפה הוא ראשון ואפה הוא אחרון ומבלעדך אין אלהים, "רם ונשא שוכן עד וקדוש שמו, מרום וקדוש, תשכון, ואת דכא ושפל רוח, להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים", חי וקיים נורא מרום וקדוש, אשר כל העולם ומלואו עם כל העולמות כלם כלא נחשב קמך, כלא ממש, וכל הזמן של העולם כלו אינו עולה אצלך כהרף עין, אפה לבד יודע רחמנותך בעצמך, איך אפה חפץ בטובותינו, להודיענו אמתך, ולהטעימנו מזיו נעם נצחיות אלהותך, ונפלאות נוראות ערבת נעימת ידידות תשוקת דבקותך, ובכמה גלגולים אפה מתגלגל עמנו, ובכמה סבובים וסבות שונות אפה מסבב עמנו, לפעמים בנחת ולפעמים ביסורין רחמנא לצלן, והכל לטובתנו כדי להתעורר לעבודתך באמת כדי לשוב ממצעינו ומדרכינו הרעים לשוב אליך באמת ולהתדבק בך כדי שנוזק לשוב מטובך להשביע בצחצחות נפשנו, "לחזות בנעם יי ולבקר בהיכלו", כדי להפיר את מי שאמר והנה העולם, אשר זאת היא ההצלחה שבכל ההצלחות, הישועה שבכל הישועות, הטובה שבכל הטובות, התכלית מכל התכליות. ועתה היאמן פי יספר, שאיש

אשר אלה לו, שנברא בשביל טוב כזה, בשביל תכלית אמתית ונצחית כזה, להתענג על יי ויהסתופף בצל קדשתו, שהוא פועל ועשה מעשים פאלה ומחשבות פאלה, בפאשר עשינו, אוי מה היה לנו, מה נאמר מה נדבר, אוי אוי ואבוי, כי באמת אין לנו שום דבורים לדבר בענין זה כי אם לצעק בקול מר ונמקהר עד פלות הנפש, עד ישקוף וירא יי משמים, פי עדין אין מעצור ליי להושיע כהרף עין ישועה שלמה ואמתית, ישועה נצחית לעולמי עד ולנצח נצחים.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיאירו עלינו זכות וכח הצדיקי אמת, ונזכה על ידם לשמחה שלמה, ובכחם הגדול ינשבו עלינו ברוחם הקדוש וינערו ויסירו מלבבנו כל מיני מרה שחורה ועצבות, וכל מיני עפרוריות וכבודות הנופלים על לבנו, עד שנזכה להתלהב ולבער אליך באמת.

ותצילנו ותשמרנו ברחמיך הרבים מרוח סערה שלא יבער ולא יתלהב לבנו חוץ מהמדה חס ושלום הנקרא הריסה, ולא נהרס לעלות אל יי. ובכח וזכות צדיקי אמת תמשיך עלינו קדשת אליהו הנביא שהיה רוכב על סוסי אש בסערה, אשר כחו מספיק גם עלינו להכניע ולבטל מאתנו האש הבויער בסערה חוץ מהמדה, פי אין אתנו יודע עד מה, איך להתנהג בענין זה של ההתנוצצות וההתלהבות, פי אין אנו יודעים לבון המדה כלל, לפעמים הלב אטום ומטמטם לגמרי, ולפעמים בוער חוץ מהמדה, ואין לנו על מי להשען פי אם על אבינו שבשמים, ועל זכות וכח הצדיקים אמתיים שכל אחד נקרא "איש אשר רוח בו", שיודע להלך נגד רוחו של כל אחד ואחד.

עזרנו וזכנו ברחמיך הרבים שינשבו ברוחם הקדוש על כל אחד ואחד מאתנו עמך בית ישראל רוח קדשה וטהרה, באפן שנזכה לשמחה שלמה באמת כרצונך הטוב, עד שיבער ויתלהב לב של כל אחד ואחד אליך תתברך לנצח בתשוקה גדולה ובהתלהבות נמרץ

בְּהִדְרָגָה וּבְמִדָּה כְּרָאוּי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי בְּחִינָתוֹ בְּאַמֶּת. כַּאֲשֶׁר אַתָּה לְבַד יְדַעְתָּ כָּל זֶה, כִּי אֵין מִי שְׂיִוִדַע לְכוּן זֹאת כִּי אִם אַתָּה לְבַד, עַד שְׁנִזְכָּה כְּלָנוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְבֹא דְכָל עֲלָמָא, שְׁפָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל עִם סִגְלָה עִם הַנִּבְחָר מִכָּל הָעַמִּים, יִהְיֶה נֶעֱשֶׂה לְב לְמָקוֹם שְׂצָרִיךְ לְהִיּוֹת שָׁם בְּבַחֲינַת לֵב, וְכְלָנוּ כַּאֲחָד נִתְדַבֵּק אֵלֶיךָ וְנִתְלַהֵב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, עַד שְׁנִזְכָּה לְהַפְלִל בָּךְ בְּאַמֶּת לְעוֹלָמִי עַד וּלְנִצְח וְנִצְחִים, וְיָקִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְאַתָּם הַדְּבָקִים בֵּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם" מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן נִצַּח סְלָה וְעַד.

י

מיוסר על תורה י' בליקוטי מוהר"ן תנינא

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם וְנִפְנִי לְיִשָּׁב דְּעַתִּי הַיֵּטֵב בְּזֶה הָעוֹלָם בְּזֶה הַגּוֹף חַיִּש קַל מְהֵרָה, שְׂאֲזָכָה לְיִשָּׁב דְּעַתִּי הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב מֶה הַתְּכָלִית וְהַסּוֹף מִכָּל הַתְּאֻוֹת וּמִכָּל עַנְיָנֵי עוֹלָם הַזֶּה, הֵן הַתְּאֻוֹת הַנִּכְנָסוֹת לַגּוֹף הֵן הַתְּאֻוֹת שְׁחוּץ לַגּוֹף כְּמוֹ הַכְּבוֹד וְהַתְּנַשְׂאוֹת וְהַשְּׂנָאָה וְהַקְּנָאָה וְהַקְּנָטוֹר וְכִיּוֹצֵא בָּהֵן וְאֲזָכָה לְהַסְתַּפֵּל עַל תְּכָלִיתִי הָאֲמִתִּי הַיֵּטֵב בְּיִשׁוּב הַדַּעַת חֲזַק בְּאַמֶּת, וְלֹא אֲטַעֶה אֶת עַצְמִי כָּלֵל בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ כִּי כָּל הַתְּרַחֲקוּתָנוּ מִמָּךְ הִיא מִחֲמַת שְׂאֵין אָנוּ מִיִּשְׁבִּין עַצְמָנוּ כָּלֵל, כִּי אִם נִזְכָּה לְיִשָּׁב דְּעַתָּנוּ הַיֵּטֵב בְּעַנְיָן מְרִירוֹת חַיִּי הָעוֹלָם הַזֶּה, אֲשֶׁר הוּא מְלֹא כְּעַס וּמְכַאוּבוֹת, וְכָל הַתְּאֻוֹת וְהַתְּעַנּוּגִים שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה הֵם לְפִי שְׂעָה קְלָה כְּצֵל עוֹבֵר, וְכָלֵם מְעַרְבִים בְּיַגּוֹנוֹת הַרְבֵּה וּבְצַעַר וְיִסּוּרִין וְיָגוֹן וְאַנְחָה כְּפָלִי כְּפָלִים יוֹתֵר מִהַעֲנָג, וְהַפְּסָדוֹ מְרַבָּה מְשֻׁכְּרוֹ גַם בְּעַת תְּאֻוֹתָיו, וּמִכָּל שְׂכָן בְּאַחֲרִיתוֹ מִיָּד שֶׁהִיא מְרָה כְּלַעֲנָה, רֵאשִׁיתוֹ יָגוֹן וְאַנְחָה, וְאַחֲרִיתוֹ חֶשֶׁךְ וְחִלְקִלְקוֹת וְאַפְלָה נְדָחָה, גַם כָּל יָמָיו כְּעַס וּמְכַאוּבוֹת הַרְבֵּה וְחֲלִיו וְקִצְף, וּמְאוּמָה לֹא יִשָּׂא בְּעַמְלוֹ.

וְכַאֲשֶׁר מְבֹאֵר וּמְבַרֵר לְמִי שְׂיִש לֹא מַח כָּל שֶׁהוּא בְּקַדְקָדוֹ, שְׁפָל הָעוֹלָם הַזֶּה הֶבֶל וְרִיק, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׂבָעִים שָׁנָה

ואם בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעופה",
 וכמו שאמר שלמה המלך עליו השלום: "הכל הכלים אמר קהלת
 הכל הכלים הכל הכל", וכאשר האריך בזה עוד בכל ספר קהלת,
 ובשאר ספרי קדש מגדל גנות ושטות ושגועון הכלי עולם הזה
 ותאותיו, "כי הכל הכל ורעות רוח", ויותר מזה מבאר מאד למי
 שזוכה לישוב דעתו היטב, כמו שכתוב: "ויותר מהמה בני הזהר
 עשות ספרים הרבה אין קץ" וכו'. ועל כן אם היינו זוכים לישוב
 עצמנו היטב, בודאי היינו שבים אליה באמת לאמתו, כי גם בזה
 העולם רואים שהכל הכל ורעות רוח, מכל שכן וכל שכן בעולם
 הבא, כי סוף כל סוף, אנו מוכנים להשיב הפקדון לבעל הפקדון,
 ואל עפר נשוב למקום רמה ותולעה, ואנו מכרחים לתן דין וחשבון
 לפני מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, ועל כל המעשה שם,
 כי הכל יהיה נזכר לנו אז, ולא יותר לנו דבר ומה נעשה ליום פקודה,
 מה נחשב על יי, לפני עצמו מי יעמד ומי יקום בחרון אפו, אנה
 נוליד את חרפתנו, אנה מפניו נברח "מי יגור לנו אש אוכלה, מי
 יגור לנו מוקדי עולם". אהה אחי איכה נעשה, אבל באמת כל
 רחוקינו ממך הוא מחמת שאין אנו מישבין עצמנו היטב היטב באמת
 לאמתו, עד הנקדה שבלב בלי הטעאה את עצמו כלל.

אבל אתה גלית לנו בתורתך הקדושה שעקר ישוב הדעת הוא על
 ידי שמחה, וגם אתה ידעת גדל רחוקי משמחה, על כן באתי לפניך
 יי אלהי ואלהי אבותי, אדון השמחה והתודה, אשר השמחה
 במעונך, כמו שכתוב: "הוד והדר לפניו, עז וחדוה במקומו", שתרחם
 עלי ועל כל עמך בית ישראל, ברחמיך הרבים ברחמיך הגדולים
 ברחמיך הגנוזים ברחמיך האמתיים ברחמיך הנצחיים, ותמשיך עלי
 שמחה אמתית מן השמים, באפן שאזכה להיות אף שמח תמיד.
 אגילה ואשמחה בישועתך בכל עת, "שוש אשיש ביי תגל נפשי
 באלהי", עד שאזכה לקשר השמחה אל המוח, עד שאזכה להוציא

לחרות מחי ודעתי ומחשבותי האסורים בכבלי עני וברזל, בגלות גדול
 ומר זה ימים ושנים, מיום עמדי על דעתי, כאשר אתה לבוד ידעת
 גדל עצם מרירות השעבוד והגלות של דעתי, שסובל גלות מר
 ושעבוד קשה בכל עת על ידי רבוי המחשבות רעות וטרדות
 ובלבולים של הכל ושטות ועקמימיות שפלב, הבאים על המח והלב
 בכל עת, ומעקמים ומבלבלים את מחי ולבי מאד, אשר "כשל כח
 הספל", וכל עקר גלות הדעת הוא מחמת המרה שחורה והעצבות
 הקשה והכבד והמר מאד, אשר התגברה עלינו מעודנו. ועל ידי זה
 אין אנו יכולים לישוב עצמנו כלל, היכן אנחנו בעולם, ולחשב היטב
 בדעה מישבת על התכלית האחרון האמתי, כי אין אנו יכולין להנהיג
 את מחנו כרצוננו מחמת עצם תקף הגלות של דעתנו, מחמת המרה
 שחורה והעצבות המתגברת בכל עת. ומחמת שאין אנו מישבין
 עצמנו, על ידי זה עקר התרחקותינו מהשם יתברך בורא כל עולמים,
 עד שבאנו למה שבאנו ועשינו מה שעשינו, וקטאנו מה שקטאנו,
 ופגמנו מה שפגמנו, וקלקלנו מה שקלקלנו, ונתרחקנו כמו שנתרחקנו,
 כאשר יודע כל אחד בנפשו גדל רחוקו מהשם יתברך ומתורתו
 ועבודתו באמת. והא בהא תליא, כי כל מה שאנו מתרחקים יותר,
 חס ושלום מתגברת המרה שחורה והעצבות יותר, וכל מה שמתגבר
 העצבות והמרה שחורה יותר חס ושלום, מתגבר בלבול הדעת וגלותו
 יותר, עד שאין יכולין לישוב עצמנו כלל, ועל ידי זה נתרחקים יותר
 חס ושלום, ועתה מאין יבא עזרנו אבינו שבשמים, מאין ומאין נבקש
 עזר ותרופה והצלה לחולים נגועים ומענים כמונו היום בדור הזה.
 הביטו וראו אם יש מכאוב כמכאובינו. כי אין מכאוב כמכאובי הנפש
 הרחוקה מהשם יתברך, מחי החיים, הטוב והמטיב, החי לעד וקיים
 לנצח. "שמו שמים על זאת ושערו" כי נחרבנו מאד. או לנו
 שהחרבנו את בית התקמה, ושרפנו את היכלי השכל, והגלינו את
 דעתנו למקום שהגלינו, או לנו מאד אוי מה הנה לנו.

רבונו של עולם צרות לבבנו הרחיבו מאד, עד שאין אנו יודעים מה לדבר ואיך לדבר, מה נאמר מה נדבר מה נצטדק, האלהים מצא את עוננו, כי חטאנו עוינו ופשענו לפניך מיום היותינו עד היום הזה, מדי יום יום השכם וחסוא, עד אשר אין לנו שום דעת איך לדבר ואיך לישב עצמנו היטב בזה העולם העובר כצל עובר, לחשוב על תכליתנו הנצחי האמתי.

אבל ברחמיך הרבים והעצומים אשר חשבת מרחוק להטיב אחריתנו, הקדמת תרופה למפתינו האנושה, ושלחת לנו בכל דור ודור צדיקים קדושים אמתיים, אשר בכחם הגדול תקנו מה שתקנו, ועשו עמנו מה שעשו, עד שהכינו לנו צרי ומזור ותרופה בכמה וכמה מיני סמים של חיים יקרים ואמתיים ונצחיים והורו לנו כמה וכמה דרכי עצות נפלאות ואמתיות באפן שנוזקה גם אנחנו לשמח נפשנו בכל עת. וברחמיך הרבים זפיתנו שזרזו אותנו מאד מאד בכמה אזהרות להתחזק בכל כחנו להיות בשמחה תמיד, יהיה איך שיהיה. גם אנחנו נשמח ביי, נגילה ונשמחה בישועתו, אשר זכנו להיות מזרע ישראל, ולא עשנו גוי, שלא שם חלקנו בהם וגורלנו בכל המונם, והצילנו ברחמיך העצומים, בנסים נפלאים ונוראים, מלהיות מתנגד וחולק על הצדיקים האמתיים ועל אנשים כשרים באמת, "רבות עשית אתה יי אלהי, נפלאותיך ומחשבותיך אלינו, אין ערוף אליך אגידה ואדברה עצמו מספר. מלא פי תהלתך כל היום תפארתך", ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים בכל הבחינות.

מה נשיב ליי כל תגמולוהי עלינו, במה נקדם יי, נפך לאלהי מרום, אלו פינו מלא שירה פים ולשוננו רנה פהמון גליו וכו' ואלו כל הימים דיו וכל אגמים קלמוסים, ובני אדם לבלרים ולשונות מקלסים, אין מספיקים להודות ולהלל ולספר על אחת מאלף אלפי אלפים ורפי רבבות, רבבות נפלאות נוראות ונסים וחסדים

שלא נשמעו מעולם אשר היו גנוזים ומכסים אשר חפרו וחתרו והמשיכו בכחם הגדול משה רבנו הרועה נאמן ואבותינו הקדושים וכל הצדיקים הגדולים האמתיים הבאים אחריהם, מבצל הרצון העליון רבון כל הנשמות אדון כל המעשים, לרחם אשר אינם ראויים לרחם ולחון את שאינם הגונים לחון כמונו היום שפלים ונבזים ונמאסים, כאמור: "ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתי ולא געלתיים לכולתם", עד הנה עזרונו ורחמיך ולא עזבונו חסדיך ואלהינו, ונתת לנו תקף והתחזקות ועקשנות גדול שיהיה לנו כח להתחזק עד הנה לברח אצלך תמיד, לבטח בישועתך ובצלך אנו חוסים, בן יוסיף ואלהינו אב הרחמים לרחם עם עמוסים, להמשיך עלינו עוד יותר ויותר חסדים רבים ורחמים גדולים החתומים באוצרותיו עמדו כמוסים, עד נזכה ל"רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לבך חוסים", על בן עודני עומד ומצפה, עדין תקנתו ותוחלתי חזק ביי שאזכה עוד מעתה לישוב הדעת באמת.

על בן באתי לפניך לשטח כפי לרחמיך שתחנני ברחמיך ובחסדיך העצומים שאזכה להיות בשמחה תמיד, ואזכה למצא בי במהירות נקדות טובות תמיד, אשר ברחמיך הרבים חמלת עלינו, וזכיתנו לעשות מצוות רבות בכל יום, ולהוציא מפינו ברכות רבות ותפלות ותחנונות ובקשות ושירות ותשבחות בכל יום, ערב ובקר וצהריים, ולעסוק בתורתך הקדושה ובפקודיך הישרים המשמחים את הלב. ואם אין אנו זוכים לקיים שום מצוה בשלמות הראוי, ולא לדבר שום דבור דקדושה בכונה הראויה, כי כל מעשינו ותפלתינו ועסק תורתנו מעררב ומבלבל בפסלת הרבה, עם כל זה, על כל פנים, יש בהם כמה וכמה נקדות טובות. כי אתה יודע תעלומות שאפלו הגרוע והפחות שב ישראל, אף-על-פי-כן פנימיות פונתו בכל מעשיו הטובים הוא לשמך לבוד באמת, ואפלו פושעי ישראל מלאים מצוות כרמון, ואתה מתפאר ומשתעשע מאד עם כל תנועה טובה של הפחות שב ישראל.

וּבְנֵי אֵב הַרְחַמְנָן שְׁאֲזָכָה לִילָךְ בְּדַרְךְ הַזֶּה לְחַפֵּשׂ בְּעֲצָמֵי תְּמִיד וּלְמַצֵּא בְּעֲצָמֵי נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת הַרְבֵּה, בְּאֶפֶן שְׁאֲזָכָה לְבוֹא לְיַדֵּי שְׂמֻחָה בְּאַמֶּת, עַד שְׁאֲזָכָה מִהֲרָה לְיֹשֵׁב דְּעַתֵּי הַיֵּטֵב בְּאַמֶּת, מִה הַתְּכָלִית מִכָּל הַתְּאוֹוֹת וּמִכָּל עֲנִינֵי עוֹלָם הַזֶּה, בְּאֶפֶן שְׁאֲזָכָה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְלֹא אָשׁוּב עוֹד לְכִסְלָה. אִם אֲנִי פָּעַלְתִּי לֹא אוֹסִיף, וְאֲזָכָה לְסוּר מֵרַע לְגַמְרֵי וּלְעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תְּמִיד. שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבְךָ וְשִׂמְחָנוּ בִישׁוּעֶתְךָ וְטַהַר לְבָנֵנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת. לֹא כַחֲטָאֵינוּ תַעֲשֶׂה לָנוּ וְלֹא כְעוֹנוֹתֵינוּ תִגְמַל עֲלֵינוּ, לֹא מִהֵם וְלֹא מִקְצָתָם וְלֹא חֶלֶק מֵאֶלֶךָ אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת מֵהֵם. כְּחֹסֶדְךָ כְּרַחֲמֶיךָ כְּנִפְלְאוֹתֶיךָ תַעֲשֶׂה עִמָּנוּ וְאַל תִּטְשֵׁנוּ לְנִצָּח. הַאֲמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי יֹאמַר לְצָרוֹתֵינוּ דֵּי. וְאִם אָמַנְסָ אֲנִי בְּעֲצָמֵנוּ הַחַיִּבִים בְּצָרוֹתֵינוּ, עִם כָּל זֶה רַחֲמֶיךָ רַבִּים יֵי רַחֲמֶיךָ רַבִּים מְאֹד. חוֹסֶה עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ, רַחֵם עָלֵינוּ כְּרַב רַחֲמֶיךָ, "שְׂמַח נִפְשׁ עִבְדֶּךָ כִּי אֵלֶיךָ אֲדַנִּי נִפְשִׁי אֶשְׂא. הַשִּׁיבָה לִי שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי. אֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֲדַנִּי, אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי. חוֹשֶׁה לְעִזְרָתִי אֲדַנִּי תִשׁוּעָתִי".

מיוסר על תורה י"א בליקוטי מוהר"ן תנינא

"לְבָה דוּדֵי נִצָּא הַשְּׂדָה גְּלִינָה בְּכַפְרִים, נִשְׁפִּימָה לְכַרְמִים, נִרְאָה אִם פְּרָחָה הַגָּפֶן, פִּתַח הַסְּמִדָר, הַנִּצְוֹ הַרְמוֹנִים, שָׁם אֶתְּנֶן אֶת דוּדֵי לֶךְ". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם וּבְנֵי הַהֲרָבוֹת בְּהַתְּבוּדוֹת תְּמִיד, וְאֲזָכָה לְהִיּוֹת רַגִּיל לְצִאת בְּכָל יוֹם לְשָׂדָה בֵּין אֵילָנוֹת וְעֵשְׂבִים וְכָל שִׁיחַ הַשְּׂדָה, וְשָׁם אֲזָכָה לְהַתְּבוּדָר וּלְהַרְבּוֹת בְּשִׁיחָה זֹו תִפְלָה בֵּינִי לְבֵין קוֹנֵי, לְשׁוֹחַ שָׁם כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבִי. וְכָל שִׁיחַ הַשְּׂדָה וְכָל הָעֵשְׂבִים וְהָאֵילָנוֹת וְכָל הַצְּמָחִים, כָּלֵם יִתְעוֹרְרוּ לְקַרְאֵתִי, וְיַעֲלוּ וְיִתְּנוּ כַחֵם וְחִיּוּתָם לְתוֹךְ דְּבָרֵי שִׁיחָתִי וְתִפְלָתִי, עַד שֶׁתִּהְיֶה תִפְלָתִי וְשִׁיחָתִי נִשְׁלָמַת בְּתְכָלִית הַשְּׁלָמוֹת עַל יְדֵי כָּל שִׁיחַ הַשְּׂדָה, שִׁיכְלְלוּ כָלֵם, עִם כָּל כַּחוֹתָם וְחִיּוּתָם

ורוחניותם עד שרשם העליון, כלם יכללו בתוך תפילתי. ועל ידי זה אֶזְכֶּה לַפְתַּח אֶת לְבִי לְהַרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים וּבְשִׂיחָה קְדוּשָׁה לְפָנֶיךָ מְלֹא רַחֲמִים רַבִּים, וּלְפָנֶיךָ אֲשַׁפֵּךְ כָּל שִׂיחִי, עַד שְׁאֶזְכֶּה לְשַׁפֵּךְ לְבִי כַמִּים נוֹכַח פָּנֶיךָ יי, וְאֲשֶׁא אֵלֶיךָ כַּפִּי, עַל נַפְשִׁי וְנַפְשׁ עוֹלָלִי וְטַפִּי.

אָהָה יי עֶזְרָה עֶזְרָה, אָהָה יי כַּמְעַט אָפֶס תִּקְוָה חֲלִילָה, רְאֵה כִּי אֶזְלַת יְדֵי וְאָפֶס כַּחֲזִי, רַק מִרְחוֹק וּמַעְפָּר אָנִי מְצַפֵּץ אִמְרָתִי אֵלֶיךָ. חֲמַל עַל חֵיב אֲלֵפִים וְרַבְבוֹת פְּעָמִים עַד הַיּוֹם כְּמוֹנִי, חֲמַל עַל רְחוֹק כְּמוֹנִי, חֲמַל עַל מִי שְׁאַיִנו רְאוּי לְחֲמֵלָה כְּמוֹנִי, חֲמַל עָלַי, חֲמַל עָלַי, חֲמַל עָלַי, חֲמַל עָלַי, רַחֵם עָלַי, רַחֵם עָלַי, חֲנֻנִי יי בְּמִתְנַת חֲנָם לְגַמְרִי, חֲנֻנִי חֲנֻנִי, פְּדֻנִי פְּדֻנִי, הַצִּילֵנִי מִחַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, הַצִּילֵנִי מִדִּינָה שֶׁל גִּיהֵנָם, הַצִּילֵנִי מִעֲנָשִׁים הַקָּשִׁים וְהַמְרִים שֶׁהֵיוּ מְגִיעִים לִי חֵס וְשְׁלוֹם עַל פִּי מִשְׁפָּטֶיךָ הָאֲמִתִּיִּם, הַצִּילֵנִי מִחֲרָבוֹ שֶׁל מְלֶאךְ הַמַּוֹת וּמִחֲבוּט הַקֶּבֶר וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֵנָם. הַצִּילֵנִי מִחֲרָפוֹת וּבּוֹשׁוֹת וּבְזִיוּנוֹת, שְׁלֹא אָבוֹשׁ וְלֹא אֶפְלֵם וְלֹא אֶכְשֵׁל לְעוֹלָם וָעֶד, לֹא בְעֵלְמָא הַדִּין וְלֹא בְעֵלְמָא דְאַתִּי. הַחֲזִירֵנִי בַתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, עֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחֻקֶּיךָ אֵלֶיךָ וְאֶת מִשְׁפָּטֶיךָ אֲשֶׁמֶר. "שְׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֶל אָבוֹשׁ כִּי חֲסִיתִי בְּךָ". הַפְּלֵא חֲסִדֶיךָ, גִּלְהַ חֲסִדִּים חֲדָשִׁים הַגְּנוּזִים אֶצְלֶךָ לְקָרֵב וּלְרַחֵם אֶת שְׁאַיִנו רְאוּי לְרַחֵם כְּמוֹנִי, לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן אָבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים אֲשֶׁר קִדְּשָׁתָם כְּדַאי לְהַגִּן גַּם עָלַי. הוֹשִׁיעָה אָבִי שְׁבַשְׁמִים, הוֹשִׁיעָה אֲדוֹנֵי הַמַּלְאָךְ, "שִׁטְחֵתִי אֵלֶיךָ כַּפִּי, אֵלֶיךָ נְשִׂאתִי אֶת עֵינֵי הַיּוֹשֵׁבִי בַשָּׁמַיִם, פְּרִשְׁתִּי יְדֵי כָּל הַיּוֹם, נַפְשִׁי כְּאֶרֶץ עֵינֶפֶה לְךָ סֵלָה". זַכְּנִי שְׁאֵהִיָּה כְּרִצּוֹנְךָ תְּמִיד, "דִּלּוֹ עֵינֵי לְמָרוֹם אֲדֻנִי עֲשֵׂקָה לִי עָרְבֵנִי, עָרֵב עִבְדֶּךָ לְטוֹב אֶל יַעֲשִׁקוּנֵי יוֹדִים. עֵינֵי כְּלוֹ לִישׁוּעָתֶיךָ וּלְאִמְרַת צִדְקָךָ, עַד יִשְׁקִיף וַיֵּרָא יי מִשָּׁמַיִם", אוֹלֵי יְחוּס אוֹלֵי יְרַחֵם. "וְאָנִי תְּמִיד אֵיחָל וְהוֹסַפְתִּי עַל כָּל תְּהִלָּתֶךָ, כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם אֲדֻנִי, טוֹב וַיַּחֲלֵל וְדוּמָם לְתִשׁוּעָתָה יי, כִּי שִׁחָה

לְעַפְר נַפְשֵׁנוּ דְבַקָּה לְאַרְץ בְּטַנְנוּ, קוּמָה עֲזַרְתָּה לָנוּ וּפְדַנּוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ, אָמֵן וְאָמֵן.

יב

מיוסר על תורה י"ב בליקוטי מוהר"ן תנינא

אֲשׁוּמְטָה "בְּשׂוֹקִים וּבְרַחֲבוֹת אֲבַקְשָׁה אֶת שְׂאֵהָהּ נַפְשִׁי בְקִשְׁתּוֹ וְלֹא מִצְאָתִיו. אֲקוּמָה נָא וְאֶסֹבְבָה בְּעִיר". אֲלֹכָה לִי אֵל הַהָרִים, אֲשֶׁא עֵינַי לְמִרְחוֹק, אֲחַפֵּשׁ וְאֲבַקֵּשׁ אֵיךְ אֶפּוֹא הוּא, "אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ", אֵיךְ הַעֲצָה וְהַתְּחַבּוּלָה שְׂאֵזְכָּה לְמַצְאוֹ וּלְהַכִּירוֹ, אֲשׁוּטֵט לְבַקֵּשׁ אֶת יְיָ וְלֹא מִצְאָתִי, חֲלֵץ מִמְּנֵי בְּעֲוֹנוֹתַי הָרַבִּים. שׁוֹטֵטְתִי בְּאַרְבַּע פְּנוֹת תְּרוּפָה לֹא מִצְאָתִי, שְׂבָתִי אֵלַיךְ בְּבִשְׁת פָּנִים לְשַׁחֲרֵךְ אֵל בְּעַת צָרָתִי. כִּי צַר וְנָמַר לִי מְאֹד, צַר וְנָמַר לִי מְאֹד. לֹא יִדְעָתִי נַפְשִׁי, אֵן פְּנִיתִי, אֵן פְּנִיתִי, כִּי הִסְתַּרְתָּ פְּנִיךָ מִמְּנֵי, וְתִמּוֹגְנִי בְּיַד עֲוֹנוֹתַי הָרַבִּים וְהַעֲצוּמִים מְאֹד מְאֹד יוֹתֵר מִחֹל יָמַיִם. אוֹי וְאָבוֹי, כִּי "הֲלֹא עַל כִּי אֵין אֱלֹהֵי בְּקִרְבִי מִצְאוֹנֵי הָרְעוֹת הָאֵלֶּה", כִּי בְּעֲוֹנוֹתַי הָרַבִּים נִתְעַקַּם לְבִי וְדַעְתִּי וּמוֹחִי, וְנִשְׁלַכְתִּי לְמִקְוֹמוֹת הָרַחֲוִקִים מִן הַקְּדֻשָּׁה מְאֹד, הַנִּקְרָאִים מִקְוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים, עַד אֲשֶׁר נִתְעַקַּם וְנִתְבַּלְבַּל וְנִשְׁחַת לְבִי, וְנִתְעַקַּם וְנִתְעַקַּשׁ וְנִתְפַּתַּל בְּכַמָּה מִיָּנֵי עֲקָמִימִיּוֹת עַל עֲקָמִימִיּוֹת, בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ וּמִסְפָּר, אֲשֶׁר "כִּשְׁל כַח הַסֶּבֶל", אוֹי וְנָמַר וְצַר וְאָח וְאָבוֹי וְאֵלֵלִי, אוֹי לִי מְאֹד, עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי הָרַבִּים שְׁעִשִׁיתִי מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַד אֲשֶׁר "לְבִי סָחַרְחַר עֲזַבְנִי כַחֵי וְאוֹר עֵינַי גַּם הֵם אֵין אִתִּי, אוֹהֲבֵי וְרַעֲי מִנְגֵד נִגְעֵי יַעֲמוּדוֹ וְקִרְוֵי מִרְחוֹק עֲמָדוֹ". מָה אוֹמֵר מָה אֲדַבֵּר מָה אֲצַטְדֵק, הָאֱלֹהִים מִצְאָ אֶת עוֹנֵי אֲלֵפֵי אֲלָפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים בְּלִי שְׁעוֹר וּמִסְפָּר, "וְעַתָּה מָה יֵשׁ לִי עוֹד צְדָקָה וְלִזְעַק עוֹד אֵל הַמֶּלֶךְ".

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם כָּבַר הַבְּטַחְתָּנוּ בְּכַמָּה הַבְּטַחּוֹת וְהַזְהַרְתָּנוּ בְּכַמָּה אֲזַהְרוֹת שְׂאֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל. עַל כֵּן כָּל עוֹד נַפְשִׁי בִּי אֶפְרָשׁ

כפי לרחמיך ולחנינותיך, אולי יעשה יי ככל נפלאותיו ויחדש נפלאות חדשות "אשר לא נבראו בכל הארץ", ויחזירני בתשובה שלמה לפניו באמת ובלב שלם. זכני שאזכה לחפש ולדרש ולבקש אותך באמת, עד אשר אזכה למצא אותך מהרה, באפן שאזכה להתקרב אליך באמת, עזרני פי עליך נשענתי.

מרא דעלמא פלא "צרות לבבי הרחיבו, ממצוקותי הוציאני". צרות לבבי הרחיבו וגדלו ושגבו ורבו מאד מאד, אשר לא יאמן פי יספר. אהה יי, אהה אדוני, רבנו של עולם רבנו של עולם, עיני תלוינות לך, עיני צופיות אליך. כי אתה יודע האמת עצם הרחמנות שעלי עד אין סוף ואין תכלית. הביטה בעיני פי רבו מכאובי וצרות לבבי. "ראה יי פי צר לי, מעי חמרמרו, נהפך לבי בקרבי, כי מרו מריתי". זכני עזרני שאזכה לבקש ולחפש את כבודך באמת עד שאמצאך באמת. חנני חנני, כשם שגברו רחמיך עלינו והודעתנו מרחוק תורה הגבוהה הזאת שיכולין למצא אותך אפלו בתכלית תכלית הירידה על ידי החפוש והבקשה, איה, איה איפוא הוא, איה קדשתי איה טהרתי, איה נפשי ורוחי ונשמתי, איה יי אלהי אבותינו המעלה אותנו מארץ מצרים מערות הארץ, איה המעלה אותנו מים, איה מקום כבודו, שעל ידי זה זוכין שתהיה הירידה תכלית העליה, פן ברחמיך הרבים תעזרנו ותזכנו שזוכה לקיים את כל דברי התורה הזאת באמת כרצונך וכרצון צדיקיך האמתיים שגלו זאת התורה הגנוזה בעולם, באפן שזוכה למצא אותך באמת תמיד, ותהיה הירידה תכלית העליה, ואזכה לצאת ולעלות מהרה מכל המקומות המטנפים שנפלתי בהם בעונותי הרבים, ולעלות בתכלית העליה, ולשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ובלב שלם כרצונך הטוב, ואזכה להתקרב לכבודך הגדול והקדוש.

ותעזרני שיהיו כל מעשי לשם כבודך באמת. ואזכה לפלס דרכי תמיד, ולהסתפל בכל דבר, אם יש בו רצון השם יתברך וכבודו אז

אָעֲשֵׂה אוֹתוֹ בְּזִרְיוֹת, וְאִם אֵין בּוֹ כְבוֹד הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ אָמְנֵעַ לַעֲשׂוֹתוֹ. וְלֹא אֶסְתַּכַּל עַל עֲצָמַי וּכְבוֹדֵי כָּלֵל, וְלֹא עַל שׁוֹם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, רַק אֲכַוֵּן בְּכָל דְּבַר לְשִׁמְךָ וּלְכְבוֹדְךָ בְּאַמֶּת, עַד שְׁאֲזֹכָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבִישׁוּעָתְךָ הַגְּדוֹלָה, לְגַדֵּל וּלְנַשֵּׂא וּלְרוֹמֵם וּלְפָאֵר כְּבוֹדְךָ הַגְּדוֹל בְּעוֹלָם. וְנִזְכָּה כְּלָנוּ עִמָּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת בְּתַמִּימוֹת גְּדוֹל כָּל יָמַי חַיִּינוּ לְעוֹלָם, בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת כָּלֵל. וְלֹא גִלְךָ עוֹד אַחֲרֵי שְׁרִירוֹת לְבָנֵינוּ הֶרְעוּ, וְלֹא נָטָה אַחֲרֵי שְׁכָלְנוּ וְחֲכָמְתָנוּ הַמְטָעִית, רַק נָטָה כָּל דַּעְתָּנוּ וּמַחֲשַׁבְתָּנוּ וּלְבַבְנוּ לְשִׁמְךָ וּלְכְבוֹדְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, לְשָׁמֵר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה בְּאַמֶּת וּבְתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת, בְּדַרְךָ אֲשֶׁר דָּרְכוּ בּוֹ אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְעוֹלָם. וְנִזְכָּה מִהֲרָה לְמַלְאוֹת רְצוֹנְךָ הַקְּדוֹשׁ אֲשֶׁר רָצִיתָ בְּכַרְיַאת עוֹלָמְךָ, אֲשֶׁר בְּרִאתָ הַכֹּל לְכְבוֹדְךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וּלְכְבוֹדֵי בְּרִאתִיו יִצְרָתִיו אֶף עֲשִׂיתִיו". וְיִתְגַּלוּ עַל יְדֵינוּ כָּל חֲלָקֵי כְבוֹדְךָ הַקְּדוֹשׁ מִכָּל דְּבַר וְדָבָר שְׁבַעֲוֹלָם שֶׁנִּבְרָא בַּעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת, אֲשֶׁר כָּל הַעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת שֶׁבָּהֶם בְּרִאתָ הָעוֹלָם, כֻּלָּם הָיוּ בְּשִׁבִיל כְּבוֹדְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, שִׁיתְגַּלֶּה וְיִתְגַּדֵּל עַל יְדֵי כָּל חֲלָקֵי הַבְּרִיאָה.

אָנָּה יי, זַכֵּנִי לְהִיּוֹת מִכָּל הַצְּדִיקִים הַמְקִימִין אֶת הָעוֹלָם שֶׁנִּבְרָא בַּעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת, עֲזָרְנִי עֲזָרְנִי, זַכֵּנִי זַכֵּנִי, תֵּן לִי חֲנִינָה וְלֹא אוֹבֵד, "תַּעֲשֵׂה לִּי כֶּשֶׁת אוֹבֵד בְּקֶשׁ עִבְדְּךָ". וְאִם אֵינִי זוֹכֶה לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ כְּרִאוּי, נָא אָבִי אֲדוֹנֵי מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי, בְּקֶשׁ אֶתָּה אוֹתִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסֶדְךָ הַנּוֹרָאִים, עֲשֵׂה עִמִּי פֶּלֶא לְחַיִּים, בְּקֶשׁ צֹאן אוֹבְדוֹת, צֹאן נֶדַח וְאֵין מְקַבֵּץ, בְּקֶשׁ וְחַפֵּשׁ נֶדַח וְנִשְׁלָף וְשֵׁנוֹא כְּמוֹנֵי, חֲמַל עַל פְּגוּם כְּמוֹנֵי, חוּס וְרַחֵם עַל נְבִזָּה וְנִמְאָס כְּמוֹנֵי. הוֹצִיאֵנִי מִכָּל הַתְּאֻוֹת וּבְפָרֵט מִתְּאֻוֹת הַמְשָׁגָל, חֲלֹצֵנִי מֵהֶם הַצִּילֵנִי מֵהֶם. חֲמַל עָלַי רַחֵם עָלַי, חוּסָה עָלַי וְעַל עוֹלָלֵי וְטַפִּי. "אֵל תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרִי", אֵל תִּתֵּן אֶת עִבְדְּךָ לְפָנֶיךָ בַּתְּלָעַל. "הַצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב יְחִידָתִי, הַצִּילֵנִי מִטֵּיט וְאֵל אֲטַבְּעָה, אֲנַצֵּלָה מִשׁוֹנָאֵי וּמִמַּעֲמָקֵי מַיִם, אֵל

תשטפני שבלת מים ואל תבלעני מצולה, ואל תאטר עלי באר פיה. ענני יי כי טוב חסדך, כרב רחמיך פנה אלי. ואל תסתר פניך מעבדך, כי צר לי מהר ענני". ראה כי אזלת ידי, ראה אונחתי ואנקתי. עזרני עזרני, הושיעני גאלני פדני. כחסדך עשה עמי, כחסדך חייני והחזירני בתשובה שלמה לפניך. ותמלא רחמים עלי, ותכפר ותסלח ותמחל לי על כל החטאים והעונות והפשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה, ובכפרט מה שפגמתי בפגם הברית.

אנא יי, סלח לי מחל לי כפר לי, וסלח לי על כל ההרהורים רעים הרבים מאד מאד אשר הרהרתי מעודי עד היום הזה, בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון. ואזכה לבקש ולחפש אותך באמת, עד שיתקנו ויתכפרו על ידי זה כל ההרהורים רעים וכל העקמימיות שבלב, וכל ההרהורים שהרהרתי אחרך ואחרי צדיקיך האמתיים ואחרי מדותיך ודרכיך הקדושים והטהורים והנכונים, כלם יתכפרו ויתקנו כאלו הקרבתי עולות לפניך, שהם באים לכפר על הרהורי הלב.

אנא יי, חזקני ואמצני בקדשתך העליונה. "אל תעזבני יי, אלהי אל תרחק ממני, חושה לעזרתי אדני תשועתי". זפני מעתה לקדש ולטהר עצמי באמת, ואזכה להרגיש אלהותך עלי בכל עת. ותחנני שאזכה לדעת באמת ובלב שלם בכל עת ובכל שעה כי מלא כל הארץ כבודך, ומלכותך בכל משלה. ולקיים מקרא שכתוב: "שויתי יי לנגדי תמיד". ולא אשכח אותך לעולם, בין ביום בין בלילה, בין בהקיץ בין בשנה, בשבתי בביתי ובלקחתי בדרךך, בשכבי ובקומי, באכילתי ובשתיתי, בעמידתי ובישיבתי, במחשבה דבור ומעשה ובכל תנועותי. בכל עת ובכל שעה, אזכה למצא ולהרגיש אלהותך וממשלתך עלי אשר מלא כל העולם, כמו שכתוב: "אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יי, הלא את השמים ואת הארץ

אני מלא". מושל בכל, מלא רחמים, מלא חסד וטוב בכל עת ובכל רגע, זכני להתקרב אליך באמת. טהרני וקדשני מכל הטנופיים והלכלוכים שלכלכתי וטננפתי את נפשי על ידי עוונותי הרבים שעשיתי מעודי עד היום הזה. העלני מהרה מטמאה לטהרה מחל לקדש, הוציאני מאפלה לאורה. וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב: "וירקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, מכל טמאותיכם ומכל גוליתכם אטהר אתכם".

וּזְכַנִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְחַדֵּשׁ בְּתוֹרָה תָּמִיד חֲדוּשִׁין דְּאוּרִייתָא אַמְתִּיִּים. וְאַזְכֶּה לְדַלֵּג וּלְעֹבֵר מִהֲרָה בְּכֹל עֵת עַל כָּל הַבְּלוּלִים וְהַעֲקָמִימִיּוֹת וְעַל כָּל הַמְּנִיעוֹת הַמְּבַלְבְּלִין אֶת הַמֶּחַ וְהַדְּעַת מִלְחַפְּשׁ וְלַחֲשׁב וּלְחַדֵּשׁ בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה. רַק אֲזַכֶּה שְׁיִהְיֶה דַעְתִּי וּמוֹחִי וּמַחֲשַׁבְתִּי דְבוּק וּמְקַשֵּׁר בְּכֹל עֵת בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחִזֵּק מְאֹד בַּל יִמוּט לְעוֹלָם, עַד שְׁאַזְכֶּה לְמַצָּא וּלְחַדֵּשׁ בְּכֹל פַּעַם חֲדוּשִׁין דְּאוּרִייתָא אַמְתִּיִּים בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְכַח הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה תִּלְךָ לְפָנַי וְתִנְחָה אוֹתִי בְּכֹל עֵת בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת וְהַיֶּשֶׁר, בְּנִקְדַת הָאֱמֶת לְאַמְתּוֹ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל עֵת וּבְכֹל שָׁעָה, וַיְקִים בִּי מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "בְּהִתְהַלֵּךְ תִּנְחָה אוֹתְךָ, בְּשֹׁכְבְךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, וְהִקְיִצוֹתָ הִיא תְּשִׁיחֶךָ".

אֲבִינוּ מִלְּפָנָיו גְּלוּהָ כְבוֹד מְלָכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינַי כָּל חַי, חוֹסֶה עַל כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל הַמְּחַלֵּל בֵּין הַגּוֹיִם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתוֹכָהּ שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, בְּאִפְּן שְׁנִזְכֶּה לְהַעֲלוֹת וּלְנַשֵּׂא כְבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ, וּכְבוֹדְךָ מְלֵא כָּל הָאָרֶץ. וְכֹל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאִפּוֹ יִתְּנוּ כְבוֹד וְהַדָּר לְשִׁמְךָ, וַיִּסְפְּרוּ שִׁמְךָ בְּכֹל הָאָרֶץ, "כְּבוֹד מְלָכוּתְךָ יֵאמְרוּ וּגְבוּרַתְךָ יִדְבְּרוּ".

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מְלֵךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּכָבוֹדְךָ, וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָךָ, וְהוֹפֵעַ בְּהַדָּר גָּאוֹן עֲזָךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל אֶרְצְךָ, וַיִּדַע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה פֹּעֲלָתוֹ וַיִּבִּין כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ, וַיֵּאמֶר כָּל

אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ, יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶךְ, וּמְלִכּוֹתָיו בְּכֹל מְשָׁלָה. וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמֶיךָ עַל כָּל בְּרִכָּה וּתְהִלָּה. בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וַיְבָרְכוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ. וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וָיָמָלְא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן."

יג

מיוסד על תורה י"ז בליקומי מוהר"ן תנינא

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּעֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִזְכְּנִי לְקַבֵּל שַׁבַּת קֹדֶשׁ בְּשִׂמְחָה וְחֵדוּה גְדוֹלָה, בְּגִילָה רַנָּה דִּיצָה וְחֵדוּה. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְּלֵנִי שְׁלֵא יַעֲלֶה עַל לְבִי שׁוֹם עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה וְלֹא שׁוֹם יְגוֹן וְאֲנָחָה וְלֹא שׁוֹם דְּאָגָה בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ. רַק אֲזַכֶּה לְשִׂמְחָה בְּכָל עֵז בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ, בְּכָל לְבָבִי וּבְכָל נַפְשִׁי וּבְכָל מְאֹדִי, בְּשִׂמְחָה שְׂאִין לָהּ קֶץ וְתִכְלִית, כְּרְאוּי בְּאֲמַת לְשִׂמְחָה בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ, בְּיוֹם קְדוֹשׁ וְנוֹרָא כְּזֶה, שְׁנַתְעוֹרֵר עֵז וְחֵדוּה וְשִׂמְחָה רַבָּה וְעֲצוּמָה בְּלִי שְׁעוֹר בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם, וּכְמוֹ שְׂמוּבָא בְּזִהַר הַקְּדוֹשׁ וּבִשְׂאָר סִפְרִים מְרַבּוּי עֲצֵם הַשְׂמִיחָה וְהַחֵדוּה שֶׁל שַׁבַּת קֹדֶשׁ.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מָה אוֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר, בְּכָל מָה שְׂאֲנִי מִתְחִיל לְהַתְּפַלֵּל וְלְהַתְּחַנֵּן עֲלָיו, יִדְעֵתִי גַם יִדְעֵתִי כַּמָּה אֲנִי רְחוּק מִזֶּה, וּכְפִי גָדֹל מֵעֲלֵת הַמַּצּוּה וְהַמְדָּה הַקְּדוֹשָׁה, וּכְפִי גָדֹל תּוֹעֲלָתָהּ לְכָל הַדְּבָרִים שֶׁבִקְדוּשָׁה, כֵּן עֲצֵם רְחוּקִי מִזֶּה בְּתִכְלִית הַרְחוּק, וּבִפְרִט מְשִׂמְחָה בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ, אֲשֶׁר כְּמַעַט בְּזֶה תּוֹלָה הַכֹּל וְהוּא עֶקֶר הַהִתְקַרְבוֹת אֵלַיךָ. אֲבָל אִתָּה יוֹדֵעַ רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת עַל זֶה וְגָדֹל הַהִתְגַּבְּרוֹת שֶׁמִּתְגַּבְּרִין וּמִתְגַּבְּרִין בְּכָל פַּעַם לְמַנַּע אוֹתִי חֵס וְשְׁלוֹם מְשִׂמְחָה שֶׁל שַׁבַּת. חֲמַל עָלַי אָבִי שֶׁבְּשִׂמְחָה, אָבִי אָב הַרְחֵמֵן, וְשִׂמְחֵנִי בִישׁוּעָתְךָ תְּמִיד. וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְזַכְּנִי לְשִׂמְחָה מְאֹד בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה בְּכָל שַׁבַּת וְשַׁבַּת, חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, שְׂאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ בְּשִׂמְחָה מְבֹאוֹ וְעַד צְאוֹתוֹ, עַד שְׂאֲזַכֶּה לְהַמְשִׁיךְ הַשְׂמִיחָה שֶׁל שַׁבַּת עַל שְׂשֵׁת יְמֵי הַחֹל, עַד

שְׁאֲזֹכָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד גַּם בְּיָמֵי הַחֵל בְּשִׁמְחָה אֲמַתִּיית. יִרְאוּ עֵינַי וַיִּשְׂמַח לְבִי וְתִגַּל נַפְשִׁי בִישׁוּעַתְךָ בְּאַמֶּת. וְתִזְכְּנֵי עַל יְדֵי הַשְּׂמִיחָה שֶׁל שַׁבַּת לְהָרִים הַיִּרְאָה אֶל הַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ, וְאֲזֹכָה לְיִרְאָה שְׁלֵמָה מִפְּנֵיךָ בְּדַעַת שְׁלֵם בְּלִי כְּסִילוֹת כָּלֵל.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אִיוִם וְנוֹרָא, עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְזַכְּנֵי מִהֲרָה לְיִרְאָת הַרוּמָמוֹת, לְיִרְאָה קְדוּשָׁה עִם דַּעַת הַנְּמֻשָּׁךְ מִשְׂמִיחָה שֶׁל שַׁבַּת קְדוֹשׁ. מְלֵא רַחֲמִים, גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֶה וּמַצִּיל, פְּדוּנִי וְהַצִּילֵנִי, וְהוֹצִיאֵנִי מֵעֲבָדוֹת לְחֵרוֹת מִשְׁעַבּוּד לְגֵאֲלָה. זַכְּנֵי לְשִׁמְחָה שֶׁל שַׁבַּת קְדוֹשׁ, שְׁאֲזֹכָה בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וְחִסְדֵיךָ הַגְּדוֹלִים, לְקַבֵּל שַׁבָּתוֹת מֵתוֹךְ רַב שִׁמְחָה וּמֵתוֹךְ עֶשֶׂר וְכָבוֹד וּמֵתוֹךְ מַעוֹט עֲוֹנוֹת. עֲזָרְנִי שְׁאֲזֹכָה לְכַבֵּד אֶת הַשַּׁבָּת בְּכָל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת, בְּכָל מִינֵי שִׁמְחָה וְחֵדוּהָ. וְאֲזֹכָה לְהַרְבּוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שַׁבַּת בְּכָל מִינֵי תַעֲנוּגִים, הֵן לְהַרְבּוֹת בְּמִינֵי מַאֲכָלִים וּמַעֲדָנִים וּמִשְׁקוֹת טוֹבִים, הֵן בְּכַבְדֵי כָבוֹד, לְהַשְׁתַּדֵּל לְזִכּוֹת לְבָגְדִים נְאִים לְכָבוֹד שַׁבַּת קְדוֹשׁ. וְהַעֲקֵר שְׂתַרְחֵם עָלַי וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי לְזִכּוֹת לְשִׂמְחָה בְּכָל לַב בְּשַׁבַּת קְדוֹשׁ בְּשִׁמְחָה וְחֵדוּהָ גְדוֹלָה בְּאַמֶּת, עַד שְׁאֲזֹכָה עַל יְדֵי הַשְּׂמִיחָה לְצֵאת מֵעֲבָדוֹת לְחֵרוֹת מִשְׁעַבּוּד לְגֵאֲלָה. עַד שְׁאֲזֹכָה עַל יְדֵי הַשְּׂמִיחָה וְהַחֵרוֹת שֶׁל שַׁבַּת, לְהַשְׁלִים וְלְהַגְדִּיל דַּעַתִּי בְּתַכְלִית הַגְּדֻלוֹת וְהַשְּׁלֵמוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת. וְעַל יְדֵי זֶה אֲזֹכָה לְיִרְאָה שְׁלֵמָה שְׂתַהֲיֶה הַיִּרְאָה עִם דַּעַת בְּלִי שׁוּם סְכָלוֹת כָּלֵל. וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי לְהָרִים וְלְהַגְבִּיחַ עַל יְדֵי הַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ אֶת כָּל הַיִּרְאוֹת הַנְּפוּלוֹת אֵלַיךָ לְבַד תַּתְּבַרֵךְ. שְׁלֵא יִהְיֶה לִי שׁוּם יִרְאָה נְפוּלָה, שְׁלֵא אֶפְחַד וְלֹא אֶתְיַרֵּא מִשׁוּם בְּרִיָּאָה שְׁבַעְעוּלָם, לֹא מִשׁוּם שׂר וְאָדוֹן, וְלֹא מִשׁוּם אָדָם, וְלֹא מִשׁוּם חֵיָה רָעָה וְלִסְטִים, וְלֹא מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעְעוּלָם, רַק מִמֶּךָ לְבַד אֵירֵא וְאֶפְחַד בְּאַמֶּת, וְתַהֲיֶה יִרְאָתְךָ עַל פְּנֵי לְבַלְתִּי אַחֲטָא.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לְיִרְאָה שְׁלֵמָה וְאַמֶּתִית, לְיִרְאָה אֶת הַשֵּׁם הַנְּכָבֵד וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אוֹתוֹ לְבַד אֵירֵא, וּבוֹ אֶבְטַח וְאֶשְׁעֵן, וְלֹא אֶפְחַד מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעְעוּלָם, וַיְקִים בִּי מִקְרָא שְׂכַתוֹב:

"י אורי וישעי ממי אירא יי מעוז חיי ממי אפחד". ונאמר: "י לי לא אירא מה יעשה לי אדם". ונאמר: "באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה בשר לי". ונאמר: "הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יי ויהי לי לישועה. ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה".

רבונו של עולם מלא רחמים טוב ומטיב לכל. זפני לטעם טעם ענג שבת באמת, זפני לשמחה וחרות של שבת קדש ולבטל כל השעבוד של ימי החל, ולישב דעתי בשלמות בלי שום בלבול הדעת כלל. ולא יעלה על דעתי ומחשבתי בשבת קדש, שום מחשבה באיזה עסק ומלאכה ומשא ומתן, ולא שום דאגה וטרדא כלל, רק יהיה בעיני כאלו כל מלאכתי עשויה. ואזכה באמת למנוחה וענג ושמחה של שבת קדש, מנוחת אהבה ונדבה, מנוחת אמת ואמונה, מנוחת שלום ושלום והשקט ובטח, מנוחה שלמה שאתה רוצה בה. "שמח נפש עבדך כי אליך יי נפשי אשא". שמחני ברחמיך הרבים תמיד, ובפרט בשבתות וימים טובים "תשמיעני ששון ושמחה, תגלנה עצמות דכית". כי אין מי שיוכל לשמח את נפשי, כי אם אתה לבד, בחסדך העצום לבד, ברחמיך הגנוזים לבד, בזכות וכח הצדיקים האמתיים שהם שבת דכלהו יומי. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך, שבצענו מטובך ושמח נפשנו בישועתך, וטהר לבנו לעבדך באמת, והנחילנו יי אלהינו באהבה ובכרצון שבת קדשך, וינחור בו כל ישראל מקדשי שמך. "תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימיך נצח. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי".

יד

מיוסד על תורה י"ט בליקוטי מוהר"ן תנינא
 תומך תמימים הושיעה נא, תקיף לעד הצליחה נא, תמים במעשיו
 עגנו ביום קראנו. תם ומתמם עם תמימים, זפני לעבד אותך באמת,

בתמימות ובפשיטות גמור בלי שום חכמות כלל. שמרני והצילני
ברחמיך הרבים מחקירות וחקמות חיצוניות וזרות. רחם עלי ועל כל
ישראל, וזכנו בחסדיך העצומים לתמימות באמת, כאשר אתה ידעת
דרכי התמימות באמת לאמתו, כרצונך הטוב וכרצון צדיקיך היראים
והתמימים באמת.

רבנו של עולם רבנו דעלמא פלא, אני יודע ומאמין באמונה
שלמה, שגם במקום שאני שם עתה, יש דרך ועצה ישרה בדרכי
התמימות והפשיטות, באפן שאזכה לצאת ממה שאני צריך לצאת
ולשוב אליך באמת וכלב שלם, ולא אשוב עוד לכסלה, ולא אוסיף
עוד לרדף אחרי הבהמות שהם העונות, שפכר רדפתי אחריהם הרבה.
אבל בעוונותי הרבים נתבלבל דעתי ונטמטם לבי, עד אשר קשה לי
מאד למצא דרכי התמימות, ואיני יודע עתה שום דרך ועצה של
תמימות, כי אם לצעק אליך תמיד מה שיבא לתוך פי, כי מאן דהוא
בדוחקא לא אסתפל מידי, אולי אזכה לפיסקו, ולעורר רחמים פאלה
אצלך, שאזכה גם אנכי לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת
ובתמימות גמור כרצונך הטוב. ואזכה מעתה לנוח ולהשקיט, לתפס
מחשבתי לבלי להניחה עוד לחשב שום מחשבות חוץ, הן מחשבות
של חקירות ועקמימות שבלב, הן כל מיני מחשבות זרות והרהורים
ותאוות רעות. רק אזכה לקדש את מחשבתי תמיד בקדשה גדולה,
ולהטותה תמיד אל נקדת האמת והתמימות, בלי שום חכמות של
העולם כלל.

מלא רחמים, עיני תלויות אליך תמיד לזכות לזה, "עיני תמיד אל
י, כי הוא יוציא מרשת רגלי". לך יי קויתי לך יי חפיתי
לך יי איתחל. אולי יחוס אולי ירחם, והטוב בעיניך עשה עמי, כי
הנה פחמר ביד היוצר, בן אני בידך בעל הרחמים בעל הישועות,
הטוב והמטיב לכל. כי אין קצבה לטובותיך, ואין קץ לתנינותיך,
ואין לשער דרכי חסדיך ונפלאותיך אשר אתה עושה בכל דור ודור

עם כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וְעַם כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפִרְטֵי פְּרִטֵיּוֹת. עֲשֵׂה עִמִּי חֶסֶד חֲנֻם מִמֶּה שֶׁלֹּא יִחְסַר עִמָּךְ, בְּאִפְּן שְׂאֻזְכָּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלִהְתְּקָרֵב אֵלֶיךָ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּר בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל.

וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל זְרַעֲנוּ וְעַל כָּל זֶרַע עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁמַר וְתִצְלֵל אוֹתָנוּ מִכָּל מִיַּי חֲקִירוֹת וְחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, וְלֹא נָשִׁים עֵינַי וְלֹא נְבִיט וְלֹא נִסְתַּפֵּל כָּלֵל בְּשׁוּם סֵפֶר הַמִּסֵּד עַל פִּי דַרְכֵי הַמְּחַקְרִים, אֲפֹלוּ בְּסִפְרִים שֶׁחִבְרוּ קִצַּת מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי הַהִקְדָּמוֹת וְהַסְּבָרוֹת שֶׁל חֲכָמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת שֶׁנִּמְשָׁכִין וּבָאִין מִהַעֲכוּ"ם, אֲשֶׁר לֹא נִכְנָסוּ בְּדַת יִשְׂרָאֵל הַקְדוּשָׁה, כִּי לֹא בְּאֵלֶּה חֵלֶק יַעֲקֹב. שְׁמַר רְגַלְנוּ מִלְּנַגֵּף חֵס וְשְׁלוֹם בְּאַבְנֵי נֶגֶף שְׁלֵהֶם, הַמְּנַחִים בְּכָל חֲכָמוֹתֵיהֶם הַפְּלוּלִים בְּשִׁבְעַת חֲכָמוֹת, אֲשֶׁר בְּכֻלָּם מִנַּח קְלַפֵּת וְזִהְמַת עֲמֶלֶק שֶׁהוּא הָאֶבֶן נֶגֶף שֶׁבְּכָל הַחֲכָמוֹת, אֲשֶׁר עַל יְדוֹ נִכְשָׁלִים וְנוֹפְלִים כָּל הַנִּכְנָסִין בָּהֶם, וַיּוֹצֵאִין מֵעוֹלָמָם, וּבָאִין לְיַדֵּי כַפִּירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסִית גְּמוּר, רַחֲמָנָא לְצַלְן רַחֲמָנָא לְשׁוֹבְנֵי מֵהֶם וּמִהֶמוֹנָם.

הַצִּילֵנוּ נָא אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְזַכְנוּ בְּזָכוֹת מִשֶּׁה רַבְּנוּ, וּבְזָכוֹת כָּל הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּם שֶׁלְּחַמּוֹ מִלְּחַמַּת עֲמֶלֶק, שְׂנֻזְכָּה לְקַבֵּל כַּח מֵהֶם, לְהַנְצִיל גַּם עִתָּהּ מִקְּלַפֵּת עֲמֶלֶק, שֶׁהוּא פִּילוֹסוֹפִיָּא וְחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת. וְתַעֲוֹרֵר לֵב צְדִיקֵי אֲמֶת שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, וְכָל הַצְּדִיקִים שׁוֹכְנֵי עִיר, שֶׁיִּלְחַמּוּ גַם עִתָּהּ בְּעֵדְנוּ, וַיִּכְנִיעוּ וַיִּשְׁפִּילוּ וַיַּעֲקְרוּ אֶת קְלַפֵּת עֲמֶלֶק וְחִלּוֹתָיו, לְבַל יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם כַּח לְהַכְנִיס חֵס וְשְׁלוֹם דַּרְכֵיהֶם וְדַעוֹתֵיהֶם הַרְעוֹת וְהַפְּרוֹת בְּלֵב עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל.

גּוֹאֵל חֲזַק, הַצֵּל וּמַלֵּט וּפְלֵט אֶת שְׂאֲרֵי עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִהַצָּר הַמֵּר וְהַצָּר הַזֶּה, מִהָאֵיב הָאֶכְזָר הַזֶּה, הוּא אִישׁ צָר וְאוֹיֵב, הֶמֶן עֲמֶלֶק הַרְעֵה הַזֶּה, יִמַּח שְׁמוֹ וְנִמַּח זְכוֹרוֹ, שֶׁהוּא הַקְּלַפָּה וְהַזְּהֵמָה שֶׁמְכַנְסֵת בְּעוֹלָם חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְאַפִּיקוֹרְסִית וְחֲקִירוֹת כְּנֶגֶד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂרוּצָה לְהַתְּגַבֵּר עִתָּהּ חֵס וְשְׁלוֹם בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא, לְהַכְנִיס

גם בישראל כפירות ואפיקורסית חס ושלום, על ידי שממשיכין אותם ללמד ספריהם וחקמותיהם ולשונותיהם.

רבוננו של עולם, אתה לבד ידעת את עצם הצרה הזאת, אתה לבד ידעת פי אין מי שיעמד בעדנו. על בן יהמו מעיד ורחמיך עלינו ועל כל עמך בית ישראל, שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה. חוס וחנו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו. וזכנו ברחמיך הרבים לאמונה שלמה באמת בתמימות ובפשיטות בלי שום חקירות וחקמות זרות כלל, רק נזכה לעבד אותך באמת לקיים מצותיך ולעסק בתורתך בעבדא ובמלווא, בתמימות ובפשיטות כל ימינו לעולם. ונזכה לקיים באמת מקרא שכתוב: "סוף דבר הפל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם". ונשליך כל החכמות חיצוניות אחר יגונו, ונזכה להיות תמימים עם יי אלהינו, עד אשר נזכה על ידי התמימות והפשיטות להשיג את התכלית האמתי תכלית הנצחי, ותשים חלקנו עם הצדיקים האמתיים אשר להם צפנת רב טובך, כמו שכתוב: "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, פעלת לחוסים בך נגד בני אדם". ונאמר: "עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו".

ותעזרנו ותושיענו ברחמיך הרבים, שנזכה להתפלל תפלתנו לפניך תמיד בכונה גדולה ועצומה בכל לב ונפש, עד אשר נזכה שתכלל תפלתנו באחדותך לעולם כאמור, "הוא תהלתך והוא אלהיך". רבוננו של עולם אני רחוק מזה כל כך עד אשר איני יודע איך להתפלל על זה. אך אני מאמין באמונה שעל ידי אמונה ותמימות ופשיטות באמת יכולין לזכות גם לזה בחיים חיותינו. מלא רחמים, "אמרי האזינה יי, בינה הגיגי. הקשיבה לקול שועי מלפי ואלהי כי אליך אתפלל. הושיעה אדוני המלך, אנה יי הושיעה נא, אנה יי הצליחה נא, אנה יי עננו ביום קראנו. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי".

טו

מיוסר על תורה י"ד בליקומי מוהר"ן תנינא

"חַנּוּנֵי אֱלֹהִים כִּי שָׂאֲפְנֵי אָנוּשׁ, כָּל הַיּוֹם לוֹחֵם יִלְחָצְנִי, שְׂאֲפוּ שׁוֹרְרֵי כָּל הַיּוֹם כִּי רַבִּים לוֹחֲמִים לִי מְרוֹם, יוֹם אֵירָא אָנִי אֵלֶיךָ אֲבֹטָח". רבונו של עולם אתה ידעת את כל אשר עבר עלי, ואת כל אשר עברתי מיום היותי עד היום הזה. אם אמרתי אספרה כמו אפס קצה מזה, "אספרם מחול ירביון", ולא יספיק הזמן לפרטם. אך אתה ידעת, שבצרוף גדל עצם קשיות ערפי וחיובי העצום, עוד גם זה היה בעוכרי גדל עצם המחלקת שמתגבר עלי בכל עת בגשמיות וברוחניות. "יֵי מָה רבו צָרִי, רבים קמים עלי", רבים מאד, צדיקים בינונים ורשעים, רבים בתורה ובעשר ובחכמה, כֹּאֲשֶׁר נגלה לפניך אדון כל. וכבר גלית אַזְנֵינוּ שֶׁעַל יְדֵי הַמַּחְלָקָת יְכוּלִין לְהַפִּיל אֶת הָאָדָם חֵס וְשְׁלוֹם מְעֻבֹדֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְעַתָּה מַה יַעֲשֶׂה יְתוֹשׁ נִמְאָס כְּמוֹנֵי הַיּוֹם, אֲשֶׁר רוֹדְפִים אוֹתִי מְאֹד וְחוֹרְקִים שָׁנָם עָלַי לְבַלְעֵנִי חֲנָם חֲלִילָה, "רבים רודפי וצרי", ומי יודע אם "מעדותיך לא נטיתי".

רבונו של עולם, הלא אתה ידעת שאחר גדל החיובים והפשיעות שאני חייב ופושע במעשי הרעים מאד, עם כל זה כל מחשבותי וכונותי במה שאני דופק עדין על דלתי רחמים לפתח לי שערי הקדשה ולקרבני אליך ממקום שאני שם, כל כונותי בעסק זה היא לטובה, כי כך צונו צדיקיך האמתיים שלעולם אל ימנע אדם עצמו מן הרחמים, ואפלו חרב חדה מנחת על צוארו של אדם, אל ימנע עצמו מן הרחמים. ואתה יודע בכמה התחזקות חזקו אותנו רבותינו הצדיקים האמתיים להתחזק בתפלה ותחנונים בכל עת, יהיה איך שיהיה, וגם באמת ידעתי כמה אני צריך להתחזק בזה, כלי האי ואולי, כלי האי ואולי, אֲזָכָה מִיָּד אוּ בְהִרְחֵבֵת הַזְּמַן לְחַתֵּר וּלְמַצֵּא אֵינָה פֶתַח וְחִתִּירָה שְׂאוּכַל לְשׁוּב מִמַּעֲשֵׂי הָרָעִים וּמִמַּחֲשָׁבוֹתֵי הַמְּגַנּוֹת.

ועתה אבי שבשמים, מה אעשה ומה אפעל נגד המלעיגים והליצנים והמקטרגים והחולקים והרודפים אותי מאד מאד, בגשמיות וברוחניות, למעלה ולמטה. כי אתה ידעת שפשם שיש לי צרים למטה, כן יש לי צרים למעלה, "כי רבים לוחמים לי מרום" המקטרגים עלי בכל עת, ואינם מניחים אותי להתקרב לשוב אליך. ואם באמת מודה אני לפניך מלא רחמים, בבושה וכלמה, שקטרוגם אינו בחנם, כי בודאי אני כדאי והגון להתקרב אליך לגדל עצם פשעי ועוונותי וחסאי, שקטאתי ועויתי ופשעתי לפניך כל כן, עם כל זה "רחמיך רבים יי", רחמיך רבים מאד, ואני עני ואביון דל ונשחית, אין לי להיכן לברח ואל מי לברח ולנוס כי אם אליך לבד, כי אתה "משגב לי ומנוס ביום צר לי", כמו שכתוב: "יי עזי ומעזי ומנוסי ביום צרה".

ועל זה באתי לפניך אבי שבשמים חומל דלים, אשר דרכך לבקש את הנרדפים, אפלו צדיק רודף את הרשע, שתעשה למען שמך, ותעזרני ותושיעני תמיד לברח ולנוס אליך בכל עת. ומכל מיני רדיפות ומחלקת וקטרוגים חס ושלום, ומכל מיני אויבים ושונאים, מכלם אברח ואנוס אליך לבד, ואזכה להתקרב אליך על ידי זה יותר ויותר. ותעזרני להשפיל ולהכניע אויבי תחתי. ותפקח עיניהם ויראו האמת שכל מחלקתם ורדיפתם בחנם, כי אין לי עסק עמהם, ואני חפץ שלום באמת, "אני שלום וכי אדבר המה למלחמה". עזרני והושיעני מלא רחמים חפץ באמת, "שמרה נפשי והצילני, אל אבוש כי חסיתי כן, הצילני מאויבי אלהי ממתקוממי תשגבני, הצילני מיד אויבי ומרודפי" בגשמיות וברוחניות, כי אין לי על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים, ועל כחם של הצדיקים אמתיים אשר אני משתוקק לילך בדרךיהם הקדושים האמתיים, למענך ולמענם עשה ולא לנו. וחזקנו ואמצנו ונכנו להתקרב אליך באמת. ולא יהיה כח לשום חולק ומונע ומעכב בגשמיות ורוחניות לרחקנו מעבודתך

הַאֲמִתִּית בְּשׁוֹם אִפֶּן. חֲזַק יְדִים רַפּוֹת וּבְרַפִּים כּוֹשְׁלוֹת תֵּאֲמִץ. וְעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחֻקֶּיךָ אֵלֶיךָ וְאֶת מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁמֶר אָנִי וְזֹרְעֵי וְכָל הַנְּלוּיִם אֵלַי וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. "יְהִי לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיֵן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי", עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרוּ אָמֵן.

טז

מיוסד על תורה ט"ו בליקוטי מוהר"ן תנינא

אֲדוֹן יְחִיד מְלֵא רַחֲמִים, יי אֱלֹהִים אָמֵת, שְׁמֵרְנֵי וְהַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִן פֶּת הַשְּׁקִנְיִים וְהַצְּבוּעִים. רַחֵם עָלַי וְשְׁמֵרְנֵי וְהַצִּילֵנִי, שְׁלֵא יִדְבַק בִּי שׁוֹם דְּבַר שְׁקֵר וְלֹא שׁוֹם תְּנוּעָה שֶׁל שְׁקֵר, וְלֹא יֵצֵא מִפִּי דְבַר שְׁקֵר וְצָבִיעוֹת חֵס וְשְׁלוֹם, וְלֹא יַעֲלֶה עַל דַּעְתִּי חֵס וְשְׁלוֹם לְהַתְּפָאֵר בְּגִדּוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת מְמֻנֵי, וְלֹא אֶטְעֶה אֶת עַצְמִי וְלֹא אֶטְעֶה אֶת אַחֲרַיִם.

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יַדְעַת אֶת גְּדֻלַּת עַצְמְךָ רוּמְמוֹת קִדְשֶׁךָ מֵעַלְתֶּם שֶׁל הַצְּדִיקִים אָמֵתִים בְּנֵי עֲלִיָּה, וְאֶת יָקָר תְּפִאֲרַת גְּדֻלַּתְּךָ אֲשֶׁר זָכוּ לְמַה שֶׁזָּכוּ. אֲשֶׁר דִּרְכָּם לְפַעֲמִים לְדַבֵּר גְּדוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת נוֹרְאוֹת בְּאָמֵת וּבִתְמִים, וְכָל דְּבָרֵיהֶם אָמֵת וְצֶדֶק, אֲשֶׁר עַל יְדֵי גְדוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת הַנִּשְׁמַע מִפִּיהֶם הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא מְאֹד, יְכוּלִים לִידַע וּלְהַבְחִין גְּדֻלַּת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, אֲשֶׁר חָלַק מַחְכְּמָתוֹ לִירְאָיו, וְנָתַן כַּח לְצַדִּיקָיו הַאֲמִתִּים לְהַשִּׁיג הַשְּׁגוֹת פְּאֵלָה, וּלְדַבֵּר בְּאָמֵת גְּדוּלוֹת וְנוֹרְאוֹת פְּאֵלָה. אֲבָל בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ הַעֲצוּמִים, אֶת זֶה לְעַמַּת זֶה עֲשִׂיתָ בְּחֻכְמָתְךָ הַגְּדוּלָּה וְנָתַתָּ מְקוֹם לְטָעוֹת, כִּי נִמְצְאִים כְּנֻגְדָם שְׁקִנְיִים וְצְבוּעִים הַמְתַּדְמִים כְּקוֹף בְּפָנֵי אָדָם, וּמִתְּפָאֲרִים גַּם כֵּן בְּגִדּוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת פְּאֵלוֹ אֵין שׁוֹם דְּבַר נִמְנָע מֵהֶם, וְכָל הַגְּדוּלוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת הַיּוֹצְאִים מִפִּי הַצְּדִיקִים בְּאָמֵת, הֵם מְדַבְּרִים בְּלִשׁוֹנוֹת פְּאֵלָה בְּשִׁקֵּר וְטָעוֹת.

עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים, שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ מִן הַשְּׁקִנְיִים וְהַצְּבוּעִים הַמְתַּלְבְּשִׁים בְּטִלִּית

שאינו שלהם, ומתפארין עצמן בגדולות ונפלאות בשקר. שמרנו והצילנו שומר ישראל, שלא נטעה בהם ולא נאבה להם ולא נשמע אליהם, ולא יהיה להם שום פח ושליטה להזיק לנו כלל, לא בגשמיות ולא ברוחניות. ותשפיע עלינו דעת אמתית שנוזקה להבחין ולבחר בהאמת להתקרב לצדיקים אמתיים ולהנלוים אליהם באמת, ותשים חלקנו עמהם לעולם.

ותעזר לנו שנוזקה לתן צדקה הרבה בסבר פנים יפות לעניים הגונים וכשרים באמת. ותזננו לשבר לבנו האכזר ולהפכו לרחמנות, ולא יהיה לבנו קשה כאכזר, רק תעזרנו להפוך לב האכזר ללב רח פנים, לרחם באמת על עניים הגונים פשרים אמתיים ברחמנות גדול כראוי, לתת להם כל צרכם די מחסורם אשר יחסר להם. ונוזקה ליחד יחודים גדולים בקדשה גדולה למעלה למעלה על ידי צדקותינו. ותהיה בעזרנו ותתן לנו כח שיהיה נעשה על ידי הצדקה שאלנו בחינת יחוד ברכה קדשה בכל העולמות הקדושים עד למעלה מעלה.

אנא יי אוהב צדקה ומשפט, זכנו ברחמיך הרבים לקיים מצות צדקה בשלמות כצונך הטוב עם כל פרטיה ודקדוקיה וכנוותיה ותרי"ג מצות התלויים בה. ותעזרנו שנוזקה על ידי הצדקה לבטל ולשבר תאות נאוף מאתנו, ותבדילנו מן הצבועים והשקרנים, ולא תכשיל אותנו בעניים שאינם הגונים. ותשמרנו ברחמיך הרבים, שלא יהיה נפגם אצלנו חס ושלום, היחוד ברכה קדשה הנעשה על ידי הצדקה, שלא יתגבר על ידי זה תאות נאוף חס ושלום.

מלא רחמים תפחך חסד, אל תדיגני כמפעלי, ואל תעשה לי כחטאי, רק תרחם עלי כרב רחמיך כרב חסדיך, ותשמר אתה בעצמך את הצדקה שלי שלא יינקו ממנה החיצונים חס ושלום, ולא יהיה להם כח לפגם היחוד ברכה קדשה הנעשה על ידי הצדקה שלי. ולא

תתן להם כח להגביר על ידי זה תאונת נאוף חס ושלום. כי כל פונתי בהצדקה שאפה מזכני לתן ברחמיך הרבים, הוא רק בשביל מצות צדקה לבד, כדי לעשות נחת רוח לפניך, אשר צויתנו בתורתך הקדושה לתן צדקה, והזהרת אותנו על זה מאד בכמה וכמה אזהרות, וכל פונתי בנתינת הצדקה לתקן ולא לקלקל חס ושלום.

על כן באתי לפניך לשטח כפי לרחמיך, שתשמרני ברחמיך מעניים שאינם הגונים. ותהיה עמי תמיד, ותצילני ותשמרני באפן שלא יהיה שום כח ושליטה להחיצונים לינק מהצדקה שלי, ולא יוכלו לקלקלה בשום אפן. כי אני נותן כל הצדקות שלי על דעת הצדיקים האמתיים הגדולים במעלה והם יעלו את מצות הצדקה שלי, ויעשו ויתקנו על ידי חונדים גדולים למעלה למעלה בתכלית הקדשה העליונה באמת. ויהיה לך נחת רוח ושעשועים גדולים על ידי הצדקה שלי. ותזכני לשבר תאונת נאוף לגמרי ולזכות לתקון הברית באמת על ידי כח וזכות הצדקה שלי.

טוב ומטיב לכל, זכני להרבות בצדקה לעניים הגונים בקדשה גדולה כרצונך הטוב, באפן שתהיה הצדקה תקון גדול לנפשי ורוחי ונשמת, ולא איעול בכסופא קמך. ותשמר את כל עמך בית ישראל הצדיקים והכשרים אשר פרנסתם על ידי צדקה, שלא יגיע לידם שום צדקה פגומה מאנשי נאוף ורשע, אשר הצדקה שלהם מזקת להמקבלים. רק תסבב סבות לטובה ברחמיך הרבים, שכל הרשעים והנואפים הנותנים צדקה, שכל צדקתם תגיע להשקרנים והצבועים, והצדיקים והכשרים האמתיים ינצלו מהם מלקבל צדקה פגומה שלהם, שלא תקלקל הצדקה פגומה שלהם את דבור פיהם הקדוש שמקבלים הצדיקים מבעלי הצדקה. ותזמין לנו ולכל ישראל פרנסה בכבוד ובכשרות ולא יהיה אחיזה להסטרוא אחרא בפרנסותינו כלל, רק נזכה לפרנסה טובה בכבוד וברוח בקדשה ובטהרה גדולה, באפן שנוזכה להיות כרצונך הטוב באמת.

וְזַבְנִי לְעֶסֶק בְּתוֹרָתְךָ הַקְדוֹשָׁה וּבְעִבּוּדְךָ הָאֲמִתִּיית בְּתַמִּימוֹת בְּאֵמֶת,
 וְלֹא אֵלֶיךָ בְּגִדּוּלוֹת וּבְנִפְלְאוֹת מִמְּנִי, רַק אֲשׁוּהָ וְאֲדַמָּה "נִפְשִׁי כְּגִמּוּל
 עָלֵי אָמוּ, כְּגִמּוּל עָלֵי נַפְשִׁי". וְאֲזַכֶּה לְעֶסֶק בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה בְּפֶה מְלֹא,
 בְּאִפְּן שְׂאֲזֻכָּה בְּתוֹךְ כָּלֵל יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים, לְהַכְרִית וּלְכַלּוֹת וּלְבַעַר אֶת
 כָּל הַקּוֹצִים וְהַחוֹחִים הַסּוֹכְבִים אֶת הַשׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיוֹנָה. וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם
 כַּח לְהַשְׁקִינִי וְהַצְּבוּעִים הַמְתַּפְּאָרִים בְּשִׁקְרִים לִינֵק מִדְּבוּרָנוּ כָּלֵל.
 וּתְבַעַר הַשִּׁקָּר מִן הָעוֹלָם, וּתְגַלֶּה הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, וַיִּקְיֵם מִהֲרָה מִקְרָא
 שְׁכַתּוֹב: "שִׁפְתַי אֵמֶת תִּכּוֹן לְעַד, וְעַד אֲרַגִּיעָה לְשׁוֹן שִׁקְרִי". וְנֹאמַר:
 "חֲסֹד וְאֵמֶת נִפְגְּשׁוּ, צֶדֶק וְשְׁלוֹם נִשְׁקוּ. אֵמֶת מֵאֲרֶץ תִּצְמַח, וְצֶדֶק
 מִשְׁמַיִם נִשְׁקָף. הַדְרִיכֵנִי בְּאֵמֶתְךָ וּלְמַדְנִי, כִּי אֵתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹתְךָ
 קוִיִּתִּי כָּל הַיּוֹם. וְאַל תִּצַּל מִפִּי דְבַר אֵמֶת עַד מְאֹד, כִּי לְמִשְׁפָּטֶיךָ
 יִחַלְתִּי. וְאַנִּי תִפְלֵתִי לָךְ יְיָ עַת רְצוֹן, אֱלֹהִים בָּרַב חֲסִדֶיךָ עֲנֵנִי בְּאֵמֶת
 יִשְׁעֶיךָ".

יז

מיוסר על תורה ט"ז בליקוטי מוהר"ן תנינא

"עֵינַי כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ, וְאֵתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכֻלָּם בְּעֵתוֹ. פּוֹתַח אֶת
 יְדֶיךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם תֵּן לִי פְרִנְסָה בְּכִבוֹד
 קִדְּם שְׂאֲצֻטְרֶךָ לָהּ, בְּאִפְּן שְׂאֲזַכֶּה לְסוּר מֵרַע וּלְעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ
 תְּמִיד וּלְהִיּוֹת כְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת. כִּי אֵתָּה יוֹדֵעַ כִּמָּה הַפְּרִנְסָה
 מְבַלְבֶּלֶת אוֹתִי וּמוֹנֵעַת אוֹתִי וּמְחַלְשֶׁת יְדַעְתִּי מִלְּהִתְחַזֵּק בְּעִבּוּדְךָ.

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְדַעְתִּי כִּי אֲנִי רְחוּק מִפְּרִנְסָה בְּכִבוֹד מְאֹד מְאֹד,
 כִּי פְגַמְתִּי נִגְדֶיךָ מְאֹד, הִרְעוֹתִי אֶת מַעֲשֵׂי וְקִפְחֵתִי אֶת פְּרִנְסָתִי. אֲבָל
 בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ מְלֹא רַחֲמִים כְּעֵנִי בְּפִתַח, כְּדֹל וְאֲבִיוֹן הַמְחֲזִיר עַל
 הַפְּתָחִים, פּוֹרֵשׁ כְּפִיו שׁוֹאֵל וּמְבַקֵּשׁ מִתְּנַת חַנּוּם וְנִדְבַת חֲסֵד, שְׁתַּחֲנַנִּי
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְבַד, בְּחֲסִדֶיךָ הַעֲצוּמִים לְבַד, וְתִזְמִין לִי פְרִנְסָתִי מִן
 הַשָּׁמַיִם, וְתִתֵּן לִי כָּל צְרֻכֵי וְכָל צְרֻכֵי אֲנָשִׁי בֵּיתִי וְכָל הַתְּלוּיִים בִּי

וְכָל הַנְּלוּיִם אֵלֵינוּ קִדְּם שְׁנַצְטַרְךָ לָהֶם, כִּי עֵינֵינוּ לָךְ לְבַד תְּלוּיּוֹת,
עֵינֵינוּ לָךְ לְבַד מְצַפּוֹת וּמַחְכוֹת.

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אַנְתָּה הוּא לְעֵלָא מִן כָּל הָעֲלוֹת וְהַסְּבוֹת, וְאַתָּה יָכַל
לְסַבֵּב סְבוֹת לְטוֹבָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּאַפֵּן שְׁיִגְיַע לָנוּ הַפְּרִנְסָה בְּנִקְל
בְּלִי שׁוּם בְּלְבוּלִים וּבְלִי שׁוּם טְרָדוֹת וְיִגְיַעוֹת וּבְלִי שׁוּם סְבוֹת עַל פִּי
דְרָךְ הַטָּבַע, רַק שְׁתַּזְמִין לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הַפְּרִנְסָה בְּנִקְל וּבְמַהֲירוֹת
גְּדוֹל, וְתַהֲיֶה נִמְשַׁכֶּת הַפְּרִנְסָה אֵלֵינוּ לְטוֹבָה בְּהַרְחָקָה גְּדוֹלָה. וְנִזְכָּה
לְבַרֵּר הַפְּרִנְסָה בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה, שְׁנִזְכָּה לְאָכַל וּלְשַׁתּוֹת בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה
גְּדוֹלָה, בְּאַפֵּן שְׁנִזְכָּה שְׁתַּתְּבַרֵּר אַכִּילְתָּנוּ וּשְׁתַּיְתָּנוּ, וְיִהְיוּ נַעֲשִׂים מִהֶם
בְּרוּרִים קְדוּשִׁים בְּבַחֲיַנֵּת קְטָרֶת, עַד שְׁיִהְיוּ נַעֲשִׂים מִהֶם אִמְרֵי שְׁפָר,
שֶׁהֵם בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ. וְאֵלֹהֵי אִמְרֵי שְׁפָר יַעֲלוּ
וְיִתְחַבְּרוּ עִם הַמֶּלֶךְ, וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה מִהֶם עֲטָרָה לְהַמֶּלֶךְ. וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת
הָעֲטָרָה הַזֹּאת, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "צִאֲיָנָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה,
בְּעֲטָרָה שְׁעֲטָרָה לוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חַתֻּנְתּוֹ, וּבְיוֹם שְׁמִחַת לְבוֹ". וְנִזְכָּה
לְרֵאוֹת אֵת הַמֶּלֶךְ בְּיָפְיוֹ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "מֶלֶךְ בְּיָפְיוֹ תַחֲזִינָה עֵינֶיךָ".
וְאֵל תַּעֲכַב פְּרִנְסוֹתֵינוּ בְּשִׁבִיל זֶה, כִּי אַתָּה "כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבָּצֵר מִמֶּךָ
מְזֻמָּה", כִּי אַתָּה יָכַל לְסַבֵּב סְבוֹת לְטוֹבָה בְּאַפֵּן שְׁתַּבֵּא לָנוּ הַפְּרִנְסָה
בְּמַהֲירוֹת גְּדוֹל בְּלִי שׁוּם עֲפוּב כָּלָל, וּבְלִי שׁוּם עֶסֶק וְסִבָּה וּבְלִי שׁוּם
טְרָדָא כָּלָל, וְעַם כָּל זֶה נִזְכָּה לְרֵאוֹת הַמֶּלֶךְ בְּיָפְיוֹ "בְּעֲטָרָה שְׁעֲטָרָה
לוֹ אִמּוֹ" הַנַּעֲשִׂית מִן הָאִמְרֵי שְׁפָר הַמַּתְּבַרְרִים עַל יְדֵי הַפְּרִנְסָה
וְהָאֲכִילָה דְקִדְשָׁה. וְקַיִם לָנוּ מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: "הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיִּיכִי
הַמַּעֲטָרְכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים. הַמְּשַׁבֵּיעַ בְּטוֹב עֲדִיךָ תַתְּחַדֵּשׁ כַּנֶּשֶׁר
נַעֲוִרִיכִי".

אַבִּינוּ שְׁבַשְׁמִים עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְרַחֵם עֲלֵינוּ וְתַסְבֵּב סְבוֹת לְטוֹבָה,
בְּאַפֵּן שְׁתַּגִּיעַ לָנוּ הַפְּרִנְסָה קִדְּם שְׁנַצְטַרְךָ לָהֶם, וְתַזְמִין לָנוּ כָּל צְרִכֵינוּ
בְּכַבּוֹד וּבְנִחַת, וּבְהַתֵּר וּבְקִדְשָׁה גְּדוֹלָה, וּבְהַרְחָקָה וְנִחַת גְּדוֹל. וְתַצִּילֵנוּ
מִחֻבוֹת וְהַלְוֹאוֹת, וְתַעֲזָרְנוּ לְסַלֵּק מִהֶרָה כָּל הַחֻבוֹת וְהַלְוֹאוֹת שְׁאֵנוּ

מחזיבים מכפר, ותשמרנו מעתה מלבא לידי חוב עוד לעולם, כי אתה יודע שהחובות וההלואות מבלבלים אותנו מאד ממעט עבודתך שאנו מכינים עצמנו בכל עת להתחיל בעבודתך באמת.

רחם עלי ועלינו אבינו אב הרחמן, הן את העולם פלו בטובו בהן ובחסד וברחמים, ותן לי ולכל חברתנו ולכל ישראל פרנסה בכבוד קדם שנצטרך לה, באפן שלא נצטרך להטריד דעתנו בהפרנסה כלל. ואל תצריכנו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואות, כי אם לידך המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה שלא גבוש ולא נכלם לעולם ועד. ונזכה לברר הפרנסה בקדושה ובטהרה גדולה בבחינת קטרת המשמח את הלב. ותביא לנו את משיח צדקנו במהרה בימינו, ומלאך עלינו ועל כל ישראל ועל כל העולם פלו. ויקים בנו מהרה מקרא שכתוב: "מלאך בפינו תחזינה עיניך תראינה ארץ מרחקים" במהרה בימינו, אמן כן יהי רצון.

יה

מיוסר על תורה י"ז בליקוטי מוהר"ן תנינא

רבנו של עולם דרכך אלהינו להאריך אפך לרעים ולטובים, והיא תהלתך. מלא רחמים טוב ומטיב לכל, אשר דרכך להיטיב לבריותיך, ואתה מטח כלפי חסד תמיד, ואין אתה חפץ להביט ולהסתכל על הרע והאון שאנו עושין חס ושלום, רק אתה מביט ומשגיח על מעט הטוב שאתה מוצא בקרבנו בחסדיך העצומים, כמו שכתוב: "לא הביט און ביצקב ולא ראה עמל בישראל, יי אלהיו עמו, ותרועת מלך בו". ונאמר: "און אם ראיתי בלבי לא ישמע יי, אכן שמע אלהים, הקשיב בקול תפלתי".

על כן מצא עבדך את לבו עדין להתפלל לפניך, ועדין עדין על משמרת אעמדה ואצפה לישועתך האמתית, מתי תבא אלי שאזכה לשוב אליך באמת, אשר על זה בקשתי מלפניך זה כמה, בכמה

לשונות של תפלה ותחנונים ועדין לא נושעתי. ואני יודע שהמניעה ממני, אבל על טובך הגדול אני נשען עדין שתציץ ותביט ותשגיח על מעט דמעט נקודות טובות הנמצאים בי עדין, ותעלים עיניך מלראות ולהסתכל על רבוי ועצם הרע שבי, באפן שתכניע ותבטל רבוי הרע לגבי מעט הטוב שבי. ובכחך הגדול תתן כח למעט הטוב שבי שיתגבר על הרע שבי, באפן שאזכה מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, ותטיב עמי בחסדך בכל עת בגשמיות ורוחניות, לא כגמולי וכמעשי ידי הפגומים חס ושלום, רק כחסדך וכטובך הגדול וכרחמנותך העצום, אשר אין אתה מביט על הרע כי אם על מעט הטוב. ואל תמנע טוב ממני מעתה ועד עולם.

ותרחם עלי ועל כל ישראל, ותתן לי דעת שלם דקדושה, באפן שאזכה להתדבק בדרךך הקדושים, לבל אסתכל ואביט על הרע של שום בר ישראל שבעולם, ולא אשים עיני כלל על מעשיו ומדותיו שאינם טובים, רק אזכה לדון את כל אדם לכף זכות, ולהסתכל רק על הטוב של כל אחד מישראל, ולא אסתכל על הרע שלו כלל. וכרחמיך וחסדך הרבים תפקח את עיני דעתי, ותתן לי דעת שלם דקדושה, באפן שאזכה לחפש ולבקש ולמצא זכות וטוב בכל אחד מישראל אפלו בהגורע שבגורעים. ואזכה לראות ולהביט רק על הטוב שבכל אחד, ולא אביט ואסתכל על הרע שבהם כלל. ותתן לי עין יפה וטובה להביט על כל אחד מישראל לטובה, את הטוב שבו אקבל בדעתי להסתכל עליו, ואת הרע לא אקבל, ולא אשית עיני עליו כלל, למען אזכה להיות טוב וישר גם עם יי ועם אנשים, ואמצא "חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם", באפן שאוכל להתועד עם כל אחד ואחד מישראל לדבר עמהם באמת לאמתו מהתכלית האמתית, ולקבל מנקדתם הטובה להתעורר ולשוב ליי, ולהאיר בהם מנקדתי הטובה, ולחונן אותם באמתת הדעת של נקדתי הטובה, להודיעם את כל הטוב הנצפן בי מקדושת ישראל.

חום וְחַמַל עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְמַעַן שְׁמֶךָ וְלְמַעַן צְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים וְלְמַעַן תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנו, וְהַחְזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. חוֹסֶה עָלַי כָּל עוֹד נַפְשִׁי בִּי, כִּי כָבֵד פָּנָה יוֹם, וְכָבֵד עָבְרוּ מִשְׁנוֹתַי מֵה שְׁעָבְרוּ, וְעַדִּין לֹא עָבַר עָלַי שָׁנָה אַחַת וְלֹא יוֹם אֶחָד בְּלִי פְגָמִים הַרְבֵּה. רַחֵם עָלַי מֵעַתָּה לְהַחְיוֹת מְעַט פְּלִטָּתִי הַנְּשֹׂאֲרֹת, שְׂאֵזְכָּה מֵעַתָּה בְּכַחֲךָ לְהַגְבִּיר הַטּוֹב עַל הָרָע, כִּי מְעַט מִן הָאוֹר דּוֹחָה הַרְבֵּה מִן הַחֹשֶׁךְ. "אַל תִּטְשֵׁנִי וְאַל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אֵל תִּתְּסֶנּוּ עִם חַטָּאִים נַפְשִׁי וְעִם אַנְשֵׁי דָמִים חַיִּי, אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יי, אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמְּנִי, חוֹשֶׂה לְעִזְרָתִי אֲדָנִי תִשׁוּעָתִי".

יט

מיוסר על תורה כ' בליקוטי מוהר"ן תנינא

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם, מְלֶכֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ, בְּרַכְנוּ בְּשְׁלוֹם, וְתִפְקְדֵנִי אוֹתִי וְאֵת כָּל בְּנֵי בֵּיתִי לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם. וְתִצְּלֵנוּ מִן הָעֲנִיּוֹת וּמִן הַחֶסֶד. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְשִׁמְרֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הָרִיב וּמִחֲלָקֶת, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה שְׁנָאוֹי הַמִּחֲלָקֶת וְגָדוֹל הַשְּׁלוֹם. לְמַדְנִי וְהוֹרֵנִי אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם כָּל בָּאֵי עוֹלָם בְּאֶפֶן שְׂאֵזְכָּה לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם יַחְדָּו עִם כָּל בְּנֵי תְּבִלָּה, וְאֶפְלוּ עִם הַחוֹלְקִים עָלַי תִּתֵּן בְּלִבִּי דְרֹךְ וְעֲצָה אֲמִתִּיית כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, שְׂאֵזְכָּה לִידַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, בְּאֶפֶן שְׁלֹא אֶחְזִיק בְּמִחֲלָקֶת, רַק אֵזְכָּה לְהִיּוֹת תָּמִיד אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם בְּאֲמִתּוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "סוֹר מֵרָע וְעֲשֵׂה טוֹב בְּקֶשׁ שְׁלוֹם וְרַדְפֵהוּ". וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ שְׁלֹא יִגְרַם הַמִּחֲלָקֶת שְׁבַע עוֹלָם לְפָרְסִים חַס וְשְׁלוֹם מְפָרְסִים קִדְּם וְזִמְנָם, כִּי אַתָּה הוֹדַעְתָּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ גְּדוֹל הַפְּגָם וְהַחֶסֶד הַמְּגִיעַ מִזֶּה חַס וְשְׁלוֹם.

רחם עלינו למען שמך, וזכנו אותנו ואת כל עמך בית ישראל, ועזרנו והושיענו בכל עת, שכל אחד ואחד ילך בדרך הישר, בדרך האמת בדרך הקדש, כפי אשר הורונו ולמדונו אבותינו ורבותינו הקדושים, עד אשר כל אחד ואחד יזכה לגלות ולהאיר בעולם את הדרך הקדש האמת שהוא הולך בו, לגלות בכל פעם עצות ודרכים חדשים קדושים וטהורים אמתיים איך לזכות להתקרב להשם בתפילה באמת. ותגן עלינו ותשמרנו תמיד שלא יתפרסם שום אחד מישראל קדם זמנו, רק כל אחד ואחד יזכה לילך ולכנס בדרך הקדש באמת. ולילך ולדרך בו ימים ושנים באמת ובלב שלם, בתוספת קדשה וטהרה וחיית חדש והתעוררות חדש ונפלא בכל עת, ונזכה להתמהמה ולשהות שם בדרך הקדש האמתי זמן הראוי באמת, ולהתחמם שם בהתלהבות דקדשה פראוי, עד שיגיע הזמן והעת הראוי באמת לגלות ולהודיע ולפרסם הדרך הקדש בעולם. ולא יתפרסם שום אחד מישראל קדם זמנו.

ותשמרנו ותצילנו מכל מיני הזקות וצער ויסורין הבאים על ידי זה חס ושלום. ותמשיך עלינו חיים טובים וארוכים, ולא ימות שום אחד מישראל קדם זמנו, רק כל אחד ואחד יזכה להאריך ימים ושנים טובים בתורה ותפלה ומעשים טובים, עד שיזכה לגלות הדרך הקדוש בעולם כפי חלקו שיש לו בהתורה הקדושה כפי שרש נשמתו, באופן שיתגלו ברכי הקדשה בעולם, ויתגלו ויאירו בעולם כל העצות העמוקות, וכל הדרכים החדשים והנפלאים שהמשיכו הצדיקים בעולם מיום מתן תורה עד היום הזה, כלם יאירו על פני תבל, "לדעת בארץ ברכך בכל גוים ישועתך". באופן שזוכה כלנו אנחנו וצאצאינו עד סוף כל הדורות, להתקרב אליך תמיד באמת לאמתו, ולילך בדרךך הקדושים, ברכי הצדיקים האמתיים הגדולים והנוראים, זכותם יגן עלינו, לקרבנו אליך באמת מהרה. ותתן לנו פרנסותינו בהרחבה גדולה מאתך, ותשמרנו ותצילנו מן העניות

והדחקות, ולא יצטרכו עמך ישראל זה לזה ולא לעם אחר. רק ברחמיך הרבים תשפיע לנו לכל אחד ואחד פרנסתו וכל הצטרכותו בהרחבה גדולה קדם שיצטרף להם בנחת ולא בצער, בהתר ולא באסור בכבוד ולא בבזיון. ותגן עלינו תמיד שלא יגרם המחלקת חס ושלום להפיל נפלים חלילה. ולא יגיע שום הזק ופגם לא לדריך הקדש בעצמו שצריכין הצדיקים והקשרים לגלות בעולם בכל עת, ולא להאנשים הנכנסים בו לגלותו. ולא תפיל אשה פרי בטנה, (בפרט וכו'), ולא יעדי עביד שולטן מדבית יהודה.

רבונו של עולם, מלא משאלותינו לטובה ברחמים, פי צרכי מרבים מאד, ודעתי קצרה לבאר ולפרש. פי בכל דבר ודבר שאני מתחיל לסדר תפלה עליו, יש בלבי הרבה דברים מאד לרצות אותך ולהתפלל לפניך עליהם, אף דעתי עכורה וטענותי נסתתמין, ואיני יכול לפרט בפי כל צרכי בקשותי וכל משאלותי שיש בכל דבר קדשה שאני עוסק להתפלל עליו. אף אפה מבין כל תעלומות לב ואפה יודע סתרינו. חנון ורחום, עשה למענך והושיענו למען שמך, והורנו דרכיך, והט לבנו ליראה את שמך באמת. והצילנו ושמרנו מפל מיני ריב ומחלקת ושנאה וקנאה וקנטור שנתרבה בעולם מאד בעוונותינו הרבים. רחם עלינו למען שמך למען תורתך, למען אמתת קדשת הצדיקים האמתיים, והשקט המחלקת מהרה, ותשים שלום גדול בין כל הברואים שבעולם. ותגלה האמת בעולם. ותשלח לנו בכל דור ודור צדיקים אמתיים שיורו אותנו בכל עת הדריך אשר גלך בה ואת המעשה אשר נעשה, באפן שנוזכה כל אחד ואחד לשוב אליך באמת מפל המקומות והענינים אשר נפל ונתעה בהם, ואל ידח ממך נדח. ותזכר אהבתך ורחמנותך שיש לך על כל אחד מישראל, אפלו על הקל שבקלים והגרוע שבגורעים. "זכר רחמיך יי, וחסדיך פי מעולם המה". ואל תעזבנו ואל תטשנו בדור העני הזה, ושלח לנו מנהיגים אמתיים שיהיו ראויים להנהיג

אותנו באמת כרצונך הטוב, "ולא תהיה עדת יי כצאן אשר אין להם רעה".

חוס וחס עלינו, רחם רחם בעל הרחמים, "הורני יי דרכך אהלך באמתך, יחד לכבי ליראה שמך. הורני יי דרכך, ונחני בארח מישור למען שוררי. דרכך יי הודיעני, אורחותיך למדני. הדריכני באמתך ולמדני פי אתה אלהי ישעי, אותך קויתי כל היום. הורני יי דרך חקיך ואצונך עקב. הדריכני בנתיב מצותיך פי בו חפצתי. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי". עושה שלום במרומי הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן.

ב

מיוסר על תורה כ"ב בליקוטי מוהר"ן תנינא

"רם ונשא, שוכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש תשכן, ואת דכא ושפל רוח, להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדפאים", זכני ברחמיך הרבים להפיק דרכי הענוה האמתית באמת לאמתו כרצונך הטוב, "פי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי", ואין אתי יודע עד מה שום דרך מדרכי הענוה האמתית. פי כבר גלית לנו רצונך הקדוש שאין רצונך שיהיה האדם במחין דקטנות. וצריכין להכריח את עצמו בכל הפחות בכל העבודות, ובפרט בשעת התפלה, לצאת ממחין דקטנות למחין דגדלות. וגם כבר גלית לנו גדל בזוי הגדלות שהוא שנוא בעיניך מאד, פי הגדלות והגבהות הוא תועבת יי אשר שנוא כמו שכתוב: "תועבת יי כל גבה לב", ונחשב פעובד עבודה זרה וכאשרה. ועתה למדני והורני איך יזכה בער ונער וחסר דעה כמוני, לידע דרך האמת בזה, איך להתנהג בזה, באפן שאזכה להתפלל בכונת הלב בשמחה במחין דגדלות, שייגבה לבי בדרכי יי, ואף על פי כן לא יהיה בלבי שום צד גאות וגדלות ופניית, רק אזכה

לְעֲנֶנּוּ אֲמַתִּיית כְּרֻצוֹנָךְ הַטּוֹב, לְעֲנֶנּוּ שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם,
שֶׁהִיא "עָנוּ מְאֹד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה".

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה בִּלְבוּלִים בְּלִי שְׁעוֹר יֵשׁ לִי בְּעֲנִיָּן
זֶה, וּבִפְרָט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. פִּי אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם דְּרָךְ בְּעֲנִיָּן זֶה שֶׁל
הַהֲכָנָעָה וְהָעֲנָנָה אִיךָ לְהִנְצֵל מֵעֲנָנָה פְּסוּלָה הַנִּקְרָאת חֲנוּפָה, וְלִבְלִי
לִפְלֵ בְדַעְתִּי כָּלֵל לְעוֹלָם, וְלִהְתַּחַזֵּק בְּכָל עֵז בְּעֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה בְּכָל מָה
שֶׁאֵינִי צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק, הֵן בֵּינִי לְבֵין עֲצָמִי לְבַל אֶפְלֵ בְּדַעְתִּי כָּלֵל, רַק
לְהִתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה בְּעֵז וְחֻדוּהַ תְּמִיד, וְחֻדוֹת יֵי יְהִיָּה מְעוּזִי. וְהֵן
בְּעֲנִיָּן הַהֲנַהֲגָה עִם בְּנֵי הָעוֹלָם שֶׁצָּרִיכִין לְהִיּוֹת עֵז וְחֻזֵּק כַּנִּמְרָ נֶגֶד כָּל
הַמוֹנְעִים וְהַמְבַלְבְּלִים וְהַמְחַלְשִׁים דַּעַת הַרוּצִים לְכַנֵּס בְּדַרְכֵי הַצַּדִּיקִים
הָאֲמַתִּיִּים. בִּפְרָט בְּעֵתִים הֵלְלוּ בְּדוֹרוֹת אֱלֹהֵי בְּעוֹקְבָא דְמִשְׁיחָא, אֲשֶׁר
נִתְרַבָּה הַמְחַלְקָת וְהַקְּטוּגוּרְיָא וְהַסְכָּסוּכִים בֵּין הַתְּלִמְיָדִי חֲכָמִים וְהַנְּלוּיִם
אֲלֵיהֶם וּבֵין כָּל הָעוֹלָם, עַד אֲשֶׁר נִמְצְאוּ אֶפְלוּ צַדִּיקִים וּכְשָׁרִים
שֶׁיְכוּלִים לְהַחְלִישׁ דַּעַת הַמְתַּחִּיל לְכַנֵּס בְּעֲבוּדַת יֵי, מִכָּל-שֶׁפֶן
הַהֲתַגָּרוֹת וְהַמְנִיעוֹת שֶׁל שָׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּעֲנִיָּן זֶה אֲסוּר
לְהָאָדָם לְהִיּוֹת עָנוּ וְנִכְנָע וְשָׁפֵל כְּנִגְדָם, אֲדַרְבָּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת עֵז כַּנִּמְרָ
כְּנִגְדָם לְבַל יִמְנָעֵהוּ שׁוֹם מוֹנֵעַ, וְאֵל יוּכַל לְהַחְלִישׁ דַּעַתוֹ שׁוֹם אָדָם
שֶׁבְּעוֹלָם. וְאֵף עַל פִּי שֶׁהוּא יוֹדֵעַ בְּעֲצָמוֹ שֶׁפְּלוֹתוֹ וּפְחִיתוֹתוֹ שֶׁהוּא
גְּרוּעַ הַרְבֵּה מֵהַקְּמִים כְּנִגְדוֹ וְחוֹלְקִים עָלָיו וּמְתַלּוֹצְצִים מִמֶּנּוּ
וּמְחַלְשִׁים דַּעַתוֹ, אֵף עַל פִּי כֵן אֲסוּר לוֹ לְהִתְבַּטֵּל כְּנִגְדָם, אֲדַרְבָּא
צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק כְּנִגְדָם בְּכָל עֵז, וַיֹּאמֶר אֵף עַל פִּי כֵן גַּם אֲנִי רוּצָה
לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יְתִבְרָךְ. פִּי הַצַּדִּיקִים הָעֲנוּיִם בְּאֲמַת בְּבַחֲיַנַּת עֲנָנָה שֶׁל
מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם, הַגְּדוּלִים בְּמַעְלָה מִכָּל גְּדוּלֵי עוֹלָם, הֵם
אוֹחֲזִים בְּיַד כָּל הַשְּׁפִלִים וְהַרְחוּקִים, וּמְחַזְּקִים גַּם אוֹתִי לְהִתְקַרֵּב
לְהַשֵּׁם יְתִבְרָךְ.

וְעַתָּה אָבִי שְׁבַשְׂמִים, לְמַדְנִי וְהוֹרְנִי וְחַזְקֵנִי וְאִמְצָנִי אִיךָ לְזַכּוֹת לְזֶה,
שֶׁאֲדַע תְּמִיד פְּחִיתוֹתִי וְשֶׁפְּלוֹתִי בְּאֲמַת, וְאֵף עַל פִּי כֵן אֲזַכֶּה לְהִתְחַזֵּק

נגד כל המונעים והמחלישים את הדעת יהיה מי שיהיה, ולא אתבטל נגדם כלל. ואזכה להחיות את עצמי תמיד בכל הנקודות טובות הנמצאים בי עדין, ובכח הצדיקים הגדולים האמתיים האוחזים בידני תמיד, ומזרזים ומחזקים אותנו להתקרב ולהשתוקק אליך תמיד בכל עת יהיה איך שיהיה, ולבלי להסתכל על שום מונע ומעכב ומבלבל.

ותעזרני ותחזקני ותאמציני תמיד, עד שאזכה לקרב להשם ותברך גם אנשים אחרים, ולחזקם בעבודתך ובתורתך באמת, כאשר הזהרתנו על זה על ידי צדיקיך האמתיים שכל אדם מחיב לעסק בזה.

אבי שבשמים, יודע מחשבות, יודע כל התעלומות, אתה לבד יודע כמה ישועה ורחמים אני צריך לזכות לכל זה, פי אני רחוק מענוה אמתית בתכלית הרחוק, פי ענוה גדולה מכלם. ובעצם רחוקי ממך, גם לפרש שיחתי לפניך היטב בענין זה נמנע ממני מאד, אף אף על פי כן ממך לא יפלא כל דבר, כמו שכתוב: "היפלא מיי דבר, הן כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה". ואתה יכל לזכות גם אותי לענוה אמתית. ותורני ותדריכני באמתך ותלמדני איך להתנהג עם כל באי עולם, באפן שאזכה להיות קטן בעיני מכלם ולידע שפלותי באמת, ואף על פי כן אהיה עז וחזק לבלי להתבטל נגד שום מונע ומבלבל ומחליש דעת. זכני להמשיך עלי קדשת הענוה האמתית של משה רבנו עליו השלום, שהיה "ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה", ושמרני והצילני מענוה והכנעה שאינה כרצונך. חנני מאתך דעה בינה והשכל, לבל אטעה את עצמי כלל בענין ההכנעה שטועים בזה העולם הרבה. למדני דרך האמת לאמתו, שאזכה לכון בזה ובכל דבר רצונך הטוב באמת. זכני להתפלל ולעבד אותך תמיד באמת במחין דגדלות בכל עת, במחין גדולים אמתיים דקדשה, שהם עקר תכלית הענוה האמתית, כי במקום גדלתו שם אתה מוצא ענותנותו. עזרני עזרני, הושיעני הושיעני, "הטה יי אונך עיני, פי עני ואביון אני. פי אתה עם עני תושיע, ועינים רמות תשפיל. פי יציל אביון

משוע, ועני ואין עוזר לו. יחוס על דל ואביון, ונפשות אביונים יושיע". עזרני כי עליך נשענתי, ענני אבי שבשמים, כי לך לבד הוֹחֵלְתִי, לך לבד אני קורא, לך לבד אני מצפה, לישועתך לבד אני מחכה, לרחמיך הגדולים וחסדיך הגנוזים לבד תלויות עיני וכלות אליהם כל היום. אולי יחוס אולי ירחם, אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם. "כי לא בזה ולא שקץ ענות עני, ולא הסתיר פניו ממנו, ובשועו אליו שמע. כל עצמותי תאמרנה יי מי כמוך, מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגוזלו", שועת עניים אפה תשמע צעקת הדל תקשיב ותושיע. תן "לי מגן ישעך וימינך תסעדני וענותך תרבני". רחמנא דעני לענני ענינא. רחמנא דעני לתבירי לבא ענינא. רחמנא דעני למפיכי רוחא ענינא. "ואני עני ואביון אלהים חושה לי, עזרי ומפלטי אפה יי אל תאחר". אמן ואמן.

כא

מיוסר על תורה ב"ג בליקוטי מוהר"ן תנינא

"שמח נפש עבדך כי אליך יי נפשי אשא. אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי. תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית. השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני. וישמחו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסד עלימו ויעלצו בך אהבי שמך. אשמחה ואעלצה בך אומרך שמך עליון. תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעילות בימיך נצח. ביי תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו. ירנו וישמחו חפצי צדקי, ויאמרו תמיד יגדל יי, החפץ שלום עבדו. ישישו וישמחו בך כל מבקשיך, יאמרו תמיד יגדל יי, אהבי תשועתך. וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלהים וישישו בשמחה. הלא אפה תשוב תחינו, ועמך ישמחו בך. שבענו בבקר, חסדך ונרננה ונשמחה בכל מינו. שמחנו פירות עניתנו שנות ראינו רעה.

יְשַׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ. עֲבָדוּ אֶת
 יְיָ בְּשִׂמְחָה בּוֹאוּ לְפָנָיו בְּרִנָּה. יַעֲרֹב עָלָיו שִׂיחֵי אֲנָכִי אֲשַׁמַּח
 בְּיָי. הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדֹשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מִבְּקָשֵׁי יְיָ. זְכַרְנִי יְיָ
 בְּרִצּוֹן עֲמֻדָה, פְּקֻדֹתַי בִּישׁוּעָתְךָ. לְרֵאוֹת בְּטוֹבַת בְּחִירֶיךָ, לְשִׂמְחַת בְּשִׂמְחַת
 גּוֹיֶיךָ לְהִתְהַלֵּל עִם נִחְלָתְךָ. יֵרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ וְכָל עוֹלָה קִפְצָה פִּיהָ.
 יִקְלְלוּ הַמָּה וְאַתָּה תִּבְרַךְ קָמוּ וַיִּבְשׁוּ וְעֲבָדְךָ יִשְׁמַח. יִרְאֶיךָ יִרְאוּנִי
 וַיִּשְׁמְחוּ כִּי לְדַבְּרֶךָ יִחְלָתִי. יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹ בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ
 בְּמִלְכָם.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מְלֵא רַחֲמִים, אֲדוֹן הַשְּׂמִימָה וְהַחֲדוּדָה, אֲשֶׁר הַשְּׂמִימָה
 בְּמַעֲוֹנֶיךָ, וְאֵין לְפָנֶיךָ שׁוֹם עֲצָבוֹת כָּלֵל, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב: "הוֹד וְהוֹדָר
 לְפָנָיו, עֵז וְחֲדוּדָה בְּמִקְוֵמוֹ". זַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֻסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים,
 שְׂאֻזְכָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, כַּאֲשֶׁר גְּלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי צְדִיקֶיךָ
 הָאֲמִתִּיִּים שְׂשִׂמְחָה הִיא סֵטְרָא דְקַדְשָׁה, וְעֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה הִיא
 הַסֵּטְרָא אַחְרָא, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹנֵא אוֹתָהּ, וְכָל קְדֻשַׁת אִישׁ
 הַיִּשְׂרָאֵלִי הוּא עַל יְדֵי שְׂמִימָה דִּיקָא, וְכָל הַהִתְרַחֲקוֹת שֶׁלָּנוּ מִמֶּךָ
 וְהַתְּגַבְּרוֹת הַתְּאוֹת הַכֹּל הִיא עַל יְדֵי עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה. אֲבָל אַתָּה
 יְדַעְתָּ כַּמָּה אָנִי רַחוּק מִשְּׂמִימָה, כִּי קִלְקַלְתִּי וּפְגַמְתִּי הַרְבֵּה מְאֹד.

עַל בֵּן בְּאִתִּי לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים, שְׂתַהֲיֶה בְּעֲזוּרֵי וּתְשִׂמְחֵנִי בִישׁוּעָתְךָ,
 וְתֹאִיר בִּי וְתִגְלֶה לִּי דְרָכֵי עֲצוּתֶיךָ הָאֲמִתִּיּוֹת, וְתוֹרְנֵי וְתִלְמִדֵי שְׂאֻזְכָּה
 לְהַפְּךָ כָּל מִינֵי יְגוֹן וְאַנְחָה לְשִׂמְחָה, שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוֹם כַּח לְהַסֵּטְרָא
 אַחְרָא שֶׁהוּא הַיְגוֹן וְאַנְחָה לְהַכְנִיס בִּי עֲצָבוֹת חַס וְשְׁלוֹם. רַק אֲדַרְבְּא,
 אֻזְכָּה בְּכָל עֵת לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְגַּבֵּר בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה כָּל כָּף, עַד שְׂאֻזְכָּה
 לְהַפְּךָ הַיְגוֹן וְאַנְחָה לְשִׂמְחָה, וְלֹא אֲנִיחַ לְהַעֲצָבוֹת וְהַיְגוֹן וְאַנְחָה
 לְהִתְאַחֵז בִּי כָּלֵל, רַק בְּכָל מָה שְׂרוּצִים לְהַכְנִיס בִּי עֲצָבוֹת חַס וְשְׁלוֹם,
 עַל יְדֵי רַבּוּי הַחֻטָּאִים וְהַעֲוֹנוֹת הָעֲצוּמִים שֶׁעָשִׂיתִי, וּפְגַמְתִּי הַרְבֵּה
 מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר, אֻזְכָּה לְהַפְּךָ כָּל זֶה לְשִׂמְחָה, עַל אֲשֶׁר אָף עַל פִּי
 כֵּן חָמַל הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ עָלַי, וְשֵׁם נַפְשִׁי בְּחַיִּים וְלֹא נָתַן לְמוֹט רַגְלִי,

וזכני להיות בכלל ישראל ולא עשני גוי, ואני זוכה לקיים כמה מצוות גדולות בכל יום ויום, להתעטף בציצית, ולהניח תפלין, ולקרוא קריאת שמע, ולקבל שבת יום טוב, ולשמע קול שופר בראש השנה, ולהתענות ביום הכפורים, ולישב בספה, ולטל ארבעה מינים, ולאכל מצה בפסח, וכן שארי כל המצוות הקדושות אשר אנו עושים עם קדש מקימים בכל עת אפלו הפחות שבפחותים והקל שבקלים. מה רב טובך אשר עשית עמנו, "מה יקר חסדך אלהים", מה גדלו מה רבו מה עצמו רחמיך וחסדיך עלינו, אשר הכתרת אותנו בכתרים קדושים כאלה. ובתקף גלותינו ועצם התרחקותינו ממך על ידי רבוי פשעינו נגדך, עדין אהבתך קשורה בנו. ואתה מזכה גם אותי לעשות כמה מצוות בכל יום. ובודאי ראוי לי להגדיל השמחה בכל עת, ולהפוך כל היגון ואנחה לשמחה. כי אדרבא זהו שמחתי שמרחק ופגום וחוטא כמוני, יזכה לגע בדברים קדושים ונוראים כאלה, ליחד שמך בכל יום, ולהתעטר בעטרת תפארת התפלין הקדושים והנוראים בכל יום, ולהתעטף בציצית, להתלבש בלבושין דמלכא בעטופא דמצוה, ושאר המצוות. וכל מה שרוצה להתגבר להכניס בדעתי ולבי עצבות חס ושלום, מרובי פשעי ועוונותי, על ידי כל זה דיקא אגדיל השמחה, ואומר ללבי אדרבא זהו שמחתי, זהו חדותי הגדולה, שאנכי המרחק כל כך זוכה לגע בקדושות כאלה, "הקיצותי ועודי עמך, כי דפיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות, אם שכחנו שם אלהינו ונפרש פפינו לאל זר, אני לדודי ודודי לי", אחזנוך ולא נרפך.

מרא דעלמא פלא, שמחת ישראל, "שמח נפש עבדך, כי אליך יי נפשי אשא", זכני להשיג באמת דרכי השמחה האמתית, באפן שאזכה לחטף היגון ואנחה לתוך השמחה, להפוך כל מיני עצבות ויגון ואנחה לשמחה. זכני להתחזק ולהתגבר בשמחה גדולה תמיד, ואזכה להמשיך עלי קדשת כל העשרה מיני נגינה שהם

כָּל־לַיּוֹת הַשְּׁמֵחָה הַקְּדוּשָׁה. וְתַרְגְּלֵנִי לְשִׂמְחָה אֶת נַפְשִׁי בְּכָל עֵת עַל יְדֵי נִגּוּן שֶׁל שְׂמֵחָה, וְאַגִּיל וְאַשְׂמַח בֵּי בִשְׂרִיר וְהַלֵּל וְרַנֵּן וְזִמְרָה וְנִגּוּן, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד. וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה נִמְשָׁךְ עָלַי רוּחַ חַיִּים דְּקִדְשָׁה לְתוֹךְ כָּל הָעֲשָׂרָה מִיְּמֵי דְפִיקִין שְׁבַקְרָבִי. וְעַל יְדֵי זֶה תִּשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִינִי מִכָּל מִיְּמֵי חַלְאִים וּמְכַאֲבִים וּמְחַוְשִׁים בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִּיּוֹת, אֲשֶׁר כָּלֵם בָּאִים עַל יְדֵי מָרָה שְׁחוּרָה וְעֲצָבוֹת חֵס וְשָׁלוֹם. וְתִרְפְּאֵנִי אוֹתִי וְאֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתַחְלִימֵנִי וְתַחֲיִינִי עַל יְדֵי שְׂמֵחָה וְחִדּוּהָ שֶׁתִּמְשִׁיךְ עָלַי תָּמִיד, אֲשֶׁר מִשָּׁם כָּל הַרְפּוּאוֹת שֶׁל כָּל מִיְּמֵי חַלְאִים שְׁבַעְעוֹלָם, כִּי שְׂמֵחָה הִיא עֵקֶר חַיּוֹת הָאָדָם, רְפָאנוּ יְיָ וְנִרְפָא, הוֹשִׁיעֵנו וְנִוְשָׁעָה כִּי תִהְלָתְנוּ אִתָּה, וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מְכַאֲבֵינוּ וּלְכָל מַפּוֹתֵינוּ, רְפוּאת הַנְּפֹשׁ וּרְפוּאת הַגּוּף.

וְאַתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָה בְּכָל עֵת בְּכָל מִיְּמֵי דְרָכִים וּנְתִיבוֹת וְעֲצוֹת וְתַחֲבוּלוֹת שְׂאֵפְשֶׁר לְשִׂמְחָה אֶת הַלֵּב עַל יָדָם, הֵן עַל יְדֵי הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שְׂאֵנִי מוֹצֵא בְּעֲצָמֵי עַדִּין, הֵן עַל יְדֵי מְלֵי דְשִׁטוּתָא, לְשִׁנּוֹת אֶת טַעְמֵי וְלַעֲשׂוֹת עֲצָמֵי כְּשׁוּטָה, וְלְהַרְגִּיל עֲצָמֵי בְּמֵלֵי דְבְּדִיחוּתָא כְּדֵי לְבוֹא לְשִׂמְחָה שֶׁהִיא עֵקֶר הַקְּדוּשָׁה וְעֵקֶר חַיּוֹת הָאָדָם.

מְלֵא רַחֲמִים, בּוֹרָא רְפוּאוֹת, אֲדוּן הַנְּפִלְאוֹת, חֲדוֹת יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב, תֵּן שְׂמֵחָה בְּלִבִּי, כִּי אִתָּה יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת לֵב, וְאִתָּה יוֹדֵעַ בְּכַמָּה דְרָכִים וּבְכַמָּה תַּחֲבוּלוֹת מִתְגַּבֵּר הַבַּעַל דְּבָר וְחִלּוֹתָיו עָלֵינוּ בְּכָל עֵת, לְהַמְשִׁיךְ עֲצָבוֹת חֵס וְשָׁלוֹם עָלֵינוּ, וְהוּא בְּתַחֲבוּלוֹתָיו עָרֵם יַעֲרִים הוּא וּמִרְמָה אוֹתְנוּ, וּמִתְלַבֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּמַצּוֹת, עַד שֶׁנִּדְמָה לָנוּ שֵׁישׁ לָנוּ עֲצָבוֹת מְעוֹנוֹתֵינוּ. וּבְקִאֻמַּת בְּכָל זֶה הוּא פּוֹרֵשׁ רֶשֶׁת לְרַגְלֵינוּ, כִּי כִּבֵּר לְמַדְתָּנוּ שֶׁעַל זֶה צְרִיכִין לִיְחַד שְׁעָה אַחַת בְּיוֹם, לְשַׁבֵּר לְבָנוּ וּלְפָרֵשׁ שִׁיחַתְנוּ לְפָנֶיךָ עַל כָּל מָה שֶׁעָבַר עָלֵינוּ, אֲכַל כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ צְרִיכִין לְהַתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה, וְלְהַכְרִיחַ עֲצָמֵנוּ בְּכָל כַּחוֹתֵינוּ לְבֹא לְשִׂמְחָה גְּדוּלָה שֶׁהוּא עֵקֶר קְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל.

על פני רחם עלינו למען שמך, והודיענו אוֹרְחוֹת חיים שְׁנִזְכֶּה לְהִבִּין וּלְהַשִּׁיג הַדְּרָכִים וְהַנְּתִיבוֹת וְהַשְּׁבִילִים וְהַעֲצוֹת הָאֲמִתּוֹת אִיף לְבֹא לְשִׁמְחָה תָּמִיד, וְתַעֲשֶׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחַקֶּיךָ אֵלֶיךָ וְאֶת מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁמֶר, "בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב מְרַב כָּל", עַד שְׁאֲזַכֶּה לְשִׁמְחָה שֶׁל עֲתִיד. וְאֲזַכֶּה לְרֵאוֹת בְּשִׂמְחַת הַמַּחֹל שֶׁתַּעֲשֶׂה לְצַדִּיקִים לְעֲתִיד לְבֹא וְכָל אֶחָד יִהְיֶה מִרְאֵה בְּאֶצְבָּעוֹ וַיֹּאמֶר "זֶה יִי" כִּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וַאֲמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֲלֹהֵינוּ זֶה, קוֹיֵנוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעֵנוּ, זֶה יִי קוֹיֵנוּ לוֹ, נְגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ". וְקִיָּם לָנוּ מִהֲרָה מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: "וּפְדוּיֵי יִי יִשׁוּבוּן, וּבְאוֹ צִיּוֹן בְּרִנָּה, וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֵאשִׁים שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִשִּׁיגוּ וְנִסּוּ יִגְוֶן וְאֲנַחָה". וְנֹאמַר: "כִּי בְּשִׂמְחָה תֵצֵאוּ, וּבְשָׁלוֹם תּוּכְלוּן, הִהְרִים וְהִגְבְּעוֹת יִפְצְחוּ לְפָנֵיכֶם רִנָּה, וְכָל עַצֵּי הַשָּׁדָה יִמְחֵאוּ כָף". וְנֹאמַר: "וּשְׂאֲבָתֶם מִים בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲיֵי הַיְשׁוּעָה". וְנֹאמַר: "כִּי נַחֵם יִי צִיּוֹן נַחֵם כָּל חֲרֻבוֹתֶיהָ, וַיֵּשֶׁם מִדְּבָרָה כְּעֵדֶן, וְעָרְבָתָה כְּגֶן יִי, שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִמְצֵא בָּהּ, תּוֹדָה וְקוֹל זְמֵרָה. שִׂמְחוּ בְּיִי וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב".

כב

מיוסד על תורה כ"ה בליקוטי מוהר"ן תנינא

"תְּפִלָּה לְעַנֵּי כִּי יַעֲטֶף וְלִפְנֵי יִי יִשְׁפָּךְ שִׁיחוֹ". רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲזֹרְנִי לְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת תָּמִיד. זְכַנֵּי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׁאֲזַכֶּה לְהִרְבוֹת בְּשִׁיחָה בֵּינִי לְבִין קוֹנֵי, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְכַלּוֹת רַב הַיּוֹם וְהַלֵּילָה עַל עֲנָן זֶה כָּל יְמֵי חַיֵּי. וְתִרְחַם עָלַי וְתַפְתַּח אֶת פִּי בְּכָל עֵת, וְתִשְׁלַח לִי דְבוּרִים אֲמִתִּיִּים וְקִדּוּשִׁים מִמְּעוֹן קִדְשֶׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם, לְהַעֲתִיר וּלְהַתְּפַלֵּל וּלְבַקֵּשׁ מִלְּפָנֶיךָ עַל נַפְשִׁי בְּכָל עֵת בְּדְבוּרִים חֲדָשִׁים. וְתַעֲזֹרְנִי תָּמִיד לְהִרְבוֹת בְּעֵתְךָ, בְּדְבָרֵי רְצוֹנֵי וּפְיוּס וְטַעֲנוֹת וְאֲמִתְּלוֹת נְכוֹנוֹת בְּדְבָרֵי חֵן וְתַחֲנוּנִים, בְּאִפְסָן שְׁאֲזַכֶּה תָּמִיד לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָלַי שֶׁתּוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל עֵת לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ. וְאֲזַכֶּה

בְּכֹל פְּעַם לְעֹלוֹת מִדְּרָגָא לְדְרָגָא, לְהִתְקַרֵּב אֵלַיךָ בְּכֹל עֵת בְּהִתְקַרְבוֹת גְּדוֹל יוֹתֵר. עֲזַרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי מֵלֵא רַחֲמִים, יְיָהֲמוּ מַעַיְךָ וְרַחֲמֶיךָ עָלַי. כִּי יִדְעֶתָ כִּי זֶה כַּמָּה נְכֻסוֹף נְכֻסְפָתִי לְהִתְקַרֵּב אֵלַיךָ וְלָשׁוּב מִמְּצוּלוֹת יָם שְׁנִלְכַדְתִּי בָהֶם בְּעוֹנוֹתַי הָרַבִּים. וְאַנִּי רוֹצֶה לְחַתֵּר בְּכֹל עֵת לְהִתְבּוֹדֵד וּלְפָרֵשׁ שִׁיחְתִּי לְפָנֶיךָ, וְעַדִּין לֹא זָכִיתִי לְפָרֵשׁ שִׁיחְתִּי לְפָנֶיךָ כְּרֵאוּי, וְעַל כֵּן עַדִּין לֹא נוֹשַׁעְתִּי מִצָּרוֹת נַפְשִׁי הַמְרַבִּים מְאֹד מְאֹד, וְכִכּוּר עָבְרוּ מִשְׁנוֹתַי מֵה שֶׁעָבְרוּ. "וְאַתָּה יְיָ עַד מָתִי", מִתִּי תִתְחִיל לְהוֹשִׁיעֵנִי יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת. כִּי אִם אֲמַנֵּם רַבּוֹת עָשִׂיתָ אִתָּה יְיָ אֱלֹהֵי עַמִּי, נִפְלְאוֹת וְנוֹרָאוֹת, חֲסִדִּים גְּדוֹלִים וְעֲצוּמִים בְּלִי שְׁעוֹר, אֲשֶׁר נִתְּתָ לִי כַח עַד הִנֵּה לְצַפּוֹת לִישׁוּעָתְךָ, וְלִהְיוֹתוֹפֵךְ בְּצֵל קִדְשֵׁךָ צִדִּיקֶיךָ הַנְּאֻמָּנִים בְּאַמֶּת. אֲבָל אֵף עַל פִּי כֵן עַדִּין אֲנִי רַחוּק מִמֶּךָ מְאֹד מְאֹד, וְגִדְל רַחוּקִי וְעֲנִינִי וּמַהוֹתִי אֵי אֶפְשֶׁר לְבָאֵר וּלְשַׁעֵר, יְיָ אֱלֹהֵי אִתָּה יִדְעֶתָ.

וּלְהִרְבּוֹת בְּשִׁיחָה וּתְפִלָּה לְפָנֶיךָ, אֵין בְּלִשׁוֹנִי מְלָה לְפָרֵשׁ שִׁיחְתִּי לְפָנֶיךָ הֵיטֵב כְּכֹל אֲשֶׁר צָפוֹן וְגִנוּז בְּלִבִּי, כִּי אִם בְּרַחֲמֶיךָ וּבִישׁוּעָתְךָ הַגְּדוֹלָה, אִם אֲזֻכָּה לְמִצָּא חֵן בְּעֵינֶיךָ מֵעַתָּה, שֶׁתִּפְתַּח לִי מֵעַתָּה מַחְדָּשׁ שְׁעָרֵי תְּפִלָּה, שְׁעָרֵי תַחֲנּוּן וּבִקְשָׁה, שְׁעָרֵי מְלִיצָה אֲמִתִּית, שְׁעָרֵי הַתְּבוֹדָדוֹת, שְׁעָרֵי שִׁיחָה וְדַבּוּרִים קְדוּשִׁים, שְׁעָרֵי חֵן וְתַחֲנוּנִים, בְּאֶפֶן שְׂאֻזְכָּה מֵעַתָּה לְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחְתִּי לְפָנֶיךָ בְּדַבְּרֵי תַחֲנוּנִים וְרִצּוֹנִים וּפְיוּסִים חֲדָשִׁים בְּכֹל פְּעַם, בְּאֶפֶן שְׂאֻזְכָּה לְשַׁפֵּךְ לִבִּי כַמִּים נוֹכַח פָּנֶיךָ יְיָ בְּכֹל עֵת. כִּי אִתָּה יִדְעֶתָ אֵת לִבִּי, כַּמָּה אֲנִי צָרִיךְ לְהִתְחִיל לְצַעֵק וּלְזַעֵק וּלְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ, וּלְבַכּוֹת בְּמַר גִּפְשׁ, וּלְשַׁפֵּךְ לִבִּי כַמִּים לְפָנֶיךָ, וּלְהִשְׁתַּטַּח לְפָנֶיךָ בְּכֹלוֹת הַנֶּפֶשׁ מִמֶּשׁ, בְּמִסִּירַת נַפְשׁ בְּאַמֶּת, לְבַקֵּשׁ מִלְּפָנֶיךָ עַל נַפְשִׁי, עַל כָּל הַחַטָּאִים וְהַעֲוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שֶׁהִרְבִּיתִי מְאֹד לְפָשַׁע נִגְדְּךָ, מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. מָה אֲדַבֵּר, "אֲדַדְּהָ כָּל שְׁנוֹתַי עַל מַר נַפְשִׁי. מִי יִתֵּן רֵאשִׁי מִים וְעֵינַי מְקוֹר דְּמָעָה וְאֲבָכָה יוֹמָם וְלַיְלָה" עַל מַר נַפְשִׁי אֲשֶׁר גָּמַלְתִּי לְנַפְשִׁי בַחֲנָם. בְּשִׁבִיל תַּאֲוָה

קלה העוברת כצל עובר, מרדתי נגדך פאשר מרדתי, ובאתי למה שפאתי ואבדתי מה שאבדתי. אוה עלי ועל נפשי, אוי מה עשיתי, לבי לבי על חלליהם, מעי מעי על חלליהם. אוי ואבוי, מה אומר מה אדבר מה אצטדק, לולא רחמיך וחסדיך הרבים כבר היה מה שהיה רחמנא לצלן, "לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי".

על כן באתי לפניך מלא רחמים, שתשפיע עלי דבורים חדשים אמתיים ממקור הדבור הקדוש, באפן שאזכה מעתה לשפך כל שיחי לפניך בכל עת בדברי חן ותחנונים אמתיים, באפן שאזכה לרצות ולפיס אותך, שתעשה מעתה ברחמיך הרבים, את אשר בחקיך אלף ואת מצותיך אשמר. שאזכה מעתה לחדש ימי שעברו בחשך ואפלה מנדח, ולא אשוב עוד לכסלה. עזרני מלא רחמים, הושיעני מלא ישועות.

ותפתח את עיני שכלי ודעתי בדרך האמת והתמימות האמתית, שאזכה לידע היטב הדרך האמת והנכון, איך לעשות מהתורות תפלות נאות ואמתיות, כרצונך וכרצון יראיך הצדיקים האמתיים, אשר גלו אלו החדושי תורה בעולם, באפן שיעלו שעשועים גדולים לפניך, עד שתעורר רחמיך באמת בשלמות, ותשיבני אליך באמת. עזרני שאזכה לכוון פונתם הקדושה של הצדיקים האמתיים בכל מקום שאלמוד בספריהם הקדושים, ולסדר תפלות נאות וקדושות על כל הדברים הנאמרים והמרמזים בדבריהם הקדושים באמת, שאזכה להגיע להם מהרה. ואזכה לשפך שיחי לפניך על ידי כל תורה ותורה שגלו הצדיקים אמתיים בעולם. ואזכה לילך בעבודתך באמת עם כל דברי תורתם, שאזכה לילך בדרך הקדש איזה זמן על פי חדושי תורה אחת, ולהפציר ולהעתיר ולהתפלל ולשוח לפניך בכל אותו הזמן, עד שאזכה להגיע ולהשיג העבודה הנאמרה באותה התורה, לקיים באמת את כל הנאמר שם, ותהיה כל עבודתי בכל אותה העת והזמן על פי אותה התורה. ואחר-כך אזכה לילך זמן מסים עם

חדושי תורה אחרת, עד שאזכה לילך עם כל חדושי תורותם שגלו בעולם, וילכו פונתם באמת, ולזכות לקימם בשלמות. ואם אני רחוק מזה מאד מאד עתה, בעיניך אין שום דבר רחוק, כי ממך לא יפלא כל דבר, הן "כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה", ואתה עשה חדשות בכל עת אשר לא נעשו מעולם.

עזרני עזרני, הושיעני הושיעני, כי עתה אין לי שום פח כי אם לשטח פפי לרחמיך, וגם זה איני זוכה באמת פראוי, רק מרחוק אקנה ואצפה בכל עת לישועתך השלמה באמת. ואתה הטוב בעיניך עשה עמי, כי אין אתי יודע עד מה, איך לדבר ומה לדבר, ובאיזה דרך אזכה להגיע לכל מה שבקשתי מלפניך. ובאיזה ענין אזכה למצא הנקדה האמתית בכל עת השיך ללבי באותה העת והשעה, באפן שאזכה להתנהג בכל עת ובכל שעה כרצונך הטוב, ולסדר תפלה אמתית ושיחה נאה לפניך, ולקשר עצמי באמת להנקדה האמתית השיך ללבי בעת הזאת, באפן שאזכה לשוב אליך ולהיות כרצונך הטוב באמת תמיד.

יחיד קדמון, חזק ואמין, חזקני ואמצני בתפלה ושיחה לפניך תמיד. "אדני שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך, נדבות פי רצה נא יי, ומשפטיך למדני". אוחילה לאל אחלה פניו אשאלה ממנו מענה לשון, אשר בקהל עם אשירה עזו אביעה רננות בעדי ובעד מפעליו, "לאדם מערכי לב ומיי מענה לשון". הורני מה שאדבר, הבינני מה שאשא, הודיעני איך לרצותך, למדני באמת דרכי ההתבודדות והשיחה עמך בעל הרחמים בלשון שמדברים בו, שתהיה שיחתי לפניך תמיד כאשר ידבר איש אל רעהו. הורני באיזה דרך אזכה לנצח אותך שתשיב פניך אלינו, ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך באמת. כי כבר גלית לנו שנה רצונך שנזכה לנצח אותך, כמו שאמרו רבותינו זכרוננו לברכה, זמרו למי שמנצחין אותו ושמח. יעוררו רחמיך על בניך, ותשפיע עלי ועל כל החפצים ומתגעגעים וחותרים

לְפָרֵשׁ שִׁיחַתָּם לְפָנֶיךָ, דְּבוּרִים קְדוּשִׁים הַנִּמְשָׁכִים מֵעֲשָׂרָה מִיָּגִי זְמַרְהָ, אֲשֶׁר עַל יָדָם חֵבֵר דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם סֵפֶר תְּהִלָּים, מַדְבְּרֵי שִׁיחַתוֹ הַקְּדוּשִׁים שֶׁשָּׁפַךְ לְפָנֶיךָ בְּכָל עֵת. כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ כִּי אֵין אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שׁוֹם דְּרָךְ שֶׁל הָעֲשָׂרָה מִיָּגִי זְמַרְהָ, רַק אָנוּ כְּטוֹחִים בְּכַח וּזְכוֹת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וּבְכַח כָּל הַצְּדִיקִים שֶׁסִּדְּרוּ שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וְתַפְלוֹת וְשִׁיחֹת לְפָנֶיךָ, עַד שֶׁזָּכּוּ לְהַשִּׁיג כָּל הָעֲשָׂרָה מִיָּגִי זְמַרְהָ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, בְּכַחם לְבַד נִשְׁעַנְתִּי גַם אֲנֹכִי וְכָל הַחֲפָצִים לְפָרֵשׁ שִׁיחַתָּם לְפָנֶיךָ, שֶׁנִּזְכָּה גַם אֲנַחְנוּ לְדַבֵּר דְּבוּרִים קְדוּשִׁים אֲמִתִּים כְּרִצוֹנְךָ הַנִּמְשָׁכִים מֵעֲשָׂרָה מִיָּגִי זְמַרְהָ, וְלַהֲתַפְלֵל הַרְבֵּה וּלְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחַתָּנוּ לְפָנֶיךָ תָּמִיד בְּכָל עֵת בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם. בְּאִפֵּן שֶׁנִּזְכָּה עַל יָדָם לְנַצַּח אוֹתָךְ בְּכָל עֵת, שֶׁתִּתְחִיל וְתִגְמַר מִהֲרָה לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה שְׂאִין אַחֲרֶיהָ גְּלוֹת, גְּאוּלַּת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף וְהַמָּוֶן, בְּכָלֵל וּבַפְּרָט, שֶׁנִּזְכָּה לְסוּר מֵרַע לְגַמְרֵי וְלַעֲשׂוֹת הַטוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד, וְלִהְיוֹת קְבוּעִים בְּקִדְשֶׁךָ בְּאַמֶּת, וְלַעֲלוֹת בְּכָל פֶּעַם מִדְּרָגָא לְדְרָגָא בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָּה כְּרִצוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת. "יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמַרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי".

כג

מיוסד על תורה ב"ו בליקוטי מוהר"ן תנינא

"מִשְׁכְּנֵי אַחֲרֶיךָ גְּרוּצָה, הִבִּיאֵנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו, נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בָּךְ, וְנִפְיָה דְדִיךְ, מִיַּיִן מִיִּשְׂרָיִם אֶהְבֹּדךָ". רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַב חֶסֶד וּמְרֻבָּה לְהִיטִיב, רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְזַפְנֵי לְהִתְקַרֵּב אֵלַיךְ בְּאַמֶּת בְּכָל עֵת, וְלַעֲבֹד אוֹתָךְ תָּמִיד בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לְכַב מְרַב כָּל. וְתִשְׁמַר אוֹתִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִצְלִלְנִי בְּכָל עֵת מִרְבוּי שְׂתִית הַיַּיִן וּשְׂאָר מִשְׁקִים הַמְּשַׁכְּרִים, שְׁלֵא אֲשַׁתָּה לְעוֹלָם יוֹתֵר מִהַמְּדָה וְלֹא אָבֵא לְיַדֵּי שְׁכָרוֹת לְעוֹלָם. כִּי אַתָּה גְּלִיתָ לָנוּ עֵצָם רַעַת הַשְּׁכָרוֹת הַמְּטָרִיד וּמַעֲבִיר אֶת הָאָדָם מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי עַל יַדֵּי שְׁכָרוֹת

שוכחין את כל האזהרות של משה רבנו עליו השלום, שהוא מלבש אצלנו בכל אבר ואבר אצל כל אחד ואחד מישראל, ומזכיר ומזהיר את כל אבר ואבר לשמר ולעשות ולקיים את כל המצוה השכיכה לכל אבר ואבר, שהם רמ"ח איברים כנגד רמ"ח מצוות עשה. ועל ידי השכרות חס ושלום שוכחין כל אלו האזהרות, וכל הדרךכים נעשים לפניו כמישור רחמנא לצלן, כמו שכתוב: "כי יתן בפוס עינו יתהלך במישרים". ונאמר: "למי אוי למי אבוי, למי חכלילות עינים. למאחרים על היין, לבאים לחקר ממסך. אחריתו כנחש ישף וכצפעני פרש. עיניך יראו זרות ולבך ידבר תהפכות. והיית כשכב בלב ים וכשכב בראש חבל".

מלא רחמים, אפה ידעת כמה נפשות נשקעו בין מצולה על ידי השכרות רחמנא לצלן, ונטרדו משני עולמות על ידי זה. הצילני מלא רחמים, שמרני ברחמיך הרבים, שלא אבא לעולם לידי שכרות כלל, ואפלו בשבתות וימים טובים ובשאר זמנים קדושים, אשר רצונך שנשמח את נפשנו על ידי שתית יין מעט, זכנו ברחמיך הרבים, שנזכה לכוון את המדה שלא נשתה כי אם מעט המכרח כפי רצונך, כדי לרומם דעתנו ולהרחיב שכלנו ולבנו, כמו שכתוב: "ויין ישמח לבב אנוש". באפן שנזכה על ידי מעט השתיה להרחיב ולהגדיל החסדים שדעתנו מלבש בהם, שנזכה על ידי מעט השתיה להיות בשמחה ובטוב לבב באמת, באפן שנזכה להתדבק בך באמת על ידי זה, ולזכר על ידי זה יותר ויותר את כל האזהרות בכל אבר ואבר שמזהיר אותנו משה רבנו עליו השלום, ונתעורר ביותר לקיים את כל המצוות השכיכים לכל אבר ואבר. ותפתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדף נפשי. ואזכה להתקרב אליך יותר ויותר על ידי השתיה בדבקות נפלא ואמתי כרצונך הטוב, ואהיה מתפתה ביני בקדשה גדולה להיות כרצונך הטוב באמת, ויהיה נמשך עלי הרחבת הדעת והחסדים מדעת קוני, ואזכה לכבוד את יי באמת מהוני ומגרוני.

רבונו של עולם, אתה ידעת כי אף לפי גדל הגנות של השכרות בלי שעור, אף על פי כן ההכרח לפעמים לשתות מעט בשביל הרחבת הדעת. פאשר הודיעונו חכמיך האמתיים גדל גנות השכרות דסטרא אחרא, וגדל מעלת השתיה בקדשה לשמה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה זכה משמחו, לא זכה משמו. זכה נעשה ראש לא זכה נעשה רש. וגם אנו מחיבים לקדש ולהבדיל על היין בשבתות וימים טובים ולברך ברפת המזון על הכוס של יין, כי אין אומרים שיר אלא על היין, כמו שכתוב: "המשמח אלהים ואנשים".

על פן רחם עלינו למען שמה, וזכני אותי ואת כל חברתינו, ואת כל עמך ישראל, שנוזקה כל אחד לפי בחינתו לידע בכל עת לכונן המדה, באפן שנתרחק מהשכרות לגמרי. ובעת שיהיה רצונך לשמחו מיינה הטוב, תזכנו ותשמר אותנו שלא נשתה יותר מדאי רק מעט המכרח, באפן שנוזקה לשמח נפשנו ולהרחיב דעתנו ולהגדיל החסדים. ולא נבא על ידי זה לידי רגז ודינים וגבורות חס ושלום כלל. רק אדרבא נזכה על ידי מעט השתיה להתפתות בחסדים דקדשה יותר ויותר בשמחה ובטוב לבב באמת כרצונך הטוב, באפן שנוזקה להתדבק בך באמת ולגיל ולשיר ולשמח בשמה בגילה ורגון, ולדבר דברי תורה בהרחבת הלב ובשמחה מה שצריכין לדבר ולגלות ותשים מחסום לפינו לבלי להיות "הולך רכיל מגלה סוד". לבלי לגלות אז חס ושלום מה שאין צריכין לגלות. ותפתח את פינו בשירות ותשבחות לשמה הגדול והקדוש כרצונך הטוב, ויקים בנו מקרא שכתוב: "וחכך כנין הטוב, הולך לדודי למישורים, דובב שפתי ישנים". עזרני להיות כרצונך הטוב בכל התנועות, באכילה ושתיה ושאר הכרחיות, הכל אזכה לעשות על צד היותר טוב באמת כפי רצונך הטוב באמת באותו העת והזמן, ולא אסור מרצונך קמין ושמאל, מעתה ועד עולם אמן סלה.

כד

מיוסד על תורה ב"ז בליקוטי מוהר"ן תנינא

"מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור", מלך מלכים הממליך מלכים ולו המלוכה, "מהעדה מלכין ומקם מלכין וממצייה עבד בחיל שמיא וארעא", אשר כל ההתנשאות והמנהיגות והראשות של כל העולם, מגדול שבגדולים עד קטן שבקטנים הכל מאתך לבד, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: 'אפלו ריש גרוגותא מן שמיא מוקמי ליה', כמה שנאמר: "לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש".

ובכן רחם עלינו למען שמך, ותן לנו פרנסים ומנהיגים וראשים כשרים ונאמנים והגונים בכל עיר ועיר. ותמשיך עליהם דעת ורחמנות אמתי שיזכו לרחם על ענני הצאן, לבל יכבידו על הנתינות והמסים על העניים והאביונים, רק תשפיע עליהם דעת ורחמנות אמתי שיתנהגו בהתנשאות שלהם בכשרות כרצונך הטוב, לסדר הגבויות והמסים על כל אחד כראוי לו לפי כחו באמת. להכביד על מי שראוי להכביד, ולהקל על מי שראוי להקל, ולפטר לגמרי את מי שראוי לפטרו, ובפרט יראי יי אשר הטו שכמם לסבל על תורה ועבודה. רחם עליהם למען שמך וכבודך, ותן בלב פרנסי ומנהיגי כל עיר ועיר שיקלו העל מעליהם לגמרי, ותעביר מהם על מלכות ועל דרך ארץ. ותצילנו ותשמרנו ברחמך הרבים ממנהיגים ופרנסים המתגאים על הצבור שלא לשם שמים. רחם על עמך ישראל המפזרים בין הגוים, והם מושלים עלינו, ומכבידים בכל עת הנתינות והמסים עלינו, ואומרים בכל עת מדד והבא. ואתה יודע דחקנו ועמלנו, ועצם צמצום ומעוט הפרנסה שנתמעטה בעוונותינו, ובפרט פרנסת היראים והכשרים החפצים להרגיל עצמן ללכת בדרךך ולהתקרב אליך באמת, אשר רבם ככלם פרנסתם דחוקה מאד, ובביתם אין לחם ושמלה, וכלה פרוטה מן הכיס. ואם חס ושלום מטילים עליהם גם

על הנתינות "כָּשֶׁל בַּח הַסֶּבֶל" חס ושלום, אוי "מי יקום יַעֲקֹב כִּי קָטַן הוּא". כִּי אֵין מִי יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ שֶׁמֶךְ הַגְּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בְּעֵת צָרָה. רַחֵם עָלֵינוּ בְּכָל עֵיר וְעֵיר מְעָרֵי עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּמוֹשְׁבוֹתָם, (בְּשִׁרְיָה לְהַתְּפִיל עַל אֵיזָה עֵיר בְּפָרְטִיּוֹת יֵאמֵר: וּבְפָרְט וְכוּ'). וְתֵן לָנוּ מְנַהֲיָגִים וְרֵאשִׁים וּפְרָנְסִים חֲדָשִׁים כְּשָׂרִים וְהַגּוֹנִים בְּאֶמֶת, שְׂיִסְדְּרוּ וְיַעֲרִיכוּ נְתִינוֹת הַמַּסִּים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרֵאוֹי לְפִי עָרְכוּ בְּאֶמֶת לְאֶמְתּוֹ כְּרֵצוֹנְךָ הַטּוֹב.

כִּי אַתָּה גְּלִיתָ לָנוּ עֲצָם הַמַּעֲלוֹת שְׂזוֹכִין עַל יְדֵי מְנַהֵיג כְּשֶׁר, כִּי זוֹכִין עַל יְדוֹ לְבַטֵּל אַרְבַּע מֵדוֹת רְעוֹת, שְׁהֵם, פָּגַם אַמוּנָה וּכְפִירוֹת וְגִלּוֹי עֲרִיּוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, וְלִשׁוֹן הָרַע הַשְּׁקוּל כְּנֶגֶד בְּלֵן, שְׁהֵם רֵאשִׁי כָּל הָעֲבֻרוֹת שְׁבַתוֹרָה. וְאַתָּה יוֹדֵעַ כִּמָּה אָנוּ צְרִיכִין לְהַעֲתִיר וּלְהַפְצִיר אוֹתָךְ לְזִכּוֹת לְהַנְצִיל מִפָּגַם אַרְבַּעַה מֵדוֹת רְעוֹת הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר כָּל אֶחָד נִלְכַּד בָּהֶם כְּפִי מַה שְּׁנִלְכַּד, בְּהִרְהוּר אוֹ בְּדַבּוּר אוֹ בְּמַעֲשֵׂה, בְּשׁוּגָג אוֹ בְּמִזִּיד. וְאַתָּה יוֹדֵעַ עַד הֵיכָן מַגִּיעִים הַפָּגְמִים הַגְּדוֹלִים הָאֱלֹהִים הַנוֹגְעִים בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָה. עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְזַכְּנוּ שְׂיִהְיֶה לָנוּ מְנַהֲיָגִים וְרֵאשִׁים הַגּוֹנִים כְּאֱלֹהִים, שְׂיִסְדְּרוּ וְיַעֲרִיכוּ הַגְּבִיּוֹת וְהַמַּסִּים עַל כָּל אֶחָד כְּרֵאוֹי לוֹ, עַד שְׁנִזְכֶּה כְּלָנוּ לְהַנְצִיל עַל יָדָם מִפָּגַם כָּל הָאֲרַבַּע מֵדוֹת הָאֱלֹהִים, שְׁלֵא יִדְבַק בָּנוּ וּבְזוֹרְעֵנוּ שׁוּם שְׂמִץ מֵהֶם, לֹא מֵהֶם וְלֹא מִקְצָתָם, לֹא בְּמַחְשָׁבָה לֹא בְּדַבּוּר וְלֹא בְּמַעֲשֵׂה, לֹא בְּשׁוּגָג וְלֹא בְּמִזִּיד. רַק נִזְכֶּה לְהִיּוֹת קְדוֹשִׁים וְטַהוּרִים בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, וְנִקְיִים לְגַמְרֵי מִפָּגַם כָּל הָאֲרַבַּע מֵדוֹת הָאֱלֹהִים.

וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלֵנוּ מִפָּגַם נְדָרִים וּשְׁבוּעוֹת, וְתִשְׁמְרֵנוּ שְׁלֵא נִהְיֶה רְגִילִים בְּנְדָרִים וּשְׁבוּעוֹת. וְכָל הַנְּדָרִים וּשְׁבוּעוֹת שְׂאָנוּ מְכַרְחִים לְדָר אוֹ לְשָׁבַע בְּשִׁבִיל קְדָשָׁה וּפְרִישׁוֹת כְּרֵצוֹנְךָ הַטּוֹב, כְּמוֹ שְׂאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה נְדָרִים סִיג לְפְרִישׁוֹת, תִּשְׁמְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַעֲזֹר וְתוֹשִׁיעַ לָנוּ בְּכָל עֵת לְקִיָּמָה מִיָּד, וְלִבְלִי לַעֲבֹר חַס וְשִׁלּוֹם וְלִבְלִי לְאַחֵר שׁוּם נְדָר וּשְׁבוּעָה, רַק נִזְכֶּה לְקִיָּמָה

בשלמות מיד. וככל היוצא מפינו נעשה, ומוצא שפתינו נשמר ונעשה, כאשר נדור תכף ומיד, ולא נאחר לשלמו. ותורני ותלמדני בכל עת איך להתנהג בענין נדרים ושבועות בשביל קדשה ופרישות, באפן שאזכה לקימם באמת, ולזכות על ידם לקדשה ופרישות באמת כרצונך הטוב. "הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי, אותך קויתי כל היום". חוס ורחם עלי ועל כל ישראל ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, ותמהר ותחיש לגאלנו ותביא לנו את משיח צדקנו, ותשוב המליכה והרשות וההתנשאות לישראל עמך הכשרים והיראים באמת, ויקים מקרא שפתוב: "כי ליי המלוכה ומושל בגוים, ועלו מושיעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליי המלוכה, והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד".

כה

מיוסר על תורה ל' בליקוטי מוהר"ן תנינא

מלך עוזר ומושיע ומגן, הגן בעדנו ובטל והסר מעלינו כל גזרות קשות ורעות של כל המלכים והשרים והיועצים, ותטה לבם עלינו לטובה. כי אתה יודע מחשבתם אשר הם חושבים עלינו בכל עת, "כי הנה אויביך יחמיון ומשנאיך נשאו ראש, על עמך יערימו סוד ויתעצו על צפוניך, אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד, כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו".

רבנו של עולם אתה לבד יודע מעמד ומצב ישראל בעת הזאת בין העפוש, כי נחשבנו פקוצים בעיניהם, ככלי נמאס, ככלי אין חפץ בו, נבזים ודוויים וסחופים אנו. הבט משמים וראה כי היינו לעג וקלס בגוים נחשבנו כצאן לטבח יוכל להרג ולאבד ולמכה ולחרפה. ובכל יום ובכל עת חושבים בכל מדינה ומדינה עצות ומחשבות על דת ישראל הקדוש, כי לא עלינו תלנותיהם כי אם על

דת תורתך הקדושה שבכתב ובעל פה אשר נתת לנו על ידי משה נביאך נאמן בידך. ורק בשביל זה לבד הם חורקים שנם עלינו בכל עת ועת בכל דור ודור, בכל מדינה ומדינה. פי לא אחד בלבד עמד עלינו לכלותינו, אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.

רחם עלינו אבינו אב הרחמן, כי אין מי שיצמד בעדנו, שמך הגדול יצמד לנו בעת צרה. ראה "פי אזלת יד ואפס עצור ועזוב" בישראל. ואין איש שם על לב עצם הסכנה של פלליות ישראל בכל עת, אשר דנים אותם בבתי משפטיהם ויועציהם, וחושבים עליהם מחשבות ומתעצבים בכל עת איך להתנהג עמהם, באפן שיצבירו אותם על דת חס ושלום, אשר זה כל פנימיות מחשבתם הרעה, באשר נגלה לפניך אדון כל יודע מחשבות. וכבר הסיתו והדיחו את כמה נפשות מישראל על ידי עצותיהם וגזרותיהם הרעות, ועוד הם חושבים עצות רעות להוסיף גזרות חס ושלום בכל מדינה ומדינה, באשר נשמע לאזנינו כמה פעמים. אוי לאזנים שפך שומעות, אוי מה נעשה לבטל ולהפר עצתם ולקלקל מחשבתם, "אדני אלהים חדל נא מי יקום יעקב כי קטן הוא". עזרנו למען שמך, כי אין מי יצמד בעדנו. מתרצה ברחמים ומתפייס בתחנונים התרצה והתפייס לדור עני כי אין עוזר, עזרנו פי עליך נשעננו.

ובבן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, מלא רחמים אוהב עמו ישראל. שפח הדמעות הקדושים של הצדיקים האמתיים שבכו הרבה ושפכו דמעות רבות לפניך פנים, עד שזכו שנתגלו להם חדושי תורה הרבה על ידי דמעותיהם, עד אשר חברו ספרים שלמים קדושים וטהורים נפלאים ונוראים מחדושי תורתם הקדושה שחדשו על ידי בכיה בדמעות שלישי, רחם על ישראל עמך ברחמיך הרבים, ותעורר כח הדמעות הקדושים האמתיים האלה, שיצמדו כנגד גזרות העכו"ם ויבטלו אותם.

אָנָּה אַדוֹן יְחִיד, מְלֵא רַחֲמִים, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל וְקוֹדֵשׁ, עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ
 אַתָּה הוּא מְעוֹלָם, מְגַן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר
 וָדוֹר, יְהִמּוּ וַיִּכְמְרוּ הַמּוֹן מַעֲיָךְ וַרַחֲמֶיךָ עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ.
 בְּעַת צָרָה הַזֹּאת בְּעוֹקְבָא דְמַשִּׁיחָא. וְתַקִּיץ וְתַעוֹרֵר זְכוֹת וְכַח הַדְמָעוֹת
 הַקְדוּשִׁים וְהַנּוֹרְאִים הָאֵלֶּה, דְּמָעוֹת רַבִּים רוֹתְחִים וּבוֹעָרִים כְּאֵשׁ
 לוֹהֵט, שְׂפָכוּ כָּל הַצְדִּיקִים הַקְדוּשִׁים לְפָנֶיךָ מִימּוֹת עוֹלָם, אֲשֶׁר
 נִתְחַבְּרוּ סְפָרִים קְדוּשִׁים רַבִּים מַחֲדוּשֵׁי תוֹרָתָם שְׁחַדְדוּ עַל יְדֵי דְמָעוֹת
 שְׂפָכוּ לְפָנֶיךָ קֹדֶם שְׁחַדְדוּ בַתּוֹרָה. זְכוֹר וְהִבֵּט וְרַחֵם עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר אֶהְבֵּת שְׂיַעֲמְדוּ אֵלּוּ הַדְמָעוֹת הַקְדוּשִׁים שֶׁל הַצְדִּיקִים, כְּנֶגֶד כַּח
 הַדְמָעוֹת הַרְעוֹת שֶׁל עֶשׂוֹ הַרְשָׁע, אֲשֶׁר כָּבַר סָבְלוּ יִשְׂרָאֵל צְרוֹת הַרְבֵּה
 דִּי וְהוֹתֵר עַל יְדֵי שְׁלֹשׁ דְּמָעוֹת שְׁלוֹ. אָבִינוּ שְׂבַשְׂמִים, אָבִינוּ אָב
 הַרַחֲמָן, הִבֵּט מִשְׁמַיִם וּרְאֵה וְקַבֵּל כְּנֶגֶד אֵלֶּפֶי אֵלֶּפֶים וְרַבִּי רַבּוֹת
 דְּמָעוֹת שְׁלִישׁ שְׂשָׂפָכוּ יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתֵם עַד הַנּוֹה. וּבְכַרְט
 מִיּוֹם חֲרַבְן בֵּיתְךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וּבְכַרְט הַדְמָעוֹת הַקְדוּשִׁים שֶׁל
 הַצְדִּיקִים אֲמַתִּיִּים, שֶׁנִּתְחַבְּרוּ סְפָרִים קְדוּשִׁים עַל יְדָם. מְלֵא רַחֲמִים
 גְּבוּר וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, תֵּן כַּח לְהַדְמָעוֹת הַקְדוּשִׁים הָאֵלֶּה, שְׂיַעֲמְדוּ אֵלּוּ
 הַדְמָעוֹת הַקְדוּשִׁים שֶׁל הַצְדִּיקִים כְּנֶגֶד הַדְמָעוֹת שֶׁל עֶשׂוֹ הַרְשָׁע,
 לְבַטֵּל עַל יְדֵי זֶה כָּל מִינֵי גְזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת שֶׁל הָעַמִּים, הֵן אוֹתָם
 שְׂפָכְרָ נְגֻזוֹ, הֵן אוֹתָם שְׂרוּצִים לְגֹזֵר חֵס וְשְׁלוֹם. כְּלָם תַּעֲקֹר וְתִשְׁבֹּר
 וְתִמְגֹר וְתִבְטֵל בְּכַח הַדְמָעוֹת הַקְדוּשִׁים הָאֵלֶּה שֶׁל הַצְדִּיקִים
 הָאֲמַתִּיִּים.

וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ לְעַסֵּק תָּמִיד בְּסַפְרֵי הַצְדִּיקִים הָאֲמַתִּיִּים וְלְהַגִּיחַ
 בָּהֶם יוֹמָם וְלַיְלָה, וְנִזְכָּה לְהַבִּין וְלְהַשְׁכִּיל אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתָם
 הַקְדוּשָׁה, וְלִקְיָם דְּבָרֵיהֶם בְּאֵמֶת. וְיִתְפַּשְׁטוּ סְפָרֵיהֶם בְּעוֹלָם, וְיַפּוּצוּ
 מַעֲיִנוֹתֵיהֶם חוּצָה, בְּאִפְסָן שְׂיִתְעוֹרְרוּ בְּכָל פַּעַם כַּח דְּמָעוֹתֵיהֶם הַקְדוּשִׁים
 שֶׁעַל יְדֵיהֶם נִתְחַבְּרוּ סְפָרֵיהֶם הַקְדוּשִׁים, וַיִּבְטְלוּ וַיִּשְׁבְּרוּ וַיַּעֲקְרוּ כָּל
 הָעֲצוֹת רַעוֹת וְכָל הַגְּזֵרוֹת שֶׁל הָעַכּוּ"ם. וְכָל הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרַעַה מְהֵרָה

תָּפַר עֲצָתָם וּתְקַלְקַל מִחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֵׁךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשָּׁעַן כִּי אִם עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְעַל כַּח וּזְכוֹת אֲבוֹתֵינוּ הַצַּדִּיקִים הַקְּדוֹשִׁים. אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ בְּטַל מַעְלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת. אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הֵפַר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ. "אַל תִּתֵּן לְחַיִּית נֶפֶשׁ תּוֹרֶךָ חַיִּית עֲנִיֶיךָ אֶל תִּשְׁכַּח לְנֻצַח. כִּי שָׁחָה לְעַפָּר נֶפְשֵׁנוּ דְבַקָּה לְאַרְץ בְּטַנְנוּ. קוּמָה עֲזַרְתָּה לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חֲסִדֶיךָ".

כו

מיוסר על תורה ל"ב בליקוטי מוהר"ן תנינא

אִתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אֶהְבֶּתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוּמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת וְקִדְשֵׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְעִבּוֹדְתֶךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ. וּתְתֵן לָנוּ " אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת תּוֹרָתֶךָ הַקְּדוֹשָׁה עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ נֶאֱמַן בֵּיתֶךָ, וְצוֹיֶת אוֹתָנוּ לְבָלִי לְסוּר מִן הַדְּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָנוּ הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּם שְׁבָכָל דוֹר וָדוֹר. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים חוֹנֵנֶת אוֹתָנוּ בְּכָל דוֹר וָדוֹר כִּמְה צַדִּיקִים וְחַכְמִים אֲמִתִּיִּם, אֲשֶׁר הוֹרוּ אֶת יִשְׂרָאֵל דְּרָךְ הַיָּשָׁר וְהָאֱמֶת, וְהִשְׁאִירוּ אַחֲרֵיהֶם בְּרַכָּה סְפָרִים קְדוֹשִׁים וְנוֹרְאִים לְהַאִיר פְּנֵי תַבַּל, לְגַלוֹת לָנוּ דְרָכֵי תּוֹרָתֶךָ הַקְּדוֹשָׁה, כְּדֵי שְׁנַזְכֶּה לְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה, לְמַעַן נִזְכֶּה לְהִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד קְדֻשַׁת רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, אֲשֶׁר רוּחוֹ מְרַחֵפֵת עַל פְּנֵי הַמַּיִם עַל אֲנָפֵי אוֹרֵיתָא, עַל הַסְּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, אֲשֶׁר רוּחוֹ הַקְּדוֹשׁ הִזָּה שֶׁל מְשִׁיחַ מְלַבֵּשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל כְּפִי קְדֻשָׁתוֹ וְטְהָרָתוֹ. וְעַקֵּר קְדֻשָׁתוֹ הוּא קְדֻשַׁת הַבְּרִית, כִּי רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ הוֹלֵךְ וּמְקַנָּא עַל שְׁמִירַת הַבְּרִית, וְאַפְלוּ עַל רֵיחַ נְאוּף הוּא הוֹלֵךְ וּמְקַנָּא לְגַדְל קְדֻשָׁתוֹ וְטְהָרָתוֹ שְׂאִינוּ יְכוּל לְסַבֵּל שׁוּם פְּגָם מִפְּגַם הַבְּרִית אֶפְלוּ דַק מִן הַדַּק. כִּי "רוּחַ אֲפָנוּ מְשִׁיחַ " מִתְקַנָּא בְּיוֹתֵר עַל פְּגַם הַבְּרִית, כִּי כָּל יִשְׁעוֹ וְכָל

חפצו להטות לב ישראל אליו יתברך, שיזכו להיות שומרי הברית באמת, כרצונו יתברך.

ועתה אבי שבשמים, אב הרחמן, המלא רחמים בכל עת ובכל רגע, הורני ולמדני דרך עצה נכונה ואמתית שאזכה לקימה, באפן שאזכה מעתה לשמירת הברית באמת, ולכלי לפגם שום פגם חס ושלום אפלו בהתר. ותעזרני ותושיעני ברחמיך הרבים, שאזכה לתקן בחיי מהרה כל הפגמים שפגמתי בפגם הברית מעודי עד היום הזה, בשוגג ובמזיד באנס ובכזון. ותרחם עלי ותשמרני מעתה מכל מיני פגם הברית, במחשבה דבור ומעשה. "לב טהור כרא לי אלהים, ורוח נכון חדש בקרבי. השיבה לי ששון ישעך, ורוח נדיבה תסמכני. אל תשליכני מלפניך, ורוח קדשך אל תקח ממני". עזרני וזכני שיאיר עלי קדשת רוחו של משיח השורה ומרחף על הספרים הקדושים של התורה הקדושה, ובזכותו וכחו אזכה לצאת מתאנות נאוף לגמרי, ולא אבוא לידי שום הרהור כלל, ולא לשום הסתכלות הנוגע לתאנה זאת. ותעצים עיני מראות ברע, "העבר עיני מראות שוא בדרךך חגיגי". ותצילני מכל מיני פגם הברית, ותשמרני ברחמיך הרבים אפלו מריח של נאוף. מלא רחמים, שומר עמו ישראל לעד, שמרני והצילני ברחמיך הרבים, "שמרני אל פי חסיתי בך".

ותרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותעזרני ותושיעני שיתפשטו בעולם כל הספרים הקדושים של כל הצדיקים אמתיים. כי אתה יודע, רבוננו דעלמא כלא, כמה וכמה ספרים קדושים ויקרים של גדולי הצדיקים, אבות העולם ונביאים ראשונים ואחרונים ותנאים ואמוראים, ושאר צדיקי יסודי עולם שהיו בכל דור ודור, שרבים ככלם חברו ויסדו ספרים רבים יקרים וקדושים, ובעונותינו הרבים נאבדו ונתעלמו מן העולם. חמול ברחמיך הרבים על מעט הספרים הקדושים של הצדיקים שנשארו מעט מהרבה, וזכנו ברחמיך הרבים שיתפשטו בעולם ויאירו פני תבל, למען ישובו כל ישראל אליך לעבדך באמת כל מיהם לעולם.

וּתְמַלֵּא רַחֲמִים עַל כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲמֵד בְּעִזְרַתְנוּ וְתַעֲקֹר וּתְשַׁבֵּר
 וּתְמַגֵּר וּתְכַלֵּה וּתְכַנִּיעַ וּתְשַׁפִּיל וּתְבַטֵּל מִן הָעוֹלָם כָּל סַפְרֵי הַמִּינִים
 וְהָאֶפְקוֹרְסִים וְכָל סַפְרֵי הַמְּחַקְרִים הַנוּטִים לְצַד מִינוֹת וּכְפִירוֹת,
 הַפּוֹגְמִים בְּהַתּוֹרָה וּבְהֶאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה. כֻּלָּם תַּעֲקֹר וּתְשַׁבֵּר וּתְבַטֵּל מִן
 הָעוֹלָם, בְּזָכוֹת וְכַח סַפְרֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּם שֶׁנִּשְׁרָפוּ וְנֶאֱבְדוּ מִן
 הָעוֹלָם. וְתַעֲזֹר בְּרַחֲמֶיךָ כָּל הַיְשִׁיבָה שֶׁל מַעְלָה וְשֶׁל מַטָּה, שִׁילְמֵדוּ
 קַל וְחֹמֶר הַנֶּאֱמָר בְּדַבְּרֵי רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָה, וּמֵה סַפְרֵים קְדוּשִׁים
 וְנוֹרָאִים כְּאֵלֶּה, שֶׁהֵם שֵׁם יי, שְׁמוֹ שֶׁנִּכְתָּב בְּקִדְשָׁה, אֲמָרָה תּוֹרָה
 יְמִחָה, שִׁיתְעַלְמוּ מִן הָעוֹלָם, בְּשִׁבִיל לְהַטִּיל שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ
 הַכְּשָׁרִים, סַפְרֵי הַמִּינִים וְהָאֶפְקוֹרְסִים שֶׁמְטִילִין שְׁנֵאָה וְאִיבָה וְתַחֲרוֹת
 בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים, וְעוֹקְרִים אֶת הָעוֹסֵק בָּהֶם מִשְׁנֵי
 עוֹלָמוֹת, עַל אַחַת כְּמֵה וְכְמֵה שִׁיאֲבָדוּ וְיִשְׁרָפוּ וְיִעֲקְרוּ וְיִמְחוּ וְיִתְבַטְּלוּ
 מִן הָעוֹלָם, וְיִמְחוּ מִן הָאָרֶץ וְיִהְיֶה נִמְחַ שְׁמֵם וְזָכָר מִן הָעוֹלָם, וְלֹא
 יִזְכְּרוּ עוֹד בְּשֵׁמֶם.

וּבְרַחֲמֶיךָ תְּשִׁים שְׁלוֹם בֵּינָךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְאֶהְבֶּתְךָ אֶל תְּסִיר
 מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים, וְתִמְשִׁיךְ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְיִהְיֶה שְׁלוֹם גָּדוֹל
 וְנִפְלָא בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם שְׁנֵאָה
 וְקִנְיָה וּמְרִיבָה וְקִנְטוֹר בֵּין אָדָם וּחֵבְרוֹ וּבֵין אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ, וּבְכַרְט בֵּין
 אִישׁ וְאִשָּׁה הַכְּשָׁרִים, אֲשֶׁר יְחוּדִים יָקָר מְאֹד אֲשֶׁר בָּהֶם תּוֹלָה יְחוּדָא
 עֲלֵאָה, וְשִׁכִּינָה שְׁרוּיָה בֵּינֵיהֶם. עֲזֹר וְרַחֵם שְׁלֵא תִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שׁוֹם
 שְׁנֵאָה וְקִנְיָה, בְּזָכוֹת וְכַח הַסַּפְרִים הַנוֹרָאִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁנִּשְׁרָפוּ
 וְנִתְעַלְמוּ מִן הָעוֹלָם בְּשִׁבִיל זֶה, כְּאֲשֶׁר גְּלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי חֲכָמֶיךָ
 הַקְּדוּשִׁים. וְעֲזַרְנוּ וְזָכְנוּ שְׁסַפְרִים אֵלּוֹ שֶׁנִּשְׁאָרוּ מִהַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים
 מְעַט מִהֶרְבֵּה, וְתַפְשְׁטוּ וְיִצְאוּ בְּעוֹלָם, וְיִפּוּצוּ מְעִינּוֹתֵיהֶם חוּצָה, וְיַעֲשׂוּ
 פְּעֻלָּתָם בְּשִׁלְמוֹת. וְיִמְשֹׁךְ רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ בְּעוֹלָם, וְיִהְיֶה נֶעֱשֶׂה רוּחַ
 קִנְיָה לְטַהַר אֶת יִשְׂרָאֵל מִזְּהֻמַּת תְּאֻנּוֹת נְאוּף. שְׁנִזְכָּה אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל תְּאֻנָּה זֹאת מֵאִתְּנוּ לְגַמְרֵי, וְלֹא יָבֹא עָלֵינוּ

שום הרהור ומחשבה רעה חס ושלום, רק נזכה להיות קדושים ופרושים בקדושה ובטהרה גדולה כרצונך הטוב באמת. ולא נזדקק לזה כי אם בעת ההכרח בשביל קיום העולם. ותתן לנו כח לקיים מצוה זאת בקדושה ובטהרה גדולה באמת כרצונך הטוב.

רבוננו של עולם מלא משאלותינו לטובה ברחמים, כי דעתי קצרה לבאר הכל, את כל צרכי בקשותי המרבים מאד בגוף ונפש, ובפרט בענין זה של תקון הברית שהוא יסוד הכל. אשר לא התחלתי עדין לבאר ולפרש אפס קצה מה שאני צריך להתנפל ולהתחנן לפניך הרבה, על העבר ועל ההנה ועל העתיד. אך לפניך נגלה הכל, על פני יתה נא בעיניך כאלו הייתי פורטם. עזרנו והושיענו למען שמך, שנזכה מעתה להתקדש בקדושה גדולה ובפרט בקדושת הברית. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך, שבענו מטובך ושמח נפשנו בישועתך, וטהר לבנו לעבדך באמת. "הפלה חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים בימינך. נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו, מבטח כל קצוי ארץ וגם רחוקים". עשה למען שמך, עשה למען ימינך, עשה למען קדשתך, עשה למען תורתך, ותמהר ותחיש לגאלנו ותביא לנו מהרה את משיח צדקנו. ויקים מהרה מקרא שפתוב: "מגדיל ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם" אמן ואמן.

כז

מיוסד על תורה ל"ד בליקוטי מוהר"ן תנינא

"תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח, תשמיעני ששון ושמחה, תגלנה עצמות דפית. השיבה לי ששון ישעך, ורוח נדיבה תסמכני". רבוננו של עולם אתה יודע כמה אני רחוק משמחה אמתית בגוף ונפש כי קלקלתי הרבה מאד בלי שעור וערך ומספר, עד אשר ספו תמו הצרופי אותיות לכנות בהם עניני וקלקולי ופגמי וחיובי העצום. אבי שבשמים, אל חי וקיים, מה אומר מה

אֲדַבֵּר מֵה אֲצַטְדֵּק, הֵן עַל כָּל אֵלֶּה קָשָׁה עָלַי מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׂמִיחָה עָלַי. וְאִם בְּרַחֲמֶיךָ גַּמְלֶתָ עִמִּי טוֹבוֹת רַבּוֹת לְנִצָּח בְּלִי שְׁעוֹר, וְזַפִּיתַנִּי לְהִיּוֹת מְזַרְע יִשְׂרָאֵל, וְעִזְרַתַּנִּי בְּרַחֲמֶיךָ לַעֲשׂוֹת כַּמָּה וְכַמָּה מַצּוֹת וְלַעֲסֹק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה יֵשׁ לָנוּ לְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל תִּקְוָה לְאַחֲרִית טוֹב, וְסוּף כָּל סוּף תִּתְקַנְנֵנוּ בְּיָדַי, וְתַטִּיב עִמָּנוּ בְּטוֹבֶיךָ הַנּוֹצְחִי, וְתַטְעִימָנוּ מִנֶּעֱם זִינְךָ, אֲשֶׁר בְּזֶה יֵשׁ לָנוּ לְשִׂמְחָה כָּל יְמֵינוּ לְעוֹלָם אֲפֹלוּ הַפְּחוֹת שֶׁבְּפִחוֹתֵינוּ. אַךְ עִם כָּל זֶה, קָשָׁה לִי לְשִׂמְחָה בְּזֶה עִם גּוֹפֵי שְׂתֵהִיָּה הַשְּׂמִיחָה בְּשִׁלְמוֹת בְּגוּף וְנַפְשׁ, מִחֲמַת שְׂיַדְעֵתִי בְּעַצְמִי כָּל הַפְּגָמִים וְהַקְּלָקוּלִים שֶׁקְּלָקַלְתִּי וּפְגַמְתִּי כָּל כָּךְ.

עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ בְּעַל הַרְחָמִים, אֲדוּן הַשְּׂמִיחָה וְהַחֲדוּוּהָ, שְׂתַעֲזְרֵנִי בְּדַרְכֶיךָ הַנּוֹפְלָאִים וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֵף עַל פִּי כֵן אֲזַכֶּה לְשִׂמְחָה שְׁלֵמָה בְּאַמַּת בְּגוּף וְנַפְשׁ, כִּי אַתָּה "כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצֹר מִמֶּךָ מְזֻמָּה". וּבַגְּדֵל רַחוּמֵי עֲתָה מִמֶּךָ וּבְכָל מָה שֶׁעֲבַרְתִּי וּפְגַמְתִּי עַד הַנְּהָ, עִם כָּל זֶה "רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ", וְאַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַתָּה יָכֹל לְסַבֵּב בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרָאוֹת, שֶׁאֲזַכֶּה גַם אֲנֹכִי לְהִיּוֹת אִךְ שִׂמְחָה תָּמִיד בְּאַמַּת בְּגוּף וְנַפְשׁ. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֲבִי שֶׁבְּשִׂמְחָה כַּמָּה אֲנִי צָרִיךְ לְהִתְרַחֵק מֵעֲצָבוֹת וּמְרָה שְׂחוּרָה עַד קִצָּה הָאֲחֵרוֹן, כִּי הֵם הֵיוּ בְּעוֹכְרֵי, וְעַל יָדָם בָּאתִי לְמָה שֶׁבָּאתִי.

רַחֵם עָלַי אֲבִי אֲב אֲב הַרְחַמְנָן טוֹב וּמַטִּיב לְכָל, חוֹמֵל דְּלִים מְלֵא חֲמִלּוֹת וְחֲנִינּוֹת, מְלֵא הַצְּלוֹת וַיִּשׁוּעוֹת אֲמִתִּיּוֹת וְנִצְחִיּוֹת, תֵּן לִי תִקְוָה וְלֹא אוֹבֵד. זַכֵּנִי מֵעַתָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד בְּגוּף וְנַפְשׁ בְּאַמַּת. עֲזָרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי לְהִסְתַּכֵּל תָּמִיד עַל הַסּוּף הָאֲחֵרוֹן, בְּאִפְּן שֶׁתִּתֵּן שְׂמִיחָה בְּלִבִּי, לְמַעַן אֲזַכֶּה עַל יְדֵי זֶה לְהַנְצִיל מִכָּל רָע, לְגַרֵשׁ כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת רָעוֹת, וְכָל הַהֲרָהוּרִים רָעִים, וְכָל הַבְּלָבוּלִים וְכָל הַרְעִיוֹנִים רָעִים וְכָל הַתַּאֲוֹת וּמַדּוֹת רָעוֹת, הַכָּל אֲגַרֵּשׁ וְאֲסַלֵּק וְאֲבַטֵּל מֵעַלִּי עַל יְדֵי הַשְּׂמִיחָה וְהַחֲדוּוּהָ שֶׁהֵם עֵקֶר הַהִתְחַזְקוֹת נֶגֶד כָּל הַבְּלָבוּלִים וְהַמְּנִיעוֹת וְהַכְּבִדּוֹת, עַד אֲשֶׁר אֲזַכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמַּת בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לְכָב מְרֹב כָּל.

וְתַעֲזְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ, שְׂאֵזְכָּה תָּמִיד לְהִסְתַּכֵּל עַל הַשָּׂרֵשׁ הָעֲלִיּוֹן שֶׁל כָּל הַשְּׂמָחוֹת וְהַטּוֹבוֹת, שְׁשֵׁם נִתְקַבְּצִין וּמְאִירִין כָּל הַשְּׂמָחוֹת יַחַד, בְּאֶפֶן שְׂאֵזְכָּה לְשִׂמְחַת בְּאַמַּת כָּכָל הַטּוֹבוֹת וְהַשְּׂמָחוֹת יַחַד. וְתִתְרַבֶּה הַשְּׂמָחָה בְּלִבִּי עַד אֵין סוּף וְאֵין תְּכֵלִית. וְתֵאֵיר אֹר הַשְּׂמָחָה הַקְּדוּשָׁה בְּאֹר גָּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד, עַל יְדֵי רַבּוּי הַהֶאָרוֹת וְהַהֲתַנּוּצְצוֹת מִכָּל הַשְּׂמָחוֹת וְהַטּוֹבוֹת יַחַד שֶׁתֵּאֵיר כָּל שְׂמָחָה וְשְׂמָחָה לְחִבְרָתָהּ, וְיֵאִירוּ זֶה לְזֶה, וְיִתְנַוְצְצוּ זֶה לְזֶה, עַד שֶׁתֵּאֵיר וְתִבְהִיק וְתִגְדֵּל אֹר הַשְּׂמָחָה הַקְּדוּשָׁה בְּאֹר גָּדוֹל וְנִעְרַב וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד עַד אֵין סוּף וְאֵין תְּכֵלִית, בְּאֶפֶן שְׂנוֹזְכָה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ עַל יְדֵי זֶה בְּאַמַּת, בְּאַהֲבָה וּבְשְׂמָחָה גְּדוּלָה בְּגוּף וּנְפֶשׁ בְּאַמַּת.

כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ יי אֱלֹהֵינוּ מְלֹא רַחֲמִים, כַּמָּה וְכַמָּה יֵשׁ לָנוּ יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁךְ לְשִׂמְחַת תָּמִיד. וּבִפְרָט אֲנֹכִי הַדָּל וְהָאֲבִיוֹן, כַּמָּה יֵשׁ לִי לְשִׂמְחַת עַל כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ, אֲשֶׁר זָכִיתִנִי לִהְיוֹת בְּכֻלָּל יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁךְ אֲשֶׁר בְּחִרְתָּ בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּכָנוּ לְעַבְדוֹתֶיךָ, וְשִׂמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתָךְ, וְהַרְבִּיתָ לָנוּ תּוֹרָה וּמִצְוֹת, לְחִיוֹתָנוּ כִּיּוֹם הַזֶּה לְזִכְרוֹתָנוּ לְנִצְחָה. כִּי מְרַבּוּי הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת זֹכָה כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, אֲפֹלוּ הַקָּל שֶׁבְּקָלִים, לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם כַּמָּה וְכַמָּה נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת מִכַּמָּה וְכַמָּה מִצְוֹת קְדוּשׁוֹת. כַּמָּה וְכַמָּה מַעֲלֹת טוֹבוֹת לְמָקוֹם עָלֵינוּ, אֵלוּ לֹא נִתַּת לָנוּ אֵלָּא נְקֻדָּה אַחַת מִמִּצְוֹת אַחַת דִּינֵנוּ, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה טוֹבָה כְּפוּלָה וּמְכַפֵּלֶת לְמָקוֹם עָלֵינוּ, שֶׁהַכֶּתֶר אֹתָנוּ בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת רַבּוֹת וּנְעִימוֹת כְּאַלֶּה. "רַבּוֹת עָשִׂיתָ אֶתָּה יי אֱלֹהִי, נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחְשַׁבְתֶּיךָ אֵלֵינוּ, אֵין עֲרֹךְ אֵלֶיךָ אֲגִידָה וְאֲדַבְּרָה, עֲצָמוּ מִסִּפְרֵךְ. מִה אֲשִׁיב לִי כָּל תַּגְּמוּלוֹהִי עָלַי".

עֲזְרֵנִי מְלֹא רַחֲמִים, שְׂמַחַת יִשְׂרָאֵל, שְׂאֵזְכָּה לְהַרְגִּישׁ הַשְּׂמָחָה הַזֹּאת בְּלִבִּי תָּמִיד. אֲגִילָה וְאֶשְׂמָחָה בְּךָ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים וּבְתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, בְּאֶפֶן שְׂאֵזְכָּה עַל יְדֵי זֶה לְצִאת לְחַרוֹת מְאֻפְלָה לְאוֹרָה,

לשוב ממצולות ים שנלפדתי בהם, לצאת מהם בשלום, ולשוב אליך באמת ובלב שלם מעתה ועד עולם. שאזכה להיות מעתה כרצונך הטוב באמת תמיד. ולא אעשה עוד הרע בעיניך, ולא אשוב עוד לכסלה, ואעזב מעתה דרכי הרע ומחשבותי הרעות. ואתחזק בכל עת בעז וחדוה וששון ושמחה, וחדות יי יהיה מעזי להתגבר על ידי זה על כל המחשבות רעות ועל כל התאוות רעות, ולחשוב בכל עת רק מחשבות קדושות וטהורות תמיד, בלי שום בלבול הדעת כלל. מלא רחמים, שבעני מטובך ושמחני בישועתך תמיד, כי בשם קדשך הגדול והנורא לבד בטחתי, אגילה ואשמחה בישועתך, "יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי", אמן ואמן.

כח

מיוסר על תורה ל"ט בליקוטי מוהר"ן תנינא
 "רעה ישראל האזינה נוהג כצאן יוסף יושב הפרובים הופיעה".
 רבנו של עולם מלך מנהיג ומושל, מלא רחמים אשר חמלת עלינו בחמלתך הגדולה ושלחת לנו מושיע ורב גואל ישראל וקדושו, הוא משה רבנו עליו השלום, אשר הוציאנו מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול, ונתן לנו את התורה, והאיר עינינו, והודיענו אמתת אמונתך הקדושה, ומעצם גדלתו הנפלאה היה יכל להאיר גם בהפחות שבפחותים כמונו היום, להודיע לכל גדלתך וגבורתך, לפקח עינים עורות, להאיר עיני כל ישראל אפלו אותם שהם בבחינת רגלין, שיוכלו להעמיק בדעתם להשיג התכלית האמתית מכל הברואים שבעולם לדעת ולהפיר אותך תתברך לנצח, על ידי כל הבריות שבעולם, ולהתקרב אליך ולהתדבק בך באמת, אשרי הדור שזכו למנהיג כזה, אשרי עינים שזכו לראותו, אשרי אזנים שזכו לשמע דברי אלהים חיים מפיו הקדוש והנורא, שהיתה שכינה מדברת מתוך גרונו.

"ועתה יי אלהינו אבינו אֵתָהּ", הט אֲזַנְךָ לְשׁוֹעֲתֵנוּ, "פֶּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ", וְחֹס וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹרֵנוּ וְלַמְדֵנוּ מַה נַּעֲשֶׂה עִתָּהּ, מַה נַּפְעַל עִתָּהּ, אֶל מִי נִפְנֶה לְעֶזְרָה, "הַגִּידָה לִי שְׂאֵהֲבָה נִפְשִׁי, אֵיכָה תִרְעָה, אֵיכָה תִרְבִּיץ בְּצִהְרִים", הוֹדִיעֵנוּ נָא בְּאִיזָה דְרָךְ נְשׁוּטֵט לְבַקֵּשׁ מִנְהִיג אֲמַתִּי כְּזֶה. כִּי לְעֶצֶם שְׁפִלוּתֵנוּ וְחִלְשׁוֹתֵנוּ עִתָּהּ, וְכַלְנוּ אֵין פְּגִינוּ יָפוֹת כָּלֵל, אֵין מִי שְׂיֻכַּל לְעֶזֶר אוֹתֵנוּ כִּי אִם רַבִּי וּמִנְהִיג אֲמַתִּי שְׂיִהְיֶה בְּאֲמַת בְּבַחֲיִנַת מֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שְׂיֻכַּל לְהָאִיר גַּם בְּנוּ הַדְּעַת הַקְּדוֹשׁ שְׁנֹזְכָה עַל יְדֵי זֶה לְבֹא אֶל הַתְּכָלִית הָאֲמַתִּי, לְדַעַת וּלְהַפִּיר אוֹתָךְ תַּתְּכַרְךָ לְנִצָּח, עַל יְדֵי כָּל הַבְּרִיּוֹת שְׂבַעְעוֹלָם, אֲשֶׁר כָּלָם נִבְרָאוּ רַק בְּשִׁבְלֵי זֶה, כְּדֵי שְׂיִזְכָּה הָאָדָם לְהַפִּיר אוֹתָךְ עַל יָדָם, שְׂזֶה עֶקֶר הַתְּכָלִית שֶׁל כָּל הַבְּרִיָּאָה בְּכָלֵל וּבַפְּרָט. וְאֵיךְ זֹכִינ׳ן לְמַצֵּא מִנְהִיג כְּזֶה, אֵיךְ, אֵיפֹא הוּא, אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, אֵיךְ הָעֶצֶה וְהַתְּחַבּוּלָה שְׁנֹזְכָה לְמַצֵּאוֹ, כִּי אִם אֲמַנָּם גַּם עִתָּה נִמְצָאִים צְדִיקִים וּמִנְהִיגֵי יִשְׂרָאֵל, יי עֲלֵיהֶם יְחִיו, וְיִבְרָךְ יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתֵיהֶם. אָבֵל הֲלֹא כָּל הַמְּפָרְסָמִים כָּלָם יוֹדוּ בְּעֶצְמָן וְלֹא יִבּוֹשׁוּ, שְׂאֵין לָהֶם זֶה הַכַּח שְׂהִזְכְּרוּ לְפָנֶיךָ, שֶׁהוּא הַכַּח שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנוּ, לְהָאִיר בְּנוּ הַדְּעַת הַזֶּה שְׂיִשְׁיג כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַתְּכָלִית הָאֲמַתִּי בְּזֶה הָעוֹלָם מְכָל הַדְּבָרִים שְׂבַעְעוֹלָם, אֲשֶׁר לְכַךְ נּוֹצְרָנוּ. וְעִתָּה מַה נַּעֲשֶׂה וּמַה נַּפְעַל, מִי יָקוּם בְּעֶדְנוּ אוֹי "מִי יָקוּם יַעֲקֹב כִּי קָטָן הוּא".

מְרִיָּה דְעֵלְמָא כָּלָא, מְרַחֵם עַל הָאֶרֶץ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, אֲשֶׁר "נַחֲמִתָּ כִצֵּאֵן עֲמִךְ בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן". אֵיךְ רַחֲמֵנוּתְךָ עַל יִשְׂרָאֵל עִם קְדֻשְׁךָ עִתָּהּ, "עַל מִי נִטְשָׁתָּ מְעַט הַצֵּאֵן" הַזֶּה, עַל מִי עֲזַבְתָּ אוֹתֵנוּ, חֲלוּשֵׁי כַח כְּאֵלָה, פְּחוּתֵי עֲרֶךְ כְּמוֹנוּ הַיּוֹם. רְאֵה עֲמִידַתְנוּ דְלִים וְרַקִּים, אֲשֶׁר הִשְׁחָרוּ פְּגִינוּ מִפְּנֵי חֲטָאֵתֵינוּ, וְנִכְפְּפָה קוֹמַתְנוּ מִפְּנֵי עֲוֹנוֹתֵינוּ. אֶל מִי נִנוּס לְעֶזְרָה, "הַמָּאֵס מְאֵסָתָּ אֶת יְהוּדָה, אִם בְּצִיּוֹן גָּעַלָה נִפְשָׁךְ, מִדּוּעַ הִפִּיתָנוּ וְאֵין לָנוּ מְרַפָּא, קְנוּה לְשָׁלוֹם וְאֵין טוֹב, וּלְעַת מְרַפָּא וְהִנֵּה בְּעִתָּהּ". הָאֵם הַפְּקָרְתָּ אֶת עֲמִךְ יִשְׂרָאֵל חֲלִילָה, הֲלֹא כְּבָר הַבְּטַחְתָּנוּ

שְׁאֵפְלוּ בְתַקְוָה יְרִידַתְנוּ בְעֵמֶק הַגְּלוּת הַזֶּה בְּגוֹף וְנִפְשׁ כְּמוֹנוּ הַיּוֹם, לֹא תַעֲזֹבֵנוּ וְלֹא תִמְאֲסֵנוּ לְעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: "וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתְם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם, לֹא מְאֲסִיתִים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכָלוֹתְם, לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתְּכֶם, כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם". וּכְתִיב: "וְלֹא דִבֶּר יְיָ לְמַחֹת אֶת שְׁם יִשְׂרָאֵל מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם". וּכְתִיב: "כִּי לֹא יִטַּשׁ יְיָ אֶת עַמּוֹ בְּעָבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אִתְּכֶם לוֹ לְעַם". וּכְתִיב: "כִּי לֹא יִטַּשׁ יְיָ עַמּוֹ, וְנִחַלְתוּ לֹא יַעֲזֹב". וְכַהֲנָה וְכַהֲנָה עוֹד הַבְּטָחוֹת הַרְבֵּה אֲשֶׁר הַבְּטָחָה אֶת אֲבוֹתֵינוּ לְעֲזָרְנוּ וְלְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר. וְעַתָּה עַתָּה אֵיךְ רַחֲמֵנוּךָ אֵיךְ נִפְלְאוֹתֶיךָ, וְלִמָּה "תְּהִיָּה עֲדַת יְיָ כְּצֵאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רוּעָה". חוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְזַכְּנוּ וְעֲזָרְנוּ לְהַתְּפַלֵּל וְלְהַתְּחַנֵּן לְפָנֶיךָ עַל זֶה הַרְבֵּה, לְצַעֵק וְלִזְעַק "זַעֲקָה גְדוֹלָה וּמְרָה", וְלִבְכוּת לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם עַל זֶה בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ, עַד שֶׁתְּחַנְּנוּ וְתַעֲנֵנוּ וְתַחַמֵּל עָלֵינוּ וְתַתֵּן לָנוּ רוּעָה יִשְׂרָאֵל מְנַהֵיג אֲמַתִּי מְנַהֵיג רַחֲמָן כְּמוֹ מֹשֶׁה רַבֵּנוּ רוּעָה נְאֻמָּן, שְׂיוֹכֵל לְעַסֵּק בְּתַקוּנָנוּ לְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵלֶיךָ בְּאַמְתִּי, וְיֵאִיר גַּם בְּנוֹ הַשְּׁגָת דַּעְתּוֹ הַקְּדוֹשָׁה, וְיִפְקַח עֵינַי דַּעְתּוֹ בְּקִרְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה, שְׁנֹזְפָה גַּם אֲנַחְנוּ לְהוֹשִׁיג הַתְּכָלִית הָאֲמַתִּי מִכָּל הַבְּרוּאִים שְׂבַעְעוֹלָם, וְלְהַפִּיר אוֹתְךָ בְּאַמְתִּי וְלְהַתְּקַרֵּב אֵלֶיךָ וְלְהַתְּדַבֵּק בְּךָ לְנִצְחָה.

וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ לְקַבֵּל שְׂבָחוֹת כְּרָאוּי, בְּשִׂמְחָה וְחֵדוּה גְדוֹלָה וּבְדַבְּקוֹת נִפְלָא כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שְׁנֹזְפָה עַל יְדֵי זֶה לְדַעַת וְלְהוֹשִׁיג תְּכָלִית מַעֲשֵׂי שָׁמַיִם וְאֶרֶץ גַּם בְּזֶה הָעוֹלָם. לְדַעַת וְלְהַפִּיר אוֹתְךָ בְּאַמְתִּי עַל יְדֵי כָּל הַדְּבָרִים שְׂבַעְעוֹלָם, כְּרִצוֹנְךָ וְכְרִצוֹן יִרְאֵיךָ הָאֲמַתִּיִּים, עַדִּי נֹזְפָה לְיוֹם שְׁפָלוּ שְׂבָת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים. מְלֵא רַחֲמִים, יְיָ, פִּקַּח עֵינֵינוּ וְנִרְאָה וְנִבִּין וְנִשְׁפִּיל הָאֲמַתִּי לְאִמְתּוֹ, אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג עַתָּה, בְּאִפְּן שְׁנֹזְפָה לְבַקֵּשׁ וְלִמְצָא מְנַהֵיג אֲמַתִּי כְּזֶה שְׂיַבִּיאֵנוּ בְּחַיֵּינוּ לְתַכָּלִית הָאֲמַתִּי, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ אֲבִינוּ שְׂבַשְׂמִים, "אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יִצְרָנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כְּלָנוּ, עָלֶיךָ יַעֲזֹב חֲלֻכָה יְתוּם

אתה היית עוזר". כי אתה לבד יודע צפון לבנו ואיך לעזרנו עתה בכל הענינים ובפרט בענין זה אשר בו תלוי הכל, שנוזקה למצא המנהיג האמתי שהוא בבחינת משה רבנו, שיוכל להביאנו לתכלית האמתי והנצחי מהרה בחיינו. והטוב בעיניך עשה עמנו, כי אנו משליכים כל ירבנו עליך. "ואני תמיד אֵיחל, עד ישקיף ויֵרא יי משמים", וישוב אלינו וירחמנו, וכאב את בן ירצנו, ויחזיר לנו העטרה לישנה, ויתן לנו רועה כלבבו. ויקים מהרה מקרא שפתוב: "ונתתי לכם רועים כלבי ורעו אתכם דעה והשכל". ותמהר ותחיש לגאלנו ותביא לנו את משיח צדקנו, ויקים מהרה: "והקמתי עליהם רעה אחד ורעה אתהן את עבדי דויד הוא ירעה אותם והוא יהיה להן לרעה, ואני יי אהיה להם לאלהים ועבדי דוד נשיא בתוכם אני יי דברתי". ונאמר: "ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אותם מפל מושבתיהם אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים, ועבדי דוד מלך עליהם ורעה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקותי ישמרו ועשו אותם, יי אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה".

כט

מיוסר על תורה מ' בליקוטי מוהר"ן תנינא

"עיני תמיד אל יי כי הוא יוציא מרשת רגלי, אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים, הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה בן עינינו אל יי אלהינו עד שייחננו, חננו יי חננו, כי רב שבענו בוז". אבי שבשמים מלא רחמים רב חסד ומרבה להיטיב, טוב לכל ורחמיו על כל מעשיו, המרחם על הארץ ומרחם על הבריות. רבונו דעלמא כלא, אתה בראת עולמך ברצונך הטוב בשביל ישראל עמך, כדי להתפאר עמכם בכל דור ודור, ובטובך הגדול בחרת ישראל עמך מפל העמים ואת ארץ הקדושה מפל

הארצות, להיות לעמך ישראל לנחלה. כי ידעת ששם אור הקדוש המחכים ושם מקום מוכן לקדשת ישראל, להשיג שם חכמה האמתית, להפיר אותך בדעת נפלא ובאמונה שלמה.

רבונו של עולם אדון כל הארץ, אלוה כל הבריות, מה אומר ומה אדבר, אתה יודע מעלת ארץ ישראל וקדשתה העולה עד אין סוף ואין תכלית. ואנכי הבזוי והנמאס אשר הרביתי לפשע נגדך, ופגמתי וקלקלתי הרבה מאד, עד אשר על ידי רבוי עוונותי ופשעי העצומים, ובפרט על ידי כל מה שפגמתי בפנים הברית מעודי עד היום הזה, על ידי כל זה טרפתי את דעתי ופגמתי את מחי, ואפלו מעט הרשימו שנשארה מדעתי היא גם כן מבלבלת ועכורה מאד. אך עם כל זה גם זאת הרשימו המעוטה של אמתת דעתי, רואה מרחוק ומציץ מן התרפים מבין זכרון דברי תורתך הקדושה, אשר חוננתנו ברחמיך הרבים, עד אשר אני מבין מרחוק גדל עצם מעלת קדשת ארץ ישראל בלי שעור וערך. וכאשר שמענו מפי הצדיקים האמתיים וראינו בספריהם הקדושים שכל קדשת איש הישראלי תלויה בארץ ישראל.

והנה עתה, אחרי כל מה שעבר עלי מעודי עד היום הזה, וכמה סבות סבת עמי, ובכמה גלגולים גלגלת עמי כדי לקרבני אליך ולהחזירני בתשובה שלמה לפניך, ועדין לא עלתה בידי לזכות לתשובה שלמה כראוי, ולא די שלא זכיתי לתשובה שלמה אף גם פגמתי הרבה מאד בכל עת. ועתה אחרי כל אלה, אני יודע עתה שום דרך בית מנוס ממני, ולא שום עצה ותחבולה, כי אם עוד רוחי מקשקש בקרבי, עוד קול דודי דופק בי, ומעוררני ומזרזני בתורתו הקדושה לנסע לארץ ישראל, אולי אזכה לשוב מפסילתי וממעשי הפגומים, אולי אזכה להתחיל לחיות חיים אמתיים, אולי יחוס אולי ירחם. ואתה יודע עצם רבוי הספקות שיש לי בזה בלי שעור וזה עקר המניעה שלי, בצרוף שארי מניעות מחמת ממון ורחוק הדרך ושארי מניעות רבות. אבל באמת אני מודה לפניך בוחן לבות וכליות,

שְׁעַר הַמְּנִיעָה הַיָּא מְנִיעַת הַמַּלְח מִחַמַּת כַּמָּה סְפָקוֹת וּבִלְבוּלִים, שְׁמַבְלִין אֶת יְדַעְתִּי וּמוֹנְעִים אוֹתִי מִלְּהַתְגַּבֵּר וּלְהַתְחַזֵּק לְעִסּוֹק בְּזֶה לְהַכִּין לִי הַדְרָךְ לְנִסְעַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְאִף עַל פִּי כֵן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אַתָּה מְרַמֵּז לִי בְּכָל עֵת לְהַשְׁתַּוְּקֵק לְזֶה לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עַד אֲשֶׁר לֹא אוֹכַל לְנוּחַ וְלִשְׁקֹט מִלְּכַסֵּף לְזֶה לִילֵךְ וּלְבֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. כִּי יְדַעְתִּי כִּי רַחֲמֶיךָ לֹא כָלִים, כָּלִי הָאִי וְאוּלַי תִּזְכְּנִי לְבֹא לְשֵׁם בְּשָׁלוֹם, וּלְהַמְשִׁיךְ עָלַי שֵׁם קִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּאַמֶּת. בְּאַפֵּן שְׂאֲזֹכָה לְהַתְחַכֵּם מֵעַתָּה וּלְהַשְׁכִּיל עַל דְּרָכֶיךָ, וּלְבַעַר הַרְעַ מִקְרָבִי, וּלְבַטֵּל הַרוּחַ שְׁטוּת מִמֶּנִּי, וְלִזְכּוֹת לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, אֲשֶׁר לְזֶה לְבַד כְּלָתָה נִפְשִׁי, כִּי זֶה כַּמָּה נִכְסוּף נִכְסַפְתִּי לְשׁוּב אֵלֶיךָ, וּכְבָר גְּלִיתָ לְנוּ גְדֹל רַחֲמֶיךָ וְעֲצָם חֲנִינוּתֶיךָ בְּכָל עֵת, וְרַב טוֹבְךָ בְּכָל יוֹם וְדוֹר, אֲשֶׁר אַתָּה צוֹפֶה לְרָשָׁע וְחַפֵּץ בְּהַצְדָּקוֹ, כִּי לֹא תַחְפֹּץ בְּמוֹת הַמֵּת כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדְרָכָיו וְחַיָּה, וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תַחֲכֶה לוֹ, "תִּשָּׁב אֲנוּשׁ עַד דְּכֹא" עַד דְּכֹדוּכָה שֶׁל נִפְשׁ.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עַל יוֹנָה אֱלֶמֶת כְּמוֹנִי, רַחֵם עַל חֲלוּשׁ יְדַעְתִּי, עַל גְּבוּהַ וְנִמְאָס כְּמוֹנִי, אֲשֶׁר אֲנִי מְאוּס בְּעֵינַי עֲצָמִי בְּתַכְלִית הַמְּאוּס וְלֹא עַל חֲנָם מִדְרָךְ הַעֲנִנָה הַאֲמִתִּית, כִּי אִם מִחַמַּת עֲכִירַת מְאוּס מֵעֲשֵׂי הַרְעִים וְעוֹנוֹתֵי הָעֲצוּמִים וּפְגָמֵי הַמְרָבִים, אֲנִי אֲדוֹן יְחִיד מִלֵּא מִשְׂאֵלוֹתֵי בְרַחֲמִים, וְזִכְנִי לְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְהֵרָה. וְאַזְכֶּה לְעַבֵּר וּלְדַלֵּג עַל כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת, וְלִנְסַע וּלְבֹא לְשֵׁם מְהֵרָה חוֹשֶׁה בְּשָׁלוֹם בְּלִי פְגַע, וְלַפְעַל שֵׁם קִדְשָׁה וְטְהָרָה, בְּאַפֵּן שְׂאֲזֹכָה לְשׁוּב אֵלֶיךָ וּלְהַתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם זַכְּנוּ בְּזָכוֹת כָּל הַצְדִּיקִים שֶׁגִּלוּ קִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם, וּבְזָכוֹת כָּל הַצְדִּיקִים וְהַפְּשָׁרִים שֶׁזָּכּוּ לְבֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אַחֲרַי מְנִיעוֹת רְבוּת וְעֲצוּמוֹת בְּלִי שְׁעוֹר כְּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ, וּפְעַלְוֹ שֵׁם מֶה שֶׁפְעַלְוֹ. זַכְּנוּ בְּזָכוֹתֵם וּבְזָכוֹת תּוֹרַתְם הַקְּדוּשָׁה וּבְזָכוֹת מְעַשִּׂיהֶם הַטוֹבִים שְׂאֲזֹכָה גַם אֲנִכִּי הַשֶּׁפֶל וְהַבְּזוּי לִילֵךְ וּלְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה.

אָבִי שְׁבַשְׁמִים הַגּוֹמֵל עִמִּי חֲסָדִים וְטוֹבוֹת רַבּוֹת בְּכָל עֵת אֲשֶׁר זָכִיתִנִּי בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחַסְדֶיךָ לְהִתְפַּלֵּל עַל זֶה לְבַא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל. גָּמַל עַל עֲבָרְךָ עוֹד חֲסָדִים וְטוֹבוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְתַגְדִּיל נִפְלְאוֹתֶיךָ עִמִּי, וְתַעֲשֶׂה עִמִּי חֶסֶד חֲנֻם בְּכָל עֵת, וְתַלְמִדְנִי בְּדֶרֶךְ עֲצוֹתֶיךָ הָאֲמִתִּיּוֹת, וְתוֹרְנִי בְּדֶרֶךְ הַיָּשָׁר וְהָאֲמִת, בְּאִפְנֵי שְׂאֵזְפָה מַעֲתָה לְעֵזֵב דְּרָכֵי הָרַע וּמַחְשְׁבוֹתֵי הַפְּגוּמוֹת. וְאֵזְפָה לְהִתְקַשֵּׁר בָּךְ מַעֲתָה וְלִילֶךְ וּלְבַא מִהֲרָה לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁנָה הַזֹּאת, וְאֵזְפָה לְהִתְחַדֵּשׁ לְגַמְרֵי לְהִתְחִיל מַחְדָּשׁ בְּעִבּוֹדַת יְיָ כְּאֵלּוּ נוֹלַדְתִּי הַיּוֹם.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם זָכַר נָא הַהִתְפָּאָרוֹת וְהַשְׁעִשׁוּעִים שֶׁקִּבַּלְתָּ מִכָּל הַצְּדִיקִים שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וּמִכָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ, וְכָל הַהִתְפָּאָרוֹת וְהַשְׁעִשׁוּעִים אֲשֶׁר אָתָּה מְקַבֵּל עֲדִין מִכָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ וּמִהַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים אֲמִתִּים הַנְּלוּיִם אֲלֵיהֶם שְׁבַדְדוֹר הַזֶּה, אֲשֶׁר מִשָּׁם נִמְשָׁךְ כָּל קִדְשֵׁי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְזַכַּנִּי גַם כֵּן, שִׁיְהִיָּה לִי חֵלֶק בְּהַהִתְפָּאָרוֹת הַזֹּאת, שְׂאֵזְפָה לָשׁוּב אֵלֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאֲמִת, עַד אֲשֶׁר תִּתְפָּאֵר עִמִּי הַשְׂכִּינָה תָמִיד בְּכָל עֵת. כִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּחַרְתָּ בְּנוֹ מִכָּל הָעַמִּים, וְאָתָּה מִתְפָּאֵר בְּנוֹ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וְזֹאת הַהִתְפָּאָרוֹת עוֹלָה לְכַתֵּר וְעֵטְרָה עַל רֹאשְׁךָ בְּבַחֲיַנֵּת תְּפִלִּין, וּמִשָּׁם נִמְשָׁךְ קִדְשֵׁי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. כִּי הַהִתְפָּאָרוֹת בּוֹקֵעַ בְּעֵינַיִם, וְעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁכִין עֵינֵי הַשְּׂגָחָתְךָ עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר מִשָּׁם מְקַבֵּלֵת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל קִדְשָׁתָהּ הַגְּדוֹלָה, כִּי עַל יְדֵי זֶה אֲוִירָה מַחְכִּים, עַל יְדֵי שְׁנִמְשָׁכִין שָׁם תָּמִיד עֵינֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים שֶׁהֵם עֵינֵי הַחֲכָמָה וְהַמְּדַע, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "אֶרֶץ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ דֹרַשׁ אוֹתָהּ תָּמִיד עֵינֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מֵרְשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה". עַל כֵּן רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְזַכַּנִּי שִׁיתְגַּלֶּה לְנוֹ קִדְשֵׁי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לְכַסֵּף וּלְהַשְׁתַּוְקֵק וּלְהִתְנַעֵצַע תָּמִיד בְּאֲמִת לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וּלְהִתְפַּלֵּל הַרְבֵּה עַל זֶה לְפָנֶיךָ מְלֹא רַחֲמִים, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לְבֹא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל חֵישׁ קַל מִהֲרָה.

וְזַכְנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וְחֲסְדֵיךָ הַעֲצוּמִים, שְׁנוֹזְכָה בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, לְנוֹסֵעַ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, וְאֲזֹכָה לְהִיּוֹת נִמְנָה גַם בֵּין עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים וְהַתְּמִימִים הַמְתַּאֲסָפִים וּמִתְקַבְּצִים לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַקְּבוּיָן שֶׁל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים. אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ כַּמָּה וְכַמָּה הַתְּפָאֲרוֹת וְשִׁעְשׁוּעִים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים אֲשֶׁר אַתָּה מְקַבֵּל בְּכָל רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְרֹאשׁ הַשָּׁנָה מִהַקְּבוּיָן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל אֲצֶל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים. זַכְנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וְחֲסְדֵיךָ הַעֲצוּמִים, שְׁנוֹהֶיָה אֲנַחְנוּ נִכְלָלִים גַּם כֵּן בְּהַתְּפָאֲרוֹת וְהַשִּׁעְשׁוּעִים הָאֵלֶּה, וְאֵל יִמְנַעֲנוּ מִזֶּה שׁוֹם מוֹנֵעַ, וְאֵל יַעֲכֹבֵנוּ שׁוֹם עֶכּוֹב, וְאֵל יִטְרִידֵנוּ שׁוֹם טְרִידָא בְּעוֹלָם. רַק נִזְכָּה תָּמִיד בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, לִילָךְ וְלִבָּא וְלִהַתְּאַסֵּף אֶל הַקְּבוּיָן הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא שֶׁל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים, הַמְתַּאֲסָפִים וּמִתְקַבְּצִים אֲצֶל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים בְּכָל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה שְׁתַּתְּפָּאָר בְּנוֹ תָּמִיד, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשָׁת אַרְצְךָ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד. וְתִזְכְּנוּ וְתַעֲזְרוּנוּ שְׁנוֹזְכָה לְהַסְתַּכֵּל עַל פָּאָר יְפֵי הַדְּרַת פְּנֵי הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, אֲשֶׁר הֵם כְּלִילַת יְפֵי. כִּי הֵם כְּלוּלִים מִכָּל הַהַתְּפָאֲרוֹת וְהַשִּׁעְשׁוּעִים שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר אַתָּה מְקַבֵּל עַל יָדָם, עַל יְדֵי שֶׁהֵם עוֹסְקִים תָּמִיד לְקַרְבֶּךָ אֱלֹהֶיךָ. זַכְנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְהַסְתַּכֵּל עַל פְּנִיָּהֶם תָּמִיד בְּאַמְת, וּבַכְּפֻרֵי בִימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוֹשִׁים שְׂאֵז הוּא עֵקֶר הַהַתְּפָאֲרוֹת, וְאֵז פְּנִיָּהֶם מְאִירוֹת מְאֹד בְּאוֹר כָּל הַהַתְּפָאֲרוֹת וְהַשִּׁעְשׁוּעִים שֶׁל כָּל הַקְּבוּיָן הַקְּדוֹשׁ הַמְתַּקְבְּצִים אֲלֵיהֶם.

אָנָּה יי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, זַכְנוּ לְהַסְתַּכֵּל עַל פָּאָר הַדְּרַת פְּנִיָּהֶם הַקְּדוֹשִׁים וְהַנּוֹרָאִים בְּאַמְת, בְּאִפְּן שְׁנוֹזְכָה עַל יְדֵי זֶה לְקַבֵּל וְלִהְיוֹת שִׁימְשִׁיךְ עָלֵינוּ גַם כֵּן הָאֲרָה נִפְלְאָה מִהַתְּפָאֲרוֹת הַזֹּאת, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה שִׁימְשִׁיךְ עָלֵינוּ תָּמִיד קִדְשָׁת הַתְּפִלִּין הַנּוֹרָאִים. וּפָאָר קִדְשָׁת הַתְּפִלִּין יְהִיוּ בּוֹקְעִים בְּעֵינֵינוּ עַד שְׁנוֹזְכָה גַם בְּכָל מְקוֹם שְׁאֲנַחְנוּ נִסְתַּכֵּל וְנִבְיֵט שָׁם, שִׁתְּקַדֵּשׁ הַמְּקוֹם הַהוּא בְּקִדְשָׁת אַרְצְךָ יִשְׂרָאֵל. עַד אֲשֶׁר כָּל מִי שִׁיּוֹדֵעַ

מטעם ארץ ישראל הקדוש, ירגיש קדשת ארץ ישראל בכל מקום שיתועד עמנו יחד, עד אשר יפיר אותנו וידע ויבחין שאנחנו זכינו להיות אצל צדיקים אמתיים על ראש השנה.

רבונו של עולם, מלא רחמים, רחם על צעקת השכינה אשר צועקת בקול מר על מעשינו הרעים, קלני מראשי, קלני מזרועי. מי יכל לסבל קול צעקתה המרה, אתה לבד יודע גדל מרירת צעקה גדולה ומרה הזאת. רחם רחם, ושמרנו והצילנו מעתה ממעשים רעים וממחשבות רעות, וזכנו לשוב אליך באמת, בזכות וכח הצדיקים האמתיים, באפן שתתפאר השכינה בנו מעתה, ותקבל שעשועים גדולים והתפארות הרבה מאתנו בכל עת מפל אחד ואחד בפרטיות.

ועזרנו וזכנו לשוב בתשובה שלמה, ולתקן מהרה כל מה שפגמנו לפניך בעינינו מנעורינו עד היום הזה, אשר הרבינו לפשע בזה, שהסתפלנו בעינינו חוץ מגבול הקדשה, ובאנו על ידי זה לחטאים ועוונות ופגמים גדולים הרבה מאד, והרע בעיניך עשינו. אוי לנו כי חטאנו, שפגמנו בעינים קדושים כאלו, הנמשכין מעיני יי, שיכולים לזכות להסתפל בהם על ההתפארות של השם ותברך והצדיקים, ולהמשיך על ידי זה קדשת ארץ ישראל בכל מקום שמביטים שם. וכרב אולתנו לקחנו עינים קדושים ונוראים כאלו, והסתפלנו בהם במה שהסתפלנו עד אשר באנו למה שבאנו בעוונותינו הרבים. מלא רחמים למדנו הדרך לתקן כל זה, ועזרנו והושיענו שנוזקה לבקש ולחפש ולמצא צדיקים אמתיים השיכים לשרש נשמותינו, ולילך ולנסע אליהם תמיד, ובפרט על ראש השנה הקדוש שהוא עקר זמן הקבוץ הקדוש, זכנו שנהיה נמנין גם כן בכלל עמך ישראל הכשרים המתאספים אליהם. ונוזקה על ידי זה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת. ונוזקה להסתפל על פניהם הקדושים, ולתקן על ידי זה כל הפגמים שפגמנו בעינינו מנעורינו עד היום הזה, ותמשיך עלינו אור קדשת ההתפארות הפלול בפניהם הקדושים. ועל ידי זה

נזפה להמשיך קדשת ארץ ישראל בכל מקום שנסתפל שם, עד אשר יתקדשו כל מקומות ישראל בקדשת ארץ ישראל.

מלא רחמים רחם עלינו למען שמך, חוסה עלינו כרב רחמיה. זכנו שיתעורר לבנו אליך באמת, ונזפה להרגיש ולידע היטב נוראות מתיקות הטעם הקדוש והנפלא של ארץ ישראל, ונזפה מעתה לכסף ולהשתוק ולבער ולהתלהב לארץ ישראל, ולאפוישי ברחמי טובא, להרבות ברחמים ותחנונים לפניך, עד שנזפה לפעל בקשתנו ברחמים אצלך, שנזפה לבא מהרה לארץ ישראל בשלום בלי פגע. עזרנו אלהי ישענו למען שמך כי לך לבד עינינו תלויות, מלא משאלותינו לטובה ברחמים, וזכנו לבוא מהרה לכל מה שבקשנו מלפניך, חננו ועגנו ושמע תפלתנו כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים. "יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי".

ל

מיוסד על תורה מ"ו בליקוטי מוהר"ן תנינא

"נבספה וגם כלתה נפשי לחצרות יי לבי ובשרי ירננו אל אל חי, פלה שארי ולבבי, צור לבבי וחקי אלהים לעולם. צמאה נפשי לאלהים לאל חי, מתי אבוא ואראה פני אלהים. השבעתי אתכם בנות ירושלים אם תמצאו את דודי מה תגידו לו, שחולת אהבה אני. השבעתי אתכם בנות ירושלים, מה תעירו ומה תעירו, את האהבה עד שתחפץ".

רבנו של עולם, מלא רחמים, אוהב עמו ישראל, "גדל העצה ורב העלילה", אתה יודע את עצם רבוי המניעות המונעין אותנו מדרך החיים, אשר עמדו כנגדנו כנגד כל אחד ואחד בפרטיות, כחומות ברזל וכנחלים שוטפים ונהרי אש סבונו גם סבבונו מכל צד. "סבוני כמים כל היום הקיפו עלי יחד", ומרובי המניעות נתרסקנו מן המקד כמו שנתרסקנו. אבל אתה הודעתנו ברחמיה הרבים, שגם בהמניעות

בְּעֲצָמָן, אִתָּהּ בְּעֲצָמָךְ נִסְתַּר בָּהֶם מֶרֶב אֲהַבְתָּךְ אֶת כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וּמִי שֶׁהוּא בַר דַּעַת יָכַל לְגַשֵּׁת לְתוֹךְ חֲשֻׁכַת הָעֲנָן וְהָעֲרָפֶל, דְּהֵינּוּ לְתוֹךְ תִּקְרָף הַתְּגַבְרוֹת הַמְּנִיעוֹת, וְלִמְצָא שָׁם אֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, כִּי שָׁם בְּהַמְּנִיעָה בְּעֲצָמָה נִסְתַּר וְנִעְלַם הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ. אָבֵל מָה אֶעֱשֶׂה אֲנֹכִי הַחֲסֵר דַּעַה, אֲשֶׁר מַעְצָם חֲסָרוֹן דַּעַתִּי אָנִי עוֹמֵד מֵרְחוֹק זֶה כַּמָּה זְמָנִים, שְׂאִינִי מֵתְגַבֵּר לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ מִחֲמַת רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת הַמְּפַסְיָקִים לְפָנַי כַּחֲמוֹת מַמָּשׁ. וּבְאֵמֶת אָנִי יוֹדֵעַ קִצַּת וְאָנִי מְאֲמִין בְּאֵמוּנָה שְׁלֵמָה שְׂיֵישׁ בְּיָדִי לְשַׁבְּרָם וּלְבַטְּלָם, כִּי בְּאֵמֶת אֵינָם מְנִיעוֹת כָּלֵל. אָבֵל אַף עַל פִּי כֵן הֵם מֵתְגַבְּרִים כְּנֻגְדֵי וּמְשַׁתְּטָחִים לְפָנַי כָּל כָּף שְׂאִינִי יוֹדֵעַ אֵיךְ לְשַׁבְּרָם וּלְבַטְּלָם.

על כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים, הַחוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, שְׂתוֹרְנִי וְתִלְמִדְנִי וְתוֹדִיעֵנִי דַּעַת וְתַבּוּנָה וְחֻכְמָה וְשִׁכְלֵי אֱמִתִּי וְעֲצוֹת אֱמִתִּיוֹת בְּכָל עֵת, בְּאִפְסוֹן שְׂאֲזוּכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת מִמְּקוֹם שְׂאֲנִי שָׁם עִתָּה, וְלַעֲבֹר וְלִדְלֹג עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת הַמְּשַׁתְּטָחִים לְפָנַי. וְאֲזוּכָה לִידַע וּלְהֲאֲמִין בְּאֵמֶת שְׁכָל הַמְּנִיעוֹת הֵם רַק בְּאַחִיזַת עֵינַיִם וּבְדַמְיוֹן בְּעֵלְמָא, וּמִי שְׂמַחֲזֵק לְבוֹ וּמֵתְגַבֵּר כְּנֻגְדוֹ בְּתַשׁוּקָה גְדוּלָה וְרִצּוֹן חֲזֵק לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ הֵם מֵתְבַטְּלִים כְּנֻגְדוֹ לְגַמְרִי. עַד שְׂאֲזוּכָה לְבַטֵּל וּלְשַׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת שְׁבַעוּלָם, הֵן הַמְּנִיעוֹת מֵאַחֲרִים, הֵן הַמְּנִיעוֹת מִתְּאֻוֹת גּוֹפֵי הַמְּגִשָּׁם, הֵן כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת שְׁבַעוּלָם, הַמוֹנְעִין מִדְּרֹךְ הַקִּדְּשׁ, מִדְּרֹךְ הָאֵמֶת, כָּלֵם אֲזוּכָה לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל וּלְסַלֵּק לְגַמְרִי, עַל יְדֵי שְׂתַתֵּן בְּלִבִּי כֹחַ וְגִבּוּרָה לְכַבֵּשׁ אֶת יְצָרִי וּלְהִתְחַזֵּק בְּלִבִּי בְּגִבּוּרָה גְדוּלָה וּבְהִתְחַזְּקוֹת גְּדוּלָה לַעֲמֹד כְּנֻגְדָם, וּלְבַלֵּי לִירָא וּלְפַחַד מֵהֶם כָּלֵל, וְאֲזוּכָה לְנַצַּח הַמְּלַחְמָה בְּשָׁלוֹם.

וּתְרַחֵם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִמְּנִיעוֹת הַמַּח, שֶׁהֵם כָּל הַקְּשִׁיוֹת וְהַסְּפָקוֹת וְהַבְּלוּלִים הַבָּאִים עַל הַמַּח לְהַרְהֵר אַחֲרֵי הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים שְׁבַדוֹר, אוֹ לְהַרְהֵר חֵס וְשָׁלוֹם אַחֲרֵי מַדּוּתִיךָ. שְׂאֵלוֹ הַמְּנִיעוֹת שֶׁל הַמַּח הֵם גְּדוּלִים מִכָּל הַמְּנִיעוֹת שְׁבַעוּלָם, כִּי מִי שְׂמַחֵוּ

וּלְבוֹ חֲזַק בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּבְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים אֵין שׁוֹם מְנִיעָה שֶׁתִּמְנָעֶהוּ. אֲבָל כְּשֶׁחַס וְשָׁלוֹם מֵחוּ וְלְבוֹ חֲלוּקִים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּמֵהַצַּדִּיקִים וְנוֹפְלִים בְּלֵב קִשְׁיוֹת עֲלֵיהֶם, אֵלוֹ הַמְּנִיעוֹת קָשִׁים מִכֶּלֶם. וְעַל זֶה בָּאתִי לְצַעַק וּלְזַעַק וְלִקְרֹא אֵלֶיךָ, כִּי אֵין לִי שׁוֹם תִּקְוָה לְהִנָּצֵל מֵהֶם כִּי אִם לְצַעַק אֵלֶיךָ. "אֵלֶיךָ יי", אֶקְרֹא וְאֵל יי אֶתְחַנֵּן, שְׁמַע יי קוֹלִי אֶקְרֹא, וְחַנּוּנִי וְעֲנִנִי".

וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי, וְהַצִּילְנִי וּמְלִטְנִי וּפְדֵנִי מִכֹּל מִיַּי קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת וּבְלִבּוֹלִים וּמְנִיעוֹת הַמַּחַ, לְבַל אֶסְתַּכַּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל, וְלֹא יַעֲלוּ וְלֹא יָבוֹאוּ עוֹד עַל לְבִי וְדַעַתִּי וּמַחִי כָּלֵל, רַק אֲזַכֶּה תָּמִיד לִידַע וְלִהְאָמִין בְּהַאֲמַת, בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה וּחְזָקָה וּנְכוּנָה בְּלִי שׁוֹם סֶפֶק וּבְלִבּוֹל וּנְטָיָה אֶל הַצַּד כָּלֵל. עַד שֶׁאֲזַכֶּה לְהִתְחַזֵּק וְלִהְתַּגַּבֵּר גַּם עַל הַמְּנִיעוֹת וְהַמְּסַכִּים הַגְּשָׁמִיִּים מִבְּנֵי אָדָם אַחֵרִים, אוֹ מִתְּאוֹת גּוֹפֵי לְהִתְחַזֵּק וְלִהְתַּגַּבֵּר לְעַמֵּד כְּנֶגֶד כָּלֵם וְלִכְנֹס בְּדַרְכֵי יי בְּהַאֲמַת, לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ וְלִהְצַדִּיקִים וּכְשָׁרִים הָאֲמִתִּיִּים, וְלַעֲבֹדְךָ בְּהַאֲמַת בִּירְאָה וּבְאַהֲבָה לְסוּר מִרַע וְלַעֲשׂוֹת טוֹב, וְלִהְתַּחִיל וְלִגְמֹר כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְקִדְשָׁה שֶׁהֵם רְצוֹנְךָ בְּהַאֲמַת חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה.

וּתְרַחֵם עָלַי בְּכָל עֵת שֶׁיָּבוֹאוּ עַל לְבִי חַס וְשָׁלוֹם קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת לְהִרְהֹר אַחַר הַאֲמַת חַס וְשָׁלוֹם, שֶׁתִּכְתֹּף אֲזַעַק וְאֶצַּעַק וְאֶקְרֹא אֵלֶיךָ בְּקוֹל חֲזַק מֵעַמְקֵי הַלֵּב, וְאַתָּה תַּעֲנֵנִי מִיַּד בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיִּים. אֲשׁוּעַ וְתֹאמַר הַנְּנִי. כִּי אֵין לִי עַל מִי לְהִשָּׁעֵן לְעַמֵּד כְּנֶגֶד כָּל הַמְּנִיעוֹת, בְּפֶרֶט כְּנֶגֶד מְנִיעוֹת הַמַּחַ כִּי אִם עֲלֶיךָ אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. עֲלֶיךָ לְבַד אֲנִי נִשְׁעָן וְעַל חֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל אֲנִי בּוֹטָח, שֶׁתּוֹרְנִי וְתִלְמַדְנִי אֵיךְ לְהִתְגַּבֵּר לְכַנֹּס לְתוֹךְ תִּקְוָה הַתְּגַבְרוֹת הַמְּנִיעוֹת וְלִהְתַּקַּרֵּב אֵלֶיךָ עַל יְדֵי הַמְּנִיעוֹת דִּיקָא, כִּי גַם בְּהֵם עֲצָמָן נִסְתַּר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֲצָמוֹ, כִּי לִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר, וּמֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֻשְׁבוֹתֶיךָ, "וְאַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם יי". וְכָל מֵה שֶׁאַתָּה מְסַבֵּב עִם הָאָדָם אֶפְלוּ מֵה שֶׁנִּדְמָה לְמְנִיעוֹת וְעִכּוּבִים מִדְּרֹךְ הַקִּדְשׁ הַכֹּל לְטוֹבָה וְיִשׁוּעָה נִפְלְאָה.

רחם עלינו ולמדנו והורנו וחדקנו ואמצנו, ותן לי ולכל ישראל כח וגבורה בלב מן השמים, שמעתה לא אירא ולא אפחד עוד משום דבר שבעולם, רק אהיה בכל עת כגבור ערוף מלחמה, בלי שום פחד משום תאוה ומשום מחשבה ובלבול, ומשום אדם ומשום דבר שבעולם כלל, באפן שאזכה להנצל ולהמלט מכל מה שאני צריך להנצל ולהמלט ולא אשוב עוד לכסלה, ולא אפגם שום פגם כלל, לא במחשבה דבור ומעשה, ולא בראית עינים ובשאר חושים. ותחזקני ותאמצני לדלג על כל המניעות ולשבר ולכטל כלם ולכנס לתוך הקדשה באמת, ולהתחיל מעתה להתקרב אליך באמת לאמתו כרצונך הטוב.

אבי שבשמים, רחם עלי, מלא משאלותי ברחמים, כי אין לי שום תקנה כי אם על תפלה ותחנונים, ועל כחם הגדול של הצדיקים אמתיים, ואתה הטוב בעיניך עשה עמי. רחם עלי למען שמך ואל תטשני ואל תעזבני, עזרני הושיעני מלא רחמים "פעל ישועות בקרב הארץ". ועשה את אשר בחקיך אלך ואת מצותיך אשמר מעתה ועד עולם. עננו כי בצרה גדולה אנחנו בתקף הגלות המר הזה, ועקר הוא גלות הנפש, מה שתאות הגוף ובלבולי המוח ורבוי המונעים מבני אדם, כלם השתרגו עליו על צוארנו למנענו חס ושלום מדרך החיים. חננו מאתך חכמה בינה ודעת אמתי, באפן שזוכה לעמד כנגד כלם, ולבלי להסתפל עליהם כלל, ולהתקרב אל הקדשה באמת, ולמצא אותך תמיד בתוך כל תקף התגברות המניעות, כי בהן אתה נסתר ונעלם ברחמיך הרבים ובאהבתך הגדולה אותנו עמך בית ישראל. עזרנו למצא אותך תמיד בתוך תקף ההסתרה והמניעה "אל תסתר פניך ממני ביום צר לי, הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני, קרבה אל נפשי גאלה למען אויבי פדני, ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי, ואזבחה באהלו זבחי תרועה, אשירה ואזמרה ליי. שמע יי קולי אקרא וחנוני וענני. פנה אלי וחנוני, תנה עזך לעבדך,

והשיעה לכן אמתך. עשה עמי אות לטובה, ויראו שנאי ויבשו, כי אפה ?? עזרתני ונחמתני. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ?? צורי וגואלי", אמן ואמן.

לא

מיוסד על תורה נ' בליקוטי מוהר"ן תנינא

חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח, רחם עלי למען שמך והיה בעזרי מעתה שאזכה לקדש ולטהר את מחשבתי, שלא אחשב עוד מעתה שום מחשבה חיצונה וזרה כלל, מכל שכן שלא אהרהר חס ושלום שום הרהור רע כלל. כי אפה גלית לנו בתורתך הקדושה שהמחשבה ביד האדם להטותה פרצונו, ואי אפשר שיהיו שני מחשבות ביחד בשום אופן כלל. וזה כמה שאני חותר לעצור מחשבתי לתפשה ולאחזה שלא תטה מן הדרך הישר לחוץ חס ושלום, ועדין לא עלתה בידי. ולא די שלא זכיתי לזה לקדש את מחשבתי כראוי, אף גם פגמתי במחשבתי הרבה מאד מהפך אל הפך. כי חשבתי מחשבות רעות והרהורים רעים הרבה מאד בכל יום, וכליתי שעות ועתים הרבה וימים ושנים במחשבות ורעיונות רעים וזרים הרבה מאד, ובבלבתי ועכרתי את דעתי מאד. אשר על ידי זה באו כל הקלקולים והמכשולות שלי, וכל החטאים והעוונות והפשעים שלי, שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מעודי עד היום הזה. אשר בכלם לא נכשלתי כי אם על ידי פגם המחשבה שלא נזהרתי לתפסה ולשמרה כראוי, אשר רק על ידי זה באתי למה שבאתי ונכשלתי כמה שנכשלתי, בשוגג ובמזיד באנס ובכרצון.

על כן באתי לפניך מלא רחמים, שתעזרני בעזרתך וישועתך הגדולה שאזכה מעתה לשמר את מחשבתי היטב היטב בכל מיני שמירות מעלות, ואזהר מעתה לבלי להניח את מחשבתי כלל לצאת חוץ לשטה חס ושלום אפלו כחוט השערה, ואפלו בקדשה אזכה לשמרה

מבלבולים. ובכל עת וענין שאראה איזה בלבול הדעת אכרח ואמלט משם מהרה, מכל שכן שלא תצא מחשבתי חוץ לגבול הקדשה חס ושלוש אפלו רגע קלה. ואפלו אם חס ושלוש לפעמים על ידי איזה הסח הדעת תפרח ותצא פתאם מחשבתי לחוץ מחמת גדל ההרגל מכבר, תהיה בעזרי תמיד ותזכירני תכף ומיד בלי שהיה וחמוץ המוח קלל, שאתפס את מחשבתי מיד להשיבה לדרך הישר מחוץ לפנים ולהטותה מיד מרע לטוב מחל לקדש.

רבונו של עולם, רבונו של עולם, רבונו של עולם. זכר ורחם והושיעה מהרה, כי זה כמה נכסוף נכספתי לכל זה ועדין לא עלתה בנדי, אבל באמת אני יודע ומאמין שעדין הבחירה בנדי, ועדין אני יכל לתפס מחשבתי ולהטותה בכל פעם לדרך הישר, אף על פי שפבר הרגלתי במחשבתי כמו שהרגלתי, עד שההרגל נעשה כמו טבע אצלי, עד שנדמה לי שאי אפשר להמלט מהם חס ושלוש, אבל האמת אינו כן, כי הבחירה חפשיית לעולם ועדין עדין אני יכל לתפס את מחשבתי בכל עת, ולהזהר לשמרה היטב ממחשבות חוץ ולהטותה אל הקדשה תמיד.

על בן באתי לשטח פפי אליך, שתחזק ותאמץ אותי, ותזכירני ברחמיך לקדש ולטהר את מחשבתי מעתה באמת. עזרני בעל הישועות בזכות וכח הצדיקים הגדולים האמתיים אשר קדשת מחשבתם נודעת לך לבד, כי אתה לבד יודע המקום שעלו לשם במחשבתם הקדושה והנוראה מאד, בכח עלית מחשבות קדושות פאלו באתי לפניך, כי כחם וזכותם פדאי להגן גם עלי, להוציא מחשבתי ודעתי מכל המקומות שנפלו ונתפזרו ונפוצו לשם, ולהעלותי מכל מיני רגילות רעים שהרגלתי בהם, ולטהרני מכל מיני טמאות וזממות שנאחזו בי חס ושלוש, על ידי פגם המחשבות רעות ומבלבלות שחשבתי בהם הרבה, ולקדשני ולטהרני בכל מיני קדשות שכלם תלויים בקדשת המחשבה. כי קדשת המחשבה של הצדיקים עולה על הכל, ויש לה

כח לירד לתוך כל המקומות שירדתי בהם על ידי פזור דעתי ומחשבותי חוץ לגבול הקדשה, ולהעלות אותי מרע לטוב, וללמדני בכל עת את איך למלט מחשבותי מעתה מלצאת חוץ חס ושלום, ולטהרה ולקדשה בכל מיני קדשות. ועל זה לבד תמכתי יתדותי עדן להתפלל לפניך ולצפות לישועה, שאזכה מעתה להתחיל לחזק עצמי לקדש את מחשבותי, ואתה תסייעני מן השמים להתחיל ולגמור, עד שאזכה לקדשת המחשבה באמת כרצונך הטוב. ותהיה מחשבותי דבוקה בך ובתורתך הקדושה ובצדיקיך האמתיים מעתה ועד עולם אמן סלה.

לב

מיוסר על תורה ס"א בליקוטי מוהר"ן תנינא

"אספרה אל חק, יי אומר אלי בני אתה, אני היום ילדתיך". רבוננו של עולם, חי לעד וקיים לנצח, אתה הוא קדם שבראת העולם ואתה הוא לאחר שבראת העולם, כי אתה למעלה מהזמן, וכל הזמן כלו מה שיהיה ומה שיהיה אינו עולה אצלה אפלו כהרף עין. רחם עלי ברחמיך הרבים, ותן לי דעת ושכל אמתי ושלם, באפן שאזכה לצאת מתחת הזמן, שאזכה לידע ולהבין ולהשיג שכל הזמן אינו כלום, "כי הכל הבל", וימינו כצל עובר, ובאמת אין שום זמן כלל, למי שיש לו שכל ודעת אמתי, רק כל הזמן הוא מהעדר הדעת, אשר בנפלאותיך הנוראות אתה מעלים הדעת מבני אדם כדי שיתקיים הזמן, והכל בשביל הבחירה, אבל באמת בדעת האמתי אין שום זמן כלל. זכנו לקשר עצמנו ולהכלל באמת בהצדיקים האמתיים, שזכו לזה בשלמות להכלל בדעתם השלם בבחינת למעלה מהזמן, ויצאו מהזמן לגמרי, ונצלו בשלמות מכל המעשה הרע הנעשה תחת השמש והזמן. זכנו לילך בעקבותיהם ולדרוך בנתיבותיהם ולקיים עצותיהם, לבל נסתכל כלל על כל הדברים שהם תחת הזמן שבהם כלולים כל התאות ומדות רעות, ואל יבהלוננו פגעי הזמן כלל, רק נזכה בכל

יום ובכל עת ובכל שעה להזכיר עצמנו בבוטול הזמן, שבאמת הזמן בטל ומבטל, ולקשר עצמנו בכל עת בבחינת למעלה מהזמן, ששם נתבטלים כל התאות והמדות וכל הבלבולים הבאים כלם מפגעי הזמן.

רבונו של עולם רבונו של עולם, קדמון לכל הקדמונים ראשון לראשונים ואחרון לאחרונים, אתה הודעתנו מרחוק דברים גבוהים כאלה, רמזים נוראים כאלה, ורמזת לנו מרחוק דרכי נפלאותיך הנוראות לחיותנו כהיום הזה, להשיב נפשנו בעמק מרירות הגלות הארוך הזה, להזכירנו גדלת נוראותיך, לחזקנו ולאמצנו ולנחמנו בכל צרותינו, אשר כבר סבלנו צרות רבות ורעות בלי מספר מיום החרבן עד הנה, אשר כמעט "כשל כח הספל", כי ארף עלינו הגלות מאד מאד, וכבר פלו כל הקצין ואין אתנו יודע עד מה, עד מתי קץ הפלאות. ורבים מבני עמך נכשלו ונפלו על ידי זה, על ידי אריכת הגלות המר הזה כל כך. אבל באמת אתה חושב מרחוק להטיב אחריתנו בטובות נוראות ונפלאות אשר לא נשמעו מעולם, ויש תקנה לאחריתנו. על כן רמזת לנו מרחוק והודעתנו גם עתה התנוצצות נפלא מבחינת למעלה מהזמן, למען נדע ונאמין שכל אריכת הזמן של כל הגליות והצרות מה שעוברים על ישראל מיום הגליות בכלליות, ובפרטיות כל מה שעובר על כל אחד ואחד, הכל אינו נחשב לכולם. והכל ישתכח ויתבטל לגמרי בעת שיתגלה הדעת השלם על ידי משיח צדקנו שיבא במהרה בימינו, שנוצקה להשיג הדעת של בחינת למעלה מהזמן.

על כן רחם עלינו גם עתה, והאר עלינו הארת הדעת הקדוש הזה שהוא אורו של משיח, באפן שנוצקה להכניע ולבטל כל התאות והמדות רעות על ידי שנוצכר תמיד בבוטול הזמן, כי הזמן רץ ושט ופורח מאד, ואינו מתמהמה ומתעכב אפלו רגע אחת, ואין בו שום תפיסה כלל, כי באמת אין שום זמן כלל. חמל עלינו בחמלתך

הגדולה והצילנו מפגעי הזמן, ואל נחליף עולם עומד לנצח בעולם עובר חס ושלום. חננו מאתך דעת ושכל אמת באפן שנוזקה להבין ולראות בטול הזמן, ואל יטעה אותנו הזמן כלל. ונוזקה להתחיל בעבודתך בכל יום ובכל עת מחדש, ואל יבלבל אותנו כלל כל מה שעבר עלינו עד אותה השעה. ונוזקה בכל עת לקדש עצמנו באמת, ולקשר ולכלל כל הזמן בבחינת למעלה מהזמן, עד שנוזקה לצאת מתחת הזמן והמקום, לבחינת למעלה מהזמן, למעלה מהמקום, כרצונך וכרצון צדיקיך האמתיים אשר זכו לזה בשלמות באמת. "השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו כקדם, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי".

לג

מיוסר על תורה ס"ז בליקומי מוהר"ן תנינא

"קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים, רחל מבכה על בניה, מאנה להנחם על בניה פי איננו. על אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה מים, פי רחוק ממני מנחם משיב נפשי, היו בני שוממים פי גבר אויב". רבוננו של עולם רבוננו של עולם, למדנו איך לסדר הספדות מרים על גדל שברנו אשר נשברנו על ידי לבנו הזונה, פי נלקחו מאתנו כל ממדי עינינו גאוני עצנו עטרות ראשנו, הודנו זינונו פארינו, חיינו וארץ ימינו, שרשי נפשנו ורוחנו ונשמותנו. הלא המה אדונינו מורנו ורבותינו, אורותינו גדלתנו קדשתנו, תקותינו תכליתנו, נחמותינו ושמחתנו, תורותינו תפלותינו, סעו המה למנוחות עצבו אותנו לאנחות. אוי מה הנה לנו, מה נאמר מה נדבר, מי יוכל להעריך לנו הספדות מרים ומרורים פראוי לנו להספיד ולבכות על שברים מרים פאלה הנוגעים לכל ישראל ולכל העולמות כלם מראש ועד סוף, אוי אוי ואבוי.

רבוננו של עולם גלוי וידוע לפניך שאין פח ביד אנושי לסדר הספדות פראוי על הסתלקות צדיקים פאלה, אשר נסתלקו בדורותינו

בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ. אֲבָל עַל דָּא וּדְאֵי קָא בְּכִינָא, עַל הַנוֹגֵעַ לִי וּלְכָל יִשְׂרָאֵל. כִּי לְהִצְדִיקִים הַקְדוּשִׁים בְּעֲצָמָם שְׁנִסְתַּלְקוּ לְמַעְלָה לְמַעְלָה אֵין הַפֶּסֶד כָּלֵל, כִּי הֵם גְּדוּלִים וּמְפָאָרִים שָׁם בְּעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים, וְעוֹמְדִים וּמְשַׁמְשִׁים בְּמָרוֹם, אֲשֶׁרֵי לָהֶם אֲשֶׁרֵי חֻלְקָם. אֲבָל עֲלֵינוּ עֲלֵינוּ הַדּוֹר הַיְתוֹם הַזֶּה, הַדּוֹר הָעֲנִי הַזֶּה, עֲלֵינוּ הַרְחַמְנוּת גְּדוּל וְעֲצוּם מְאֹד, עֲלֵינוּ עֲלֵינוּ יְדוּוּ כָּל הַדְּוִוִים, "אֹי לָנוּ כִּי שִׁדְדָנוּ", אָהֵה יְיָ הַכְרַעַת הַכְרַעְתָּנוּ. וְרַפּוּ הַיְדִים וְכִשְׁלוּ כָּל בְּרַפִּים וְנָמַס כָּל לֵב וַיְהִי לְמִים, כְּיוֹם בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ בַּצְּהָרִים, תָּעָה לְבַבְנוּ, פְּלָצוֹת בַּעֲתָתָנוּ, צִירִים אֲחֻזּוֹנוּ כִּיּוֹלָדָה נִפְעָה, אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים אָבִינוּ אָב הַרְחַמְנוּ, "יְיָ אֱלֹהִים אֲמַת", לְהִיכֵן גַּלְיָה לְהִיכֵן נִפְנָה לְעֻזָּה, מִי יַעֲזֹר לָנוּ מִי יַעֲמֵד בַּעֲדָנוּ, אָנָּה פָּנָה דוֹדָנוּ, אָנָּה פָּנָה דוֹדָנוּ וּנְבַקְשָׁנוּ עִמָּךְ. עַל כֵּן גַּם הַיּוֹם מְרִי שִׁיחֲנוּ, יְדָנוּ כְּבָדָה עַל אֲנַחְוֹתֵינוּ, מִי יִתֵּן רֹאשְׁנוּ מִים וְעֵינֵינוּ מְקוֹר דְּמָעָה, וְנִבְכָּה יוֹמָם וְלַיְלָה עַל גְּדָל שְׁבָרָנוּ. "עַל זֶה הִיָּה דְוָה לְבָנוּ, עַל אֱלֹהֵי חֲשָׁכוֹ עֵינֵינוּ".

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אָב הַרְחַמְנוּ הַאֲמַת, אַתָּה יוֹדֵעַ שְׁכָל חַיּוֹתָנוּ תְּלוּי בְּהִצְדִיקִים רְבוּתֵינוּ הַקְדוּשִׁים זְכוּרָנָם לְבִרְכָה, וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים לְדַבֵּר עִמָּךְ כָּל פֶּעַם וּלְקַבֵּל מִךָ דְּבִוּרִים קְדוּשִׁים חֲדָשִׁים כָּל פֶּעַם, וְלִרְאוֹת אוֹתָם כָּל פֶּעַם. וְעַתָּה מַה נַּעֲשֶׂה, מַה יַּעֲשׂוּ קִטְנֵי עַרְףְּ אֲזוּבֵי קִיר כְּמוֹנוּ, מַה נַּעֲשֶׂה מַה נַּפְעַל. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ מְרִירוֹת נַפְשֵׁי בְּפִנְיִמִיּוֹת, אֵיךְ נַפְשֵׁי מְרָה לִי עַל כָּל זֶה, אֵיךְ בַּעֲוֹנוֹתֵי הַרְבִּים, אֵינִי יָכֹל לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי הַיֵּטֵב לְפָנֶיךָ מְלֹא רַחֲמִים. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מַה שְׁעָבַר עָבַר. עַתָּה עַתָּה, לְמַדְנִי וְהוֹרְנִי אֵיךְ לְצַעֵק וְלִזְעַק וְלְהִתְחַנֵּן בְּאִפְסָן שְׂאֲזֹכָה גַם עַתָּה לְהַמְשִׁיךְ קִדְשְׁתָּם הַעֲצוּמָה עָלַי, עַל יְדֵי קִדְשַׁת הַרְשִׁימוֹ שְׁלָהֶם שְׁהִשְׁאִירוּ בְּעוֹלָם עַל יְדֵי סְפָרִיהֶם הַקְדוּשִׁים וְתַלְמִידֵיהֶם הַיְקָרִים, וְגַם עַתָּה הַמָּה שְׁכִיחִי יִתִּיר בְּעֵלְמָא, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב בְּזוּהַר הַקְדוּשׁ וּבְשִׂאָר סְפָרִים קְדוּשִׁים, שְׁעָקַר שְׁלָמוֹת הַנְּשֻׁמָה הַיָּא שְׁכָאֲשֶׁר נִסְתַּלְקַת לְמַעְלָה לְמַעְלָה לְמַקּוֹם

שנסתלקת תהיה גם למטה למטה, לעורר ולהקיץ ולהחיות כל הנפשות אפלו המנחמים בשאול תחתיות ומתחתיו, לעוררם ולהחיותם שלא יתיאשו בשום אפן בעולם.

רבונו של עולם חמל ורחם על הדמעות והבכיות של רחל אמנו שהיא השכינה וכנסת ישראל, אשר היא בוכה בדמעות שלישי על גדל צערנו וצרות נפשנו, "רחל מבכה על בניה" שגלו מעל שלחן אביהם ומארצם יצאו. "בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה, אין לה מנחם מכל אוהביה". כי כל רעיה שהם הצדיקים שבכל דור ודור נסתלקו בעוונותינו הרבים, עד אשר נשארונו כתרן בראש הקר וכנס על הגבעה. "יתומים היינו ואין אב אמותינו פאלמנות", ואין לנו מנחם.

רבונו של עולם, מי יחמל עלינו, ומי יחוס עלינו ומי יגוד לנו, ומי יסור לשאל לשלום לנו, מי יגדר גדר ומי יעמד בפרץ, מי יתקן דרכים ומי יישר מסלות, מי יתקן נפשנו, מי יחזירנו בתשובה שלמה לפניה, מי יעורר אותנו משנתנו לשוב אליך באמת. אוי מה היה לנו בדורות האלה, אשר זכינו בדורות האלה לאורות נפלאים ונוראים כאלה, אורות צחים ומצחצחים כאלה, אשר אפסו הדבורים והצרופי אותיות לספר בשבחם וגדלתם ותקפם וגבהם ומעלתם ותפארתם. וכמה גלגולים סבבת בעולמך, וכמה עלמין אתהפיכו בגיניהו, וכמה נסים ונפלאות בלי שעור וערך עשית עד אשר הבאת לעולם אורות כאלה, צדיקים קדושים כאלה, מורי דרך כאלה, מלמדי דעת מביני מדע כאלה, בעלי עצות כאלה. והיית עמהם כל ימי חייהם הקדושים, והרבית נפלאותיך עמהם בלי שעור, כי רבים קמו עליהם בכל יום, ואתה הצלת אותם מיד כל אויביהם ורודפיהם, ועשית מה שעשית בדרכי נפלאותיך הנעלמים מאד מאד. וקימת אותם ברחמיך, עד אשר פעלו ועשו והתחילו וגמרו והפליאו לעשות תקונים חדשים נפלאים ונוראים בכל העולמות מראש ועד סוף, ותקנו נפשות רבות בלי

שעור, נפשות החיים והמתים. כִּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת כָּל הַתְּקוּנִים וְהַשְּׁעוּעִים שֶׁקִּבַּלְתָּ מֵהַצְּדִיקִים שֶׁהָיוּ בְּדוֹרוֹת הָאֱלֹהִים, מִיּוֹם שֶׁנִּתְגַּלְתָּ אוֹר הַגְּנוּז, אוֹר יִשְׂרָאֵל וְקִדּוּשׁוֹ, רַב רַבָּנָן, אִישׁ אֱלֹהִים נוֹרָא מְאֹד, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ הָרַב רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, אֲשֶׁר הָאִיר פְּנֵי תַבַּל, וְהַעֲמִיד תְּלַמִּידֵים הַרְבֵּה, צְדִיקִים וְחַסִּידִים קְדוֹשִׁים וְנוֹרָאִים, וְהַשְׁאִיר אַחֲרָיו בְּרִכָּה נְיָטַע שֶׁשְּׁעוּעֵיו זָרַע קִדְשׁ מִצְבָּתוֹ, יוֹצְאֵי חֲלָצֵיו הַקְּדוֹשִׁים הַיְקָרִים מְפֹז וּפְנִינִים וְכָל חֲפָצִים לֹא יִשּׁוּ בָהֶם, אֲשֶׁר הוּא וְתַלְמִידָיו וְיוֹצְאֵי חֲלָצֵיו גָּלוּ אֱלֹהוּתְךָ בְּדוֹרוֹת הָאֱלֹהִים וְהַרְבִּיצוּ תוֹרָה בְּיִשְׂרָאֵל. הִמָּה הָאִירוּ עֵינֵינוּ וּפְתַחוּ לַבְּנוֹ, לְמַדּוֹ וְלַמְדּוֹ דְרָכִים יִשְׂרָיִם וְעֲצוֹת נִפְלְאוֹת לְהַתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת. אֲשֶׁרֵי עֵינֵינוּ רְאִיתָה כָּל אֱלֹהִים, הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֶזְנֵנוּ דָּאֲבָה נִפְשָׁנוּ. כִּי כָּל תְּקוּנָתְנוּ הִיא שִׁיאָרֵינוּ יָמִים וְשָׁנִים בְּזֵה הָעוֹלָם, וְנִזְכָּה לְעַמֵּד עוֹד לְפָנֵי הַדֶּרֶת קְדוֹשְׁתְּךָ וְלִשְׁמַע מִפִּיהֶם הַנוֹרָא עוֹד דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים בְּכָל פֶּעַם חֲדָשִׁים וְנִפְלְאוֹים, כִּאֲשֶׁר זְכִינוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם הַקְּדוֹשִׁים. וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים וּבְכַפְשֵׁינוּ הַעֲצוּמִים נִחְשַׁךְ מֵאֲתָנוּ מְאוּרֵי עֵינֵינוּ, מִחֲמַדֵּי נִפְשָׁנוּ. אוֹי כִּי גָבְרוּ הָאֲרָאִלִּים עַל הַמְּצוּקִים, וְתַפְסוּ מֵאֲתָנוּ לְפָנֵי הַזְּמַן אֶת הָאֲרוֹנוֹת הַקְּדוֹשִׁים וְהַנוֹרָאִים הָאֱלֹהִים. "אוֹי מָה הִיא לָנוּ, נִפְלָה עֲטָרַת רֵאשֵׁנוּ, אוֹי נָא לָנוּ כִּי חֲטָאנוּ".

וְאִם אָמַנְנוּ יְדַעְנוּ גַם יְדַעְנוּ כִּי גַם עֲתָה הֵם עוֹסְקִים בְּתַקוּן נִפְשׁוֹתֵינוּ, אַךְ מֵר לָנוּ מֵר, כִּי אֵין אָנוּ זוֹכִים לְרֵאוֹת פְּנֵיהֶם הַקְּדוֹשִׁים, וְלִשְׁמַע דְּבוּרֵיהֶם הַנוֹרָאִים, וְלִשְׁאֵב הַכֵּל פִּיהֶם הַקְּדוֹשׁ, וְלְהַסְתַּפֵּל עַל פְּאָרָם וְיָפִים וְזִיוָם וְהַדֶּרֶת פְּנֵיהֶם הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא, וְלְהַפְלֵל בְּחֵן הָאֱמֶת שְׁלֵהֶם. כִּי הֵן הִמָּה הָיוּ הַפְּאָר וְהִיפִי וְהַחֵן שֶׁל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, אֲשֶׁר כָּל מִי שֶׁהָיָה נִכְלָל בְּהַחֵן שְׁלֵהֶם הַקְּדוֹשׁ, בְּהַפְּאָר שְׁלֵהֶם בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ, הַסְתַּפֵּל עַל עֲצָמוֹ וְנִתְעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה בְּאַמֶּת. וְעֲתָה עֲתָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ אֲבָדְנוּ מֵה שְׁאֲבָדְנוּ, אוֹי לָנוּ מֵה שֶׁגָּרַמְנוּ לָנוּ בְּעוֹנוֹתֵנוּ, אוֹי כִּמָּה הָעוֹן גּוֹרָם. אוֹי מֵה נַעֲשֶׂה עֲתָה,

מה יֵעָשׂוּ נִרְדָּפִים כְּאֵלוֹ, עֲנִיִּים וְאֲבִיוֹנִים כְּאֵלוֹ, עִם מְמַשֵּׁךְ וּמְמַרְט כְּזֶה, עִם עֲנִי וְאֲבִיוֹן כְּמוֹנוֹ. "עַל כֵּן אָמַרְתִּי שְׁעוּ מִנִּי אֲמַרְר בְּבִכְיִי". מִר רִוּחֵי אֲקָרָר, קוֹלֵי פִּיִּם יִהְיֶה, אֲשִׁיחָה וַיְרוּחַ לִי, אֲדַבְרָה אֶל יְיָ אֵל עֲלִיּוֹן וַיַּעֲבֹר עָלַי מָה.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְשִׁמְךָ מְשַׁתַּף בְּשֵׁם הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְקַדְשׁ אֶת שְׁמֶךָ, וְגַלְהָהּ הָאֲמִתּוֹת בְּעוֹלָם. וְזַכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים, שְׁנוּזָה לִידַע בְּאֲמִתּוֹת מִי הוּא הָרֵאשִׁית בֵּית שֶׁל הָעוֹלָם עֲתָה, אֲשֶׁר מְקַבֵּל כַּח מֵהַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים הָאֵלֶּה שֶׁהִזְכַּרְתִּי לְפָנֶיךָ. וְזַכְנוּ בְּחֻמְלָתְךָ הַגְּדוֹלָה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו בְּאֲמִתּוֹת, וְלִהְיוֹת נִכְלָל תָּמִיד בְּאֲמִתּוֹת בְּהַשֵּׁם וְהַפָּאָר וְהַחַן הָאֲמִתִּי שֶׁל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וְלִהְתְּקַשֵּׁר וְלִהְתְּדַבֵּק בָּהֶם בְּאֲמִתּוֹת בְּקִשְׁרֵי אֲמִיץ וְחִזְק בַּל יִמוּט לְעוֹלָם. בְּאִפְסָן שְׁנוּזָה עַל יְדֵי זֶה לְהִסְתַּפֵּל עַל עֲצָמָנוּ מֵעַתָּה בְּכָל הַמַּדּוֹת וְהַתְּאֻוֹת שֶׁל כָּל הָאֲרָבַע יְסוּדוֹת לְזַכֵּךְ וְלִטְהַר אוֹתָם מִכָּל רָע, וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֲמִתּוֹת עַל הָעֲבֹר, וְלִהְתְּחַזֵּק מֵעַתָּה בְּאֲמִתּוֹת בְּכָל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת לְשִׁבֵר וְלִבְטֵל כָּל הַמַּדּוֹת רָעוֹת וְכָל הַתְּאֻוֹת רָעוֹת שֶׁל כָּל הָאֲרָבַע יְסוּדוֹת, וְלִזְכּוֹת לְכָל הַמַּדּוֹת טוֹבוֹת, וְלַעֲסֹק תָּמִיד בְּעִבּוּדְךָ בְּאֲמִתּוֹת בְּכָל פְּחָנוּ בְּכָל לְבָבָנוּ וּבְכָל נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מַאֲדָנוּ. עַד שְׁנוּזָה שְׁכָל הָאֲרָבַע יְסוּדוֹת שְׁבִיבָנוּ יִזְדַּכְּכוּ בְּאֲמִתּוֹת, וַיִּהְיוּ כְּלָם טוֹב בְּלִי שׁוּם אַחִיזַת הָרַע כָּלֵל, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה שְׂיִכְלְלוּ כָּל הָאֲרָבַע יְסוּדוֹת בְּשִׁרְשָׁם הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהֵם אֲרָבַע אוֹתִיּוֹת שֶׁל שְׁמֶךָ הַקְּדוֹשׁ יְתִבְרַךְ. וְנִזְכָּה לְהִסְתַּפֵּל עַל עֲצָמָנוּ הַיָּטִב הַיָּטִב בְּכָל עֵת, עַל מָה אֲתִינָא לְהָאִי עֲלָמָא שְׁפָלָה, וְלִהְתַּפֵּל בְּכָל הַמַּדּוֹת לְזַכֵּכְם וְלִטְהַרְם וְלִקְדָּשֵׁם בְּתַכְלִית הַשְּׁלִימוֹת, וְלִהְתַּפֵּל בְּגִדְלַת הַבּוֹרָא יְתִבְרַךְ, וּבְנִפְלְאוֹתָיו הַנוֹרָאִים, אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּכָל עֵת וְעַתָּה, וְלִהְתַּפֵּל בְּתַקּוּן הָעוֹלָם. וְנִזְכָּה שְׂיִמְשְׁכוּ עָלֵינוּ מַחֲיִן קְדוֹשִׁים וְטְהוֹרִים מֵהַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה שֶׁל הַצְּדִיקֵי אֲמִתּוֹת. וְנִזְכָּה מֵעַתָּה לְקַדְשׁ אֶת מַחֲנוֹ וְדַעַתָּנוּ, וְלֹא נַחֲשֵׁב

עוד שום מחשבה חיצונה כָּלֵל, מְכַל שְׁכַן שְׁלֵא נְהַרְהַר חַס וְשְׁלוֹם שׁוֹם הִרְהוּר בְּעוֹלָם כָּלֵל. וְנִזְכָּה לַחֲשׁוֹב בַּתּוֹרָה הַרְבֵּה, וְלַחֲדָשׁ בְּכָל פְּעַם חֲדוּשֵׁינָּה דְאִוְרֵייתָא אֲמַתִּיִּים הַרְבֵּה כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב. וְתִזְכְּנִי לְקַדְּשׁ אֶת עֵינֵי מַעֲתָה שְׁלֵא אֶסְתַּכַּל עוֹד בְּמָה שְׁאֶסוּר לְהַסְתַּכַּל, מְכַל שְׁכַן שְׁלֵא אֶסְתַּכַּל שׁוֹם הַסְתַּכְלוֹת הַמְבִיא לְיַדֵי הִרְהוּר חַס וְשְׁלוֹם. וְאִזְכָּה לִידַע בְּכָל עֵת אֵיךְ לְהַתְנַהֵג בְּזֶה, לְבַל יִתְגַבְּרוּ הַהִרְהוּרִים חַס וְשְׁלוֹם יוֹתֵר עַל יְדֵי הַפְּחָד בְּיוֹתֵר, וְעַל יְדֵי נַעֲנוּעַ הָרֹאשׁ וְעֲצִימַת הָעֵינַיִם יוֹתֵר מִהַמְדָּה, כַּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ כָּל זֶה. רַק אִזְכָּה לְשַׁכַּל אֲמַתִּי לִידַע אֵיךְ לְהַתְנַהֵג בְּעֵינֵי בְּקַדְּשָׁה וּבְטָהֳרָה בְּאֲמַת כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב, כַּאֲפֵן שְׁאִזְכָּה לְהַנְצִיל וְלְהַשְׁמֵר מְכַל דְּבַר רַע. וְתִקְדָּשׁ אֶת עֵינֵי מַעֲתָה בְּאֲמַת בַּחֲסָדֶיךָ הָעֲצוּמִים, וְתִזְכְּנִי לְקַדְּשׁ וּלְטַהֵר אֶת כָּל הָאֲרָבַע יְסוּדוֹת בְּקַדְּשָׁה גְדוֹלָה. וְאִזְכָּה לְהוֹסִיף בְּכָל פְּעַם קַדְּשָׁה עַל קַדְּשָׁה, עַד שְׁאִזְכָּה לְהִיּוֹת כְּלוּ טוֹב, עַד אֲשֶׁר לֹא יִזְיק עוֹד לְעֵינֵי שׁוֹם הַסְתַּכְלוֹת בְּעוֹלָם כָּלֵל. וְאֶפְלוּ אִם אֲרָאָה בְּעֵינֵי מִה שְׁאֲרָאָה, לֹא יִגִיעַ לְדַעְתִּי וּמַחֵי שׁוֹם צַד הִרְהוּר וּמַחֲשָׁבָה חֲצוּנָה כָּלֵל, וְלֹא יִבְלַבֵּל שׁוֹם רְאִיָּה וְהַסְתַּכְלוֹת אֶת דַּעְתִּי כָּלֵל, רַק אִזְכָּה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּקַדְּשֶׁתְךָ תָּמִיד.

מְרִיָּה דְעֵלְמָא כְּלֵא זַכְּנֵי לְבָא לְכָל זֶה מִהֲרָה, אֵף עַל פִּי שְׁאֲנִי רְחוּק עֲתָה מְכַל זֶה כְּמוֹ שְׁאֲנִי רְחוּק, עַד אֲשֶׁר קָשָׁה עָלַי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ עַל כָּל אֵלֶּה, אֵף עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲנִי בּוֹטֵחַ, וְעַל כַּח הַצַּדִּיקִים הָאֲמַתִּיִּים אֲנִי נִשְׁעָן, שְׁתִּזְכְּנִי מִהֲרָה לְבּוֹא לְכָל זֶה, כִּי הֵן "כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצָר מִמֶּךָ מְזֻמָּה" וְאַתָּה עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל דּוֹר וְדוֹר וּמִמֶּךָ לֹא יִפְלֵא כָּל דְּבַר.

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלַי מְלֵא רַחֲמִים, רַב חֶסֶד וְאֲמַת, מְרַבָּה לְהִיטִיב, מְרַבָּה לְהִיטִיב מְרַבָּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסְלִיחָה לְפּוֹשְׁעִים, עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ. וְתִזְכְּנִי בַּחֲסָדֶיךָ הָעֲצוּמִים, וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַחֲזַקְנִי וְתִאֲמַצְנִי בְּדַרְכֶיךָ הַנִּפְלְאִים, שְׁאִזְכָּה מַעֲתָה לְקוֹם בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה

בַּחֲצוֹת מִמָּשׁ וְלִסְדֵּר תְּקוּן חֲצוֹת, לְאוֹנָן וְלִקְוִיָּן וְלִכְפוֹת הַרְבֵּה עַל
חֶרֶבֶן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ עַל בֵּית קִדְשֵׁנוּ וְחַפְאֲרֵתְנוּ, בֵּית חַיִּינוּ וְאַרְךָ יְמֵינוּ,
בֵּית חֻמְדֵּתְנוּ, צָבִי עֲדִינֵנוּ גְּאוֹן עֲזֵנוּ, הוֹדְנוּ זִינוּ הַדְּרֵתְנוּ וְקִדְשֵׁתְנוּ,
אִי מָה הָיָה לָנוּ שְׁגָרְמָנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ לְהַחְרִיב בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ, מְקוֹם
שְׁכִינַת עֲזָךְ, מְקוֹם הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה מְקוֹם הַתְּגָלוֹת אֱלֹהוּתְךָ, אֲשֶׁר שָׁם
הָיִינוּ יְכוּלִים לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הַשְּׂגָת אֱלֹהוּתְךָ, לְדַעַת וְלְהַפִּיר אוֹתְךָ גַּם
בְּזֶה הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי, וְלְהַתְּדַבֵּק בְּךָ לְעוֹלָם וָעֶד.

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מַה שְׁעָבַר עָבַר, כִּי כָּבַד נִחְרַב
בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְכָבַד נִסְתַּלְקוּ הַצַּדִּיקִים בְּעוֹנוֹתֵינוּ, וּמַה דְּהוּהָ הָוָה, אַךְ
עַל דָּא וְדָאֵי קָא בְּכִינָא, "עַל אֵלֶּה אָנִי בּוֹכֶיָה עֵינֵי עֵינֵי יְרֵדָה מַיִם".
כִּי בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים וְהַכְּבִדִים מְאֹד מְאֹד בְּמַהוּת וְכַמּוּת
וְאִיכוּת, גְּרַמְתִּי לְעַכְבַּ בְּנִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וּמִי יוֹדֵעַ אוֹלֵי גַּם בְּגִלְגוּל
הָרֵאשׁוֹן הָיִיתִי גוֹרֵם לְהַחְרִיב אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. אוֹי לִי עַל חֻטְאֵי, אוֹי
לִי עַל עוֹנוֹתֵי, אוֹי לִי עַל פְּשָׁעֵי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּגִלְגוּל זֶה וּבְגִלְגוּלִים
אַחֵרִים, אוֹי מָה עָשִׂיתִי, אֲשֶׁר סָחִי וּמְאוֹס כְּמוֹנֵי גֵרָם לְהַחְרִיב וְלְעַכְבַּ
בְּנִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּגְאֵלֵת יִשְׂרָאֵל לְהַשִּׁיבָם לְאַרְצָם. אוֹי לִי שֶׁהַחֲרַבְתִּי
אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּעוֹנוֹתֵי, וְשִׁרְפְתִי אֶת הַהֵיכָל הַקִּדְשׁ, וְהַגְּלִיתִי אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְבֵין הָעַמִּים, וְהֶאֱרַכְתִּי אֶת הַגְּלוֹת כָּל כַּף עַל יְדֵי תַּאֲוֹתֵי
הַרְעוֹת וְהַמְרוֹת.

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, לְמַדְנֵי אֵיךְ לְצַעַק
לְפָנֶיךָ עֲתָה, אֵיךְ לְזַעַק עַל שְׂכָרֵי הַמֶּר וְהַמְרוֹר עֲתָה, אֵיךְ לְתַלּוֹת עֵינֵי
אֵלֶיךָ עֲתָה, אֵיךְ לְבַלּוֹת הַיּוֹם בְּטוֹב אֲמַתִּי עֲתָה. הֵיכֵן אֶכְרַח הֵיכֵן
אֲנוּס לְעֲזָרָה, מָה אֶעֱשֶׂה וּמָה אֶפְעַל, בְּמָה אֶזְכֶּה לְבַלּוֹת הַיּוֹם בְּחַיִּים
אֲמַתִּים בְּקִדְשָׁה אֲמַתִּית. בְּמָה אֶזְכֶּה לְהַצִּיל אֶת נַפְשִׁי מִנֵּי שַׁחַת,
לְהַצִּיל נַפְשִׁי לְשַׁלֵּל מִיַּד דִּינְךָ וְזַעַמְךָ, מִיַּד עֲנֻשֶׁיךָ הַקָּשִׁים וְהַמְרוֹים
רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְאֵיךְ לְהַצִּיל עַצְמִי מִחֲרָפוֹת וּבּוֹשׁוֹת וּבְזִיוֹנוֹת בְּזֶה
וּבְכָא.

רבונו של עולם רבונו של עולם, עשה למען שמך, וקדש את שמך בעבור כבוד שמך, וזכנו שיִתְגַּדֵּל ויִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּעוֹלָם עַל יְדִינּוּ. מְלֵא רַחֲמִים אֲדוֹן כֹּל יוֹדֵעַ תְּעִלּוּמוֹת, אַתָּה יוֹדֵעַ "אֵת כָּל הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם" עִתָּה בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֱלֹהִים, וְאֵיךְ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים נִתְעַרְבֵב וְנִתְבַלְבֵּל הָעוֹלָם עִתָּה מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְף. כִּי כָל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים פְּאָרֵי הַדּוֹרוֹת נִסְתַּלְקוּ בְיָמֵינוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, אֲשֶׁר אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ גְּדֹל עֲצָם מַעֲלָתָם וְתִקְפָּם וְקִדְשָׁתָם אֲשֶׁר שִׁמְךָ מְשַׁתֵּף בְּשִׁמְךָ, וְכֹל מֵה שֶׁנִּגְדַּל שִׁמְךָ בְּיוֹתֵר נִגְדַּל שִׁמְךָ בְּיוֹתֵר, וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים נִסְתַּלְקוּ קִדְּם הַזְּמַן, אוֹי מִה הִיָּה לָנוּ בְּדוֹרוֹת הָאֵלֹהִים. וּמִגְדֹּל עֲכִירַת דְּעִתָּנוּ אֵין מִי שֶׁיִּדַּע כָּאֵב צָרָה וְצוּקָה הַזֹּאת, עַד הֵיכֵן הַדְּבָר מֵגִיעַ, עַד הֵיכֵן שְׁלֹטָה הַמַּכָּה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת, מִכּוֹת מַפְלְאוֹת כָּאֵלוֹ הַפְּלֵא וְפְלֵא, מִכָּה אֲשֶׁר לֹא כְּתוּבָה בַּתּוֹרָה זֶה מֵיַתַּת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים אֲשֶׁר נִסְתַּלְקוּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ וּבַחֲטָאֵינוּ וּבַפְּשָׁעֵינוּ, אוֹי אוֹי וְאָבוֹי, אוֹי לָנוּ מֵה שֶׁאַבְדָנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ, חָבַל עַל דְּאָבְדִין וְלֹא מִשְׁתַּכַּחֵין, "הַצְּדִיק אָבֹד, וְאֵין אִישׁ שֶׁם עַל לֵב, וְאִנְשֵׁי חֶסֶד נֶאֱסָפִים בְּאֵין מִבֵּין, כִּי מִפְּנֵי הַרְעָה נֶאֱסַף הַצְּדִיק".

רבונו של עולם אֲדוֹן כֹּל, אַחֲרֵי אֲשֶׁר כָּבַר גְּרַמְנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ מֵה שֶׁגְּרַמְנוּ, וְהַחֲרַבְנוּ בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ, וְנִסְתַּלְקוּ הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים בְּעוֹנוֹתֵינוּ, עֲזַרְנוּ מַעֲתָה שְׁנוֹזְכָה עַל כָּל פְּנִיִּים לְקוֹם בְּכֹל לִילָה בְּחִצּוֹת מִמֶּשׁ, וְלִשְׁבֵר לְבָנוּ לְכַפּוֹת הָרַבָּה בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ עַל עוֹנוֹתֵינוּ הַעֲצוּמִים שֶׁגְּרַמוּ כָּל זֶה, עַד אֲשֶׁר נִשְׁאַרְנוּ כִּיתוּמִים וְאֵין אָב, כְּתוּעִים וְאֵין לְבַקֵּשׁ, כְּרַחוּמִים וְאֵין לְקַרֵב, וְאֵין מִי שֶׁיַּעֲמֵד בְּעַדְנוּ.

רבונו של עולם רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ, וּרְאֵה שְׁפִלוּתֵינוּ וּבְזִיווֹנוּ, "הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה" כִּי הֵינּוּ לַעַג וְקִלְס. וְלֹא דִי לָנוּ מֵה שֶׁאַנּוּ נִבְזִים וּשְׁפָלִים בֵּין הָעַמִּים, אֲשֶׁר בְּכֹל יוֹם עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ וְאַתָּה מַצִּילָנוּ מֵיָדָם. אַף גַּם בֵּין עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּעֲצָמָם נִתְרַבָּה הַמַּחֲלָקַת מְאֹד, וְנַעֲשֶׂה קִטְגוֹרִיא גְּדוֹלָה בֵּין הַתְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, עַד אֲשֶׁר חָלַק

לָבָם זֶה מִזֶּה, וְכֹל אֶחָד נִבְזָה וְנִמְאָס בְּעֵינֵי חֲבֵרוֹ עַד אֲשֶׁר "כָּשָׁל כַּח הַסָּבֵל".

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם מְלֵא רַחֲמִים, יַעֲזֹרֵנוּ רַחֲמֶיךָ עַל בְּנֵיךָ, יִהְיוּ מֵעִיקָה עָלֵינוּ, חוּס וְחַמֵּל וְרַחֵם עַל שְׂאֵרֵיט פְּלִיטַת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. מְלֵא רַחֲמִים אִיךָ תֻּכַּל לְהִתְאַפֵּק מִלְרַחֵם עַל נַפְשׁוֹת הָעַשְׂוִיקוֹת, עַל נַפְשׁוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַמִּתְגַּדְּלִים בַּחֲצוֹצוֹת וּבִשְׂוָקִים וּבְרַחֲוֹבוֹת שֶׁהֵם נַפְשׁוֹת יְקָרִים מְאֹד מְאֹד, וְהֵם נִשְׁפָּכִים בְּרֹאשׁ כָּל חֲצוֹצוֹת, אֲשֶׁר עָלִיהֶם קוֹנֵן יְרֵמְיָה הַנְּבִיא קִינֹת הַרְבֵּה עַל כָּל נֶפֶשׁ וְנֶפֶשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "אֵיכָה יוֹעַם זָהָב, יִשְׁנֵא הַכֶּתֶם הַטּוֹב, תִּשְׁתַּפְּכְנָה אַבְנֵי קֹדֶשׁ, בְּרֹאשׁ כָּל חֲצוֹצוֹת. בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים הַמְּסֻלָּאִים בְּפֹז, אֵיכָה נִחְשְׁבוּ לְנִבְלֵי חֶרֶשׁ, מַעֲשֵׂה יְדֵי יוֹצֵר".

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם רְבוּנוֹ דְעֵלְמָא כְּלָא, אַתָּה לְבַד יְדַעְתָּ עֲצָם יְקָרַת תַּפְאָרַת קֹדֶשׁת הַנַּפְשׁוֹת הַיְקָרִים הָאֵלֶּה, אַבְנֵי קֹדֶשׁ הָאֵלֶּה, הַנִּשְׁפָּכִים עִתָּה בְּרֹאשׁ כָּל חֲצוֹצוֹת, "וְאֵין אִישׁ מְאַסֵּף אוֹתָם הַבֵּיתָה". כִּי נִסְתַּלְקוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּים הַנִּקְרָאִים רֹאשׁ בֵּית שֶׁהֵם הַבְּעָלִי בֵּית שֶׁל הָעוֹלָם, אֲשֶׁר אָז בְּהִיוֹתָם בְּעוֹלָם וּשְׁמָם נִתְגַּדַּל בְּעוֹלָם אִז הָיָה לְהָעוֹלָם בְּעַל הַבֵּית, וְאִז הֵינּוּ אֲנַחְנוּ כְּלָנוּ נִקְרָאִים בְּנֵי בֵּית. וּמִיּוֹם שֶׁנִּסְתַּלְקוּ בְּחַטָּאֵינוּ, וְנִתְעַלַּם פְּאָרָם וְהַדָּרָם וְחֲנָם הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֲנַחְנוּ נְעִים וְנָדִים וּמְטֻלְטָלִים, וְנַפְשׁוֹת יְקָרוֹת מֵעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִתְגַּדְּלִים בְּרֹאשׁ כָּל חֲצוֹצוֹת. כִּי נִסְתַּלְקוּ מִן הָעוֹלָם הַבְּעָלִי בֵּית שֶׁל הָעוֹלָם, שֶׁהֵם הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים הַנִּקְרָאִים רֹאשׁ בֵּית. וְאַפְלוּ מַעֲט הַרְשִׁימוּ שֶׁנִּשְׁאָר מִשְׁמָם עַל יְדֵי סִפְרֵיהֶם הַקְּדוֹשִׁים וְתַלְמִידֵיהֶם הַיְקָרִים, מַעֲלִימִים גַּם כֵּן מְאֹד מְאֹד בְּכַמָּה מִיְנֵי הָעֲלָמוֹת וְהַסְתָּרוֹת בְּלֵי שְׁעוֹר. כִּי בְּכֹל פֶּעַם נִתְגַּדְּלִים בְּעוֹלָם בְּעָלִי שֵׁם וּפְרָסוֹם שְׂאֵין שְׁמָם נִמְשָׁךְ כָּלֵל מִשְׁם יי, אֲדַרְבָּא עַל יָדָם נִתְעַלַּם שֵׁם יי וּמִתְגַּבְּרִים שְׁמוֹת הַחֲצוֹצוֹנִים חֵס וְשְׁלוֹם. וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים נִתְעַרְבָּב הָעוֹלָם מְאֹד עַד אֲשֶׁר אֵין אַתָּנוּ יוֹדֵעַ עַד מָה, מִי וְמִי הַהוֹלְכִים בְּתוֹרַת

יְיָ בְּאֵמֶת, אֲשֶׁר שָׁמַע נִמְשָׁךְ מִשָּׁם יְיָ, וּמִי לְהַפְּךָ, וּמִי מְעַרְבֵי מִשְׁנֵיהֶם מְטוֹב וְרַע, מִמְּאוּרֵי אוֹר וּמִמְּאוּרֵי אֵשׁ, "וְאֶנְחֵנוּ לֹא גִדַּע מִה נַּעֲשֶׂה כִּי עֲלֶיךָ עֵינֵינוּ".

וְכִנּוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְקוּם בְּכָל לַיְלָה בְּחֻצוֹת מִמֶּשֶׁשׁ, וְלִהְתְּאָבֵל עַל חֲרַבְּךָ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁנִּחְרַב בְּעוֹנוֹתֵינוּ, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ שֶׁתִּנְחַם וְתִשְׁמַח אוֹתָנוּ מִהֲרָה, וְתִשָּׂא לְאֲבֵלֵי צִיּוֹן פֶּאֶר תַּחַת אֶפְרַיִם.

וְנִזְכָּה לְהַכְנִיעַ הַמְּאוּרֵי אֵשׁ כְּנֶגֶד הַמְּאוּרֵי אוֹר. וְיִתְגַּבֵּר שֵׁם הַמִּקְדָּשׁ, שֵׁם יְיָ, שֵׁם הַצַּדִּיקִים הָאֱמֵתִים, עַל שֵׁם הַטְּמֵאָה, שְׁמוֹת הַחִיצוֹנִים, וְיִתְבַּטֵּל הַשֶּׁקֶר לְגַבֵּי הָאֱמֶת. וְיִתְגַּלֶּה וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְפָּרֵס בְּכָל הָעוֹלָם, שֵׁם הַצַּדִּיקִים הָאֱמֵתִים וּפְאָרָם וְהַדָּרָם וְחִנּוּם הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא. וְנִזְכָּה לְהַפְּלִל בְּשֵׁמֶם וּבְפֶאֶר הַדָּרַת קִדְשָׁתָם, עַד אֲשֶׁר יִפְתְּחוּ עֵינֵינוּ בְּאֵמֶת, וְנִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמֵנוּ הַיָּטִב בְּאֵמֶת, בְּכָל הָאֲרָבַע יְסוּדוֹת, לְזַכְּכֵם וּלְטַהֵרָם וּלְקַדְּשָׁם מִכָּל הַתְּאוֹת רְעוֹת וּמִדּוֹת רְעוֹת הַנִּמְשָׁכִים מֵהֶם, וּלְבַרְרָם מִרַע לְטוֹב, וְלִזְכוֹת לְכָל הַמִּדּוֹת טוֹבוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְנִזְכָּה שְׂיִמְשָׁךְ עֲלֵינוּ עַל יְדֵי הַצַּדִּיקִים אֱמֵתִים מִחִין קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים, עַד שְׂיִכְלְלוּ כָּל הָאֲרָבַע מִחִין שְׁלֵנוּ וְכָל הָאֲרָבַע יְסוּדוֹת, בְּתוֹךְ הַיְסוּד הַפְּשוּט הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, שֶׁהוּא הַצַּדִּיק יְסוּד עוֹלָם, שֶׁהוּא הַנְּהַר הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן. וְיִהְיֶה הַכֹּל נִכְלָל בְּשִׁמְךָ הַמְּיַחֵד הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלוֹנוּ, וְתִבְנֶה בֵּית קְדוֹשְׁנוּ וְתִפְאַרְתָּנוּ. וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ וְיִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שִׁמְךָ מִלְּפָנֵינוּ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

וְנִזְכָּנוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת תְּפִלִּין בְּשִׁלְמוֹת, בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוּלָה, בְּיִרְאָה וּבְאַהֲבָה, בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב. עַד שְׂיִמְשָׁךְ עֲלֵינוּ עַל יְדֵי פֶאֶר הַתְּפִלִּין הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים, קִדְשַׁת הַמַּחֲזִין מִשְׁרָשָׁם מִהֲרֵאשׁ בֵּית, שֶׁהוּא מְמַלֵּא אֶת בְּתֵי הַתְּפִלִּין הַקְּדוּשִׁים בְּמַחֲזִין קְדוּשִׁים בְּחֻכְמָה וּבְתִבּוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה.

וְזַבְנוּ לְקַבֵּל שַׁבְתוֹת מִתּוֹךְ רַב שְׁמִיחָה, וְנִזְכָּה לְעַנֵּג אֶת הַשַּׁבָּת בְּכָל עוֹ, וְלִשְׁמַח בְּכָל שַׁבָּת וְשַׁבָּת בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה בְּאַמֶּת. וְתַעֲזְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שְׂנוּזָה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ עַל יְדֵי קְדֻשַׁת שַׁבָּת קְדֻשָׁה, אֶת קְדֻשַׁת הַמַּחֲזִין שֶׁל הָרֹאשׁ בֵּית שְׁהוּא שַׁבָּת דְּכֻלְהוּ יוֹמָא. וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלִהְפָּלֵל בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַמְּשַׁתֵּף בְּשִׁמְנוּ, וְלִתְקַן כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל.

וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל מִיַּי חַלְאִים וּמַחֲוֹשִׁים וּמְכַאוּבִים הַנִּמְשָׁכִים מִשְׁמוֹת הַטְּמְאָה וְהַחִיצוֹנִים חֵס וְשָׁלוֹם, שֶׁהֵם נִקְרָאִים מְאוּרֵי אֵשׁ. אָבִינוּ שֶׁבְּשָׂמִים מוֹשֵׁל בְּכָל, שׁוֹמֵר עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד. שְׁמֵרְנוּ וְהַצִּילֵנוּ מֵהֵם, שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֵד כְּנֶגְדָם, וְתִכְנִיעַ וְתִשְׁבַּר וְתִמְגַּר וְתִבְטֵל הַמְּאוּרֵי אֵשׁ כְּנֶגֶד מְאוּרֵי אוֹר. וְיִתְבַּטֵּל שֵׁם הַטְּמְאָה שְׁמוֹת הַחִיצוֹנִים מִן הָעוֹלָם, וְיִתְגַּדֵּל שֵׁם הַקְּדוֹשׁ בְּעוֹלָם. וְתִפְרָס עָלֵינוּ סִפְת שְׁלוֹמְךָ בְּזִכּוֹת קְדֻשַׁת שַׁבָּת. וְתִשְׁמַר אוֹתָנוּ וְאֶת מְמוֹנֵנוּ וְאֶת בְּתִינוּ מִכָּל מִיַּי הַזְּקוֹת וְהַפְּסוּדוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת הַנִּמְשָׁכִים מִמְּאוּרֵי אֵשׁ. וְתַצִּיל אֶת כָּל בְּתֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִשְׁרַפַּת אֵשׁ, אֲתָה יְיָ תִשְׁמְרֵם תָּמִיד מִשְׁרַפּוֹת וּמִכָּל מִיַּי הַזְּקוֹת שֶׁבְּעוֹלָם. כִּי אֵין בְּיַדֵּנוּ לְשִׁמְרָם, כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד אָנוּ נִשְׁעָנִים, שְׂאֲתָה תִּרְחַם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה, וְתִשְׁמַר אֶת בְּתִינוּ וְכָל חֲפָצֵנוּ מִשְׁרַפּוֹת אֵשׁ. וְתַעֲזְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְהַמְּאוּרֵי אֵשׁ שׁוֹם אַחִיזָה וְשִׁלִּיטָה בָּנוּ חֵס וְשָׁלוֹם, לֹא בְּגוֹפָנוּ וְלֹא בְּנַפְשָׁנוּ וְלֹא בְּמַאֲוָדֵנוּ, רַק נִזְכָּה לְכָלֵל תָּמִיד בְּמְאוּרֵי אוֹר הַנִּכְלָלִים בְּשִׁמְךָ הַקְּדוֹשׁ.

וְתִזְכְּנוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת אֶתְרוּג וּמִיַּי בְּשִׁלְמוֹת בְּזִמְנוֹ כְּרָאוּי. וְנִזְכָּה שִׁיִּהְיֶה לָנוּ תָּמִיד אֶתְרוּג נָאֶה וְכָשֵׁר וּמְהֻדָּר בְּכָל מִיַּי הַדּוֹר, בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת וְהַהֲדוּר. וְתִגְלֶה פֶּאֶר הַדְּרַת קְדֻשַׁת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם, וּבְפָרֹט פֶּאֶר הַדְּרַת יְפִי קְדֻשַׁת הַצַּדִּיקִים וְהַכְּשָׁרִים הָאֲמִתִּיִּים, עַד אֲשֶׁר יִשְׁתַּוְּקוּ וְיִכְסְפוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם לְכָלֵל בָּהֶם, לְהַפָּלֵל בְּשִׁמְם וְתִפְאַרְתָּם, וְיָשׁוּבוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם לִילֶךְ בְּדַרְכֵיהֶם לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם.

רבונו של עולם, מלפנו ואלהינו, מלא משאלותינו ברחמים, וזכנו לבוא לכל מה שבקשנו מלפניך, באפן שנזכה להכלל באמת בתוך שמך הגדול והקדוש לעולמי עד ולנצח נצחים. ויתגדל ויתקדש שמך הגדול על דינו תמיד, ויקים מקרא שכתוב: "ויראו גוים את שם יי וכל מלכי הארץ את כבודך. יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם. עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך, והצילנו וכפר על חטאתנו למען שמך, ברוך יי אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו, וברוך שם כבודו לעולם, וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן".

לד

מיוסר על תורה ע"א בליקוטי מוהר"ן תנינא

"חבליים נפלו לי בנעימים אף נחלת שפרה עליי". רבונו של עולם, מודה אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי על כל החסד אשר עשית עמדי, ואשר אתה עתיד לעשות עמי ועם כל בני ביתי ועם כל בריותיך בני בריתי, "במה אקדם יי אפך לאלהי מרום, מה אדבר והוא אמר ועשה, אודה כל שנותי על מר נפשי, כי צדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדולות אלהים מי כמוך, אשר הראיתני צרות רבות ורעות תשוב תחיני ומתהמות הארץ תשוב תעלני".

רבונו של עולם, הגומל לחיבים טובות, אשר גמלני כל טוב. אתה לבד ידעת את כל החסדים והטובות נפלאות ונוראות, אשר עשית עמי מעודי עד היום הזה, אלו כל הימים דיו וכל אגמים קולמוסין וכו' אי אפשר לבאר ולספר אחת מני אלה ורכבה מרבוני הטובות האמתיות והנצחיות לדורי דורות, אשר הפלאת לעשות עם שפל אנשים כמוני. ואשר אתה עושה עדין עמי בכל יום ובכל עת ובכל שעה, אשר זכיתני להיות מזרע ישראל עבדיך, המבחרים מכל העמים ומרוממים מכל הלשונות. ונוסף לזה, הצלתני ברחמיך מלילך בעצת

רשעים ומלישב במושב לצים, ומלעמד בדרך חטאים, והגדלת רחמיך ורחמינו עלי להרגילני בתורתך, ולהתקרב לצדיקיך וליראיך הנלוים אליהם, התמימים והישירים בלבותם. "רבות עשית אתה יי אלהי, נפלאותיך ומחשבותיך אלינו, אין ערך אליך אגידה ואדברה עצמו מספר". אתה גמלתני הטובות בכל עת ובכל שעה, ואני גמלתיך הרעה. ובכל זאת לא עזבת חסדך מעמי, ואתה חושב מרחוק בכל עת להטיב אחריתי ולהשיב את שבותי. ואפלו בעת נפילתי וירידתי חס ושלום על ידי מעשי שאינם הגונים חלילה, אף על פי כן אתה מפליא עמי פלאות גדולות ונוראות, לחזקני ולאמציני ולחיותני בכל עת לבלי לפל לגמרי חס ושלום, כפאשר אתה לבד יודע כל מה שעבר עלי מנעורי עד היום הזה, "יי אלהים אתה ידעת".

ועתה אשר באתי לפניך, לשאת ראשי ופנימיות דעתי וצפון לבי לצפות לרחמיך מלא רחמים, מצמיח קרן ישועה, מצמיח קרן ישועה, מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה, אבי שבשמים, מרום וקדוש, פועל גבורות, עושה חדשות, בעל מלחמות, זורע צדקות, מצמיח ישועות, עזרני ברחמיך הרבים, ונפני למחין דקדשה למחין זכים וטהורים, למחין ישראלים למחין של ארץ ישראל, הצילני ממחין פגומים, ממחין של חוץ-לארץ. חנני מאתך חכמה בינה ודעת דקדשה, ונפני ברחמיך הרבים ועזרני והושיעני שאזכה לילך ולנסע ולבא מהרה לארץ ישראל, לארץ הקדושה, לארץ החיים, אשר שם עקר הדעת והשכל והמח והחכמה דקדשה. הצילני מהרה מחוץ לארץ ישראל. עשה עמי פלאות נאזרה לך ולאבותינו ולרבותינו הקדושים, לא כמעשי הרעים, פי אתה עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעותי תגמלני.

ונפני ועזרני שאזכה בחיי לתקן פגם הכבוד, אשר פגמתי בכבודך הרבה מאד על ידי תאומי הרעות, אשר באתי על ידם לכל החטאים והעוונות והפשעים, שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי עד

היום הזה, והרע בעיניך עשיתי, אשר על ידי כל חטא ועון ופגם פגמתי הרבה בכבודך הגדול והקדוש, אשר על ידי זה נפגם מחי בבחינת מחין של חוץ לארץ, ונתרחקתי מקדשת המחין של ארץ ישראל כמו שנתרחקתי בעוונותי הרבים.

רבוננו של עולם, מלך הכבוד סלה, אשר בראת כל העולם בעשרה מאמרות בשביל כבודך, כדי שיתגלה ויתגדל ויתפאר ויתרומם ויתנשא כבודך הגדול והקדוש בעולם, אשר זה תכלית ושרש כל הבריאה כלה, כמו שכתוב: "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו". זכני ברחמיך לתקן פגם הכבוד חיש קל מהרה, ועזרני והושיעני ברחמיך הרבים, שאהיה בורח מן הכבוד תמיד באמת בלי שום ערמה ומרמה. ובכל עת שאתה ברחמיך תשלח לי איזה כבוד כרצונך הטוב, תעזרני ותושיעני ותתן לי כח וגבורה להתגבר בכל עו שלא אקבל הכבוד בשביל עצמי כלל, ולא אהנה מן הכבוד כלל, ולא אשתמש חס ושלום עם הכבוד לצרכי ולהנאתי כלל, רק אזכה להעלות כל הכבוד להשם יתברך למלך שהכבוד שלו, להעלות הכבוד לשרשו. ובכל פעם שיגיע לי איזה כבוד, אזכה לידע ולהשיג מאיזה מאמר נתהנה זה הכבוד, אשר בשביל זה הכבוד היה אותו המאמר, ולא אשתמש עם הכבוד לצרכי ולהנאתי כלל, רק אקבל הכבוד בקדשה ובטהרה כדי לגדל כבוד השם יתברך לבד, כדי לקיים העולם שנברא בעשרה מאמרות בשביל הכבוד, כדי שיבא הארה גדולה ונפלאה באותו המאמר שנתהנה בשביל זה הכבוד אשר אתה משפיע עלי. ויהיה הכבוד שלי כלו מאמר, כמו שכתוב: "ובהיכלו פלו אומר כבוד". רבוננו של עולם, תן לי כח להתגבר לזכות לכל זה, תן לי כח לעמד בהיכל המלך.

רבוננו של עולם, אתה ידעת שבכל דבר שפקדשה שאני מתחיל לדבר אני רחוק מזה כל כך עד שאין לי שום דרך ונתיב במחי אף לפתח פי לדבר מזה, ולרצות ולפייס אותך על זה. כי פגמתי

וְקַלְקַלְתִּי הַרְבֵּה מְאֹד, וְאֲנִי רְחוּק מִמֶּךָ וּמִתּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה וּמִכָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְקִדְשָׁה בְּתַכְלִית הַרְחוּק, כִּי יִרְדְּתִי פְּלָאִים וְאִין עֹזֵר לִי, וַיִּכְנַע בְּעַמְל לְבִי נִכְשַׁלְתִּי וְאִין עֹזֵר. וְאֶפְלוּ מְעַט הַכַּח שְׂיִישׁ בִּי עֲדִין אֲיִנִי זֹכֶה לְהַרְגִּישׁוֹ, וּמְחַלְשִׁים דַּעְתִּי בְּכָל עֵת וְרָגַע, לֹא יִתְנוּנִי הַשֵּׁב רוּחִי.

אָבִי צוּרִי גּוֹאֲלִי וּפּוֹדֵי, צוּפָה וּמַבִּיט עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, וּכְבוֹדְךָ יִמְלֹא כָּל הָאָרֶץ, וְאַתָּה גּוֹמֵר תְּמִיד הַכֹּל כְּרִצּוֹנְךָ. וּמִיּוֹם בְּרִיאַת אָדָם הִרְאִינוּ עַד עַכְשָׁיו בְּכָל הַפְּגָמִים וְהַחַטָּאִים וְהַעֲוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שֶׁעָשׂוּ הָאָדָם וְתוֹלְדוֹתָיו, וּבְכָל הַפְּעֻסִים שֶׁהִכְעִיסוּךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּכֻלָּם אַתָּה גְּמַרְתָּ תְּמִיד הַכֹּל כְּרִצּוֹנְךָ, בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה. וּמִכָּל שְׁפָן בְּעֵנֶן הַפְּגָמִים וְהַקְּלוּלִים שְׁלִי, אַף עַל פִּי שֶׁהִרְבִּיתִי לַפְּשַׁע נִגְדְּךָ מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עִם כָּל זֶה אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁגָם עִתָּה אַתָּה גּוֹמֵר תְּמִיד כְּרִצּוֹנְךָ. עַל כֵּן עֲדִין גַּם עִתָּה אֲנִי מְקַוֶּה מִמְּקוֹם שֶׁאֲנִי שָׁם עִתָּה, וְאֲנִי מִצְפֶּה לִישׁוּעָה שְׁלֵמָה מֵעִתָּה, שְׁאֲזַכֶּה לְהַשְׁלִיךְ מִמְּנֵי הַכֹּל, וְלִילֶךְ וְלִנְסַע לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל לְאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה, וְלָבֹא לְשֵׁם מְהֵרָה, לְהַפִּיר שָׁם גְּדֻלַּת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ, וּגְדֻלַּת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים אֲשֶׁר עַל יָדָם יוֹדְעִים גְּדֻלַּתְךָ תְּתַבָּרֵךְ לְנִצְחָה.

עַל כֵּן בָּאתִי לְבַקֵּשׁ וְלִקְרֹא אֵל יי אֵל עוֹלָם, "אֲקַרָא לֵאלֹהִים עֲלִיּוֹן לֹאֵל גָּמֵר עָלַי, יִשְׁלַח מִשְׁמַיִם וַיּוֹשִׁיעֵנִי חַרְף שׁוֹאֲפֵי סֵלָה יִשְׁלַח אֱלֹהִים חֲסֵדוֹ וְאֲמַתּוֹ". וַיַּעֲזְרֵנִי וַיּוֹשִׁיעֵנִי וַיַּחֲזֵק אֶת לִבִּי שְׁאֲזַכֶּה לְהַשְׁתַּוְּקֶךָ וְלְהַתְּנַעֲנַע וְלִכְסֹף בְּאַמַּת לְזֶה, לָבוֹא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל מְהֵרָה. וְאֲזַכֶּה לַעֲסֹק בְּכָל הַעֲסָקִים הַצְּרִיכִים לְעֵנֶן נְסִיעָה זֹאת, עַד שְׁאֲזַכֶּה לָבוֹא מְהֵרָה לְאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה, אָרֶץ יִשְׂרָאֵל, אָרֶץ חַיִּים, אָרֶץ צְבִי לְכָל הָאֲרָצוֹת, אָרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהַנְחַלְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ, אָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה דוֹרֵשׁ אוֹתָהּ תְּמִיד, אָרֶץ אֲשֶׁר מִשֶּׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם הַתְּפִלָּל תִּקְטָט"ו [חֲמִשׁ מֵאוֹת וְחֲמִשׁ עֶשְׂרֵה] תְּפִלוֹת לָבוֹא לְשֵׁם. וְתַעֲזְרֵנִי וְתִזְכְּנֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי לְהַמְשִׁיךְ עָלַי שֵׁם הַמַּחֲיִן הַקְּדוּשִׁים, מַחֲיִן שֶׁל אָרֶץ יִשְׂרָאֵל

בְּאֵמֶת. וְתַחֲזִירָנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת, וְתִהְיֶה בְּעֶזְרִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֻזָּה לְתַקֵּן בְּחַיֵּי מְהֵרָה פָּגַם הַכְּבוֹד, וְיִתְקַנּוּ כָּל הַפְּגָמִים שְׂפָגְמָתִי בְּכַבּוֹדְךָ הַגָּדוֹל מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְאֻזְכָּה מֵעַתָּה לְגַדֵּל כְּבוֹדְךָ בְּעוֹלָם, לְהוֹדִיעַ לְכֹנֵי הָאָדָם גְּבוּרוֹתֶיךָ וְכְבוֹד הַדָּר מְלִכּוּתְךָ, וְלֹא אֶחֱזִיק טוֹבָה לְעֶצְמִי כִּי לְכֹף נּוֹצַרְתִּי.

וּבְבִן תְּרַחֵם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתוֹפְנִי לְתַן צְדָקָה הַרְבֵּה וּבִפְרֹט לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְאֻזְכָּה לְעֶסֶק תָּמִיד בְּצְדָקָה וּגְמִילוֹת חֲסָדִים וּבִפְרֹט בְּצְדָקָה שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הֵן לְפָנֶיךָ מְשָׁלִי יוֹתֵר מִכַּחֲלֵי לְשִׁלַּח לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהֵן לְעֶסֶק הַרְבֵּה בְּאֵמֶת לְקַבֵּץ עַל יַד נְדָבוֹת הַרְבֵּה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, לְהַחֲזִיק יְדֵי עֲנִיִּים הַגּוֹנִים הַדָּרִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּעֶרֶם וּבְחֶסֶר כָּל, וּבְכִיתֶם אֵין לָחֵם וְשִׁמְלָה.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדֹל דְּחֻקֶּךָ וְצַרְתֶּם, אֲשֶׁר הֵמָּה מִמֶּשׁ נְפוּחֵי רָעַב, "צַפֵּד עוֹרֶם עַל עֶצְמֶם, יָבֵשׁ הָיָה כְּעֵץ". מְלֵא רַחֲמִים חוֹמֵל דְּלִים, רַחֵם עָלֵיהֶם וְעַלֵּנוּ, וְזַכֵּנוּ לְעֶסֶק הַרְבֵּה בְּצְדָקוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּאֵמֶת לְאַמְתּוֹ כְּלֵי שׁוֹם פְּנִיָּה וּמַחֲשָׁבָה זָרָה שֶׁל כְּבוֹד עֶצְמָנוּ כָּלֵל. וְתַעֲזֹר לָנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּאֶפֶן שְׂנֻזָּכָה לְהַחֲזִיק יְדֵי הָאֲבִיוֹנִים הָאֲמֻלָּלִים, הָעֲנִיִּים הַגּוֹנִים הַדָּרִים עַל אֲדַמַּת הַקֹּדֶשׁ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה שִׁיְהִיָּה נִפְתָּח שְׁבִילֶיךָ דְּלִבְנוֹ לְקַבֵּל שְׁלֵהוּבִין דְּרַחֲמֵימוֹתָא דְקַדְשָׁהּ, לְבַעַר וּלְהַתְּלַהֵב וּלְהַשְׁתַּוֵּקֵק אֵלֶיךָ בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה וּבְחֻשֶׁק נִמְרָץ. וְאֻזְכָּה עַל יְדֵי הַצְּדָקָה לְעִשׂוֹת כְּלֵי לְקַבֵּל הַשְּׁפָעַת הַנּוֹעַם הָעֲלִיּוֹן בְּקַדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה, עַד שְׂאֻזְכָּה לְהַרְגִּישׁ הַנְּעִימוֹת וְהַמְּתִיקוֹת הַנִּפְלָא שְׂיֵשׁ בְּתוֹרְתְךָ הַקְּדוּשָׁה, עַד שִׁתְּבַטְּלוּ אֲצִלֵּי כָּל הַתְּאֻוֹת, בִּפְרֹט תְּאֻוֹת הַמְּשַׁגֵּל וְאַהֲבַת נָשִׁים, הַכֹּל יִתְבַּטֵּל מִמֶּנִּי עַל יְדֵי הָאַהֲבָה דְקַדְשָׁה שְׂתוֹכֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הַנִּמְשַׁכֵּת מִנּוֹעַם הָעֲלִיּוֹן. "וַיְהִי נֹעַם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ. אַחַת שְׂאֵלְתִי מֵאַתָּה יְיָ אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ, שְׁבִתִּי בְּבֵית יְיָ כָּל יְמֵי חַיֵּי לַחַזוֹת בְּנוֹעַם יְיָ וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ".

ותזכנו אותי ואת זרעי וכל עמך בית ישראל, שיצאו מאתנו דורות רבים, ויתרבו עמך "ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר" מרב. ותרחם עלינו ותגן בעדנו ותשמרנו ותזכנו ויהיה זיווגנו בקדושה ובטהרה גדולה. ותהיה בעוננו ותצילנו, שלא יהיה התעוררות זיווגנו מאהבות רעות מאהבות הנפולים חס ושלום, רק כל התעוררות זיווגנו יהיה נמשך מהשפעת הנעם העליון, מהאהבה הקדושה הנמשכת משם על ידי הפלי של צדקה. ויהיה זיווגנו בקדושה גדולה ובצניעות גדול, בענוה באימה ביראה ברתת וזיע. ולא נכון בשביל הנאת גופנו קלל, רק כל פונתנו יהיה לשמך ולכבודך כדי לקיים מצותיך, כדי להוליד בנים חיים וקיימים לעבודתך וליראתך, למען יגדלו כבודך בעולם. ונזכה שכל בנינו וכל דורותינו יעסקו בתורתך ובמצותיך, ויעשו רצונך תמיד, ויגדלו ויפרסמו כבודך בעולם, וישלימו כונת הבריאה אשר היתה רק בשביל זה, כדי לגלות כבודך הגדול והקדוש. ועל ידי כל זה נזכה למחין של ארץ ישראל שנקראים נעם, ולתקן כל המחין של חוץ לארץ שנקראים חובלים. ויכללו המחין של חוץ לארץ בתוך המחין של ארץ ישראל, באפן שיתקנו על ידי זה, עד שיהיו כל המחין בבחינות מחין של ארץ ישראל. ועל ידי זה יהיה נמשך שלום גדול בעולם.

וברכתמיך הרבים תשים שלום על עמך ישראל לעולם, ותבטל כל מיני מחלקת מן העולם. ותעלה את הכבוד מגלותו, ולא ירדפו עוד אחר הכבוד, רק כל אחד יברח מן הכבוד, ויכבד כל אחד את חברו באמת באהבה ואחוה ושלום גדול. ונזכה כלנו, אנחנו וכל חברתנו, וכל עמך בית ישראל להשוות דעתנו יחד. ותתן לנו לב אחד ודרך אחד ליראה אותך ולעשות רצונך ולשוב אליך באמת לאמתו. ותעזר ותגן ותושיע לנו ולכל ישראל, שלא יהיה שום כח להמחין הפגומים של חוץ לארץ לקלקל חס ושלום את המחין של ארץ ישראל, להכניס מחלקת גם בארץ ישראל חס ושלום, רק אדרבא תזכנו ותעזרנו

ותושיענו, שְׁנֹזְכָה שְׁהַמְחִין שֶׁל אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל יִתְגַּבְּרוּ וְיִתְחַזְּקוּ וְיִתְקַנּוּ בְּשִׁלְמוֹת אֶת הַמְּחִין שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ, בְּאִפֶּן שְׂיִתְהַפְּכוּ כָּל הַמְּחִין שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ לְמִחִין שֶׁל אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל. וְיִתְבַּטֵּל כָּל מִינֵי מַחְלָקַת מִן הָעוֹלָם, וְיִתְרַבֶּה שְׁלוֹם גְּדוֹל בְּעוֹלָם. וְיִהְיֶה שְׁלוֹם גְּדוֹל בֵּין כָּל אָדָם לְחֵבְרוּ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וּבִפְרָט בֵּין הַחֲבָרִים הַחֲפָצִים לְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם מְלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ. אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדוֹל הַהִתְגַּבְּרוֹת וְהַהֲתַגְּרוֹת שֶׁמִּתְגַּבְּרִין וּמִתְגַּרְיִן בְּכָל עֵת לְקַלְקֵל הַשְּׁלוֹם בֵּין הַחֲבָרִים וְהַתְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, וּבִפְרָט בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ בְּעוֹקְבָא דְמִשְׁיחָא. וְגַם אַתָּה יוֹדֵעַת כְּמָה וְכְמָה מְזִיק לָנוּ הַמַּחְלָקַת וְהַסְּכָסוּכִים שֶׁנִּתְעוֹרְרוּ בֵּין עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּחַנּוּם, וּבִפְרָט הַמַּחְלָקַת שֶׁבֵּין הַצַּדִּיקִים וְהַכְּשָׁרִים. וְלִפְנֵיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת לֵב, שְׂאִין אָנוּ יוֹדְעִים שׁוֹם דְרָךְ אִיךָ לְתַקֵּן זֹאת כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד אָנוּ נִשְׁעָנִים, שֶׁתִּמְשִׁיךְ שְׁלוֹם מְמַקּוֹר הַשְּׁלוֹם מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מִמְּחִין שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם רַחֲמָן אֱמֵתִי, רַחֵם נָא עַל עַנְיֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַהַגּוֹנִים וְהַכְּשָׁרִים. וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו שְׁנֹזְכָה לְשַׁלַּח לָהֶם דֵּי סְפוּקָם בְּכַבּוֹד, וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם כַּח לְהַמְּחִילָת שְׁבַעֲוֹלָם לְמַנַּע וּלְבַלְבֵּל הַצַּדִּיקָה שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חֵס וְשְׁלוֹם. רַחֵם עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו שְׁנֹזְכָה לְעַסֵּק בַּצַּדִּיקָה שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל תְּמִיד, לְהַחְזִיק יְדֵי הָאֲבִיוֹנִים וְהַדְּלִים וְהָעֲנִיִּים הַהַגּוֹנִים הַדְּרִים שֶׁם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְשַׁלַּח לָהֶם דֵּי מַחְסוּרָם אֲשֶׁר יַחֲסֹר לָהֶם. וְכָל פְּנוּתֵינוּ וְעַסְקָנוּ בְּזֶה יִהְיֶה לְשֵׁם שְׁמִים לְבַד, כְּלִי שׁוֹם פְּנוּתָה שֶׁל כְּבוֹד עֲצָמָנוּ כָּלֵל, עַד שְׁנֹזְכָה עַל יְדֵי הַצַּדִּיקָה לְעֲשׂוֹת כְּלִי לְקַבֵּל הַשְּׁפָעַת הַנֶּעֱמָה הָעֲלִיּוֹן בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ, כְּדֵי שְׂיִתְרַבֶּה וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ כְּבוֹדְךָ בְּעוֹלָם. וְעַל יְדֵי זֶה יִתְתַּקְּנוּ כָּל הַמְּחִין שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ וְיִתְהַפְּכוּ לְמִחִין שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם גְּדוֹל בְּעוֹלָם בֵּין בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בֵּין בְּחוּץ לְאֶרֶץ. וְיִוָּכְלוּ כָּל הַמְּחִין וְהַדְּעוֹת לְהַשׁוּוֹת עֲצָמָן יַחַד לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת בְּיִרְאָה וּבְאַהֲבָה. וְתִפְרָס

עלינו ספת שלומך. ותעלנו מהרה בשמחה לארצנו, ושם נשיר ונגנן ונגנן לפניך כל ימי חיינו, ונגדלך ונשבחך ונפאריך תמיד בשבחות ובזמירות, ובשירי דוד עבדך נעים זמירות ישראל. ונגדל ונקדש שמך וכבודך תמיד. ויקים מקרא שפתוב: "יהי כבוד יי לעולם, ישמח יי במעשיו". ונזכה תמיד להרגיש הנעימות והמתיקות אשר בדברי תורתך הקדושה, "הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים". ונאמר: "צוף דבש אמרי נעם, מתוק לנפש ומרפא לעצם". ונאמר: "דרכה דרכי נעם, וכל נתיבותיה שלום, תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את פניך, נעימות בימיך נצח, ברוך יי אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו, וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן".

לה

מיוסד על תורה ע"ב בליקוטי מוהר"ן תנינא

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה ורב להושיע, מכלל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים. רבנו של עולם, רחמן אמתי, מחיה מתים ברחמים רבים, מחיה מתים ברחמים רבים, אתה יודע שעקר הרחמנות מכל הרחמנות הוא מה שאתה חושב מחשבות בכל עת ורגע לבל ידח ממך נדח לעת התחיה, שאז יהיה עקר יום הדין הגדול והנורא, אשר אפלו כל הצדיקים הגדולים האמתיים חרדים וזוחלים ממנו. ועקר הרחמנות והישועה וההצלתה והתקנה הוא מי שזוכה לקבל ישועה ורחמים להצליח על-ידי-זה לעת ההוא, שהוא עת התחיה, בעת שאתה עתיד להחיות מתים ברחמים רבים. אשרי הזוכה לרחמנות אמתי הזאת, אשרי המחכה בעולם הזה כל ימי חייו וכל שעותיו ורגעיו לזכות לזאת הרחמנות, שהוא עקר התכלית מכל ימות עולם. וחיון מזה הכל הבל ורעות רוח.

רבונו של עולם, מה אומר ומה אדבר ומה אצטדק, בהאיך אנפין איעול גדרמך לבקש ממך עתה על זה, ומהיכן אקח דבורים ומליצות לאפוישי רחמי, לעורר רחמיך הרבים עלי. רבונו דעלמא כלא, ארון הרחמים והסליחות, רחמיך רבים יי, רחמיך רבים יי, אתה יודע האמת לאמתו שאף-על-פי שאני כמו שאני, אשר פגמתי נגדך הרבה, חטאתי עויתי ופשעתי, והרע בעיניך עשיתי, וקלקלתי הרבה מאד. אבל באמת אף-על-פי-כן, עתה גם עתה, אתה חושב מחשבות בכל עת ורגע עלי איך לקרבני אליך באמת, ואיך להחיות אותי עתה ברחוקי העצום. ואתה מחיה אותי ברחמיך הרבים בכל עת ורגע. ואתה ממשיך עלי חיות מחיים נצחיים. כפאשר אתה יודע את כל החסדים והרחמים רבים אמתיים ונצחיים, שאתה מרחם עלי בכל עת. וסוף כל סוף, תתקננו כלנו בודאי, ונזכה להיות כרצונך הטוב באמת.

רבונו של עולם, רבונו של עולם, פתח פיה לאלם כמוני, פתח פי ויאירו דברי. אוחילה לאל אכלה פניו, אשאלה ממנו מענה לשון. "לאדם מערכי לב, ומי מענה לשון. אדני שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך. אדני שפתי תפתח" שאוכל לפרש שיחתי לפניך, ואת כל אשר עם לבבי "אשיחה וירוח לי", אדברה ויעבר עלי מה, אני על משמתי אעמד לדבר דברי תחנונים ותפלות ובקשות לפניך מלא רחמים, שומע תפלת כל פה, אולי יעתר לי האלהים ולא אוכד עוד מעתה שום אבדה חס ושלום.

אבינו שבשמים, אלהים חיים ומלך עולם, מחיה מתים ברחמים רבים, זכני ברחמיך הרבים לתחית המתים, ועזרני מעתה שאזכה שיהיה נחיה שפלותי האמתי המשרש בי בכל אבר ואבר, שהוא שפלות וענוה אמתיית של משה רבנו עליו השלום המשרש בכל אחד ואחד מישראל בכל אבר ואבר, שזאת השפלות והענוה הוא עקר החיים האמתיים, חיים הנצחיים של עולם הבא. אבל עתה

בעוונותי הרבים, השפלות הזאת הוא בבחינת מיתה אצלי, ואיני זוכה להרגיש זאת השפלות האמתי ומחמת זה אני רחוק ממך כמו שאני רחוק.

רבונו של עולם, זכני לכל העצות והתחבולות והדרךכים האמתיים, באפן שאזכה לעורר ולהקיץ ולהחיות השפלות והענוה האמתיית הזאת המשמש בי. כי אתה יודע כמה אני רחוק משפלות וענוה אמתיית שהוא עקר הכל, ובעוונותי הרבים איני יודע כלל מהו שפלות וענוה שהוא עקר החיים האמתיים של כל אבר ואבר. כי כבר גלית לנו שאין זה רצונך להיות חס ושלום נבזה ועצל (שקורין שלמוזליק) שהיא ענוה פסולה, כי אדרבא הזהרתנו בכמה אזהרות להיות עז כנמר וכו', אבל באמת לא ידעתי כלל שום דרך לזה, כי אם על רחמיך לבד אני בוטח, שאתה תעזרני ותושיעני ותלמדני דרכי הענוה באמת, ותחיה אותי בחייך הנצחיים תמיד, ותזכני לענוה אמתיית באמת.

ובכן יהי רצון מלפניך מלא רחמים אדון יחיד, שתעזרני ותזכני לראות את עצמי עם הצדיקים האמתיים שבדור הזה, ולשמע מפיהם הקדוש תורה. ואפלו בעת שלא אזכה לשמע מהם תורה, אזכה על כל פנים לראותם ולקבל פניהם הקדושים, עד שאזכה על ידי הראיה לבד שיחזו ויסתכלו בי הצדיקים האמתיים בעיניהם הקדושים והנוראים, שעל ידי זה יתנוצץ מחי בהתנוצצות גדול ובהארה נפלאה. ועל ידי זה אזכה לקבל הגדלה אמתיית כרצונך הטוב, כפי הראוי לי באמת כפי מחי, ועקר הגדלה יהיה שפלות וענוה אמתיית.

ואזכה להיות מהיר במלאכתי במלאכת שמים, להגדיל מחי וחכמתי תמיד לחשב מחשבות קדושות תמיד בתורה ועבודה ויראת שמים באמת ובתמים כרצונך הטוב. ותמלא אותי "רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה, במלאכת הקדש" באמת. ואזכה לקבל

הרוח אלהים שהם המחין הקדושים מהצדיק האמתי מנהיג הכולל חכם הכולל באמת, שהוא איש אשר רוח בו, שיודע להלך נגד רוחו של כל אחד ואחד, שהוא כלול מכל המחין, ומכל הרוח אלהים, הכלול מארבע רוחות המלבשין בכל אחד ואחד מישׂראל. ותעזרני שאזכה על ידי הרוח אלהים הנה לחדש חדושין דאורייתא אמתיים בתורתך הקדושה כרצונך הטוב. ואזכה לעשות נחת רוח לפניך על ידי החדושין דאורייתא שתוכני לחדש בתורתך הקדושה תמיד. ואזכה לידע באמת איך להתנהג בהחדושין שלי, אם לאמרם אם לאו ומתי לאמרם ובפני מי, בפני כמה אנשים. ויהיה הכל כרצונך הטוב, כפי התנוצצות המחין באמת, שתוכני על ידי הסתכלות המנהיג האמתי.

ותוכני ברחמיך הרבים שיתנהג העולם תמיד על ידי המנהיג האמת, הראוי להיות מנהיג לכל ישׂראל, שיהיה קדוש בקדשת הברית בתכלית הקדשה והפרישות, בבחינת קדשת ופרישות משה רבנו עליו השלום. עד שיהיה נמשך עלינו ועל כל ישׂראל, על כל אחד ואחד מהמתקרבים אליו, קדשתו ופרישותו העצומה, שנוזכה גם אנחנו לקדשת הברית באמת, ולפרש מתאוה הזאת בקדשה ובטהרה גדולה כרצונך הטוב באמת.

רבנו של עולם רבנו דעלמא כלא, מלא רחמים, מרחם על הבריות, "זכר רחמיך ?? וחסדיך פי מעולם המה". עשה ברחמיך, עשה כחסדיך, עשה כנפלאותיך, עשה למען שמך אשר נקרא עלינו, והצילנו מעתה מתאוה המשגל. הצילנו נא מזקמא הזאת, מטנוף הנה, ממרירות מאוס השגעון של תאוה הזאת. שמרנו נא מהרהורים רעים מהסתכלות רעים ממחשבות רעות. רחם עלינו ברחמיך העצומים, בחסדיך הנוראים, כי גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך, אך השאור שבעסה מעכב אותנו, שהם תאוה עולם הנה והכליו. ועקר היא התאוה הזאת, אשר על ידה אבדנו מה שאבדנו, כמו שכתוב בזהר הקדוש, שזאת התאוה היא עקרא דיצרא בישא והיא עקרא

דמסאבותא. רחם עלינו ברחמיך הרבים, ועשה למען הצדיקים
 אמתיים שומרי הברית באמת בתכלית הקדשה והפרישות, וחדש
 עלינו חסדים חדשים אשר לא היו מעולם, וטהר לבנו מפל מיני
 הרהורים ותאוות רעות, ובפרט מתאוה רעה הזאת, כי "מה בצע בדמי
 ברדתי אל שחת, היודך עפר היגיד אמתך".

מלא רחמים, קדוש ונורא, "עושה גדולות עד אין חקר, נסים
 ונפלאות עד אין מספר", עשה עמנו פלא לחיים, והחזירנו בתשובה
 שלמה לפניך. וזכנו להתקרב לצדיקים אמתיים הקדושים בקדשת
 הברית בתכלית הקדשה, באפן שנוזפה על ידם שימשך עלינו תמיד
 קדשת ופרישות משה רבנו עליו השלום שהמשיך על כל ישראל
 בשעת קבלת התורה. ועל ידי זה נזכה לקבל את התורה בכל פעם
 מחדש, שנוזכה לקבל עלינו מעתה באמת לאמתו, לשמר ולעשות
 ולקיים את כל דברי תורתך באהבה. ונזכה להגות בתורתך הקדושה
 יומם ולילה, ותאיר עינינו בתורתך, עד שנוזכה לחדש חדושין אמתיים
 בתורתך הקדושה בכל יום ויום, ובפרט בשבתות וימים טובים, באפן
 שיהיו לי תקון גדול לנפשי ורוחי ונשמתי. ואזכה על ידי חדושי
 ובאורי התורה שימשך עלי יראה גדולה ובושה נוראה מפניך, ותהיה
 יראתך על פני זו הבושה לבלתי אחטא עוד מעתה ועד עולם.

רבנו של עולם זכני לבושה דקדשה שאזכה להתירא ולהתבייש
 מפניך תמיד לבלי לעשות שום דבר שהוא כנגד רצונך. ואפלו
 כשארצה לעשות איזה מצוה, אזכה להתבייש ממך הרבה, מפני
 המצוה הקדושה והנוראה בעצמה. כי במה יזכה נער כמוני לעשות
 מצוה לגדל הדרת יקרת נוראות קדשת כל מצוה ומצוה, אשר נוראות
 קדשת כל מצוה ומצוה שגבה וגדלה מאד מאד, ומי יעצר כח
 להתפאר שראוי לעשות מצוה לפניך תתברך. ובפרט לפי גדל רחוקנו
 ממך על ידי עוונותינו ופשענו הרבים, באשר יודע כל אחד בנפשו,
 בודאי ראוי שתפל יראה ובושה גדולה על פנינו כשאנו רוצים

לעשות איזה מצוה. כי מי אנכי שאזכה לחטף התפלין הקדושים והנוראים שהם כתר דמלכא ולהניחם על ראשי וזרועי הפגומים מאד, ולהתעטף בעטופא דמצוה בלבושין דמלכא, בקדשת הציצית הקדושים והנוראים. וכן בשאר המצות, כי המצות בעצמן קדושים ונוראים מאד מאד כל מצוה ומצוה. ולפני מי אני עושה המצוה, לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, אים ונורא ואדיר וכו', אשר לגדלתו אין חקר. ואם הייתי זוכה לדעת אמתי כל שהוא, בנדאי הנה גופל על פני בושא גדולה אפלו לעשות מצוה. ואפלו להושיט המאכל לפי, הנה ראוי שיהיה לי בושא גדולה, כי מאן דאכיל דלאו דיליה בהית לאסתכולי באפיה. מכל שפן וכל שפן שראוי שיהיה לי בושא ויראה גדולה לבלי לעשות שום עברה וחטא ופגם חס ושלום, כי עברה אינה שיכה לאיש ישראל כלל, כי נפשות כל ישראל בשרשם רחוקים מעברות לגמרי, ואין עברה שיכה לנפש ישראל כלל.

רבנו של עולם מלא רחמים, זפני להתקרב לצדיקים אמתים ולשמע מפיהם הקדוש חדושי ובאורי התורה, באפן שעל ידי זה יהיה נמשך עלי יראה ובושא גדולה מפניך. ותהיה יראתך על פני לבלתי אחרטא עוד כלל מעתה ועד עולם. ויהיה נמשך עלי תמיד היראה והבושא דקדשה שזכו כלל ישראל במעמד הקדוש בהר סיני בשעת קבלת התורה, כמו שכתוב: "ולבעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו".

רבנו של עולם מלא רחמים הרוצה בתשובה, הצופה לרשע וחרפץ בהצדקו. זפני ברחמיך שאזכה לראות בשתי וכלמתי באמת, עד שאזכה על ידי הבושא לשוב מעתה בתשובה שלמה לפניך באמת. "השיבני ואשובה כי אפה אלהי", השיבנו אבינו לתורתך וקרבתנו מלפנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. וזפני על ידי התשובה לחיים אמתים חיים נצחיים, כמו שכתוב: "החפץ אחרפץ

מות רשע נאם יי אלהים הלא בשובו מדרכיו וְחִיָּה, וְנֶאֱמַר: "כי לא אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הַמֵּת נֶאֱמַר יי אלהים וְהִשִּׁיבוּ וְחִיו".

וּבְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּזָכוֹת הַצְדִּיקִים הָאֲמֵתִיִּים שְׁנִזְכָּה לְחַיִּים נְצִחִיִּים, שְׁיִהְיֶה נְחִיָּה אֲצִלְנוּ הַשְּׁפָלוֹת שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם הַמְּלַבֵּשׁ אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל אָבָר וְאָבָר. כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים עָתָה הַשְּׁפָלוֹת וְהַעֲנֻוֹת הַזֹּאת נֶעְלַם וְנִסְתָּר אֲצִלְנוּ בְּבַחֲיַנֵּת מִתָּה, וְעַל כֵּן אֵין אָנוּ זוֹכִים לַעֲנֻוֹת אֲמֵתִיִּית לְהַרְגִּישׁ שְׁפָלוּתֵנוּ בְּאֶמֶת לְאֶמְתּוֹ כְּרְאוּי. וּבְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְחַיִּים אֲמֵתִיִּים חַיִּים נְצִחִיִּים, שְׁיִהְיֶה נִמְשָׁךְ עָלֵינוּ גַם עָתָה בְּחִיַּנֵּת תְּחִיַּת הַמֵּתִים, שְׁיִהְיֶה נְחִיָּה וְיִקוּם בְּתַחֲיָה, הַעֲנֻוֹת וְהַשְּׁפָלוֹת שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנוּ, הַמְּלַבֵּשׁ אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל אָבָר וְאָבָר.

אֲרוֹן יְחִיד הָעֲנוּ בְּאֶמֶת, וּבְנוּ לַעֲנֻוֹת אֲמֵתִיִּית כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב, שְׁנִזְכָּה לַעֲנֻוֹת בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת, שְׁעֲנֻוֹת כְּזֹאת הִיא בְּחִיַּנֵּת חַיִּי עוֹלָם הַבָּא, בְּחִיַּנֵּת תְּחִיַּת הַמֵּתִים, בְּחִיַּנֵּת חַיִּים אֲמֵתִיִּים וְנְצִחִיִּים שֶׁל כָּל אָבָר וְאָבָר, בְּחִיַּנֵּת בְּטוֹל בְּאֶמֶת אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא. עַד שְׁנִזְכָּה לְטַעַם גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּחִיַּנֵּת חַיִּי עוֹלָם הַבָּא, בְּחִיַּנֵּת עֲנֵג שְׁבַת בְּאֶמֶת, "לא אֲמוֹת כִּי אֶחְיֶה וְאֶסְפָּר מִעֲשֵׂי יְהוָה".

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, לַעֲצֵם גְּשָׁמִיּוֹתֵי וְרַב עוֹנוֹתֵי וּפְשָׁעֵי הָעֲצוּמִים, אֵין מְלָה בְּלִשׁוֹנֵי לְסִדֵּר תְּפִלָּה לְפָנֶיךָ עַל זֶה לְזָכוֹת לַעֲנֻוֹת אֲמֵתִיִּית, כִּי עֲנֻוֹת גְּדוֹלָה מִכָּלֵם. וּבְעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוּם דְּרָךְ מִדְּרָכֵי הַעֲנֻוֹת הָאֲמֵתִיִּית. כִּי כָּבֵד גְּלִיתָ לָנוּ שְׂאִין רְצוֹנְךָ בַּעֲנֻוֹת פְּסוּלָה, וְאֵין רְצוֹנְךָ שְׁיִהְיֶה הָאָדָם נִבְזֶה וְחָלַשׁ בְּדַעְתּוֹ בְּדַרְכֵי עֲבוּדָתוֹ. מִכָּל שְׁפָן שְׂאֵסוּר לְהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה חֵס וְשְׁלוֹם. רַק אֲדַרְבָּא כָּל אֶחָד צָרִיךְ לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ, וּלְשַׁמַּח אֶת עֲצָמוֹ, וּלְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל פַּעַם בְּכָל מִיּוֹן הַתְּחִיָּוֹת לְבָלֵי לִפְלֵ בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, כְּדִי שְׁלֵא לִיֵּאֵשׁ אֶת עֲצָמוֹ חֵס וְשְׁלוֹם. וְעַל פִּי רַב צָרִיכִין לְהַתְּחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ כְּנִגְדֵ כָּל

העולם כלו, לבל יוכל למנוע אותו שום מונע ומעכב. ועתה איך יזכה נבצר מדעת כמוני, להפיק דרכי הענוה באמת. כי שניהם היו בעוכרי, הן מדת הגאון וגסות הרוח הן ענוה פסולה, כי שניהם מזיקים הרבה, ואיך זוכין להנצל משני דרכים הרעים הפגומים האלה, ולזכות לענוה אמתית, לענוה של משה רבנו ושל כל הצדיקים הגדולים האמתיים, שענוה הזאת היא חיים נצחיים של עולם הבא, בחינת תחית המתים.

רבנו של עולם, מלפנו ואלהינו, האל הגדול הגבור והנורא, אשר לגדלתך אין חקר, ובכל מקום שאנו מוצאין גדלתך אנו מוצאין ענותנותך, למדנו והורנו איך לסדר תפלות ובקשות על זה, באפן שנוזקה לרצות ולפייס אותך, שתזכנו כלנו לענוה אמתית כרצונך הטוב באמת לאמתו.

רבנו של עולם צופה ומביט עד סוף כל הדורות, "מגיד מראשית אחרית". אתה יודע גדל הרחמנות שיהיה עלי ליום הדין הגדול והנורא, בעת שאתה עתיד להחיות מתים, שאז יהיה נפקד האדם על כל מעשיו שעשה בזה העולם, דבר גדול ודבר קטן, הכל יהיה נזכר לו אז. "כי את כל מעשה האלהים יביא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע". ואפלו אם אזכה מעתה לתשובה שלמה באמת, גם כן אני צריך רחמים רבים וישועות גדולות ליום הדין, לפי עצם רבוי פגמי ופשעי שפשעתי נגדך עד הנה, אבל עדין אני רחוק מתשובה שלמה, ועתה מה אעשה אבי שבשמים, הושיעני נא אבי מלכי וקדושי, יוצרי ובוראי ועושי, ותקנני בעצה טובה מלפניך, באשר אני שם עתה, באפן שאזכה מעתה להתעורר באמת בכח וגבורה וזריזות גדול לשוב אליך באמת, עד שאזכה לקום בתחית המתים לחיי עולם. כי אתה יודע, אשר כל פונתך בבריאתנו היה רק כדי שנוזכה לתכלית הזו, לחיים נצחיים של עולם הבא.

על כן חמל עלי ועל כל ישראל בחמלתך הגדולה, ועשה מה

שְׁתַּעֲשֶׂה בַחֲסֵדֶיךָ הַרְבִּים, בְּאִפֶּן שְׁנִזְכָּה לְבוֹא לְכָל מָה שֶׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, שְׁנִזְכָּה לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, וְלִרְאוֹת עֲצִמְנוּ עִמָּהֶם פָּנִים אֶל פָּנִים וְלִהְיוֹת בְּקִרְבָּתָם הַנּוֹרָאָה. וַיְהִי נִמְשָׁךְ עָלֵינוּ קִדְשָׁתָם וּפְרִישָׁתָם, עַד שְׁנִזְכָּה לְהִיּוֹת קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית כְּמוֹתָם. וְנִזְכָּה לְקַבֵּל מֵהֶם הַתְּנוּצָצוֹת הַמַּחֲיִין בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, וַיְהִי מִחֲנוּ וְשִׁכְלָנוּ הוֹלֵךְ וְגָדוֹל בְּתוֹרָתְךָ וּבְעִבוּדְתְךָ וּבְהַשְׁגַּת אֱלֹהוּתְךָ בְּאַמְתִּי, וְנִזְכָּה לְקַבֵּל מֵהֶם חֲדוּשֵׁי וּבְאוּרֵי הַתּוֹרָה. וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנִזְכָּה גַם אֲנַחְנוּ לְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים וּבְאוּרִים אֲמִתִּיִּים בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְבוֹשָׁה וַיְרָאָה גְדוֹלָה מִלְּפָנֶיךָ, וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמְתִּי, עַד שִׁיְהִיָּה נַחֲיָה אֲצִלָּנוּ הַשְּׁפִלוֹת וְהַעֲנָוָה שֶׁל מִשָּׁה רַבְּנוּ הַמְּלַבֵּשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד, בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר. וְנִזְכָּה גַם בְּעוֹלָם הַזֶּה לְטַעַם טַעַם שֶׁבֶת קֹדֶשׁ, שֶׁהוּא בְּחִינַת חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, חַיִּים אֲמִתִּיִּים חַיִּים נְצַחִיִּים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: טוֹעֲמִיָה חַיִּים זָכוּ, אֲשֶׁר חַיִּים כְּאֵלֶּה אֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל בְּשׁוּם גּוֹף וּבְשׁוּם יְשׁוּת, כִּי אִם כְּשִׁזְזוּכִין לְבוֹא לְתַכְלִית הַעֲנָוָה בְּאַמְתִּי לְהִיּוֹת כְּאֵין וּכְאֶפֶס.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵל חַי וְקַיִם, הַחַיִּינוּ וְקַיְמִינוּ, וּמִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ וְלִטּוּבָה בְּרַחֲמִים, וְזַכְּנוּ לְחַיּוֹת מַעֲפָה חַיִּים אֲמִתִּיִּים חַיִּים טוֹבִים וְאוֹרוֹכִים שֶׁהֵם בְּחִינַת חַיִּים נְצַחִיִּים שֶׁל עוֹלָם הַבָּא. "כְּחֵסֶדְךָ חַיְנִי, וְאֲשַׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ. תַּחֲיֵי נַפְשִׁי וְתַהַלֵּלְךָ, וּמִשְׁפִּטְךָ יַעֲזָרְנִי, תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שׁוֹבְעֵי שְׂמֵחוֹת אֶת פְּנֵיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נְצַח, יְהִי לְרִצּוֹן אֲמָרִי כִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי", אָמֵן נְצַח סְלָה וְעַד.

לו

מיוסר על תורה ע"ג בליקוטי מוהר"ן תנינא

אֲתָה יִצְרָתָ עוֹלָמְךָ מְקַדֵּם בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחֵרָתָ, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים זְכִיתָ אוֹתָנוּ וְנָתַתָּ לָנוּ אֶת תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה עַל יְדֵי מִשָּׁה נְבִיאָךְ נְאֻמָּן בֵּיתְךָ לְחַיּוֹתָנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה, לְמַעַן נִזְכָּה עַל יְדֵי

ליום שָׁפְלוּ טוֹב וְכָלוּ אָרֶץ, וּבַחֲסָדֶיךָ הָעֲצוּמִים הוֹסַפְתָּ לָנוּ חֲסָדִים וְטוֹבוֹת נִפְלְאוֹת וְנוֹרְאוֹת עַל יְדֵי כָּל הַצְּדִיקִים שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר, אֲשֶׁר כָּלֵם עָשׂוּ אֲזַנִּים לַתּוֹרָה מִשְׁמֶרֶת לְמִשְׁמֶרֶת. כַּמָּה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְמָקוֹם עֲלֵינוּ, עַד אֲשֶׁר זָכִינוּ גַם זָכִינוּ, לְחֲסָדִים רַבִּים וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים, "חֲסָדֵי דָוִד הַנְּאֻמָּנִים", אֲשֶׁר הוֹסַפְתָּ לָנוּ חֶסֶד וְטוֹב, וַתַּגְדֵּל חֲסָדְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ, לְהַחֲיֹת אֶת נַפְשֵׁנוּ, וְשִׁלַּחְתָּ לָנוּ מוֹשִׁיעַ וְרַב, "מְשִׁיחַ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְנֹעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל", הוּא דָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַחַי וְקַיִם, אֲשֶׁר כָּתַב לָנוּ סֵפֶר תְּהִלִּים הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, חֲמֵשֶׁה סְפָרִים כְּנֶגֶד חֲמֵשֶׁה חֲמֵשִׁי תּוֹרָה, מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ, מַה נָּשִׁיב לִי כָּל תַּגְּמוּלוֹהִי עֲלֵינוּ. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים גָּלִיתָ לָנוּ, אֲשֶׁר עַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים זוֹכִין לְתִשׁוּבָה, כִּי חֲפֵץ חֶסֶד אַתָּה, וְרוֹצֵה אֶתָּה בְּתִשׁוּבָתְךָ שֶׁל רְשָׁעִים וְאֵין אַתָּה חֲפֵץ בְּמִיתָתָם. עַל כֵּן הַקְּדַמְתָּ תְּרוּפָה לְמַכּוֹתֵנוּ, וְחֻנּוּנְתָּ אוֹתָנוּ בְּסֵפֶר תְּהִלִּים הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, הַפּוֹתַח לָנוּ כָּל שְׁעָרֵי רַחֲמִים, כָּל שְׁעָרֵי הַתִּשׁוּבָה, שֶׁהֵם חֲמֵשִׁים שְׁעָרֵי תִשׁוּבָה כְּנֶגֶד חֲמֵשִׁים שְׁעָרֵי בֵּינָה.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אָב הַרַחֲמָן, זַכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁנַזְכֶּה לַעֲסֹק בְּאֲמִירַת תְּהִלִּים כָּל יְמֵינוּ. וַתַּעֲזֹרְנִי אוֹתִי וְאֶת כָּל בְּנֵי בֵּיתִי בְּכָלִל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, שְׁאֲזַכֶּה בְּכָל יוֹם וְיוֹם לומר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל בָּלָב שְׁלֵם בְּאַמַּת, וְאֲזַכֶּה לְהַטּוֹת לְכַבִּי הַיָּטִב לְהַשְׁמִיעַ לְאָזְנֵי מַה שְׁאֲנִי מוֹצִיא בְּפִי, בְּאֶפֶן שְׁאֲזַכֶּה לְמַצּוֹא עֲצָמִי בְּכָל דְּרָגָא וְדְרָגָא בְּתוֹךְ פְּסוּקֵי תְּהִלִּים הַקְּדוֹשִׁים הַפְּלוּלִים מִכָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וּמִכָּל הַמְּדַרְגּוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, מִן תְּכִלִּית מְדַרְגָּה הָעֲלִיוֹנָה עַד תְּכִלִּית דִּיּוּטָא הַתַּחְתּוֹנָה, אֲשֶׁר כָּל הַנוֹפְלִים וְהַרְחוּקִים בְּתְכִלִּית הַרְחוּק כָּלֵם יְכוּלִים לְמַצּוֹא אֶת עֲצָמָם בְּתוֹךְ סֵפֶר תְּהִלִּים, וְכָל אֶחָד יְכוּל לְעוֹרֵר לְכַבּוֹ לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְהַשֵּׁם יְתַבְּרֶךְ עַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים, וְלִבָּא לְהַשְׁעֵר שֶׁל תִּשׁוּבָה הַשִּׁיף לוֹ, שֶׁהוּא מְכוּן כְּנֶגֶד הָאוֹת שֶׁלוֹ שֵׁישׁ לוֹ בְּמ"ט [בְּאַרְבָּעִים] חֲמֵשֶׁה אוֹתִיּוֹת שֶׁל שְׁמוֹת שְׁבַטֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם מ"ט אוֹתִיּוֹת כְּנֶגֶד מ"ט שְׁעָרֵי תִשׁוּבָה שְׁאֲנוּ צָרִיכִים לְשׁוֹב עַל יָדָם לְהַשֵּׁם יְתַבְּרֶךְ.

עד שזנקה על ידי זה שהשם יתברך ישוב אלינו בתשובה שלמה, לרחם עלינו בחסדים רבים ורחמים גדולים, לסייענו ולעזרנו בכל עת להתקרב אליו יתברך תמיד, מפל המקומות שנפלנו בהם, ולשוב אליו בתשובה שלמה, תשובה על תשובה תמיד.

אנא אבי אב הרחמן. כל דרכי עצותיך אשר גלית לנו על ידי צדיקיך האמתיים, בכלם פגמתי בהם הרבה כאשר אתה ידעת. אבל אני יודע [ומאמין] באמונה שלמה, שבאמת אי אפשר לקלקל עצותיך בשום אופן בעולם. על כן עדין אני עומד ומצפה לישועה שלמה בכל עת, שתקרבני אליך ותחזירני בתשובה שלמה לפניך, על ידי כל הדרכים והעצות הנפלאות והנוראות התמימות והפשוטות, אשר גלית לנו על ידי צדיקיך האמתיים, באופן שאזכה מעתה להיות כרצונך הטוב תמיד.

רבנו של עולם זכני להיות רגיל מאד באמירת תהלים הרבה בכל יום בכונה גדולה, בהתעוררות נפלא בכונת הלב באמת, עד שאזכה על ידי זה להרגיש פאב עוונותי, ולשוב עליהם בתשובה שלמה. ואזכה לשמחה גדולה על ידי אמירת תהלים, ולעורר עלי כל העשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים, שהם רפואת הבת מלך, שהיא כנסת ישראל, ונגינותי אנגן כל ימי חיי על בית יי בקול רנה ותודה, "כי טוב יי כי לעולם חסדו"

מלא רחמים, זכנו לצאת מגלות מצרים, ומפל הגליות של הנפש והגוף אשר כלם מכוונים בשם גלות מצרים. זכני שאזכה לטהר ולזכך ולגלות כל המ"ט שערי תשובה על ידי אמירת תהלים הכולל את כל "שמות בני ישראל הבאים מצרימה", שיש בהם מ"ט אותיות כנגד מ"ט שערי תשובה. ועל ידי זה תוציאני ממ"ט שערי טמאה ותכניסני בתוך מ"ט שערי קדשה, ותוציאני ממצר הגרון, שלא יהיה נחר גרוני, כי כבר קראתיך ממצר הגרון הרבה. הוציאני למרחב וזכני

והעלני מבחינת ארץ מצרים ממצר הגרון, עד שאזכה להרחיב פי ואתה תמלאהו בכל טוב אמת ונצחי, באפן שאזכה להתקרב ולשוב אליך בתשובה שלמה באמת בכל לב בגוף ונפש וממון. "השיבני ואשובה פי אתה אלהי", השיבנו אבינו לתורתך, וקרננו מלכנו לעבודתך, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. פי אתה צופה לרשע וחרפץ בהצדקו, ורוצה אתה בתשובה, כי לא תחפץ "במות המת כי אם בשובו מדרכיו וחקיה", ועד יום מותו תחכה לו, אם ישוב מיד תקבלו, "תשב אנוש עד דפא" עד דכדוכה של נפש, "ותאמר שובו בני אדם. שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמנו. השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו כקדם".

רבנו של עולם "זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה", זכור נא החסד הנפלא והנורא אשר עשית עמנו, אשר הוצאתנו ממצרים בכח גדול וביד חזקה, וגלית לנו אמתת אמונת אלהותך באור גדול ונפלא ונערב, ועשית אותות ומופתים גדולים ונוראים, כדי לגלות אלהותך ואחדותך וממשלתך אשר בכל משלה, ומאז, קרבת אותנו לך לעם קדוש והוצאת אותנו ממ"ט שערי טמאה, והכנסת אותנו במ"ט שערי קדשה, שהם מ"ט שערי תשובה הכלולים במ"ט אותיות שיש בשמות שבטי יה, וברחמיך הרבים צוית אותנו לספר כנגד זה מ"ט ימי הספירה, כדי לטהר נפשות עמך ישראל מזהמתם, למען נזכה על ידי מצות ספירת העמר לצאת מטמאה לטהרה, לצאת ממ"ט שערי טמאה ולכנס במ"ט שערי קדשה; רבנו של עולם מלא רחמים, זכנו בחסדיך העצומים לקיים מצות ספירת העמר בזמנו בקדשה גדולה ובהתעוררות נפלא ונורא, שנזכה להתעורר על ידי קדשת מצוה נוראה הזאת לשוב אליך באמת, ולצאת מכל טמאותינו, לבער מקרבנו כל מיני טמאות וזהמות שנדבק בנו על ידי מעשינו הרעים. רבנו של עולם רבנו של עולם, הושיענו בכל מיני ישועות. כי אתה יודע הכח של כל מצוה ומצוה, כמה גדול כחה להוציא אותנו

ממקומות שנפּלנו לשם בעוונותינו הרבים ולקרבנו אליך, ובפּרט מצוה הזאת של ספירת העומר, שהיא הכנה לקבלת התורה, שהיא תחלת התקוות ישראל לאביהם שבשמים. אשר נתת לנו מצוה הקדושה הזאת כדי לצאת ממ"ט שערי טמאה ולכנס למ"ט [לארבעים ותשע] שערי הקדושה. זכני במקום שאני שם עכשו, שאזכה לקיים מצוה הזאת בתכלית השלמות האפשרי לאיש כערפי לקיים מצוה הזאת. ואתה תמלא רחמים עלי, ותעזרני ותושיעני על ידי זה, ותוציאני מהרה מטמאה לטהרה, מחל לקדש, מיגון לשמחה, משעבוד לגאולה ומאפלה לאור גדול. עד אשר נזכה בחג השבועות הקדוש, ביום החמשים. שאתה תשוב אלינו, ותפתח לנו שער החמשים הקדוש, ותשפיע עלינו רחמים גדולים וחסד עליון משם, באפן שזוכה לתקן הכל ולשוב אליך באמת תמיד.

רבנו של עולם, צופה ומביט עד סוף כל הדורות, חושב מחשבות לבל ידח מקך נדח. אתה יודע תקף מרירות הגלות האחרון הזה, להיכן נפלנו וירדנו בעוונותינו הרבים, אשר ירדתנו עמקה יותר ממ"ט שערי טמאה. ובעוונותינו הרבים נאמר עלינו על עת צרה הזאת "ותרד פלאים אין מנחם לה". כי טבענו "ביון מצולה ואין מעמד" באנו במעמקי מים ושבילת שטפתנו, "הבט ימין וראה ואין לי מפיר, אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי", חזרתי על כל הצדדים וישועה רחקה ממני, ומה אומר וְעוֹנוֹתַי עָשׂוּ לִי מַה שָׁעָשׂוּ. "לולי תורתך שעשעני אז אבדתי בעיני", כי חסדך גדול עלינו והצלת נפשונו משאול תחתיה, כי האף אמנם זה הגלות האחרון הכביד, כי נפלנו וירדנו למקום שירדנו יותר ויותר מגלות מצרים, אבל זאת נחמתנו בעינינו כי אמרתך חיתנו, כי כבר הקדמת תרופה למכותנו. כי כבר נתת לנו תורתך הקדושה על ידי משה נביאך, אשר בגלות מצרים לא זכינו לזה עדין, ויצאנו משם קדם קבלת התורה כעבדא דכרח מרבוגיה, שזה גרם לנו מה שגורם לנו. אבל עתה כבר הפלאת חסדך

עֲמָנוּ, וְנִתַּתְּ לָנוּ כְּכֹר תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאָךָ נֶאֱמַן בְּיַתְדְּךָ, וְכִכְר זְכִינוּ שְׁהִיָּה לָנוּ כְּמָה וְכְמָה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וְגַם זְכִינוּ לְסַפֵּר תְּהִלִּים הַקְדוּשׁ עַל יְדֵי דָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל. אֲבָל הָאֱמֶת אֲנִי מוֹדֶה וּמְתוּבָה לְפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, כִּי אִף עַל פִּי כֵן עֲדִין אֲנִי מִבְּחוּץ לְגִמְרֵי, וְעֲדִין לֹא יֵצְאֵתִי מִן הַחַל אֶל הַקְּדוֹשׁ כָּלֵל. יוֹם יוֹם אוֹמֵר מַה יִּהְיֶה בְּסוֹפִי, "קְוֶה לְשָׁלוֹם וְאִין טוֹב, לַעֲת מִרְפָּא וְהִנֵּה בְעֵתָהּ". כִּלּוֹ כָּל הַקְּצִים שְׁהִיִּיתִי מְצַפֶּה לְהוֹשֵׁעַ בְּהֵם וְעֲדִין לֹא נוֹשְׁעֵתִי. וְלֹא דִי לִי בְּזֶה, כִּי אִם עוֹד הוֹסַפְתִּי חֲטָא עַל פֶּשַׁע, פֶּשַׁעִים עַל פֶּשַׁעִים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים אוֹי וְאֲבוֹי. לֹא יִדְעֵתִי נִפְשִׁי אִיךָ אֲנִי חַי בְּעוֹלָם בְּמִרְרוֹת דְּמִרְרוֹת כְּזֶה, בְּפִזּוֹר הַנֶּפֶשׁ מִרַמְּנוֹת כְּזֶה, בַּנְּפִילוֹת וְהַשְּׁלָכוֹת וְזִרְיוֹת כְּאֵלֶּה, אֲשֶׁר בְּכָל עֵת אֲנִי עוֹלָה שָׁמַיִם וְיוֹרֵד תְּהוֹמוֹת עֲמֻקּוֹת, וְהַשְּׁלַכְתִּי עֲצָמֵי מִשְׁמַיִם לְאָרֶץ מִתַּחַת אֲלָפִים וּרְכֻבוֹת פְּעָמִים בְּלִי מִסְפָּר, וּמְקַלְעִים אֶת נִפְשִׁי כְּמוֹ "בְּתוֹךְ כַּף הַקָּלֶע", עַד אֲשֶׁר אֶפְסוּ הַדְּבוּרִים וְהַצְּרוּפֵי אוֹתֵינוּ לְסַפֵּר מְצוּקוֹתַי וּמִרְרוֹתַי, אוֹי וְאֲבוֹי, כִּי נִכְסַפְתִּי עַל כָּל פָּנִים, לְקַרֵּר מִר רֹחֵי וּלְפָרֵשׁ שִׁיחֵתִי, וְגַם זֶה קָשָׁה וְכָבֵד עָלַי, יְדִי כְּבֹדָה עַל אֲנַחְתִּי, כִּי לֹא יִסְפִּיקוּ כָּל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיוֹת לְבָאֵר בְּהֵם עַד הֵיכָן מַגִּיעִים הַפְּגָמִים שְׁלָנוּ שֶׁל יוֹם אֶחָד, וְאֶפְלוּ שֶׁל שְׁעָה אֶחָד.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם "זֹאת נִחְמַתִּי בְעַנְיִי", מַה שְׁחִזְקוּ אוֹתָנוּ הַצְּדִיקִים אֱמֶתִיִּים בְּשִׁבְעָה מְשִׁיבֵי טָעַם, וְגָלוּ לָנוּ שְׁאִין שׁוֹם יְאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, עַל זֶה לְבַד תְּמַכְתִּי יְתְדוֹתִי, וְעַל כֵּחַם הַגְּדוֹל נִשְׁעַנְתִּי לְצַפּוֹת לִישׁוּעָה עֲדִין מִמְּקוֹם שְׁאֲנִי שָׁם. עַל כֵּן בְּכָל עֵת אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ מְלֹא רַחֲמִים, שְׁתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל דְּרָכֵי עֲצוּתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר גְּלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים, אֲשֶׁר כָּל עֲצָה וְעֲצָה יֵשׁ לָהּ כֵּחַ לְעֹזֵר וּלְהוֹשִׁיעַ גַּם אוֹתִי. וְאִם בְּעוֹנוֹתַי הַרְבִּים קִלְקַלְתִּי כָּלֵם, אֲנִי יוֹדֵעַ וּמֵאֲמִין שְׁיֵשׁ לְךָ עוֹד רַחֲמִים רַבִּים וְהַצְּלוֹת וִישׁוּעוֹת וְעֲצוֹת נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר גְּלִיתָ לָהֶם לְבַד, אֲשֶׁר לֹא גָלוּ אוֹתָם עֲדִין בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר עַל יָדָם יֵשׁ לִי תִקְוָה עֲדִין,

שְׁאֲזָכָה לְשׁוֹב אֵלַיךָ וְלִהְתַּחֵיל מִחֲדָשׁ לְקַיִם עֲצוּתֶיךָ הַקְדוּשׁוֹת כְּלָם בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה, בְּאֶפֶן שְׁאֲזָכָה לְתַקֵּן הַכֹּל בְּחַיֵי מְהֵרָה וְלִהְיוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב תָּמִיד.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם "בְּלַעֲדֵי אַחֲזָה אֶתְּה הוֹרְנֵי", כִּי "אֲנִי בֵּעַר וְלֹא אָדַע, בְּהֵמוֹת הָיִיתִי עִמָּךְ", וְאִם אֲמַנֵם בְּעוֹנוֹתַי הָרַבִּים פְּגַמְתִּי וְקִלְקַלְתִּי הַרְבֵּה בַמָּה שֶׁיִּדְעַתִּי שֶׁהוּא נֶגֶד רִצּוֹנְךָ, כִּי חָטָאתִי עִוְיָתִי וּפְשַׁעַתִּי הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה מִנְעוּרַי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וּפְגַמְתִּי וְקִלְקַלְתִּי הַרְבֵּה מְאֹד. עִם כָּל זֶה, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים גְּלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי צְדִיקְךָ הָאֲמִתִּיִּים, כִּי "אֶתְּה יְיָ אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד", אֲשֶׁר אֵין אָנוּ יוֹדְעִים כָּלֵל, כִּי לְגְדֻלַּתְךָ אֵין חֶקֶר, אֲשֶׁר אֶפְלוּ נִפְיִלְתָנוּ אֵיךְ שֶׁנִּפְלָנוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְהִיכֵן שֶׁנִּפְלָ אֶף עַל פִּי כֵן גְּדֻלַּתְךָ שֶׁגָּבָה מְאֹד, אֲשֶׁר יֵשׁ עֲנִיָן שֶׁשָּׁם נִשְׁתַּנָּה הַכֹּל לְגַמְרֵי לְטוֹבָה, כִּי אֵין אֶתְּנוּ יוֹדְעִים עַד מָה, וְעַל זֶה לְבַד אֲנִי נִשְׁעָן וְנִתְלָה וְנִסְמָךְ עֲדִין, כִּי חֲסָדֶי יְיָ לֹא תִמְנוּ, וְלֹא כָלוּ רַחֲמֵי לְעוֹלָם.

מְלֵא רַחֲמִים, זַכְּנֵי לְהַרְבּוֹת בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים בְּכּוֹנֵה גְדוּלָה וּבְהַתְעוֹרְרוֹת נִפְלָא בְּלֵב שְׁלָם, עַד שְׁאֲזָכָה שֶׁתִּשְׁפִּיעַ עָלַי בְּכָל עֵת הָאָרֶה וּקְדוּשָׁה גְדוּלָה מִשְׁעַר הַחֲמֻשִׁים שֶׁל הַקְדָּשָׁה שֶׁהוּא כּוֹלֵל כָּל שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה, בְּאֶפֶן שֶׁתּוֹצִיאֵנִי מִהֵרָה מִכָּל הַחֲמֻשִׁים שְׁעָרֵי טְמֵאָה וְתַכְנִיסֵנִי לְכָל הַחֲמֻשִׁים שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעָן כִּי אִם עָלֶיךָ אֲבִינוּ שֶׁבְּשִׁמְיֵם, כִּי לִית אֶתְּר פְּנוּי מִנֶּךָ. עֲזָרְנוּ נָא מַעֲתָה, וְהוֹשִׁיעֵנו יִשׁוּעָה שְׁלֵמָה כְּנֹאֶה לָךְ, בְּאֶפֶן שְׁאֲזָכָה לְהַתְחַדֵּשׁ לְגַמְרֵי, שְׁאֲעֲזוֹב דְּרָכֵי הָרַע וּמִחֲשָׁבוֹתַי הָרַעוֹת לְגַמְרֵי וְלֹא אָשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה. "לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן תִּדְשׁ בְּקִרְבִּי", וְאֲזָכָה מְהֵרָה עַל יְדֵי אַמִּירַת תְּהִלִּים לְבוֹא וְלִהְגִיעַ לְהָאוֹת וְהַשְׁעַר שֶׁל תְּשׁוּבָה הַשְׂיָךְ לְנַפְשִׁי כְּפִי שֶׁרַשׁ נִשְׁמַתִּי בְּמִ"ט אוֹתִיּוֹת שְׁבֻטֵי יְהוָה, בְּאֶפֶן שְׁאֲזָכָה לְשׁוֹב אֵלַיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שְׁלָם, וְלַעֲבֹדְךָ בְּאַמֶּת בִּירְאָה וּבְאַהֲבָה "בְּשִׁמְחָה וּבְטוֹב לֵב מְרֵב כָּל הַשִּׁבְנֵי וְאֲשׁוּבָה כִּי אֶתְּה אֱלֹהֵי. הַשִּׁבְנוּ יְיָ

אליך ונשובה חדש זמינו בקדם. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך יי צורי וגואלי". אמן ואמן.

לז

מיוסר על תורה ע"ד בליקוטי מוהר"ן תנינא

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, עושה נסים ונפלאות
בכל דור ודור, הרב את ריבנו והדן את דיננו והנוקם את נקמתנו,
המשלם גמול לכל אויבי נפשנו והנפרע לנו מצרינו. שתרחם עלינו
ברחמיך הרבים ותעזר לנו בישועתך ונפלאותיך הנוראות, שנזכה
לקבל ו"לקיים את ימי הפורים הקדושים בזמניהם" כראוי, שנזכה
לקיים כל המצוות הקדושות הנוהגות בפורים בקדשה ובטהרה גדולה,
"בשמחה ובטוב לבב", בגילה ברנה בדיצה וחדוה רבה ועצומה מאד,
עם כל פרטיהם ודקדוקיהם וכונותיהם ותרי"ג מצוות התלויות בהם.

רבנו של עולם כבר גלית אזנינו שכל הנסים והנפלאות שעשית
לאבותינו אשר עליהם נקבעו הימים טובים הקדושים, כלם נעשים
ונתגלים ומאירים בכל דור ודור בכל אדם ובכל זמן, ואנו צריכין
להמשיך קדשת פורים וקדשת כל הימים טובים, והארת הנסים
ונפלאות שנעשו אז, בכל שנה ושנה בכל דור ודור ובכל אדם ואדם
בפרטיות. ובכן באתי לפניך עושה נסים ונפלאות בכל דור ודור,
ובכל יום ובכל עת ובכל שעה, למדני והורני וחסני ונפני שאזכה
לשמחת פורים בשלמות באמת, שאזכה לשמח מאד מאד בכל לב
ונפש בימי הפורים הקדושים בכל שנה ושנה בשמחה שאין לה קץ.
עד שאזכה על ידי השמחה והקדשה של פורים להמשיך עלי ועל
כל ישראל הקדשה והטהרה הנמשכת מהפרה אדמה שמטהרת
מטמאת מת, אשר צוית עלינו לעסק בקריאת הפרשה הזאת של פרה
אדמה אחר פורים, וגלית לנו שעל ידי פורים זוכין לטהרת הפרה
אדמה, למען נזכה להיות טהורים לקבל קדשת הקרבן פסח בזמנו.

רבונו של עולם, אתה יודע שבעצם ירידתנו ונפילתנו בעמק הגלות המר הזה, ועצם ורבוי צרות הנפש שעוברים על כל אחד מישראל ועלי בפרטיות, ועצם ורבוי המצולות ים השוטפים עלי, ורודפים אותי מאד מאד מכל הצדדים, ובצרה גדולה אני מאד מאד בלי שעור וערף, ואיני יודע שום פתח תקוה לתקן ולהנצל מכל זה, הן על כל אלה אני צריך עתה נסים נפלאים וישועות גדולות ונוראות, באשר עשית עם כלל ישראל לדורות עולם נסים נפלאים ונוראים אשר לא היו כמותם, בימי מרדכי ואסתר כשעמד עליהם המן הרשע ימח שמו וזכרו וכו', אשר גם זה של פורים גדול מכל הנסים שעשית עמנו מעולם, באשר הודעת לנו על ידי חכמיך הקדושים זכרונם לברכה, וכל המועדים יהיו בטלים וימי הפורים לא נבטלים. ובתחלה היו כל ההתחלות מפסח, כי כל המועדים הם זכר ליציאת מצרים, ועכשו וכו'.

רבונו של עולם מריה דעלמא כלא, אדון הנפלאות מצמיח ישועות, אתה יודע האמת, שכל הנסים והנפלאות שעשית עמנו ביציאת מצרים ובמלחמת עמלק בימי משה ובימי מרדכי ואסתר, וכל הנסים ונפלאות שעשית עמנו בימי חנכה ובכל דור ודור, עקר הגס והישועה הוא ישועת הנפש. כי עקר הקנאה והשנאה, של כל צרינו ורודפינו בגשמיות ורוחניות, הוא רק על אשר אנו מאמינים בך יי אלהינו, ומשתוקקים לילך בדרךך הקדושים ולקיים מצוותיך הנוראות, ולגלות ולפרסם אמתת אמונת אלהותך והשגחתך וממשלתך בעולם, אשר רק בשביל זה לא אחד בלבד עמד עלינו לכלותנו אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם. ועל כן עקר הגס והישועה מכל הצרות הוא מה שאתה מקנא קנאתך ואתה עושה נסים ונפלאות, כדי לקיים התורה והמצוות לכל יתבטלו מן העולם חס ושלום כרצון השונאים והכופרים ימח שמם, שכלם הם מסטרא דהמן ועמלק ימח שמו.

ועתה מה אומר לפניך יושב מרום, ומה אספר לפניך שוכן שחקים, אם אחרי כל הנסים והנפלאות האלה אני בעצמי רודף את עצמי יותר מכל השונאים, כי לא התגברתי נגד תאוותי, אף גם המשכתי עלי את היצר הרע, ועשיתי מה שעשיתי, עד אשר הבאתי עצמי בידים בצרות האלה צרות נפשי, אשר הם קשים ומרים מכל הצרות כי אין צרה בצרות הנפש, כי זהו הרחמנות הגדול מכל הרחמנות להוציא נפש מישראל מעוונות ופגמים.

רבנו דעלמא כלא יחיד קדמון, "י אלהים אמת", אתה לבד יודע להיכן נוגעים דברי אלה, כי באמת בער אני ולא אדע תקף הנס של פורים בגשמיות ורוחניות, ובפרט איה לזכות להמשיך עלי תקף הנס והישועה הזאת. אבל אתה לבד יודע הכל, ואתה מרמז לי מרחוק להתקרב אליך בכל עת, בכמה מיני התנוצצות ורמזים רבים בלי שעור, ואני בעצם קשיות ערפי עדין לא שבתי מטעותי, אבל זאת נחמתי בעניי המר מה שעדין אני מתעקש עוד לדבר דבורים כאלה לפניך, ולצפצף אמרתי מעפר אליך, ולצפות עדין לרחמיך וישועתך.

רבנו של עולם אתה לבד יודע תקף הנס שהיה אז בימי מרדכי ואסתר שזכו לנצח מלחמת המן עמלק, למחות שמם וזכרם מן העולם, ואיך זכו להמשיך על ידי זה הארה נפלאה וישועה נוראה בכל דור ודור. ואיך עתה כל חיותנו ותקנותנו לצאת מגלותנו בגוף ונפש, הוא רק על ידי תקף הנס הזה. כי אנו עומדים ומצפים לישועתך באשר עזרתם אז להכניע ולשבר קלפת המן עמלק לעקר ולבטל ולהכניע זממתו הגדולה, ולגלות אמונת השגחתך בעולם, ולחזור ולקיים ולקבל מחדש קדשת תורתך הקדושה. כן תעמד בעזרתנו סלה בכל דור ודור, עד אשר תנצח המלחמה בשלמות למחות זכר עמלק לגמרי ולהעביר רוח הטמאה מן הארץ, ולהשיבנו אליך באמת ולהוציאנו מגלותנו המרה. על כן באתי לפניך אדון

הנפלאות שתשים לבך לגדל צרות נפשנו ותביט בענינו ועמלנו, ואל תביט במעללנו, ותעשה עמנו נסים נפלאים ונוראים, נסים של פורים, באפן שתסבב סבות לטובה, שנזכה לשוב אליך בחיינו חיש קל מהרה, ולא נשוב עוד לכסלה.

רבנו של עולם מחיה מתים, "אלהים חיים ומלך עולם". רחם עלינו והחיינו וקיימנו, וקדשנו וטהרנו מטמאת מת שהיא אבי אבות הטמאה, שהם הרהורי נאוף שהתגברו והתפשטו בעולם מאד, עד אשר "טבענו ביון מצולה ואין מעמד" באנו במעמקי מים ושבלת שטפתנו. זכנו בכח קדשת מצות פורים שנזכה לקבל ולהמשיך עלינו קדשת וטהרת הפרה אדמה תמימה, לטהרנו באמת מטמאת מת בעולם הזה ובעולם הבא. ואזכה על ידי זה לקבל חג הפסח הקדוש, זמן חרותנו, בקדשה גדולה ובשמחה רבה ועצומה. ונזכה ברחמיך לקיים כל המצוות של פסח בקדשה גדולה ובשמחה וחדוה רבה. ותעזרנו ותושיענו ותשמרנו ברחמיך הרבים, ממשהו חמץ ושאר שלא ימצא בגבולנו ובךשותנו משהו דמשהו שאר וחמץ כל ימי הפסח. כי גלוי וידוע לפניך רבנו דעלמא כלא, שאי אפשר לבשר ודם בעצמו להיות נזהר ממשהו חמץ, אם לא על ידי ישועתך ורחמיך. רחם עלינו ברחמיך הרבים, גואל חזק, רחמן אמת, ושמרנו והצילנו ממשהו חמץ כל ימי הפסח הקדושים, ותעזרנו ותזכנו לצאת מעבדות לחרות מיגון לשמחה, מאכל ליום טוב מאפלה לאור גדול. ונזכה לסדר הסדר של פסח בהתעוררות גדול ובהתלהבות נפלא ובשמחה רבה ועצומה. ונזכה שייבאו עלינו ויאירו בנו בהארה נפלאה כל המחין דגדלות וקטנות המאירין בפסח באור גדול ונפלא ונורא.

מלא רחמים, עזרנו והושיענו לקיים המצוות של פורים בקדשה ובשמחה גדולה כל כך, עד שנזכה על ידי זה להיות נזהרים באמת ממשהו חמץ בפסח, ולקיים כל המצוות הנוראות של פסח בקדשה גדולה ובשמחה נוראה ועצומה. רחם עלינו למען שמך, וזכנו עתה

לפעל בקשתינו ברחמים אצלך, עזרנו והושיענו על פי התורה הזאת לשוב ולהתקרב אליך מהרה באמת, הושיענו מכח קדשת הגנס והישועה הנפלאה של פורים, שנזכה להתהפך מעתה מרע לטוב, ונזכה לצאת מיגון לשמחה ומאפלה לאור גדול:

ועזרנו והושיענו להתענות תענית אסתר קודם פורים בקדשה גדולה, ולומר סליחות בכונה גדולה, ולצעק ולזעק אליך מאד מאד. ותפתח את לבבי שאזכה להרגיש כאב עוונותי באמת בלבי, ועצם צרת נפשי אשר אין לשער, עד שאזכה לזעק זעקה גדולה ומרה כראוי לי לזעק לפי רבוי עוונותי ופשעי העצומים, ופגמי הגדולים והרבים מאד, עד אשר יתעוררו רחמיך עלי באמת, ותמהר להושיעני ולגאלני ממני בעצמי, ותעשה את אשר בחקיך אלה ואת מצותיך אשמור באמת ובלב שלם. אבי מלכי יוצרי ובוראי ועושי, הורני הדרך איך להתחיל מבחינת קדשת פורים, כאשר רמזת לנו על ידי חכמיך הקדושים, עזרני בדרך גס וישועה נפלאה ונוראה, בדרך חדוש נפלא ונורא, באפן שאזכה מעתה לשוב אליך בתשובה שלמה באמת. ואזכה להתחיל מחדש התחלה שלמה ואמתית בכל לב ונפש בעבודתך באמת, ותורני ותלמדני באמת ממה להתחיל ובאיזה דרך ועצה אזכה לשוב אליך באמת.

רבנו של עולם, "גדל העצה ורב העלילה", תקנני בעצה טובה מלפניך, והושיעני מהרה למען שמך, באפן שאזכה מעתה לתשובה שלמה באמת כל ימי חיי, ולא אסור מעתה מרצונך ימין ושמאל. ואזכה ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה, ולקיים כל המצוות וכל הדברים שבקדשה, ולעשות כל דבר ודבר במועדו ובזמנו, והכל אעשה יפה בעתו בקדשה ובטהרה גדולה, ותחזקני בשמחה וחדוה תמיד. ואזכה בכח הצדיקים האמתיים לגרש ולבטל ממני ומכל ישראל קלפת המן עמלק ימח שמו, ולהמשיך עלי קדשת הגנס והישועה של פורים.

ותרחם עלינו בכל יור ודור ובכל שנה ושנה, שנזכה לשמח מאד מאד בימי הפורים בשמחה גדולה וחדנה רבה ועצומה. ונזכה לקיים מצות קריאת המגלה בקדשה ובטהרה גדולה ובשמחה רבה ועצומה. ונזכה להתבונן גדל עצם הגס הנפלא והישועה הנוראה והעצומה הזאת, ולפרסומי נסא בפני כל עם ועדה, ונזכה לקיים מצות "משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים" ומצות סעודת פורים בשלמות גדול ובשמחה רבה ועצומה. ונזכה לקיים מצות השכרות של פורים באשר צונו חכמינו זכרונם לברכה. ותעזרנו ותשמרנו שלא נזיק לנו השתיה והשכרות של פורים כלל לא בגוף ולא בנפש, ולא נזיק שום אדם ולא שום דבר על ידי השכרות. רק נזכה על ידי השכרות של פורים לבא לתוך שמחה גדולה וחדנה רבה ועצומה מאד, לתוך שמחה של פורים, אשר אז מאיר הארה נפלאה ועצומה שהוא הארת מרדכי, אשר אין דגמתה בכל ימות השנה.

ואזכה להיות שמח בכל לב, ולשמח גם אחרים, לשמח כל ישראל עמך בשמחת פורים בחדנה רבה ועצומה מאד מאד, נגילה ונשמחה בישועתך בשמחה אמתיית באפן שיהיה לך לנחת ולרצון, ותקבל שעשועים גדולים משתיתינו ושמחותינו בפורים הקדוש. ונזכה גם עתה בכל שנה ושנה להגס הגדול והישועה הנפלאה של פורים, להכניע ולגרש ולעקור ולבטל מאתנו קלפת המן עמלק וזממתו הגדולה ולמחות שמו וזכרו מן העולם, ולטהר עצמנו מזממתו בקדשה ובטהרה גדולה, ולהמשיך עלינו קדשת מרדכי ואסתר. ונזכה להמשיך שמחת פורים על כל השנה כלה, לשמח תמיד בך בשמחה וחדנה רבה באמת. ועל ידי זה נזכה לקדשת וטהרת הפרה אדמה, ולקדשת פסח באמת. ונזכה להיות בשמחה תמיד, ויקיים בנו מקרא שכתוב: "כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי".

לח

מיוסד על תורה ע"ז בליקוטי מוהר"ן תנינא

יְהי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּהֲיֶה בְּעֶזְרִי וְתוֹשִׁיעֵנִי
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים, וְתוֹכְנֵנִי לְשִׁבְרַת תַּאֲוֹת אֲכִילָה
לְגַמְרִי, שְׂאֵזְפָה שְׁתַּהֲיֶה אֲכִילָתִי וְשִׁתְיָתִי בְּקִדְשָׁהּ וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה, בְּעֵתוֹ
וּבְזַמְנוֹ "בַּמִּדָּה וּבַמִּשְׁקָל וּבַמִּשׁוּרָה", כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמְתּוֹ. וְאֵזְפָה
לְהַמְשִׁיךְ עָלַי תְּמִיד הַיְרָאָה הַקְּדוּשָׁה הַנִּגְשָׁת וּבָאָה אֶל הָאָדָם לְעַת
הָאֲכֹל דִּיקָא. וְאֵשֵׁב עַל הַשְּׁלֶחֶן בְּשַׁעַת סְעוּדָה בְּאִימָה וּבְיִרְאָה גְדוֹלָה
מִפְּנֵיךָ תְּמִיד. וְעַל יְדֵי זֶה תוֹכְנֵנִי בְּחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים לְהַמְתִּיק וּלְבַטֵּל
כָּל מִינֵי צַעַר וְיִסּוּרִים, וְכָל הַדֵּינִים שְׂבָעוּלָם. מְעַלִּי וּמַעַל כָּל בְּנֵי בֵיתִי,
וּמַעַל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת כָּל עֲמָלָנוּ וְלַחְצָנוּ, אֶת
כָּל מִינֵי צַעַר וְיִסּוּרֵי הָעוֹבְרִים עָלֵינוּ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל יוֹם
וְיוֹם, וּבְעֶצֶם שְׁפָלוֹת דַּעְתָּנוּ, קָשָׁה לָנוּ לְסַבֵּל הַצַּעַר וְהַיִּסּוּרִין שֶׁל כָּל
יוֹם וְיוֹם.

רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ, וְזַכְּנוּ לְהַתְעוֹרֵר מֵעַתָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ
קִדְשָׁתְךָ הָעֲלִיּוֹנָה, וְנִזְכָּה כְּלָנוּ לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ יְרֵאת שָׁמַיִם בְּאַמְתּוֹ,
וְתַהֲיֶה יְרֵאתְךָ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחֲטָא. וּבְפִרְט בְּשַׁעַת אֲכִילָה תוֹכְנֵנוּ
וְתוֹשִׁיעֵנוּ לְאָכֹל בְּקִדְשָׁהּ וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה עַד שְׂנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ
תְּמִיד בְּשַׁעַת הָאֲכִילָה אֶת הַיְרָאָה הַקְּדוּשָׁה הַנִּגְשָׁת וּבָאָה אֶל הָאָדָם
אֲזוּ. וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְבַטֵּל וּלְהַמְתִּיק כָּל מִינֵי צַעַר וְיִסּוּרִין וְכָל
הַדֵּינִים שְׂבָעוּלָם מְעַלִּינוּ וּמַעַל כָּל עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְדֵי זֶה תוֹכְנֵנוּ
לְעֵלוֹת מִבְּחִינַת מְדֻרְגָת חַי לְמְדֻרְגָת אָדָם דְּקִדְשָׁהּ בְּאַמְתּוֹ, שֶׁהוּא גָדֵר
מְדֻבָּר. וְנִזְכָּה לְדַבּוֹר דְּקִדְשָׁהּ תְּמִיד. וְתוֹכְנֵנוּ לְעֵלוֹת בְּכָל פְּעַם מְדֻרְגָא
לְדַרְגָא עַד שְׂנִזְכָּה לְעֵלוֹת וּלְהַפְלִיל בְּבַחֲבִינַת אָדָם הָעֲלִיּוֹן, שְׂנִזְכָּה
לְבַחֲבִינַת שְׂכִינָה מְדֻבָּרַת מִתּוֹךְ גְּרוּגְנוֹ.

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הַקְּשִׁיתִי לְשִׂאוֹל, אֲבָל לְפִי גֵדֵל רַחֲמֶיךָ וְחֲנִינוּתְךָ,
אֵין שׁוֹם דְּבָר רַחוּק. כִּי בְּאַמְתּוֹ יְדַעְתִּי אֲשֶׁר לְפִי שְׁפָלוֹת פְּחִיתוֹת,

מדרגתי, אין לי פה לדבר ולבקש אפלו על דבר קטן שבקטנים, ואין שום דבר קדשה שבעולם שלא יהיה עצום ונשגב ומרומם ומרחק ממני בתכלית ההתרחקות וההתרוממות אשר אי אפשר לבאר. אבל כבר שמענו מרחוק גדלתך וענותנותך ורחמיך וחסדיך הרבים בלי שעור, ומעט ראיתי בעיני. על כן יש לי גם כן תקנה ופתחון פה לשאול ולבקש ממך אפלו על המדרגה הגדולה שבגדולות, כי אין דבר נמנע ממך, וממך לא יפלא כל דבר, "הן כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה". ורק בשביל זה בראת עולמך כדי להראות טובך ורחמיך וחסדיך לכל החפצים ומשתוקקים לקבלם, וכל מה שאני רחוק וחיב ביותר, יתגלה ביותר על ידי דיקא רב טובך וחסדיך וחינותיך אשר זהו עקר גדלתך, ובשביל זה בראת כל העולמות כלם. כי לא יתגלו נוראות נפלאות טובך וחסדיך על ידי שאפה גומל חסד וטוב לצדיקים אמתיים העובדים אותך באמת כל ימי חייהם במסירות נפש באמת, כי הם זוכים למה שזוכים על ידי מעשיהם הטובים. אבל באיש כמוני יתגלו דרכי טובך וחסדיך ורחמיך וחינותיך הנוראים ונפלאים ונשגבים מפל השכליות בלי שעור וערך ומספר, כשתקרר מרחק ופגום וחיב כמוני אליך תתברך, "כי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי", עזרני עוזר דלים, הושיעני בעל הישועות, "אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי".

לט

מיוסר על תורה ע"ח בליקוטי מוהר"ן תנינא

"ואתחנן אל יי בעת ההיא לאמר. אדוני אלהים אתה החלת להראות את עבדך, את גדלך ואת ידך החזקה, אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתיך. אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן הקר הטוב הזה והלבנן". רבוננו של עולם

מלא רחמים, חונן את מי שאינו ראוי לחון, מרחם את מי שאינו ראוי לרחם, עושה חסד חנם בכל דור ודור. וכבר עשית חסדים רבים בכלליות ובפרטיות בכל דור ודור, עד הנה עזרונו רחמיך ולא עצבונו חסדיך, וגם עמי השפל והנבזה גמלת חסדים וטובות רבות בלי שעור וערך ומספר. ואלו פי מלא שירה כים ולשוני רנה כהמון גליו וכו', לא אספיק כל ימי להודות לך ולשבחתך ולפארתך ולכרךך ולקדש את שמך, להודות ולהלל ולספר אחת מני אלהי אלהים ורבי רבבות פעמים הטובות נסים ונפלאות וחסדים רבים ועצומים חסדי חנם אשר עשית עמי מעודי עד היום הזה. מה אומר ומה אדבר, "במה אקדם יי אפך לאלהי מרום", ומאיזה אוצר מתנת חנם אשר גמלת עמי אתחיל לדבר תחלה, כי כל חסד וחסד אשר עשית עמי החוטא והפגום, הוא אוצר מלא מתנות חנם אשר בחסדיך הרבים חזקתני בתשוקת אמונתך, וזפיתני להיות בכלל ישראל עבדיך אשר בהם בחרת, ועזרתני בכל עת לחטף מזה העולם העובר כמה וכמה נקודות טובות, אשר זפיתני ברחמיך בכל יום ובכל עת לעסוק מעט בתורה ותפלה, ולקיים כמה מצוות, ולפרוש ולבדל מכמה עברות. והיית בעזרי לבלי לילך בעצת רשעים, ולבלי לעמוד בדרך חטאים, ולבלי לישב במושב לצים. והכנסת בי בכל עת להשתוקק ולכסף ולהתגעגע אליך, ולהתחבר ליראיך ותמימיך. מה רב טובך אשר עשית עמי בתוך כלליות ישראל עמך, אשר נתת לנו מתנות טובות כאלה, מתנות יקרות כאלה, שהיו גנוזים בבית גנזיך מעולם, עד שבא מושיע ורב, נאמן בידך משה רבנו עליו השלום, והביא לנו חמדה גנוזה שעשועים יום יום, אשר אין ערך אליה, "וכל חפצים לא ישוו בה, רבות עשית אתה יי אלהי" עם כלליות ישראל, ועם כל אחד ואחד בפרטיות בכל יום ויום, "נפלאותיך ומחשבתך אלינו אין ערך אליך, אגידה ואדברה עצמו מספר". ועל כלם יתברך ויתרום ויתנשא שמך מלפניו תמיד לעולם ועד, נודה לך ונספר תהלתך, על חיינו המסורים

בַּיָּדָךְ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקֻדוֹת לָךְ, וְעַל נַסִּיךְ שְׁבָכָל יוֹם עַמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׁבָכָל עֵת, עָרַב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֲסֵדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קוִינּוּ לָךְ.

וְעַתָּה אֲשֶׁר בָּאתִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֹא חֲסֵדֵי חַנּוּם תָּמִיד. חַנּוּנֵי מְאוּצָר מִתְּנַת חַנּוּם, וְזַנְנֵי לַעֲלוֹת לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל חֵישׁ קַל מִהֲרָה בְּשָׁנָה הַזֹּאת, אוֹלֵי אֲזָכָה לְקַבֵּל שֵׁם קִדְשָׁה וְטַהֲרָה מֵעַשׂוֹר קִדְשׁוֹת הַכְּלוּלוֹת שָׁם, בְּאִפְּן שְׂאֲזָכָה מֵעַתָּה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וּלְקִדְשׁ וּלְטַהֵר עֲצָמֵי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וּלְזַכּוֹת לִירְאֵת שָׁמַיִם בְּאַמֶּת.

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵין לִי "פֶּה לְדַבֵּר וְלֹא מִצַּח לְהַרִים רֹאשׁ", רַק בָּאתִי כְּעַנִּי בַּפֶּתַח, הַחֵיב וְהַחוּטֵא וְהַפּוֹשֵׁעַ, שׁוֹאֵל וּמִבְקֵשׁ בְּדַעַת מְבַלְבֵּל וּבְלִשׁוֹן עֲלֻגִים, מִתְּנַת חַנּוּם לְבַד, בְּכַח וּזְכוּת הַצַּדִּיקִים הַגְּדוּלִים שְׁזָכּוּ לְבוֹא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מְנִיעוֹת רַבּוֹת, וְזָכוּ לַחֲתוּר וּלְהַמְשִׁיךְ הָאוּצָר מִתְּנַת חַנּוּם עַל כָּל בְּאֵי עוֹלָם. בְּזַכּוֹתָם וְכַחֵם לְבַד תְּמַכְתִּי יְתִדוֹתֵי, לְבֹא לְפָנֶיךָ עֲתָה גַם עֲתָה, לְשֹׂאוֹל וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ מִתְּנַת חַנּוּם, שְׂתַחַנְנֵי מִהָאוּצָר מִתְּנַת חַנּוּם, הַפְּתוּחַ וְעוֹמֵד לְפָנֵי הַצַּדִּיקִים הַקְּדוּשִׁים. מִשֵּׁם תַּחֲנַנִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֲסֵדֶיךָ הַגְּדוּלִים, וְתַעֲשֶׂה אֵת אֲשֶׁר בְּחַקֶּיךָ אֵלֶיךָ וְאֵת מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁמּוֹר מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

וְתַזְכְּנֵי וְתוֹרְנֵי וְתַלְמִדֵי הַדֶּרֶךְ וְהַנְּתִיב וְהַעֲצֶה, בְּאִפְּן שְׂאֲזָכָה חֵישׁ קַל מִהֲרָה לְעֵבֶר וּלְדַלֵּג עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲפוּבִים וְהַסְּכָסוּכִים וְהַבְּלוּלוֹת הַמוֹנְעִים אוֹתִי מִלְּבֹא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, הֵן מְנִיעוֹת מִחַמַּת מְמוֹן, הֵן שְׂאֵר כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, וּבַפְּרָט כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת הַמַּחַ, הַכּל כְּאֲשֶׁר לְכָל, אֲזָכָה לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל מִהֲרָה מִהֲרָה, בְּאִפְּן שְׂאֲזָכָה מִהֲרָה בְּסִמוּךְ לִילְךָ וּלְבֹא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל. וְאֲזָכָה לְבֹא לְשֵׁם בְּשָׁלוֹם, וּלְהַמְשִׁיךְ שֵׁם עָלַי קִדְשָׁה וְטַהֲרָה וִירְאָה שְׁלֵמָה מִכָּל הָעַשׂוֹר קִדְשׁוֹת הַכְּלוּלוֹת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם בְּחִינוֹת עֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת שְׁבָהֵם בְּרֵאת עוֹלָמְךָ, אֲשֶׁר בְּהֵם כְּלוּלִים וְנִעְלָמִים הָעֲשָׂרַת הַדְּבָרוֹת שֶׁהֵם

כָּל־לַיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר כָּל הַעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת עֶשֶׂר קִדְשׁוֹת הָאֱלֹהִים, כָּל־וְלִים מִכָּל הַיְרָאוֹת הַקְּדוּשׁוֹת. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲדִיר אִים וְנוֹרָא, זַכְּנֵי לְכָל הַקְּדוּשׁוֹת וְהַיְרָאוֹת הָאֱלֹהִים, בְּאִפְּן שְׂאֲזוּכָה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת, וְלַעֲבֹדְךָ בְּאֵמֶת בְּיִרְאָה וּבְאַהֲבָה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשָׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֶיךָ תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מָה אֲדַבֵּר וְאַתָּה יְדַעְתָּ אוֹתִי, אִיךְ כָּבֵר הוֹדַעְתָּנוּ שְׂצָרִיכִין לְהַתְּפַלֵּל בְּפֶה מְלֵא, וְאַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְעַל זֶה תִּמְכַּתִּי יְתִדוֹתֵי לְבָא גַם עִתָּה בְּתִפְלָה וְתַחֲנוּנִים לְפָנֶיךָ בַּעַל הַרְחָמִים, בַּעַל הַחֶסֶד, בַּעַל הַחֲמִלָּה וְהַחֲנִינָה, וְאַנִּי מְקַנְהָ מִמְּקוֹם שְׂאֲנִי שָׁם, לַעֲלוֹת מִהֲרָה לְאַרְצְךָ יִשְׂרָאֵל, אוֹלֵי אֲזוּכָה שָׁם מִה שְׂאֲזוּכָה, בְּאִפְּן שְׂאֲמַצָּא דָרֶךְ וְנִתִּיב וְכַח וְעֵצָה אֲמַתִּיית שְׂאֲזוּכָה לְקִיָּמָה, בְּאִפְּן שְׂאֲזוּכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת בְּאַהֲבָה וּבְיִרְאָה, וְלְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת מֵעִתָּה וְעַד עוֹלָם.

אָבִי שְׂבִשְׂמִים, חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּךָ נְדַח, אֵל תְּבִישְׁנִי מִשְׁכָּרִי, וְאַל תַּחֲפִירְנִי מִתְּקוּנִי, וְאַל תִּטְּאוּם אֲזַנְךָ מִזַּעֲקוֹתִי, "לֹא תִאֲמַץ אֶת לְבָבְךָ מֵאַחֲיֶךָ הָאֲבוֹנִין", וְאַל תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ מִתְּשׁוּקָתִי וְכִסּוּפִי, אֲשֶׁר זֶה כְּפֹה אֲנִי נִכְסֶף וּמִשְׁתּוֹקֵק לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת. יִהְיֶמוּ וְיִכְמְרוּ מֵעִיךָ עָלַי, וְתִקְרַבְנִי מֵעִתָּה אֵלֶיךָ וְלַעֲבוֹדְתְּךָ בְּאֵמֶת, וְאַל תַּעֲשֶׂה עִמִּי כַחֲטָאִי, וְאַל תִּגְמַלְנִי כַּמִּפְעָלִי. כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת יִצְרָי, וְאַתָּה יוֹדֵעַ מְקוּמִי מִתַּחֲלָה וְעַד סוֹף, וּבְיָדְךָ הַכֹּל, וּבְיָדְךָ לְהַסִּיר רוּעַ לְבָבִי וְקִשְׁיוֹת עָרְפִי וְתִקְוֶה תְּאֻוֹתִי, וְעִזּוֹת גּוֹפִי, כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב: "וְאַשֶׁר הִרְעוֹתִי". כִּי בְיָדְךָ הַכֹּל, וּבְיָדְךָ כַח וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל. וְעָלֶיךָ לְבַד הַשְּׁלֵכְתִי אֶת יְהִיבִי, עָלֶיךָ לְבַד אֲנִי נִשְׁעָן וְנִתְלָה וְנִסְמָךְ, כִּי אַתָּה גְבוּר וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, "הֵן כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצָר מִמֶּךָ מְזֻמָּה", וּמִי יֹאמֵר לְךָ מִה תַּעֲשֶׂה. "הַשִּׁיבֵנִי וְאַשׁוּבָה כִּי אַתָּה אֱלֹהִי, רְפָאֵנִי יְיָ וְאַרְפָּא" רְפוּאֹת הַנְּפֹשׁ וְרְפוּאֹת הַגּוּף, "הוֹשִׁיעֵנִי וְאַוְשַׁעַה כִּי תִהְלֵתִי אַתָּה", חַנּוּנִי מְאוּצָר מִתַּנַּת חַנּוּם בְּכַח וּזְכוּת הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים הַעֲנוּיִם בְּאֵמֶת, הַהוֹלְכִים

בתמימות באמת, ועושים עצמם כאנשים פשוטים לגמרי באמת, אשר אפה לבד יודע גדל קדשתם ומעלתם ועצם כחם, עד אשר יש להם כח להרים ולהגביה גם אותי ממקום שאני שם, לקרבני אליך, ולהביאני מהרה לארץ ישראל, ולזכות אותי לתקן כל מה שקלקלתי. ולא אצא מן העולם הזה עד שאתקן בכחם את כל אשר שחתתי, "לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי, השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני", עזרני עזרני הושיעני הושיעני, כי אליך לבד שטחתי כפי. "פרשתי ידי כל היום נפשי כארץ עיפה לך סלה, מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לבי בצור ירום ממני תנחני, נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יי לבי ובשרי ירננו אל אל חי, אלהים אלי אפה אשחרך, צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים, כן בקדש חזיתך לראות עזך וכבודך".

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, רב חסד ומרבה להיטיב. שתרחם עלי ברחמיך הרבים, ותורני ותלמדני ותדריכני בדרךי התמימות והפשיטות באמת, שאזכה להיות תמים עם יי אלהי, ולעשות רצונך בתמימות ובפשיטות באמונה שלמה וישרה בלי שום חכמות של הכל כלל. כי אפה יודע שאין לנו שום דרך להתקרב אליך כי אם על ידי פשיטות ותמימות גמור באמת ואמונה שלמה. ואני מאמין ומבין מרחוק שאפלו בעמק נפילתנו עתה בתקף הגלות המר הזה בגוף ונפש, יש דרכים של תמימות ופשיטות ואמונה, שכל אדם "באשר הוא שם" יכול להחיות את עצמו על ידי זה, ולמצא לו דרך ישר ועצות נכונות על ידי דרכי התמימות והפשיטות איך למצא אותך בכל מקום, אפלו מי שנפל למקום שנפל, כלם יכולים לעלות מנפילתם וירידתם, ולהתקרב ולהתדבק אליך, ולרצות ולפיס אותך בתמימות ופשיטות בתפלה ותחנונים, באמת ובאמונה שלמה, כי באלה חפצת, כמו שכתוב: "עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי הולך בדרך תמים הוא ישרתני". ונאמר: "אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת יי".

רבונו של עולם עושה חסד חנם בכל דור, אתה ברחמיך וחסדיך חנם בראת וקנימת עולמך כ"ו [עשרים וששה] דורות קדם מתן תורה, שאז היה העולם מתקיים בלא תורה, כי אם בחסד חנם לבד. רחם עלינו גם עתה ברחמיך הרבים, ופתח לנו אוצרך הטוב, אוצר מתנת חנם, ועשה עמנו צדקה וחסד חנם בכל עת, ואפלו בעת שאנו מתבטלים מדברי תורה, רחם עלינו בזכות הצדיקים הגדולים האמתיים, ותשפיע עלינו כל טוב, ותקים אותנו בחסד חנם, כמו שקימת עולמך בחסד חנם, כ"ו דורות קודם מתן תורה.

רבונו של עולם, רחם עלינו למען שמך, ועזרנו וזכנו שנוזפה להגות בדברי תורתך יומם ולילה. ואזכה להרבות בלמוד התורה בהתמדה גדולה בקדושה ובטהרה לשמך הגדול באמת. ותפתח את לבי בתלמוד תורתך, שאזכה להבין ולהשכיל העמקות והנעיונות והמתיקות שבתורתך הקדושה והטהורה והתמימה. ותורני ותלמדני בכל עת שאזכה לידע תמיד באמת איך להתנהג בענין בטולה של תורה זהו קיומה, שאזכה ללמוד יום ולילה בהתמדה גדולה, ולידע ולבון הזמן המכרח להתבטל, שיהיה הכל יפה בעתו במועדו ובזמנו. כי גלוי וידוע לפניך אדון כל, נותן התורה כי בשר ודם אנו ומהמר קרצנו, ובהכרח להתבטל קצת לפעמים מלמוד התורה, כי צריכין זמן לאכל ולשתות ולישן בשביל קיום הגוף, ולעסוק בצרכי פרנסה ושאר הכרחיות הגוף, או להתבטל לפעמים לפקח את הדעת שלא יתבלבל מרובי הלמוד יותר מהמדה. ובאמת לפי עצם קדשת מתיקות ונעימת תורתך הקדושה, בודאי היה ראוי לנו לבלי להתבטל לעולם מדברי תורה אפלו שעה קלה, כי היא חיינו וארך ימינו, ואיך אפשר לפרש מחיים אמתיים אפלו רגע אחת. אך כבר גלית לנו שזה אי אפשר בשום אופן בעולם לבלי להתבטל כלל, כי בהכרח צריכין להתבטל לפעמים בשביל צרכי הגוף המכרחים.

על פן רחם עלינו ברחמיך הרבים, וזכנו להתקרב לצדיקים אמתיים

המקיימים את כל העולם בתורתם וקדושתם ובדרכי פשיטותם הנפלאים, שנזכרה בכתם וזכותם להמשיך עלינו קדושה וחסות וכל טוב בכל עת, מהאוצר מתנת חנם הפתוח ועומד לפניהם. אשר על ידי זה הם מחיין את עצמם בעת שבטלים מן התורה, ובזה הם מחיין את כל האנשים הפשוטים שבעולם (שקורין פראסטאקים), הן בעלי תורה בעת שבטלים מן התורה, והן אנשי ההמון ועמי הארץ, ואפלו המנחים בשאול תחתיות ומתחתיו רחמנא לצלן, ואפלו אמין דעלמא, כלם הם מחיין על ידי דרכיהם הנפלאים, שעושים עצמם לפעמים כאנשים פשוטים לגמרי, וממשיכים חיות ופשע טוב מקיום העולם קדם מתן תורה שהיה מתקיים העולם בחדס חנם על ידי התורה הנעלמת, שהוא הדרך לכבש ארץ ישראל.

אנא יי מלא רחמים, זכנו ועזרנו להתקרב ולהכלל תמיד בצדיקים הנוראים האלו, שיש להם כח להחיות כל בני העולם אפלו בעת רחוקם מהתורה, כל אחד ואחד כפי רחוקו, כי אפה יודע מלא רחמים, כי עתה אין לנו שום כח וחסות וקיום כי אם בכח וזכות הצדיקים הקדושים הנוראים האלו, ועזרנו וזכנו להתקרב אליהם, ולקיים דבריהם ולילף בדרכיהם באמת, להתנהג בדרכי התמימות והפשיטות באמת ובאמונה שלמה, בלי שום חכמות של העולם כלל. ואזכה להחיות את עצמי ולשמח את נפשי תמיד על ידי האמונה לבד, שהיא יסוד ועקר הכל, ואזכה לידע ולהאמין תמיד, כי אפה בראת עולמך בעשרה מאמרות ובהם נעלמין עשרת הדברות שהם כלל תורתנו הקדושה, ובכל הדברים והחפצים שבעולם ובכל המלאכות והעסקים והמשא ומתן, בכל המחשבות ודבורים ועשיות שבעולם, בכלם יש בהם העשרה מאמרות שבהם נבראו כלם, אשר באלו העשרה מאמרות נעלמין העשרת הדברות שהם כלל התורה. ועל ידי זה אזכה לקשר ולדבק את עצמי אל השם יתברך והתורה תמיד בכל עת ורגע בדרך תמימות ופשיטות באמת, אפלו בעת שאני מכרח להתבטל מן התורה.

וּתְחִינּוּךָ וּתְאַמֵּץ אֶת לִבְכֵי לְבָלֵי לְפֹל מִשׁוּם דְּבַר שְׁבָעוּלָם, וְלֹא יוּכַל הַבַּעַל דְּבַר וְהַסְטָרָא אַחֲרָא לְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעְתֵּי בְּשׁוּם אַפֵּן בְּעוּלָם. וְאַדַּע וְאַאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה וְחֻזְקָה תְּמִיד, שְׂאִין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוּלָם כָּלֵל אֵיךְ שֶׁהוּא אֵיךְ שֶׁהוּא, כִּי רַחֲמֶיךָ לֹא כָלִים לְעוּלָם. וְאַתָּה מְנַסֶּה אֶת כָּל אָדָם בְּכָל עֵת, וְאַתָּה מְגַלְגֵּל וּמְסַבֵּב עִם כָּל אָדָם גְּלִגּוּלִים וְסִבּוֹת נִפְלְאוֹת, וְאַתָּה חֹפֵץ שֶׁהָאָדָם יִחְזַק יְדוּ בַּהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּכָל עֵת אֲךָ אִם הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא, כִּי לִית רְעוּתָא טְבָא דְאַתְאַבִּיד, וְיִקָּר וְחִיב בְּעֵינֶיךָ מְאֹד מְאֹד, כָּל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁהָאָדָם מְנַשֵּׂא עֲצָמוֹ לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ מִמְּקוֹם שֶׁהוּא שָׁם, וּמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּרַחֲמֶיךָ וְחֻסְדֶּיךָ לְקוֹוֹת וּלְצַפּוֹת בְּכָל עֵת לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּכָל פֶּעַם מְחֻדָּשׁ. כֹּאֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ הַתְּנוּצָצוֹת נִפְלְאוֹ מַעֲצָם פְּלֵאֵי חֻסְדֶּיךָ וְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים מְאֹד, עַל יְדֵי צְדִיקֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים הָאֱמִתִּיִּם, שְׂאֲחֻזוֹ בָּנוּ וְחֻזְקוֹ יְדִינוּ בְּכָל עֵת, וְקִרְאוּ בְּקוֹל גְּדוֹל וְהִשְׁמִיעוּ אוֹתָנוּ "שְׂאִין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוּלָם כָּלֵל".

רְבוּנוּ שֶׁל עוּלָם מְלֵא רַחֲמִים, אַתָּה יוֹדַע מְעַמָּד וּמַצָּב שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּעֵת בְּסוּף הַגְּלוּת הַמֵּר הַזֶּה, אֲשֶׁר קָרוּב לְבוֹא עֵת קִצְנוֹ, וְאַתָּה מְצַפֶּה בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וְרַגַע שְׂיָבֵא גּוֹאֵל צְדִיקָנוּ, וְנִפְשׁוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִתְּגַעְגְּעִים וּמִשְׁתּוֹקְקִים וְנִכְסָפִים אֵלֶיךָ וְלַעֲבוּדְךָ בְּכָלֹת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה כְּזֹאת מֵעוּלָם. אָבֵל הַבַּעַל דְּבַר הַנִּיחַ עֲצָמוֹ לְאַרְכּוֹ וּלְרַחֲבוֹ, וּבִלְבָב אֶת הָעוּלָם מְאֹד מְאֹד, וְהַכְּנִיס מִחֻלְקַת גְּדוֹל בְּעוּלָם, וְנַעֲשֶׂה קִטְגוּרִיא גְדוֹלָה בֵּין הַתְּלִמִּידֵי חֻכְמִים, וְרַבִּים מִבְּנֵי פְּרִיצֵי עַמְּךָ מִתְּנַשְׂאִים "לְהַעֲמִיד חֻזּוֹן וְנִכְשָׁלוּ". וְאַפְלוּ בֵּין הַתְּלִמִּידֵי חֻכְמִים הָאֱמִתִּיִּים נַעֲשֶׂה מִחֻלְקַת וּבִלְבוּל גְּדוֹל, עַד אֲשֶׁר אֵין אַחַד יוֹדַע הֵיכָן הָאֱמֶת. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ, וְנִכְנֹו שְׁלֵא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם חֻלְקַת בְּמִחֻלְקַת עַל הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים הָאֱמִתִּיִּים, וְתֹאִיר עָלֵינוּ בְּחֻסְדֶּיךָ חֲנֻם וְתַגְלָה לָנוּ הָאֱמֶת לְאַמְתּוֹ, שְׁנֻזְכָּה לִידַע מִהַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים הָאֱמִתִּיִּים שְׁבַדוֹר הַזֶּה, וְלִהְתְּקַרֵּב אֲלֵיהֶם וְלִהְפָּלֵל בָּהֶם, וְלִילֵךְ בְּדַרְכֵיהֶם בְּאַמֶּת וּבְפְשִׁיטוֹת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּתַמִּימוֹת גְּמוּרָה, בְּלֵי שׁוּם חֻכְמוֹת שֶׁל

הַבֵּל הַנְּהוּגִים בְּעוֹלָם עֵתָהּ. וְאַזְכָּה לְבָא לְתוֹךְ שְׁמִיחָה גְדוֹלָה בְּכָל עֵת, עַל יְדֵי הַפְּשִׁיטוֹת וְהַתְּמִימוֹת וְהַאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בָּךְ וּבַתּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה וּבְצַדִּיקֶיךָ וּיְרֵאֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים הַטּוֹבִים וְהַתְּמִימִים הַיִּשְׂרָיִם בְּלִבּוֹתֶם, הַהוֹלְכִים בְּדַרְכֶיךָ בְּאֵמֶת.

וּתְרַחֵם עָלַי וְתַחֲזַק אֶת לִבִּי לְכִסֵּף וְלַהֲשִׁיחַ וְלַהֲשִׁיחַ וְלַהֲנַעֲנַע בְּאֵמֶת לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְלַהֲרַבּוֹת בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים עַל זֶה בְּכָל יוֹם, עַד שְׁאַזְכָּה שֶׁתַּפְתַּח לִי הָאוֹזֵר מִתְּנַת חֲנָם, וְתַחֲנִנִי בַחֲסֵד חֲנָם וְתוֹשִׁיעֵנִי מִהֲרָה לְבָא לְשֵׁם בְּשָׁלוֹם בְּלִי פְגַע, וְלַהֲמַשִּׁיךְ עָלַי כָּל הָעֶשֶׂר קְדָשׁוֹת שֶׁבְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

אָבִי שְׁבִשְׂמִים, עֲזֵרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּדַרְכֶיךָ נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרָאוֹת, בְּדַרְכֶיךָ עֲצוּמוֹתֶיךָ הַיְדוּעוֹת לָךְ, עַל פִּי דַרְכֵי הַפְּשִׁיטוֹת וְהַתְּמִימוֹת שֶׁל הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמִתִּיִּים, בְּאַפֵּן שְׁאַזְכָּה לְעָבוֹר וּלְדַלֵּג עַל כָּל מִינֵי קִטְנוֹת דְּקִטְנוֹת שֶׁכָּבֵר נִפְלְתִי וְעִבְרַתִּי בְּהֵם דִּי וְהוֹתֵר, הָאוֹמֵר לְעוֹלָמוֹ דִּי יֹאמֵר לְצָרוֹתֵי דִּי. וְתוֹרְנִי וְתַלְמִדְנִי בְּכָל עֵת עֲצוֹת נִפְלְאוֹת אֲמִתִּיּוֹת, בְּאַפֵּן שְׁאַזְכָּה לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמֵי תְּמִיד וְאַפְלוֹ בְּמִלֵּי דְשִׁטוֹתָא בְּמִלֵּי דְבְּדִיחוֹתָא, וְחֲדוֹת יִי יְהִיָּה מְעֻזִּי תְּמִיד, עַד אֲשֶׁר בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֲסֵדֶיךָ חֲנָם, תִּשָּׂא אוֹתִי עַל כַּנְּפֵי נְשָׂרִים וְתַבִּיאֵנִי מִהֲרָה חוֹשָׁה לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל לְאַרְץ הַקְּדוּשָׁה, אוֹלֵי אֲזַכָּה שָׁם לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ וְלַהֲתַחִיל מִחֲדָשׁ בְּאֵמֶת לְעַבְדְּךָ בִּירְאָה וְאַהֲבָה בְּתְּמִימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת בְּאֵמֶת וּבְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה פְּרָצוֹנֶיךָ הַטּוֹב.

אֲדוֹן יְחִיד מְלֵא רַחֲמִים, מְלִכֵי וְאַלֹהֵי אֱלֹהֵי אֶתְפָּלָל. שְׁמַע תַּפְלָתִי, וְקַבֵּל קוֹל פְּגִיעָתִי, וְהַרְצֵה לִי בְּתַחֲנִנִּי אִם מְצֵאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הַמְּלִיךְ וְכִשֶׁר הַדְּבָר לְפָנֶיךָ, הַכֹּל בְּזָכוֹת וְכַח הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, עֲשֵׂה לְמַעַנְם וּמֵלֵא אֶת שְׂאֵלְתִי וְעֲשֵׂה אֶת בְּקִשְׁתִּי, וְהִיָּה עִמִּי וְעֵזְרִנִּי מֵעַתָּה, שְׁאַזְכָּה מֵעַתָּה לְסוּר מִרַע לְגַמְרֵי בְּאֵמֶת וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תְּמִיד. וְשִׂמְחָה אֶת נַפְשִׁי בְּכָל עֵת, וְאַזְכָּה לְהִתְחַזֵּק בְּעֵז וְחֲדוּהָ תְּמִיד, וְלְשִׂמְחָה אֶת

עצמי בכל מיני שמחה שבְּעוֹלָם וְאֶפְלוּ בְּמִלִּי דְשִׁטוּתָא, בְּאִפְן שְׂאֲזֹכָה
 לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְאֲזֹכָה לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה וַיִּשְׂרָה, וְלִילֵךְ בְּתַמִּימוֹת
 וּפְשִׁיטוֹת בְּאַמֶּת כְּרִצוֹנֵךְ הַטּוֹב, עַד שְׂאֲזֹכָה לְעוֹף מְהֵרָה לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל,
 וְלֵבֵא לְשֵׁם בְּשָׁלוֹם, וְלִזְכוֹת שֵׁם לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי. וְלֹא יִהְיֶה
 שׁוֹם מְנִיעָה מְגַשְׁמִיּוֹת גּוֹפֵי עַל כָּל זֶה, רַק אֲזֹכָה שֶׁהַצְּדִיקִים אֲמִתִּים
 יַעֲשׂוּ עִם נַפְשֵׁי וְרוּחֵי וְנַשְׁמֹתֵי וְעַם כָּל גּוֹפֵי כְּמוֹ שֶׁהֵם רוֹצִים, לֹא
 כְּמוֹ שֶׁתְּאַוֶּת גּוֹפֵי הַמַּגִּשֵׁם רוֹצִים חֵס וְשָׁלוֹם רַק אֲזֹכָה לְבַטֵּל רִצּוֹנֵי
 מִפְּנֵי רִצּוֹנֵךְ וְרִצּוֹן הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים הָאֲמִתִּים זְכוּתָם יִגַּן עָלֵינוּ.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם רְבוּנוּ דְעֵלְמָא כְּלָא, רַחֵם עָלֵי וּמְלֵא מִשְׂאֵלוֹתַי
 לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים שְׂתַחַנְנֵי מְאוּצֵר מִתְּנַת חֲנָם, וּתְקַרְבֵּנִי אֵלֶיךָ מִמְּקוֹם
 שְׂאֲנִי שֵׁם עֵתָה בְּרַחֲמִים גְּמוּרִים וּבְחֻמְלָה גְּדוֹלָה, וּתְבִיאֵנִי מְהֵרָה לְאַרְץ
 יִשְׂרָאֵל בְּחֶסֶד חֲנָם לְבַד. כִּי בְּשִׁבִיל מִי בְּרֵאתָ הָאוּצֵר מִתְּנַת חֲנָם, הֲלֹא
 הַצְּדִיקִים אֵינָם צְרִיכִים מִתְּנַת חֲנָם, כִּי הֵם זוֹכִים עַל יְדֵי מַעֲשֵׂיהֶם
 הַטּוֹבִים לְמַה שְׂזוֹכִים, כִּי הֵם אֵינָם אוֹכְלִים נְהֻמָּא דְכֶסֶף וְכֶלֶל.
 וְאֶפְלוּ בְּשַׁעַה שֶׁהֵם מִתְּבַטְּלִים מִדְּבַרֵי תוֹרָה וְעוֹשִׂין עֲצָמָן כְּפִשׁוּטִים
 לְגַמְרֵי, וּמְחִיין אֶת עֲצָמָן מִהָאוּצֵר מִתְּנַת חֲנָם, הוּא גַם כֵּן עֹבְדוּהָ
 נִפְלְאָה וְנוֹרָאָה בְּדֶרֶךְ נִפְלְאָה וְנִשְׁגָּב מְאֹד, אֲשֶׁר אֶתָּה מִשְׁתַּעֲשֵׂע בָּזֶה
 מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה מְגִיעַ לָהֶם עוֹד שְׂכָר נִפְלְאָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר
 בְּכִפְלֵי כִפְלִים, עַל כֵּן הַצְּדִיקִים בְּיָדָאֵי אֵינָם צְרִיכִים מִתְּנַת חֲנָם. וְאִם
 בְּשִׁבִיל רְשָׁעִים בְּרֵאתָ הָאוּצֵר מִתְּנַת חֲנָם, הֲלֹא גְּלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי
 צְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּים שֶׁהִרְשָׁעִים בְּיָדָאֵי אֵינָם זוֹכִים לְקַבֵּל מִשָּׁם, עַל כֵּן
 בְּיָדָאֵי עֵקֶר הָאוּצֵר מִתְּנַת חֲנָם הוּא לְעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְהַצְּדִיקִים
 הַחִפְצִים לְקָרֵב אֵלֶיךָ אֶת בְּנֵיךָ שְׂנוֹתְרַחְקוּ מִמְּךָ, שֶׁהֵם יִקְבְּלוּ מִשָּׁם בְּעַת
 פְּשִׁיטוֹתָם, שֶׁהֵם מְחִיין עֲצָמָן מִשָּׁם, כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ עַל יְדֵי זֶה חֵיוֹת
 דְּקִדְשָׁה וְשַׁפַּע טוֹב לְכָל אֲשֶׁר נִפְלוּ וְנִתְרַחְקוּ מֵאִתְּךָ, לְתַמְכֵם וּלְסַעֲדֵם
 וּלְהַחֲיוֹתָם וּלְהַחְזִיקָם בְּנִפְּלִיתָם וְרוּחֹקָם הָעֲצוּם, לְקָרְבָם אֵלֶיךָ עַל יְדֵי
 הָאוּצֵר מִתְּנַת חֲנָם, שֶׁמִּשָּׁם יְכוּלִים לְקַבֵּל חֶסֶד חֲנָם לְקָרֵב הַכֹּל אֵלֶיךָ,

כְּאֲשֶׁר גְּלִיתָ לָנוּ כָּל זֹאת בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה. הֵן עַל כָּל אֵלֶּה לְבַד אֲנִי נֹשֵׁעַן וְנִתְלָה וְנִסְמָךְ עֲדִין, וְצוּפָה מֵרְחוֹק לְאַחֲרִית טוֹב וְתִקְוָה טוֹבָה, וְאֲנִי מְעִיז פְּנֵי נִגְדְּךָ בְּעִזּוֹת מִצַּח כְּזֶה כְּנֹחֶשֶׁת וּבְרִזָּל בְּעִקְשָׁנוֹת דְּעִקְשָׁנוֹת לְבִקֵּשׁ עִתָּה מִלְּפָנֶיךָ שְׁתַּעֲלֵנִי מִהֲרָה לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל אֲרֶץ הַחַיִּים אֲרֶץ הַקְּדוּשָׁה, וְתִקְרַבְנִי אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת עַל פִּי דְרָכֵי הַפְּשִׁיטוֹת וְהַתְּמִימוֹת וְהָאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת וּבְשִׂמְחָה גְּדוּלָה, כָּכֵל אֲשֶׁר שְׁאַלְתִּי מֵאַתָּה מְלֵא רַחֲמִים עַד הַנֶּה. "יְיָ יִגְמַר בְּעַדִּי, יְיָ חֲסִדְּךָ לְעוֹלָם מְעֻשֵׁי יְדִיד אֵל תִּרְפֶּה. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגְיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי". אָמֵן וְאָמֵן.

ב

מיוסד על תורה פ"א בליקומי מוהר"ן תנינא

אֲדוֹן הַשְּׂמִיחָה וְהַחֲדוּדָה, אֲשֶׁר עִזּוּ וְחֲדוּדָה בְּמִקוּמְךָ, וְאֵין עֲצָבוֹת לְפָנֶיךָ כָּלֵל. עֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאֲזֹכָה לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמֵי בְּכָל עֵת תְּמִיד, וְתִלְמְדֵנִי דַעַת וְדַרְךְךָ עֲצָה תוֹדִיעֵנִי, בְּאִפְּן שְׂאֲזֹכָה לְהַתְּגַבֵּר וְלְהַתְּחַזֵּק תְּמִיד עַל הִיגוֹן וְהָאֲנַחָה וְהַעֲצָבוֹת, לְהַרְחִיקֵם מֵעֲלֵי וּמֵעַל גְּבוּלֵי, לְבָלֵי לְהַנִּיחֵם לְכַנוּס לְאַחוּז וּלְגַע בִּי כָּלֵל חֵס וְשְׁלוֹם, רַק לְהַתְּגַבֵּר כָּכֵל עִזּוּ לְהַמְשִׁיךְ עָלַי שְׂמִיחָה וְחֲדוּדָה תְּמִיד, אֲגִילָה וְאֲשַׂמְחָה בְּךָ וּבִישׁוּעָתְךָ הַגְּדוּלָה, וּבְנִפְלְאוֹתֶיךָ וְחֲסִדֶיךָ הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמִּי וְאֲשֶׁר אֶתָּה עֲתִיד לַעֲשׂוֹת עִמִּי. אֲשֶׁר בְּחֲסִדֶיךָ הַנִּפְלְאִים תִּמְכַּת גּוֹרְלִי לְהִיּוֹת מְזַרַע יִשְׂרָאֵל עִם קְדוֹשְׁךָ, אֲשֶׁר נִתְּתָ לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נִטְעַתָּ בְּתוֹכֵנוּ. "חֲכָלִים נִפְלוּ לִי בְּנַעֲמִים אֶף נִחַלְתָּ שְׂפָרָה עָלַי". וְכֵן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַתְּגַבֵּר וְלְהַתְּחַזֵּק בְּכָל עֵת, לְהַמְשִׁיךְ עָלַי הַשְּׂמִיחָה הַגְּדוּלָה וְהַנִּפְלְאָה הַזֹּאת תְּמִיד. וְאֲזֹכָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֵי בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָה כָּל כּוֹ, עַד שְׁתַּגִּיעַ הַשְּׂמִיחָה לְרַגְלֵי שְׂאֲזֹכָה לְרַקֵּד מִחֲמַת שְׂמִיחָה. וּבְפִרְט בְּשִׂבְתוֹת יְיָ וּבְמוֹעֲדֵי יְיָ מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ וּבְחֻנְכָה וּפְוִרִים וּבְשִׂאֲרֵי שְׂמִחוֹת שֶׁל מִצְוָה, תִּהְיֶה בְּעֲזָרֵי תְּמִיד

לְשִׁמְחָנִי בְּכֹל עֵז עַד שְׂאֵזְפָה לְרִקְדַּת הַרְבֵּה מִחֲמַת שְׂמִיחָה. וְאֶזְכֶּה לְעֶסֶק
בַּתּוֹרָה וְלַעֲשׂוֹת כָּל הַמְצֻוֹת בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה כָּל כָּף עַד שֶׁהַשְׂמִיחָה
תִּגִּיעַ עַד רִגְלִי, וְאֶזְכֶּה לְהַעֲלוֹת אֶת הַרְגְּלִין לְמַעְלָה, וְעַל יְדֵי זֶה תִּרְחַם
וְתַעֲלֶה וְתִקֵּם אֶת כָּל תּוֹמְכֵי אוֹרֵיתָא שֶׁהֵם סְמִכֵי קְשׁוּט הַמַּחְזִיקִים
בְּלוֹמְדֵי תּוֹרָה וְנוֹתְנִים לָהֶם מֵתַת יָדָם הַטּוֹבָה.

אָנָּה יי, עֲזוּר לָהֶם וְתִשְׁפִּיעַ לָהֶם כָּל טוֹב עֲשׂוּר וְכַבּוֹד וְחַיִּים,
בָּנִים וּבְנֵי בָנִים, וְיִתְרַבּוּ צְאֲצָאֵיהֶם כְּחוֹל הַיָּם, וְתִבְרַךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶם וּבְכֹל אֲשֶׁר יִפְנוּ יִצְלִיחוּ (וּבִפְרָט וְכוּ). וְתַעֲזוּר לָהֶם וְתַעֲלֶה אוֹתָם
בְּכֹל פֶּעַם מַעֲלָה מַעֲלָה. וְתַחֲזֹק אֶת לְבָבָם שְׂיִזְכּוּ בְּכֹל פֶּעַם לְהַחֲזִיק
בְּיֹתֵר אֶת הַלּוֹמְדֵי תּוֹרָה בְּאַמְתָּה, וְתִמְלֵא יָדָם בְּרַפְתָּ יי שְׂיִוְכְלוּ
לְהַחֲזִיק אוֹתָם בְּשִׁלְמוֹת, לְמִלֵּאת לָהֶם כָּל צְרִיכָה לְתַת לָהֶם כָּל
מַחְסוּרָם אֲשֶׁר יַחְסֹר לָהֶם, בְּאַפְּן שְׂיִזְכּוּ הַעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה לְעֶסֶק בַּתּוֹרָה
וְעַבְדָּה לְשִׁמְחָה תָּמִיד, בְּהִרְחַבַת הַלֵּב בְּלִי שׁוּם בְּלִבּוֹל וְטִרְדַת הַפְּרָנְסָה
כָּלֵל.

עֲזֹרָנִי הוֹשִׁיעֵנִי מִלֵּא רַחֲמִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, לְמַדְנֵי דְרַכֵּי
עֲצוּתֶיךָ הָאֱמִתִּיּוֹת בְּכֹל עֵת, וְתַזְכִּירֵנִי וְתַחֲזֹקֵנִי וְתִאֲמַצְנֵי בְּכֹל עֵת
לְהַתְעוֹרֵר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, לְזַכֵּר בְּכֹל עֵת טוֹבוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת
וְהַנְּשָׁגְבוֹת אֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִם כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל וְעַמִּי בְּפִרְטוּיּוֹת
בְּכֹל עֵת עָרַב וּבִקְרָא וְצִהָרִים, מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, אֶת נְפֻלְאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ בְּלִי שְׁעוֹר הַיְדוּעוֹת לִי מִקְרֹב וּמִרְחוֹק, וְאֶת נְפֻלְאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ הַנִּעְלָמוֹת וְנוֹסְתוֹת מִמֶּנִּי. אֲשֶׁר אַתָּה לְבַדְּךָ עוֹשֶׂה עַמִּי
נְפֻלְאוֹת וְנוֹסִים נוֹרְאִים וְטוֹבוֹת נִצְחִיּוֹת בְּכֹל עֵת כְּדֵי לְחַיּוֹתֵנִי וּלְקַיְּמֵנִי
בְּקִדְשַׁת יִשְׂרָאֵל לְנֶצַח. אֲשֶׁר אֵין טוֹבָה וְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה מִזֹּאת, שְׂכַל
אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל אֶפְלוּ הַפְּחוֹת שְׂבִפְחוֹתִים כְּמוֹנֵי, זוֹכָה לְכַמָּה נִקְדוֹת
טוֹבוֹת בְּכֹל יוֹם, לְקַיֵּם מְצֻוֹת הַבּוֹרָא יְתִבְרַךְ אֲשֶׁר הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךָ
יְמֵינוּ לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנֶצַח נְצָחִים. אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֶלְקֵנוּ וּמֵה נְעִים
גּוֹרְלֵנוּ וּמֵה יָפָה יְרֻשָׁתֵנוּ.

וּבְנֵנו לְזִכֹּר וְלְהַאֲמִין בְּחֶסֶדְךָ וּנְפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבְךָ הַגָּדוֹל שְׁאִינוּ נִפְסָק לְעוֹלָם, וְלִשְׁמַח אֶת עַצְמֵי עַל יְדֵי זֶה תְּמִיד. פֶּתַח לְבִי וְדַעַתִּי, וְהָאֵר עֵינַי שְׂכָלִי וְהוֹרְנֵי וְלַמְדַנֵּי בְּכָל עֵת כָּל הַדְרָכִים וְהַעֲצוֹת שְׁאֶפְשֶׁר לִשְׁמַח עַצְמֵי בְּהֵם בְּאוֹתָהּ הָעֵת וְהַשָּׁעָה בְּאִפְּן שְׁאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, עַד שְׁאֲזַכֶּה בְּכָל פַּעַם לְרַקֵּד הַרְבֵּה מִחֲמַת שִׂמְחָה, וְלְהַעֲלוֹת כָּל הַבְּחִינּוֹת הַנִּקְרָאִין רַגְלִין לְבַחֲיַנֵּת לְבַב חֲכָמָה, בְּבַחֲיַנֵּת "וְנִבְיָא לְבַב חֲכָמָה". וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיוּ נִמְתְּקִין כָּל הַדִּינִים שְׁבַעֲוֹלָם מֵעַלֵּינוּ וּמֵעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאֲזַכֶּה עַל יְדֵי הַשִּׂמְחָה וְהַרְקוּדִין לְתַקֵּן פָּגַם הַדְּבוּר הַרַע מֵהַ שְׁפָגְמַתִּי לְפָנֶיךָ מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה בְּדְבוּרִים רָעִים הַרְבֵּה, בְּפָרִט פָּגַם דְּבוּרִים רָעִים שֶׁל לְשׁוֹן הַרַע וּרְכִילוֹת, הַפֶּל אֲזַכֶּה לְהַעֲלוֹת וְלְתַקֵּן בְּשִׁלְמוֹת עַל יְדֵי שִׂמְחָה וְרַקוּדִין דְּקַדְשָׁה. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מֵעַתָּה מִלְּדַבֵּר שׁוֹם דְּבוּר רָע וּבְפָרִט מִלְּשׁוֹן הַרַע וּרְכִילוֹת, וְאֲזַכֶּה לְקַדֵּשׁ אֶת דְּבוּרֵי בְּקַדְשָׁה גְדוֹלָה בְּתַכְלִית הַשִּׁלְמוֹת. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִפָּגַם אֲמוּנָה, וְתִזְכְּנֵי לְהַעֲלוֹת וְלְתַקֵּן כָּל פָּגַמֵי הָאֲמוּנָה עַל יְדֵי הַשִּׂמְחָה וְהַרְקוּדִין דְּקַדְשָׁה, וְאֲזַכֶּה מֵעַתָּה לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת כְּרֵאוֹי בְּתַכְלִית הַשִּׁלְמוֹת כְּרֵצוֹנְךָ הַטּוֹב. וְתַעֲלֶה אוֹתִי גַם בְּמִמּוֹן וְעֵשֶׂר, שְׁתִּשְׁפִּיעַ לִי מִמּוֹן וְעֵשֶׂר הַרְבֵּה דְּקַדְשָׁה, בְּאִפְּן שְׁאוּכַל לְעַסֵּק בְּתוֹרָתְךָ וְעַבּוּדְתְךָ בְּלֵי טְרַדָּא וּבַטּוֹל כָּלֵל, וְאֲזַכֶּה לְהַרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה וְלְהַחֲזִיק יְדֵי הָעוֹסְקִים בְּתוֹרָה וְעַבּוּדָה בְּאֵמֶת.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲתָה יְדַעְתָּ דַּחַק פְּרִינְסַתְנוּ כַּעַת אֲשֶׁר "כִּשְׁל כַּח הַסֶּבֶל", רַחֵם עַלֵּינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וּמִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, וְזַכְּנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, עַד שְׁנִזְכֶּה לְרַקוּדִין דְּקַדְשָׁה וְלְהַעֲלוֹת כָּל בְּחִינּוֹת הַרַגְלִין לְמַעֲלָה לְקַדְשָׁה עֲלִיוֹנָה, בְּאִפְּן שְׁנִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ שְׁפַע טוֹבָה וּפְרִינְסָה טוֹבָה וְעֵשֶׂר הַרְבֵּה גְדוֹל בְּקַדְשָׁה וּבְטְהָרָה לָנוּ וְלְזַרְעֵנוּ וְלִכְּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּבְפָרִט לְכָל תּוֹמְכֵי אוּרֵיתָא.

וְתַעֲזֹר לְכָל חֲשׂוֹכֵי בָּנִים בְּזַרַע שֶׁל קִיָּמָא לְעַבּוּדְתְךָ וְלִירְאָתְךָ, (וּבְפָרִט וכו'), וְתִמְשִׁיךְ בְּרַכָּה וְחַיִּים טוֹבִים לְכָל בְּנֵינוּ וְצִאֲצָאֵינוּ, וְתַצִּיל אוֹתָנוּ

ואת כל דורותינו ואת כל ישראל מצער גדול בנים לעולם, ונזכה כלנו לגדל כל יוצאי חלצינו בלי שום צער ונזק, רק תהיה בעזרנו לגדלם בנחת בשלום ושלום והשקט לתורה ולחפה ולמעשים טובים, לארץ ימים ושנים טובים לעבודתך ולתורתך וליראתך. וילכו יונקותם ויהי כזית הודם, ולא יהיה עקר ועקרה בנו ובוזרענו לעולם. ויתרבו צאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל ככוכבי השמים וכחול הים לדור ודור עד עולם, ויהיו כלם עוסקים בתורה לשמה יומם ולילה ועושי רצונך באמת, ולא יסורו מכל דברי התורה זמן ושמאל אפלו כחוט השערה כל ימיהם לעולם, ויכירו כלם אותך באמת, וידעו אותך כלם למקטנם ועד גדולם.

רבנו של עולם מלא משאלותינו לטובה ברחמים, וזכנו לבא לכל מה שבקשנו מלפניך, שנזכה להיות בשמחה תמיד, "אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי. אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון. שמח נפש עבדך פי אליך ?? נפשי אשא". שבענו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת. "תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דפית. השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ?? צורי וגואלי". אמן ואמן.

מא

מיוסר על תורה פ"ב בליקוטי מוהר"ן תנינא

"?? איש מלחמה ?? שמו, ?? עוז וגבור ?? גבור מלחמה", רבנו של עולם מרום וקדוש פועל גבורות עושה חדשות בעל מלחמות, רחם עלי למען שמך, והלחם בעדי מלחמות ??, "ריבה ?? את ריבי לחם את לוחמי". פי בעונותי הרבים כבדה עלי המלחמה, וראה "כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב", ובעונותי העצומים והרבים מאד מאד עד גבהי שמי השמים ועמקו מתהום

רבה וכו', החלישו דעתי כל כך, עד אשר מטעין אותי בדעתתי השפלה, שפמעט אין בידי חס ושלום ללחום מלחמתי שאני מכרח להלחם בעולם המעשה הזה, ואין בידי לעמד נגד שונאי ואיבי בגשמיות ורוחניות, בפרט נגד תאוות הרעות. אוי לי וי לי, מה אומר מה אדבר מה אצטדק, וגם זה מעצם נפלאותיך ונוראותיך אשר אני זוכה על כל פנים עדין לדבר דברי אלה לפניך, לחלות פניך שתלחום בעדי מלחמתי נגד אויבי בגשמיות ורוחניות, כי באמת נפלאה היא בעיני, "נפלאות תמים דעים". "אודך על כי נוראות נפילתי נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד. מה גדלו מעשיך יי מאד עמקו מחשבתך", אשר אתה חושב מחשבות עדין לקרבני אליך, ואתה מחזקני עדין עדין לפרש שיחתי זאת לפניך, לבוא לפניך להתפלל שתרחם עלי ותלחום בעדי מלחמותיך, ועל חסדיך ונסיה ונפלאותיך כאלה וכאלה אשר אני רואה מרחוק שאתה עושה עמי תמיד בכל יום ובכל עת ובכל שעה, מלבד מה שאני מאמין בנפלאותיך וחסדיך וגדלתך עד אין חקר הנעלם ממני לגמרי, כמו שכתוב: "לעשה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו". הן על כל אלה אני מחזק עצמי עדין לצפות לישועתך, ולצפצף אמרתי מעפר לרחמיך וחסדיך אשר לא תמו ולא כלו לעולם.

על כן באתי לפניך מלא רחמים, מלך הכבוד, פועל ישועות בקרב הארץ, למדני איך לנצח אותך, שאזכה לפעול בקשתי ברחמים אצלך, שתלחום בעדי מלחמות יי, ותכניע ותשבר ותבטל כל אויבי תחתי בגשמיות ורוחניות, ותבטל ממני כל תאוותי הרעות וכל מדותי הרעות, ותורני ותלמדני בכל עת איך למלט נפשי מהם שלא אמשיכם עלי חס ושלום. כי אתה יודע כי "רבים רודפי וצרי, רבו משערות ראשי שונאי חנם עצמו מצמיחי אויבי שקר אשר לא גזלתי אז אשיב. יי מה רבו צרי רבים קמים עלי", (פפרט וכו', אם יש לו יפורים משונאים המונעין אותו מעבודת ה' יפרש פאן שיחתו ותפלתו עליהם) "ואנחנו לא נדע מה

נעשה פי עליך עינינו, עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך, והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך, כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונו לפניך כי על רחמיך הרבים". מה אנו מה חיינו מה חסדנו מה צדקותנו מה ישועתנו מה כחנו מה גבורתנו, מה נאמר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, הלא כל הגבורים כאין לפניך ואנשי השם פלא היו וחקמים כבלי מדע ונבונים כבלי השכל. מפל שפן וכל שפן אלפי אלפים ורבי רבבות קל וחמר, עד אין קץ, פגום ונשחת, דל ואביון כמוני, חלוש דעה חלוש פח כמוני. אוי מי יקום בעדי ללחום מלחמה גדולה ונוראה כזאת, אשר מתעוררת כנגדי בכל עת בגשמיות ורוחניות, על מי לי להשען על אבי שבשמים.

רבנו של עולם, מה אומר מה אדבר מה אצטדק, "כי אין מלה בלשוני הן יי ידעת כלה, אחר וקדם צרתני ותשת עלי כפכה, פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה", איך יזכה [נער] כמוני לבטל בחינת שלא כסדר לבחינת כסדר, במה יזכה נער כמוני לקשר עצמי בכל עת להשם יתברך באמת, לקשר השם יתברך במחשבותי תמיד, שאזכה בכל עת לחשוב בו יתברך ולדבקה בו באמת, ולבטל עצמי וכל ישותי וכל תאותי ומדותי נגדו יתברך בבטול גמור באמת ולהיות כאין וכאפס ממש, ולידע שפלותי באמת, עד שאזכה להיות בבחינת "מה" באמת, ולהתקשר ולהפיל בו יתברך באמת עד שישוב הפל כסדר. ויתבטלו כל הרצונות של כל המתנגדים והחולקים כנגד רצוני שיהיה כרצוני באמת.

רבנו של עולם למדני דרכי הענוה האמתית, למדני איך לשבר ולבטל הגאון שבלבי ודעתי. כי באמת ידעתי מעט שפלותי, שאין ראוי להעלות על דעתי מחשבות של גאון וגסות ופניות, לעצם רבוי קלקולי ופגמי בלי שעור אשר חטאתי עויתי ופשעתי נגדך הרבה מאוד מעודי עד היום הזה. אף אף על פי כן איני נקי מגאון וגבהות, ואני רחוק מענוה אמתית בתכלית הרחוק, ומחמת זה אני רחוק

מבחינת כסדר, ובכל פעם מתגברת כנגדי חס ושלום ההנהגה של בחינת שלא כסדר, ואין שום דבר שילך לי כסדר, רק הכל בעקמימיות ובלבולים, כי מעקמין ומבלבלין את דעתי בכמה מיני בלבולים ויסורים מכמה צדדים, וגם הפרנסה דחוקה ומצמצמת, ונמשכת בכליון עינים. ונוגשים וחובות רבים סבבוני, ושאר מיני יסורים שיש לי ולכל הסמוכים אלי, בכמה אופנים, שכל זה נמשך מבחינת ההנהגה שלא כסדר, על ידי שפגמתי בענוה ונכשלתי בגאות וגדלות, רחמנא לצלן מעתה.

ובכן באתי לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרני ותושיעני בזכות וכח דרך התשובה שהמשיכו משה רבנו עליו השלום וכל הצדיקים אמתיים בעולם, שאזכה גם אנכי מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ובלב שלם. כי אתה יודע נפלאות הדרכים של תשובה שהמשיכו בעולם, שהורידו את עצמן וקשרו את עצמן עם הפחות שבפחותים, אפלו עם פחות כמוני בכל מקום שאני שם. ועדין הם מקשרים עצמם עמי במקומי שאני שם עתה, ומצדם לא יבצר להוציאני מגלותי, ולהעלותי ולהכניסני לתוך הקדשה באמת, ולהעלות אותי מעלה מעלה. רחם עלי וזכני להתקשר לצדיקים קדושים כאלו תמיד, ויתגלה לי דרך הקדש דרכי התשובה שהם ממשיכים בעולם, באפן שאזכה מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, ולקשר ולדבק עצמי אליך תמיד באמת, בתכלית הענוה והבטול באמת. ותשמרני ותצילני ברחמיך שלא יהיה כח לשום בחינת ירידה ולא לשום בחינת עליה לרחקני חס ושלום ממך. כי לפעמים נרחק האדם חס ושלום על ידי העליה שאתה מעלה אותו, דהינו על ידי רבוי העשר והטוב שאתה משפיע לו, או על ידי רבוי הדעת בידיעת רוממותך, כי רבוי האור מכהה עיניו ומזיק לו חס ושלום.

על כן באתי לבקש ממך שתגן עלי בכסף, ותשמרני ותצילני ותגן בעדי שלא יזיק לי שום דבר, ולא אתרחק ממך לעולם, הן בבחינת

ירידה חס ושלום אפלו בדיוטא התחתונה, אפלו בעשרה פתרון דמסאבותא חס ושלום, גם שם אזכה למצוא אותך תמיד, כמו שכתוב: "ומלכותו בכל משלה". והן בבחינת עליה, כאשר תרחם עלי ותעלני מעלה מעלה, בכל עליה ועליה אזכה למצוא אותך תמיד, ואתקרב אליך תמיד בכל הבחינות בין בטיבו בין בעקו חס ושלום, בין בירידה בין בעליה, כמו שכתוב: "אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנגף". באפן שאזכה לתשובה שלמה באמת מעתה ועד עולם, ובפרט בחודש אלול הקדוש שהם ימי רצון שעלה משה לקבל לוחות אחרונות ופתח דרך כבושה לילך בה. רחם עלי מעתה שאזכה להכין את עצמי מהיום להמשיך עלי קדשת חודש אלול הקדוש, קדשת הדרך תשובה שהמשיך משה רבנו וכל הצדיקים האמתים בעולם בדרכי נפלאותיהם הנוראות. כי אין לי שום תקנה כי אם על פי דרך זה שהוא ידוע לך ולצדיקיך הגדולים האמתיים לבד, והטוב בעיניכם עשו עמי, "ואני תמיד אצל, עד יסקיף וירא יי משמים".

חומל דלים חוס וחמל נא עלי ועל כל ישראל, והושיענו מהרה למען שמך. ועזרנו מעתה ברחמיך וחסדיך הרבים והגדולים והנפלאים מאד מאד, לבטל כל הדינים והיסורים והמניעות והתאות והבלבולים הנמשכין מבחינת שלא כסדר, ויתבטל ויכלל ויתהפך בחינת שלא כסדר לבחינת כסדר, עד שמעתה יתנהג הכל כסדר בגשמיות ורוחניות, בגוף ונפש וממון. ותשמרנו מעתה ותצילנו מכל מיני מחשבות זרות של גאות וגבהות וגסות ופגניות. ונזכה לענוה באמת, ולקשר אותך במחשבתנו תמיד, שתהיה מחשבתנו קשורה בך ובעבודתך תמיד, עד אשר יתבטלו כל הרצונות וכל המלחמות נגד רצוננו. ונזכה לגמור תמיד חפצי שמים כרצונך וכרצון צדיקך האמתיים באמת, ולא יהיה כח לשום מונע ומעכב למנוע אותנו חס ושלום משום דבר שבקדשה, כי אתה עוזר ללא כח כמוני, ו"נותן ליצף כח". עזרני לגמור רצונך באמת, הן מה שנוגע לי בפרט, הן

מה שנוגע אל הכלל, עזרני למען שמך שיגמר הכל כרצונך הטוב. "י? יגמור בעדי, י? חסדך לעולם, מעשי ידיך אל תרף, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך י? צורי וגואלי", עושה שלום במרומו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן.

מב

מיוסד על תורה פ"ג בליקוטי מוהר"ן תנינא

רבנו של עולם עזרני והושיעני מעתה, ועשה את אשר תעשה ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים ונפלאותיך הנעלמות ודרכיך הנוראים, וזכני מעתה לשמור את הברית קדש באמת, ואזכה לשוב בתשובה שלמה באמת על העבר, ולזכות מעתה לתקון הברית באמת, בכת וזכות הצדיקים אמתיים אשר זכו לתקון הברית בתכלית השלמות.

רבנו של עולם מלא רחמים, אתה הודעתנו שכל התקונים וכל התורה כלה וכל תקון העולמות, הכל תלוי בתקון הברית קדש שהוא יסוד הפל כמבאר בכל ספרי קדש. אבל מגדל ההתגברות שהתגבר עלינו היצר הרע מנעורנו פגמנו הרבה בפגם הברית, כל אחד ואחד כפי פגמיו כאשר יודע כל אחד ואחד בנפשו (ובפרט וכו'), על כן אין לי עתה שום דבור איך לדבר בזה, "נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעפר". אך כבר הזהרתנו וחתקתנו לנצח, לזעק ולצעק אליך תמיד, יהיה איך שיהיה. על כן באתי לשטוח כפי לרחמיך וישועתך, שתעזרני ותושיעני שאזכה מעתה לתקון הברית באמת בשלמות כרצונך הטוב. חוס וחסני ורחם עלי והושיעני, ולמדני והורני דרכי עצותיך הקדושות והנפלאות הגליויות והנסתרות בספרי צדיקיך האמתיים, ותאיר עיני דעתי ושכלי בכל עת, באפן שאזכה להתרחק מתאנה הזאת ומהרהורים האלה ולמלט נפשי מהם באמת, עד שאזכה

לְגַרְשָׁם וּלְבַטְלָם מִמֶּנִּי לְגַמְרִי, בְּאֶפֶן שְׂאֲזֹכָה מֵעַתָּה לְתַקוּן הַבְּרִית בְּאֲמַת כְּרַצוֹנְךָ הַטוֹב.

וּבְכֵן תַּעֲזֹרְנִי בְּכַח וּזְכוּת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שְׂזָכוּ לְתַקוּן הַבְּרִית בְּשָׁלְמוֹת, שְׂנֹזֶכָה לְהוֹצִיא הַחַצִּים שֶׁהִיא הַתְּפִלָּה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, שְׂנֹזֶכָה תְּמִיד לְהַתְּפַלֵּל בְּכוֹנֶה גְדוֹלָה וְעֲצוּמָה בְּאֲמַת וּבְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּחִיּוֹת וְהַתְּלַהֲבוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה. וְתַהֲיֶה תְּפִלְתָּנוּ שְׂגוּרָה בְּפִינוּ תְּמִיד, עַד שְׂנֹזֶכָה לְהוֹצִיא דְבוּרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַתְּפִלָּה בְּחִיּוֹת גְּדוֹל כְּחַצִּים בְּיַד גְּבוּר, שְׂיִפְרַח הַדְּבוּר הַקְּדוּשׁ מִפִּינוּ בְּחִיּוֹת נִפְלָא כְּמוֹ חֵץ מִהֶקֶשֶׁת וַיַּעֲלֶה לְמַעְלָה לְמַעְלָה. וַיִּפְעוּל וַיַּעֲשֶׂה בְּשָׁלְמוֹת כָּל הַתְּקוּנִים שְׂצָרִיכִים לְתַקֵּן עַל יְדֵי תְּפִלוֹתֵינוּ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם. עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה עַל יְדֵי הַתְּפִלָּה שְׂתַּצְמִיחַ לָנוּ מְהֵרָה קֶרֶן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, וַיִּקְּם מְהֵרָה מִקְרָא שְׂכַתוֹב: "שֵׁם אֲצַמִּיחַ קֶרֶן לְדָוִד, עַרְכָּתִי נֵר לְמְשִׁיחִי", וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְצֵאת מֵעַבְדוֹת לְחֵירוֹת.

וְתוֹכְנוּ לְקִדְשַׁת שַׁבַּת קִדְשׁ, וְתַבְטֵל מֵאֲתָנוּ כָּל עוֹבְדֵין דְּחוֹל, שְׁלֵא נִצְטַרְךָ לְעַסֵּק בְּשׁוּם מְלָאכָה וְעַסֵּק, רַק נַעֲסוּק תְּמִיד בְּתוֹרָה וְתְּפִלָּה וְעַבְדוּת יי בְּאֲמַת, וְנַהֲיֶה כְּלָנוּ בְּנֵי חוֹרֵין בְּאֲמַת. מְלֵא רַחֲמִים, אֲתָה נִתְּתָ לָנוּ מִתְּנָה טוֹבָה הַזֹּאת שֶׁהִיְתָה בְּבֵית גְּנוּזִיךָ וְשַׁבַּת שְׂמָה. אֲתָה יוֹדֵעַ גְּדוֹל מַעֲלַת יְקִרַת קִדְשַׁת שַׁבַּת קִדְשׁ, הַמְּחִיָּה וּמְקַיֵּם כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְאֲתָה יוֹדֵעַ כִּמָּה אָנִי רַחוּק מִהַקְּדוּשָׁה וְהַשְּׂמִיחָה שֶׁל שַׁבַּת. אָנָּה אֲדוּן יְחִיד, טוֹב וּמְטִיב לְכָל, "גְּדוֹל הָעֲצָה וְרַב הָעֲלִילָה", עֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְלַמְדֵנִי וְהוֹרְנִי בְּאֶפֶן שְׂאֲזֹכָה תְּמִיד לְשְׂמִיחָה שֶׁל שַׁבַּת בְּאֲמַת, שְׂאֲזֹכָה לְשִׂמְחָה מְאֹד בְּכָל שַׁבַּת וְשַׁבַּת בְּשִׂמְחַת שַׁבַּת בְּאֲמַת. הַטְּעִימֵנִי נָא טַעַם שַׁבַּת קִדְשׁ, כִּי אֲתָה טוֹב וּמְטִיב לְכָל. רְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּמַצּוֹתֶיךָ וּבְמַצּוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשַּׁבַּת הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ הַזֶּה, כִּי הוּא יוֹם זֶה, גְּדוֹל וְקְדוּשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לְשָׁבוֹת בּוֹ וְלָנוּחַ בּוֹ בְּאַהֲבָה כְּמַצּוֹת רַצוֹנְךָ. קִדְשָׁנוּ בְּמַצּוֹתֶיךָ וְתַן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שְׂבַעֲנוּ מִטוֹבְךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר לְבָנוּ לְעַבְדְּךָ בְּאֲמַת, וְהַנְּחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ

באהבה ובכבוד שבת קדשך. זכני לשמח בכל שבת ושבת בשמחה גדולה ועצומה, עד שאזכה להמשיך השמחה של שבת לששת ימי החול. ואזכה לזכר את השבת קדש תמיד, כמו שכתוב: "זכור את יום השבת לקדשו", ולהמשיך עלי קדשת שבת תמיד בכל ששת ימי החול, שיהיו כל ימי החול קדושים וטהורים בקדשת שבת קדש. ועל ידי קדשת שבת נזכה לקבל כל הברכות ממקור הברכות.

ותזכנו בזכות קדשת שבת שנוזפה להגיע מהרה אל התכלית האמתית, להשיג באמת תכלית הידיעה שלא נדע, שנבין ונשכיל באמת שרצחוק ממנו החכמה, כמו שכתוב: "אמרת אהכמה, והיא רחוקה ממני". ונוזפה להכלל בבחינת מקומו של עולם שהוא התכלית הזו המקיף את כל העולם שנברא בחכמה.

רבנו של עולם באמת ידעתי מרחוק "כי בער אנכי מאיש, ולא בינת אדם לי". ואם לשונות כאלו אמרו דוד ושלמה וגדולי צדיקים הקדמונים בני עליה, חכמי אמת, בעלי השגה רוח הקדש, אשר אני כדאי וראוי לשא שמוותם על שפתי, אנכי מה אומר ומה אדבר, אשר אני מלא עונות, אשר על ידי זה דעתי עכורה מאד, כי עדין לא נטהרתי מהרוח שטות הבא על ידי העונות רחמנא לצלן, ומכל שכן שאין לי שום דעת ושכל להבין שום דבר והנהגה שבועולם, ואף על פי כן מבלבלין אותי החכמות הרבה מאד, ואני צריך להתחזק הרבה להזכיר את עצמי בכל פעם שאני יודע כלל. וכמה פעמים שאני שוכח בזה. ואפלו כשאני מזכיר את עצמי, אני זוכה לזה בשלמות. ומזה באים כמה מכשולות ובלבולים ונפילות בדעתם, לכל אחד ואחד כפי ערך טעותו בזה, כי אם היה יודע כל אחד האמת לאמתו שאינו יודע כלל, לא היה שום דבר יכול להפיל אותו ולבלבל אותו כלל. והיה כל אחד מתחזק הרבה תמיד לעולם.

אנא יי "חכם ללב ואמין כח", אשר החכמה והתבונה עמך

לְבַד, וְלִתְבוּנָתָךְ אֵין מִסְפָּר, וְכָל הַחֲכָמִים כְּבִלֵי מַדְעָה, מִכָּל שָׁפָן וְכָל שָׁפָן נִבְעָר מִדַּעַת כְּמוֹנֵי, זַכְּנֵי וְהוֹרְנֵי וְלִמְדֵי שְׂאֵזְפָה לִידַע בְּאַמְתָּה שְׂאֵינִי יוֹדַע כָּלֵל, בְּאַפָּן שְׂאֵזְפָה לְהִתְחַזֵּק עַל יָדֵי זֶה בְּעִבּוּדַת יְיָ בְּכָל פְּעַם, וְלְהִתְחַיֵּל בְּכָל עֵת מִחֲדָשׁ, בֵּין בְּכַחֲנִינַת עֲלֵיָהּ וּבֵין בְּכַחֲנִינַת יְרִידָהּ חֵס וְשְׁלוֹם, יְהִיָּה אֵיךְ שְׂיִהְיֶה, אֵזְפָה לְהִתְחַזֵּק לְהִתְחַיֵּל בְּכָל פְּעַם מִחֲדָשׁ. וְכָל הַדְּבָרִים שֶׁהֵם רְצוֹנָךְ בְּאַמְתָּה, אֵזְפָה לַעֲשׂוֹתָם וְלַעֲסֹק בָּהֶם בְּשִׁלְמוֹת גְּדוֹל בְּהִתְחַזְּקוֹת גְּדוֹל בְּלֵב שְׁלֵם בְּאַמְתָּה, וְלֹא יוּכַל לְבַלְבֵּל אוֹתִי שׁוֹם דְּבָר שְׂבַעוּלָם. וְלֹא יוּכְלוּ עֲוֹנוֹתַי הָעֲצוּמוֹת וְהַמְרַבִּים מְאֹד לְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעְתִּי חֵס וְשְׁלוֹם כָּלֵל בְּשׁוֹם דְּבָר שְׂבַעוּלָם. רַק אֲדַע וְאַבְחִין וְאַבִּין וְאַשְׁפִּיל שְׂאֵינִי יוֹדַע כָּלֵל מַה נַּעֲשֶׂה בְּעוֹלָם, וּמַה נַּעֲשֶׂה עִמָּדִי, רַק כֹּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדִי לַעֲשׂוֹת בְּכַחֲנִי דְבָרִים שְׂבַקְדָּשָׁה בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר, אֵזְפָה לַעֲשׂוֹתָם בְּשִׁלְמוֹת, וְלְהִתְפַּלֵּל וְלְהִתְחַזֵּק וְלִזְעַק וְלַצַּעַק אֵלֶיךָ תָּמִיד, יְהִיָּה אֵיךְ שְׂיִהְיֶה. וְלֹא יְהִיָּה כַח לְהַדְעַת וְהַחֲכָמָה שֶׁל הַכֹּל לְבַלְבֵּל אוֹתִי מִהַאֲמַת חֵס וְשְׁלוֹם, רַק אֵזְפָה לְדַעַת וְחֲכָמָה וּבִינָה אֲמַתִּי לְהַבִּין וְלְהַשְׁפִּיל הַאֲמַת שְׂרַחוּק מִמְּנֵי הַחֲכָמָה, וְאַיִנִי יוֹדַע כָּלֵל. וְאַסְמַךְ עֲלֶיךָ לְבַד תָּמִיד בְּאַמְתָּה, וְלֹא אֶחְשׂוֹב מִחֲשָׁבוֹת יְתָרוֹת כָּלֵל (שְׁקוֹרִין אֵיבֵעַר טְרַאכְטִין). וְאַתָּה תַעֲשֶׂה עִמִּי כְּרְצוֹנָךְ תָּמִיד, וְתִגְמֹר עִמִּי חֲפָצֵי שָׁמַיִם כְּרְצוֹנָךְ הַטוֹב בְּאַמְתָּה.

וּבְבִין תַעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאֵזְפָה לְהַפְשִׁיט גּוּפִי הַמְצָרַע שֶׁהוּא מִמְשָׁכָא דְחַוְיָא, וְלְלַבּוֹשׁ בְּגָדֵי שְׂבַת דְּהִינּוּ גּוּף קְדוֹשׁ מִגֵּן עֲדָן. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, יוֹדַע תַעֲלוּמוֹת, אַתָּה לְבַד יוֹדַע מֵהֵיכָן נִמְשָׁךְ גּוּפִי הַמְגֻשָּׁם, "הֵן בְּעוֹן חוֹלְלָתִי, וּבְחַטָּא יְחַמְתָּנִי אִמִּי. כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיְיָ אֲסַפְּנִי". וּמִלְבַּד מַה שְׂגוּפִי עָכוּר וּמְגֻשָּׁם מִתְחַלֵּת הַהוֹלְדָה, נוֹסֵף לְזֶה הוֹסֵפְתִי זוֹהָמָא וְעִכְרוֹת עַל עִכְרוֹת עַל יָדֵי מַעֲשֵׂי הָרַעִים וְהַפְּגוּמִים מְאֹד, וּמַעֲצָם גְּשָׁמִיּוֹת וְעִכְרִית הַגּוּף הַמְצָרַע הַזֶּה, אֵינִי יְכוּל לְנַקּוֹת עִמִּי מִפְּסִילוֹת דַּעְתִּי וְעִכְרִית מַעֲשֵׂי הָרַעִים, עַד אֲשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם

הִזָּה נָע וְנָד מְבַלְבֵּל וּמְטַרֵף, וְאֲנִי מְחַפֵּשׁ וּמְבַקֵּשׁ אָנָּה וְאָנָּה לְמַצּוֹא פֶתַח הַצֵּלָה לְבְרוּחַ מְזוּהָמַת טְנוּף גּוֹפִי וּמִתְאַוְתָּיו הַרְעִים וְעַדִּין לֹא נוֹשָׁעִתִי. וְאֲנִי יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהַצִּיל אֶת עַצְמִי מִמְּנֵי בְּעַצְמִי, עַד אֲשֶׁר קָשָׁה וְכָבֵד עָלַי אֲפִלוּ לְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן עַל זֶה.

אָבִי שְׁבִשְׁמִים רַחֵם עָלַי, לְמַדְנִי אֵיךְ לְסַדֵּר תְּחִנּוֹתֵי הַמְּרָה לְפָנֶיךָ עֵתָה, אֵיךְ לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים עָלַי עֵתָה, בְּאִפְּן שְׂאֻזְכָּה עַל כָּל פָּנִים מֵעֵתָה לְעֻזּוֹב דְּרַפִּי הָרַע וּמִחֻשְׁבוֹתֵי הַמְּגִנוֹת וְהַמְּבַלְבָּלוֹת. וְאֶפְשִׁיט אֶת עַצְמִי מֵעֵתָה מִגּוֹפִי הַמְּצַרֵּעַ הַמְּגַשֵּׁם וְהַעֲכוּר כָּל כָּף, וְאֶתְחִיל לְטַהֵר וּלְקַדֵּשׁ אֶת עַצְמִי בְּכָל מִינֵי קִדְשוֹת וְטָהָרוֹת, עַד שְׂאֻזְכָּה לְהִתְלַבֵּשׁ בְּגוּף קָדוֹשׁ מִגֵּן עֵדֶן.

מְרִיָּה דְּעֵלְמָא כְּלָא, רּוֹפֵא חָנָם, רְפָאנִי נָא בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רְפוּאֵת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאֵת הַגּוּף, "רְפָאנִי יְיָ וְאֶרְפָּא הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶנְשָׁעָה כִּי תִהְלֵתִי אִתָּה". רְפָאנִי וְאֶסְפְּנִי מִצָּרְעֵתִי וּמִהָרָה לְהַפְשִׁיט מֵעָלַי גּוֹפִי הַמְּצוֹרֵעַ, וְהִלְבֵּשׁ אוֹתִי בְּחֻסְדֶּיךָ גּוּף קָדוֹשׁ מִגֵּן עֵדֶן. וְעַל יְדֵי זֶה יִתְרוֹמֵם מְזִלִּי וְאֻזְכָּה לְעוֹשֶׁר, וּבְכֻרְכוּתֶיךָ תְּבָרְכֵנִי וְתִשְׁפִּיעַ לִי עֲשִׁירוֹת גְּדוֹל בְּקִדְשָׁהּ וּבְטָהָרָהּ. וְיִתְחַזַּק יְצָרִי הַטּוֹב, וְתִסִּיר לִבִּי אֶבֶן מִבְּשָׂרִי וְתִתֵּן לִי לֵב בָּשָׂר, וְיִתְבַטֵּל הָעֲצָבוֹת וְהַלִּיצָנוֹת הַבָּאִים מִמְּרָה שְׁחוּרָה. וְיִתְבַטֵּל מֵאִתְּנוּ הָעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת, כִּי "כִּשְׁל כַח הַסֶּבֶל" שֶׁל הָעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת שֶׁל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּפֶרֶט גְּדֹל הָעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת שֶׁל הַכְּשָׁרִים הַחֲפְצִים לְכְנוּס בְּדֶרֶךְ הַקִּדְשׁ בְּאַמֶּת. רַחֵם עָלֵינוּ בְּחֻסְדֶּיךָ הַנּוֹפְלָאִים, וְתֹאִיר עָלֵינוּ מְזִל שֶׁל עֲשִׁירוֹת, וְיִהְיֶה כָּל הָעֲשִׁירוֹת אֶצְלָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ הַכְּשָׁרִים הַחֲפְצִים לְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, לְמַעַן יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ עַל יְדֵי זֶה. וְיִתְבַטֵּל מֵאִתְּנוּ כָּל מִינֵי עֲצָבוֹת וְלִיצָנוֹת הַבָּאִים מִמְּרָה שְׁחוּרָה, וְיִתְבַטֵּל הַלִּיצָנוֹת שֶׁל כָּל הַחוֹלְקִים עַל הַכְּשָׁרִים וְהַיִּרְאִים, וְתִתֵּן כַּח שְׂיִתְגַּבֵּר לִב חֲכָם לְיָמִין עַל לֵב הַפְּסִיל שֶׁהוּא מְשֻׁמָּאֵל, אֲשֶׁר מְשֵׁם כָּל הַלִּיצָנוֹת שְׁלֵהֶם, שֶׁהוּא שְׁחוֹק הַפְּסִיל, וְיִתְבַטֵּל הַשְּׁמָאֵל לְגַבֵּי הַיָּמִין.

ועל ידי הימין הזה תקים את הנופלים לאהבות ויראות רעות, להקים אותם לאהבות ויראות קדושות, והימין יעביר החשך מעיניהם עד אשר עיניהם יראו נפלאות, ויקים מהרה מקרא שכתוב: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות". ותמשיך עלי קדשת פסח תמיד, ותעזר לנו תמיד לספר ולשוח בנפלאותיך ותורתך האמתית, ונזכה לדבר ולגלות תמיד תורת אמת, ויקים בנו מקרא שכתוב: "תורת אמת היתה בפייהו". ותרחם עלינו ותושיענו ותעזרנו מהרה להעביר החשך שפסה פני תהום, ולהאיר אור האמת בעולם, עד שיהיה נחשב כאלו בראנו את העולם.

רבנו של עולם השם פה לאלם, תן לנו פה לשוח בתורתך ונפלאותיך האמתיות תמיד, "למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקומו ויספרו לבניהם". ונזכה להודיע לבנינו ולבני בנינו ולכל בני ישראל לדורותם את כל מעשה יי ונפלאותיו אשר עשה עמנו מיום יציאת מצרים עד היום הזה, כמו שכתוב: "והודעתם לבניך ולבני בניך". מלא רחמים זכנו אותנו ואת כל ישראל לאור העינים האמתיים, להסתכל ולראות האמת תמיד, ונביט ונראה נפלאות יי תמיד באמת, גל עיני ועיני כל ישראל ונביט נפלאות מתורתך, אשר גלית עלי ידי צדיקיך האמתיים, אשר אתה לבד יודע נפלאות תורתם שגלו בעולם. ועל ידי אור העינים יעלו כל הבקשות והתחנות אשר אנו מתפללים אל הבית המקדש. ועל ידי זה תעורר הגאולה התלויה בלב, כמו שכתוב: "כי יום נקם בלבי, ושנת גאולי באה". ועל ידי זה תבטל מאתנו שאור וחסן של יצר לב האדם רע שנשאר לנו מנעורנו, אשר זה השאר והחסן שבלב, הוא המסית את האדם להרהר אחר תלמידי חכמים שבודור ולומר זה נאה וזה לא נאה. ועל ידי זה חלק לבנו, ונעלמו מאתנו השבעים ושנים צדיקים שבודורנו, ואין אנו יודעים בברור אחד מהם. רחם עלינו למענך ותסיר ותבער ותבטל מאתנו השאר והחסן שבלב, עד שנזכה להאמין בכל הצדיקים ולבלי

להרהר אחריהם כָּלֵל, ולא לעשות שום חלוק ביניהם כָּלֵל, רק כָּלֵם
 יהיו נאים ואהובים ויקרים בעינינו מאד מאד. ועל ידי זה נזכה
 שיתלהב לבנו בלמוד התורה בשלהובין דרחימותא. ומים רבים שהם
 אהבות ויראות חיצוניות "לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא
 ישטפוה", ועל ידי אהבה הזאת תכסה השכינה בכנפיה על דמהוץ
 של ישראל שלא ישלטו עליהם זרע מרעים שהם מי המבול, ותעזר
 לי שאתביש בעצמי על רבוי פשעי ועונותי הגדולים, שפגמתי נגדך
 הרבה עד שארגיש שנשפכין דמי בקרבי מגדל הצער והבושה, עד
 אשר השכינה תכסה בכנפיה את דמי הנשפכין באהבה הקדושה. ועל
 ידי זה תכסו פשעי ממילא כי "על כל פשעים תכסה אהבה", ותמחל
 ותסלח לי על כל חטאי ועונותי ופשעי במחילה גמורה באמת על
 ידי אהבה הקדושה הזאת.

וברחמיך הרבים תזכור את כל הדמים שנשפכו בישראל בכלל
 ובפרט, הן שפיכות דמים ממש שפכו נשפך דם ישראל הרבה הרבה
 מאד, מיום החרבן עד הנה, "שפכו דמם פמים סביבות ירושלים ואין
 קובר", הן שפיכות דמים על ידי בושות וחרפות שסבלו ישראל בכל
 דור, ובפרט שפיכות דמים הרבה של כל הקדושים והצדיקים שנשפך
 מהם דמם פמים. וכל אלו הדמים יהיו במקום תקון השחיטה
 להמטעמים של המצוות שלא יהיו בבחינת אבר מן החי, רק יהיו
 נתרין באכילה על ידי שפיכות דמים האלה. ועל ידי זה תטעם את
 המטעמים הקדושים של כל המצוות עשה שתקנו לפניהם כל הצדיקים
 שבכל דור וכל ישראל בכלל, ועל ידי זה תעורר אהבתך על עמך
 ישראל, ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים, ותכסה על כל הדמים
 באהבה הקדושה הזאת, ועל ידי זה תכסו כל פשעינו ממילא.
 וברחמיך תעלה את כל הנשמות הנפולות שאין להם עליה כי אם
 על ידי שפיכות דמים של אדם גדול. רחם עליהם בזכות וכח
 השפיכות דמים הרבה שנשפך מגדולי הצדיקים הנוראים בלי שעור

בְּחַנְּם, בְּזִכּוֹתֵם רַחֵם עַל כָּל אֱלוֹי הַנְּשָׁמוֹת הַנְּפוּלוֹת, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ הַרְחַמְנוּת שְׁעֲלֵיהֶם, וְתַעֲלֶה אוֹתָם מִנִּפְלְתָם, וְתַכְסֶּה עַל פְּשָׁעֵיהֶם בְּאַהֲבָה, וַיִּתְּהַפְּכוּ כָּל הָעֲוֹנוֹת לְזִכִּיּוֹת.

מְלֵא רַחֲמִים אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, הַבוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, עוֹרְרָה אֶהְבֶּתָּךְ עָלֵינוּ, וְקוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ וּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, וְרַחֵם עַל כָּל נְשָׁמוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַחַיִּים וְהַמֵּתִים. וְתֵן בְּלִבְ הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּם שְׁיַעֲסְקוּ בְּתַקּוּנָנוּ תָּמִיד, וַיִּמְהָרוּ לְפַעַל חֲפָצָם וּרְצוֹנָם לְתַקְּנָנוּ כְּלָנוּ מְהֵרָה, וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת מְהֵרָה. וְנִזְכֶּה לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב תָּמִיד מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

מג

מיוסר על תורה פ"ד בליקוטי מוהר"ן תנינא

"אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ". רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה, הַבוֹחֵר בְּתִפְלַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, זְכַנִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַרְבּוֹת בְּתִפְלָה תָּמִיד, וְאַזְכֶּה לְהַתְּפַלֵּל בְּכּוֹנֶנָה גְּדוּלָה וּבְמִסִּירַת נִפְשׁ וּבְכַח גְּדוֹל, וְתַעֲזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׁאֲזֹכָה לְהַכְנִיס כָּל הַפְּחוֹת שְׁבָקְרָבִי בְּתוֹךְ דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה, בְּאַפֵּן שְׁאֲזֹכָה לְהַגְבִּיר אֶת הַתְּפִלָּה שֶׁהִיא מְלָכוֹת דְּקִדְשָׁה עַל מְלָכוֹת הַרְשָׁעָה. וְעַל יְדֵי זֶה אֲזַכֶּה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת שֶׁל גְּדֻלוֹת וּפְנִיּוֹת וְכָל הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת הַבָּאִים לְבַלְבֵּל אֶת תְּפִלְתִּי חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאִין בִּי כַח לְבַטְלָם, כִּי אִם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסֶדְךָ הַגְּדוֹלִים. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֶךָ, וְהוֹשִׁיעֵנִי וְעֲזְרֵנִי וְחַזְקֵנִי וְאַמְצָנִי בְּכַחךָ הַגְּדוֹל שְׁאֲזֹכָה לְהַכְנִיס כָּל הַפְּחוֹת שְׁבִי בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה. וְאַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ תְּפִלְתִּי תָּמִיד בְּכַח גְּדוֹל, עַד שְׁאֲזֹכָה עַל יְדֵי זֶה לְבַטֵּל לְגַמְרֵי כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת שֶׁל גְּדֻלוֹת וּפְנִיּוֹת וְכָל הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם כַּח לְבַלְבֵּל אֶת תְּפִלְתִּי חֵס וְשְׁלוֹם, רַק אֲזַכֶּה לְגַרְשָׁם וּלְסַלְקָם וּלְבַטְלָם לְגַמְרֵי מַעְלֵי וּמַעַל גְּבוּלֵי שְׁלֵא יוּכְלוּ לְעַלּוֹת עַל דַּעְתִּי כָּלֵל, בְּאַפֵּן שֶׁתִּהְיֶה תְּפִלְתִּי זְכָה

ונכונה ורצויה ומקבלת לפניך. ואזכה להוציא את התפלה מכסויין דילה מלבושין דקלפה, לבררה ולזכרה מאחיות הקלפות מאחיות מלכות הרשעה, ולהעלותה ולהלבישה בלבושין דנהירין שהם 'חור סמך ירוק', שהם אור האבות, עד שתהיה מתקנת בתכלית התקון, ויהיה לה כח לעורר אהבתך העליונה, שתחבר אותה עמך באהבה ואהבה ורעות. ויהיה נעשה תמיד יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה על ידי תפלותנו, יחודא שלים בתכלית השלמות. ותזכר ותקיים את ברייתך אשר נשבעת לאבותינו כיום הזה, ותחדש השבועה אשר נשבעת להם כאלו היום נשבעת להם. ותרחם עלינו ותמהר להוציאנו מהגלות הארץ המר הזה, ותגאלנו גאלת עולם לחבר את האהל להיות אחד.

מלא רחמים גואל ישראל, רחם על כנסת ישראל אשר היא שכינת עזך, אשר כל התגלות אלהותך וידיעת רוממותך ותשוקת אמונתך, הכל על ידי ישראל עמך אשר בהם בחרת. וגלית לנו שעקר ההתחברות והדבקות אליך הוא על ידי התפלה, כי התפלה היא שער שדרך שם נכנסין להשם יתברך, ומשם מפירין אותו. רחם עלינו למען שמך, וזכנו לתפלה בשלמות בכל הכחות באמת, ונזכה להרבות בתפלה תמיד, כמו שגלית לנו על ידי חכמך הקדושים שאמרו, הלואי שיתפלל אדם כל היום בל. קומה בעזרתנו והושיענו תמיד, בפרט בעת התפלה, שאז מתגברים עלינו המחשבות זרות והבלבולים והמניעות הרבה מאד, אשר אין לשער. רחם עלינו והושיענו ומלא משאלותנו ברחמים, שנזכה להתפלל בכח גדול עד שנזכה לשבר ולבטל כל המחשבות זרות לגמרי. ונזכה לתפלה בשלמות תמיד, עד שנזכה על ידי התפלה לכנס ולהתקרב אליך ולהפיר אותך באמת, ולהתחבר ולהתדבק בך בתכלית הדבקות בשלמות באמת, כרצונך הטוב. בעלמא דין ובעלמא דאתי, לעולמי עד ולנצח נצחים. ויקים בנו מהרה מקרא שפתוב: "ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם

היום, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי", אמן
נצח סלה ועד.

מד

מיוסר על תורה פ"ז בליקוטי מוהר"ן תנינא

"אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים". אבי שבשמים, "מלכי ואלהי אליך אתפלל, יי חקרתני ותדע, אתה ידעת שבתי וקומי בנתה לרעי מרחוק, ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הספנתה, כי אין מלה בלשוני הן יי ידעת בלה, אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה, אנה אלך מרוחק ואנה מפניך אברח, אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאל הנך".

רבנו של עולם מלא רחמים, חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח, רחם עלינו למען שמך, וקבץ נדחינו מארבע פנפות הארץ, בקש ברחמיך צאן אוברות, צאן נדח ואין מקבץ: רבנו של עולם "תעיתי כשה אובר בקש עבדך". רבנו של עולם מרב עניי ועמלי ומרב עצם עונותי ופשעי הרבים והעצומים בלי שעור וערך ומספר, ומעצם בלבול דעתי מרבו הפגמים שפגמתי בעונותי מעודי עד היום הזה, על כן איני יכול לפתח פי לדבר כלל, וקשה וכבד עלי מאוד לפרש שיחתי לפניך, וגם אי אפשר לפרש כל שיחתי לפניך ככל אשר עם לבבי, כי "צרות לבבי הרחיבו" מאוד, אשר לא יספיק הזמן לפרטם, "כי רבות אנחותי ולבי דוי", אבל אף על פי כן הציקתני רוחי ועצור במלין לא אוכל, אמרתי אשיחה וירוח לי, אדברה ויעבר עלי מה, אולי אזכה עתה למצא הנקדה טובה השיף ללבי עתה באמת, שאזכה על ידה לשוב אליך מעתה באמת. ואיך שהוא איך שהוא, איך שנפלנו ונרדנו בגלות המר הזה למקומות שירדנו כל אחד לפי ירידתו, עם כל זה עדין חובה עלינו על כל אחד ואחד, לחתור ולבקש ולחפש אחר אברותינו הרבות והעצומות מאוד בלי

שעור וערך, אשר אבדנו בגלגול זה ובגלגולים אחרים, על ידי תאוותינו הרעות. אולי נזכה לעורר רחמים גדולים אצל בעל הרחמים המרחם על כל האובדים והנודחים, הגוזר בתורתו להשיב אבדות. אולי יש תקנה למצא איזה אבדה מאבדות נפשנו הרבים, אולי נזכה למצא מקצתם או כלם. ואף על פי שאני בעצמי החיב מכל הצדדים, כי אבדתי לדעת מה שאבדתי, ובעונותי הרבים מחמת תאותי הרעות, הייתי כמו שוטה המאבד מה שנותנין לו, אף על פי כן אולי אזכה ברחמיך למצא עוד איזה נקדה טובה אמתיית שתוכל להתגבר על כל מה שאני צריך להתגבר, באפן שאזכה מעתה לשוב אליך באמת, ולחפש ולבקש ולמצא כל אבדותי ואבדות אחרים להשיבם כלם למקומם הראוי למקור שנוצבו משם, באפן שיתקנו כלם בתכלית התקון באמת כרצונך הטוב.

רבוננו של עולם מלא רחמים, אתה גלית לנו על ידי חכמיך הקדושים, שהעקר הוא תקון הברית, כי זה עקר הנסיון והמתקן של כל אדם בעולם הזה, ורק בשביל זה בא האדם לעולם הזה כדי שיתנסה בנסיון זה, ועל ידי זה יזכה למה שיוזכה אם יעמד בנסיון ובצרוף הזה, אשר כל התורה כלה תלויה בזה, כי שמירת הברית הוא יסוד הכל. ועתה מה אומר ומה אדבר, אחרי שפגמתי הרבה בפגם הברית כאשר פגמתי (ובפרט וכו'), "על כן דברי לעו", ואיני יודע מהיכן להתחיל לדבר. אבל כבר גזרת עלינו על ידי צדיקיך האמתיים לצעק אליך תמיד, ולהתפלל ולהתחנן לפניך תמיד בין בעליה בין בירידה לפי בחינתנו, והנה איך שיהיה לא נחריש ולא נשקט מלזעק ולצעק ולהתחנן אליך תמיד, כי חסדיך לא תמים ורחמיך לא כלים. כי אתה יי אלהינו גדלת מאד, וכגדלתך כן חסדיך ורחמיך, וכאשר לגדלתך אין חקר, כן אין חקר לרחמיך וחסדיך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי, שתאיר עיני בתורתך, ותורני ותלמדני שאזכה לידע ולהשיג ולהבין דברי תורתך

הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר צוֹיֵת עֲלֵינוּ לְכוּן בְּנוֹת אֱלֹהִים בְּשָׁבִיל תְּקוּן הַבְּרִית, "כִּי בַעַר אֲנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִינַת אָדָם לִי", וְאֵינִי יוֹדֵעַ הַדְרֵךְ כָּלֵל לְכוּן בְּנוֹת. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְקַדְשֵׁנִי בְּקַדְשֶׁתְךָ הַעֲלִינָהּ, וּפְתַח לְבִי בְּתַלְמוּד תּוֹרָתְךָ, וְעֲזֹרְנִי וְזַכְּנִי לְלַמֵּד וּלְהַבִּין כָּל הַבְּנוֹת אֱלֹהִים וְכָל הַתּוֹרוֹת הַשְּׂיִכִּים לָזֶה, וְאַזְכֶּה לְמִצְוָה בְּהֵם דְרֵךְ נְכוּן וְיִשָּׁר לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ תָּמִיד בְּכָל עֵת. וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּקִי בְּהַלְכָהּ, בְּקִי בְרָצוּא בְּקִי כְּשׁוֹב, בְּקִי בְּעֵיל בְּקִי בְּנִפְיָךְ, וְלִקְיָם בְּאַמֶּת וּבְשִׁלְמוֹת מְקַרָּא שְׁכַתוֹב: "אִם אָסַק שָׁמַיִם שָׁם אָתָּה וְאַצִּיעָה שָׁאוֹל הַנֶּגֶד", עַד שְׁאַזְכֶּה לִילֹךְ בְּדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה בְּאַמֶּת תָּמִיד. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ תִּפְתַּח יָדְךָ, וְתַהֲיֶה יְמִינֶךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִיִם, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ וּלְתַקֵּן כָּל הַתְּקוּנִים הַנִּמְשָׁכִין עַל יְדֵי הַיְחֻדִים וְהַבְּנוֹת שֶׁל אֱלֹהִים, בְּאַפְּן שְׁנוֹזָה מִהֲרָה לְתַקוּן הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּצְוֶה לְמַלְאכֶיךָ הַקְּדוּשִׁים הַאוֹחֲזִים בְּיָדָם שׁוֹפְרוֹת הַמְּמַנִּים לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ וּלְחַפֵּר וּלְחַתֵּר אַחֵר אַבְדוֹת, שִׁישְׁתַּדְּלוּ בְּתַקוּן נַפְשֵׁנוּ, וַיִּבְקְשׁוּ וַיִּחַפְּרוּ אַחֵר כָּל הָאֲבֹדוֹת שְׁאֵבְדָנוּ בְּעֲנִינֵנוּ מֵעוֹדְנוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַל יְדֵי תְאוּתֵנוּ הָרַעוֹת, וּבְפֶרֶט עַל יְדֵי פֶגַם הַבְּרִית. אֵת כָּל מֵה שְׁאֵבְדָנוּ בְּגִלְגוּל זֶה וּבְגִלְגוּלִים אַחֲרָיִם, הַכֹּל יִחַפְּרוּ וַיִּחַפְּשׁוּ וַיִּמְצְאוּ כָּלֵם מִהֲרָה, וַיִּחַזְּרוּ אוֹתָם לָנוּ, בְּאַפְּן שִׁישְׁתַּקְּנוּ נַפְשׁוֹתֵינוּ עַל יְדֵי זֶה בְּתַכְלִית הַתְּקוּן בְּאַמֶּת כְּרָצוֹנְךָ הַטוֹב.

מְלֵא רַחֲמִים, מֵרַב קְלָקוּלֵי אֵינִי יָכוֹל לְהֵאָרִיךְ בְּתַפְלָה זֹאת הַרְבֵּה, אֵךְ עַל פִּי שֶׁלֹּא יִסְפִּיקוּ כָּל יְרִיעוֹת שְׁבַעוּלָם לְבָאֵר אָפֶס קָצָה מִהַתְּחַנְנוֹת וּבִקְשׁוֹת וּוְדוּוּיִם וְהַפְּצָרוֹת וּפִיּוּסִים וּתְפִלוֹת שְׁאֵנִי צָרִיךְ לְהַתְּפַלֵּל בְּעֲנִינֵי זֶה עַל הָעֵבֶר וְעַל הַהוֹהָה וְעַל הָעֵתִיד, אֵךְ מֵה אֶעֱשֶׂה כִּי דְבָרֵי נִסְתַּתְּמִין. אֲבָל עַל זֶה בָּאתִי לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כָּל, חוֹמֵל דְּלִים, טוֹב וּמְטִיב לְרַעִים וְלַטּוֹבִים, שֶׁתְּרַחֵם עַל כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל שֶׁקָּשָׁה לָהֶם לְמִצְוָה זְוִיגָם, וְאַפְלוּ כְּשִׁמוּצָאִים הִיא מְנַגֶּדֶת אֵלָיו, וְאֵין לָהּ רָצוֹן אֵלָיו, וְאֵין שְׁלוֹם בְּבֵיתָם רַחֲמָנָא לְצַלָּן (וּבְפֶרֶט עַל פְּלוּגֵי בֵּן פְּלוּגֵי שֵׁשׁ לוֹ יִסּוּרִים אֵלוֹ), רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל זֶרַע עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּכַח וּזְכוּת הַצַּדִּיקִים

הַאֲמֵתִים הַעוֹסְקִים בְּתַקוּנָנוּ תָּמִיד, אֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֶת הַבְּרִית קִדְשׁ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת שָׁאִין שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו, רַחֵם עֲלֵיהֶם לְמַעַן, וְתִשָּׂם שְׁלוֹם בְּבֵיתָם, וְתַעֲזֹר לָהֶם וְתוֹשִׁיעֵם שְׂיִזְכוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְמִצַּא זְוִיגוֹ מְהֵרָה, וְזוּגָם הַהֶגְיוֹן לָהֶם מִן הַשָּׁמַיִם בְּאַמֶּת. וְלֹא תִהְיֶה מִנְּגִדַת כְּנִגְדוֹ כָּלֵל, רַק תִּהְיֶה רְצוּנָה לְרִצּוֹן בְּעֲלֵהּ, וְלֹא יִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שׁוֹם שְׁנֵאָה וְשׁוֹם שְׁנוֹי רְצוֹן כָּלֵל, וְיִדְוֵרוּ בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּה וְרַעוּת בְּשְׁלוֹם וְשְׁלוֹה בְּאַמֶּת כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב.

מְלֵא רַחֲמִים, חוּס וְחַמֵּל וְרַחֵם עֲלֵיהֶם לְמַעַן וְלִמְעַן צְדִיקְךָ הַאֲמֵתִים, וְאַל תַּעֲשֶׂה לָהֶם כְּחַטְאֵיהֶם וְלֹא תִגְמַל עֲלֵיהֶם כְּעוֹנוֹתֵיהֶם, רַק תִּתְנַהֵג עִמָּהֶם בְּרַחֲמֶיךָ לְפָנִים מִשׁוֹרֵת הַדִּין, כְּאֲשֶׁר אַתָּה מִתְנַהֵג עִם כָּל בְּרִיּוֹתֶיךָ בְּרַחֲמִים וְחַסְדִּים גְּדוֹלִים תָּמִיד. וּבְזִכּוֹת אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, שְׁרָמְזוּ הַסּוּד הַזֶּה שֶׁל כּוֹנֵן אֱלֹהִים בְּעֵת שֶׁשָּׁלַח אֶת אֱלִיעֶזֶר עַבְדּוֹ לְבַקֵּשׁ הַזְּוִיג שֶׁל יִצְחָק בְּנוֹ, וּבְזִכּוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁגִּלוּ הַסּוּד הַנּוֹרָא הַזֶּה, תִּגְן עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ וְעַל זְרַעֲנוּ, וְתִרְחַם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וְתִשָּׂם שְׁלוֹם בֵּין כָּל יִשְׂרָאֵל וּבִפְרָט בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ (וּבִפְרָט וְכוּ'), וְתַעֲזֹר לְכָל יִשְׂרָאֵל הַצְּרִיכִים לְמִצַּא זְוִיגָם שְׂיִזְכָּה כָּל אֶחָד לְמִצַּא זְוִיגוֹ בְּאַמֶּת מְהֵרָה, וְתִהְיֶה כְּרִצּוֹנוֹ וְלֹא תִהְיֶה מִנְּגִדַת כְּנִגְדוֹ כָּלֵל, רַק תִּהְיֶה רְצוּנָה אֵלָיו בְּשְׁלוֹם וְאַהֲבָה בְּאַמֶּת, כְּלִי עֲרֻמָּה וּמְרָמָה וּבְלִי שׁוֹם שְׁנֵאָה וְשְׁנוֹי רְצוֹן בְּלֵב כָּלֵל, וְיִתְנַהֵגוּ בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה. וַיִּצְאוּ מֵהֶם דּוֹרוֹת רַבִּים, בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים, עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת. וַיַּעֲסִקוּ בְּתוֹרָתְךָ וְעַבְדְּתְךָ בְּאַמֶּת כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם, וַיִּגְלוּ וַיִּפְרְסְמוּ וַיִּזְדַּעְצְעוּ אֶלְהוּתְךָ וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּעוֹלָם כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יִגִּידוּ".

וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו שְׁנִזְכָּה לְשִׁמְרוֹ עֲצֻמָּנוּ תָּמִיד שְׁלֵא לְאַכֵּל שׁוֹם פְּרִי קֶדֶם שְׁנִתְבַּשְׁלָה, וְגַם שְׁלֵא נִתְלַשׁ שׁוֹם פְּרִי קֶדֶם זְמַנָּה. כִּי אַתָּה גְּלִיתָ לָנוּ עֲצָם הַהַפְסָד וְהַהֲזָק שְׂיִוִּכַל לְהַגִּיעַ לְהַאֲדָם עַל יְדֵי זֶה, כִּי יוֹכַל לְאַבֵּד אֶת נַפְשׁוֹ חַס וְשְׁלוֹם עַל יְדֵי זֶה.

רבונו של עולם, רחם עלינו ושמרנו והצילנו מזה ברחמיך הרבים
ובחסדיך העצומים. ועזרנו והושיענו וזכנו תמיד לברוך ברכת הנהנין
ובפרט ברכת הפרות בכונה גדולה ועצומה. ולא נזרוק ברכה מתוך
פינו חס ושלום, רק נזכה תמיד להתגבר ולהתחזק בכל עז בכל עת
שנרצה לאכל איזה פרי או ליהנות מהעולם הזה איזה הנאה, לברוך
הברכה בכונה גדולה פראוי, באפן שלא יזיק לנפשנו כלל כל מה
שנאכל ונשתה ונהנה ממנו, רק אדרבא נזכה להשלים את נפשותינו
ולהוסיף בנפשנו חיות דקדושה והארה גדולה על ידי כל דבר שנאכל
ונשתה ונהנה ממנו. ותעזרנו ותושיענו ושיהיו כל אכילותינו
ושתייתנו וכל הנאותנו בקדושה ובטהרה גדולה לשמך לבד בלי שום
הנאת הגוף כלל, ונהיה בכלל הצדיקים האוכלים לשבע נפשם
דקדושה.

אנא יי מלא רחמים עזרנו ושמרנו מעתה שלא נאבד עוד כלל
על ידי תאות רעות חס ושלום, רק נזכה מעתה לשפר ולבטל מאתנו
כל התאות רעות. ותצוה ברחמיך להחזיר ולהשיב לנו כל האבדות
שאבדנו מכבר, הן בגלגול זה הן בגלגולים שעברו.

ו**זכנו** ברחמיך הרבים לקים מצות תקיעת שופר בראש השנה
בשלמות פראוי בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג מצות התלוים
בה, באימה וביראה ובאהבה ובשמחה וחדוה גדולה. ותזמין לנו
תמיד תוקעים הגונים בראש השנה צדיקים וכשרים, שיהיה להם כח
לעורר על ידי קול השופר את קול השופר העליון אשר אתה עתיד
לתקוע בו לחרותנו. ועל ידי זה תקבץ נדחינו, ותשיב לנו את כל
אבדותינו שאבדנו מעולם עד היום הזה.

אלהינו ואלהי אבותינו תקע בשופר גדול לחרותנו ושא נס לקבץ
גלותנו, וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו פנס מירכתי ארץ,
וקבצנו יחד מהרה מארבע פנות הארץ לארצנו, ויקים מהרה מקרא

שְׁפָתוֹב: "וְהִיָּה בַיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאוֹבְדִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהִנְדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַיְי בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַיִם", וְנֶאמַר: "וְאֵדְנִי אֱלֹהִים בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהִלֵּךְ בְּסַעֲרוֹת תִּימָן יִי צָבָאוֹת יִגַן עֲלֵיהֶם", "כֵּן תִּגַן עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹמֶךָ". עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן.

מה

מיוסד על תורה פ"ט בליקומי מוהר"ן תנינא

אל ברוך גדול דעה, זכנו ברחמיך הרבים וגלה לנו בחסדיך העצומים את הצדיק האמת שהוא בעל דעת גדול. זכנו למצוא אותו ולהתקרב אליו באמת, ולשמע תורה מפיו הקדוש, ורחם על כל ישראל אשר קשה להם למצוא זיוגם (ובפרט על פלוני בן פלוני), ועזור להם והושיעה להם מהרה שיזכו כל אחד ואחד למצוא זיוגו האמתי ההגון לו מן השמים חיש קל מהרה, בלי שום עכוב ובלי שום צער ויסורים כלל. כי אין אתנו יודע עד מה, שום עצה ותחבולה איך לבקש הזיוג לכל אחד. כי אתה יודע כמה קשה לאדם למצוא זיוגו האמתי, כי כל הזיוגים הם שני הפכים, ובפרט כי לפעמים הם בהפך גדול מאד, אשר קשה לזווגן כקריעת ים סוף, ואי אפשר לחברם ולזווגם כי אם על ידי הדעת האמתי המשדף כל השדוכים. על כן צריכים לשמע תורה מפיו הבר דעת האמתי שהוא מחדש חדושים נפלאים בתורה, ומחבר ומיחד אתנו רב רבין ואתנו ועירין, ומקשר ומשדף דברי תורה ממקום למקום, אשר על ידו נגמרים כל השדוכים שבעולם. בסוד "כי שפתי כ'הן ישמרו דעת ו'תורה יבקשו מפיהו" ראשי-תבות שידו"ך, אבל בעוונותינו הרבים נעלם מאתנו ולא נדע איך למצוא את הבעל דעת הקדוש הזה ולשמע תורה מפיו, ועתה מאין יבא עזרנו, על כן עינינו תלויות אליך לבד מלא רחמים יושב ומזוג זיוגים, שתחמל על כל עמך ישראל הצריכים למצוא זיוגם

(ובפרט וכו'), ותשלח לכל אחד מהרה זיוגו והגון לו מן השמים באמת, ותהיה כרצונו ותהיה לו לעזר ולהועיל, ויקים בו ובכל הצריכים למצוא זיוגם "מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיי".

אדון יחיד, מלא רחמים, צופה ומביט עד סוף כל הדורות, המנהג עולמו בחסד וביריותו ברחמים, חוס ורחם וחסד על ימי הנעורים של נערי עמך בית ישראל, והודיענו נא את דרכיך, איך נזכה לדעת למצוא זיוגם האמתי של כל התלויים בנו. זכנו ועזרנו שכלת וזכות הצדיקים הגדולים האמתיים שהם הדעת הקדוש של כל העולמות, אשר המשיכו וגלו דעת גדול ונפלא באמת גם בעולם הזה, בכחם וזכותם נזכה מהרה למצא בת זיוגם של כל אחד ואחד מעמך בית ישראל, ונזכה להשיאם מהרה למזל טוב לחיים טובים ארוכים ולשלום. ותהיה כרצונו, ולא תהיה מנגדת אליו כלל חס ושלום, רק דורו באהבה ושלום בקדשה ובטהרה כרצונך באמת. ויזכו כל עמך בית ישראל לשמור את הברית קדש בקדשה גדולה באמת, אשר כל התורה כלה תלויה בזה, והוא עקר הנסיון והבחירה של כל אדם בזה העולם, כאשר גלית לנו על ידי חכמיך הקדושים. ויזכה כל אחד ואחד להוליד מאשתו בנים ובנות דורות ודורי דורות עד עולם, וכלם יהיו חיים וקיימים לעבודתך וליראתך לאורך ימים ושנים טובים. ויפירו וידעו אותך ואת גדלת צדיקיך האמתיים אשר בהם בחרת, ויתגלה להם הדעת הקדוש שהשאירו כל הצדיקים בזה העולם.

רבנו של עולם לא כחטאינו עשית לנו ולא כעוונותינו גמלת עלינו, גם עתה חוס וחס עלינו, ושמע תפלתנו, והסתר פניך מחטאינו וכל עוונותינו מוחה. ואל תביט על מעשינו, רק תביט על זכות הצדיקים האמתיים שאנו סומכים עליהם בכל עת, אשר מימי דעתיהם הקדוש אנו שותין ומפיהם אנו חיים, עד היום הזה. ועל ידי זה יזכה כל אחד מישראל למצוא זיוגו האמתי מהרה. ותמלא כל משאלותנו ברחמים, ככל אשר שאלתי מאתך בעל הרחמים בעל

החמלה בעל החנינה כי רחמיך לא כלים, ואתה חפץ שגם גרוע ופחות כמוני כמוני, בקש אותך על כל הטוב והחסד, כי אתה טוב ומטיב לכל, וזה עקר גדלתך בשאתה עושה חסד נפלא עם הרחוקים ממך ובפרט עם רחוק כמוני, כי אתה חונן את מי שאינו ראוי לחון, ומרחם על מי שאינו ראוי לרחם. ובפרט שאני רואה בכל עת את כל החסדים והטובות והנפלאות אשר אתה מפליא חסדך עלי בכל יום ובכל עת ובכל שעה. "כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחיתה". "חסדך גדול עלי" בלי שעור וערך ומספר, "כי גבר עלינו חסדו ואמת יי לעולם הללויה". על בן מצא עבדך את לבו להתחנן לפניך על כל אלה, כי לא על צדקותי אני מפיל תחנותי לפניך כי על רחמיך הרבים ועל פח וזכות הצדיקים האמתיים הזוכים ומזכים את הרבים, אשר כחם וזכותם מספיק גם עלי, להושיע גם אותי ואת זרעי וזרע זרעי וכל עמך בית ישראל עד עולם בכל הישועות שבעולם. כי בשם קדשך הגדול והנורא בטחנו, נגילה ונשמחה בישועתך, "היו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי", אמן ואמן.

מו

מיוסר על תורה צ' בליקוטי מוהר"ן תנינא

"אליך יי אקרא ואל יי אתחנן, מה בצע בדמי בודתי אל שחת היודך עפר היגיד אמתך, שמע יי ורחמי יי הנה עוזר לי". ורחם עלי ועל זרעי ועל כל עמך בית ישראל, והצילנו מדינה של גיהנם. רחם עלינו מעתה על כל פנים, והצילנו מתאות המשגל, שמרנו והצילנו ברחמיך וחסדך ונפלאותיך הנוראות, והיה בעזרנו שלא נרבה תאותנו אפלו בהתר, רק נזכה לזכר אז בענש הקשה והמר של הגיהנם. ולא נמלא תאותנו חס ושלום, רק נזכה למעט תאותנו בתכלית המעוט, עד אשר נזכה לשברה לגמרי. ולא נהיה

רגילים בזה כלל חס ושלום, כי אם בשביל קיום המין, בקדשה ובטהרה גדולה, באימה ויראה ברתת וזיע, בענוה בבשת פנים, בלי שום חציפות ועזות דסטר אחרא כלל. מפל שפן וכל שפן שנהיה נשמרים בתכלית השמירה מתאנה זאת באיזה צד אסור חס ושלום, שנוזקה להזהר ולהשמר מפל מיני צד הרהורים ומחשבות רעות ומפל מיני הסתכלות רעים, ומפל מיני פגם הברית במחשבה דבור ומעשה, בכל החושים ובכל הפחות, בכלם נהיה נזהרים ונשמרים בתכלית השמירה מפל מיני פגם הברית, באסור ובהתיר בשוגג ובמזיד באנס ובכזון, באפן שנוזקה להנצל מדינה של גיהנם.

רחם עלינו ברחמיך הרבים ברחמיך הגדולים בתמלתך וחנינותיך, כי אפה יודע גדל הצער המר והקשה מאד של גיהנם אפלו שעה אחת. רחם עלינו בחיינו, ועזרנו והושיענו וזכנו שנתגבר ונכבוש את יצרנו, באפן שנוציל עצמנו לגמרי מדינה של גיהנם. וכל מה שפגמנו נגדך עד הנה בפרט בפגם הברית, עד אשר "עונותינו רבו למעלה ראש" ועצמו עד גכהי שמים, וכבדו מחול ימים, ורבו מעפר הארץ, על הכל תמחל ותסלח לנו אלוה סליחות חנון המרבה לסלוח. כי אין בידנו לתקן אחד מהם אף כי כלם, כי אם בתפלה ותחנונים שתחמל ותחוס עלינו, ותמחול לנו על העבר במחילה גמורה באמת, ותעזרנו ותושיענו על העתיד, שתהיה בעזרנו בכל עת ותשמרנו שלא נחטא עוד, ולא נפגם עוד שום פגם כלל בפרט בברית קדש. חמל עלינו כי אין רחמנות בעולם כאשר על הפוגם בברית קדש. חמל עלינו אבינו שבשמים, ועשה את אשר תעשה ברחמיך הרבים באפן שלא נחטא ולא נפגם עוד כלל. ונזכה לשמור חקיך ומצותיך כרצונך הטוב כל ימי חיינו לעולם, באפן שנוזקה להנצל לגמרי מדינה של גיהנם, ולא נראה פני גיהנם כלל. כי רחמיך רבים מאד מאד, ואפה שומע תפלת כל פה, ובפרט כי אנחנו בטוחים וסמוכים על פחם של הצדיקים האמתיים שומרי הברית באמת, אשר הם חזקונו וזרזונו

להרבות בתפלה ובבקשות ותחנונים וצעקה ושועה אליך יהיה אִיךָ שִׁהְיֶה, על כֵּן עֵינֵינוּ תְלוּיֹת אֶל רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ לְבַד כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יָד אֲדוֹנֵיהֶם, עַד אֲשֶׁר תִּרְחַם עָלֵינוּ מִן הַשָּׁמַיִם וְתוֹפְנוּ מֵעַתָּה עַל כָּל פָּנִים לְתַקוּן הַבְּרִית בְּאַמֶּת, כְּרִצוֹנְךָ וְכַרְצוֹן צְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים, זְכוּתָם יִגַּן עָלֵינוּ.

וּבְכֵן תִּרְחַם עַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַצָּרִיכִים לְמִצּוֹא זְוִיגָם, שְׂיִזְכוּ לְמִצּוֹא זְוִיגָם מִהֲרָה, זְוִיגָם הָאֲמִתִּי, זְוִיגָם הַהַגּוּן לָהֶם מִן הַשָּׁמַיִם, וַיִּזְכֶּה כָּל אֶחָד לְהַתְעוֹרֵר אֵלֶיךָ בְּשַׁעַת הַהִתְקַשְׁרוֹת, לְזַכֵּר בְּהַתְכַלִּית וְהַסּוֹף בְּשַׁעַת שְׁבִירַת כְּלֵי חָרֶס בְּעַת הַתְּנָאִים, שְׂיִזְכֹּר עַל יְדֵי זֶה בְּשַׁעַר הַחֲרִסִּית שֶׁהִיָּה בִירוּשָׁלַיִם שֶׁהוּא פֶתַחָה שֶׁל גִּיהֶנָם, לְמַעַן לֹא יִבְגַּד בְּאִשְׁתּוֹ הַכְּשֶׁרָה, וַיִּזְהַר מִלְגַּרְשָׁה אֶפְלוּ אִם יֵשׁ לוֹ יְסוּרִים מִמֶּנָּה חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי יִזְכֹּר בְּעֵנֶשׁ הַמֵּר שֶׁל גִּיהֶנָם שְׂיִנְצַל מִמֶּנּוּ עַל יְדֵי זֶה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה שְׁמִי שֵׁיֵשׁ לוֹ אִשָּׁה רָעָה אֵינוֹ רוֹאֶה פְּנֵי גִיהֶנָם, וְצָרִיךְ לְקַבֵּל בְּאַהֲבָה. וְכֵן יִזְכִּיר אֶת עֲצֻמוֹ שֶׁאִם תִּהְיֶה אִשָּׁה טוֹבָה כְּרִצוֹנוֹ, שִׁהְיֶה זֶהִיר וְזֶהִיר מִלְהַרְבוֹת תַּאֲנוּתוֹ חֵס וְשְׁלוֹם וַיִּזְכֹּר שֵׁיֵשׁ גִּיהֶנָם, וַיַּחְמַל עַל עֲצֻמוֹ וַיִּקְדָּשׁ אֶת עֲצֻמוֹ בְּזוּוּגוֹ בְּתַכְלִית הַקְּדָשָׁה כְּרִאוּי לְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי. וַיִּזְכֹּר וְלֹא יִשְׁכַּח עֲנֶשׁ הַמֵּר שֶׁל גִּיהֶנָם שֶׁבָּא עַל פְּגָם הַבְּרִית חֵס וְשְׁלוֹם רַחֲמָנָא לְצַלָּן. רַחֵם עָלַי וְעַל זַרְעֵי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וַתְּסַבֵּב בְּרַחֲמֶיךָ סְבוֹת לְטוֹבָה, בְּאִפְּן שְׁנִזְכֶּה לְמַלְט וּלְהַצִּיל נַפְשֵׁנוּ מִן הַגִּיהֶנָם וּמִכָּל מִינֵי עֲנָשִׁים וְדִינִים בְּזֶה וּבְבָא, כִּי "מָה בָּצַע בְּדָמֵי בְרִדְתִּי אֶל שַׁחַת הַיּוֹדֵךְ עֶפֶר הַיְגִיד אֲמַתְךָ". חוּסָה עָלֵינוּ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ וְהַצִּילֵנוּ מִזַּעֲמֶךָ, "שְׁמֶרָה נַפְשֵׁי וְהַצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חֲסִיתִי בְךָ, הַצִּילָה מִחֲרֹב נַפְשֵׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדִתִּי". חוּס וְרַחֵם וַחְמַל עָלֵינוּ בְּזְכוּת וְכַח הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר קָרְבוּנוּ אֵלֶיךָ בְּרַחֲמֶיךָ. "הַצִּילֵנִי מִטֵּיט וְאֵל אֶטְבְּעָה, אֲנַצֵּלָה מִשׁוֹנְאֵי וּמִמְעַמְקֵי מַיִם. אֵל תִּשְׁטַפְּנֵי שְׁבַלֹת מַיִם וְאֵל תִּבְלַעֲנֵי מְצוּלָה, וְאֵל תִּאֲטֵר עָלַי בָּאֵר פִּיָּה. עֲגִנֵי יְיָ כִּי טוֹב חַסְדֶיךָ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ פְּנֵה אֵלַי. וְאֵל תִּסְתַּר פְּנֶיךָ מֵעַבְדֶיךָ כִּי צַר

לי מהר ענני. קרבה אל נפשי גאלה למען אויבי פדני. השיבני ואשובה כי אתה אלהי. השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו כקדם. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי”.

מז

תפילה זאת מיוסדת על פי הסוד הנורא שגילה [רבינו ז"ל] על גדולת רבי שמעון בן יוחאי ז"ל, שהבטיח לישראל שלא תשכח התורה על ידו כי בוחר דא יפקון מן גלותא, עיין שם (בליקוטי מוהר"ן) בתחלת הספר, ומה טוב לאומרה על קברו הקדוש של רבי שמעון בן יוחאי ז"ל, מי שזוכה לבוא לשם, אך גם בכל מקום האומרה לא הפסיד, כי התפשטות נשמת הצדיק הוא בכל העולם כמובן בוחר הקדוש:

רבי שמעון בן יוחאי עיר וקדיש מן שמיא נחית, בוצינא קדישא, בוצינא עלאה, בוצינא רבא, בוצינא יקרא, אתם הבטחתם לישראל שלא תשתפח התורה מישראל על ידכם, כי בזהר דא יפקון מן גלותא, ואפלו בתקף ההסתרה שבתוך הסתרה בעקבות משיחא באחרית הימים האלה, הבטחתם שאף על פי כן לא תשכח התורה מפי זרענו, כמו שכתוב: "ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל אשר עשה, וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו". והנה עתה הגיעו הימים אשר אין לנו בהם חפץ, כי ארף עלינו הגלות ומשף עלינו השעבוד, ובכל יום אנו הולכים ודלים, ומטה ידינו מאד. "פי אגלת יד ואפס עצור ועזוב". פי נשארנו כיתומים ואין אב, ואין מי יעמוד בעדנו. והנה בתקף סוף הגלות המר הזה, וכבר התחיל להתנוצץ התנוצצות משיח מימי האלהי האר"י זכר צדיק לברכה, ועמד בית ישראל משתוקקים ומתגעגעים מאד להשם יתברך, והכל חפצים ליראה את שמה בהשתוקקות נמרץ ונפלא אשר לא היתה כזאת מימי קדם. "הקיצותי ועודי עמד", באתי עד קץ כל הדורות ועודי עמד. עדין אנו אחוזים בה, ומשתוקקים לעבודתך בכלות הנפש. אבל אף על פי כן, גם גדל רחוקנו ממך

בַּעֲתֵי־הַלֵּלוֹ הוּא גַם בֵּן בְּלִי שְׁעוֹר, כִּי טַבְעָנוּ בִּינוֹן מְצוּלָה וְאִין מְעַמָּד בָּאנוּ בְּמַעֲמָקֵי מַיִם וְשִׁבְלַת שְׁטָפְתָנוּ. וְרָאָה אֶת עַמְךָ יִשְׂרָאֵל מְרוּדִים מְאֹד, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֶׁר לְבָאֵר וּלְסַפֵּר גְּדֹל הַתְּגָרוֹת הַבַּעַל דְּבָר אֲשֶׁר הַתְּגָרָה בָּנוּ מְאֹד, עַד אֲשֶׁר הִפִּיל אוֹתָנוּ מְאֹד. וְהִנֵּה אֲנֹכִי בְּעֵינַי מִי אֲנֹכִי לְסַפֵּר צְרוֹת יִשְׂרָאֵל, רַק אַתֶּם לְבַד יִדְעֶתֶם אֶת כָּל הַמְּעַמָּד וּמַצָּב שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הָאֵלֶּה. אַךְ בָּאתִי לְסַפֵּר וּלְצַעֵק עָלַי וְעַל נַפְשִׁי, עַל עֲצָם רַחוּמֵי מַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעַצְם פְּגָמֵי וְעוֹנוֹתֵי הַרְבִּיִם וּפְשָׁעֵי הָעֲצוּמִים, וְ"עַל אֱלֹה אֲנִי בּוֹכֶיָה עֵינַי עֵינַי יוֹרְדָה מִיָּם", כִּי אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם דְּרָךְ אֵיךְ לְהַחֲזִיר לִי הַכֹּחַ דִּקְדוּשָׁה, וְאֵיךְ לְזַכּוֹת לְתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּבְאִיזָה דְרָךְ אֶתְחִיל לְעֻזּוֹב דְרָכֵי הַרְעָה וּמַחְשְׁבוֹתֵי הַמְּגַנּוֹת, וְאֵיךְ וּבְמָה אֲזַכֶּה לְתַקֵּן קְלִקּוּלִים וּפְגָמִים כְּאֵלֶּה. "לֹא יִדְעֵתִי נַפְשִׁי, אָנָּה אֲנִי בָּא", אָנָּה אוֹלֵיךְ אֶת חֲרָפְתִּי הָעֲצוּמָה, אָנָּה אֶבְרַח, אָנָּה אֶטְמֵן מִפְּנֵי בְשָׁתִי וּכְלָמְתִי, וְאֹמַר לְהַרִים כְּסוּנֵי וּלְגַבְעוֹת נִפְלוּ עָלַי, אוֹי מָה הָיָה לִי, אוֹי מָה הָיָה לִי, "עַל בֵּן אֲמַרְתִּי שְׁעוֹ מִנִּי אֲמַרְר בְּבִכְיִי", אוֹלֵי יָחוּס אוֹלֵי יִרְחַם, כִּי אֵין מַעֲצוֹר לִי לְהוֹשִׁיעַ גַּם אוֹתִי בְּעַת הַזֹּאת, כִּי הַרְבֵּה רוּחַ וְהַצְלָה לְפָנָיו, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "הֵן כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצַר מִמֶּךָ מְזוּמָה, וּמִי יֹאמַר לְךָ מָה תַעֲשֶׂה". עַל בֵּן בָּאתִי כְּעֵנִי בַּפֶּתַח, רָשׁ דֵּל וְאֶבְיוֹן, נִגּוּעַ וּמְעֻנָּה, מְבַלְבֵּל וּמְטָרֵף עֵנִי וְכוֹאֵב, לְצַעֵק וּלְזַעֵק לְפָנֵי הַדָּרַת קִדְשְׁתְּכֶם.

רַבִּי רַבִּי רַבִּי "אָבִי אָבִי רֹכֵב יִשְׂרָאֵל וּפְרָשִׁיו", נְהִירוֹ דְּבוּצִינָא דְאוֹרֵייתָא, "עוֹרָה לְמָה תִּישָׁן", אֵיךְ תּוֹכְלוּ לְסַבּוֹל צְרוֹת יִשְׂרָאֵל, קוּמוּ וְהַתְּעוֹרְרוּ עִם כָּל הַצְּדִיקֵי אָמֶת לְהַסְתַּכֵּל וּלְרְאוֹת בְּמִרְיוֹת צְרוֹת נַפְשָׁנוּ, "הִקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עַפְרָה", קוּמוּ יְשִׁינֵי מִכְּפָל לְסַעֲדִינוּ. צְדִיקֵי יְסוּדֵי עוֹלָם, קוּמוּ בְּעִזְרָתְנוּ בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, חוּסוּ וְחַמְלוּ עַל כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְתוֹכֶם עָלֵי הַחוּטָא וְהַפְּגוּם הַמְּלֵא, חַטָּאִים מִכֶּף רִגְל וְעַד רֹאשׁ. אַתֶּם יִדְעֶתֶם "אֶת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצַאֲתָנוּ" מִיּוֹם גְּלוּת הָאָרֶץ עַד הַנְּהָ, כָּל מָה שֶׁעָבַר עַל כָּלל יִשְׂרָאֵל בְּכָל־לַיּוֹת, וּבְפִרְטוּתוֹת

מה שְׁעֵבֵר על כָּל אֶחָד וְאֶחָד. וּבִפְרָט מה שְׁעֵבֵר עָלַי מִיּוֹם שֶׁנֶּאֱצְלָה וְנִבְרָאָה וְנוֹצְרוּ וְנִעְשׂוּ נִשְׁמָתַי וְרוּחֵי וְנַפְשֵׁי וְגוֹפֵי, כָּל מה שְׁעֵבֵר עָלַי בְּכָל גְּלוּל וְגְלוּל, וּבִפְרָט מה שְׁעֵבֵר עָלַי בְּגוֹף הַזֶּה, כָּל מה שְׁעֵבֵרְתִּי מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, מה שְׁאֲנִי זוֹכֵר עֲדֵינִי וּמֵה שֶׁנִּשְׁכַּח מִמֶּנִּי, הַיִּסְפִּיקוּ כָּל אֵילֵי נְבִיּוֹת לְבָאֵר וּלְסַפֵּר אֶפְסֵי קֶצֶה מֵהַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי בְּיּוֹם אֶחָד כְּפִי מֵה שֶׁנּוֹגְעִים הַפְּגָמִים בְּמָקוֹם שֶׁנּוֹגְעִים כְּפִי שְׂרֵשׁ נִשְׁמָתִי, וּמִכָּל שֶׁפֶן וְכָל שֶׁפֶן מֵה שֶׁפָּגַמְתִּי בְּכָל הַיָּמִים שְׁעֵבְרוּ עָלַי מִיּוֹם הַיּוֹתֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, (וּבִפְרָט וְכוּ'), מִי יוֹכֵל לְסַפֵּר, מִי יוֹכֵל לְשַׁעֵר, מָה אֲדַבֵּר מָה אֶתְאוּנֶנּוּ, מָה אוֹמֵר מָה אֲדַבֵּר וּמֵה אֶצְטַדֵּק.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תֵּן בְּלֵב הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה (אם יִזְכֶּה לְהֵיוֹת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל עַל קֶבֶר רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי יֵאמֵר: הַשּׁוֹכֵן פֹּה). וּבְלֵב כָּל הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּים לְבַל יִסְתִּירוּ פְּנֵיהֶם מִמֶּנִּי, וְיַעֲמְדוּ בַעֲדֵי לְמַלְיָצֵי יִשְׂרָאֵל, לְהַפּוֹךְ בְּזִכּוֹתַי וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בִּי נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וְיִמְלִיצוּ טוֹב בַּעֲדֵי שֶׁתִּקְרַבְנִי אֵלֶיךָ בְּרַחֲמִים, וְתִתֵּן בִּי לֵב חַדָּשׁ וְרוּחַ חַדָּשָׁה תִתֵּן בְּקַרְבִּי, שְׁאֲזַכֶּה לְהִתְעוֹרֵר מֵעַתָּה בְּאַמֶּת לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שְׁלֵם. אֵי שְׁמִים הַפְּגִינוּ בַּעֲדֵי, כָּל בַּעֲלֵי רַחֲמִים וְחַמְלָה חֲמְלוּ עָלַי. כָּל שׁוֹכְנֵי עֶפְרַיִם הַעֲתִירוּ בַּעַד מִטְבֵּעַ "בֵּינוֹן מְצוּלָה וְאֵין מַעֲמַד" כְּמוֹנֵי.

רַבִּי רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, זָכְרוּ זֹאת וְתִשְׁיִמוּ עַל לֵב, שֶׁזָּכִינוּ בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ לְשִׁמְעַנְפִּלְאוֹת נוֹרָאוֹת גְּדוֹלְתָכֶם. אֵיךְ מִרְמָז בַּתּוֹרָה שֶׁעַל יְדְכֶם לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה, כִּי הַפְּסוּק שֶׁהִבְאַתֶּם רְאִיָּה מִמֶּנּוּ, שֶׁהוּא כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי וְרַעוּ' הוּא סוֹפֵי תְבוֹת "יוֹחָאֵי", וְשִׁמְכֶם הַקְּדוֹשׁ בַּעֲצוֹמוֹ מִרְמָז בַּפְּסוּק "עִיר וְקָדִישׁ מִן שְׁמֵי נְחִית". אֲשֶׁר אַתֶּם לְבַד יוֹדְעִים סוֹד דְּבָרִים הָאֵלֶּה, אַתֶּם לְבַד יוֹדְעִים גְּדֻלַּת הַהִבְטָחָה שֶׁהִבְטַחְתֶּם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁהַתּוֹרָה לֹא תִשְׁכַּח מִיִּשְׂרָאֵל עַל יְדְכֶם, וְאֵיךְ מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם נָבֵא עַל זֶה בַּתּוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה מִקֶּדֶם. עַל כֵּן בְּאֵתִי לְהַזְכִּיר, נֵא רַבּוֹתֵי הַקְּדוֹשִׁים, חֲמְלוּ עָלַי וְאַל תִּסְתַּכְּלוּ עַל כָּל הָרַע שֶׁעָשִׂיתִי מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּמַחְשָׁבָה דְבוּר וּמַעֲשֵׂה, אֲשֶׁר הִמְרִיתִי אִמְרֵי

אֵל וְעֵצָה עֲלִיּוֹן נֶאֱצְתִי. אֵל תְּבִיטוּ בְּמַעֲשֵׂי הַרְעִים, וְאֵל תַּעֲשׂוּ עִמִּי
 בְּחֶטְאִי, וְאֵל אֶקְוֶה בְּעֵינַיְכֶם, עַל אֲשֶׁר זֶה כַּמָּה אֲשֶׁר מְעוֹרְרִים אוֹתִי
 בְּאֲלָפִים וּרְבֻבוֹת רְמָזִים וְהַתְּעוֹרְרוֹת, וּבְכַמָּה מִיָּנִי עֲצוֹת נְכוֹנוֹת בְּכָל
 יוֹם וּבְכָל עֵת, לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יְתָבָרֵךְ, וְאֲנִי בְּעֵצָם קִשְׁיוֹת עֲרָפִי
 קִלְקַלְתִּי וּפְגַמְתִּי בְּכָל זֶה, וְלֹא הִטִּיתִי אֲזֵנִי וְלִבִּי לְכָל זֶה. חוֹסוּ עָלַי
 וְאֵל תְּשִׁיתוּ לִב לְכָל זֶה, וְאֵל יַחַר אַפְכֶם בִּי חֲלִילָה, רַק תִּחְשְׁבוּ
 מִחֲשָׁבוֹת עוֹד מַעֲתָה לְבַל אֲהִיָּה נִדְחָה מִהַשֵּׁם יְתָבָרֵךְ וּמְכֶם חֲלִילָה.
 כִּי עֲדִין "אֵין מַעֲצוֹר לִי לְהוֹשִׁיעַ" גַּם בָּעֵת הַזֹּאת. כִּי אֵין לִי שׁוֹם
 כַּח עֲתָה אֲלֹא בְּפִי לְבַד, וְגַם זֶה מֵאֲתוֹ יְתָבָרֵךְ אֲשֶׁר לֹא עָזַב חֲסִדוֹ
 וְאֲמָתוֹ מֵעַמִּי, וְנָתַן כַּח לְיַעֲקֹב כְּמוֹנִי, לְדַבֵּר עִתָּה מְעַט דְּבָרִים הָאֵלֶּה.
 וְעַל זֶה תִּמְכַּתִּי יְתֻדוֹתַי, שֶׁתִּרְחַמוּ עָלַי וְתַעֲשׂוּ אֶת אֲשֶׁר אֲזַכֶּה לְשׁוֹב
 בְּאַמַּת לְהַשֵּׁם יְתָבָרֵךְ. (וְלִבֵּא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל מִהֵרָה בְּשָׁלוֹם, וּלְדַבֵּר כָּל
 זֶה וְיֹתֵר מִזֶּה שֶׁם עַל צִיּוֹן שְׁלֹכֶם הַקָּדוֹשׁ), וְיִי הַטּוֹב בְּרַחֲמָיו
 יִשְׁמַע תְּפִלַּתְכֶם וְיַעֲזֹר וְיִגַּן וְיֹשִׁיעַ אוֹתִי וְאֶת כָּל יִשְׂרָאֵל לְמַעַנְכֶם,
 וְיַחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנָיו מִהֵרָה, וְיִאֲחֲזֵנִי וְלֹא יִרְפֵּנִי, וְאֵל יַעֲזֹבֵנִי
 וְאֵל יִטְשֵׁנִי בְּשׁוֹם אִפְסוֹ, עַד שֶׁאֲזַכֶּה לְשׁוֹב אֵלָיו בְּאַמַּת, וְלִהְיוֹת כְּרֻצוֹנוֹ
 הַטּוֹב מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וְלִתְקַן בְּחַיֵּי אֶת כָּל אֲשֶׁר פְּגַמְתִּי, בְּכַח וּזְכוּת
 הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּם, אֲשֶׁר עָלִיהֶם לְבַד אֲנִי נִשְׁעָן לְסִדֵּר דְּבָרֵי אֱלֹהֵי
 לְפָנֵיהֶם וְלִפְנֵי הַשֵּׁם יְתָבָרֵךְ, בְּעַל הַרְחָמִים יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת. "יִי יִגְמֹר
 בְּעַדִּי, יִי חֲסִדֶךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יְדִידֶךָ אֵל תִּבְרָךְ, הוֹצִיאָה מִמִּסְגַּר נַפְשִׁי
 לְהוֹדוֹת אֶת שְׁמֶךָ, בִּי יִכְתִּירוּ צְדִיקִים כִּי תִגְמַל עָלַי".

מח

מיוסר על שיחה פ"ט בשיחות הר"ן

"אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר בקדמונו רחמיה כי דלוננו מאד".
 רבוננו של עולם בעל הרחמים ובעל הסליחות, אל מלך יושב על
 כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון

מַרְבֵּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסְלִיחָה לְפֹשְׁעִים. רַב חֶסֶד וּמְרֻבָּה לְהַטִּיב, אֲשֶׁר רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ אֵינָם כְּלַיִם לְעוֹלָם. לְמַדְנֵנוּ וְהוֹרְנוּ אִיךָ לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ בְּאֵמֶת בְּשִׁלְמוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹתֶיךָ שֶׁל רַחֲמִים. בְּאִפֶּן שְׁנִזְכֶּה כָּל אֶחָד וְאֶחָד אֶפְלוּ הַגְּרוּעַ שֶׁבַּגְּרוּעִים וְהַפְּחוּת שֶׁבַּפְּחוּתִים אֶפְלוּ כְּמוֹנֵי הַיּוֹם, לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ הַפְּשׁוּטִים שְׂאִין בָּהֶם שׁוֹם תַּעֲרֹכֶת דִּין כָּלֵל, בְּאִפֶּן שֶׁתִּמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ שֶׁחַטָּאנוּ וְשָׁעוּנוּ וְשִׁפְשָׁעְנוּ לְפָנֶיךָ מְעוֹדֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְתַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, עַד אֲשֶׁר יִתְבַטְּלוּ וְיִתְכַפְּרוּ כָּל הָעוֹנוֹת מִמִּילָא לְגַמְרֵי.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מָה אֹמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמָה אֲסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחַקִּים. אַתָּה יוֹדֵעַ כְּמָה וְכְמָה חַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וּפְגָמִים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים שֶׁעָשִׂיתִי מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַד אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ מִמֶּנּוּ כְּמָה וְכְמָה חֲבִילוֹת חֲבִילוֹת שֶׁל עֲבֵרוֹת. וְאַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ כָּל עֲבֵרָה וְעֲבֵרָה אִיךָ נִגְרְרָה וְנִמְשָׁכָה מִהַעֲבֵרָה הַרְאֵנוּהָ הַשִּׁיכָה אֵלֶיךָ, וְכֵן מַעֲבֵרָה לְעֲבֵרָה הַסְמוּכָה לָהּ, עַד אֲשֶׁר נַעֲשִׂית חֲבִילָה שֶׁל עֲבֵרוֹת. וּבְעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים חֲזַרְתִּי וְעָשִׂיתִי מִחֲדָשׁ עֲבֵרָה שֶׁהִיא רֵאשׁוּנָה לְחֲבִילָה שְׁנִיָּה, כִּי עַל יְדֵי חֲזָרוֹ וְנִמְשָׁכּוֹ וְנִגְרָרוֹ כְּמָה וְכְמָה עֲבֵרוֹת, וְעֲבֵרוֹת מַעֲבֵרוֹת רַחֲמָנָא לְצִלָּן, עַד שֶׁחֲזַרְתִּי וְנַעֲשִׂית חֲבִילָה שְׁנִיָּה שֶׁל עֲבֵרוֹת. וְכֵן עָשִׂיתִי כְּמָה פְּעָמִים, עַד אֲשֶׁר "הַשְׁתַּרְגּוּ עָלַי עַל צוֹאֲרֵי" חֲבִילוֹת חֲבִילוֹת שֶׁל עֲבֵרוֹת. אוֹי לִי וַי לִי, אוֹי מִי יַעֲצֵר כַּח לְזִכֹּר חֶלֶק אֶלְךָ וּרְבִבָה מִמַּעֲשֵׂי הַרְעִים וַיִּוְכַל לְחִיּוֹת, אִם לֹא בְּדַרְךָ נִסִּיךָ וְנִפְלְאוֹתֶיךָ הַנוֹרָאוֹת. וְעַתָּה אָבִי שְׁבַשְׁמִים אָבִי שְׁבַשְׁמִים מָה אַעֲשֶׂה, אָבִי אָב הַרְחֵמֵן מָה אֶפְעַל, לְהִיכֵן אֶפְנֶה, לְהִיכֵן אֲשׁוּטֵט, לְהִיכֵן אֶבְרַח בְּמָה אֲזַכֶּה לְהַמְשִׁיךְ פְּלֵאֵי רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ הַפְּשׁוּטִים עָלַי, בְּאִפֶּן שֶׁאֲזַכֶּה עַל כָּל פָּנִים מַעֲתָה לְהַנְצִיל וְלֹא שְׁמֵר מִכָּל מָה שְׂאֵנִי צָרִיךְ לְהַנְצִיל וְלֹא שְׁמֵר. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם רְבוּנוּ דְעֵלְמָא כְּלָא, מִי כְּמוֹךָ מְרַבָּה לְהַטִּיב, מִי כְּמוֹךָ רַב לְהוֹשִׁיעַ, רַב סְלִיחוֹת וּבְעַל הַרְחָמִים. עֲשֵׂה

למענה וסלח לנו ומחל לנו וכפר לנו כל העוונות הראשונים שבכל חבילה וחבילה, ותעביר ראשון ראשון, באפן שכל העוונות הנשארים שבכל חבילה וחבילה ישובו אליך, ולא יקטרגו עוד עלינו כלל. ואתה תרחם עלינו ותחזור ותתן אותם על הראשון לעוונות ראשונים, שהוא עשו הוא אדם אשר אנחנו בגלות אצלו. אשר הוא הגורם הראשון לכל העוונות הראשונים והאחרונים, על ידי עצם הגלות המר שמתגבר עלינו בכל יום, אשר "כשל פח הסבל", אשר כמעט בכל יום מוציאים הדמים מקרב עמך ישראל על ידי רבוי המסים וארנוניות והנתינות שונות והגזלות והשחדים שמוציאים מעמך ישראל, אשר זאת היה בעוכרנו, כי על ידי זה באנו לכמה וכמה עוונות, כאשר הודעת לנו על ידי חכמיך הקדושים.

רבנו של עולם רבנו של עולם, רחם עלי ועל כל ישראל בעת צרה הזאת, "כי באו בנים עד משבר, וכח אין ללדה". רחם עלי למען שמך, באפן שאזכה על כל פנים מעתה לפעל בקשתי ברחמים אצלך שתעשה את אשר בחרתיך אלך ואת מצותיך אשמור, ולא אשוב עוד לכסלה. רחם עלי מלא רחמים, ברחמים הידועים לך שיש בהם כח להוציאני מכל המקומות שירדתי בהם ולשוב אליך באמת מעתה ועד עולם. חמל עלי בחסדיך והוריני דרכיך, ונפני לאחז במדותיך הקדושות ובדרכי טובך ורחמיך הפלולים בשלש עשרה מדות של רחמים שאתה מתנהג בהם עם בריותיך, שאזכה גם אנכי לילך בדרכיך, לרחם על הבריות ברחמנות אמתי, בכל מיני רחמנות הפלולים בשלש עשרה מדות של רחמים. ואזכה להיות טוב לכל, ולהשפיע צדקה וטוב וחסד ורחמים לכל הצריכים חסד, באפן שאזכה לעורר ולהמשיך עלי שלש עשרה מדותיך של רחמים, שתרחם עלי ועל כל ישראל בכלם ותמחל ותסלח ותכפר לנו על כל חטאתינו ועוונותינו ופשעינו הראשונים והאחרונים, ולא יהיה נשאר מהם שום זכר ורשם כלל. ותמהר ותחיש לגאלנו ולהוציאנו מהגלות

המר והארץ הזה. ותשמרנו ותצילנו מעתה מכל מיני חטאים ועוונות
 ופשעים בשוגג ובמזיד באנס ובכצון, ותשיבנו אליך בתשובה שלמה,
 עד אשר נזכה להיות כרצונך הטוב באמת תמיד, אנחנו וזרענו וזרע
 זרענו מעתה ועד עולם. ותהיה בעזרי ותושיעני שאזכה לזכות גם
 אחרים, שאזכה ללמד פשעים דרכיך, שילכו כלם בדרכיך הקדושים,
 לאחוז בדרכי טובך ורחמיך לרחם על הבריות בכל מיני רחמנות
 וחסד הכלולים בשלש עשרה מדות של רחמים, ויקים בי מקרא
 שכתוב: "אלמדה פשעים דרכיך וחסאים אליך ישובו."

מלא רחמים אתה יודע כמה אני רחוק מרחמנות מרחם על
 הבריות פראוי, כי עני ואביון אנכי דל ונשחת, ואין בידי לרחם על
 הבריות ולגמול עמהם חסד ולהרבות בצדקה, אפלו חלק אחד מאלף
 ורכבה מהראוי לפי רבוי עוונותי. וגם מעט דמעט שיש בידי לפעמים
 לתן צדקה ולגמול חסד, רבו המניעות פנגדי בלי שעור, כי נתקלקל
 הרבה הרחמנות אצלי על ידי חסרון דעתי ועניויותי בגשמיות ורוחניות,
 ועתה "מאין יבא עזרי", מאין תבא תשועתי, כמה אזכה להמשיך
 עלי שלש עשרה מדותיך של רחמים. על כן באתי לפניך בעל
 הרחמים, יהמו נא מעיך ורחמיך עלינו למען שמך, ותמשיך עלינו
 שלש עשרה מדותיך של רחמים בעצמך ובכבודך בלי אתערותא
 דלתתא כלל, כי בדלותנו אין בנו כח לעוררם מלמטה על ידי
 רחמנותינו כי דלוננו מאד, ואנו רחוקים מרחמנות. למענך למענך
 עשה ולא לנו ראה עמידתנו דלים ורקים. עושה צדקות עם כל בשר
 ורוח לא כרעותינו תגמל. "מהר יקדמונו רחמיך" מעצמך "כי דלוננו
 מאד" ואין לנו כח לעורר רחמיך על ידי רחמנותינו.

רחם מלא רחמים וזכר לנו ברית שלש עשרה, והעבר פשעינו
 וחסאתנו ועוונותינו מנגד עיניך, ותמחל ותסלח ותכפר לנו על כלם,
 ולא יהיה נשאר מהם שום רשם כלל, רק תהפך אותם לטובה, שיהיו
 כל עוונותינו נהפכים לזכיות, כאלו עשינו תשובה שלמה הראויה

להפוך עונות לזכיות, "כי לא על צדקותינו אֲנַחְנוּ מְפִילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים", בְּכַח וְזָכוּת הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּים אֲשֶׁר הִמְשִׁיכוּ בְּרַכֵּי טוֹבָה וְרַחֲמֶיךָ בְּעוֹלָם, וְגַלּוּ לָנוּ לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ וְלַצַּעֲקָה אֲלֶיךָ וְלְהַפְצִיר אוֹתָךְ תָּמִיד יְהִי אִיךָ שְׂיִהְיֶה, בְּכַחֵם הַגְּדוֹל לְבַד בְּטַחְנוּ לְבֹא וְלְהַתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ עַל כָּל אֱלֹהִים. וְאַתָּה הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ, כִּי "אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ בְּלָנוּ, זְכוּר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחַסְדֶיךָ כִּי מַעוֹלָם הֵמָּה. אַל תִּזְכֹּר לָנוּ עוֹנוֹת רַאשׁוֹנִים מִהָרַק יִקְדְּמוֹנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד. אַתָּה יְיָ לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמְּנִי חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ תָּמִיד יִצְרוּנִי. יְהִי לְרַצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי".

מט

מיוסר על שיחה צ"ו בשיחות הר"ן

"אחת שאֵלתי מאת יְיָ אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ, שְׁבִתִי בְּבֵית יְיָ כָּל יְמֵי חַיִּי, לְחַזוֹת בְּנוֹעַם יְיָ וְלִבְקֹר בְּהִיכָלוֹ". רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מְלֹא רַחֲמִים, חוּס וְחַמֵּל עָלַי, וְהוֹשִׁיעֵנִי וְעֲזֹרְנִי וְחַזֵּק אֶת לְבָבִי שְׂאֵתְחִיל מַעֲתָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמֵי לְהִיּוֹת בְּעוֹלָם הַבָּא, שְׂאֵמְשִׁיךָ וְאֵשְׁמִיט אֶת עֲצָמֵי מִתְאַוּת עוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִיּוֹ, רַק אֲרַגִּיל אֶת עֲצָמֵי לְהִיּוֹת בְּלֹא אֲכִילָה וְשִׁתְיָה וּמִשְׁגָּל כְּמוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא, שֶׁשָּׂם אֵין שׁוֹם תְּאַוָּה מִתְאַוּת עוֹלָם הַזֶּה כָּלֵל. כִּי כָּבֹד "כְּלוּ בִּגְיוֹן חַיִּי", וְעָבְרוּ הַרְבֵּה הַרְבֵּה מִשְׁנוֹתַי, וְכָבֹד בְּאֵתִי בְּיָמַי, וַיְמִי הַחֲלִיפוֹת הוֹלְכִים וּבָאִים, וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם מִתְקַרְבִּים לְיוֹם הַמִּיתָה, וּבְהִכָּרַח לֵילֶךְ בְּדֶרֶךְ הַזֶּה, "בְּדֶרֶךְ כָּל הָאָרֶץ". זְכֵנִי שְׂאֵתְחִיל לְהַתְנַהֵג אֶת עֲצָמֵי בְּמִנְהַג הַמְּקוֹם הַזֶּה שֶׁאֵנִי עֹתִיד לֵילֶךְ לְשֵׁם בְּלִי סֶפֶק, אִם קְרוֹב וְאִם רְחוֹק, אִם מְעַט וְאִם הַרְבֵּה אֶחְיֶה עוֹד, אֲכַל עַל כָּל פָּנִים הַכֹּל יַעֲבֹר כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֵנִי מִכָּרַח לֵילֶךְ לְשֵׁם, אֲשֶׁר שָׂם אֵין שׁוֹם תְּאַוָּה וּמִדָּה רְעָה, וְלֹא שׁוֹם מְנַהֵג מִמְּנַהֲגֵי עוֹלָם הַזֶּה וְלֹא שׁוֹם כְּבוֹד וְהַתְנַשְּׂאוֹת שֶׁל שִׁקְרָה, כִּי שָׂם עֲלֵמָא דְקִשׁוּט עוֹלָם

הַאֲמַת וְאִין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת
וּמְרַגְלִיּוֹת, וְלֹא שׁוֹם תְּאַנֶּה וְכְבוֹד שֶׁל עוֹלָם הִזָּה. אֲדַרְבָּא אִי אִפְשָׁר
לְיָכוֹת וּלְהַצְלִיחַ שָׁם כִּי אִם בְּשִׁנְקִיִּים וְזַפִּים מְכַל הַתְּאוֹת בְּקַדְשָׁה
וּבִטְהָרָה גְּדוּלָה, וְכַמָּה אֲנִי רְחוּק מִזֶּה. וְאִם כְּבָר עָבַר עָלַי מֵה שֶׁעָבַר
וְעִשְׂתִּי מֵה שֶׁעִשְׂתִּי, זַכְּנִי עַל כָּל פְּנִים מֵעַתָּה שְׂאֵתְחִיל לְחוּס וּלְרַחֵם
עָלַי בְּרַחֲמָנוֹת אֲמִתִּי, וְאֵתְחִיל לְהַכִּין צְעָדִי וּפְעָמֵי אֵל עֲלֵמָא דְאַתִּי,
אֲשֶׁר אֲנִי מְכַרְח לְכוּא לְשֵׁם בְּלִי סַפֵּק. וְאִם אֶלְף שָׁנִים אֲחִיָּה אֵינִי
מְסַפִּיק לְהַכִּין צְדָה לְדַרְךָ רְחוּק כָּל כָּךְ, אֲפֹלוּ אִם לֹא הֵייתִי פּוֹגֵם כָּל
יְמֵי שׁוֹם פָּגָם כָּלָל, מְכַל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן שֶׁפָּגַמְתִּי כָּל כָּךְ, וְאֲנִי מְלֹא
חֲטָאִים וְעוֹנוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וְתְאוֹנוֹת רְעוֹת וּפְגָמִים גְּדוּלִים וְקַלְקוּלִים
הַרְבֵּה בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ וּמְסַפֵּר. וְרַחֵם עָלַי וְזַכְּנִי עַל כָּל פְּנִים מֵעַתָּה
שְׂאֵתְחִיל לְרַחֵם עָלַי בְּאַמְתִּי, וְאֵתְה תְּרַחֵם עָלַי מִן הַשָּׁמַיִם, וְתַעֲזָרְנִי
וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל עֵת וְרָגַע, בְּאִפְּן שְׁלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָהּ, רַק אֲזַכֶּה
לְהִתְחִיל מֵעַתָּה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמֵי לְהִיּוֹת בְּעוֹלָם הַבָּא, לְהַרְגִיל אֶת
עֲצָמֵי לְהִיּוֹת בְּלֹא אֲכִילָה וְשִׁתְיָה וּמְשָׁגַל וְשִׁאֲרֵי תְאוֹנוֹת.

חֲוֹסָה עָלַי כְּרוּב רַחֲמִיךָ, יְיָהֵמוּ מַעֲיָךְ וְרַחֲמִיךָ עָלַי, עַל פְּגוּם הַרוּם
וְנִשְׁחַת פְּמוֹנִי, "לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכָּה" כְּמוֹנִי, "נִבְזָה בְּעֵינָיו נִמְאָס" כְּמוֹנִי.
"זְכוֹר אֵל תְּשַׁכַּח" אֶת כָּל הַצְּעָקוֹת וְהַזְּעָקוֹת וְהַאֲנָחוֹת וְהַתְּפִלוֹת
וְתַחֲנוּנוֹת וּבִקְשׁוֹת שֶׁשִּׁפְכְּתִי לְפָנֶיךָ בּוֹחֵן לְבוֹת וּכְלִיּוֹת, אֲשֶׁר אֵינִי שׁוֹם
דְּבוּר נֶאֱבָד מֵהֶם כָּלֵל חֵס וְשְׁלוֹם. וְאִם הֵם מְעוֹרְבִים בְּפִסְלֵת הַרְבֵּה,
הֲלֹא אֵתְה מְסַתְּכָל עַל מְעַט הַטּוֹב וְהַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת שֶׁבָּהֶם, וְכַמָּה וְכַמָּה
דְּבוּרִים אֲמִתִּיִּים וְנִקְדוֹת טוֹבוֹת שֶׁהִיוּ בָּהֶם, אֲשֶׁר בְּאַמְתִּי עוֹרְרוּ רַחֲמִיךָ
עָלַי כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים וְעוֹרְתַנִּי הַרְבֵּה עַל יָדֶם, כִּי לוֹלֵא רַחֲמִיךָ וּפְלֵאֵי
חֲסִדֶיךָ אֲשֶׁר הִפְלֵאתָ עָמִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, כְּבָר אֲבַדְתִּי בְּעֵגְנֵי חֲלִילָה,
"לוֹלֵא יְיָ עֲזָרְתָה לִּי כִּמְעַט שְׁכָנָה דוּמָה נִפְשִׁי". אֲבָל עֲדִין "עָלַי
לְבִי דָוִי, מֵר לִי מְאֹד", כִּי עֲדִין אֲנִי רְחוּק מֵהַתְּכַלִּית מְאֹד מְאֹד וְעֲדִין
לֹא יֵצְאֵתִי מֵהַחוּל אֶל הַקִּדְשׁ אֲפֹלוּ כִּמְלֹא חַחוּט מֵה אֹמֵר מֵה אֲדַבֵּר,

מה אומר מה אדבר מה אצטדק, מה אומר לפניך יושב מרום ומה אספר לפניך שוכן שחקים, ואתה את עבדך ידעת, את כל מה שעבר עלי, וכל מה שעברתי עד הנה. ועתה אחרי כל אלה עדין אני מאמין באמת שאין שום יאוש בעולם כלל, ועל זה אני סומך עדין בכחם הגדול של הצדיקים האמתיים, לחתר תתירות עדין אולי אמצא פתח תקוה לשוב אליך, להחיות את נפשי, להציל ולמלט את נפשי ממה שאני צריך להנצל ולהמלט.

רבנו של עולם רבנו של עולם רבנו של עולם, יודע מחשבות, יודע תעלומות, בוחן לבות וכליות, חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח, חפץ חסד, מרבה להטיב, עושה צדקות עם כל בשר ורוח, מלא רחמים בכל עת, צופה ומביט עד סוף כל הדורות. אתה יודע את כל מצפוני לבבי עד הסוף יותר ממני, ורק אתה יודע באיזה דרך באיזה עצה להחיות את נפשי העלובה והאמלה מאד מאד. פי לפניך נגלו כל תעלומות לב והמון נסתרות שמבראשית, וכמה וכמה מחשבות ורעיונות עוברים עלי, וכמה וכמה ספקות וחלוקות העצה, מה שאני חושב בכל פעם למצוא עצה ותחבולה להתגבר על יצרי ולצאת ממה שאני צריך לצאת ולשוב אליך באמת, ועדין לא נושעת. "ואתה יי עד מתי, עד אנה אשית עצות בנפשי, יגון בלבבי יומם, עד אנה ירום איבי עלי, הביטה ענני יי אלהי האירה עיני פן אישן המות". תן לי תקוה ולא אבד, עזרני והושיעני מלא רחמים בכל מיני ישועות הידועות לך, באפן שאזכה מעתה להוציא את עצמי מהבלי העולם הזה, ולשוב אליך באמת.

ובני לומר תהלים בכל יום ויום בכונה גדולה בלב שלם, ואקשר דעתי ומחשבותי ולבבי אל הדבורים הקדושים של תהלים, עד שאתקשר באמת ברוח הקדש שהכניס דוד המלך עליו השלום בהדבורים הקדושים של תהלים, עד שיהיה נחשב אמירת תהלים שלי כאלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו, וכותו יגן עלינו.

ואזכה למצא את עצמי בכל יום ובכל עת בפסוקי תהלים שאעסוק בהם אז, באפן שאזכה על ידי אמירת תהלים לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, באשר גלית לנו שאמירת תהלים מסגל לתשובה.

רחם עלי מלא רחמים, והחייני וקיימני וזפני מעתה על כל פנים לשוב אליך באמת, השב את נפשי ב"שבעה משיבי טעם", בכל מיני מטעמים המשיבין את הנפש דקדשה. חוס וחסל על פזור נפשי, על מרירות נפשי, על חלישות דעתי, על חלקת עצתי, יהמו ויכמרו מעיך ורחמיך עלי, כי "מה בצע בדמי ברוחתי אל שחת". מה בצע כי תיסר ותענש את בניך בענשיך הקשים והמרים רחמנא לצלן. מה בצע כי תבזה ותביש חס ושלום את נפשי, הלא אתה חפץ בתקוני. ואתה וצדיקיך האמתיים העוסקים בתקוננו חפצים להיטיב עמי בכל הטובות שבכל העולמות בתוך כלל יראיך ותמימיך החפצים לילך בדרךך, ולמה "זנחת ותמאס", ואתה מניח אותי כל כך זה ימים ושנים במקומות כאלו הרחוקים ממך כל כך. ואם באמת אין שום תרוץ בעולם, אף על פי כן אתה יכול ללמד עלי זכות, ולעורר רחמיך האמתיים עלי, ולקרבני אליך מעתה, ולהדריכני באמתך בכל עת ובכל שעה, באפן שאשוב אליך באמת מעתה ועד עולם, עד שאזכה גם אנכי לחיי עולם הבא באמת, ולהיות נכלל בכלל הצדיקים האמתיים הזוכים לש"י עולמות, כמו שכתוב: "להנחיל אוהבי ש"י ואוצרותיהם אמלא". ואם אני רחוק מעולם אהד מבית אהד כמו שאני רחוק, עם כל זה ממך לא יפלא כל דבר.

ושמרני והצילני מריב ומחלקות, והיה בעזרי שלא יזיק לי המחלקת כלל לא ברוחניות ולא בגשמיות, רק אזכה להתקשר ולהכלל בהצדיקים האמתיים שיודעים להטות כלפי חסד, ולדון את הפל לכף זכות אפלו את החולקים עליהם, וממשיכים אהבה ושלום בעולם, וממתיקים כל מיני מחלקת ועושים מהמחלקת שלום בית, ובונים מהם בתים נפלאים ונוראים עד שנבנין מהם ש"י עולמות.

עֲזַרְנוּ שְׁנֹזְפָה לִילָךְ בְּדַרְכֵי הַצַּדִּיקִים הָאֵלֹהִים, וְלִהְתְּקַשֵּׁר לָהֶם וְלִהְפַלֵּל בָּהֶם, עַד שְׁנֹזְפָה גַם אֲנַחְנוּ עַל יָדָם לְשׂוֹי עוֹלָמוֹת.

חַמַּל עָלֵינוּ וְעֲזַרְנוּ שְׁנֹזְפִיר אֶת עֲצָמֵנוּ בְּכֹל עֵת בְּנִפְלְאוֹת עֲרַבְתְּ נַעֲיַמַת הַתַּעֲנוּגִים וְהַשְּׁעִשׁוּעִים שִׁיְהִיָּה לְהַצַּדִּיקִים לְעֵתִיד, שִׁיְזַכֶּה כָּל אֶחָד לְנַחַל שׂוֹי עוֹלָמוֹת. וְנַעֲמִיק דַּעֲתָנוּ בְּזֶה, וְנִשְׁעַר בְּדַעֲתָנוּ גְדֻלַּת עוֹלָם אֶחָד, וְכִמָּה וְכִמָּה כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת וּגְלָגָלִים נִפְלְאִים וְנוֹרְאִים שִׁישׁ בְּכֹל עוֹלָם וְעוֹלָם, וְכִמָּה וְכִמָּה עֲצוּת וּמְדִינוֹת, וְכִמָּה וְכִמָּה מְבוֹאוֹת וְחֲצוֹת וּבָתִּים וְחֲדוּשִׁים נִפְלְאִים וְעֲנִינִים נוֹרְאִים שִׁישׁ בְּכֹל עוֹלָם וְעוֹלָם, מִכָּל שָׁפָן וְכָל שָׁפָן שׂוֹי עוֹלָמוֹת שִׁישׁ לְכָל צַדִּיק, מִי יִשְׁעַר גְּדֻלַּת הַצַּדִּיק הַזּוֹכֶה לָזֶה, וְתַעֲנוּגָיו וְשַׁעֲשׁוּעָיו אֲשֶׁרֵי לוֹ. זְכַנּוּ שְׁלֵא נַחֲלִיף עוֹלָמוֹת כְּאֵלֹהֵי הַקְּיָמִים לְעַד בְּעוֹלָם הָעוֹבֵר הַזֶּה. חַמַּל עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל שְׁנֹזְפָה כְּלָנוּ לְהִיּוֹת בְּכֹל צַדִּיקֵי אֲמַת הַזּוֹכִים לְשׂוֹי עוֹלָמוֹת, כִּי אַתָּה חָפֵץ לְהִיטִיב לְכָל, וְאֵין מַעְצוֹר לָךְ לְהוֹשִׁיעַ גַּם אוֹתִי, לְזָכוֹת לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, לְמַעַן אֲזַכֶּה לְגִדּוֹל וּלְקַדֵּשׁ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחַת נִצְחִים.

וְזַכֵּנִי לְבִשָׁר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת תָּמִיד לְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְדֵי זֶה אֲזַכֶּה לֵאמֹר תְּהִלִּים בְּכֹנֶנָה גְּדוֹלָה: וְעֲזַרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנֹזְפָה לְרַחֵק אֶת עֲצָמֵנוּ מִרוֹפְאִים וְדַאֲקָטוֹרִים בְּתַכְלִית הַרְחוֹק. וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְיַלְנוּ מִכָּל מִיָּנִי חֲלָאִים וּמְכַאוֹבִים וּמְחוּשִׁים. וְאִם בְּרַחֲמֶיךָ נִצְטָרְךָ לְפַעֲמִים לְאִיזָה רְפוּאָה, תְּרַחֵם עָלֵינוּ וְתַחַזֵּק אֶת לְבַבְנוּ שְׁלֵא יַעֲלֶה עַל דַּעֲתָנוּ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם שׁוֹם רוֹפֵא וְדַאֲקָטוֹר, רַק לְסַמּוֹךְ עָלֶיךָ לְבַד, וְלְהַרְבּוֹת בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים בְּשִׁבִיל הַחוֹלָה, וְלְהִיּוֹת נְכוּן וּבְטוּחַ וְנִשְׁעָן עַל אֲמִירַת תְּהִלִּים, שְׁעַל יְדֵי זֶה תִּשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל הַצָּרִיכִים רְפוּאָה. וְתַתֵּן לָנוּ כַח, וְתַעֲזַרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ לֵאמֹר תְּהִלִּים בְּכֹנֶנָה גְּדוֹלָה כָּל כָּף עַד שְׁנֹזְפָה לְעוֹרֵר וּלְהַקְיץ אֶת דָּוִד הַמְּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּעַצְמוֹ שֶׁהוּא "רוּחַ אֲפָנוּ מְשִׁיחַ יְיָ", וְיִהְיֶה נִחְשָׁב כְּאֵלֹהֵי אֲמָרֵם דָּוִד הַמְּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּעַצְמוֹ, עַד שִׁיְהִיָּה כַח לְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַחֲיוֹת מְתִים עַל יְדֵי

אמירת תהלים. וישובו כל חולי עמך בית ישראל לאיתנם, ותראם ותחלימם ותחיים בחיים טובים וארופים באמת. ונזכה כלנו לשוב אליך באמת, ולהיות כרצונך וכרצון צדיקיך האמתיים כל ימי חיינו לעולם, השיבני ואשובה כי אתה אלהי, השיבנו אבינו לתורתך וקרבתנו מלפניו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. זכני מעתה להרגיל את עצמי להיות בעולם הבא ככל אשר שאלתי מאתך אבי מלכי וקדושי צורי וגואלי, זכני שאזכה לשמע את קול השיר הקדוש שיתער לעתיד. "אל תשליכני מלפניך, ורוח קדשך אל תקח ממני. אל תשליכני לעת זקנה, ככלות פחי אל תעזבני. אל תעזבני יי, אלהי אל תרחק ממני. חושה לעזרתי אדני תשועתי".

נ

מיוסד על תורה כ"ט בליקוטי מוהר"ן תנינא

"אלהים מושב יחידים ביתה מוציא אסירים בפשרות, אך סוררים שכלנו צחיקה. אלהים אלי אתה אשחרך, צמאה לך נפשי כמה לך בשרי, בארץ ציה וענף בלי מים. פן בקדש חזיתך לראות עזך וכבודך". רבנו של עולם, מלא רחמים קרובני לעבודתך, והחזירני בתשובה שלמה לפניך ויחד לבבי לאהבה וליראה את שמך. ועזרני וזכני ליחד יחודים קדושים בכל עת, שאזכה להיטיב מעשי ולקדש משבתי בקדשתך העליונה עד שיהיו נעשים על ידי יחודים עליונים קדושים וטהורים בכל העולמות כלם, כי לך נוצרתי ליחד ולחבר כל העולמות וכל השמות הקדושים ביחודא שלים, באפן שיתגלה ויתפשט ויאיר חודך ואחדותך לכל באי עולם, וידעו כלם אותך למקטנם ועד גדולם.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, עושה נפלאות בכל עת, שתהיה עמי תמיד ותשמור אותי שלא אפשל לעולם בשום מאכלות אסורות חס ושלום, ולא יזדמן שום תערכות אסור בהתר

בביתי לעולם. ואפלו אם לפעמים באיזה אגס יתערב מעט אסור בהתר, יהיה בטל במעוטו בהתר, שיהיה ההתר מרבה ממנו כשעור שיוכל לבטלו כפי דיני תורתך הקדושה. ותשמרני תמיד שלא אפגם בשום יחוד שלמעלה, וכל מה שפגמתי עד הנה ביחודי שמותיך הקדושים על ידי מעשי הרעים, הכל תתקן ברחמיך, ויתהפכו העוונות לזכיות ויתבטלו עוונותי ברבוי טובך וחסדיך הנפלאים, שאתה משפיע ומאיר עלינו בכל עת, בכל וזכות צדיקיך האמתיים אשר הם מיוחדים כל היחודים העליונים בתכלית השלמות, ומגלין ומפרסמין יחודך ואחדותך לכל באי עולם. בכחם וזכותם אנו נשענים שגם פשעינו וחסאתינו ועוונותינו המרבים והעצומים מאד מאד, כלם יתבטלו בבטול גמור בתוך עצם רבוי קדשם וצדקתם עד שיתהפכו העוונות לזכיות.

רבנו של עולם אחד יחיד ומיוחד, רחם עלינו למען שמך וזכנו להכיר אותך באמת, ולהודיע שמך לכל באי עולם, "למען דעת כל עמי הארץ כי יי הוא האלהים אין עוד. ברוך יי אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן".

נא

מיוסר על תורה מ"ד בליקוטי מוהר"ן תנינא

"תהלת יי ידבר פי, ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך. חסדי יי עולם אשירה, לדור ודור אודיע אמונתך בפיי". רבנו של עולם רחם עלי ועל כל ישראל, וזכני להאמין בך באמונה שלמה תמיד, ולא יעלה על לבי שום כפירה וספק ובלבול באמונתך הקדושה. ואהיה רגיל תמיד לומר האמונה בפיי בפרוש, לדבר בכל עת בפה מלא שאני מאמין בך יי אלהינו שאתה הוא יחיד קדמון בלי ראשית בלי תכלית, וברצונך בראת

עולמך יש מאין המחלט אחר העדר הגמור, ואתה מושל בכל ומנהיג ומשגיח בעולמך כרצונך, ואתה עתיד לחדש את עולמך, ואתה נתת לנו תורתך הקדושה בכתב ובעל פה על ידי משה נביאך נאמן ביתך, ועל ידו בחרת בנו מכל האמות וקדשתנו במצותיך, ונתת לנו נביאים וצדיקים אמתיים ותנאים ואמוראים וכל חכמי ישראל הקדושים האמתיים שהיו בכל הדורות עד היום הזה. רחם עלינו למען שמך, וחקנו ואמצנו באמונתך הקדושה תמיד, כי אתה ידעת שכל חיותנו ומגמתנו הוא רק האמונה הקדושה שהיא יסוד כל התורה כלה כמו שכתוב: "כל מצותיך אמונה". וכמו שכתוב: "יצדיק באמונתו יחיה". והוא יסוד כל העולמות כמו שנאמר: "וכל מעשהו באמונה". ובפרט אנכי הפגום אשר בעוונותי הרבים קלקלתי כמו שקלקלתי, וכל חיותי ותקנותי הוא רק האמונה הקדושה.

רחם רחם מלא רחמים, רחם רחם חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח. חוס וחמל עלי וזפני לאמונה חזקה כזאת בכל עת ורגע, עד שאזכה על ידי האמונה לשוב אליך באמת ובלב שלם. כי אתה יודע גדל כח אמתת אמונה הקדושה שיש לה כח להוציא גם אותי מכל המקומות והענינים שירדתי לשם על ידי מעשי הרעים. רבוננו של עולם, הלא אתה תשוב תחינו ועמך ישמחו בך, תן לי עצה שלמה עתה במקומי באפן שאזכה להתחיל לשוב אליך באמת, ולא אשוב עוד לכסלה. זכני להחיות את עצמי על ידי האמונה הקדושה באמת, באופן שאזכה להתדבק בך בכל עת ולהיות סמוך וקרוב אליך תמיד בכל המקומות והדרגות שבעולם, כי מלא כל הארץ כבודך ובכל מקומות ממשלתך, ואתה מחיה את כלם, ואתה ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ולית אתר פנוי ממך, "אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא".

איום ונורא, תן לי אמונה שלמה, תן לי אמונה חזקה ונכונה באמת, תן לי אמונה כזאת שיהיה לה כח להחיות אותי בכל עת בכל מה

שְׁעוֹבֵר עָלַי, בְּאִפְּן שְׂאֲזוּכָה תָּמִיד לְהִתְקַרֵּב אֵלַיךָ וּלְהִתְדַבֵּק בְּךָ תָּמִיד בְּכָל הַמְקוֹמוֹת שְׁבַע עוֹלָם, עַד שְׂאֲזוּכָה חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, וּלְתַקֵּן כָּל מָה שְׁקָלְקַלְתִּי, וְלֹא אֵיעוֹל בְּכִסּוּפֵא קַמְךָ כָּל אֲשֶׁר שְׂאֲלַתִּי מֵאַתָּה בְּעַל הַרְחָמִים זֶה כַּמָּה וְכַמָּה.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲדוֹנֵי מַלְכֵי וְאַלְהֵי, אָבֵי גּוֹאֲלֵי וּפּוֹדֵי צוּר לְכַבִּי וְחֻלְקִי. הֲלֹא אַתָּה יוֹדֵעַ בְּעֵצְמְךָ עֵצִים רַחֲמֶיךָ וְאַהֲבַתְךָ אֵלַי, וְכַמָּה נִפְלְאוֹת וְנִסִּים וְטוֹבוֹת בְּלִי שְׁעוֹר עֲשִׂיתָ עִמָּדִי, וְאֵיךְ תּוֹכַל לְהִתְאַפֵּק כָּל כֶּף מִלְעֲזוֹר וּמִלְהוֹשִׁיעַ לִי יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה לְגַאֲלָנִי גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה שְׂאִין אַחֲרֶיהָ גְּלוּת, שְׂאֲזוּכָה לְשׁוּב אֵלַיךָ בְּאַמֶּת בְּבַחֲיִנַת תִּשׁוּבָה שֶׁל שֶׁבֶת. הֲלֹא אֵין דְּבַר נִמְנַע מִמְּךָ, כָּמוֹ שְׁכַתוּב: "הִיפֹלֵא מִי דְּבַר". רַחֵם עָלַי מְלֵא רַחֲמִים, וְאַל תִּשְׁלִיכֵנִי מִן הָאֱמוּנָה לְעוֹלָם, וְאַל תַּעֲשֶׂה עִמִּי כַּחֲטָאֵי וְאַל תִּגְמָלֵנִי כַּמִּפְעָלִי, רַק תִּתְחַנְּנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֻסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים וּתְחַזְקֵנִי וּתְאַמְצֵנִי בְּאַמוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד, וְאַזְכֶּה בְּכָל עַת לְדַבֵּר וּלְהוֹדִיעַ הָאֱמוּנָה בְּפִי, עַד שְׂאֲזוּכָה לְתַכְלִית שְׁלֵמוֹת הָאֱמוּנָה בְּאַמֶּת בְּאִפְּן שְׂאֲזוּכָה לְשׁוּב עַל יְדֵי זֶה אֵלַיךָ בְּאַמֶּת, בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה כְּרִצוֹנְךָ וְכְרִצוֹן צְדִיקֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים. וְזַכֵּנִי לִילְךָ וּלְהִתְנַהֵג בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם כָּלֵל, וְלֹא אֲדַקְדַּק יוֹתֵר מִדְּאֵי בְּחֻמְרוֹת יְתָרוֹת (שְׁקוּרִין אֵיבֵעַר טְרַאכְטִין) שְׂאִינָם כְּרִצוֹנְךָ, וְלֹא אֶחָשׁוּב מִחֻשְׁבוֹת יְתָרוֹת.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, שִׁטְחֵתִי אֵלַיךָ כְּפִי, עֲזוּר עֲזוּר הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה, הוֹשִׁיעֵנִי עַל כָּל פְּנִים מֵעַתָּה אַחֲרֵי שְׁלֵא זְכִיתִי לְהוֹשִׁיעַ בְּאַמֶּת עַד הֵנָּה. רַחֵם עָלַי מֵעַתָּה בְּעַל הַרְחָמִים בְּעַל הַיְשׁוּעוֹת. "אַל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קְדֻשָּׁךְ אַל תִּקַּח מִמֶּנִּי, אַל תִּשְׁלִיכֵנִי לְעַת זְקֵנָה כְּכֹלֹת כַּחֲסֵי אַל תַּעֲזֹבֵנִי". עֲזָרְנִי לְמַעַן שְׁמֹךְ הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן רַחֲמֶיךָ לְמַעַן חֻסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים שְׂאִינָם תַּמִּים וְאִינָם כְּלִים לְעוֹלָם, כָּמוֹ שְׁכַתוּב: "חֻסְדִּי יִי כִּי לֹא תִמְנוּ כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו. כִּי שִׁחָה לְעַפְרָה נִפְשָׁנוּ דְּבַקָּה לְאַרְצָן בְּטַנְנוּ. קוּמָה עֲזָרְתָה לָנוּ

וּפָדָנוּ לְמַעַן חֲסֹדֶךָ. יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי”.

נב

מיוסר על תורה נ"ו בליקוטי מוהר"ן תנינא

”מִי לִי בְשָׂמַיִם וְעַמֶּךָ לֹא חִפְצָתִי בְּאַרְצֶךָ, כָּלֵה שְׂאֵרֵי וּלְבָבִי צוּר לְבָבִי וְחִלְקֵי אֱלֹהִים לְעוֹלָם”.

רבונו של עולם אדון כל אשר בכל מקומות ממשתלח, כי אתה מקומו של עולם ואין העולם מקומך. רחם עלי למען שמך, ותן לי באמת לב פשר וטהור לעבודתך וליראתך לב ישראל באמת, עד שאזכה שיהיה לבי משפן כבודך הגדול והקדוש השוכן בתוך לבבות של כל אחד ואחד מישראל עמך הקדוש, כמו שנאמר: ”ושכנתי בתוכם”, ודרשו רבותינו זכרונם לברכה: ’מלמד שהקדוש-ברוך-הוא משנה שכינתו בתוך כל אחד ואחד מישראל”.

ועקר האלהות הוא בלב כמו שנאמר: ”צור לבבי וחלקי אלהים לעולם”.

רחם עלי ועזרני וזכני שיהיה לבי מלא מאלהותך עד שלא יוכל שום מקום בעולם לבלבל ולמנע אותי מעבודתך ומיראתך, רק אזכה להפיר אותך ולמצא אותך בכל המקומות שבעולם ובכל דרגא ודרגא שבעולם, כי לית אתר פנוי מנך. זכני להיות נכלל בך בכל לבבי באמת עד שאהיה גם כן בכחינת מקומו של עולם ואין העולם מקומו, עד שכל המקומות שבעולם יהיו בטלין ומבטלין נגדי בתכלית הבטול, ולא יהיה להם שום פח לבלבל אותי חס ושלום משום דבר שבקדשה רק אוכל להשיג אותך ולמצא אותך ולהתדבק בך באמת בכל המקומות שבעולם.

ותורני ותלמדני בכל עת ועת איך להתנהג בענין כל הטלטולים ונסיעות לדרךכים שיהיה הכל על פי רצונך באמת, על פי יי אהנה בביתי, ועל פי יי אסע כל נסיעה ונסיעה. וכל סדר הנהגת הנסיעה והחניה בכלליות ובפרטיות ובפרטי פרטיות יהיה הכל כרצונך באמת.

ובכל מקום ומקום שאבוא לשם בחנייה ובנסיעה כפי רצונך, אֶזְכֶּה לַמְצוֹא שֶׁם אֱלֹהוֹתֶךָ בְּאֵמֶת וּלְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ וּלְהִתְדַבֵּק בְּךָ בְּאֵמֶת, וְאֵל יִבְלָל אוֹתִי שׁוֹם מְקוֹם שְׁבַע עוֹלָם מַעְבֹּדֶתְךָ וּמִירְאָתְךָ, רַק אֶהְיֶה סְמוּךְ וְקָרוֹב וְדְבוּק אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת בְּכָל הַמְקוֹמוֹת שְׁבַע עוֹלָם בְּכָל דְּרָגָא וְדְרָגָא שְׁבַע עוֹלָם. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמֹךְ וּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹת לְבַי לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, כִּי צָרְכִי מְרַבִּים מְאֹד וְדַעֲתִי קְצָרָה מְאֹד לְבָאֵר חֵלֶק אֶלְךָ וּרְבִיחָה מֵהֶם. רַחֲמֵן מְלֵא רַחֲמִים, טַהַר לְבַי לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת, "יַחַד לְבַבִּי לִירְאָה שְׁמֹךְ, לֵב טַהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חִדַּשׁ בְּקִרְבִּי, יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי כִּי וְהִגִּיוֹן לְבַי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי" אָמֵן.

נג

מיוסר על תורה ס' בליקוטי מוהר"ן תנינא

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּבְּטַל מַלְחָמוֹת וּשְׁפִיכוֹת דְּמַיִם מִן הָעוֹלָם, וְתִמְשִׁיךְ שְׁלוֹם גָּדוֹל וְנִפְלֵא בְּעוֹלָם, וְלֹא יִשָּׂאוּ עוֹד "גּוֹי אֶל גּוֹי חָרֵב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מַלְחָמָה", רַק יִפְּרִיזוּ וְיִדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, אֲשֶׁר לֹא בָּאֵנוּ לְזֶה הָעוֹלָם בְּשִׁבִיל רִיב וּמַחְלָקֶת חֵס וְשְׁלוֹם, וְלֹא בְּשִׁבִיל שְׂנְאָה וְקִנְיָאָה וְקִנְטוֹר וּשְׁפִיכוֹת דְּמַיִם חֵס וְשְׁלוֹם, רַק בָּאֵנוּ לְעוֹלָם כְּדִי לְהִכִּיר וְלִדְעַת אוֹתְךָ תַּתְּבַרְךָ לְנִצָּח.

וּבְכֵן תְּרַחֵם עָלֵינוּ, וְתַתֵּן הַגִּשְׁם וְהַמָּטָר בְּעֵתוֹ וּבְזַמְנוֹ, וְלֹא תַעְצֹר הַשְּׁמַיִם מִן הַמָּטָר בְּכָל עֵת שֶׁהָעוֹלָם צָרִיכִין לוֹ, וַיְקַיֵּם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְנָתַתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעֵתָם, וְנִתְּנָה הָאָרֶץ יְבוּלָה, וְעַץ הַשָּׁדֶה יִתֵּן פְּרִיּוֹ, וְנָתַתִּי שְׁלוֹם בְּאָרֶץ וּשְׂכֻבְתָּם וְאִין מִחְרִיד. וְהַשְּׁבַתִּי חֲזָה רְעָה מִן הָאָרֶץ, וְחָרֵב לֹא תַעֲבֹר בְּאֶרְצְכֶם". וְתִשְׁגִּיחַ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שִׁיעֲלוּ כָּל הָאָדָם מִן הָאָרֶץ לְטוֹבָה, שִׁיְהִיו נֹעֲשִׂים מִן הָאָדָם תָּמִיד גִּשְׁמֵי בְּרָכָה וְנִדְבָה בְּעֵתָם וּבְזַמְנָם, וְלֹא יִתְהַפְּכוּ הָאָדָם לְשְׁפִיכַת דְּמַיִם חֵס וְשְׁלוֹם. וְתוֹצִיא אֶת הָאָדָמָה מִקְּלָלוֹתֶיהָ שֶׁנִּתְקַלְּלָה בְּעוֹן אֲבוֹתֵינוּ וּבְעוֹנוֹנֵינוּ,

ותהפוך כל הקללות לברכות, "פי אתה כל תוכל ולא יבצר ממך מאומה".

רבנו של עולם רחם עלינו וברכנו בכל מעשי ידנו, ותן לנו פרנסתנו מאתך בהרחבה גדולה בקדשה ובטהרה. ותתן לנו כל מחסורנו וכל הצטרכותינו קודם שנצטרך להם, ותצילנו ותשמרנו תמיד מחובות והלואות פי הם מטרידים ומבלבלים את דעתנו מאד. רחם עלי ועלינו מעתה ועזרנו והושיענו בישועתך הנוראה לסלק כל החובות שאנו חייבים מכבר, והצילנו מעתה מחובות והלואות ולא נצטרך ללוות שום הלואה מאחרים, רחם עלינו מלא רחמים זן ומפרנס לפל, ואל תצריכנו לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם.

ובכן תרחם עלי ותושיעני שאזכה להיות בכלל התלמידים ההגונים אצל הצדיקים האמתיים. פי ברחמיך ובחמלתך עזרתני הרבה לשמע ולקבל כל כף תורה קדושה ונוראה ונשגבה מפי הצדיקים האמתיים מימות אבותינו עד היום הזה. רחם עלי ועל כל ישראל ועזרנו והושיענו שנזכה על ידי התורה הקדושה להמשיך עלינו אלהותך לכל המקומות אשר אנחנו בהם. פי באהבתך הגדולה שאתה אוהב את עמך ישראל, אתה נותן רשות להצדיקים אמתיים להמשיך אלהותך לתוך מחנו ושכלנו, ולתפס ולאסור אותך אצלנו כביכול, בכחינת: "מלך אסור ברהטים", בכחינת: "עלית למרום שבית שבי". רחם עלינו למען שמך ועזרנו והושיענו שיגמרו הצדיקים עמנו מה שהתחילו לעסוק בתקוננו לגלות לנו אלהותך, זכנו לדבק מחשבותינו תמיד בתורתך הקדושה יומם ולילה, בקשר אמיץ וחקוק ובדבקות נפלא, באפן שיהיה נמשך ונתפס אלהותך לתוך מחנו ושכלנו בקדשה ובטהרה גדולה, באמת באמונה באימה ויראה ורתת וזיע, ויקים פי מקרא שכתוב: "אחזתיו ולא ארפנו".

וחמל עלי בחמלתך הגדולה ועזרנו והושיענו להתמיד בתורתך

הַקְדוּשָׁה לְשִׁמָּה וְלַהֲגוּת בַּהּ יוֹמָם וְלַיְלָה, עַד שְׁנֹזְפָה בְּעֲצָמֵינוּ לְחַדֵּשׁ
 חַדוּשִׁים רַבִּים אֲמִתִּיִּים בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה עַל פִּי הַדְרָכִים שֶׁקִּבְּלָנוּ
 מֵאַבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ הַצַּדִּיקִים הַקְדוּשִׁים הָאֲמִתִּיִּים, זְכוּתָם יִגַן עָלֵינוּ.
 רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ שְׁנֹזְפָה לְקִשְׁרֵי מַחְשְׁבוֹתֵינוּ תָּמִיד בְּתוֹרַתְךָ
 הַקְדוּשָׁה, וְלַחֲשׁב וּלְעֵיֵן בַּהּ בְּעֵינֵי גְדוֹל לְשִׁמָּה וְלַהֲתַפְלֵל לְפָנֶיךָ הַרְבֵּה
 שְׁתֹּאִיר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ, וְתַפְקַח עֵינֵי שְׁכָלְנוּ וְדַעַתְנוּ לְטוֹבָה, עַד שְׁנֹזְפָה
 לְחַדֵּשׁ חַדוּשִׁים אֲמִתִּיִּים בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה וְהַנּוֹרָאָה וְהַנְּשֹׁבָה מְאֹד
 מְאֹד. וְנֹזְפָה עַל יְדֵי כָּל הַחַדוּשִׁים שֶׁנַּחֲדַשׁ בְּתוֹרַתְךָ, לְהַמְשִׁיךְ אֵלֵינוּ
 תָּמִיד אֶלְהוּתְךָ לְתוֹךְ מַחֲנוֹ וְשְׁכָלְנוּ, וַיִּמְלֵא כְבוֹדְךָ אֶת כָּל מַחֲנוֹ
 וְשְׁכָלְנוּ וְדַעַתְנוּ וּלְבַבְנוּ וְרַמְ"ח אַבְרָנוּ וְשֵׁס"ה גִּידָנוּ וְכָל קוֹמְתָנוּ.
 וְאַהֲיָה מְרַכְּבָה לְשִׁכִּינַת אֶלְהוּתְךָ, וְלֹא אֵצֶא עוֹד מִן הַקְדָּשָׁה חַס וְשְׁלוֹם
 אֲפֹלוּ כְּחוּט הַשְּׁעָרָה. וְלֹא אֶחְשַׁב שׁוֹם מִחֲשֶׁבֶת חוּץ חַס וְשְׁלוֹם, רַק
 אֶהְיָה תָּמִיד דְּבוּק בְּךָ וּבְתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה עַד שְׁאֲזַכֶּה לְהַכְנִיס גַּם
 בְּאַחֵרִים יְדִיעַת אֲמִתַּת אֶלְהוּתְךָ, לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרוֹתְךָ וְכְבוֹד
 הַדָּר מְלַכּוּתְךָ, שְׁאֲזַכֶּה לְהַמְשִׁיךְ אֶלְהוּתְךָ לְתוֹךְ מַחֲם וְשְׁכָלְם וּלְבָבָם
 עַל יְדֵי דְבָרֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה שֶׁתּוֹפְנֵי לְהַשְׁמִיעַ בְּאֲזְנֵיהֶם וּבְלִבְבֵיהֶם.
 וְתַפְתַּח עֵינָם וְשְׁכָלְם וּלְבָבָם שֶׁיִּרְגִּישׁוּ נְעִימוֹת הַתּוֹרָה, וְתִטְעִימָם נוֹעַם
 זִינוּךְ עַד שְׁנֹזְפָה כְּלָנוּ, עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְהַפִּיר אוֹתְךָ בְּאֵמַת מְהֵרָה.
 "לְחַזוֹת בְּנַעַם יי וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ. תוֹדִיעֵנִי אוֹרַח חַיִּים, שְׂבַע שְׁמַחוֹת
 אֶת פְּנֶיךָ, נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נִצַּח".

וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילָנוּ תָּמִיד מִתְּלַמִּידִים שְׂאֵינָם הַגּוֹנִים, כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ כִּי
 בְּשׂוֹר וְדָם אֲנַחְנוּ וְאֵין אַתָּנוּ יוֹדֵעַ עַד מָה אֵיךְ לְהַזְהֵר וּלְהַשְׁמֵר מֵהֶם.
 חוּסָה עַל כְּבוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה שְׁלֹא תִגִּיעַ לְתַלְמִידִים שְׂאֵינָם הַגּוֹנִים
 שְׂאֵינָם רְאוּיִם לְקַבְּלָהּ. וְתַרְחַם עֲלֵיהֶם, וְתַשִּׁיבָם מְהֵרָה בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 לְפָנֶיךָ, בְּאִפְּן שֶׁיּוּכְלוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְקַבֵּל אֲמִתַּת נְעִימוֹת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.
 וְתִגְלֶה הָאֵמַת בְּעוֹלָם וְלֹא יִהְיֶה כַּח לְהַשְׁקֵר לְהַסְתִּיר וּלְהַעֲלִים הָאֵמַת
 חַס וְשְׁלוֹם. וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ כָּל יְמֵינוּ לְעוֹלָם מֵעוֹנֵשׁ תְּפִיסָה

ובית האסורים חס ושלום שלא נבא לעולם לתפיסה ובית האסורים. ותרחם על כל עמך בית ישראל שפכר נתפסו בבית האסורים שתמהר להוציאם משם בשלום ונחת, כי אתה יודע צערם ומכאובם, ועצם הרחמנות אשר עליהם, הוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם תנתק. "וי מתיר אסורים, אמור לאסורים צאו ולאשר בחשך הגלו". ותן לנו פרנסתנו בהרחבה גדולה מאתך לחיים טובים ולשלום, באפן שנוזקה להיות פרוצונך הטוב באמת כל ימי חיינו לעולם. "ויהי נעם יי אלהינו, עלינו ומעשה דינו כוננה עלינו, ומעשה דינו כוננהו. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי, צורי וגואלי. ואני תפילתי לך יי עת רצון אלהים ברכ חסדך עגני באמת ישעך. יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום. ברוך יי לעולם אמן ואמן".

נד

מיוסר על תורה ס"ו בליקוטי מוהר"ן תנינא

אל רחום שמך, אל חנון שמך, בנו נקרא שמך, "יי עשה למען שמך. "אם עווננו ענו בנו יי עשה למען שמך, למען שמך יי וסלחת לעווננו כי רב הוא", יעננו יי ביום צרה ישגבנו שם אלהי יעקב, "אל ישב דך נכלם עני ואביון יהללו שמך, לא לנו יי לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך, למען שמך יי תחניני, בצדקתך תוציא מצרה נפשי. יי שמך לעולם יי זכרך לדור ודור", הביטה וראה "למי עוללת כה", ראה נא בענינו וריבה ריבנו, כי צרות סבבנו בכלל ובפרט. כי אנו רחוקים ממך כמו שאנו רחוקים, כאשר יודע כל אחד בנפשו, ובתוך כך יצאו עלינו גזרות קשות ומרות באלו, אשר אי אפשר לסבלן, וזכות ומעשים טובים אין בנו לרצותך בהם. ובעוונותינו הרבים כשל כחנו אפלו לצעק ולזעק אליך פראוי, ובמה נתרצה אל אדוננו מלכנו. על כן עתה אין לנו שום פתחון פה ולא שום דרך לבוא לפניך ולא שום משען

ומבטח, כי אם בשמך לבד. בשמך באנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, אשר ברחמך הרבים קראת שמך עלינו מימות אבותינו, שתעשה למען שמך הגדול המשפך בשמנו ולמען שם כל הצדיקים האמתיים אשר הם שמך, ותחוס ותחמל ותרחם עלינו ותמתיק ותקל ותבטל כל הדינים וכל הגזרות מעלינו ומעל עמך בית ישראל, ובפרט הגזרה הקשה והמרה שיצאה בסמוך. רחם עלינו למען שמך ותסירה ותבטלה מעלינו מהרה, כי אין מי יעמד בעדנו שמך הגדול יעמוד לנו בעת צרה, כי כבר גלית לנו כי אין טוב בעיניך להמיתנו או להענישנו חס ושלום, כי "בכל צרתם לו צר", וכתוב: "גם ענוש לצדיק לא טוב". כי שמך משתף בנו, וכל הענשים חס ושלום נוגעים בך בכיכול ובחצדיקי אמת, בפרט גזרה קשה ומרה כזאת, אשר עקרה על דתך הקדוש, כי לא עלינו תלנתם ושנאתם, כי אם עליך ועל דת תורתך הקדושה והטהורה והתמימה.

רחם רחם מלא רחמים, כי שמך נקרא עלינו אל תניחנו. יהמו מעיך ורחמך עלינו בעת צרה כזאת, "הצילנו מיד אויבנו ונעבדך". רחם עלינו בזכות הצדיקים הגדולים האמתיים שסבלו יסורים קשים הרבה ועשו תשובה שלמה עבור כל ישראל, אשר רבוי יסוריהם ותשובתם הגדולה שעשו עבור כל ישראל הוא כדאי והגון לכפר ולסלח עונות ופשעים של כל ישראל מראש ועד סוף. כי רק אתה לבד יודע גדל הפח הנורא והנשגב של תשובתם הנפלאה שעשו עבור כל ישראל. ובעונותנו הרבים עתה ובחלישותנו העצום, אין לנו שום סמיכה כי אם עליהם ועל פח תשובתם הגדולה שעשו עבורנו, כי שמם הקדוש נקרא עלינו. ובזכות שמותם הקדושים אשר הם שמך אשר נקרא עלינו, על זה לבד תמכנו יתדותנו עתה לבוא לפניך שתחוס ותחמל ותרחם על דור עני כזה דור חלוש כזה, ותמהר ותחיש לעקר ולשבר ולבטל (הגזרה הקשה שיצאה עלינו לקח בני ישראל לחיל, עם שאר) כל הגזרות שיצאו כבר ושרוצים להוציא חס ושלום, חמל

על שארית עמך ישראל למען שמך ושם הצדיקים שנקראים עלינו, כי אֵתָּהּ הוּא מִלְכֵנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֲלֵ אֲבוֹתֵינוּ, צוּרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ, פּוֹדֵנוּ וּמְצִילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ, וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זולָתְךָ סְלָה.

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ וְקִדְשׁ אֶת שְׁמֶךָ, וְהִיָּה עִמָּנוּ וְעֲזָרְנוּ שְׁנוֹזְכָה מִהֲרָה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וְלֵב שָׁלֵם, וּבִפְרֹט בְּיָמִים הַנּוֹרָאִים הַקְּדוּשִׁים וְהַמְּאִימִים מְאֹד מְאֹד שֶׁהֵם יְמֵי אֱלֹהֵי וְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְעֲשֵׂרֵת יְמֵי תְשׁוּבָה וְיוֹם הַכַּפּוּרִים, שֶׁהֵם אַרְבָּעִים יְמֵי רְצוֹן, שֶׁבָּהֶם נִתְרַצֵּיתָ לְמֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם וְנִתְּתָ לּוֹ אֶת הַלּוֹחֹת שְׁנִיּוֹת, עַד שְׁבִיּוֹם הָאֶחָד וְנִתְרַצֵּיתָ לּוֹ בְּשִׁלְמוֹת וְאָמַרְתָּ לוֹ בְּשִׁמְחָה 'סְלַחְתִּי כְּדָבָרְךָ', וְנִקְבַע לְיוֹם מַחִילָה וְסְלִיחָה לְדוֹרוֹת, הוּא יוֹם הַכַּפּוּרִים הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא וְהַנְּשָׁגֵב, יוֹם אֶחָד בְּשָׁנָה. וְהַכֹּל עֲשִׂיתָ לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שְׁנִקְרָא עָלֵינוּ. רַחֵם עָלֵינוּ וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוֹזְכָה לְקַבֵּל הַיָּמִים הַקְּדוּשִׁים הַנּוֹרָאִים הַלְלוּ בְּקִדְשָׁהּ וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה, וְנִזְכָּה לְשׁוֹב בָּהֶם בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, וּלְקַבֵּל עָלֵינוּ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם לִילֶךְ בְּדַרְכֶיךָ וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ וּלְעֲסוֹק בְּתוֹרָתְךָ בְּאַמֶּת כֹּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וְלִהְיוֹתְפִלֵל בְּכוֹנֵה שְׁלֵמָה וְנִשְׁפָּךְ לְבָנוּ כַּפַּיִם נֹכַח פְּנֵי יי, פִּלְגֵי מַיִם תֵּרַד עֵינֵינוּ עַל חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ וְעַל רַבּוּי צְרוּתֵינוּ, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לְרִצּוֹת וּלְפַיֵּס אוֹתְךָ שְׁתַּמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֶת כָּל חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ שְׁחָטָנוּ וְשָׁעוּנוּ וְשָׁפָשְׁעוּנוּ לְפָנֶיךָ, וְתַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר וְתִבְטֵל כָּל הַגְּזֵרוֹת שְׂאִינָם טוֹבוֹת מֵעָלֵינוּ, הֵן אוֹתָם שְׁכָבֵר נִגְזְרוּ הֵן אוֹתָם שְׂרוּצִים לְגִזֹר חֵס וְשְׁלוֹם, עַד שְׁנוֹזְכָה שְׁיִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל עַל יְדֵינוּ תָּמִיד. וּכְשֶׁם שְׁעָנִיתָ לְמֹשֶׁה רַבֵּנוּ וְאָמַרְתָּ לוֹ בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים בְּשִׁמְחָה 'סְלַחְתִּי', כֵּן תִּתְרַצֵּה וְתִתְפַּיֵּס לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים וְתַעֲנֶה וְתֹאמַר לָהֶם 'סְלַחְתִּי' בְּשִׁמְחָה וְחֵדוּהָ רַבָּה, וְיִגְדַל שְׁמֶךָ עַד עוֹלָם, עַד שְׁנוֹזְכָה בְּמַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שְׁיִהְיֶה רְאוּי לְקִרוֹתוֹ "שֵׁם יי" בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ, עַל יְדֵי שְׁיִגְדַל בּוֹ

שם יי לנצח על ידי המחילה והסליחה של יום הכפורים, ועל ידי בטול כל הגזרות וכל הצרות מעלינו, שאז דיקא שמך הגדול בשלמות, באשר הודעת לנו על ידי חכמיך הקדושים זכרונם לברכה, זכותם יגן עלינו.

ונזכה על ידי זה לקבל ימי חג הסוכות ושמני עצרת ושמחת תורה בשמחה וחדנה גדולה, בקדשה ובטהרה ביראה ואהבה, ולקיים כל המצוות הנוראות הנוהגות בימים האלו בשלמות גדול ובשמחה עצומה בשמך הגדול והקדוש, "אשמחה ואעלצה בך אומרה שמך עליון. יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא". רחם עלינו אבינו מלכנו למען שמך לבד, בטל מעלינו כל גזרות קשות והחזירנו בתשובה שלמה לפניך, והצילנו מכל מיני ענשים בגוף ונפש וממון בעולם הזה ובעולם הבא, ותן לנו חיים טובים וארוכים, בני חיי ומזוני ועשר וכבוד וכל טוב לנצח בזה ובבא. והכל למען שמך, כי בשם קדשך לבד בטחנו, נגילה ונשמחה בישועתך. "אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני, עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך, והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך, הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך". ויקים בנו מקרא שכתוב: "ויושיעם למען שמו להודיע את גבורתו". ונאמר: "ואתה אלהים אדני עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך הצילני", ונאמר: "כל גוים סבבני, בשם יי פי אמילם, סבבני גם סבבני, בשם יי פי אמילם, סבבני כדבורים דעכו כאש קוצים בשם יי פי אמילם". ונאמר: "ולא נסוג ממך תחינו ובשמך נקרא", ונאמר: "עזרנו בשם יי עושה שמים וארץ". ונאמר: "וידעו פי אתה שמך יי לבדך, עליון על כל הארץ", ונאמר: "יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם. הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך, בי יכתירו צדיקים פי תגמל עלי. ברוך יי אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו, וברוך שם כבודו לעולם, וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן".

נה

מיוסד על תורה ע"ו בליקוטי מוהר"ן תנינא

"ב"י חסיתי איך תאמרו לנפשי נודי הרקם צפור". רבונו של עולם, אלהי ישראל, אתה יודע גדל עצם מרירות הגלות בכלל ובפרט ובפירטי פרטיות, כי מפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו, ומגולה אל גולה הלכנו ומפלי אל פלי הורקנו, הן כלל ישראל בכלל והן כל אחד ואחד בפרטיות, כי גליות וטלטולים עוברים על כל אחד ואחד מישראל בגשמיות וברוחניות, "כצפור נודדת מן קנה, בן איש נודד ממקומו". ובעצם צרותינו בגוף ונפש וממון, גם כשאנו יושבים בבתינו אנו נעים ונדים כי אין לנו שום מנוחה מרודפינו ושונאינו בגשמיות ורוחניות, בפרט עתה בעת צרה המרה הזאת אשר כל אחד חושב מחשבות איך לברח ולהטמן ולהסתתר מפני הצרות הקשות האלה, אשר "כשל פח הסבל". רחם עלי ועל כל ישראל הכבוישים בגולה, שבכל מקום שנבוא שם בגלות וטלטול בגשמיות ורוחניות, שתהיה עמנו, ותעזרנו להרים ולנשא ולהגביה כל המקומות האלה אליך ולתורתך ולעבודתך, עד שגם כל המקומות הרחוקים מהקדשה מאד שאנו כבוישים בגולה שם, ישובו כלם אליך תתברך לנצח, עד שבכל המקומות הרחוקים ממך מאד יעסקו בהם בתורה ובעבודה באמת וילמדו בהם תורה ברבים, ויקים מהרה מקרא שכתוב: "ונשאר גם הוא לאלהינו".

מלא רחמים, ראה נא בענינו וריבה ריבנו ומהר לגאלנו גאלה שלמה מהרה למען שמך, ראה "כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב", ראה את עמך מרודים מאד בכלל ובפרט, הבט ימין ואין עוזר לשמאל ואין סומך, "כי שחה לעפר נפשנו, דבקה לארץ בטנגנו. קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. ברוך יי אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן".

נו

מיוסד על תורה צ"א בליקוטי מוהר"ן תנינא

"מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פועלי און. לולי יי עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי. אם אמרתי מטה רגלי חסדך יי יסעדני. ברוב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי". רבוננו של עולם מלא רחמים, חפץ חסד ומרבה להטיב, טוב ומטיב לרעים ולטובים, החושב מחשבות לבל ידח ממך נדח. "פקח עיניך וראה שוממותינו", ראה "כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב", כי אין מי יעמוד בעדנו. מה נעשה ומה נפעל אחרי אשר לקחת מאתנו עטרת ראשנו גאוני עזנו מחמדי עינינו, הן המה צדיקי אמת אשר נסתלקו בדורותינו. אשר כל ימי חייהם הקדושים היינו עומדים ומצפים לישועה, שבדבריהם הנוראים ובתחבולותיהם הנפלאות יקרבו אותנו כלנו להשם יתברך. ובעוונותינו העצומים והרבים והכבדים מאד, חשף השמש בצהרים ונשארונו כיתומים ואין אב, ומה נעשה עתה אל מי מקדושים נפנה.

מלא רחמים למדנו איך לזעק ולבכות ולקונן ולספוד על הסתלקות הצדיקים האמתיים, באפן שנזכה לעורר רחמיך על עניים כמונו היום, שתורנו ותלמדנו איך לבקש ולחפש ולמצא את הצדיקים האמתיים שבדור הזה, שיש להם כח להנהיג אותנו בדרך האמת, ולקרבו לתורתך ולהשיבנו אליך באמת. ונזכה להתקרב אליהם באמת ובשלמות להאמין בדבריהם הנעימים [הנאמנים] באמונה שלמה באמת שכל דבריהם ושיחותיהם צריכים למוד, כי גם בשיחתם שיחת חלין נעלם בהם תורה נפלאה וסודות עלאין ורזין הרבה. ואטה אזני ואקשר דעתי היטב לשיחתם הקדושה, עד שאזכה שיקשרו אותי על ידי שיחתם אליך באמת.

רחם עלי מלא רחמים, ועשה את אשר תעשה ברחמיך ובנפלאותיך הנוראות, באפן שאזכה על כל פנים מעתה לשוב אליך באמת. ולנוח

וְלִשְׁקוּט מִמַּחְשְׁבוֹתַי הַרְעוֹת וּמִמַּעֲשֵׂי הַרְעִים וְהַפְּגוּמִים, וְלֹא אֶפְגַּם עוֹד
כָּלֵל. רַחֵם רַחֵם הַצֵּל הַצֵּל, עֲזֹרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׁאֲזֹכָה לְקִשְׁרֵךְ כָּל מַחְשְׁבֹתַי
וְדַבּוּרֵי וַעֲשִׂיתִי וְכָל חֲכָמָתִי וְדַעֲתִי וְשִׁכְלִי אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת. וּמִכָּל
הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר אָנִי שָׁם בְּכָל עֵת וְעַתָּה, אֲזַכֶּה לְקִשְׁרֵךְ מַחְשְׁבֹתַי וְשִׁכְלִי
וְדַעֲתִי אֵלֶיךָ וּלְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת, בְּאַפְּן שְׁאֲזֹכָה לְקִשְׁרֵךְ חֲכָמָה
תִּתְּנָה בְּחֲכָמָה עֲלָאָה.

רַחֲמֵן מְלֵא רַחֲמִים הִיָּה בְּעֲזָרְנוּ בְּעַת צָרָה הַזֹּאת בְּעִקְבוֹת מְשִׁיחָא,
אֲשֶׁר אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ מְרִירוֹת נַפְשָׁנוּ בְּצוֹק הָעֵתִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר
נִתְרַחֲקָנוּ מִמֶּךָ כְּמוֹ שֶׁנִּתְרַחֲקָנוּ, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵעַ כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּלִבּוֹ אֵת
נִגְעֵי לִבָּבוֹ וּמְכַאֲבוּבֵיו.

רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ, חוּסָה עָלֵינוּ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ וְהַדְרִיכֵנוּ בְּאַמֶּתְךָ,
וְלַמְדָּנוּ אֵיךְ לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ אֵת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים שְׁבִדוֹר הַזֶּה, וְאֵיךְ
לְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ עַל זֶה בְּאַמֶּת בְּאַפְּן שֶׁנִּזְכָּה לְמַצָּאם וּלְהִתְקַרֵּב
אֲלֵיהֶם בְּאַמֶּת. וְהֵם יִרְחֲמוּ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֵיהֶם הַגְּדוֹלִים וְיִקְרְבוּ אוֹתָנוּ
כְּלָנוּ, כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמְּקוֹמוֹ בְּאֲשֶׁר הוּא שָׁם, אֵלֶיךָ לְתוֹרָתְךָ
וְלַעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת, עַד אֲשֶׁר יוֹצִיאוּ אוֹתָנוּ לְגַמְרֵי מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת הַרְעִים
שֶׁנִּפְלָנוּ לָשָׁם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי מְקוֹמוֹ שְׂיִרַד לָשָׁם וְנִתְרַחַק מִמֶּךָ
כְּמוֹ שֶׁנִּתְרַחַק, מִכָּלֵם יוֹצִיאוּ אוֹתָנוּ, וְיִקְרְבוּנוּ אֵלֶיךָ, וְיָשִׁיבוּ אוֹתָנוּ
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּאַפְּן שֶׁתִּתְקַשֵּׁר וְתִתְחַבֵּר חֲכָמָה
תִּתְּנָה בְּחֲכָמָה עֲלָאָה, וְיִהְיֶה נַעֲשִׂים יְחוּדִים גְּדוֹלִים וְנוֹרְאִים עַל יְדֵינוּ
תָּמִיד.

וּתְמַלֵּא פְּגִימַת הַלְּבָבָה וְתוֹצִיא וְתַקִּים הַשְּׂכִינָה מְגֻלוֹתָהּ וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה
יְחוּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהָ תָּמִיד בְּיַחְוָדָא שְׁלֵים, וְתִמְתִּיק וְתִבְטֵל
כָּל הַדֵּינִים שְׁבַעוֹלָם, וְתִמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר כָּל חַטָּאתָנוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ
וּפְשָׁעֵינוּ, וְיִהְיֶה כָּל הָאֲנָפִין נְהִירִין, וְכָל חִידוֹ וְכָל חִירוֹ יִשְׁתַּכַּח בְּכָל
עֲלָמִין, וְיִתְקַים: "וְתִרְבַּח חֲכָמַת שְׁלֵמָה". וְיִאִירוּ כָּל הָאוֹרוֹת בְּאוֹר גְּדוֹל

ונפלא ויתתקנו כל העולמות בשלמות, ויתגדל ויתגלה הדעת והשכל האמת בעולם. וידע כל פעול כי אתה פעלתו, ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו, יי אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה. ונהיה מקשרים בך בקשר אמיץ וחזק תמיד לעולם ועד, ונזכה לקים מקרא שכתוב: "אחזתיו ולא ארפנו עד שהבאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי".

חומל דלים חמל עלינו ברחמיך וקרננו מהרה לצדיקים אמתיים שבדור הזה, אשר כל תקותינו בעולם הזה ובעולם הבא על ידם, כי הם חיינו וארץ ימינו לעולם ועד, רחם עלינו למען שמך ומלא משאלותנו לטובה ברחמים. חננו ונענו ושמע תפלתנו, כי אתה שומע תפלת כל פה, ברוך אתה שומע תפלה.

נז

מיוסר על שיחה פ"ז בשיחות הר"ן

"שמעה תפלתי יי ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש, כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי, סורו ממני כל פועלי און, כי שמע יי קול בכיי". רבנו של עולם מלא רחמים שומע קול בכיות עמו ישראל ברחמים, עזרנו לבכות הרבה בכל יום ויום בלב נשבר ונדכה באמת, בלב נשבר הבא מתוך שמחה. עזרני שאזכה לבכות לפניך בכל עת בדמעות שלישי כבן הבוכה לפני אביו, על גדל רחוקי ממך, באפן שיהמו מעיך ויכמרו רחמיך האמתיים עלי, והשיבנו אליך בתשובה שלמה מהרה.

רבנו של עולם בעל הרחמים מלך מתרצה בדמעות, אתה יודע עצם הרחמנות שעלי, וכמה וכמה אני צריך לבכות לפניך על גדל רחוקי ממך בלי שעור כאשר אתה ידעת. רחם עלי ופתח לבי שאזכה להרגיש כאבי באמת, עד שאבכה לפניך הרבה בכל יום ויום. ובפרט בימים הנוראים שהם ימי אלול וראש השנה ועשרת ימי תשובה ויום

הכפורים והושענא רבה שהם ימי רצון ימי תשובה, ימים קדושים ונוראים מאד, עזרני והושיעני ברחמיך הרבים לבנות בהם הרבה בלב שלם באמת. "פלגי מים תרד עיני על לא שמרו תורתך". ואזכה להשליך מאתי כל התכמות וכל המחשבות המבלבלים ומטרידים ומונעים מתמימות [מנקדת האמת] בכל עת, כלם אזכה לשבר ולבטל ולהשליכם מאתי לגמרי. ואזכה להתפלל ולעסוק בעבודתך בפשיטות ובתמימות באמת. מלא רחמים, זכני בכלל ישראל שאהיה בכל הימים הנוראים בבחינת "נער בוכה". ואתה תחמל עלי בחמלה גדולה וברחמים רבים, באפן שאזכה מעתה על כל פנים להשליך כל הרע וכל הבלבולים מאתי, ואעזב דרכי הרע ומחשבותי המגנות והמבלבלות.

רחם עלי למען שמך מלא רחמים, ותן לי ימים נוראים טובים קדושים וטהורים באמת. זכני להתקדש מעתה בפרט באלו הימים הנוראים הקדושים הנשגבים מאד. זכני לשפוך את לבי כמים נוכח פניך "תמיד, בפרט ברבוי הסליחות והתפלות שמרבים באלו הימים הנוראים המרעידים ומרעישים מאד. מי לא יירא מי לא יפחד בימים כאלו המלאים פחד ואימה ויראה, חיל ורעדה וחלחלה מפניך. מי לא נפקד בימים ההם כי הם נוראים ואימים מאד מאד, ומלאכים בהם יתפזזו וחיל ורעדה יאחזו, ויאמרו הנה יום הדין.

רבוננו של עולם רבוננו של עולם אים ונורא, תן לי דבורים תדשים עתה, תן לי דבורים עתה לרצותך בהם ממקום שאני שם עתה עתה, שאזכה לשוב אליך באמת מעתה. עזרני מלא רחמים, הושיעני הושיעני מלא ישועות, משכני לתוך תמימות ופשיטות באמת ולא אחשב שום מחשבות חיצוניות ולא שום מחשבות תרות (שקורין איבער טראכטין), רק אעשה עצמי כאיני יודע. כי באמת אין אני יודע כלל מה נעשה עמי, מפל שפן מה שנעשה בעולם כי מאד עמקו מחשבותיך. רחם עלי מלא רחמים, וזכני להתנהג בתמימות באמת

בְּכֹל עֵת, בְּאֶפֶן שְׁאֲשׁוּב עַל יְדֵי זֶה אֲלִיךָ בְּאֵמֶת מְהֵרָה. וּפְנֵי לְבָבוֹת הַרְבֵּה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יוֹם הַכַּפּוּרִים וְהוֹשַׁעֲנָא רַבָּה וּבְכֹל יְמֵי אֱלוֹל וְעֶשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה, בְּאֶפֶן שְׂיִתְעוֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלַי, וְתַחֲמַל עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּחַמְלָה גְדוֹלָה וְאַהֲבָה יִתְּרָה.

וּזְכֵנוּ לְאַתְרוּג נְאֻה בַּחַג הַסְּכוּת הַקְּדוֹשׁ, שְׂיִהְיֶה לָנוּ אֶתְרוּג נְאֻה וְכֹשֶׁר בְּאֵמֶת וּמְהֵדָר בְּכֹל מִיַּי הַדּוֹר, וְלוֹלֵב וְהֹדֵס וְעֶרְבָה כְּשֵׁרִים וְנָאִים וּמְהֵדָרִים, וְנִזְכֶּה לְקַיֵּם מִצְוֹת נְטִילַת אַרְבַּע מַיִנִים בְּזִמְנוֹ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה בְּשִׂמְחָה וְחֵדוּהָ רַבָּה וְעִצּוּמָה. וְאִזְכֶּה לֹאמַר הַלֵּל שְׁלֹם בְּכוֹנָה גְדוֹלָה בְּאֵמֶת עִם כָּל הָאַרְבָּעָה מַיִנִים וְהוֹשַׁעֲנוֹת, וְלִנְעֻעַ כָּל הַנְּעֻעִים הַקְּדוֹשִׁים וְלַהֲקִיף הַהַקְּפוֹת הַנוֹרְאוֹת, וְהַכֵּל בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה וְעִצּוּמָה, בְּכוֹנַת הַלֵּב בְּאֵמֶת וּבְדַבְּקוֹת נִפְלְאוֹ וּבְהַתְּלַחֲבוֹת גְּדוֹל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא בְּאֵמֶת וּבְתַמִּים, כְּרִצּוֹנְךָ וְכִרְצוֹן צְדִיקֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, וְאִזְכֶּה עַל יְדֵי הַנְּעֻעִים לְהַמְשִׁיךְ הָאֶרֶץ מִהַמְּחִין שְׁבְרָאשׁ לְתוֹךְ הַשִּׁשָּׁה קְצוֹת, וּמִשָּׁם יִהְיוּ נִמְשָׁכִין הַמְּחִין לְבַחֲיַנַּת מַלְכוּת, וְיִתְגַּלֶּה מַלְכוּתְךָ לְעֵין כָּל, וְנִזְכֶּה לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרוֹתֶיךָ וְכַבוֹד הַדָּר מַלְכוּתְךָ, וְיִדַּע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה פֹּעֵלְתוֹ וְיָבִין כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ. וְכֹל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאַפּוֹ יִתְּנוּ כַבוֹד וְהַדָּר לְמַלְכוּתְךָ.

וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתִזְכְּנוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת סְפָה בְּזִמְנָה בְּכֹל פְּרֻטִיָּה וְדִקְדוּקִיָּה וְכִנּוּתִיָּה וְתַרְיָ"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִים בָּהּ וּבְלֵב טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְדוֹלָה. וְתִדְבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים וְתַחֲבַקְנוּ בִּימִינְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּאַהֲבָה וּבְחַמְלָה גְדוֹלָה, וְתַפְרֵס עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמְךָ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ. וְנִזְכֶּה עַל-יְדֵי מִצְוֹת סְפָה הַקְּדוֹשָׁה וְהַנוֹרְאָה לִישֵׁב בְּצֵלְךָ בְּצֵלָא קְדִישָׁא צֵלָא דְמַהֲמֻנְתָּא. וְיִתְגַּלֶּה וְיִתְּוֹדַע לְעֵין כָּל עַצָּם אֱהָבְתֶךָ וְחַמְלָתֶךָ עָלֵינוּ, וְיִזְדוּ הַכֵּל וְיֹאמְרוּ "כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לֹא יֵה, יִשְׂרָאֵל לְסַגְלָתוֹ. כִּי חֲלַק יְיָ עִמּוֹ, יַעֲקֹב חֶבֶל נִחַלְתּוֹ". וְנִתְפָּאֵר אֲנַחְנוּ בְּךָ וְאַתָּה בָּנוּ תְּמִיד כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר: "אַתָּה יְיָ הָאֱמֶרְתָּ הַיּוֹם לְהִיּוֹת לְךָ לְאֱלֹהִים וְלִלְכַת

בְּדַרְכָּיו וְלִשְׁמֵר חֻקָּיו וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְלִשְׁמֹעַ בְּקוֹלוֹ, וַיְיָ הָאֱמִירָה
 הַיּוֹם לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָה כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ, וְלִשְׁמֹר כָּל מִצְוֹתָיו,
 וְלִתְתֶךָ עֲלִיוֹן עַל כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתַהֲלָה וְלִשְׂמֹעַ וְלִתְפָּאֶרֶת,
 וְלִהְיֶיךָ עִם קְדוֹשׁ לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר, וְנִזְכָּה לְעִבּוֹד אוֹתְךָ
 תָּמִיד בְּאֵמֶת וּבְתַמִּים וּלְגִלוֹת אֱלֹהוּתְךָ וּמְלִכוּתְךָ לְעֵינַי כָּל, וְתִטֶּה לֵב
 הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וְהַיּוֹעֲצִים עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, וְתִבְטֵל מֵעֲלֵינוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת
 קָשׁוֹת, וַיְקַיֵּם מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: "כִּי יִצְפְּנִי בְּסוֹפוֹ בְּיוֹם רָעָה, יִסְתִּירֵנִי
 בְּסֶתֶר אֲהֵלוֹ בְּצוּר יְרוּמָמַי".

מָרָא דְּעֲלָמָא כְּלָא, מְלֵא רַחֲמִים חֲדָשִׁים בְּכָל עֵת, "שִׁשְׁחֲתִי אֵלֶיךָ
 כְּפִי פִרְשֵׁתִי יְדֵי אֵלֶיךָ נִפְשִׁי כְּאֶרֶץ עֵיפָה לָךְ סֵלָה". עֲזַרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו
 אוֹתִי וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּזָכוֹת וְכַח הַדְּמָעוֹת וְהַבְּכִיּוֹת שֶׁל
 הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים וְשֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל, עֲזַרְנוּ שְׂיִגְמְרוּ הַצַּדִּיקִים
 הָאֲמִתִּיִּים עִמָּנוּ מַה שְּׂרָצוּ, שְׂיִתְקֶנוּ אוֹתָנוּ כְּלָנוּ מִהֲרָה בְּשִׁלְמוֹת
 כְּרָצוֹנָם הַטוֹב וְהַקְּדוֹשׁ, לֹא כְּמַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים. עֲזַרְנוּ לְמַעַנְךָ וְלְמַעַנָּם,
 וְהַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ מִהֲרָה. "הַדְּרִיכֵנִי בְּאֵמֶתְךָ וְלִמְדֵנִי כִּי
 אֵתָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ קוֹיִתִּי כָּל הַיּוֹם". זַכְּנוּ לְתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת
 בְּאֵמֶת, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. "עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל
 דִּבְרֵי כְבוֹד שְׁמֶךָ וְהִצִּילְנוּ וְכִפְּרוּ עַל חַטָּאתָנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, בְּרוּךְ יְיָ
 אֱלֹהֵים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּד, וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם
 וַיְמַלֵּא כְבוֹדוֹ אֵת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן".

נח

מיוסר על שיחה י"ב בשיחות הר"ן

סוּמְךָ נוֹפְלִים עֲנָנוּ בְּיוֹם קְרָאנוּ, סוּמְךָ נוֹפְלִים הוֹשִׁיעֵנו, סוּמְךָ
 נוֹפְלִים הוֹשִׁיעֵנו מִכָּל צָרוֹתֵינוּ, רָאָה נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבָנוּ "כִּי עֲלִיךָ
 הִרְגָנוּ כָּל הַיּוֹם נִחַשְׁבָנוּ כְּצֹאֵן טְבָחָה". עֲזוּר עֲזוּר עֲזוּרֵת יִשְׂרָאֵל, הוֹשִׁיעָה
 הוֹשִׁיעָה גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל, עֲנָנוּ עֲנָנוּ עוֹנָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם,

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן, אַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה וְכַמָּה הַכְּבִיד עָלֵינוּ הַבְּעַל דְּבַר עֲבוֹדָתְךָ הַתְּמִימָה, אֲשֶׁר בְּאֵמַת "דְּרָכֶיךָ דְרָכֵי נְעִים", אִךְ בְּעוֹנוֹתַי הָרַבִּים בְּלִבִּלְתִּי אֶת יוֹדְעִי כָּל כֶּף כָּל כֶּף, עַד אֲשֶׁר קָשָׁה וְכָבֵד עָלַי כָּל דְּבַר שְׂבָקְדָשָׁה שְׂאֵנִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת, עַד אֲשֶׁר "כָּשַׁל כַּח הַסִּבֵּל". וְרַק אַתָּה יוֹדֵעַ בְּכַמָּה וְכַמָּה מִיָּנִי כְּבוֹדוֹת וְקִשְׁיוֹת וּמְנִיעוֹת וְעִכּוּבִים הוּא מְכַבֵּד וּמוֹנֵעַ וּמְעַכֵּב אוֹתִי מִכָּל דְּבַר שְׂבָקְדָשָׁה שְׂאֵנִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת דְּבַר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן. וּבִפְרָט לְהַתְּפַלֵּל, שְׁנֵה קָשָׁה וְכָבֵד עָלַי מִן הַכֹּל. כִּי בְּעוֹנוֹתַי הָרַבִּים אֵינִי יָכוֹל לִפְתּוֹחַ פִּי בַתְּפִלָּתִי, וְאֵינִי מִתְּגַבֵּר לְתַפֵּס אֶת מַחְשַׁבְתִּי. וּמַחְשַׁבְתִּי מְשׁוּטָטָת בְּמָה שְׂמִשׁוּטָטָת בְּדַבְרֵי הַכֹּל וְרַעֲיוֹנוֹת רַעוֹת וְזָרוֹת וְתַאֲוֹת וְהִרְהוּרִים, וְכַמָּה וְכַמָּה מִיָּנִי מַחְשַׁבוֹת חוּץ שְׂאֵינָם שְׂיָכִים לְדַבּוּרֵי הַתְּפִלָּה כָּלֵל, עַד אֲשֶׁר מַחְשַׁבְתִּי חֲלוּקָה מִדַּבּוּרֵי מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁעַל פִּי רַב אֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל מַה שְׂאֵנִי מְדַבֵּר בַּתְּפִלָּה. אוֹי לִי אוֹי לִי אוֹי לִי לִי מְאֹד מְאֹד, מָה אוֹמֵר, מָה אֲדַבֵּר, מָה אֶצְטַדֵּק. וְאִם אֲמַנֵּם אָנִי בְּעֶצְמִי הַחַיִּב בְּכֹל זֶה, אִךְ עִם כָּל זֶה "לֵךְ יְיָ הַצְדָּקָה", לְדִינֵנִי גַם עִתָּה לְכַף זְכוֹת, כִּי נִתְּפַס נִתְּפַסְתִּי כָּל כֶּף בְּמַחְשַׁבוֹת חוּץ, עַד שֶׁקָּשָׁה עָלַי לַעֲמֹד בְּנִגְדָם אֶפְלוּ בְּכֹל הַיּוֹם, וּבִפְרָט בְּעַת הַתְּפִלָּה, שְׂאֵז הֵם מְשַׁתְּטָחִים וּמִתְּפַשְׁטִים כְּנִגְדֵי לְאַרְךָ וּלְרַחֲבִי. וְכֹל מִיָּנִי בְּלוֹבִים וּשְׁטוּתִים וְעַרְבוּב הַדַּעַת שִׁישׁ לִי בְּכֹל פַּעַם, כָּלֵם בָּאִים וְנִשְׁמָעִים לְלִבִּי וְדַעַתִּי בְּעַת הַתְּפִלָּה דִּיקָא. וּמַה יַעֲשֶׂה אֲזוּב קִיר כְּמוֹנִי, חֲלוּשׁ כְּמוֹנִי מְבַלְבֵּל יוֹתֵר מְשֻׁכָּר כְּמוֹנִי, אוֹי אוֹי אוֹי, אוֹי אוֹי אוֹי וְאֲבוּי, מָה אוֹמֵר, מָה אֲדַבֵּר, מָה אֶצְטַדֵּק, הֲאֵלֵהִים מִצָּא אֶת עוֹנֵי.

רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים בְּכַח וּזְכוֹת הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים שְׂאֵנוּ נִשְׁעָנִים רַק עָלֵיהֶם וּבְזָכוֹתֵם אָנוּ קִיָּמִים בְּגִלוֹת הַפֶּר הַזֶּה בְּגוֹף וּנְפֶשׁ, וְעוֹרְנוּ שְׂאֲזָכָה לְהִתְגַּבֵּר בְּכֹל הַיּוֹם וּבִפְרָט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה עַל כָּל הַמַּחְשַׁבוֹת זָרוֹת הַבָּאִים לְבַלְבֵּל, שְׂלֵא אִטָּה לְבָבִי אֲלֵיהֶם כָּלֵל. רַק אֲכַנִּים כָּל מַחְשַׁבוֹת לִבִּי וְדַעַתִּי בְּתוֹךְ דַּבּוּרֵי הַתְּפִלָּה, וְאֶקְשֶׁר מַחְשַׁבְתִּי

אֶל דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֶזֶק. וְתַעֲזְרֵנִי מְלֵא רַחֲמִים שְׂאֵכְנִים כָּל כַּחוֹתֵי בְּדַבּוּרֵי הַתְּפִלָּה וְאֶמְסֵר נַפְשִׁי וְגוֹפִי בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה וְלֹא תִהְיֶה הַתְּפִלָּה עָלַי כְּמִשָּׂא חֵס וְשָׁלוֹם, וְאֶתְיַגַּע בְּכָל כַּחוֹתֵי וּבְכָל מִינֵי עֲצוֹת אֲמִתִּיּוֹת לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדֶיךָ הַעֲצוּמִים תִּקְבַּל תְּשׁוּקוֹתַי וְטַרְחוֹתַי וְיִגִיעוֹתַי עַל הַתְּפִלָּה כְּאֵלוֹ הַקְּרִבְתִּי לְפָנֶיךָ קְרִבְנוֹת וְקִטְרֵת לְרִצּוֹן. וְתַעֲזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַחֲזֶקְנִי וְתִאֲמָצְנִי בְּכָל עֵת לְהַתְּפַלֵּל בְּכּוֹנֵת לְבִי בְּאַמֶּת לְפָנֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לִבָּב בְּלִי שׁוֹם עֲקִמִּיּוֹת שְׁפֹלֵב כָּלֵל.

רַחֵם עָלַי מְלֵא רַחֲמִים וְאַל יִמְעֹטוּ לְפָנֶיךָ תְּלֹאוֹתַי, "רְאֵה עֲנִי וְעֲמְלִי וְשָׂא לְכָל חַטְאֹתַי, כִּי דְפִיתָנוּ בְּמִקּוֹם תַּנּוּם וְתִכַּס עָלֵינוּ בְּצַלְמֹת, אִם שְׂכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ וְנִפְרַשׁ כְּפִינוּ לְאֵל זָר, הֲלֹא אֱלֹהִים יַחְקֵר זֹאת כִּי הוּא יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת לֵב, כִּי עָלֶיךָ הִרְגָנוּ כָּל הַיּוֹם נִחַשְׁבָנוּ כְּצֶאֱן טְבַחָה." חוֹסֶה עָלַי כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ וְקִבַּל מֵעַט יִגִיעוֹתַי וְטַרְחוֹתַי וְתִלְאוֹתַי מֵהָר שְׂאֵנִי חוֹתֵר כְּדֵי לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנְךָ, כְּאֵלוֹ הֵייתִי מְתַיַּגַע וְטוֹרַח כְּרֹאוֹי, מֵהָר יִקְדְּמוּנִי רַחֲמֶיךָ כִּי דְלוֹתִי מְאֹד, פְּנֵה נָא אֶל הַתְּלֹאוֹת וְאַל לַחֲטָאוֹת, פְּנֵה נָא בְּעֶצְבוֹן רוּחַ צְפָה בְּשִׁבְרוֹן לֵב, קִבַּל מֵעַט יִגִיעוֹתַי וְטַרְחוֹתַי לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ כְּאֵלוֹ הַקְּרִבְתִּי קְרִבְנוֹת עַל מִזְבִּיחֶךָ לְרִצּוֹן, כִּי בְּשֵׁר וְדָם אָנִי, וּמִחֲמַר קִרְצֵתִי וְיִצְרִי רוּדֵף אַחֲרַי מֵעוֹדִי "כְּאֶשֶׁר יְרִדֶף הַקָּרָא בְּהָרִים". אוֹי לִי מִיִּצְרֵי אוֹי לִי מִיִּצְרֵי, אִם לֹא לְמַעַנְךָ תַעֲשֵׂ, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי חֲרוֹן אַף וְכַעַס, אִין לְבַקֵּשׁ וְלִמְצֹא מַעֲשֵׂ. אוֹחִילָה לְאֵל אַחִילָה פָּנָיו אֲשַׁאֲלָה מִמֶּנּוּ מַעֲנֵה לְשׁוֹן, שְׂאֲזֹכָה מַעֲתָה לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלוֹתַי כְּרֹאוֹי בְּכּוֹנֵה שְׁלֵמָה, שְׂאֲזֹכָה לְתַפְסֵ אֶת מַחְשַׁבְתִּי, בְּפִרְט בְּעֵת הַתְּפִלָּה לְבַל תִּצָּא חוּצָה כָּלֵל. וְלֹא אֶחְשַׁב שׁוֹם מַחְשַׁבוֹת חוּץ שְׂאִינָם שְׂיָכִים לְדַבּוּרֵי הַתְּפִלָּה, וְכִּי תִהְיֶה מַחְשַׁבְתִּי קְשׁוּרָה בְּדַבּוּרֵי הַתְּפִלָּה בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֶזֶק, וְתִקְבַּל תְּפִלָּתִי בְּרִצּוֹן. "אֲדַנִּי שְׁפֹתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִיד תְּהִלָּתֶךָ, כִּי לֹא תַחְפוֹץ זִבַח וְאֶתְנֶה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה, זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נְשַׁבְּרָה, לֵב נְשַׁבֵּר וְנִדְכָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה". וְנֹאמַר: "כִּי לֹא

בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי" אמן.

נט

תפלה לאמרה אחר הזכרת שמות הצדיקים

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שבזכות כל הצדיקים האלו שהזכרתי לפניך, חסידים גבורים מארי תורה חוזים נביאים צדיקים. בזכות שמותם הקדושים, ובזכות תורתם ומעשיהם הטובים שעשו לפניך, שתרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותזכנו שימשך עלינו אור קדשתם, שנזכה לילך בעקבותם ולדרך בנתיבותם. ונזכה מעתה בכחם הגדול לשוב אליך באמת וללכת בדרכי ישראל לפניך. ותתן בלב כל הצדיקים, הן אותם שהזכרתי לפניך, הן אותם הצדיקים הגנוזים שהיו בכל דור ודור שלא זכיתי לידע משמותם, שכלם כאחד יגנו עלינו וימליצו טוב בעדנו לפני כסא כבודך, שתחוס ותרחם עלינו, ותתן בלבנו לשוב אליך באמת. ותסיר ממנו לב האבן ותתן לנו לב בשר, ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך, ונזכה לילך בארץ צדיקים, ויהיה חלקנו עמם לעולם הבא בגן עדן ולא נעול בכסופא קמך.

ותעזר לנו בזכות הזכרת שמות הצדיקים, שנזכה לפעל כל בקשתנו לפניך, בכל מה שאנו צריכים בגשמיות ורוחניות. ותבטל הטבע ותשגיח עלינו בהשגחתך לטובה ולברכה לחיים ולשלום. וימשך עלינו שפע טובה ברכה וחיים ורפואה ופרנסה ובריאות הגוף וכל טוב, שלא פדרך הטבע כלל. וכל הנהגת תולדות השמים והארץ, כלם ישתנו לטובה עלינו בזכות שמות הצדיקים הנוראים הללו שהזכרתי לפניך, כאשר הודעתנו על ידי צדיקיך האמתים, שהזכרת שמות הצדיקים יש להם כח להביא שנוי במעשה בראשית, לשנות הטבע לטובה. כי אין לנו על מי להשען עתה, כי אם על זכות

הצדיקים הקדושים שוכני עפר, "לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי בם".

מלא רחמים, זכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים משמי שמי קדם, וזכר לנו יי אלהינו אהבת הקדמונים, זכות כל הצדיקים והחסידים והקדושים האלו שהזפרתי לפניך, בזכותם תושיענו בכל מה שאנו צריכים להושע, בגוף ונפש וממון בגשמיות וברוחניות, ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך, ותשים חלקנו עם הצדיקים לעולם ועד. ולעולם לא נבוש כי כך בטחנו, ועל חסדך הגדול באמת נשעננו, ברוך אתה משען ומבטח לצדיקים.

חוק חוק חוק ונתחוק

מפתח על פי סדר התפילות

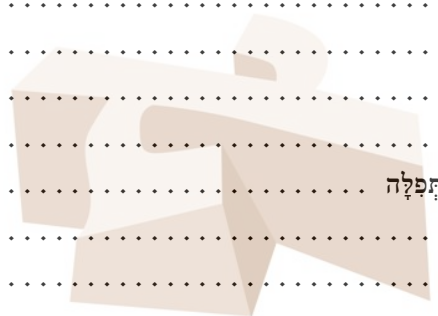
חלק ראשון

עמוד	מאמר	תפילה תורה	
כה	אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת ה'	א	א
כו	אמר אל הפהנים וכו'	ב	ב
ל	רבה בר בר חנה אקרוקתא	ג	ג
לא	כשאדם יודע שכל מארעותיו הם לטובתו	ד	ד
מ	בחצרות וקול שופר	ה	ה
מה	קרא את יהושע	ו	ו
נ	ואלה המשפטים	ז	ז
נה	ראיתי מגורת זקב	ח	ח
ס	תהמת וכסימו ירדו במצולת	ט	ט
סה	ואלה המשפטים	י	י
עג	אני ה' הוא שמי	יא	יא
עח	תהלה לך	יב	יב
פא	אשרי העם יודעי תרועה	יג	יג
צ	להמשיך שלום בעולם	יד	יד
ק	אור הגנוז	טו	טו
קח	רבי יוחנן משמע פורא	טז	טז
קי	ויהי הם מריקים שקיהם	יז	יז
קכ	רבי יוחנן משמע קרטליתא	יח	יח
קכה	תפלה לתבבוק	יט	יט
קלד	ט' תקונין בקירין	כ	כ
קמא	עתיקא טמיר וסתים	כא	כא
קנד	חותם בתוך חותם	כב	כב
קסט	צוית צדק	כג	כג
קפ	אמצעותא דעלמא היכא	כד	כד
קפה	אתוי לן מנא דלא שווא	כה	כה

ליקוטי מפתחות תפילות תתקלט

תפילה תורה	מאמר	עמוד
כו	רְצִיצָא	קצ
כז	רְצִיצָא	קצא
כח	בְּנֵי לֶן בֵּיתָא בְּאִירָא דְעֵלְמָא	ר
כט	הָאִי גְבַרְא דְאָזַל	רד
ל	מִיִּשְׂרָא דְסַכְּיָנָא	רטו
לא	אֵית לֶן בִּירָא בְּדַבְרָא	רכח
לב	ה' שְׁפָתַי תִּפְתָּח	רלח
לג	מִי הָאִישׁ הִחְפֵּץ חַיִּים	רלט
לד	וְאַתָּם תִּהְיוּ לִי מִמְּלַכַת כְּהָנִים	רמו
לה	אֲשֶׁרֵי הָעַם, זֶרְקָא	רנב
לו	בְּקָרֵב עָלֵי מְרַעִים	רסא
לז	דְרָשׁוּ ה' וְעִזּוּ	רסח
לח	מְרַכַּבַת פְּרָעָה	רעז
לט	וְנִתְתִּי עֹשֵׁב בְּשֶׁדֶד	רפח
מ	אֱלֹה מַסְעֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל	רצא
מא	רְקוּדִין	רצה
מב	וַיֵּרָא בְּצֹר לָהֶם	רצט
מג	דַּע כִּי הִדְבּוּרִים	שא
מד	מַה שְּׂמֵכִין כֶּף אֶל כֶּף בְּתַפְלָה	שב
מה	מְחַאֵת כַּפַּיִם בְּתַפְלָה	שה
מו	מְחַאֵת כֶּף בְּשַׁעַת הַתַּפְלָה	שה
מז	וְאַכְלָתֶם אֶכּוֹל וְשָׂבוּעַ	שז
מח	עַל אֲשֶׁר מְעַלְתֶּם בִּי	שי
מט	לְשֹׁמֵשׁ שֵׁם אֱהֵל בְּהֶם	שיד
נ	הַצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי	שכב
נא	אָמַר ר' עֲקִיבָא	שכו
נב	הַנְּעוֹר בְּלִילָה	שכח
נג	עָקַר הוֹלְדָה תְלוּי	של
נד	וַיְהִי מִקֵּץ	שלב
נה	אָבָא שְׂאוּל אוֹמַר	שמב

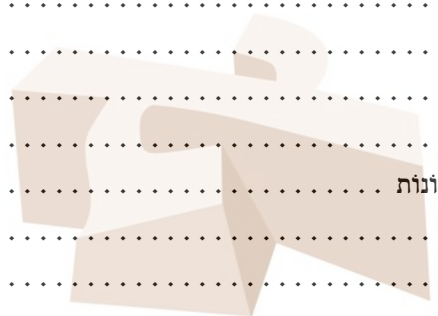

תתקמ   ליקוטי   מפתחות   תפילות

עמוד	מאמר	תפילה תורה	
שמט	וביום הבכורים	נו	נו
שנח	שאלו את ר' יוסי בן קסמא	נז	נז
שסד	תלת נפקין מחד	נח	נח
שסז	היכל הקדש	נט	נט
שעא	פתח רבי שמעון	ס	ס
שפא	חדי רבי שמעון	סא	סא
שצ	ויסב אלהים את העם	סב	סב
שצז	סוד פונת המילה	סג	סג
תא	בא אל פרעה	סד	סד
תט	ויאמר בעז אל רות	סה	סה
תיח	ויהי נא פי שנים ברוחך אלי	סו	סו
תכו	ויבן יהוה אלהים את הצלע	סז	סז
תלד	חומר איסור כעס וגזילה	סח	סח
תלד	חומר איסור גזילה	סט	סט
תלט	ויהי ביום השמיני	ע	ע
תמג	עזי וזמרת יי	קה	עא
תמה	יש הכל	קט	עב
תמו	ארץ אכלת יושביה	קכט	עג
תמח	תפלות כנגד תמידין	רט	עד
תמח	משא ומתן באמונה	רי	עה
תמט	מה שהעולם נוסעים על ראש השנה לצדיקים	ריא	עו
תנא	על ידי שנותנין מעשר נצול משונאים	רכא	עז
תנב	אריך אנפין בקלפה וצדקה מצלת מזה	רמב	עח
תנד	דע שעל ידי מלחמות	רנא	עט
תנו	ויתן עז למלכו	עח	פ
תנט	בטח בהשם	עט	פא
תסג	ויהי אחר הדברים	עו	פב
תסה	תעיתי כשה אבד	רו	פג
תסז	אריכת אפים על ידי ארץ ישראל	קנה	פד
תעא	אם יזכה שירגיש באמת כאב תטאיו	קמא	פה

ליקוטי מפתחות תפילות תתקמא

תפילה תורה	מאמר	עמוד
פז קנב	כְּשָׂבָא נְשָׂמָה קְדוּשָׁה לְעוֹלָם	תעד
פז קצג	הַמְחַשְׁבָּה יֵשׁ לָהּ תִּקְוָה גְּדוּל	תעז
פח קמט	חֲצוֹת	תפא
פט קעח	וְדוּי דְּבָרִים	תפג
צ רפב	אֲזַמְרָה לְאַלְקֵי בְּעוֹדֵי	תפז
צא קנז	כָּל הַנְּהַנָּה מִדְּבָרֵי תוֹרָה	תצג
צב עב	לְהַתְחִיזוֹת בְּכָל פֶּעַם כְּנִגּוּד הַיֵּצֵר הָרָע	תצה
צג עד	רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם	תק
צד עה	יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים	תקה
צה פ	ה' עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן	תקז
צו פב	הַנְּעֻלָּבִים וְכוּ'	תקט
צז צז	אֱלֹהִים אֵל דְּמִי לָךְ	תקיב
צח קח	זְבַחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבְּרָה	תקיח
צט קלה	כִּי אֶקַּח מוֹעֵד	תקכא
ק קמב	מִי שְׂאֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְלַמֵּד	תקכג
קא קמד	אֵין אָדָם מֵת וְחַצֵּי וְכוּ'	תקכה
קב קמה	אֵין אָדָם מֵת וְכוּ' ב'	תקכו
קג קעט	תַּעֲנִית מְבֻטָּל מִחֻלְקֵת	תקכז
קד רטו	עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה מֵיַי פְּדִיּוֹנוֹת	תקלג
קה רלד	סְפוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מִצְדִּיקִים	תקלז
קו ערב	הַיּוֹם אִם בְּקוֹלוֹ תִשְׁמָעוּ	תקמב
קז רעז	צִדִּיק בְּתִמְרוֹ יִפְרַח	תקמד
קח פד	עַל מֵאֲמַר בְּפִמָּה הָאֲרוּכָתָ יָמִים	תקנ
קט צא	וַיְהִי יְדִיו אֲמוּנָה	תקנב
קי קא	בְּקָרֵב עָלֵי מְרַעִים	תקנו
קיא קי	לֹא יְמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה	תקסא
קיב קיח	כְּשֶׁלֹּמֶד - טוֹב לְפָרֵשׁ בְּלִשׁוֹן שְׂמֵבִין	תקסד
קיג קכג	עִם נִבָּל וְלֹא חָכָם	תקסה
קיד קל	כָּל הַגְּדוּל מִחֻבְרוֹ	תקסו
קטו קלג	וְאַרְבַּע צִדִּיקִים כְּאוֹר נִגְה	תקסז

תתקמב   ליקוטי   מפתחות   תפילות

תפילה תורה	מאמר	עמוד
קטז קלו	אל תדין את חברך וכו'.....	תקע
קיז קמג	מצלת המקבל עצה.....	תקעב
קיח קנו	לב טהור ברא לי.....	תקעג
קיט קנט	דע שיש אמצעי.....	תקעז
קכ קס	הדפק נוקש באדם.....	תקעט
קכא קסה	ואהבת לרעך כמוך.....	תקפ
קכב קסט	והיה עקב תשמעון.....	תקפא
קכג קפ	ענין סגלת הפדיון.....	תקפח
קכד קפד	בשאחד מדבר עם חברו ביראת שמים.....	תקפט
קכה קפה	כד ישראל אשתלימו בעובדיהו.....	תקצ
קכו קפו	מה שמספרין מופתים.....	תקצג
קכז קפח	צריך לנסע להצדיק אחר אבדתו.....	תקצד
קכח קפט	נשיכת הנחש.....	תקצו
קכט קצ	ויענו כל העם יחדו.....	תקצז
קל קצא	דע שאפשר וכו'... ש"י עולמות.....	תר
קלא קצב	דע שדבור אמת היוצא מפי הצדיק וכו'.....	תרב
קלב קצד	מי שרוצה כבוד הוא שוטה.....	תרכ
קלג קצה	בצר הרחבת לי.....	תרה
קלד רז	כל הדבורים הם בחינת גבורות.....	תרו
קלה ריב	מחאת פה אל פה.....	תרט
קלו ריג	דע שיש שם.....	תריא
קלז רכה	בשהראה בשלמות.....	תריב
קלח רכו	הרשעים מזמרים נגונים של ללה.....	תרטו
קלט רכח	בשהקדוש-ברוך-הוא מסתכל.....	תרטז
קמ קמ	דע שמי שהולך ונתלק ונופל.....	תריט
קמא רלט	על ידי מחלקת אי אפשר לדבר.....	תרכ
קמב רמז	ענין תיקו ותקוין.....	תרכא
קמג רנ	בשהקדוש-ברוך-הוא זוכר את בניו.....	תרכד
קמד רס	מסירת נפש על ידי מסירת שמו ופרסומו.....	תרכח
קמה רסו	ויצקב נסע סכתה ויבן וכו'.....	תרלא

ליקוטי מפתחות תפילות תתקמג

תפילה תורה	מאמר	עמוד
קמו רעה	דע שמפול מצוה נעשה גר.	תרלד
קמז רעט	דע שיש אומרים תורה מלמשה למעלה.	תרלז
קמח רפ	דע שמי שצריך לדון בדין תורה.	תרלט
קמט ליקוטי מוהר"ן חלק ב' בהקדמה – אהרן היה אברהם		תרמב
קנ רמה	דע שיש חדרי תורה.	תרמד
קנא רסג	דע שחלי הקדחת רחמנא לצלן בא על ידי אכילה תרה.	תרמח
קנב רסד	צדקה היא תקון הברית.	תרמט

חלק שני

תפילה תורה	מאמר	עמוד
א א	תקעו - ממשלה.	תרנב
ב ב	ימי חנכה הם ימי הודאה.	תרסט
ג ג	פדיון נפש.	תרעח
ד ד	ואת הערבים צויתי לכלבלב.	תרפ
ה ה	תקעו - אמונה.	תרצג
ו ו	ע"י זעה טובה נעשה שמחה.	תשיט
ז ז	כי מרחמם ונהגם.	תשכא
ח ח	תקעו – תוכחה.	תשלז
ט ט	אל אשר יהיה שמה הרוח.	תשנא
י י	מה שהעולם רחוקים מהשם יתברך.	תשנד
יא יא	כשאדם מתפלל בשדה.	תשנט
יב יב	איה מקום כבודו.	תשסא
יג יג	צריך לזהר מאד להיות שמח וטוב לב בשבת.	תשסו
יד יד	עקר התכלית והשלמות לילך בפשיטות ובתמימות.	תשסח
טו טו	רבים לוחמים לי מרום.	תשעב
טז טז	אלו המתפארין בגדולות.	תשעד
יז יז	הקשו וכו', לענין פרנסה.	תשעז
יח יח	דרך השם יתברך להביט על הטובות.	תשעט
יט יט	על ידי המחלקת נעשין מפרסמים קדם זמנם.	תשפא

עמוד	מאמר	תפילה תורה	
תשפד	בְּעֵינַי הַהֲכַנְעָה טוֹעִים הָעוֹלָם הַרְבֵּה	כב	כ
תשפז	לְהַפְּךָ הַיְגוֹן וְאַנְחָה לְשִׂמְחָה.	כג	כא
תשצא	הַהֲתַבּוֹדוֹת הַיָּא מַעֲלָה עֲלִיּוֹנָה.	כה	כב
תשצה	צְרִיף לְהַרְחִיק מִשְׁכְּרוֹת.	כו	כג
תשצח	עַל יְדֵי מְנַהִיג הַגּוֹן נִתְבַּטְּלִין ד' מְדוֹת רְעוֹת.	כז	כד
ת	בְּשָׂבָא סֵפֶר חֲדָשׁ לְעוֹלָם.	ל	כה
תתג	יֵשׁ צְדִיקִים גְּנוּזִים.	לב	כו
תתו	וַיַּחַד יִתְרוֹ.	לד	כז
תתט	לְכוּ חֲזוּ מַפְעָלוֹת הַשֵּׁם.	לט	כח
תתיב	מִי שִׂידַע מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל.	מ	כט
תתיח	מִסִּירַת נַפֶּשׁ יֵשׁ לְכֹל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל.	מו	ל
תתכב	הַמַּחְשָׁבָה בְּיַד הָאָדָם.	נ	לא
תתכד	ה' יִתְבַּרְךָ הוּא לְמַעֲלָה מִהֶזְמֵן.	סא	לב
תתכו	בְּרֵאשִׁית - לְעֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל.	סז	לג
תתלז	חֲבָלִים נִפְלוּ בְּנְעִימִים.	עא	לד
תתמד	חַיִּים נִצְחִיִּים.	עב	לה
תתנב	תְּהִלִּים מְסֻגָּל לְתַשׁוּבָה.	עג	לו
תתנט	אַחַר פּוּרִים וְכו' - תְּפִלָּה לְפּוּרִים.	עד	לז
תתסה	דַּע שְׂפָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל.	עז	לח
תתסו	וְאַתְחַנֵּן - מַעֲנִין פְּרֵאסְטִיק.	עח	לט
תתעו	בְּשָׂאָדָם מִשְׂמַח עֲצֻמוֹ בְּשִׂמְחָה שֶׁל מִצְוָה.	פא	מ
תתעט	כִּי תִצֵּא לְמַלְחָמָה מַעֲנִין כְּסֹדֵר וְשֵׁלָא כְּסֹדֵר.	פב	מא
תתפד	ע"י תִּיקוּן הַבְּרִית.	פג	מב
תתצא	דַּע שְׂעֵקֶר הַתַּחֲבָרוֹת לַה' יִתְבַּרְךָ ע"י תְּפִלָּה.	פד	מג
תתצב	דַּע שְׂכֻנַּת אֱלֹהִים.	פז	מד
תתצח	הַדְּעַת מִשְׁדָּךְ כָּל הַשִּׂידוּכִים.	פט	מה
תתק	טַעַם עַל שְׂבִירַת כְּלֵי חָרָס בְּשַׁעַת הַשִּׂידוּף.	צ	מו
תתקג	הַתְּגַלוֹת נוֹרָא מְסוּד גְּדוֹלַת רִשְׁב"י.	תחילת ח"א	מז
תתקו	פ"ט.	שיחות ה"ר"ן	מח
תתקי	צ"ו.	שיחות ה"ר"ן	מט

ליקוטי מפתחות תפילות תתקמה

תפילה תורה	מאמר	עמוד
נ כט	כְּשֶׁאַרְעֵ שְׂאֵלָה בְּבֵית הָאָדָם	תתקטו
נא מד	הָאָמוּנָה תוֹלָה בְּפֶה שֶׁל אָדָם	תתקטז
נב נו	כְּשִׁישׁ לְהָאָדָם לֵב אֵין שִׁיף אֲצִלוֹ מְקוֹם כָּלֵל	תתקיט
נג ס	דַּע כְּשִׁישׁ מְלַחְמוֹת בְּעוֹלָם	תתקכ
נד סו	הַצַּדִּיק הוּא מְכַרְח לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה בְּעַד יִשְׂרָאֵל	תתקכג
נה עו	יִשְׂרָאֵל הֵם נַעֲשִׂים אֲדוֹנִים לְבַעֲלֵיהֶם	תתקכז
נו צא	וַיְדַבֵּר אֱלֹקִים אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה	תתקכח
נז שיחות ה'ר"ן	סִימָן פו	תתקל
נח שיחות ה'ר"ן	סִימָן יב	תתקלג
נט תפילה לאומרה אחר הזכרת שמות הצדיקים		תתקלו

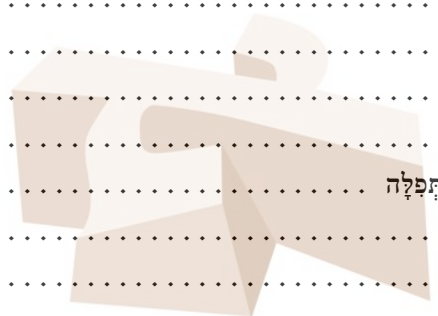
מפתח על פי סדר התורות

חלק ראשון

עמוד	מאמר	תורה תפילה
כה	אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת ה'	א א
כז	אמר אל הפהנים וכו'	ב ב
ל	רבה בר בר חנה אקרוקתא	ג ג
לא	כשאדם יודע שכל מארעותיו הם לטובתו	ד ד
מ	בחצרות וקול שופר	ה ה
מה	קרא את יהושע	ו ו
נ	ואלה המשפטים	ז ז
נה	ראיתי מגורת זקב	ח ח
ס	תהמת וכסימו ירדו במצולת	ט ט
סה	ואלה המשפטים	י י
עג	אני ה' הוא שמי	יא יא
עח	תהלה לך	יב יב
פא	אשרי העם יודעי תרועה	יג יג
צ	להמשיך שלום בעולם	יד יד
ק	אור הגנוז	טו טו
קח	רבי יוחנן משתעי פורא	טז טז
קי	ויהי הם מריקים שקיהם	יז יז
קכ	רבי יוחנן משתעי קרטליתא	יח יח
קכה	תפלה לתבבוק	יט יט
קלד	ט' תקונין יקירין	כ כ
קמא	עתיקא טמיר וסתים	כא כא
קנד	חותם בתוך חותם	כב כב
קסט	צוית צדק	כג כג
קפ	אמצעותא דעלמא היכא	כד כד
קפה	אחוי לן מנא דלא שווא	כה כה

ליקוטי מפתחות תפילות תתקמו

תורה	תפילה	מאמר	עמוד
כו	כו	רְצִיצָא	קצ
כז	כז	רְצִיצָא	קצא
כח	כח	בְּנֵי לֶן בֵּיתָא בְּאִירָא דְעֵלְמָא	ר
כט	כט	הָאֵי גְבַרְא דְאָזַל	רד
ל	ל	מִיִּשְׂרָא דְסַכְּיָנָא	רטו
לא	לא	אֵית לֶן בִּירָא בְּדַבְרָא	רכח
לב	לב	ה' שְׁפָתַי תִּפְתָּח	רלח
לג	לג	מִי הָאִישׁ הִחְפֵּץ חַיִּים	רלט
לד	לד	וְאַתָּם תִּהְיוּ לִי מִמְּלַכַת כְּהָנִים	רמו
לה	לה	אֲשֶׁרֵי הָעַם, זִרְקָא	רנב
לו	לו	בְּקָרֵב עָלֵי מְרַעִים	רסא
לז	לז	דְרָשׁוּ ה' וְעִזּוּ	רסח
לח	לח	מִרְכַּבַת פְּרָעָה	רעז
לט	לט	וְנִתְתִי עֹשֵׁב בְּשֶׁדֶד	רפח
מ	מ	אֱלֹה מַסְעֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל	רצא
מא	מא	רְקוּדִין	רצה
מב	מב	וַיֵּרָא בְּצִר לָהֶם	רצט
מג	מג	דַּע כִּי הִדְבּוּרִים	שא
מד	מד	מַה שְּׂמֵכִין כֶּף אֶל כֶּף בְּתַפְלָה	שב
מה	מה	מְחַאֵת כַּפַּיִם בְּתַפְלָה	שה
מו	מו	מְחַאֵת כֶּף בְּשַׁעַת הַתַּפְלָה	שה
מז	מז	וְאַכְלָתֶם אֶכּוּל וְשָׂבוּעַ	שז
מח	מח	עַל אֲשֶׁר מְעַלְתֶּם בִּי	שי
מט	מט	לְשֹׁמֵשׁ שֵׁם אֱהֵל בְּהֶם	שיד
נ	נ	הַצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי	שכב
נא	נא	אָמַר ר' עֲקִיבָא	שכו
נב	נב	הַנְּעוֹר בְּלִילָה	שכח
נג	נג	עֲקַר הוֹלְדָה תְלוּי	של
נד	נד	וַיְהִי מִקֵּץ	שלב
נה	נה	אָבָא שְׂאוּל אוֹמַר	שמב

עמוד	מאמר	תורה תפילה	
שמט	וביום הבכורים	נו	נו
שנח	שאלו את ר' יוסי בן קסמא	נז	נז
שסד	תלת נפקין מחד	נח	נח
שסז	היכל הקדש	נט	נט
שעא	פתח רבי שמעון	ס	ס
שפא	חדו רבי שמעון	סא	סא
שצ	ויסב אלהים את העם	סב	סב
שצז	סוד פונת המילה	סג	סג
תא	בא אל פרעה	סד	סד
תט	ויאמר בעז אל רות	סה	סה
תיח	ויהי נא פי שנים ברוחך אלי	סו	סו
תכו	ויבן יהוה אלהים את הצלע	סז	סז
תלד	חומר איסור כעס וגזילה	סח	סח
תלד	חומר איסור גזילה	סט	סט
תלט	ויהי ביום השמיני	ע	ע
תצה	להתחזק בכל פעם כנגד היצר הרע	צב	צב
תק	רומה על השמים	צג	צג
תקה	יברכנו אלהים	צד	צד
תסג	ויהי אחר הדברים	פב	עו
תנו	ויתן עז למלכו	פ	עח
תנט	בטח בהשם	פא	עט
תקז	ה' עז לעמו יתן	צה	פ
תקט	הנעלבים וכו'	צו	פב
תקנ	על מאמר במה הארכת ימים	קח	פד
תקנב	ויהי ידיו אמונה	קט	צא
תקיב	אלהים אל דמי לך	צז	צז
תקנו	בקרב עלי מרעים	קי	קא
תמג	עזי וזמרת יה	עא	קה
תקיח	זבחי אלהים רוח נשברה	צח	קח
תמה	יש הכל	עב	קט

ליקוטי מפתחות תפילות תתקמט

תורה	תפילה	מאמר	עמוד
קי	קיא	לא ימוש ספר התורה	תקסא
קיח	קיב	בשלומד - טוב לפרש בלשון שמבין	תקסד
קכג	קיג	עם נבל ולא חכם	תקסה
קכט	עג	ארץ אכלת יושביה	תמו
קל	קיד	כל הגדול מחברו	תקסו
קלג	קטו	וארח צדיקים כאור נגה	תקסז
קלה	צט	פי אקח מועד	תקכא
קלו	קטז	אל תדין את חברך וכו'	תקע
קמא	פה	אם יזכה שירגיש באמת כאב חטאיו	תעא
קמב	ק	מי שאי אפשר לו ללמד	תקכג
קמג	קיז	מעלת המקבל עצה	תקעב
קמד	קא	אין אדם מת וחצי וכו'	תקכה
קמה	קב	אין אדם מת וכו' ב'	תקכו
קמט	פח	חצות	תפא
קנב	פו	בשבא נשמה קדושה לעולם	תעד
קנה	פד	אריכת אפים על ידי ארץ ישראל	תסז
קנו	קיח	לב טהור ברא לי	תקעג
קנז	צא	כל הנהגה מדברי תורה	תצג
קנט	קיט	דע שיש אמצעי	תקעז
קס	קכ	הדפק נוקש באדם	תקעט
קסה	קכא	ואהבת לרעך כמוך	תקפ
קסט	קכב	והיה עקב תשמעון	תקפא
קעח	פט	ודוי דברים	תפג
קעט	קג	תענית מבטל מחלקת	תקכז
קפ	קכג	ענין סגלת הפדיון	תקפח
קפד	קכד	בשאתד מדבר עם חברו ביראת שמים	תקפט
קפה	קכה	כד ישראל אשתלימו בעובדיהו	תקצ
קפו	קכו	מה שמספרין מופתים	תקצג
קפח	קכז	צריך לנסע להצדיק אחר אבדתו	תקצד
קפט	קכח	נשיכת הנחש	תקצו

תורה	תפילה	מאמר	עמוד
קצ	קכט	ויצענו כל העם יחדו.	תקצו
קצא	קל	דע שאפשר וכו'... ש"י עולמות.	תר
קצב	קלא	דע שבבור אמת היוצא מפי הצדיק וכו'.	תרב
קצג	פז	המחשבה יש לה תקף גדול	תעז
קצד	קלב	מי שרוצה כבוד הוא שוטה.	תרד
קצה	קלג	בצר הרחבת לי.	תרה
רו	פג	תעיתי פשה אבד	תסה
רז	קלד	כל הדבורים הם בחינת גבורות.	תכו
רט	עד	תפלות כנגד תמידין	תמח
רי	עה	משא ומתן באמונה	תמח
ריא	עו	מה שהעולם נוסעים על ראש-השנה לצדיקים	תמט
ריב	קלה	מחאת פה אל פה.	תרט
ריג	קלו	דע שיש שם.	תריא
רטו	קד	עשרים וארבעה מיני פדיונות	תקלג
רכא	עז	על-ידי שנותנין מעשר נצול משונאים	תנא
רכו	קלח	הרשעים מזמרים נגונים של יללה.	תרטו
רכה	קלז	כשהראה בשלמות.	תריב
רכח	קלט	כשהקדוש-ברוך-הוא מסתכל.	תרטז
רלד	קה	ספורי מעשיות מצדיקים	תקלז
רלה	קמ	דע שמי שהולך ונחלק ונופל.	תריט
רלט	קמא	על ידי מחלקת אי אפשר לדבר.	תרכ
רמב	עח	אריך אנפין בקלפה וצדקה מצלת מזה	תנב
רמה	קנ	דע שיש תדרי תורה.	תרמד
רמז	קמב	ענין תיקו ותקוץ.	תרכא
רנ	קמג	כשהקדוש-ברוך-הוא זוכר את בניו.	תרכד
רנא	עט	דע שעל ידי מלחמות	תנד
רס	קמד	מסירת נפש על ידי מסירת שמו ופרסומו.	תרכח
רסג	קנא	דע שחלי הקדחת רחמנא לצלן בא על ידי אכילה תרה.	תרמח
רסד	קנב	צדקה הוא תקוץ הברית.	תרמט
רסו	קמה	ויצקב נסע סכתה ויבן וכו'.	תרלא

ליקוטי מפתחות תפילות תקנא

תורה תפילה	מאמר	עמוד
ערב קו	היום אם בקולו תשמעו	תקמב
רעה קמו	דע שמכל מצוה נעשה גר	תרלד
רעז קז	צדיק בתמר יפרח	תקמד
רעט קמז	דע שיש אומרים תורה מלמטה למעלה	תרלז
רפ קמח	דע שמי שצריך לדון לפני דיינים בדין תורה	תרלט
רפב צ	אזמרה לאלקי בעודי	תפז
ליקוטי מוהר"ן חלק ב' בהקדמה (אחד היה אברהם)	קמט	תרמב

חלק שני

תורה תפילה	מאמר	עמוד
א א	תקעו - ממשלה	תרנב
ב ב	ימי חגיגה הם ימי הודאה	תרסט
ג ג	פדיון נפש	תרעח
ד ד	ואת הערבים צויתי לכלפוף	תרפ
ה ה	תקעו - אמונה	תרצג
ו ו	ע"י זעה טובה נעשה שמחה	תשיט
ז ז	כי מרחמם ונהגם	תשכא
ח ח	תקעו - תוכחה	תשלו
ט ט	אל אשר יהיה שמה הרוח	תשנא
י י	מה שהעולם רחוקים מהשם יתברך	תשנד
יא יא	בשארם מתפלל בשדה	תשנט
יב יב	איה מקום כבודו	תשסא
יג יג	צריך לזהר מאד להיות שמח וטוב לב בשבת	תשסו
יד יט	עקר התכלית והשלמות לילך בפשיטות ובתמימות	תשסח
טו יד	רבים לוחמים לי מרום	תשעב
טז טו	אלו המתפארין בגדולות	תשעד
יז טז	הקשו וכו', לענגן פרנסה	תשעז
יח יז	דרך השם יתברך להביט על הטובות	תשעט
יט כ	על ידי המחלקת נעשין מפרסמים קדם זמנם	תשפא

תורה תפילה	מאמר	עמוד
כב כ	בענין ההכנעה טועים העולם הרבה.	תשפד
כג כא	להפך היגון ואנחה לשמחה.	תשפז
כה כב	ההתבודדות היא מעלה עליונה.	תשצא
כו כג	צריך להרחיק משכרות.	תשצא
כז כד	על ידי מנהיג הגון נתבטלין ד' מדות רעות.	תשצח
כט נ	כשארע שאלה בבית האדם	תתקטו
ל כה	כשא ספר חדש לעולם.	תת
לב כו	יש צדיקים גנוזים.	תתג
לד כז	ויחד יתרו.	תתו
לט כח	לכו תזו מפעלות השם.	תתט
מ כט	מי שידע מארץ ישראל.	תתיב
מד נא	האמונה תולה בפה של אדם	תתקטז
מו ל	מסירת נפש יש לכל אחד מישראל.	תתיח
נ לא	המחשבה ביד האדם.	תתכב
נו נב	כשיש להאדם לב אין שיך אצלו מקום כלל	תתקיט
ס נג	דע כשיש מלחמות בעולם	תתקנ
סא לב	ה' יתברך הוא למעלה מהזמן.	תתכד
סו נד	הצדיק הוא מברח לעשות תשובה בעד ישראל	תתקכג
סז לג	בראשית - לעיני כל ישראל.	תתכו
עא לד	חבלים נפלו בנעימים.	תתלו
עב לה	חיים נצחיים.	תתמד
עג לו	תהילים מסגל לתשובה.	תתנב
עד לז	אחר פורים וכו' - תפלה לפורים.	תתנט
עו נה	ישראל הם נעשים אדונים לבעליהם	תתקכז
עז לח	דע שכל אחד מישראל.	תתסה
עח לט	ואתחנן - מענין פראסטיק.	תתסו
פא מ	כשאדם משמח עצמו בשמחה של מצוה.	תתעו
פב מא	כי תצא למלחמה מענין כסדר ושלל כסדר	תתעט
פג מב	ע"י תיקון הברית	תתפד
פד מג	דע שעיקר התחברות לה' יתברך ע"י תפילה	תתצא

ליקוטי מפתחות תפילות תתקנג

תורה תפילה	מאמר	עמוד
פז מד	דע שפוננת אלול	תתצב
פט מה	הדעת משדך כל השידוכים	תתצח
צז מו	טעם על שבירת פלי חרס בשעת השידוך	תתק
צא נו	וידבר אלוקים את כל הדברים האלה	תתקכח
תחילת ח"א	מז התגלות נורא מסוד גדולת רשב"י	תתקג
שיחות ה"ר"ן	סימן י"ב נח	תתקלג
שיחות ה"ר"ן	סימן פ"ז נו	תתקל
שיחות ה"ר"ן	סימן פ"ט מח	תתקו
שיחות ה"ר"ן	סימן צ"ו מט	תתקי
נט	תפילה לאומרה אחר הזכרת שמות הצדיקים	תתקלו

מפתחות על פי סדר המדות

מסדר לפי סדר הא"ב

תפלה: קכו, ח"ב: מד	אברה
תפלה: ה יז לג לד נד סז עה, ח"ב: ה לד מב	אהבה
תפלה: כח עד	אורחים
תפלה: יז יט לא לז לט מז נז ס סב סז קנא, ח"ב: א ה ז ח יז לח מד	אכילה
תפלה: קז	אלמן
תפלה: ז ט יח כא כב כג כד כה ל לא לה מ נה סב סד עג פד צח קד קה קט, ח"ב: א ד ה ח יד	אמונה
תפילה: ה כא מב נו נז סא סג פו קז קכו, ח"ב: מב	אמונת חכמים
תפלה: ז ט כא כג לה לח מז מח נא סו עט, ח"ב: ב	אמת
תפלה: ח כב נו עב צח	אנחה
תפלה: ז ט יג כ לז מ מד מו מז מח מט נ נה סא עג פד פו קה קז, ח"ב: ח כט לד לט	ארץ ישראל
תפלה: יד כט מא מב	בגדים
תפלה: יב כח מז נה צו, ח"ב: א מב	בושה
תפלה: יב כח מז נה צו, ח"ב: א מב	בזיונות
תפלה: ד כב נב נה סה	בטול לאור אין סוף
תפלה: ז ט כא ל לא לז נה סב סג סד קד, ח"ב: ד כו	בטול הפירות והאפיקורסות
תפלה: יג כג כט ס סב פב קלז	בטחון
תפלה: קמה	בית
תפלה: כב לו קמג, ח"ב: כה נו	בכיה

ליקוטי מפתחות תפילות תתקנה

תפלה: יד כא לט מח נג נד סז, ח"ב: מ	בָּנִים
תפלה: יג כב כה לא לה, ח"ב: א ז לג	בְּנֵי יְרוּשָׁלַיִם וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ
תפלה: ב ז יא יט כ כג כז כט לא לד לו לח לט מג נ נח ס סג סט קיד קכב קנב, ח"ב: א ה ח כו לד לה מב מד מו	בְּרִית
תפלה: כד לא לו צד	בְּרָכָה
תפלה: ח"ב: מט	בְּשׂוּרָה
תפלה: ד י יא יב יד טו נח פא צט קיד, ח"ב: ה מא מג	גְּאוּה וְעֲנוּה
תפלה: כט סט	גְּזִילָה
תפלה: כז צז קד קה קט קי קכב קמג קמד, ח"ב: ב כה נד	גְּזִירוֹת
תפלה: כב סא	גְּזִירוֹת גְּרוּשׁ
תפלה: ז ט יז יט כ כד כט ל לה לו מ מח נח עא פ צז קמג, ח"ב: לו נה	גְּלוֹת
תפלה: ג	גְּמָרָא
תפלה: יד יז קד, ח"ב: ה ח	גְּרִים
תפלה: יא יט כ כא לד לח מה מח נח ס סב סג סו פ צד קלד קלז קמא, ח"ב: ב לח מ	דְּבוּר
תפלה: טז לה לח נב סה	דְּבָקוֹת
תפלה: ח"ב: ה	דִּין
תפלה: א ג ד יג טו יז כ כא כד כה כז כט לג לה לו לז לח נג נד נו נז נח ס סז סט עא פב קה קט קלז קמג קמה, ח"ב: א ב ה ז ח י לב לג לד לה מה	דַּעַת
תפלה: לא מ	דִּרְךְ
תפלה: ח"ב: ב	הוֹדָאָה
תפלה: א כה לג מט צב	הַכְּנַעַת הַיַּצָּר הָרָע
תפלה: לח נ נה נז סז סט עז קז, ח"ב: מא	הַכְּנַעַת הַשׁוֹנְאִים וְכוּ'

תפילות

מפתחות

ליקוטי

תתקנו

תפלה: ח נה סו	הכנעת רשעים
תפלה: ח"ב: ב	הלכות
תפלה: ה י טו כב לב לז מא מב מו מז מט נו סא סו צג צו קד קה קיז קכב קכג קלד	המתקת הדינים
תפלה: ד יג, ח"ב: לג	הסתלקות הצדיקים
תפלה: גד סז עז	הסתפקות
תפלה: יח נו	הסתרת פנים
תפלה: מג	הרחקת רשעים
תפלה: יג לא נא קז קמג, ח"ב: ח	השגחה
תפלה: ו כא כב כג כד ל לז לח סג, ח"ב: ז	השגת אלקות
תפלה: יח, ח"ב: כח מב	השגת התקלית
תפלה: כא לא לד לח נב קמז, ח"ב: יא כב	התבודדות
תפלה: ו יג יז כב לג פד צ, ח"ב: ה ז יב לט מא	התחזקות
תפלה: יט כא לח מא מט נט קיח, ח"ב: ט	התלהבות וחימויות
תפלה: ח"ב: א	התמנונות
תפלה: יב כח לח נא עח	התנגדות
תפלה: גד	התנשאות
תפלה: ד פ פט	ודוי דברים
תפלה: קח	ותרן
תפלה: לז מב נה נז נח, ח"ב: ה	זכות אבות
תפלה: לז מו נד קיא קלא	זכרון
תפלה: ח"ב: ו	זעה טובה
תפלה: ח"ב: ד	זקנים
תפלה: פד	זריזות

ליקוטי מפתחות תפילות תתקנז

תפלה: יג כ כא כז כח ל לו לז נד נו נח סא סה עא צא צה קח קיט קנ, ח"ב: יב לה מה	הדושי תורה
תפלה: ה יח כא כג מט נו נח ס סז עב קח, ח"ב: לה	חיים וְאֲרִיכוֹת יָמִים
תפלה: ח"ב: א	קָלֵב, שְׁיִינְקוּ בְּנֵי מֵאֶשֶׁה פְּשָׁרָה
תפלה: נה	חֵלָה
תפלה: יט, ח"ב: ה	חֵלוֹם
תפלה: כט	חֵלִי נוֹפֵל רַח"ל
תפלה: כג סט	חֶמְדָּה
תפלה: א נח ס, ח"ב: א ב	חֶן
תפלה: כח ל	חֶסֶד
תפלה: נד פח קמב, ח"ב: לג	חֲצוֹת
תפלה: כא ל לה לז מט נה סב סג סד, ח"ב: ד ז יד	חֲקִירוֹת וְחֻקְמוֹת חֲיֻצוֹנִיּוֹת
תפלה: ט, ח"ב: ב מד מה מו	חֲתוּן וְזוּוּגִים
תפלה: לב מט	חֲתָנָה
תפלה: ז ט לא קמג, ח"ב: ד	חֻבֵּעַ
תפלה: כא לד מט קיח	חֻקְרַת הַלֵּב
תפלה: כא	יָבוֹם וְחֻלְיָה
מְסַמֵּן לְקַמֵּן בְּמִפְתָּח מִיַּחַד לְזַמְנֵי הַשָּׁנָה	יּוֹם טוֹב
תפלה: ד סה קכא קלג	יְסוּרִין
תפלה: ה יד טו יז יט כא כב לח נג נח ס סז צו קכד קכה, ח"ב: א ד ז ח יג לח	יְרָאָה
תפלה: טו כד נד נט קכב, ח"ב: י	יְשׁוּב הַדַּעַת
תפלה: כז צז צח	יְשׁוּעָה

תפילות

מפתחות

ליקוטי

תתקנח

תפלה: ה י נה	ישרות לב
תפלה: ו יא יד לז נט סז ע קלב, ח"ב: ח יב לד	כבוד
תפלה: ד יח מג נז נט סו סח פד	פעס וקפדות
תפלה: לד קכד, ח"ב: ז	לדבר עם חברו ביראת שמים
תפלה: לח צ, ח"ב: א יח	לדון הכל לקף זכות
תפלה: ח"ב: מב	ליצנות
תפלה: א ג יב טו טז לא לז סא סב פב ק קי קיא קיב קיט קלא, ח"ב: לט	למוד
תפלה: ג לח	למוד תורה בליקה
תפלה: לח	למוד בעניויות ודחקות
תפלה: לז	למוד תינוקות של בית רבן
תפלה: י יד נג נו נח נט סב קיח	לקרב אחרים לעבודת ה'
תפלה: ד לח נד	לשון הרע
מסמן לקמן במפתח מיוחד לזמני השנה	מועדים וראש חדש
תפלה: מז	מופתים
תפלה: כג	מזוזה
תפלה: י	מחיאת כפים בשמחה
תפלה: מד מה מו קלה	מחיאת כפים בתפלה
תפלה: ה יד כ כב כג מו נו סא סז עט צו קד קה קז קט קטז קלט קמא, ח"ב: טו יט כו לד לט מט	מחלקת ומריבה
תפלה: ה כא כד כז לא לה לו מט עו עח עט קה קח, ח"ב: ח יב לא	מחשבות והרהורים
תפלה: מ נג	מטר

ליקוטי מפתחות תפילות תתקנט

תפלה: צו	מילה
תפלה: קמה	מיתת בָּהֶמוֹת
תפלה: ח"ב: נג	מְלַחְמוֹת
תפלה: א ג ד כד ל לה לו מט נו סז, ח"ב:ב	מְלָכוֹת דְּקִדְשָׁה
תפלה: לז	מְלַמְּדִים
תפלה: ד ט יא יג כג כז כט ל לא לז לט מ מז מט נד נו נח נט ס סב סו סח עה עז פב קו קט קי קיט קלז, ח"ב: א ד ה ז יז יט מ מב	מְמוֹן וּפְרָנְסָה
תפלה: יח כב מח סא סז, ח"ב: א ה ז ח טז כד	מְנַהֲיגוֹת
תפלה: יד כ מב סו פד קכה קמט, ח"ב: ל לט	מְנִיעוֹת
תפלה: קה	מְעֻשְׂוֹת מְצַדִּיקִים
תפלה: עז	מְעֻשָׂר
תפלה: ח"ב: יט	מְפֻלָּת
תפלה: ח"ב: א יט	מְפָרְסָמִים
תפלה: כב כג לג קמו	מְצוּוֹת
תפלה: נו	מְקַנָּה
תפלה: יג כג כט לה נד עה קמח	מְשָׂא וּמְתֵן בְּאַמוּנָה
תפלה: ב ג יג טז נז סו פ פא קיב קמב, ח"ב: א ב כו מב	מְשִׁיחַ
תפלה: ב, ח"ב: ה	מְשַׁפֵּט
תפלה: מא	מְשַׁקָּה
תפלה: יט לו מג, ח"ב: ה כו	נְאוּף
תפלה: ח"ב: א ח	נְבוּאָה
תפלה: ג כז מב מט נד סד קלח, ח"ב: ח	נְגִינָה
תפלה: כב כט	נְדָה
תפלה: נו, ח"ב: כד	נְדָר

תתקס ליקוטי מפתחות תפילות

תפלה: ז ט	נסים
תפלה: לא מ, ח"ב: נב נה	נסיעה וטלטול
תפלה: סו	נצרך לפירות
תפלה: כט סא	סוד
תפלה: סא	סוד העפור
תפלה: סא, ח"ב: כה כו	ספר
תפלה: יא יג טו כב לג מד מט נו, ח"ב: ה	סתרי תורה
תפלה: כ כב כד כה לג מט ס סב קו קח, ח"ב: ד ז יט מט	עבודת ה' ועליה מדרגה לדרגה
תפלה: ח"ב: מח	עברה
תפלה: כב ל לח נ סז, ח"ב: א	עזות
תפלה: כא לו נא נה סה, ח"ב: לג	עינים
תפלה: גד נה	עין הרע
תפלה: כד כה כו כח	עלית ניצוצות קדשה והקנעת הקלפות
תפלה: ל לה נו נח, ח"ב: יד	עמלק
תפלה: ד נח ע, ח"ב: כ לה	ענוה
תפלה: ד כג כד נד נו פט קכח, ח"ב: ו ט מב	עצבות
תפלה: ז סא קיז, ח"ב: ה	עצה
תפלה: ד פד	עצלות
תפלה: מא צג קד קכג, ח"ב: ג תפלת הפדיון של רביז"ל בעמוד תרנא	פדיון
תפלה: ח לא סב	פוסק
תפלה: ה טו קכה, ח"ב: יג	פחד
תפלה: פה קמו	ענין עת הפטירה ואח"כ

ליקוטי מפתחות תפילות תתקסא

תפלה: יט כג לח	פְּנִיִם מְאִירוֹת
תפלה: נה, ח"ב: לו	פְּרָה אֲדָמָה
תפלה: ב ד ז ח ט י יב יג טו יז יט כב כג כט ל לג לד לה לו מא מב מג מט נה נו נז ס סא סג סד סה סו סט ע עג עו פו צ קא קז קיג קטו קיז קכג קכז קלא קלט קמז, ח"ב: א ד ה ז ח ט טז כה כו כח כט לג לה לט נג נו	צְדִיקָה
תפלה: ב ד יג יז כה כט לא לו נד נז סז סט ע עז עח עט קלז קנב, ח"ב: ב ד טז	צְדָקָה
תפלה: לו מד, ח"ב: לד	צְדָקָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
תפלה: לא	צְדָקָה שֶׁל שַׁבָּת
תפלה: ז ח יד מט נד	צִיצִית
תפלה: כא כב לו	צַעֲקָה בְּקוֹל
תפלה: לג	קְבָרֵי הַצְּדִיקִים
תפלה: ח"ב: מז	קְבַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי
תפלה: פז צה	קְדוּשַׁת הַשֵּׁם
תפלה: קנא	קְדֻמָּת
תפלה: כא כב כה	קְדֻשָּׁה
תפלה: כא לב לג לד לח מט נט קב קיח קל, ח"ב: א ב ט נב	קְדֻשַׁת הַלֵּב וְשִׁלְמוֹתָיו
תפלה: כה לה	קְרִבּוֹת
תפלה: י יד נג נו נח נט סב קיח	קְרוֹב אַחֲרִים לְעִבּוּדַת ה'
תפלה: יט, ח"ב: ה	קְרִי
תפלה: לו פז צה	קְרִיאַת שְׁמַע
תפלה: ל, ח"ב: ב	קְשׁוּי הוֹלְדָה
תפלה: ח"ב: ה ז ח	רְאָה

תפילות

מפתחות

ליקוטי

התקסב

תפלה: יח כב לא לט נו עא, ח"ב: ז ח מח	רְחֻמָּנוֹת
תפלה: יד כז נז נח קז קט קלו, ח"ב: א ג ד ה ו ז ח כא מט	רְפוּאָה
תפלה: לא סו ק קג, ח"ב: ד ז	רְצוֹן וְכַסּוּפִים
תפלה: י מא קכב, ח"ב: מ	רְקוּדִין
תפלה: ד ח י יט כב לג לד לו לז קי, ח"ב: לג מט	שְׁבִירַת פֶּלֶת הַתְּאֻוֹת וּמַדוּת רְעוּת
מִסְמָן לְקָמֵן בַּמִּפְתָּח מִיְחָד לְזִמְנֵי הַשָּׁנָה	שָׁבֵת
תפלה: ס	שְׁנֵנוֹן
תפלה: לז	שׁוֹחֵט
תפלה: כט מא, ח"ב: כג	שְׁכָרוֹת
תפלה: יד כב כז לג לט מ מא מו נז סב צד צה צו קז קט, ח"ב: מד	שְׁלוֹם
תפלה: ח	שְׁלֵמוֹת הַסְּרוּנוֹת
תפלה: קלו	שֵׁם שֶׁל שְׁמִירָה מִמִּיתָה רַח"ל
תפלה: כב כח	שְׁמוֹשׁ הַכְּמִים
תפלה: צב, ח"ב: נט	שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים
תפלה: י יב כב כג כה מא נד סא פט צ קג קכב, ח"ב: ב ה ו ט י כא כז מ	שְׁמֻחָה
תפלה: ה כד	שְׁמֻחַת הַמְּצוּוֹת
תפלה: ג יט לה נד	שָׁנָה
תפלה: ח"ב: ב	שָׂרִים
תפלה: ח"ב: לג	לְהַנְצִיל מִשְׁרָפוֹת
תפלה: ד לט נד קא	תְּאֻוֹת
תפלה: ח"ב: לו מט	תְּהִלִּים

ליקוטי מפתחות תפילות תתקסג

תפלה: כב ל נו, ח"ב: ח	תּוֹכְחָה
תפלה: ח"ב: ב מ	תּוֹמְכֵי אֲרֵי־תֵא
תפלה: א ג ח יא יב יד טו טז כב כז לא לג לה לו לז לח מ נד נו סא סב עא פ פב צ צא צג צד ק קי קיא קיב קטו קיט קלא קלז קמח, ח"ב: ב לט נג	תְּלֻמוֹד תּוֹרָה
תפלה: צא, ח"ב: לד	לְהַרְגִישׁ נְעִימוֹת הַתּוֹרָה
תפלה: קיג, ח"ב: ה יד לט	תְּמִימוֹת
תפלה: לז נ נז סב קה	תְּעֲנִית
תפלה: ח"ב: נג	תְּפִיסָה
תפלה: א ב ד ה ז ח ט יד טו כב כז ל מב מד מה מו מח נ נה סב סה סו סז עד פ צ צד צה צו צח קלה קמא, ח"ב: א ב ח יד מב מג נח	תְּפִלָּה
תפלה: לה לח נד סט, ח"ב: ה לג	תְּפִלִּין
תפלה: ו י יא יד יז כב כז ל לה לח מט נח עא עב פא פב פג פה קג, ח"ב: ב יב לה לו מא	תְּשׁוּבָה

תפילות השיכורים לזמני השנה שבת ויום טוב וראש חודש וכו'

תפלה: יט כז לא לח מט נז נח נט פא צו קז קלח, ח"ב: ב יג כח לג מב	לְשֶׁבֶת
תפלה: י	לְרֵאשׁ חֹדֶשׁ
תפלה: מט ע, ח"ב: ה	לְחֹדֶשׁ נִסְחָן
תפלה: כ, ח"ב: א לז מב	לְפֶסַח
תפלה: י, ח"ב: לו	לְיָמֵי הַסְּפִירָה
תפלה: קז	לְחֹדֶשׁ אֲיָר
תפלה: ח"ב: מז	לְל"ג בְּעֶמֶר הִילּוּלֵא דְרֵשַׁב"י
תפלה: נו, ח"ב: א	לְשִׁבּוּעוֹת

תפילות

מפתחות

ליקוטי

תתקסד

תפלה: קמב, ח"ב: לג	לְבִין הַמְצָרִים
תפלה: פה, ח"ב: מא מז נו	לְהַדְּשׁ אֱלוֹל
תפלה: מט	לְהַדְּשׁ תְּשׁוּרֵי
תפלה: ח"ב: ה נד נו	לְיָמִים נוֹרָאִים בְּכָל־לַיּוֹת
תפלה: כב לה מב סא עו, ח"ב: א ה ח כט מד נו	לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה
תפלה: ח"ב: ה	לְעִשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה
תפלה: ח"ב: מח	לְיוֹם הַפְּלִיחָה שֶׁל שָׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת
תפלה: כב קג, ח"ב: ה ז נד נו	לְיוֹם פְּפוּר
תפלה: כא מח קמה, ח"ב: א ה נו	לְסַפּוֹת
תפלה: ח"ב: לג נו	אֶתְרוּג וּמִיָּנִיּוֹ
תפלה: צג	לְהוֹשִׁיעַ אֶת רַבָּא
תפלה: ח"ב: ה	לְשִׁמְיַי עֲצָרֵת
תפלה: צג קמה	לְשִׁמְחַת תּוֹרָה
תפלה: יד, ח"ב: ז	לְחִנּוּכָה
תפלה: יח ל לו מג סד פא צא צט קד קט קכט, ח"ב: כ כג כח לה מא	לְז' אָדָר הִילּוּלָא דְּמִשָּׁה רַבְּנֵי ע"ה
תפלה: ח"ב: לו	לְתַעֲנִית אֶסְתֵּר
תפלה: י נו, ח"ב: לז	לְפוּרִים
תפלה: ל צט קא קמ, ח"ב: א ד	לְכָל־לַיּוֹת יוֹם טוֹב

